

Greek Septuagint

LEE

Contents

Genesis	1
Exodus	72
Leviticus	128
Numbers	171
Deuteronomy	229
Joshua	280
Judges	314
Ruth	350
1 Samuel	355
2 Samuel	400
1 Kings	439
2 Kings	485
1 Chronicles	527
2 Chronicles	564
Ezra	613
Nehemiah	634
Esther	665
Job	679
Psalms	712
Proverbs	801

Ecclesiastes	830
Song of Solomon	841
Isaiah	847
Jeremiah	911
Lamentations	978
Ezekiel	985
Daniel	1051
Hosea	1072
Jœl	1082
Amos	1086
Obadiah	1094
Jonah	1096
Micah	1099
Nahum	1105
Habakkuk	1108
Zephaniah	1111
Haggai	1115
Zechariah	1118
Malachi	1130

Genesis

Chapter 1

1 εν αρχη εποιησεν ο θεος τον ουρανον και την γην 2 η δε γη ην αορατος και ακατασκευαστος και σκοτος επανω της αβυσσου και πνευμα θεου επεφερετο επανω του υδατος 3 και ειπεν ο θεος γενηθητω φως και εγενετο φως 4 και ειδεν ο θεος το φως οτι καλον και διεχωρισεν ο θεος ανα μεσον του φωτος και ανα μεσον του σκοτους 5 και εκαλεσεν ο θεος το φως ημεραν και το σκοτος εκαλεσεν νυκτα και εγενετο εσπερα και εγενετο πρωι ημερα μια 6 και ειπεν ο θεος γενηθητω στερεωμα εν μεσω του υδατος και εστω διαχωριζον ανα μεσον υδατος και υδατος και εγενετο ουτως 7 και εποιησεν ο θεος το στερεωμα και διεχωρισεν ο θεος ανα μεσον του υδατος ο ην υποκατω του στερεωματος και ανα μεσον του υδατος του επανω του στερεωματος 8 και εκαλεσεν ο θεος το στερεωμα ουρανον και ειδεν ο θεος οτι καλον και εγενετο εσπερα και εγενετο πρωι ημερα δευτερα 9 και ειπεν ο θεος συναχθητω το υδωρ το υποκατω του ουρανου εις συναγωγην μιαν και οφθητω η ξηρα και εγενετο ουτως και συνηχθη το υδωρ το υποκατω του ουρανου εις τας συναγωγας αυτων και ωφθη η ξηρα 10 και εκαλεσεν ο θεος την ξηραν γην και τα συστηματα των υδατων εκαλεσεν θαλασσας και ειδεν ο θεος οτι καλον 11 και ειπεν ο θεος βλαστησατω η γη βοτανην χορτου σπειρον σπερμα κατα γενος και καθ' ομοιοτητα και ξυλον καρπιμον ποιουν καρπον ου το σπερμα αυτου εν αυτω κατα γενος επι της γης και εγενετο ουτως 12 και εξηνεγκεν η γη βοτανην χορτου σπειρον σπερμα κατα γενος και καθ' ομοιοτητα και ξυλον καρπιμον ποιουν καρπον ου το σπερμα αυτου εν αυτω κατα γενος επι της γης και ειδεν ο θεος οτι καλον 13 και εγενετο εσπερα και εγενετο πρωι ημερα τριτη 14 και ειπεν ο θεος γενηθητωσαν φωστηρες εν τω στερεωmati του ουρανου εις φανσιν της γης του διαχωριζειν ανα μεσον της ημερας και ανα μεσον της νυκτος και εστωσαν εις σημεια και εις καιρους και εις ημερας και εις ενιαυτους 15 και εστωσαν εις φανσιν εν τω στερεωmati του ουρανου ωστε φαινειν επι της γης και εγενετο ουτως 16 και εποιησεν ο θεος τους δυο φωστηρας τους μεγαλους τον φωστηρα τον μεγαν εις αρχας της ημερας και τον φωστηρα τον ελασσω εις αρχας της νυκτος και τους αστερας 17 και εθετο αυτους ο θεος εν τω στερεωmati του ουρανου ωστε φαινειν επι της γης 18 και αρχειν της ημερας και της νυκτος και διαχωριζειν ανα μεσον του φωτος και ανα μεσον του σκοτους και ειδεν ο θεος οτι καλον 19 και εγενετο εσπερα και εγενετο πρωι ημερα τεταρτη 20 και ειπεν ο θεος εξαγαγετω τα υδατα ερπετα ψυχων ζωσων και πετεινα πετομενα επι της γης κατα το στερεωμα του ουρανου και εγενετο ουτως 21 και εποιησεν ο θεος τα κητη τα μεγαλα και πασαν ψυχην ζων ερπετων α εξαγαγεν τα υδατα κατα

γενη αυτων και παν πετεινον πτερωτον κατα γενος και ειδεν ο θεος οτι καλα 22 και ηυλογησεν αυτα ο θεος λεγων αυξανεσθε και πληθυνεσθε και πληρωσατε τα υδατα εν ταις θαλασσαις και τα πετεινα πληθυνεσθωσαν επι της γης 23 και εγενετο εσπερα και εγενετο πρωι ημερα πεμπτη 24 και ειπεν ο θεος εξαγαγετω η γη ψυχην ζωσαν κατα γενος τετραποδα και ερπετα και θηρια της γης κατα γενος και εγενετο ουτως 25 και εποιησεν ο θεος τα θηρια της γης κατα γενος και τα κτηνη κατα γενος και παντα τα ερπετα της γης κατα γενος αυτων και ειδεν ο θεος οτι καλα 26 και ειπεν ο θεος ποιησωμεν ανθρωπον κατ' εικονα ημετεραν και καθ' ομοιωσιν και αρχετωσαν των ιχθυων της θαλασσης και των πετεινων του ουρανου και των κτηνων και πασης της γης και παντων των ερπετων των ερποντων επι της γης 27 και εποιησεν ο θεος τον ανθρωπον κατ' εικονα θεου εποιησεν αυτον αρσεν και θηλυ εποιησεν αυτους 28 και ηυλογησεν αυτους ο θεος λεγων αυξανεσθε και πληθυνεσθε και πληρωσατε την γην και κατακυριευσате αυτης και αρχετε των ιχθυων της θαλασσης και των πετεινων του ουρανου και παντων των κτηνων και πασης της γης και παντων των ερπετων των ερποντων επι της γης 29 και ειπεν ο θεος ιδου δεδωκα υμιν παν χορτον σποριμον σπειρον σπερμα ο εστιν επανω πασης της γης και παν ξυλον ο εχει εν εαυτω καρπον σπερματος σποριμου υμιν εσται εις βρωσιν 30 και πασι τοις θηριοις της γης και πασι τοις πετεινοις του ουρανου και παντι ερπετω τω ερποντι επι της γης ο εχει εν εαυτω ψυχην ζωης παντα χορτον χλωρον εις βρωσιν και εγενετο ουτως 31 και ειδεν ο θεος τα παντα οσα εποιησεν και ιδου καλα λιαν και εγενετο εσπερα και εγενετο πρωι ημερα εκτη

Chapter 2

1 και συνετελεσθησαν ο ουρανος και η γη και πας ο κοσμος αυτων 2 και συνετελεσεν ο θεος εν τη ημερα τη εκτη τα εργα αυτου α εποιησεν και κατεπαυσεν τη ημερα τη εβδομη απο παντων των εργαων αυτου ων εποιησεν 3 και ηυλογησεν ο θεος την ημεραν την εβδομην και ηγιασεν αυτην οτι εν αυτη κατεπαυσεν απο παντων των εργαων αυτου ων ηρξατο ο θεος ποιησαι 4 αυτη η βιβλος γενεσεως ουρανου και γης οτε εγενετο η ημερα εποιησεν ο θεος τον ουρανον και την γην 5 και παν χλωρον αγρου προ του γενεσθαι επι της γης και παντα χορτον αγρου προ του ανατειλαι ου γαρ εβρεξεν ο θεος επι την γην και ανθρωπος ουκ ην εργαζεσθαι την γην 6 πηγη δε ανεβαινεν εκ της γης και εποτιζεν παν το προσωπον της γης 7 και επλασεν ο θεος τον ανθρωπον χουν απο της γης και ενεφυσησεν εις το προσωπον αυτου πνοην ζωης και εγενετο ο ανθρωπος εις ψυχην ζωσαν 8 και εφυτευσεν κυριος ο θεος παραδεισον εν εδεμ κατα ανατολας και εθετο εκει τον ανθρωπον ον επλασεν 9 και εξανειλεν ο θεος ετι εκ της γης παν ξυλον ωραιον εις ορασιν και

καλον εις βρωσιν και το ξυλον της ζωης εν μεσω τω παραδεισω και το ξυλον του ειδεναι γνωστον καλου και πονηρου 10 ποταμος δε εκπορευεται εξ εδεμ ποτιζειν τον παραδεισον εκειθεν αφοριζεται εις τεσσαρας αρχας 11 ονομα τω ενι φισων ουτος ο κυκλων πασαν την γην ευιλατ εκει ου εστιν το χρυσιον 12 το δε χρυσιον της γης εκεινης καλον και εκει εστιν ο ανδραξ και ο λιθος ο πρασινος 13 και ονομα τω ποταμω τω δευτερω γηων ουτος ο κυκλων πασαν την γην αιθιοπιας 14 και ο ποταμος ο τριτος τιγρις ουτος ο πορευομενος κατεναντι ασσυριων ο δε ποταμος ο τεταρτος ουτος ευφρατης 15 και ελαβεν κυριος ο θεος τον ανθρωπον ον επλασεν και εθετο αυτον εν τω παραδεισω εργαζεσθαι αυτον και φυλασσειν 16 και ενετειλατο κυριος ο θεος τω αδαμ λεγων απο παντος ξυλου του εν τω παραδεισω βρωσει φαγη 17 απο δε του ξυλου του γινωσκειν καλον και πονηρον ου φαγεσθε απ' αυτου η δ' αν ημερα φαγητε απ' αυτου θανατω αποθανεισθε 18 και ειπεν κυριος ο θεος ου καλον ειναι τον ανθρωπον μονον ποιησωμεν αυτω βοηθον κατ' αυτον 19 και επλασεν ο θεος ετι εκ της γης παντα τα θηρια του αγρου και παντα τα πετεινα του ουρανου και ηγαγεν αυτα προς τον αδαμ ιδειν τι καλεσει αυτα και παν ο εαν εκαλεσεν αυτο αδαμ ψυχην ζωσαν τουτο ονομα αυτου 20 και εκαλεσεν αδαμ ονοματα πασιν τοις κτηνεσιν και πασι τοις πετεινοις του ουρανου και πασι τοις θηριοις του αγρου τω δε αδαμ ουχ ευρεθη βοηθος ομοιος αυτω 21 και επεβαλεν ο θεος εκστασιν επι τον αδαμ και υπνωσεν και ελαβεν μιαν των πλευρων αυτου και ανεπληρωσεν σαρκα αντ' αυτης 22 και ωκοδομησεν κυριος ο θεος την πλευραν ην ελαβεν απο του αδαμ εις γυναικα και ηγαγεν αυτην προς τον αδαμ 23 και ειπεν αδαμ τουτο νυν οστουν εκ των οστεων μου και σαρξ εκ της σαρκος μου αυτη κληθησεται γυνη οτι εκ του ανδρος αυτης ελημφθη αυτη 24 ενεκεν τουτου καταλειψει ανθρωπος τον πατερα αυτου και την μητερα αυτου και προσκολληθησεται προς την γυναικα αυτου και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν 25 και ησαν οι δυο γυμνοι ο τε αδαμ και η γυνη αυτου και ουκ ησχυνοντο

Chapter 3

1 ο δε οφεις ην φρονιμωτατος παντων των θηριων των επι της γης ων εποιησεν κυριος ο θεος και ειπεν ο οφεις τη γυναικι τι οτι ειπεν ο θεος ου μη φαγητε απο παντος ξυλου του εν τω παραδεισω 2 και ειπεν η γυνη τω οφει απο καρπου ξυλου του παραδεισου φαγομεθα 3 απο δε καρπου του ξυλου ο εστιν εν μεσω του παραδεισου ειπεν ο θεος ου φαγεσθε απ' αυτου ουδε μη αψησθε αυτου ινα μη αποθανητε 4 και ειπεν ο οφεις τη γυναικι ου θανατω αποθανεισθε 5 ηδει γαρ ο θεος οτι εν η αν ημερα φαγητε απ' αυτου διανοιχθησονται υμων οι οφθαλμοι και εσεσθε ως θεοι γινωσκοντες καλον και πονηρον 6 και ειδεν η γυνη οτι καλον το ξυλον εις βρωσιν και οτι αρεστον τοις οφθαλμοις ιδειν και ωραιον

εστιν του κατανοησαι και λαβουσα του καρπου αυτου εφαγεν και εδωκεν και τω ανδρι αυτης μετ' αυτης και εφαγον 7 και διηνοιχθησαν οι οφθαλμοι των δυο και εγνωσαν οτι γυμνοι ησαν και ερραψαν φυλλα συκης και εποιησαν εαυτοις περιζωματα 8 και ηκουσαν την φωνην κυριου του θεου περιπατουντος εν τω παραδεισω το δειλινον και εκρυβησαν ο τε αδαμ και η γυνη αυτου απο προσωπου κυριου του θεου εν μεσω του ξυλου του παραδεισου 9 και εκαλεσεν κυριος ο θεος τον αδαμ και ειπεν αυτω αδαμ που ει 10 και ειπεν αυτω την φωνην σου ηκουσα περιπατουντος εν τω παραδεισω και εφοβηθην οτι γυμνος ειμι και εκρυβην 11 και ειπεν αυτω τις ανηγγειλεν σοι οτι γυμνος ει μη απο του ξυλου ου ενετειλαμην σοι τουτου μονου μη φαγειν απ' αυτου εφαγες 12 και ειπεν ο αδαμ η γυνη ην εδωκας μετ' εμου αυτη μοι εδωκεν απο του ξυλου και εφαγον 13 και ειπεν κυριος ο θεος τη γυναικι τι τουτο εποιησας και ειπεν η γυνη ο οφεις ηπατησεν με και εφαγον 14 και ειπεν κυριος ο θεος τω οφει οτι εποιησας τουτο επικαταρατος συ απο παντων των κτηνων και απο παντων των θηριων της γης επι τω στηθει σου και τη κοιλια πορευση και γην φαγη πασας τας ημερας της ζωης σου 15 και εχθραν θησω ανα μεσον σου και ανα μεσον της γυναικος και ανα μεσον του σπερματος σου και ανα μεσον του σπερματος αυτης αυτος σου τηρησει κεφαλην και συ τηρησεις αυτου πτερναν 16 και τη γυναικι ειπεν πληθυνων πληθυνω τας λυπας σου και τον στεναγμον σου εν λυπαις τεξη τεκνα και προς τον ανδρα σου η αποστροφη σου και αυτος σου κυριευσει 17 τω δε αδαμ ειπεν οτι ηκουσας της φωνης της γυναικος σου και εφαγες απο του ξυλου ου ενετειλαμην σοι τουτου μονου μη φαγειν απ' αυτου επικαταρατος η γη εν τοις εργοις σου εν λυπαις φαγη αυτην πασας τας ημερας της ζωης σου 18 ακανθας και τριβολους ανατελει σοι και φαγη τον χορτον του αγρου 19 εν ιδρωτι του προσωπου σου φαγη τον αρτον σου εως του αποστρεψαι σε εις την γην εξ ης ελημφθης οτι γη ει και εις γην απελευση 20 και εκαλεσεν αδαμ το ονομα της γυναικος αυτου ζωη οτι αυτη μητηρ παντων των ζωντων 21 και εποιησεν κυριος ο θεος τω αδαμ και τη γυναικι αυτου χιτωνας δερματινους και ενεδυσεν αυτους 22 και ειπεν ο θεος ιδου αδαμ γεγονεν ως εις εξ ημων του γινωσκειν καλον και πονηρον και νυν μηποτε εκτεινη την χειρα και λαβη του ξυλου της ζωης και φαγη και ζησεται εις τον αιωνα 23 και εξαπεστειλεν αυτον κυριος ο θεος εκ του παραδεισου της τρυφης εργαζεσθαι την γην εξ ης ελημφθη 24 και εξεβαλεν τον αδαμ και κατωκισεν αυτον απεναντι του παραδεισου της τρυφης και εταξεν τα χερουβιμ και την φλογινην ρομφαιαν την στρεφομενην φυλασσειν την οδον του ξυλου της ζωης

Chapter 4

1 αδαμ δε εγνω ευαν την γυναικα αυτου και συλλαβουσα ετεκεν τον καιν και ειπεν εκτησαμην ανθρωπον δια του θεου 2 και προσεδηκεν τεκειν τον αδελφον αυτου τον αβελ και εγενετο αβελ ποιμην προβατων καιν δε ην εργαζομενος την γην 3 και εγενετο μεθ' ημερας ηνεγκεν καιν απο των καρπων της γης θυσιαν τω κυριω 4 και αβελ ηνεγκεν και αυτος απο των πρωτοτοκων των προβατων αυτου και απο των στεατων αυτων και επειδεν ο θεος επι αβελ και επι τοις δωροις αυτου 5 επι δε καιν και επι ταις θυσιαις αυτου ου προσεσχεν και ελυπησεν τον καιν λιν και συνεπεσεν τω προσωπω 6 και ειπεν κυριος ο θεος τω καιν ινα τι περιλυπος εγενου και ινα τι συνεπεσεν το προσωπον σου 7 ουκ εαν ορθως προσενεγκης ορθως δε μη διελης ημαρτες ησυχασον προς σε η αποστροφη αυτου και συ αρξεις αυτου 8 και ειπεν καιν προς αβελ τον αδελφον αυτου διελθωμεν εις το πεδιον και εγενετο εν τω ειναι αυτους εν τω πεδιω και ανεστη καιν επι αβελ τον αδελφον αυτου και απεκτεινεν αυτον 9 και ειπεν ο θεος προς καιν που εστιν αβελ ο αδελφος σου ο δε ειπεν ου γνωσκω μη φυλαξ του αδελφου μου ειμι εγω 10 και ειπεν ο θεος τι εποιησας φωνη αιματος του αδελφου σου βοα προς με εκ της γης 11 και νυν επικαταρατος συ απο της γης η εχανεν το στομα αυτης δεξασθαι το αιμα του αδελφου σου εκ της χειρος σου 12 οτι εργα την γην και ου προσδησει την ισχυν αυτης δουναι σοι στενων και τρεμων εση επι της γης 13 και ειπεν καιν προς τον κυριον μειζων η αιτια μου του αφεθηναι με 14 ει εκβαλλεις με σημερον απο προσωπου της γης και απο του προσωπου σου κρυβησομαι και εσομαι στενων και τρεμων επι της γης και εσται πας ο ευρισκων με αποκτενει με 15 και ειπεν αυτω κυριος ο θεος ουχ ουτως πας ο αποκτεινας καιν επτα εκδικουμενα παραλυσει και εδετο κυριος ο θεος σημειον τω καιν του μη ανελιν αυτον παντα τον ευρισκοντα αυτον 16 εξηλθεν δε καιν απο προσωπου του θεου και ωκησεν εν γη ναιδ κατεναντι εδεμ 17 και εγνω καιν την γυναικα αυτου και συλλαβουσα ετεκεν τον ενωχ και την οικοδομων πολιν και επωνομασεν την πολιν επι τω ονοματι του υιου αυτου ενωχ 18 εγεννηθη δε τω ενωχ γαιδαδ και γαιδαδ εγεννησεν τον μαιηλ και μαιηλ εγεννησεν τον μαδουσαλα και μαδουσαλα εγεννησεν τον λαμεχ 19 και ελαβεν εαυτω λαμεχ δυο γυναικας ονομα τη μια αδα και ονομα τη δευτερα σελλα 20 και ετεκεν αδα τον ιωβελ ουτος ην ο πατηρ οικουντων εν σκηναις κτηνοτροφων 21 και ονομα τω αδελφω αυτου ιουβαλ ουτος ην ο καταδειξας ψαλτηριον και κιθαραν 22 σελλα δε ετεκεν και αυτη τον θοβελ και την σφυροκοπος χαλκευς χαλκου και σιδηρου αδελφη δε θοβελ νοεμα 23 ειπεν δε λαμεχ ταις εαυτου γυναιξιν αδα και σελλα ακουσατε μου της φωνης γυναικες λαμεχ ενωτισασθε μου τους λογους οτι ανδρα απεκτεινα εις τραυμα εμοι και νεανισκον εις μωλωπα εμοι 24 οτι επτακις εκδεδικηται εκ καιν εκ δε λαμεχ

εβδομηκοντακίς επτα 25 εγνω δε αδαμ ευαν την γυναικα αυτου και συλλαβουσα ετεκεν υιον και επωνομασεν το ονομα αυτου σηθ λεγουσα εξανεστησεν γαρ μοι ο θεος σπερμα ετερον αντι αβελ ον απεκτεινεν καιν 26 και τω σηθ εγενετο υιος επωνομασεν δε το ονομα αυτου ενως ουτος ηλπισεν επικαλεισθαι το ονομα κυριου του θεου

Chapter 5

1 αυτη η βιβλος γενεσεως ανθρωπων η ημερα εποιησεν ο θεος τον αδαμ κατ' εικονα θεου εποιησεν αυτον 2 αρσεν και θηλυ εποιησεν αυτους και ευλογησεν αυτους και επωνομασεν το ονομα αυτων αδαμ η ημερα εποιησεν αυτους 3 εξησεν δε αδαμ διακοσια και τριακοντα ετη και εγεννησεν κατα την ιδεαν αυτου και κατα την εικονα αυτου και επωνομασεν το ονομα αυτου σηθ 4 εγενοντο δε αι ημεραι αδαμ μετα το γεννησαι αυτον τον σηθ επτακοσια ετη και εγεννησεν υιους και θυγατερας 5 και εγενοντο πασαι αι ημεραι αδαμ ας εξησεν εννακοσια και τριακοντα ετη και απεδανεν 6 εξησεν δε σηθ διακοσια και πεντε ετη και εγεννησεν τον ενως 7 και εξησεν σηθ μετα το γεννησαι αυτον τον ενως επτακοσια και επτα ετη και εγεννησεν υιους και θυγατερας 8 και εγενοντο πασαι αι ημεραι σηθ εννακοσια και δωδεκα ετη και απεδανεν 9 και εξησεν ενως εκατον ενενηκοντα ετη και εγεννησεν τον καιναν 10 και εξησεν ενως μετα το γεννησαι αυτον τον καιναν επτακοσια και δεκα πεντε ετη και εγεννησεν υιους και θυγατερας 11 και εγενοντο πασαι αι ημεραι ενως εννακοσια και πεντε ετη και απεδανεν 12 και εξησεν καιναν εκατον εβδομηκοντα ετη και εγεννησεν τον μαλελεηλ 13 και εξησεν καιναν μετα το γεννησαι αυτον τον μαλελεηλ επτακοσια και τεσσαρακοντα ετη και εγεννησεν υιους και θυγατερας 14 και εγενοντο πασαι αι ημεραι καιναν εννακοσια και δεκα ετη και απεδανεν 15 και εξησεν μαλελεηλ εκατον και εξηκοντα πεντε ετη και εγεννησεν τον ιαρεδ 16 και εξησεν μαλελεηλ μετα το γεννησαι αυτον τον ιαρεδ επτακοσια και τριακοντα ετη και εγεννησεν υιους και θυγατερας 17 και εγενοντο πασαι αι ημεραι μαλελεηλ οκτακοσια και ενενηκοντα πεντε ετη και απεδανεν 18 και εξησεν ιαρεδ εκατον και εξηκοντα δυο ετη και εγεννησεν τον ενωχ 19 και εξησεν ιαρεδ μετα το γεννησαι αυτον τον ενωχ οκτακοσια ετη και εγεννησεν υιους και θυγατερας 20 και εγενοντο πασαι αι ημεραι ιαρεδ εννακοσια και εξηκοντα δυο ετη και απεδανεν 21 και εξησεν ενωχ εκατον και εξηκοντα πεντε ετη και εγεννησεν τον μαθουσαλα 22 ευηρεστησεν δε ενωχ τω θεω μετα το γεννησαι αυτον τον μαθουσαλα διακοσια ετη και εγεννησεν υιους και θυγατερας 23 και εγενοντο πασαι αι ημεραι ενωχ τριακοσια εξηκοντα πεντε ετη 24 και ευηρεστησεν ενωχ τω θεω και ουχ ηυρισκετο οτι μετεθηκεν αυτον ο θεος 25 και εξησεν μαθουσαλα εκατον και εξηκοντα επτα ετη και εγεννησεν τον λαμεχ 26 και εξησεν μαθουσαλα

μετα το γεννησαι αυτον τον λαμεχ οκτακοσια δυο ετη και εγεννησεν υιους και θυγατερας 27 και εγενοντο πασαι αι ημεραι μαθουσαλα ας εξησεν εννακοσια και εξηκοντα εννεα ετη και απεδανεν 28 και εξησεν λαμεχ εκατον ογδοηκοντα οκτω ετη και εγεννησεν υιον 29 και επωνομασεν το ονομα αυτου νωε λεγων ουτος διαναπαυσει ημας απο των εργων ημων και απο των λυπων των χειρων ημων και απο της γης ης κατηρασατο κυριος ο θεος 30 και εξησεν λαμεχ μετα το γεννησαι αυτον τον νωε πεντακοσια και εξηκοντα πεντε ετη και εγεννησεν υιους και θυγατερας 31 και εγενοντο πασαι αι ημεραι λαμεχ επτακοσια και πεντηκοντα τρια ετη και απεδανεν 32 και ην νωε ετων πεντακοσιων και εγεννησεν νωε τρεις υιους τον σημ τον χαμ τον ιαφεθ

Chapter 6

1 και εγενετο ηνικα ηρξαντο οι ανθρωποι πολλοι γινεσθαι επι της γης και θυγατρες εγενηθησαν αυτοις 2 ιδοντες δε οι υιοι του θεου τας θυγατερας των ανθρωπων οτι καλαι εισιν ελαβον εαυτοις γυναικας απο πασων ων εξελεξαντο 3 και ειπεν κυριος ο θεος ου μη καταμεινη το πνευμα μου εν τοις ανθρωποις τουτοις εις τον αιωνα δια το ειναι αυτους σαρκας εσονται δε αι ημεραι αυτων εκατον εικοσι ετη 4 οι δε γιγαντες ησαν επι της γης εν ταις ημεραις εκειναις και μετ' εκεινο ως αν εισεπορευοντο οι υιοι του θεου προς τας θυγατερας των ανθρωπων και εγεννωσαν εαυτοις εκεινοι ησαν οι γιγαντες οι απ' αιωνος οι ανθρωποι οι ονομαστοι 5 ιδων δε κυριος ο θεος οτι επληθυνθησαν αι κακιαι των ανθρωπων επι της γης και πας τις διανοειται εν τη καρδια αυτου επιμελως επι τα πονηρα πασας τας ημερας 6 και ενεθυμηθη ο θεος οτι εποιησεν τον ανθρωπον επι της γης και διενοηθη 7 και ειπεν ο θεος απαλειψω τον ανθρωπον ον εποιησα απο προσωπου της γης απο ανθρωπου εως κτηνους και απο ερπετων εως των πετεινων του ουρανου οτι εθυμωδην οτι εποιησα αυτους 8 νωε δε ευρεν χαριν εναντιον κυριου του θεου 9 αυται δε αι γενεσεις νωε νωε ανθρωπος δικαιος τελειος ων εν τη γενεα αυτου τω θεω ευηρεστησεν νωε 10 εγεννησεν δε νωε τρεις υιους τον σημ τον χαμ τον ιαφεθ 11 εφθαρη δε η γη εναντιον του θεου και επλησθη η γη αδικιας 12 και ειδεν κυριος ο θεος την γην και την κατεφθαρμενην οτι κατεφθειρεν πασα σαρξ την οδον αυτου επι της γης 13 και ειπεν ο θεος προς νωε καιρος παντος ανθρωπου ηκει εναντιον μου οτι επλησθη η γη αδικιας απ' αυτων και ιδου εγω καταφθειρω αυτους και την γην 14 ποιησον ουν σεαυτω κιβωτον εκ ξυλων τετραγωνων νοσσιας ποιησεις την κιβωτον και ασφαλωσεις αυτην εσωθεν και εξωθεν τη ασφαλω 15 και ουτως ποιησεις την κιβωτον τριακοσιων πηχεων το μηκος της κιβωτου και πεντηκοντα πηχεων το πλατος και τριακοντα πηχεων το υψος αυτης 16 επισυναγων ποιησεις την κιβωτον και εις πηχυν συντελεσεις

αυτην ανωθεν την δε θυραν της κιβωτου ποιησεις εκ πλαγιων καταγαια διωροφα και τριωροφα ποιησεις αυτην 17 εγω δε ιδου επαγω τον κατακλυσμον υδωρ επι την γην καταφθειραι πασαν σαρκα εν η εστιν πνευμα ζωης υποκατω του ουρανου και οσα εαν η επι της γης τελευτησει 18 και στησω την διαθηκην μου προς σε εισελευση δε εις την κιβωτον συ και οι υιοι σου και η γυνη σου και αι γυναικες των υιων σου μετα σου 19 και απο παντων των κτηνων και απο παντων των ερπετων και απο παντων των θηριων και απο πασης σαρκος δυο δυο απο παντων εισαξεις εις την κιβωτον ινα τρεφης μετα σεαυτου αρσεν και θηλυ εσονται 20 απο παντων των ορνεων των πετεινων κατα γενος και απο παντων των κτηνων κατα γενος και απο παντων των ερπετων των ερποντων επι της γης κατα γενος αυτων δυο δυο απο παντων εισελευσονται προς σε τρεφεσθαι μετα σου αρσεν και θηλυ 21 συ δε λημψη σεαυτω απο παντων των βρωματων α εδεσδε και συναξεις προς σεαυτον και εσται σοι και εκεινοις φαγειν 22 και εποιησεν νωε παντα οσα ενετειλατο αυτω κυριος ο θεος ουτως εποιησεν

Chapter 7

1 και ειπεν κυριος ο θεος προς νωε εισελθε συ και πας ο οικος σου εις την κιβωτον οτι σε ειδον δικαιον εναντιον μου εν τη γενεα ταυτη 2 απο δε των κτηνων των καθαρων εισαγαγε προς σε επτα επτα αρσεν και θηλυ απο δε των κτηνων των μη καθαρων δυο δυο αρσεν και θηλυ 3 και απο των πετεινων του ουρανου των καθαρων επτα επτα αρσεν και θηλυ και απο των πετεινων των μη καθαρων δυο δυο αρσεν και θηλυ διαθρεψαι σπερμα επι πασαν την γην 4 ετι γαρ ημερων επτα εγω επαγω υετον επι την γην τεσσαρακοντα ημερας και τεσσαρακοντα νυκτας και εξαλειψω πασαν την εξαναστασιν ην εποιησα απο προσωπου της γης 5 και εποιησεν νωε παντα οσα ενετειλατο αυτω κυριος ο θεος 6 νωε δε ην ετων εξακοσιων και ο κατακλυσμος εγενετο υδατος επι της γης 7 εισηλθεν δε νωε και οι υιοι αυτου και η γυνη αυτου και αι γυναικες των υιων αυτου μετ' αυτου εις την κιβωτον δια το υδωρ του κατακλυσμου 8 και απο των πετεινων και απο των κτηνων των καθαρων και απο των κτηνων των μη καθαρων και απο παντων των ερπετων των επι της γης 9 δυο δυο εισηλθον προς νωε εις την κιβωτον αρσεν και θηλυ καθα ενετειλατο αυτω ο θεος 10 και εγενετο μετα τας επτα ημερας και το υδωρ του κατακλυσμου εγενετο επι της γης 11 εν τω εξακοσιοστω ετει εν τη ζωη του νωε του δευτερου μηνος εβδομη και εικαδι του μηνος τη ημερα ταυτη ερραγησαν πασαι αι πηγαι της αβυσσου και οι καταρρακται του ουρανου ηνεωχθησαν 12 και εγενετο ο υετος επι της γης τεσσαρακοντα ημερας και τεσσαρακοντα νυκτας 13 εν τη ημερα ταυτη εισηλθεν νωε σημι χαμι ιαφεθ υιοι νωε και η γυνη νωε και αι τρεις γυναικες των υιων αυτου μετ' αυτου εις την κιβωτον 14 και παντα τα θηρια κατα

γενος και παντα τα κτηνη κατα γενος και παν ερπετον κινουμενον επι της γης κατα γενος και παν πετεινον κατα γενος 15 εισηλθον προς νωε εις την κιβωτον δυο δυο απο πασης σαρκος εν ω εστιν πνευμα ζωης 16 και τα εισπορευομενα αρσεν και θηλυ απο πασης σαρκος εισηλθεν καθα εντειλατο ο θεος τω νωε και εκλεισεν κυριος ο θεος εξωθεν αυτου την κιβωτον 17 και εγενετο ο κατακλυσμος τεσσαρακοντα ημερας και τεσσαρακοντα νυκτας επι της γης και επληθυνθη το υδωρ και επηρεν την κιβωτον και υψωθη απο της γης 18 και επεκρατει το υδωρ και επληθυνετο σφοδρα επι της γης και επεφερετο η κιβωτος επανω του υδατος 19 το δε υδωρ επεκρατει σφοδρα σφοδρως επι της γης και επεκαλυψεν παντα τα ορη τα υψηλα α ην υποκατω του ουρανου 20 δεκα πεντε πηχεις επανω υψωθη το υδωρ και επεκαλυψεν παντα τα ορη τα υψηλα 21 και απεθανεν πασα σαρξ κινουμενη επι της γης των πετεινων και των κτηνων και των θηριων και παν ερπετον κινουμενον επι της γης και πας ανθρωπος 22 και παντα οσα εχει πνοην ζωης και πας ος ην επι της ξηρας απεθανεν 23 και εξηλειψεν παν το αναστημα ο ην επι προσωπου πασης της γης απο ανθρωπου εως κτηνους και ερπετων και των πετεινων του ουρανου και εξηλειφθησαν απο της γης και κατελειφθη μονος νωε και οι μετ' αυτου εν τη κιβωτω 24 και υψωθη το υδωρ επι της γης ημερας εκατον πεντηκοντα

Chapter 8

1 και εμνησθη ο θεος του νωε και παντων των θηριων και παντων των κτηνων και παντων των πετεινων και παντων των ερπετων οσα ην μετ' αυτου εν τη κιβωτω και επηγαγεν ο θεος πνευμα επι την γην και εκοπασεν το υδωρ 2 και επεκαλυφθησαν αι πηγαι της αβυσσου και οι καταρραχται του ουρανου και συνεσχεθη ο υετος απο του ουρανου 3 και ενεδιδου το υδωρ πορευομενον απο της γης ενεδιδου και ηλαττονουτο το υδωρ μετα πεντηκοντα και εκατον ημερας 4 και εκαθισεν η κιβωτος εν μηνι τω εβδομω εβδομη και εικαδι του μηνος επι τα ορη τα αραρατ 5 το δε υδωρ πορευομενον ηλαττονουτο εως του δεκατου μηνος εν δε τω ενδεκατω μηνι τη πρωτη του μηνος ωφθησαν αι κεφαλαι των ορεων 6 και εγενετο μετα τεσσαρακοντα ημερας ηνεωξεν νωε την θυριδα της κιβωτου ην εποιησεν 7 και απεστειλεν τον κορακα του ιδειν ει κεκοπακεν το υδωρ και εξελθων ουχ υπεστρεψεν εως του ξηρανθηναι το υδωρ απο της γης 8 και απεστειλεν την περιστεραν οπισω αυτου ιδειν ει κεκοπακεν το υδωρ απο προσωπου της γης 9 και ουχ ευρουσα η περιστερα αναπαυσιν τοις ποσιν αυτης υπεστρεψεν προς αυτον εις την κιβωτον οτι υδωρ ην επι παντι προσωπω πασης της γης και εκτεινας την χειρα αυτου ελαβεν αυτην και εισηγαγεν αυτην προς εαυτον εις την κιβωτον 10 και επισχων ετι ημερας επτα ετερας παλιν εξαπεστειλεν την περιστεραν εκ της

κιβωτου 11 και ανεστρεψεν προς αυτον η περιστερα το προς εσπεραν και ειχεν φυλλον ελαιας καρφος εν τω στοματι αυτης και εγνω νωε οτι κεκοπακεν το υδωρ απο της γης 12 και επισχων ετι ημερας επτα ετερας παλιν εξαπεστειλεν την περιστεραν και ου προσεδετο του επιστρεψαι προς αυτον ετι 13 και εγενετο εν τω ενι και εξακοσιοστω ετει εν τη ζωη του νωε του πρωτου μηνος μια του μηνος εξελιπεν το υδωρ απο της γης και απεκαλυψεν νωε την στεγην της κιβωτου ην εποιησεν και ειδεν οτι εξελιπεν το υδωρ απο προσωπου της γης 14 εν δε τω μηνι τω δευτερω εβδομη και εικαδι του μηνος εξηρανθη η γη 15 και ειπεν κυριος ο θεος τω νωε λεγων 16 εξελθε εκ της κιβωτου συ και η γυνη σου και οι υιοι σου και αι γυναικες των υιων σου μετα σου 17 και παντα τα θηρια οσα εστιν μετα σου και πασα σαρξ απο πετεινων εως κτηνων και παν ερπετον κινουμενον επι της γης εξαγαγε μετα σεαυτου και αυξανεσθε και πληθυνεσθε επι της γης 18 και εξηλθεν νωε και η γυνη αυτου και οι υιοι αυτου και αι γυναικες των υιων αυτου μετ' αυτου 19 και παντα τα θηρια και παντα τα κτηνη και παν πετεινον και παν ερπετον κινουμενον επι της γης κατα γενος αυτων εξηλθοσαν εκ της κιβωτου 20 και ωκοδομησεν νωε θυσιαστηριον τω θεω και ελαβεν απο παντων των κτηνων των καθαρων και απο παντων των πετεινων των καθαρων και ανηνεγκεν ολοκαρπωσεις επι το θυσιαστηριον 21 και ωσφρανθη κυριος ο θεος οσμην ευωδιας και ειπεν κυριος ο θεος διανοηθεις ου προσθησω ετι του καταρασασθαι την γην δια τα εργα των ανθρωπων οτι εγκειται η διανοια του ανθρωπου επιμελως επι τα πονηρα εκ νεοτητος ου προσθησω ουν ετι παταξαι πασαν σαρκα ζωσαν καθως εποιησα 22 πασας τας ημερας της γης σπερμα και θερισμος ψυχος και καυμα θερος και εαρ ημεραν και νυκτα ου καταπαυσουσιν

Chapter 9

1 και ηυλογησεν ο θεος τον νωε και τους υιους αυτου και ειπεν αυτοις αυξανεσθε και πληθυνεσθε και πληρωσατε την γην και κατακυριευσате αυτης 2 και ο τρομος υμων και ο φοβος εσται επι πασιν τοις θηριοις της γης και επι παντα τα ορνεα του ουρανου και επι παντα τα κινουμενα επι της γης και επι παντας τους ιχθυας της θαλασσης υπο χειρας υμιν δεδωκα 3 και παν ερπετον ο εστιν ζων υμιν εσται εις βρωσιν ως λαχανα χορτου δεδωκα υμιν τα παντα 4 πλην κρεας εν αιματι ψυχης ου φαγεσθε 5 και γαρ το υμετερον αιμα των ψυχων υμων εκζητησω εκ χειρος παντων των θηριων εκζητησω αυτο και εκ χειρος ανθρωπου αδελφου εκζητησω την ψυχην του ανθρωπου 6 ο εκχεων αιμα ανθρωπου αντι του αιματος αυτου εκχυθησεται οτι εν εικονι θεου εποιησα τον ανθρωπον 7 υμεις δε αυξανεσθε και πληθυνεσθε και πληρωσατε την γην και πληθυνεσθε επ' αυτης 8 και ειπεν ο θεος τω νωε και τοις υιοις αυτου μετ' αυτου λεγων 9 εγω ιδου ανιστημι την διαθηκην

μου υμιν και τω σπερματι υμων μεθ' υμας 10 και παση ψυχη τη ζωση μεθ' υμων απο ορνων και απο κτηνων και πασι τοις θηριοις της γης οσα μεθ' υμων απο παντων των εξελθοντων εκ της κιβωτου 11 και στησω την διαθηκην μου προς υμας και ουκ αποθανειται πασα σαρξ ετι απο του υδατος του κατακλυσμου και ουκ εσται ετι κατακλυσμος υδατος του καταφθειραι πασαν την γην 12 και ειπεν κυριος ο θεος προς νωε τουτο το σημειον της διαθηκης ο εγω διδωμι ανα μεσον εμου και υμων και ανα μεσον πασης ψυχης ζωσης η εστιν μεθ' υμων εις γενεας αιωνιους 13 το τοξον μου τιθημι εν τη νεφελη και εσται εις σημειον διαθηκης ανα μεσον εμου και της γης 14 και εσται εν τω συννεφειν με νεφελας επι την γην οφθησεται το τοξον μου εν τη νεφελη 15 και μνησθησομαι της διαθηκης μου η εστιν ανα μεσον εμου και υμων και ανα μεσον πασης ψυχης ζωσης εν παση σαρκι και ουκ εσται ετι το υδωρ εις κατακλυσμον ωστε εξαλειψαι πασαν σαρκα 16 και εσται το τοξον μου εν τη νεφελη και οψομαι του μνησθηναι διαθηκην αιωνιον ανα μεσον εμου και ανα μεσον πασης ψυχης ζωσης εν παση σαρκι η εστιν επι της γης 17 και ειπεν ο θεος τω νωε τουτο το σημειον της διαθηκης ης διεδεμην ανα μεσον εμου και ανα μεσον πασης σαρκος η εστιν επι της γης 18 ησαν δε οι υιοι νωε οι εξελθοντες εκ της κιβωτου σημ χαμ ιαφεθ χαμ ην πατηρ χαναν 19 τρεις ουτοι εισιν οι υιοι νωε απο τουτων διεσπαρησαν επι πασαν την γην 20 και ηρξατο νωε ανθρωπος γεωργος γης και εφυτευσεν αμπελωνα 21 και επιεν εκ του οινου και εμεθυσθη και εγυμνωθη εν τω οικω αυτου 22 και ειδεν χαμ ο πατηρ χαναν την γυμνωσιν του πατρος αυτου και εξελθων ανηγγειλεν τοις δυσιν αδελφοις αυτου εξω 23 και λαβοντες σημ και ιαφεθ το ιματιον επεδεντο επι τα δυο νωτα αυτων και επορευθησαν οπισθοφανως και συνεκαλυψαν την γυμνωσιν του πατρος αυτων και το προσωπον αυτων οπισθοφανες και την γυμνωσιν του πατρος αυτων ουκ ειδον 24 εξενηψεν δε νωε απο του οινου και εγνω οσα εποιησεν αυτω ο υιος αυτου ο νεωτερος 25 και ειπεν επικαταρατος χαναν παις οικετης εσται τοις αδελφοις αυτου 26 και ειπεν ευλογητος κυριος ο θεος του σημ και εσται χαναν παις αυτου 27 πλατυναι ο θεος τω ιαφεθ και κατοικησατω εν τοις οικοις του σημ και γενηθητω χαναν παις αυτων 28 εζησεν δε νωε μετα τον κατακλυσμον τριακοσια πεντηκοντα ετη 29 και εγενοντο πασαι αι ημεραι νωε εννακοσια πεντηκοντα ετη και απεδανεν

Chapter 10

1 αυται δε αι γενεσεις των υιων νωε σημ χαμ ιαφεθ και εγενηθησαν αυτοις υιοι μετα τον κατακλυσμον 2 υιοι ιαφεθ γαμερ και μαγωγ και μαδαι και ιωυαν και ελιστα και θοβελ και μοσοχ και θιρας 3 και υιοι γαμερ ασχαναζ και ριφαθ και θοργαμα 4 και υιοι ιωυαν ελιστα και θαρσις κιτιοι ροδιοι 5 εκ τουτων αφωρισθησαν

νησοι των εθνων εν τη γη αυτων εκαστος κατα γλωσσαν εν ταις φυλαις αυτων και εν τοις εθνεσιν αυτων 6 υιοι δε χαμ χους και μεσραιμ φουδ και χαναν 7 υιοι δε χους σαβα και ευιλα και σαβαδα και ρεγμα και σαβακαδα υιοι δε ρεγμα σαβα και δαδαν 8 χους δε εγεννησεν τον νεβρωδ ουτος ηρξατο ειναι γιγας επι της γης 9 ουτος ην γιγας κυνηγος εναντιον κυριου 10 και εγενετο αρχη της βασιλειας αυτου βαβυλων και ορεχ και αρχαδ και χαλαννη εν τη γη σεννααρ 11 εκ της γης εκεινης εξηλθεν ασσουρ και ωκοδομησεν την νινευη και την ρωβωδ πολιν και την χαλαχ 12 και την δασεμ ανα μεσον νινευη και ανα μεσον χαλαχ αυτη η πολις η μεγαλη 13 και μεσραιμ εγεννησεν τους λουδιμ και τους ενεμετιμ και τους λαβιμ και τους νεφθαλιμ 14 και τους πατροσωνιμ και τους χασλωνιμ οθεν εξηλθεν εκειθεν φυλιστιμ και τους καφθοριμ 15 χαναν δε εγεννησεν τον σιδωνα πρωτοτοκον και τον χετταιον 16 και τον ιεβουσαιον και τον αμορραιον και τον γεργεσαιον 17 και τον ευαιον και τον αρουκαιον και τον ασενναιον 18 και τον αραδιον και τον σαμαραιον και τον αμαδι και μετα τουτο διεσπαρησαν αι φυλαι των χαναναιων 19 και εγενοντο τα ορια των χαναναιων απο σιδωνος εως ελθειν εις γεραρα και γαζαν εως ελθειν σοδομων και γομορρας αδαμα και σεβωιμ εως λασα 20 ουτοι υιοι χαμ εν ταις φυλαις αυτων κατα γλωσσας αυτων εν ταις χωραις αυτων και εν τοις εθνεσιν αυτων 21 και τω σημ εγενηθη και αυτω πατρι παντων των υιων εβερ αδελφω ιαφεθ του μειζονος 22 υιοι σημ αιλαμ και ασσουρ και αρφαξαδ και λουδ και αραμ και καιναν 23 και υιοι αραμ ως και ουλ και γαδερ και μοσοχ 24 και αρφαξαδ εγεννησεν τον καιναν και καιναν εγεννησεν τον σαλα σαλα δε εγεννησεν τον εβερ 25 και τω εβερ εγενηθησαν δυο υιοι ονομα τω ενι φαλεκ οτι εν ταις ημεραις αυτου διεμερισθη η γη και ονομα τω αδελφω αυτου ιεκταν 26 ιεκταν δε εγεννησεν τον ελμωδαδ και τον σαλεφ και ασαρμωδ και ιαραχ 27 και οδορρα και αιζηλ και δεκλα 28 και αβιμεηλ και σαβευ 29 και ουφιρ και ευιλα και ιωβαβ παντες ουτοι υιοι ιεκταν 30 και εγενετο η κατοικησις αυτων απο μασση εως ελθειν εις σωφηρα ορος ανατολων 31 ουτοι υιοι σημ εν ταις φυλαις αυτων κατα γλωσσας αυτων εν ταις χωραις αυτων και εν τοις εθνεσιν αυτων 32 αυται αι φυλαι υιων νωε κατα γενεσεις αυτων κατα τα εθνη αυτων απο τουτων διεσπαρησαν νησοι των εθνων επι της γης μετα τον κατακλυσμον

Chapter 11

1 και ην πασα η γη χειλος εν και φωνη μια πασιν 2 και εγενετο εν τω κινησαι αυτους απο ανατολων ευρον πεδιον εν γη σεννααρ και κατωκησαν εκει 3 και ειπεν ανθρωπος τω πλησιον δευτε πλινθυσωμεν πλινθους και οπτησωμεν αυτας πυρι και εγενετο αυτοις η πλινθος εις λιθον και ασφαλτος ην αυτοις 4

και ειπαν δευτε οικοδομησωμεν εαυτοις πολιν και πυργον ου η κεφαλη εσται εως του ουρανου και ποιησωμεν εαυτοις ονομα προ του διασπαρηναι επι προσωπου πασης της γης 5 και κατεβη κυριος ιδειν την πολιν και τον πυργον ον ωκοδομησαν οι υιοι των ανθρωπων 6 και ειπεν κυριος ιδου γενος εν και χειλος εν παντων και τουτο ηρξαντο ποιησαι και νυν ουκ εκλειψει εξ αυτων παντα οσα αν επιθωνται ποιειν 7 δευτε και καταβαντες συγχεωμεν εκει αυτων την γλωσσαν ινα μη ακουσωσιν εκαστος την φωνην του πλησιον 8 και διεσπειρεν αυτους κυριος εκειθεν επι προσωπον πασης της γης και επαυσαντο οικοδομουντες την πολιν και τον πυργον 9 δια τουτο εκληθη το ονομα αυτης συγχυσις οτι εκει συνεχεεν κυριος τα χειλη πασης της γης και εκειθεν διεσπειρεν αυτους κυριος ο θεος επι προσωπον πασης της γης 10 και αυται αι γενεσεις σημ σημ υιος εκατον ετων οτε εγεννησεν τον αρφαξαδ δευτερου ετους μετα τον κατακλυσμον 11 και εξησεν σημ μετα το γεννησαι αυτον τον αρφαξαδ πεντακοσια ετη και εγεννησεν υιους και θυγατερας και απεδανεν 12 και εξησεν αρφαξαδ εκατον τριακοντα πεντε ετη και εγεννησεν τον καιναν 13 και εξησεν αρφαξαδ μετα το γεννησαι αυτον τον καιναν ετη τετρακοσια τριακοντα και εγεννησεν υιους και θυγατερας και απεδανεν και εξησεν καιναν εκατον τριακοντα ετη και εγεννησεν τον σαλα και εξησεν καιναν μετα το γεννησαι αυτον τον σαλα ετη τριακοσια τριακοντα και εγεννησεν υιους και θυγατερας και απεδανεν 14 και εξησεν σαλα εκατον τριακοντα ετη και εγεννησεν τον εβερ 15 και εξησεν σαλα μετα το γεννησαι αυτον τον εβερ τριακοσια τριακοντα ετη και εγεννησεν υιους και θυγατερας και απεδανεν 16 και εξησεν εβερ εκατον τριακοντα τεσσαρα ετη και εγεννησεν τον φαλεχ 17 και εξησεν εβερ μετα το γεννησαι αυτον τον φαλεχ ετη τριακοσια εβδομηκοντα και εγεννησεν υιους και θυγατερας και απεδανεν 18 και εξησεν φαλεχ εκατον τριακοντα ετη και εγεννησεν τον ραγαν 19 και εξησεν φαλεχ μετα το γεννησαι αυτον τον ραγαν διακοσια εννεα ετη και εγεννησεν υιους και θυγατερας και απεδανεν 20 και εξησεν ραγαν εκατον τριακοντα δυο ετη και εγεννησεν τον σερουχ 21 και εξησεν ραγαν μετα το γεννησαι αυτον τον σερουχ διακοσια επτα ετη και εγεννησεν υιους και θυγατερας και απεδανεν 22 και εξησεν σερουχ εκατον τριακοντα ετη και εγεννησεν τον ναχωρ 23 και εξησεν σερουχ μετα το γεννησαι αυτον τον ναχωρ ετη διακοσια και εγεννησεν υιους και θυγατερας και απεδανεν 24 και εξησεν ναχωρ ετη εβδομηκοντα εννεα και εγεννησεν τον θαρα 25 και εξησεν ναχωρ μετα το γεννησαι αυτον τον θαρα ετη εκατον εικοσι εννεα και εγεννησεν υιους και θυγατερας και απεδανεν 26 και εξησεν θαρα εβδομηκοντα ετη και εγεννησεν τον αβραμ και τον ναχωρ και τον αρραν 27 αυται δε αι γενεσεις θαρα θαρα εγεννησεν τον αβραμ και τον ναχωρ και τον αρραν και αρραν εγεννησεν τον λωτ 28 και απεδανεν αρραν ενωπιον θαρα του πατρος αυτου εν τη γη η εγεννηθη εν τη χωρα των χαλδαιων 29 και ελαβον αβραμ και ναχωρ εαυτοις γυναικας ονομα τη γυναικι

αβραμ σαρα και ονομα τη γυναικι ναχωρ μελχα θυγατηρ αρραν πατηρ μελχα και πατηρ ιεσχα 30 και ην σαρα στειρα και ουκ ετεκνοποιει 31 και ελαβεν θαρα τον αβραμ υιον αυτου και τον λωτ υιον αρραν υιον του υιου αυτου και την σαραν την νυμφην αυτου γυναικα αβραμ του υιου αυτου και εξηγαγεν αυτους εκ της χωρας των χαλδαιων πορευθηναι εις την γην χανααν και ηλθεν εως χαρραν και κατωκησεν εκει 32 και εγενοντο αι ημεραι θαρα εν χαρραν διακοσια πεντε ετη και απεθανεν θαρα εν χαρραν

Chapter 12

1 και ειπεν κυριος τω αβραμ εξελθε εκ της γης σου και εκ της συγγενειας σου και εκ του οικου του πατρος σου εις την γην ην αν σοι δειξω 2 και ποιησω σε εις εθνος μεγα και ευλογησω σε και μεγαλυνω το ονομα σου και εση ευλογητος 3 και ευλογησω τους ευλογουντας σε και τους καταρωμενους σε καταρασομαι και ενευλογηθησονται εν σοι πασαι αι φυλαι της γης 4 και επορευθη αβραμ καθαπερ ελαλησεν αυτω κυριος και ωχετο μετ' αυτου λωτ αβραμ δε ην ετων εβδομηκοντα πεντε οτε εξηλθεν εκ χαρραν 5 και ελαβεν αβραμ την σαραν γυναικα αυτου και τον λωτ υιον του αδελφου αυτου και παντα τα υπαρχοντα αυτων οσα εκτησαντο και πασαν ψυχην ην εκτησαντο εν χαρραν και εξηλθοσαν πορευθηναι εις γην χανααν και ηλθον εις γην χανααν 6 και διωδευσεν αβραμ την γην εις το μηκος αυτης εως του τοπου συχεμ επι την δρυν την υψηλην οι δε χαναναιοι τοτε κατωκουν την γην 7 και ωφθη κυριος τω αβραμ και ειπεν αυτω τω σπερματι σου δωσω την γην ταυτην και ωκοδομησεν εκει αβραμ θυσιαστηριον κυριω τω οφθεντι αυτω 8 και απεστη εκειθεν εις το ορος κατ' ανατολας βαιθηλ και εστησεν εκει την σκηνην αυτου βαιθηλ κατα θαλασσαν και αγγαι κατ' ανατολας και ωκοδομησεν εκει θυσιαστηριον τω κυριω και επεκαλεσατο επι τω ονοματι κυριου 9 και απηρεν αβραμ και πορευθεις εστρατοπεδευσεν εν τη ερημω 10 και εγενετο λιμος επι της γης και κατεβη αβραμ εις αιγυπτον παροικησαι εκει οτι ενισχυσεν ο λιμος επι της γης 11 εγενετο δε ηνικα ηγγισεν αβραμ εισελθειν εις αιγυπτον ειπεν αβραμ σαρα τη γυναικι αυτου γινωσκω εγω οτι γυνη ευπροσωπος ει 12 εσται ουν ως αν ιδωσιν σε οι αιγυπτιοι ερουσιν οτι γυνη αυτου αυτη και αποκτενουσιν με σε δε περιποιησονται 13 ειπον ουν οτι αδελφη αυτου ειμι οπως αν ευ μοι γενηται δια σε και ζησεται η ψυχη μου ενεκεν σου 14 εγενετο δε ηνικα εισηλθεν αβραμ εις αιγυπτον ιδοντες οι αιγυπτιοι την γυναικα οτι καλη ην σφοδρα 15 και ειδον αυτην οι αρχοντες φαραω και επηνεσαν αυτην προς φαραω και εισηγαγον αυτην εις τον οικον φαραω 16 και τω αβραμ ευ εχρησαντο δι' αυτην και εγενοντο αυτω προβατα και μοσχοι και ονοι παιδες και παιδισκαι ημιονοι και καμηλοι 17 και ητασεν ο θεος τον φαραω ετασμοις μεγαλοις και πονηροις και τον οικον αυτου

περι σαρρας της γυναικος αβραμ 18 καλεσας δε φαραω τον αβραμ ειπεν τι τουτο εποιησας μοι ουκ απηγγειλας μοι ουτι γυνη σου εστιν 19 ινα τι ειπας ουτι αδελφη μου εστιν και ελαβον αυτην εμαυτω εις γυναικα και νυν ιδου η γυνη σου εναντιον σου λαβων αποτρεχε 20 και ενετειλατο φαραω ανδρασιν περι αβραμ συμπροπεμφαι αυτον και την γυναικα αυτου και παντα οσα ην αυτω και λωτ μετ' αυτου

Chapter 13

1 ανεβη δε αβραμ εξ αιγυπτου αυτος και η γυνη αυτου και παντα τα αυτου και λωτ μετ' αυτου εις την ερημον 2 αβραμ δε ην πλουσιος σφοδρα κτηνεσιν και αργυριω και χρυσιω 3 και επορευθη οθεν ηλθεν εις την ερημον εως βαιθηλ εως του τοπου ου ην η σκηνη αυτου το προτερον ανα μεσον βαιθηλ και ανα μεσον αγγαι 4 εις τον τοπον του θυσιαστηριου ου εποιησεν εκει την αρχην και επεκαλεσατο εκει αβραμ το ονομα κυριου 5 και λωτ τω συμπορευομενω μετα αβραμ ην προβατα και βοες και σκηnai 6 και ουκ εχωρει αυτους η γη κατοικειν αμα ουτι ην τα υπαρχοντα αυτων πολλα και ουκ εδυναντο κατοικειν αμα 7 και εγενετο μαχη ανα μεσον των ποιμενων των κτηνων του αβραμ και ανα μεσον των ποιμενων των κτηνων του λωτ οι δε χαναναιοι και οι φερεζαιοι τοτε κατωκουν την γην 8 ειπεν δε αβραμ τω λωτ μη εστω μαχη ανα μεσον εμου και σου και ανα μεσον των ποιμενων μου και ανα μεσον των ποιμενων σου ουτι ανθρωποι αδελφοι ημεις εσμεν 9 ουκ ιδου πασα η γη εναντιον σου εστιν διαχωρισθητι απ' εμου ει συ εις αριστερα εγω εις δεξια ει δε συ εις δεξια εγω εις αριστερα 10 και επαρας λωτ τους οφθαλμους αυτου ειδεν πασαν την περιχωρον του ιορδανου ουτι πασα ην ποτιζομενη προ του καταστρεψαι τον θεον σοδομα και γομορρα ως ο παραδεισος του θεου και ως η γη αιγυπτου εως ελθειν εις ζογορα 11 και εξελεξατο εαυτω λωτ πασαν την περιχωρον του ιορδανου και απηρεν λωτ απο ανατολων και διεχωρισθησαν εκαστος απο του αδελφου αυτου 12 αβραμ δε κατωκησεν εν γη χανααν λωτ δε κατωκησεν εν πολει των περιχωρων και εσκηνωσεν εν σοδομοις 13 οι δε ανθρωποι οι εν σοδομοις πονηροι και αμαρτωλοι εναντιον του θεου σφοδρα 14 ο δε θεος ειπεν τω αβραμ μετα το διαχωρισθηναι τον λωτ απ' αυτου αναβλεψας τοις οφθαλμοις σου ιδε απο του τοπου ου νυν συ ει προς βορραν και λιβα και ανατολας και θαλασσαν 15 ουτι πασαν την γην ην συ ορας σοι δωσω αυτην και τω σπερματι σου εως του αιωνος 16 και ποιησω το σπερμα σου ως την αμμον της γης ει δυναται τις εξαριθμησαι την αμμον της γης και το σπερμα σου εξαριθμηθησεται 17 αναστας διοδυσον την γην εις τε το μηκος αυτης και εις το πλατος ουτι σοι δωσω αυτην 18 και αποσκηνωσας αβραμ ελθων κατωκησεν παρα την δρυν την μαμβρη η ην εν χεβρων και ωκοδομησεν εκει θυσιαστηριον κυριω

Chapter 14

1 εγενετο δε εν τη βασιλεια τη αμαρφαλ βασιλεως σεννααρ αριωχ βασιλευς ελλασαρ και χοδολλογομορ βασιλευς αιλαμ και θαργαλ βασιλευς εθνων 2 εποιησαν πολεμον μετα βαλλα βασιλεως σοδομων και μετα βαρσα βασιλεως γομορρας και σεννααρ βασιλεως αδαμα και συμφορ βασιλεως σεβωιμ και βασιλεως βαλακ αυτη εστιν σηγωρ 3 παντες ουτοι συνεφωνησαν επι την φαργαγα την αλυκην αυτη η θαλασσα των αλων 4 δωδεκα ετη εδουλευον τω χοδολλογομορ τω δε τρισκαιδεκατω ετει απεστησαν 5 εν δε τω τεσσαρεσκαιδεκατω ετει ηλθεν χοδολλογομορ και οι βασιλεις οι μετ' αυτου και κατεκοψαν τους γιγαντας τους εν ασταρωθ καρναιν και εθνη ισχυρα αμα αυτοις και τους ομμαιους τους εν σαυη τη πολει 6 και τους χορραιους τους εν τοις ορεσιν σηιρ εως της τερεμινθου της φαραν η εστιν εν τη ερημω 7 και αναστρεψαντες ηλθον επι την πηγην της κρισεως αυτη εστιν καδης και κατεκοψαν παντας τους αρχοντας αμαληκ και τους αμορραιους τους κατοικουντας εν ασασανθαμαρ 8 εξηλθεν δε βασιλευς σοδομων και βασιλευς γομορρας και βασιλευς αδαμα και βασιλευς σεβωιμ και βασιλευς βαλακ αυτη εστιν σηγωρ και παρεταξαντο αυτοις εις πολεμον εν τη κοιλαδι τη αλυκη 9 προς χοδολλογομορ βασιλεα αιλαμ και θαργαλ βασιλεα εθνων και αμαρφαλ βασιλεα σεννααρ και αριωχ βασιλεα ελλασαρ οι τεσσαρες βασιλεις προς τους πεντε 10 η δε κοιλας η αλυκη φρεατα φρεατα ασφαλτου εφυγεν δε βασιλευς σοδομων και βασιλευς γομορρας και ενεπεσαν εκει οι δε καταλειφθεντες εις την ορεινην εφυγον 11 ελαβον δε την ιππον πασαν την σοδομων και γομορρας και παντα τα βρωματα αυτων και απηλθον 12 ελαβον δε και τον λωτ υιον του αδελφου αβραμ και την αποσκευην αυτου και απωχοντο ην γαρ κατοικων εν σοδομοις 13 παραγενομενος δε των ανασωθεντων τις απηγγειλεν αβραμ τω περατη αυτος δε κατωκει προς τη δρυι τη μαμβρη ο αμορις του αδελφου εσχωλ και αδελφου αυναν οι ησαν συνωμοται του αβραμ 14 ακουσας δε αβραμ οτι ηχμαλωτευται λωτ ο αδελφος αυτου ηριδμησεν τους ιδιους οικογενεις αυτου τριακοσιους δεκα και οκτω και κατεδιωξεν οπισω αυτων εως δαν 15 και επεπεσεν επ' αυτους την νυκτα αυτος και οι παιδες αυτου και επαταξεν αυτους και εδιωξεν αυτους εως χωβα η εστιν εν αριστερα δαμασκου 16 και απεστρεψεν πασαν την ιππον σοδομων και λωτ τον αδελφον αυτου απεστρεψεν και τα υπαρχοντα αυτου και τας γυναικας και τον λαον 17 εξηλθεν δε βασιλευς σοδομων εις συναντησιν αυτω μετα το αναστρεψαι αυτον απο της κοπης του χοδολλογομορ και των βασιλεων των μετ' αυτου εις την κοιλαδα την σαυη τουτο ην το πεδιον βασιλεως 18 και μελχισεδεκ βασιλευς σαλημ εξηνεγκεν αρτους και οινον ην δε ιερευσ του θεου του υψιστου 19 και ηυλογησεν τον αβραμ και ειπεν ευλογημενος αβραμ τω θεω τω υψιστω ος εκτισεν τον ουρανον και την γην 20 και ευλογητος ο θεος ο υψιστος

ος παρεδωκεν τους εχθρους σου υποχειριους σοι και εδωκεν αυτω δεκατην απο παντων 21 ειπεν δε βασιλευς σοδομων προς αβραμ δος μοι τους ανδρας την δε ιππον λαβε σεαυτω 22 ειπεν δε αβραμ προς βασιλεα σοδομων εκτενω την χειρα μου προς τον θεον τον υψιστον ος εκτισεν τον ουρανον και την γην 23 ει απο σπαρτιου εως σφαιρωτηρος υποδηματος λημψομαι απο παντων των σων ινα μη ειπης οτι εγω επλουτισα τον αβραμ 24 πλην ων εφαγον οι νεανισκοι και της μεριδος των ανδρων των συμπορευθεντων μετ' εμου εσχωλ αυναν μαμβρη ουτοι λημψονται μεριδα

Chapter 15

1 μετα δε τα ρηματα ταυτα εγεννηθη ρημα κυριου προς αβραμ εν οραματι λεγων μη φοβου αβραμ εγω υπερασπιζω σου ο μισθος σου πολυς εσται σφοδρα 2 λεγει δε αβραμ δεσποτα τι μοι δωσεις εγω δε απολνυμαι ατεκνος ο δε υιος μασεκ της οικογενους μου ουτος δαμασκος ελιεζερ 3 και ειπεν αβραμ επειδη εμοι ουκ εδωκας σπερμα ο δε οικογενης μου κληρονομησει με 4 και ευθυς φωνη κυριου εγενετο προς αυτον λεγων ου κληρονομησει σε ουτος αλλ' ος εξελευσεται εκ σου ουτος κληρονομησει σε 5 εξηγαγεν δε αυτον εξω και ειπεν αυτω αναβλεψον δη εις τον ουρανον και αριθμησον τους αστερας ει δυνηση εξαριθμησαι αυτους και ειπεν ουτως εσται το σπερμα σου 6 και επιστευσεν αβραμ τω θεω και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην 7 ειπεν δε προς αυτον εγω ο θεος ο εξαγαγων σε εκ χωρας χαλδαιων ωστε δουναι σοι την γην ταυτην κληρονομησαι 8 ειπεν δε δεσποτα κυριε κατα τι γνωσομαι οτι κληρονομησω αυτην 9 ειπεν δε αυτω λαβε μοι δαμαλιν τριετιζουσαν και αιγα τριετιζουσαν και κριον τριετιζοντα και τρυγονα και περιστεραν 10 ελαβεν δε αυτω παντα ταυτα και διειλεν αυτα μεσα και εδηκεν αυτα αντιπροσωπα αλληλοις τα δε ορνεα ου διειλεν 11 κατεβη δε ορνεα επι τα σωματα τα διχοτομηματα αυτων και συνεκαδισεν αυτοις αβραμ 12 περι δε ηλιου δυσμας εκστασις επεπεσεν τω αβραμ και ιδου φοβος σκοτεινος megας επιπιπτει αυτω 13 και ερρεθη προς αβραμ γνωσκων γνωση οτι παροικον εσται το σπερμα σου εν γη ουκ ιδια και δουλωσουσιν αυτους και κακωσουσιν αυτους και ταπεινωσουσιν αυτους τετρακοσια ετη 14 το δε εθνος ω εαν δουλευσωσιν κρινω εγω μετα δε ταυτα εξελευσονται ωδε μετα αποσκευης πολλης 15 συ δε απελευση προς τους πατερας σου μετ' ειρηνης ταφεις εν γηρι καλω 16 τεταρτη δε γενεα αποστραφησονται ωδε ουπω γαρ αναπεπληρωνται αι αμαρτιαι των αμορραιων εως του νυν 17 επει δε εγινετο ο ηλιος προς δυσμαις φλοξ εγενετο και ιδου κλιβανος καπνιζομενος και λαμπαδες πυρος αι διηλθον ανα μεσον των διχοτομηματων τουτων 18 εν τη ημερα εκεινη διεθετο κυριος τω αβραμ διαθηκην λεγων τω σπερματι σου δωσω την γην ταυτην απο του ποταμου αιγυπτου εως του ποταμου του μεγαλου ποταμου

ευφρατου 19 τους καιναιους και τους κενεζαιους και τους κεδμωναιους 20 και τους χετταιους και τους φερεζαιους και τους ραφαι+ν 21 και τους αμορραιοις και τους χαναναιους και τους ευαιους και τους γεργεσαιους και τους ιεβουσαιους

Chapter 16

1 σαρα δε η γυνη αβραμ ουκ ετικτεν αυτω ην δε αυτη παιδισκη αιγυπτια η ονομα αγαρ 2 ειπεν δε σαρα προς αβραμ ιδου συνεκλεισεν με κυριος του μη τικτειν εισελθε ουν προς την παιδισκην μου ινα τεκνοποιησης εξ αυτης υπηκουσεν δε αβραμ της φωνης σαρας 3 και λαβουσα σαρα η γυνη αβραμ αγαρ την αιγυπτιαν την εαυτης παιδισκην μετα δεκα ετη του οικησαι αβραμ εν γη χαναν και εδωκεν αυτην αβραμ τω ανδρι αυτης αυτω γυναικα 4 και εισηλθεν προς αγαρ και συνελαβεν και ειδεν οτι εν γαστρι εχει και ητιμασθη η κυρια εναντιον αυτης 5 ειπεν δε σαρα προς αβραμ αδικουμαι εκ σου εγω δεδωκα την παιδισκην μου εις τον κολπον σου ιδουσα δε οτι εν γαστρι εχει ητιμασθη εναντιον αυτης κριναι ο θεος ανα μεσον εμου και σου 6 ειπεν δε αβραμ προς σاران ιδου η παιδισκη σου εν ταις χερσιν σου χρω αυτη ως αν σοι αρεστον η και εκακωσεν αυτην σαρα και απεδρα απο προσωπου αυτης 7 ευρεν δε αυτην αγγελος κυριου επι της πηγης του υδατος εν τη ερημω επι της πηγης εν τη οδω σου 8 και ειπεν αυτη ο αγγελος κυριου αγαρ παιδισκη σαρας ποθεν ερχη και που πορευη και ειπεν απο προσωπου σαρας της κυριας μου εγω αποδιδρασχω 9 ειπεν δε αυτη ο αγγελος κυριου αποστραφητι προς την κυριαν σου και ταπεινωθητι υπο τας χειρας αυτης 10 και ειπεν αυτη ο αγγελος κυριου πληθυνων πληθυνω το σπερμα σου και ουκ αριθμηθησεται απο του πληθους 11 και ειπεν αυτη ο αγγελος κυριου ιδου συ εν γαστρι εχεις και τεξη υιον και καλεσεις το ονομα αυτου ισμαηλ οτι επηκουσεν κυριος τη ταπεινωσει σου 12 ουτος εσται αγροικος ανθρωπος αι χειρες αυτου επι παντας και αι χειρες παντων επ' αυτον και κατα προσωπον παντων των αδελφων αυτου κατοικησει 13 και εκαλεσεν αγαρ το ονομα κυριου του λαλουντος προς αυτην συ ο θεος ο επιδων με οτι ειπεν και γαρ ενωπιον ειδον οφθεντα μοι 14 ενεκεν τουτου εκαλεσεν το φρεαρ φρεαρ ου ενωπιον ειδον ιδου ανα μεσον καδης και ανα μεσον βαραδ 15 και ετεκεν αγαρ τω αβραμ υιον και εκαλεσεν αβραμ το ονομα του υιου αυτου ον ετεκεν αυτω αγαρ ισμαηλ 16 αβραμ δε ην ογδοηκοντα εξ ετων ηνικα ετεκεν αγαρ τον ισμαηλ τω αβραμ

Chapter 17

1 εγενετο δε αβραμ ετων ενενηκοντα εννεα και ωφθη κυριος τω αβραμ και ειπεν αυτω εγω ειμι ο θεος σου ευαρεσται εναντιον εμου και γινου αμεμπτος 2 και

θησομαι την διαθηκην μου ανα μεσον εμου και ανα μεσον σου και πληθυνω σε σφοδρα 3 και επεσεν αβραμ επι προσωπον αυτου και ελαλησεν αυτω ο θεος λεγων 4 και εγω ιδου η διαθηκη μου μετα σου και εση πατηρ πληθους εθνων 5 και ου κληθησεται επι το ονομα σου αβραμ αλλ' εσται το ονομα σου αβρααμ οτι πατερα πολλων εθνων τεδεικα σε 6 και αυξανω σε σφοδρα σφοδρα και θησω σε εις εθνη και βασιλεις εκ σου εξελευσονται 7 και στησω την διαθηκην μου ανα μεσον εμου και ανα μεσον σου και ανα μεσον του σπερματος σου μετα σε εις γενεας αυτων εις διαθηκην αιωνιον ειναι σου θεος και του σπερματος σου μετα σε 8 και δωσω σοι και τω σπερματι σου μετα σε την γην ην παροικεις πασαν την γην χανααν εις κατασχεσιν αιωνιον και εσομαι αυτοις θεος 9 και ειπεν ο θεος προς αβρααμ συ δε την διαθηκην μου διατηρησεις συ και το σπερμα σου μετα σε εις τας γενεας αυτων 10 και αυτη η διαθηκη ην διατηρησεις ανα μεσον εμου και υμων και ανα μεσον του σπερματος σου μετα σε εις τας γενεας αυτων περιτμηθησεται υμων παν αρσενικον 11 και περιτμηθησεθε την σαρκα της ακροβυστίας υμων και εσται εν σημειω διαθηκης ανα μεσον εμου και υμων 12 και παιδιον οκτω ημερων περιτμηθησεται υμιν παν αρσενικον εις τας γενεας υμων ο οικογενης της οικιας σου και ο αργυρωνητος απο παντος υιου αλλοτριου ος ουκ εστιν εκ του σπερματος σου 13 περιτομη περιτμηθησεται ο οικογενης της οικιας σου και ο αργυρωνητος και εσται η διαθηκη μου επι της σαρκος υμων εις διαθηκην αιωνιον 14 και απεριτμητος αρσην ος ου περιτμηθησεται την σαρκα της ακροβυστίας αυτου τη ημερα τη ογδοη εξολεθρευθησεται η ψυχη εκεινη εκ του γενους αυτης οτι την διαθηκην μου διεσχεδασεν 15 ειπεν δε ο θεος τω αβρααμ σαρα η γυνη σου ου κληθησεται το ονομα αυτης σαρα αλλα σαρρα εσται το ονομα αυτης 16 ευλογησω δε αυτην και δωσω σοι εξ αυτης τεκνον και ευλογησω αυτον και εσται εις εθνη και βασιλεις εθνων εξ αυτου εσονται 17 και επεσεν αβρααμ επι προσωπον και εγελασεν και ειπεν εν τη διανοια αυτου λεγων ει τω εκατονταετει γεννησεται και ει σαρρα ενενηκοντα ετων ουσα τεξεται 18 ειπεν δε αβρααμ προς τον θεον ισμαηλ ουτος ζητω εναντιον σου 19 ειπεν δε ο θεος τω αβρααμ ναι ιδου σαρρα η γυνη σου τεξεται σοι υιον και καλεσεις το ονομα αυτου ισαακ και στησω την διαθηκην μου προς αυτον εις διαθηκην αιωνιον και τω σπερματι αυτου μετ' αυτον 20 περι δε ισμαηλ ιδου επηκουσα σου ιδου ευλογησα αυτον και αυξανω αυτον και πληθυνω αυτον σφοδρα δωδεκα εθνη γεννησει και δωσω αυτον εις εθνος μεγα 21 την δε διαθηκην μου στησω προς ισαακ ον τεξεται σοι σαρρα εις τον καιρον τουτον εν τω ενιαυτω τω ετερω 22 συνετελεσεν δε λαλων προς αυτον και ανεβη ο θεος απο αβρααμ 23 και ελαβεν αβρααμ ισμαηλ τον υιον αυτου και παντας τους οικογενεις αυτου και παντας τους αργυρωνητους και παν αρσεν των ανδρων των εν τω οικω αβρααμ και περιετεμεν τας ακροβυστίας αυτων εν τω καιρω της ημερας εκεινης καθα ελαλησεν αυτω ο θεος 24 αβρααμ δε ην

ενενηκοντα εννεα ετων ηνικα περιετεμεν την σαρχα της ακροβυστίας αυτου 25
ισμαηλ δε ο υιος αυτου ετων δεκα τριων ην ηνικα περιετμηθη την σαρχα της
ακροβυστίας αυτου 26 εν τω καιρω της ημερας εκεινης περιετμηθη αβρααμ και
ισμαηλ ο υιος αυτου 27 και παντες οι ανδρες του οικου αυτου και οι οικογενεις
και οι αργυρωνητοι εξ αλλογενων εθνων περιετεμεν αυτους

Chapter 18

1 ωφθη δε αυτω ο θεος προς τη δρυι τη μαμβρη καθημενου αυτου επι της θυρας
της σκηνης αυτου μεσημβριας 2 αναβλεψας δε τοις οφθαλμοις αυτου ειδεν και
ιδου τρεις ανδρες ειστηκεισαν επανω αυτου και ιδων προσεδραμεν εις συναντησιν
αυτοις απο της θυρας της σκηνης αυτου και προσεκυνησεν επι την γην 3 και ειπεν
κυριε ει αρα ευρον χαριν εναντιον σου μη παρελθης τον παιδα σου 4 λημψθητω
δη υδωρ και νιψατωσαν τους ποδας υμων και καταψυξατε υπο το δενδρον 5 και
λημψομαι αρτον και φαγεσθε και μετα τουτο παρελευσεσθε εις την οδον υμων ου
εινεκεν εξεκλινατε προς τον παιδα υμων και ειπαν ουτως ποιησον καθως ειρηκας
6 και εσπευσεν αβρααμ επι την σκηνην προς σαρραν και ειπεν αυτη σπευσον
και φυρασον τρια μετρα σεμιδαλεως και ποιησον εγκρυφιας 7 και εις τας βοας
εδραμεν αβρααμ και ελαβεν μοσχαριον απαλον και καλον και εδωκεν τω παιδι
και εταχυνεν του ποιησαι αυτο 8 ελαβεν δε βουτυρον και γαλα και το μοσχαριον
ο εποησεν και παρεθηκεν αυτοις και εφαγosan αυτος δε παρειστηκε αυτοις υπο
το δενδρον 9 ειπεν δε προς αυτον που σαρρα η γυνη σου ο δε αποκριθεις ειπεν
ιδου εν τη σκηνη 10 ειπεν δε επαναστρεφων ηξω προς σε κατα τον καιρον τουτον
εις ωρας και εξει υιον σαρρα η γυνη σου σαρρα δε ηκουσεν προς τη θυρα της
σκηνης ουσα οπισθεν αυτου 11 αβρααμ δε και σαρρα πρεσβυτεροι προβεβηκοτες
ημερων εξελιπεν δε σαρρα γινεσθαι τα γυναικεια 12 εγελασεν δε σαρρα εν εαυτη
λεγουσα ουπω μεν μοι γεγονεν εως του νυν ο δε κυριος μου πρεσβυτερος 13 και
ειπεν κυριος προς αβρααμ τι οτι εγελασεν σαρρα εν εαυτη λεγουσα αρα γε αληθως
τεξομαι εγω δε γεγηρακα 14 μη αδυνατει παρα τω θεω ρημα εις τον καιρον του-
τον αναστρεψω προς σε εις ωρας και εσται τη σαρρα υιος 15 ηρνησατο δε σαρρα
λεγουσα ουκ εγελασα εφοβηθη γαρ και ειπεν ουχι αλλα εγελασας 16 εξανασταντες
δε εκειθεν οι ανδρες κατεβλεψαν επι προσωπον σοδομων και γομορρας αβρααμ δε
συνεπορευετο μετ' αυτων συμπροπεμπων αυτους 17 ο δε κυριος ειπεν μη κρυψ-
ω εγω απο αβρααμ του παιδος μου α εγω ποιω 18 αβρααμ δε γινομενος εσται
εις εθνος μεγα και πολυ και ενευλογηθησονται εν αυτω παντα τα εθνη της γης
19 ηδειν γαρ οτι συνταξει τοις υιοις αυτου και τω οικω αυτου μετ' αυτον και
φυλαξουσιν τας οδους κυριου ποιειν δικαιοσυνην και κρισιν οπως αν επαγαγη
κυριος επι αβρααμ παντα οσα ελαλησεν προς αυτον 20 ειπεν δε κυριος κραυγη

σοδομων και γομορρας πεπληθυνται και αι αμαρτιαι αυτων μεγαλαι σφοδρα 21 καταβας ουν οψομαι ει κατα την κραυγην αυτων την ερχομενην προς με συντελουνται ει δε μη ινα γνω 22 και αποστρεψαντες εκειθεν οι ανδρες ηλθον εις σοδομα αβρααμ δε ην εστηκως εναντιον κυριου 23 και εγγισας αβρααμ ειπεν μη συναπολεσης δικαιον μετα ασεβους και εσται ο δικαιος ως ο ασεβης 24 εαν ωσιν πεντηκοντα δικαιοι εν τη πολει απολεις αυτους ουκ ανησεις παντα τον τοπον ενεκεν των πεντηκοντα δικαιων εαν ωσιν εν αυτη 25 μηδαμως συ ποιησεις ως το ρημα τουτο του αποκτειναι δικαιον μετα ασεβους και εσται ο δικαιος ως ο ασεβης μηδαμως ο κρινων πασαν την γην ου ποιησεις κρισιν 26 ειπεν δε κυριος εαν ευρω εν σοδομοις πεντηκοντα δικαιους εν τη πολει αφησω παντα τον τοπον δι' αυτους 27 και αποκριθεις αβρααμ ειπεν νυν ηρξαμην λαλησαι προς τον κυριον εγω δε ειμι γη και σποδος 28 εαν δε ελαττονωθωσιν οι πεντηκοντα δικαιοι πεντε απολεις ενεκεν των πεντε πασαν την πολιν και ειπεν ου μη απολεσω εαν ευρω εκει τεσσαρακοντα πεντε 29 και προσεδηκεν ετι λαλησαι προς αυτον και ειπεν εαν δε ευρεθωσιν εκει τεσσαρακοντα και ειπεν ου μη απολεσω ενεκεν των τεσσαρακοντα 30 και ειπεν μη τι κυριε εαν λαλησω εαν δε ευρεθωσιν εκει τριακοντα και ειπεν ου μη απολεσω εαν ευρω εκει τριακοντα 31 και ειπεν επειδη εχω λαλησαι προς τον κυριον εαν δε ευρεθωσιν εκει εικοσι και ειπεν ου μη απολεσω ενεκεν των εικοσι 32 και ειπεν μη τι κυριε εαν λαλησω ετι απαξ εαν δε ευρεθωσιν εκει δεκα και ειπεν ου μη απολεσω ενεκεν των δεκα 33 απηλθεν δε κυριος ως επαυσατο λαλων τω αβρααμ και αβρααμ απεστρεψεν εις τον τοπον αυτου

Chapter 19

1 ηλθον δε οι δυο αγγελοι εις σοδομα εσπερας λωτ δε εκαθητο παρα την πυλην σοδομων ιδων δε λωτ εξανεστη εις συναντησιν αυτοις και προσεκυνησεν τω προσωπω επι την γην 2 και ειπεν ιδου κυριοι εκκλινατε εις τον οικον του παιδος υμων και καταλυσате και νιψασθε τους ποδας υμων και ορθρισαντες απελευσεσθε εις την οδον υμων ειπαν δε ουχι αλλ' εν τη πλατεια καταλυσομεν 3 και κατεβιαζετο αυτους και εξεκλιναν προς αυτον και εισηλθον εις την οικιαν αυτου και εποιησεν αυτοις ποτον και αζυμους επεψεν αυτοις και εφαγον 4 προ του κοιμηθηναι και οι ανδρες της πολεως οι σοδομιται περιεκυκλωσαν την οικιαν απο νεανισκου εως πρεσβυτερου απας ο λαος αμα 5 και εξεκαλουντο τον λωτ και ελεγον προς αυτον που εισιν οι ανδρες οι εισελθοντες προς σε την νυχτα εξαγαγε αυτους προς ημας ινα συγγενωμεθα αυτοις 6 εξηλθεν δε λωτ προς αυτους προς το προθυρον την δε θυραν προσεωξεν οπισω αυτου 7 ειπεν δε προς αυτους μηδαμως αδελφοι μη πονηρευσησθε 8 εισιν δε μοι δυο θυγατρες αι ουκ εγνωσαν ανδρα εξαξω αυτας προς υμας και χρησασθε αυταις καθα αν αρεσκη υμιν μονον

εις τους ανδρας τουτους μη ποιησητε μηδεν αδικον ου εινεκεν εισηλθον υπο την σκεπην των δοκων μου 9 ειπαν δε αποστα εκει εις ηλθες παροικειν μη και κρινειν νυν ουν σε κακωσομεν μαλλον η εκεινους και παρεβιαζοντο τον ανδρα τον λωτ σφοδρα και ηγγισαν συντριψαι την θυραν 10 εκτειναντες δε οι ανδρες τας χειρας εισεσπασαντο τον λωτ προς εαυτους εις τον οικον και την θυραν του οικου απεκλεισαν 11 τους δε ανδρας τους οντας επι της θυρας του οικου επαταξαν αορασια απο μικρου εως μεγαλου και παρελυθησαν ζητουντες την θυραν 12 ειπαν δε οι ανδρες προς λωτ εστιν τις σοι ωδε γαμβροι η υιοι η θυγατερες η ει τις σοι αλλος εστιν εν τη πολει εξαγαγε εκ του τοπου τουτου 13 οτι απολλυμεν ημεις τον τοπον τουτον οτι υψωθη η κραυγη αυτων εναντιον κυριου και απεστειλεν ημας κυριος εκτριψαι αυτην 14 εξηλθεν δε λωτ και ελαλησεν προς τους γαμβρους αυτου τους ελληφοτας τας θυγατερας αυτου και ειπεν αναστητε και εξελθατε εκ του τοπου τουτου οτι εκτριβει κυριος την πολιν εδοξεν δε γελοιαζειν εναντιον των γαμβρων αυτου 15 ηνικα δε ορθρος εγινετο επεσπουδαζον οι αγγελοι τον λωτ λεγοντες αναστας λαβε την γυναικα σου και τας δυο θυγατερας σου ας εχεις και εξελθε ινα μη συναπολη ταις ανομιαις της πολεως 16 και εταραχθησαν και εκρατησαν οι αγγελοι της χειρος αυτου και της χειρος της γυναικος αυτου και των χειρων των δυο θυγατερων αυτου εν τω φεισασθαι κυριον αυτου 17 και εγενετο ηνικα εξηγαγον αυτους εξω και ειπαν σωζων σωζε την σεαυτου ψυχην μη περιβλεψης εις τα οπισω μηδε στης εν παση τη περιχωρω εις το ορος σωζου μηποτε συμπαραλημφθης 18 ειπεν δε λωτ προς αυτους δεομαι κυριε 19 επειδη ευρεν ο παις σου ελεος εναντιον σου και εμεγαλυνας την δικαιοσυνην σου ο ποιεις επ' εμε του ζην την ψυχην μου εγω δε ου δυνησομαι διασωθηναι εις το ορος μη καταλαβη με τα κακα και αποθανω 20 ιδου η πολις αυτη εγγυς του καταφυγειν με εκει η εστιν μικρα εκει σωθησομαι ου μικρα εστιν και ζησεται η ψυχη μου 21 και ειπεν αυτω ιδου εθαυμασα σου το προσωπον και επι τω ρηματι τουτω του μη καταστρεφειν την πολιν περι ης ελαλησας 22 σπευσον ουν του σωθηναι εκει ου γαρ δυνησομαι ποιησαι πραγμα εως του σε εισελθειν εκει δια τουτο εκαλεσεν το ονομα της πολεως εκεινης σηγωρ 23 ο ηλιος εξηλθεν επι την γην και λωτ εισηλθεν εις σηγωρ 24 και κυριος εβρεξεν επι σοδομα και γομορρα θειον και πυρ παρα κυριου εκ του ουρανου 25 και κατεστρεψεν τας πολεις ταυτας και πασαν την περιοικον και παντας τους κατοικουντας εν ταις πολεσιν και παντα τα ανατελλοντα εκ της γης 26 και επεβλεψεν η γυνη αυτου εις τα οπισω και εγενετο στηλη αλος 27 ωρθρισεν δε αβρααμ το πρωι εις τον τοπον ου ειστηκει εναντιον κυριου 28 και επεβλεψεν επι προσωπον σοδομων και γομορρας και επι προσωπον της γης της περιχωρου και ειδεν και ιδου ανεβαινεν φλοξ της γης ωσει ατμις καμινου 29 και εγενετο εν τω εκτριψαι κυριον πασας τας πολεις της περιοικου εμνησθη ο θεος του αβρααμ και εξαπεστειλεν τον λωτ εκ μεσου της καταστροφης εν τω

καταστρεψαι κυριον τας πολεις εν αις κατωκει εν αυταις λωτ 30 ανεβη δε λωτ εκ σηγωρ και εκαθητο εν τω ορει και αι δυο θυγατερες αυτου μετ' αυτου εφοβηθη γαρ κατοικησαι εν σηγωρ και ωκησεν εν τω σπηλαιω αυτος και αι δυο θυγατερες αυτου μετ' αυτου 31 ειπεν δε η πρεσβυτερα προς την νεωτεραν ο πατηρ ημων πρεσβυτερος και ουδεις εστιν επι της γης ος εισελευσεται προς ημας ως καθηκει παση τη γη 32 δευρο και ποτισωμεν τον πατερα ημων οινον και κοιμηθωμεν μετ' αυτου και εξαναστησωμεν εκ του πατρος ημων σπερμα 33 εποτισαν δε τον πατερα αυτων οινον εν τη νυκτι ταυτη και εισελθουσα η πρεσβυτερα εκοιμηθη μετα του πατρος αυτης την νυκτα εκεινην και ουκ ηδει εν τω κοιμηθηναι αυτην και αναστηναι 34 εγενετο δε τη επαυριον και ειπεν η πρεσβυτερα προς την νεωτεραν ιδου εκοιμηθην εχθες μετα του πατρος ημων ποτισωμεν αυτον οινον και την νυκτα ταυτην και εισελθουσα κοιμηθητι μετ' αυτου και εξαναστησωμεν εκ του πατρος ημων σπερμα 35 εποτισαν δε και εν τη νυκτι εκεινη τον πατερα αυτων οινον και εισελθουσα η νεωτερα εκοιμηθη μετα του πατρος αυτης και ουκ ηδει εν τω κοιμηθηναι αυτην και αναστηναι 36 και συνελαβον αι δυο θυγατερες λωτ εκ του πατρος αυτων 37 και ετεκεν η πρεσβυτερα υιον και εκαλεσεν το ονομα αυτου μωαβ λεγουσα εκ του πατρος μου ουτος πατηρ μωαβιτων εως της σημερον ημερας 38 ετεκεν δε και η νεωτερα υιον και εκαλεσεν το ονομα αυτου αμμαν υιος του γενους μου ουτος πατηρ αμμανιτων εως της σημερον ημερας

Chapter 20

1 και εκινησεν εκειθεν αβρααμ εις γην προς λιβα και ωκησεν ανα μεσον καδης και ανα μεσον σουρ και παρωκησεν εν γεραροις 2 ειπεν δε αβρααμ περι σαρρας της γυναικος αυτου οτι αδελφη μου εστιν εφοβηθη γαρ ειπειν οτι γυνη μου εστιν μηποτε αποκτεινωσιν αυτον οι ανδρες της πολεως δι' αυτην απεστειλεν δε αβιμελεχ βασιλευς γεραρων και ελαβεν την σαρραν 3 και εισηλθεν ο θεος προς αβιμελεχ εν υπνω την νυκτα και ειπεν ιδου συ αποδνησκεις περι της γυναικος ης ελαβες αυτη δε εστιν συνωκηχυια ανδρι 4 αβιμελεχ δε ουκ ηψατο αυτης και ειπεν κυριε εδνος αγνοουν και δικαιον απολεις 5 ουκ αυτος μοι ειπεν αδελφη μου εστιν και αυτη μοι ειπεν αδελφος μου εστιν εν καθαρα καρδια και εν δικαιοσυνη χειρων εποησα τουτο 6 ειπεν δε αυτω ο θεος καθ' υπνον καγω εγνων οτι εν καθαρα καρδια εποησας τουτο και εφεισαμην εγω σου του μη αμαρτειν σε εις εμε ενεκεν τουτου ουκ αφηκα σε αψασθαι αυτης 7 νυν δε αποδος την γυναικα τω ανθρωπω οτι προφητης εστιν και προσευξεται περι σου και ζηση ει δε μη αποδιδως γνωθι οτι αποθανη συ και παντα τα σα 8 και ωρθρισεν αβιμελεχ το πρωι και εκαλεσεν παντας τους παιδας αυτου και ελαλησεν παντα τα ρηματα ταυτα εις τα ωτα αυτων εφοβηθησαν δε παντες οι ανθρωποι σφοδρα 9 και εκαλεσεν

αβιμελεχ τον αβρααμ και ειπεν αυτω τι τουτο εποιησας ημιν μη τι ημαρτομεν εις σε οτι επηγαγες επ' εμε και επι την βασιλειαν μου αμαρτιαν μεγαλην εργον ο ουδεις ποιησει πεπονηκας μοι 10 ειπεν δε αβιμελεχ τω αβρααμ τι ενιδων εποιησας τουτο 11 ειπεν δε αβρααμ ειπα γαρ αρα ουκ εστιν θεοσεβεια εν τω τοπω τουτω εμε τε αποκτενουσιν ενεκεν της γυναικος μου 12 και γαρ αληθως αδελφη μου εστιν εκ πατρος αλλ' ουκ εκ μητρος εγενηθη δε μοι εις γυναικα 13 εγενετο δε ηνικα εξηγαγεν με ο θεος εκ του οικου του πατρος μου και ειπα αυτη ταυτην την δικαιοσυνην ποιησεις επ' εμε εις παντα τοπον ου εαν εισελθωμεν εκει ειπον εμε οτι αδελφος μου εστιν 14 ελαβεν δε αβιμελεχ χιλια διδραχμα προβατα και μοσχους και παιδας και παιδισκας και εδωκεν τω αβρααμ και απεδωκεν αυτω σαρραν την γυναικα αυτου 15 και ειπεν αβιμελεχ τω αβρααμ ιδου η γη μου εναντιον σου ου εαν σοι αρεσκη κατοικει 16 τη δε σαρρα ειπεν ιδου δεδωκα χιλια διδραχμα τω αδελφω σου ταυτα εσται σοι εις τιμην του προσωπου σου και πασαις ταις μετα σου και παντα αληθευσον 17 προσηυξατο δε αβρααμ προς τον θεον και ιασατο ο θεος τον αβιμελεχ και την γυναικα αυτου και τας παιδισκας αυτου και ετεκον 18 οτι συγκλειων συνεκλεισεν κυριος εξωθεν πασαν μητρην εν τω οικω του αβιμελεχ ενεκεν σαρρας της γυναικος αβρααμ

Chapter 21

1 και κυριος επεσκεψατο την σαρραν καθα ειπεν και εποιησεν κυριος τη σαρρα καθα ελαλησεν 2 και συλλαβουσα ετεκεν σαρρα τω αβρααμ υιον εις το γηρας εις τον καιρον καθα ελαλησεν αυτω κυριος 3 και εκαλεσεν αβρααμ το ονομα του υιου αυτου του γενομενου αυτω ον ετεκεν αυτω σαρρα ισαακ 4 περιετεμεν δε αβρααμ τον ισαακ τη ογδοη ημερα καθα ενετειλατο αυτω ο θεος 5 αβρααμ δε ην εκατον ετων ηνικα εγενετο αυτω ισαακ ο υιος αυτου 6 ειπεν δε σαρρα γελωτα μοι εποιησεν κυριος ος γαρ αν ακουση συγχαρειται μοι 7 και ειπεν τις αναγγελει τω αβρααμ οτι δηλαζει παιδιον σαρρα οτι ετεκον υιον εν τω γηρει μου 8 και ηυξηθη το παιδιον και απεγαλακτισθη και εποιησεν αβρααμ δοχην μεγαλην η ημερα απεγαλακτισθη ισαακ ο υιος αυτου 9 ιδουσα δε σαρρα τον υιον αγαρ της αιγυπτιας ος εγενετο τω αβρααμ παιζοντα μετα ισαακ του υιου αυτης 10 και ειπεν τω αβρααμ εκβαλε την παιδισκην ταυτην και τον υιον αυτης ου γαρ κληρονομησει ο υιος της παιδισκης ταυτης μετα του υιου μου ισαακ 11 σκληρον δε εφανη το ρημα σφοδρα εναντιον αβρααμ περι του υιου αυτου 12 ειπεν δε ο θεος τω αβρααμ μη σκληρον εστω το ρημα εναντιον σου περι του παιδιου και περι της παιδισκης παντα οσα εαν ειπη σοι σαρρα ακουε της φωνης αυτης οτι εν ισαακ κληθησεται σοι σπερμα 13 και τον υιον δε της παιδισκης ταυτης εις εθνος μεγα ποιησω αυτον οτι σπερμα σον εστιν 14 ανεστη δε αβρααμ το πρωι και ελαβεν αρτους και ασκον υδατος και

εδωκεν αγαρ και επεδηκεν επι τον ωμον και το παιδιον και απεστειλεν αυτην απελθουσα δε επλανατο την ερημον κατα το φρεαρ του ορκου 15 εξελιπεν δε το υδωρ εκ του ασκου και ερριψεν το παιδιον υποκατω μιας ελατης 16 απελθουσα δε εκαθητο απεναντι αυτου μακροθεν ωσει τοξου βολην ειπεν γαρ ου μη ιδω τον θανατον του παιδιου μου και εκαθισεν απεναντι αυτου αναβοησαν δε το παιδιον εκλαυσεν 17 εισηκουσεν δε ο θεος της φωνης του παιδιου εκ του τοπου ου ην και εκαλεσεν αγγελος του θεου την αγαρ εκ του ουρανου και ειπεν αυτη τι εστιν αγαρ μη φοβου επακηκοεν γαρ ο θεος της φωνης του παιδιου σου εκ του τοπου ου εστιν 18 αναστηθι λαβε το παιδιον και κρατησον τη χειρι σου αυτο εις γαρ εθνος μεγα ποιησω αυτον 19 και ανεωξεν ο θεος τους οφθαλμους αυτης και ειδεν φρεαρ υδατος ζωντος και επορευθη και επλησεν τον ασκον υδατος και εποτισεν το παιδιον 20 και ην ο θεος μετα του παιδιου και ηυξηθη και κατωκησεν εν τη ερημω εγενετο δε τοξοτης 21 και κατωκησεν εν τη ερημω τη φαραν και ελαβεν αυτω η μητηρ γυναικα εκ γης αιγυπτου 22 εγενετο δε εν τω καιρω εκεινω και ειπεν αβιμελεχ και οχοζαδ ο νυμφαγωγος αυτου και φικολ ο αρχιστρατηγος της δυναμεως αυτου προς αβρααμ λεγων ο θεος μετα σου εν πασιν οις εαν ποιης 23 νυν ουν ομοσον μοι τον θεον μη αδικησεν με μηδε το σπερμα μου μηδε το ονομα μου αλλα κατα την δικαιοσυνην ην εποιησα μετα σου ποιησεις μετ' εμου και τη γη η συ παρωκησας εν αυτη 24 και ειπεν αβρααμ εγω ομουμεν 25 και ηλεγξεν αβρααμ τον αβιμελεχ περι των φρεατων του υδατος ων αφειλαντο οι παιδες του αβιμελεχ 26 και ειπεν αυτω αβιμελεχ ουκ εγνων τις εποιησεν το πραγμα τουτο ουδε συ μοι απηγγειλας ουδε εγω ηκουσα αλλ' η σημερον 27 και ελαβεν αβρααμ προβατα και μοσχους και εδωκεν τω αβιμελεχ και διεθεντο αμφοτεροι διαδηκην 28 και εστησεν αβρααμ επτα αμναδας προβατων μονας 29 και ειπεν αβιμελεχ τω αβρααμ τι εισιν αι επτα αμναδες των προβατων τουτων ας εστησας μονας 30 και ειπεν αβρααμ οτι τας επτα αμναδας ταυτας λημψη παρ' εμου ινα ωσιν μοι εις μαρτυριον οτι εγω ωρυξα το φρεαρ τουτο 31 δια τουτο επωνομασεν το ονομα του τοπου εκεινου φρεαρ ορκισμου οτι εκει ωμοσαν αμφοτεροι 32 και διεθεντο διαδηκην εν τω φρεατι του ορκου ανεστη δε αβιμελεχ και οχοζαδ ο νυμφαγωγος αυτου και φικολ ο αρχιστρατηγος της δυναμεως αυτου και επεστρεψαν εις την γην των φυλιστιμ 33 και εφυτευσεν αβρααμ αρουραν επι τω φρεατι του ορκου και επεκαλεσατο εκει το ονομα κυριου θεος αιωνιος 34 παρωκησεν δε αβρααμ εν τη γη των φυλιστιμ ημερας πολλας

Chapter 22

1 και εγενετο μετα τα ρηματα ταυτα ο θεος επειραζεν τον αβρααμ και ειπεν προς αυτον αβρααμ αβρααμ ο δε ειπεν ιδου εγω 2 και ειπεν λαβε τον υιον σου

τον αγαπητον ον ηγαπησας τον ισαακ και πορευθητι εις την γην την υψηλην και ανενεγκον αυτον εκει εις ολοκαρπωσιν εφ' εν των ορεων ων αν σοι ειπω 3 αναστας δε αβρααμ το πρωι επεσαξεν την ονον αυτου παρελαβεν δε μεθ' εαυτου δυο παιδας και ισαακ τον υιον αυτου και σχισας ξυλα εις ολοκαρπωσιν αναστας επορευθη και ηλθεν επι τον τοπον ον ειπεν αυτω ο θεος 4 τη ημερα τη τριτη και αναβλειψας αβρααμ τοις οφθαλμοις ειδεν τον τοπον μακροθεν 5 και ειπεν αβρααμ τοις παισιν αυτου καθισατε αυτου μετα της ονου εγω δε και το παιδαριον διελευσομεθα εως ωδε και προσκυνησαντες αναστρεψωμεν προς υμας 6 ελαβεν δε αβρααμ τα ξυλα της ολοκαρπωσεως και επεδηκεν ισαακ τω υιω αυτου ελαβεν δε και το πυρ μετα χειρα και την μαχαιραν και επορευθησαν οι δυο αμα 7 ειπεν δε ισαακ προς αβρααμ τον πατερα αυτου ειπας πατερ ο δε ειπεν τι εστιν τεκνον λεγων ιδου το πυρ και τα ξυλα που εστιν το προβατον το εις ολοκαρπωσιν 8 ειπεν δε αβρααμ ο θεος οψεται εαυτω προβατον εις ολοκαρπωσιν τεκνον πορευθεντες δε αμφοτεροι αμα 9 ηλθον επι τον τοπον ον ειπεν αυτω ο θεος και ωκοδομησεν εκει αβρααμ θυσιαστηριον και επεδηκεν τα ξυλα και συμποδισας ισαακ τον υιον αυτου επεδηκεν αυτον επι το θυσιαστηριον επανω των ξυλων 10 και εξετεινεν αβρααμ την χειρα αυτου λαβειν την μαχαιραν σφαξαι τον υιον αυτου 11 και εκαλεσεν αυτον αγγελος κυριου εκ του ουρανου και ειπεν αυτω αβρααμ αβρααμ ο δε ειπεν ιδου εγω 12 και ειπεν μη επιβαλης την χειρα σου επι το παιδαριον μηδε ποιησης αυτω μηδεν νυν γαρ εγνων οτι φοβη τον θεον συ και ουκ εφεισω του υιου σου του αγαπητου δι' εμε 13 και αναβλειψας αβρααμ τοις οφθαλμοις αυτου ειδεν και ιδου κριος εις κατεχομενος εν φυτω σαβεκ των κερατων και επορευθη αβρααμ και ελαβεν τον κριον και ανηνεγκεν αυτον εις ολοκαρπωσιν αντι ισαακ του υιου αυτου 14 και εκαλεσεν αβρααμ το ονομα του τοπου εκεινου κυριος ειδεν ινα ειπωσιν σημερον εν τω ορει κυριος ωφθη 15 και εκαλεσεν αγγελος κυριου τον αβρααμ δευτερον εκ του ουρανου 16 λεγων κατ' εμαυτου ωμοσα λεγει κυριος ου εινεκεν εποιησας το ρημα τουτο και ουκ εφεισω του υιου σου του αγαπητου δι' εμε 17 η μην ευλογων ευλογησω σε και πληθυνων πληθυνω το σπερμα σου ως τους αστερας του ουρανου και ως την αμμον την παρα το χειλος της θαλασσης και κληρονομησει το σπερμα σου τας πολεις των υπεναντιων 18 και ενευλογηθησονται εν τω σπερματι σου παντα τα εθνη της γης ανθ'ων υπηκουσας της εμης φωνης 19 απεστραφη δε αβρααμ προς τους παιδας αυτου και ανασταντες επορευθησαν αμα επι το φρεαρ του ορκου και κατωκησεν αβρααμ επι τω φρεατι του ορκου 20 εγενετο δε μετα τα ρηματα ταυτα και ανηγγελη τω αβρααμ λεγοντες ιδου τετοκεν μελχα και αυτη υιους ναχωρ τω αδελφω σου 21 τον ωξ πρωτοτοκον και τον βαυξ αδελφον αυτου και τον καμουηλ πατερα συρων 22 και τον χασαδ και τον αζαυ και τον φαλδας και τον ιεδλαφ και τον βαδουηλ 23 και βαδουηλ εγεννησεν την ρεβεκκαν οκτω ουτοι υιοι ους ετεκεν μελχα τω ναχωρ τω αδελφω αβρααμ 24 και η παλλακη

αυτου η ονομα ρηγμα ετεκεν και αυτη τον ταβεκ και τον γααμ και τον τοχος και τον μωχα

Chapter 23

1 εγενετο δε η ζωη σαρρας ετη εκατον εικοσι επτα 2 και απεδανεν σαρρα εν πολει αρβοκ η εστιν εν τω κοιλωματι αυτη εστιν χεβρων εν γη χαναν ηλθεν δε αβρααμ κοψασθαι σαρραν και πενθησαι 3 και ανεστη αβρααμ απο του νεκρου αυτου και ειπεν τοις υιοις χετ λεγων 4 παροικος και παρεπιδημος εγω ειμι μεθ' υμων δοτε ουν μοι κτησιν ταφου μεθ' υμων και θαψω τον νεκρον μου απ' εμου 5 απεκριθησαν δε οι υιοι χετ προς αβρααμ λεγοντες 6 μη κυριε ακουσον δε ημων βασιλευς παρα θεου ει συ εν ημιν εν τοις εκλεκτοις μνημειοις ημων θαψον τον νεκρον σου ουδεις γαρ ημων το μνημειον αυτου κωλυσει απο σου του θαψαι τον νεκρον σου εκει 7 αναστας δε αβρααμ προσεκυνησεν τω λαω της γης τοις υιοις χετ 8 και ελαλησεν προς αυτους αβρααμ λεγων ει εχετε τη ψυχη υμων ωστε θαψαι τον νεκρον μου απο προσωπου μου ακουσατε μου και λαλησατε περι εμου εφρων τω του σααρ 9 και δοτω μοι το σπηλαιον το διπλουν ο εστιν αυτω το ον εν μερει του αγρου αυτου αργυριου του αξιου δοτω μοι αυτο εν υμιν εις κτησιν μνημειου 10 εφρων δε εκαθητο εν μεσω των υιων χετ αποκριθεις δε εφρων ο χετταιος προς αβρααμ ειπεν ακουοντων των υιων χετ και παντων των εισπορευομενων εις την πολιν λεγων 11 παρ' εμοι γενου κυριε και ακουσον μου τον αγρον και το σπηλαιον το εν αυτω σοι διδωμι εναντιον παντων των πολιτων μου δεδωκα σοι θαψον τον νεκρον σου 12 και προσεκυνησεν αβρααμ εναντιον του λαου της γης 13 και ειπεν τω εφρων εις τα ωτα του λαου της γης επειδη προς εμου ει ακουσον μου το αργυριον του αγρου λαβε παρ' εμου και θαψω τον νεκρον μου εκει 14 απεκριθη δε εφρων τω αβρααμ λεγων 15 ουχι κυριε ακηκοα γη τετρακοσιων διδραχμων αργυριου ανα μεσον εμου και σου τι αν ειη τουτο συ δε τον νεκρον σου θαψον 16 και ηκουσεν αβρααμ του εφρων και απεκατεστησεν αβρααμ τω εφρων το αργυριον ο ελαλησεν εις τα ωτα των υιων χετ τετρακοσια διδραχμα αργυριου δοκιμου εμποροις 17 και εστη ο αγρος εφρων ος ην εν τω διπλω σπηλαιω ος εστιν κατα προσωπον μαμβρη ο αγρος και το σπηλαιον ο ην εν αυτω και παν δενδρον ο ην εν τω αγρω ο εστιν εν τοις οριοις αυτου κυκλω 18 τω αβρααμ εις κτησιν εναντιον των υιων χετ και παντων των εισπορευομενων εις την πολιν 19 μετα ταυτα εθαψεν αβρααμ σαρραν την γυναικα αυτου εν τω σπηλαιω του αγρου τω διπλω ο εστιν απεναντι μαμβρη αυτη εστιν χεβρων εν τη γη χαναν 20 και εκυρωθη ο αγρος και το σπηλαιον ο ην εν αυτω τω αβρααμ εις κτησιν ταφου παρα των υιων χετ

Chapter 24

1 και αβρααμ ην πρεσβυτερος προβεβηκως ημερων και κυριος ευλογησεν τον αβρααμ κατα παντα 2 και ειπεν αβρααμ τω παιδι αυτου τω πρεσβυτερω της οικιας αυτου τω αρχοντι παντων των αυτου θες την χειρα σου υπο τον μηρον μου 3 και εξορκιω σε κυριον τον θεον του ουρανου και τον θεον της γης ινα μη λαβης γυναικα τω υιω μου ισαακ απο των θυγατερων των χαναναιων μεθ' ων εγω οικω εν αυτοις 4 αλλα εις την γην μου ου εγενομην πορευση και εις την φυλην μου και λημψη γυναικα τω υιω μου ισαακ εκειθεν 5 ειπεν δε προς αυτον ο παις μηποτε ου βουλεται η γυνη πορευθηναι μετ' εμου οπισω εις την γην ταυτην αποστρεψω τον υιον σου εις την γην οθεν εξηλθες εκειθεν 6 ειπεν δε προς αυτον αβρααμ προσεχε σεαυτω μη αποστρεψης τον υιον μου εκει 7 κυριος ο θεος του ουρανου και ο θεος της γης ος ελαβεν με εκ του οικου του πατρος μου και εκ της γης ης εγενηθην ος ελαλησεν μοι και ωμοσεν μοι λεγων σοι δωσω την γην ταυτην και τω σπερματι σου αυτος αποστελει τον αγγελον αυτου εμπροσθεν σου και λημψη γυναικα τω υιω μου ισαακ εκειθεν 8 εαν δε μη θελη η γυνη πορευθηναι μετα σου εις την γην ταυτην καθαρος εση απο του ορκου τουτου μονον τον υιον μου μη αποστρεψης εκει 9 και εδηκεν ο παις την χειρα αυτου υπο τον μηρον αβρααμ του κυριου αυτου και ωμοσεν αυτω περι του ρηματος τουτου 10 και ελαβεν ο παις δεκα καμηλους απο των καμηλων του κυριου αυτου και απο παντων των αγαθων του κυριου αυτου μεθ' εαυτου και αναστας επορευθη εις την μεσοποταμιαν εις την πολιν ναχωρ 11 και εκοιμισενη τας καμηλους εξω της πολεως παρα το φρεαρ του υδατος το προς οψε ηνικα εκπορευονται αι υδρευομεναι 12 και ειπεν κυριε ο θεος του κυριου μου αβρααμ ευοδωσον εναντιον εμου σημερον και ποιησον ελεος μετα του κυριου μου αβρααμ 13 ιδου εγω εστηκα επι της πηγης του υδατος αι δε θυγατρες των οικουντων την πολιν εκπορευονται αντλησαι υδωρ 14 και εσται η παρθενος η αν εγω ειπω επικλινον την υδριαν σου ινα πιω και ειπη μοι πие και τας καμηλους σου ποτιω εως αν παυσωνται πινουσαι ταυτην ητοιμασας τω παιδι σου ισαακ και εν τουτω γνωσομαι οτι εποιησας ελεος τω κυριω μου αβρααμ 15 και εγενετο προ του συντελεσαι αυτον λαλουντα εν τη διανοια και ιδου ρεβεκκα εξεπορευετο η τεχθεισα βαδουηλ υιω μελχας της γυναικος ναχωρ αδελφου δε αβρααμ εχουσα την υδριαν επι των ωμων αυτης 16 η δε παρθενος ην καλη τη οφει σφοδρα παρθενος ην ανηρ ουκ εγνω αυτην καταβασα δε επι την πηγην επλησεν την υδριαν και ανεβη 17 επεδραμεν δε ο παις εις συναντησιν αυτης και ειπεν ποτισον με μικρον υδωρ εκ της υδριας σου 18 η δε ειπεν πие κυριε και εσπευσεν και καθειλεν την υδριαν επι τον βραχιονα αυτης και εποτισεν αυτον 19 εως επαυσατο πινων και ειπεν και ταις καμηλοις σου υδρευσομαι εως αν πασαι πιωσιν 20 και εσπευσεν και εξεκενωσεν την υδριαν εις το ποτιστηριον και εδραμεν

ετι επι το φρεαρ αντλησαι και υδρευσατο πασαις ταις καμηλοις 21 ο δε ανθρωπος κατεμανθανεν αυτην και παρεσιωπα του γνωνα ει ευοδωκεν κυριος την οδον αυτου η ου 22 εγενετο δε ηνικα επαυσαντο πασαι αι καμηλοι πινουςαι ελαβεν ο ανθρωπος ενωτια χρυσα ανα δραχμην ολκης και δυο ψελια επι τας χειρας αυτης δεκα χρυσων ολκη αυτων 23 και επηρωτησεν αυτην και ειπεν θυγατηρ τινος ει αναγγειλον μοι ει εστιν παρα τω πατρι σου τοπος ημιν καταλυσαι 24 και ειπεν αυτω θυγατηρ βαδουηλ ειμι εγω του μελχας ον ετεκεν τω ναχωρ 25 και ειπεν αυτω και αχυρα και χορτασματα πολλα παρ' ημιν και τοπος του καταλυσαι 26 και ευδοκησας ο ανθρωπος προσεκυνησεν κυριω 27 και ειπεν ευλογητος κυριος ο θεος του κυριου μου αβρααμ ος ουκ εγκατελιπεν την δικαιοσυνην αυτου και την αληθειαν απο του κυριου μου εμε ευοδωκεν κυριος εις οικον του αδελφου του κυριου μου 28 και δραμουσα η παις απηγγειλεν εις τον οικον της μητρος αυτης κατα τα ρηματα ταυτα 29 τη δε ρεβεκκα αδελφος ην ω ονομα λαβαν και εδραμεν λαβαν προς τον ανθρωπον εξω επι την πηγην 30 και εγενετο ηνικα ειδεν τα ενωτια και τα ψελια επι τας χειρας της αδελφης αυτου και οτε ηκουσεν τα ρηματα ρεβεκκας της αδελφης αυτου λεγουσης ουτως λελαληκεν μοι ο ανθρωπος και ηλθεν προς τον ανθρωπον εστηκοτος αυτου επι των καμηλων επι της πηγης 31 και ειπεν αυτω δευρο εισελθε ευλογητος κυριος ινα τι εστηκας εξω εγω δε ητοιμακα την οικιαν και τοπον ταις καμηλοις 32 εισηλθεν δε ο ανθρωπος εις την οικιαν και απεσαξεν τας καμηλους και εδωκεν αχυρα και χορτασματα ταις καμηλοις και υδωρ νιψασθαι τοις ποσιν αυτου και τοις ποσιν των ανδρων των μετ' αυτου 33 και παρεθηκεν αυτοις αρτους φαγειν και ειπεν ου μη φαγω εως του λαλησαι με τα ρηματα μου και ειπαν λαλησον 34 και ειπεν παις αβρααμ εγω ειμι 35 κυριος δε ευλογησεν τον κυριον μου σφοδρα και υψωθη και εδωκεν αυτω προβατα και μοσχους αργυριον και χρυσιον παιδας και παιδισκας καμηλους και ονους 36 και ετεκεν σαρρα η γυνη του κυριου μου υιον ενα τω κυριω μου μετα το γηρασαι αυτον και εδωκεν αυτω οσα ην αυτω 37 και ωρκισεν με ο κυριος μου λεγων ου λημψη γυναικα τω υιω μου απο των θυγατερων των χαναναιων εν οις εγω παροικω εν τη γη αυτων 38 αλλ' η εις τον οικον του πατρος μου πορευση και εις την φυλην μου και λημψη γυναικα τω υιω μου εκειθεν 39 ειπα δε τω κυριω μου μηποτε ου πορευσεται η γυνη μετ' εμου 40 και ειπεν μοι κυριος ω ευηρεστησα εναντιον αυτου αυτος αποστελει τον αγγελον αυτου μετα σου και ευοδωσει την οδον σου και λημψη γυναικα τω υιω μου εκ της φυλης μου και εκ του οικου του πατρος μου 41 τοτε αθως εση απο της αρας μου ηνικα γαρ εαν ελθης εις την εμην φυλην και μη σοι δωσιν και εση αθως απο του ορκισμου μου 42 και ελθων σημερον επι την πηγην ειπα κυριε ο θεος του κυριου μου αβρααμ ει συ ευδοκεις την οδον μου ην νυν εγω πορευομαι επ' αυτην 43 ιδου εγω εφεστηκα επι της πηγης του υδατος και αι θυγατερες των ανθρωπων της πολεως

εξελευσονται υδρευσασθαι υδωρ και εσται η παρθενος η αν εγω ειπω ποτισον με μικρον υδωρ εκ της υδριας σου 44 και ειπη μοι και συ πие και ταις καμηλοις σου υδρευσομαι αυτη η γυνη ην ητοιμασεν κυριος τω εαυτου δεραποντι ισαακ και εν τουτω γνωσομαι οτι πεποιηκας ελεος τω κυριω μου αβρααμ 45 και εγενετο προ του συντελεσαι με λαλουντα εν τη διανοια ευθυς ρεβεκκα εξεπορευετο εχουσα την υδριαν επι των ωμων και κατεβη επι την πηγην και υδρευσατο ειπα δε αυτη ποτισον με 46 και σπευσασα καθειλεν την υδριαν αυτης αφ' εαυτης και ειπεν πие συ και τας καμηλους σου ποτιω και επιον και τας καμηλους μου εποτισεν 47 και ηρωτησα αυτην και ειπα τινος ει θυγατηρ η δε εφη θυγατηρ βαδουηλ ειμι του υιου ναχωρ ον ετεκεν αυτω μελχα και περιεδηκα αυτη τα ενωτια και τα ψελια περι τας χειρας αυτης 48 και ευδοκησας προσεκυνησα κυριω και ευλογησα κυριον τον θεον του κυριου μου αβρααμ ος ευοδωσεν μοι εν οδω αληθειας λαβειν την θυγατερα του αδελφου του κυριου μου τω υιω αυτου 49 ει ουν ποιειτε υμεις ελεος και δικαιοσυνην προς τον κυριον μου απαγγειλατε μοι ει δε μη απαγγειλατε μοι ινα επιστρεψω εις δεξιαν η εις αριστεραν 50 αποκριθεις δε λαβαν και βαδουηλ ειπαν παρα κυριου εξηλθεν το προσταγμα τουτο ου δυνησομεθα ουν σοι αντειπειν κακον καλω 51 ιδου ρεβεκκα ενωπιον σου λαβων αποτρεχε και εστω γυνη τω υιω του κυριου σου καθα ελαλησεν κυριος 52 εγενετο δε εν τω ακουσαι τον παιδα τον αβρααμ των ρηματων τουτων προσεκυνησεν επι την γην κυριω 53 και εξενεγκας ο παις σκευη αργυρα και χρυσα και ιματισμον εδωκεν ρεβεκκα και δωρα εδωκεν τω αδελφω αυτης και τη μητρι αυτης 54 και εφαγον και επιον αυτος και οι ανδρες οι μετ' αυτου οντες και εκοιμηθησαν και αναστας πρωι ειπεν εκπεμψατε με ινα απελθω προς τον κυριον μου 55 ειπαν δε οι αδελφοι αυτης και η μητηρ μεινατω η παρθενος μεθ' ημων ημερας ωσει δεκα και μετα ταυτα απελευσεται 56 ο δε ειπεν προς αυτους μη κατεχετε με και κυριος ευοδωσεν την οδον μου εκπεμψατε με ινα απελθω προς τον κυριον μου 57 οι δε ειπαν καλεσωμεν την παιδα και ερωτησωμεν το στομα αυτης 58 και εκαλεσαν ρεβεκκαν και ειπαν αυτη πορευση μετα του ανθρωπου τουτου η δε ειπεν πορευσομαι 59 και εξεπεμψαν ρεβεκκαν την αδελφην αυτων και τα υπαρχοντα αυτης και τον παιδα τον αβρααμ και τους μετ' αυτου 60 και ευλογησαν ρεβεκκαν την αδελφην αυτων και ειπαν αυτη αδελφη ημων ει γινου εις χιλιαδας μυριαδων και κληρονομησατω το σπερμα σου τας πολεις των υπεναντιων 61 αναστασα δε ρεβεκκα και αι αβραι αυτης επεβησαν επι τας καμηλους και επορευθησαν μετα του ανθρωπου και αναλαβων ο παις την ρεβεκκαν απηλθεν 62 ισαακ δε επορευετο δια της ερημου κατα το φρεαρ της ορασεως αυτος δε κατωκει εν τη γη τη προς λιβα 63 και εξηλθεν ισαακ αδολεσχησαι εις το πεδιον το προς δειλης και αναβλεψας τοις οφθαλμοις ειδεν καμηλους ερχομενας 64 και αναβλεψασα ρεβεκκα τοις οφθαλμοις ειδεν τον ισαακ και κατεπηδησεν απο της καμηλου 65 και ειπεν τω παιδι τις εστιν ο ανθρωπος

εκεινος ο πορευομενος εν τω πεδιω εις συναντησιν ημιν ειπεν δε ο παις ουτος εστιν ο κυριος μου η δε λαβουσα το θεριστρον περιεβαλετο 66 και διηγησατο ο παις τω ισαακ παντα τα ρηματα α εποιησεν 67 εισηλθεν δε ισαακ εις τον οικον της μητρος αυτου και ελαβεν την ρεβεκκαν και εγενετο αυτου γυνη και ηγαπησεν αυτην και παρεκληθη ισαακ περι σαρκας της μητρος αυτου

Chapter 25

1 προσθεμενος δε αβρααμ ελαβεν γυναικα η ονομα χεττουρα 2 ετεκεν δε αυτω τον ζεμραν και τον ιεξαν και τον μαδαν και τον μαδιαμ και τον ιεσβοκ και τον σωε 3 ιεξαν δε εγεννησεν τον σαβα και τον θαιμαν και τον δαιδαν υιοι δε δαιδαν εγενοντο ραγουηλ και ναβδεηλ και ασσουριμ και λατουσιμ και λοωμιμ 4 υιοι δε μαδιαμ γαιφα και αφερ και ενωχ και αβιρα και ελραγα παντες ουτοι ησαν υιοι χεττουρας 5 εδωκεν δε αβρααμ παντα τα υπαρχοντα αυτου ισαακ τω υιω αυτου 6 και τοις υιοις των παλλακων αυτου εδωκεν αβρααμ δοματα και εξαπεστειλεν αυτους απο ισαακ του υιου αυτου ετι ζωντος αυτου προς ανατολας εις γην ανατολων 7 ταυτα δε τα ετη ημερων ζωης αβρααμ οσα εζησεν εκατον εβδομηκοντα πεντε ετη 8 και εκλιπων απεθανεν αβρααμ εν γηρει καλω πρεσβυτης και πληρης ημερων και προσετεθη προς τον λαον αυτου 9 και εθαψαν αυτον ισαακ και ισμαηλ οι υιοι αυτου εις το σπηλαιον το διπλουν εις τον αγρον εφρων του σααρ του χετταιου ο εστιν απεναντι μαμβρη 10 τον αγρον και το σπηλαιον ο εκτησατο αβρααμ παρα των υιων χετ εκει εθαψαν αβρααμ και σαρραν την γυναικα αυτου 11 εγενετο δε μετα το αποθανειν αβρααμ ευλογησεν ο θεος ισαακ τον υιον αυτου και κατωκησεν ισαακ παρα το φρεαρ της ορασεως 12 αυται δε αι γενεσεις ισμαηλ του υιου αβρααμ ον ετεκεν αгар η παιδισκη σαρκας τω αβρααμ 13 και ταυτα τα ονοματα των υιων ισμαηλ κατ' ονομα των γενεων αυτου πρωτοτοκος ισμαηλ ναβαιωθ και κηδαρ και ναβδεηλ και μασσαι 14 και μασμα και ιδουμα και μασση 15 και χοδδαδ και θαιμαν και ιετουρ και ναφες και κεδμα 16 ουτοι εισιν οι υιοι ισμαηλ και ταυτα τα ονοματα αυτων εν ταις σκηναις αυτων και εν ταις επαυλεσιν αυτων δωδεκα αρχοντες κατα εθνη αυτων 17 και ταυτα τα ετη της ζωης ισμαηλ εκατον τριακοντα επτα ετη και εκλιπων απεθανεν και προσετεθη προς το γενος αυτου 18 κατωκησεν δε απο ευιλατ εως σουρ η εστιν κατα προσωπον αιγυπτου εως ελθειν προς ασσυριους κατα προσωπον παντων των αδελφων αυτου κατωκησεν 19 και αυται αι γενεσεις ισαακ του υιου αβρααμ αβρααμ εγεννησεν τον ισαακ 20 ην δε ισαακ ετων τεσσαρακοντα οτε ελαβεν την ρεβεκκαν θυγατερα βαδουηλ του συρου εκ της μεσοποταμιας αδελphen λαβαν του συρου εαυτω γυναικα 21 εδειτο δε ισαακ κυριου περι ρεβεκκας της γυναικος αυτου οτι στειρα ην επηκουσεν δε αυτου ο θεος και ελαβεν εν γαστρι ρεβεκκα η γυνη αυτου 22 εσκιρτων δε τα παιδια εν

αυτη ειπεν δε ει ουτως μοι μελλει γινεσθαι ινα τι μοι τουτο επορευθη δε πυθεσθαι παρα κυριου 23 και ειπεν κυριος αυτη δυο εθνη εν τη γαστρι σου εισιν και δυο λαοι εκ της κοιλιας σου διασταλησονται και λαος λαου υπερεξει και ο μειζων δουλευσει τω ελασσονι 24 και επληρωθησαν αι ημεραι του τεκειν αυτην και τηδε ην διδυμα εν τη κοιλια αυτης 25 εξηλθεν δε ο υιος ο πρωτοτοκος πυρρακης ολος ωσει δορα δασυς επωνομασεν δε το ονομα αυτου ησαν 26 και μετα τουτο εξηλθεν ο αδελφος αυτου και η χειρ αυτου επειλημμενη της πτερνης ησαν και εκαλεσεν το ονομα αυτου ιακωβ ισαακ δε ην ετων εξηκοντα οτε ετεκεν αυτους ρεβεκκα 27 ηυξηθησαν δε οι νεανισκοι και ην ησαν ανθρωπος ειδως κυνηγειν αγροικος ιακωβ δε ην ανθρωπος απλαστος οικων οικιαν 28 ηγαπησεν δε ισαακ τον ησαν οτι η θηρα αυτου βρωσις αυτω ρεβεκκα δε ηγαπα τον ιακωβ 29 ηψησεν δε ιακωβ εψεμα ηλθεν δε ησαν εκ του πεδιου εκλειπων 30 και ειπεν ησαν τω ιακωβ γευσον με απο του εψεματος του πυρρου τουτου οτι εκλειπω δια τουτο εκληθη το ονομα αυτου εδωμ 31 ειπεν δε ιακωβ τω ησαν αποδου μοι σημερον τα πρωτοτοκια σου εμοι 32 ειπεν δε ησαν ιδου εγω πορευομαι τελευταν και ινα τι μοι ταυτα τα πρωτοτοκια 33 και ειπεν αυτω ιακωβ ομοσον μοι σημερον και ωμοσεν αυτω απεδото δε ησαν τα πρωτοτοκια τω ιακωβ 34 ιακωβ δε εδωκεν τω ησαν αρτον και εψεμα φακου και εφαγεν και επιεν και αναστας ωχετο και εφανλισεν ησαν τα πρωτοτοκια

Chapter 26

1 εγενετο δε λιμος επι της γης χωρις του λιμου του προτερον ος εγενετο εν τω χρονω τω αβρααμ επορευθη δε ισαακ προς αβιμελεχ βασιλεα φυλιστιμ εις γεραρα 2 ωφθη δε αυτω κυριος και ειπεν μη καταβης εις αιγυπτον κατοικησον δε εν τη γη η αν σοι ειπω 3 και παροικει εν τη γη ταυτη και εσομαι μετα σου και ευλογησω σε σοι γαρ και τω σπερματι σου δωσω πασαν την γην ταυτην και στησω τον ορκον μου ον ωμοσα αβρααμ τω πατρι σου 4 και πληθυνω το σπερμα σου ως τους αστερας του ουρανου και δωσω τω σπερματι σου πασαν την γην ταυτην και ενευλογηθησονται εν τω σπερματι σου παντα τα εθνη της γης 5 ανθ' ων υπηκουσεν αβρααμ ο πατηρ σου της εμης φωνης και εφυλαξεν τα προσταγματα μου και τας εντολας μου και τα δικαιωματα μου και τα νομιμα μου 6 και κατωκησεν ισαακ εν γεραροις 7 επηρωτησαν δε οι ανδρες του τοπου περι ρεβεκκας της γυναικος αυτου και ειπεν αδελφη μου εστιν εφοβηθη γαρ ειπειν οτι γυνη μου εστιν μηποτε αποκτεινωσιν αυτον οι ανδρες του τοπου περι ρεβεκκας οτι ωραια τη οψει ην 8 εγενετο δε πολυχρονιος εκει παρακυψας δε αβιμελεχ ο βασιλευς γεραρων δια της θυριδος ειδεν τον ισαακ παιζοντα μετα ρεβεκκας της γυναικος αυτου 9 εκαλεσεν δε αβιμελεχ τον ισαακ και ειπεν αυτω αρα γε γυνη σου εστιν τι οτι ειπας αδελφη μου εστιν ειπεν δε αυτω ισαακ ειπα

γαρ μηποτε αποθανω δι' αυτην 10 ειπεν δε αυτω αβιμελεχ τι τουτο εποιησας ημιν μικρου εκοιμηθη τις του γενους μου μετα της γυναικος σου και επηγαγες εφ' ημας αγνοιαν 11 συνεταξεν δε αβιμελεχ παντι τω λαω αυτου λεγων πας ο αποτομενος του ανθρωπου τουτου η της γυναικος αυτου θανατου ενοχος εσται 12 εσπειρεν δε ισαακ εν τη γη εκεινη και ευρεν εν τω ενιαυτω εκεινω εκατοστευουσιν κριθην ευλογησεν δε αυτον κυριος 13 και υψωθη ο ανθρωπος και προβαινων μειζων εγενετο εως ου μεγας εγενετο σφοδρα 14 εγενετο δε αυτω κτηνη προβατων και κτηνη βοων και γεωργια πολλα εξηλωσαν δε αυτον οι φυλιστιμ 15 και παντα τα φρεατα α ωρυξαν οι παιδες του πατρος αυτου εν τω χρονω του πατρος αυτου ενεφραξαν αυτα οι φυλιστιμ και επλησαν αυτα γης 16 ειπεν δε αβιμελεχ προς ισαακ απελθε αφ' ημων οτι δυνατωτερος ημων εγενου σφοδρα 17 και απηλθεν εκειθεν ισαακ και κατελυσεν εν τη φαραγγι γεραρων και κατωκησεν εκει 18 και παλιν ισαακ ωρυξεν τα φρεατα του υδατος α ωρυξαν οι παιδες αβρααμ του πατρος αυτου και ενεφραξαν αυτα οι φυλιστιμ μετα το αποθανειν αβρααμ τον πατερα αυτου και επωνομασεν αυτοις ονοματα κατα τα ονοματα α επωνομασεν αβρααμ ο πατηρ αυτου 19 και ωρυξαν οι παιδες ισαακ εν τη φαραγγι γεραρων και ευρον εκει φρεαρ υδατος ζωντος 20 και εμαχεσαντο οι ποιμενες γεραρων μετα των ποιμενων ισαακ φασκοντες αυτων ειναι το υδωρ και εκαλεσεν το ονομα του φρεατος αδικια ηδικησαν γαρ αυτον 21 απαραι δε ισαακ εκειθεν ωρυξεν φρεαρ ετερον εκρινοντο δε και περι εκεινου και επωνομασεν το ονομα αυτου εχθρια 22 απαραι δε εκειθεν ωρυξεν φρεαρ ετερον και ουκ εμαχεσαντο περι αυτου και επωνομασεν το ονομα αυτου ευρυχωρια λεγων διοτι νυν επλατυνεν κυριος ημιν και ηυξησεν ημας επι της γης 23 ανεβη δε εκειθεν επι το φρεαρ του ορκου 24 και ωφθη αυτω κυριος εν τη νυκτι εκεινη και ειπεν εγω ειμι ο θεος αβρααμ του πατρος σου μη φοβου μετα σου γαρ ειμι και ηυλογηκα σε και πληθυνω το σπερμα σου δια αβρααμ τον πατερα σου 25 και ωκοδομησεν εκει θυσιαστηριον και επεκαλεσατο το ονομα κυριου και επηξεν εκει την σκηνην αυτου ωρυξαν δε εκει οι παιδες ισαακ φρεαρ 26 και αβιμελεχ επορευθη προς αυτον απο γεραρων και οχοζαθ ο νυμφαγωγος αυτου και φικολ ο αρχιστρατηγος της δυναμεως αυτου 27 και ειπεν αυτοις ισαακ ινα τι ηλθατε προς με υμεις δε εμισησατε με και απεστειλατε με αφ' υμων 28 και ειπαν ιδοντες εωρακαμεν οτι ην κυριος μετα σου και ειπαμεν γενεσθω αρα ανα μεσον ημων και ανα μεσον σου και διαθησομεθα μετα σου διαθηκην 29 μη ποιησειν μεθ' ημων κακον καθοτι ημεις σε ουκ εβδελυξαμεθα και ον τροπον εχρησαμεθα σοι καλως και εξαπεστειλαμεν σε μετ' ειρηνης και νυν συ ευλογητος υπο κυριου 30 και εποιησεν αυτοις δοχην και εφαγον και επιον 31 και ανασταντες το πρωι ωμοσαν ανθρωπος τω πλησιον αυτου και εξαπεστειλεν αυτους ισαακ και απωχοντο απ' αυτου μετα σωτηριας 32 εγενετο δε εν τη ημερα εκεινη και παραγενομενοι οι παιδες ισαακ απηγγειλαν αυτω περι του φρεατος ου

ωρϋξαν και ειπαν ουχ ευρομεν υδωρ 33 και εκαλεσεν αυτο ορκος δια τουτο ονομα τη πολει φρεαρ ορκου εως της σημερον ημερας 34 ην δε ησαν ετων τεσσαρακοντα και ελαβεν γυναικα ιουδιν την θυγατερα βεηρ του χετταιου και την βασειμμαθ θυγατερα αιλων του ευαιου 35 και ησαν εριζουσai τω ισαακ και τη ρεβεκκα

Chapter 27

1 εγενετο δε μετα το γηρασai ισαακ και ημβλυνθησαν οι οφθαλμοι αυτου του οραν και εκαλεσεν ησαν τον υιον αυτου τον πρεσβυτερον και ειπεν αυτω υιε μου και ειπεν ιδου εγω 2 και ειπεν ιδου γεγηρακα και ου γινωσκω την ημεραν της τελευτης μου 3 νυν ουν λαβε το σκευος σου την τε φαρετραν και το τοξον και εξελθε εις το πεδιον και θηρευσον μοι θηραν 4 και ποιησον μοι εδεσματα ως φιλω εγω και ενεγκε μοι ινα φαγω οπως ευλογηση σε η ψυχη μου πριν αποθανειν με 5 ρεβεκκα δε ηκουσεν λαλουντος ισαακ προς ησαν τον υιον αυτου επορευθη δε ησαν εις το πεδιον θηρευσai θηραν τω πατρι αυτου 6 ρεβεκκα δε ειπεν προς ιακωβ τον υιον αυτης τον ελασσω ιδε εγω ηκουσα του πατρος σου λαλουντος προς ησαν τον αδελφον σου λεγοντος 7 ενεγκον μοι θηραν και ποιησον μοι εδεσματα και φαγων ευλογησω σε εναντιον κυριου προ του αποθανειν με 8 νυν ουν υιε ακουσον μου καθα εγω σοι εντελλομαι 9 και πορευθεις εις τα προβατα λαβε μοι εκειθεν δυο εριφους απαλους και καλους και ποιησω αυτους εδεσματα τω πατρι σου ως φιλει 10 και εισοισεις τω πατρι σου και φαγεται οπως ευλογηση σε ο πατηρ σου προ του αποθανειν αυτον 11 ειπεν δε ιακωβ προς ρεβεκκαν την μητερα αυτου εστιν ησαν ο αδελφος μου ανηρ δασυς εγω δε ανηρ λειος 12 μηποτε ψηλαφηση με ο πατηρ μου και εσομαι εναντιον αυτου ως καταφρονων και επαξω επ' εμαυτον καταραν και ουκ ευλογιαν 13 ειπεν δε αυτω η μητηρ επ' εμε η καταρα σου τεκνον μονον υπακουσον της φωνης μου και πορευθεις ενεγκε μοι 14 πορευθεις δε ελαβεν και ηνεγκεν τη μητρι και εποιησεν η μητηρ αυτου εδεσματα καθα εφιλει ο πατηρ αυτου 15 και λαβουσα ρεβεκκα την στολην ησαν του υιου αυτης του πρεσβυτερου την καλην η ην παρ' αυτη εν τω οικω ενεδυσεν ιακωβ τον υιον αυτης τον νεωτερον 16 και τα δερματα των εριφων περιεδηκεν επι τους βραχιονας αυτου και επι τα γυμνα του τραχηλου αυτου 17 και εδωκεν τα εδεσματα και τους αρτους ους εποιησεν εις τας χειρας ιακωβ του υιου αυτης 18 και εισηνεγκεν τω πατρι αυτου ειπεν δε πατερ ο δε ειπεν ιδου εγω τις ει συ τεκνον 19 και ειπεν ιακωβ τω πατρι αυτου εγω ησαν ο πρωτοτοκος σου εποιησα καθα ελαλησας μοι αναστας καδισον και φαγε της θηρας μου οπως ευλογηση με η ψυχη σου 20 ειπεν δε ισαακ τω υιω αυτου τι τουτο ο ταχυ ευρες ω τεκνον ο δε ειπεν ο παρεδωκεν κυριος ο θεος σου εναντιον μου 21 ειπεν δε ισαακ τω ιακωβ εγγισον μοι και ψηλαφησω σε τεκνον ει συ ει ο υιος μου ησαν η ου 22 ηγγισεν

δε ιακωβ προς ισαακ τον πατερα αυτου και εψηλαφησεν αυτον και ειπεν η μεν φωνη φωνη ιακωβ αι δε χειρες χειρες ησαν 23 και ουκ επεγνω αυτον ησαν γαρ αι χειρες αυτου ως αι χειρες ησαν του αδελφου αυτου δασειαι και ηυλογησεν αυτον 24 και ειπεν συ ει ο υιος μου ησαν ο δε ειπεν εγω 25 και ειπεν προσαγαγε μοι και φαγομαι απο της θηρας σου τεκνον ινα ευλογηση σε η ψυχη μου και προσηγαγεν αυτω και εφαγεν και εισηνεγκεν αυτω οινον και επιεν 26 και ειπεν αυτω ισαακ ο πατηρ αυτου εγγισον μοι και φιλησον με τεκνον 27 και εγγισας εφιλησεν αυτον και ωσφρανθη την οσμην των ιματιων αυτου και ηυλογησεν αυτον και ειπεν ιδου οσμη του υιου μου ως οσμη αγρου πληρους ον ηυλογησεν κυριος 28 και δωη σοι ο θεος απο της δροσου του ουρανου και απο της πιοτητος της γης και πληθος σιτου και οινου 29 και δουλευσατωσαν σοι εθνη και προσκυνησουσιν σοι αρχοντες και γινου κυριος του αδελφου σου και προσκυνησουσιν σοι οι υιοι του πατρος σου ο καταρωμενος σε επικαταρατος ο δε ευλογων σε ευλογημενος 30 και εγενετο μετα το παυσασθαι ισαακ ευλογουντα ιακωβ τον υιον αυτου και εγενετο ως εξηλθεν ιακωβ απο προσωπου ισαακ του πατρος αυτου και ησαν ο αδελφος αυτου ηλθεν απο της θηρας 31 και εποιησεν και αυτος εδεσματα και προσηνεγκεν τω πατρι αυτου και ειπεν τω πατρι αναστητω ο πατηρ μου και φαγετω της θηρας του υιου αυτου οπως ευλογηση με η ψυχη σου 32 και ειπεν αυτω ισαακ ο πατηρ αυτου τις ει συ ο δε ειπεν εγω ειμι ο υιος σου ο πρωτοτοκος ησαν 33 εξεστη δε ισαακ εκστασιν μεγαλην σφοδρα και ειπεν τις ουν ο θηρευσας μοι θηραν και εισενεγκας μοι και εφαγον απο παντων προ του σε ελθειν και ηυλογησα αυτον και ευλογημενος εστω 34 εγενετο δε ηνικα ηκουσεν ησαν τα ρηματα ισαακ του πατρος αυτου ανεβοησεν φωνην μεγαλην και πικραν σφοδρα και ειπεν ευλογησον δη καμε πατερ 35 ειπεν δε αυτω ελθων ο αδελφος σου μετα δολου ελαβεν την ευλογιαν σου 36 και ειπεν δικαιως εκληθη το ονομα αυτου ιακωβ επτερνικεν γαρ με ηδη δευτερον τουτο τα τε πρωτοτοκια μου ειληφεν και νυν ειληφεν την ευλογιαν μου και ειπεν ησαν τω πατρι αυτου ουχ υπελιπω μοι ευλογιαν πατερ 37 αποκριθεις δε ισαακ ειπεν τω ησαν ει κυριον αυτον εποιησα σου και παντας τους αδελφους αυτου εποιησα αυτου οικετας σιτω και οινω εστηρισα αυτον σοι δε τι ποιησω τεκνον 38 ειπεν δε ησαν προς τον πατερα αυτου μη ευλογια μια σοι εστιν πατερ ευλογησον δη καμε πατερ κατανυχθεντος δε ισαακ ανεβοησεν φωνην ησαν και εκλαυσεν 39 αποκριθεις δε ισαακ ο πατηρ αυτου ειπεν αυτω ιδου απο της πιοτητος της γης εσται η κατοικησις σου και απο της δροσου του ουρανου ανωθεν 40 και επι τη μαχαιρη σου ζηση και τω αδελφω σου δουλευσεις εσται δε ηνικα εαν καθελης και εκλυσεις τον ζυγον αυτου απο του τραχηλου σου 41 και ενεκοτει ησαν τω ιακωβ περι της ευλογιας ης ευλογησεν αυτον ο πατηρ αυτου ειπεν δε ησαν εν τη διανοια εγγισατωσαν αι ημεραι του πενθους του πατρος μου ινα αποκτεινω ιακωβ τον αδελφον μου 42 απηγγελη δε ρεβεκκα τα ρηματα ησαν

του υιου αυτης του πρεσβυτερου και πεμψασα εκαλεσεν ιακωβ τον υιον αυτης τον νεωτερον και ειπεν αυτω ιδου ησαν ο αδελφος σου απειλει σοι του αποκτειναι σε 43 νυν ουν τεκνον ακουσον μου της φωνης και αναστας αποδραδι εις την μεσοποταμιαν προς λαβαν τον αδελφον μου εις χαρραν 44 και οικησον μετ' αυτου ημερας τινας εως του αποστρεψαι τον θυμον 45 και την οργην του αδελφου σου απο σου και επιλαθηται α πεποιηκας αυτω και αποστειλασα μεταπεμψομαι σε εκειθεν μηποτε ατεκνωθω απο των δυο υμων εν ημερα μια 46 ειπεν δε ρεβεκκα προς ισαακ προσωχδικα τη ζωη μου δια τας θυγατερας των υιων χετ ει λημψεται ιακωβ γυναικα απο των θυγατερων της γης ταυτης ινα τι μοι ζην

Chapter 28

1 προσκαλεσαμενος δε ισαακ τον ιακωβ ευλογησεν αυτον και ενετειλατο αυτω λεγων ου λημψη γυναικα εκ των θυγατερων χανααν 2 αναστας αποδραδι εις την μεσοποταμιαν εις τον οικον βαθουηλ του πατρος της μητρος σου και λαβε σεαυτω εκειθεν γυναικα εκ των θυγατερων λαβαν του αδελφου της μητρος σου 3 ο δε θεος μου ευλογησαι σε και αυξησαι σε και πληθυναι σε και εση εις συναγωγας εθνων 4 και δωη σοι την ευλογιαν αβρααμ του πατρος μου σοι και τω σπερματι σου μετα σε κληρονομησαι την γην της παροικησεως σου ην εδωκεν ο θεος τω αβρααμ 5 και απεστειλεν ισαακ τον ιακωβ και επορευθη εις την μεσοποταμιαν προς λαβαν τον υιον βαθουηλ του συρου αδελφον δε ρεβεκκας της μητρος ιακωβ και ησαν 6 ειδεν δε ησαν οτι ευλογησεν ισαακ τον ιακωβ και απωχετο εις την μεσοποταμιαν συριας λαβειν εαυτω εκειθεν γυναικα εν τω ευλογειν αυτον και ενετειλατο αυτω λεγων ου λημψη γυναικα απο των θυγατερων χανααν 7 και ηκουσεν ιακωβ του πατρος και της μητρος αυτου και επορευθη εις την μεσοποταμιαν συριας 8 και ειδεν ησαν οτι πονηραι εισιν αι θυγατερες χανααν εναντιον ισαακ του πατρος αυτου 9 και επορευθη ησαν προς ισμαηλ και ελαβεν την μαελεθ θυγατερα ισμαηλ του υιου αβρααμ αδελφην ναβαιωθ προς ταις γυναιξιν αυτου γυναικα 10 και εξηλθεν ιακωβ απο του φρεατος του ορκου και επορευθη εις χαρραν 11 και απηντησεν τοπω και εκοιμηθη εκει εδυ γαρ ο ηλιος και ελαβεν απο των λιθων του τοπου και εθηκεν προς κεφαλης αυτου και εκοιμηθη εν τω τοπω εκεινω 12 και ενυπνιασθη και ιδου κλιμαξ εστηριγμενη εν τη γη ης η κεφαλη αφικνειτο εις τον ουρανον και οι αγγελοι του θεου ανεβαινον και κατεβαινον επ' αυτης 13 ο δε κυριος επεστηρικτο επ' αυτης και ειπεν εγω κυριος ο θεος αβρααμ του πατρος σου και ο θεος ισαακ μη φοβου η γη εφ' ης συ καθευδεις επ' αυτης σοι δωσω αυτην και τω σπερματι σου 14 και εσται το σπερμα σου ως η αμμος της γης και πλατυνθησεται επι θαλασσαν και επι λιβα και επι βορραν και επ' ανατολας και ενευλογηθησονται εν σοι πασαι αι φυλαι της γης και εν τω σπερματι σου 15 και ιδου εγω μετα σου

διαφυλάσσων σε εν τη οδω παση ου εαν πορευθης και αποστρεψω σε εις την γην ταυτην οτι ου μη σε εγκαταλιπω εως του ποιησαι με παντα οσα ελαλησα σοι 16 και εξηγερθη ιακωβ απο του υπνου αυτου και ειπεν οτι εστιν κυριος εν τω τοπω τουτω εγω δε ουκ ηδην 17 και εφοβηθη και ειπεν ως φοβερους ο τοπος ουτος ουκ εστιν τουτο αλλ' η οικος θεου και αυτη η πυλη του ουρανου 18 και ανεστη ιακωβ το πρωι και ελαβεν τον λιθον ον υπεθηκεν εκει προς κεφαλης αυτου και εστησεν αυτον στηλην και επεχεεν ελαιον επι το ακρον αυτης 19 και εκαλεσεν ιακωβ το ονομα του τοπου εκεινου οικος θεου και ουλαμλους ην ονομα τη πολει το προτερον 20 και ηυξατο ιακωβ ευχην λεγων εαν η κυριος ο θεος μετ' εμου και διαφυλαξη με εν τη οδω ταυτη η εγω πορευομαι και δω μοι αρτον φαγειν και ιματιον περιβαλεσθαι 21 και αποστρεψη με μετα σωτηριας εις τον οικον του πατρος μου και εσται μοι κυριος εις θεον 22 και ο λιθος ουτος ον εστησα στηλην εσται μοι οικος θεου και παντων ων εαν μοι δως δεκατην αποδεκατωσω αυτα σοι .

Chapter 29

1 και εξαρας ιακωβ τους ποδας επορευθη εις γην ανατολων προς λαβαν τον υιον βαθουηλ του συρου αδελφον δε ρεβεκκας μητρος ιακωβ και ησαν 2 και ορα και ιδου φρεαρ εν τω πεδιω ησαν δε εκει τρια ποιμνια προβατων αναπαυομενα επ' αυτου εκ γαρ του φρεατος εκεινου εποτιζον τα ποιμνια λιθος δε ην μεγας επι τω στοματι του φρεατος 3 και συνηγοντο εκει παντα τα ποιμνια και απεκυλιον τον λιθον απο του στοματος του φρεατος και εποτιζον τα προβατα και απεκαδιστων τον λιθον επι το στομα του φρεατος εις τον τοπον αυτου 4 ειπεν δε αυτοις ιακωβ αδελφοι ποθεν εστε υμεις οι δε ειπαν εκ χαρραν εσμεν 5 ειπεν δε αυτοις γινωσκετε λαβαν τον υιον ναχωρ οι δε ειπαν γινωσκομεν 6 ειπεν δε αυτοις υγαινει οι δε ειπαν υγαινει και ιδου ραχηλ η θυγατηρ αυτου ηρχετο μετα των προβατων 7 και ειπεν ιακωβ ετι εστιν ημερα πολλη ουπω ωρα συναχθηναι τα κτηνη ποτισαντες τα προβατα απελθοντες βοσκετε 8 οι δε ειπαν ου δυνησομεθα εως του συναχθηναι παντας τους ποιμενας και αποκυλισωσιν τον λιθον απο του στοματος του φρεατος και ποτιουμεν τα προβατα 9 ετι αυτου λαλουντος αυτοις και ραχηλ η θυγατηρ λαβαν ηρχετο μετα των προβατων του πατρος αυτης αυτη γαρ εβοςκεν τα προβατα του πατρος αυτης 10 εγενετο δε ως ειδεν ιακωβ την ραχηλ θυγατερα λαβαν αδελφου της μητρος αυτου και τα προβατα λαβαν αδελφου της μητρος αυτου και προσελθων ιακωβ απεκυλισεν τον λιθον απο του στοματος του φρεατος και εποτισεν τα προβατα λαβαν του αδελφου της μητρος αυτου 11 και εφιλησεν ιακωβ την ραχηλ και βοησας τη φωνη αυτου εκλαυσεν 12 και ανηγγειλεν τη ραχηλ οτι αδελφος του πατρος αυτης εστιν και οτι υιος

ρεβεκκας εστιν και δραμουσα απηγγειλεν τω πατρι αυτης κατα τα ρηματα ταυτα 13 εγενετο δε ως ηκουσεν λαβαν το ονομα ιακωβ του υιου της αδελφης αυτου εδραμεν εις συναντησιν αυτω και περιλαβων αυτον εφιλησεν και εισηγαγεν αυτον εις τον οικον αυτου και διηγησατο τω λαβαν παντας τους λογους τουτους 14 και ειπεν αυτω λαβαν εκ των οστων μου και εκ της σαρκος μου ει συ και ην μετ' αυτου μηνι ημερων 15 ειπεν δε λαβαν τω ιακωβ οτι γαρ αδελφος μου ει ου δουλευσεις μοι δωρεαν απαγγειλον μοι τις ο μισθος σου εστιν 16 τω δε λαβαν δυο θυγατρες ονομα τη μειζονι λεια και ονομα τη νεωτερα ραχηλ 17 οι δε οφθαλμοι λειας ασθενεις ραχηλ δε καλη τω ειδει και ωραια τη οψει 18 ηγαπησεν δε ιακωβ την ραχηλ και ειπεν δουλευσω σοι επτα ετη περι ραχηλ της θυγατρος σου της νεωτερας 19 ειπεν δε αυτω λαβαν βελτιον δουναι με αυτην σοι η δουναι με αυτην ανδρι ετερω οικησον μετ' εμου 20 και εδουλευσεν ιακωβ περι ραχηλ ετη επτα και ησαν εναντιον αυτου ως ημεραι ολιγαι παρα το αγαπαν αυτον αυτην 21 ειπεν δε ιακωβ προς λαβαν αποδος την γυναικα μου πεπληρωννται γαρ αι ημεραι μου οπως εισελθω προς αυτην 22 συνηγαγεν δε λαβαν παντας τους ανδρας του τοπου και εποιησεν γαμον 23 και εγενετο εσπερα και λαβων λαβαν λειαν την θυγατερα αυτου εισηγαγεν αυτην προς ιακωβ και εισηλθεν προς αυτην ιακωβ 24 εδωκεν δε λαβαν λεια τη θυγατρι αυτου ζελφαν την παιδισκην αυτου αυτη παιδισκην 25 εγενετο δε πρωι και ιδου ην λεια ειπεν δε ιακωβ τω λαβαν τι τουτο εποιησας μοι ου περι ραχηλ εδουλευσα παρα σοι και ινα τι παρελογισω με 26 ειπεν δε λαβαν ουκ εστιν ουτως εν τω τοπω ημων δουναι την νεωτεραν πριν η την πρεσβυτεραν 27 συντελεσον ουν τα εβδομα ταυτης και δωσω σοι και ταυτην αντι της εργασιας ης εργα παρ' εμοι ετι επτα ετη ετερα 28 εποιησεν δε ιακωβ ουτως και ανεπληρωσεν τα εβδομα ταυτης και εδωκεν αυτω λαβαν ραχηλ την θυγατερα αυτου αυτω γυναικα 29 εδωκεν δε λαβαν ραχηλ τη θυγατρι αυτου βαλλαν την παιδισκην αυτου αυτη παιδισκην 30 και εισηλθεν προς ραχηλ ηγαπησεν δε ραχηλ μαλλον η λειαν και εδουλευσεν αυτω επτα ετη ετερα 31 ιδων δε κυριος οτι μισειται λεια ηνοιξεν την μητραν αυτης ραχηλ δε ην στειρα 32 και συνελαβεν λεια και ετεκεν υιον τω ιακωβ εκαλεσεν δε το ονομα αυτου ρουβην λεγουσα διοτι ειδεν μου κυριος την ταπεινωσιν νυν με αγαπησει ο ανηρ μου 33 και συνελαβεν παλιν λεια και ετεκεν υιον δευτερον τω ιακωβ και ειπεν οτι ηκουσεν κυριος οτι μισουμαι και προσεδωκεν μοι και τουτον εκαλεσεν δε το ονομα αυτου συμεων 34 και συνελαβεν ετι και ετεκεν υιον και ειπεν εν τω νυν καιρω προς εμου εσται ο ανηρ μου ετεκον γαρ αυτω τρεις υιους δια τουτο εκαλεσεν το ονομα αυτου λευι 35 και συλλαβουσα ετι ετεκεν υιον και ειπεν νυν ετι τουτο εξομολογησομαι κυριω δια τουτο εκαλεσεν το ονομα αυτου ιουδα και εστη του τικτειν

Chapter 30

1 ιδουσα δε ραχηλ οτι ου τετοκεν τω ιακωβ και εξηλωσεν ραχηλ την αδελφην αυτης και ειπεν τω ιακωβ δος μοι τεκνα ει δε μη τελευτησω εγω 2 εδυμωθη δε ιακωβ τη ραχηλ και ειπεν αυτη μη αντι θεου εγω ειμι ος εστερησεν σε καρπον κοιλιας 3 ειπεν δε ραχηλ τω ιακωβ ιδου η παιδισκη μου βαλλα εισελθε προς αυτην και τεξεται επι των γονατων μου και τεκνοποιησομαι καγω εξ αυτης 4 και εδωκεν αυτω βαλλαν την παιδισκην αυτης αυτω γυναικα εισηλθεν δε προς αυτην ιακωβ 5 και συνελαβεν βαλλα η παιδισκη ραχηλ και ετεκεν τω ιακωβ υιον 6 και ειπεν ραχηλ εκρινεν μοι ο θεος και επηκουσεν της φωνης μου και εδωκεν μοι υιον δια τουτο εκαλεσεν το ονομα αυτου δαν 7 και συνελαβεν ετι βαλλα η παιδισκη ραχηλ και ετεκεν υιον δευτερον τω ιακωβ 8 και ειπεν ραχηλ συνελαβετο μοι ο θεος και συνανεστραφην τη αδελφη μου και ηδυνασθην και εκαλεσεν το ονομα αυτου νεφθαλι 9 ειδεν δε λεια οτι εστη του τικτειν και ελαβεν ζελφαν την παιδισκην αυτης και εδωκεν αυτην τω ιακωβ γυναικα 10 εισηλθεν δε προς αυτην ιακωβ και συνελαβεν ζελφα η παιδισκη λειας και ετεκεν τω ιακωβ υιον 11 και ειπεν λεια εν τυχη και επωνομασεν το ονομα αυτου γαδ 12 και συνελαβεν ζελφα η παιδισκη λειας και ετεκεν ετι τω ιακωβ υιον δευτερον 13 και ειπεν λεια μακαρια εγω οτι μακαριζουσιν με αι γυναικες και εκαλεσεν το ονομα αυτου ασηρ 14 επορευθη δε ρουβην εν ημεραις θερισμου πυρων και ευρεν μηλα μανδραγορου εν τω αγρω και ηνεγκεν αυτα προς λειαν την μητερα αυτου ειπεν δε ραχηλ τη λεια δος μοι των μανδραγορων του υιου σου 15 ειπεν δε λεια ουχ ικανον σοι οτι ελαβες τον ανδρα μου μη και τους μανδραγορας του υιου μου λημψη ειπεν δε ραχηλ ουχ ουτως κοιμηθητω μετα σου την νυκτα ταυτην αντι των μανδραγορων του υιου σου 16 εισηλθεν δε ιακωβ εξ αγρου εσπερας και εξηλθεν λεια εις συναντησιν αυτω και ειπεν προς με εισελευση σημερον μεμισθωμαι γαρ σε αντι των μανδραγορων του υιου μου και εκοιμηθη μετ' αυτης την νυκτα εκεινην 17 και επηκουσεν ο θεος λειας και συλλαβουσα ετεκεν τω ιακωβ υιον πεμπτον 18 και ειπεν λεια εδωκεν ο θεος τον μισθον μου ανθ' ου εδωκα την παιδισκην μου τω ανδρι μου και εκαλεσεν το ονομα αυτου ισσαχαρ ο εστιν μισθος 19 και συνελαβεν ετι λεια και ετεκεν υιον εκτον τω ιακωβ 20 και ειπεν λεια δεδωρηται μοι ο θεος δωρον καλον εν τω νυν καιρω αιρετιει με ο ανηρ μου ετεκον γαρ αυτω υιους εξ και εκαλεσεν το ονομα αυτου ζαβουλων 21 και μετα τουτο ετεκεν θυγατερα και εκαλεσεν το ονομα αυτης δινα 22 εμνησθη δε ο θεος της ραχηλ και επηκουσεν αυτης ο θεος και ανεωξεν αυτης την μητραν 23 και συλλαβουσα ετεκεν τω ιακωβ υιον ειπεν δε ραχηλ αφειλεν ο θεος μου το ονειδος 24 και εκαλεσεν το ονομα αυτου ιωσηφ λεγουσα προσθετω ο θεος μοι υιον ετερον 25 εγενετο δε ως ετεκεν ραχηλ τον ιωσηφ ειπεν ιακωβ τω λαβαν αποστειλον με ινα απελθω εις τον τοπον μου και

εις την γην μου 26 αποδος τας γυναικας μου και τα παιδια περι ων δεδουλευκα σοι ινα απελθω συ γαρ γινωσκεις την δουλειαν ην δεδουλευκα σοι 27 ειπεν δε αυτω λαβαν ει ευρον χαριν εναντιον σου οιωνισαμην αν ευλογησεν γαρ με ο θεος τη ση εισοδω 28 διαστειλον τον μισθον σου προς με και δωσω 29 ειπεν δε αυτω ιακωβ συ γινωσκεις α δεδουλευκα σοι και οσα ην κτηνη σου μετ' εμου 30 μικρα γαρ ην οσα σοι ην εναντιον εμου και ηυξηθη εις πληθος και ηυλογησεν σε κυριος επι τω ποδι μου νυν ουν ποτε ποιησω καγω εμαυτω οικον 31 και ειπεν αυτω λαβαν τι σοι δωσω ειπεν δε αυτω ιακωβ ου δωσεις μοι ουθεν εαν ποιησης μοι το ρημα τουτο παλιν ποιμανω τα προβατα σου και φυλαξω 32 παρελθατω παντα τα προβατα σου σημερον και διαχωρισον εκειθεν παν προβατον φαιον εν τοις αρνασιν και παν διαλευκον και ραντον εν ταις αιξιν εσται μοι μισθος 33 και επακουσεται μοι η δικαιοσυνη μου εν τη ημερα τη αυριον οτι εστιν ο μισθος μου ενωπιον σου παν ο εαν μη η ραντον και διαλευκον εν ταις αιξιν και φαιον εν τοις αρνασιν κεκλεμμενον εσται παρ' εμοι 34 ειπεν δε αυτω λαβαν εστω κατα το ρημα σου 35 και διεστειλεν εν τη ημερα εκεινη τους τραγους τους ραντους και τους διαλευκους και πασας τας αιγας τας ραντας και τας διαλευκους και παν ο ην λευκον εν αυτοις και παν ο ην φαιον εν τοις αρνασιν και εδωκεν δια χειρος των υιων αυτου 36 και απεστησεν οδον τριων ημερων ανα μεσον αυτων και ανα μεσον ιακωβ ιακωβ δε εποιμεινεν τα προβατα λαβαν τα υπολειφθεντα 37 ελαβεν δε εαυτω ιακωβ ραβδον στυρακινην χλωραν και καρυνην και πλατανου και ελεπισεν αυτας ιακωβ λεπισματα λευκα περισυρων το χλωρον εφαινετο δε επι ταις ραβδοις το λευκον ο ελεπισεν ποικilon 38 και παρεθηκεν τας ραβδους ας ελεπισεν εν ταις ληνοις των ποτιστηριων του υδατος ινα ως αν ελθωσιν τα προβατα πειν ενωπιον των ραβδων ελθοντων αυτων εις το πειν 39 εγκισσησωσιν τα προβατα εις τας ραβδους και ετικτον τα προβατα διαλευκα και ποικιλα και σποδοειδη ραντα 40 τους δε αμνους διεστειλεν ιακωβ και εστησεν εναντιον των προβατων κριον διαλευκον και παν ποικilon εν τοις αμνοις και διεχωρισεν εαυτω ποιμνια καθ' εαυτον και ουκ εμιξεν αυτα εις τα προβατα λαβαν 41 εγενετο δε εν τω καιρω ω ενεκισσησεν τα προβατα εν γαστρι λαμβανοντα εθηκεν ιακωβ τας ραβδους εναντιον των προβατων εν ταις ληνοις του εγκισσησαι αυτα κατα τας ραβδους 42 ηνικα δ' αν ετεκον τα προβατα ουκ ετιδει εγενετο δε τα ασημα του λαβαν τα δε επισημα του ιακωβ 43 και επλουτησεν ο ανθρωπος σφοδρα σφοδρα και εγενετο αυτω κτηνη πολλα και βοες και παιδες και παιδισκαι και καμηλοι και ονοι

Chapter 31

1 ηκούσεν δε ιακώβ τα ρήματα των υιών λαβαν λεγοντων ειληφεν ιακώβ παντα του πατρος ημων και εκ των του πατρος ημων πεποιηκεν πασαν την δοξαν ταυτην 2 και ειδεν ιακώβ το προσωπον του λαβαν και ιδου ουκ ην προς αυτον ως εχθες και τριτην ημεραν 3 ειπεν δε κυριος προς ιακώβ αποστρεφου εις την γην του πατρος σου και εις την γενεαν σου και εσομαι μετα σου 4 αποστειλας δε ιακώβ εκαλεσεν ραχήλ και λειαν εις το πεδιον ου τα ποιμνια 5 και ειπεν αυταις ορω εγω το προσωπον του πατρος υμων οτι ουκ εστιν προς εμου ως εχθες και τριτην ημεραν ο δε θεος του πατρος μου ην μετ' εμου 6 και αυται δε οιδατε οτι εν παση τη ισχυι μου δεδουλευκα τω πατρι υμων 7 ο δε πατηρ υμων παρεκρουσατο με και ηλλαξεν τον μισθον μου των δεκα αμνων και ουκ εδωκεν αυτω ο θεος κακοποιησαι με 8 εαν ουτως ειπη τα ποικιλα εσται σου μισθος και τεξεται παντα τα προβατα ποικιλα εαν δε ειπη τα λευκα εσται σου μισθος και τεξεται παντα τα προβατα λευκα 9 και αφειλατο ο θεος παντα τα κτηνη του πατρος υμων και εδωκεν μοι αυτα 10 και εγενετο ηνικα ενεκισσων τα προβατα και ειδον τοις οφθαλμοις αυτα εν τω υπνω και ιδου οι τραγοι και οι κριοι αναβαινοντες ησαν επι τα προβατα και τας αιγας διαλευκοι και ποικιλοι και σποδοειδεις ραντοι 11 και ειπεν μοι ο αγγελος του θεου καθ' υπνον ιακώβ εγω δε ειπα τι εστιν 12 και ειπεν αναβλεψον τοις οφθαλμοις σου και ιδε τους τραγους και τους κριους αναβαινοντας επι τα προβατα και τας αιγας διαλευκους και ποικιλους και σποδοειδεις ραντους εωρακα γαρ οσα σοι λαβαν ποιει 13 εγω ειμι ο θεος ο οφθεις σοι εν τοπω θεου ου ηλειψας μοι εκει στηλην και ηυξω μοι εκει ευχην νυν ουν αναστηθι και εξελθε εκ της γης ταυτης και απελθε εις την γην της γενεσεως σου και εσομαι μετα σου 14 και αποκριθαισα ραχήλ και λεια ειπαν αυτω μη εστιν ημιν ετι μερις η κληρονομια εν τω οικω του πατρος ημων 15 ουχ ως αι αλλοτριαι λελογισμεθα αυτω πεπρακεν γαρ ημας και κατεφαγεν καταβρωσει το αργυριον ημων 16 παντα τον πλουτον και την δοξαν ην αφειλατο ο θεος του πατρος ημων ημιν εσται και τοις τεκνοις ημων νυν ουν οσα ειρηκεν σοι ο θεος ποιει 17 αναστας δε ιακώβ ελαβεν τας γυναικας αυτου και τα παιδια αυτου επι τας καμηλους 18 και απηγαγεν παντα τα υπαρχοντα αυτου και πασαν την αποσκευην αυτου ην περιεποιησατο εν τη μεσοποταμια και παντα τα αυτου απελθειν προς ισαακ τον πατερα αυτου εις γην χανααν 19 λαβαν δε ωχετο κειραι τα προβατα αυτου εκλεψεν δε ραχήλ τα ειδωλα του πατρος αυτης 20 εκρυψεν δε ιακώβ λαβαν τον συρον του μη αναγγειλαι αυτω οτι αποδιδρασκει 21 και απεδρα αυτος και παντα τα αυτου και διεβη τον ποταμον και ωρμησεν εις το ορος γαλααδ 22 ανηγγελη δε λαβαν τω συρω τη τριτη ημερα οτι απεδρα ιακώβ 23 και παραλαβων παντας τους αδελφους αυτου μεθ' εαυτου εδιωξεν οπισω αυτου οδον ημερων επτα και κατε-

λαβεν αυτον εν τω ορει τω γαλααδ 24 ηλθεν δε ο θεος προς λαβαν τον συρον καθ' υπνον την νυκτα και ειπεν αυτω φυλαξαι σεαυτον μηποτε λαλησης μετα ιακωβ πονηρα 25 και κατελαβεν λαβαν τον ιακωβ ιακωβ δε επηξεν την σκηνην αυτου εν τω ορει λαβαν δε εστησεν τους αδελφους αυτου εν τω ορει γαλααδ 26 ειπεν δε λαβαν τω ιακωβ τι εποιησας ινα τι κρυφη απεδρας και εκλοποφορησας με και απηγαγες τας θυγατερας μου ως αιχμαλωτιδας μαχαιρα 27 και ει ανηγγειλας μοι εξαπεστειλα αν σε μετ' ευφροσυνης και μετα μουσικων τυμπανων και κιθαρης 28 ουκ ηξιωθην καταφιλησαι τα παιδια μου και τας θυγατερας μου νυν δε αφρονως επραξας 29 και νυν ισχυει η χειρ μου κακοποιησαι σε ο δε θεος του πατρος σου εχθες ειπεν προς με λεγων φυλαξαι σεαυτον μηποτε λαλησης μετα ιακωβ πονηρα 30 νυν ουν πεπορευσαι επιθυμια γαρ επεδυμησας απελθειν εις τον οικον του πατρος σου ινα τι εκλειψας τους θεους μου 31 αποκριθεις δε ιακωβ ειπεν τω λαβαν ειπα γαρ μηποτε αφελης τας θυγατερας σου απ' εμου και παντα τα εμα 32 επιγνωθι τι εστιν των σων παρ' εμοι και λαβε και ουκ επεγνω παρ' αυτω ουθεν και ειπεν αυτω ιακωβ παρ' ω εαν ευρης τους θεους σου ου ζησεται εναντιον των αδελφων ημων ουκ ηδει δε ιακωβ οτι ραχηλ η γυνη αυτου εκλειψεν αυτους 33 εισελθων δε λαβαν ηρευνησεν εις τον οικον λειας και ουχ ευρεν και εξελθων εκ του οικου λειας ηρευνησεν τον οικον ιακωβ και εν τω οικω των δυο παιδισκων και ουχ ευρεν εισηλθεν δε και εις τον οικον ραχηλ 34 ραχηλ δε ελαβεν τα ειδωλα και ενεβαλεν αυτα εις τα σαγματα της καμηλου και επεκαθισεν αυτοις 35 και ειπεν τω πατρι αυτης μη βαρεως φερε κυριε ου δυναμαι αναστηναι ενωπιον σου οτι το κατ' εδισμον των γυναικων μοι εστιν ηρευνησεν δε λαβαν εν ολω τω οικω και ουχ ευρεν τα ειδωλα 36 ωργισθη δε ιακωβ και εμαχεσατο τω λαβαν αποκριθεις δε ιακωβ ειπεν τω λαβαν τι το αδικημα μου και τι το αμαρτημα μου οτι κατεδιωξας οπισω μου 37 και οτι ηρευνησας παντα τα σκευη μου τι ευρες απο παντων των σκευων του οικου σου θες ωδε εναντιον των αδελφων μου και των αδελφων σου και ελεγξατωσαν ανα μεσον των δυο ημων 38 ταυτα μοι εικοσι ετη εγω ειμι μετα σου τα προβατα σου και αι αιγες σου ουκ ητεκνωθησαν κριους των προβατων σου ου κατεφαγον 39 θηριαλωτον ουκ ανενηνοχα σοι εγω απετιννουν παρ' εμαντου κλεμματα ημερας και κλεμματα νυκτος 40 εγινομην της ημερας συγκαιομενος τω καυματι και παγετω της νυκτος και αφιστατο ο υπνος απο των οφθαλμων μου 41 ταυτα μοι εικοσι ετη εγω ειμι εν τη οικια σου εδουλευσα σοι δεκα τεσσαρα ετη αντι των δυο θυγατερων σου και εξ ετη εν τοις προβατοις σου και παρελογισω τον μισθον μου δεκα αμνασιν 42 ει μη ο θεος του πατρος μου αβρααμ και ο φοβος ισαακ ην μοι νυν αν κενον με εξαπεστειλας την ταπεινωσιν μου και τον κοπον των χειρων μου ειδεν ο θεος και ηλεγξεν σε εχθες 43 αποκριθεις δε λαβαν ειπεν τω ιακωβ αι θυγατερες θυγατερες μου και οι υιοι υιοι μου και τα κτηνη κτηνη μου και παντα οσα συ ορας εμα εστιν και των θυγατερων μου τι ποιησω

ταυταις σημερον η τοις τεκνοις αυτων οις ετεκον 44 νυν ουν δευρο διαθωμεθα διαθηκην εγω και συ και εσται εις μαρτυριον ανα μεσον εμου και σου ειπεν δε αυτω ιδου ουθεις μεθ' ημων εστιν ιδε ο θεος μαρτυς ανα μεσον εμου και σου 45 λαβων δε ιακωβ λιθον εστησεν αυτον στηλην 46 ειπεν δε ιακωβ τοις αδελφοις αυτου συλλεγετε λιθους και συνελεξαν λιθους και εποιησαν βουνον και εφαγον και επιον εκει επι του βουνου και ειπεν αυτω λαβαν ο βουνος ουτος μαρτυρει ανα μεσον εμου και σου σημερον 47 και εκαλεσεν αυτον λαβαν βουνος της μαρτυριας ιακωβ δε εκαλεσεν αυτον βουνος μαρτυς 48 ειπεν δε λαβαν τω ιακωβ ιδου ο βουνος ουτος και η στηλη αυτη ην εστησα ανα μεσον εμου και σου μαρτυρει ο βουνος ουτος και μαρτυρει η στηλη αυτη δια τουτο εκληθη το ονομα αυτου βουνος μαρτυρει 49 και η ορασις ην ειπεν επιδοι ο θεος ανα μεσον εμου και σου οτι αποστησομεθα ετερος απο του ετερου 50 ει ταπεινωσεις τας θυγατερας μου ει λημψη γυναικας επι ταις θυγατρασιν μου ορα ουθεις μεθ' ημων εστιν 52 εαν τε γαρ εγω μη διαβω προς σε μηδε συ διαβης προς με τον βουνον τουτον και την στηλην ταυτην επι κακια 53 ο θεος αβρααμ και ο θεος ναχωρ κρινει ανα μεσον ημων και ωμοσεν ιακωβ κατα του φοβου του πατρος αυτου ισαακ 54 και εδυσεν ιακωβ θυσιαν εν τω ορει και εκαλεσεν τους αδελφους αυτου και εφαγον και επιον και εκοιμηθησαν εν τω ορει

Chapter 32

1 αναστας δε λαβαν το πρωι κατεφιλησεν τους υιους αυτου και τας θυγατερας αυτου και ευλογησεν αυτους και αποστραφεις λαβαν απηλθεν εις τον τοπον αυτου 2 και ιακωβ απηλθεν εις την εαυτου οδον και αναβλεψας ειδεν παρεμβολην θεου παρεμβεβληκυιαν και συνηντησαν αυτω οι αγγελοι του θεου 3 ειπεν δε ιακωβ ηνικα ειδεν αυτους παρεμβολη θεου αυτη και εκαλεσεν το ονομα του τοπου εκεινου παρεμβολαι 4 απεστειλεν δε ιακωβ αγγελους εμπροσθεν αυτου προς ησαν τον αδελφον αυτου εις γην σιρ εις χωραν εδωμ 5 και ενετειλατο αυτοις λεγων ουτως ερειτε τω κυριω μου ησαν ουτως λεγει ο παις σου ιακωβ μετα λαβαν παρωκησα και εχρονισα εως του νυν 6 και εγενοντο μοι βοες και ονοι και προβατα και παιδες και παιδισκαι και απεστειλα αναγγειλαι τω κυριω μου ησαν ινα ευρη ο παις σου χαριν εναντιον σου 7 και ανεστρεψαν οι αγγελοι προς ιακωβ λεγοντες ηλδομεν προς τον αδελφον σου ησαν και ιδου αυτος ερχεται εις συναντησιν σοι και τετραχοσιοι ανδρες μετ' αυτου 8 εφοβηθη δε ιακωβ σφοδρα και ηπορειτο και διειλεν τον λαον τον μετ' αυτου και τους βοας και τα προβατα εις δυο παρεμβολας 9 και ειπεν ιακωβ εαν ελθη ησαν εις παρεμβολην μιαν και εκκοψη αυτην εσται η παρεμβολη η δευτερα εις το σωζεσθαι 10 ειπεν δε ιακωβ ο θεος του πατρος μου αβρααμ και ο θεος του πατρος μου ισαακ κυριε ο ειπας

μοι αποτρεχε εις την γην της γενεσεως σου και ευ σε ποιησω 11 ικανουται μοι απο πασης δικαιοσυνης και απο πασης αληθειας ης εποιησας τω παιδι σου εν γαρ τη ραβδω μου διεβην τον ιορδανην τουτον νυν δε γεγονα εις δυο παρεμβολας 12 εξελου με εκ χειρος του αδελφου μου ησαν οτι φοβουμαι εγω αυτον μηποτε ελθων παταξη με και μητερα επι τεκνοις 13 συ δε ειπας καλως ευ σε ποιησω και θησω το σπερμα σου ως την αμμον της θαλασσης η ουκ αριθμηθησεται απο του πληθους 14 και εκοιμηθη εκει την νυκτα εκεινην και ελαβεν ων εφερεν δωρα και εξαπεστειλεν ησαν τω αδελφω αυτου 15 αιγας διακοσιας τραγους εικοσι προβατα διακοσια κριους εικοσι 16 καμηλους θηλαζουσας και τα παιδια αυτων τριακοντα βοας τεσσαρακοντα ταυρους δεκα ονους εικοσι και πωλους δεκα 17 και εδωκεν δια χειρος τοις παισιν αυτου ποιμνιον κατα μονας ειπεν δε τοις παισιν αυτου προπορευεσθε εμπροσθεν μου και διαστημα ποιειτε ανα μεσον ποιμνης και ποιμνης 18 και εντειλατο τω πρωτω λεγων εαν σοι συναντηση ησαν ο αδελφος μου και ερωτα σε λεγων τινος ει και που πορευη και τινος ταυτα τα προπορευομενα σου 19 ερεις του παιδος σου ιακωβ δωρα απεσταλκεν τω κυριω μου ησαν και ιδου αυτος οπισω ημων 20 και εντειλατο τω πρωτω και τω δευτερω και τω τριτω και πασι τοις προπορευομενοις οπισω των ποιμνιων τουτων λεγων κατα το ρημα τουτο λαλησατε ησαν εν τω ευρειν υμας αυτον 21 και ερειτε ιδου ο παις σου ιακωβ παραγινεται οπισω ημων ειπεν γαρ εξιλασομαι το προσωπον αυτου εν τοις δωροις τοις προπορευομενοις αυτου και μετα τουτο οψομαι το προσωπον αυτου ισως γαρ προσδεξεται το προσωπον μου 22 και παρεπορευοντο τα δωρα κατα προσωπον αυτου αυτος δε εκοιμηθη την νυκτα εκεινην εν τη παρεμβολη 23 αναστας δε την νυκτα εκεινην ελαβεν τας δυο γυναικας και τας δυο παιδισκας και τα ενδεκα παιδια αυτου και διεβη την διαβασιν του ιαβοκ 24 και ελαβεν αυτους και διεβη τον χειμαρρουν και διεβιβασεν παντα τα αυτου 25 υπελειφθη δε ιακωβ μονος και επαλαιεν ανθρωπος μετ' αυτου εως πρωι 26 ειδεν δε οτι ου δυναται προς αυτον και ηψατο του πλατους του μηρου αυτου και εναρχησεν το πλατος του μηρου ιακωβ εν τω παλαιειν αυτον μετ' αυτου 27 και ειπεν αυτω αποστειλον με ανεβη γαρ ο ορθρος ο δε ειπεν ου μη σε αποστειλω εαν μη με ευλογησης 28 ειπεν δε αυτω τι το ονομα σου εστιν ο δε ειπεν ιακωβ 29 ειπεν δε αυτω ου κληθησεται ετι το ονομα σου ιακωβ αλλα ισραηλ εσται το ονομα σου οτι ενισχυσας μετα θεου και μετα ανθρωπων δυνατος 30 ηρωτησεν δε ιακωβ και ειπεν αναγγειλον μοι το ονομα σου και ειπεν ινα τι τουτο ερωτας το ονομα μου και ηυλογησεν αυτον εκει 31 και εκαλεσεν ιακωβ το ονομα του τοπου εκεινου ειδος θεου ειδον γαρ θεον προσωπον προς προσωπον και εσωθη μου η ψυχη 32 ανετειλεν δε αυτω ο ηλιος ηνικα παρηλθεν το ειδος του θεου αυτος δε επεσκαζεν τω μηρω αυτου 33 ενεκεν τουτου ου μη φαγωσιν οι υιοι ισραηλ το νευρον ο εναρχησεν ο εστιν επι του πλατους του μηρου εως της ημερας ταυτης οτι ηψατο

του πλατους του μηρου ιακωβ του νευρου και εναρκτησεν

Chapter 33

1 αναβλεψας δε ιακωβ ειδεν και ιδου ησαν ο αδελφος αυτου ερχομενος και τετρακοσιοι ανδρες μετ' αυτου και επιδειλεν ιακωβ τα παιδια επι λειαν και ραχηλ και τας δυο παιδισκας 2 και εποιησεν τας δυο παιδισκας και τους υιους αυτων εν πρωτοις και λειαν και τα παιδια αυτης οπισω και ραχηλ και ιωσηφ εσχατους 3 αυτος δε προηλθεν εμπροσθεν αυτων και προσεκυνησεν επι την γην επτακις εως του εγγισαι του αδελφου αυτου 4 και προσεδραμεν ησαν εις συναντησιν αυτω και περιλαβων αυτον εφίλησεν και προσεπεσεν επι τον τραχηλον αυτου και εκλαυσαν αμφοτεροι 5 και αναβλεψας ειδεν τας γυναικας και τα παιδια και ειπεν τι ταυτα σοι εστιν ο δε ειπεν τα παιδια οις ηλεησεν ο θεος τον παιδα σου 6 και προσηγγισαν αι παιδισκαι και τα τεκνα αυτων και προσεκυνησαν 7 και προσηγγισεν λεια και τα τεκνα αυτης και προσεκυνησαν και μετα ταυτα προσηγγισεν ραχηλ και ιωσηφ και προσεκυνησαν 8 και ειπεν τι ταυτα σοι εστιν πασαι αι παρεμβολαι αυται αις απηντηκα ο δε ειπεν ινα ευρη ο παις σου χαριν εναντιον σου κυριε 9 ειπεν δε ησαν εστιν μοι πολλα αδελφε εστω σοι τα σα 10 ειπεν δε ιακωβ ει ευρηκα χαριν εναντιον σου δεξαι τα δωρα δια των εμων χειρων ενεκεν τουτου ειδον το προσωπον σου ως αν τις ιδοι προσωπον θεου και ευδοκησεις με 11 λαβε τας ευλογιας μου ας ηνεγκα σοι οτι ηλεησεν με ο θεος και εστιν μοι παντα και εβιασατο αυτον και ελαβεν 12 και ειπεν απαραντες πορευσομεθα επ' ευθειαν 13 ειπεν δε αυτω ο κυριος μου γνωσκει οτι τα παιδια απαλωτερα και τα προβατα και αι βοες λοχευονται επ' εμε εαν ουν καταδιωξω αυτους ημεραν μιαν αποθανουνται παντα τα κτηνη 14 προελθετω ο κυριος μου εμπροσθεν του παιδος εγω δε ενισχυσω εν τη οδω κατα σχολην της πορευσεως της εναντιον μου και κατα ποδα των παιδαριων εως του με ελθειν προς τον κυριον μου εις σιρ 15 ειπεν δε ησαν καταλειψω μετα σου απο του λαου του μετ' εμου ο δε ειπεν ινα τι τουτο ικανον οτι ευρον χαριν εναντιον σου κυριε 16 απεστρεψεν δε ησαν εν τη ημερα εκεινη εις την οδον αυτου εις σιρ 17 και ιακωβ απαιρει εις σκηνας και εποιησεν εαυτω εκει οικιας και τοις κτηνεσιν αυτου εποίησεν σκηνας δια τουτο εκαλεσεν το ονομα του τοπου εκεινου σκηnai 18 και ηλθεν ιακωβ εις σαλημ πολιν σικιμων η εστιν εν γη χανααν οτε ηλθεν εκ της μεσοποταμιας συριας και παρενεβαλεν κατα προσωπον της πολεως 19 και εκτησατο την μεριδα του αγρου ου εστησεν εκει την σκηνην αυτου παρα εμωρ πατρος συχεμ εκατον αμνων 20 και εστησεν εκει θυσιαστηριον και επεκαλεσατο τον θεον ισραηλ

Chapter 34

1 ἐξῆλθεν δε δινα ἡ θυγατὴρ λείας ἣν ἐτεκεν τῷ ἰακώβ καταμαθεῖν τὰς θυγατέρας τῶν ἐγγωρίων 2 καὶ εἶδεν αὐτὴν συχεμ ὁ υἱὸς ἐμμωρ ὁ χορραῖος ὁ ἀρχὸν τῆς γῆς καὶ λαβὼν αὐτὴν ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς καὶ ἐταπεινώσεν αὐτὴν 3 καὶ προσέσχεν τῇ ψυχῇ δινας τῆς θυγατρὸς ἰακώβ καὶ ἠγάπησεν τὴν παρθενὸν καὶ ἐλάλησεν κατὰ τὴν διανοίαν τῆς παρθενοῦ αὐτῇ 4 εἶπεν δε συχεμ πρὸς ἐμμωρ τὸν πατέρα αὐτοῦ λέγων λαβε μοι τὴν παιδίσκην ταυτὴν εἰς γυναῖκα 5 ἰακώβ δε ἤκουσεν ὅτι ἐμίανεν ὁ υἱὸς ἐμμωρ διναν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ οἱ δὲ υἱοὶ αὐτοῦ ἦσαν μετὰ τῶν κτηνῶν αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ παρεσιώπησεν δε ἰακώβ εἰς τοῦ ἐλθεῖν αὐτοὺς 6 ἐξῆλθεν δε ἐμμωρ ὁ πατὴρ συχεμ πρὸς ἰακώβ λαλῆσαι αὐτῷ 7 οἱ δὲ υἱοὶ ἰακώβ ἦλθον ἐκ τοῦ πεδίου ὡς δε ἤκουσαν κατενυχθῆσαν οἱ ἀνδρες καὶ λυπηρὸν ἦν αὐτοῖς σφοδρὰ ὅτι ἀσχημὸν ἐποίησεν ἐν ἰσραὴλ κοιμηθεῖς μετὰ τῆς θυγατρὸς ἰακώβ καὶ οὐχ οὕτως ἐστὶ 8 καὶ ἐλάλησεν ἐμμωρ αὐτοῖς λέγων συχεμ ὁ υἱὸς μου προεῖλατο τῇ ψυχῇ τὴν θυγατέρα ὑμῶν δοτε σὺν αὐτῇ αὐτῷ γυναῖκα 9 ἐπιγαμβρευσάσθε ἡμῖν τὰς θυγατέρας ὑμῶν δοτε ἡμῖν καὶ τὰς θυγατέρας ἡμῶν λαβετε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν 10 καὶ ἐν ἡμῖν κατοικεῖτε καὶ ἡ γῆ ἰδοὺ πλατεία ἐναντίον ὑμῶν κατοικεῖτε καὶ ἐμπορευέσθε ἐπ' αὐτῆς καὶ ἐγκτήσασθε ἐν αὐτῇ 11 εἶπεν δε συχεμ πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς καὶ πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτῆς εὐροίμι χάριν ἐναντίον ὑμῶν καὶ ὁ εἰπὴτε δώσομεν 12 πληθύνετε τὴν φερίην σφοδρὰ καὶ δώσω καθότι ἐν εἰπὴτε μοι καὶ δώσετε μοι τὴν παιδα ταυτὴν εἰς γυναῖκα 13 ἀπεκριθῆσαν δε οἱ υἱοὶ ἰακώβ τῷ συχεμ καὶ ἐμμωρ τῷ πατρὶ αὐτοῦ μετὰ δόλου καὶ ἐλάλησαν αὐτοῖς ὅτι ἐμίαναν διναν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν 14 καὶ εἶπαν αὐτοῖς συμεὼν καὶ λευὶ οἱ ἀδελφοὶ δινας υἱοὶ δε λείας οὐ δύνησόμεθα ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο δύναι τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν ἀνδρῶπῳ ὅς ἐχει ἀκροβυστίαν ἐστὶν γὰρ ὄνειδος ἡμῖν 15 ἐν τούτῳ ὁμοιωθήσομεθα ὑμῖν καὶ κατοικήσομεν ἐν ὑμῖν ἐὰν γενήσθε ὡς ἡμεῖς καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ περιτμηθῆναι ὑμῶν πᾶν ἀρσενικόν 16 καὶ δώσομεν τὰς θυγατέρας ἡμῶν ὑμῖν καὶ ἀπὸ τῶν θυγατέρων ὑμῶν ληψόμεθα ἡμῖν γυναῖκας καὶ οἰκήσομεν παρ' ὑμῖν καὶ ἐσομεθα ὡς γένος ἐν 17 ἐὰν δε μὴ εἰσακουσῇτε ἡμῶν τοῦ περιτεμνεσθαι λαβόντες τὰς θυγατέρας ἡμῶν ἀπελευσόμεθα 18 καὶ ἤρεσαν οἱ λόγοι ἐναντίον ἐμμωρ καὶ ἐναντίον συχεμ τοῦ υἱοῦ ἐμμωρ 19 καὶ οὐκ ἐχρόνισεν ὁ νεανίσκος τοῦ ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐνεκεῖτο γὰρ τῇ θυγατρὶ ἰακώβ αὐτὸς δε ἦν ἐνδοξοτάτος πάντων τῶν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ 20 ἦλθεν δε ἐμμωρ καὶ συχεμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ πρὸς τὴν θυλὴν τῆς πολέως αὐτῶν καὶ ἐλάλησαν πρὸς τοὺς ἀνδρας τῆς πολέως αὐτῶν λέγοντες 21 οἱ ἀνδρῶποι οὗτοι εἰρηνικοὶ εἰσὶν μεθ' ἡμῶν οἰκείωσαν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐμπορευέσθωσαν αὐτὴν ἡ δε γῆ ἰδοὺ πλατεία ἐναντίον αὐτῶν τὰς θυγατέρας αὐτῶν ληψόμεθα ἡμῖν γυναῖκας καὶ τὰς θυγατέρας ἡμῶν δώσομεν αὐτοῖς 22 μόνον ἐν τούτῳ ὁμοιωθήσονται ἡμῖν

οι ανθρωποι του κατοικειν μεθ' ημων ωστε ειναι λαον ενα εν τω περιτεμνεσθαι ημων παν αρσενικον καθα και αυτοι περιτετιμηνται 23 και τα κτηνη αυτων και τα υπαρχοντα αυτων και τα τετραποδα ουχ ημων εσται μονον εν τουτω ομοιωθωμεν αυτοις και οικησουσιν μεθ' ημων 24 και εισηκουσαν εμμωρ και συχεμ του υιου αυτου παντες οι εκπορευομενοι την πυλην της πολεως αυτων και περιετεμοντο την σαρκα της ακροβυστίας αυτων πας αρσην 25 εγενετο δε εν τη ημερα τη τριτη οτε ησαν εν τω πονω ελαβον οι δυο υιοι ιακωβ συμεων και λευι οι αδελφοι δινας εκαστος την μαχαιραν αυτου και εισηλθον εις την πολιν ασφαλως και απεκτειναν παν αρσενικον 26 τον τε εμμωρ και συχεμ τον υιον αυτου απεκτειναν εν στοματι μαχαιρας και ελαβον την διναν εκ του οικου του συχεμ και εξηλθον 27 οι δε υιοι ιακωβ εισηλθον επι τους τραυματίας και διηρπασαν την πολιν εν η εμιναν διναν την αδελφην αυτων 28 και τα προβατα αυτων και τους βοας αυτων και τους ονους αυτων οσα τε ην εν τη πολει και οσα ην εν τω πεδιω ελαβον 29 και παντα τα σωματα αυτων και πασαν την αποσκευην αυτων και τας γυναικας αυτων ηχμαλωτευσαν και διηρπασαν οσα τε ην εν τη πολει και οσα ην εν ταις οικiais 30 ειπεν δε ιακωβ συμεων και λευι μισητον με πεποιηκατε ωστε πονηρον με ειναι πασιν τοις κατοικουσιν την γην εν τε τοις χαναναιοις και τοις φερεζαιοις εγω δε ολιγοστος ειμι εν αριθμω και συναχθεντες επ' εμε συγκοψουσιν με και εκτριβησομαι εγω και ο οικος μου 31 οι δε ειπαν αλλ' ωσει πορνη χρησονται τη αδελφη ημων

Chapter 35

1 ειπεν δε ο θεος προς ιακωβ αναστας αναβηθι εις τον τοπον βαιθηλ και οικει εκει και ποιησον εκει θυσιαστηριον τω θεω τω οφθεντι σοι εν τω αποδιδρασκειν σε απο προσωπου ησαυ του αδελφου σου 2 ειπεν δε ιακωβ τω οικω αυτου και πασιν τοις μετ' αυτου αρατε τους θεους τους αλλοτριους τους μεθ' υμων εκ μεσου υμων και καθαρισασθε και αλλαξατε τας στολας υμων 3 και ανασταντες αναβωμεν εις βαιθηλ και ποιησωμεν εκει θυσιαστηριον τω θεω τω επακουσαντι μοι εν ημερα θλιψεως ος ην μετ' εμου και διεσωσεν με εν τη οδω η επορευθην 4 και εδωκαν τω ιακωβ τους θεους τους αλλοτριους οι ησαν εν ταις χερσιν αυτων και τα ενωτια τα εν τοις ωσιν αυτων και κατεκρυψεν αυτα ιακωβ υπο την τερεμινθον την εν σικιμοις και απωλεσεν αυτα εως της σημερον ημερας 5 και εξηρεν ισραηλ εκ σικιμων και εγενετο φοβος θεου επι τας πολεις τας κυκλω αυτων και ου κατεδιωξαν οπισω των υιων ισραηλ 6 ηλθεν δε ιακωβ εις λουζα η εστιν εν γη χαναν η εστιν βαιθηλ αυτος και πας ο λαος ος ην μετ' αυτου 7 και ωκοδομησεν εκει θυσιαστηριον και εκαλεσεν το ονομα του τοπου βαιθηλ εκει γαρ επεφανεη αυτω ο θεος εν τω αποδιδρασκειν αυτον απο προσωπου ησαυ του αδελφου αυτου

8 απεδανεν δε δεββωρα η τροφος ρεβεκκας κατωτερον βαιθηλ υπο την βαλανον και εκαλεσεν ιακωβ το ονομα αυτης βαλανος πενθους 9 ωφθη δε ο θεος ιακωβ ετι εν λουζα οτε παρεγενετο εκ μεσοποταμιας της συριας και ηυλογησεν αυτον ο θεος 10 και ειπεν αυτω ο θεος το ονομα σου ιακωβ ου κληθησεται ετι ιακωβ αλλ' ισραηλ εσται το ονομα σου 11 ειπεν δε αυτω ο θεος εγω ο θεος σου αυξανου και πληθυνου εθνη και συναγωγαι εθνων εσονται εκ σου και βασιλεις εκ της οσφυος σου εξελευσονται 12 και την γην ην δεδωκα αβρααμ και ισαακ σοι δεδωκα αυτην σοι εσται και τω σπερματι σου μετα σε δωσω την γην ταυτην 13 ανεβη δε ο θεος απ' αυτου εκ του τοπου ου ελαλησεν μετ' αυτου 14 και εστησεν ιακωβ στηλην εν τω τοπω ω ελαλησεν μετ' αυτου στηλην λιθινην και εσπεισεν επ' αυτην σπονδην και επεχεεν επ' αυτην ελαιον 15 και εκαλεσεν ιακωβ το ονομα του τοπου εν ω ελαλησεν μετ' αυτου εκει ο θεος βαιθηλ 16 απαρας δε ιακωβ εκ βαιθηλ επηξεν την σκηνην αυτου επεκεινα του πυργου γαδερ εγενετο δε ηνικα ηγγισεν χαβραθα εις γην ελθειν εφραθα ετεκεν ραχηλ και εδυστοκησεν εν τω τοκετω 17 εγενετο δε εν τω σκληρως αυτην τικτειν ειπεν αυτη η μαια θαρσει και γαρ ουτος σοι εστιν υιος 18 εγενετο δε εν τω αφιεναι αυτην την ψυχην απεθνησκεν γαρ εκαλεσεν το ονομα αυτου υιος οδυνης μου ο δε πατηρ εκαλεσεν αυτον βενιαμιν 19 απεδανεν δε ραχηλ και εταφη εν τη οδω εφραθα αυτη εστιν βηθλεεμ 20 και εστησεν ιακωβ στηλην επι του μνημειου αυτης αυτη εστιν στηλη μνημειου ραχηλ εως της σημερον ημερας 22 εγενετο δε ηνικα κατωκησεν ισραηλ εν τη γη εκεινη επορευθη ρουβην και εκοιμηθη μετα βαλλας της παλλακης του πατρος αυτου και ηκουσεν ισραηλ και πονηρον εφανε εναντιον αυτου ησαν δε οι υιοι ιακωβ δωδεκα 23 υιοι λειας πρωτοτοκος ιακωβ ρουβην συμεων λευι ιουδας ισσαχαρ ζαβουλων 24 υιοι δε ραχηλ ιωσηφ και βενιαμιν 25 υιοι δε βαλλας παιδισκης ραχηλ δαν και νεφθαλι 26 υιοι δε ζελφας παιδισκης λειας γαδ και ασηρ ουτοι υιοι ιακωβ οι εγενοντο αυτω εν μεσοποταμια της συριας 27 ηλθεν δε ιακωβ προς ισαακ τον πατερα αυτου εις μαμβρη εις πολιν του πεδιου αυτη εστιν χεβρων εν γη χαναν ου παρωκησεν αβρααμ και ισαακ 28 εγενοντο δε αι ημεραι ισαακ ας εζησεν ετη εκατον ογδοηκοντα 29 και εκλιπων απεδανεν και προσετεθη προς το γενος αυτου πρεσβυτερος και πληρης ημερων και εθαψαν αυτον ησαυ και ιακωβ οι υιοι αυτου

Chapter 36

1 αυται δε αι γενεσεις ησαν αυτος εστιν εδωμ 2 ησαν δε ελαβεν γυναικας εαυτω απο των θυγατερων των χαναναιων την αδα θυγατερα αιλων του χετταιου και την ελιβεμα θυγατερα ανα του υιου σεβεγων του ευαιου 3 και την βασεμμαθ θυγατερα ισμαηλ αδελφην ναβαιωδ 4 ετεκεν δε αδα τω ησαν τον ελιφας και βασεμμαθ ετεκεν τον ραγουηλ 5 και ελιβεμα ετεκεν τον ιεους και τον ιεγλομ και τον κορε

ουτοι υιοι ησαν οι εγενοντο αυτω εν γη χανααν 6 ελαβεν δε ησαν τας γυναικας αυτου και τους υιους και τας θυγατερας και παντα τα σωματα του οικου αυτου και παντα τα υπαρχοντα και παντα τα κτηνη και παντα οσα εκτησατο και οσα περιεποιησατο εν γη χανααν και επορευθη εκ γης χανααν απο προσωπου ιακωβ του αδελφου αυτου 7 ην γαρ αυτων τα υπαρχοντα πολλα του οικειν αμα και ουκ εδυνατο η γη της παροικησεως αυτων φερειν αυτους απο του πληθους των υπαρχοντων αυτων 8 ωκησεν δε ησαν εν τω ορει στηρ ησαν αυτος εστιν εδωμ 9 αυται δε αι γενεσεις ησαν πατρος εδωμ εν τω ορει στηρ 10 και ταυτα τα ονοματα των υιων ησαν ελιφας υιος αδας γυναικος ησαν και ραγουηλ υιος βασεμμαθ γυναικος ησαν 11 εγενοντο δε υιοι ελιφας θαιμαν ωμαρ σωφαρ γοδομ και κενεζ 12 θαμνα δε ην παλλακη ελιφας του υιου ησαν και ετεκεν τω ελιφας τον αμαληκ ουτοι υιοι αδας γυναικος ησαν 13 ουτοι δε υιοι ραγουηλ ναχοθ ζαρε σομε και μοζε ουτοι ησαν υιοι βασεμμαθ γυναικος ησαν 14 ουτοι δε ησαν υιοι ελιβεμας θυγατρος ανα του υιου σεβεγων γυναικος ησαν ετεκεν δε τω ησαν τον ιεους και τον ιεγλομ και τον κορε 15 ουτοι ηγεμονες υιοι ησαν υιοι ελιφας πρωτοτοκου ησαν ηγεμων θαιμαν ηγεμων ωμαρ ηγεμων σωφαρ ηγεμων κενεζ 16 ηγεμων κορε ηγεμων γοδομ ηγεμων αμαληκ ουτοι ηγεμονες ελιφας εν γη ιδουμια ουτοι υιοι αδας 17 και ουτοι υιοι ραγουηλ υιου ησαν ηγεμων ναχοθ ηγεμων ζαρε ηγεμων σομε ηγεμων μοζε ουτοι ηγεμονες ραγουηλ εν γη εδωμ ουτοι υιοι βασεμμαθ γυναικος ησαν 18 ουτοι δε υιοι ελιβεμας γυναικος ησαν ηγεμων ιεους ηγεμων ιεγλομ ηγεμων κορε ουτοι ηγεμονες ελιβεμας 19 ουτοι υιοι ησαν και ουτοι ηγεμονες αυτων ουτοι εισιν υιοι εδωμ 20 ουτοι δε υιοι στηρ του χορραιου του κατοικουντος την γην λωταν σωβαλ σεβεγων ανα 21 και δησων και ασαρ και ρισων ουτοι ηγεμονες του χορραιου του υιου στηρ εν τη γη εδωμ 22 εγενοντο δε υιοι λωταν χορρι και αιμαν αδελφη δε λωταν θαμνα 23 ουτοι δε υιοι σωβαλ γωλων και μαναχαθ και γαιβηλ σωφ και ωμαν 24 και ουτοι υιοι σεβεγων αιε και ωναν ουτος εστιν ο ωνας ος ευρεν τον ιαμιν εν τη ερημω οτε ενεμεν τα υποζυγια σεβεγων του πατρος αυτου 25 ουτοι δε υιοι ανα δησων και ελιβεμα θυγατηρ ανα 26 ουτοι δε υιοι δησων αμαδα και ασβαν και ιεδραν και χαρραν 27 ουτοι δε υιοι ασαρ βαλααν και ζουκαμ και ιουκαμ και ουκαν 28 ουτοι δε υιοι ρισων ως και αραιμ 29 ουτοι ηγεμονες χορρι ηγεμων λωταν ηγεμων σωβαλ ηγεμων σεβεγων ηγεμων ανα 30 ηγεμων δησων ηγεμων ασαρ ηγεμων ρισων ουτοι ηγεμονες χορρι εν ταις ηγεμονιαις αυτων εν γη εδωμ 31 και ουτοι οι βασιλεις οι βασιλευσαντες εν εδωμ προ του βασιλευσαι βασιλεα εν ισραηλ 32 και εβασιλευσεν εν εδωμ βαλακ υιος του βεωρ και ονομα τη πολει αυτου δενναβα 33 απεδανεν δε βαλακ και εβασιλευσεν αντ' αυτου ιωβαβ υιος ζαρα εκ βοσορρας 34 απεδανεν δε ιωβαβ και εβασιλευσεν αντ' αυτου ασομ εκ της γης θαιμανων 35 απεδανεν δε ασομ και εβασιλευσεν αντ' αυτου αδαδ υιος βαραδ ο εκκοψας μαδιαμ εν τω πεδιω μωαβ και ονομα τη

πολει αυτου γεθδαιμ 36 απεδανεν δε αδαδ και εβασιλευσεν αντ' αυτου σαμαλα εκ μασεκκας 37 απεδανεν δε σαμαλα και εβασιλευσεν αντ' αυτου σαουλ εκ ροωβωθ της παρα ποταμον 38 απεδανεν δε σαουλ και εβασιλευσεν αντ' αυτου βαλαεννων υιος αχοβωρ 39 απεδανεν δε βαλαεννων υιος αχοβωρ και εβασιλευσεν αντ' αυτου αραδ υιος βαραδ και ονομα τη πολει αυτου φογωρ ονομα δε τη γυναικι αυτου μαιτεβεηλ θυγατηρ ματραιθ υιου μαιζοοβ 40 ταυτα τα ονοματα των ηγεμονων ησαν εν ταις φυλαις αυτων κατα τοπον αυτων εν ταις χωραις αυτων και εν τοις εθνεσιν αυτων ηγεμων θαμνα ηγεμων γωλα ηγεμων ιεδερ 41 ηγεμων ελιβεμας ηγεμων ηλας ηγεμων φινων 42 ηγεμων κενεζ ηγεμων θαιμαν ηγεμων μαζαρ 43 ηγεμων μεγεδιηλ ηγεμων ζαφωιμ ουτοι ηγεμονες εδωμ εν ταις κατωκοδομημεναις εν τη γη της κτησεως αυτων ουτος ησαν πατηρ εδωμ

Chapter 37

1 κατωκει δε ιακωβ εν τη γη ου παρωκησεν ο πατηρ αυτου εν γη χανααν 2 αυται δε αι γενεσεις ιακωβ ιωσηφ δεκα επτα ετων ην ποιμαινων μετα των αδελφων αυτου τα προβατα ων νεος μετα των υιων βαλλας και μετα των υιων ζελφας των γυναικων του πατρος αυτου κατηνεγκεν δε ιωσηφ ψογον πονηρον προς ισραηλ τον πατερα αυτων 3 ιακωβ δε ηγαπα τον ιωσηφ παρα παντας τους υιους αυτου οτι υιος γηρους ην αυτω εποιησεν δε αυτω χιτωνα ποικιλον 4 ιδοντες δε οι αδελφοι αυτου οτι αυτον ο πατηρ φιλει εκ παντων των υιων αυτου εμισησαν αυτον και ουκ εδυναντο λαλειν αυτω ουδεν ειρηνικον 5 ενυπνιασθεις δε ιωσηφ ενυπνιον απηγγειλεν αυτο τοις αδελφοις αυτου 6 και ειπεν αυτοις ακουσατε του ενυπνιου τουτου ου ενυπνιασθην 7 ωμην ημας δεσμευειν δραγματα εν μεσω τω πεδιω και ανεστη το εμον δραγμα και ωρθωθη περιστραφεντα δε τα δραγματα υμων προσεκυνησαν το εμον δραγμα 8 ειπαν δε αυτω οι αδελφοι μη βασιλευων βασιλευσεις εφ' ημας η κυριεων κυριευσεις ημων και προσεδεντο ετι μισειν αυτον ενεκεν των ενυπνιων αυτου και ενεκεν των ρηματων αυτου 9 ειδεν δε ενυπνιον ετερον και διηγησατο αυτο τω πατρι αυτου και τοις αδελφοις αυτου και ειπεν ιδου ενυπνιασαμην ενυπνιον ετερον ωσπερ ο ηλιος και η σεληνη και ενδεκα αστερες προσεκυνουν με 10 και επετιμησεν αυτω ο πατηρ αυτου και ειπεν αυτω τι το ενυπνιον τουτο ο ενυπνιασθης αρα γε ελθοντες ελευσομεθα εγω τε και η μητηρ σου και οι αδελφοι σου προσκυνησαι σοι επι την γην 11 εξηλωσαν δε αυτον οι αδελφοι αυτου ο δε πατηρ αυτου διετηρησεν το ρημα 12 επορευθησαν δε οι αδελφοι αυτου βοσκειν τα προβατα του πατρος αυτων εις συχεμ 13 και ειπεν ισραηλ προς ιωσηφ ουχ οι αδελφοι σου ποιμαινουσιν εν συχεμ δευρο αποστείλω σε προς αυτους ειπεν δε αυτω ιδου εγω 14 ειπεν δε αυτω ισραηλ πορευθεις ιδε ει υγιαλινουσιν οι αδελφοι σου και τα προβατα και αναγγειλον μοι και απεστείλεν

αυτον εκ της κοιλαδος της χειρων και ηλθεν εις συχεμ 15 και ευρεν αυτον ανθρωπος πλανωμενον εν τω πεδιω ηρωτησεν δε αυτον ο ανθρωπος λεγων τι ζητεις 16 ο δε ειπεν τους αδελφους μου ζητω αναγγειλον μοι που βοσκουσιν 17 ειπεν δε αυτω ο ανθρωπος απηρκασιν εντευθεν ηκουσα γαρ αυτων λεγοντων πορευθωμεν εις δωθαι+μ και επορευθη ιωσηφ κατοπισθεν των αδελφων αυτου και ευρεν αυτους εν δωθαι+μ 18 προειδον δε αυτον μακροθεν προ του εγγισαι αυτον προς αυτους και επονηρευοντο του αποκτειναι αυτον 19 ειπαν δε εκαστος προς τον αδελφον αυτου ιδου ο ενυπνιαστης εκεινος ερχεται 20 νυν ουν δευτε αποκτεινωμεν αυτον και ριψωμεν αυτον εις ενα των λακκων και ερουμεν θηριον πονηρον κατεφαγεν αυτον και οψομεθα τι εσται τα ενυπνια αυτου 21 ακουσας δε ρουβην εξειλατο αυτον εκ των χειρων αυτων και ειπεν ου παταξομεν αυτον εις ψυχην 22 ειπεν δε αυτοις ρουβην μη εκχεητε αιμα εμβαλετε αυτον εις τον λακκον τουτον τον εν τη ερημω χειρα δε μη επενεγκητε αυτω οπως εξεληται αυτον εκ των χειρων αυτων και αποδω αυτον τω πατρι αυτου 23 εγενετο δε ηνικα ηλθεν ιωσηφ προς τους αδελφους αυτου εξεδυσαν τον ιωσηφ τον χιτωνα τον ποικιλον τον περι αυτον 24 και λαβοντες αυτον ερριψαν εις τον λακκον ο δε λακκος κενος υδωρ ουκ ειχεν 25 εκαδισαν δε φαγειν αρτον και αναβλεψαντες τοις οφθαλμοις ειδον και ιδου οδοιποροι ισμαηλται ηρχοντο εκ γαλααδ και αι καμηλοι αυτων εγεμον θυμιαματων και ρητινης και στακτης επορευοντο δε καταγαγειν εις αιγυπτον 26 ειπεν δε ιουδας προς τους αδελφους αυτου τι χρησιμον εαν αποκτεινωμεν τον αδελφον ημων και κρυψωμεν το αιμα αυτου 27 δευτε αποδωμεθα αυτον τοις ισμαηλταις τουτοις αι δε χειρες ημων μη εστωσαν επ' αυτον οτι αδελφος ημων και σαρξ ημων εστιν ηκουσαν δε οι αδελφοι αυτου 28 και παρεπορευοντο οι ανθρωποι οι μαδιηναιοι οι εμποροι και εξειλκυσαν και ανεβιβασαν τον ιωσηφ εκ του λακκου και απεδοντο τον ιωσηφ τοις ισμαηλταις εικοσι χρυσων και κατηγαγον τον ιωσηφ εις αιγυπτον 29 ανεστρεψεν δε ρουβην επι τον λακκον και ουχ ορα τον ιωσηφ εν τω λακκω και διερρηξεν τα ιματια αυτου 30 και ανεστρεψεν προς τους αδελφους αυτου και ειπεν το παιδαριον ουκ εστιν εγω δε που πορευομαι ετι 31 λαβοντες δε τον χιωνα του ιωσηφ εσφαξαν εριφον αιγων και εμολυναν τον χιωνα τω αιματι 32 και απεστειλαν τον χιωνα τον ποικιλον και εισηνεγκαν τω πατρι αυτων και ειπαν τουτον ευρομεν επιγνωθι ει χιτων του υιου σου εστιν η ου 33 και επεγνω αυτον και ειπεν χιτων του υιου μου εστιν θηριον πονηρον κατεφαγεν αυτον θηριον ηρπασεν τον ιωσηφ 34 διερρηξεν δε ιακωβ τα ιματια αυτου και επεδετο σακκον επι την οσφυν αυτου και επενθει τον υιον αυτου ημερας πολλας 35 συνηχθησαν δε παντες οι υιοι αυτου και αι θυγατρες και ηλδον παρακαλεσαι αυτον και ουκ ηθελεν παρακαλειςθαι λεγων οτι καταβησομαι προς τον υιον μου πενθων εις αδου και εκλαυσεν αυτον ο πατηρ αυτου 36 οι δε μαδιηναιοι απεδοντο τον ιωσηφ εις αιγυπτον τω πετεφρη τω σπαδοντι φαραω αρχιμαγειρω

Chapter 38

1 εγενετο δε εν τω καιρω εκεινω κατεβη ιουδας απο των αδελφων αυτου και αφικετο εως προς ανθρωπον τινα οδολλαμιτην ω ονομα ιρας 2 και ειδεν εκει ιουδας θυγατερα ανθρωπου χαναναιου η ονομα σαυα και ελαβεν αυτην και εισηλθεν προς αυτην 3 και συλλαβουσα ετεκεν υιον και εκαλεσεν το ονομα αυτου ηρ 4 και συλλαβουσα ετι ετεκεν υιον και εκαλεσεν το ονομα αυτου αυναν 5 και προσθεισα ετι ετεκεν υιον και εκαλεσεν το ονομα αυτου σηλωμ αυτη δε ην εν χασβι ηνικα ετεκεν αυτους 6 και ελαβεν ιουδας γυναικα ηρ τω πρωτοτοκω αυτου η ονομα θαμαρ 7 εγενετο δε ηρ πρωτοτοκος ιουδα πονηρος εναντιον κυριου και απεκτεινεν αυτον ο θεος 8 ειπεν δε ιουδας τω αυναν εισελθε προς την γυναικα του αδελφου σου και γαμβρευσαι αυτην και αναστησον σπερμα τω αδελφω σου 9 γνους δε αυναν οτι ουκ αυτω εσται το σπερμα εγινετο οταν εισηρχετο προς την γυναικα του αδελφου αυτου εξεχεεν επι την γην του μη δουναι σπερμα τω αδελφω αυτου 10 πονηρον δε εφανη εναντιον του θεου οτι εποιησεν τουτο και εθανατωσεν και τουτον 11 ειπεν δε ιουδας θαμαρ τη νυμφη αυτου καθου χηρα εν τω οικω του πατρος σου εως μεγας γενηται σηλωμ ο υιος μου ειπεν γαρ μηποτε αποθानη και ουτος ωσπερ οι αδελφοι αυτου απελθουσα δε θαμαρ εκαθητο εν τω οικω του πατρος αυτης 12 επληθυνθησαν δε αι ημεραι και απεθανεν σαυα η γυνη ιουδα και παρακληθεις ιουδας ανεβη επι τους κειροντας τα προβατα αυτου αυτος και ιρας ο ποιμην αυτου ο οδολλαμιτης εις θαμνα 13 και απηγγελη θαμαρ τη νυμφη αυτου λεγοντες ιδου ο πενθερος σου αναβαινει εις θαμνα κειραι τα προβατα αυτου 14 και περιελομενη τα ιματια της χηρευσεως αφ' εαυτης περιεβαλετο θεριστρον και εκαλλωπισατο και εκαθισεν προς ταις πυλαις αιναν η εστιν εν παροδω θαμνα ειδεν γαρ οτι μεγας γεγονεν σηλωμ αυτος δε ουκ εδωκεν αυτην αυτω γυναικα 15 και ιδων αυτην ιουδας εδοξεν αυτην πορνην ειναι κατεκαλυψατο γαρ το προσωπον αυτης και ουκ επεγνω αυτην 16 εξεκλινεν δε προς αυτην την οδον και ειπεν αυτη εασον με εισελθειν προς σε ου γαρ εγνω οτι η νυμφη αυτου εστιν η δε ειπεν τι μοι δωσεις εαν εισελθης προς με 17 ο δε ειπεν εγω σοι αποστελω εριφον αιγων εκ των προβατων η δε ειπεν εαν δως αρραβωνα εως του αποστειλαι σε 18 ο δε ειπεν τινα τον αρραβωνα σοι δωσω η δε ειπεν τον δακτυλιον σου και τον ορμισκον και την ραβδον την εν τη χειρι σου και εδωκεν αυτη και εισηλθεν προς αυτην και εν γαστρι ελαβεν εξ αυτου 19 και αναστασα απηλθεν και περιειλατο το θεριστρον αφ' εαυτης και ενεδυσατο τα ιματια της χηρευσεως αυτης 20 απεστειλεν δε ιουδας τον εριφον εξ αιγων εν χειρι του ποιμενος αυτου του οδολλαμιτου κομισασθαι τον αρραβωνα παρα της γυναικος και ουκ ευρεν αυτην 21 επηρωτησεν δε τους ανδρας τους εκ του τοπου που εστιν η πορνη η γενομενη εν αιναν επι της οδου και ειπαν ουκ ην ενταυθα πορνη 22 και απεστραφη προς ιουδαν και ειπεν ουχ ευρον και

οι ανθρωποι οι εκ του τοπου λεγουσιν μη ειναι ωδε πορνην 23 ειπεν δε ιουδας εχετω αυτα αλλα μηποτε καταγελασθωμεν εγω μεν απεσταλκα τον εριφον τουτον συ δε ουχ ευρηκας 24 εγενετο δε μετα τριμηνον απηγγελη τω ιουδα λεγοντες εκπεπορνενυκεν θαμαρ η νυμφη σου και ιδου εν γαστρι εχει εκ πορνειας ειπεν δε ιουδας εξαγαγετε αυτην και κατακαυθητω 25 αυτη δε αγομενη απεστειλεν προς τον πενθερον αυτης λεγουσα εκ του ανθρωπου τινος ταυτα εστιν εγω εν γαστρι εχω και ειπεν επιγνωθι τινος ο δακτυλιος και ο ορμίσκος και η ραβδος αυτη 26 επεγνω δε ιουδας και ειπεν δεδικαιωται θαμαρ η εγω ου εινεκεν ουκ εδωκα αυτην σηλωμ τω υιω μου και ου προσεδετο ετι του γνωειν αυτην 27 εγενετο δε ηνικα ετικτεν και τηδε ην διδυμα εν τη γαστρι αυτης 28 εγενετο δε εν τω τικτειν αυτην ο εις προεξηνεγκεν την χειρα λαβουσα δε η μαια εδησεν επι την χειρα αυτου κοκκινον λεγουσα ουτος εξελευσεται προτερος 29 ως δε επισυνηγαγεν την χειρα και ευθυς εξηλθεν ο αδελφος αυτου η δε ειπεν τι διεκοπη δια σε φραγμος και εκαλεσεν το ονομα αυτου φαρες 30 και μετα τουτο εξηλθεν ο αδελφος αυτου εφ' ω ην επι τη χειρι αυτου το κοκκινον και εκαλεσεν το ονομα αυτου ζαρα

Chapter 39

1 ιωσηφ δε κατηχθη εις αιγυπτον και εκτησατο αυτον πετεφρης ο ευνουχος φαραω αρχιμαγειρος ανηρ αιγυπτιος εκ χειρος ισμαηλιτων οι κατηγαγον αυτον εκει 2 και ην κυριος μετα ιωσηφ και ην ανηρ επιτυγχανων και εγενετο εν τω οικω παρα τω κυριω τω αιγυπτιω 3 ηδει δε ο κυριος αυτου οτι κυριος μετ' αυτου και οσα αν ποιη κυριος ευοδοι εν ταις χερσιν αυτου 4 και ευρεν ιωσηφ χαριν εναντιον του κυριου αυτου ευηρεσται δε αυτω και κατεστησεν αυτον επι του οικου αυτου και παντα οσα ην αυτω εδωκεν δια χειρος ιωσηφ 5 εγενετο δε μετα το κατασταθηναι αυτον επι του οικου αυτου και επι παντα οσα ην αυτω και ηυλογησεν κυριος τον οικον του αιγυπτιου δια ιωσηφ και εγενηθη ευλογία κυριου εν πασιν τοις υπαρχουσιν αυτω εν τω οικω και εν τω αγρω 6 και επετρεψεν παντα οσα ην αυτω εις χειρας ιωσηφ και ουκ ηδει των καθ' εαυτον ουδεν πλην του αρτου ου ησδιεν αυτος και ην ιωσηφ καλος τω ειδει και ωραιος τη οψει σφοδρα 7 και εγενετο μετα τα ρηματα ταυτα και επεβαλεν η γυνη του κυριου αυτου τους οφθαλμους αυτης επι ιωσηφ και ειπεν κοιμηθητι μετ' εμου 8 ο δε ουκ ηθελεν ειπεν δε τη γυναικι του κυριου αυτου ει ο κυριος μου ου γινωσκει δι' εμε ουδεν εν τω οικω αυτου και παντα οσα εστιν αυτω εδωκεν εις τας χειρας μου 9 και ουχ υπερεχει εν τη οικια ταυτη ουδεν εμου ουδε υπεξηρηται απ' εμου ουδεν πλην σου δια το σε γυναικα αυτου ειναι και πως ποιησω το ρημα το πονηρον τουτο και αμαρτησομαι εναντιον του θεου 10 ηνικα δε ελαλει τω ιωσηφ ημεραν εξ ημερας και ουχ υπηκουσεν αυτη καθευδειν μετ' αυτης του συγγενεσθαι αυτη 11 εγενετο

δε τοιαυτη τις ημερα εισηλθεν ιωσηφ εις την οικιαν ποιειν τα εργα αυτου και ουθεις ην των εν τη οικια εσω 12 και επεσπασατο αυτον των ιματιων λεγουσα κοιμηθητι μετ' εμου και καταλιπων τα ιματια αυτου εν ταις χερσιν αυτης εφυγεν και εξηλθεν εξω 13 και εγενετο ως ειδεν οτι κατελιπεν τα ιματια αυτου εν ταις χερσιν αυτης και εφυγεν και εξηλθεν εξω 14 και εκαλεσεν τους οντας εν τη οικια και ειπεν αυτοις λεγουσα ιδετε εισηγαγεν ημιν παιδα εβραιοι εμπαιζειν ημιν εισηλθεν προς με λεγων κοιμηθητι μετ' εμου και εβοησα φωνη μεγαλη 15 εν δε τω ακουσαι αυτον οτι υψωσα την φωνην μου και εβοησα καταλιπων τα ιματια αυτου παρ' εμοι εφυγεν και εξηλθεν εξω 16 και καταλιμπανει τα ιματια παρ' εαυτη εως ηλθεν ο κυριος εις τον οικον αυτου 17 και ελαλησεν αυτω κατα τα ρηματα ταυτα λεγουσα εισηλθεν προς με ο παις ο εβραιοις ον εισηγαγες προς ημας εμπαιξαι μοι και ειπεν μοι κοιμηθησομαι μετα σου 18 ως δε ηκουσεν οτι υψωσα την φωνην μου και εβοησα κατελιπεν τα ιματια αυτου παρ' εμοι και εφυγεν και εξηλθεν εξω 19 εγενετο δε ως ηκουσεν ο κυριος αυτου τα ρηματα της γυναικος αυτου οσα ελαλησεν προς αυτον λεγουσα ουτως εποιησεν μοι ο παις σου και εδυμωθη οργη 20 και λαβων ο κυριος ιωσηφ ενεβαλεν αυτον εις το οχυρωμα εις τον τοπον εν ω οι δεσμωται του βασιλεως κατεχονται εκει εν τω οχυρωματι 21 και ην κυριος μετα ιωσηφ και κατεχεεν αυτου ελεος και εδωκεν αυτω χαριν εναντιον του αρχιδεσμοφυλακος 22 και εδωκεν ο αρχιδεσμοφυλαξ το δεσμωτηριον δια χειρος ιωσηφ και παντας τους απηγμενους οσοι εν τω δεσμωτηριω και παντα οσα ποιουσιν εκει 23 ουκ ην ο αρχιδεσμοφυλαξ του δεσμωτηριου γινωσκων δι' αυτον ουδεν παντα γαρ ην δια χειρος ιωσηφ δια το τον κυριον μετ' αυτου ειναι και οσα αυτος εποιει κυριος ευωδου εν ταις χερσιν αυτου

Chapter 40

1 εγενετο δε μετα τα ρηματα ταυτα ημαρτεν ο αρχιοινοχοος του βασιλεως αιγυπτου και ο αρχισιτοποιος τω κυριω αυτων βασιλει αιγυπτου 2 και ωργισθη φαραω επι τοις δυσιν ευνουχοις αυτου επι τω αρχιοινοχω και επι τω αρχισιτοποιω 3 και εθετο αυτους εν φυλακη παρα τω δεσμοφυλακι εις το δεσμωτηριον εις τον τοπον ου ιωσηφ απηκτο εκει 4 και συνεστησεν ο αρχιδεσμωτης τω ιωσηφ αυτους και παρεστη αυτοις ησαν δε ημερας εν τη φυλακη 5 και ειδον αμφοτεροι ενυπνιον εκατερος ενυπνιον εν μια νυκτι ορασις του ενυπνιου αυτου ο αρχιοινοχοος και ο αρχισιτοποιος οι ησαν τω βασιλει αιγυπτου οι οντες εν τω δεσμωτηριω 6 εισηλθεν δε προς αυτους ιωσηφ το πρωι και ειδεν αυτους και ησαν τεταραγμενοι 7 και ηρωτα τους ευνουχους φαραω οι ησαν μετ' αυτου εν τη φυλακη παρα τω κυριω αυτου λεγων τι οτι τα προσωπα υμων σκυθρωπα σημερον 8 οι δε ειπαν αυτω ενυπνιον ειδομεν και ο συγκρινων ουκ εστιν αυτο ειπεν δε αυτοις ιωσηφ ουχι

δια του θεου η διασαφησις αυτων εστιν διηγησασθε ουν μοι 9 και διηγησατο ο αρχιοινοχοος το ενυπνιον αυτου τω ιωσηφ και ειπεν εν τω υπνω μου ην αμπελος εναντιον μου 10 εν δε τη αμπελω τρεις πυθμενες και αυτη θαλλουσα ανενηνοχια βλαστους πεπειροι οι βοτρυες σταφυλης 11 και το ποτηριον φαραω εν τη χειρι μου και ελαβον την σταφυλην και εξεδλιψα αυτην εις το ποτηριον και εδωκα το ποτηριον εις τας χειρας φαραω 12 και ειπεν αυτω ιωσηφ τουτο η συγκρισις αυτου οι τρεις πυθμενες τρεις ημεραι εισιν 13 ετι τρεις ημεραι και μνησθησεται φαραω της αρχης σου και αποκαταστησει σε επι την αρχιοινοχοι+αν σου και δωσεις το ποτηριον φαραω εις την χειρα αυτου κατα την αρχην σου την προτεραν ως ησθα οινοχοων 14 αλλα μνησθητι μου δια σεαυτου οταν ευ σοι γενηται και ποιησεις εν εμοι ελεος και μνησθηση περι εμου φαραω και εξαξεις με εκ του οχυρωματος τουτου 15 οτι κλοπη εκλαπην εκ γης εβραιων και ωδε ουκ εποιησα ουδεν αλλ' ενεβαλον με εις τον λακκον τουτον 16 και ειδεν ο αρχισιτοποιος οτι ορθως συνεκρινεν και ειπεν τω ιωσηφ καγω ειδον ενυπνιον και ωμην τρια κανα χονδριτων αιρειν επι της κεφαλης μου 17 εν δε τω κανω τω επανω απο παντων των γενων ων ο βασιλευς φαραω εσθιει εργον σιτοποιου και τα πετεινα του ουρανου κατησθιεν αυτα απο του κανου του επανω της κεφαλης μου 18 αποκριθεις δε ιωσηφ ειπεν αυτω αυτη η συγκρισις αυτου τα τρια κανα τρεις ημεραι εισιν 19 ετι τριων ημερων αφελει φαραω την κεφαλην σου απο σου και κρεμασει σε επι ξυλου και φαγεται τα ορνεα του ουρανου τας σαρκας σου απο σου 20 εγενετο δε εν τη ημερα τη τριτη ημερα γενεσεως ην φαραω και εποιει ποτον πασι τοις παισιν αυτου και εμνησθη της αρχης του αρχιοινοχοου και της αρχης του αρχισιτοποιου εν μεσω των παιδων αυτου 21 και απεκατεστησεν τον αρχιοινοχοον επι την αρχην αυτου και εδωκεν το ποτηριον εις την χειρα φαραω 22 τον δε αρχισιτοποιον εκρεμασεν καθα συνεκρινεν αυτοις ιωσηφ 23 ουκ εμνησθη δε ο αρχιοινοχοος του ιωσηφ αλλα επελαθετο αυτου

Chapter 41

1 εγενετο δε μετα δυο ετη ημερων φαραω ειδεν ενυπνιον ωετο εσταναι επι του ποταμου 2 και ιδου ωσπερ εκ του ποταμου ανεβαινον επτα βοες καλαι τω ειδει και εκλεκται ταις σαρξιν και εβοσκοντο εν τω αχει 3 αλλαι δε επτα βοες ανεβαινον μετα ταυτας εκ του ποταμου αισυχραι τω ειδει και λεπται ταις σαρξιν και ενεμοντο παρα τας βοας παρα το χειλος του ποταμου 4 και κατεφαγον αι επτα βοες αι αισυχραι και λεπται ταις σαρξιν τας επτα βοας τας καλας τω ειδει και τας εκλεκτας ηγερθη δε φαραω 5 και ενυπνιασθη το δευτερον και ιδου επτα σταχυες ανεβαινον εν πυθμενι ενι εκλεκτοι και καλοι 6 αλλοι δε επτα σταχυες λεπτοι και ανεμοφθοροι ανεφυοντο μετ' αυτους 7 και κατεπιον οι επτα σταχυες οι λεπτοι

και ανεμοφθοροι τους επτα σταχυας τους εκλεκτους και τους πληρεις ηγερθη δε φαραω και ην ενυπνιον 8 εγενετο δε πρωι και εταραχθη η ψυχη αυτου και αποστειλας εκαλεσεν παντας τους εξηγητας αιγυπτου και παντας τους σοφους αυτης και διηγησατο αυτοις φαραω το ενυπνιον και ουκ ην ο απαγγελλον αυτο τω φαραω 9 και ελαλησεν ο αρχιοινοχοος προς φαραω λεγων την αμαρτιαν μου αναμιμνησκω σημερον 10 φαραω ωργισθη τοις παισιν αυτου και εθετο ημας εν φυλακη εν τω οικω του αρχιμαγειρου εμε τε και τον αρχισιτοποιον 11 και ειδομεν ενυπνιον εν νυκτι μια εγω τε και αυτος εκαστος κατα το αυτου ενυπνιον ειδομεν 12 ην δε εκει μεθ' ημων νεανισκος παις εβραιος του αρχιμαγειρου και διηγησαμεθα αυτω και συνεκρινεν ημιν 13 εγενηθη δε καθως συνεκρινεν ημιν ουτως και συνεβη εμε τε αποκατασταθηναι επι την αρχην μου εκεινον δε κρεμασθηναι 14 αποστειλας δε φαραω εκαλεσεν τον ιωσηφ και εξηγαγον αυτον εκ του οχυρωματος και εξυρησαν αυτον και ηλλαξαν την στολην αυτου και ηλθεν προς φαραω 15 ειπεν δε φαραω τω ιωσηφ ενυπνιον εωρακα και ο συγκρινων ουκ εστιν αυτο εγω δε ακηκοα περι σου λεγοντων ακουσαντα σε ενυπνια συγκριναι αυτα 16 αποκριθεις δε ιωσηφ τω φαραω ειπεν ανευ του θεου ουκ αποκριθησεται το σωτηριον φαραω 17 ελαλησεν δε φαραω τω ιωσηφ λεγων εν τω υπνω μου ωμην εσταναι παρα το χειλος του ποταμου 18 και ωσπερ εκ του ποταμου ανεβαινον επτα βοες καλαι τω ειδει και εκλεκται ταις σαρξιν και ενεμοντο εν τω αχει 19 και ιδου επτα βοες ετεραι ανεβαινον οπισω αυτων εκ του ποταμου πονηραι και αισχραι τω ειδει και λεπται ταις σαρξιν οιας ουκ ειδον τοιαυτας εν ολη γη αιγυπτω αισχροτερας 20 και κατεφαγον αι επτα βοες αι αισχραι και λεπται τας επτα βοας τας πρωτας τας καλας και εκλεκτας 21 και εισηλθον εις τας κοιλιας αυτων και ου διαδηλοι εγενοντο οτι εισηλθον εις τας κοιλιας αυτων και αι οψεις αυτων αισχραι καθα και την αρχην εξεγερθεις δε εκοιμηθην 22 και ειδον παλιν εν τω υπνω μου και ωσπερ επτα σταχυες ανεβαινον εν πυθμενι ενι πληρεις και καλοι 23 αλλοι δε επτα σταχυες λεπτοι και ανεμοφθοροι ανεφνοντο εχομενοι αυτων 24 και κατεπιον οι επτα σταχυες οι λεπτοι και ανεμοφθοροι τους επτα σταχυας τους καλους και τους πληρεις ειπα ουν τοις εξηγηταις και ουκ ην ο απαγγελλον μοι 25 και ειπεν ιωσηφ τω φαραω το ενυπνιον φαραω εν εστιν οσα ο θεος ποιει εδειξεν τω φαραω 26 αι επτα βοες αι καλαι επτα ετη εστιν και οι επτα σταχυες οι καλοι επτα ετη εστιν το ενυπνιον φαραω εν εστιν 27 και αι επτα βοες αι λεπται αι αναβαινουσαι οπισω αυτων επτα ετη εστιν και οι επτα σταχυες οι λεπτοι και ανεμοφθοροι εσονται επτα ετη λιμου 28 το δε ρημα ο ειρηκα φαραω οσα ο θεος ποιει εδειξεν τω φαραω 29 ιδου επτα ετη ερχεται ευθηνια πολλη εν παση γη αιγυπτω 30 ηξει δε επτα ετη λιμου μετα ταυτα και επιλησονται της πλησμονης εν ολη γη αιγυπτω και αναλωσει ο λιμος την γην 31 και ουκ επιγνωσθησεται η ευθηνια επι της γης απο του λιμου του εσομενου μετα ταυτα ισχυρος γαρ εσται σφοδρα 32 περι δε του

δευτερωσαι το ενυπνιον φαραω δις οτι αληθες εσται το ρημα το παρα του θεου και ταχυνει ο θεος του ποιησαι αυτο 33 νυν ουν σκεψαι ανθρωπον φρονιμον και συνετον και καταστησον αυτον επι γης αιγυπτου 34 και ποιησατω φαραω και καταστησατω τοπαρχας επι της γης και αποπεμπτωσατωσαν παντα τα γεννηματα της γης αιγυπτου των επτα ετων της ευθηνιας 35 και συναγαγετωσαν παντα τα βρωματα των επτα ετων των ερχομενων των καλων τουτων και συναχθητω ο σιτος υπο χειρα φαραω βρωματα εν ταις πολεσιν φυλαχθητω 36 και εσται τα βρωματα πεφυλαγμενα τη γη εις τα επτα ετη του λιμου α εσονται εν γη αιγυπτω και ουκ εκτριβησεται η γη εν τω λιμω 37 ηρεσεν δε τα ρηματα εναντιον φαραω και εναντιον παντων των παιδων αυτου 38 και ειπεν φαραω πασιν τοις παισιν αυτου μη ευρησομεν ανθρωπον τοιουτον ος εχει πνευμα θεου εν αυτω 39 ειπεν δε φαραω τω ιωσηφ επειδη εδειξεν ο θεος σοι παντα ταυτα ουκ εστιν ανθρωπος φρονιμωτερος και συνετωτερος σου 40 συ εση επι τω οικω μου και επι τω στοματι σου υπακουσεται πας ο λαος μου πλην τον θρονον υπερεξω σου εγω 41 ειπεν δε φαραω τω ιωσηφ ιδου καθιστημι σε σημερον επι πασης γης αιγυπτου 42 και περιελομενος φαραω τον δακτυλιον απο της χειρος αυτου περιεδηκεν αυτον επι την χειρα ιωσηφ και ενεδυσεν αυτον στολην βυσσινην και περιεδηκεν κλοιον χρυσου περι τον τραχηλον αυτου 43 και ανεβιβασεν αυτον επι το αρμα το δευτερον των αυτου και εκηρυξεν εμπροσθεν αυτου κηρυξ και κατεστησεν αυτον εφ' ολης γης αιγυπτου 44 ειπεν δε φαραω τω ιωσηφ εγω φαραω ανευ σου ουκ εξαρει ουδεις την χειρα αυτου επι παση γη αιγυπτου 45 και εκαλεσεν φαραω το ονομα ιωσηφ ψονδομφανηχ και εδωκεν αυτω την ασεννεθ θυγατερα πετεφρη ιερεως ηλιου πολεως αυτω γυναικα 46 ιωσηφ δε ην ετων τριακοντα οτε εστη εναντιον φαραω βασιλεως αιγυπτου εξηλθεν δε ιωσηφ εκ προσωπου φαραω και διηλθεν πασαν γην αιγυπτου 47 και εποιησεν η γη εν τοις επτα ετεσιν της ευθηνιας δραγματα 48 και συνηγαγεν παντα τα βρωματα των επτα ετων εν οις ην η ευθηνια εν γη αιγυπτου και εθηκεν τα βρωματα εν ταις πολεσιν βρωματα των πεδιων της πολεως των κυκλω αυτης εθηκεν εν αυτη 49 και συνηγαγεν ιωσηφ σιτον ωσει την αμμον της θαλασσης πολυν σφοδρα εως ουκ ηδυναντο αριθμησαι ου γαρ ην αριθμος 50 τω δε ιωσηφ εγενοντο υιοι δυο προ του ελθειν τα επτα ετη του λιμου ους ετεκεν αυτω ασεννεθ θυγατηρ πετεφρη ιερεως ηλιου πολεως 51 εκαλεσεν δε ιωσηφ το ονομα του πρωτοτοκου μανασση οτι επιλαθεσθαι με εποιησεν ο θεος παντων των πονων μου και παντων των του πατρος μου 52 το δε ονομα του δευτερου εκαλεσεν εφραιμ οτι ηυξησεν με ο θεος εν γη ταπεινωσεως μου 53 παρηλθον δε τα επτα ετη της ευθηνιας α εγενοντο εν γη αιγυπτω 54 και ηρξαντο τα επτα ετη του λιμου ερχεσθαι καθα ειπεν ιωσηφ και εγενετο λιμος εν παση τη γη εν δε παση γη αιγυπτου ησαν αρτοι 55 και επεινασεν πασα η γη αιγυπτου εκεκραξεν δε ο λαος προς φαραω περι αρτων ειπεν δε φαραω πασι τοις

αιγυπτίοις πορευέσθε πρὸς ἰωσήφ καὶ ὁ ἐὰν εἴπῃ ὑμῖν ποιήσατε 56 καὶ ὁ λιμὸς ἦν ἐπὶ προσώπου πατρὸς τῆς γῆς ἀνεώξεν δὲ ἰωσήφ πάντας τοὺς σιτοβολῶνας καὶ ἐπώλει πασὶ τοῖς αἰγυπτίοις 57 καὶ πᾶσαι αἱ χώραι ἦλθον εἰς αἴγυπτον ἀγοράζειν πρὸς ἰωσήφ ἐπεκράτησεν γὰρ ὁ λιμὸς ἐν πάσῃ τῇ γῇ

Chapter 42

1 ἰδὼν δὲ ἰακώβ ὅτι ἐστὶν πράσις ἐν αἴγυπτῳ εἶπεν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἵνα τι ραθυμείτε 2 ἰδοὺ ἀκηκοα ὅτι ἐστὶν σίτος ἐν αἴγυπτῳ καταβήτε ἐκεῖ καὶ πριάσθε ἡμῖν μικρὰ βρώματα ἵνα ζώμεν καὶ μὴ ἀποθάνωμεν 3 κατεβήσαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ ἰωσήφ οἱ δέκα πριάσθαι σίτον ἐξ αἴγυπτου 4 τὸν δὲ βενιαμὴν τὸν ἀδελφὸν ἰωσήφ οὐκ ἀπέστειλεν μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ εἶπεν γὰρ μήποτε συμβῇ αὐτῷ μαλακία 5 ἦλθον δὲ οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἀγοράζειν μετὰ τῶν ἐρχομένων ἦν γὰρ ὁ λιμὸς ἐν γῇ χαναναίᾳ 6 ἰωσήφ δὲ ἦν ἀρχὸν τῆς γῆς οὗτος ἐπώλει παντὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς ἐλθόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ ἰωσήφ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ προσώπῳ ἐπὶ τὴν γῆν 7 ἰδὼν δὲ ἰωσήφ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ ἐπεγνώ καὶ ἠλλοτριουτο ἀπ’ αὐτῶν καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς σκληρὰ καὶ εἶπεν αὐτοῖς ποθεν ἦκατε οἱ δὲ εἶπαν ἐκ γῆς χαναναίᾳ ἀγοράσαι βρώματα 8 ἐπεγνώ δὲ ἰωσήφ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ αὐτοὶ δὲ οὐκ ἐπεγνώσαν αὐτόν 9 καὶ ἐμνησθῆ ἰωσήφ τῶν ἐνυπνίων ὧν εἶδεν αὐτός καὶ εἶπεν αὐτοῖς κατασκοποῖτε εἴτε κατανοήσατε τὰ ἰχνη τῆς χώρας ἦκατε 10 οἱ δὲ εἶπαν οὐχὶ κυρίῃ οἱ παῖδες σου ἦλθομεν πριάσθαι βρώματα 11 πάντες ἐσμεν υἱοὶ ἐνὸς ἀνθρώπου εἰρηνικοὶ ἐσμεν οὐκ εἰσὶν οἱ παῖδες σου κατασκοποῖτε 12 εἶπεν δὲ αὐτοῖς οὐχὶ ἀλλὰ τὰ ἰχνη τῆς γῆς ἦλθατε ἰδεῖν 13 οἱ δὲ εἶπαν δώδεκα ἐσμεν οἱ παῖδες σου ἀδελφοὶ ἐν γῇ χαναναίᾳ καὶ ἰδοὺ ὁ νεώτερός μετὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σήμερον ὁ δὲ ἕτερός οὐκ ὑπάρχει 14 εἶπεν δὲ αὐτοῖς ἰωσήφ τοῦτο ἐστὶν ὁ εἰρήκα ὑμῖν λέγων ὅτι κατασκοποῖτε εἴτε 15 ἐν τούτῳ φανείσθε νῆ τὴν υγιειαν φάραγ οὐ μὴ ἐξελθῆτε ἐντευθέν ἐὰν μὴ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος ἐλθῇ ὥδε 16 ἀποστείλατε ἐξ ὑμῶν ἕνα καὶ λαβέτε τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν ὑμεῖς δὲ ἀπαχθῆτε ἕως τοῦ φανερα γενέσθαι τὰ ῥήματα ὑμῶν εἰ ἀληθεύετε ἢ οὐ εἰ δὲ μὴ νῆ τὴν υγιειαν φάραγ ἢ μὴν κατασκοποῖτε εἴτε 17 καὶ ἐθετο αὐτοὺς ἐν φυλακῇ ἡμέρας τρεῖς 18 εἶπεν δὲ αὐτοῖς τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ τοῦτο ποιήσατε καὶ ζήσεσθε τὸν θεόν γὰρ ἐγὼ φοβούμαι 19 εἰ εἰρηνικοὶ εἴτε ἀδελφὸς ὑμῶν εἰς κατασχεδῆτῳ ἐν τῇ φυλακῇ αὐτοὶ δὲ βαδίσατε καὶ ἀπαγαγετε τὸν ἀγορασμὸν τῆς σιτοδοσίας ὑμῶν 20 καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν νεώτερον ἀγαγετε πρὸς με καὶ πιστευθήσονται τὰ ῥήματα ὑμῶν εἰ δὲ μὴ ἀποθανείσθε ἐποίησαν δὲ οὕτως 21 καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ναι ἐν ἀμαρτίᾳ γὰρ ἐσμεν περὶ τοῦ ἀδελφου ἡμῶν ὅτι ὑπερεῖδομεν τὴν θλιψὴν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ὅτε κατεδέετο ἡμῶν καὶ οὐκ εἰσηκούσαμεν αὐτοῦ ἐνεκὲν τούτου ἐπῆλθεν ἐφ’ ἡμᾶς ἡ θλιψὴς αὕτη 22 ἀποκριθεὶς δὲ ρουβὴν εἶπεν αὐτοῖς οὐκ ἐλάλησα ὑμῖν λέγων μὴ ἀδικήσητε τὸ

παιδαριον και ουκ εισηκουσατε μου και ιδου το αιμα αυτου εκζητειται 23 αυτοι δε ουκ ηδειςαν οτι ακουει ιωσηφ ο γαρ ερμηνευτης ανα μεσον αυτων ην 24 αποστραφεις δε απ' αυτων εκλαυσεν ιωσηφ και παλιν προσηλθεν προς αυτους και ειπεν αυτοις και ελαβεν τον συμεων απ' αυτων και εδησεν αυτον εναντιον αυτων 25 εντειλατο δε ιωσηφ εμπλησαι τα αγγεια αυτων σιτου και αποδουναι το αργυριον εκαστου εις τον σακκον αυτου και δουναι αυτοις επισιτισμον εις την οδον και εγενηθη αυτοις ουτως 26 και επιθεντες τον σιτον επι τους ονους αυτων απηλθον εκειθεν 27 λυσας δε εις τον μαρσιππον αυτου δουναι χορτασματα τοις ονοις αυτου ου κατελυσαν ειδεν τον δεσμον του αργυριου αυτου και ην επανω του στοματος του μαρσιππου 28 και ειπεν τοις αδελφοις αυτου απεδοθη μοι το αργυριον και ιδου τουτο εν τω μαρσιππω μου και εξεστη η καρδια αυτων και εταραχθησαν προς αλληλους λεγοντες τι τουτο εποιησεν ο θεος ημιν 29 ηλθον δε προς ιακωβ τον πατερα αυτων εις γην χανanaan και απηγγειλαν αυτω παντα τα συμβαντα αυτοις λεγοντες 30 λελαληκεν ο ανθρωπος ο κυριος της γης προς ημας σκληρα και εθετο ημας εν φυλακη ως κατασκοπευοντας την γην 31 ειπαμεν δε αυτω ειρηνικοι εσμεν ουκ εσμεν κατασκοποι 32 δωδεκα αδελφοι εσμεν υιοι του πατρος ημων ο εις ουχ υπαρχει ο δε μικροτερος μετα του πατρος ημων σημερον εν γη χανanaan 33 ειπεν δε ημιν ο ανθρωπος ο κυριος της γης εν τουτω γνωσομαι οτι ειρηνικοι εστε αδελφον ενα αφετε ωδε μετ' εμου τον δε αγορασμον της σιτοδοσιας του οικου υμων λαβοντες απελθατε 34 και αγαγετε προς με τον αδελφον υμων τον νεωτερον και γνωσομαι οτι ου κατασκοποι εστε αλλ' οτι ειρηνικοι εστε και τον αδελφον υμων αποδωσω υμιν και τη γη εμπορευεσθε 35 εγενετο δε εν τω κατακενουν αυτους τους σακκους αυτων και ην εκαστου ο δεσμος του αργυριου εν τω σακκω αυτων και ειδον τους δεσμους του αργυριου αυτων αυτοι και ο πατηρ αυτων και εφοβηθησαν 36 ειπεν δε αυτοις ιακωβ ο πατηρ αυτων εμε ητεκνωσατε ιωσηφ ουκ εστιν συμεων ουκ εστιν και τον βενιαμιν λημψεσθε επ' εμε εγενετο παντα ταυτα 37 ειπεν δε ρουβην τω πατρι αυτου λεγων τους δυο υιους μου αποκτεινον εαν μη αγαγω αυτον προς σε δος αυτον εις την χειρα μου καγω αναξω αυτον προς σε 38 ο δε ειπεν ου καταβησεται ο υιος μου μεθ' υμων οτι ο αδελφος αυτου απεδανεν και αυτος μονος καταλελειπται και συμβησεται αυτον μαλακισθηναι εν τη οδω η αν πορευησθε και καταξετε μου το γηρας μετα λυπης εις αδου

Chapter 43

1 ο δε λιμος ενισχυσεν επι της γης 2 εγενετο δε ηνικα συνετελεσαν καταφαγειν τον σιτον ον ηνεγκαν εξ αιγυπτου και ειπεν αυτοις ο πατηρ αυτων παλιν πορευθεντες πριασθε ημιν μικρα βρωματα 3 ειπεν δε αυτω ιουδας λεγων διαμαρτυρια

διαμεμαρτυρηται ημιν ο ανθρωπος λεγων ουκ οψεσθε το προσωπον μου εαν μη ο αδελφος υμων ο νεωτερος μεθ' υμων η 4 ει μεν ουν αποστελλεις τον αδελφον ημων μεθ' ημων καταβησομεθα και αγορασωμεν σοι βρωματα 5 ει δε μη αποστελλεις τον αδελφον ημων μεθ' ημων ου πορευσομεθα ο γαρ ανθρωπος ειπεν ημιν λεγων ουκ οψεσθε μου το προσωπον εαν μη ο αδελφος υμων ο νεωτερος μεθ' υμων η 6 ειπεν δε ισραηλ τι εκακοποιησατε με αναγγειλαντες τω ανθρωπω ει εστιν υμιν αδελφος 7 οι δε ειπαν ερωτων επηρωτησεν ημας ο ανθρωπος και την γενεαν ημων λεγων ει ετι ο πατηρ υμων ζη ει εστιν υμιν αδελφος και απηγγειλαμεν αυτω κατα την επερωτησιν ταυτην μη ηδειμεν ει ερει ημιν αγαγετε τον αδελφον υμων 8 ειπεν δε ιουδας προς ισραηλ τον πατερα αυτου αποστειλον το παιδαριον μετ' εμου και ανασταντες πορευσομεθα ινα ζωμεν και μη αποθανωμεν και ημεις και συ και η αποσκευη ημων 9 εγω δε εκδεχομαι αυτον εκ χειρος μου ζητησον αυτον εαν μη αγαγω αυτον προς σε και στησω αυτον εναντιον σου ημαρτηκως εσομαι προς σε πασας τας ημερας 10 ει μη γαρ εβραδυναμεν ηδη αν υπεστρεψαμεν δις 11 ειπεν δε αυτοις ισραηλ ο πατηρ αυτων ει ουτως εστιν τουτο ποιησατε λαβετε απο των καρπων της γης εν τοις αγγειοις υμων και καταγαγετε τω ανθρωπω δωρα της ρητινης και του μελιτος θυμιαμα και στακτην και τερεμινθον και καρυα 12 και το αργυριον διссон λαβετε εν ταις χειρσιν υμων το αργυριον το αποστραφεν εν τοις μαρσιπποις υμων αποστρεψατε μεθ' υμων μηποτε αγνοημα εστιν 13 και τον αδελφον υμων λαβετε και ανασταντες καταβητε προς τον ανθρωπον 14 ο δε θεος μου δωη υμιν χαριν εναντιον του ανθρωπου και αποστειλαι τον αδελφον υμων τον ενα και τον βενιαμιν εγω μεν γαρ καθα ητεκνωμαι ητεκνωμαι 15 λαβοντες δε οι ανδρες τα δωρα ταυτα και το αργυριον διπλουν ελαβον εν ταις χειρσιν αυτων και τον βενιαμιν και ανασταντες κατεβησαν εις αιγυπτον και εστησαν εναντιον ιωσηφ 16 ειδεν δε ιωσηφ αυτους και τον βενιαμιν τον αδελφον αυτου τον ομομητριον και ειπεν τω επι της οικιας αυτου εισαγαγε τους ανθρωπους εις την οικιαν και σφαξον θυματα και ετοιμασον μετ' εμου γαρ φαγονται οι ανθρωποι αρτους την μεσημβριαν 17 εποιησεν δε ο ανθρωπος καθα ειπεν ιωσηφ και εισηγαγεν τους ανθρωπους εις τον οικον ιωσηφ 18 ιδοντες δε οι ανθρωποι οτι εισηχθησαν εις τον οικον ιωσηφ ειπαν δια το αργυριον το αποστραφεν εν τοις μαρσιπποις ημων την αρχην ημεις εισαγομεθα του συκοφαντησαι ημας και επιθεσθαι ημιν του λαβειν ημας εις παιδας και τους ονους ημων 19 προσελθοντες δε προς τον ανθρωπον τον επι του οικου ιωσηφ ελαλησαν αυτω εν τω πυλωνι του οικου 20 λεγοντες δεομεθα κυριε κατεβημεν την αρχην πριασθαι βρωματα 21 εγενετο δε ηνικα ηλθομεν εις το καταλυσαι και ηνοιξαμεν τους μαρσιππους ημων και τοδε το αργυριον εκαστου εν τω μαρσιππω αυτου το αργυριον ημων εν σταδμω απεστρεψαμεν νυν εν ταις χειρσιν ημων 22 και αργυριον ετερον ηνεγκαμεν μεθ' εαυτων αγορασαι βρωματα ουκ οίδαμεν τις ενεβαλεν το αργυριον εις τους μαρσιππους ημων 23 ειπεν

δε αυτοις ιλεως υμιν μη φοβεισθε ο θεος υμων και ο θεος των πατερων υμων εδωκεν υμιν θησαυρους εν τοις μαρσιπποις υμων το δε αργυριον υμων ευδοκιμουν απεχω και εξηγαγεν προς αυτους τον συμεων 24 και ηνεγκεν υδωρ νιψαι τους ποδας αυτων και εδωκεν χορτασματα τοις ονοις αυτων 25 ητοιμασαν δε τα δωρα εως του ελθειν ιωσηφ μεσημβριας ηκουσαν γαρ οτι εκει μελλει αρισταν 26 εισηλθεν δε ιωσηφ εις την οικιαν και προσηνεγκαν αυτω τα δωρα α ειχον εν ταις χερσιν αυτων εις τον οικον και προσεκυνησαν αυτω επι προσωπον επι την γην 27 ηρωτησεν δε αυτους πως εχετε και ειπεν αυτοις ει υγαινει ο πατηρ υμων ο πρεσβυτερος ον ειπατε ετι ζη 28 οι δε ειπαν υγαινει ο παις σου ο πατηρ ημων ετι ζη και ειπεν ευλογητος ο ανθρωπος εκεινος τω θεω και κυψαντες προσεκυνησαν αυτω 29 αναβλεψας δε τοις οφθαλμοις ιωσηφ ειδεν βενιαμιν τον αδελφον αυτου τον ομομητριον και ειπεν ουτος ο αδελφος υμων ο νεωτερος ον ειπατε προς με αγαγειν και ειπεν ο θεος ελεησαι σε τεκνον 30 εταραχθη δε ιωσηφ συνεστρεφετο γαρ τα εντερα αυτου επι τω αδελφω αυτου και εξητει κλαυσαι εισελθων δε εις το ταμειον εκλαυσεν εκει 31 και νιψαμενος το προσωπον εξελθων ενεκρατευσατο και ειπεν παραδετε αρτους 32 και παρεθηκαν αυτω μονω και αυτοις καθ' εαυτους και τοις αιγυπτιοις τοις συνδειπνουσιν μετ' αυτου καθ' εαυτους ου γαρ εδυναντο οι αιγυπτιοι συνεσθιειν μετα των εβραιων αρτους βδελυγμα γαρ εστιν τοις αιγυπτιοις 33 εκαδισαν δε εναντιον αυτου ο πρωτοτοκος κατα τα πρεσβεια αυτου και ο νεωτερος κατα την νεοτητα αυτου εξισταντο δε οι ανθρωποι εκαστος προς τον αδελφον αυτου 34 ηραν δε μεριδας παρ' αυτου προς αυτους εμεγαλυνθη δε η μερις βενιαμιν παρα τας μεριδας παντων πενταπλασιως προς τας εκεινων επιον δε και εμεδυσθησαν μετ' αυτου

Chapter 44

1 και ενετειλατο ιωσηφ τω οντι επι της οικιας αυτου λεγων πλησατε τους μαρσιππους των ανθρωπων βρωματων οσα εαν δυνωνται αραι και εμβαλατε εκαστου το αργυριον επι του στοματος του μαρσιππου 2 και το κονδυ μου το αργυρουν εμβαλατε εις τον μαρσιππον του νεωτερου και την τιμην του σιτου αυτου εγενηθη δε κατα το ρημα ιωσηφ καθως ειπεν 3 το πρωι διεφασεν και οι ανθρωποι απεσταλησαν αυτοι και οι ονοι αυτων 4 εξελθοντων δε αυτων την πολιν ουκ απεσχον μακραν και ιωσηφ ειπεν τω επι της οικιας αυτου αναστας επιδιωξον οπισω των ανθρωπων και καταλημψη αυτους και ερεις αυτοις τι οτι ανταπεδωκατε πονηρα αντι καλων 5 ινα τι εκλεψατε μου το κονδυ το αργυρουν ου τουτο εστιν εν ω πινει ο κυριος μου αυτος δε οιωνισμω οιωνιζεται εν αυτω πονηρα συνετελεσθε α πεποιηκατε 6 ευρων δε αυτους ειπεν αυτοις κατα τα ρηματα ταυτα 7 οι δε ειπον αυτω ινα τι λαλει ο κυριος κατα τα ρηματα ταυτα μη γενοιτο τοις

παισιν σου ποιησαι κατα το ρημα τουτο 8 ει το μεν αργυριον ο ευρομεν εν τοις μαρσιπποις ημων απεστρεψαμεν προς σε εκ γης χαναν πως αν κλειψαιμεν εκ του οικου του κυριου σου αργυριον η χρυσιον 9 παρ' ω αν ευρεθη το κονδυ των παιδων σου αποθνησκετω και ημεις δε εσομεθα παιδες τω κυριω ημων 10 ο δε ειπεν και νυν ως λεγετε ουτως εσται ο ανθρωπος παρ' ω αν ευρεθη το κονδυ αυτος εσται μου παις υμεις δε εσεσθε καθαροι 11 και εσπευσαν και καδειλαν εκαστος τον μαρσιππον αυτου επι την γην και ηνοιξαν εκαστος τον μαρσιππον αυτου 12 ηρευνα δε απο του πρεσβυτερου αρξαμενος εως ηλθεν επι τον νεωτερον και ευρεν το κονδυ εν τω μαρσιππω τω βενιαμιν 13 και διερρηξαν τα ιματια αυτων και επεθηκαν εκαστος τον μαρσιππον αυτου επι τον ονον αυτου και επεστρεψαν εις την πολιν 14 εισηλθεν δε ιουδας και οι αδελφοι αυτου προς ιωσηφ ετι αυτου οντος εκει και επεσον εναντιον αυτου επι την γην 15 ειπεν δε αυτοις ιωσηφ τι το πραγμα τουτο ο εποιησατε ουκ οιδατε οτι οιωνισμω οιωνιειται ανθρωπος οιος εγω 16 ειπεν δε ιουδας τι αντερουμεν τω κυριω η τι λαλησωμεν η τι δικαιωθωμεν ο δε θεος ευρεν την αδικιαν των παιδων σου ιδου εσμεν οικεται τω κυριω ημων και ημεις και παρ' ω ευρεθη το κονδυ 17 ειπεν δε ιωσηφ μη μοι γενοιτο ποιησαι το ρημα τουτο ο ανθρωπος παρ' ω ευρεθη το κονδυ αυτος εσται μου παις υμεις δε αναβητε μετα σωτηριας προς τον πατερα υμων 18 εγγισας δε αυτω ιουδας ειπεν δεομαι κυριε λαλησατω ο παις σου ρημα εναντιον σου και μη θυμωθης τω παιδι σου οτι συ ει μετα φαραω 19 κυριε συ ηρωτησας τους παιδας σου λεγων ει εχετε πατερα η αδελφον 20 και ειπαμεν τω κυριω εστιν ημιν πατηρ πρεσβυτερος και παιδιον γηρως νεωτερον αυτω και ο αδελφος αυτου απεδανεν αυτος δε μονος υπελειφθη τη μητρι αυτου ο δε πατηρ αυτον ηγαπησεν 21 ειπας δε τοις παισιν σου καταγαγετε αυτον προς με και επιμελουμεν αυτου 22 και ειπαμεν τω κυριω ου δυνησεται το παιδιον καταλιπειν τον πατερα εαν δε καταλιπη τον πατερα αποθανειται 23 συ δε ειπας τοις παισιν σου εαν μη καταβη ο αδελφος υμων ο νεωτερος μεθ' υμων ου προσθησεσθε ετι ιδειν το προσωπον μου 24 εγενετο δε ηνικα ανεβημεν προς τον παιδα σου πατερα δε ημων απηγγειλαμεν αυτω τα ρηματα του κυριου 25 ειπεν δε ημιν ο πατηρ ημων βαδισατε παλιν αγορασατε ημιν μικρα βρωματα 26 ημεις δε ειπαμεν ου δυνησομεθα καταβηναι αλλ' ει μεν ο αδελφος ημων ο νεωτερος καταβαινει μεθ' ημων καταβησομεθα ου γαρ δυνησομεθα ιδειν το προσωπον του ανθρωπου του αδελφου του νεωτερου μη οντος μεθ' ημων 27 ειπεν δε ο παις σου ο πατηρ ημων προς ημας υμεις γινωσκετε οτι δυο ετεκεν μοι η γυνη 28 και εξηλθεν ο εις απ' εμου και ειπατε οτι θηριοβρωτος γεγονεν και ουκ ειδον αυτον ετι και νυν 29 εαν ουν λαβητε και τουτον εκ προσωπου μου και συμβη αυτω μαλακια εν τη οδω και καταξετε μου το γηρας μετα λυπης εις αδου 30 νυν ουν εαν εισπορευωμαι προς τον παιδα σου πατερα δε ημων και το παιδαριον μη η μεθ' ημων η δε ψυχη αυτου εκκρεμαται εκ της τουτου ψυχης 31

και εσται εν τω ιδειν αυτον μη ον το παιδαριον μεθ' ημων τελευτησει και καταξουσιν οι παιδες σου το γηρας του παιδος σου πατρος δε ημων μετ' οδυνης εις αδου 32 ο γαρ παις σου εκδεδεκται το παιδιον παρα του πατρος λεγων εαν μη αγαγω αυτον προς σε και στησω αυτον εναντιον σου ημαρτηκως εσομαι προς τον πατερα πασας τας ημερας 33 νυν ουν παραμενω σοι παις αντι του παιδιου οικετης του κυριου το δε παιδιον αναβητω μετα των αδελφων 34 πως γαρ αναβησομαι προς τον πατερα του παιδιου μη οντος μεθ' ημων ινα μη ιδω τα κακα α ευρησει τον πατερα μου

Chapter 45

1 και ουκ ηδυνατο ιωσηφ ανεχεσθαι παντων των παρεστηκοτων αυτω αλλ' ειπεν εξαποστειλατε παντας απ' εμου και ου παρειστηκει ουδεις ετι τω ιωσηφ ηνικα ανεγνωριζετο τοις αδελφοις αυτου 2 και αφηκεν φωνην μετα κλαυθμου ηκουσαν δε παντες οι αιγυπτιοι και ακουστον εγενετο εις τον οικον φαραω 3 ειπεν δε ιωσηφ προς τους αδελφους αυτου εγω ειμι ιωσηφ ετι ο πατηρ μου ζη και ουκ εδυναντο οι αδελφοι αποκριθηναι αυτω εταραχθησαν γαρ 4 ειπεν δε ιωσηφ προς τους αδελφους αυτου εγγισατε προς με και ηγγισαν και ειπεν εγω ειμι ιωσηφ ο αδελφος υμων ον απεδοσθε εις αιγυπτον 5 νυν ουν μη λυπεισθε μηδε σκληρον υμιν φανητω οτι απεδοσθε με ωδε εις γαρ ζωην απεστειλεν με ο θεος εμπροσθεν υμων 6 τουτο γαρ δευτερον ετος λιμος επι της γης και ετι λοιπα πεντε ετη εν οις ουκ εσται αροτριασις ουδε αμητος 7 απεστειλεν γαρ με ο θεος εμπροσθεν υμων υπολειπεσθαι υμων καταλειμμα επι της γης και εκθρεψαι υμων καταλειψιν μεγαλην 8 νυν ουν ουχ υμεις με απεσταλκατε ωδε αλλ' η ο θεος και εποιησεν με ως πατερα φαραω και κυριον παντος του οικου αυτου και αρχοντα πασης γης αιγυπτου 9 σπευσαντες ουν αναβητε προς τον πατερα μου και ειπατε αυτω ταδε λεγει ο υιος σου ιωσηφ εποιησεν με ο θεος κυριον πασης γης αιγυπτου καταβηδι ουν προς με και μη μεινης 10 και κατοικησεις εν γη γεσεμ αραβιας και εση εγγυς μου συ και οι υιοι σου και οι υιοι των υιων σου τα προβατα σου και αι βοες σου και οσα σοι εστιν 11 και εκθρεψω σε εκει ετι γαρ πεντε ετη λιμος ινα μη εκτριβης συ και οι υιοι σου και παντα τα υπαρχοντα σου 12 ιδου οι οφθαλμοι υμων βλεπουσιν και οι οφθαλμοι βενιαμιν του αδελφου μου οτι το στομα μου το λαλουν προς υμας 13 απαγγειλατε ουν τω πατρι μου πασαν την δοξαν μου την εν αιγυπτω και οσα ειδετε και ταχυναντες καταγαγετε τον πατερα μου ωδε 14 και επιπεσων επι τον τραχηλον βενιαμιν του αδελφου αυτου εκλαυσεν επ' αυτω και βενιαμιν εκλαυσεν επι τω τραχηλω αυτου 15 και καταφιλησας παντας τους αδελφους αυτου εκλαυσεν επ' αυτοις και μετα ταυτα ελαλησαν οι αδελφοι αυτου προς αυτον 16 και διεβοηθη η φωνη εις τον οικον φαραω λεγοντες ηκασιν

οι αδελφοι ιωσηφ εχαρη δε φαραω και η θεραπεια αυτου 17 ειπεν δε φαραω προς ιωσηφ ειπον τοις αδελφοις σου τουτο ποιησατε γεμισατε τα πορεια υμων και απελδατε εις γην χανααν 18 και παραλαβοντες τον πατερα υμων και τα υπαρχοντα υμων ηκετε προς με και δωσω υμιν παντων των αγαθων αιγυπτου και φαγεσθε τον μυελον της γης 19 συ δε εντειλαι ταυτα λαβειν αυτοις αμαξας εκ γης αιγυπτου τοις παιδιοις υμων και ταις γυναιξιν και αναλαβοντες τον πατερα υμων παραγινεσθε 20 και μη φεισησθε τοις οφθαλμοις των σκευων υμων τα γαρ παντα αγαθα αιγυπτου υμιν εσται 21 εποησαν δε ουτως οι υιοι ισραηλ εδωκεν δε ιωσηφ αυτοις αμαξας κατα τα ειρημενα υπο φαραω του βασιλεως και εδωκεν αυτοις επισιτισμον εις την οδον 22 και πασιν εδωκεν δισσας στολας τω δε βενιαμιν εδωκεν τριακοσιους χρυσους και πεντε εξαλλασσουσας στολας 23 και τω πατρι αυτου απεστειλεν κατα τα αυτα και δεκα ονους αιροντας απο παντων των αγαθων αιγυπτου και δεκα ημιονους αιρουσας αρτους τω πατρι αυτου εις οδον 24 εξαπεστειλεν δε τους αδελφους αυτου και επορευθησαν και ειπεν αυτοις μη οργιζεσθε εν τη οδω 25 και ανεβησαν εξ αιγυπτου και ηλθον εις γην χανααν προς ιακωβ τον πατερα αυτων 26 και ανηγγειλαν αυτω λεγοντες οτι ο υιος σου ιωσηφ ζη και αυτος αρχει πασης γης αιγυπτου και εξεστη η διανοια ιακωβ ου γαρ επιστευσεν αυτοις 27 ελαλησαν δε αυτω παντα τα ρηθεντα υπο ιωσηφ οσα ειπεν αυτοις ιδων δε τας αμαξας ας απεστειλεν ιωσηφ ωστε αναλαβειν αυτον ανεζωπυρησεν το πνευμα ιακωβ του πατρος αυτων 28 ειπεν δε ισραηλ μεγα μοι εστιν ει ετι ιωσηφ ο υιος μου ζη πορευθεις οψομαι αυτον προ του αποθανειν με

Chapter 46

1 απαραις δε ισραηλ αυτος και παντα τα αυτου ηλθεν επι το φρεαρ του ορκου και εδυσεν θυσιαν τω θεω του πατρος αυτου ισαακ 2 ειπεν δε ο θεος ισραηλ εν οραματι της νυκτος ειπας ιακωβ ιακωβ ο δε ειπεν τι εστιν 3 λεγων εγω ειμι ο θεος των πατερων σου μη φοβου καταβηναι εις αιγυπτον εις γαρ εθνος μεγα ποιησω σε εκει 4 και εγω καταβησομαι μετα σου εις αιγυπτον και εγω αναβιβασω σε εις τελος και ιωσηφ επιβαλει τας χειρας επι τους οφθαλμους σου 5 ανεστη δε ιακωβ απο του φρεατος του ορκου και ανελαβον οι υιοι ισραηλ τον πατερα αυτων και την αποσκευην και τας γυναικας αυτων επι τας αμαξας ας απεστειλεν ιωσηφ αραι αυτον 6 και αναλαβοντες τα υπαρχοντα αυτων και πασαν την κτησιν ην εκτησαντο εν γη χανααν εισηλθον εις αιγυπτον ιακωβ και παν το σπερμα αυτου μετ' αυτου 7 υιοι και οι υιοι των υιων αυτου μετ' αυτου θυγατερες και θυγατερες των υιων αυτου και παν το σπερμα αυτου ηγαγεν εις αιγυπτον 8 ταυτα δε τα ονοματα των υιων ισραηλ των εισελθοντων εις αιγυπτον ιακωβ και οι υιοι αυτου πρωτοτοκος ιακωβ ρουβην 9 υιοι δε ρουβην ενωχ και φαλλους ασρων και χαρμι

10 υιοι δε συμεων ιεμουηλ και ιαμιν και αωδ και ιαχιν και σααρ και σαουλ υιος της χανανιτιδος 11 υιοι δε λευι γηρσων κααθ και μεραρι 12 υιοι δε ιουδα ηρ και αυναν και σηλωμ και φαρες και ζαρα απεθανεν δε ηρ και αυναν εν γη χαναν εγενοντο δε υιοι φαρες ασρων και ιεμουηλ 13 υιοι δε ισσαχαρ θωλα και φουα και ιασουβ και ζαμβραμ 14 υιοι δε ζαβουλων σερεδ και αλλων και αλοηλ 15 ουτοι υιοι λειας ους ετεκεν τω ιακωβ εν μεσοποταμια της συριας και διναν την θυγατερα αυτου πασαι αι ψυχαι υιοι και θυγατερες τριακοντα τρεις 16 υιοι δε γαδ σαφων και αγγισ και σαυνις και θασοβαν και αηδισ και αροηδισ και αροηλις 17 υιοι δε ασηρ ιεμνα και ιεσουα και ιεουλ και βαρια και σαρα αδελφη αυτων υιοι δε βαρια χοβορ και μελχιηλ 18 ουτοι υιοι ζελφας ην εδωκεν λαβαν λεια τη θυγατρι αυτου η ετεκεν τουτους τω ιακωβ δεκα εξ ψυχας 19 υιοι δε ραχηλ γυναικος ιακωβ ιωσηφ και βενιαμιν 20 εγενοντο δε υιοι ιωσηφ εν γη αιγυπτω ους ετεκεν αυτω ασεννεθ θυγατηρ πετεφρη ιερεως ηλιου πολεως τον μανασση και τον εφραιμ εγενοντο δε υιοι μανασση ους ετεκεν αυτω η παλλακη η συρα τον μαχιρ μαχιρ δε εγεννησεν τον γαλααδ υιοι δε εφραιμ αδελφου μανασση σουταλααμ και τααμ υιοι δε σουταλααμ εδεμ 21 υιοι δε βενιαμιν βαλα και χοβορ και ασβηλ εγενοντο δε υιοι βαλα γηρα και νοεμαν και αγχισ και ρως και μαμφιν και οφιμιν γηρα δε εγεννησεν τον αραδ 22 ουτοι υιοι ραχηλ ους ετεκεν τω ιακωβ πασαι ψυχαι δεκα οκτω 23 υιοι δε δαν ασομ 24 και υιοι νεφθαλι ασιηλ και γωυνι και ισσααρ και συλλημ 25 ουτοι υιοι βαλλας ην εδωκεν λαβαν ραχηλ τη θυγατρι αυτου η ετεκεν τουτους τω ιακωβ πασαι ψυχαι επτα 26 πασαι δε ψυχαι αι εισελθουσai μετα ιακωβ εις αιγυπτον οι εξελθοντες εκ των μηρων αυτου χωρις των γυναικων υιων ιακωβ πασαι ψυχαι εξηκοντα εξ 27 υιοι δε ιωσηφ οι γενομενοι αυτω εν γη αιγυπτω ψυχαι εννεα πασαι ψυχαι οικου ιακωβ αι εισελθουσai εις αιγυπτον εβδομηκοντα πεντε 28 τον δε ιουδαν απεστειλεν εμπροσθεν αυτου προς ιωσηφ συναντησαι αυτω καθ' ηρων πολιν εις γην ραμεσση 29 ζευξας δε ιωσηφ τα αρματα αυτου ανεβη εις συναντησιν ισραηλ τω πατρι αυτου καθ' ηρων πολιν και οφθεις αυτω επεπεσεν επι τον τραχηλον αυτου και εκλαυσεν κλαυθμω πλειονι 30 και ειπεν ισραηλ προς ιωσηφ αποθανουμαι απο του νυν επει εωρακα το προσωπον σου ετι γαρ συ ζης 31 ειπεν δε ιωσηφ προς τους αδελφους αυτου αναβας απαγγελω τω φαραω και ερω αυτω οι αδελφοι μου και ο οικος του πατρος μου οι ησαν εν γη χαναν ηκασιν προς με 32 οι δε ανδρες εισιν ποιμενες ανδρες γαρ κτηνοτροφοι ησαν και τα κτηνη και τους βοας και παντα τα αυτων αγειοχασιν 33 εαν ουν καλεση υμας φαραω και ειπη υμιν τι το εργον υμων εστιν 34 ερειτε ανδρες κτηνοτροφοι εσμεν οι παιδες σου εκ παιδος εως του νυν και ημεις και οι πατερες ημων ινα κατοικησητε εν γη γεσεμ αραβια βδελυγμα γαρ εστιν αιγυπτιους πας ποιμην προβατων

Chapter 47

1 ἔλθων δε ἰωσήφ ἀπηγγείλεν τῷ φαραῶ λέγων ὁ πατήρ μου καὶ οἱ ἀδελφοὶ μου καὶ τὰ κτήνη καὶ οἱ βοεὶς αὐτῶν καὶ πάντα τὰ αὐτῶν ἦλθον ἐκ γῆς χαναναίαν καὶ ἰδοὺ εἰσὶν ἐν γῇ γέσεμ 2 ἀπὸ δε τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ παρελάβεν πεντὲ ἀνδράς καὶ ἐστήσεν αὐτοὺς ἐναντίον φαραῶ 3 καὶ εἶπεν φαραῶ τοῖς ἀδελφοῖς ἰωσήφ τι τὸ ἔργον ὑμῶν οἱ δε εἶπαν τῷ φαραῶ ποιμένες προβάτων οἱ παῖδες σου καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν 4 εἶπαν δε τῷ φαραῶ παροικεῖν ἐν τῇ γῇ ἡκαμέν ου γὰρ ἐστὶν νομὴ τοῖς κτηνεσὶν τῶν παιδῶν σου ἐνισχύσεν γὰρ ὁ λιμὸς ἐν γῇ χαναναίαν νυν οὖν κατοικησομεν οἱ παῖδες σου ἐν γῇ γέσεμ 5 εἶπεν δε φαραῶ τῷ ἰωσὴφ κατοικεῖτωσαν ἐν γῇ γέσεμ εἰ δε ἐπιστῇ ὅτι εἰσὶν ἐν αὐτοῖς ἀνδρες δυνατοὶ καταστήσῃ αὐτοὺς ἀρχοντας τῶν ἐμῶν κτηνῶν ἦλθον δε εἰς αἰγύπτου πρὸς ἰωσήφ ἰακώβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἠκούσεν φαραῶ βασιλεὺς αἰγύπτου καὶ εἶπεν φαραῶ πρὸς ἰωσήφ λέγων ὁ πατήρ σου καὶ οἱ ἀδελφοὶ σου ἡκασὶ πρὸς σε 6 ἰδοὺ ἡ γῇ αἰγύπτου ἐναντίον σου ἐστὶν ἐν τῇ βελτιστῇ γῇ κατοικίσῃσιν τὸν πατέρα σου καὶ τοὺς ἀδελφούς σου 7 εἰσηγάγεν δε ἰωσήφ ἰακώβ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ ἐστήσεν αὐτὸν ἐναντίον φαραῶ καὶ εὐλόγησεν ἰακώβ τὸν φαραῶ 8 εἶπεν δε φαραῶ τῷ ἰακώβ πόσα ἐτὴ ἡμερῶν τῆς ζωῆς σου 9 καὶ εἶπεν ἰακώβ τῷ φαραῶ αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου ἄς παροικῶ ἑκατὸν τριακοντα ἐτὴ μικραὶ καὶ πονηραὶ γεγوناσιν αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου οὐκ ἀφικόντο εἰς τὰς ἡμέρας τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς τῶν πατέρων μου ἄς ἡμέρας παρώκησαν 10 καὶ εὐλόγησας ἰακώβ τὸν φαραῶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ 11 καὶ κατώκισεν ἰωσήφ τὸν πατέρα καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς κατασχεσὶν ἐν γῇ αἰγύπτου ἐν τῇ βελτιστῇ γῇ ἐν γῇ ραμεσσή καθὰ προσεταξεν φαραῶ 12 καὶ ἐσιτομετρεῖ ἰωσήφ τὸν πατέρα καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ καὶ παντὶ τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ σίτον κατὰ σῶμα 13 σίτος δε οὐκ ἦν ἐν πάσῃ τῇ γῇ ἐνισχύσεν γὰρ ὁ λιμὸς σφοδρὰ ἐξέλιπεν δε ἡ γῇ αἰγύπτου καὶ ἡ γῇ χαναναίαν ἀπὸ τοῦ λιμοῦ 14 συνήγαγεν δε ἰωσήφ παντὸ ἀργυρίον τὸ εὐρέθεν ἐν γῇ αἰγύπτου καὶ ἐν γῇ χαναναίαν τοῦ σίτου οὐ ἠγοράζον καὶ ἐσιτομετρεῖ αὐτοῖς καὶ εἰσηνεγκεν ἰωσήφ παντὸ ἀργυρίον εἰς τὸν οἶκον φαραῶ 15 καὶ ἐξέλιπεν παντὸ ἀργυρίον ἐκ γῆς αἰγύπτου καὶ ἐκ γῆς χαναναίαν ἦλθον δε πάντες οἱ αἰγύπτιοι πρὸς ἰωσήφ λέγοντες δός ἡμῖν ἀρτοὺς καὶ ἵνα τι ἀποδνησχομεν ἐναντίον σου ἐκλελοιπεν γὰρ τὸ ἀργυρίον ἡμῶν 16 εἶπεν δε αὐτοῖς ἰωσήφ φερετε τὰ κτήνη ὑμῶν καὶ δώσω ὑμῖν ἀρτοὺς ἀντὶ τῶν κτηνῶν ὑμῶν εἰ ἐκλελοιπεν τὸ ἀργυρίον 17 ἡγάγον δε τὰ κτήνη πρὸς ἰωσήφ καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ἰωσήφ ἀρτοὺς ἀντὶ τῶν ἵππων καὶ ἀντὶ τῶν προβάτων καὶ ἀντὶ τῶν βοῶν καὶ ἀντὶ τῶν ονῶν καὶ ἐξεδρέψεν αὐτοὺς ἐν ἀρτοῖς ἀντὶ πάντων τῶν κτηνῶν αὐτῶν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ 18 ἐξῆλθεν δε τὸ ἔτος ἐκεῖνο καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ καὶ εἶπαν αὐτῷ μήποτε ἐκτρίβωμεν ἀπὸ τοῦ κυρίου ἡμῶν εἰ

γαρ εκλελοιπεν το αργυριον και τα υπαρχοντα και τα κτηνη προς σε τον κυριον και ουχ υπολειπεται ημιν εναντιον του κυριου ημων αλλ' η το ιδιον σωμα και η γη ημων 19 ινα ουν μη αποθανωμεν εναντιον σου και η γη ερημωθη κτησαι ημας και την γην ημων αντι αρτων και εσομεθα ημεις και η γη ημων παιδες φαραω δος σπερμα ινα σπειρωμεν και ζωμεν και μη αποθανωμεν και η γη ουκ ερημωθησεται 20 και εκτησατο ιωσηφ πασαν την γην των αιγυπτιων τω φαραω απεδοντο γαρ οι αιγυπτιοι την γην αυτων τω φαραω επεκρατησεν γαρ αυτων ο λιμος και εγενετο η γη φαραω 21 και τον λαον κατεδουλωσατο αυτω εις παιδας απ' ακρων οριων αιγυπτου εως των ακρων 22 χωρις της γης των ιερεων μονον ουκ εκτησατο ταυτην ιωσηφ εν δοσει γαρ εδωκεν δομα τοις ιερευσιν φαραω και ησθιον την δοσιν ην εδωκεν αυτοις φαραω δια τουτο ουκ απεδοντο την γην αυτων 23 ειπεν δε ιωσηφ πασι τοις αιγυπτιοις ιδου κεκτημαι υμας και την γην υμων σημερον τω φαραω λαβετε εαυτοις σπερμα και σπειρατε την γην 24 και εσται τα γεννηματα αυτης δωσετε το πεμπτον μερος τω φαραω τα δε τεσσαρα μερη εσται υμιν αυτοις εις σπερμα τη γη και εις βρωσιν υμιν και πασιν τοις εν τοις οικois υμων 25 και ειπαν σεσωκας ημας ευρομεν χαριν εναντιον του κυριου ημων και εσομεθα παιδες φαραω 26 και εθετο αυτοις ιωσηφ εις προσταγμα εως της ημερας ταυτης επι γην αιγυπτου τω φαραω αποπεμπτουν χωρις της γης των ιερεων μονον ουκ ην τω φαραω 27 κατωκησεν δε ισραηλ εν γη αιγυπτω επι της γης γεσεμ και εκληρονομησαν επ' αυτης και ηυξηθησαν και επληθυνθησαν σφοδρα 28 επεζησεν δε ιακωβ εν γη αιγυπτω δεκα επτα ετη εγενοντο δε αι ημεραι ιακωβ ενιαυτων της ζωης αυτου εκατον τεσσαρακοντα επτα ετη 29 ηγγισαν δε αι ημεραι ισραηλ του αποθανειν και εκαλεσεν τον υιον αυτου ιωσηφ και ειπεν αυτω ει ευρηκα χαριν εναντιον σου υποδες την χειρα σου υπο τον μηρον μου και ποιησεις επ' εμε ελεημοσυνην και αληθειαν του μη με θαψαι εν αιγυπτω 30 αλλα κοιμηθησομαι μετα των πατερων μου και αρεις με εξ αιγυπτου και θαψεις με εν τω ταφω αυτων ο δε ειπεν εγω ποιησω κατα το ρημα σου 31 ειπεν δε ομοσον μοι και ωμοσεν αυτω και προσεκυνησεν ισραηλ επι το ακρον της ραβδου αυτου

Chapter 48

1 εγενετο δε μετα τα ρηματα ταυτα και απηγγελη τω ιωσηφ οτι ο πατηρ σου ενοχλειται και αναλαβων τους δυο υιους αυτου τον μανασση και τον εφραιμ ηλθεν προς ιακωβ 2 απηγγελη δε τω ιακωβ λεγοντες ιδου ο υιος σου ιωσηφ ερχεται προς σε και ενισχυσας ισραηλ εκαθισεν επι την κλινην 3 και ειπεν ιακωβ τω ιωσηφ ο θεος μου ωφθη μοι εν λουζα εν γη χαναν και ευλογησεν με 4 και ειπεν μοι ιδου εγω αυξανω σε και πληθυνω σε και ποιησω σε εις συναγωγας εθνων και δωσω σοι την γην ταυτην και τω σπερματι σου μετα σε εις κατασχεσιν αιωνιον 5 νυν ουν οι

δυο υιοι σου οι γενομενοι σοι εν αιγυπτω προ του με ελθειν προς σε εις αιγυπτον εμοι εισιν εφραιμ και μανασση ως ρουβην και συμεων εσονται μοι 6 τα δε εκγονα α εαν γεννησης μετα ταυτα σοι εσονται επι τω ονοματι των αδελφων αυτων κληθησονται εν τοις εκεινων κληροις 7 εγω δε ηνικα ηρχομην εκ μεσοποταμιας της συριας απεδανεν ραχηλ η μητηρ σου εν γη χαναν εγγιζοντος μου κατα τον ιπποδρομον χαβραδα της γης του ελθειν εφραδα και κατωρυξα αυτην εν τη οδω του ιπποδρομου αυτη εστιν βαιθλεεμ 8 ιδων δε ισραηλ τους υιους ιωσηφ ειπεν τινες σοι ουτοι 9 ειπεν δε ιωσηφ τω πατρι αυτου υιοι μου εισιν ους εδωκεν μοι ο θεος ενταυθα και ειπεν ιακωβ προσαγαγε μοι αυτους ινα ευλογησω αυτους 10 οι δε οφθαλμοι ισραηλ εβαρυωπησαν απο του γηρους και ουκ ηδυνατο βλεπειν και ηγγισεν αυτους προς αυτον και εφιλησεν αυτους και περιελαβεν αυτους 11 και ειπεν ισραηλ προς ιωσηφ ιδου του προσωπου σου ουκ εστερηθην και ιδου εδειξεν μοι ο θεος και το σπερμα σου 12 και εξηγαγεν ιωσηφ αυτους απο των γονατων αυτου και προσεκυνησαν αυτω επι προσωπον επι της γης 13 λαβων δε ιωσηφ τους δυο υιους αυτου τον τε εφραιμ εν τη δεξια εξ αριστερων δε ισραηλ τον δε μανασση εν τη αριστερα εκ δεξιων δε ισραηλ ηγγισεν αυτους αυτω 14 εκτεινας δε ισραηλ την χειρα την δεξιαν επεβαλεν επι την κεφαλην εφραιμ ουτος δε ην ο νεωτερος και την αριστεραν επι την κεφαλην μανασση εναλλαξ τας χειρας 15 και ηυλογησεν αυτους και ειπεν ο θεος ω ευηρεστησαν οι πατερες μου εναντιον αυτου αβρααμ και ισαακ ο θεος ο τρεφων με εκ νεοτητος εως της ημερας ταυτης 16 ο αγγελος ο ρυομενος με εκ παντων των κακων ευλογησαι τα παιδια ταυτα και επικληθησεται εν αυτοις το ονομα μου και το ονομα των πατερων μου αβρααμ και ισαακ και πληθυνθεισαν εις πληθος πολυ επι της γης 17 ιδων δε ιωσηφ οτι επεβαλεν ο πατηρ την δεξιαν αυτου επι την κεφαλην εφραιμ βαρυ αυτω κατεφανη και αντελαβετο ιωσηφ της χειρος του πατρος αυτου αφελειν αυτην απο της κεφαλης εφραιμ επι την κεφαλην μανασση 18 ειπεν δε ιωσηφ τω πατρι αυτου ουκ ουτως πατερ ουτος γαρ ο πρωτοτοκος επιδες την δεξιαν σου επι την κεφαλην αυτου 19 και ουκ ηδελησεν αλλα ειπεν οйда τεκνον οйда και ουτος εσται εις λαον και ουτος υψωθησεται αλλα ο αδελφος αυτου ο νεωτερος μειζων αυτου εσται και το σπερμα αυτου εσται εις πληθος εθνων 20 και ευλογησεν αυτους εν τη ημερα εκεινη λεγων εν υμιν ευλογηθησεται ισραηλ λεγοντες ποιησαι σε ο θεος ως εφραιμ και ως μανασση και εδηκεν τον εφραιμ εμπροσθεν του μανασση 21 ειπεν δε ισραηλ τω ιωσηφ ιδου εγω αποδνησκω και εσται ο θεος μεθ' υμων και αποστρεψει υμας εις την γην των πατερων υμων 22 εγω δε διδωμι σοι σικιμα εξαιρετον υπερ τους αδελφους σου ην ελαβον εκ χειρος αμορραιων εν μαχαιρα μου και τοξω

Chapter 49

1 *ἔκαλεσεν δὲ ἰακώβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ εἶπεν συναχθῆτε ἵνα ἀναγγείλω ὑμῖν τι ἀπαντήσῃ ὑμῖν ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν* 2 *ἀθροισθῆτε καὶ ἀκουσατέ υἱοὶ ἰακώβ ἀκουσατέ ἰσραὴλ τοῦ πατρὸς ὑμῶν* 3 *ῥουβὴν πρῶτοτοκος μου σὺ ἰσχυρὸς μου καὶ ἀρχὴ τεκνῶν μου σκληρὸς φερεσθῆαι καὶ σκληρὸς αὐθαδῆς* 4 *ἐξυβρίσας ὡς ὕδωρ μὴ ἐκζέσης ἀνεβῆς γὰρ ἐπὶ τὴν κοιτὴν τοῦ πατρὸς σου τότε ἐμίανας τὴν στρωμνὴν οὐ ἀνεβῆς* 5 *συμῶν καὶ λευὶ ἀδελφοὶ συνετέλεσαν ἀδικίαν ἐξ αἰρέσεως αὐτῶν* 6 *εἰς βούλην αὐτῶν μὴ ἔλθοι ἡ ψυχὴ μου καὶ ἐπὶ τῇ συστάσει αὐτῶν μὴ ἐρείσαι τὰ ἥπατα μου ὅτι ἐν τῷ θυμῷ αὐτῶν ἀπεκτείναν ἀνθρώπους καὶ ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐτῶν ἐνευροκοπήσαν ταυρὸν* 7 *ἐπικαταρατὸς ὁ θυμὸς αὐτῶν ὅτι αὐθαδῆς καὶ ἡ μὴνις αὐτῶν ὅτι ἐσκληρύνθη διαμερίῳ αὐτοὺς ἐν ἰακώβ καὶ διασπερῶ αὐτοὺς ἐν ἰσραὴλ* 8 *ἰουδὰ σε αἰνεσάισαν οἱ ἀδελφοὶ σου αἱ χεῖρες σου ἐπὶ νώτου τῶν ἐχθρῶν σου προσκυνήσουσιν σοὶ οἱ υἱοὶ τοῦ πατρὸς σου* 9 *σκυμνὸς λεόντος ἰουδὰ ἐκ βλάστου νιὲ μου ἀνεβῆς ἀναπεσὼν ἐκοιμηθῆς ὡς λέων καὶ ὡς σκυμνὸς τις ἐγερεῖ αὐτὸν* 10 *οὐκ ἐκλείψει ἀρχὼν ἐξ ἰουδὰ καὶ ἡγουμένος ἐκ τῶν μῆρῶν αὐτοῦ ἕως ἀνελθῇ τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ καὶ αὐτὸς προσδοκία ἐθνῶν* 11 *δεσμευὼν πρὸς ἀμπελὸν τὸν πῶλον αὐτοῦ καὶ τὴν ἐλίκην τὸν πῶλον τῆς οἴνου αὐτοῦ πλύνει ἐν οἴνῳ τὴν στολὴν αὐτοῦ καὶ ἐν αἵματι σταφύλης τὴν περιβολὴν αὐτοῦ* 12 *χαροποιοὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀπὸ οἴνου καὶ λευκοὶ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ ἡ γάλα* 13 *ζαβουλὼν παρὰ λίος κατοικήσει καὶ αὐτὸς παρ' ὄρμον πλοίων καὶ παρατενεῖ ἕως σιδῶνος* 14 *ἰσσαχάρ τὸ καλὸν ἐπεθυμήσεν ἀναπαυόμενος ἀνα μέσον τῶν κληρῶν* 15 *καὶ ἰδὼν τὴν ἀναπαυσίν ὅτι καλὴ καὶ τὴν γῆν ὅτι πῶν ὑπεδήκεν τὸν ὦμον αὐτοῦ εἰς τὸ πονεῖν καὶ ἐγενήθη ἀνὴρ γεωργός* 16 *δὰν κρίνει τὸν εαυτοῦ λαὸν ὥσει καὶ μία φυλὴ ἐν ἰσραὴλ* 17 *καὶ γεννηθῆτω δὰν ὀφίς ἐφ' ὁδοῦ ἐγκαθήμενος ἐπὶ τριβου δακνῶν πτερῶν ἵππου καὶ πεσείται ὁ ἵππευς εἰς τὰ ὀπίσω* 18 *τὴν σωτηρίαν περιμένω κυρίου* 19 *γὰδ πειρατήριον πειρατεύσει αὐτὸν αὐτὸς δὲ πειρατεύσει αὐτῶν κατὰ ποδᾶς* 20 *ἀσηρ πῶν αὐτοῦ ὁ ἄρτος καὶ αὐτὸς δώσει τρυφὴν ἀρχουσιν* 21 *νεφθαλί στελεχος ἀνείμενον ἐπιδιδούς ἐν τῷ γεννηματι καλλὸς* 22 *υἱὸς ἠϋξήμενος ἰωσήφ υἱὸς ἠϋξήμενος ζήλωτος υἱὸς μου νεώτατος πρὸς με ἀναστρέψον* 23 *εἰς ὃν διαβουλευόμενοι ἐλοιδοροῦν καὶ ἐνειχόν αὐτῷ κυριοὶ τοξευμάτων* 24 *καὶ συνετριβή μετὰ κρατοῦς τὰ τοῖχα αὐτῶν καὶ ἐξελυθῇ τὰ νευρὰ βραχιόνων χερῶν αὐτῶν δια χεῖρα δυνάστου ἰακώβ ἐκεῖθεν ὁ κατισχύσας ἰσραὴλ* 25 *παρα θεοῦ τοῦ πατρὸς σου καὶ ἐβοηθήσεν σοὶ ὁ θεὸς ὁ ἐμὸς καὶ ἐυλόγησεν σε ἐυλογίαν οὐρανοῦ ἀνωθεν καὶ ἐυλογίαν γῆς ἐχούσης πάντα ἐνεκεν ἐυλογίας μαστῶν καὶ μητρᾶς* 26 *ἐυλογίας πατρὸς σου καὶ μητρὸς σου ὑπερισχύσεν ἐπ' ἐυλογίαις ὀρεῶν μονιμῶν καὶ ἐπ' ἐυλογίαις θινῶν ἀεναῶν ἐσονται ἐπὶ κεφαλὴν ἰωσήφ καὶ ἐπὶ κορυφῆς ὧν ἡγήσατο ἀδελφῶν* 27 *βενιαμὴν λυκὸς ἀρπαξ τὸ πρῶτον ἐδεῖται ἐτι καὶ εἰς τὸ ἔσπερας δι-*

αδώσει τροφήν 28 παντες ουτοι υιοι ιακωβ δωδεκα και ταυτα ελαλησεν αυτοις ο πατηρ αυτων και ευλογησεν αυτους εκαστον κατα την ευλογιαν αυτου ευλογησεν αυτους 29 και ειπεν αυτοις εγω προστιδεμαι προς τον εμον λαον θαψατε με μετα των πατερων μου εν τω σπηλαιω ο εστιν εν τω αγρω εφρων του χετταιου 30 εν τω σπηλαιω τω διπλω τω απεναντι μαμβρη εν τη γη χανααν ο εκτησατο αβρααμ το σπηλαιον παρα εφρων του χετταιου εν κτησει μνημειου 31 εκει εθαψαν αβρααμ και σαρραν την γυναικα αυτου εκει εθαψαν ισαακ και ρεβεκκαν την γυναικα αυτου και εκει εθαψα λειαν 32 εν κτησει του αγρου και του σπηλαιου του οντος εν αυτω παρα των υιων χετ 33 και κατεπαυσεν ιακωβ επιτασσων τοις υιοις αυτου και εξαρας τους ποδας αυτου επι την κλινην εξελιπεν και προσετεθη προς τον λαον αυτου

Chapter 50

1 και επιπεσων ιωσηφ επι το προσωπον του πατρος αυτου εκλαυσεν επ' αυτον και εφιλησεν αυτον 2 και προσεταξεν ιωσηφ τοις παισιν αυτου τοις ενταφιασταις ενταφιασαι τον πατερα αυτου και ενεταφιασαν οι ενταφιασται τον ισραηλ 3 και επληρωσαν αυτου τεσσαρακοντα ημερας ουτως γαρ καταριθμουνται αι ημεραι της ταφης και επενθησεν αυτον αιγυπτος εβδομηκοντα ημερας 4 επειδη δε παρηλθον αι ημεραι του πενθους ελαλησεν ιωσηφ προς τους δυναστας φαραω λεγων ει ευρον χαριν εναντιον υμων λαλησατε περι εμου εις τα ωτα φαραω λεγοντες 5 ο πατηρ μου ωρκισεν με λεγων εν τω μνημειω ω ωρυξα εμαυτω εν γη χανααν εκει με θαψεις νυν ουν αναβας θαψω τον πατερα μου και επανελυσομαι 6 και ειπεν φαραω αναβηθι θαψον τον πατερα σου καθαπερ ωρκισεν σε 7 και ανεβη ιωσηφ θαψαι τον πατερα αυτου και συνανεβησαν μετ' αυτου παντες οι παιδες φαραω και οι πρεσβυτεροι του οικου αυτου και παντες οι πρεσβυτεροι της γης αιγυπτου 8 και πασα η πανοικια ιωσηφ και οι αδελφοι αυτου και πασα η οικια η πατρικη αυτου και την συγγενειαν και τα προβατα και τους βοας υπελιποντο εν γη γεσεμ 9 και συνανεβησαν μετ' αυτου και αρματα και ιππεις και εγενετο η παρεμβολη μεγαλη σφοδρα 10 και παρεγενοντο εφ' αλωνα αταδ ο εστιν περαν του ιορδανου και εκοψαντο αυτον κοπετον μεγαν και ισχυρον σφοδρα και εποιησεν το πενθος τω πατρι αυτου επτα ημερας 11 και ειδον οι κατοικοι της γης χανααν το πενθος εν αλωνι αταδ και ειπαν πενθος μεγα τουτο εστιν τοις αιγυπτιοις δια τουτο εκαλεσεν το ονομα αυτου πενθος αιγυπτου ο εστιν περαν του ιορδανου 12 και εποιησαν αυτω ουτως οι υιοι αυτου και εθαψαν αυτον εκει 13 και ανελαβον αυτον οι υιοι αυτου εις γην χανααν και εθαψαν αυτον εις το σπηλαιον το διπλουν ο εκτησατο αβρααμ το σπηλαιον εν κτησει μνημειου παρα εφρων του χετταιου κατεναντι μαμβρη 14 και απεστρεψεν ιωσηφ εις αιγυπτον αυτος και οι αδελφοι αυτου και

οι συναναβαντες θαψαι τον πατερα αυτου 15 ιδοντες δε οι αδελφοι ιωσηφ οτι τεθνηκεν ο πατηρ αυτων ειπαν μηποτε μνησικακηση ημιν ιωσηφ και ανταποδομα ανταποδω ημιν παντα τα κακα α ενεδειξαμεθα αυτω 16 και παρεγενοντο προς ιωσηφ λεγοντες ο πατηρ σου ωρκισεν προ του τελευτησαι αυτον λεγων 17 ουτως ειπατε ιωσηφ αφες αυτοις την αδικιαν και την αμαρτιαν αυτων οτι πονηρα σοι ενεδειξαντο και νυν δεξαι την αδικιαν των θεραποντων του θεου του πατρος σου και εκλαυσεν ιωσηφ λαλουντων αυτων προς αυτον 18 και ελθοντες προς αυτον ειπαν οιδε ημεις σοι οικεται 19 και ειπεν αυτοις ιωσηφ μη φοβεισθε του γαρ θεου ειμι εγω 20 υμεις εβουλευσασθε κατ' εμου εις πονηρα ο δε θεος εβουλευσατο περι εμου εις αγαθα οπως αν γενηθη ως σημερον ινα διατραφη λαος πολυς 21 και ειπεν αυτοις μη φοβεισθε εγω διαθρεψω υμας και τας οικιας υμων και παρεκαλεσεν αυτους και ελαλησεν αυτων εις την καρδιαν 22 και κατωκησεν ιωσηφ εν αιγυπτω αυτος και οι αδελφοι αυτου και πασα η πανοικια του πατρος αυτου και εξησεν ιωσηφ ετη εκατον δεκα 23 και ειδεν ιωσηφ εφραιμ παιδια εως τριτης γενεας και υιοι μαχιρ του υιου μανασση ετεχθησαν επι μηρων ιωσηφ 24 και ειπεν ιωσηφ τοις αδελφοις αυτου λεγων εγω αποθνησκω επισκοπη δε επισκεψεται υμας ο θεος και αναξει υμας εκ της γης ταυτης εις την γην ην ωμοσεν ο θεος τοις πατρασιν ημων αβρααμ και ισαακ και ιακωβ 25 και ωρκισεν ιωσηφ τους υιους ισραηλ λεγων εν τη επισκοπη η επισκεψεται υμας ο θεος και συνανοισετε τα οστα μου εντευθεν μεδ' υμων 26 και ετελευτησεν ιωσηφ ετων εκατον δεκα και εθαψαν αυτον και εδηκαν εν τη σορω εν αιγυπτω.

Exodus

Chapter 1

1 ταυτα τα ονοματα των υιων ισραηλ των εισπεπορευμενων εις αιγυπτον αμα ιακωβ τω πατρι αυτων εκαστος πανοικια αυτων εισηλθοσαν 2 ρουβην συμεων λευι ιουδας 3 ισσαχαρ ζαβουλων και βενιαμιν 4 δαν και νεφθαλι γαδ και ασηρ 5 ιωσηφ δε ην εν αιγυπτω ησαν δε πασαι ψυχαι εξ ιακωβ πεντε και εβδομηκοντα 6 ετελευτησεν δε ιωσηφ και παντες οι αδελφοι αυτου και πασα η γενεα εκεινη 7 οι δε υιοι ισραηλ ηυξηθησαν και επληθυνθησαν και χυδαιοι εγενοντο και κατισχυον σφοδρα σφοδρα επληθυνεν δε η γη αυτους 8 ανεστη δε βασιλευς ετερος επ' αιγυπτον ος ουκ ηδει τον ιωσηφ 9 ειπεν δε τω εθνει αυτου ιδου το γενος των υιων ισραηλ μεγα πληθος και ισχυει υπερ ημας 10 δευτε ουν κατασοφισωμεθα αυτους μηποτε πληθυνθη και ηνικα αν συμβη ημιν πολεμος προστεθησονται και ουτοι προς τους υπεναντιους και εκπολεμησαντες ημας εξελευσονται εκ της γης 11 και επεστησεν αυτοις επιστατας των εργων ινα κακωσωσιν αυτους εν τοις εργοις και ωκοδομησαν πολεις οχυρας τω φαραω την τε πιθωμ και ραμεσση και ων η εστιν ηλιου πολις 12 καθοτι δε αυτους εταπεινουν τοσουτω πλειους εγινοντο και ισχυον σφοδρα σφοδρα και εβδελυσσοντο οι αιγυπτιοι απο των υιων ισραηλ 13 και κατεδυναστευον οι αιγυπτιοι τους υιους ισραηλ βια 14 και κατωδυνων αυτων την ζωην εν τοις εργοις τοις σκληροις τω πηλω και τη πλινθεια και πασι τοις εργοις τοις εν τοις πεδιοις κατα παντα τα εργα ων κατεδουλουντο αυτους μετα βιας 15 και ειπεν ο βασιλευς των αιγυπτιων ταις μαιαις των εβραιων τη μια αυτων η ονομα σεπφωρα και το ονομα της δευτερης φουα 16 και ειπεν οταν μαιουσθε τας εβραιας και ωσιν προς τω τικτειν εαν μεν αρσεν η αποκτεινατε αυτο εαν δε θηλυ περιποιεισθε αυτο 17 εφοβηθησαν δε αι μαιαι τον θεον και ουκ εποιησαν καθοτι συνεταξεν αυταις ο βασιλευς αιγυπτου και εξωογονουν τα αρσενα 18 εκαλεσεν δε ο βασιλευς αιγυπτου τας μαιας και ειπεν αυταις τι οτι εποιησατε το πραγμα τουτο και εξωογονειτε τα αρσενα 19 ειπαν δε αι μαιαι τω φαραω ουχ ως γυναικες αιγυπτου αι εβραιαι τικτουςιν γαρ πριν η εισελθειν προς αυτας τας μαιας και ετικτον 20 ευ δε εποιει ο θεος ταις μαιαις και επληθυνεν ο λαος και ισχυεν σφοδρα 21 επειδη εφοβουντο αι μαιαι τον θεον εποιησαν εαυταις οικιας 22 συνεταξεν δε φαραω παντι τω λαω αυτου λεγων παν αρσεν ο εαν τεχθη τοις εβραιοις εις τον ποταμον ριψατε και παν θηλυ ζωογονειτε αυτο

Chapter 2

1 ἤν δε τις ἐκ τῆς φυλῆς λευι ὅς ἐλάβεν τῶν θυγατέρων λευι καὶ ἐσχεν αὐτήν 2 καὶ ἐν γαστρὶ ἐλάβεν καὶ ἐτεκεν ἄρσεν ἰδόντες δὲ αὐτὸ ἀστείον ἐσχεπάσαν αὐτὸ μῆνας τρεῖς 3 ἐπεὶ δὲ οὐκ ἠδυνάντο αὐτὸ ἐπὶ κρυπτεῖν ἐλάβεν αὐτῷ ἡ μήτηρ αὐτοῦ θιβὶν καὶ κατεχρίσεν αὐτήν ἀσφαλτοπίσση καὶ ἐνεβάλεν τὸ παιδίον εἰς αὐτήν καὶ ἐθήκεν αὐτήν εἰς τὸ ἐλὸς παρὰ τὸν ποταμὸν 4 καὶ κατεσκοπεύεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ μακροδὲν μαθεῖν τί τὸ ἀποβήσομενον αὐτῷ 5 κατεβῆ δὲ ἡ θυγατὴρ φαραῶ λουσασθαι ἐπὶ τὸν ποταμὸν καὶ αἱ ἀβραὶ αὐτῆς παρεπορεύοντο παρὰ τὸν ποταμὸν καὶ ἰδούσα τὴν θιβὶν ἐν τῷ ἐλεὶ ἀποστείλασα τὴν ἀβρὰν ἀνείλατο αὐτήν 6 ἀνοιξάσα δὲ ὄρα παιδίον κλαίον ἐν τῇ θίβει καὶ ἐφείσατο αὐτοῦ ἡ θυγατὴρ φαραῶ καὶ ἐφῆ ἀπο τῶν παιδίων τῶν ἐβραίων τοῦτο 7 καὶ εἶπεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ φαραῶ θέλεις καλέσω σοὶ γυναῖκα τροφεύουσάν ἐκ τῶν ἐβραίων καὶ θήλασῃ σοὶ τὸ παιδίον 8 ἡ δὲ εἶπεν αὐτῇ ἡ θυγατὴρ φαραῶ πορεύου ἐλθούσα δὲ ἡ νεανὶς ἐκάλεσεν τὴν μητέρα τοῦ παιδίου 9 εἶπεν δὲ πρὸς αὐτήν ἡ θυγατὴρ φαραῶ διατηρήσον μοὶ τὸ παιδίον τοῦτο καὶ θήλασον μοὶ αὐτὸ ἐγὼ δὲ δώσω σοὶ τὸν μισθὸν ἐλάβεν δὲ ἡ γυνὴ τὸ παιδίον καὶ ἐθήλαζεν αὐτὸ 10 ἀδρυνθέντος δὲ τοῦ παιδίου εἰσηγάγεν αὐτὸ πρὸς τὴν θυγατέρα φαραῶ καὶ ἐγενήθη αὐτῇ εἰς υἱὸν ἐπωνόμασεν δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ μωσὴν λέγουσα ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτὸν ἀνείλωμην 11 ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πολλαῖς ἐκείναις μέγας γενόμενος μωσῆς ἐξῆλθεν πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ τοὺς υἱούς ἰσραὴλ κατανοήσας δὲ τὸν πόνον αὐτῶν ὄρα ἀνθρώπον αἰγυπτίον τυπτόντα τίνα ἐβραίων τῶν ἐαυτοῦ ἀδελφῶν τῶν υἱῶν ἰσραὴλ 12 περιβλεψάμενος δὲ ὦδε καὶ ὦδε οὐκ ὄρα οὐδενά καὶ παταξάς τὸν αἰγυπτίον ἐκρύψεν αὐτὸν ἐν τῇ ἀμμῷ 13 ἐξελθὼν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ ὄρα δύο ἀνδράς ἐβραίους διαπληκτιζομένους καὶ λέγει τῷ ἀδικούντι διὰ τί σὺ τυπτεῖς τὸν πλησίον 14 ὁ δὲ εἶπεν τίς σε κατέστησεν ἀρχόντα καὶ δικαστὴν ἐφ’ ἡμῶν μὴ ἀνελὶν με σὺ θέλεις ὅν τρόπον ἀνείλες ἐχθρὸς τὸν αἰγυπτίον ἐφοβήθη δὲ μωσῆς καὶ εἶπεν εἰ οὕτως ἐμφάνες γέγονεν τὸ ῥῆμα τοῦτο 15 ἤκουσεν δὲ φαραῶ τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ ἐζήτην ἀνελὶν μωσὴν ἀνεχώρησεν δὲ μωσῆς ἀπὸ προσώπου φαραῶ καὶ ὤκνησεν ἐν γῇ μαδιαμ ἐλθὼν δὲ εἰς γῆν μαδιαμ ἐκαθίσεν ἐπὶ τοῦ φρεατοῦ 16 τῷ δὲ ἱερεὶ μαδιαμ ἦσαν ἐπτά θυγατέρες ποιμαίνουσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἰδοὺ παραγενομέναι δὲ ἠντλοῦν ἐως ἐπλήσαν τὰς δεξαμένας ποτίσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἰδοὺ 17 παραγενομένοι δὲ οἱ ποιμένες ἐξεβάλον αὐτὰς ἀνάστας δὲ μωσῆς ἐρρυσάτο αὐτὰς καὶ ἠντλήσεν αὐταῖς καὶ ἐποίησεν τὰ πρόβατα αὐτῶν 18 παρεγένοντο δὲ πρὸς ραγουήλ τὸν πατέρα αὐτῶν ὁ δὲ εἶπεν αὐταῖς τί ὅτι ἐταχύνετε τοῦ παραγενέσθαι σήμερον 19 αἱ δὲ εἶπαν ἀνθρώπος αἰγυπτίος ἐρρυσάτο ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ποιμένων καὶ ἠντλήσεν ἡμῖν καὶ ἐποίησεν τὰ πρόβατα ἡμῶν 20 ὁ δὲ εἶπεν ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ καὶ

που εστι και ινα τι ουτως καταλελοιπατε τον ανθρωπον καλεσατε ουν αυτον οπως φαγη αρτον 21 κατωκισθη δε μωυσης παρα τω ανθρωπω και εξεδото σεπφωραν την θυγατερα αυτου μωυση γυναικα 22 εν γαστρι δε λαβουσα η γυνη ετεκεν υιον και επωνομασεν μωυσης το ονομα αυτου γηρσαμ λεγων οτι παροικος ειμι εν γη αλλοτρια 23 μετα δε τας ημερας τας πολλας εκεινας ετελευτησεν ο βασιλευς αιγυπτου και κατεστεναξαν οι υιοι ισραηλ απο των εργαων και ανεβοησαν και ανεβη η βοη αυτων προς τον θεον απο των εργαων 24 και εισηκουσεν ο θεος τον στεναγμον αυτων και εμνησθη ο θεος της διαθηκης αυτου της προς αβρααμ και ισαακ και ιακωβ 25 και επειδεν ο θεος τους υιους ισραηλ και εγνωσθη αυτοις

Chapter 3

1 και μωυσης ην ποιμαινων τα προβατα ιοθορ του γαμβρου αυτου του ιερεως μαδιαμ και ηγαγεν τα προβατα υπο την ερημον και ηλθεν εις το ορος χωρηβ 2 ωφθη δε αυτω αγγελος κυριου εν φλογι πυρος εκ του βατου και ορα οτι ο βατος καιεται πυρι ο δε βατος ου κατεκαιετο 3 ειπεν δε μωυσης παρελθων οψομαι το οραμα το μεγα τουτο τι οτι ου κατακαιεται ο βατος 4 ως δε ειδεν κυριος οτι προσαγει ιδειν εκαλεσεν αυτον κυριος εκ του βατου λεγων μωυση μωυση ο δε ειπεν τι εστιν 5 και ειπεν μη εγγισης ωδε λυσαι το υποδημα εκ των ποδων σου ο γαρ τοπος εν ω συ εστηκας γη αγια εστιν 6 και ειπεν αυτω εγω ειμι ο θεος του πατρος σου θεος αβρααμ και θεος ισαακ και θεος ιακωβ απεστρεψεν δε μωυσης το προσωπον αυτου ευλαβειτο γαρ κατεμβλεψαι ενωπιον του θεου 7 ειπεν δε κυριος προς μωυσην ιδων ειδον την κακωσιν του λαου μου του εν αιγυπτω και της κραυγης αυτων ακηκοα απο των εργοδιωκτων οйда γαρ την οδυνην αυτων 8 και κατεβην εξελεσθαι αυτους εκ χειρος αιγυπτιων και εξαγαγειν αυτους εκ της γης εκεινης και εισαγαγειν αυτους εις γην αγαθην και πολλην εις γην ρεουσαν γαλα και μελι εις τον τοπον των χαναναιων και χετταιων και αμορραιων και φερεζαιων και γεργεσαιων και ευαιων και ιεβουσαιων 9 και νυν ιδου κραυγη των υιων ισραηλ ηκει προς με καγω εωρακα τον θλιμμον ον οι αιγυπτιοι θλιβουσιν αυτους 10 και νυν δευρο αποστειλω σε προς φαραω βασιλεα αιγυπτου και εξαξεις τον λαον μου τους υιους ισραηλ εκ γης αιγυπτου 11 και ειπεν μωυσης προς τον θεον τις ειμι οτι πορευσομαι προς φαραω βασιλεα αιγυπτου και οτι εξαξω τους υιους ισραηλ εκ γης αιγυπτου 12 ειπεν δε ο θεος μωυσει λεγων οτι εσομαι μετα σου και τουτο σοι το σημειον οτι εγω σε εξαποστελλω εν τω εξαγαγειν σε τον λαον μου εξ αιγυπτου και λατρευσετε τω θεω εν τω ορει τουτω 13 και ειπεν μωυσης προς τον θεον ιδου εγω ελευσομαι προς τους υιους ισραηλ και ερω προς αυτους ο θεος των πατερων υμων απεσταλκεν με προς υμας ερωτησουσιν με τι ονομα αυτω τι ερω προς αυτους 14 και ειπεν ο θεος προς μωυσην εγω ειμι ο ων και ειπεν ουτως ερεις τοις υιοις ισραηλ

ο ων απεσταλκεν με προς υμας 15 και ειπεν ο θεος παλιν προς μωυσην ουτως ερεις τοις υιοις ισραηλ κυριος ο θεος των πατερων υμων θεος αβρααμ και θεος ισαακ και θεος ιακωβ απεσταλκεν με προς υμας τουτο μου εστιν ονομα αιωνιον και μνημοσυνον γενεων γενεαις 16 ελθων ουν συναγαγε την γερουσιαν των υιων ισραηλ και ερεις προς αυτους κυριος ο θεος των πατερων υμων ωπται μοι θεος αβρααμ και θεος ισαακ και θεος ιακωβ λεγων επισκοπη επεσκεμμαι υμας και οσα συμβεβηκεν υμιν εν αιγυπτω 17 και ειπον αναβιβασω υμας εκ της κακωσεως των αιγυπτιων εις την γην των χαναναιων και χετταιων και αμορραιων και φερεζαιων και γεργεσαιων και ευαιων και ιεβουσαιων εις γην ρεουσιν γαλα και μελι 18 και εισακουσονται σου της φωνης και εισελευση συ και η γερουσια ισραηλ προς φαραω βασιλεα αιγυπτου και ερεις προς αυτον ο θεος των εβραιων προσκεκληται ημας πορευσωμεθα ουν οδον τριων ημερων εις την ερημον ινα θυσωμεν τω θεω ημων 19 εγω δε οίδα οτι ου προησεται υμας φαραω βασιλευς αιγυπτου πορευθηναι εαν μη μετα χειρος κραταιας 20 και εκτεινας την χειρα παταξω τους αιγυπτιους εν πασι τοις θαυμασμοις μου οις ποιησω εν αυτοις και μετα ταυτα εξαποστελει υμας 21 και δωσω χαριν τω λαω τουτω εναντιον των αιγυπτιων οταν δε αποτρεχητε ουκ απελευσεσθε κεννοι 22 αιτησει γυνη παρα γειτονος και συσκηνου αυτης σκευη αργυρα και χρυσα και ιματισμον και επιδησετε επι τους υιους υμων και επι τας θυγατερας υμων και σκυλευσετε τους αιγυπτιους

Chapter 4

1 απεκριθη δε μωυσης και ειπεν εαν ουν μη πιστευσωσιν μοι μηδε εισακουσωσιν της φωνης μου ερουσιν γαρ οτι ουκ ωπται σοι ο θεος τι ερω προς αυτους 2 ειπεν δε αυτω κυριος τι τουτο εστιν το εν τη χειρι σου ο δε ειπεν ραβδος 3 και ειπεν ριψον αυτην επι την γην και ερριψεν αυτην επι την γην και εγενετο οφις και εφυγεν μωυσης απ' αυτου 4 και ειπεν κυριος προς μωυσην εκτεινον την χειρα και επιλαβου της κερκου εκτεινας ουν την χειρα επελαβετο της κερκου και εγενετο ραβδος εν τη χειρι αυτου 5 ινα πιστευσωσιν σοι οτι ωπται σοι κυριος ο θεος των πατερων αυτων θεος αβρααμ και θεος ισαακ και θεος ιακωβ 6 ειπεν δε αυτω κυριος παλιν εισενεγκε την χειρα σου εις τον κολπον σου και εισηνεγκεν την χειρα αυτου εις τον κολπον αυτου και εξηνεγκεν την χειρα αυτου εκ του κολπου αυτου και εγενηθη η χειρ αυτου ωσει χιων 7 και ειπεν παλιν εισενεγκε την χειρα σου εις τον κολπον σου και εισηνεγκεν την χειρα εις τον κολπον αυτου και εξηνεγκεν αυτην εκ του κολπου αυτου και παλιν απεκατεστη εις την χροαν της σαρκος αυτου 8 εαν δε μη πιστευσωσιν σοι μηδε εισακουσωσιν της φωνης του σημειου του πρωτου πιστευσουσιν σοι της φωνης του σημειου του εσχατου 9 και εσται εαν μη πιστευσωσιν σοι τοις δυσι σημειοις τουτοις μηδε εισακουσωσιν της φωνης σου

λημψή απο του υδατος του ποταμου και εκχεεις επι το ξηρον και εσται το υδωρ ο εαν λαβης απο του ποταμου αιμα επι του ξηρου 10 ειπεν δε μωυσης προς κυριον δεομαι κυριε ουχ ικανος ειμι προ της εχθες ουδε προ της τριτης ημερας ουδε αφ' ου ηρξω λαλειν τω θεραποντι σου ισχυροφωνος και βραδυγλωσσος εγω ειμι 11 ειπεν δε κυριος προς μωυσην τις εδωκεν στομα ανθρωπω και τις εποιοησεν δυσκωφον και κωφον βλεποντα και τυφλον ουκ εγω ο θεος 12 και νυν πορευου και εγω ανοιξω το στομα σου και συμβιβασω σε ο μελλεις λαλησαι 13 και ειπεν μωυσης δεομαι κυριε προχειρισαι δυναμενον αλλον ον αποστελεις 14 και θυμωθεις οργη κυριος επι μωυσην ειπεν ουκ ιδου ααρων ο αδελφος σου ο λευιτης επισταμαι οτι λαλων λαλησει αυτος σοι και ιδου αυτος εξελευσεται εις συναντησιν σοι και ιδων σε χαρησεται εν εαυτω 15 και ερεις προς αυτον και δωσεις τα ρηματα μου εις το στομα αυτου και εγω ανοιξω το στομα σου και το στομα αυτου και συμβιβασω υμας α ποιησετε 16 και αυτος σοι προσλαλησει προς τον λαον και αυτος εσται σου στομα συ δε αυτω εση τα προς τον θεον 17 και την ραβδον ταυτην την στραφεισαν εις οφιν λημψη εν τη χειρι σου εν η ποιησεις εν αυτη τα σημεια 18 επορευθη δε μωυσης και απεστρεψεν προς ιοθορ τον γαμβρον αυτου και λεγει πορευσομαι και αποστρεψω προς τους αδελφους μου τους εν αιγυπτω και οφομαι ει ετι ζωσιν και ειπεν ιοθορ μωυση βαδιζε υγαινων 19 μετα δε τας ημερας τας πολλας εκεινας ετελευτησεν ο βασιλευς αιγυπτου ειπεν δε κυριος προς μωυσην εν μαδιαμ βαδιζε απελθε εις αιγυπτον τεθνηκασιν γαρ παντες οι ζητουντες σου την ψυχην 20 αναλαβων δε μωυσης την γυναικα και τα παιδια ανεβιβασεν αυτα επι τα υποζυγια και επεστρεψεν εις αιγυπτον ελαβεν δε μωυσης την ραβδον την παρα του θεου εν τη χειρι αυτου 21 ειπεν δε κυριος προς μωυσην πορευομενου σου και αποστρεφοντος εις αιγυπτον ορα παντα τα τερατα α εδωκα εν ταις χερσιν σου ποιησεις αυτα εναντιον φαραω εγω δε σκληρυνω την καρδιαν αυτου και ου μη εξαποστειλη τον λαον 22 συ δε ερεις τω φαραω ταδε λεγει κυριος υιος πρωτοτοκος μου ισραηλ 23 ειπα δε σοι εξαποστειλον τον λαον μου ινα μοι λατρευση ει μεν ουν μη βουλει εξαποστειλαι αυτους ορα ουν εγω αποκτενω τον υιον σου τον πρωτοτοκον 24 εγενετο δε εν τη οδω εν τω καταλυματι συνηνητησεν αυτω αγγελος κυριου και εζητει αυτον αποκτειναι 25 και λαβουσα σεπφωρα ψηφον περιετεμεν την ακροβυστιαν του υιου αυτης και προσεπεσεν προς τους ποδας και ειπεν εστη το αιμα της περιτομης του παιδιου μου 26 και απηλθεν απ' αυτου διοτι ειπεν εστη το αιμα της περιτομης του παιδιου μου 27 ειπεν δε κυριος προς ααρων πορευθητι εις συναντησιν μωυσει εις την ερημον και επορευθη και συνηνητησεν αυτω εν τω ορει του θεου και κατεφιλησαν αλληλους 28 και ανηγγειλεν μωυσης τω ααρων παντας τους λογους κυριου ους απεστειλεν και παντα τα σημεια α ενετειλατο αυτω 29 επορευθη δε μωυσης και ααρων και συνηγαγον την γερουσιαν των υιων ισραηλ 30 και ελαλησεν ααρων παντα τα ρηματα ταυτα α ελαλησεν ο θεος προς

μωυσην και εποιησεν τα σημεια εναντιον του λαου 31 και επιστευσεν ο λαος και εχαρη οτι επεσκεψατο ο θεος τους υιους ισραηλ και οτι ειδεν αυτων την θλιψιν κυψας δε ο λαος προσεκυνησεν

Chapter 5

1 και μετα ταυτα εισηλθεν μωυσης και ααρων προς φαραω και ειπαν αυτω ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ εξαποστειλον τον λαον μου ινα μοι εορτασωσιν εν τη ερημω 2 και ειπεν φαραω τις εστιν ου εισακουσομαι της φωνης αυτου ωστε εξαποστειλαι τους υιους ισραηλ ουκ οйда τον κυριον και τον ισραηλ ουκ εξαποστελλω 3 και λεγουσιν αυτω ο θεος των εβραιων προσκεκληται ημας πορευσομεθα ουν οδον τριων ημερων εις την ερημον οπως θυσωμεν τω θεω ημων μηποτε συναντηση ημιν θανατος η φονος 4 και ειπεν αυτοις ο βασιλευς αιγυπτου ινα τι μωυση και ααρων διαστρεφετε τον λαον μου απο των εργων απελθατε εκαστος υμων προς τα εργα αυτου 5 και ειπεν φαραω ιδου νυν πολυπληθει ο λαος μη ουν καταπαυσωμεν αυτους απο των εργων 6 συνεταξεν δε φαραω τοις εργοδιωκταις του λαου και τοις γραμματευσιν λεγων 7 ουκετι προστεδησεται διδοναι αχυρον τω λαω εις την πλινθουργιαν καθαπερ εχθες και τριτην ημεραν αυτοι πορευεσθωσαν και συναγαγετωσαν εαυτοις αχυρα 8 και την συνταξιν της πλινθειας ης αυτοι ποιουσιν καθ' εκαστην ημεραν επιβαλεις αυτοις ουκ αφελεις ουδεν σχολαζουσιν γαρ δια τουτο κεκραγασιν λεγοντες πορευθωμεν και θυσωμεν τω θεω ημων 9 βαρυνεσθω τα εργα των ανθρωπων τουτων και μεριμνατωσαν ταυτα και μη μεριμνατωσαν εν λογοις κενοις 10 κατεσπευδον δε αυτους οι εργοδιωκται και οι γραμματαις και ελεγον προς τον λαον λεγοντες ταδε λεγει φαραω ουκετι διδωμι υμιν αχυρα 11 αυτοι υμεις πορευομενοι συλλεγετε εαυτοις αχυρα οδεν εαν ευρητε ου γαρ αφαιρειται απο της συνταξεως υμων ουδεν 12 και διεσπαρη ο λαος εν ολη αιγυπτω συναγαγειν καλαμην εις αχυρα 13 οι δε εργοδιωκται κατεσπευδον αυτους λεγοντες συντελειτε τα εργα τα καθηκοντα καθ' ημεραν καθαπερ και οτε το αχυρον εδιδοτο υμιν 14 και εμαστιγωθησαν οι γραμματαις του γενους των υιων ισραηλ οι κατασταθεντες επ' αυτους υπο των επιστατων του φαραω λεγοντες δια τι ου συνετελεσατε τας συνταξεις υμων της πλινθειας καθαπερ εχθες και τριτην ημεραν και το της σημερον 15 εισελθοντες δε οι γραμματαις των υιων ισραηλ κατεβοησαν προς φαραω λεγοντες ινα τι ουτως ποιεις τοις σοις οικεταις 16 αχυρον ου διδοται τοις οικεταις σου και την πλινθον ημιν λεγουσιν ποιειν και ιδου οι παιδες σου μεμαστιγωνται αδικησεις ουν τον λαον σου 17 και ειπεν αυτοις σχολαζετε σχολασται εστε δια τουτο λεγετε πορευθωμεν θυσωμεν τω θεω ημων 18 νυν ουν πορευθεντες εργαζεσθε το γαρ αχυρον ου δοθησεται υμιν και την συνταξιν της πλινθειας αποδωσετε 19 εωρων δε οι γραμματαις των υιων ισ-

ραηλ εαυτους εν κακοις λεγοντες ουκ απολειψετε της πλινθειας το καθηκον τη ημερα 20 συνηνητησαν δε μωυση και ααρων ερχομενοις εις συναντησιν αυτοις εκπορευομενων αυτων απο φαραω 21 και ειπαν αυτοις ιδοι ο θεος υμας και κριναι οτι εβδελυξατε την οσμην ημων εναντιον φαραω και εναντιον των θεραποντων αυτου δουναι ρομφαιαν εις τας χειρας αυτου αποκτειναι ημας 22 επεστρεψεν δε μωυσης προς κυριον και ειπεν κυριε δια τι εκακωσας τον λαον τουτον και ινα τι απεσταλκας με 23 και αφ' ου πεπορευμαι προς φαραω λαλησαι επι τω σω ονοματι εκακωσεν τον λαον τουτον και ουκ ερρυσω τον λαον σου

Chapter 6

1 και ειπεν κυριος προς μωυσην ηδη οφει α ποιησω τω φαραω εν γαρ χειρι κραταια εξαποστελει αυτους και εν βραχιονι υψηλω εκβαλει αυτους εκ της γης αυτου 2 ελαλησεν δε ο θεος προς μωυσην και ειπεν προς αυτον εγω κυριος 3 και ωφθην προς αβρααμ και ισαακ και ιακωβ θεος ων αυτων και το ονομα μου κυριος ουκ εδηλωσα αυτοις 4 και εστησα την διαθηκην μου προς αυτους ωστε δουναι αυτοις την γην των χαναναιων την γην ην παρωκηχασιν εν η και παρωκησαν επ' αυτης 5 και εγω εισηκουσα τον στεναγμον των υιων ισραηλ ον οι αιγυπτιοι καταδουλουνται αυτους και εμνησθην της διαθηκης υμων 6 βαδιζε ειπον τοις υιοις ισραηλ λεγων εγω κυριος και εξαξω υμας απο της δυναστειας των αιγυπτιων και ρυσομαι υμας εκ της δουλειας και λυτρωσομαι υμας εν βραχιονι υψηλω και κρισει μεγαλη 7 και λημψομαι εμαυτω υμας λαον εμοι και εσομαι υμων θεος και γνωσεσθε οτι εγω κυριος ο θεος υμων ο εξαγαγων υμας εκ της καταδυναστειας των αιγυπτιων 8 και εισαξω υμας εις την γην εις ην εξετεινα την χειρα μου δουναι αυτην τω αβρααμ και ισαακ και ιακωβ και δωσω υμιν αυτην εν κληρω εγω κυριος 9 ελαλησεν δε μωυσης ουτως τοις υιοις ισραηλ και ουκ εισηκουσαν μωυση απο της ολιγοψυχιας και απο των εργων των σκληρων 10 ειπεν δε κυριος προς μωυσην λεγων 11 εισελθε λαλησον φαραω βασιλει αιγυπτου ινα εξαποστειλη τους υιους ισραηλ εκ της γης αυτου 12 ελαλησεν δε μωυσης εναντι κυριου λεγων ιδου οι υιοι ισραηλ ουκ εισηκουσαν μου και πως εισακουσεται μου φαραω εγω δε αλογος ειμι 13 ειπεν δε κυριος προς μωυσην και ααρων και συνεταξεν αυτοις προς φαραω βασιλεα αιγυπτου ωστε εξαποστειλαι τους υιους ισραηλ εκ γης αιγυπτου 14 και ουτοι αρχηγοι οικων πατριων αυτων υιοι ρουβην πρωτοτοκου ισραηλ ενωχ και φαλλους ασρων και χαρμι αυτη η συγγενεια ρουβην 15 και υιοι συμεων ιεμουηλ και ιαμιν και αωδ και ιαχιν και σααρ και σαουλ ο εκ της φοινισσης αυται αι πατριαι των υιων συμεων 16 και ταυτα τα ονοματα των υιων λευι κατα συγγενειας αυτων γεδσων κααθ και μεραρι και τα ετη της ζωης λευι εκατον τριακοντα επτα 17 και ουτοι υιοι γεδσων λοβενι και σεμει+ οικoi πατριας αυτων

18 και υιοι κααθ αμβραμ και ισσααρ χεβρων και οζιηλ και τα ετη της ζωης κααθ εκατον τριακοντα ετη 19 και υιοι μεραρι μοολι και ομουσι ουτοι οικoi πατριων λευι κατα συγγενειας αυτων 20 και ελαβεν αμβραμ την ιωχαβεδ θυγατερα του αδελφου του πατρος αυτου εαυτω εις γυναικα και εγεννησεν αυτω τον τε ααρων και μωυσην και μαριαμ την αδελφην αυτων τα δε ετη της ζωης αμβραμ εκατον τριακοντα δυο ετη 21 και υιοι ισσααρ κορε και ναφεκ και ζεχρι 22 και υιοι οζιηλ ελισταφαν και σετρι 23 ελαβεν δε ααρων την ελισταβεδ θυγατερα αμιναδαβ αδελφην νασσων αυτω γυναικα και ετεκεν αυτω τον τε ναδαβ και αβιουδ και ελεαζαρ και ιθαμαρ 24 υιοι δε κορε ασιρ και ελκανα και αβιασαφ αυται αι γενεσεις κορε 25 και ελεαζαρ ο του ααρων ελαβεν των θυγατερων φουτιηλ αυτω γυναικα και ετεκεν αυτω τον φινεες αυται αι αρχαι πατριας λευιτων κατα γενεσεις αυτων 26 ουτος ααρων και μωυσης οis ειπεν αυτοis ο θεος εξαγαγειν τους υιους ισραηλ εκ γης αιγυπτου συν δυναμει αυτων 27 ουτοι εισιν οι διαλεγόμενοι προς φαראω βασιλεα αιγυπτου και εξηγαγον τους υιους ισραηλ εξ αιγυπτου αυτος ααρων και μωυσης 28 η ημερα ελαλησεν κυριος μωυση εν γη αιγυπτω 29 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων εγω κυριος λαλησον προς φαראω βασιλεα αιγυπτου οσα εγω λεγω προς σε 30 και ειπεν μωυσης εναντιον κυριου ιδου εγω ισχυροφωνος ειμι και πως εισακουσεται μου φαראω

Chapter 7

1 και ειπεν κυριος προς μωυσην λεγων ιδου δεδωκα σε θεον φαראω και ααρων ο αδελφος σου εσται σου προφητης 2 συ δε λαλησεις αυτω παντα οσα σοι εντελλομαι ο δε ααρων ο αδελφος σου λαλησει προς φαראω ωστε εξαποστειλαι τους υιους ισραηλ εκ της γης αυτου 3 εγω δε σκληρυνω την καρδιαν φαראω και πληθυνω τα σημεια μου και τα τερατα εν γη αιγυπτω 4 και ουκ εισακουσεται υμων φαראω και επιβαλω την χειρα μου επ' αιγυπτον και εξαξω συν δυναμει μου τον λαον μου τους υιους ισραηλ εκ γης αιγυπτου συν εκδικησει μεγαλη 5 και γνωσονται παντες οι αιγυπτιοι οτι εγω ειμι κυριος εκτεινων την χειρα επ' αιγυπτον και εξαξω τους υιους ισραηλ εκ μεσου αυτων 6 εποιησεν δε μωυσης και ααρων καθαπερ ενετειλατο αυτοis κυριος ουτως εποιησαν 7 μωυσης δε ην ετων ογδοηκοντα ααρων δε ο αδελφος αυτου ετων ογδοηκοντα τριων ηνικα ελαλησεν προς φαראω 8 και ειπεν κυριος προς μωυσην και ααρων λεγων 9 και εαν λαληση προς υμας φαראω λεγων δοτε ημιν σημειον η τερας και ερεις ααρων τω αδελφω σου λαβε την ραβδον και ριψον αυτην επι την γην εναντιον φαראω και εναντιον των θεραποντων αυτου και εσται δρακων 10 εισηλθεν δε μωυσης και ααρων εναντιον φαראω και των θεραποντων αυτου και εποιησαν ουτως καθαπερ ενετειλατο αυτοis κυριος και ερριψεν ααρων την ραβδον εναντιον φαראω και εναντιον των

θεραποντων αυτου και εγενετο δρακων 11 συνεκαλεσεν δε φαραω τους σοφισ-
τας αιγυπτου και τους φαρμακους και εποιησαν και οι επαοιδοι των αιγυπτιων
ταις φαρμακειαις αυτων ωσαντως 12 και ερριψαν εκαστος την ραβδον αυτου και
εγενοντο δρακοντες και κατεπιεν η ραβδος η ααρων τας εκεινων ραβδους 13 και
κατισχυσεν η καρδια φαραω και ουκ εισηκουσεν αυτων καθαπερ ελαλησεν αυτοις
κυριος 14 ειπεν δε κυριος προς μωυσην βεβαρηται η καρδια φαραω του μη εξα-
ποστεilai τον λαον 15 βαδισον προς φαραω το πρωι ιδου αυτος εκπορευεται επι
το υδωρ και στηση συναντων αυτω επι το χειλος του ποταμου και την ραβδον την
στραφεισαν εις οφιν λημψη εν τη χειρι σου 16 και ερεις προς αυτον κυριος ο θεος
των εβραιων απεσταλκεν με προς σε λεγων εξαποστεilon τον λαον μου ινα μοι
λατρευση εν τη ερημω και ιδου ουκ εισηκουσας εως τουτου 17 ταδε λεγει κυριος
εν τουτω γνωση οτι εγω κυριος ιδου εγω τυπτω τη ραβδω τη εν τη χειρι μου επι
το υδωρ το εν τω ποταμω και μεταβαλει εις αιμα 18 και οι ιχθυες οι εν τω ποταμω
τελευτηουσιν και εποξεσει ο ποταμος και ου δυνησονται οι αιγυπτιοι πειν υδωρ
απο του ποταμου 19 ειπεν δε κυριος προς μωυσην ειπον ααρων τω αδελφω σου
λαβε την ραβδον σου και εκτεινον την χειρα σου επι τα υδατα αιγυπτου και επι
τους ποταμους αυτων και επι τας διωρυγας αυτων και επι τα ελη αυτων και επι
παν συνεστηκος υδωρ αυτων και εσται αιμα και εγενετο αιμα εν παση γη αιγυπ-
του εν τε τοις ξυλοις και εν τοις λιθοις 20 και εποιησαν ουτως μωυσης και ααρων
καθαπερ ενετειλατο αυτοις κυριος και επαρας τη ραβδω αυτου επαταξεν το υδωρ
το εν τω ποταμω εναντιον φαραω και εναντιον των θεραποντων αυτου και μετε-
βαλεν παν το υδωρ το εν τω ποταμω εις αιμα 21 και οι ιχθυες οι εν τω ποταμω
ετελευτησαν και επωξεσεν ο ποταμος και ουκ ηδυναντο οι αιγυπτιοι πειν υδωρ
εκ του ποταμου και ην το αιμα εν παση γη αιγυπτου 22 εποιησαν δε ωσαντως
και οι επαοιδοι των αιγυπτιων ταις φαρμακειαις αυτων και εσκληρυνθη η καρδια
φαραω και ουκ εισηκουσεν αυτων καθαπερ ειπεν κυριος 23 επιστραφεις δε φαραω
εισηλθεν εις τον οικον αυτου και ουκ επεστησεν τον νουν αυτου ουδε επι τουτω
24 ωρυξαν δε παντες οι αιγυπτιοι κυκλω του ποταμου ωστε πειν υδωρ και ουκ
ηδυναντο πειν υδωρ απο του ποταμου 25 και ανεπληρωθησαν επτα ημεραι μετα
το παταξαι κυριον τον ποταμον 26 ειπεν δε κυριος προς μωυσην εισελθε προς
φαραω και ερεις προς αυτον ταδε λεγει κυριος εξαποστεilon τον λαον μου ινα
μοι λατρευσωσιν 27 ει δε μη βουλει συ εξαποστεilai ιδου εγω τυπτω παντα τα
ορια σου τοις βατραχοις 28 και εξερευξεται ο ποταμος βατραχους και αναβαντες
εισελευσονται εις τους οικους σου και εις τα ταμεια των κοιτωνων σου και επι
των κλινων σου και εις τους οικους των θεραποντων σου και του λαου σου και
εν τοις φυραμασιν σου και εν τοις κλιβανοις σου 29 και επι σε και επι τους
θεραποντας σου και επι τον λαον σου αναβησονται οι βατραχοι

Chapter 8

1 ειπεν δε κυριος προς μωυσην ειπον ααρων τω αδελφω σου εκτεινον τη χειρι την ραβδον σου επι τους ποταμους και επι τας διωρυγας και επι τα ελη και αναγαγε τους βατραχους 2 και εξετεινεν ααρων την χειρα επι τα υδατα αιγυπτου και ανηγαγεν τους βατραχους και ανεβιβασθη ο βατραχος και εκαλυψεν την γην αιγυπτου 3 εποιησαν δε ωσαυτως και οι επαοιδοι των αιγυπτιων ταις φαρμακειαις αυτων και ανηγαγον τους βατραχους επι γην αιγυπτου 4 και εκαλεσεν φαραω μωυσην και ααρων και ειπεν ευξασθε περι εμου προς κυριον και περιελετω τους βατραχους απ' εμου και απο του εμου λαου και εξαποστελω τον λαον και θυσωσιν κυριω 5 ειπεν δε μωυσης προς φαραω ταξια προς με ποτε ευξωμαι περι σου και περι των θεραποντων σου και περι του λαου σου αφανισαι τους βατραχους απο σου και απο του λαου σου και εκ των οικιων υμων πλην εν τω ποταμω υπολειφθησονται 6 ο δε ειπεν εις αυριον ειπεν ουν ως ειρηκας ινα ειδης οτι ουκ εστιν αλλος πλην κυριου 7 και περιαιρεθησονται οι βατραχοι απο σου και εκ των οικιων υμων και εκ των επαυλεων και απο των θεραποντων σου και απο του λαου σου πλην εν τω ποταμω υπολειφθησονται 8 εξηλθεν δε μωυσης και ααρων απο φαραω και εβοησεν μωυσης προς κυριον περι του ορισμου των βατραχων ως εταξατο φαραω 9 εποιησεν δε κυριος καθαπερ ειπεν μωυσης και ετελευτησαν οι βατραχοι εκ των οικιων και εκ των επαυλεων και εκ των αγρων 10 και συνηγαγον αυτους διμωνιας διμωνιας και ωζεσεν η γη 11 ιδων δε φαραω οτι γεγονεν αναψυξις εβαρυνθη η καρδια αυτου και ουκ εισηκουσεν αυτων καθαπερ ελαλησεν κυριος 12 ειπεν δε κυριος προς μωυσην ειπον ααρων εκτεινον τη χειρι την ραβδον σου και παταξον το χωμα της γης και εσονται σκνιφες εν τε τοις ανθρωποις και εν τοις τετραποσιν και εν παση γη αιγυπτου 13 εξετεινεν ουν ααρων τη χειρι την ραβδον και επαταξεν το χωμα της γης και εγενοντο οι σκνιφες εν τε τοις ανθρωποις και εν τοις τετραποσιν και εν παντι χωματι της γης εγενοντο οι σκνιφες εν παση γη αιγυπτου 14 εποιησαν δε ωσαυτως και οι επαοιδοι ταις φαρμακειαις αυτων εξαγαγειν τον σκνιφα και ουκ ηδυναντο και εγενοντο οι σκνιφες εν τοις ανθρωποις και εν τοις τετραποσιν 15 ειπαν ουν οι επαοιδοι τω φαραω δακτυλος θεου εστιν τουτο και εσκληρυνθη η καρδια φαραω και ουκ εισηκουσεν αυτων καθαπερ ελαλησεν κυριος 16 ειπεν δε κυριος προς μωυσην ορθρισον το πρωι και στηθι εναντιον φαραω και ιδου αυτος εξελευσεται επι το υδωρ και ερεις προς αυτον ταδε λεγει κυριος εξαποστεilon τον λαον μου ινα μοι λατρευσωσιν εν τη ερημω 17 εαν δε μη βουλη εξαποστεilai τον λαον μου ιδου εγω επαποστελλω επι σε και επι τους θεραποντας σου και επι τον λαον σου και επι τους οικους υμων κυνομυιαν και πλησθησονται αι οικiai των αιγυπτιων της κυνομυιης και εις την γην εφ' ης εισιν επ' αυτης 18 και παραδοξασω εν τη

ημερα εκεινη την γην γεσεμ εφ' ης ο λαος μου επεστιν επ' αυτης εφ' ης ουκ εσται εκει η κυνομυια ινα ειδης οτι εγω ειμι κυριος ο κυριος πασης της γης 19 και δωσω διαστολην ανα μεσον του εμου λαου και ανα μεσον του σου λαου εν δε τη αυριον εσται το σημειον τουτο επι της γης 20 εποιησεν δε κυριος ουτως και παρεγενετο η κυνομυια πληθος εις τους οικους φαραω και εις τους οικους των θεραποντων αυτου και εις πασαν την γην αιγυπτου και εξωλεθρευθη η γη απο της κυνομυιης 21 εκαλεσεν δε φαραω μωυσην και ααρων λεγων ελθοντες θυσατε τω θεω υμων εν τη γη 22 και ειπεν μωυσης ου δυνατον γενεσθαι ουτως τα γαρ βδελυγματα των αιγυπτιων θυσομεν κυριω τω θεω ημων εαν γαρ θυσωμεν τα βδελυγματα των αιγυπτιων εναντιον αυτων λιθοβοληθησομεθα 23 οδον τριων ημερων πορευσομεθα εις την ερημον και θυσομεν κυριω τω θεω ημων καθαπερ ειπεν ημιν 24 και ειπεν φαραω εγω αποστελλω υμας και θυσατε κυριω τω θεω υμων εν τη ερημω αλλ' ου μακραν αποτενειτε πορευθηναι ευξασθε ουν περι εμου προς κυριον 25 ειπεν δε μωυσης οδε εγω εξελευσομαι απο σου και ευξομαι προς τον θεον και απελευσεται η κυνομυια απο σου και απο των θεραποντων σου και του λαου σου αυριον μη προσδης ετι φαραω εξαπατησαι του μη εξαποστειλαι τον λαον θυσαι κυριω 26 εξηλθεν δε μωυσης απο φαραω και ηυξατο προς τον θεον 27 εποιησεν δε κυριος καθαπερ ειπεν μωυσης και περιειλεν την κυνομυιαν απο φαραω και των θεραποντων αυτου και του λαου αυτου και ου κατελειφθη ουδεμια 28 και εβαρυνεν φαραω την καρδιαν αυτου και επι του καιρου τουτου και ουκ ηθελησεν εξαποστειλαι τον λαον

Chapter 9

1 ειπεν δε κυριος προς μωυσην εισελθε προς φαραω και ερεις αυτω ταδε λεγει κυριος ο θεος των εβραιων εξαποστειλον τον λαον μου ινα μοι λατρευσωσιν 2 ει μεν ουν μη βουλει εξαποστειλαι τον λαον μου αλλ' ετι εγκρατεις αυτου 3 ιδου χειρ κυριου επεσται εν τοις κτηνεσιν σου τοις εν τοις πεδιοις εν τε τοις ιπποις και εν τοις υποζυγιοις και ταις καμηλοις και βουσιν και προβατοις θανατος μεγας σφοδρα 4 και παραδοξασω εγω εν τω καιρω εκεινω ανα μεσον των κτηνων των αιγυπτιων και ανα μεσον των κτηνων των υιων ισραηλ ου τελευτησει απο παντων των του ισραηλ υιων ρητον 5 και εδωκεν ο θεος ορον λεγων εν τη αυριον ποιησει κυριος το ρημα τουτο επι της γης 6 και εποιησεν κυριος το ρημα τουτο τη επαυριον και ετελευτησεν παντα τα κτηνη των αιγυπτιων απο δε των κτηνων των υιων ισραηλ ουκ ετελευτησεν ουδεν 7 ιδων δε φαραω οτι ουκ ετελευτησεν απο παντων των κτηνων των υιων ισραηλ ουδεν εβαρυνθη η καρδια φαραω και ουκ εξαπεστειλεν τον λαον 8 ειπεν δε κυριος προς μωυσην και ααρων λεγων λαβετε υμεις πληρεις τας χειρας αιθαλης καμιναιας και πασατω μωυσης εις τον ουρανον

εναντιον φαραω και εναντιον των θεραποντων αυτου 9 και γεννηθητω κονιορτος επι πασαν την γην αιγυπτου και εσται επι τους ανθρωπους και επι τα τετραποδα ελκη φλυκτιδες αναζευσαι εν τε τοις ανθρωποις και εν τοις τετραποσιν και εν παση γη αιγυπτου 10 και ελαβεν την αιθαλην της καμιναιας εναντιον φαραω και επασεν αυτην μωυσης εις τον ουρανον και εγενετο ελκη φλυκτιδες αναζευσαι εν τοις ανθρωποις και εν τοις τετραποσιν 11 και ουκ ηδυναντο οι φαρμακοι στηναι εναντιον μωυση δια τα ελκη εγενετο γαρ τα ελκη εν τοις φαρμακοις και εν παση γη αιγυπτου 12 εσκληρυνεν δε κυριος την καρδιαν φαραω και ουκ εισηκουσεν αυτων καθα συνεταξεν κυριος 13 ειπεν δε κυριος προς μωυσην ορθρισον το πρωι και στηθι εναντιον φαραω και ερεις προς αυτον ταδε λεγει κυριος ο θεος των εβραιων εξαποστειλον τον λαον μου ινα λατρευσωσιν μοι 14 εν τω γαρ νυν καιρω εγω εξαποστελλω παντα τα συναντηματα μου εις την καρδιαν σου και των θεραποντων σου και του λαου σου ιν' ειδης οτι ουκ εστιν ως εγω αλλος εν παση τη γη 15 νυν γαρ αποστειλας την χειρα παταξω σε και τον λαον σου θανατω και εκτριβηση απο της γης 16 και ενεκεν τουτου διετηρηθης ινα ενδειξωμαι εν σοι την ισχυν μου και οπως διαγγελη το ονομα μου εν παση τη γη 17 ετι ουν συ εμποιη του λαου μου του μη εξαποστειλαι αυτους 18 ιδου εγω υω ταυτην την ωραν αυριον χαλαζαν πολλην σφοδρα ητις τοιαυτη ου γεγονεν εν αιγυπτω αφ' ης ημερας εκτισται εως της ημερας ταυτης 19 νυν ουν κατασπευσον συναγαγειν τα κτηνη σου και οσα σοι εστιν εν τω πεδιω παντες γαρ οι ανθρωποι και τα κτηνη οσα αν ευρεθη εν τω πεδιω και μη εισελθη εις οικιαν πεση δε επ' αυτα η χαλαζα τελευτησει 20 ο φοβουμενος το ρημα κυριου των θεραποντων φαραω συνηγαγεν τα κτηνη αυτου εις τους οικους 21 ος δε μη προσεσχεν τη διανοια εις το ρημα κυριου αφηκεν τα κτηνη εν τοις πεδιοις 22 ειπεν δε κυριος προς μωυσην εκτεινον την χειρα σου εις τον ουρανον και εσται χαλαζα επι πασαν γην αιγυπτου επι τε τους ανθρωπους και τα κτηνη και επι πασαν βοτανην την επι της γης 23 εξετεινεν δε μωυσης την χειρα εις τον ουρανον και κυριος εδωκεν φωνας και χαλαζαν και διετρεχεν το πυρ επι της γης και εβρεξεν κυριος χαλαζαν επι πασαν γην αιγυπτου 24 ην δε η χαλαζα και το πυρ φλογιζον εν τη χαλαζη η δε χαλαζα πολλη σφοδρα σφοδρα ητις τοιαυτη ου γεγονεν εν αιγυπτω αφ' ου γεγενηται επ' αυτης εθνος 25 επαταξεν δε η χαλαζα εν παση γη αιγυπτου απο ανθρωπου εως κτηνους και πασαν βοτανην την εν τω πεδιω επαταξεν η χαλαζα και παντα τα ξυλα τα εν τοις πεδιοις συνετριψεν η χαλαζα 26 πλην εν γη γεσεμ ου ησαν οι υιοι ισραηλ ουκ εγενετο η χαλαζα 27 αποστειλας δε φαραω εκαλεσεν μωυσην και ααρων και ειπεν αυτοις ημαρτηκα το νυν ο κυριος δικαιος εγω δε και ο λαος μου ασεβεις 28 ευξασθε ουν περι εμου προς κυριον και παυσασθω του γεννηθηναι φωνας θεου και χαλαζαν και πυρ και εξαποστελω υμας και ουκετι προσθησεσθε μενειν 29 ειπεν δε αυτω μωυσης ως αν εξελθω την πολιν εκπετασω

τας χειρας μου προς κυριον και αι φωναι παυσονται και η χαλαζα και ο υετος ουκ εσται ετι ινα γνωσ οτι του κυριου η γη 30 και συ και οι θεραποντες σου επισταμαι οτι ουδεπω πεφοβησθε τον κυριον 31 το δε λινον και η κριθη επληγη η γαρ κριθη παρεστηχυια το δε λινον σπερματιζον 32 ο δε πυρος και η ολυρα ουκ επληγη οψιμα γαρ ην 33 εξηλθεν δε μωυσης απο φαραω εκτος της πολεως και εξεπετασεν τας χειρας προς κυριον και αι φωναι επαυσαντο και η χαλαζα και ο υετος ουκ εσταξεν ετι επι την γην 34 ιδων δε φαραω οτι πεπαυται ο υετος και η χαλαζα και αι φωναι προσεδετο του αμαρτανειν και εβαρυνεν αυτου την καρδιαν και των θεραποντων αυτου 35 και εσκληρυνθη η καρδια φαραω και ουκ εξαπεστειλεν τους υιους ισραηλ καθαπερ ελαλησεν κυριος τω μωυση

Chapter 10

1 ειπεν δε κυριος προς μωυσην λεγων εισελθε προς φαραω εγω γαρ εσκληρυνα αυτου την καρδιαν και των θεραποντων αυτου ινα εξης επελθη τα σημεια ταυτα επ' αυτους 2 οπως διηγησησθε εις τα ωτα των τεκνων υμων και τοις τεκνοις των τεκνων υμων οσα εμπεπαιχα τοις αιγυπτιοις και τα σημεια μου α εποησα εν αυτοις και γνωσεσθε οτι εγω κυριος 3 εισηλθεν δε μωυσης και ααρων εναντιον φαραω και ειπαν αυτω ταδε λεγει κυριος ο θεος των εβραιων εως τινος ου βουλει εντραπηναι με εξαποστειλον τον λαον μου ινα λατρευσωσιν μοι 4 εαν δε μη θελης συ εξαποστειλαι τον λαον μου ιδου εγω επαγω ταυτην την ωραν αυριον ακριδα πολλην επι παντα τα ορια σου 5 και καλυψει την οψιν της γης και ου δυνηση κατιδειν την γην και κατεδεται παν το περισσον της γης το καταλειφθεν ο κατελιπεν υμιν η χαλαζα και κατεδεται παν ξυλον το φυομενον υμιν επι της γης 6 και πλησθησονται σου αι οικiai και αι οικiai των θεραποντων σου και πασαι αι οικiai εν παση γη των αιγυπτιων α ουδεποτε εωρακασιν οι πατερες σου ουδε οι προπαπποι αυτων αφ' ης ημερας γεγονασιν επι της γης εως της ημερας ταυτης και εκκλινας μωυσης εξηλθεν απο φαραω 7 και λεγουσιν οι θεραποντες φαραω προς αυτον εως τινος εσται τουτο ημιν σκωλον εξαποστειλον τους ανθρωπους οπως λατρευσωσιν τω θεω αυτων η ειδεναι βουλει οτι απολωλεν αιγυπτος 8 και απεστρεψαν τον τε μωυσην και ααρων προς φαραω και ειπεν αυτοις πορευεσθε και λατρευσατε τω θεω υμων τινες δε και τινες εισιν οι πορευομενοι 9 και λεγει μωυσης συν τοις νεανισκοις και πρεσβυτεροις πορευσομεθα συν τοις υιοις και θυγατρασιν και προβατοις και βουσιν ημων εστιν γαρ εορτη κυριου του θεου ημων 10 και ειπεν προς αυτους εστω ουτως κυριος μεθ' υμων καθοτι αποστελλω υμας μη και την αποσκευην υμων ιδετε οτι πονηρια προκειται υμιν 11 μη ουτως πορευεσθωσαν δε οι ανδρες και λατρευσατε τω θεω τουτο γαρ αυτοι ζητετε εξεβαλον δε αυτους απο προσωπου φαραω 12 ειπεν δε κυριος προς μωυσην εκτεινον

την χειρα επι γην αιγυπτου και αναβητω ακρις επι την γην και κατεδεεται πασαν βοτανην της γης και παντα τον καρπον των ξυλων ον υπελειπετο η χαλαζα 13 και επηρεν μωυσης την ραβδον εις τον ουρανον και κυριος επηγαγεν ανεμον νοτον επι την γην ολην την ημεραν εκεινην και ολην την νυχτα το πρωι εγενηθη και ο ανεμος ο νοτος ανελαβεν την ακριδα 14 και ανηγαγεν αυτην επι πασαν γην αιγυπτου και κατεπαυσεν επι παντα τα ορια αιγυπτου πολλη σφοδρα προτερα αυτης ου γεγονεν τοιαυτη ακρις και μετα ταυτα ουκ εσται ουτως 15 και εκαλυψεν την οψιν της γης και εφθαρη η γη και κατεφαγεν πασαν βοτανην της γης και παντα τον καρπον των ξυλων ος υπελειφθη απο της χαλαζης ουχ υπελειφθη χλωρον ουδεν εν τοις ξυλοις και εν παση βοτανη του πεδιου εν παση γη αιγυπτου 16 κατεσπευδεν δε φαραω καλεσαι μωυσην και ααρων λεγων ημαρτηκα εναντιον κυριου του θεου υμων και εις υμας 17 προσδεξασθε ουν μου την αμαρτιαν ετι νυν και προσευξασθε προς κυριον τον θεον υμων και περιελετω απ' εμου τον θανατον τουτον 18 εξηλθεν δε μωυσης απο φαραω και ηυξατο προς τον θεον 19 και μετεβαλεν κυριος ανεμον απο θαλασσης σφοδρον και ανελαβεν την ακριδα και ενεβαλεν αυτην εις την ερυθραν θαλασσαν και ουχ υπελειφθη ακρις μια εν παση γη αιγυπτου 20 και εσκληρυνεν κυριος την καρδιαν φαραω και ουκ εξαπεστειλεν τους υιους ισραηλ 21 ειπεν δε κυριος προς μωυσην εκτεινον την χειρα σου εις τον ουρανον και γενηθητω σκοτος επι γην αιγυπτου ψηλαφητον σκοτος 22 εξετεινεν δε μωυσης την χειρα εις τον ουρανον και εγενετο σκοτος γνοφος θυελλα επι πασαν γην αιγυπτου τρεις ημερας 23 και ουκ ειδεν ουδεις τον αδελφον αυτου τρεις ημερας και ουκ εξανεστη ουδεις εκ της κοιτης αυτου τρεις ημερας πασι δε τοις υιοις ισραηλ ην φως εν πασιν οις κατεγινοντο 24 και εκαλεσεν φαραω μωυσην και ααρων λεγων βαδιζετε λατρευσατε κυριω τω θεω υμων πλην των προβατων και των βοων υπολιπεσθε και η αποσκευη υμων αποτρεχετω μεθ' υμων 25 και ειπεν μωυσης αλλα και συ δωσεις ημιν ολοκαυτωματα και θυσιας α ποιησομεν κυριω τω θεω ημων 26 και τα κτηνη ημων πορευσεται μεθ' ημων και ουχ υπολειψομεθα οπλην απ' αυτων γαρ λημψομεθα λατρευσαι κυριω τω θεω ημων ημεις δε ουκ οιδαμεν τι λατρευσωμεν κυριω τω θεω ημων εως του ελθειν ημας εκει 27 εσκληρυνεν δε κυριος την καρδιαν φαραω και ουκ εβουληθη εξαποστελλαι αυτους 28 και λεγει φαραω απελθε απ' εμου προσεχε σεαυτω ετι προσδειναι ιδειν μου το προσωπον η δ' αν ημερα οφθης μοι αποθανη 29 λεγει δε μωυσης ειρηκας ουκετι οφθησομαι σοι εις προσωπον

Chapter 11

1 ειπεν δε κυριος προς μωυσην ετι μιαν πληγην επαξω επι φαραω και επ' αιγυπτον και μετα ταυτα εξαποστελει υμας εντευθεν οταν δε εξαποστελλη υμας συν παντι

εκβαλει υμας εκβολη 2 λαλησον ουν κρυφη εις τα ωτα του λαου και αιτησατω εκαστος παρα του πλησιον και γυνη παρα της πλησιον σκευη αργυρα και χρυσα και ιματισμον 3 κυριος δε εδωκεν την χαριν τω λαω αυτου εναντιον των αιγυπτιων και εχρησαν αυτοις και ο ανθρωπος μωυσης μεγας εγενηθη σφοδρα εναντιον των αιγυπτιων και εναντιον φαραω και εναντιον παντων των θεραποντων αυτου 4 και ειπεν μωυσης ταδε λεγει κυριος περι μεσας νυκτας εγω εισπορευομαι εις μεσον αιγυπτου 5 και τελευτησει παν πρωτοτοκον εν γη αιγυπτω απο πρωτοτοκου φαραω ος καθηται επι του θρονου και εως πρωτοτοκου της θεραπαινης της παρα τον μυλον και εως πρωτοτοκου παντος κτηνους 6 και εσται κραυγη μεγαλη κατα πασαν γην αιγυπτου ητις τοιαυτη ου γεγονεν και τοιαυτη ουκετι προστεθησεται 7 και εν πασι τοις υιοις ισραηλ ου γρυξει κυων τη γλωσση αυτου απο ανθρωπου εως κτηνους οπως ειδης οσα παραδοξασει κυριος ανα μεσον των αιγυπτιων και του ισραηλ 8 και καταβησονται παντες οι παιδες σου ουτοι προς με και προκυνησουσιν με λεγοντες εξελθε συ και πας ο λαος σου ου συ αφηγη και μετα ταυτα εξελευσομαι εξηλθεν δε μωυσης απο φαραω μετα θυμου 9 ειπεν δε κυριος προς μωυσην ουκ εισακουσεται υμων φαραω ινα πληθυνων πληθυνω μου τα σημεια και τα τερατα εν γη αιγυπτω 10 μωυσης δε και ααρων εποιησαν παντα τα σημεια και τα τερατα ταυτα εν γη αιγυπτω εναντιον φαραω εσκληρυνεν δε κυριος την καρδιαν φαραω και ουκ ηθελησεν εξαποστειλαι τους υιους ισραηλ εκ γης αιγυπτου

Chapter 12

1 ειπεν δε κυριος προς μωυσην και ααρων εν γη αιγυπτου λεγων 2 ο μην ουτος υμιν αρχη μηνων πρωτος εστιν υμιν εν τοις μηνσιν του ενιαυτου 3 λαλησον προς πασαν συναγωγην υιων ισραηλ λεγων τη δεκατη του μηνος τουτου λαβετωσαν εκαστος προβατον κατ' οικους πατριων εκαστος προβατον κατ' οικιαν 4 εαν δε ολιγοστοι ωσιν οι εν τη οικια ωστε μη ικανους ειναι εις προβατον συλλημψεται μεθ' εαυτου τον γειτονα τον πλησιον αυτου κατα αριθμον ψυχων εκαστος το αρχουν αυτω συναριθμησεται εις προβατον 5 προβατον τελειον αρσεν ενιαυσιον εσται υμιν απο των αρνων και των εριφων λημψεσθε 6 και εσται υμιν διατετηρημενον εως της τεσσαρεσκαιδεκατης του μηνος τουτου και σφαξουσιν αυτο παν το πληθος συναγωγης υιων ισραηλ προς εσπεραν 7 και λημψονται απο του αιματος και θησουσιν επι των δυο σταθμων και επι την φλιαν εν τοις οικois εν οis εαν φαγωσιν αυτα εν αυτοis 8 και φαγονται τα κρεα τη νυκτι ταυτη οπτα πυρι και αζυμα επι πικριδων εδονται 9 ουκ εδεσθε απ' αυτων ωμον ουδε ηψημενον εν υδατι αλλ' η οπτα πυρι κεφαλην συν τοis ποσιν και τοis ενδοσθιοis 10 ουκ απολειψετε απ' αυτου εως πρωι και οστουν ου συντριψετε απ' αυτου τα δε

καταλείπομενα απ' αυτου εως πρωι εν πυρι κατακαυσετε 11 ουτως δε φαγεσθε αυτο αι οσφυες υμων περιεζωσμεναι και τα υποδηματα εν τοις ποσιν υμων και αι βακτηριαι εν ταις χερσιν υμων και εδεσθε αυτο μετα σπουδης πασχα εστιν κυριω 12 και διελευσομαι εν γη αιγυπτω εν τη νυκτι ταυτη και παταξω παν πρωτοτοκον εν γη αιγυπτω απο ανθρωπου εως κτηνους και εν πασι τοις θεοις των αιγυπτιων ποιησω την εκδικησιν εγω κυριος 13 και εσται το αιμα υμιν εν σημειω επι των οικιων εν αις υμεις εστε εκει και οψομαι το αιμα και σκεπασω υμας και ουκ εσται εν υμιν πληγη του εκτριβηναι οταν παιω εν γη αιγυπτω 14 και εσται η ημερα υμιν αυτη μνημοσυνον και εορτασετε αυτην εορτην κυριω εις πασας τας γενεας υμων νομιμον αιωνιον εορτασετε αυτην 15 επτα ημερας αζυμα εδεσθε απο δε της ημερας της πρωτης αφανιειτε ζυμην εκ των οικιων υμων πας ος αν φαγη ζυμην εξολεθρευθησεται η ψυχη εκεινη εξ ισραηλ απο της ημερας της πρωτης εως της ημερας της εβδομης 16 και η ημερα η πρωτη κληθησεται αγια και η ημερα η εβδομη κλητη αγια εσται υμιν παν εργον λατρευτον ου ποιησετε εν αυταις πλην οσα ποιηθησεται παση ψυχη τουτο μονον ποιηθησεται υμιν 17 και φυλαξεσθε την εντολην ταυτην εν γαρ τη ημερα ταυτη εξαξω την δυναμιν υμων εκ γης αιγυπτου και ποιησετε την ημεραν ταυτην εις γενεας υμων νομιμον αιωνιον 18 εναρχομενου τη τεσσαρεσκαιδεκατη ημερα του μηνος του πρωτου αφ' εσπερας εδεσθε αζυμα εως ημερας μιας και εικαδος του μηνος εως εσπερας 19 επτα ημερας ζυμη ουχ ευρεθησεται εν ταις οικιαις υμων πας ος αν φαγη ζυμωτον εξολεθρευθησεται η ψυχη εκεινη εκ συναγωγης ισραηλ εν τε τοις γειωραις και αυτοχθοσιν της γης 20 παν ζυμωτον ουκ εδεσθε εν παντι δε κατοικητηριω υμων εδεσθε αζυμα 21 εκαλεσεν δε μωυσης πασαν γερουσιαν υιων ισραηλ και ειπεν προς αυτους απελθοντες λαβετε υμιν εαυτοις προβατον κατα συγγενειας υμων και θυσατε το πασχα 22 λημψεσθε δε δεσμην υσσωπου και βαψαντες απο του αιματος του παρα την θυραν καδιξετε της φλιας και επ' αμφοτερων των σταθμων απο του αιματος ο εστιν παρα την θυραν υμεις δε ουκ εξελευσεσθε εκαστος την θυραν του οικου αυτου εως πρωι 23 και παρελευσεται κυριος παταξαι τους αιγυπτιους και οψεται το αιμα επι της φλιας και επ' αμφοτερων των σταθμων και παρελευσεται κυριος την θυραν και ουκ αφησει τον ολεθρευοντα εισελθειν εις τας οικιας υμων παταξαι 24 και φυλαξεσθε το ρημα τουτο νομιμον σεαυτω και τοις υιοις σου εως αιωνος 25 εαν δε εισελθητε εις την γην ην αν δω κυριος υμιν καθοτι ελαλησεν φυλαξεσθε την λατρειαν ταυτην 26 και εσται εαν λεγωσιν προς υμας οι υιοι υμων τις η λατρεία αυτη 27 και ερειτε αυτοις θυσια το πασχα τουτο κυριω ως εσκεπασεν τους οικους των υιων ισραηλ εν αιγυπτω ηνικα επαταξεν τους αιγυπτιους τους δε οικους ημων ερρυσατο και κυψας ο λαος προσεκυνησεν 28 και απελθοντες εποiησαν οι υιοι ισραηλ καθα ενετειλατο κυριος τω μωυση και ααρων ουτως εποiησαν 29 εγενηθη δε μεσουσης της νυκτος και κυριος επαταξεν

παν πρωτοτοκον εν γη αιγυπτω απο πρωτοτοκου φαραω του καθημενου επι του θρονου εως πρωτοτοκου της αιχμαλωτιδος της εν τω λακκω και εως πρωτοτοκου παντος κτηνους 30 και αναστας φαραω νυκτος και παντες οι θεραποντες αυτου και παντες οι αιγυπτιοι και εγενηθη κραυγη μεγαλη εν παση γη αιγυπτω ου γαρ ην οικια εν η ουκ ην εν αυτη τεθνηκως 31 και εκαλεσεν φαραω μωυσην και ααρων νυκτος και ειπεν αυτοις αναστητε και εξελθατε εκ του λαου μου και υμεις και οι υιοι ισραηλ βαδιζετε και λατρευσате κυριω τω θεω υμων καθα λεγετε 32 και τα προβατα και τους βοας υμων αναλαβοντες πορευεσθε ευλογησατε δε καμε 33 και κατεβιαζοντο οι αιγυπτιοι τον λαον σπουδη εκβαλειν αυτους εκ της γης ειπαν γαρ οτι παντες ημεις αποθνησκομεν 34 ανελαβεν δε ο λαος το σταις προ του ζυμωθηναι τα φυραματα αυτων ενδεδεμενα εν τοις ιματιοις αυτων επι των ωμων 35 οι δε υιοι ισραηλ εποιησαν καθα συνεταξεν αυτοις μωυσης και ητησαν παρα των αιγυπτιων σκευη αργυρα και χρυσα και ιματισμον 36 και κυριος εδωκεν την χαριν τω λαω αυτου εναντιον των αιγυπτιων και εχρησαν αυτοις και εσκυλευσαν τους αιγυπτιους 37 απαραντες δε οι υιοι ισραηλ εκ ραμεσση εις σοκχωδα εις εξακοσιας χιλιαδας πεζων οι ανδρες πλην της αποσκευης 38 και επιμικτος πολυς συνανεβη αυτοις και προβατα και βοες και κτηνη πολλα σφοδρα 39 και επεψαν το σταις ο εξηνεγκαν εξ αιγυπτου εγκρυφιας αζυμους ου γαρ εζυμωθη εξεβαλον γαρ αυτους οι αιγυπτιοι και ουκ ηδυνηθησαν επιμειναι ουδε επισιτισμον εποιησαν εαυτοις εις την οδον 40 η δε κατοικησις των υιων ισραηλ ην κατοκησαν εν γη αιγυπτω και εν γη χανααν ετη τετρακοσια τριακοντα 41 και εγενετο μετα τα τετρακοσια τριακοντα ετη εξηλθεν πασα η δυναμις κυριου εκ γης αιγυπτου 42 νυκτος προφυλακη εστιν τω κυριω ωστε εξαγαγειν αυτους εκ γης αιγυπτου εκεινη η νυξ αυτη προφυλακη κυριω ωστε πασι τοις υιοις ισραηλ ειναι εις γενεας αυτων 43 ειπεν δε κυριος προς μωυσην και ααρων λεγων ουτος ο νομος του πασχα πας αλλογενης ουκ εδεται απ' αυτου 44 και παν οικετην τινος η αργυρωνητον περιτεμεις αυτον και τοτε φαγεται απ' αυτου 45 παροικος η μισθωτος ουκ εδεται απ' αυτου 46 εν οικια μια βρωθησεται και ουκ εξοισετε εκ της οικιας των κρεων εξω και οστουν ου συντριψετε απ' αυτου 47 πασα συναγωγη υιων ισραηλ ποιησει αυτο 48 εαν δε τις προσελθη προς υμας προσηλυτος ποιησαι το πασχα κυριω περιτεμεις αυτου παν αρσενικον και τοτε προσελευσεται ποιησαι αυτο και εσται ωπερ και ο αυτοχθων της γης πας απεριτμητος ουκ εδεται απ' αυτου 49 νομος εις εσται τω εγχωριω και τω προσελθοντι προσηλυτω εν υμιν 50 και εποιησαν οι υιοι ισραηλ καθα ενετειλατο κυριος τω μωυση και ααρων προς αυτους ουτως εποιησαν 51 και εγενετο εν τη ημερα εκεινη εξηγαγεν κυριος τους υιους ισραηλ εκ γης αιγυπτου συν δυναμει αυτων

Chapter 13

1 ειπεν δε κυριος προς μωυσην λεγων 2 αγιασον μοι παν πρωτοτοκον πρωτογενες διανοιγον πασαν μητραν εν τοις υιοις ισραηλ απο ανθρωπου εως κτηνους εμοι εστιν 3 ειπεν δε μωυσης προς τον λαον μνημονευετε την ημεραν ταυτην εν η εξηλθατε εκ γης αιγυπτου εξ οικου δουλειας εν γαρ χειρι κραταια εξηγαγεν υμας κυριος εντευθεν και ου βρωθησεται ζυμη 4 εν γαρ τη σημερον υμεις εκπορευεσθε εν μηνι των νεων 5 και εσται ηνικα εαν εισαγαγη σε κυριος ο θεος σου εις την γην των χαναναιων και χετταιων και ευαιων και γεργεσαιων και αμορραιων και φερεζαιων και ιεβουσαιων ην ωμοσεν τοις πατρασιν σου δουναι σοι γην ρεουσαν γαλα και μελι και ποιησεις την λατρειαν ταυτην εν τω μηνι τουτω 6 εξ ημερας εδεσθε αζυμα τη δε ημερα τη εβδομη εορτη κυριου 7 αζυμα εδεσθε τας επτα ημερας ουκ οφθησεται σοι ζυμωτον ουδε εσται σοι ζυμη εν πασιν τοις οριοις σου 8 και αναγγειλεις τω υιω σου εν τη ημερα εκεινη λεγων δια τουτο εποιοσεν κυριος ο θεος μοι ως εξεπορευομην εξ αιγυπτου 9 και εσται σοι σημειον επι της χειρος σου και μνημοσυνον προ οφθαλμων σου οπως αν γενηται ο νομος κυριου εν τω στοματι σου εν γαρ χειρι κραταια εξηγαγεν σε κυριος ο θεος εξ αιγυπτου 10 και φυλαξεσθε τον νομον τουτον κατα καιρους ωρων αφ' ημερων εις ημερας 11 και εσται ως αν εισαγαγη σε κυριος ο θεος σου εις την γην των χαναναιων ον τροπον ωμοσεν τοις πατρασιν σου και δωσει σοι αυτην 12 και αφελεις παν διανοιγον μητραν τα αρσενικα τω κυριω παν διανοιγον μητραν εκ των βουκολιων η εν τοις κτηνεσιν σου οσα εαν γενηται σοι τα αρσενικα αγιασεις τω κυριω 13 παν διανοιγον μητραν ονου αλλαξεις προβατω εαν δε μη αλλαξης λυτρωση αυτο παν πρωτοτοκον ανθρωπου των υιων σου λυτρωση 14 εαν δε ερωτηση σε ο υιος σου μετα ταυτα λεγων τι τουτο και ερεις αυτω οτι εν χειρι κραταια εξηγαγεν ημας κυριος εκ γης αιγυπτου εξ οικου δουλειας 15 ηνικα δε εσκληρυνεν φαραω εξαποστειλαι ημας απεκτεινεν παν πρωτοτοκον εν γη αιγυπτω απο πρωτοτοκων ανθρωπων εως πρωτοτοκων κτηνων δια τουτο εγω θυω τω κυριω παν διανοιγον μητραν τα αρσενικα και παν πρωτοτοκον των υιων μου λυτρωσομαι 16 και εσται εις σημειον επι της χειρος σου και ασαλευτον προ οφθαλμων σου εν γαρ χειρι κραταια εξηγαγεν σε κυριος εξ αιγυπτου 17 ως δε εξαπεστειλεν φαραω τον λαον ουχ ωδηγησεν αυτους ο θεος οδον γης φυλιστιμι οτι εγγυς ην ειπεν γαρ ο θεος μηποτε μεταμεληση τω λαω ιδοντι πολεμον και αποστρεψη εις αιγυπτον 18 και εκυκλωσεν ο θεος τον λαον οδον την εις την ερημον εις την ερυθραν θαλασσαν πεμπτη δε γενεα ανεβησαν οι υιοι ισραηλ εκ γης αιγυπτου 19 και ελαβεν μωυσης τα οστα ιωσηφ μεθ' εαυτου ορκω γαρ ωρκισεν ιωσηφ τους υιους ισραηλ λεγων επισκοπη επισκεψεται υμας κυριος και συνανοισετε μου τα οστα εντευθεν μεθ' υμων 20 εξαραντες δε οι υιοι ισραηλ εκ σοκχωθ εστρατοπεδευσαν εν οδομ παρα

την ερημον 21 ο δε θεος ηγειτο αυτων ημερας μεν εν στυλω νεφελης δειξαι αυτοις την οδον την δε νυκτα εν στυλω πυρος 22 ουκ εξελιπεν ο στυλος της νεφελης ημερας και ο στυλος του πυρος νυκτος εναντιον παντος του λαου

Chapter 14

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 2 λαλησον τοις υιοις ισραηλ και αποστρεψαντες στρατοπεδευσασαν απεναντι της επαυλεως ανα μεσον μαγδωλου και ανα μεσον της θαλασσης εξ εναντιας βεελσεπφων ενωπιον αυτων στρατοπεδευσεις επι της θαλασσης 3 και ερει φαραω τω λαω αυτου οι υιοι ισραηλ πλανωνται ουτοι εν τη γη συγκεκλεικην γαρ αυτους η ερημος 4 εγω δε σκληρυνω την καρδιαν φαραω και καταδιωξεται οπισω αυτων και ενδοξασθησομαι εν φαραω και εν παση τη στρατια αυτου και γνωσονται παντες οι αιγυπτιοι οτι εγω ειμι κυριος και εποιησαν ουτως 5 και ανηγγελη τω βασιλει των αιγυπτιων οτι πεφευγεν ο λαος και μετεστραφη η καρδια φαραω και των θεραποντων αυτου επι τον λαον και ειπαν τι τουτο εποιησαμεν του εξαποστειλαι τους υιους ισραηλ του μη δουλευειν ημιν 6 εξευξεν ουν φαραω τα αρματα αυτου και παντα τον λαον αυτου συναπηγαγεν μεθ' εαυτου 7 και λαβων εξακοσια αρματα εκλεκτα και πασαν την ιππον των αιγυπτιων και τριστατας επι παντων 8 και εσκληρυνεν κυριος την καρδιαν φαραω βασιλεως αιγυπτου και των θεραποντων αυτου και κατεδιωξεν οπισω των υιων ισραηλ οι δε υιοι ισραηλ εξεπορευοντο εν χειρι υψηλη 9 και κατεδιωξαν οι αιγυπτιοι οπισω αυτων και ευροσαν αυτους παρεμβεβληκοτας παρα την θαλασσαν και πασα η ιππος και τα αρματα φαραω και οι ιππεις και η στρατια αυτου απεναντι της επαυλεως εξ εναντιας βεελσεπφων 10 και φαραω προσηγεν και αναβλεψαντες οι υιοι ισραηλ τοις οφθαλμοις ορωσιν και οι αιγυπτιοι εστρατοπεδευσαν οπισω αυτων και εφοβηθησαν σφοδρα ανεβοησαν δε οι υιοι ισραηλ προς κυριον 11 και ειπεν προς μωυσην παρα το μη υπαρχειν μνηματα εν γη αιγυπτω εξηγαγες ημας θανατωσαι εν τη ερημω τι τουτο εποιησας ημιν εξαγαγων εξ αιγυπτου 12 ου τουτο ην το ρημα ο ελαλησαμεν προς σε εν αιγυπτω λεγοντες παρες ημας οπως δουλευσωμεν τοις αιγυπτιοις κρεισσον γαρ ημας δουλευειν τοις αιγυπτιοις η αποθανειν εν τη ερημω ταυτη 13 ειπεν δε μωυσης προς τον λαον θαρσειτε στητε και ορατε την σωτηριαν την παρα του θεου ην ποιησει ημιν σημερον ον τροπον γαρ εωρακατε τους αιγυπτιους σημερον ου προσδησεσθε ετι ιδειν αυτους εις τον αιωνα χρονον 14 κυριος πολεμησει περι υμων και υμεις σιγησετε 15 ειπεν δε κυριος προς μωυσην τι βοας προς με λαλησον τοις υιοις ισραηλ και αναζευστασσαν 16 και συ επαρον τη ραβδω σου και εκτεινον την χειρα σου επι την θαλασσαν και ρηξον αυτην και εισελθατωσαν οι υιοι ισραηλ εις μεσον της θαλασσης κατα το ξηρον 17 και ιδου εγω σκληρυνω την καρδιαν φαραω και των αιγυπτιων παντων και εισε-

λευσονται οπισω αυτων και ενδοξασθησομαι εν φαραω και εν παση τη στρατια αυτου και εν τοις αρμασιν και εν τοις ιπποις αυτου 18 και γνωσονται παντες οι αιγυπτιοι οτι εγω ειμι κυριος ενδοξαζομενου μου εν φαραω και εν τοις αρμασιν και ιπποις αυτου 19 εξηρεν δε ο αγγελος του θεου ο προπορευομενος της παρεμβολης των υιων ισραηλ και επορευθη εκ των οπισθεν εξηρεν δε και ο στυλος της νεφέλης απο προσωπου αυτων και εστη εκ των οπισω αυτων 20 και εισηλθεν ανα μεσον της παρεμβολης των αιγυπτιων και ανα μεσον της παρεμβολης ισραηλ και εστη και εγενετο σκοτος και γνοφος και διηλθεν η νυξ και ου συνεμιξαν αλληλοις ολην την νυχτα 21 εξετεινεν δε μωυσης την χειρα επι την θαλασσαν και υπηγαγεν κυριος την θαλασσαν εν ανεμω νοτω βιαιω ολην την νυχτα και εποίησεν την θαλασσαν ξηραν και εσχισθη το υδωρ 22 και εισηλθον οι υιοι ισραηλ εις μεσον της θαλασσης κατα το ξηρον και το υδωρ αυτοις τειχος εκ δεξιων και τειχος εξ ευωνυμων 23 κατεδιωξαν δε οι αιγυπτιοι και εισηλθον οπισω αυτων πασα η ιππος φαραω και τα αρματα και οι αναβαται εις μεσον της θαλασσης 24 εγενηθη δε εν τη φυλακη τη εωθινη και επεβλεψεν κυριος επι την παρεμβολην των αιγυπτιων εν στυλω πυρος και νεφέλης και συνεταραξεν την παρεμβολην των αιγυπτιων 25 και συνεδησεν τους αξονας των αρματων αυτων και ηγαγεν αυτους μετα βιας και ειπαν οι αιγυπτιοι φυγωμεν απο προσωπου ισραηλ ο γαρ κυριος πολεμει περι αυτων τους αιγυπτιους 26 ειπεν δε κυριος προς μωυσην εκτεινον την χειρα σου επι την θαλασσαν και αποκαταστητω το υδωρ και επικαλυψατω τους αιγυπτιους επι τε τα αρματα και τους αναβατας 27 εξετεινεν δε μωυσης την χειρα επι την θαλασσαν και απεκατεστη το υδωρ προς ημεραν επι χωρας οι δε αιγυπτιοι εφυγον υπο το υδωρ και εξετιναξεν κυριος τους αιγυπτιους μεσον της θαλασσης 28 και επαναστραφεν το υδωρ εκάλυψεν τα αρματα και τους αναβατας και πασαν την δυναμιν φαραω τους εισπεπορευμενους οπισω αυτων εις την θαλασσαν και ου κατελειφθη εξ αυτων ουδε εις 29 οι δε υιοι ισραηλ επορευθησαν δια ξηρας εν μεσω της θαλασσης το δε υδωρ αυτοις τειχος εκ δεξιων και τειχος εξ ευωνυμων 30 και ερρυσατο κυριος τον ισραηλ εν τη ημερα εκεινη εκ χειρος των αιγυπτιων και ειδεν ισραηλ τους αιγυπτιους τεθνηκοτας παρα το χειλος της θαλασσης 31 ειδεν δε ισραηλ την χειρα την μεγαλην α εποίησεν κυριος τοις αιγυπτιοις εφοβηθη δε ο λαος τον κυριον και επιστευσαν τω θεω και μωυση τω θεραποντι αυτου

Chapter 15

1 τοτε ησεν μωυσης και οι υιοι ισραηλ την ωδην ταυτην τω θεω και ειπαν λεγοντες ασωμεν τω κυριω ενδοξως γαρ δεδοξασται ιππον και αναβατην ερριψεν εις θαλασσαν 2 βοηθος και σκεπαστης εγενετο μοι εις σωτηριαν ουτος μου θεος και δοξασω αυτον θεος του πατρος μου και υψωσω αυτον 3 κυριος συντριβων πολεμους

κυριος ονομα αυτω 4 αρματα φαραω και την δυναμιν αυτου ερριψεν εις θαλασσαν επιλεκτους αναβατας τριστατας κατεποντισεν εν ερυθρα θαλασση 5 ποντω εκαλυψεν αυτους κατεδυσαν εις βυθον ωσει λιθος 6 η δεξια σου κυριε δεδοξασται εν ισχυι η δεξια σου χειρ κυριε εθραυσεν εχθρους 7 και τω πληθει της δοξης σου συνετριψας τους υπεναντιους απεστειλας την οργην σου και κατεφαγεν αυτους ως καλαμην 8 και δια πνευματος του θυμου σου διεστη το υδωρ επαγη ωσει τειχος τα υδατα επαγη τα κυματα εν μεσω της θαλασσης 9 ειπεν ο εχθρος διωξας καταλημψομαι μεριω σκυλα εμπλησω ψυχην μου ανελω τη μαχαιρη μου κυριευσει η χειρ μου 10 απεστειλας το πνευμα σου εκαλυψεν αυτους θαλασσα εδυσαν ωσει μολιβος εν υδατι σφοδρω 11 τις ομοιος σοι εν θεοις κυριε τις ομοιος σοι δεδοξασμενος εν αγιοις θαυμαστος εν δοξαις ποιων τερατα 12 εξετεινας την δεξian σου κατεπιεν αυτους γη 13 ωδηγησας τη δικαιοσυνη σου τον λαον σου τουτον ον ελυτρωσω παρεκαλεσας τη ισχυι σου εις καταλυμα αγιον σου 14 ηκουσαν εθνη και ωργισθησαν ωδινες ελαβον κατοικουντας φυλιστιμ 15 τοτε εσπευσαν ηγεμονες εδωμ και αρχοντες μωαβιτων ελαβεν αυτους τρομος ετακησαν παντες οι κατοικουντες χαναν 16 επιπεσοι επ' αυτους φοβος και τρομος μεγεθει βραχιονος σου απολιθωθητωσαν εως αν παρελθη ο λαος σου κυριε εως αν παρελθη ο λαος σου ουτος ον εκτησω 17 εισαγαγων καταφυτευσον αυτους εις ορος κληρονομias σου εις ετοιμον κατοικητηριον σου ο κατειργασω κυριε αγιασμα κυριε ο ητοιμασαν αι χειρες σου 18 κυριος βασιλευον τον αιωνα και επ' αιωνα και ετι 19 οτι εισηλθεν ιππος φαραω συν αρμασιν και αναβαταις εις θαλασσαν και επηγαγεν επ' αυτους κυριος το υδωρ της θαλασσης οι δε υιοι ισραηλ επορευθησαν δια ξηρας εν μεσω της θαλασσης 20 λαβουσα δε μαριαμ η προφητις η αδελφη ααρων το τυμπανον εν τη χειρι αυτης και εξηλθοσαν πασαι αι γυναικες οπισω αυτης μετα τυμπανων και χορων 21 εξηρχεν δε αυτων μαριαμ λεγουσα ασωμεν τω κυριω ενδοξως γαρ δεδοξασται ιππον και αναβατην ερριψεν εις θαλασσαν 22 εξηρεν δε μωυσης τους υιους ισραηλ απο θαλασσης ερυθρας και ηγαγεν αυτους εις την ερημον σουρ και επορευοντο τρεις ημερας εν τη ερημω και ουκ ηυρισκον υδωρ ωστε πειν 23 ηλθον δε εις μερρα και ουκ ηδυναντο πειν εκ μερρας πικρον γαρ ην δια τουτο επωνομασθη το ονομα του τοπου εκεινου πικρια 24 και διεγογγυζεν ο λαος επι μωυσην λεγοντες τι πιομεθα 25 εβοησεν δε μωυσης προς κυριον και εδειξεν αυτω κυριος ξυλον και ενεβαλεν αυτο εις το υδωρ και εγλυκανθη το υδωρ εκει εθετο αυτω δικαιωματα και κρισεις και εκει επειρασεν αυτον 26 και ειπεν εαν ακουσης της φωνης κυριου του θεου σου και τα αρεστα εναντιον αυτου ποιησης και ενωτιση ταις εντολαις αυτου και φυλαξης παντα τα δικαιωματα αυτου πασαν νοσον ην επηγαγον τοις αιγυπτιοις ουκ επαξω επι σε εγω γαρ ειμι κυριος ο ιωμενος σε 27 και ηλθοσαν εις αιλιμ και ησαν εκει δωδεκα πηγαι υδατων και εβδομηκοντα στελεχη φοινικων παρενεβαλον δε εκει παρα τα υδατα

Chapter 16

1 απηραν δε εξ αιλιμ και ηλθοσαν πασα συναγωγη υιων ισραηλ εις την ερημον σιν ο εστιν ανα μεσον αιλιμ και ανα μεσον σινα τη δε πεντεκαιδεκατη ημερα τω μηνι τω δευτερω εξεληλυθοτων αυτων εκ γης αιγυπτου 2 διεγογγυζεν πασα συναγωγη υιων ισραηλ επι μωυσην και ααρων 3 και ειπαν προς αυτους οι υιοι ισραηλ οφελον απεθανομεν πληγεντες υπο κυριου εν γη αιγυπτω οταν εκαθισαμεν επι των λεβητων των κρεων και ησθιομεν αρτους εις πλησμονην οτι εξηγαγετε ημας εις την ερημον ταυτην αποκτειναι πασαν την συναγωγην ταυτην εν λιμω 4 ειπεν δε κυριος προς μωυσην ιδου εγω υω υμιν αρτους εκ του ουρανου και εξελευσεται ο λαος και συλλεξουσιν το της ημερας εις ημεραν οπως πειρασω αυτους ει πορευσονται τω νομω μου η ου 5 και εσται τη ημερα τη εκτη και ετοιμασουσιν ο εαν εισενεγκωσιν και εσται διπλουν ο εαν συναγαγωσιν το καθ' ημεραν εις ημεραν 6 και ειπεν μωυσης και ααρων προς πασαν συναγωγην υιων ισραηλ εσπερας γνωσεσθε οτι κυριος εξηγαγεν υμας εκ γης αιγυπτου 7 και πρωι οψεσθε την δοξαν κυριου εν τω εισακουσαι τον γογγυσμον υμων επι τω θεω ημεις δε τι εσμεν οτι διαγογγυζετε καθ' ημων 8 και ειπεν μωυσης εν τω διδοναι κυριον υμιν εσπερας κρεα φαγειν και αρτους το πρωι εις πλησμονην δια το εισακουσαι κυριον τον γογγυσμον υμων ον υμεις διαγογγυζετε καθ' ημων ημεις δε τι εσμεν ου γαρ καθ' ημων ο γογγυσμος υμων εστιν αλλ' η κατα του θεου 9 ειπεν δε μωυσης προς ααρων ειπον παση συναγωγη υιων ισραηλ προσελθατε εναντιον του θεου εισακηκοεν γαρ υμων τον γογγυσμον 10 ηνικα δε ελαλει ααρων παση συναγωγη υιων ισραηλ και επεστραφησαν εις την ερημον και η δοξα κυριου ωφθη εν νεφελη 11 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 12 εισακηκοα τον γογγυσμον των υιων ισραηλ λαλησον προς αυτους λεγων το προς εσπεραν εδεσθε κρεα και το πρωι πλησθησεσθε αρτων και γνωσεσθε οτι εγω κυριος ο θεος υμων 13 εγενετο δε εσπερα και ανεβη ορτυγομητρα και εκαλυψεν την παρεμβολην το πρωι εγενετο καταπαυομενης της δροσου κυκλω της παρεμβολης 14 και ιδου επι προσωπον της ερημου λεπτον ωσει χοριον λευκον ωσει παγος επι της γης 15 ιδοντες δε αυτο οι υιοι ισραηλ ειπαν ετερος τω ετερω τι εστιν τουτο ου γαρ ηδειςαν τι ην ειπεν δε μωυσης προς αυτους ουτος ο αρτος ον εδωκεν κυριος υμιν φαγειν 16 τουτο το ρημα ο συνεταξεν κυριος συναγαγετε απ' αυτου εκαστος εις τους καθηκοντας γομορ κατα κεφαλην κατα αριθμον ψυχων υμων εκαστος συν τοις συσκηνιοις υμων συλλεξατε 17 εποιησαν δε ουτως οι υιοι ισραηλ και συνελεξαν ο το πολυ και ο το ελαττον 18 και μετρησαντες τω γομορ ουκ επλεονασεν ο το πολυ και ο το ελαττον ουκ ηλαττονησεν εκαστος εις τους καθηκοντας παρ' εαυτω συνελεξαν 19 ειπεν δε μωυσης προς αυτους μηδεις καταλιπετω απ' αυτου εις το πρωι 20 και ουκ εισηκουσαν μωυση αλλα κατελιπον τινες απ' αυτου εις το

πρωι και εξεξεσεν σκωληκας και επωζεσεν και επικρανθη επ' αυτοις μωυσης 21 και συνελεξαν αυτο πρωι πρωι εκαστος το καθηκον αυτω ηνικα δε διεθερμαινεν ο ηλιος ετηκετο 22 εγενετο δε τη ημερα τη εκτη συνελεξαν τα δεοντα διπλα δυο γομορ τω ενι εισηλθοσαν δε παντες οι αρχοντες της συναγωγης και ανηγγειλαν μωυσει 23 ειπεν δε μωυσης προς αυτους τουτο το ρημα εστιν ο ελαλησεν κυριος σαββατα αναπαυσις αγια τω κυριω αυριον οσα εαν πεσσητε πεσσετε και οσα εαν εψητε εψετε και παν το πλεοναζον καταλιπετε αυτο εις αποθηκην εις το πρωι 24 και κατελιποσαν απ' αυτου εις το πρωι καθαπερ συνεταξεν αυτοις μωυσης και ουκ επωζεσεν ουδε σκωληξ εγενετο εν αυτω 25 ειπεν δε μωυσης φαγετε σημερον εστιν γαρ σαββατα σημερον τω κυριω ουχ ευρεθησεται εν τω πεδιω 26 εξ ημερας συλλεξετε τη δε ημερα τη εβδομη σαββατα οτι ουκ εσται εν αυτη 27 εγενετο δε εν τη ημερα τη εβδομη εξηλθοσαν τινες εκ του λαου συλλεξαι και ουχ ευρον 28 ειπεν δε κυριος προς μωυσην εως τινος ου βουλεσθε εισακουειν τας εντολας μου και τον νομον μου 29 ιδετε ο γαρ κυριος εδωκεν υμιν την ημεραν ταυτην τα σαββατα δια τουτο αυτος εδωκεν υμιν τη ημερα τη εκτη αρτους δυο ημερων καθησεσθε εκαστος εις τους οικους υμων μηδεις εκπορευεσθω εκ του τοπου αυτου τη ημερα τη εβδομη 30 και εσαββατισεν ο λαος τη ημερα τη εβδομη 31 και επωνομασαν οι υιοι ισραηλ το ονομα αυτου μαν ην δε ως σπερμα χοριου λευκον το δε γευμα αυτου ως εγκρις εν μελιτι 32 ειπεν δε μωυσης τουτο το ρημα ο συνεταξεν κυριος πλησατε το γομορ του μαν εις αποθηκην εις τας γενεας υμων ινα ιδωσιν τον αρτον ον εφαγετε υμεις εν τη ερημω ως εξηγαγεν υμας κυριος εκ γης αιγυπτου 33 και ειπεν μωυσης προς ααρων λαβε σταμνον χρυσουν ενα και εμβαλε εις αυτον πληρες το γομορ του μαν και αποθησεις αυτο εναντιον του θεου εις διατηρησιν εις τας γενεας υμων 34 ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μωυση και απεδετο ααρων εναντιον του μαρτυριου εις διατηρησιν 35 οι δε υιοι ισραηλ εφαγον το μαν ετη τεσσαρακοντα εως ηλθον εις γην οικουμενην το μαν εφαγosan εως παρεγενοντο εις μερος της φοινικης 36 το δε γομορ το δεκατον των τριων μετρων ην

Chapter 17

1 και απηρεν πασα συναγωγή υιων ισραηλ εκ της ερημου σιν κατα παρεμβολας αυτων δια ρηματος κυριου και παρενεβαλοσαν εν ραφιδιν ουκ ην δε υδωρ τω λαω πιειν 2 και ελοιδορειτο ο λαος προς μωυσην λεγοντες δος ημιν υδωρ ινα πιωμεν και ειπεν αυτοις μωυσης τι λoidορεισθε μοι και τι πειραζετε κυριον 3 εδιψησεν δε εκει ο λαος υδατι και εγογγυζεν εκει ο λαος προς μωυσην λεγοντες ινα τι τουτο ανεβιβασας ημας εξ αιγυπτου αποκτειναι ημας και τα τεκνα ημων και τα κτηνη τω διψει 4 εβοησεν δε μωυσης προς κυριον λεγων τι ποιησω τω λαω τουτω ετι μικρον και καταλιθοβολησουσιν με 5 και ειπεν κυριος προς μωυσην

προπορευου του λαου τουτου λαβε δε μετα σεαυτου απο των πρεσβυτερων του λαου και την ραβδον εν η επαταξας τον ποταμον λαβε εν τη χειρι σου και πορευση 6 οδε εγω εστηκα προ του σε εκει επι της πετρας εν χωρηβ και παταξεις την πετραν και εξελευσεται εξ αυτης υδωρ και πιεται ο λαος μου εποιησεν δε μωυσης ουτως εναντιον των υιων ισραηλ 7 και επωνομασεν το ονομα του τοπου εκεινου πειρασμος και λoidορησις δια την λoidοριαν των υιων ισραηλ και δια το πειραζειν κυριον λεγοντας ει εστιν κυριος εν ημιν η ου 8 ηλθεν δε αμαληκ και επολεμει ισραηλ εν ραφιδιν 9 ειπεν δε μωυσης τω ιησου επιλεξον σεαυτω ανδρας δυνατους και εξελθων παραταξαι τω αμαληκ αυριον και ιδου εγω εστηκα επι της κορυφης του βουνου και η ραβδος του θεου εν τη χειρι μου 10 και εποιησεν ιησους καθαπερ ειπεν αυτω μωυσης και εξελθων παρεταξατο τω αμαληκ και μωυσης και ααρων και ωρ ανεβησαν επι την κορυφην του βουνου 11 και εγινετο οταν επηρεν μωυσης τας χειρας κατισχυεν ισραηλ οταν δε καθηκεν τας χειρας κατισχυεν αμαληκ 12 αι δε χειρες μωυση βαρειαι και λαβοντες λιθον υπεθηκαν υπ' αυτον και εκαθητο επ' αυτου και ααρων και ωρ εστηριζον τας χειρας αυτου εντευθεν εις και εντευθεν εις και εγενοντο αι χειρες μωυση εστηριγμεναι εως δυσμων ηλιου 13 και ετρεψατο ιησους τον αμαληκ και παντα τον λαον αυτου εν φονω μαχαιρας 14 ειπεν δε κυριος προς μωυσην καταγραφον τουτο εις μνημοσυνον εν βιβλιω και dos εις τα ωτα ιησοι οτι αλοιφη εξαλειψω το μνημοσυνον αμαληκ εκ της υπο τον ουρανον 15 και ωκοδομησεν μωυσης θυσιαστηριον κυριω και επωνομασεν το ονομα αυτου κυριος μου καταφυγη 16 οτι εν χειρι κρυφαια πολεμει κυριος επι αμαληκ απο γενεων εις γενεας

Chapter 18

1 ηκουσεν δε ιοθορ ο ιερεις μαδιαμ ο γαμβρος μωυση παντα οσα εποιησεν κυριος ισραηλ τω εαυτου λαω εξηγαγεν γαρ κυριος τον ισραηλ εξ αιγυπτου 2 ελαβεν δε ιοθορ ο γαμβρος μωυση σεπφωραν την γυναικα μωυση μετα την αφεσιν αυτης 3 και τους δυο υιους αυτου ονομα τω ενι αυτων γηρσαμ λεγων παροικος ημην εν γη αλλοτρια 4 και το ονομα του δευτερου ελιεζερ λεγων ο γαρ θεος του πατρος μου βοηθος μου και εξειλατο με εκ χειρος φαραω 5 και εξηλθεν ιοθορ ο γαμβρος μωυση και οι υιοι και η γυνη προς μωυσην εις την ερημον ου παρενεβαλεν επ' ορους του θεου 6 ανηγγελη δε μωυσει λεγοντες ιδου ο γαμβρος σου ιοθορ παραγινεται προς σε και η γυνη και οι δυο υιοι σου μετ' αυτου 7 εξηλθεν δε μωυσης εις συναντησιν τω γαμβρω αυτου και προσεκυνησεν αυτω και εφίλησεν αυτον και ησπασαντο αλληλους και εισηγαγεν αυτον εις την σκηνην 8 και διηγησατο μωυσης τω γαμβρω παντα οσα εποιησεν κυριος τω φαραω και τοις αιγυπτιοις ενεκεν του ισραηλ και παντα τον μοχθον τον γενομενον αυτοις εν τη οδω και οτι

ἐξείλατο αὐτοὺς κύριος ἐκ χειρὸς φαραῶ καὶ ἐκ χειρὸς τῶν αἰγυπτίων 9 ἐξέστη
δὲ ἰοθὺρ ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς οἷς ἐποίησεν αὐτοῖς κύριος ὅτι ἐξείλατο αὐτοὺς ἐκ
χειρὸς αἰγυπτίων καὶ ἐκ χειρὸς φαραῶ 10 καὶ εἶπεν ἰοθὺρ εὐλογητὸς κύριος ὅτι
ἐξείλατο τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς αἰγυπτίων καὶ ἐκ χειρὸς φαραῶ 11 νῦν ἐγνων
ὅτι μέγας κύριος παρὰ πάντας τοὺς θεοὺς ἐνεκὲν τούτου ὅτι ἐπέθεντο αὐτοῖς 12
καὶ ἔλαβεν ἰοθὺρ ὁ γαμβρὸς μωϋσῆ οὐλοκαυτώματα καὶ θυσίας τῷ θεῷ παρεγενέτο
δὲ αἰσίων καὶ πάντες οἱ πρεσβύτεροι ἰσραὴλ συμφάγειν ἄρτον μετὰ τοῦ γαμβροῦ
μωϋσῆ ἐναντίον τοῦ θεοῦ 13 καὶ ἐγενέτο μετὰ τὴν ἐπαυρίον συνεκαθίσεν μωϋσῆς
κρίνειν τὸν λαὸν παρείστηκει δὲ πᾶς ὁ λαὸς μωϋσεὶ ἀπὸ πρωΐθεν ἕως ἑσπερας 14
καὶ ἰδὼν ἰοθὺρ πάντα ὅσα ἐποιεῖ τῷ λαῷ λέγει τί τούτο ὁ σὺ ποιεῖς τῷ λαῷ διὰ τί
σὺ καθῆσαι μόνος πᾶς δὲ ὁ λαὸς παρεστήκεν σοὶ ἀπὸ πρωΐθεν ἕως δειλῆς 15 καὶ
λέγει μωϋσῆς τῷ γαμβρῷ ὅτι παραγίνεται πρὸς με ὁ λαὸς ἐκζητῆσαι κρίσιν παρὰ
τοῦ θεοῦ 16 ὅταν γὰρ γενῆται αὐτοῖς ἀντιλογία καὶ ἔλθωσι πρὸς με διακρίνω
ἐκαστὸν καὶ συμβιβάζω αὐτοὺς τὰ προσταγμάτων τοῦ θεοῦ καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ
17 εἶπεν δὲ ὁ γαμβρὸς μωϋσῆ πρὸς αὐτὸν οὐκ ὀρθῶς σὺ ποιεῖς τὸ ῥῆμα τούτο 18
φθορά καταφθάρησιν ἀνυπομονητῷ καὶ σὺ καὶ πᾶς ὁ λαὸς οὗτος ὃς ἐστὶν μετὰ
σοῦ βαρὺ σοὶ τὸ ῥῆμα τούτο οὐ δύνησιν ποιεῖν μόνος 19 νῦν οὖν ἀκούσον μου
καὶ συμβούλευσώ σοι καὶ ἔσται ὁ θεὸς μετὰ σοῦ γίνου σὺ τῷ λαῷ τὰ πρὸς τὸν
θεὸν καὶ ἀνοίσεις τοὺς λόγους αὐτῶν πρὸς τὸν θεόν 20 καὶ διαμαρτυρῇ αὐτοῖς
τὰ προσταγμάτων τοῦ θεοῦ καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ καὶ σημάνεις αὐτοῖς τὰς ὁδοὺς
ἐν αἷς πορεύσονται ἐν αὐταῖς καὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ ποιήσουσιν 21 καὶ σὺ σεαυτῷ σκεῖψαι
ἀπὸ παντός τοῦ λαοῦ ἀνδρὰς δυνατοὺς θεοσεβεῖς ἀνδρὰς δικαίους μισούντας ὑπ-
ερεφάνιαν καὶ καταστήσεις αὐτοὺς ἐπ’ αὐτῶν χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους καὶ
πεντηκοντάρχους καὶ δεκαδάρχους 22 καὶ κρίνουσιν τὸν λαὸν πάσαν ὥραν το
δὲ ῥῆμα τὸ ὑπερογκὸν ἀνοίσουσιν ἐπὶ σε τὰ δὲ βραχέα τῶν κρίματων κρίνουσιν
αὐτοὶ καὶ κουφίουσιν ἀπὸ σοῦ καὶ συναντιλημψονται σοὶ 23 ἐὰν τὸ ῥῆμα τούτο
ποιήσης κατισχύσει σε ὁ θεὸς καὶ δύνησιν παραστήναι καὶ πᾶς ὁ λαὸς οὗτος εἰς
τὸν ἑαυτοῦ τόπον μετ’ εἰρήνης ἤξει 24 ἤκουσεν δὲ μωϋσῆς τῆς φωνῆς τοῦ γαμ-
βροῦ καὶ ἐποίησεν ὅσα αὐτῷ εἶπεν 25 καὶ ἐπέλεξεν μωϋσῆς ἀνδρὰς δυνατοὺς ἀπὸ
παντός ἰσραὴλ καὶ ἐποίησεν αὐτοὺς ἐπ’ αὐτῶν χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους καὶ
πεντηκοντάρχους καὶ δεκαδάρχους 26 καὶ ἐκρίνοσαν τὸν λαὸν πάσαν ὥραν παν
δὲ ῥῆμα ὑπερογκὸν ἀνεφεροσαν ἐπὶ μωϋσῆν παν δὲ ῥῆμα ἐλαφρὸν ἐκρίνοσαν
αὐτοὶ 27 ἐξάπεστείλεν δὲ μωϋσῆς τὸν ἑαυτοῦ γαμβρὸν καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν γῆν
αὐτοῦ

Chapter 19

1 του δε μηνος του τριτου της εξοδου των υιων ισραηλ εκ γης αιγυπτου τη ημερα ταυτη ηλθοσαν εις την ερημον του σινα 2 και εξηραν εκ ραφιδιν και ηλθοσαν εις την ερημον του σινα και παρενεβαλεν εκει ισραηλ κατεναντι του ορους 3 και μωυσης ανεβη εις το ορος του θεου και εκαλεσεν αυτον ο θεος εκ του ορους λεγων ταδε ερεις τω οικω ιακωβ και αναγγελεις τοις υιοις ισραηλ 4 αυτοι εωρακατε οσα πεποιηκα τοις αιγυπτιοις και ανελαβον υμας ωσει επι πτερυγων αετων και προσηγαγομην υμας προς εμαυτον 5 και νυν εαν ακοη ακουσητε της εμης φωνης και φυλαξητε την διαθηκην μου εσεσθε μοι λαος περιουσιος απο παντων των εθνων εμη γαρ εστιν πασα η γη 6 υμεις δε εσεσθε μοι βασιλειον ιερατευμα και εθνος αγιον ταυτα τα ρηματα ερεις τοις υιοις ισραηλ 7 ηλθεν δε μωυσης και εκαλεσεν τους πρεσβυτερους του λαου και παρεθηκεν αυτοις παντας τους λογους τουτους ους συνεταξεν αυτω ο θεος 8 απεκριθη δε πας ο λαος ομοθυμαδον και ειπαν παντα οσα ειπεν ο θεος ποιησομεν και ακουσομεθα ανηνεγκεν δε μωυσης τους λογους του λαου προς τον θεον 9 ειπεν δε κυριος προς μωυσην ιδου εγω παραγινομαι προς σε εν στυλω νεφελης ινα ακουση ο λαος λαλουντος μου προς σε και σοι πιστευσωσιν εις τον αιωνα ανηγγειλεν δε μωυσης τα ρηματα του λαου προς κυριον 10 ειπεν δε κυριος προς μωυσην καταβας διαμαρτυραι τω λαω και αγνισον αυτους σημερον και αυριον και πλυνατωσαν τα ιματια 11 και εστωσαν ετοιμοι εις την ημεραν την τριτην τη γαρ ημερα τη τριτη καταβησεται κυριος επι το ορος το σινα εναντιον παντος του λαου 12 και αφοριεις τον λαον κυκλω λεγων προσεχετε εαυτοις του αναβηναι εις το ορος και θιγειν τι αυτου πας ο αψαμενος του ορους θανατω τελευτησει 13 ουχ αφεται αυτου χειρ εν γαρ λιθοις λιθοβοληθησεται η βολιδι κατατοξευθησεται εαν τε κτηνος εαν τε ανθρωπος ου ζησεται οταν αι φωναι και αι σαλπιγγες και η νεφελη απελθη απο του ορους εκεινοι αναβησονται επι το ορος 14 κατεβη δε μωυσης εκ του ορους προς τον λαον και ηγιασεν αυτους και επλυναν τα ιματια 15 και ειπεν τω λαω γινεσθε ετοιμοι τρεις ημερας μη προσελθητε γυναικι 16 εγενετο δε τη ημερα τη τριτη γενηθεντος προς ορθρον και εγινοντο φωναι και αστραπαι και νεφελη γνοφωδης επ' ορους σινα φωνη της σαλπιγγος ηχει μεγα και επτοηθη πας ο λαος ο εν τη παρεμβολη 17 και εξηγαγεν μωυσης τον λαον εις συναντησιν του θεου εκ της παρεμβολης και παρεστησαν υπο το ορος 18 το δε ορος το σινα εκαπνιζετο ολον δια το καταβεβηκεναι επ' αυτο τον θεον εν πυρι και ανεβαινεν ο καπνος ως καπνος καμινου και εξεστη πας ο λαος σφοδρα 19 εγινοντο δε αι φωναι της σαλπιγγος προβαινουςαι ισχυροτεραι σφοδρα μωυσης ελαλει ο δε θεος απεκρινατο αυτω φωνη 20 κατεβη δε κυριος επι το ορος το σινα επι την κορυφην του ορους και εκαλεσεν κυριος μωυσην επι την κορυφην του ορους και ανεβη μωυσης 21 και

ειπεν ο θεος προς μωυσην λεγων καταβας διαμαρτυραι τω λαω μηποτε εγγισωσιν προς τον θεον κατανοησαι και πεσωσιν εξ αυτων πληθος 22 και οι ιερεις οι εγγιζοντες κυριω τω θεω αγιασθητωσαν μηποτε απαλλαξη απ' αυτων κυριος 23 και ειπεν μωυσης προς τον θεον ου δυνησεται ο λαος προσαναβηναι προς το ορος το σινα συ γαρ διαμεμαρτυρησαι ημιν λεγων αφορισαι το ορος και αγιασαι αυτο 24 ειπεν δε αυτω κυριος βαδιζε καταβηδι και αναβηδι συ και ααρων μετα σου οι δε ιερεις και ο λαος μη βιαζεσθωσαν αναβηναι προς τον θεον μηποτε απολεση απ' αυτων κυριος 25 κατεβη δε μωυσης προς τον λαον και ειπεν αυτοις

Chapter 20

1 και ελαλησεν κυριος παντας τους λογους τουτους λεγων 2 εγω ειμι κυριος ο θεος σου οστις εξηγαγον σε εκ γης αιγυπτου εξ οικου δουλειας 3 ουκ εσονται σοι θεοι ετεροι πλην εμου 4 ου ποιησεις σεαυτω ειδωλον ουδε παντος ομοιωμα οσα εν τω ουρανω ανω και οσα εν τη γη κατω και οσα εν τοις υδασιν υποκατω της γης 5 ου προσκυνησεις αυτοις ουδε μη λατρευσης αυτοις εγω γαρ ειμι κυριος ο θεος σου θεος ζηλωτης αποδιδους αμαρτιας πατερων επι τεκνα εως τριτης και τεταρτης γενεας τοις μισουσιν με 6 και ποιων ελεος εις χιλιαδας τοις αγαπωσιν με και τοις φυλασσουσιν τα προσταγματα μου 7 ου λημψη το ονομα κυριου του θεου σου επι ματαιω ου γαρ μη καθαριση κυριος τον λαμβανοντα το ονομα αυτου επι ματαιω 8 μνησθητι την ημεραν των σαββατων αγιαζειν αυτην 9 εξ ημερας εργα και ποιησεις παντα τα εργα σου 10 τη δε ημερα τη εβδομη σαββατα κυριω τω θεω σου ου ποιησεις εν αυτη παν εργον συ και ο υιος σου και η θυγατηρ σου ο παις σου και η παιδισκη σου ο βους σου και το υποζυγιον σου και παν κτηνος σου και ο προσηλυτος ο παροικων εν σοι 11 εν γαρ εξ ημεραις εποιησεν κυριος τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και παντα τα εν αυτοις και κατεπαυσεν τη ημερα τη εβδομη δια τουτο ευλογησεν κυριος την ημεραν την εβδομην και ηγιασεν αυτην 12 τιμα τον πατερα σου και την μητερα ινα ευ σοι γενηται και ινα μακροχρονιος γενη επι της γης της αγαθης ης κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι 13 ου μοιχευσεις 14 ου κλεψεις 15 ου φονευσεις 16 ου ψευδομαρτυρησεις κατα του πλησιον σου μαρτυριαν ψευδη 17 ουκ επιθυμησεις την γυναικα του πλησιον σου ουκ επιθυμησεις την οικιαν του πλησιον σου ουτε τον αγρον αυτου ουτε τον παιδα αυτου ουτε την παιδισκην αυτου ουτε του βοου αυτου ουτε του υποζυγιου αυτου ουτε παντος κτηνου αυτου ουτε οσα τω πλησιον σου εστιν 18 και πας ο λαος εωρα την φωνην και τας λαμπαδας και την φωνην της σαλπιγγος και το ορος το καπνιζον φοβηθεντες δε πας ο λαος εστησαν μακροθεν 19 και ειπαν προς μωυσην λαλησον συ ημιν και μη λαλειτω προς ημας ο θεος μηποτε αποθανωμεν 20 και λεγει αυτοις μωυσης θαρσειτε ενεκεν γαρ του

πειρασαι υμας παρεγενηθη ο θεος προς υμας οπως αν γενηται ο φοβος αυτου εν υμιν ινα μη αμαρτανητε 21 ειστηκει δε ο λαος μακροθεν μωυσης δε εισηλθεν εις τον γνοφον ου ην ο θεος 22 ειπεν δε κυριος προς μωυσην ταδε ερεις τω οικω ιακωβ και αναγγελεις τοις υιοις ισραηλ υμεις εωρακατε οτι εκ του ουρανου λελαληκα προς υμας 23 ου ποιησετε εαυτοις θεους αργυρους και θεους χρυσους ου ποιησετε υμιν αυτοις 24 θυσιαστηριον εκ γης ποιησετε μοι και θυσετε επ' αυτου τα ολοκαυτωματα και τα σωτηρια υμων τα προβατα και τους μοσχους υμων εν παντι τοπω ου εαν επονομασω το ονομα μου εκει και ηξω προς σε και ευλογησω σε 25 εαν δε θυσιαστηριον εκ λιθων ποιης μοι ουκ οικοδομησεις αυτους τμητους το γαρ εγχειριδιον σου επιβεβληκας επ' αυτους και μεμιανται 26 ουκ αναβηση εν αναβαθμισιν επι το θυσιαστηριον μου οπως αν μη αποκαλυψης την ασχημοσυνην σου επ' αυτου

Chapter 21

1 και ταυτα τα δικαιωματα α παραθησεις ενωπιον αυτων 2 εαν κτηση παιδα εβραιον εξ ετη δουλευσει σοι τω δε εβδομω ετει απελευσεται ελευθερος δωρεαν 3 εαν αυτος μονος εισελθη και μονος εξελευσεται εαν δε γυνη συνεισελθη μετ' αυτου εξελευσεται και η γυνη μετ' αυτου 4 εαν δε ο κυριος δω αυτω γυναικα και τεκη αυτω υιους η θυγατερας η γυνη και τα παιδια εσται τω κυριω αυτου αυτος δε μονος εξελευσεται 5 εαν δε αποκριθεις ειπη ο παις ηγαπηκα τον κυριον μου και την γυναικα και τα παιδια ουκ αποτρεχω ελευθερος 6 προσαξει αυτον ο κυριος αυτου προς το κριτηριον του θεου και τοτε προσαξει αυτον επι την θυραν επι τον σταθμον και τρυπησει αυτου ο κυριος το ους τω οπητιω και δουλευσει αυτω εις τον αιωνα 7 εαν δε τις αποδωται την εαυτου θυγατερα οικετιν ουκ απελευσεται ωσπερ αποτρεχουσιν αι δουλοι 8 εαν μη ευαρεστηση τω κυριω αυτης ην αυτω καθωμολογησατο απολυτρωσει αυτην εδνει δε αλλοτριω ου κυριος εστιν πωλειν αυτην οτι ηδετησεν εν αυτη 9 εαν δε τω υιω καθωμολογησεται αυτην κατα το δικαιομα των θυγατερων ποιησει αυτη 10 εαν δε αλλην λαβη εαυτω τα δεοντα και τον ιματισμον και την ομιλιαν αυτης ουκ αποστερησει 11 εαν δε τα τρια ταυτα μη ποιηση αυτη εξελευσεται δωρεαν ανευ αργυριου 12 εαν δε παταξη τις τινα και αποθανη θανατω θανατουσθω 13 ο δε ουχ εκων αλλα ο θεος παρεδωκεν εις τας χειρας αυτου δωσω σοι τοπον ου φευξεται εκει ο φονευσας 14 εαν δε τις επιθηται τω πλησιον αποκτειναι αυτον δολω και καταφυγη απο του θυσιαστηριου μου λημψη αυτον θανατωσαι 15 ος τυπτει πατερα αυτου η μητερα αυτου θανατω θανατουσθω 16 ο κακολογων πατερα αυτου η μητερα αυτου τελευτησει θανατω 17 ος εαν κλεψη τις τινα των υιων ισραηλ και καταδυναστευσας αυτον αποδωται και ευρεθη εν αυτω θανατω τελευτατω 18 εαν δε λοιδορωνται δυο ανδρες και

παταξη τις τον πλησιον λιθω η πυγμαη και μη αποθανη κατακλιθη δε επι την κοιτην 19 εαν εξαναστας ο ανθρωπος περιπατηση εξω επι ραβδου αθως εσται ο παταξας πλην της αργιας αυτου αποτεισει και τα ιατρεία 20 εαν δε τις παταξη τον παιδα αυτου η την παιδισκην αυτου εν ραβδω και αποθανη υπο τας χειρας αυτου δικη εκδικηθητω 21 εαν δε διαβιωση ημεραν μιαν η δυο ουκ εκδικηθησεται το γαρ αργυριον αυτου εστιν 22 εαν δε μαχωνται δυο ανδρες και παταξωσιν γυναικα εν γαστρι εχουσαν και εξελθη το παιδιον αυτης μη εξεικονισμενον επιζημιον ζημιωθησεται καθοτι αν επιβαλη ο ανηρ της γυναικος δωσει μετα αξιωματος 23 εαν δε εξεικονισμενον ην δωσει ψυχην αντι ψυχης 24 οφθαλμον αντι οφθαλμου οδοντα αντι οδοντος χειρα αντι χειρος ποδα αντι ποδος 25 κατακαυμα αντι κατακαυματος τραυμα αντι τραυματος μωλωπα αντι μωλωπος 26 εαν δε τις παταξη τον οφθαλμον του οικετου αυτου η τον οφθαλμον της θεραπαινης αυτου και εκτυφλωση ελευθερους εξαποστελει αυτους αντι του οφθαλμου αυτων 27 εαν δε τον οδοντα του οικετου η τον οδοντα της θεραπαινης αυτου εκκοψη ελευθερους εξαποστελει αυτους αντι του οδοντος αυτων 28 εαν δε κερατιση ταυρος ανδρα η γυναικα και αποθανη λιθοις λιθοβοληθησεται ο ταυρος και ου βρωθησεται τα κρεα αυτου ο δε κυριος του ταυρου αθως εσται 29 εαν δε ο ταυρος κερατιστης η προ της εχθες και προ της τριτης και διαμαρτυρωνται τω κυριω αυτου και μη αφανιση αυτον ανελη δε ανδρα η γυναικα ο ταυρος λιθοβοληθησεται και ο κυριος αυτου προσαποθανειται 30 εαν δε λυτρα επιβληθη αυτω δωσει λυτρα της ψυχης αυτου οσα εαν επιβαλωσιν αυτω 31 εαν δε υιον η θυγατερα κερατιση κατα το δικαιομα τουτο ποιησουσιν αυτω 32 εαν δε παιδα κερατιση ο ταυρος η παιδισκην αργυριου τριακοντα διδραχμα δωσει τω κυριω αυτων και ο ταυρος λιθοβοληθησεται 33 εαν δε τις ανοιξη λακκον η λατομηση λακκον και μη καλυψη αυτον και εμπεση εκει μοσχος η ονος 34 ο κυριος του λακκου αποτεισει αργυριον δωσει τω κυριω αυτων το δε τετελευτηκος αυτω εσται 35 εαν δε κερατιση τινος ταυρος τον ταυρον του πλησιον και τελευτηση αποδωσονται τον ταυρον τον ζωντα και διελουνται το αργυριον αυτου και τον ταυρον τον τεθνηκοτα διελουνται 36 εαν δε γνωριζεται ο ταυρος οτι κερατιστης εστιν προ της εχθες και προ της τριτης ημερας και διαμεμαρτυρημενοι ωσιν τω κυριω αυτου και μη αφανιση αυτον αποτεισει ταυρον αντι ταυρου ο δε τετελευτηκως αυτω εσται 37 εαν δε τις κλεψη μοσχον η προβατον και σφαξη αυτο η αποδωται πεντε μοσχους αποτεισει αντι του μοσχου και τεσσαρα προβατα αντι του προβατου

Chapter 22

1 εαν δε εν τω διορυγματι ευρεθη ο κλεπτης και πληγεις αποθανη ουκ εστιν αυτω φονος 2 εαν δε ανατειλη ο ηλιος επ' αυτω ενοχος εστιν ανταποθανειται εαν δε μη

υπαρχη αυτω πραθητω αντι του κλεμματος 3 εαν δε καταλημφθη και ευρεθη εν τη χειρι αυτου το κλεμμα απο τε ονου εως προβατου ζωντα διπλα αυτα αποτεισει 4 εαν δε καταβοσκηση τις αγρον η αμπελωνα και αφη το κτηνος αυτου καταβοσκησαι αγρον ετερον αποτεισει εκ του αγρου αυτου κατα το γεννημα αυτου εαν δε παντα τον αγρον καταβοσκηση τα βελτιστα του αγρου αυτου και τα βελτιστα του αμπελωνος αυτου αποτεισει 5 εαν δε εξελθον πυρ ευρη ακανθας και προσεμπρηση αλωνα η σταχυς η πεδιον αποτεισει ο το πυρ εκκαυσας 6 εαν δε τις δω τω πλησιον αργυριον η σκευη φυλαξαι και κλαπη εκ της οικιας του ανθρωπου εαν ευρεθη ο κλεψας αποτεισει διπλουν 7 εαν δε μη ευρεθη ο κλεψας προσελευσεται ο κυριος της οικιας ενωπιον του θεου και ομειται η μην μη αυτος πεπονηρευσθαι εφ' ολης της παρακαταθηκης του πλησιον 8 κατα παν ρητον αδικημα περι τε μοσχου και υποζυγιου και προβατου και ιματιου και πασης απωλειας της εγκαλουμενης ο τι ουν αν η ενωπιον του θεου ελευσεται η κρισις αμφοτερων και ο αλους δια του θεου αποτεισει διπλουν τω πλησιον 9 εαν δε τις δω τω πλησιον υποζυγιον η μοσχον η προβατον η παν κτηνος φυλαξαι και συντριβη η τελευτηση η αιχμαλωτον γενηται και μηδεις γνω 10 ορκος εσται του θεου ανα μεσον αμφοτερων η μην μη αυτον πεπονηρευσθαι καθ' ολης της παρακαταθηκης του πλησιον και ουτως προσδεξεται ο κυριος αυτου και ουκ αποτεισει 11 εαν δε κλαπη παρ' αυτου αποτεισει τω κυριω 12 εαν δε θηριαλωτον γενηται αξει αυτον επι την θηραν και ουκ αποτεισει 13 εαν δε αιτηση τις παρα του πλησιον και συντριβη η αποθανη η αιχμαλωτον γενηται ο δε κυριος μη η μετ' αυτου αποτεισει 14 εαν δε ο κυριος η μετ' αυτου ουκ αποτεισει εαν δε μισθωτος η εσται αυτω αντι του μισθου αυτου 15 εαν δε απατηση τις παρθενον αμνηστευτον και κοιμηθη μετ' αυτης φερνη φερνει αυτην αυτω γυναικα 16 εαν δε ανανευων ανανευση και μη βουληται ο πατηρ αυτης δουναι αυτην αυτω γυναικα αργυριον αποτεισει τω πατρι καθ' οσον εστιν η φερνη των παρθενων 17 φαρμακους ου περιποιησετε 18 παν κοιμωμενον μετα κτηνους θανατω αποκτενετε αυτους 19 ο θυσιαζων θεοις θανατω ολεθρευθησεται πλην κυριω μονω 20 και προσηλυτον ου κακωσετε ουδε μη θλιψητε αυτον ητε γαρ προσηλυτοι εν γη αιγυπτω 21 πασαν χηραν και ορφανον ου κακωσετε 22 εαν δε κακια κακωσητε αυτους και κεκραξαντες καταβοησωσι προς με ακοη εισακουσομαι της φωνης αυτων 23 και οργισθησομαι θυμω και αποκτενω υμας μαχαιρα και εσονται αι γυναικες υμων χηραι και τα παιδια υμων ορφανα 24 εαν δε αργυριον εκδανεισης τω αδελφω τω πενιχρω παρα σοι ουκ εση αυτον κατεπειγων ουκ επιθησεις αυτω τοκον 25 εαν δε ενεχυρασμα ενεχυρασης το ιματιον του πλησιον προ δυσμων ηλιου αποδωσεις αυτω 26 εστιν γαρ τουτο περιβολαιον αυτου μονον τουτο το ιματιον ασχημοσυνης αυτου εν τινι κοιμηθησεται εαν ουν καταβοηση προς με εισακουσομαι αυτου ελεημων γαρ ειμι 27 θεους ου κακολογησεις και αρχοντας του λαου σου ου κακως ερεις 28 απαρχας

αλωνος και ληνου σου ου καθυστερησεις τα πρωτοτοκα των υιων σου δωσεις εμοι 29 ουτως ποιησεις τον μοσχον σου και το προβατον σου και το υποζυγιον σου επτα ημερας εσται υπο την μητερα τη δε ογδοη ημερα αποδωσεις μοι αυτο 30 και ανδρες αγιοι εσεσθε μοι και κρεας θηριαλωτον ουκ εδεσθε τω κυνι απορριψατε αυτο

Chapter 23

1 ου παραδεξι ακοην ματαιαν ου συγκαταδηση μετα του αδικου γενεσθαι μαρτυς αδικος 2 ουκ εση μετα πλειονων επι κακια ου προστεδηση μετα πληθους εκκλιναι μετα πλειονων ωστε εκκλιναι κρισιν 3 και πενητα ουκ ελεησεις εν κρισει 4 εαν δε συναντησης τω βοι του εχθρου σου η τω υποζυγιω αυτου πλανωμενοις αποστρεψας αποδωσεις αυτω 5 εαν δε ιδης το υποζυγιον του εχθρου σου πεπτωκος υπο τον γομον αυτου ου παρελευση αυτο αλλα συνεγερεις αυτο μετ' αυτου 6 ου διαστρεψεις κριμα πενητος εν κρισει αυτου 7 απο παντος ρηματος αδικου αποστηση αθων και δικαιον ουκ αποκτενεις και ου δικαιωσεις τον ασεβη ενεκεν δωρων 8 και δωρα ου λημψη τα γαρ δωρα εκτυφλοι οφθαλμους βλεποντων και λυμαινεται ρηματα δικαια 9 και προσηλυτον ου θλιψετε υμεις γαρ οιδατε την ψυχην του προσηλυτου αυτοι γαρ προσηλυτοι ητε εν γη αιγυπτω 10 εξ ετη σπερεις την γην σου και συναξεις τα γεννηματα αυτης 11 τω δε εβδομω αφεσιν ποιησεις και ανησεις αυτην και εδονται οι πτωχοι του εθνους σου τα δε υπολειπομενα εδεται τα αγρια θηρια ουτως ποιησεις τον αμπελωνα σου και τον ελαιωνα σου 12 εξ ημερας ποιησεις τα εργα σου τη δε ημερα τη εβδομη αναπαυσις ινα αναπαυσηται ο βους σου και το υποζυγιον σου και ινα αναψυξη ο υιος της παιδισκης σου και ο προσηλυτος 13 παντα οσα ειρηκα προς υμας φυλαξασθε και ονομα θεων ετερων ουκ αναμνησθησεσθε ουδε μη ακουσθη εκ του στοματος υμων 14 τρεις καιρους του ενιαυτου εορτασατε μοι 15 την εορτην των αζυμων φυλαξασθε ποιειν επτα ημερας εδεσθε αζυμα καθαπερ ενετειλαμην σοι κατα τον καιρον του μηνος των νεων εν γαρ αυτω εξηλθες εξ αιγυπτου ουκ οφδηση ενωπιον μου κενος 16 και εορτην δερισμου πρωτογεννηματων ποιησεις των εργαων σου ων εαν σπειρης εν τω αγρω σου και εορτην συντελειας επ' εξοδου του ενιαυτου εν τη συναγωγή των εργαων σου των εκ του αγρου σου 17 τρεις καιρους του ενιαυτου οφδησεται παν αρσενικον σου ενωπιον κυριου του θεου σου 18 οταν γαρ εκβαλω εθνη απο προσωπου σου και εμπλατυνω τα ορια σου ου θυσεις επι ζυμη αιμα θυσιασματος μου ουδε μη κοιμηθη στεαρ της εορτης μου εως πρωι 19 τας απαρχας των πρωτογεννηματων της γης σου εισοισεις εις τον οικον κυριου του θεου σου ουκ εψησεις αρνα εν γαλακτι μητρος αυτου 20 και ιδου εγω αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ινα φυλαξη σε εν τη οδω οπως εισαγαγη σε εις την γην ην ητοιμασα σοι

21 προσεχε σεαυτω και εισακουε αυτου και μη απειθει αυτω ου γαρ μη υποστειληται σε το γαρ ονομα μου εστιν επ' αυτω 22 εαν ακοη ακουσητε της εμης φωνης και ποιησης παντα οσα αν εντειλωμαι σοι και φυλαξητε την διαθηκην μου εσεσθε μοι λαος περιουσιος απο παντων των εθνων εμη γαρ εστιν πασα η γη υμεις δε εσεσθε μοι βασιλειον ιερατευμα και εθνος αγιον ταυτα τα ρηματα ερεις τοις υιοις ισραηλ εαν ακοη ακουσητε της φωνης μου και ποιησης παντα οσα αν ειπω σοι εχθρευσω τοις εχθροις σου και αντικεισομαι τοις αντικειμενοις σοι 23 πορευσεται γαρ ο αγγελος μου ηγουμενος σου και εισαξει σε προς τον αμορραιον και χετταιον και φερεζαιον και χαναναιον και γεργεσαιον και ευαιον και ιεβουσαιον και εκτριψω αυτους 24 ου προσκυνησεις τοις θεοις αυτων ουδε μη λατρευσης αυτοις ου ποιησεις κατα τα εργα αυτων αλλα καθαιρεσει καθελεις και συντριβων συντριψεις τας στηλας αυτων 25 και λατρευσεις κυριω τω θεω σου και ευλογησω τον αρτον σου και τον οινον σου και το υδωρ σου και αποστρεψω μαλακιαν αφ' υμων 26 ουκ εσται αγονος ουδε στειρα επι της γης σου τον αριθμον των ημερων σου αναπληρωσω 27 και τον φοβον αποστελω ηγουμενον σου και εκστησω παντα τα εθνη εις ους συ εισπορευη εις αυτους και δωσω παντας τους υπεναντιους σου φυγαδας 28 και αποστελω τας σφηκιας προτερας σου και εκβαλει τους αμορραιους και τους ευαιους και τους χαναναιους και τους χετταιους απο σου 29 ουκ εκβαλω αυτους εν ενιαυτω ενι ινα μη γενηται η γη ερημος και πολλα γενηται επι σε τα θηρια της γης 30 κατα μικρον μικρον εκβαλω αυτους απο σου εως αν αυξηθης και κληρονομησης την γην 31 και θησω τα ορια σου απο της ερυθρας θαλασσης εως της θαλασσης της φυλιστιμι και απο της ερημου εως του μεγαλου ποταμου ευφρατου και παραδωσω εις τας χειρας υμων τους εγκαθημενους εν τη γη και εκβαλω αυτους απο σου 32 ου συγκαταθηση αυτοις και τοις θεοις αυτων διαθηκην 33 και ουκ εγκαθησονται εν τη γη σου ινα μη αμαρτειν σε ποιησωσιν προς με εαν γαρ δουλευσης τοις θεοις αυτων ουτοι εσονται σοι προσκομιμα

Chapter 24

1 και μωυση ειπεν αναβηθι προς κυριον συ και ααρων και ναδαβ και αβιουδ και εβδομηκοντα των πρεσβυτερων ισραηλ και προσκυνησουσιν μακροθεν τω κυριω 2 και εγγιει μωυσης μονος προς τον θεον αυτοι δε ουκ εγγιουσιν ο δε λαος ου συναναβησεται μετ' αυτων 3 εισηλθεν δε μωυσης και διηγησατο τω λαω παντα τα ρηματα του θεου και τα δικαιωματα απεκριθη δε πας ο λαος φωνη μια λεγοντες παντας τους λογους ους ελαλησεν κυριος ποιησομεν και ακουσομεθα 4 και εγραψεν μωυσης παντα τα ρηματα κυριου ορθρισας δε μωυσης το πρωι ωκοδομησεν θυσιαστηριον υπο το ορος και δωδεκα λιθους εις τας δωδεκα φυλας του ισραηλ 5 και εξαπεστειλεν τους νεανισκους των υιων ισραηλ και ανηνεγκαν

ολοκαυτώματα και εθύσαν θυσίαν σωτηριου τω θεω μοσχαρια 6 λαβων δε μωυσης το ημισυ του αιματος ενεχεεν εις κρατηρας το δε ημισυ του αιματος προσεχεεν προς το θυσιαστηριον 7 και λαβων το βιβλιον της διαθηκης ανεγνω εις τα ωτα του λαου και ειπαν παντα οσα ελάλησεν κυριος ποιησομεν και ακουσομεθα 8 λαβων δε μωυσης το αιμα κατεσκεδασεν του λαου και ειπεν ιδου το αιμα της διαθηκης ης διεθετο κυριος προς υμας περι παντων των λογων τουτων 9 και ανεβη μωυσης και ααρων και ναδαβ και αβιουδ και εβδομηκοντα της γερουσιας ισραηλ 10 και ειδον τον τοπον ου εισηκει εκει ο θεος του ισραηλ και τα υπο τους ποδας αυτου ωσει εργον πλινθου σαπφειρου και ωσπερ ειδος στερεώματος του ουρανου τη καθαριότητι 11 και των επιλεκτων του ισραηλ ου διεφώνησεν ουδε εις και ωφθησαν εν τω τοπω του θεου και εφαγον και επιον 12 και ειπεν κυριος προς μωυσην αναβηθι προς με εις το ορος και ισθι εκει και δώσω σοι τα πυξία τα λιθίνα τον νομον και τας εντολας ας εγραψα νομοθετησαι αυτοις 13 και αναστας μωυσης και ιησους ο παρεστηκώς αυτω ανεβησαν εις το ορος του θεου 14 και τοις πρεσβυτεροις ειπαν ησυχάζετε αυτου εως αναστρεψόμεν προς υμας και ιδου ααρων και ωρ μεθ' υμών εαν τινι συμβη κρίσις προσπορευεσθώσαν αυτοις 15 και ανεβη μωυσης και ιησους εις το ορος και εκάλυψεν η νεφέλη το ορος 16 και κατεβη η δοξα του θεου επι το ορος το σίνα και εκάλυψεν αυτο η νεφέλη εξ ημερας και εκάλεσεν κυριος τον μωυσην τη ημερα τη εβδομή εκ μέσου της νεφέλης 17 το δε είδος της δοξης κυριου ωσει πυρ φλέγον επι της κορυφής του ορους εναντίον των υιών ισραηλ 18 και εισηλθεν μωυσης εις το μέσον της νεφέλης και ανεβη εις το ορος και ην εκει εν τω ορει τεσσαρακοντα ημερας και τεσσαρακοντα νυκτας

Chapter 25

1 και ελάλησεν κυριος προς μωυσην λέγων 2 ειπον τοις υιοις ισραηλ και λαβετε μοι απαρχας παρα παντων οις αν δοξη τη καρδια και λημψεσθε τας απαρχας μου 3 και αυτη εστιν η απαρχη ην λημψεσθε παρ' αυτων χρυσιον και αργυριον και χαλκον 4 και υακινθον και πορφυραν και κοκκινον διπλουν και βυσσον κεκλωσμενην και τριχας αιγείας 5 και δερματα κριων ηρυθροδανωμενα και δερματα υακινθίνα και ξύλα ασηπτα 7 και λίθους σαρδίου και λίθους εις την γλυφην εις την επωμίδα και τον ποδηρη 8 και ποιησεις μοι αγιασμα και οφθησομαι εν υμιν 9 και ποιησεις μοι κατα παντα οσα εγω σοι δεικνυω εν τω ορει το παραδειγμα της σκηνής και το παραδειγμα παντων των σκευων αυτης ουτω ποιησεις 10 και ποιησεις κιβωτον μαρτυριου εκ ξύλων ασηπτων δυο πήχεων και ημισους το μήκος και πήχεος και ημισους το πλάτος και πήχεος και ημισους το ύψος 11 και καταχρυσώσεις αυτην χρυσιω καθαρώ εξώθεν και εσωθεν χρυσώσεις αυτην και ποιησεις αυτη

κυματια στρεπτα χρυσα κυκλω 12 και ελασεις αυτη τεσσαρας δακτυλιους χρυσους και επιθησεις επι τα τεσσαρα κλιτη δυο δακτυλιους επι το κλιτος το εν και δυο δακτυλιους επι το κλιτος το δευτερον 13 ποιησεις δε αναφορεις ξυλα ασηπτα και καταχρυσωσεις αυτα χρυσιω 14 και εισαξεις τους αναφορεις εις τους δακτυλιους τους εν τοις κλιτεσι της κιβωτου αιρειν την κιβωτον εν αυτοις 15 εν τοις δακτυλίοις της κιβωτου εσονται οι αναφορεις ακινητοι 16 και εμβालεις εις την κιβωτον τα μαρτυρια α αν δω σοι 17 και ποιησεις ιλαστηριον επιθεμα χρυσιου καθαρου δυο πηχεων και ημισους το μηκος και πηχεος και ημισους το πλατος 18 και ποιησεις δυο χερουβιμ χρυσα τορευτα και επιθησεις αυτα εξ αμφοτερων των κλιτων του ιλαστηριου 19 ποιηθησονται χερουβ εις εκ του κλιτους τουτου και χερουβ εις εκ του κλιτους του δευτερου του ιλαστηριου και ποιησεις τους δυο χερουβιμ επι τα δυο κλιτη 20 εσονται οι χερουβιμ εκτεινοντες τας πτερυγας επανωθεν συσκιαζοντες ταις πτερυξιν αυτων επι του ιλαστηριου και τα προσωπα αυτων εις αλληλα εις το ιλαστηριον εσονται τα προσωπα των χερουβιμ 21 και επιθησεις το ιλαστηριον επι την κιβωτον ανωθεν και εις την κιβωτον εμβालεις τα μαρτυρια α αν δω σοι 22 και γνωσθησομαι σοι εκειθεν και λαλησω σοι ανωθεν του ιλαστηριου ανα μεσον των δυο χερουβιμ των οντων επι της κιβωτου του μαρτυριου και κατα παντα οσα αν εντειλωμαι σοι προς τους υιους ισραηλ 23 και ποιησεις τραπεζαν χρυσιου καθαρου δυο πηχεων το μηκος και πηχεος το ευρος και πηχεος και ημισους το υψος 24 και ποιησεις αυτη στρεπτα κυματια χρυσα κυκλω 25 και ποιησεις αυτη στεφανην παλαιστου κυκλω και ποιησεις στρεπτον κυματιον τη στεφανη κυκλω 26 και ποιησεις τεσσαρας δακτυλιους χρυσους και επιθησεις τους δακτυλιους επι τα τεσσαρα μερη των ποδων αυτης 27 υπο την στεφανην και εσονται οι δακτυλιοι εις θηκας τοις αναφορευσιν ωστε αιρειν εν αυτοις την τραπεζαν 28 και ποιησεις τους αναφορεις εκ ξυλων ασηπτων και καταχρυσωσεις αυτους χρυσιω καθαρω και αρθησεται εν αυτοις η τραπεζα 29 και ποιησεις τα τρυβλια αυτης και τας θυσιας και τα σπονδεια και τους κυαθους εν οις σπεις εις εν αυτοις χρυσιου καθαρου ποιησεις αυτα 30 και επιθησεις επι την τραπεζαν αρτους ενωπιους εναντιον μου δια παντος 31 και ποιησεις λυχνιαν εκ χρυσιου καθαρου τορευτην ποιησεις την λυχνιαν ο καυλος αυτης και οι καλαμισκοι και οι κρατηρες και οι σφαιρωτηρες και τα κρινα εξ αυτης εσται 32 εξ δε καλαμισκοι εκπορευομενοι εκ πλαγιων τρεις καλαμισκοι της λυχνιας εκ του κλιτους αυτης του ενος και τρεις καλαμισκοι της λυχνιας εκ του κλιτους του δευτερου 33 και τρεις κρατηρες εκτετυπωμενοι καρυισκους εν τω ενι καλαμισκω σφαιρωτηρ και κρινον ουτως τοις εξ καλαμισκοις τοις εκπορευομενοις εκ της λυχνιας 34 και εν τη λυχνια τεσσαρες κρατηρες εκτετυπωμενοι καρυισκους εν τω ενι καλαμισκω οι σφαιρωτηρες και τα κρινα αυτης 35 ο σφαιρωτηρ υπο τους δυο καλαμισκους εξ αυτης και σφαιρωτηρ υπο τους τεσσαρας καλαμισκους εξ αυτης

ουτως τοις εξ καλαμισκοις τοις εκπορευομενοις εκ της λυχνιας 36 οι σφαιρωτηρες και οι καλαμισκοι εξ αυτης εστωσαν ολη τορευτη εξ ενος χρυσιου καθαρου 37 και ποιησεις τους λυχνους αυτης επτα και επιθησεις τους λυχνους και φανουσιν εκ του ενος προσωπου 38 και τον επαρυστηρα αυτης και τα υποθεματα αυτης εκ χρυσιου καθαρου ποιησεις 39 παντα τα σκευη ταυτα ταλαντον χρυσιου καθαρου 40 ορα ποιησεις κατα τον τυπον τον δεδειγμενον σοι εν τω ορει

Chapter 26

1 και την σκηνην ποιησεις δεκα αυλαιας εκ βυσσου κεκλωσμενης και νακινθου και πορφυρας και κοκκινου κεκλωσμενου χερουβιμ εργασια υφαντου ποιησεις αυτας 2 μηκος της αυλαιας της μιας οκτω και εικοσι πηχεων και ευρος τεσσαρων πηχεων η αυλαιο η μια εσται μετρον το αυτο εσται πασαις ταις αυλαιαις 3 πεντε δε αυλαιαι εσονται εξ αλληλων εχομεναι η ετερα εκ της ετερας και πεντε αυλαιαι εσονται συνεχομεναι ετερα τη ετερα 4 και ποιησεις αυταις αγκυλας νακινθινας επι του χειλους της αυλαιας της μιας εκ του ενος μερους εις την συμβολην και ουτως ποιησεις επι του χειλους της αυλαιας της εξωτερας προς τη συμβολη τη δευτερα 5 πεντηκοντα αγκυλας ποιησεις τη αυλαιο τη μια και πεντηκοντα αγκυλας ποιησεις εκ του μερους της αυλαιας κατα την συμβολην της δευτερας αντιπροσωποι αντιπιπτουσαι αλληλαις εις εκαστην 6 και ποιησεις κρικους πεντηκοντα χρυσους και συναψεις τας αυλαιας ετεραν τη ετερα τοις κρικοις και εσται η σκηνη μια 7 και ποιησεις δερρεις τριχινας σκεπην επι της σκηνης ενδεκα δερρεις ποιησεις αυτας 8 το μηκος της δερρεως της μιας εσται τριακοντα πηχεων και τεσσαρων πηχεων το ευρος της δερρεως της μιας μετρον το αυτο εσται ταις ενδεκα δερρεσι 9 και συναψεις τας πεντε δερρεις επι το αυτο και τας εξ δερρεις επι το αυτο και επιδιπλωσεις την δερριν την εκτην κατα προσωπον της σκηνης 10 και ποιησεις αγκυλας πεντηκοντα επι του χειλους της δερρεως της μιας της ανα μεσον κατα συμβολην και πεντηκοντα αγκυλας ποιησεις επι του χειλους της δερρεως της συναπτουσης της δευτερας 11 και ποιησεις κρικους χαλκους πεντηκοντα και συναψεις τους κρικους εκ των αγκυλων και συναψεις τας δερρεις και εσται εν 12 και υποθησεις το πλεοναζον εν ταις δερρεσιν της σκηνης το ημισυ της δερρεως το υπολελειμμενον υποκαλυψεις το πλεοναζον των δερρεων της σκηνης υποκαλυψεις οπισω της σκηνης 13 πηχυν εκ τουτου και πηχυν εκ τουτου εκ του υπερεχοντος των δερρεων εκ του μηκους των δερρεων της σκηνης εσται συγκαλυπτον επι τα πλαγια της σκηνης ενθεν και ενθεν ινα καλυπτη 14 και ποιησεις κατακαλυμμα τη σκηνη δερματα κριων ηρυθροδανωμενα και επικαλυμματα δερματα νακινθινα επανωθεν 15 και ποιησεις στυλους τη σκηνη εκ ξυλων ασηπτων 16 δεκα πηχεων ποιησεις τον στυλον τον ενα και πηχεος ενος και ημισους το

πλάτος του στυλίου του ενος 17 δυο αγκωνισκους τω στυλῳ τῳ ἐνι ἀντιπιπτοντας ἑτερον τῳ ἑτέρῳ οὕτως ποιῇσεις πασι τοῖς στυλοῖς τῆς σκηνῆς 18 καὶ ποιῇσεις στυλοὺς τῇ σκηνῇ εἰκοσι στυλοὺς ἐκ τοῦ κλίτους τοῦ πρὸς βορρᾶν 19 καὶ τεσσαρακοντα βάσεις ἀργυρᾶς ποιῇσεις τοῖς εἰκοσι στυλοῖς δυο βάσεις τῳ στυλῳ τῳ ἐνι εἰς ἀμφοτέρῃ τα μερῇ αὐτοῦ καὶ δυο βάσεις τῳ στυλῳ τῳ ἐνι εἰς ἀμφοτέρῃ τα μερῇ αὐτοῦ 20 καὶ τὸ κλίτος τὸ δευτερον τὸ πρὸς νοτον εἰκοσι στυλοὺς 21 καὶ τεσσαρακοντα βάσεις αὐτῶν ἀργυρᾶς δυο βάσεις τῳ στυλῳ τῳ ἐνι εἰς ἀμφοτέρῃ τα μερῇ αὐτοῦ καὶ δυο βάσεις τῳ στυλῳ τῳ ἐνι εἰς ἀμφοτέρῃ τα μερῇ αὐτοῦ 22 καὶ ἐκ τῶν ὀπίσω τῆς σκηνῆς κατὰ τὸ μέρος τὸ πρὸς θαλάσσαν ποιῇσεις ἐξ στυλοὺς 23 καὶ δυο στυλοὺς ποιῇσεις ἐπὶ τῶν γωνιῶν τῆς σκηνῆς ἐκ τῶν ὀπισθίων 24 καὶ ἔσται ἐξ ἰσοῦ κατῴθεν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔσονται ἴσοι ἐκ τῶν κεφαλίδων εἰς συμβλήσιν μιαν οὕτως ποιῇσεις ἀμφοτέραις ταῖς δυσὶν γωνίαις ἑστῶσαν 25 καὶ ἔσονται οκτῶ στυλοὶ καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν ἀργυραὶ δεκά ἐξ δυο βάσεις τῳ στυλῳ τῳ ἐνι εἰς ἀμφοτέρῃ τα μερῇ αὐτοῦ καὶ δυο βάσεις τῳ στυλῳ τῳ ἐνι 26 καὶ ποιῇσεις μοχλοὺς ἐκ ξύλων ἀσηπτῶν πεντε τῳ ἐνι στυλῳ ἐκ τοῦ ἐνος μέρους τῆς σκηνῆς 27 καὶ πεντε μοχλοὺς τῳ στυλῳ τῳ κλίτει τῆς σκηνῆς τῳ δευτέρῳ καὶ πεντε μοχλοὺς τῳ στυλῳ τῳ ὀπισθίῳ τῳ κλίτει τῆς σκηνῆς τῳ πρὸς θαλάσσαν 28 καὶ ὁ μοχλὸς ὁ μέσος ἀνα μέσον τῶν στυλῶν δικνείσθω ἀπὸ τοῦ ἐνος κλίτους εἰς τὸ ἑτερον κλίτος 29 καὶ τοὺς στυλοὺς καταχρυσώσεις χρυσίῳ καὶ τοὺς δακτυλίους ποιῇσεις χρυσοὺς εἰς οὓς εἰσαῖξεις τοὺς μοχλοὺς καὶ καταχρυσώσεις τοὺς μοχλοὺς χρυσίῳ 30 καὶ ἀναστήσεις τὴν σκηνὴν κατὰ τὸ εἶδος τὸ δεδειγμένον σοι ἐν τῷ ὄρει 31 καὶ ποιῇσεις καταπετάσμα ἐξ υακινθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου καὶ βύσσου νενησμένης ἐργὸν ὑφάντον ποιῇσεις αὐτὸ χερουβίμ 32 καὶ ἐπιθήσεις αὐτὸ ἐπὶ τεσσαρῶν στυλῶν ἀσηπτῶν κεχρυσωμένων χρυσίῳ καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν χρυσαὶ καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τεσσαρες ἀργυραὶ 33 καὶ θῇσεις τὸ καταπετάσμα ἐπὶ τοὺς στυλοὺς καὶ εἰσοῖσεις ἐκεῖ ἐσῶτερον τοῦ καταπετάσματος τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου καὶ διορίει τὸ καταπετάσμα ὑμῖν ἀνα μέσον τοῦ ἁγίου καὶ ἀνα μέσον τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων 34 καὶ κατακαλύψεις τῳ καταπετάσματι τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου ἐν τῳ ἁγίῳ τῶν ἁγίων 35 καὶ θῇσεις τὴν τραπεζάν ἐξῴθεν τοῦ καταπετάσματος καὶ τὴν λυχνίαν ἀπεναντι τῆς τραπεζῆς ἐπὶ μέρους τῆς σκηνῆς τὸ πρὸς νοτον καὶ τὴν τραπεζάν θῇσεις ἐπὶ μέρους τῆς σκηνῆς τὸ πρὸς βορρᾶν 36 καὶ ποιῇσεις ἐπισπαστρον ἐξ υακινθου καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης ἐργὸν ποικίλου 37 καὶ ποιῇσεις τῳ καταπετάσματι πεντε στυλοὺς καὶ χρυσώσεις αὐτοὺς χρυσίῳ καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν χρυσαὶ καὶ ῥωνεύσεις αὐτοῖς πεντε βάσεις χαλκᾶς

Chapter 27

1 και ποιησεις θυσιαστηριον εκ ξυλων ασηπτων πεντε πηχεων το μηκος και πεντε πηχεων το ευρος τετραγωνον εσται το θυσιαστηριον και τριων πηχεων το υψος αυτου 2 και ποιησεις τα κερατα επι των τεσσαρων γωνιων εξ αυτου εσται τα κερατα και καλυψεις αυτα χαλκω 3 και ποιησεις στεφανην τω θυσιαστηριω και τον καλυπτηρα αυτου και τας φιαλας αυτου και τας κρεαγρας αυτου και το πυρειον αυτου και παντα τα σκευη αυτου ποιησεις χαλκα 4 και ποιησεις αυτω εσχαραν εργω δικτυωτω χαλκην και ποιησεις τη εσχαρα τεσσαρας δακτυλιους χαλκους επι τα τεσσαρα κλιτη 5 και υποθησεις αυτους υπο την εσχαραν του θυσιαστηριου κατωθεν εσται δε η εσχαρα εως του ημισους του θυσιαστηριου 6 και ποιησεις τω θυσιαστηριω φορεις εκ ξυλων ασηπτων και περιχαλκωσεις αυτους χαλκω 7 και εισαξεις τους φορεις εις τους δακτυλιους και εστωσαν οι φορεις κατα τα πλευρα του θυσιαστηριου εν τω αιρειν αυτο 8 κοιλον σανιδωτον ποιησεις αυτο κατα το παραδειχθεν σοι εν τω ορει ουτως ποιησεις αυτο 9 και ποιησεις αυλην τη σκηνη εις το κλιτος το προς λιβα ιστια της αυλης εκ βυσσου κεκλωσμενης μηκος εκατον πηχων τω ενι κλιτει 10 και οι στυλοι αυτων εικοσι και αι βασεις αυτων εικοσι χαλκαι και οι κρικοι αυτων και αι ψαλιδες αυτων αργυραι 11 ουτως τω κλιτει τω προς απηλιωτην ιστια εκατον πηχων μηκος και οι στυλοι αυτων εικοσι και αι βασεις αυτων εικοσι χαλκαι και οι κρικοι και αι ψαλιδες των στυλων και αι βασεις αυτων περιηργυρωμεναι αργυρω 12 το δε ευρος της αυλης το κατα θαλασσαν ιστια πεντηκοντα πηχων στυλοι αυτων δεκα και αι βασεις αυτων δεκα 13 και ευρος της αυλης το προς νοτον ιστια πεντηκοντα πηχεων στυλοι αυτων δεκα και αι βασεις αυτων δεκα 14 και πεντεκαιδεκα πηχεων το υψος των ιστιων τω κλιτει τω ενι στυλοι αυτων τρεις και αι βασεις αυτων τρεις 15 και το κλιτος το δευτερον δεκα πεντε πηχων των ιστιων το υψος στυλοι αυτων τρεις και αι βασεις αυτων τρεις 16 και τη πυλη της αυλης καλυμμα εικοσι πηχων το υψος εξ υακινθου και πορφυρας και κοκκινου κεκλωσμενου και βυσσου κεκλωσμενης τη ποικιλια του ραφιδεντου στυλοι αυτων τεσσαρες και αι βασεις αυτων τεσσαρες 17 παντες οι στυλοι της αυλης κυκλω κατηργυρωμενοι αργυριω και αι κεφαλιδες αυτων αργυραι και αι βασεις αυτων χαλκαι 18 το δε μηκος της αυλης εκατον εφ' εκατον και ευρος πεντηκοντα επι πεντηκοντα και υψος πεντε πηχων εκ βυσσου κεκλωσμενης και αι βασεις αυτων χαλκαι 19 και πασα η κατασκευη και παντα τα εργαλεια και οι πασσαλοι της αυλης χαλκοι 20 και συ συνταξον τοις υιοις ισραηλ και λαβετωσαν σοι ελαιον εξ ελαιων ατρυγον καθαρον κεκοιμμενον εις φως καυσαι ινα καηται λυχνος δια παντος 21 εν τη σκηνη του μαρτυριου εξωθεν του καταπετασματος του επι της διαθηκης καυσει αυτο ααρων και οι υιοι αυτου αφ' εσπερας εως πρωι εναντιον κυριου νομιμον αιωνιον εις τας γενεας υμων παρα

των υιων ισραηλ

Chapter 28

1 και συ προσαγαγόν προς σεαυτον τον τε ααρων τον αδελφον σου και τους υιους αυτου εκ των υιων ισραηλ ιερατευειν μοι ααρων και ναθαβ και αβιουδ και ελεαζαρ και ιθαμαρ υιους ααρων 2 και ποιησεις στολην αγιαν ααρων τω αδελφω σου εις τιμην και δοξαν 3 και συ λαλησον πασι τοις σοφοις τη διανοια ους ενεπλησα πνευματος αισθησεως και ποιησουσιν την στολην την αγιαν ααρων εις το αγιον εν η ιερατευσει μοι 4 και αυται αι στολαι ας ποιησουσιν το περιστηθιον και την επωμιδα και τον ποδηρη και χιτωνα κοσσυμβωτον και κιδαριν και ζωνην και ποιησουσιν στολας αγιας ααρων και τοις υιοις αυτου εις το ιερατευειν μοι 5 και αυτοι λημψονται το χρυσιον και την υακινθον και την πορφυραν και το κοκκινον και την βυσσον 6 και ποιησουσιν την επωμιδα εκ βυσσου κεκλωσμενης εργον υφαντον ποικιλτου 7 δυο επωμιδες συνεχουσai εσονται αυτω ετερα την ετεραν επι τοις δυσι μερεσιν εξηρτημεναι 8 και το υφασμα των επωμιδων ο εστιν επ' αυτω κατα την ποιησιν εξ αυτου εσται εκ χρυσιου και υακινθου και πορφυρας και κοκκινου διανενησμενου και βυσσου κεκλωσμενης 9 και λημψη τους δυο λιθους λιθους σμαραγδου και γλυψεις εν αυτοις τα ονοματα των υιων ισραηλ 10 εξ ονοματα επι τον λιθον τον ενα και τα εξ ονοματα τα λοιπα επι τον λιθον τον δευτερον κατα τας γενεσεις αυτων 11 εργον λιθουργικης τεχνης γλυμμα σφραγιδος διαγλυψεις τους δυο λιθους επι τοις ονομασιν των υιων ισραηλ 12 και θησεις τους δυο λιθους επι των ωμων της επωμιδος λιθοι μνημοσυνου εισιν τοις υιοις ισραηλ και αναλημψεται ααρων τα ονοματα των υιων ισραηλ εναντι κυριου επι των δυο ωμων αυτου μνημοσυνον περι αυτων 13 και ποιησεις ασπιδισκας εκ χρυσιου καθαρου 14 και ποιησεις δυο κροσσωτα εκ χρυσιου καθαρου καταμεμιγμενα εν ανθεσιν εργον πλοκης και επιθησεις τα κροσσωτα τα πεπλεγμενα επι τας ασπιδισκας κατα τας παρωμιδας αυτων εκ των εμπροσθιων 15 και ποιησεις λογειον των κρισεων εργον ποικιλτου κατα τον ρυθμον της επωμιδος ποιησεις αυτο εκ χρυσιου και υακινθου και πορφυρας και κοκκινου κεκλωσμενου και βυσσου κεκλωσμενης ποιησεις αυτο 16 τετραγωνον εσται διπλουν σπιθαμης το μηκος και σπιθαμης το ευρος 17 και καθυφανεις εν αυτω υφασμα καταλιθον τετραστιχον στιχος λιθων εσται σαρδιον τοπαζιον και σμαραγδος ο στιχος ο εις 18 και ο στιχος ο δευτερος ανδραξ και σαπφειρος και ιασπις 19 και ο στιχος ο τριτος λιγυριον αχατης και αμεθυστος 20 και ο στιχος ο τεταρτος χρυσολιθος και βηρυλλιον και ονυχιον περικεκαλυμμενα χρυσιω συνδεδεμενα εν χρυσιω εστωσαν κατα στιχον αυτων 21 και οι λιθοι εστωσαν εκ των ονοματων των υιων ισραηλ δεκα δυο κατα τα ονοματα αυτων γλυφαι σφραγιδων εκαστος κατα το ονομα εστωσαν εις δε-

κα δυο φυλας 22 και ποιησεις επι το λογειον κροσσους συμπεπλεγμενους εργον αλυσιδωτον εκ χρυσιου καθαρου 29 και λημψεται ααρων τα ονοματα των υιων ισραηλ επι του λογειου της κρισεως επι του στηθους εισιοντι εις το αγιον μνημοσυνον εναντι του θεου 29 και θησεις επι το λογειον της κρισεως τους κροσσους τα αλυσιδωτα επ' αμφοτερων των κλιτων του λογειου επιθησεις και τας δυο ασπιδισκας επιθησεις επ' αμφοτερους τους ωμους της επωμιδος κατα προσωπον 30 και επιθησεις επι το λογειον της κρισεως την δηλωσιν και την αληθειαν και εσται επι του στηθους ααρων οταν εισπορευηται εις το αγιον εναντιον κυριου και οισει ααρων τας κρισεις των υιων ισραηλ επι του στηθους εναντιον κυριου δια παντος 31 και ποιησεις υποδυτην ποδηρη ολον υακινθινον 32 και εσται το περιστομιον εξ αυτου μεσον ωαν εχον κυκλω του περιστομιου εργον υφαντου την συμβολην συννυφασμενην εξ αυτου ινα μη ραγη 33 και ποιησεις επι το λωμα του υποδυτου κατωθεν ωσει εξανθουσης ροας ροισκους εξ υακινθου και πορφυρας και κοκκινου διανενησμενου και βυσσου κεκλωσμενης επι του λωματος του υποδυτου κυκλω το αυτο δε ειδος ροισκους χρυσους και κωδωνας ανα μεσον τουτων περικυκλω 34 παρα ροισκον χρυσουν κωδωνα και ανθινον επι του λωματος του υποδυτου κυκλω 35 και εσται ααρων εν τω λειτουργειν ακουστη η φωνη αυτου εισιοντι εις το αγιον εναντιον κυριου και εξιοντι ινα μη αποθανη 36 και ποιησεις πεταλον χρυσουν καθαρων και εκτυπώσεις εν αυτω εκτυπωμα σφραγιδος αγιασμα κυριου 37 και επιθησεις αυτο επι υακινθου κεκλωσμενης και εσται επι της μιτρας κατα προσωπον της μιτρας εσται 38 και εσται επι του μετωπου ααρων και εξαρει ααρων τα αμαρτηματα των αγιων οσα αν αγιασωσιν οι υιοι ισραηλ παντος δοματος των αγιων αυτων και εσται επι του μετωπου ααρων δια παντος δεκτον αυτοις εναντι κυριου 39 και οι κοσσυμβοι των χιτωνων εκ βυσσου και ποιησεις κιδαριν βυσσινην και ζωνην ποιησεις εργον ποικιλτου 40 και τοις υιοις ααρων ποιησεις χιτωνας και ζωνας και κιδαρεις ποιησεις αυτοις εις τιμην και δοξαν 41 και ενδυσεις αυτα ααρων τον αδελφον σου και τους υιους αυτου μετ' αυτου και κρισεις αυτους και εμπλησεις αυτων τας χειρας και αγιασεις αυτους ινα ιερατευωσιν μοι 42 και ποιησεις αυτοις περισκελη λινα καλυψαι ασχημοσυνην χρωτος αυτων απο οσφυος εως μηρων εσται 43 και εξει ααρων αυτα και οι υιοι αυτου ως αν εισπορευωνται εις την σκηνην του μαρτυριου η οταν προσπορευωνται λειτουργειν προς το θυσιαστηριον του αγιου και ουκ επαξονται προς εαυτους αμαρτιαν ινα μη αποθανωσιν νομιμον αιωνιον αυτω και τω σπερματι αυτου μετ' αυτον

Chapter 29

1 και ταυτα εστιν α ποιησεις αυτοις αγιασαι αυτους ωστε ιερατευειν μοι αυτους λημψη μοσχαριον εκ βοων εν και κριους δυο αμωμους 2 και αρτους αζυμους

πεφυραμενους εν ελαιω και λαγανα αζυμα κεχρισμενα εν ελαιω σεμιδαλιν εκ πυρων ποιησεις αυτα 3 και επιθησεις αυτα επι κανουν εν και προσοισεις αυτα επι τω κανω και το μοσχαριον και τους δυο κριους 4 και ααρων και τους υιους αυτου προσαξεις επι τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου και λουσεις αυτους εν υδατι 5 και λαβων τας στολας ενδυσεις ααρων τον αδελφον σου και τον χιτωνα τον ποδηρη και την επωμιδα και το λογειον και συναψεις αυτω το λογειον προς την επωμιδα 6 και επιθησεις την μιτραν επι την κεφαλην αυτου και επιθησεις το πεταλον το αγιασμα επι την μιτραν 7 και λημψη του ελαιου του χρυσματος και επιχεις αυτο επι την κεφαλην αυτου και χρисεις αυτον 8 και τους υιους αυτου προσαξεις και ενδυσεις αυτους χιτωνας 9 και ζωσεις αυτους ταις ζωναις και περιθησεις αυτοις τας κιδαρεις και εσται αυτοις ιερατεια εμοι εις τον αιωνα και τελειωσεις τας χειρας ααρων και τας χειρας των υιων αυτου 10 και προσαξεις τον μοσχον επι τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου και επιθησουσιν ααρων και οι υιοι αυτου τας χειρας αυτων επι την κεφαλην του μοσχου εναντι κυριου παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου 11 και σφαξεις τον μοσχον εναντι κυριου παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου 12 και λημψη απο του αιματος του μοσχου και θησεις επι των κερατων του θυσιαστηριου τω δακτυλω σου το δε λοιπον παν αιμα εκχεις παρα την βασιν του θυσιαστηριου 13 και λημψη παν το στεαρ το επι της κοιλιας και τον λοβον του ηπατος και τους δυο νεφρους και το στεαρ το επ' αυτων και επιθησεις επι το θυσιαστηριον 14 τα δε κρεα του μοσχου και το δερμα και την κοπρον κατακαυσεις πυρι εξω της παρεμβολης αμαρτιας γαρ εστιν 15 και τον κριον λημψη τον ενα και επιθησουσιν ααρων και οι υιοι αυτου τας χειρας αυτων επι την κεφαλην του κριου 16 και σφαξεις αυτον και λαβων το αιμα προσχεις προς το θυσιαστηριον κυκλω 17 και τον κριον διχοτομησεις κατα μελη και πλυνεις τα ενδοσθια και τους ποδας υδατι και επιθησεις επι τα διχοτομηματα συν τη κεφαλη 18 και ανοισεις ολον τον κριον επι το θυσιαστηριον ολοκαυτωμα κυριω εις οσμην ευωδιας θυσιασμα κυριω εστιν 19 και λημψη τον κριον τον δευτερον και επιθησει ααρων και οι υιοι αυτου τας χειρας αυτων επι την κεφαλην του κριου 20 και σφαξεις αυτον και λημψη του αιματος αυτου και επιθησεις επι τον λοβον του ωτος ααρων του δεξιου και επι το ακρον της χειρος της δεξιας και επι το ακρον του ποδος του δεξιου και επι τους λοβους των ωτων των υιων αυτου των δεξιων και επι τα ακρα των χειρων αυτων των δεξιων και επι τα ακρα των ποδων αυτων των δεξιων 21 και λημψη απο του αιματος του απο του θυσιαστηριου και απο του ελαιου της χρисεως και ρανεις επι ααρων και επι την στολην αυτου και επι τους υιους αυτου και επι τας στολας των υιων αυτου μετ' αυτου και αγιασθησεται αυτος και η στολη αυτου και οι υιοι αυτου και αι στολαι των υιων αυτου μετ' αυτου το δε αιμα του κριου προσχεις προς το θυσιαστηριον κυκλω 22 και λημψη απο

του κριου το στεαρ αυτου και το στεαρ το κατακαλυπτον την κοιλιαν και τον λοβον του ηπατος και τους δυο νεφρους και το στεαρ το επ' αυτων και τον βραχιονα τον δεξιον εστιν γαρ τελειωσις αυτη 23 και αρτον ενα εξ ελαιου και λαγανον εν απο του κανου των αζυμων των προτεθειμενων εναντι κυριου 24 και επιθησεις τα παντα επι τας χειρας ααρων και επι τας χειρας των υιων αυτου και αφορεις αυτους αφορισμα εναντι κυριου 25 και λημψη αυτα εκ των χειρων αυτων και ανοισεις επι το θυσιαστηριον της ολοκαυτωσεως εις οσμην ευωδιας εναντι κυριου καρπωμα εστιν κυριω 26 και λημψη το στηθυνιον απο του κριου της τελειωσεως ο εστιν ααρων και αφορεις αυτο αφορισμα εναντι κυριου και εσται σοι εν μεριδι 27 και αγιασεις το στηθυνιον αφορισμα και τον βραχιονα του αφαιρεματος ος αφωρισται και ος αφηρηται απο του κριου της τελειωσεως απο του ααρων και απο των υιων αυτου 28 και εσται ααρων και τοις υιοις αυτου νομιμον αιωνιον παρα των υιων ισραηλ εστιν γαρ αφαιρεμα τουτο και αφαιρεμα εσται παρα των υιων ισραηλ απο των θυματων των σωτηριων των υιων ισραηλ αφαιρεμα κυριω 29 και η στολη του αγιου η εστιν ααρων εσται τοις υιοις αυτου μετ' αυτον χρισθηναι αυτους εν αυτοις και τελειωσαι τας χειρας αυτων 30 επτα ημερας ενδυσεται αυτα ο ιερευσ ο αντ' αυτου των υιων αυτου ος εισελευσεται εις την σκηνην του μαρτυριου λειτουργειν εν τοις αγιοις 31 και τον κριον της τελειωσεως λημψη και εψησεις τα κρεα εν τοπω αγιω 32 και εδονται ααρων και οι υιοι αυτου τα κρεα του κριου και τους αρτους τους εν τω κανω παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου 33 εδονται αυτα εν οις ηγιασθησαν εν αυτοις τελειωσαι τας χειρας αυτων αγιασαι αυτους και αλλογενης ουκ εδεται απ' αυτων εστιν γαρ αγια 34 εαν δε καταλειφθη απο των κρεων της θυσιας της τελειωσεως και των αρτων εως πρωι κατακαυσεις τα λοιπα πυρι ου βρωθησεται αγιασμα γαρ εστιν 35 και ποιησεις ααρων και τοις υιοις αυτου ουτως κατα παντα οσα ενετειλαμην σοι επτα ημερας τελειωσεις αυτων τας χειρας 36 και το μοσχαριον της αμαρτιας ποιησεις τη ημερα του καθαρισμου και καθαριεις το θυσιαστηριον εν τω αγιαζειν σε επ' αυτω και χρισεις αυτο ωστε αγιασαι αυτο 37 επτα ημερας καθαριεις το θυσιαστηριον και αγιασεις αυτο και εσται το θυσιαστηριον αγιον του αγιου πας ο απτομενος του θυσιαστηριου αγιασθησεται 38 και ταυτα εστιν α ποιησεις επι του θυσιαστηριου αμνους ενιαυσιους αμωμους δυο την ημεραν επι το θυσιαστηριον ενδελεχως καρπωμα ενδελεχισμού 39 τον αμνον τον ενα ποιησεις το πρωι και τον αμνον τον δευτερον ποιησεις το δειλινον 40 και δεκατον σεμιδαλεως πεφυραμενης εν ελαιω κεκομμενω τω τεταρτω του ιν και σπονδην το τεταρτον του ιν οινου τω αμνω τω ενι 41 και τον αμνον τον δευτερον ποιησεις το δειλινον κατα την θυσιαν την πρωινην και κατα την σπονδην αυτου ποιησεις εις οσμην ευωδιας καρπωμα κυριω 42 θυσιαν ενδελεχισμού εις γενεας υμων επι θυρας της σκηνης του μαρτυριου εναντι κυριου εν οις γνωσθησομαι σοι εκειθεν

ωστε λαλησαι σοι 43 και ταξομαι εκει τοις υιοις ισραηλ και αγιασθησομαι εν δοξη μου 44 και αγιασω την σκηνην του μαρτυριου και το θυσιαστηριον και ααρων και τους υιους αυτου αγιασω ιερατευειν μοι 45 και επικληθησομαι εν τοις υιοις ισραηλ και εσομαι αυτων θεος 46 και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος ο θεος αυτων ο εξαγαγων αυτους εκ γης αιγυπτου επικληθηναι αυτοις και θεος ειναι αυτων

Chapter 30

1 και ποιησεις θυσιαστηριον θυμιαματος εκ ξυλων ασηπτων και ποιησεις αυτο 2 πηχεος το μηκος και πηχεος το ευρος τετραγωνον εσται και δυο πηχεων το υψος εξ αυτου εσται τα κερατα αυτου 3 και καταχρυσωσεις αυτα χρυσιω καθαρω την εσχαραν αυτου και τους τοιχους αυτου κυκλω και τα κερατα αυτου και ποιησεις αυτω στρεπτην στεφανην χρυσην κυκλω 4 και δυο δακτυλιους χρυσους καθαρους ποιησεις υπο την στρεπτην στεφανην αυτου εις τα δυο κλιτη ποιησεις εν τοις δυσι πλευροις και εσονται ψαλιδες ταις σκυταλαις ωστε αιρειν αυτο εν αυταις 5 και ποιησεις σκυταλας εκ ξυλων ασηπτων και καταχρυσωσεις αυτας χρυσιω 6 και θησεις αυτο απεναντι του καταπετασματος του οντος επι της κιβωτου των μαρτυριων εν οις γνωσθησομαι σοι εκειθεν 7 και θυμιασει επ' αυτου ααρων θυμιαμα συνθετον λεπτον το πρωι πρωι οταν επισκευαζη τους λυχνους θυμιασει επ' αυτου 8 και οταν εξαπτη ααρων τους λυχνους οψε θυμιασει επ' αυτου θυμιαμα ενδελεχισμού δια παντος εναντι κυριου εις γενεας αυτων 9 και ουκ ανοισεις επ' αυτου θυμιαμα ετερον καρπωμα θυσιαν και σπονδην ου σπεισεις επ' αυτου 10 και εξιλασεται επ' αυτο ααρων επι των κερατων αυτου απαξ του ενιαυτου απο του αιματος του καθαρισμου των αμαρτιων του εξιλασμου απαξ του ενιαυτου καθαριει αυτο εις τας γενεας αυτων αγιον των αγιων εστιν κυριω 11 και ελαλησεν κυριος προς μωσην λεγων 12 εαν λαβης τον συλλογισμόν των υιων ισραηλ εν τη επισκοπη αυτων και δωσουσιν εκαστος λυτρα της ψυχης αυτου τω κυριω και ουκ εσται εν αυτοις πτωσις εν τη επισκοπη αυτων 13 και τουτο εστιν ο δωσουσιν οσοι αν παραπορευωνται την επισκεψιν το ημισυ του διδραχμου ο εστιν κατα το διδραχμον το αγιον εικοσι οβολοι το διδραχμον το δε ημισυ του διδραχμου εισφορα κυριω 14 πας ο παραπορευομενος εις την επισκεψιν απο εικοσαετους και επανω δωσουσιν την εισφοραν κυριω 15 ο πλουτων ου προσθησει και ο πενομενος ουκ ελαττονησει απο του ημισους του διδραχμου εν τω διδοναι την εισφοραν κυριω εξιλασασθαι περι των ψυχων υμων 16 και λημψη το αργυριον της εισφορας παρα των υιων ισραηλ και δωσεις αυτο εις κατεργον της σκηνης του μαρτυριου και εσται τοις υιοις ισραηλ μνημοσυνον εναντι κυριου εξιλασασθαι περι των ψυχων υμων 17 και ελαλησεν κυριος προς μωσην λεγων 18 ποιησον λουτηρα χαλκουν και βασιν αυτω χαλκην ωστε νιπτεσθαι και θησεις αυτον ανα

μεσον της σκηνης του μαρτυριου και ανα μεσον του θυσιαστηριου και εκχεις εις αυτον υδωρ 19 και νιψεται ααρων και οι υιοι αυτου εξ αυτου τας χειρας και τους ποδας υδατι 20 οταν εισπορευωνται εις την σκηνην του μαρτυριου νιψονται υδατι και ου μη αποθανωσιν η οταν προσπορευωνται προς το θυσιαστηριον λειτουργειν και αναφερειν τα ολοκαυτωματα κυριω 21 νιψονται τας χειρας και τους ποδας υδατι οταν εισπορευωνται εις την σκηνην του μαρτυριου νιψονται υδατι ινα μη αποθανωσιν και εσται αυτοις νομιμον αιωνιον αυτω και ταις γενεαις αυτου μετ' αυτον 22 και ελαλησεν κυριος προς μωσην λεγων 23 και συ λαβε ηδυσματα το ανθος σμυρνης εκλεκτης πεντακοσιους σικλους και κινναμωμου ευωδους το ημισυ τουτου διακοσιους πεντηκοντα και καλαμου ευωδους διακοσιους πεντηκοντα 24 και ιρεως πεντακοσιους σικλους του αγιου και ελαιον εξ ελαιων ιν 25 και ποιησεις αυτο ελαιον χρισμα αγιον μυρον μυρεψικον τεχνη μυρεψου ελαιον χρισμα αγιον εσται 26 και χρισεις εξ αυτου την σκηνην του μαρτυριου και την κιβωτον του μαρτυριου 27 και την λυχνιαν και παντα τα σκευη αυτης και το θυσιαστηριον του θυμιαματος 28 και το θυσιαστηριον των ολοκαυτωματων και παντα αυτου τα σκευη και την τραπεζαν και παντα τα σκευη αυτης και τον λουτηρα και την βασιν αυτου 29 και αγιασεις αυτα και εσται αγια των αγιων πας ο αποτομενος αυτων αγιασθησεται 30 και ααρων και τους υιους αυτου χρισεις και αγιασεις αυτους ιερατευειν μοι 31 και τοις υιοις ισραηλ λαλησεις λεγων ελαιον αλειμμα χρισεως αγιον εσται τουτο υμιν εις τας γενεας υμων 32 επι σαρκα ανθρωπου ου χρισθησεται και κατα την συνθεσιν ταυτην ου ποιησετε υμιν εαυτοις ωσαντως αγιον εστιν και αγιασμα εσται υμιν 33 ος αν ποιηση ωσαντως και ος αν δω απ' αυτου αλλογενει εξολεθρευθησεται εκ του λαου αυτου 34 και ειπεν κυριος προς μωσην λαβε σεαυτω ηδυσματα στακτην ονυχα χαλβανην ηδυσμου και λιβανον διαφανη ισον ισω εσται 35 και ποιησουσιν εν αυτω θυμιαμα μυρεψικον εργον μυρεψου μεμιγμενον καθαρον εργον αγιον 36 και συγκοψεις εκ τουτων λεπτον και θησεις απεναντι των μαρτυριων εν τη σκηνη του μαρτυριου οθεν γνωσθησομαι σοι εκειθεν αγιον των αγιων εσται υμιν 37 θυμιαμα κατα την συνθεσιν ταυτην ου ποιησετε υμιν αυτοις αγιασμα εσται υμιν κυριω 38 ος αν ποιηση ωσαντως ωστε οσφραινεσθαι εν αυτω απολειται εκ του λαου αυτου

Chapter 31

1 και ελαλησεν κυριος προς μωσην λεγων 2 ιδου ανακεκλημαι εξ ονοματος τον βεσελεηλ τον του ουριου τον ωρ της φυλης ιουδα 3 και ενεπλησα αυτον πνευμα θειον σοφιας και συνεσεως και επιστημης εν παντι εργω 4 διανοεισθαι και αρχιτεκτονησαι εργαζεσθαι το χρυσιον και το αργυριον και τον χαλκον και την υακινθον και την πορφυραν και το κοκκινον το νηστον και την βυσσον την κεκλ-

ωσμενην 5 και τα λιθουργικα και εις τα εργα τα τεκτονικα των ξυλων εργαζεσθαι κατα παντα τα εργα 6 και εγω εδωκα αυτον και τον ελιαβ τον του αχισαμαχ εκ φυλης δαν και παντι συνετω καρδια δεδωκα συνεσιν και ποιησουσιν παντα οσα σοι συνεταξα 7 την σκηνην του μαρτυριου και την κιβωτον της διαθηκης και το ιλαστηριον το επ' αυτης και την διασκευην της σκηνης 8 και τα θυσιαστηρια και την τραπεζαν και παντα τα σκευη αυτης και την λυχνιαν την καθαραν και παντα τα σκευη αυτης 9 και τον λουτηρα και την βασιν αυτου 10 και τας στολας τας λειτουργικας ααρων και τας στολας των υιων αυτου ιερατευειν μοι 11 και το ελαιον της χρисεως και το θυμιαμα της συνθεσεως του αγιου κατα παντα οσα εγω ενετειλαμην σοι ποιησουσιν 12 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 13 και συ συνταξον τοις υιοις ισραηλ λεγων ορατε και τα σαββατα μου φυλαξεσθε σημειον εστιν παρ' εμοι και εν υμιν εις τας γενεας υμων ινα γνωτε οτι εγω κυριος ο αγιαζων υμας 14 και φυλαξεσθε τα σαββατα οτι αγιον τουτο εστιν κυριου υμιν ο βεβηλων αυτο θανατω θανατωθησεται πας ος ποιησει εν αυτω εργον εξολεθρευθησεται η ψυχη εκεινη εκ μεσου του λαου αυτου 15 εξ ημερας ποιησεις εργα τη δε ημερα τη εβδομη σαββατα αναπαυσις αγια τω κυριω πας ος ποιησει εργον τη ημερα τη εβδομη θανατω θανατωθησεται 16 και φυλαξουσιν οι υιοι ισραηλ τα σαββατα ποιειν αυτα εις τας γενεας αυτων διαθηκη αιωνιος 17 εν εμοι και τοις υιοις ισραηλ σημειον εστιν αιωνιον οτι εν εξ ημεραις εποιησεν κυριος τον ουρανον και την γην και τη ημερα τη εβδομη επαυσατο και κατεπαυσεν 18 και εδωκεν μωυσει ηνικα κατεπαυσεν λαλων αυτω εν τω ορει τω σινα τας δυο πλακας του μαρτυριου πλακας λιθινας γεγραμμενας τω δακτυλω του θεου

Chapter 32

1 και ιδων ο λαος οτι κεχρονικεν μωυσης καταβηναι εκ του ορους συνεστη ο λαος επι ααρων και λεγουσιν αυτω αναστηθι και ποιησον ημιν θεους οι προπορευονται ημων ο γαρ μωυσης ουτος ο ανθρωπος ος εξηγαγεν ημας εξ αιγυπτου ουκ οίδαμεν τι γεγονεν αυτω 2 και λεγει αυτοις ααρων περιελεσθε τα ενωτια τα χρυσα τα εν τοις ωσιν των γυναικων υμων και θυγατερων και ενεγκατε προς με 3 και περιειλαντο πας ο λαος τα ενωτια τα χρυσα τα εν τοις ωσιν αυτων και ηνεγκαν προς ααρων 4 και εδεξατο εκ των χειρων αυτων και επλασεν αυτα εν τη γραφιδι και εποιησεν αυτα μοσχον χωνευτον και ειπεν ουτοι οι θεοι σου ισραηλ οιτινες ανεβιβασαν σε εκ γης αιγυπτου 5 και ιδων ααρων ωκοδομησεν θυσιαστηριον κατεναντι αυτου και εκηρυξεν ααρων λεγων εορτη του κυριου αυριον 6 και ορθρισας τη επαυριον ανεβιβασεν ολοκαυτωματα και προσηνεγκεν θυσιαν σωτηριου και εκαδισεν ο λαος φαγειν και πιειν και ανεστησαν παιζειν 7 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων βαδιζε το ταχος εντευθεν καταβηθι ηνομησεν γαρ ο λαος

σου ους εξηγαγες εκ γης αιγυπτου 8 παρεβησαν ταχυ εκ της οδου ης ενετειλω αυτοις εποιησαν εαυτοις μοσχον και προσκεκυνηκασιν αυτω και τεθυκασιν αυτω και ειπαν ουτοι οι θεοι σου ισραηλ οιτινες ανεβιβασαν σε εκ γης αιγυπτου 10 και νυν εασον με και θυμωθεις οργη εις αυτους εκτριψω αυτους και ποιησω σε εις εθνος μεγα 11 και εδεηθη μωυσης εναντι κυριου του θεου και ειπεν ινα τι κυριε θυμοι οργη εις τον λαον σου ους εξηγαγες εκ γης αιγυπτου εν ισχυι μεγαλη και εν τω βραχιονι σου τω υψηλω 12 μηποτε ειπωσιν οι αιγυπτιοι λεγοντες μετα πονηριας εξηγαγεν αυτους αποκτειναι εν τοις ορεσιν και εξαναλωσαι αυτους απο της γης παυσαι της οργης του θυμου σου και ιλεως γενου επι τη κακια του λαου σου 13 μνησθεις αβρααμ και ισαακ και ιακωβ των σων οικετων οις ωμοσας κατα σεαυτου και ελαλησας προς αυτους λεγων πολυπληθυνω το σπερμα υμων ωσει τα αστρα του ουρανου τω πληθει και πασαν την γην ταυτην ην ειπας δουναι τω σπερματι αυτων και καδεξουσιν αυτην εις τον αιωνα 14 και ιλασθη κυριος περι της κακιας ης ειπεν ποιησαι τον λαον αυτου 15 και αποστρεψας μωυσης κατεβη απο του ορους και αι δυο πλακες του μαρτυριου εν ταις χειρσιν αυτου πλακες λιθιναι καταγεγραμμεναι εξ αμφοτερων των μερων αυτων ενθεν και ενθεν ησαν γεγραμμεναι 16 και αι πλακες εργον θεου ησαν και η γραφη γραφη θεου εστιν κεκολαμμενη εν ταις πλαξιν 17 και ακουσας ιησους την φωνην του λαου κραζοντων λεγει προς μωυσην φωνη πολεμου εν τη παρεμβολη 18 και λεγει ουκ εστιν φωνη εξαρχοντων κατ' ισχυν ουδε φωνη εξαρχοντων τροπης αλλα φωνην εξαρχοντων οινου εγω ακουω 19 και ηνικα ηγγιζεν τη παρεμβολη ορα τον μοσχον και τους χορους και οργισθεις θυμω μωυσης ερριψεν απο των χειρων αυτου τας δυο πλακας και συνετριψεν αυτας υπο το ορος 20 και λαβων τον μοσχον ον εποιησαν κατεκαυσεν αυτον εν πυρι και κατηλεσεν αυτον λεπτον και εσπειρεν αυτον επι το υδωρ και εποτισεν αυτο τους υιους ισραηλ 21 και ειπεν μωυσης τω ααρων τι εποιησεν σοι ο λαος ουτος οτι επηγαγες επ' αυτους αμαρτιαν μεγαλην 22 και ειπεν ααρων προς μωυσην μη οργιζου κυριε συ γαρ οιδας το ορμημα του λαου τουτου 23 λεγουσιν γαρ μοι ποιησον ημιν θεους οι προπορευονται ημων ο γαρ μωυσης ουτος ο ανθρωπος ος εξηγαγεν ημας εξ αιγυπτου ουκ οιδαμεν τι γεγονεν αυτω 24 και ειπα αυτοις ει τινη υπαρχει χρυσια περιελεσθε και εδωκαν μοι και ερριψα εις το πυρ και εξηλθεν ο μοσχος ουτος 25 και ιδων μωυσης τον λαον οτι διεσκεδασται διεσκεδασεν γαρ αυτους ααρων επιχαρμα τοις υπεναντιοις αυτων 26 εστη δε μωυσης επι της πυλης της παρεμβολης και ειπεν τις προς κυριον ιτω προς με συνηλθον ουν προς αυτον παντες οι υιοι λευι 27 και λεγει αυτοις ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ θεσθε εκαστος την εαυτου ρομφαιαν επι τον μηρον και διελθατε και ανακαμψατε απο πυλης επι πυλην δια της παρεμβολης και αποκτεινατε εκαστος τον αδελφον αυτου και εκαστος τον πλησιον αυτου και εκαστος τον εγγιστα αυτου 28 και εποιησαν οι υιοι λευι καθα ελαλησεν αυτοις

μωυσης και επεσαν εκ του λαου εν εκεινη τη ημερα εις τρισχιλιους ανδρας 29 και ειπεν αυτοις μωυσης επληρωσατε τας χειρας υμων σημερον κυριω εκαστος εν τω υιω η τω αδελφω δοθηναι εφ' υμας ευλογιαν 30 και εγενετο μετα την αυριον ειπεν μωυσης προς τον λαον υμεις ημαρτηκατε αμαρτιαν μεγαλην και νυν αναβησομαι προς τον θεον ινα εξιλασωμαι περι της αμαρτιας υμων 31 υπεστρεψεν δε μωυσης προς κυριον και ειπεν δεομαι κυριε ημαρτηκεν ο λαος ουτος αμαρτιαν μεγαλην και εποιησαν εαυτοις θεους χρυσους 32 και νυν ει μεν αφεις αυτοις την αμαρτιαν αφες ει δε μη εξαλειψον με εκ της βιβλου σου ης εγραψας 33 και ειπεν κυριος προς μωυσην ει τις ημαρτηκεν ενωπιον μου εξαλειψω αυτον εκ της βιβλου μου 34 νυνι δε βαδιζε καταβηθι και οδηγησον τον λαον τουτον εις τον τοπον ον ειπα σοι ιδου ο αγγελος μου προπορευεται προ προσωπου σου η δ' αν ημερα επισκεπτωμαι επαξω επ' αυτους την αμαρτιαν αυτων 35 και επαταξεν κυριος τον λαον περι της ποιησεως του μοσχου ου εποιησεν ααρων

Chapter 33

1 και ειπεν κυριος προς μωυσην πορευου αναβηθι εντευθεν συ και ο λαος σου ους εξηγαγες εκ γης αιγυπτου εις την γην ην ωμοσα τω αβρααμ και ισαακ και ιακωβ λεγων τω σπερματι υμων δωσω αυτην 2 και συναποστελω τον αγγελον μου προ προσωπου σου και εκβαλει τον αμορραιον και χετταιον και φερεζαιον και γεργεσαιον και ευαιον και ιεβουσαιον 3 και εισαξω σε εις γην ρεουσαν γαλα και μελι ου γαρ μη συναναβω μετα σου δια το λαον σκληροτραχηλον σε ειναι ινα μη εξαναλωσω σε εν τη οδω 4 και ακουσας ο λαος το ρημα το πονηρον τουτο κατεπενθησαν εν πενθικοις 5 και ειπεν κυριος τοις υιοις ισραηλ υμεις λαος σκληροτραχηλος ορατε μη πληγην αλλην επαξω εγω εφ' υμας και εξαναλωσω υμας νυν ουν αφελεσθε τας στολας των δοξων υμων και τον κοσμον και δειξω σοι α ποιησω σοι 6 και περιειλαντο οι υιοι ισραηλ τον κοσμον αυτων και την περιστολην απο του ορους του χωρηβ 7 και λαβων μωυσης την σκηνην αυτου επηξεν εξω της παρεμβολης μακραν απο της παρεμβολης και εκληθη σκηνη μαρτυριου και εγενετο πας ο ζητων κυριον εξεπορευετο εις την σκηνην εξω της παρεμβολης 8 ηνικα δ' αν εισεπορευετο μωυσης εις την σκηνην εξω της παρεμβολης ειστηκει πας ο λαος σκοπευοντες εκαστος παρα τας θυρας της σκηνης αυτου και κατενοουσαν απιοντος μωυση εως του εισελθειν αυτον εις την σκηνην 9 ως δ' αν εισηλθεν μωυσης εις την σκηνην κατεβαινεν ο στυλος της νεφελης και ιστατο επι την θυραν της σκηνης και ελαλει μωυση 10 και εωρα πας ο λαος τον στυλον της νεφελης εστωτα επι της θυρας της σκηνης και σταντες πας ο λαος προσεκυνησαν εκαστος απο της θυρας της σκηνης αυτου 11 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην ενωπιος ενωπιω ως ει τις λαλησει προς τον εαυτου φιλον και απελυετο εις την

παρεμβολην ο δε θεραπων ιησους υιος ναυη νεος ουκ εξεπορευετο εκ της σκηνης 12 και ειπεν μωυσης προς κυριον ιδου συ μοι λεγεις αναγαγε τον λαον τουτον συ δε ουκ εδηλωσας μοι ον συναποστελεις μετ' εμου συ δε μοι ειπας οίδα σε παρα παντας και χαριν εχεις παρ' εμοι 13 ει ουν ευρηκα χαριν εναντιον σου εμφανισον μοι σεαυτον γνωστως ιδω σε οπως αν ω ευρηκως χαριν εναντιον σου και ινα γνω οτι λαος σου το εθνος το μεγα τουτο 14 και λεγει αυτος προπορευσομαι σου και καταπαυσω σε 15 και λεγει προς αυτον ει μη αυτος συ πορευη μη με αναγαγης εντευθεν 16 και πως γνωστον εσται αληθως οτι ευρηκα χαριν παρα σοι εγω τε και ο λαος σου αλλ' η συμπορευομενου σου μεθ' ημων και ενδοξασθησομαι εγω τε και ο λαος σου παρα παντα τα εθνη οσα επι της γης εστιν 17 και ειπεν κυριος προς μωυσην και τουτον σοι τον λογον ον ειρηκας ποιησω ευρηκας γαρ χαριν ενωπιον μου και οίδα σε παρα παντας 18 και λεγει δειξον μοι την σεαυτου δοξαν 19 και ειπεν εγω παρελευσομαι προτερος σου τη δοξη μου και καλεσω επι τω ονοματι μου κυριος εναντιον σου και ελεησω ον αν ελεω και οικτιρησω ον αν οικτιρω 20 και ειπεν ου δυνηση ιδειν μου το προσωπον ου γαρ μη ιδη ανθρωπος το προσωπον μου και ζησεται 21 και ειπεν κυριος ιδου τοπος παρ' εμοι στηση επι της πετρας 22 ηνικα δ' αν παρελθη μου η δοξα και θησω σε εις οπην της πετρας και σκεπασω τη χειρι μου επι σε εως αν παρελθω 23 και αφελω την χειρα και τοτε οψη τα οπισω μου το δε προσωπον μου ουκ οφθησεται σοι

Chapter 34

1 και ειπεν κυριος προς μωυσην λαξευσον σεαυτω δυο πλακας λιθινας καθως και αι πρωται και αναβηθι προς με εις το ορος και γραψω επι των πλακων τα ρηματα α ην εν ταις πλαξιν ταις πρωταις αις συνετριψας 2 και γινου ετοιμος εις το πρωι και αναβηση επι το ορος το σινα και στηση μοι εκει επ' ακρου του ορους 3 και μηδεις αναβητω μετα σου μηδε οφθητω εν παντι τω ορει και τα προβατα και αι βοες μη νεμεσθωσαν πλησιον του ορους εκεινου 4 και ελαξευσεν δυο πλακας λιθινας καθαπερ και αι πρωται και ορθρισας μωυσης ανεβη εις το ορος το σινα καθοτι συνεταξεν αυτω κυριος και ελαβεν μωυσης τας δυο πλακας τας λιθινας 5 και κατεβη κυριος εν νεφελη και παρεστη αυτω εκει και εκαλεσεν τω ονοματι κυριου 6 και παρηλθεν κυριος προ προσωπου αυτου και εκαλεσεν κυριος ο θεος οικτιρμων και ελεημων μακροθυμος και πολυελεος και αληθινος 7 και δικαιοσυνην διατηρων και ποιων ελεος εις χιλιαδας αφαιρων ανομιας και αδικιας και αμαρτιας και ου καθαριει τον ενοχον επαγων ανομιας πατερων επι τεκνα και επι τεκνα τεκνων επι τριτην και τεταρτην γενεαν 8 και σπευσας μωυσης κυψας επι την γην προσεκυνησεν 9 και ειπεν ει ευρηκα χαριν ενωπιον σου συμπορευθητω ο κυριος μου μεθ' ημων ο λαος γαρ σκληροτραχηλος εστιν και αφελεις συ τας

αμαρτίας ἡμῶν καὶ τὰς ἀνομίας ἡμῶν καὶ ἐσομεθα σοὶ 10 καὶ εἶπεν κυριὸς πρὸς μωϋσῆν ἰδοὺ ἐγὼ τίθῃμι σοὶ διαθήκην ἐνώπιον παντός τοῦ λαοῦ σου ποιήσω ἐνδοξὰ ἃ οὐ γέγονεν ἐν πάσῃ τῇ γῇ καὶ ἐν παντὶ ἐθνείῳ καὶ οφείτῃ πας ὁ λαὸς ἐν οἷς εἰ σύ τὰ ἔργα κυρίου ὅτι θαυμάστα ἐστὶν ἃ ἐγὼ ποιήσω σοὶ 11 προσέχε σύ πάντα ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐκβάλλω πρὸ προσώπου ὑμῶν τὸν ἀμορραῖον καὶ χαναναῖον καὶ χετταῖον καὶ φερεζαῖον καὶ εὐαῖον καὶ γεργεσαῖον καὶ ἰεβουσαῖον 12 προσέχε σεαυτῷ μηποτέ θῆς διαθήκην τοῖς ἐγκαθημένοις ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν εἰσπορεύῃ εἰς αὐτήν μη σοὶ γενῆται προσκομιμα ἐν ὑμῖν 13 τοὺς βῶμους αὐτῶν καθελεῖτε καὶ τὰς στήλας αὐτῶν συντριψέτε καὶ τὰ ἄλσῃ αὐτῶν ἐκκοψέτε καὶ τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε ἐν πυρὶ 14 οὐ γὰρ μη προσκυνήσητε θεῷ ἑτέρῳ ὁ γὰρ κυριὸς ὁ θεὸς ζήλωτον ὄνομα θεὸς ζήλωτης ἐστὶν 15 μηποτέ θῆς διαθήκην τοῖς ἐγκαθημένοις πρὸς ἀλλοφύλους ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐκπορνεύσωσιν ὀπίσω τῶν θεῶν αὐτῶν καὶ θυώσιν τοῖς θεοῖς αὐτῶν καὶ καλέσωσιν σε καὶ φαγῆς τῶν θυμάτων αὐτῶν 16 καὶ λαβῆς τῶν θυγατέρων αὐτῶν τοῖς υἱοῖς σου καὶ τῶν θυγατέρων σου δῶς τοῖς υἱοῖς αὐτῶν καὶ ἐκπορνεύσωσιν αὶ θυγατέρες σου ὀπίσω τῶν θεῶν αὐτῶν καὶ ἐκπορνεύσωσιν τοὺς υἱοὺς σου ὀπίσω τῶν θεῶν αὐτῶν 17 καὶ θεοὺς χωνευτοὺς οὐ ποιήσεις σεαυτῷ 18 καὶ τὴν εορτὴν τῶν ἀζύμων φυλάξῃ ἑπτὰ ἡμέρας φαγῇ ἀζύμα καθάπερ ἐντεταλμὰ σοὶ εἰς τὸν καιρὸν ἐν μηνὶ τῶν νεῶν ἐν γὰρ μηνὶ τῶν νεῶν ἐξῆλθες ἐξ αἰγύπτου 19 παν διανοίγον μητρὰν ἐμοὶ τὰ ἀρσενικά πρωτοτοκὸν μοσχίου καὶ πρωτοτοκὸν προβάτου 20 καὶ πρωτοτοκὸν υποζυγίου λυτρώσῃ πρόβατῳ εἰάν δε μη λυτρώσῃ αὐτὸ τιμὴν δώσεις παν πρωτοτοκὸν τῶν υἱῶν σου λυτρώσῃ οὐκ οφθῆσῃ ἐνώπιον μου κενός 21 ἐξ ἡμέρας ἔργα τῇ δε ἐβδομῇ καταπαύσεις τὸ σπορῶ καὶ τὸ ἀμῆτῳ καταπαύσεις 22 καὶ εορτὴν ἐβδομαδῶν ποιήσεις μοι ἀρχὴν θείσμου πυρῶν καὶ εορτὴν συναγωγῆς μεσουντος τοῦ ἐνιαυτοῦ 23 τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ οφθῆσεται παν ἀρσενικὸν σου ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ ἰσραὴλ 24 ὅταν γὰρ ἐκβάλω τὰ ἔθνη πρὸ προσώπου σου καὶ πλατύνω τὰ ὅρια σου οὐκ ἐπιθυμήσει οὐδεὶς τῆς γῆς σου ἥνικα ἀν ἀβαίνῃς οφθῆναι ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ 25 οὐ σφάξεις ἐπὶ ζυμῇ αἷμα θυμιαμάτων μου καὶ οὐ κοιμηθήσεται εἰς τὸ πρῶν θυμὰ τῆς εορτῆς τοῦ πάσχα 26 τὰ πρωτογενήματα τῆς γῆς σου θῆσεις εἰς τὸν οἶκον κυρίου τοῦ θεοῦ σου οὐ προσοῖσεις ἀρνὰ ἐν γαλακτί μητρός αὐτοῦ 27 καὶ εἶπεν κυριὸς πρὸς μωϋσῆν γράψον σεαυτῷ τὰ ῥήματα ταῦτα ἐπὶ γὰρ τῶν λόγων τούτων τεθεῖμαι σοὶ διαθήκην καὶ τῷ ἰσραὴλ 28 καὶ ἣν ἐκεῖ μωϋσῆς ἐναντίον κυρίου τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νυκτὰς ἄρτον οὐκ ἐφαγεν καὶ ὕδωρ οὐκ ἐπιεν καὶ ἐγράψεν τὰ ῥήματα ταῦτα ἐπὶ τῶν πλακῶν τῆς διαθήκης τοὺς δεκάλογους 29 ὥς δε κατεβαίνειν μωϋσῆς ἐκ τοῦ ὄρους καὶ αἱ δύο πλακεῖς ἐπὶ τῶν χειρῶν μωϋσῆ κατεβαίνοντος δε αὐτοῦ ἐκ τοῦ ὄρους μωϋσῆς οὐκ ἤδει ὅτι δεδοξασταὶ ἡ ὄψις τοῦ χρώματος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἐν τῷ λαλεῖν αὐτὸν αὐτῷ 30 καὶ εἰ-

δεν ααρων και παντες οι πρεσβυτεροι ισραηλ τον μωυσην και ην δεδοξασμενη η οψις του χρωματος του προσωπου αυτου και εφοβηθησαν εγγισαι αυτου 31 και εκαλεσεν αυτους μωυσης και επεστραφησαν προς αυτον ααρων και παντες οι αρχοντες της συναγωγης και ελαλησεν αυτοις μωυσης 32 και μετα ταυτα προσηλθον προς αυτον παντες οι υιοι ισραηλ και ενετειλατο αυτοις παντα οσα ελαλησεν κυριος προς αυτον εν τω ορει σινα 33 και επειδη κατεπαυσεν λαλων προς αυτους επεθηκεν επι το προσωπον αυτου καλυμμα 34 ηνικα δ' αν εισεπορευετο μωυσης εναντι κυριου λαλειν αυτω περιηρειτο το καλυμμα εως του εκπορευεσθαι και εξελθων ελαλει πασιν τοις υιοις ισραηλ οσα ενετειλατο αυτω κυριος 35 και ειδον οι υιοι ισραηλ το προσωπον μωυση οτι δεδοξασται και περιεθηκεν μωυσης καλυμμα επι το προσωπον εαυτου εως αν εισελθη συλλαλειν αυτω

Chapter 35

1 και συνηθροισεν μωυσης πασαν συναγωγην υιων ισραηλ και ειπεν προς αυτους ουτοι οι λογοι ους ειπεν κυριος ποιησαι αυτους 2 εξ ημερας ποιησεις εργα τη δε ημερα τη εβδομη καταπαυσις αγιον σαββατα αναπαυσις κυριω πας ο ποιων εργον εν αυτη τελευτατω 3 ου καυσετε πυρ εν παση κατοικια υμων τη ημερα των σαββατων εγω κυριος 4 και ειπεν μωυσης προς πασαν συναγωγην υιων ισραηλ λεγων τουτο το ρημα ο συνεταξεν κυριος λεγων 5 λαβετε παρ' υμων αυτων αφαιρεμα κυριω πας ο καταδεχομενος τη καρδια οισουσιν τας απαρχας κυριω χρυσιον αργυριον χαλκον 6 νακινθον πορφυραν κοκκινον διπλουν διανενησμενον και βυσσον κεκλωσμενην και τριχας αιγειας 7 και δερματα κριων ηρυδροδανωμενα και δερματα νακινθινα και ξυλα ασηπτα 9 και λιθους σαρδιου και λιθους εις την γλυφην εις την επωμιδα και τον ποδηρη 10 και πας σοφος τη καρδια εν υμιν ελθων εργαζεσθω παντα οσα συνεταξεν κυριος 11 την σκηνην και τα παραρρηματα και τα καλυμματα και τα διατονια και τους μοχλους και τους στυλους 12 και την κιβωτον του μαρτυριου και τους αναφορεις αυτης και το ιλαστηριον αυτης και το καταπετασμα 12 και τα ιστια της αυλης και τους στυλους αυτης και τους λιθους της σμαραγδου και το θυμιαμα και το ελαιον του χρισματος 13 και την τραπεζαν και παντα τα σκευη αυτης 14 και την λυχνιαν του φωτος και παντα τα σκευη αυτης 16 και το θυσιαστηριον και παντα τα σκευη αυτου 19 και τας στολας τας αγιας ααρων του ιερεως και τας στολας εν αις λειτουργησουσιν εν αυταις και τους χιτωνας τοις υιοις ααρων της ιερατειας και το ελαιον του χρισματος και το θυμιαμα της συνθεσεως 20 και εξηλθεν πασα συναγωγή υιων ισραηλ απο μωυση 21 και ηνεγκαν εκαστος ων εφερεν αυτων η καρδια και οσοις εδοξεν τη ψυχη αυτων ηνεγκαν αφαιρεμα κυριω εις παντα τα εργα της σκηνης του μαρτυριου και εις παντα τα κατεργα αυτης και εις πασας τας στολας του αγιου 22 και

ηνεγκαν οι ανδρες παρα των γυναικων πας ω εδοξεν τη διανοια ηνεγκαν σφραγι-
δας και ενωτια και δακτυλιους και εμπλοκια και περιδεξια παν σκευος χρυσουν
και παντες οσοι ηνεγκαν αφαιρεματα χρυσιου κυριω 23 και παρ' ω ευρεθη βυσσος
και δερματα υακινθινα και δερματα κριων ηρυθροδανωμενα ηνεγκαν 24 και πας
ο αφαιρων αφαιρεμα αργυριον και χαλκον ηνεγκαν τα αφαιρεματα κυριω και
παρ' οis ευρεθη ξυλα ασηπτα εις παντα τα εργα της κατασκευης ηνεγκαν 25 και
πασα γυνη σοφη τη διανοια ταις χερσιν νηθειν ηνεγκαν νενησμενα την υακινθον
και την πορφυραν και το κοκκινον και την βυσσον 26 και πασαι αι γυναικες
αις εδοξεν τη διανοια αυτων εν σοφια ενησαν τας τριχας τας αιγειας 27 και οι
αρχοντες ηνεγκαν τους λιθους της σμαραγδου και τους λιθους της πληρωσεως εις
την επωμιδα και εις το λογειον 28 και τας συνθεσεις και το ελαιον της χρισεως
και την συνθεσιν του θυμιαματος 29 και πας ανηρ και γυνη ων εφερεν η διανοια
αυτων εισελθοντας ποιειν παντα τα εργα οσα συνεταξεν κυριος ποιησαι αυτα δια
μωυση ηνεγκαν οι υιοι ισραηλ αφαιρεμα κυριω 30 και ειπεν μωυσης τοis υιοis
ισραηλ ιδου ανακεκληκεν ο θεος εξ ονοματος τον βεσελεηλ τον του ουριου τον
ωρ εκ φυλης ιουδα 31 και ενεπλησεν αυτον πνευμα θειον σοφιας και συνεσεως
και επιστημης παντων 32 αρχιτεκτονειν κατα παντα τα εργα της αρχιτεκτονιας
ποιειν το χρυσιον και το αργυριον και τον χαλκον 33 και λιθουργησαι τον λιθον
και κατεργαζεσθαι τα ξυλα και ποιειν εν παντι εργω σοφιας 34 και προβιβασαι γε
εδωκεν αυτω εν τη διανοια αυτω τε και ελιαβ τω του αχισαμακ εκ φυλης δαν 35
ενεπλησεν αυτους σοφιας και συνεσεως διανοιας παντα συνιεναι ποιησαι τα εργα
του αγιου και τα υφαντα και ποικιλτα υφαναι τω κοκκινω και τη βυσσω ποιειν
παν εργον αρχιτεκτονιας ποικιλιας

Chapter 36

1 και εποησεν βεσελεηλ και ελιαβ και πας σοφος τη διανοια ω εδοθη σοφια και
επιστημη εν αυτοis συνιεναι ποιειν παντα τα εργα κατα τα αγια καθηκοντα κατα
παντα οσα συνεταξεν κυριος 2 και εκαλεσεν μωυσης βεσελεηλ και ελιαβ και παν-
τας τους εχοντας την σοφιαν ω εδωκεν ο θεος επιστημην εν τη καρδια και παντας
τους εκουσιως βουλομενους προσπορευεσθαι προς τα εργα ωστε συντελειν αυτα 3
και ελαβον παρα μωυση παντα τα αφαιρεματα α ηνεγκαν οι υιοι ισραηλ εις παντα
τα εργα του αγιου ποιειν αυτα και αυτοι προσεδεχοντο ετι τα προσφερομενα παρα
των φερωντων το πρωι πρωι 4 και παρεγινοντο παντες οι σοφοι οι ποιουντες τα
εργα του αγιου εκαστος κατα το αυτου εργον ο αυτοι ηργαζοντο 5 και ειπαν προς
μωυσην οτι πληθος φερει ο λαος παρα τα εργα οσα συνεταξεν κυριος ποιησαι
6 και προσεταξεν μωυσης και εκηρυξεν εν τη παρεμβολη λεγων ανηρ και γυνη
μηκετι εργαζεσθωσαν εις τας αρχας του αγιου και εκωλυθη ο λαος ετι προσφερε-

ιν 7 και τα εργα ην αυτοις ικανα εις την κατασκευην ποιησαι και προσκατελιπον 8 και εποιησεν πας σοφος εν τοις εργαζομενοις τας στολας των αγιων αι εισιν ααρων τω ιερει καθα συνεταξεν κυριος τω μωυση 9 και εποιησαν την επωμιδα εκ χρυσιου και υακινθου και πορφυρας και κοκκινου νενησμενου και βυσσου κεκλωσμενης 10 και ετμηθη τα πεταλα του χρυσιου τριχες ωστε συνυφαναι συν τη υακινθω και τη πορφυρα και συν τω κοκκινω τω διανενησμενω και συν τη βυσσω τη κεκλωσμενη εργον υφαντον 11 εποιησαν αυτο επωμιδας συνεχουσας εξ αμφοτερων των μερων 12 εργον υφαντον εις αλληλα συμπεπλεγμενον καθ' εαυτο εξ αυτου εποιησαν κατα την αυτου ποιησιν εκ χρυσιου και υακινθου και πορφυρας και κοκκινου διανενησμενου και βυσσου κεκλωσμενης καθα συνεταξεν κυριος τω μωυση 13 και εποιησαν αμφοτερους τους λιθους της σμαραγδου συμπεπορημενους και περισεσιαλωμενους χρυσιω γεγλυμμενους και εκκεκολαμμενους εκκολαμμα σφραγιδος εκ των ονοματων των υιων ισραηλ 14 και επεθηκεν αυτους επι τους ωμους της επωμιδος λιθους μνημοσυνου των υιων ισραηλ καθα συνεταξεν κυριος τω μωυση 15 και εποιησαν λογειον εργον υφαντον ποικιλια κατα το εργον της επωμιδος εκ χρυσιου και υακινθου και πορφυρας και κοκκινου διανενησμενου και βυσσου κεκλωσμενης 16 τετραγωνον διπλουν εποιησαν το λογειον σπιδαμης το μηκος και σπιδαμης το ευρος διπλουν 17 και συνυφανθη εν αυτω υφασμα καταλιθον τετραστιχον στιχος λιθων σαρδιον και τοπαζιον και σμαραγδος ο στιχος ο εις 18 και ο στιχος ο δευτερος ανδραξ και σαπφειρος και ιασπις 19 και ο στιχος ο τριτος λιγυριον και αχατης και αμεδυστος 20 και ο στιχος ο τεταρτος χρυσολιδος και βηρυλλιον και ονυχιον περικεκυκλωμενα χρυσιω και συνδεδεμενα χρυσιω 21 και οι λιθοι ησαν εκ των ονοματων των υιων ισραηλ δωδεκα εκ των ονοματων αυτων εγγεγραμμενα εις σφραγιδας εκαστος εκ του εαυτου ονοματος εις τας δωδεκα φυλας 22 και εποιησαν επι το λογειον κροσσους συμπεπλεγμενους εργον εμπλοκιου εκ χρυσιου καθαρου 23 και εποιησαν δυο ασπιδισκας χρυσας και δυο δακτυλιους χρυσους και επεθηκαν τους δυο δακτυλιους τους χρυσους επ' αμφοτερας τας αρχας του λογειου 24 και επεθηκαν τα εμπλοκια εκ χρυσιου επι τους δακτυλιους επ' αμφοτερων των μερων του λογειου 25 και εις τας δυο συμβολας τα δυο εμπλοκια και επεθηκαν επι τας δυο ασπιδισκας και επεθηκαν επι τους ωμους της επωμιδος εξ εναντιας κατα προσωπον 26 και εποιησαν δυο δακτυλιους χρυσους και επεθηκαν επι τα δυο πτερυγια επ' ακρου του λογειου επι το ακρον του οπισθιου της επωμιδος εσωθεν 27 και εποιησαν δυο δακτυλιους χρυσους και επεθηκαν επ' αμφοτερους τους ωμους της επωμιδος κατωθεν αυτου κατα προσωπον κατα την συμβολην ανωθεν της συνυφης της επωμιδος 28 και συνεσφιγξεν το λογειον απο των δακτυλιων των επ' αυτου εις τους δακτυλιους της επωμιδος συνεχομενους εκ της υακινθου συμπεπλεγμενους εις το υφασμα της επωμιδος ινα μη χαλαται το λογειον απο της επωμιδος καθα συνεταξεν κυ-

ριος τῷ Μωϋση 29 καὶ ἐποίησαν τὸν υποδυτὴν ὑπὸ τὴν ἐπωμίδα ἐργὸν ὑφάντον ὅλον υακινθινόν 30 τὸ δὲ περιστομίον τοῦ υποδυτοῦ ἐν τῷ μέσῳ διυφασμένον συμπλεκτόν ὡς ἔχον κυκλῶ τὸ περιστομίον ἀδιαλύτον 31 καὶ ἐποίησαν ἐπὶ τοῦ λώματος τοῦ υποδυτοῦ κατῶθεν ὡς ἐξανθούσης ῥοᾶς ροισκούς ἐξ υακινθοῦ καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου νενησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης 32 καὶ ἐποίησαν κώδωνας χρυσοῦς καὶ ἐπέθηκαν τοὺς κώδωνας ἐπὶ τὸ λῶμα τοῦ υποδυτοῦ κυκλῶ ἀνα μέσον τῶν ροισκῶν 33 κώδων χρυσοῦς καὶ ροισκος ἐπὶ τοῦ λώματος τοῦ υποδυτοῦ κυκλῶ εἰς τὸ λειτουργεῖν καθά συνεταξεν κυριὸς τῷ Μωϋση 34 καὶ ἐποίησαν χιτῶνας βύσσινους ἐργὸν ὑφάντον ἀαρών καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ 35 καὶ τὰς κιθάρεις ἐκ βύσσου καὶ τὴν μιτρὰν ἐκ βύσσου καὶ τὰ περισκελὴ ἐκ βύσσου κεκλωσμένης 36 καὶ τὰς ζῶνας αὐτῶν ἐκ βύσσου καὶ υακινθοῦ καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου νενησμένου ἐργὸν ποικιλτοῦ ὃν τρόπον συνεταξεν κυριὸς τῷ Μωϋση 37 καὶ ἐποίησαν τὸ πετάλον τὸ χρυσοῦν ἀφορισμὰ τοῦ ἁγίου χρυσοῦ καθαροῦ καὶ ἐγράψεν ἐπ’ αὐτοῦ γράμματα ἐκτετυπωμένα σφραγίδος ἁγίασμα κυρίῳ 38 καὶ ἐπέθηκαν ἐπ’ αὐτὸ λῶμα υακινθινόν ὥστε ἐπικεῖσθαι ἐπὶ τὴν μιτρὰν ἀνωθεν ὃν τρόπον συνεταξεν κυριὸς τῷ Μωϋση

Chapter 37

1 καὶ ἐποίησαν τὴν σκηνὴν δεκά αὐλαίας 2 ὀκτῶ καὶ εἰκοσι πηχεῶν μήκος τῆς αὐλαίας τῆς μίας τὸ αὐτὸ ἦσαν πᾶσαι καὶ τεσσαρῶν πηχῶν τὸ εὖρος τῆς αὐλαίας τῆς μίας 3 καὶ ἐποίησαν τὸ καταπετάσμα ἐξ υακινθοῦ καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου νενησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης ἐργὸν ὑφάντου χερουβίμ 4 καὶ ἐπέθηκαν αὐτὸ ἐπὶ τεσσαρᾶς στύλους ἀσηπτούς κατακεχυμένους ἐν χρυσίῳ καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν χρυσαὶ καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τεσσαρεῖς ἀργυραὶ 5 καὶ ἐποίησαν τὸ καταπετάσμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐξ υακινθοῦ καὶ πορφύρας καὶ κοκκίνου νενησμένου καὶ βύσσου κεκλωσμένης ἐργὸν ὑφάντου χερουβίμ 6 καὶ τοὺς στύλους αὐτοῦ πέντε καὶ τοὺς κρικούς καὶ τὰς κεφαλίδας αὐτῶν καὶ τὰς ψαλίδας αὐτῶν κατεχυρώσαν χρυσίῳ καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν πέντε χαλκαὶ 7 καὶ ἐποίησαν τὴν αὐλὴν τὰ πρὸς λιβά ἰστία τῆς αὐλῆς ἐκ βύσσου κεκλωσμένης ἑκατὸν ἐφ’ ἑκατὸν 8 καὶ οἱ στύλοι αὐτῶν εἰκοσι καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἰκοσι 9 καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς βορρᾶν ἑκατὸν ἐφ’ ἑκατὸν καὶ οἱ στύλοι αὐτῶν εἰκοσι καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἰκοσι 10 καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς θαλάσσαν αὐλαίαι πεντηκοντα πηχεῶν στύλοι αὐτῶν δεκά καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν δεκά 11 καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς ἀνατολᾶς πεντηκοντα πηχεῶν 12 ἰστία πεντεκαίδεκα πηχεῶν τὸ κατὰ νότον καὶ οἱ στύλοι αὐτῶν τρεῖς καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς 13 καὶ ἐπὶ τοῦ νότου τοῦ δευτέρου ἐνθεν καὶ ἐνθεν κατὰ τὴν πύλιν τῆς αὐλῆς αὐλαίαι πεντεκαίδεκα πηχεῶν καὶ οἱ στύλοι αὐτῶν τρεῖς καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς 14 πᾶσαι αἱ αὐλαίαι τῆς αὐλῆς ἐκ βύσσου

κεκλωσμενης 15 και αι βασεις των στυλων χαλκαι και αι αγκυλαι αυτων αργυραι και αι κεφαλιδες αυτων περιηργυρωμεναι αργυριω και οι στυλοι περιηργυρωμενοι αργυριω παντες οι στυλοι της αυλης 16 και το καταπετασμα της πυλης της αυλης εργον ποικιλτου εξ υακινθου και πορφυρας και κοκκινου νενησμενου και βυσσου κεκλωσμενης εικοσι πηχεων το μηκος και το υψος και το ευρος πεντε πηχεων εξισουμενον τοις ιστιοις της αυλης 17 και οι στυλοι αυτων τεσσαρες και αι βασεις αυτων τεσσαρες χαλκαι και αι αγκυλαι αυτων αργυραι και αι κεφαλιδες αυτων περιηργυρωμεναι αργυριω 18 και αυτοι περιηργυρωμενοι αργυριω και παντες οι πασσαλοι της αυλης κυκλω χαλκοι 19 και αυτη η συνταξις της σκηνης του μαρτυριου καθα συνεταγη μωυση την λειτουργιαν ειναι των λευιτων δια ιθαμαρ του υιου ααρων του ιερεως 20 και βεσελεηλ ο του ουριου εκ φυλης ιουδα εποιησεν καθα συνεταξεν κυριος τω μωυση 21 και ελιαβ ο του αχισαμακ εκ της φυλης δαν ος ηρχιτεκτονησεν τα υφαντα και τα ραφιδευτα και ποικιλτικα υφαναι τω κοκκινω και τη βυσσω

Chapter 38

1 και εποιησεν βεσελεηλ την κιβωτον 2 και κατεχρυσωσεν αυτην χρυσιω καθαρω εσωθεν και εξωθεν 3 και εχωνευσεν αυτη τεσσαρας δακτυλιους χρυσους δυο επι το κλιτος το εν και δυο επι το κλιτος το δευτερον 4 ευρεις τοις διωστηρσιν ωστε αιρειν αυτην εν αυτοις 5 και εποιησεν το ιλαστηριον επανωθεν της κιβωτου εκ χρυσιου 6 και τους δυο χερουβιμ χρυσους 7 χερουβ ενα επι το ακρον του ιλαστηριου το εν και χερουβ ενα επι το ακρον το δευτερον του ιλαστηριου 8 σκιαζοντα ταις πτερυξιν αυτων επι το ιλαστηριον 9 και εποιησεν την τραπεζαν την προκειμενην εκ χρυσιου καθαρου 10 και εχωνευσεν αυτη τεσσαρας δακτυλιους δυο επι του κλιτους του ενος και δυο επι του κλιτους του δευτερου ευρεις ωστε αιρειν τοις διωστηρσιν εν αυτοις 11 και τους διωστηρας της κιβωτου και της τραπεζης εποιησεν και κατεχρυσωσεν αυτους χρυσιω 12 και εποιησεν τα σκευη της τραπεζης τα τε τρυβλια και τας θυισκας και τους κυαθους και τα σπονδεια εν οις σπεισει εν αυτοις χρυσα 13 και εποιησεν την λυχνιαν η φωτιζει χρυσην στερεαν τον καυλον 14 και τους καλαμισκους εξ αμφοτερων των μερων αυτης 15 εκ των καλαμισκων αυτης οι βλαστοι εξεχοντες τρεις εκ τουτου και τρεις εκ τουτου εξισουμενοι αλληλοις 16 και τα λαμπαδια αυτων α εστιν επι των ακρων καρωτα εξ αυτων και τα ενθεμια εξ αυτων ινα ωσιν επ' αυτων οι λυχνοι και το ενθεμιον το εβδομον απ' ακρου του λαμπαδιου επι της κορυφης ανωθεν στερεον ολον χρυσουν 17 και επτα λυχνους επ' αυτης χρυσους και τας λαβιδας αυτης χρυσας και τας επαrustριδας αυτων χρυσας 18 ουτος περιηργυρωσεν τους στυλους και εχωνευσεν τω στυλω δακτυλιους χρυσους και εχρυσωσεν τους μο-

χλους χρυσίω και κατεχρυσωσεν τους στύλους του καταπετασματος χρυσίω και εποίησεν τας αγκυλας χρυσας 19 ουτος εποίησεν και τους κρικους της σκηνης χρυσους και τους κρικους της αυλης και κρικους εις το εκτεινειν το κατακαλυμμα ανωθεν χαλκους 20 ουτος εχωνευσεν τας κεφαλιδας τας αργυρας της σκηνης και τας κεφαλιδας τας χαλκας της θυρας της σκηνης και την πυλην της αυλης και αγκυλας εποίησεν τοις στύλοις αργυρας επι των στύλων ουτος περιηργυρωσεν αυτας 21 ουτος εποίησεν και τους πασσαλους της σκηνης και τους πασσαλους της αυλης χαλκους 22 ουτος εποίησεν το θυσιαστηριον το χαλκουν εκ των πυρειων των χαλκων α ησαν τοις ανδρασιν τοις καταστασιασασι μετα της κορε συναγωγης 23 ουτος εποίησεν παντα τα σκευη του θυσιαστηριου και το πυρειον αυτου και την βασιν και τας φιαλας και τας κρεαγρας χαλκας 24 ουτος εποίησεν τω θυσιαστηριω παραδεμα εργον δικτυωτον κατωθεν του πυρειου υπο αυτο εως του ημισους αυτου και επεδηκεν αυτω τεσσαρας δακτυλιους εκ των τεσσαρων μερων του παραδεματος του θυσιαστηριου χαλκους τοις μοχλοις ευρεις ωστε αιρειν το θυσιαστηριον εν αυτοις 25 ουτος εποίησεν το ελαιον της χρисεως το αγιον και την συνδεσιν του θυμιαματος καθαρον εργον μυρεψου 26 ουτος εποίησεν τον λουτηρα χαλκουν και την βασιν αυτου χαλκην εκ των κατοπτρων των νηστευσασων αι ενηστευσαν παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου εν η ημερα επηξεν αυτην 27 και εποίησεν τον λουτηρα ινα νιπτωνται εξ αυτου μωσης και ααρων και οι υιοι αυτου τας χειρας αυτων και τους ποδας εισπορευομενων αυτων εις την σκηνην του μαρτυριου η οταν προσπορευωνται προς το θυσιαστηριον λειτουργειν ενιπτοντο εξ αυτου καθαπερ συνεταξεν κυριος τω μωση

Chapter 39

1 παν το χρυσιον ο κατειργασθη εις τα εργα κατα πασαν την εργασιαν των αγιων εγενετο χρυσιου του της απαρχης εννεα και εικοσι ταλαντα και επτακοσιοι εικοσι σικλοι κατα τον σικλον τον αγιον 2 και αργυριου αφαιρεμα παρα των επεσκεμμενων ανδρων της συναγωγης εκατον ταλαντα και χιλιοι επτακοσιοι εβδομηκοντα πεντε σικλοι 3 δραχμη μια τη κεφαλη το ημισυ του σικλου κατα τον σικλον τον αγιον πας ο παραπορευομενος την επισκεψιν απο εικοσαετους και επανω εις τας εξηκοντα μυριαδας και τρισχιλιοι πεντακοσιοι και πεντηκοντα 4 και εγενηθη τα εκατον ταλαντα του αργυριου εις την χωνευσιν των εκατον κεφαλιδων της σκηνης και εις τας κεφαλιδας του καταπετασματος εκατον κεφαλιδες εις τα εκατον ταλαντα ταλαντον τη κεφαλιδι 5 και τους χιλιους επτακοσιους εβδομηκοντα πεντε σικλους εποίησαν εις τας αγκυλας τοις στύλοις και κατεχρυσωσεν τας κεφαλιδας αυτων και κατεκοσμησεν αυτους 6 και ο χαλκος του αφαιρεματος εβδομηκοντα ταλαντα και χιλιοι πεντακοσιοι σικλοι 7 και εποίησεν εξ αυτου τας

βασεις της θυρας της σκηνης του μαρτυριου 8 και τας βασεις της αυλης κυκλω και τας βασεις της πυλης της αυλης και τους πασσαλους της σκηνης και τους πασσαλους της αυλης κυκλω 9 και το παραδειμα το χαλκουν του θυσιαστηριου και παντα τα σκευη του θυσιαστηριου και παντα τα εργαλεια της σκηνης του μαρτυριου 10 και εποιησαν οι υιοι ισραηλ καθα συνεταξεν κυριος τω μωυση ουτως εποιησαν 11 το δε λοιπον χρυσιον του αφαιρεματος εποιησαν σκευη εις το λειτουργειν εν αυτοις εναντι κυριου 12 και την καταλειφθεισαν υακινθον και πορφυραν και το κοκκινον εποιησαν στολας λειτουργικας ααρων ωστε λειτουργειν εν αυταις εν τω αγιω 13 και ηνεγκαν τας στολας προς μωυσην και την σκηνην και τα σκευη αυτης και τας βασεις και τους μοχλους αυτης και τους στυλους 14 και την κιβωτον της διαθηκης και τους διωστηρας αυτης 15 και το θυσιαστηριον και παντα τα σκευη αυτου και το ελαιον της χρисεως και το θυμιαμα της συνδεσεως 16 και την λυχνιαν την καθαραν και τους λυχνους αυτης λυχνους της καυσεως και το ελαιον του φωτος 17 και την τραπεζαν της προδεσεως και παντα τα αυτης σκευη και τους αρτους τους προκειμενους 18 και τας στολας του αγιου αι εισιν ααρων και τας στολας των υιων αυτου εις την ιερατειαν 19 και τα ιστια της αυλης και τους στυλους και το καταπετασμα της θυρας της σκηνης και της πυλης της αυλης και παντα τα σκευη της σκηνης και παντα τα εργαλεια αυτης 20 και τας διφθερας δερματα κριων ηρυθροδανωμενα και τα καλυμματα δερματα υακινθινα και των λοιπων τα επικαλυμματα 21 και τους πασσαλους και παντα τα εργαλεια τα εις τα εργα της σκηνης του μαρτυριου 22 οσα συνεταξεν κυριος τω μωυση ουτως εποιησαν οι υιοι ισραηλ πασαν την αποσκευην 23 και ειδεν μωυσης παντα τα εργα και ησαν πεποιηκοτες αυτα ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μωυση ουτως εποιησαν αυτα και ευλογησεν αυτους μωυσης

Chapter 40

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 2 εν ημερα μια του μηνος του πρωτου νουμηνια στησεις την σκηνην του μαρτυριου 3 και θησεις την κιβωτον του μαρτυριου και σκεπασεις την κιβωτον τω καταπετασματι 4 και εισοισεις την τραπεζαν και προθησεις την προθεσιν αυτης και εισοισεις την λυχνιαν και επιθησεις τους λυχνους αυτης 5 και θησεις το θυσιαστηριον το χρυσουν εις το θυμιαν εναντιον της κιβωτου και επιθησεις καλυμμα καταπετασματος επι την θυραν της σκηνης του μαρτυριου 6 και το θυσιαστηριον των καρπωματος θησεις παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου 8 και περιθησεις την σκηνην και παντα τα αυτης αγιασεις κυκλω 9 και λημψη το ελαιον του χρισματος και χρисεις την σκηνην και παντα τα εν αυτη και αγιασεις αυτην και παντα τα σκευη αυτης και εσται αγια 10 και χρисεις το θυσιαστηριον των καρπωματος και παντα αυτου τα σκευη

και αγιασεις το θυσιαστηριον και εσται το θυσιαστηριον αγιον των αγιων 12 και προσαξεις ααρων και τους υιους αυτου επι τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου και λουσεις αυτους υδατι 13 και ενδυσεις ααρων τας στολας τας αγιας και χρισεις αυτον και αγιασεις αυτον και ιερατευσει μοι 14 και τους υιους αυτου προσαξεις και ενδυσεις αυτους χιτωνας 15 και αλειψεις αυτους ον τροπον ηλειψας τον πατερα αυτων και ιερατευσουσιν μοι και εσται ωστε ειναι αυτοις χρισμα ιερατειας εις τον αιωνα εις τας γενεας αυτων 16 και εποιησεν μωυσης παντα οσα ενετειλατο αυτω κυριος ουτως εποιησεν 17 και εγενετο εν τω μηνι τω πρωτω τω δευτερω ετει εκπορευομενων αυτων εξ αιγυπτου νουμηνια εσταθη η σκηνη 18 και εστησεν μωυσης την σκηνην και επεδηκεν τας κεφαλιδας και διενεβαλεν τους μοχλους και εστησεν τους στυλους 19 και εξετεinen τας αυλαιας επι την σκηνην και επεδηκεν το κατακαλυμμα της σκηνης επ' αυτης ανωθεν καθα συνεταξεν κυριος τω μωυση 20 και λαβων τα μαρτυρια ενεβαλεν εις την κιβωτον και υπεδηκεν τους διωστηρας υπο την κιβωτον 21 και εισηνεγκεν την κιβωτον εις την σκηνην και επεδηκεν το κατακαλυμμα του καταπετασματος και εσκεπασεν την κιβωτον του μαρτυριου ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μωυση 22 και εδηκεν την τραπεζαν εις την σκηνην του μαρτυριου επι το κλιτος της σκηνης του μαρτυριου το προς βορραν εξωθεν του καταπετασματος της σκηνης 23 και προεδηκεν επ' αυτης αρτους της προθεσεως εναντι κυριου ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μωυση 24 και εδηκεν την λυχνιαν εις την σκηνην του μαρτυριου εις το κλιτος της σκηνης το προς νοτον 25 και επεδηκεν τους λυχνους αυτης εναντι κυριου ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μωυση 26 και εδηκεν το θυσιαστηριον το χρυσουν εν τη σκηνη του μαρτυριου απεναντι του καταπετασματος 27 και εθυμιασεν επ' αυτου το θυμιαμα της συνθεσεως καθαπερ συνεταξεν κυριος τω μωυση 29 και το θυσιαστηριον των καρπωματων εδηκεν παρα τας θυρας της σκηνης 33 και εστησεν την αυλην κυκλω της σκηνης και του θυσιαστηριου και συνετελεσεν μωυσης παντα τα εργα 34 και εκαλυψεν η νεφελη την σκηνην του μαρτυριου και δοξης κυριου επλησθη η σκηνη 35 και ουκ ηδυνασθη μωυσης εισελθειν εις την σκηνην του μαρτυριου οτι επεσκιαζεν επ' αυτην η νεφελη και δοξης κυριου επλησθη η σκηνη 36 ηνικα δ' αν ανεβη η νεφελη απο της σκηνης ανεξευγνυσαν οι υιοι ισραηλ συν τη απαρτια αυτων 37 ει δε μη ανεβη η νεφελη ουκ ανεξευγνυσαν εως της ημερας ης ανεβη η νεφελη 38 νεφελη γαρ ην επι της σκηνης ημερας και πυρ ην επ' αυτης νυκτος εναντιον παντος ισραηλ εν πασαις ταις αναζυγαις αυτων.

Leviticus

Chapter 1

1 και ανεκαλεσεν μωυσην και ελαλησεν κυριος αυτω εκ της σκηνης του μαρτυριου λεγων 2 λαλησον τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους ανθρωπος εξ υμων εαν προσαγαγη δωρα τω κυριω απο των κτηνων απο των βοων και απο των προβατων προσοισετε τα δωρα υμων 3 εαν ολοκαυτωμα το δωρον αυτου εκ των βοων αρσεν αμωμον προσαξει προς την θυραν της σκηνης του μαρτυριου προσοισει αυτο δεκτον εναντιον κυριου 4 και επιθησει την χειρα επι την κεφαλην του καρπωματος δεκτον αυτω εξιλασασθαι περι αυτου 5 και σφαξουσι τον μοσχον εναντι κυριου και προσοισουσιν οι υιοι ααρων οι ιερεις το αιμα και προσχεουσιν το αιμα επι το θυσιαστηριον κυκλω το επι των θυρων της σκηνης του μαρτυριου 6 και εκδειραντες το ολοκαυτωμα μελιουσιν αυτο κατα μελη 7 και επιθησουσιν οι υιοι ααρων οι ιερεις πυρ επι το θυσιαστηριον και επιστοιβασουσιν ξυλα επι το πυρ 8 και επιστοιβασουσιν οι υιοι ααρων οι ιερεις τα διχοτομηματα και την κεφαλην και το στεαρ επι τα ξυλα τα επι του πυρος τα οντα επι του θυσιαστηριου 9 τα δε εγχοιλια και τους ποδας πλυνουσιν υδατι και επιθησουσιν οι ιερεις τα παντα επι το θυσιαστηριον καρπωμα εστιν θυσια οσμης ευωδιας τω κυριω 10 εαν δε απο των προβατων το δωρον αυτου τω κυριω απο τε των αρνων και των εριφων εις ολοκαυτωμα αρσεν αμωμον προσαξει αυτο και επιθησει την χειρα επι την κεφαλην αυτου 11 και σφαξουσιν αυτο εκ πλαγιων του θυσιαστηριου προς βορραν εναντι κυριου και προσχεουσιν οι υιοι ααρων οι ιερεις το αιμα αυτου επι το θυσιαστηριον κυκλω 12 και διελουσιν αυτο κατα μελη και την κεφαλην και το στεαρ και επιστοιβασουσιν αυτα οι ιερεις επι τα ξυλα τα επι του πυρος τα επι του θυσιαστηριου 13 και τα εγχοιλια και τους ποδας πλυνουσιν υδατι και προσοισει ο ιερεus τα παντα και επιθησει επι το θυσιαστηριον καρπωμα εστιν θυσια οσμης ευωδιας τω κυριω 14 εαν δε απο των πετεινων καρπωμα προσφερης δωρον τω κυριω και προσοισει απο των τρυγονων η απο των περιστερων το δωρον αυτου 15 και προσοισει αυτο ο ιερεus προς το θυσιαστηριον και αποκνισει την κεφαλην και επιθησει ο ιερεus επι το θυσιαστηριον και στραγγιει το αιμα προς την βασιν του θυσιαστηριου 16 και αφελει τον προλοβον συν τοις πτεροις και εκβαλει αυτο παρα το θυσιαστηριον κατα ανατολας εις τον τοπον της σποδου 17 και εκκλασει αυτο εκ των πτερυγων και ου διελει και επιθησει αυτο ο ιερεus επι το θυσιαστηριον επι τα ξυλα τα επι του πυρος καρπωμα εστιν θυσια οσμης ευωδιας τω κυριω

Chapter 2

1 εαν δε ψυχη προσφερη δωρον θυσιαν τω κυριω σεμιδαλις εσται το δωρον αυτου και επιχει επ' αυτο ελαιον και επιθησει επ' αυτο λιβανον θυσια εστιν 2 και οισει προς τους υιους ααρων τους ιερεις και δραξαμενος απ' αυτης πληρη την δρακα απο της σεμιδαλεως συν τω ελαιω και παντα τον λιβανον αυτης και επιθησει ο ιερεις το μνημοσυνον αυτης επι το θυσιαστηριον θυσια οσμη ευωδιας τω κυριω 3 και το λοιπον απο της θυσιας ααρων και τοις υιοις αυτου αγιον των αγιων απο των θυσιων κυριου 4 εαν δε προσφερη δωρον θυσιαν πεπεμμενην εν κλιβανω δωρον κυριω εκ σεμιδαλεως αρτους αζυμους πεφυραμενους εν ελαιω και λαγανα αζυμα διακεχρισμενα εν ελαιω 5 εαν δε θυσια απο τηγανου το δωρον σου σεμιδαλις πεφυραμενη εν ελαιω αζυμα εσται 6 και διαθρυσεις αυτα κλασματα και επιχεις επ' αυτα ελαιον θυσια εστιν κυριω 7 εαν δε θυσια απο εσχαρας το δωρον σου σεμιδαλις εν ελαιω ποιηθησεται 8 και προσοισει την θυσιαν ην αν ποιη εκ τουτων τω κυριω και προσοισει προς τον ιερεα και προσεγγισας προς το θυσιαστηριον 9 αφελει ο ιερεις απο της θυσιας το μνημοσυνον αυτης και επιθησει ο ιερεις επι το θυσιαστηριον καρπωμα οσμη ευωδιας κυριω 10 το δε καταλειφθεν απο της θυσιας ααρων και τοις υιοις αυτου αγια των αγιων απο των καρπωματων κυριου 11 πασαν θυσιαν ην αν προσφερητε κυριω ου ποιησετε ζυμωτον πασαν γαρ ζυμην και παν μελι ου προσοισετε απ' αυτου καρπωσαι κυριω 12 δωρον απαρχης προσοισετε αυτα κυριω επι δε το θυσιαστηριον ουκ αναβιβασθησεται εις οσμην ευωδιας κυριω 13 και παν δωρον θυσιας υμων αλι αλισθησεται ου διαπαυσετε αλα διαθηκης κυριου απο θυσιασματος υμων επι παντος δωρου υμων προσοισετε κυριω τω θεω υμων αλας 14 εαν δε προσφερης θυσιαν πρωτογεννηματων τω κυριω νεα πεφρυγμενα χιδρα ερικτα τω κυριω και προσοισεις την θυσιαν των πρωτογεννηματων 15 και επιχεις επ' αυτην ελαιον και επιθησεις επ' αυτην λιβανον θυσια εστιν 16 και ανοισει ο ιερεις το μνημοσυνον αυτης απο των χιδρων συν τω ελαιω και παντα τον λιβανον αυτης καρπωμα εστιν κυριω

Chapter 3

1 εαν δε θυσια σωτηριου το δωρον αυτου τω κυριω εαν μεν εκ των βοων αυτου προσαγαγη εαν τε αρσεν εαν τε θηλυ αμωμον προσαξει αυτο εναντιον κυριου 2 και επιθησει τας χειρας επι την κεφαλην του δωρου και σφαξει αυτο παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου και προσχεουσιν οι υιοι ααρων οι ιερεις το αιμα επι το θυσιαστηριον των ολοκαυτωματων κυκλω 3 και προσαξουσιν απο της θυσιας του σωτηριου καρπωμα κυριω το στεαρ το κατακαλυπτον την κοιλιαν και παν το στεαρ το επι της κοιλιας 4 και τους δυο νεφρους και το στεαρ το επ' αυτων το επι των μηριων και τον λοβον τον επι του ηπατος συν τοις νεφροις περιελει 5 και

ανοισουσιν αυτα οι υιοι ααρων οι ιερεις επι το θυσιαστηριον επι τα ολοκαυτωματα επι τα ξυλα τα επι του πυρος επι του θυσιαστηριου καρπωμα οσμη ευωδιας κυριω 6 εαν δε απο των προβατων το δωρον αυτου θυσιαν σωτηριου τω κυριω αρσεν η θηλυ αμωμον προσοισει αυτο 7 εαν αρνα προσαγαγη το δωρον αυτου προσαξει αυτο εναντι κυριου 8 και επιθησει τας χειρας επι την κεφαλην του δωρου αυτου και σφαξει αυτο παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου και προσχεουσιν οι υιοι ααρων οι ιερεις το αιμα επι το θυσιαστηριον κυκλω 9 και προσοισει απο της θυσιας του σωτηριου καρπωμα τω θεω το στεαρ και την οσφυν αμωμον συν ταις ψοαις περιελει αυτο και το στεαρ της κοιλιας 10 και αμφοτερους τους νεφρους και το στεαρ το επ' αυτων το επι των μηριων και τον λοβον τον επι του ηπατος συν τοις νεφροις περιελων 11 ανοισει ο ιερεις επι το θυσιαστηριον οσμη ευωδιας καρπωμα κυριω 12 εαν δε απο των αιγων το δωρον αυτου και προσαξει εναντι κυριου 13 και επιθησει τας χειρας επι την κεφαλην αυτου και σφαξουσιν αυτο εναντι κυριου παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου και προσχεουσιν οι υιοι ααρων οι ιερεις το αιμα επι το θυσιαστηριον κυκλω 14 και ανοισει επ' αυτου καρπωμα κυριω το στεαρ το κατακαλυπτον την κοιλιαν και παν το στεαρ το επι της κοιλιας 15 και αμφοτερους τους νεφρους και παν το στεαρ το επ' αυτων το επι των μηριων και τον λοβον του ηπατος συν τοις νεφροις περιελει 16 και ανοισει ο ιερεις επι το θυσιαστηριον καρπωμα οσμη ευωδιας τω κυριω παν το στεαρ τω κυριω 17 νομιμον εις τον αιωνα εις τας γενεας υμων εν παση κατοικια υμων παν στεαρ και παν αιμα ουκ εδεσδε

Chapter 4

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 2 λαλησον προς τους υιους ισραηλ λεγων ψυχη εαν αμαρτη εναντι κυριου ακουσιως απο των προσταγματων κυριου ων ου δει ποιειν και ποιηση εν τι απ' αυτων 3 εαν μεν ο αρχιερευσ ο κεχρισμενος αμαρτη του τον λαον αμαρτειν και προσαξει περι της αμαρτιας αυτου ης ημαρτεν μοσχον εκ βοων αμωμον τω κυριω περι της αμαρτιας αυτου 4 και προσαξει τον μοσχον παρα την θυραν της σκηνης του μαρτυριου εναντι κυριου και επιθησει την χειρα αυτου επι την κεφαλην του μοσχου εναντι κυριου και σφαξει τον μοσχον ενωπιον κυριου 5 και λαβων ο ιερεις ο χριστος ο τετελειωμενος τας χειρας απο του αιματος του μοσχου και εισοισει αυτο επι την σκηνην του μαρτυριου 6 και βαψει ο ιερεις τον δακτυλον εις το αιμα και προσβανει απο του αιματος επτακις εναντι κυριου κατα το καταπετασμα το αγιον 7 και επιθησει ο ιερεις απο του αιματος του μοσχου επι τα κερата του θυσιαστηριου του θυμιαματος της συνθεσεως του εναντιον κυριου ο εστιν εν τη σκηνη του μαρτυριου και παν το αιμα του μοσχου εκχει παρα την βασιν του θυσιαστηριου των ολοκαυτωματων ο

εστιν παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου 8 και παν το στεαρ του μοσχου του της αμαρτιας περιελει απ' αυτου το στεαρ το κατακαλυπτον τα ενδοσδια και παν το στεαρ το επι των ενδοσδιων 9 και τους δυο νεφρους και το στεαρ το επ' αυτων ο εστιν επι των μηριων και τον λοβον τον επι του ηπατος συν τοις νεφροις περιελει αυτο 10 ον τροπον αφαιρειται απο του μοσχου του της θυσιας του σωτηριου και ανοισει ο ιερευσ επι το θυσιαστηριον της καρπωσεως 11 και το δερμα του μοσχου και πασαν αυτου την σαρχα συν τη κεφαλη και τοις ακρωτηριοις και τη κοιλια και τη κοπρω 12 και εξοισουσιν ολον τον μοσχον εξω της παρεμβολης εις τοπον καθαρον ου εκχεουσιν την σποδιαν και κατακαυσουσιν αυτον επι ξυλων εν πυρι επι της εκχυσεως της σποδιας καυθησεται 13 εαν δε πασα συναγωγή ισραηλ αγνοηση ακουσιως και λαθη ρημα εξ οφθαλμων της συναγωγης και ποιησωσιν μιαν απο πασων των εντολων κυριου η ου ποιηθησεται και πλημμελησωσιν 14 και γνωσθη αυτοις η αμαρτια ην ημαρτον εν αυτη και προσαξει η συναγωγή μοσχον εκ βοων αμωμον περι της αμαρτιας και προσαξει αυτον παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου 15 και επιθησουσιν οι πρεσβυτεροι της συναγωγης τας χειρας αυτων επι την κεφαλην του μοσχου εναντι κυριου και σφαξουσιν τον μοσχον εναντι κυριου 16 και ειδοισει ο ιερευσ ο χριστος απο του αιματος του μοσχου εις την σκηνην του μαρτυριου 17 και βαψει ο ιερευσ τον δακτυλον απο του αιματος του μοσχου και ρανει επτακις εναντι κυριου κατενωπιον του καταπετασματος του αγιου 18 και απο του αιματος επιθησει ο ιερευσ επι τα κερата του θυσιαστηριου των θυμιαματων της συνθεσεως ο εστιν ενωπιον κυριου ο εστιν εν τη σκηνη του μαρτυριου και το παν αιμα εκχει προς την βασιν του θυσιαστηριου των καρπωσεων των προς τη θυρα της σκηνης του μαρτυριου 19 και το παν στεαρ περιελει απ' αυτου και ανοισει επι το θυσιαστηριον 20 και ποιησει τον μοσχον ον τροπον εποιησεν τον μοσχον τον της αμαρτιας ουτως ποιηθησεται και εξιλασεται περι αυτων ο ιερευσ και αφεθησεται αυτοις η αμαρτια 21 και εξοισουσιν τον μοσχον ολον εξω της παρεμβολης και κατακαυσουσιν τον μοσχον ον τροπον κατεκαυσαν τον μοσχον τον προτερον αμαρτια συναγωγης εστιν 22 εαν δε ο αρχων αμαρτη και ποιηση μιαν απο πασων των εντολων κυριου του θεου αυτων η ου ποιηθησεται ακουσιως και αμαρτη και πλημμεληση 23 και γνωσθη αυτω η αμαρτια ην ημαρτεν εν αυτη και προσοισει το δωρον αυτου χιμαρον εξ αιγων αρσεν αμωμον 24 και επιθησει την χειρα επι την κεφαλην του χιμαρου και σφαξουσιν αυτον εν τοπω ου σφαζουσιν τα ολοκαυτωματα ενωπιον κυριου αμαρτια εστιν 25 και επιθησει ο ιερευσ απο του αιματος του της αμαρτιας τω δακτυλω επι τα κερата του θυσιαστηριου των ολοκαυτωματων και το παν αιμα αυτου εκχει παρα την βασιν του θυσιαστηριου των ολοκαυτωματων 26 και το παν στεαρ αυτου ανοισει επι το θυσιαστηριον ωσπερ το στεαρ θυσιας σωτηριου και εξιλασεται περι αυτου ο ιερευσ απο της αμαρτιας αυτου και αφεθησεται αυτω

27 εαν δε ψυχη μια αμαρτη ακουσιως εκ του λαου της γης εν τω ποιησαι μιαν απο πασων των εντολων κυριου η ου ποιηθησεται και πλημμεληση 28 και γνωσθη αυτω η αμαρτια ην ημαρτεν εν αυτη και οισει χιμαιραν εξ αιγων δηλειαν αμωμον οισει περι της αμαρτιας ης ημαρτεν 29 και επιθησει την χειρα επι την κεφαλην του αμαρτηματος αυτου και σφαξουσιν την χιμαιραν την της αμαρτιας εν τοπω ου σφαζουσιν τα ολοκαυτωματα 30 και λημψεται ο ιερευς απο του αιματος αυτης τω δακτυλω και επιθησει επι τα κερата του θυσιαστηριου των ολοκαυτωματων και παν το αιμα αυτης εκχει παρα την βασιν του θυσιαστηριου 31 και παν το στεαρ περιελει ον τροπον περιαιρειται στεαρ απο θυσιας σωτηριου και ανοισει ο ιερευς επι το θυσιαστηριον εις οσμην ευωδιας κυριω και εξιλασεται περι αυτου ο ιερευς και αφεθησεται αυτω 32 εαν δε προβατον προσενεγκη το δωρον αυτου εις αμαρτιαν δηλυ αμωμον προσοισει αυτο 33 και επιθησει την χειρα επι την κεφαλην του της αμαρτιας και σφαξουσιν αυτο εν τοπω ου σφαζουσιν τα ολοκαυτωματα 34 και λαβων ο ιερευς απο του αιματος του της αμαρτιας τω δακτυλω επιθησει επι τα κερата του θυσιαστηριου της ολοκαυτωσεως και παν αυτου το αιμα εκχει παρα την βασιν του θυσιαστηριου της ολοκαυτωσεως 35 και παν αυτου το στεαρ περιελει ον τροπον περιαιρειται στεαρ προβατου εκ της θυσιας του σωτηριου και επιθησει αυτο ο ιερευς επι το θυσιαστηριον επι το ολοκαυτωμα κυριου και εξιλασεται περι αυτου ο ιερευς περι της αμαρτιας ης ημαρτεν και αφεθησεται αυτω

Chapter 5

1 εαν δε ψυχη αμαρτη και ακουση φωνην ορκισμου και ουτος μαρτυς η εωρακεν η συνοιδεν εαν μη απαγγειλη λημψεται την αμαρτιαν 2 η ψυχη ητις εαν αφηται παντος πραγματος ακαθαρτου η θνησιμائيου η θηριαλωτου ακαθαρτου η των θνησιμائيων η των βδελυγματων των ακαθαρτων η των θνησιμائيων κτηνων των ακαθαρτων 3 η αφηται απο ακαθαρσιας ανθρωπου απο πασης ακαθαρσιας αυτου ης αν αψαμενος μιανθη και ελαθεν αυτον μετα τουτο δε γνω και πλημμεληση 4 η ψυχη η αν ομοση διαστελλουσα τοις χειλεσιν κακοποιησαι η καλως ποιησαι κατα παντα οσα εαν διαστειλη ο ανθρωπος μεθ' ορκου και λαθη αυτον προ οφθαλμων και ουτος γνω και αμαρτη εν τι τουτων 5 και εξαγορευσει την αμαρτιαν περι ων ημαρτηκεν κατ' αυτης 6 και οισει περι ων επλημμελησεν κυριω περι της αμαρτιας ης ημαρτεν δηλυ απο των προβατων αμναδα η χιμαιραν εξ αιγων περι αμαρτιας και εξιλασεται περι αυτου ο ιερευς περι της αμαρτιας αυτου ης ημαρτεν και αφεθησεται αυτω η αμαρτια 7 εαν δε μη ισχυση η χειρ αυτου το ικανον εις το προβατον οισει περι της αμαρτιας αυτου ης ημαρτεν δυο τρυγονας η δυο νεοσσους περιστερων κυριω ενα περι αμαρτιας και ενα εις ολοκαυτωμα 8 και οισει αυτα προς

τον ιερεα και προσαξει ο ιερευς το περι της αμαρτιας προτερον και αποκνισει ο ιερευς την κεφαλην αυτου απο του σφονδylου και ου διελκει 9 και ρανει απο του αιματος του περι της αμαρτιας επι τον τοιχον του θυσιαστηριου το δε καταλοιπον του αιματος καταστραγγει επι την βασιν του θυσιαστηριου αμαρτιας γαρ εστιν 10 και το δευτερον ποιησει ολοκαυτωμα ως καθηκει και εξιλασεται ο ιερευς περι της αμαρτιας αυτου ης ημαρτεν και αφεθησεται αυτω 11 εαν δε μη ευρισκη αυτου η χειρ ζευγος τρυγονων η δυο νεοσσους περιστερων και οισει το δωρον αυτου περι ου ημαρτεν το δεκατον του οιφι σεμιδαλιν περι αμαρτιας ουκ επιχει επ' αυτο ελαιον ουδε επιθησει επ' αυτο λιβανον οτι περι αμαρτιας εστιν 12 και οισει αυτο προς τον ιερεα και δραξαμενος ο ιερευς απ' αυτης πληρη την δρακα το μνημοσυνον αυτης επιθησει επι το θυσιαστηριον των ολοκαυτωματων κυριω αμαρτια εστιν 13 και εξιλασεται περι αυτου ο ιερευς περι της αμαρτιας αυτου ης ημαρτεν εφ' ενος τουτων και αφεθησεται αυτω το δε καταλειφθεν εσται τω ιερει ως η θυσια της σεμιδαλεως 14 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 15 ψυχη εαν λαβη αυτον ληθη και αμαρτη ακουσιως απο των αγιων κυριου και οισει της πλημμελειας αυτου τω κυριω κριον αμωμον εκ των προβατων τιμης αργυριου σικλων τω σικλω των αγιων περι ου επλημμελησεν 16 και ο ημαρτεν απο των αγιων αποτεισαι αυτο και το επιπεμπτον προσθησει επ' αυτο και δωσει αυτο τω ιερει και ο ιερευς εξιλασεται περι αυτου εν τω κριω της πλημμελειας και αφεθησεται αυτω 17 και η ψυχη η αν αμαρτη και ποιηση μιαν απο πασων των εντολων κυριου ων ου δει ποιειν και ουκ εγνω και πλημμεληση και λαβη την αμαρτιαν 18 και οισει κριον αμωμον εκ των προβατων τιμης αργυριου εις πλημμελειαν προς τον ιερεα και εξιλασεται περι αυτου ο ιερευς περι της αγνοιας αυτου ης ηγνωσεν και αυτος ουκ ηδει και αφεθησεται αυτω 19 επλημμελησεν γαρ πλημμελησιν εναντι κυριου 20 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 21 ψυχη εαν αμαρτη και παριδων παριδη τας εντολας κυριου και ψευσηται τα προς τον πλησιον εν παραδηκη η περι κοινωνιας η περι αρπαγης η ηδικησεν τι τον πλησιον 22 η ευρεν απωλειαν και ψευσηται περι αυτης και ομοση αδικως περι ενος απο παντων ων εαν ποιηση ο ανθρωπος ωστε αμαρτειν εν τουτοις 23 και εσται ηνικα εαν αμαρτη και πλημμεληση και αποδω το αρπαγμα ο ηρπασεν η το αδικημα ο ηδικησεν η την παραδηκην ητις παρετεθη αυτω η την απωλειαν ην ευρεν 24 απο παντος πραγαματος ου ωμοσεν περι αυτου αδικως και αποτεισει αυτο το κεφαλαιον και το πεμπτον προσθησει επ' αυτο τινος εστιν αυτω αποδωσει η ημερα ελεγχθη 25 και της πλημμελειας αυτου οισει τω κυριω κριον απο των προβατων αμωμον τιμης εις ο επλημμελησεν αυτω 26 και εξιλασεται περι αυτου ο ιερευς εναντι κυριου και αφεθησεται αυτω περι ενος απο παντων ων εποιησεν και επλημμελησεν αυτω

Chapter 6

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 2 εντειλαι ααρων και τοις υιοις αυτου λεγων ουτος ο νομος της ολοκαυτωσεως αυτη η ολοκαυτωσις επι της καυσεως αυτης επι του θυσιαστηριου ολην την νυχτα εως το πρωι και το πυρ του θυσιαστηριου καυθησεται επ' αυτου ου σβεσθησεται 3 και ενδυσεται ο ιερευσ χιτωνα λινουν και περισκελες λινουν ενδυσεται περι το σωμα αυτου και αφελει την κατακαρπωσιν ην αν καταναλωση το πυρ την ολοκαυτωσιν απο του θυσιαστηριου και παραθησει αυτο εχομενον του θυσιαστηριου 4 και εκδυσεται την στολην αυτου και ενδυσεται στολην αλλην και εξοισει την κατακαρπωσιν εξω της παρεμβολης εις τοπον καθαρον 5 και πυρ επι το θυσιαστηριον καυθησεται απ' αυτου και ου σβεσθησεται και καυσει ο ιερευσ επ' αυτο ξυλα το πρωι και στοιβασει επ' αυτου την ολοκαυτωσιν και επιθησει επ' αυτο το στεαρ του σωτηριου 6 και πυρ δια παντος καυθησεται επι το θυσιαστηριον ου σβεσθησεται 7 ουτος ο νομος της θυσιας ην προσαξουσιν αυτην οι υιοι ααρων εναντι κυριου απεναντι του θυσιαστηριου 8 και αφελει απ' αυτου τη δρακι απο της σεμιδαλεως της θυσιας συν τω ελαιω αυτης και συν τω λιβανω αυτης τα οντα επι της θυσιας και ανοισει επι το θυσιαστηριον καρπωμα οσμη ευωδιας το μνημοσυνον αυτης τω κυριω 9 το δε καταλειφθεν απ' αυτης εδεται ααρων και οι υιοι αυτου αζυμα βρωθησεται εν τοπω αγιω εν αυλη της σκηνης του μαρτυριου εδονται αυτην 10 ου πεφθησεται εξυμωμενη μεριδα αυτην εδωκα αυτοις απο των καρπωματων κυριου αγια αγιων ωσπερ το της αμαρτιας και ωσπερ το της πλημμελειας 11 παν αρσενικον των ιερεων εδονται αυτην νομιμον αιωνιον εις τας γενεας υμων απο των καρπωματων κυριου πας ος εαν αφηται αυτων αγιασθησεται 12 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 13 τουτο το δωρον ααρων και των υιων αυτου ο προσοισουσιν κυριω εν τη ημερα η αν χρισης αυτον το δεκατον του οιφι σεμιδαλεως εις θυσιαν δια παντος το ημισυ αυτης το πρωι και το ημισυ αυτης το δειλινον 14 επι τηγανου εν ελαιω ποιηθησεται πεφυραμενην οισει αυτην ελικτα θυσιαν εκ κλασματος θυσιαν οσμη ευωδιας κυριω 15 ο ιερευσ ο χριστος αντ' αυτου εκ των υιων αυτου ποιησει αυτην νομος αιωνιος απαν επιτελεσθησεται 16 και πασα θυσια ιερεως ολοκαυτος εσται και ου βρωθησεται 17 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 18 λαλησον ααρων και τοις υιοις αυτου λεγων ουτος ο νομος της αμαρτιας εν τοπω ου σφαζουσιν το ολοκαυτωμα σφαζουσιν τα περι της αμαρτιας εναντι κυριου αγια αγιων εστιν 19 ο ιερευσ ο αναφερων αυτην εδεται αυτην εν τοπω αγιω βρωθησεται εν αυλη της σκηνης του μαρτυριου 20 πας ο αποτομενος των κρεων αυτης αγιασθησεται και ω εαν επιρραντισθη απο του αιματος αυτης επι το ιματιον ο εαν ραντισθη επ' αυτο πλυθησεται εν τοπω αγιω 21 και σκευος οστρακινον ου εαν εψηθη εν αυτω συντριβησεται εαν δε εν σκευει χαλκω εψηθη εκτριψει αυτο

και εκκλυσει υδατι 22 πας αρσην εν τοις ιερευσιν φαγεται αυτα αγια αγιων εστιν κυριου 23 και παντα τα περι της αμαρτιας ων εαν εισενεχθη απο του αιματος αυτων εις την σκηνην του μαρτυριου εξιλασασθαι εν τω αγιω ου βρωθησεται εν πυρι κατακαυθησεται

Chapter 7

1 και ουτος ο νομος του κυριου του περι της πλημμελειας αγια αγιων εστιν 2 εν τοπω ου σφαζουσιν το ολοκαυτωμα σφαξουσιν τον κυριον της πλημμελειας εναντι κυριου και το αιμα προσχει επι την βασιν του θυσιαστηριου κυκλω 3 και παν το στεαρ αυτου προσοισει απ' αυτου και την οσφυν και παν το στεαρ το κατακαλυπτον τα ενδοσθια και παν το στεαρ το επι των ενδοσθιων 4 και τους δυο νεφρους και το στεαρ το επ' αυτων το επι των μηριων και τον λοβον τον επι του ηπατος συν τοις νεφροις περιελει αυτα 5 και ανοισει αυτα ο ιερευσ επι το θυσιαστηριον καρπωμα τω κυριω περι πλημμελειας εστιν 6 πας αρσην εκ των ιερεων εδεται αυτα εν τοπω αγιω εδονται αυτα αγια αγιων εστιν 7 ωσπερ το περι της αμαρτιας ουτω και το της πλημμελειας νομος εις αυτων ο ιερευσ οστις εξιλασεται εν αυτω αυτω εσται 8 και ο ιερευσ ο προσαγων ολοκαυτωμα ανθρωπου το δερμα της ολοκαυτωσεως ης αυτος προσφερει αυτω εσται 9 και πασα θυσια ητις ποιηθησεται εν τω κλιβανω και πασα ητις ποιηθησεται επ' εσχαρας η επι τηγανου του ιερεως του προσφεροντος αυτην αυτω εσται 10 και πασα θυσια αναπεποιημενη εν ελαιω και μη αναπεποιημενη πασι τοις υιοις ααρων εσται εκαστω το ισον 11 ουτος ο νομος θυσιας σωτηριου ην προσοισουσιν κυριω 12 εαν μεν περι αινεσεως προσφερη αυτην και προσοισει επι της θυσιας της αινεσεως αρτους εκ σεμιδαλεως αναπεποιημενους εν ελαιω λαγανα αζυμα διακεκρισμενα εν ελαιω και σεμιδαλιν πεφυραμενην εν ελαιω 13 επ' αρτοις ζυμιταις προσοισει τα δωρα αυτου επι θυσια αινεσεως σωτηριου 14 και προσαξει εν απο παντων των δωρων αυτου αφαιρεμα κυριω τω ιερει τω προσχεοντι το αιμα του σωτηριου αυτω εσται 15 και τα κρεα θυσιας αινεσεως σωτηριου αυτω εσται και εν η ημερα δωρεται βρωθησεται ου καταλειψουσιν απ' αυτου εις το πρωι 16 καν ευχη η εκουσιον θυσιαζη το δωρον αυτου η αν ημερα προσαγαγη την θυσιαν αυτου βρωθησεται και τη αυριον 17 και το καταλειφθεν απο των κρεων της θυσιας εως ημερας τριτης εν πυρι κατακαυθησεται 18 εαν δε φαγων φαγη απο των κρεων τη ημερα τη τριτη ου δεχθησεται αυτω τω προσφεροντι αυτο ου λογισθησεται αυτω μiasμα εστιν η δε ψυχη ητις εαν φαγη απ' αυτου την αμαρτιαν λημψεται 19 και κρεα οσα αν αφηται παντος ακαθαρτου ου βρωθησεται εν πυρι κατακαυθησεται πας καθαρος φαγεται κρεα 20 η δε ψυχη ητις εαν φαγη απο των κρεων της θυσιας του σωτηριου ο εστιν κυριου και η ακαθαρσια αυτου επ' αυτου απολειται η ψυχη εκεινη εκ του λαου

αυτης 21 και ψυχη η αν αφηται παντος πραγματος ακαθαρτου η απο ακαθαρσιας ανθρωπου η των τετραποδων των ακαθαρτων η παντος βδελυγματος ακαθαρτου και φαγη απο των κρεων της θυσιας του σωτηριου ο εστιν κυριου απολειται η ψυχη εκεινη εκ του λαου αυτης 22 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 23 λαλησον τοις υιοις ισραηλ λεγων παν στεαρ βοων και προβατων και αιγων ουκ εδεσθε 24 και στεαρ θνησιμαιων και θηριαλωτον ποιηθησεται εις παν εργον και εις βρωσιν ου βρωθησεται 25 πας ο εσθων στεαρ απο των κτηνων ων προσαξει αυτων καρπωμα κυριω απολειται η ψυχη εκεινη απο του λαου αυτης 26 παν αιμα ουκ εδεσθε εν παση τη κατοικια υμων απο τε των πετεινων και απο των κτηνων 27 πασα ψυχη η αν φαγη αιμα απολειται η ψυχη εκεινη απο του λαου αυτης 28 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 29 και τοις υιοις ισραηλ λαλησεις λεγων ο προσφερων θυσιαν σωτηριου κυριω οισει το δωρον αυτου κυριω απο της θυσιας του σωτηριου 30 αι χειρες αυτου προσοισουσιν τα καρπωματα κυριω το στεαρ το επι του στηθυνιου και τον λοβον του ηπατος προσοισει αυτα ωστε επιθειναι δομα εναντι κυριου 31 και ανοισει ο ιερευς το στεαρ επι του θυσιαστηριου και εσται το στηθυνιον ααρων και τοις υιοις αυτου 32 και τον βραχιονα τον δεξιον δωσετε αφαιρεμα τω ιερει απο των θυσιων του σωτηριου υμων 33 ο προσφερων το αιμα του σωτηριου και το στεαρ απο των υιων ααρων αυτω εσται ο βραχιων ο δεξιος εν μεριδι 34 το γαρ στηθυνιον του επιθεματος και τον βραχιονα του αφαιρεματος ειληφα παρα των υιων ισραηλ απο των θυσιων του σωτηριου υμων και εδωκα αυτα ααρων τω ιερει και τοις υιοις αυτου νομιμον αιωνιον παρα των υιων ισραηλ 35 αυτη η χρισις ααρων και η χρισις των υιων αυτου απο των καρπων των καρπων κυριου εν η ημερα προσηγαγετο αυτους του ιερατευειν τω κυριω 36 καθα ενετειλατο κυριος δουναι αυτοις η ημερα εχρισεν αυτους παρα των υιων ισραηλ νομιμον αιωνιον εις τας γενεας αυτων 37 ουτος ο νομος των ολοκαυτωματων και θυσιας και περι αμαρτιας και της πλημμελειας και της τελειωσεως και της θυσιας του σωτηριου 38 ον τροπον ενετειλατο κυριος τω μωυση εν τω ορει σινα η ημερα ενετειλατο τοις υιοις ισραηλ προσφερειν τα δωρα αυτων εναντι κυριου εν τη ερημω σινα

Chapter 8

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 2 λαβε ααρων και τους υιους αυτου και τας στολας αυτου και το ελαιον της χρυσεως και τον μοσχον τον περι της αμαρτιας και τους δυο κριους και το κανουν των αζυμων 3 και πασαν την συναγωγην εκκλησιασον επι την θυραν της σκηνης του μαρτυριου 4 και εποισεν μωυσης ον τροπον συνεταξεν αυτω κυριος και εξεκκλησιασεν την συναγωγην επι την θυραν της σκηνης του μαρτυριου 5 και ειπεν μωυσης τη συναγωγη τουτο

εστιν το ρημα ο ενετειλατο κυριος ποιησαι 6 και προσηνεγκεν μωυσης τον αρων και τους υιους αυτου και ελουσεν αυτους υδατι 7 και ενεδυσεν αυτον τον χιτωνα και εξωσεν αυτον την ζωνην και ενεδυσεν αυτον τον υποδυτην και επεδηκεν επ' αυτον την επωμιδα και συνεζωσεν αυτον κατα την ποιησιν της επωμιδος και συνεσφιγξεν αυτον εν αυτη 8 και επεδηκεν επ' αυτην το λογειον και επεδηκεν επι το λογειον την δηλωσιν και την αληθειαν 9 και επεδηκεν την μιτραν επι την κεφαλην αυτου και επεδηκεν επι την μιτραν κατα προσωπον αυτου το πεταλον το χρυσουν το καθηγιασμενον αγιον ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μωυση 10 και ελαβεν μωυσης απο του ελαιου της χρισεως 11 και ερρανεν απ' αυτου επι το θυσιαστηριον επτακις και εχρισεν το θυσιαστηριον και ηγιασεν αυτο και παντα τα σκευη αυτου και τον λουτηρα και την βασιν αυτου και ηγιασεν αυτα και εχρισεν την σκηνην και παντα τα εν αυτη και ηγιασεν αυτην 12 και επεχεεν μωυσης απο του ελαιου της χρισεως επι την κεφαλην αρων και εχρισεν αυτον και ηγιασεν αυτον 13 και προσηγαγεν μωυσης τους υιους αρων και ενεδυσεν αυτους χιτωνας και εξωσεν αυτους ζωνας και περιεδηκεν αυτοις κιδαρεις καθαπερ συνεταξεν κυριος τω μωυση 14 και προσηγαγεν μωυσης τον μοσχον τον περι της αμαρτιας και επεδηκεν αρων και οι υιοι αυτου τας χειρας επι την κεφαλην του μοσχου του της αμαρτιας 15 και εσφαξεν αυτον και ελαβεν μωυσης απο του αιματος και επεδηκεν επι τα κερατα του θυσιαστηριου κυκλω τω δακτυλω και εκαθαρισεν το θυσιαστηριον και το αιμα εξεχεεν επι την βασιν του θυσιαστηριου και ηγιασεν αυτο του εξιλασασθαι επ' αυτου 16 και ελαβεν μωυσης παν το στεαρ το επι των ενδοσθιων και τον λοβον τον επι του ηπατος και αμφοτερους τους νεφρους και το στεαρ το επ' αυτων και ανηνεγκεν μωυσης επι το θυσιαστηριον 17 και τον μοσχον και την βυρσαν αυτου και τα κρεα αυτου και την κοπρον αυτου και κατεκαυσεν αυτα πυρι εξω της παρεμβολης ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μωυση 18 και προσηγαγεν μωυσης τον κριον τον εις ολοκαυτωμα και επεδηκεν αρων και οι υιοι αυτου τας χειρας αυτων επι την κεφαλην του κριου 19 και εσφαξεν μωυσης τον κριον και προσεχεεν μωυσης το αιμα επι το θυσιαστηριον κυκλω 20 και τον κριον εκρεανομησεν κατα μελη και ανηνεγκεν μωυσης την κεφαλην και τα μελη και το στεαρ 21 και την κοιλιαν και τους ποδας επλυνεν υδατι και ανηνεγκεν μωυσης ολον τον κριον επι το θυσιαστηριον ολοκαυτωμα ο εστιν εις οσμην ευωδιας καρπωμα εστιν τω κυριω καθαπερ ενετειλατο κυριος τω μωυση 22 και προσηγαγεν μωυσης τον κριον τον δευτερον κριον τελειωσεως και επεδηκεν αρων και οι υιοι αυτου τας χειρας αυτων επι την κεφαλην του κριου 23 και εσφαξεν αυτον και ελαβεν μωυσης απο του αιματος αυτου και επεδηκεν επι τον λοβον του ωτος αρων του δεξιου και επι το ακρον της χειρος της δεξιας και επι το ακρον του ποδος του δεξιου 24 και προσηγαγεν μωυσης τους υιους αρων και επεδηκεν μωυσης απο του αιματος επι τους λοβους των ωτων των δεξιων και

επι τα ακρα των χειρων αυτων των δεξιων και επι τα ακρα των ποδων αυτων των δεξιων και προσεχεεν μωυσης το αιμα επι το θυσιαστηριον κυκλω 25 και ελαβεν το στεαρ και την οσφυν και το στεαρ το επι της κοιλιας και τον λοβον του ηπατος και τους δυο νεφρους και το στεαρ το επ' αυτων και τον βραχιονα τον δεξιον 26 και απο του κανου της τελειωσεως του οντος εναντι κυριου ελαβεν αρτον ενα αζυμον και αρτον εξ ελαιου ενα και λαγανον εν και επεδηκεν επι το στεαρ και τον βραχιονα τον δεξιον 27 και επεδηκεν απαντα επι τας χειρας ααρων και επι τας χειρας των υιων αυτου και ανηνεγκεν αυτα αφαιρεμα εναντι κυριου 28 και ελαβεν μωυσης απο των χειρων αυτων και ανηνεγκεν αυτα μωυσης επι το θυσιαστηριον επι το ολοκαυτωμα της τελειωσεως ο εστιν οσμη ευωδιας καρπωμα εστιν τω κυριω 29 και λαβων μωυσης το στηθυνιον αφειλεν αυτο επιδεμα εναντι κυριου απο του κριου της τελειωσεως και εγενετο μωυση εν μεριδι καθα ενετειλατο κυριος τω μωυση 30 και ελαβεν μωυσης απο του ελαιου της χρисεως και απο του αιματος του επι του θυσιαστηριου και προσερρανεν επι ααρων και τας στολας αυτου και τους υιους αυτου και τας στολας των υιων αυτου μετ' αυτου και ηγιασεν ααρων και τας στολας αυτου και τους υιους αυτου και τας στολας των υιων αυτου μετ' αυτου 31 και ειπεν μωυσης προς ααρων και τους υιους αυτου εψησατε τα κρεα εν τη αυλη της σκηνης του μαρτυριου εν τοπω αγιω και εκει φαγεσθε αυτα και τους αρτους τους εν τω κανω της τελειωσεως ον τροπον συντετακται μοι λεγων ααρων και οι υιοι αυτου φαγονται αυτα 32 και το καταλειφθεν των κρεων και των αρτων εν πυρι κατακαυθησεται 33 και απο της θυρας της σκηνης του μαρτυριου ουκ εξελευσεσθε επτα ημερας εως ημερα πληρωθη ημερα τελειωσεως υμων επτα γαρ ημερας τελειωσει τας χειρας υμων 34 καθαπερ εποιησεν εν τη ημερα ταυτη ενετειλατο κυριος του ποιησαι ωστε εξιλασασθαι περι υμων 35 και επι την θυραν της σκηνης του μαρτυριου καθησεσθε επτα ημερας ημεραν και νυχτα φυλαξεσθε τα φυλαγματα κυριου ινα μη αποθανητε ουτως γαρ ενετειλατο μοι κυριος ο θεος 36 και εποιησεν ααρων και οι υιοι αυτου παντας τους λογους ους συνεταξεν κυριος τω μωυση

Chapter 9

1 και εγενηθη τη ημερα τη ογδοη εκαλεσεν μωυσης ααρων και τους υιους αυτου και την γερουσιαν ισραηλ 2 και ειπεν μωυσης προς ααρων λαβε σεαυτω μοσχარიον εκ βοων περι αμαρτιας και κριον εις ολοκαυτωμα αμωμα και προσενεγκε αυτα εναντι κυριου 3 και τη γερουσια ισραηλ λαλησον λεγων λαβετε χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας και μοσχარიον και αμνον ενιαυσιον εις ολοκαρπωσιν αμωμα 4 και μοσχον και κριον εις θυσιαν σωτηριου εναντι κυριου και σεμιδαλιν πεφυραμενην εν ελαιω οτι σημερον κυριος οφθησεται εν υμιν 5 και ελαβον κα-

θο ενετειλατο μωυσης απεναντι της σκηνης του μαρτυριου και προσηλθεν πασα συναγωγή και εστησαν εναντι κυριου 6 και ειπεν μωυσης τουτο το ρημα ο ειπεν κυριος ποιησατε και οφθησεται εν υμιν δοξα κυριου 7 και ειπεν μωυσης τω ααρων προσελθε προς το θυσιαστηριον και ποιησον το περι της αμαρτιας σου και το ολοκαυτωμα σου και εξιλασαι περι σεαυτου και του οικου σου και ποιησον τα δωρα του λαου και εξιλασαι περι αυτων καθαπερ ενετειλατο κυριος τω μωυση 8 και προσηλθεν ααρων προς το θυσιαστηριον και εσφαξεν το μοσχαριον το περι της αμαρτιας 9 και προσηνεγκαν οι υιοι ααρων το αιμα προς αυτον και εβαψεν τον δακτυλον εις το αιμα και επεδηκεν επι τα κερата του θυσιαστηριου και το αιμα εξεχεεν επι την βασιν του θυσιαστηριου 10 και το στεαρ και τους νεφρους και τον λοβον του ηπατος του περι της αμαρτιας ανηνεγκεν επι το θυσιαστηριον ον τροπον ενετειλατο κυριος τω μωυση 11 και τα κρεα και την βυρσαν κατεκαυσεν αυτα πυρι εξω της παρεμβολης 12 και εσφαξεν το ολοκαυτωμα και προσηνεγκαν οι υιοι ααρων το αιμα προς αυτον και προσεχεεν επι το θυσιαστηριον κυκλω 13 και το ολοκαυτωμα προσηνεγκαν αυτω κατα μελη αυτα και την κεφαλην και επεδηκεν επι το θυσιαστηριον 14 και επλυνεν την κοιλιαν και τους ποδας υδατι και επεδηκεν επι το ολοκαυτωμα επι το θυσιαστηριον 15 και προσηνεγκαν το δωρον του λαου και ελαβεν τον χιμαρον τον περι της αμαρτιας του λαου και εσφαξεν αυτο καθα και το πρωτον 16 και προσηνεγκεν το ολοκαυτωμα και εποησεν αυτο ως καθηκει 17 και προσηνεγκεν την θυσιαν και επλησεν τας χειρας απ' αυτης και επεδηκεν επι το θυσιαστηριον χωρις του ολοκαυτωματος του πρωινου 18 και εσφαξεν τον μοσχον και τον κριον της θυσιας του σωτηριου της του λαου και προσηνεγκαν οι υιοι ααρων το αιμα προς αυτον και προσεχεεν προς το θυσιαστηριον κυκλω 19 και το στεαρ το απο του μοσχου και του κριου την οσφην και το στεαρ το κατακαλυπτον επι της κοιλιας και τους δυο νεφρους και το στεαρ το επ' αυτων και τον λοβον τον επι του ηπατος 20 και επεδηκεν τα στεατα επι τα στηθυνια και ανηνεγκαν τα στεατα επι το θυσιαστηριον 21 και το στηθυνιον και τον βραχιονα τον δεξιον αφειλεν ααρων αφαιρεμα εναντι κυριου ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μωυση 22 και εξαρας ααρων τας χειρας επι τον λαον ευλογησεν αυτους και κατεβη ποιησας το περι της αμαρτιας και τα ολοκαυτωματα και τα του σωτηριου 23 και εισηλθεν μωυσης και ααρων εις την σκηνην του μαρτυριου και εξελθοντες ευλογησαν παντα τον λαον και ωφθη η δοξα κυριου παντι τω λαω 24 και εξηλθεν πυρ παρα κυριου και κατεφαγεν τα επι του θυσιαστηριου τα τε ολοκαυτωματα και τα στεατα και ειδεν πας ο λαος και εξεστη και επεσαν επι προσωπον

Chapter 10

1 και λαβοντες οι δυο υιοι ααρων ναδαβ και αβιουδ εκαστος το πυρειον αυτου επεδηκαν επ' αυτο πυρ και επεβαλον επ' αυτο θυμιαμα και προσηνεγκαν εναντι κυριου πυρ αλλοτριον ο ου προσεταξεν κυριος αυτοις 2 και εξηλθεν πυρ παρα κυριου και κατεφαγεν αυτους και απεδανον εναντι κυριου 3 και ειπεν μωυσης προς ααρων τουτο εστιν ο ειπεν κυριος λεγων εν τοις εγγιζουσιν μοι αγιασθησομαι και εν παση τη συναγωγη δοξασθησομαι και κατενυχθη ααρων 4 και εκαλεσεν μωυσης τον μισαδαι και τον ελισταφαν υιους οζιηλ υιους του αδελφου του πατρος ααρων και ειπεν αυτοις προσελθατε και αρατε τους αδελφους υμων εκ προσωπου των αγιων εξω της παρεμβολης 5 και προσηλθον και ηραν εν τοις χιτωσιν αυτων εξω της παρεμβολης ον τροπον ειπεν μωυσης 6 και ειπεν μωυσης προς ααρων και ελεαζαρ και ιθαμαρ τους υιους αυτου τους καταλελειμμενους την κεφαλην υμων ουκ αποχιδαρωσετε και τα ιματια υμων ου διαρρηξετε ινα μη αποθानητε και επι πασαν την συναγωγην εσται θυμος οι αδελφοι υμων πας ο οικος ισραηλ κλαυσονται τον εμπτυρισμον ον ενεπτυρισθησαν υπο κυριου 7 και απο της θυρας της σκηνης του μαρτυριου ουκ εξελευσεσθε ινα μη αποθानητε το γαρ ελαιον της χρисεως το παρα κυριου εφ' υμιν και εποιησαν κατα το ρημα μωυση 8 και ελαλησεν κυριος τω ααρων λεγων 9 οινον και σικερα ου πιεσθε συ και οι υιοι σου μετα σου ηνικα αν εισπορευησθε εις την σκηνην του μαρτυριου η προσπορευομενων υμων προς το θυσιαστηριον και ου μη αποθानητε νομιμον αιωνιον εις τας γενεας υμων 10 διαστειλαι ανα μεσον των αγιων και των βεβηλων και ανα μεσον των ακαθαρτων και των καθαρων 11 και συμβιβασεις τους υιους ισραηλ παντα τα νομιμα α ελαλησεν κυριος προς αυτους δια χειρος μωυση 12 και ειπεν μωυσης προς ααρων και προς ελεαζαρ και ιθαμαρ τους υιους ααρων τους καταλειφθεντας λαβετε την θυσιαν την καταλειφθεισαν απο των καρπωματων κυριου και φαγεσθε αζυμα παρα το θυσιαστηριον αγια αγιων εστιν 13 και φαγεσθε αυτην εν τοπω αγιω νομιμον γαρ σοι εστιν και νομιμον τοις υιοις σου τουτο απο των καρπωματων κυριου ουτω γαρ εντεταλται μοι 14 και το στηθυνιον του αφορισματος και τον βραχιονα του αφαιρεματος φαγεσθε εν τοπω αγιω συ και οι υιοι σου και ο οικος σου μετα σου νομιμον γαρ σοι και νομιμον τοις υιοις σου εδοθη απο των θυσιων του σωτηριου των υιων ισραηλ 15 τον βραχιονα του αφαιρεματος και το στηθυνιον του αφορισματος επι των καρπωματων των στεατων προσοιδουσιν αφορισμα αφορισαι εναντι κυριου και εσται σοι και τοις υιοις σου και ταις θυγατρασιν σου μετα σου νομιμον αιωνιον ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μωυση 16 και τον χιμαρον τον περι της αμαρτιας ζητων εξεζητησεν μωυσης και οδε ενεπτυριστο και εδυμωθη μωυσης επι ελεαζαρ και ιθαμαρ τους υιους ααρων τους καταλελειμμενους λεγων 17 δια τι ουκ εφαγετε το περι της αμαρτιας

εν τοπω αγιω οτι γαρ αγια αγιων εστιν τουτο εδωκεν υμιν φαγειν ινα αφελητε την αμαρτιαν της συναγωγης και εξιλασησθε περι αυτων εναντι κυριου 18 ου γαρ εισηχθη του αιματος αυτου εις το αγιον κατα προσωπον εσω φαγεσθε αυτο εν τοπω αγιω ον τροπον μοι συνεταξεν κυριος 19 και ελαλησεν ααρων προς μωυσην λεγων ει σημερον προσαγειοχασιν τα περι της αμαρτιας αυτων και τα ολοκαυτωματα αυτων εναντι κυριου και συμβεβηκεν μοι ταυτα και φαγομαι τα περι της αμαρτιας σημερον μη αρεστον εσται κυριω 20 και ηκουσεν μωυσης και ηρεσεν αυτω

Chapter 11

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην και ααρων λεγων 2 λαλησατε τοις υιοις ισραηλ λεγοντες ταυτα τα κτηνη α φαγεσθε απο παντων των κτηνων των επι της γης 3 παν κτηνος διχηλουν οπλην και ονυχιστηρας ονυχιζον δυο χηλων και αναγον μηρυκισμον εν τοις κτηνεσιν ταυτα φαγεσθε 4 πλην απο τουτων ου φαγεσθε απο των αναγοντων μηρυκισμον και απο των διχηλουντων τας οπλας και ονυχιζοντων ονυχιστηρας τον καμηλον οτι αναγει μηρυκισμον τουτο οπλην δε ου διχηλει ακαθαρτον τουτο υμιν 5 και τον δασυποδα οτι αναγει μηρυκισμον τουτο και οπλην ου διχηλει ακαθαρτον τουτο υμιν 6 και τον χοιρογρυλλιον οτι αναγει μηρυκισμον τουτο και οπλην ου διχηλει ακαθαρτον τουτο υμιν 7 και τον υν οτι διχηλει οπλην τουτο και ονυχιζει ονυχας οπλης και τουτο ουκ αναγει μηρυκισμον ακαθαρτον τουτο υμιν 8 απο των κρεων αυτων ου φαγεσθε και των θνησιμαιων αυτων ουκ αψεσθε ακαθαρτα ταυτα υμιν 9 και ταυτα α φαγεσθε απο παντων των εν τοις υδασιν παντα οσα εστιν αυτοις πτερυγια και λεπιδες εν τοις υδασιν και εν ταις θαλασσαις και εν τοις χειμαρροις ταυτα φαγεσθε 10 και παντα οσα ουκ εστιν αυτοις πτερυγια ουδε λεπιδες εν τω υδατι η εν ταις θαλασσαις και εν τοις χειμαρροις απο παντων ων ερευγεται τα υδατα και απο πασης ψυχης ζωσης της εν τω υδατι βδελυγμα εστιν 11 και βδελυγματα εσονται υμιν απο των κρεων αυτων ουκ εδεσθε και τα θνησιμαια αυτων βδελυξεσθε 12 και παντα οσα ουκ εστιν αυτοις πτερυγια και λεπιδες των εν τω υδατι βδελυγμα τουτο εστιν υμιν 13 και ταυτα βδελυξεσθε απο των πετεινων και ου βρωθησεται βδελυγμα εστιν τον αετον και τον γρυπα και τον αλαιοιτον 14 και τον γυπα και ικτινα και τα ομοια αυτω 15 και κορακα και τα ομοια αυτω 16 και στρουθον και γλαυκα και λαρον και τα ομοια αυτω και ιερακα και τα ομοια αυτω 17 και νυκτικορακα και καταρρακτην και ιβιν 18 και πορφυριωνα και πελεκανα και κυκνον 19 και γλαυκα και ερωδιον και χαραδριον και τα ομοια αυτω και εποπα και νυκτεριδα 20 και παντα τα ερπετα των πετεινων α πορευεται επι τεσσαρα βδελυγματα εστιν υμιν 21 αλλα ταυτα φαγεσθε απο των ερπετων των πετεινων α πορευεται επι

τεσσαρα α εχει σκελη ανωτερον των ποδων αυτου πηδαν εν αυτοις επι της γης 22 και ταυτα φαγεσθε απ' αυτων τον βρουχον και τα ομοια αυτω και τον αττακην και τα ομοια αυτω και την ακριδα και τα ομοια αυτη και τον οφιομαχην και τα ομοια αυτω 23 παν ερπετον απο των πετεινων οις εστιν τεσσαρες ποδες βδελυγμα εστιν υμιν 24 και εν τουτοις μιανθησεσθε πας ο αποτομενος των θνησιμειων αυτων ακαθαρτος εσται εως εσπερας 25 και πας ο αιρων των θνησιμειων αυτων πλυνει τα ιματια και ακαθαρτος εσται εως εσπερας 26 εν πασιν τοις κτηνεσιν ο εστιν διχηλουν οπλην και ονυχιστηρας ονυχιζει και μηρυκισμον ου μαρτυκαται ακαθαρτα εσονται υμιν πας ο αποτομενος των θνησιμειων αυτων ακαθαρτος εσται εως εσπερας 27 και πας ος πορευεται επι χειρων εν πασι τοις θηριοις α πορευεται επι τεσσαρα ακαθαρτα εσται υμιν πας ο αποτομενος των θνησιμειων αυτων ακαθαρτος εσται εως εσπερας 28 και ο αιρων των θνησιμειων αυτων πλυνει τα ιματια και ακαθαρτος εσται εως εσπερας ακαθαρτα ταυτα υμιν εστιν 29 και ταυτα υμιν ακαθαρτα απο των ερπετων των ερποντων επι της γης η γαλη και ο μυς και ο κροκοδειλος ο χειρσαιος 30 μυγαλη και χαμαιλεων και καλαβωτης και σαυρα και ασπαλαξ 31 ταυτα ακαθαρτα υμιν απο παντων των ερπετων των επι της γης πας ο αποτομενος αυτων τεθνηκοτων ακαθαρτος εσται εως εσπερας 32 και παν εφ' ο αν επιπεση απ' αυτων τεθνηκοτων αυτων ακαθαρτον εσται απο παντος σκευους ξυλινου η ιματιου η δερματος η σακκου παν σκευος ο εαν ποιηθη εργον εν αυτω εις υδωρ βαφησεται και ακαθαρτον εσται εως εσπερας και καθαρον εσται 33 και παν σκευος οστρακινον εις ο εαν πεση απο τουτων ενδον οσα εαν ενδον η ακαθαρτα εσται και αυτο συντριβησεται 34 και παν βρωμα ο εσθεται εις ο εαν επελθη επ' αυτο υδωρ ακαθαρτον εσται και παν ποτον ο πινεται εν παντι αγγειω ακαθαρτον εσται 35 και παν ο εαν πεση απο των θνησιμειων αυτων επ' αυτο ακαθαρτον εσται κλιβανοι και κυδροποδες καθαιρεθησονται ακαθαρτα ταυτα εστιν και ακαθαρτα ταυτα υμιν εσονται 36 πλην πηγων υδατων και λακκου και συναγωγης υδατος εσται καθαρον ο δε αποτομενος των θνησιμειων αυτων ακαθαρτος εσται 37 εαν δε επιπεση των θνησιμειων αυτων επι παν σπερμα σποριμον ο σπαρησεται καθαρον εσται 38 εαν δε επιχυθη υδωρ επι παν σπερμα και επιπεση των θνησιμειων αυτων επ' αυτο ακαθαρτον εστιν υμιν 39 εαν δε αποθανη των κτηνων ο εστιν υμιν τουτο φαγειν ο αποτομενος των θνησιμειων αυτων ακαθαρτος εσται εως εσπερας 40 και ο εσθιων απο των θνησιμειων τουτων πλυνει τα ιματια και ακαθαρτος εσται εως εσπερας και ο αιρων απο θνησιμειων αυτων πλυνει τα ιματια και λουσεται υδατι και ακαθαρτος εσται εως εσπερας 41 και παν ερπετον ο ερπει επι της γης βδελυγμα τουτο εσται υμιν ου βρωθησεται 42 και πας ο πορευομενος επι κοιλιας και πας ο πορευομενος επι τεσσαρα δια παντος ο πολυπληθει ποσιν εν πασιν τοις ερπετοις τοις ερπουσιν επι της γης ου φαγεσθε αυτο οτι βδελυγμα υμιν εστιν 43 και ου μη βδελυξητε τας ψυχας υμων εν πασι τοις ερπετοις τοις

ερπουσιν επι της γης και ου μιανθησεσθε εν τουτοις και ουκ ακαθαρτοι εσεσθε εν αυτοις 44 οτι εγω ειμι κυριος ο θεος υμων και αγιασθησεσθε και αγιοι εσεσθε οτι αγιος ειμι εγω κυριος ο θεος υμων και ου μιανειτε τας ψυχας υμων εν πασιν τοις ερπετοις τοις κινουμενοις επι της γης 45 οτι εγω ειμι κυριος ο αναγαγων υμας εκ γης αιγυπτου ειναι υμων θεος και εσεσθε αγιοι οτι αγιος ειμι εγω κυριος 46 ουτος ο νομος περι των κτηνων και των πετεινων και πασης ψυχης της κινουμενης εν τω υδατι και πασης ψυχης ερπουσης επι της γης 47 διαστειλαι ανα μεσον των ακαθαρτων και ανα μεσον των καθαρων και ανα μεσον των ζωογονουντων τα εσθιομενα και ανα μεσον των ζωογονουντων τα μη εσθιομενα

Chapter 12

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 2 λαλησον τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους γυνη ητις εαν σπερματισθη και τεκη αρσεν και ακαθαρτος εσται επτα ημερας κατα τας ημερας του χωρισμου της αφεδρου αυτης ακαθαρτος εσται 3 και τη ημερα τη ογδοη περιτεμει την σαρκα της ακροβυστίας αυτου 4 και τριακοντα ημερας και τρεις καθησεται εν αιματι ακαθαρτω αυτης παντος αγιου ουκ αψεται και εις το αγιαστηριον ουκ εισελευσεται εως αν πληρωθωσιν αι ημεραι καθαρσεως αυτης 5 εαν δε θηλυ τεκη και ακαθαρτος εσται δις επτα ημερας κατα την αφεδρον και εξηκοντα ημερας και εξ καθεσθησεται εν αιματι ακαθαρτω αυτης 6 και οταν αναπληρωθωσιν αι ημεραι καθαρσεως αυτης εφ' υιω η επι θυγατρι προσοισει αμνον ενιαυσιον αμωμον εις ολοκαυτωμα και νεοσσον περιστερης η τρυγωνα περι αμαρτίας επι την θυραν της σκηνης του μαρτυριου προς τον ιερεα 7 και προσοισει εναντι κυριου και εξιλασεται περι αυτης ο ιερευς και καθαριει αυτην απο της πηγης του αιματος αυτης ουτος ο νομος της τικτουσης αρσεν η θηλυ 8 εαν δε μη ευρισκη η χειρ αυτης το ικανον εις αμνον και λημψεται δυο τρυγonas η δυο νεοσσους περιστερων μιαν εις ολοκαυτωμα και μιαν περι αμαρτίας και εξιλασεται περι αυτης ο ιερευς και καθαρισθησεται

Chapter 13

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην και ααρων λεγων 2 ανθρωπω εαν τινι γενηται εν δερματι χρωτος αυτου ουλη σημασίας τηλαυγης και γενηται εν δερματι χρωτος αυτου αφη λεπρας και αχθησεται προς ααρων τον ιερεα η ενα των υιων αυτου των ιερεων 3 και οψεται ο ιερευς την αφην εν δερματι του χρωτος αυτου και η θριξ εν τη αφη μεταβαλη λευκη και η οψις της αφης ταπεινη απο του δερματος του χρωτος αφη λεπρας εστιν και οψεται ο ιερευς και μιανει αυτον 4 εαν δε τηλαυγης λευκη η εν τω δερματι του χρωτος και ταπεινη μη η η οψις αυτης

απο του δερματος και η θριξ αυτου ου μετεβαλεν τριχα λευκην αυτη δε εστιν αμαυρα και αφορει ο ιερεις την αφην επτα ημερας 5 και οψεται ο ιερεις την αφην τη ημερα τη εβδομη και ιδου η αφη μενει εναντιον αυτου ου μετεπεσεν η αφη εν τω δερματι και αφορει αυτον ο ιερεις επτα ημερας το δευτερον 6 και οψεται αυτον ο ιερεις τη ημερα τη εβδομη το δευτερον και ιδου αμαυρα η αφη ου μετεπεσεν η αφη εν τω δερματι καθαριει αυτον ο ιερεις σημασια γαρ εστιν και πλυναμενος τα ιματια καθαρως εσται 7 εαν δε μεταβαλουσα μεταπεση η σημασια εν τω δερματι μετα το ιδειν αυτον τον ιερεα του καθαρισαι αυτον και οφθησεται το δευτερον τω ιερει 8 και οψεται αυτον ο ιερεις και ιδου μετεπεσεν η σημασια εν τω δερματι και μιανει αυτον ο ιερεις λεπρα εστιν 9 και αφη λεπρας εαν γενηται εν ανθρωπω και ηξει προς τον ιερεα 10 και οψεται ο ιερεις και ιδου ουλη λευκη εν τω δερματι και αυτη μετεβαλεν τριχα λευκην και απο του υγιους της σαρκος της ζωσης εν τη ουλη 11 λεπρα παλαιουμενη εστιν εν τω δερματι του χρωτος εστιν και μιανει αυτον ο ιερεις και αφορει αυτον οτι ακαθαρτος εστιν 12 εαν δε εξανθουσα εξανθηση η λεπρα εν τω δερματι και καλυψη η λεπρα παν το δερμα της αφης απο κεφαλης εως ποδων καθ' ολην την ορασιν του ιερεως 13 και οψεται ο ιερεις και ιδου εκαλυphen η λεπρα παν το δερμα του χρωτος και καθαριει αυτον ο ιερεις την αφην οτι παν μετεβαλεν λευκον καθαρων εστιν 14 και η αν ημερα οφθη εν αυτω χρως ζων μιανθησεται 15 και οψεται ο ιερεις τον χρωτα τον υγιη και μιανει αυτον ο χρως ο υγιης οτι ακαθαρτος εστιν λεπρα εστιν 16 εαν δε αποκαταστη ο χρως ο υγιης και μεταβαλη λευκη και ελευσεται προς τον ιερεα 17 και οψεται ο ιερεις και ιδου μετεβαλεν η αφη εις το λευκον και καθαριει ο ιερεις την αφην καθαρως εστιν 18 και σαρξ εαν γενηται εν τω δερματι αυτου ελκος και υγιασθη 19 και γενηται εν τω τοπω του ελκους ουλη λευκη η τηλαυγης λευκαινουσα η πυρριζουσα και οφθησεται τω ιερει 20 και οψεται ο ιερεις και ιδου η οψις ταπεινοτερα του δερματος και η θριξ αυτης μετεβαλεν εις λευκην και μιανει αυτον ο ιερεις λεπρα εστιν εν τω ελκει εξηνθησεν 21 εαν δε ιδη ο ιερεις και ιδου ουκ εστιν εν αυτω θριξ λευκη και ταπεινον μη η απο του δερματος του χρωτος και αυτη η αμαυρα αφορει αυτον ο ιερεις επτα ημερας 22 εαν δε διαχεηται εν τω δερματι και μιανει αυτον ο ιερεις αφη λεπρας εστιν εν τω ελκει εξηνθησεν 23 εαν δε κατα χωραν μεινη το τηλαυγημα και μη διαχεηται ουλη του ελκους εστιν και καθαριει αυτον ο ιερεις 24 και σαρξ εαν γενηται εν τω δερματι αυτου κατακαυμα πυρος και γενηται εν τω δερματι αυτου το υγιασθεν του κατακαυματος αυγαζον τηλαυγες λευκον υποπυρριζον η εκλευκον 25 και οψεται αυτον ο ιερεις και ιδου μετεβαλεν θριξ λευκη εις το αυγαζον και η οψις αυτου ταπεινη απο του δερματος λεπρα εστιν εν τω κατακαυματι εξηνθησεν και μιανει αυτον ο ιερεις αφη λεπρας εστιν 26 εαν δε ιδη ο ιερεις και ιδου ουκ εστιν εν τω αυγαζοντι θριξ λευκη και ταπεινον μη η απο του δερματος αυτο δε αμαυρον

και αφοριει αυτον ο ιερευς επτα ημερας 27 και οψεται αυτον ο ιερευς τη ημερα τη εβδομη εαν δε διαχυσει διαχεηται εν τω δερματι και μιανει αυτον ο ιερευς αφη λεπρας εστιν εν τω ελκει εξηγηθησεν 28 εαν δε κατα χωραν μεινη το αυγαζον και μη διαχυθη εν τω δερματι αυτη δε η αμαυρα η ουλη του κατακαυματος εστιν και καθαριει αυτον ο ιερευς ο γαρ χαρακτηρ του κατακαυματος εστιν 29 και ανδρι και γυναικι εαν γενηται εν αυτοις αφη λεπρας εν τη κεφαλη η εν τω πωγωνι 30 και οψεται ο ιερευς την αφην και ιδου η οψις αυτης εγκοιλοτερα του δερματος εν αυτη δε θριξ ξανθιζουσα λεπτη και μιανει αυτον ο ιερευς θραυσμα εστιν λεπρα της κεφαλης η λεπρα του πωγωνος εστιν 31 και εαν ιδη ο ιερευς την αφην του θραυσματος και ιδου ουχ η οψις εγκοιλοτερα του δερματος και θριξ ξανθιζουσα ουκ εστιν εν αυτη και αφοριει ο ιερευς την αφην του θραυσματος επτα ημερας 32 και οψεται ο ιερευς την αφην τη ημερα τη εβδομη και ιδου ου διεχυθη το θραυσμα και θριξ ξανθιζουσα ουκ εστιν εν αυτη και η οψις του θραυσματος ουκ εστιν κοιλη απο του δερματος 33 και ξυρηθησεται το δερμα το δε θραυσμα ου ξυρηθησεται και αφοριει ο ιερευς το θραυσμα επτα ημερας το δευτερον 34 και οψεται ο ιερευς το θραυσμα τη ημερα τη εβδομη και ιδου ου διεχυθη το θραυσμα εν τω δερματι μετα το ξυρηθηναι αυτον και η οψις του θραυσματος ουκ εστιν κοιλη απο του δερματος και καθαριει αυτον ο ιερευς και πλυνναμενος τα ιματια καθαρος εσται 35 εαν δε διαχυσει διαχεηται το θραυσμα εν τω δερματι μετα το καθαρισθηναι αυτον 36 και οψεται ο ιερευς και ιδου διακεχυται το θραυσμα εν τω δερματι ουκ επισκεψεται ο ιερευς περι της τριχος της ξανθης οτι ακαθαρτος εστιν 37 εαν δε ενωπιον μεινη το θραυσμα επι χωρας και θριξ μελαινα ανατειλη εν αυτω υγιακεν το θραυσμα καθαρος εστιν και καθαριει αυτον ο ιερευς 38 και ανδρι η γυναικι εαν γενηται εν δερματι της σαρκος αυτου αυγασματα αυγαζοντα λευκαδιζοντα 39 και οψεται ο ιερευς και ιδου εν δερματι της σαρκος αυτου αυγασματα αυγαζοντα λευκαδιζοντα αλφος εστιν καθαρος εστιν εξανθει εν τω δερματι της σαρκος αυτου καθαρος εστιν 40 εαν δε τινι μαδηση η κεφαλη αυτου φαλακρος εστιν καθαρος εστιν 41 εαν δε κατα προσωπον μαδηση η κεφαλη αυτου αναφαλαντος εστιν καθαρος εστιν 42 εαν δε γενηται εν τω φαλακρωματι αυτου η εν τω αναφαλαντωματι αυτου αφη λευκη η πυρριζουσα λεπρα εστιν εν τω φαλακρωματι αυτου η εν τω αναφαλαντωματι αυτου 43 και οψεται αυτον ο ιερευς και ιδου η οψις της αφης λευκη πυρριζουσα εν τω φαλακρωματι αυτου η εν τω αναφαλαντωματι αυτου ως ειδος λεπρας εν δερματι της σαρκος αυτου 44 ανθρωπος λεπρος εστιν μιανσει μιανει αυτον ο ιερευς εν τη κεφαλη αυτου η αφη αυτου 45 και ο λεπρος εν ω εστιν η αφη τα ιματια αυτου εστω παραλελυμενα και η κεφαλη αυτου ακατακαλυπτος και περι το στομα αυτου περιβαλεσθω και ακαθαρτος κεκλησεται 46 πασας τας ημερας οσας αν η επ' αυτου η αφη ακαθαρτος ων ακαθαρτος εσται κεχωρισμενος καθησεται εξω της παρεμβολης εσται αυτου η

διατριβή 47 και ιματιῷ εἰάν γενήται ἐν αὐτῷ ἀφή λεπρᾶς ἐν ιματιῷ ἐρεῷ ἢ ἐν ιματιῷ στιππυίνῳ 48 ἢ ἐν στήμονι ἢ ἐν κροκῇ ἢ ἐν τοῖς λίνοις ἢ ἐν τοῖς ἐρεοῖς ἢ ἐν δερματί ἢ ἐν παντί ἐργασίμῳ δερματί 49 καὶ γενήται ἡ ἀφή χλωρίζουσα ἢ πυρριζούσα ἐν τῷ δερματί ἢ ἐν τῷ ιματιῷ ἢ ἐν τῷ στήμονι ἢ ἐν τῇ κροκῇ ἢ ἐν παντί σκευεὶ ἐργασίμῳ δερματος ἀφή λεπρᾶς ἐστὶν καὶ δείξει τῷ ἱερεὶ 50 καὶ οἴσεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφὴν καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφὴν ἑπτὰ ἡμέρας 51 καὶ οἴσεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφὴν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ εἰάν δε διαχεῖται ἡ ἀφή ἐν τῷ ιματιῷ ἢ ἐν τῷ στήμονι ἢ ἐν τῇ κροκῇ ἢ ἐν τῷ δερματί κατὰ πάντα ὅσα ἀν ποιηθῇ δερμάτα ἐν τῇ ἐργασίᾳ λεπρᾶ ἐμμονοῦς ἐστὶν ἡ ἀφή ἀκαθάρτος ἐστὶν 52 κατακαύσει τὸ ιμάτιον ἢ τὸν στήμονα ἢ τὴν κροκὴν ἐν τοῖς ἐρεοῖς ἢ ἐν τοῖς λίνοις ἢ ἐν παντί σκευεὶ δερματινῷ ἐν ᾧ εἰάν ἢ ἐν αὐτῷ ἡ ἀφή ὅτι λεπρᾶ ἐμμονοῦς ἐστὶν ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται 53 εἰάν δε ἰδῇ ὁ ἱερεὺς καὶ μὴ διαχεῖται ἡ ἀφή ἐν τῷ ιματιῷ ἢ ἐν τῷ στήμονι ἢ ἐν τῇ κροκῇ ἢ ἐν παντί σκευεὶ δερματινῷ 54 καὶ συντάξει ὁ ἱερεὺς καὶ πλύνει ἐφ' οὗ εἰάν ἢ ἐπ' αὐτοῦ ἡ ἀφή καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφὴν ἑπτὰ ἡμέρας τὸ δευτέρον 55 καὶ οἴσεται ὁ ἱερεὺς μετὰ τὸ πλυθῆναι αὐτὸ τὴν ἀφὴν καὶ ἡδε μὴ μετεβάλῃ τὴν οἴσιν ἡ ἀφή καὶ ἡ ἀφή οὐ διαχεῖται ἀκαθάρτον ἐστὶν ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται ἐστηριστὶ ἐν τῷ ιματιῷ ἢ ἐν τῷ στήμονι ἢ ἐν τῇ κροκῇ 56 καὶ εἰάν ἰδῇ ὁ ἱερεὺς καὶ ἡ ἀμαυρὰ ἡ ἀφή μετὰ τὸ πλυθῆναι αὐτὸ ἀπορρηξεί αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ιματιοῦ ἢ ἀπὸ τοῦ δερματος ἢ ἀπὸ τοῦ στήμονος ἢ ἀπὸ τῆς κροκῆς 57 εἰάν δε οφθῇ ἐτι ἐν τῷ ιματιῷ ἢ ἐν τῷ στήμονι ἢ ἐν τῇ κροκῇ ἢ ἐν παντί σκευεὶ δερματινῷ λεπρᾶ ἐξανθούσα ἐστὶν ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται ἐν ᾧ ἐστὶν ἡ ἀφή 58 καὶ τὸ ιμάτιον ἢ ὁ στήμων ἢ ἡ κροκὴ ἢ πᾶν σκευὸς δερματινὸν ὁ πλυθήσεται καὶ ἀποστήσεται ἀπ' αὐτοῦ ἡ ἀφή καὶ πλυθήσεται τὸ δευτέρον καὶ καθάρων ἐστὶ 59 οὗτος ὁ νόμος ἀφῆς λεπρᾶς ιματιοῦ ἐρεοῦ ἢ στιππυίνου ἢ στήμονος ἢ κροκῆς ἢ παντός σκευοῦς δερματινοῦ εἰς τὸ καθαρῖσαι αὐτὸ ἢ μῖαναι αὐτὸ

Chapter 14

1 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων 2 οὗτος ὁ νόμος τοῦ λεπροῦ ἢ ἀν ἡμέρᾳ καθαρῖσθι καὶ προσαχθήσεται πρὸς τὸν ἱερεᾶ 3 καὶ ἐξέλυσεται ὁ ἱερεὺς ἐξω τῆς παρεμβολῆς καὶ οἴσεται ὁ ἱερεὺς καὶ ἰδοὺ ἰατὰ ἡ ἀφή τῆς λεπρᾶς ἀπὸ τοῦ λεπροῦ 4 καὶ προστάξει ὁ ἱερεὺς καὶ ληψόνται τῷ κεκαθαρισμένῳ δύο ὀρνίδια ζῶντα καθάρᾳ καὶ ξύλον κεδρίνον καὶ κεκλωσμένον κοκκινὸν καὶ ὑσσώπον 5 καὶ προστάξει ὁ ἱερεὺς καὶ σφάξουσιν τὸ ὀρνίδιον τὸ ἐν εἰς ἀγγεῖον ὀστράκινον ἐφ' ὕδατι ζῶντι 6 καὶ τὸ ὀρνίδιον τὸ ζῶν λημφεται αὐτὸ καὶ τὸ ξύλον τὸ κεδρίνον καὶ τὸ κλωστόν κοκκινὸν καὶ τὸν ὑσσώπον καὶ βάψει αὐτὰ καὶ τὸ ὀρνίδιον τὸ ζῶν εἰς τὸ αἷμα τοῦ ὀρνιδίου τοῦ σφάγεντος ἐφ' ὕδατι ζῶντι 7 καὶ περιρρανεῖ ἐπὶ τὸν καθαρῖσθεντα ἀπὸ τῆς λεπρᾶς ἑπτακίς καὶ καθάρων ἐστὶ καὶ ἐξαποστέλει τὸ

ορνιθιον το ζων εις το πεδιον 8 και πλυνει ο καθαρισθεις τα ιματια αυτου και ξυρηθησεται αυτου πασαν την τριχα και λουσεται εν υδατι και καθαρος εσται και μετα ταυτα εισελευσεται εις την παρεμβολην και διατριψει εξω του οικου αυτου επτα ημερας 9 και εσται τη ημερα τη εβδομη ξυρηθησεται πασαν την τριχα αυτου την κεφαλην αυτου και τον πωγωνα και τας οφρυας και πασαν την τριχα αυτου ξυρηθησεται και πλυνει τα ιματια και λουσεται το σωμα αυτου υδατι και καθαρος εσται 10 και τη ημερα τη ογδοη λημψεται δυο αμνους ενιαυσιους αμωμους και προβατον ενιαυσιον αμωμον και τρια δεκατα σεμιδαλεως εις θυσιαν πεφυραμενης εν ελαιω και κοτυλην ελαιου μιαν 11 και στησει ο ιερευς ο καθαριζων τον ανθρωπον τον καθαριζομενον και ταυτα εναντι κυριου επι την θυραν της σκηνης του μαρτυριου 12 και λημψεται ο ιερευς τον αμνον τον ενα και προσαξει αυτον της πλημμελειας και την κοτυλην του ελαιου και αφορει αυτο αφορισμα εναντι κυριου 13 και σφαξουσιν τον αμνον εν τοπω ου σφαζουσιν τα ολοκαυτωματα και τα περι αμαρτιας εν τοπω αγιω εστιν γαρ το περι αμαρτιας ωσπερ το της πλημμελειας εστιν τω ιερει αγια αγιων εστιν 14 και λημψεται ο ιερευς απο του αιματος του της πλημμελειας και επιθησει ο ιερευς επι τον λοβον του ωτος του καθαριζομενου του δεξιου και επι το ακρον της χειρος της δεξιας και επι το ακρον του ποδος του δεξιου 15 και λαβων ο ιερευς απο της κοτυλης του ελαιου επιχει επι την χειρα του ιερεως την αριστεραν 16 και βαψει τον δακτυλον τον δεξιον απο του ελαιου του οντος επι της χειρος της αριστερας και ρανει επτακις τω δακτυλω εναντι κυριου 17 το δε καταλειφθεν ελαιον το ον εν τη χειρι επιθησει ο ιερευς επι τον λοβον του ωτος του καθαριζομενου του δεξιου και επι το ακρον της χειρος της δεξιας και επι το ακρον του ποδος του δεξιου επι τον τοπον του αιματος του της πλημμελειας 18 το δε καταλειφθεν ελαιον το επι της χειρος του ιερεως επιθησει ο ιερευς επι την κεφαλην του καθαρισθεντος και εξιλασεται περι αυτου ο ιερευς εναντι κυριου 19 και ποιησει ο ιερευς το περι της αμαρτιας και εξιλασεται ο ιερευς περι του ακαθαρτου του καθαριζομενου απο της αμαρτιας αυτου και μετα τουτο σφαξει ο ιερευς το ολοκαυτωμα 20 και ανοισει ο ιερευς το ολοκαυτωμα και την θυσιαν επι το θυσιαστηριον εναντι κυριου και εξιλασεται περι αυτου ο ιερευς και καθαρισθησεται 21 εαν δε πενηται και η χειρ αυτου μη ευρισκη λημψεται αμνον ενα εις ο επλημμελησεν εις αφαιρεμα ωστε εξιλασασθαι περι αυτου και δεκατον σεμιδαλεως πεφυραμενης εν ελαιω εις θυσιαν και κοτυλην ελαιου μιαν 22 και δυο τρυγονας η δυο νεοσσους περιστερων οσα ευρεν η χειρ αυτου και εσται η μια περι αμαρτιας και η μια εις ολοκαυτωμα 23 και προσοισει αυτα τη ημερα τη ογδοη εις το καθαρισαι αυτον προς τον ιερεα επι την θυραν της σκηνης του μαρτυριου εναντι κυριου 24 και λαβων ο ιερευς τον αμνον της πλημμελειας και την κοτυλην του ελαιου επιθησει αυτα επιθεμα εναντι κυριου 25 και σφαξει τον αμνον της πλημμελειας και λημψεται ο ιερευς απο του αιματος του της πλημ-

μελειας και επιθησει επι τον λοβον του ωτος του καθαριζομενου του δεξιου και επι το ακρον της χειρος της δεξιας και επι το ακρον του ποδος του δεξιου 26 και απο του ελαιου επιχει ο ιερευσ επι την χειρα του ιερεως την αριστεραν 27 και ρανει ο ιερευσ τω δακτυλω τω δεξιω απο του ελαιου του εν τη χειρι αυτου τη αριστερα επτακις εναντι κυριου 28 και επιθησει ο ιερευσ απο του ελαιου του επι της χειρος αυτου επι τον λοβον του ωτος του καθαριζομενου του δεξιου και επι το ακρον της χειρος αυτου της δεξιας και επι το ακρον του ποδος αυτου του δεξιου επι τον τοπον του αιματος του της πλημμελειας 29 το δε καταλειφθεν απο του ελαιου το ον επι της χειρος του ιερεως επιθησει επι την κεφαλην του καθαρισθεντος και εξιλασεται περι αυτου ο ιερευσ εναντι κυριου 30 και ποιησει μιαν των τρυγονων η απο των νεοσσων των περιστερων καθοτι ευρεν αυτου η χειρ 31 την μιαν περι αμαρτιας και την μιαν εις ολοκαυτωμα συν τη θυσια και εξιλασεται ο ιερευσ περι του καθαριζομενου εναντι κυριου 32 ουτος ο νομος εν ω εστιν η αφη της λεπρας και του μη ευρισκοντος τη χειρι εις τον καθαρισμον αυτου 33 και ελαλησεν κυριος προς μωσην και ααρων λεγων 34 ως αν εισελθητε εις την γην των χαναναιων ην εγω διδωμι υμιν εν κτησει και δωσω αφην λεπρας εν ταις οικiais της γης της εγκτητου υμιν 35 και ηξει τινος αυτου η οικια και αναγγελει τω ιερει λεγων ωσπερ αφη εωραται μου εν τη οικια 36 και προσταξει ο ιερευσ αποσκευασαι την οικιαν προ του εισελθοντα ιδειν τον ιερεα την αφην και ου μη ακαθαρτα γενηται οσα εαν η εν τη οικια και μετα ταυτα εισελευσεται ο ιερευσ καταμαθειν την οικιαν 37 και οψεται την αφην εν τοις τοιχοις της οικιας κοιλαδας χλωριζουσας η πυρριζουσας και η οψις αυτων ταπεινοτερα των τοιχων 38 και εξελθων ο ιερευσ εκ της οικιας επι την θυραν της οικιας και αφορει ο ιερευσ την οικιαν επτα ημερας 39 και επανηξει ο ιερευσ τη ημερα τη εβδομη και οψεται την οικιαν και ιδου ου διεχυθη η αφη εν τοις τοιχοις της οικιας 40 και προσταξει ο ιερευσ και εξελουσιν τους λιθους εν οις εστιν η αφη και εκβαλουσιν αυτους εξω της πολεως εις τοπον ακαθαρτον 41 και αποξυσουσιν την οικιαν εσωθεν κυκλω και εκχεουσιν τον χουν εξω της πολεως εις τοπον ακαθαρτον 42 και λημψονται λιθους απεξυσμενους ετερους και αντιθησουσιν αντι των λιθων και χουν ετερον λημψονται και εξαλειψουσιν την οικιαν 43 εαν δε επελθη παλιν αφη και ανατειλη εν τη οικια μετα το εξελειν τους λιθους και μετα το αποξυσθηναι την οικιαν και μετα το εξαλειφθηναι 44 και εισελευσεται ο ιερευσ και οψεται ει διακεχυται η αφη εν τη οικια λεπρα εμμονος εστιν εν τη οικια ακαθαρτος εστιν 45 και καθελουσιν την οικιαν και τα ξυλα αυτης και τους λιθους αυτης και παντα τον χουν εξοισουσιν εξω της πολεως εις τοπον ακαθαρτον 46 και ο εισπορευομενος εις την οικιαν πασας τας ημερας ας αφωρισμενη εστιν ακαθαρτος εσται εως εσπερας 47 και ο κοιμωμενος εν τη οικια πλυνει τα ιματια αυτου και ακαθαρτος εσται εως εσπερας και ο εσθων εν τη οικια πλυνει τα ιματια αυτου και

ακαθαartos εσται εως εσπερας 48 εαν δε παραγενομενος εισελθῃ ο ιερεus και ιδῃ και ιδου διαχυσει ου διαχειται ἡ ἀφή εν τη οικια μετα το εξαλειφθῆναι την οικιαν και καθαριει ο ιερεus την οικιαν οτι ιαθη ἡ ἀφή 49 και λημψεται ἀφαγνισαι την οικιαν δυο ορνιθια ζωντα καθαρα και ξυλον κεδρινον και κεκλωσμενον κοκκινον και υσσωπον 50 και σφαξει το ορνιθιον το εν εις σκευος οστρακινον εφ' υδατι ζωντι 51 και λημψεται το ξυλον το κεδρινον και το κεκλωσμενον κοκκινον και τον υσσωπον και το ορνιθιον το ζων και βαψει αυτο εις το αιμα του ορνιθιου του εσφαγμενου εφ' υδατι ζωντι και περιρρανει εν αυτοις επι την οικιαν επτακις 52 και ἀφαγνιει την οικιαν εν τω αιματι του ορνιθιου και εν τω υδατι τω ζωντι και εν τω ορνιθιω τω ζωντι και εν τω ξυλω τω κεδρινω και εν τω υσσωπω και εν τω κεκλωσμενω κοκκινω 53 και εξαποστελει το ορνιθιον το ζων εξω της πολεως εις το πεδιον και εξιλασεται περι της οικιας και καθαρα εσται 54 ουτος ο νομος κατα πασαν ἀφῆν λεπρας και θρασματος 55 και της λεπρας ιματιου και οικιας 56 και ουλης και σημασιας και του αυγαζοντος 57 και του εξηγησασθαι ἡ ἡμερα ακαθαrτον και ἡ ἡμερα καθαρισθησεται ουτος ο νομος της λεπρας

Chapter 15

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην και ααρων λεγων 2 λαλησον τοις υιοις ισραηλ και ερεις αυτοις ανδρι ανδρι ω εαν γενηται ρυσις εκ του σωματος αυτου ἡ ρυσις αυτου ακαθαrτος εστιν 3 και ουτος ο νομος της ακαθαrσιας αυτου ρεων γονον εκ σωματος αυτου εκ της ρυσεως ἡς συνεστηκεν το σωμα αυτου δια της ρυσεως αυτη ἡ ακαθαrσια αυτου εν αυτω πασαι αι ἡμεραι ρυσεως σωματος αυτου ἡ συνεστηκεν το σωμα αυτου δια της ρυσεως ακαθαrσια αυτου εστιν 4 πασα κοιτη εφ' ἡ εαν κοιμηθῃ επ' αυτης ο γονορρυης ακαθαrτος εστιν και παν σκευος εφ' ο εαν καθισῃ επ' αυτο ο γονορρυης ακαθαrτον εσται 5 και ανθρωπος ος αν αψηται της κοιτης αυτου πλυνει τα ιματια αυτου και λουσεται υδατι και ακαθαrτος εσται εως εσπερας 6 και ο καθημενος επι του σκευους εφ' ο εαν καθισῃ ο γονορρυης πλυνει τα ιματια αυτου και λουσεται υδατι και ακαθαrτος εσται εως εσπερας 7 και ο απομενος του χρωτος του γονορρυους πλυνει τα ιματια και λουσεται υδατι και ακαθαrτος εσται εως εσπερας 8 εαν δε προσβιελισῃ ο γονορρυης επι τον καθαρον πλυνει τα ιματια και λουσεται υδατι και ακαθαrτος εσται εως εσπερας 9 και παν επισαγμα ονου εφ' ο αν επιβῃ επ' αυτο ο γονορρυης ακαθαrτον εσται εως εσπερας 10 και πας ο απομενος οσα εαν ἡ υποκατω αυτου ακαθαrτος εσται εως εσπερας και ο αιρων αυτα πλυνει τα ιματια αυτου και λουσεται υδατι και ακαθαrτος εσται εως εσπερας 11 και οσων εαν αψηται ο γονορρυης και τας χειρας ου νενιπται πλυνει τα ιματια και λουσεται το σωμα υδατι και ακαθαrτος εσται εως εσπερας 12 και σκευος οστρακινον ου αν αψηται ο γονορρυης συντριβησεται

και σκευος ξυλινον νιφησεται υδατι και καθαρον εσται 13 εαν δε καθαρισθη ο γονορρως εκ της ρυσεως αυτου και εξαριθμησεται αυτω επτα ημερας εις τον καθαρισμον και πλυνει τα ιματια αυτου και λουσεται το σωμα υδατι και καθαρος εσται 14 και τη ημερα τη ογδοη λημψεται εαυτω δυο τρυγονας η δυο νεοσσους περιστερων και οισει αυτα εναντι κυριου επι τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου και δωσει αυτα τω ιερει 15 και ποιησει αυτα ο ιερευς μιαν περι αμαρτιας και μιαν εις ολοκαυτωμα και εξιλασεται περι αυτου ο ιερευς εναντι κυριου απο της ρυσεως αυτου 16 και ανθρωπος ω εαν εξελθη εξ αυτου κοιτη σπερματος και λουσεται υδατι παν το σωμα αυτου και ακαθαρτος εσται εως εσπερας 17 και παν ιματιον και παν δερμα εφ' ο εαν η επ' αυτο κοιτη σπερματος και πλυθησεται υδατι και ακαθαρτον εσται εως εσπερας 18 και γυνη εαν κοιμηθη ανηρ μετ' αυτης κοιτην σπερματος και λουσονται υδατι και ακαθαρτοι εδονται εως εσπερας 19 και γυνη ητις εαν η ρεουσα αιματι εσται η ρυσις αυτης εν τω σωματι αυτης επτα ημερας εσται εν τη αφεδρω αυτης πας ο αποτομενος αυτης ακαθαρτος εσται εως εσπερας 20 και παν εφ' ο αν κοιταζηται επ' αυτο εν τη αφεδρω αυτης ακαθαρτον εσται και παν εφ' ο αν επικαθιση επ' αυτο ακαθαρτον εσται 21 και πας ος εαν αψηται της κοιτης αυτης πλυνει τα ιματια αυτου και λουσεται το σωμα αυτου υδατι και ακαθαρτος εσται εως εσπερας 22 και πας ο αποτομενος παντος σκευους ου εαν καθιση επ' αυτο πλυνει τα ιματια αυτου και λουσεται υδατι και ακαθαρτος εσται εως εσπερας 23 εαν δε εν τη κοιτη αυτης ουσης η επι του σκευους ου εαν καθιση επ' αυτω εν τω απτεσθαι αυτον αυτης ακαθαρτος εσται εως εσπερας 24 εαν δε κοιτη τις κοιμηθη μετ' αυτης και γενηται η ακαθαρσια αυτης επ' αυτω και ακαθαρτος εσται επτα ημερας και πασα κοιτη εφ' η αν κοιμηθη επ' αυτης ακαθαρτος εσται 25 και γυνη εαν ρεη ρυσει αιματος ημερας πλειους ουκ εν καιρω της αφεδρου αυτης εαν και ρεη μετα την αφεδρον αυτης πασαι αι ημεραι ρυσεως ακαθαρσιας αυτης καθαπερ αι ημεραι της αφεδρου ακαθαρτος εσται 26 και πασαν κοιτην εφ' ην αν κοιμηθη επ' αυτης πασας τας ημερας της ρυσεως κατα την κοιτην της αφεδρου εσται αυτη και παν σκευος εφ' ο εαν καθιση επ' αυτο ακαθαρτον εσται κατα την ακαθαρσιαν της αφεδρου 27 πας ο αποτομενος αυτης ακαθαρτος εσται και πλυνει τα ιματια και λουσεται το σωμα υδατι και ακαθαρτος εσται εως εσπερας 28 εαν δε καθαρισθη απο της ρυσεως και εξαριθμησεται αυτη επτα ημερας και μετα ταυτα καθαρισθησεται 29 και τη ημερα τη ογδοη λημψεται αυτη δυο τρυγονας η δυο νεοσσους περιστερων και οισει αυτα προς τον ιερα επι την θυραν της σκηνης του μαρτυριου 30 και ποιησει ο ιερευς την μιαν περι αμαρτιας και την μιαν εις ολοκαυτωμα και εξιλασεται περι αυτης ο ιερευς εναντι κυριου απο ρυσεως ακαθαρσιας αυτης 31 και ευλαβεις ποιησετε τους υιους ισραηλ απο των ακαθαρσιων αυτων και ουκ αποθανουνται δια την ακαθαρσιαν αυτων εν τω μαινειν αυτους την σκηνην μου την εν αυτοις 32 ουτος ο νομος του γονορρως

και εαν τινι εξελθῃ ἐξ αὐτου κοιτῇ σπερματος ὥστε μιανθῆναι ἐν αὐτῇ 33 και τη αιμορροουση ἐν τη αφεδρω αὐτης και ο γονορρῳης ἐν τη ρυσει αὐτου τῷ αρσενι η τη θηλεια και τῷ ανδρι ος αν κοιμηθῃ μετα αποκαθήμενης

Chapter 16

1 και ελαλησεν κυριος προς μωσην μετα το τελευτησαι τους δυο υιους ααρων ἐν τῷ προσαγειν αὐτους πυρ αλλοτριον ἐναντι κυριου και ετελευτησαν 2 και ειπεν κυριος προς μωσην λαλησον προς ααρων τον αδελφον σου και μη εισπορευεσθω πασαν ὥραν εἰς το ἅγιον εσωτερον του καταπετασματος εἰς προσωπον του ἱλαστηριου ο εστιν ἐπὶ της κιβωτου του μαρτυριου και ουκ αποθανειται ἐν γαρ νεφελῇ οφθῆσομαι ἐπὶ του ἱλαστηριου 3 οὕτως εισελυσεται ααρων εἰς το ἅγιον ἐν μοςχῷ ἐκ βοων περὶ αμαρτιας και κριον εἰς ὀλοκαυτωμα 4 και χιτῶνα λινουν ἡγιασμενον ἐνδυσεται και περισκελες λινουν εἶσται ἐπὶ του χρωτος αὐτου και ζωνῇ λινῇ ζῶσεται και κιδαριν λινῇν περιθῆσεται ἱματια ἁγια εστιν και λουσεται ὕδατι παν το σωμα αὐτου και ἐνδυσεται αὐτα 5 και παρα της συναγωγῆς των υιων ἰσραηλ λημψεται δυο χιμαρους ἐξ αἰγων περὶ αμαρτιας και κριον ἐνα εἰς ὀλοκαυτωμα 6 και προσάξει ααρων τον μοςχον τον περὶ της αμαρτιας αὐτου και ἐξιλασεται περὶ αὐτου και του οίκου αὐτου 7 και λημψεται τους δυο χιμαρους και στησει αὐτους ἐναντι κυριου παρα τὴν θύραν της σκηνῆς του μαρτυριου 8 και ἐπιθήσει ααρων ἐπὶ τους δυο χιμαρους κληρον ἐνα τῷ κυρίῳ και κληρον ἐνα τῷ αποπομπαιῷ 9 και προσάξει ααρων τον χιμαρον ἐφ' ὃν ἐπηλθεν ἐπ' αὐτον ο κληρος τῷ κυρίῳ και προσοίσει περὶ αμαρτιας 10 και τον χιμαρον ἐφ' ὃν ἐπηλθεν ἐπ' αὐτον ο κληρος του αποπομπαιου στησει αὐτον ζῶντα ἐναντι κυριου του ἐξιλασασθαι ἐπ' αὐτου ὥστε ἀποστείλαι αὐτον εἰς τὴν ἀποπομπὴν ἀφήσει αὐτον εἰς τὴν ἐρημον 11 και προσάξει ααρων τον μοςχον τον περὶ της αμαρτιας τον αὐτου και του οίκου αὐτου μονον και ἐξιλασεται περὶ αὐτου και του οίκου αὐτου και σφάξει τον μοςχον τον περὶ της αμαρτιας τον αὐτου 12 και λημψεται το πυρειον πληρες ἀνθρακων πυρος ἀπο του θυσιαστηριου του ἀπεναντι κυριου και πλησεί τας χεῖρας θυμιαματος συνδεσεως λεπτῆς και εἰσοίσει εσωτερον του καταπετασματος 13 και ἐπιθήσει το θυμιαμα ἐπὶ το πυρ ἐναντι κυριου και καλυψεί ἡ ἀτμὶς του θυμιαματος το ἱλαστήριον το ἐπὶ των μαρτυριων και ουκ ἀποθανειται 14 και λημψεται ἀπο του αἵματος του μοςχου και ρανεί τῷ δακτυλῷ ἐπὶ το ἱλαστήριον κατὰ ἀνατολᾶς κατὰ προσωπον του ἱλαστηριου ρανεί ἐπτακίς ἀπο του αἵματος τῷ δακτυλῷ 15 και σφάξει τον χιμαρον τον περὶ της αμαρτιας τον περὶ του λαου ἐναντι κυριου και εἰσοίσει ἀπο του αἵματος αὐτου εσωτερον του καταπετασματος και ποιήσει το αἷμα αὐτου ὃν τροπον ἐποίησεν το αἷμα του μοςχου και ρανεί το αἷμα αὐτου ἐπὶ το ἱλαστήριον κατὰ προσωπον του ἱλαστηριου 16 και ἐξιλασεται

το αγιον απο των ακαθαρσιων των υιων ισραηλ και απο των αδικηματων αυτων περι πασων των αμαρτιων αυτων και ουτω ποιησει τη σκηνη του μαρτυριου τη εκτισμενη εν αυτοις εν μεσω της ακαθαρσιας αυτων 17 και πας ανθρωπος ουκ εσται εν τη σκηνη του μαρτυριου εισπορευομενου αυτου εξιλασασθαι εν τω αγιω εως αν εξελθη και εξιλασεται περι αυτου και του οικου αυτου και περι πασης συναγωγης υιων ισραηλ 18 και εξελευσεται επι το θυσιαστηριον το ον απεναντι κυριου και εξιλασεται επ' αυτου και λημψεται απο του αιματος του μοσχου και απο του αιματος του χιμαρου και επιθησει επι τα κερατα του θυσιαστηριου κυκλω 19 και ρανει επ' αυτου απο του αιματος τω δακτυλω επτακις και καθαριει αυτο και αγιασει αυτο απο των ακαθαρσιων των υιων ισραηλ 20 και συντελεσει εξιλασκομενος το αγιον και την σκηνην του μαρτυριου και το θυσιαστηριον και περι των ιερεων καθαριει και προσαξει τον χιμαρον τον ζωντα 21 και επιθησει ααρων τας χειρας αυτου επι την κεφαλην του χιμαρου του ζωντος και εξαγορευσει επ' αυτου πασας τας ανομιας των υιων ισραηλ και πασας τας αδικιας αυτων και πασας τας αμαρτιας αυτων και επιθησει αυτας επι την κεφαλην του χιμαρου του ζωντος και εξαποστελει εν χειρι ανθρωπου ετοιμου εις την ερημον 22 και λημψεται ο χιμαρος εφ' εαυτω τας αδικιας αυτων εις γην αβατον και εξαποστελει τον χιμαρον εις την ερημον 23 και εισελευσεται ααρων εις την σκηνην του μαρτυριου και εκδυσεται την στολην την λινην ην ενεδεδυκει εισπορευομενου αυτου εις το αγιον και αποθησει αυτην εκει 24 και λουσεται το σωμα αυτου υδατι εν τοπω αγιω και ενδυσεται την στολην αυτου και εξελθων ποιησει το ολοκαρπωμα αυτου και το ολοκαρπωμα του λαου και εξιλασεται περι αυτου και περι του οικου αυτου και περι του λαου ως περι των ιερεων 25 και το στεαρ το περι των αμαρτιων ανοισει επι το θυσιαστηριον 26 και ο εξαποστελλων τον χιμαρον τον διεσταλμενον εις αφεσιν πλυνει τα ιματια και λουσεται το σωμα αυτου υδατι και μετα ταυτα εισελευσεται εις την παρεμβολην 27 και τον μοσχον τον περι της αμαρτιας και τον χιμαρον τον περι της αμαρτιας ων το αιμα εισηνεχθη εξιλασασθαι εν τω αγιω εξοισουσιν αυτα εξω της παρεμβολης και κατακαυσουσιν αυτα εν πυρι και τα δερματα αυτων και τα κρεα αυτων και την κοπρον αυτων 28 ο δε κατακαιων αυτα πλυνει τα ιματια και λουσεται το σωμα αυτου υδατι και μετα ταυτα εισελευσεται εις την παρεμβολην 29 και εσται τουτο υμιν νομιμον αιωνιον εν τω μηνι τω εβδομω δεκατη του μηνος ταπεινωσατε τας ψυχας υμων και παν εργον ου ποιησετε ο αυτοχθων και ο προσηλυτος ο προσκειμενος εν υμιν 30 εν γαρ τη ημερα ταυτη εξιλασεται περι υμων καθαρισαι υμας απο πασων των αμαρτιων υμων εναντι κυριου και καθαρισθησεσθε 31 σαββατα σαββατων αναπαυσις αυτη εσται υμιν και ταπεινωσατε τας ψυχας υμων νομιμον αιωνιον 32 εξιλασεται ο ιερευς ον αν χρισωσιν αυτον και ον αν τελειωσουσιν τας χειρας αυτου ιερατευειν μετα τον πατερα αυτου και ενδυσεται την στολην την λινην στολην αγιαν 33 και

εξιλασεται το αγιον του αγιου και την σκηνην του μαρτυριου και το θυσιαστηριον
εξιλασεται και περι των ιερεων και περι πασης συναγωγης εξιλασεται 34 και
εσται τουτο υμιν νομιμον αιωνιον εξιλασχεσθαι περι των υιων ισραηλ απο πασων
των αμαρτιων αυτων απαξ του ενιαυτου ποιηθησεται καθαπερ συνεταξεν κυριος
τω μωυση

Chapter 17

1 και ελαλησεν κυριος προς μωσην λεγων 2 λαλησον προς ααρων και προς
τους υιους αυτου και προς παντας υιους ισραηλ και ερεις προς αυτους τουτο
το ρημα ο ενετειλατο κυριος λεγων 3 ανθρωπος ανθρωπος των υιων ισραηλ η
των προσηλυτων των προσκειμενων εν υμιν ος αν σφαξη μοσχον η προβατον
η αιγα εν τη παρεμβολη και ος αν σφαξη εξω της παρεμβολης 4 και επι την
θυραν της σκηνης του μαρτυριου μη ενεγκη ωστε ποιησαι αυτο εις ολοκαυτωμα η
σωτηριον κυριω δεκτον εις οσμην ευωδιας και ος αν σφαξη εξω και επι την θυραν
της σκηνης του μαρτυριου μη ενεγκη αυτο ωστε μη προσενεγκαι δωρον κυριω
απεναντι της σκηνης κυριου και λογισθησεται τω ανθρωπω εκεινω αιμα αιμα
εξεχεεν εξολεθρευθησεται η ψυχη εκεινη εκ του λαου αυτης 5 οπως αναφερωσιν
οι υιοι ισραηλ τας θυσιας αυτων οσας αν αυτοι σφαξουσιν εν τοις πεδιοις και
οισουσιν τω κυριω επι τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου προς τον ιερεα και
θυσουσιν θυσιαν σωτηριου τω κυριω αυτα 6 και προσχει ο ιερευς το αιμα επι το
θυσιαστηριον κυκλω απεναντι κυριου παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου
και ανοισει το στεαρ εις οσμην ευωδιας κυριω 7 και ου θυσουσιν επι τας θυσιας
αυτων τοις ματαιιοις ος αυτοι εκπορνεuousιν οπισω αυτων νομιμον αιωνιον εσται
υμιν εις τας γενεας υμων 8 και ερεις προς αυτους ανθρωπος ανθρωπος των υιων
ισραηλ και απο των υιων των προσηλυτων των προσκειμενων εν υμιν ος αν
ποιηση ολοκαυτωμα η θυσιαν 9 και επι την θυραν της σκηνης του μαρτυριου
μη ενεγκη ποιησαι αυτο τω κυριω εξολεθρευθησεται ο ανθρωπος εκεινος εκ του
λαου αυτου 10 και ανθρωπος ανθρωπος των υιων ισραηλ η των προσηλυτων
των προσκειμενων εν υμιν ος αν φαγη παν αιμα και επιστησω το προσωπον μου
επι την ψυχη την εσθουσαν το αιμα και απολω αυτην εκ του λαου αυτης 11
η γαρ ψυχη πασης σαρκος αιμα αυτου εστιν και εγω δεδωκα αυτο υμιν επι του
θυσιαστηριου εξιλασχεσθαι περι των ψυχων υμων το γαρ αιμα αυτου αντι της
ψυχης εξιλασεται 12 δια τουτο ειρηκα τοις υιοις ισραηλ πασα ψυχη εξ υμων ου
φαγεται αιμα και ο προσηλυτος ο προσκειμενος εν υμιν ου φαγεται αιμα 13 και
ανθρωπος ανθρωπος των υιων ισραηλ και των προσηλυτων των προσκειμενων
εν υμιν ος αν θηρευση θηρευμα θηριον η πετεινον ο εσθεται και εκχει το αιμα
και καλυψει αυτο τη γη 14 η γαρ ψυχη πασης σαρκος αιμα αυτου εστιν και ειπα

τοις υιοις ισραηλ αιμα πασης σαρκος ου φαγεσθε οτι η ψυχη πασης σαρκος αιμα αυτου εστιν πας ο εσθων αυτο εξολεθρευθησεται 15 και πασα ψυχη ητις φαγεται θνησιμειον η θηριαλωτον εν τοις αυτοχθοσιν η εν τοις προσηλυτοις πλυνει τα ιματια αυτου και λουσεται υδατι και ακαθαρτος εσται εως εσπερας και καθαρος εσται 16 εαν δε μη πλυνη τα ιματια και το σωμα μη λουσηται υδατι και λημψεται ανομημα αυτου

Chapter 18

1 και ειπεν κυριος προς μωσην λεγων 2 λαλησον τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους εγω κυριος ο θεος υμων 3 κατα τα επιτηδευματα γης αιγυπτου εν η κατωκησατε επ' αυτη ου ποιησετε και κατα τα επιτηδευματα γης χαναν εις ην εγω εισαγω υμας εκει ου ποιησετε και τοις νομιμοις αυτων ου πορευσεσθε 4 τα κριματα μου ποιησετε και τα προσταγματα μου φυλαξεσθε πορευεσθαι εν αυτοις εγω κυριος ο θεος υμων 5 και φυλαξεσθε παντα τα προσταγματα μου και παντα τα κριματα μου και ποιησετε αυτα α ποιησας ανθρωπος ζησεται εν αυτοις εγω κυριος ο θεος υμων 6 ανθρωπος ανθρωπος προς παντα οικεια σαρκος αυτου ου προσελευσεται αποκαλυψαι ασχημοσυνην εγω κυριος 7 ασχημοσυνην πατρος σου και ασχημοσυνην μητρος σου ουκ αποκαλυψεις μητηρ γαρ σου εστιν και ουκ αποκαλυψεις την ασχημοσυνην αυτης 8 ασχημοσυνην γυναικος πατρος σου ουκ αποκαλυψεις ασχημοσυνη πατρος σου εστιν 9 ασχημοσυνην της αδελφης σου εκ πατρος σου η εκ μητρος σου ενδογενους η γεγεννημενης εξω ουκ αποκαλυψεις ασχημοσυνην αυτης 10 ασχημοσυνην θυγατρος υιου σου η θυγατρος θυγατρος σου ουκ αποκαλυψεις την ασχημοσυνην αυτων οτι ση ασχημοσυνη εστιν 11 ασχημοσυνην θυγατρος γυναικος πατρος σου ουκ αποκαλυψεις ομοπατρια αδελφη σου εστιν ουκ αποκαλυψεις την ασχημοσυνην αυτης 12 ασχημοσυνην αδελφης πατρος σου ουκ αποκαλυψεις οικεια γαρ πατρος σου εστιν 13 ασχημοσυνην αδελφης μητρος σου ουκ αποκαλυψεις οικεια γαρ μητρος σου εστιν 14 ασχημοσυνην αδελφου του πατρος σου ουκ αποκαλυψεις και προς την γυναικα αυτου ουκ εισελευση συγγενης γαρ σου εστιν 15 ασχημοσυνην νυμφης σου ουκ αποκαλυψεις γυνη γαρ υιου σου εστιν ουκ αποκαλυψεις την ασχημοσυνην αυτης 16 ασχημοσυνην γυναικος αδελφου σου ουκ αποκαλυψεις ασχημοσυνη αδελφου σου εστιν 17 ασχημοσυνην γυναικος και θυγατρος αυτης ουκ αποκαλυψεις την θυγατερα του υιου αυτης και την θυγατερα της θυγατρος αυτης ου λημψη αποκαλυψαι την ασχημοσυνην αυτων οικειαι γαρ σου εισιν ασεβημα εστιν 18 γυναικα επι αδελφη αυτης ου λημψη αντιζηλον αποκαλυψαι την ασχημοσυνην αυτης επ' αυτη επι ζωης αυτης 19 και προς γυναικα εν χωρισμω ακαθαρσιας αυτης ου προσελευση αποκαλυψαι την ασχημοσυνην αυτης 20 και προς την γυναικα του πλησιον σου

ου δώσεις κοιτην σπερματος σου εκμιανθηναι προς αυτην 21 και απο του σπερματος σου ου δώσεις λατρευειν αρχοντι και ου βεβηλώσεις το ονομα το αγιον εγω κυριος 22 και μετα αρσενος ου κοιμηθησθαι κοιτην γυναικος βδελυγμα γαρ εστιν 23 και προς παν τετραπουν ου δώσεις την κοιτην σου εις σπερματισμον εκμιανθηναι προς αυτο και γυνη ου στησεται προς παν τετραπουν βιβασθηναι μυσερον γαρ εστιν 24 μη μαινεσθε εν πασιν τουτοις εν πασι γαρ τουτοις εκμιανθησαν τα εθνη α εγω εξαποστελλω προ προσωπου υμων 25 και εκμιανθη η γη και ανταπεδωκα αδικιαν αυτοις δι' αυτην και προσωχθισεν η γη τοις εγκαθημενοις επ' αυτης 26 και φυλαξεσθε παντα τα νομιμα μου και παντα τα προσταγματα μου και ου ποιησετε απο παντων των βδελυγματων τουτων ο εγχωριος και ο προσγενομενος προσηλυτος εν υμιν 27 παντα γαρ τα βδελυγματα ταυτα εποιησαν οι ανθρωποι της γης οι οντες προτεροι υμων και εκμιανθη η γη 28 και ινα μη προσωχθιση υμιν η γη εν τω μαινειν υμας αυτην ον τροπον προσωχθισεν τοις εδνεσιν τοις προ υμων 29 οτι πας ος αν ποιησθαι απο παντων των βδελυγματων τουτων εξολεθρευθησονται αι ψυχαι αι ποιουσαι εκ του λαου αυτων 30 και φυλαξετε τα προσταγματα μου οπως μη ποιησητε απο παντων των νομιμων των εβδελυγμενων α γεγονεν προ του υμας και ου εκμιανθησθε εν αυτοις οτι εγω κυριος ο θεος υμων

Chapter 19

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 2 λαλησον τη συναγωγη των υιων ισραηλ και ερεις προς αυτους αγιοι εσεσθε οτι εγω αγιος κυριος ο θεος υμων 3 εκαστος πατερα αυτου και μητερα αυτου φοβεισθω και τα σαββατα μου φυλαξεσθε εγω κυριος ο θεος υμων 4 ουκ επακολουθησετε ειδωλοις και θεους χωνευτους ου ποιησετε υμιν εγω κυριος ο θεος υμων 5 και εαν θυσητε θυσιαν σωτηριου τω κυριω δεκτην υμων θυσετε 6 η αν ημερα θυσητε βρωθησεται και τη αυριον και εαν καταλειφθη εως ημερας τριτης εν πυρι κατακαυθησεται 7 εαν δε βρωσει βρωθη τη ημερα τη τριτη αδυτον εστιν ου δεχθησεται 8 ο δε εσθων αυτο αμαρτιαν λημψεται οτι τα αγια κυριου εβεβηλωσεν και εξολεθρευθησονται αι ψυχαι αι εσθουσαι εκ του λαου αυτων 9 και εκθεριζοντων υμων τον θερισμον της γης υμων ου συντελεσετε τον θερισμον υμων του αγρου εκθερισαι και τα αποπιπτοντα του θερισμου σου ου συλλεξεις 10 και τον αμπελωνα σου ουκ επανατρυγησεις ουδε τους ρωγας του αμπελωνος σου συλλεξεις τω πτωχω και τω προσηλυτω καταλειψεις αυτα εγω ειμι κυριος ο θεος υμων 11 ου κλειψετε ου ψευσεσθε ου συκοφαντησει εκαστος τον πλησιον 12 και ουκ ομεισθε τω ονοματι μου επ' αδικω και ου βεβηλώσετε το ονομα του θεου υμων εγω ειμι κυριος ο θεος υμων 13 ουκ αδικησεις τον πλησιον και ουχ αρπασεις και ου μη κοιμηθησεται ο μισθος του μισθωτου παρα σοι εως πρωι 14 ου κακως ερεις κωφον και απεναντι τυφλου ου

προσθησεις σκανδαλον και φοβηθηση κυριον τον θεον σου εγω ειμι κυριος ο θεος υμων 15 ου ποιησετε αδικον εν κρισει ου λημψη προσωπον πτωχου ουδε θαυμασεις προσωπον δυναστου εν δικαιοσυνη κρινεις τον πλησιον σου 16 ου πορευση δολω εν τω εθνει σου ουκ επισυστηση εφ' αιμα του πλησιον σου εγω ειμι κυριος ο θεος υμων 17 ου μισησεις τον αδελφον σου τη διανοια σου ελεγμω ελεγχεις τον πλησιον σου και ου λημψη δι' αυτον αμαρτιαν 18 και ουκ εκδικαται σου η χειρ και ου μηνιεις τοις υιοις του λαου σου και αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον εγω ειμι κυριος 19 τον νομον μου φυλαξεσθε τα κτηνη σου ου κατοχευσεις ετεροζυγω και τον αμπελωνα σου ου κατασπερεις διαφορον και ιματιον εκ δυο υφασμενον κιβδηλον ουκ επιβαλεις σεαυτω 20 και εαν τις κοιμηθη μετα γυναικος κοιτην σπερματος και αυτη οικητις διαπεφυλαγμενη ανθρωπω και αυτη λυτροις ου λελυτρωται η ελευθερια ουκ εδοθη αυτη επισκοπη εσται αυτοις ουκ αποθανουνται οτι ουκ απηλευθερωθη 21 και προσαξει της πλημμελειας αυτου τω κυριω παρα την θυραν της σκηνης του μαρτυριου κριον πλημμελειας 22 και εξιλασεται περι αυτου ο ιερεις εν τω κριω της πλημμελειας εναντι κυριου περι της αμαρτιας ης ημαρτεν και αφεθησεται αυτω η αμαρτια ην ημαρτεν 23 οταν δε εισελθητε εις την γην ην κυριος ο θεος υμων διδωσιν υμιν και καταφυτευσετε παν ξυλον βρωσιμον και περικαθαριετε την ακαθαρσιν αυτου ο καρπος αυτου τρια ετη εσται υμιν απερικαθαρτος ου βρωθησεται 24 και τω ετει τω τεταρτω εσται πας ο καρπος αυτου αγιος αινετος τω κυριω 25 εν δε τω ετει τω πεμπτω φαγεσθε τον καρπον προσδεμα υμιν τα γεννηματα αυτου εγω ειμι κυριος ο θεος υμων 26 μη εσθετε επι των ορεων και ουκ οιωνεισθε ουδε ορνιθοσκοπησεσθε 27 ου ποιησετε σισοην εκ της κομης της κεφαλης υμων ουδε φθερειτε την οψιν του πωγωνος υμων 28 και εντομιδας επι ψυχη ου ποιησετε εν τω σωματι υμων και γραμματα στικτα ου ποιησετε εν υμιν εγω ειμι κυριος ο θεος υμων 29 ου βεβηλωσεις την θυγατερα σου εκπορνευσαι αυτην και ουκ εκπορνευσει η γη και η γη πλησθησεται ανομιας 30 τα σαββατα μου φυλαξεσθε και απο των αγιων μου φοβηθησεσθε εγω ειμι κυριος 31 ουκ επακολουθησετε εγγαστριμυθοις και τοις επαοιδοις ου προσκολληθησεσθε εκμιανθηναι εν αυτοις εγω ειμι κυριος ο θεος υμων 32 απο προσωπου πολιου εξαναστηση και τιμησεις προσωπον πρεσβυτερου και φοβηθηση τον θεον σου εγω ειμι κυριος ο θεος υμων 33 εαν δε τις προσελθη προσηλυτος υμιν εν τη γη υμων ου θλιψετε αυτον 34 ως ο αυτοχθων εν υμιν εσται ο προσηλυτος ο προσπορευομενος προς υμας και αγαπησεις αυτον ως σεαυτον οτι προσηλυτοι εγεννηθητε εν γη αιγυπτω εγω ειμι κυριος ο θεος υμων 35 ου ποιησετε αδικον εν κρισει εν μετροις και εν σταθμιοις και εν ζυγοις 36 ζυγα δικαια και σταθμια δικαια και χους δικαιος εσται υμιν εγω ειμι κυριος ο θεος υμων ο εξαγαγων υμας εκ γης αιγυπτου 37 και φυλαξεσθε παντα τον νομον μου και παντα τα προσταγματα μου και ποιησετε αυτα εγω ειμι κυριος ο θεος υμων

Chapter 20

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 2 και τοις υιοις ισραηλ λαλησεις εαν τις απο των υιων ισραηλ η απο των προσγεγεννημενων προσηλυτων εν ισραηλ ος αν δω του σπερματος αυτου αρχοντι θανατω θανατουσθω το εθνος το επι της γης λιθοβολησουσιν αυτον εν λιθοις 3 και εγω επιστησω το προσωπον μου επι τον ανθρωπον εκεινον και απολω αυτον εκ του λαου αυτου οτι του σπερματος αυτου εδωκεν αρχοντι ινα μιανη τα αγια μου και βεβηλωση το ονομα των ηγιασμενων μοι 4 εαν δε υπεροψει υπεριδωσιν οι αυτοχθονες της γης τοις οφθαλμοις αυτων απο του ανθρωπου εκεινου εν τω δουναι αυτον του σπερματος αυτου αρχοντι του μη αποκτειναι αυτον 5 και επιστησω το προσωπον μου επι τον ανθρωπον εκεινον και την συγγενειαν αυτου και απολω αυτον και παντας τους ομονοουντας αυτω ωστε εκπορνευειν αυτον εις τους αρχοντας εκ του λαου αυτων 6 και ψυχη η εαν επακολουθηση εγγαστριμυθοις η επαοιδοις ωστε εκπορνευσαι οπισω αυτων επιστησω το προσωπον μου επι την ψυχην εκεινην και απολω αυτην εκ του λαου αυτης 7 και εσεσθε αγιοι οτι αγιος εγω κυριος ο θεος υμων 8 και φυλαξεσθε τα προσταγματα μου και ποιησετε αυτα εγω κυριος ο αγιαζων υμας 9 ανθρωπος ανθρωπος ος αν κακως ειπη τον πατερα αυτου η την μητερα αυτου θανατω θανατουσθω πατερα αυτου η μητερα αυτου κακως ειπεν ενοχος εσται 10 ανθρωπος ος αν μοιχευσηται γυναικα ανδρος η ος αν μοιχευσηται γυναικα του πλησιον θανατω θανατουσθωσαν ο μοιχευων και η μοιχευομενη 11 εαν τις κοιμηθη μετα γυναικος του πατρος αυτου ασχημοσυνην του πατρος αυτου απεκαλυψεν θανατω θανατουσθωσαν αμφοτεροι ενοχοι εισιν 12 και εαν τις κοιμηθη μετα νυμφης αυτου θανατω θανατουσθωσαν αμφοτεροι ησεβηκασιν γαρ ενοχοι εισιν 13 και ος αν κοιμηθη μετα αρσενος κοιτην γυναικος βδελυγμα εποιησαν αμφοτεροι θανατουσθωσαν ενοχοι εισιν 14 ος εαν λαβη γυναικα και την μητερα αυτης ανομημα εστιν εν πυρι κατακαυσουσιν αυτον και αυτας και ουκ εσται ανομια εν υμιν 15 και ος αν δω κοιτασιαν αυτου εν τετραποδι θανατω θανατουσθω και το τετραπουν αποκτενειτε 16 και γυνη ητις προσελευσεται προς παν κτηνος βιβασθηναι αυτην υπ' αυτου αποκτενειτε την γυναικα και το κτηνος θανατω θανατουσθωσαν ενοχοι εισιν 17 ος εαν λαβη την αδελφην αυτου εκ πατρος αυτου η εκ μητρος αυτου και ιδη την ασχημοσυνην αυτης και αυτη ιδη την ασχημοσυνην αυτου ονειδος εστιν εξολεθρευθησονται ενωπιον υιων γενους αυτων ασχημοσυνην αδελφης αυτου απεκαλυψεν αμαρτιαν κομιουνται 18 και ανηρ ος αν κοιμηθη μετα γυναικος αποκαδημενης και αποκαλυψη την ασχημοσυνην αυτης την πηγην αυτης απεκαλυψεν και αυτη απεκαλυψεν την ρυσιν του αιματος αυτης εξολεθρευθησονται αμφοτεροι εκ του γενους αυτων 19 και ασχημοσυνην αδελφης πατρος σου και αδελφης μητρος σου ουκ αποκαλυψεις

την γαρ οικειοτητα απεκαλυψεν αμαρτιαν αποισονται 20 ος αν κοιμηθη μετα της συγγενους αυτου ασχημοσυνην της συγγενειας αυτου απεκαλυψεν ατεκνοι αποθανουνται 21 ος αν λαβη την γυναικα του αδελφου αυτου ακαθαρσια εστιν ασχημοσυνην του αδελφου αυτου απεκαλυψεν ατεκνοι αποθανουνται 22 και φυλαξασθε παντα τα προσταγματα μου και τα κριματα μου και ποιησετε αυτα και ου μη προσοχθιση υμιν η γη εις ην εγω εισαγω υμας εκει κατοικειν επ' αυτης 23 και ουχι πορευεσθε τοις νομιμοις των εθνων ους εξαποστελλω αφ' υμων οτι ταυτα παντα εποιησαν και εβδολεξαμην αυτους 24 και ειπα υμιν υμεις κληρονομησατε την γην αυτων και εγω δωσω υμιν αυτην εν κτησει γην ρεουσιν γαλα και μελι εγω κυριος ο θεος υμων ος διωρισα υμας απο παντων των εθνων 25 και αφοριετ-ε αυτους ανα μεσον των κτηνων των καθαρων και ανα μεσον των κτηνων των ακαθαρτων και ανα μεσον των πετεινων των καθαρων και των ακαθαρτων και ου βδελυξετε τας ψυχας υμων εν τοις κτηνεσιν και εν τοις πετεινοις και εν πασιν τοις ερπετοις της γης α εγω αφωρισα υμιν εν ακαθαρσια 26 και εσεσθε μοι αγιοι οτι εγω αγιος κυριος ο θεος υμων ο αφορισας υμας απο παντων των εθνων ειναι εμοι 27 και ανηρ η γυνη ος αν γενηται αυτων εγγαστριμυθος η επαιοδος θανατω θανατουσθωσαν αμφοτεροι λιθοις λιθοβολησατε αυτους ενοχοι εισιν

Chapter 21

1 και ειπεν κυριος προς μωυσην λεγων ειπον τοις ιερευσιν τοις υιοις ααρων και ερεις προς αυτους εν ταις ψυχαις ου μιανθησονται εν τω εθνει αυτων 2 αλλ' η εν τω οικειω τω εγγιστα αυτων επι πατρι και μητρι και υιοις και θυγατρασιν επ' αδελφω 3 και επ' αδελφη παρθενω τη εγγιζουση αυτω τη μη εκδεδομενη ανδρι επι τουτοις μιανθησεται 4 ου μιανθησεται εξαπινα εν τω λαω αυτου εις βεβηλωσιν αυτου 5 και φαλακρωμα ου ξυρηθησεσθε την κεφαλην επι νεκρω και την οψιν του πωγωνος ου ξυρησονται και επι τας σαρκας αυτων ου κατατεμουσιν εντομιδας 6 αγιοι εσονται τω θεω αυτων και ου βεβηλωσουσιν το ονομα του θεου αυτων τας γαρ θυσιας κυριου δωρα του θεου αυτων αυτοι προσφερουσιν και εσονται αγιοι 7 γυναικα πορνην και βεβηλωμενην ου λημψονται και γυναικα εκβεβλημενην απο ανδρος αυτης αγιος εστιν τω κυριω θεω αυτου 8 και αγιασει αυτον τα δωρα κυριου του θεου υμων ουτος προσφερει αγιος εσται οτι αγιος εγω κυριος ο αγιαζων αυτους 9 και θυγατηρ ανθρωπου ιερεως εαν βεβηλωθη του εκπορνευσαι το ονομα του πατρος αυτης αυτη βεβηλοι επι πυρος κατακαυθησεται 10 και ο ιερεις ο μεγας απο των αδελφων αυτου του επικεχυμενου επι την κεφαλην του ελαιου του χριστου και τετελειωμενου ενδυσασθαι τα ιματια την κεφαλην ουκ αποχιδαρωσει και τα ιματια ου διαρρηξει 11 και επι παση ψυχη τετελευτηκυια ουκ εισελευσεται επι πατρι αυτου ουδε επι μητρι αυτου ου μιανθησεται 12 και εκ των αγιων

ουκ εξελευσεται και ου βεβηλώσει το ηγιασμενον του θεου αυτου οτι το αγιον ελαιον το χριστον του θεου επ' αυτω εγω κυριος 13 ουτος γυναικα παρθενον εκ του γενους αυτου λημψεται 14 χηραν δε και εκβεβλημενην και βεβηλωμενην και πορνην ταυτας ου λημψεται αλλ' η παρθενον εκ του γενους αυτου λημψεται γυναικα 15 και ου βεβηλώσει το σπερμα αυτου εν τω λαω αυτου εγω κυριος ο αγιαζων αυτον 16 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 17 ειπον ααρων ανθρωπος εκ του γενους σου εις τας γενεας υμων τινι εαν η εν αυτω μωμος ου προσελευσεται προσφερειν τα δωρα του θεου αυτου 18 πας ανθρωπος ω αν η εν αυτω μωμος ου προσελευσεται ανθρωπος χωλος η τυφλος η κολοβορριν η ωτοτμητος 19 η ανθρωπος ω εστιν εν αυτω συντριμμα χειρος η συντριμμα ποδος 20 η κυρτος η εφηλός η πτιλος τους οφθαλμους η ανθρωπος ω αν η εν αυτω ψωρα αγρια η λιχην η μονορχις 21 πας ω εστιν εν αυτω μωμος εκ του σπερματος ααρων του ιερεως ουκ εγγiei του προσενεγκειν τας θυσιας τω θεω σου οτι μωμος εν αυτω τα δωρα του θεου ου προσελευσεται προσενεγκειν 22 τα δωρα του θεου τα αγια των αγιων και απο των αγιων φαγεται 23 πλην προς το καταπετασμα ου προσελευσεται και προς το θυσιαστηριον ουκ εγγiei οτι μωμον εχει και ου βεβηλώσει το αγιον του θεου αυτου οτι εγω ειμι κυριος ο αγιαζων αυτους 24 και ελαλησεν μωυσης προς ααρων και τους υιους αυτου και προς παντας υιους ισραηλ

Chapter 22

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 2 ειπον ααρων και τοις υιοις αυτου και προσεχετωσαν απο των αγιων των υιων ισραηλ και ου βεβηλώσουσιν το ονομα το αγιον μου οσα αυτοι αγιαζουσιν μοι εγω κυριος 3 ειπον αυτοις εις τας γενεας υμων πας ανθρωπος ος αν προσελθη απο παντος του σπερματος υμων προς τα αγια οσα αν αγιαζωσιν οι υιοι ισραηλ τω κυριω και η ακαθαρσια αυτου επ' αυτω εξολεθρευθησεται η ψυχη εκεινη απ' εμου εγω κυριος ο θεος υμων 4 και ανθρωπος εκ του σπερματος ααρων του ιερεως και ουτος λεπρα η γονορρυης των αγιων ουκ εδεται εως αν καθαρισθη και ο απτομενος πασης ακαθαρσιας ψυχης η ανθρωπος ω αν εξελθη εξ αυτου κοιτη σπερματος 5 η οστις αν αψηται παντος ερπετου ακαθαρτου ο μιανει αυτον η επ' ανθρωπω εν ω μιανει αυτον κατα πασαν ακαθαρσιαν αυτου 6 ψυχη ητις αν αψηται αυτων ακαθαρτος εσται εως εσπερας ουκ εδεται απο των αγιων εαν μη λουσηται το σωμα αυτου υδατι 7 και δυη ο ηλιος και καθαρος εσται και τοτε φαγεται των αγιων οτι αρτος εστιν αυτου 8 θνησιμειον και θηριαλωτον ου φαγεται μιανθηναι αυτον εν αυτοις εγω κυριος 9 και φυλαξονται τα φυλαγματα μου ινα μη λαβωσιν δι' αυτα αμαρτιαν και αποθανωσιν δι' αυτα εαν βεβηλώσωσιν αυτα εγω κυριος ο θεος ο αγιαζων αυτους

10 και πας αλλογενης ου φαγεται αγια παροικος ιερεως η μισθωτος ου φαγεται αγια 11 εαν δε ιερευσ κτησηται ψυχην εγκτητον αργυριου ουτος φαγεται εκ των αρτων αυτου και οι οικογενεις αυτου και ουτοι φαγονται των αρτων αυτου 12 και θυγατηρ ανθρωπου ιερεως εαν γενηται ανδρι αλλογενει αυτη των απαρχων των αγιων ου φαγεται 13 και θυγατηρ ιερεως εαν γενηται χηρα η εκβεβλημενη σπερμα δε μη ην αυτη επαναστρεψει επι τον οικον τον πατρικον κατα την νεοτητα αυτης απο των αρτων του πατρος αυτης φαγεται και πας αλλογενης ου φαγεται απ' αυτων 14 και ανθρωπος ος αν φαγη αγια κατα αγνοιαν και προσθησει το επιπεμπτον αυτου επ' αυτο και δωσει τω ιερει το αγιον 15 και ου βεβηλωσουσιν τα αγια των υιων ισραηλ α αυτοι αφαιρουσιν τω κυριω 16 και επαξουσιν εφ' εαυτους ανομιαν πλημμελειας εν τω εσθιειν αυτους τα αγια αυτων οτι εγω κυριος ο αγιαζων αυτους 17 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 18 λαλησον αρων και τοις υιοις αυτου και παση συναγωγη ισραηλ και ερεις προς αυτους ανθρωπος ανθρωπος απο των υιων ισραηλ η των υιων των προσηλυτων των προσκειμενων προς αυτους εν ισραηλ ος αν προσενεγκη τα δωρα αυτου κατα πασαν ομολογίαν αυτων η κατα πασαν αιρεσιν αυτων οσα αν προσενεγκωσιν τω θεω εις ολοκαυτωμα 19 δεκτα υμιν αμωμα αρσενα εκ των βουκολιων και εκ των προβατων και εκ των αιγων 20 παντα οσα αν εχη μωμον εν αυτω ου προσαξουσιν κυριω διοτι ου δεκτον εσται υμιν 21 και ανθρωπος ος αν προσενεγκη θυσιαν σωτηριου τω κυριω διαστείλας ευχην κατα αιρεσιν η εν ταις εορταις υμων εκ των βουκολιων η εκ των προβατων αμωμον εσται εις δεκτον πας μωμος ουκ εσται εν αυτω 22 τυφλον η συντετριμμενον η γλωσσοτμητον η μυρμηκιωντα η ψωραгриωντα η λιχηνας εχοντα ου προσαξουσιν ταυτα τω κυριω και εις καρπωσιν ου δωσετε απ' αυτων επι το θυσιαστηριον τω κυριω 23 και μοσχον η προβατον ωτοτμητον η κολοβοκερκον σφαγια ποιησεις αυτα σεαυτω εις δε ευχην σου ου δεχθησεται 24 θλαδιαν και εκτεθλιμμενον και εκτομιν και απεσπασμενον ου προσαξεις αυτα τω κυριω και επι της γης υμων ου ποιησετε 25 και εκ χειρος αλλογενους ου προσοισετε τα δωρα του θεου υμων απο παντων τουτων οτι φθαρματα εστιν εν αυτοις μωμος εν αυτοις ου δεχθησεται ταυτα υμιν 26 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 27 μοσχον η προβατον η αιγα ως αν τεχθη και εσται επτα ημερας υπο την μητερα τη δε ημερα τη ογδοη και επεκεινα δεχθησεται εις δωρα καρπωμα κυριω 28 και μοσχον η προβατον αυτην και τα παιδια αυτης ου σφαξεις εν ημερα μια 29 εαν δε θυσης θυσιαν ευχην χαρμοσυνης κυριω εις δεκτον υμιν θυσετε αυτο 30 αυτη τη ημερα εκεινη βρωθησεται ουκ απολειψετε απο των κρεων εις το πρωι εγω ειμι κυριος 31 και φυλαξετε τας εντολας μου και ποιησετε αυτας 32 και ου βεβηλωσετε το ονομα του αγιου και αγιασθησομαι εν μεσω των υιων ισραηλ εγω κυριος ο αγιαζων υμας 33 ο εξαγαγων υμας εκ γης αιγυπτου ωστε ειναι υμων θεος εγω κυριος

Chapter 23

1 και ειπεν κυριος προς μωυσην λεγων 2 λαλησον τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους αι εορται κυριου ας καλεσετε αυτας κλητας αγιας αυται εισιν εορται μου 3 εξ ημερας ποιησεις εργα και τη ημερα τη εβδομη σαββατα αναπαυσις κλητη αγια τω κυριω παν εργον ου ποιησεις σαββατα εστιν τω κυριω εν παση κατοικια υμων 4 αυται αι εορται τω κυριω κληται αγιαι ας καλεσετε αυτας εν τοις καιροις αυτων 5 εν τω πρωτω μηνι εν τη τεσσαρεσκαιδεκατη ημερα του μηνος ανα μεσον των εσπερινων πασχα τω κυριω 6 και εν τη πεντεκαιδεκατη ημερα του μηνος τουτου εορτη των αζυμων τω κυριω επτα ημερας αζυμα εδεσθε 7 και η ημερα η πρωτη κλητη αγια εσται υμιν παν εργον λατρευτον ου ποιησετε 8 και προσαξετε ολοκαυτωματα τω κυριω επτα ημερας και η εβδομη ημερα κλητη αγια εσται υμιν παν εργον λατρευτον ου ποιησετε 9 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 10 ειπον τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους οταν εισελθητε εις την γην ην εγω διδωμι υμιν και θεριζητε τον θερισμον αυτης και οισετε δραγμα απαρχην του θερισμου υμων προς τον ιερεα 11 και ανοισει το δραγμα εναντι κυριου δεκτον υμιν τη επαυριον της πρωτης ανοισει αυτο ο ιερεις 12 και ποιησετε εν τη ημερα εν η αν φερητε το δραγμα προβατον αμωμον ενιαυσιον εις ολοκαυτωμα τω κυριω 13 και την θυσιαν αυτου δυο δεκατα σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω θυσια τω κυριω οσμη ευωδιας κυριω και σπονδην αυτου το τεταρτον του ιν οινου 14 και αρτον και πεφρυγμενα χιδρα νεα ου φαγεσθε εως εις αυτην την ημεραν ταυτην εως αν προσενεγκητε υμεις τα δωρα τω θεω υμων νομιμον αιωνιον εις τας γενεας υμων εν παση κατοικια υμων 15 και αριθμησετε υμεις απο της επαυριον των σαββατων απο της ημερας ης αν προσενεγκητε το δραγμα του επιθεματος επτα εβδομαδας ολοκληρους 16 εως της επαυριον της εσχατης εβδομαδος αριθμησετε πεντηκοντα ημερας και προσοισετε θυσιαν νεαν τω κυριω 17 απο της κατοικιας υμων προσοισετε αρτους επιθεμα δυο αρτους εκ δυο δεκατων σεμιδαλεως εσονται εζυμωμενοι πεφθησονται πρωτογεννηματων τω κυριω 18 και προσαξετε μετα των αρτων επτα αμνους αμωμους ενιαυσιους και μοσχον ενα εκ βουκολιου και κριους δυο αμωμους εσονται ολοκαυτωμα τω κυριω και αι θυσαι αυτων και αι σπονδαι αυτων θυσιαν οσμη ευωδιας τω κυριω 19 και ποιησουσιν χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας και δυο αμνους ενιαυσιους εις θυσιαν σωτηριου μετα των αρτων του πρωτογεννηματος 20 και επιθησει αυτα ο ιερεις μετα των αρτων του πρωτογεννηματος επιθεμα εναντι κυριου μετα των δυο αμνων αγια εσονται τω κυριω τω ιερει τω προσφεροντι αυτα αυτω εσται 21 και καλεσετε ταυτην την ημεραν κλητην αγια εσται υμιν παν εργον λατρευτον ου ποιησετε εν αυτη νομιμον αιωνιον εις τας γενεας υμων εν παση τη κατοικια υμων 22 και οταν θεριζητε τον θερισμον της γης υμων ου συντελεσετε το λοιπον του θερισμου του αγρου σου εν

τω θεριζειν σε και τα αποπιπτοντα του θερισμου σου ου συλλεξεις τω πτωχω και τω προσηλυτω υπολειψη αυτα εγω κυριος ο θεος υμων 23 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 24 λαλησον τοις υιοις ισραηλ λεγων του μηνος του εβδομου μια του μηνος εσται υμιν αναπαυσις μνημοσυνον σαλπιγγων κλητη αγια εσται υμιν 25 παν εργον λατρευτον ου ποιησετε και προσαξετε ολοκαυτωμα κυριω 26 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 27 και τη δεκατη του μηνος του εβδομου τουτου ημερα εξιλασμου κλητη αγια εσται υμιν και ταπεινωσετε τας ψυχας υμων και προσαξετε ολοκαυτωμα τω κυριω 28 παν εργον ου ποιησετε εν αυτη τη ημερα ταυτη εστιν γαρ ημερα εξιλασμου αυτη υμιν εξιλασασθαι περι υμων εναντι κυριου του θεου υμων 29 πασα ψυχη ητις μη ταπεινωθησεται εν αυτη τη ημερα ταυτη εξολεθρευθησεται εκ του λαου αυτης 30 και πασα ψυχη ητις ποιησει εργον εν αυτη τη ημερα ταυτη απολειται η ψυχη εκεινη εκ του λαου αυτης 31 παν εργον ου ποιησετε νομιμον αιωνιον εις τας γενεας υμων εν πασαις κατοικιαις υμων 32 σαββατα σαββατων εσται υμιν και ταπεινωσετε τας ψυχας υμων απο ενατης του μηνος απο εσπερας εως εσπερας σαββατιετε τα σαββατα υμων 33 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 34 λαλησον τοις υιοις ισραηλ λεγων τη πεντεκαιδεκατη του μηνος του εβδομου τουτου εορτη σκηνων επτα ημερας τω κυριω 35 και η ημερα η πρωτη κλητη αγια παν εργον λατρευτον ου ποιησετε 36 επτα ημερας προσαξετε ολοκαυτωματα τω κυριω και η ημερα η ογδοη κλητη αγια εσται υμιν και προσαξετε ολοκαυτωματα τω κυριω εξοδιον εστιν παν εργον λατρευτον ου ποιησετε 37 αυται αι εορται κυριω ας καλεσετε κλητας αγιας ωστε προσενεγκαι καρπωματα τω κυριω ολοκαυτωματα και θυσιας αυτων και σπονδας αυτων το καθ' ημεραν εις ημεραν 38 πλην των σαββατων κυριου και πλην των δοματων υμων και πλην πασων των ευχων υμων και πλην των εκουσιων υμων α αν δωτε τω κυριω 39 και εν τη πεντεκαιδεκατη ημερα του μηνος του εβδομου τουτου οταν συντελεσητε τα γεννηματα της γης εορτασετε τω κυριω επτα ημερας τη ημερα τη πρωτη αναπαυσις και τη ημερα τη ογδοη αναπαυσις 40 και λημψεσθε τη ημερα τη πρωτη καρπον ξυλου ωραιον και καλλυνθρα φοινικων και κλαδους ξυλου δασεις και ιτεας και αγνου κλαδους εκ χειμαρρου ευφρανθηναι εναντι κυριου του θεου υμων επτα ημερας 41 του ενιαυτου νομιμον αιωνιον εις τας γενεας υμων εν τω μηνι τω εβδομω εορτασετε αυτην 42 εν σκηναις κατοικησετε επτα ημερας πας ο αυτοχθων εν ισραηλ κατοικησει εν σκηναις 43 οπως ιδωσιν αι γενεαι υμων οτι εν σκηναις κατοικισα τους υιους ισραηλ εν τω εξαγαγειν με αυτους εκ γης αιγυπτου εγω κυριος ο θεος υμων 44 και ελαλησεν μωυσης τας εορτας κυριου τοις υιοις ισραηλ

Chapter 24

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 2 εντειλαι τοις υιοις ισραηλ και λαβετωσαν μοι ελαιον ελαινον καθαρον κεκοιμημενον εις φως καυσαι λυχνον δια παντος 3 εξωθεν του καταπετασματος εν τη σκηνη του μαρτυριου καυσουσιν αυτον ααρων και οι υιοι αυτου απο εσπερας εως πρωι ενωπιον κυριου ενδελεχως νομιμον αιωνιον εις τας γενεας υμων 4 επι της λυχνιας της καθαρης καυσετε τους λυχνους εναντι κυριου εως το πρωι 5 και λημψεσθε σεμιδαλιν και ποιησετε αυτην δωδεκα αρτους δυο δεκατων εσται ο αρτος ο εις 6 και επιθησετε αυτους δυο θεματα εξ αρτους το εν θεμα επι την τραπεζαν την καθαραν εναντι κυριου 7 και επιθησετε επι το θεμα λιβανον καθαρον και αλα και εσονται εις αρτους εις αναμνησιν προκειμενα τω κυριω 8 τη ημερα των σαββατων προθησεται εναντι κυριου δια παντος ενωπιον των υιων ισραηλ διαθηκην αιωνιον 9 και εσται ααρων και τοις υιοις αυτου και φαγονται αυτα εν τοπω αγιω εστιν γαρ αγια των αγιων τουτο αυτω απο των θυσιαζομενων τω κυριω νομιμον αιωνιον 10 και εξηλθεν υιος γυναικος ισραηλιτιδος και ουτος ην υιος αιγυπτιου εν τοις υιοις ισραηλ και εμαχεσαντο εν τη παρεμβολη ο εκ της ισραηλιτιδος και ο ανθρωπος ο ισραηλιτης 11 και επονομασας ο υιος της γυναικος της ισραηλιτιδος το ονομα κατηρασατο και ηγαγον αυτον προς μωυσην και το ονομα της μητρος αυτου σαλωμιθ θυγατηρ δαβρι εκ της φυλης δαν 12 και απεδεντο αυτον εις φυλακην διακριναι αυτον δια προσταγματος κυριου 13 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 14 εξαγαγε τον καταρασαμενον εξω της παρεμβολης και επιθησουσιν παντες οι ακουσαντες τας χειρας αυτων επι την κεφαλην αυτου και λιθοβολησουσιν αυτον πασα η συναγωγη 15 και τοις υιοις ισραηλ λαλησον και ερεις προς αυτους ανθρωπος ος εαν καταρασηται θεον αμαρτιαν λημψεται 16 ονομαζων δε το ονομα κυριου θανατω θανατουσθω λιθοις λιθοβολειτω αυτον πασα συναγωγη ισραηλ εαν τε προσηλυτος εαν τε αυτοχθων εν τω ονομασαι αυτον το ονομα κυριου τελευτατω 17 και ανθρωπος ος αν παταξη ψυχην ανθρωπου και αποθανη θανατω θανατουσθω 18 και ος αν παταξη κτηνος και αποθανη αποτεισατω ψυχην αντι ψυχης 19 και εαν τις δω μωμον τω πλησιον ως εποιοσεν αυτω ωσαυτως αντιποιηθησεται αυτω 20 συντριμμα αντι συντριμματος οφθαλμον αντι οφθαλμου οδοντα αντι οδοντος καθοτι αν δω μωμον τω ανθρωπω ουτως δοθησεται αυτω 21 ος αν παταξη ανθρωπον και αποθανη θανατω θανατουσθω 22 δικαιωσις μια εσται τω προσηλυτω και τω εγχωριω οτι εγω ειμι κυριος ο θεος υμων 23 και ελαλησεν μωσής τοις υιοις ισραηλ και εξηγαγον τον καταρασαμενον εξω της παρεμβολης και ελιθοβολησαν αυτον εν λιθοις και οι υιοι ισραηλ εποισαν καθα συνεταξεν κυριος τω μωυση

Chapter 25

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην εν τω ορει σινα λεγων 2 λαλησον τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους εαν εισελθητε εις την γην ην εγω διδωμι υμιν και αναπαυσεται η γη ην εγω διδωμι υμιν σαββατα τω κυριω 3 εξ ετη σπερεις τον αγρον σου και εξ ετη τεμεις την αμπελον σου και συναξεις τον καρπον αυτης 4 τω δε ετει τω εβδομω σαββατα αναπαυσεις εσται τη γη σαββατα τω κυριω τον αγρον σου ου σπερεις και την αμπελον σου ου τεμεις 5 και τα αυτοματα αναβαινοντα του αγρου σου ουκ εκθερισεις και την σταφυλην του αγιασματος σου ουκ εκτρυγησεις ενιαυτος αναπαυσεως εσται τη γη 6 και εσται τα σαββατα της γης βρωματα σοι και τω παιδι σου και τη παιδισκη σου και τω μισθωτω σου και τω παροικω τω προσκειμενω προς σε 7 και τοις κτηνεσιν σου και τοις θηριοις τοις εν τη γη σου εσται παν το γεννημα αυτου εις βρωσιν 8 και εξαριθμησεις σεαυτω επτα αναπαυσεις ετων επτα ετη επτακις και εσονται σοι επτα εβδομαδες ετων εννεα και τεσσαρακοντα ετη 9 και διαγγελεις σαλπιγγος φωνη εν παση τη γη υμων τω μηνι τω εβδομω τη δεκατη του μηνος τη ημερα του ιλασμου διαγγελεις σαλπιγγι εν παση τη γη υμων 10 και αγιασετε το ετος το πεντηχοστον ενιαυτον και διαβοησετε αφεσιν επι της γης πασιν τοις κατοικουσιν αυτην ενιαυτος αφεσεως σημασια αυτη εσται υμιν και απελευσεται εις εκαστος εις την κτησιν αυτου και εκαστος εις την πατριδα αυτου απελευσεσθε 11 αφεσεως σημασια αυτη το ετος το πεντηχοστον ενιαυτος εσται υμιν ου σπερειτε ουδε αμησετε τα αυτοματα αναβαινοντα αυτης και ου τρυγησετε τα ηγιασμενα αυτης 12 οτι αφεσεως σημασια εστιν αγιον εσται υμιν απο των πεδιων φαγεσθε τα γεννηματα αυτης 13 εν τω ετει της αφεσεως σημασια αυτης επανλευσεται εκαστος εις την κτησιν αυτου 14 εαν δε αποδω πρασιν τω πλησιον σου εαν και κτηση παρα του πλησιον σου μη θλιβετω ανθρωπος τον πλησιον 15 κατα αριθμον ετων μετα την σημασιαν κτηση παρα του πλησιον κατα αριθμον ενιαυτων γεννηματων αποδωσεται σοι 16 καθοτι αν πλειον των ετων πληθυνη την εχκτησιν αυτου και καθοτι αν ελαττον των ετων ελαττονωση την κτησιν αυτου οτι αριθμον γεννηματων αυτου ουτως αποδωσεται σοι 17 μη θλιβετω ανθρωπος τον πλησιον και φοβηθηση κυριον τον θεον σου εγω ειμι κυριος ο θεος υμων 18 και ποιησετε παντα τα δικαιωματα μου και πασας τας κρισεις μου και φυλαξασθε και ποιησετε αυτα και κατοικησετε επι της γης πεποιδότες 19 και δωσει η γη τα εκφορια αυτης και φαγεσθε εις πλησμονην και κατοικησετε πεποιδότες επ' αυτης 20 εαν δε λεγητε τι φαγομεθα εν τω ετει τω εβδομω τουτω εαν μη σπειρωμεν μηδε συναγαγωμεν τα γεννηματα ημων 21 και αποστελω την ευλογιαν μου υμιν εν τω ετει τω εκτω και ποιησει τα γεννηματα αυτης εις τα τρια ετη 22 και σπερειτε το ετος το ογδοον και φαγεσθε απο των γεννηματων παλαια εως του ετους του ενατου εως αν ελθη το γεννημα αυτης

φαγεσθε παλαια παλαιων 23 και η γη ου πραθησεται εις βεβαιωσιν εμη γαρ εστιν η γη διοτι προσηλυτοι και παροικοι υμεις εστε εναντιον μου 24 και κατα πασαν γην κατασχεσεως υμων λυτρα δωσετε της γης 25 εαν δε πενηται ο αδελφος σου ο μετα σου και αποδωται απο της κατασχεσεως αυτου και ελθη ο αγχιστευων εγγιζων εγγιστα αυτου και λυτρωσεται την πρασιν του αδελφου αυτου 26 εαν δε μη η τινη ο αγχιστευων και ευπορηθη τη χειρι και ευρεθη αυτω το ικανον λυτρα αυτου 27 και συλλογιεται τα ετη της πρασεως αυτου και αποδωσει ο υπερεχει τω ανθρωπω ω απεδото εαυτον αυτω και απελευσεται εις την κατασχεσιν αυτου 28 εαν δε μη ευπορηθη η χειρ αυτου το ικανον ωστε αποδουναι αυτω και εσται η πρασις τω κτησαμενω αυτα εως του εκτου ετους της αφεσεως και εξελευσεται τη αφεσει και απελευσεται εις την κατασχεσιν αυτου 29 εαν δε τις αποδωται οικιαν οικητην εν πολει τετειχισμενη και εσται η λυτρωσις αυτης εως πληρωθη ενιαυτος ημερων εσται η λυτρωσις αυτης 30 εαν δε μη λυτρωθη εως αν πληρωθη αυτης ενιαυτος ολος κυρωθησεται η οικια η ουσα εν πολει τη εχουση τειχος βεβαιως τω κτησαμενω αυτην εις τας γενεας αυτου και ουκ εξελευσεται εν τη αφεσει 31 αι δε οικiai αι εν επαυλεσιν αις ουκ εστιν εν αυταις τειχος κυκλω προς τον αγρον της γης λογισθητωσαν λυτρωται δια παντος εσονται και εν τη αφεσει εξελευσονται 32 και αι πολεις των λευιτων οικiai των πολεων αυτων κατασχεσεως λυτρωται δια παντος εσονται τοις λευιταις 33 και ος αν λυτρωσαμενος παρα των λευιτων και εξελευσεται η διαπρασις αυτων οικιων πολεως κατασχεσεως αυτων εν τη αφεσει οτι οικiai των πολεων των λευιτων κατασχεσις αυτων εν μεσω υιων ισραηλ 34 και οι αγροι οι αφωρισμενοι ταις πολεσιν αυτων ου πραθησονται οτι κατασχεσις αιωνια τουτο αυτων εστιν 35 εαν δε πενηται ο αδελφος σου και αδυνατηση ταις χερσιν παρα σοι αντιλημψη αυτου ως προσηλυτου και παροικου και ζησεται ο αδελφος σου μετα σου 36 ου λημψη παρ' αυτου τοκον ουδε επι πληθει και φοβηθηση τον θεον σου εγω κυριος και ζησεται ο αδελφος σου μετα σου 37 το αργυριον σου ου δωσεις αυτω επι τοκω και επι πλεονασμον ου δωσεις αυτω τα βρωματα σου 38 εγω κυριος ο θεος υμων ο εξαγαγων υμας εκ γης αιγυπτου δουναι υμιν την γην χαναν ωστε ειναι υμων θεος 39 εαν δε ταπεινωθη ο αδελφος σου παρα σοι και πραθη σοι ου δουλευσει σοι δουλειαν οικετου 40 ως μισθωτος η παροικος εσται σοι εως του ετους της αφεσεως εργαται παρα σοι 41 και εξελευσεται τη αφεσει και τα τεκνα αυτου μετ' αυτου και απελευσεται εις την γενεαν αυτου εις την κατασχεσιν την πατρικην αποδραμεται 42 διοτι οικεται μου εισιν ουτοι ους εξηγαγον εκ γης αιγυπτου ου πραθησεται εν πρασει οικετου 43 ου κατατενεις αυτον εν τω μοχθω και φοβηθηση κυριον τον θεον σου 44 και παις και παιδισκη οσοι αν γενωνται σοι απο των εθνων οσοι κυκλω σου εισιν απ' αυτων κτησεσθε δουλων και δουλην 45 και απο των υιων των παροικων των οντων εν υμιν απο τουτων κτησεσθε και απο των συγγενων αυτων οσοι αν γενων-

ται εν τη γη υμων εστωσαν υμιν εις κατασχεσιν 46 και καταμεριετε αυτους τοις τεκνοις υμων μεθ' υμας και εσονται υμιν κατοχιμοι εις τον αιωνα των αδελφων υμων των υιων ισραηλ εκαστος τον αδελφον αυτου ου κατατενει αυτον εν τοις μοχθοις 47 εαν δε ευρη η χειρ του προσηλυτου η του παροικου του παρα σοι και απορηθεις ο αδελφος σου πραθη τω προσηλυτω η τω παροικω τω παρα σοι εκ γενετης προσηλυτω 48 μετα το πραθηναι αυτω λυτρωσις εσται αυτω εις των αδελφων αυτου λυτρωσεται αυτον 49 αδελφος πατρος αυτου η υιος αδελφου πατρος λυτρωσεται αυτον η απο των οικειων των σαρκων αυτου εκ της φυλης αυτου λυτρωσεται αυτον εαν δε ευπορηθεις ταις χερσιν λυτρωσεται εαυτον 50 και συλλογιεται προς τον κεκτημενον αυτον απο του ετους ου απεδото εαυτον αυτω εως του ενιαυτου της αφεσεως και εσται το αργυριον της πρασεως αυτου ως μισθιου ετος εξ ετους εσται μετ' αυτου 51 εαν δε τινι πλειον των ετων η προς ταυτα αποδωσει τα λυτρα αυτου απο του αργυριου της πρασεως αυτου 52 εαν δε ολιγον καταλειφθη απο των ετων εις τον ενιαυτον της αφεσεως και συλλογιεται αυτω κατα τα ετη αυτου και αποδωσει τα λυτρα αυτου 53 ως μισθωτος ενιαυτον εξ ενιαυτου εσται μετ' αυτου ου κατατενεις αυτον εν τω μοχθω ενωπιον σου 54 εαν δε μη λυτρωται κατα ταυτα εξελευσεται εν τω ετει της αφεσεως αυτος και τα παιδια αυτου μετ' αυτου 55 οτι εμοι οι υιοι ισραηλ οικεται παιδες μου ουτοι εισιν ους εξηγαγον εκ γης αιγυπτου εγω κυριος ο θεος υμων

Chapter 26

1 ου ποιησετε υμιν αυτοις χειροποιητα ουδε γλυπτα ουδε στηλην αναστησετε υμιν ουδε λιθον σκοπον θησετε εν τη γη υμων προσκυνησαι αυτω εγω ειμι κυριος ο θεος υμων 2 τα σαββατα μου φυλαξεσθε και απο των αγιων μου φοβηθησεσθε εγω ειμι κυριος 3 εαν τοις προσταγμασιν μου πορευησθε και τας εντολας μου φυλασσησθε και ποιησητε αυτας 4 και δωσω τον υετον υμιν εν καιρω αυτου και η γη δωσει τα γεννηματα αυτης και τα ξυλα των πεδιων αποδωσει τον καρπον αυτων 5 και καταλημψεται υμιν ο αλοητος τον τρυγητον και ο τρυγητος καταλημψεται τον σπορον και φαγεσθε τον αρτον υμων εις πλησμονην και κατοικησετε μετα ασφαλειας επι της γης υμων 6 και πολεμος ου διελευσεται δια της γης υμων και δωσω ειρηνην εν τη γη υμων και κοιμηθησεσθε και ουκ εσται υμας ο εκφοβων και απολω θηρια πονηρα εκ της γης υμων 7 και διωξεσθε τους εχθρους υμων και πεσουνται εναντιον υμων φονω 8 και διωξονται εξ υμων πεντε εκατον και εκατον υμων διωξονται μυριαδας και πεσουνται οι εχθροι υμων εναντιον υμων μαχαιρα 9 και επιβλεψω εφ' υμας και αυξανω υμας και πληθυνω υμας και στησω την διαθηκην μου μεθ' υμων 10 και φαγεσθε παλαια και παλαια παλαιων και παλαια εκ προσωπου νεων εξοισετε 11 και θησω την διαθηκην μου εν υμιν και

ου βδελυξεται η ψυχη μου υμας 12 και εμπεριπατησω εν υμιν και εσομαι υμων θεος και υμεις εσεσθε μου λαος 13 εγω ειμι κυριος ο θεος υμων ο εξαγαγων υμας εκ γης αιγυπτου οντων υμων δουλων και συνετριψα τον δεσμον του ζυγου υμων και ηγαγον υμας μετα παρησιας 14 εαν δε μη υπακουσητε μου μηδε ποιησητε τα προσταγματα μου ταυτα 15 αλλα απειδησητε αυτοις και τοις κριμασιν μου προσοχθιση η ψυχη υμων ωστε υμας μη ποιειν πασας τας εντολας μου ωστε διασκεδασαι την διαθηκην μου 16 και εγω ποιησω ουτως υμιν και επισυστησω εφ' υμας την αποριαν την τε ψωραν και τον ικτερον και σφακελιζοντας τους οφθαλμους υμων και την ψυχην υμων εκτηκουσαν και σπερειτε δια κενης τα σπερματα υμων και εδονται οι υπεναντιοι υμων 17 και επιστησω το προσωπον μου εφ' υμας και πεσεισθε εναντιον των εχθρων υμων και διωξονται υμας οι μισουντες υμας και φευξεσθε ουθενος διωκοντος υμας 18 και εαν εως τουτου μη υπακουσητε μου και προσθησω του παιδευσαι υμας επτακις επι ταις αμαρτιας υμων 19 και συνετριψω την υβριν της υπερηφανιας υμων και θησω τον ουρανον υμιν σιδηρουν και την γην υμων ωσει χαλκην 20 και εσται εις κενον η ισχυς υμων και ου δωσει η γη υμων τον σπορον αυτης και το ξυλον του αγρου υμων ου δωσει τον καρπον αυτου 21 και εαν μετα ταυτα πορευησθε πλαγιοι και μη βουλησθε υπακουειν μου προσθησω υμιν πληγας επτα κατα τας αμαρτιας υμων 22 και αποστελω εφ' υμας τα θηρια τα αγρια της γης και κατεδετα υμας και εξαναλωσει τα κτηνη υμων και ολιγοστους ποιησει υμας και ερημωθησονται αι οδοι υμων 23 και επι τουτοις εαν μη παιδευθητε αλλα πορευησθε προς με πλαγιοι 24 πορευσομαι καγω μεδ' υμων θυμω πλαγιω και παταξω υμας καγω επτακις αντι των αμαρτιων υμων 25 και επαξω εφ' υμας μαχαιραν εκδικουσαν δικην διαδικης και καταφευξεσθε εις τας πολεις υμων και εξαποστελω θανατον εις υμας και παραδοθησεσθε εις χειρας εχθρων 26 εν τω θλιψαι υμας σιτοδεια αρτων και πεψουσιν δεκα γυναικες τους αρτους υμων εν κλιβανω ενι και αποδωσουσιν τους αρτους υμων εν σταθμω και φαγεσθε και ου μη εμπλησθητε 27 εαν δε επι τουτοις μη υπακουσητε μου και πορευησθε προς με πλαγιοι 28 και αυτος πορευσομαι μεδ' υμων εν θυμω πλαγιω και παιδευσω υμας εγω επτακις κατα τας αμαρτιας υμων 29 και φαγεσθε τας σαρκας των υιων υμων και τας σαρκας των θυγατερων υμων φαγεσθε 30 και ερημωσω τας στηλας υμων και εξολεθρευσω τα ξυλινα χειροποιητα υμων και θησω τα κωλα υμων επι τα κωλα των ειδωλων υμων και προσοχθiei η ψυχη μου υμιν 31 και θησω τας πολεις υμων ερημους και εξερημωσω τα αγια υμων και ου μη οσφρανθω της οσμης των θυσιων υμων 32 και εξερημωσω εγω την γην υμων και θαυμασονται επ' αυτη οι εχθροι υμων οι ενοικουντες εν αυτη 33 και διασπερω υμας εις τα εθνη και εξαναλωσει υμας επιπορευομενη η μαχαιρα και εσται η γη υμων ερημος και αι πολεις υμων εσονται ερημοι 34 τοτε ευδοκησει η γη τα σαββατα αυτης και πασας τας ημερας της ερημωσεως αυτης και υμεις

εσεσθε εν τη γη των εχθρων υμων τοτε σαββατιει η γη και ευδοκησει τα σαββατα αυτης 35 πασας τας ημερας της ερημωσεως αυτης σαββατιει α ουκ εσαββατισεν εν τοις σαββατοις υμων ηνικα κατωκειτε αυτην 36 και τοις καταλειφθεισιν εξ υμων επαξω δειλιαν εις την καρδιαν αυτων εν τη γη των εχθρων αυτων και διωξεται αυτους φωνη φυλλου φερομενου και φευξονται ως φευγοντες απο πολεμου και πεσουνται ουθενος διωκοντος 37 και υπερψηεται ο αδελφος τον αδελφον ωσει εν πολεμω ουθενος κατατρεχοντος και ου δυνησεσθε αντιστηναι τοις εχθροις υμων 38 και απολεισθε εν τοις εθνεισιν και κατεδετα υμας η γη των εχθρων υμων 39 και οι καταλειφθεντες αφ' υμων καταφθαρησονται δια τας αμαρτιας υμων εν τη γη των εχθρων αυτων τακησονται 40 και εξαγορευσουσιν τας αμαρτιας αυτων και τας αμαρτιας των πατερων αυτων οτι παρεβησαν και υπερειδον με και οτι επορευθησαν εναντιον μου πλαγιοι 41 και εγω επορευθην μετ' αυτων εν θυμω πλαγιω και απολω αυτους εν τη γη των εχθρων αυτων τοτε εντραπησεται η καρδια αυτων η απεριτμητος και τοτε ευδοκησουσιν τας αμαρτιας αυτων 42 και μνησθησομαι της διαθηκης ιακωβ και της διαθηκης ισαακ και της διαθηκης αβρααμ μνησθησομαι και της γης μνησθησομαι 43 και η γη εγκαταλειφθησεται υπ' αυτων τοτε προσδεξεται η γη τα σαββατα αυτης εν τω ερημωθηναι αυτην δι' αυτους και αυτοι προσδεχονται τας αυτων ανομιας ανθ' ων τα κριματα μου υπερειδον και τοις προσταγμασιν μου προσωχθισαν τη ψυχη αυτων 44 και ουδ' ως οντων αυτων εν τη γη των εχθρων αυτων ουχ υπερειδον αυτους ουδε προσωχθισα αυτοις ωστε εξαναλωσαι αυτους του διασκεδασαι την διαθηκην μου την προς αυτους οτι εγω ειμι κυριος ο θεος αυτων 45 και μνησθησομαι αυτων της διαθηκης της προτερης οτε εξηγαγον αυτους εκ γης αιγυπτου εξ οικου δουλειας εναντι των εθνων του ειναι αυτων θεος εγω ειμι κυριος 46 ταυτα τα κριματα και τα προσταγματα και ο νομος ον εδωκεν κυριος ανα μεσον αυτου και ανα μεσον των υιων ισραηλ εν τω ορει σινα εν χειρι μωυση

Chapter 27

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 2 λαλησον τοις υιοις ισραηλ και ερεις αυτοις ος αν ευξηται ευχην ωστε τιμην της ψυχης αυτου τω κυριω 3 εσται η τιμη του αρσενος απο εικοσαετους εως εξηκονταετους εσται αυτου η τιμη πεντηκοντα διδραχμα αργυριου τω σταθμω τω αγιω 4 της δε θηλειας εσται η συντιμησις τριακοντα διδραχμα 5 εαν δε απο πενταετους εως εικοσι ετων εσται η τιμη του αρσενος εικοσι διδραχμα της δε θηλειας δεκα διδραχμα 6 απο δε μηνιαιου εως πενταετους εσται η τιμη του αρσενος πεντε διδραχμα αργυριου της δε θηλειας τρια διδραχμα 7 εαν δε απο εξηκονταετων και επανω εαν μεν αρσεν η εσται η τιμη πεντεκαιδεκα διδραχμα αργυριου εαν δε θηλεια δεκα διδραχμα 8 εαν δε

ταπεινος η τη τιμη στησεται εναντιον του ιερεως και τιμησεται αυτον ο ιερεις καθαπερ ισχυει η χειρ του ευξαμενου τιμησεται αυτον ο ιερεις 9 εαν δε απο των κτηνων των προσφερομενων απ' αυτων δωρον τω κυριω ος αν δω απο τουτων τω κυριω εσται αγιον 10 ουκ αλλαξει αυτο καλον πονηρω ουδε πονηρον καλω εαν δε αλλασσων αλλαξη αυτο κτηνος κτηνει εσται αυτο και το αλλαγμα αγια 11 εαν δε παν κτηνος ακαθαρτον αφ' ων ου προσφερεται απ' αυτων δωρον τω κυριω στησει το κτηνος εναντι του ιερεως 12 και τιμησεται αυτο ο ιερεις ανα μεσον καλου και ανα μεσον πονηρου και καθοτι αν τιμησεται ο ιερεις ουτως στησεται 13 εαν δε λυτρουμενος λυτρωσεται αυτο προσθησει το επιπεμπτον προς την τιμην αυτου 14 και ανθρωπος ος αν αγιαση την οικιαν αυτου αγιαν τω κυριω και τιμησεται αυτην ο ιερεις ανα μεσον καλης και ανα μεσον πονηρας ως αν τιμησεται αυτην ο ιερεις ουτως σταθησεται 15 εαν δε ο αγιασας αυτην λυτρωται την οικιαν αυτου προσθησει επ' αυτο το επιπεμπτον του αργυριου της τιμης και εσται αυτω 16 εαν δε απο του αγρου της κατασχεσεως αυτου αγιαση ανθρωπος τω κυριω και εσται η τιμη κατα τον σπορον αυτου χορου κριθων πεντηκοντα διδραχμα αργυριου 17 εαν δε απο του ενιαυτου της αφεσεως αγιαση τον αγρον αυτου κατα την τιμην αυτου στησεται 18 εαν δε εσχατον μετα την αφεσιν αγιαση τον αγρον αυτου προσλογιεται αυτω ο ιερεις το αργυριον επι τα ετη τα επιλοιπα εως εις τον ενιαυτον της αφεσεως και ανθυφαιρεθησεται απο της συντιμησης αυτου 19 εαν δε λυτρωται τον αγρον ο αγιασας αυτον προσθησει το επιπεμπτον του αργυριου προς την τιμην αυτου και εσται αυτω 20 εαν δε μη λυτρωται τον αγρον και αποδωται τον αγρον ανθρωπω ετερω ουκετι μη λυτρωσεται αυτον 21 αλλ' εσται ο αγρος εξεληλυθυιας της αφεσεως αγιος τω κυριω ωσπερ η γη η αφωρισμενη τω ιερει εσται κατασχεσις 22 εαν δε απο του αγρου ου κεκτηται ος ουκ εστιν απο του αγρου της κατασχεσεως αυτου αγιαση τω κυριω 23 λογιεται προς αυτον ο ιερεις το τελος της τιμης εκ του ενιαυτου της αφεσεως και αποδωσει την τιμην εν τη ημερα εκεινη αγιον τω κυριω 24 και εν τω ενιαυτω της αφεσεως αποδοθησεται ο αγρος τω ανθρωπω παρ' ου κεκτηται αυτον ου ην η κατασχεσις της γης 25 και πασα τιμη εσται σταθμιοις αγιοις εικοσι οβολοι εσται το διδραχμον 26 και παν πρωτοτοκον ο αν γενηται εν τοις κτηνεσιν σου εσται τω κυριω και ου καθαγιασει ουθεις αυτο εαν τε μωσχον εαν τε προβατον τω κυριω εστιν 27 εαν δε των τετραποδων των ακαθαρτων αλλαξει κατα την τιμην αυτου και προσθησει το επιπεμπτον προς αυτο και εσται αυτω εαν δε μη λυτρωται πραθησεται κατα το τιμημα αυτου 28 παν δε αναθεμα ο εαν αναδη ανθρωπος τω κυριω απο παντων οσα αυτω εστιν απο ανθρωπου εως κτηνους και απο αγρου κατασχεσεως αυτου ουκ αποδωσεται ουδε λυτρωσεται παν αναθεμα αγιον αγιων εσται τω κυριω 29 και παν ο εαν ανατεδη απο των ανθρωπων ου λυτρωθησεται αλλα θανατω θανατωθησεται 30 πασα δεκατη της γης απο του σπερματος της γης και του

καρπου του ξυλινου τω κυριω εστιν αγιον τω κυριω 31 εαν δε λυτρωται λυτρω
ανθρωπος την δεκατην αυτου το επιπεμπτον προσθησει προς αυτο και εσται αυτω
32 και πασα δεκατη βοων και προβατων και παν ο εαν ελθη εν τω αριθμω υπο
την ραβδον το δεκατον εσται αγιον τω κυριω 33 ουκ αλλαξεις καλον πονηρω εαν
δε αλλασσων αλλαξης αυτο και το αλλαγμα αυτου εσται αγιον ου λυτρωθησεται
34 αυται εισιν αι εντολαι ας ενετειλατο κυριος τω μωυση προς τους υιους ισραηλ
εν τω ορει σινα.

Numbers

Chapter 1

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην εν τη ερημω τη σινα εν τη σκηνη του μαρτυριου εν μια του μηνος του δευτερου ετους δευτερου εξελθοντων αυτων εκ γης αιγυπτου λεγων 2 λαβετε αρχην πασης συναγωγης υιων ισραηλ κατα συγγενειας αυτων κατ' οικους πατριων αυτων κατα αριθμον εξ ονοματος αυτων κατα κεφαλην αυτων πας αρσην 3 απο εικοσαετους και επανω πας ο εκπορευομενος εν δυναμει ισραηλ επισκεψασθε αυτους συν δυναμει αυτων συ και ααρων επισκεψασθε αυτους 4 και μεθ' υμων εσονται εκαστος κατα φυλην εκαστου αρχοντων κατ' οικους πατριων εσονται 5 και ταυτα τα ονοματα των ανδρων οιτινες παραστησονται μεθ' υμων των ρουβην ελिसουρ υιος σεδιουρ 6 των συμεων σαλαμιηλ υιος σουρισαδαι 7 των ιουδα νασσων υιος αμιναδαβ 8 των ισσαχαρ ναθαναηλ υιος σωγαρ 9 των ζαβουλων ελιαβ υιος χαιλων 10 των υιων ιωσηφ των εφραιμ ελισταμα υιος εμμουδ των μανασση γαμαλιηλ υιος φαδασσουρ 11 των βενιαμιν αβιδαν υιος γαδεωνι 12 των δαν αχιεζερ υιος αμισαδαι 13 των ασηρ φαγαιηλ υιος εχραν 14 των γαδ ελισταφ υιος ραγουηλ 15 των νεφθαλι αχιρε υιος αιναν 16 ουτοι επικλητοι της συναγωγης αρχοντες των φυλων κατα πατριας χιλιαρχοι ισραηλ εισιν 17 και ελαβεν μωυσης και ααρων τους ανδρας τουτους τους ανακληθεντας εξ ονοματος 18 και πασαν την συναγωγην συνηγαγον εν μια του μηνος του δευτερου ετους και επηξονουσαν κατα γενεσεις αυτων κατα πατριας αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων απο εικοσαετους και επανω παν αρσενικον κατα κεφαλην αυτων 19 ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μωυση και επεσκεπησαν εν τη ερημω τη σινα 20 και εγενοντο οι υιοι ρουβην πρωτοτοκου ισραηλ κατα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ' οικους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παντα αρσενικα απο εικοσαετους και επανω πας ο εκπορευομενος εν τη δυναμει 21 η επισκεψις αυτων εκ της φυλης ρουβην εξ και τεσσαρακοντα χιλιαδες και πεντακοσιοι 22 τοις υιοις συμεων κατα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ' οικους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παντα αρσενικα απο εικοσαετους και επανω πας ο εκπορευομενος εν τη δυναμει 23 η επισκεψις αυτων εκ της φυλης συμεων εννεα και πεντηκοντα χιλιαδες και τριακοσιοι 24 τοις υιοις ιουδα κατα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ' οικους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παντα αρσενικα απο εικοσαετους και επανω πας ο εκπορευομενος εν τη δυναμει 25 η επισκεψις αυτων εκ της φυλης ιουδα τεσσαρες και εβδομηκοντα χιλιαδες και εξακοσιοι 26 τοις υιοις ισσαχαρ κατα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ' οικους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παν-

τα αρσενικα απο εικοσαετους και επανω πας ο εκπορευομενος εν τη δυναμει 27 η επισκεψις αυτων εκ της φυλης ισσαχαρ τεσσαρες και πεντηκοντα χιλιαδες και τετρακοσιοι 28 τοις υιοις ζαβουλων κατα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ' οικους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παντα αρσενικα απο εικοσαετους και επανω πας ο εκπορευομενος εν τη δυναμει 29 η επισκεψις αυτων εκ της φυλης ζαβουλων επτα και πεντηκοντα χιλιαδες και τετρακοσιοι 30 τοις υιοις ιωσηφ υιοις εφραιμ κατα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ' οικους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παντα αρσενικα απο εικοσαετους και επανω πας ο εκπορευομενος εν τη δυναμει 31 η επισκεψις αυτων εκ της φυλης εφραιμ τεσσαρακοντα χιλιαδες και πεντακοσιοι 32 τοις υιοις μανασση κατα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ' οικους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παντα αρσενικα απο εικοσαετους και επανω πας ο εκπορευομενος εν τη δυναμει 33 η επισκεψις αυτων εκ της φυλης μανασση δυο και τριακοντα χιλιαδες και διακοσιοι 34 τοις υιοις βενιαμιν κατα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ' οικους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παντα αρσενικα απο εικοσαετους και επανω πας ο εκπορευομενος εν τη δυναμει 35 η επισκεψις αυτων εκ της φυλης βενιαμιν πεντε και τριακοντα χιλιαδες και τετρακοσιοι 36 τοις υιοις γαδ κατα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ' οικους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παντα αρσενικα απο εικοσαετους και επανω πας ο εκπορευομενος εν τη δυναμει 37 η επισκεψις αυτων εκ της φυλης γαδ πεντε και τεσσαρακοντα χιλιαδες και εξακοσιοι και πεντηκοντα 38 τοις υιοις δαν κατα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ' οικους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παντα αρσενικα απο εικοσαετους και επανω πας ο εκπορευομενος εν τη δυναμει 39 η επισκεψις αυτων εκ της φυλης δαν δυο και εξηκοντα χιλιαδες και επτακοσιοι 40 τοις υιοις ασηρ κατα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ' οικους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παντα αρσενικα απο εικοσαετους και επανω πας ο εκπορευομενος εν τη δυναμει 41 η επισκεψις αυτων εκ της φυλης ασηρ μια και τεσσαρακοντα χιλιαδες και πεντακοσιοι 42 τοις υιοις νεφθαλι κατα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ' οικους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παντα αρσενικα απο εικοσαετους και επανω πας ο εκπορευομενος εν τη δυναμει 43 η επισκεψις αυτων εκ της φυλης νεφθαλι τρεις και πεντηκοντα χιλιαδες και τετρακοσιοι 44 αυτη η επισκεψις ην επεσκεψαντο μωυσης και ααρων και οι αρχοντες ισραηλ δωδεκα ανδρες ανηρ εις κατα φυλην μιαν κατα φυλην οικων πατριας ησαν 45 και εγενετο πασα η επισκεψις υιων ισραηλ συν δυναμει αυτων απο εικοσαετους και επανω πας ο εκπορευομενος παραταξασθαι εν ισραηλ 46 εξακοσιαι χιλιαδες και τρισχιλ-

ιοι και πεντακοσιοι και πεντηκοντα 47 οι δε λευιται εκ της φυλης πατριας αυτων ουκ επεσκεπησαν εν τοις υιοις ισραηλ 48 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 49 ορα την φυλην την λευι ου συνεπισκεψη και τον αριθμον αυτων ου λημψη εν μεσω των υιων ισραηλ 50 και συ επιστησον τους λευιτας επι την σκηνην του μαρτυριου και επι παντα τα σκευη αυτης και επι παντα οσα εστιν εν αυτη αυτοι αρουσιν την σκηνην και παντα τα σκευη αυτης και αυτοι λειτουργησουσιν εν αυτη και κυκλω της σκηνης παρεμβαλουσιν 51 και εν τω εξαιρειν την σκηνην καθελουσιν αυτην οι λευιται και εν τω παρεμβαλλειν την σκηνην αναστησουσιν και ο αλλογενης ο προσπορευομενος αποθανετω 52 και παρεμβαλουσιν οι υιοι ισραηλ ανηρ εν τη εαυτου ταξει και ανηρ κατα την εαυτου ηγεμονιαν συν δυναμει αυτων 53 οι δε λευιται παρεμβαλετωσαν εναντιον κυριου κυκλω της σκηνης του μαρτυριου και ουκ εσται αμαρτημα εν υιοις ισραηλ και φυλαξουσιν οι λευιται αυτοι την φυλακην της σκηνης του μαρτυριου 54 και εποιησαν οι υιοι ισραηλ κατα παντα α ενετειλατο κυριος τω μωυση και ααρων ουτως εποιησαν

Chapter 2

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην και ααρων λεγων 2 ανθρωπος εχομενος αυτου κατα ταγμα κατα σημειας κατ' οικους πατριων αυτων παρεμβαλετωσαν οι υιοι ισραηλ εναντιοι κυκλω της σκηνης του μαρτυριου παρεμβαλουσιν οι υιοι ισραηλ 3 και οι παρεμβαλλοντες πρωτοι κατ' ανατολας ταγμα παρεμβολης ιουδα συν δυναμει αυτων και ο αρχων των υιων ιουδα νασσων υιος αμιναδαβ 4 δυναμεις αυτου οι επεσκεμμενοι τεσσαρες και εβδομηκοντα χιλιαδες και εξακοσιοι 5 και οι παρεμβαλλοντες εχομενοι φυλης ισασααρ και ο αρχων των υιων ισασααρ νανθαναηλ υιος σωγαρ 6 δυναμεις αυτου οι επεσκεμμενοι τεσσαρες και πεντηκοντα χιλιαδες και τετρακοσιοι 7 και οι παρεμβαλλοντες εχομενοι φυλης ζαβουλων και ο αρχων των υιων ζαβουλων ελιαβ υιος χαιλων 8 δυναμεις αυτου οι επεσκεμμενοι επτα και πεντηκοντα χιλιαδες και τετρακοσιοι 9 παντες οι επεσκεμμενοι εκ της παρεμβολης ιουδα εκατον ογδοηκοντα χιλιαδες και εξακισχιλιοι και τετρακοσιοι συν δυναμει αυτων πρωτοι εξαρουσιν 10 ταγμα παρεμβολης ρουβην προς λιβα συν δυναμει αυτων και ο αρχων των υιων ρουβην ελिसουρ υιος σεδιουρ 11 δυναμεις αυτου οι επεσκεμμενοι εξ και τεσσαρακοντα χιλιαδες και πεντακοσιοι 12 και οι παρεμβαλλοντες εχομενοι αυτου φυλης συμων και ο αρχων των υιων συμων σαλαμιηλ υιος σουρισαδαι 13 δυναμεις αυτου οι επεσκεμμενοι εννεα και πεντηκοντα χιλιαδες και τριακοσιοι 14 και οι παρεμβαλλοντες εχομενοι αυτου φυλης γαδ και ο αρχων των υιων γαδ ελισταφ υιος ραγουηλ 15 δυναμεις αυτου οι επεσκεμμενοι πεντε και τεσσαρακοντα χιλιαδες και εξακοσιοι και πεντηκοντα 16 παντες οι επεσκεμμενοι της παρεμβολης ρουβην εκατον πεντηκοντα μια χιλι-

αδες και τετρακοσιοι και πεντηκοντα συν δυναμει αυτων δευτεροι εξαρουσιν 17 και αρθησεται η σκηνη του μαρτυριου και η παρεμβολη των λευιτων μεσον των παρεμβολων ως και παρεμβαλλουσιν ουτως και εξαρουσιν εκαστος εχομενος καθ' ηγεμονιαν 18 ταγμα παρεμβολης εφραιμ παρα θαλασσαν συν δυναμει αυτων και ο αρχων των υιων εφραιμ ελισαμα υιος εμιουδ 19 δυναμεις αυτου οι επεσκεμμενοι τεσσαρακοντα χιλιαδες και πεντακοσιοι 20 και οι παρεμβαλλοντες εχομενοι φυλης μανασση και ο αρχων των υιων μανασση γαμαλιηλ υιος φαδασσουρ 21 δυναμεις αυτου οι επεσκεμμενοι δυο και τριακοντα χιλιαδες και διακοσιοι 22 και οι παρεμβαλλοντες εχομενοι φυλης βενιαμιν και ο αρχων των υιων βενιαμιν αβιδαν υιος γαδεωνι 23 δυναμεις αυτου οι επεσκεμμενοι πεντε και τριακοντα χιλιαδες και τετρακοσιοι 24 παντες οι επεσκεμμενοι της παρεμβολης εφραιμ εκατον χιλιαδες και οκτακισχιλιοι και εκατον συν δυναμει αυτων τριτοι εξαρουσιν 25 ταγμα παρεμβολης δαν προς βορραν συν δυναμει αυτων και ο αρχων των υιων δαν αχιεζερ υιος αμισαδαι 26 δυναμεις αυτου οι επεσκεμμενοι δυο και εξηκοντα χιλιαδες και επτακοσιοι 27 και οι παρεμβαλλοντες εχομενοι αυτου φυλης ασηρ και ο αρχων των υιων ασηρ φαγαιηλ υιος εχραν 28 δυναμεις αυτου οι επεσκεμμενοι μια και τεσσαρακοντα χιλιαδες και πεντακοσιοι 29 και οι παρεμβαλλοντες εχομενοι φυλης νεφθαλι και ο αρχων των υιων νεφθαλι αχιρε υιος αιναν 30 δυναμεις αυτου οι επεσκεμμενοι τρεις και πεντηκοντα χιλιαδες και τετρακοσιοι 31 παντες οι επεσκεμμενοι της παρεμβολης δαν εκατον και πεντηκοντα επτα χιλιαδες και εξακοσιοι εσχατοι εξαρουσιν κατα ταγμα αυτων 32 αυτη η επισκεψις των υιων ισραηλ κατ' οικους πατριων αυτων πασα η επισκεψις των παρεμβολων συνταις δυναμεσιν αυτων εξακοσιαι χιλιαδες και τρισχιλιοι πεντακοσιοι πεντηκοντα 33 οι δε λευιται ου συνεπεσκεπησαν εν αυτοις καθα εντειλατο κυριος τω μωυση 34 και εποιησαν οι υιοι ισραηλ παντα οσα συνεταξεν κυριος τω μωυση ουτως παρενεβαλον κατα ταγμα αυτων και ουτως εξηρον εκαστος εχομενοι κατα δημους αυτων κατ' οικους πατριων αυτων

Chapter 3

1 και αυται αι γενεσεις ααρων και μωυση εν η ημερα ελαλησεν κυριος τω μωυση εν ορει σινα 2 και ταυτα τα ονοματα των υιων ααρων πρωτοτοκος ναδαβ και αβιουδ ελεαζαρ και ιθαμαρ 3 ταυτα τα ονοματα των υιων ααρων οι ιερεις οι ηλειμμενοι ους ετελειωσαν τας χειρας αυτων ιερατευειν 4 και ετελευτησεν ναδαβ και αβιουδ εναντι κυριου προσφεροντων αυτων πυρ αλλοτριον εναντι κυριου εν τη ερημω σινα και παιδια ουκ ην αυτοις και ιερατευσεν ελεαζαρ και ιθαμαρ μετ' ααρων του πατρος αυτων 5 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 6 λαβε την φυλην λευι και στησεις αυτους εναντιον ααρων του ιερεως και λειτουργησουσιν αυτω 7 και

φυλαξουσιν τας φυλακας αυτου και τας φυλακας των υιων ισραηλ εναντι της σκηνης του μαρτυριου εργαζεσθαι τα εργα της σκηνης 8 και φυλαξουσιν παντα τα σκευη της σκηνης του μαρτυριου και τας φυλακας των υιων ισραηλ κατα παντα τα εργα της σκηνης 9 και δωσεις τους λευιτας ααρων και τοις υιοις αυτου τοις ιερευσιν δομα δεδομενοι ουτοι μοι εισιν απο των υιων ισραηλ 10 και ααρων και τους υιους αυτου καταστησεις επι της σκηνης του μαρτυριου και φυλαξουσιν την ιερατειαν αυτων και παντα τα κατα τον βωμον και εσω του καταπετασματος και ο αλλογενης ο απτομενος αποθανειται 11 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 12 και εγω ιδου ειληφα τους λευιτας εκ μεσου των υιων ισραηλ αντι παντος πρωτοτοκου διανοιγοντος μητραν παρα των υιων ισραηλ λυτρα αυτων εσονται και εσονται εμοι οι λευιται 13 εμοι γαρ παν πρωτοτοκον εν η ημερα επαταξα παν πρωτοτοκον εν γη αιγυπτου ηγιασα εμοι παν πρωτοτοκον εν ισραηλ απο ανθρωπου εως κτηνους εμοι εσονται εγω κυριος 14 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην εν τη ερημω σινα λεγων 15 επισκεψαι τους υιους λευι κατ' οικους πατριων αυτων κατα δημους αυτων κατα συγγενειας αυτων παν αρσενικον απο μηνιαιου και επανω επισκεψασθε αυτους 16 και επεσκεψαντο αυτους μωυσης και ααρων δια φωνης κυριου ον τροπον συνεταξεν αυτοις κυριος 17 και ησαν ουτοι οι υιοι λευι εξ ονοματων αυτων γεδσων κααθ και μεραρι 18 και ταυτα τα ονοματα των υιων γεδσων κατα δημους αυτων λοβενη και σεμει+ 19 και υιοι κααθ κατα δημους αυτων αμραμ και ισσααρ χεβρων και οζιηλ 20 και υιοι μεραρι κατα δημους αυτων μοολι και μουσι ουτοι εισιν δημοι των λευιτων κατ' οικους πατριων αυτων 21 τω γεδσων δημος του λοβενη και δημος του σεμει+ ουτοι δημοι του γεδσων 22 η επισκεψις αυτων κατα αριθμον παντος αρσενικου απο μηνιαιου και επανω η επισκεψις αυτων επτακισχιλιοι και πεντακοσιοι 23 και υιοι γεδσων οπισω της σκηνης παρα θαλασσαν παρεμβαλουσιν 24 και ο αρχων οικου πατριας του δημου του γεδσων ελισταφ υιος λαηλ 25 και η φυλακη υιων γεδσων εν τη σκηνη του μαρτυριου η σκηνη και το καλυμμα και το κατακαλυμμα της θυρας της σκηνης του μαρτυριου 26 και τα ιστια της αυλης και το καταπετασμα της πυλης της αυλης της ουσης επι της σκηνης και τα καταλοιπα παντων των εργαων αυτου 27 τω κααθ δημος ο αμραμ και δημος ο σααρις και δημος ο χεβρωνις και δημος ο οζιηλις ουτοι εισιν δημοι του κααθ 28 κατα αριθμον παν αρσενικου απο μηνιαιου και επανω οκτακισχιλιοι και εξακοσιοι φυλασσοντες τας φυλακας των αγιων 29 οι δημοι των υιων κααθ παρεμβαλουσιν εκ πλαγιων της σκηνης κατα λιβα 30 και ο αρχων οικου πατριων των δημων του κααθ ελισταφ υιος οζιηλ 31 και η φυλακη αυτων η κιβωτος και η τραπεζα και η λυχνια και τα θυσιαστηρια και τα σκευη του αγιου οσα λειτουργουσιν εν αυτοις και το κατακαλυμμα και παντα τα εργα αυτων 32 και ο αρχων επι των αρχοντων των λευιτων ελεαζαρ ο υιος ααρων του ιερεως καθεσταμενος φυλασσειν τας φυλακας των αγιων 33 τω μεραρι δημος ο μοολι και

δημος ο μουσι ουτοι εισιν δημοι μεραρι 34 η επισκεψις αυτων κατα αριθμον παν αρσενικον απο μηνιαιου και επανω εξακισχιλιοι και πεντηκοντα 35 και ο αρχων οικου πατριων του δημου του μεραρι σουριηλ υιος αβιχαιλ εκ πλαγιων της σκηνης παρεμβολουσιν προς βορραν 36 η επισκεψις η φυλακη υιων μεραρι τας κεφαλιδας της σκηνης και τους μοχλους αυτης και τους στυλους αυτης και τας βασεις αυτης και παντα τα σκευη αυτων και τα εργα αυτων 37 και τους στυλους της αυλης κυκλω και τας βασεις αυτων και τους πασσαλους και τους καλους αυτων 38 και οι παρεμβαλλοντες κατα προσωπον της σκηνης του μαρτυριου απ' ανατολης μωυσης και ααρων και οι υιοι αυτου φυλασσοντες τας φυλακας του αγιου εις τας φυλακας των υιων ισραηλ και ο αλλογενης ο απτομενος αποθανειται 39 πασα η επισκεψις των λευιτων ους επεσκεψατο μωυσης και ααρων δια φωνης κυριου κατα δημους αυτων παν αρσενικον απο μηνιαιου και επανω δυο και εικοσι χιλιαδες 40 και ειπεν κυριος προς μωυσην λεγων επισκεψαι παν πρωτοτοκον αρσεν των υιων ισραηλ απο μηνιαιου και επανω και λαβε τον αριθμον εξ ονοματος 41 και λημψη τους λευιτας εμοι εγω κυριος αντι παντων των πρωτοτοκων των υιων ισραηλ και τα κτηνη των λευιτων αντι παντων των πρωτοτοκων εν τοις κτηνεσιν των υιων ισραηλ 42 και επεσκεψατο μωυσης ον τροπον ενετειλατο κυριος παν πρωτοτοκον εν τοις υιοις ισραηλ 43 και εγενοντο παντα τα πρωτοτοκα τα αρσενικα κατα αριθμον εξ ονοματος απο μηνιαιου και επανω εκ της επισκεψεως αυτων δυο και εικοσι χιλιαδες τρεις και εβδομηκοντα και διακοσιοι 44 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 45 λαβε τους λευιτας αντι παντων των πρωτοτοκων των υιων ισραηλ και τα κτηνη των λευιτων αντι των κτηνων αυτων και εσονται εμοι οι λευιται εγω κυριος 46 και τα λυτρα τριων και εβδομηκοντα και διακοσιων οι πλεοναζοντες παρα τους λευιτας απο των πρωτοτοκων των υιων ισραηλ 47 και λημψη πεντε σικλους κατα κεφαλην κατα το διδραχμον το αγιον λημψη εικοσι οβολους του σικλου 48 και δωσεις το αργυριον ααρων και τοις υιοις αυτου λυτρα των πλεοναζοντων εν αυτοις 49 και ελαβεν μωυσης το αργυριον τα λυτρα των πλεοναζοντων εις την εκλυτρωσιν των λευιτων 50 παρα των πρωτοτοκων των υιων ισραηλ ελαβεν το αργυριον χιλιους τριακοσιους εξηκοντα πεντε σικλους κατα τον σικλον τον αγιον 51 και εδωκεν μωυσης τα λυτρα των πλεοναζοντων ααρων και τοις υιοις αυτου δια φωνης κυριου ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μωυση

Chapter 4

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην και ααρων λεγων 2 λαβε το κεφαλαιον των υιων κααθ εκ μεσου υιων λευι κατα δημους αυτων κατ' οικους πατριων αυτων 3 απο εικοσι και πεντε ετων και επανω και εως πεντηκοντα ετων πας ο εισπορευομενος

λειτουργειν ποιησαι παντα τα εργα εν τη σκηνη του μαρτυριου 4 και ταυτα τα εργα των υιων κααθ εν τη σκηνη του μαρτυριου αγιον των αγιων 5 και εισελευσεται ααρων και οι υιοι αυτου οταν εξαιρη η παρεμβολη και καθελουσιν το καταπετασμα το συσκιαζον και κατακαλυψουσιν εν αυτω την κιβωτον του μαρτυριου 6 και επιθησουσιν επ' αυτο κατακαλυμμα δερμα υακινθινον και επιβαλουσιν επ' αυτην ιματιον ολον υακινθινον ανωθεν και διεμβαλουσιν τους αναφορεις 7 και επι την τραπεζαν την προκειμενην επιβαλουσιν επ' αυτην ιματιον ολοπορφυρον και τα τρυβλια και τας θυισκας και τους κυαδους και τα σπονδεια εν οις σπενδει και οι αρτοι οι δια παντος επ' αυτης εσονται 8 και επιβαλουσιν επ' αυτην ιματιον κοκκινον και καλυψουσιν αυτην καλυμματι δερματινω υακινθινω και διεμβαλουσιν δι' αυτης τους αναφορεις 9 και λημψονται ιματιον υακινθινον και καλυψουσιν την λυχνιαν την φωτιζουσαν και τους λυχνους αυτης και τας λαβιδας αυτης και τας επαrustριδας αυτης και παντα τα αγγεια του ελαιου οις λειτουργουσιν εν αυτοις 10 και εμβαλουσιν αυτην και παντα τα σκευη αυτης εις καλυμμα δερματινον υακινθινον και επιθησουσιν αυτην επ' αναφορεων 11 και επι το θυσιαστηριον το χρυσουν επικαλυψουσιν ιματιον υακινθινον και καλυψουσιν αυτο καλυμματι δερματινω υακινθινω και διεμβαλουσιν τους αναφορεις αυτου 12 και λημψονται παντα τα σκευη τα λειτουργικα οσα λειτουργουσιν εν αυτοις εν τοις αγιοις και εμβαλουσιν εις ιματιον υακινθινον και καλυψουσιν αυτα καλυμματι δερματινω υακινθινω και επιθησουσιν επι αναφορεις 13 και τον καλυπτηρα επιθησει επι το θυσιαστηριον και επικαλυψουσιν επ' αυτο ιματιον ολοπορφυρον 14 και επιθησουσιν επ' αυτο παντα τα σκευη οσοις λειτουργουσιν επ' αυτο εν αυτοις και τα πυρεια και τας κρεαγρας και τας φιαλας και τον καλυπτηρα και παντα τα σκευη του θυσιαστηριου και επιβαλουσιν επ' αυτο καλυμμα δερματινον υακινθινον και διεμβαλουσιν τους αναφορεις αυτου και λημψονται ιματιον πορφυρον και συγκαλυψουσιν τον λουτηρα και την βασιν αυτου και εμβαλουσιν αυτα εις καλυμμα δερματινον υακινθινον και επιθησουσιν επι αναφορεις 15 και συντελεσουσιν ααρων και οι υιοι αυτου καλυπτοντες τα αγια και παντα τα σκευη τα αγια εν τω εξαιρειν την παρεμβολην και μετα ταυτα εισελευσονται υιοι κααθ αιρειν και ουχ αιφονται των αγιων ινα μη αποθανωσιν ταυτα αρουσιν οι υιοι κααθ εν τη σκηνη του μαρτυριου 16 επισκοπος ελεαζαρ υιος ααρων του ιερεως το ελαιον του φωτος και το θυμιαμα της συνθεσεως και η θυσια η καθ' ημεραν και το ελαιον της χρισεως η επισκοπη ολης της σκηνης και οσα εστιν εν αυτη εν τω αγιω εν πασι τοις εργοις 17 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην και ααρων λεγων 18 μη ολεθρευσητε της φυλης τον δημον τον κααθ εκ μεσου των λευιτων 19 τουτο ποιησατε αυτοις και ζησονται και ου μη αποθανωσιν προσπορευομενων αυτων προς τα αγια των αγιων ααρων και οι υιοι αυτου προσπορευεσθωσαν και καταστησουσιν αυτους εκαστον κατα την αναφοραν αυτου 20 και ου μη εισελθωσιν ιδειν εξαπινα τα

αγια και αποθανουνται 21 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 22 λαβε την αρχην των υιων γεδσων και τουτους κατ' οικους πατριων αυτων κατα δημους αυτων 23 απο πεντεκαιεικοσαετους και επανω εως πεντηκονταετους επισκεψαι αυτους πας ο εισπορευομενος λειτουργειν και ποιειν τα εργα αυτου εν τη σκηνη του μαρτυριου 24 αυτη η λειτουργια του δημου του γεδσων λειτουργειν και αιρειν 25 και αιρει τας δερρεις της σκηνης και την σκηνην του μαρτυριου και το καλυμμα αυτης και το καλυμμα το υακινθινον το ον επ' αυτης ανωθεν και το καλυμμα της θυρας της σκηνης του μαρτυριου 26 και τα ιστια της αυλης οσα επι της σκηνης του μαρτυριου και τα περισσα και παντα τα σκευη τα λειτουργικα οσα λειτουργουσιν εν αυτοις ποιησουσιν 27 κατα στομα ααρων και των υιων αυτου εσται η λειτουργια των υιων γεδσων κατα πασας τας λειτουργιας αυτων και κατα παντα τα αρτα δι' αυτων και επισκεψη αυτους εξ ονοματων παντα τα αρτα υπ' αυτων 28 αυτη η λειτουργια των υιων γεδσων εν τη σκηνη του μαρτυριου και η φυλακη αυτων εν χειρι ιθαμαρ του υιου ααρων του ιερεως 29 υιοι μεραρι κατα δημους αυτων κατ' οικους πατριων αυτων επισκεψασθε αυτους 30 απο πεντεκαιεικοσαετους και επανω εως πεντηκονταετους επισκεψασθε αυτους πας ο εισπορευομενος λειτουργειν τα εργα της σκηνης του μαρτυριου 31 και ταυτα τα φυλαγματα των αιρομενων υπ' αυτων κατα παντα τα εργα αυτων εν τη σκηνη του μαρτυριου τας κεφαλιδας της σκηνης και τους μοχλους και τους στυλους αυτης και τας βασεις αυτης και το κατακαλυμμα και αι βασεις αυτων και οι στυλοι αυτων και το κατακαλυμμα της θυρας της σκηνης 32 και τους στυλους της αυλης κυκλω και αι βασεις αυτων και τους στυλους του καταπετασματος της πυλης της αυλης και τας βασεις αυτων και τους πασσαλους αυτων και τους καλους αυτων και παντα τα σκευη αυτων και παντα τα λειτουργηματα αυτων εξ ονοματων επισκεψασθε αυτους και παντα τα σκευη της φυλακης των αιρομενων υπ' αυτων 33 αυτη η λειτουργια δημου υιων μεραρι εν πασιν τοις εργοις αυτων εν τη σκηνη του μαρτυριου εν χειρι ιθαμαρ υιου ααρων του ιερεως 34 και επεσκεψατο μωσης και ααρων και οι αρχοντες ισραηλ τους υιους κααθ κατα δημους αυτων κατ' οικους πατριων αυτων 35 απο πεντεκαιεικοσαετους και επανω εως πεντηκονταετους πας ο εισπορευομενος λειτουργειν και ποιειν εν τη σκηνη του μαρτυριου 36 και εγενετο η επισκεψις αυτων κατα δημους αυτων δισχιλιοι διακοσιοι πεντηκοντα 37 αυτη η επισκεψις δημου κααθ πας ο λειτουργων εν τη σκηνη του μαρτυριου κααθ επεσκεψατο μωσης και ααρων δια φωνης κυριου εν χειρι μωση 38 και επεσκεπησαν υιοι γεδσων κατα δημους αυτων κατ' οικους πατριων αυτων 39 απο πεντεκαιεικοσαετους και επανω εως πεντηκονταετους πας ο εισπορευομενος λειτουργειν και ποιειν τα εργα εν τη σκηνη του μαρτυριου 40 και εγενετο η επισκεψις αυτων κατα δημους αυτων κατ' οικους πατριων αυτων δισχιλιοι εξακοσιοι τριακοντα 41 αυτη η επισκεψις δημου υιων γεδσων πας ο

λειτουργων εν τη σκηνη του μαρτυριου ους επεσκεψατο μωυσης και ααρων δια φωνης κυριου εν χειρι μωυση 42 επεσκεπησαν δε και δημος υιων μεραρι κατα δημους αυτων κατ' οικους πατριων αυτων 43 απο πεντεκαιεικοσαετους και επανω εως πεντηκονταετους πας ο εισπορευομενος λειτουργειν προς τα εργα της σκηνης του μαρτυριου 44 και εγενηθη η επισκεψις αυτων κατα δημους αυτων κατ' οικους πατριων αυτων τρισχιλιοι και διακοσιοι 45 αυτη η επισκεψις δημου υιων μεραρι ους επεσκεψατο μωυσης και ααρων δια φωνης κυριου εν χειρι μωυση 46 παντες οι επεσκεμμενοι ους επεσκεψατο μωυσης και ααρων και οι αρχοντες ισραηλ τους λευιτας κατα δημους κατ' οικους πατριων αυτων 47 απο πεντεκαιεικοσαετους και επανω εως πεντηκονταετους πας ο εισπορευομενος προς το εργον των εργων και τα εργα τα αιρομενα εν τη σκηνη του μαρτυριου 48 και εγενηθησαν οι επισκεπεντες οκτακισχιλιοι πεντακοσιοι ογδοηκοντα 49 δια φωνης κυριου επεσκεψατο αυτους εν χειρι μωυση ανδρα κατ' ανδρα επι των εργων αυτων και επι ων αιρουσιν αυτοι και επεσκεπησαν ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μωυση

Chapter 5

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 2 προσταξον τοις υιοις ισραηλ και εξαποστείλατωσην εκ της παρεμβολης παντα λεπρον και παντα γονορρυη και παντα ακαθαρτον επι ψυχη 3 απο αρσενικου εως θηλυκου εξαποστείλατε εξω της παρεμβολης και ου μη μιανουσιν τας παρεμβολας αυτων εν οις εγω καταγινομαι εν αυτοις 4 και εποιησαν ουτως οι υιοι ισραηλ και εξαπεστειλαν αυτους εξω της παρεμβολης καθα ελαλησεν κυριος τω μωυση ουτως εποιησαν οι υιοι ισραηλ 5 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 6 λαλησον τοις υιοις ισραηλ λεγων ανηρ η γυνη οστις εαν ποιηση απο των αμαρτιων των ανθρωπινων και παριδων παριδη και πλημμεληση η ψυχη εκεινη 7 εξαγορευσει την αμαρτιαν ην εποιησεν και αποδωσει την πλημμελειαν το κεφαλαιον και το επιπεμπτον αυτου προσθησει επ' αυτο και αποδωσει τινι επλημμελησεν αυτω 8 εαν δε μη η τω ανθρωπω ο αγχιστευων ωστε αποδουναι αυτω το πλημμελημα προς αυτον το πλημμελημα το αποδιδομενον κυριω τω ιερει εσται πλην του κριου του ιλασμου δι' ου εξιλασεται εν αυτω περι αυτου 9 και πασα απαρχη κατα παντα τα αγιαζομενα εν υιοις ισραηλ οσα αν προσφερωσιν τω κυριω τω ιερει αυτω εσται 10 και εκαστου τα ηγιασμενα αυτου εσται ανηρ ος εαν δω τω ιερει αυτω εσται 11 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 12 λαλησον τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους ανδρος ανδρος εαν παραβη η γυνη αυτου και παριδη αυτον υπεριδουσα 13 και κοιμηθη τις μετ' αυτης κοιτην σπερματος και λαβη εξ οφθαλμων του ανδρος αυτης και κρυψη αυτη δε η μεμιαμμενη και μαρτυς μη ην μετ' αυτης και αυτη μη η συνειλημμενη 14 και επελθη αυτω πνευμα ζηλωσεως και ζηλωση την γυναικα αυτου αυτη δε

μεμιανται η επελθη αυτω πνευμα ζηλωσεως και ζηλωση την γυναικα αυτου αυτη δε μη η μεμιαμμενη 15 και αξει ο ανθρωπος την γυναικα αυτου προς τον ιερεα και προσοισει το δωρον περι αυτης το δεκατον του οιφι αλευρον κριθινον ουκ επιχει επ' αυτο ελαιον ουδε επιθησει επ' αυτο λιβανον εστιν γαρ θυσια ζηλοτυπιας θυσια μνημοσυνου αναμιμνησκουσα αμαρτιαν 16 και προσαξει αυτην ο ιερευς και στησει αυτην εναντι κυριου 17 και λημψεται ο ιερευς υδωρ καθαρων ζων εν αγγειω οστρακινω και της γης της ουσης επι του εδαφους της σκηνης του μαρτυριου και λαβων ο ιερευς εμβαλει εις το υδωρ 18 και στησει ο ιερευς την γυναικα εναντι κυριου και αποκαλυψει την κεφαλην της γυναικος και δωσει επι τας χειρας αυτης την θυσιαν του μνημοσυνου την θυσιαν της ζηλοτυπιας εν δε τη χειρι του ιερεως εσται το υδωρ του ελεγμου του επικαταρωμενου τουτου 19 και ορκιει αυτην ο ιερευς και ερει τη γυναικι ει μη κεκοιμηται τις μετα σου ει μη παραβεβηκας μιανθηναι υπο τον ανδρα τον σεαυτης αδωα ισθι απο του υδατος του ελεγμου του επικαταρωμενου τουτου 20 ει δε συ παραβεβηκας υπ' ανδρος ουσα η μεμιανσαι και εδωκεν τις την κοιτην αυτου εν σοι πλην του ανδρος σου 21 και ορκιει ο ιερευς την γυναικα εν τοις ορκοις της αρας ταυτης και ερει ο ιερευς τη γυναικι δωη κυριος σε εν αρα και ενορκιον εν μεσω του λαου σου εν τω δουναι κυριον τον μηρον σου διαπεπτωκοτα και την κοιλιαν σου πεπρησμενην 22 και εισελευσεται το υδωρ το επικαταρωμενον τουτο εις την κοιλιαν σου πρησαι γαστερα και διαπεσειν μηρον σου και ερει η γυνη γενοιτο γενοιτο 23 και γραψει ο ιερευς τας αρας ταυτας εις βιβλιον και εξαλειψει εις το υδωρ του ελεγμου του επικαταρωμενου 24 και ποτιει την γυναικα το υδωρ του ελεγμου του επικαταρωμενου και εισελευσεται εις αυτην το υδωρ το επικαταρωμενον του ελεγμου 25 και λημψεται ο ιερευς εκ χειρος της γυναικος την θυσιαν της ζηλοτυπιας και επιθησει την θυσιαν εναντι κυριου και προσοισει αυτην προς το θυσιαστηριον 26 και δραξεται ο ιερευς απο της θυσιας το μνημοσυνον αυτης και ανοισει αυτο επι το θυσιαστηριον και μετα ταυτα ποτιει την γυναικα το υδωρ 27 και εσται εαν η μεμιαμμενη και ληθη λαθη τον ανδρα αυτης και εισελευσεται εις αυτην το υδωρ του ελεγμου το επικαταρωμενον και πρησθησεται την κοιλιαν και διαπεσεται ο μηρος αυτης και εσται η γυνη εις αραν εν τω λαω αυτης 28 εαν δε μη μιανθη η γυνη και καθαρα η και αδωα εσται και εκσπερματιει σπερμα 29 ουτος ο νομος της ζηλοτυπιας ω εαν παραβη η γυνη υπ' ανδρος ουσα και μιανθη 30 η ανθρωπος ω εαν επελθη επ' αυτον πνευμα ζηλωσεως και ζηλωση την γυναικα αυτου και στησει την γυναικα αυτου εναντι κυριου και ποιησει αυτη ο ιερευς παντα τον νομον τουτον 31 και αδωος εσται ο ανθρωπος απο αμαρτιας και η γυνη εκεινη λημψεται την αμαρτιαν αυτης

Chapter 6

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 2 λαλησον τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους ανηρ η γυνη ος εαν μεγαλως ευξηται ευχην αφαγνισασθαι αγνειαν κυριω 3 απο οινου και σικερα αγνισθησεται απο οινου και οξος εξ οινου και οξος εκ σικερα ου πιεται και οσα κατεργαζεται εκ σταφυλης ου πιεται και σταφυλην προσφατον και σταφιδα ου φαγεται 4 πασας τας ημερας της ευχης αυτου απο παντων οσα γινεται εξ αμπελου οινον απο στεμφυλων εως γιγαρτου ου φαγεται 5 πασας τας ημερας της ευχης του αγνισμου ξυρον ουκ επελευσεται επι την κεφαλην αυτου εως αν πληρωθωσιν αι ημεραι οσας ηυξατο κυριω αγιος εσται τρεφων κομην τριχα κεφαλης 6 πασας τας ημερας της ευχης κυριω επι παση ψυχη τετελευτηκυια ουκ εισελευσεται 7 επι πατρι και επι μητρι και επ' αδελφω και επ' αδελφη ου μιανθησεται επ' αυτοις αποθανοντων αυτων οτι ευχη θεου αυτου επ' αυτω επι κεφαλης αυτου 8 πασας τας ημερας της ευχης αυτου αγιος εσται κυριω 9 εαν δε τις αποθανη εξαπινα επ' αυτω παραχρημα μιανθησεται η κεφαλη ευχης αυτου και ξυρησεται την κεφαλην αυτου η αν ημερα καθαρισθη τη ημερα τη εβδομη ξυρηθησεται 10 και τη ημερα τη ογδοη οισει δυο τρυγονας η δυο νεοσσους περιστερων προς τον ιερεα επι τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου 11 και ποιησει ο ιερεις μιαν περι αμαρτιας και μιαν εις ολοκαυτωμα και εξιλασεται περι αυτου ο ιερεις περι ων ημαρτεν περι της ψυχης και αγιασει την κεφαλην αυτου εν εκεινη τη ημερα 12 η ηγιασθη κυριω τας ημερας της ευχης και προσαξει αμνον ενιαυσιον εις πλημμελειαν και αι ημεραι αι προτεραι αλογοι εσονται οτι εμιανθη κεφαλη ευχης αυτου 13 και ουτος ο νομος του ευξαμενου η αν ημερα πληρωση ημερας ευχης αυτου προσοισει αυτος παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου 14 και προσαξει το δωρον αυτου κυριω αμνον ενιαυσιον αμωμον ενα εις ολοκαυτωσιν και αμναδα ενιαυσιαν αμωμον μιαν εις αμαρτιαν και κριον ενα αμωμον εις σωτηριον 15 και κανουν αζυμων σεμιδαλεως αρτους αναπεποιημενους εν ελαιω και λαγανα αζυμα κεχρισμενα εν ελαιω και θυσια αυτων και σπονδη αυτων 16 και προσοισει ο ιερεις εναντι κυριου και ποιησει το περι αμαρτιας αυτου και το ολοκαυτωμα αυτου 17 και τον κριον ποιησει θυσιαν σωτηριου κυριω επι τω κανω των αζυμων και ποιησει ο ιερεις την θυσιαν αυτου και την σπονδην αυτου 18 και ξυρησεται ο ηυγμενος παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου την κεφαλην της ευχης αυτου και επιθησει τας τριχας επι το πυρ ο εστιν υπο την θυσιαν του σωτηριου 19 και λημψεται ο ιερεις τον βραχιονα εφθον απο του κριου και αρτον ενα αζυμον απο του κανου και λαγανον αζυμον εν και επιθησει επι τας χειρας του ηυγμενου μετα το ξυρησασθαι αυτον την ευχην αυτου 20 και προσοισει αυτα ο ιερεις επιδεμα εναντι κυριου αγιον εσται τω ιερει επι του στηθυνιου του επιδεματος και επι του βραχιονος του αφαιρεματος και μετα

ταυτα πιεται ο ηυγμενος οινον 21 ουτος ο νομος του ευξαμενου ος αν ευξηται κυριω δωρον αυτου κυριω περι της ευχης χωρις ων αν ευρη η χειρ αυτου κατα δυναμιν της ευχης αυτου ην αν ευξηται κατα νομον αγνειας 22 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 23 λαλησον αρων και τοις υιοις αυτου λεγων ουτως ευλογησετε τους υιους ισραηλ λεγοντες αυτοις και επιθησουσιν το ονομα μου επι τους υιους ισραηλ και εγω κυριος ευλογησω αυτους 24 ευλογησαι σε κυριος και φυλαξαι σε 25 επιφαναι κυριος το προσωπον αυτου επι σε και ελεησαι σε 26 επαραι κυριος το προσωπον αυτου επι σε και δωη σοι ειρηνην

Chapter 7

1 και εγενετο η ημερα συνετελεσεν μωυσης ωστε αναστησαι την σκηνην και εχρισεν αυτην και ηγιασεν αυτην και παντα τα σκευη αυτης και το θυσιαστηριον και παντα τα σκευη αυτου και εχρισεν αυτα και ηγιασεν αυτα 2 και προσηνεγκαν οι αρχοντες ισραηλ δωδεκα αρχοντες οικων πατριων αυτων ουτοι αρχοντες φυλων ουτοι οι παρεστηκοτες επι της επισκοπης 3 και ηνεγκαν τα δωρα αυτων εναντι κυριου εξ αμαξας λαμπηνικας και δωδεκα βοας αμαξαν παρα δυο αρχοντων και μοσχον παρα εκαστου και προσηγαγον εναντιον της σκηνης 4 και ειπεν κυριος προς μωυσην λεγων 5 λαβε παρ' αυτων και εσονται προς τα εργα τα λειτουργικα της σκηνης του μαρτυριου και δωσεις αυτα τοις λευιταις εκαστω κατα την αυτου λειτουργιαν 6 και λαβων μωυσης τας αμαξας και τους βοας εδωκεν αυτα τοις λευιταις 7 τας δυο αμαξας και τους τεσσαρας βοας εδωκεν τοις υιοις γεδσων κατα τας λειτουργιας αυτων 8 και τας τεσσαρας αμαξας και τους οκτω βοας εδωκεν τοις υιοις μεραρι κατα τας λειτουργιας αυτων δια ιθαμαρ υιου αρων του ιερεως 9 και τοις υιοις κααθ ουκ εδωκεν οτι τα λειτουργηματα του αγιου εχουσιν επ' ωμων αρουσιν 10 και προσηνεγκαν οι αρχοντες εις τον εγκαινισμον του θυσιαστηριου εν τη ημερα η εχρισεν αυτο και προσηνεγκαν οι αρχοντες τα δωρα αυτων απεναντι του θυσιαστηριου 11 και ειπεν κυριος προς μωυσην αρχων εις καθ' ημεραν αρχων καθ' ημεραν προσοισουσιν τα δωρα αυτων εις τον εγκαινισμον του θυσιαστηριου 12 και ην ο προσφερων τη ημερα τη πρωτη το δωρον αυτου ναασσων υιος αμιναδαβ αρχων της φυλης ιουδα 13 και προσηνεγκεν το δωρον αυτου τρυβλιον αργυρου εν τριακοντα και εκατον ολκη αυτου φιαλην μιαν αργυραν εβδομηκοντα σικλων κατα τον σικλον τον αγιον αμφοτερα πληρη σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω εις θυσιαν 14 θυισκην μιαν δεκα χρυσων πληρη θυμιαματος 15 μοσχον ενα εκ βοων κριον ενα αμνον ενα ενιαυσιον εις ολοκαυτωμα 16 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας 17 και εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις δυο κριους πεντε τραγους πεντε αμναδας ενιαυσιας πεντε τουτο το δωρον ναασσων υιου αμιναδαβ 18 τη ημερα τη δευτερα προσηνεγκεν ναθαναηλ υιος σωγαρ αρχων της φυλης ισ-

σαχαρ 19 και προσηνεγκεν το δωρον αυτου τρυβλιον αργυρου εν τριακοντα και εκατον ολκη αυτου φιαλην μιαν αργυραν εβδομηκοντα σικλων κατα τον σικλον τον αγιον αμφοτερα πληρη σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω εις θυσιαν 20 θυισκην μιαν δεκα χρυσων πληρη θυμιαματος 21 μοσχον ενα εκ βοων κριον ενα αμνον ενα ενιαυσιον εις ολοκαυτωμα 22 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας 23 και εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις δυο κριους πεντε τραγους πεντε αμναδας ενιαυσιας πεντε τουτο το δωρον ναθαναηλ υιου σωγαρ 24 τη ημερα τη τριτη αρχων των υιων ζαβουλων ελιαβ υιος χαιλων 25 το δωρον αυτου τρυβλιον αργυρου εν τριακοντα και εκατον ολκη αυτου φιαλην μιαν αργυραν εβδομηκοντα σικλων κατα τον σικλον τον αγιον αμφοτερα πληρη σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω εις θυσιαν 26 θυισκην μιαν δεκα χρυσων πληρη θυμιαματος 27 μοσχον ενα εκ βοων κριον ενα αμνον ενα ενιαυσιον εις ολοκαυτωμα 28 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας 29 και εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις δυο κριους πεντε τραγους πεντε αμναδας ενιαυσιας πεντε τουτο το δωρον ελιαβ υιου χαιλων 30 τη ημερα τη τεταρτη αρχων των υιων ρουβην ελισουρ υιος σεδιουρ 31 το δωρον αυτου τρυβλιον αργυρου εν τριακοντα και εκατον ολκη αυτου φιαλην μιαν αργυραν εβδομηκοντα σικλων κατα τον σικλον τον αγιον αμφοτερα πληρη σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω εις θυσιαν 32 θυισκην μιαν δεκα χρυσων πληρη θυμιαματος 33 μοσχον ενα εκ βοων κριον ενα αμνον ενα ενιαυσιον εις ολοκαυτωμα 34 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας 35 και εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις δυο κριους πεντε τραγους πεντε αμναδας ενιαυσιας πεντε τουτο το δωρον ελισουρ υιου σεδιουρ 36 τη ημερα τη πεμπτη αρχων των υιων συμεων σαλαμιηλ υιος σουρισαδαι 37 το δωρον αυτου τρυβλιον αργυρου εν τριακοντα και εκατον ολκη αυτου φιαλην μιαν αργυραν εβδομηκοντα σικλων κατα τον σικλον τον αγιον αμφοτερα πληρη σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω εις θυσιαν 38 θυισκην μιαν δεκα χρυσων πληρη θυμιαματος 39 μοσχον ενα εκ βοων κριον ενα αμνον ενα ενιαυσιον εις ολοκαυτωμα 40 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας 41 και εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις δυο κριους πεντε τραγους πεντε αμναδας ενιαυσιας πεντε τουτο το δωρον σαλαμιηλ υιου σουρισαδαι 42 τη ημερα τη εκτη αρχων των υιων γαδ ελισταφ υιος ραγουηλ 43 το δωρον αυτου τρυβλιον αργυρου εν τριακοντα και εκατον ολκη αυτου φιαλην μιαν αργυραν εβδομηκοντα σικλων κατα τον σικλον τον αγιον αμφοτερα πληρη σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω εις θυσιαν 44 θυισκην μιαν δεκα χρυσων πληρη θυμιαματος 45 μοσχον ενα εκ βοων κριον ενα αμνον ενα ενιαυσιον εις ολοκαυτωμα 46 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας 47 και εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις δυο κριους πεντε τραγους πεντε αμναδας ενιαυσιας πεντε τουτο το δωρον ελισταφ υιου ραγουηλ 48 τη ημερα τη εβδομη αρχων των υιων εφραιμ ελισταμα υιος εμιουδ 49 το δωρον αυτου τρυβλιον αργυρου εν τριακοντα και εκατον ολκη αυτου φι-

αλην μιαν αργυραν εβδομηκοντα σικλων κατα τον σικλον τον αγιον αμφοτερα πληρη σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω εις θυσιαν 50 θυισκην μιαν δεκα χρυσων πληρη θυμιαματος 51 μοσχον ενα εκ βοων κριον ενα αμνον ενα ενιαυσιον εις ολοκαυτωμα 52 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας 53 και εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις δυο κριους πεντε τραγους πεντε αμναδας ενιαυσιας πεντε τουτο το δωρον ελισταμα υιου εμιουδ 54 τη ημερα τη ογδοη αρχων των υιων μανασση γαμαλιηλ υιος φαδασσουρ 55 το δωρον αυτου τρυβλιον αργυρουν εν τριακοντα και εκατον ολκη αυτου φιαλην μιαν αργυραν εβδομηκοντα σικλων κατα τον σικλον τον αγιον αμφοτερα πληρη σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω εις θυσιαν 56 θυισκην μιαν δεκα χρυσων πληρη θυμιαματος 57 μοσχον ενα εκ βοων κριον ενα αμνον ενα ενιαυσιον εις ολοκαυτωμα 58 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας 59 και εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις δυο κριους πεντε τραγους πεντε αμναδας ενιαυσιας πεντε τουτο το δωρον γαμαλιηλ υιου φαδασσουρ 60 τη ημερα τη ενατη αρχων των υιων βενιαμιν αβιδαν υιος γαδεωνι 61 το δωρον αυτου τρυβλιον αργυρουν εν τριακοντα και εκατον ολκη αυτου φιαλην μιαν αργυραν εβδομηκοντα σικλων κατα τον σικλον τον αγιον αμφοτερα πληρη σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω εις θυσιαν 62 θυισκην μιαν δεκα χρυσων πληρη θυμιαματος 63 μοσχον ενα εκ βοων κριον ενα αμνον ενα ενιαυσιον εις ολοκαυτωμα 64 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας 65 και εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις δυο κριους πεντε τραγους πεντε αμναδας ενιαυσιας πεντε τουτο το δωρον αβιδαν υιου γαδεωνι 66 τη ημερα τη δεκατη αρχων των υιων δαν αχιεζερ υιος αμισαδαι 67 το δωρον αυτου τρυβλιον αργυρουν εν τριακοντα και εκατον ολκη αυτου φιαλην μιαν αργυραν εβδομηκοντα σικλων κατα τον σικλον τον αγιον αμφοτερα πληρη σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω εις θυσιαν 68 θυισκην μιαν δεκα χρυσων πληρη θυμιαματος 69 μοσχον ενα εκ βοων κριον ενα αμνον ενα ενιαυσιον εις ολοκαυτωμα 70 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας 71 και εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις δυο κριους πεντε τραγους πεντε αμναδας ενιαυσιας πεντε τουτο το δωρον αχιεζερ υιου αμισαδαι 72 τη ημερα τη ενδεκατη αρχων των υιων ασηρ φαγαιηλ υιος εχραν 73 το δωρον αυτου τρυβλιον αργυρουν εν τριακοντα και εκατον ολκη αυτου φιαλην μιαν αργυραν εβδομηκοντα σικλων κατα τον σικλον τον αγιον αμφοτερα πληρη σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω εις θυσιαν 74 θυισκην μιαν δεκα χρυσων πληρη θυμιαματος 75 μοσχον ενα εκ βοων κριον ενα αμνον ενα ενιαυσιον εις ολοκαυτωμα 76 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας 77 και εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις δυο κριους πεντε τραγους πεντε αμναδας ενιαυσιας πεντε τουτο το δωρον φαγαιηλ υιου εχραν 78 τη ημερα τη δωδεκατη αρχων των υιων νεφθαλι αχιρε υιος αιναν 79 το δωρον αυτου τρυβλιον αργυρουν εν τριακοντα και εκατον ολκη αυτου φιαλην μιαν αργυραν εβδομηκοντα σικλων κατα τον σικλον τον αγιον αμφοτερα πληρη σεμιδαλεως

αναπεποιημένης εν ελαιω εις θυσιαν 80 θυισκην μιαν δεκα χρυσων πληρη θυμιαματος 81 μοσχον ενα εκ βοων κριον ενα αμνον ενα ενιαυσιον εις ολοκαυτωμα 82 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας 83 και εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις δυο κριους πεντε τραγους πεντε αμναδας ενιαυσιας πεντε τουτο το δωρον αχιρε υιου αιναν 84 ουτος ο εγκαινισμος του θυσιαστηριου η ημερα εχρισεν αυτο παρα των αρχοντων των υιων ισραηλ τρυβλια αργυρα δωδεκα φιαλαι αργυραι δωδεκα θυισκαι χρυσαι δωδεκα 85 τριακοντα και εκατον σικλων το τρυβλιον το εν και εβδομηκοντα σικλων η φιαλη η μια παν το αργυριον των σκευων διςχιλιοι και τετρακοσιοι σικλοι εν τω σικλω τω αγιω 86 θυισκαι χρυσαι δωδεκα πληρεις θυμιαματος παν το χρυσιον των θυισκων εικοσι και εκατον χρυσοι 87 πασαι αι βοες εις ολοκαυτωσιν μοσχοι δωδεκα κριοι δωδεκα αμνοι ενιαυσιοι δωδεκα και αι θυσαι αυτων και αι σπονδαι αυτων και χιμαροι εξ αιγων δωδεκα περι αμαρτιας 88 πασαι αι βοες εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις εικοσι τεσσαρες κριοι εξηκοντα τραγοι εξηκοντα αμναδες εξηκοντα ενιαυσιαι αμωμοι αυτη η εγκαινιωσις του θυσιαστηριου μετα το πληρωσαι τας χειρας αυτου και μετα το χρисαι αυτον 89 εν τω εισπορευεσθαι μωυσην εις την σκηνην του μαρτυριου λαλησαι αυτω και ηκουσεν την φωνην κυριου λαλουντος προς αυτον ανωθεν του ιλαστηριου ο εστιν επι της κιβωτου του μαρτυριου ανα μεσον των δυο χερουβιμ και ελαλει προς αυτον

Chapter 8

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 2 λαλησον τω ααρων και ερεις προς αυτον οταν επιτιθης τους λυχνους εκ μερους κατα προσωπον της λυχνιας φωτισουσιν οι επτα λυχνοι 3 και εποιησεν ουτως ααρων εκ του ενος μερους κατα προσωπον της λυχνιας εξηψεν τους λυχνους αυτης καθα συνεταξεν κυριος τω μωυση 4 και αυτη η κατασκευη της λυχνιας στερεα χρυση ο καυλος αυτης και τα κρινα αυτης στερεα ολη κατα το ειδος ο εδειξεν κυριος τω μωυση ουτως εποιησεν την λυχνιαν 5 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 6 λαβε τους λευιτας εκ μεσου υιων ισραηλ και αφαγνιεις αυτους 7 και ουτως ποιησεις αυτοις τον αγνισμον αυτων περιθρανεις αυτους υδωρ αγνισμου και επελευσεται ξυρον επι παν το σωμα αυτων και πλυνουσιν τα ιματια αυτων και καθαροι εσονται 8 και λημψονται μοσχον ενα εκ βοων και τουτου θυσιαν σεμιδαλεως αναπεποιημένην εν ελαιω και μοσχον ενιαυσιον εκ βοων λημψη περι αμαρτιας 9 και προσαξεις τους λευιτας εναντι της σκηνης του μαρτυριου και συναξεις πασαν συναγωγην υιων ισραηλ 10 και προσαξεις τους λευιτας εναντι κυριου και επιθησουσιν οι υιοι ισραηλ τας χειρας αυτων επι τους λευιτας 11 και αφοριει ααρων τους λευιτας αποδομα εναντι κυριου παρα των υιων ισραηλ και εσονται ωστε εργαζεσθαι τα εργα κυριου 12 οι δε λευιται επιθησουσιν τας χειρας επι τας κεφαλαι των μοσχων και ποιησει τον ενα

περι αμαρτίας και τον ενα εις ολοκαυτωμα κυριω εξιλασασθαι περι αυτων 13 και στησεις τους λευιτας εναντι κυριου και εναντι ααρων και εναντι των υιων αυτου και αποδωσεις αυτους αποδομα εναντι κυριου 14 και διαστελεις τους λευιτας εκ μεσου υιων ισραηλ και εσονται εμοι 15 και μετα ταυτα εισελευσονται οι λευιται εργαζεσθαι τα εργα της σκηνης του μαρτυριου και καθαριεις αυτους και αποδωσεις αυτους εναντι κυριου 16 οτι αποδομα αποδεδομενοι ουτοι μοι εισιν εκ μεσου υιων ισραηλ αντι των διανοιγοντων πασαν μητρην πρωτοτοκων παντων εκ των υιων ισραηλ ειληφα αυτους εμοι 17 οτι εμοι παν πρωτοτοκον εν υιοις ισραηλ απο ανθρωπου εως κτηνους η ημερα επαταξα παν πρωτοτοκον εν γη αιγυπτω ηγιασα αυτους εμοι 18 και ελαβον τους λευιτας αντι παντος πρωτοτοκου εν υιοις ισραηλ 19 και απεδωκα τους λευιτας αποδομα δεδομενους ααρων και τοις υιοις αυτου εκ μεσου υιων ισραηλ εργαζεσθαι τα εργα των υιων ισραηλ εν τη σκηνη του μαρτυριου και εξιλασκεσθαι περι των υιων ισραηλ και ουκ εσται εν τοις υιοις ισραηλ προσεγγιζων προς τα αγια 20 και εποιησεν μωυση και ααρων και πασα συναγωγή υιων ισραηλ τοις λευιταις καθα ενετειλατο κυριος τω μωυση περι των λευιτων ουτως εποιησαν αυτοις οι υιοι ισραηλ 21 και ηγνισαντο οι λευιται και επλυναντο τα ιματια και απεδωκεν αυτους ααρων αποδομα εναντι κυριου και εξιλασατο περι αυτων ααρων αφαγνισασθαι αυτους 22 και μετα ταυτα εισηλθον οι λευιται λειτουργειν την λειτουργιαν αυτων εν τη σκηνη του μαρτυριου εναντι ααρων και εναντι των υιων αυτου καθως συνεταξεν κυριος τω μωυση περι των λευιτων ουτως εποιησαν αυτοις 23 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 24 τουτο εστιν το περι των λευιτων απο πεντεκαιεικοσαετους και επανω εισελευσονται ενεργειν εν τη σκηνη του μαρτυριου 25 και απο πεντηκονταετους αποστησεται απο της λειτουργιας και ουκ εργαται ετι 26 και λειτουργησει ο αδελφος αυτου εν τη σκηνη του μαρτυριου φυλασσειν φυλακας εργα δε ουκ εργαται ουτως ποιησεις τοις λευιταις εν ταις φυλακαις αυτων

Chapter 9

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην εν τη ερημω σινα εν τω ετει τω δευτερω εξελθοντων αυτων εκ γης αιγυπτου εν τω μηνι τω πρωτω λεγων 2 ειπον και ποιειτωσαν οι υιοι ισραηλ το πασχα καθ' ωραν αυτου 3 τη τεσσαρεσκαιδεκατη ημερα του μηνος του πρωτου προς εσπεραν ποιησεις αυτο κατα καιρους κατα τον νομον αυτου και κατα την συγκρισιν αυτου ποιησεις αυτο 4 και ελαλησεν μωυσης τοις υιοις ισραηλ ποιησαι το πασχα 5 εναρχομενου τη τεσσαρεσκαιδεκατη ημερα του μηνος εν τη ερημω του σινα καθα συνεταξεν κυριος τω μωυση ουτως εποιησαν οι υιοι ισραηλ 6 και παρεγενοντο οι ανδρες οι ησαν ακαθαρμοι επι ψυχη ανθρωπου και ουκ ηδυναντο ποιησαι το πασχα εν τη ημερα εκεινη και

προσηλθον εναντιον μωυση και ααρων εν εκεινη τη ημερα 7 και ειπαν οι ανδρες εκεινοι προς αυτον ημεις ακαδαρτοι επι ψυχη ανθρωπου μη ουν υστερησωμεν προσενεγκαι το δωρον κυριω κατα καιρον αυτου εν μεσω υιων ισραηλ 8 και ειπεν προς αυτους μωυσης στητε αυτου και ακουσομαι τι εντελειται κυριος περι υμων 9 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 10 λαλησον τοις υιοις ισραηλ λεγων ανθρωπος ανθρωπος ος εαν γενηται ακαδαρτος επι ψυχη ανθρωπου η εν οδω μακραν υμιν η εν ταις γενεαις υμων και ποιησει το πασχα κυριω 11 εν τω μηνι τω δευτερω εν τη τεσσαρεσκαιδεκατη ημερα το προς εσπεραν ποιησουσιν αυτο επ' αζυμων και πικριδων φαγονται αυτο 12 ου καταλειψουσιν απ' αυτου εις το πρωι και οστουν ου συντριψουσιν απ' αυτου κατα τον νομον του πασχα ποιησουσιν αυτο 13 και ανθρωπος ος εαν καθαρος η και εν οδω μακρα ουκ εστιν και υστερηση ποιησαι το πασχα εξολεθρευθησεται η ψυχη εκεινη εκ του λαου αυτης οτι το δωρον κυριω ου προσηνεγκεν κατα τον καιρον αυτου αμαρτιαν αυτου λημψεται ο ανθρωπος εκεινος 14 εαν δε προσελθη προς υμας προσηλυτος εν τη γη υμων και ποιησει το πασχα κυριω κατα τον νομον του πασχα και κατα την συνταξιν αυτου ποιησει αυτο νομος εις εσται υμιν και τω προσηλυτω και τω αυτοχθονι της γης 15 και τη ημερα η εσταδη η σκηνη εκαλυψεν η νεφελη την σκηνην τον οικον του μαρτυριου και το εσπερας ην επι της σκηνης ως ειδος πυρος εως πρωι 16 ουτως εγινετο δια παντος η νεφελη εκαλυπτεν αυτην ημερας και ειδος πυρος την νυκτα 17 και ηνικα ανεβη η νεφελη απο της σκηνης και μετα ταυτα απηραν οι υιοι ισραηλ και εν τω τοπω ου αν εστη η νεφελη εκει παρενεβαλον οι υιοι ισραηλ 18 δια προσταγματος κυριου παρεμβαλουσιν οι υιοι ισραηλ και δια προσταγματος κυριου απαρουσιν πασας τας ημερας εν αις σκιαζει η νεφελη επι της σκηνης παρεμβαλουσιν οι υιοι ισραηλ 19 και οταν εφελκηται η νεφελη επι της σκηνης ημερας πλειους και φυλαξονται οι υιοι ισραηλ την φυλακην του θεου και ου μη εξαρωσιν 20 και εσται οταν σκεπαση η νεφελη ημερας αριθμω επι της σκηνης δια φωνης κυριου παρεμβαλουσιν και δια προσταγματος κυριου απαρουσιν 21 και εσται οταν γενηται η νεφελη αφ' εσπερας εως πρωι και αναβη η νεφελη το πρωι και απαρουσιν ημερας η νυκτος 22 μηνος ημερας πλεοναζουσης της νεφελης σκιαζουσης επ' αυτης παρεμβαλουσιν οι υιοι ισραηλ και ου μη απαρωσιν 23 οτι δια προσταγματος κυριου απαρουσιν την φυλακην κυριου εφυλαξαντο δια προσταγματος κυριου εν χειρι μωυση

Chapter 10

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 2 ποιησον σεαυτω δυο σαλπιγγας αργυρας ελατας ποιησεις αυτας και εσονται σοι ανακαλιν την συναγωγην και εξαιρειν τας παρεμβολας 3 και σαλπισεις εν αυταις και συναχθησεται πασα η

συναγωγή επι την θύραν της σκηνής του μαρτυριου 4 εαν δε εν μια σαλπισωσιν προσελευσονται προς σε παντες οι αρχοντες αρχηγοι ισραηλ 5 και σαλπιειτε σημασιαν και εξαρουσιν αι παρεμβολαι αι παρεμβαλλουσαι ανατολας 6 και σαλπιειτε σημασιαν δευτεραν και εξαρουσιν αι παρεμβολαι αι παρεμβαλλουσαι λιβα και σαλπιειτε σημασιαν τριτην και εξαρουσιν αι παρεμβολαι αι παρεμβαλλουσαι παρα θαλασσαν και σαλπιειτε σημασιαν τεταρτην και εξαρουσιν αι παρεμβολαι αι παρεμβαλλουσαι προς βορραν σημασια σαλπιουσιν εν τη εξαρσει αυτων 7 και οταν συναγαγητε την συναγωγην σαλπιειτε και ου σημασια 8 και οι υιοι ααρων οι ιερεις σαλπιουσιν ταις σαλπιγξιν και εσται υμιν νομιμον αιωνιον εις τας γενεας υμων 9 εαν δε εξελθητε εις πολεμον εν τη γη υμων προς τους υπεναντιους τους ανθεστηκοτας υμιν και σημειναιτε ταις σαλπιγξιν και αναμνησθησεσθε εναντι κυριου και διασωθησεσθε απο των εχθρων υμων 10 και εν ταις ημεραις της ευφροσυνης υμων και εν ταις εορταις υμων και εν ταις νουμηνιαις υμων σαλπιειτε ταις σαλπιγξιν επι τοις ολοκαυτωμασιν και επι ταις θυσιας των σωτηριων υμων και εσται υμιν αναμνησις εναντι του θεου υμων εγω κυριος ο θεος υμων 11 και εγενετο εν τω ενιαυτω τω δευτερω εν τω μηνι τω δευτερω εικαδι του μηνος ανεβη η νεφελη απο της σκηνής του μαρτυριου 12 και εξηραν οι υιοι ισραηλ συν απαρταις αυτων εν τη ερημω σινα και εστη η νεφελη εν τη ερημω του φαραν 13 και εξηραν πρωτοι δια φωνης κυριου εν χειρι μουση 14 και εξηραν ταγμα παρεμβολης υιων ιουδα πρωτοι συν δυναμει αυτων και επι της δυναμεως αυτων ναασσων υιος αμιναδαβ 15 και επι της δυναμεως φυλης υιων ισσαχαρ ναθαναηλ υιος σωγαρ 16 και επι της δυναμεως φυλης υιων ζαβουλων ελιαβ υιος χαϊλων 17 και καδελουσιν την σκηνην και εξαρουσιν οι υιοι γεδσων και οι υιοι μερ-αρι αιροντες την σκηνην 18 και εξηραν ταγμα παρεμβολης ρουβην συν δυναμει αυτων και επι της δυναμεως αυτων ελίσουρ υιος σεδιουρ 19 και επι της δυναμεως φυλης υιων συμων σαλαμιηλ υιος σουρισαδαι 20 και επι της δυναμεως φυλης υιων γαδ ελίσαφ ο του ραγουηλ 21 και εξαρουσιν οι υιοι κααθ αιροντες τα αγια και στησουσιν την σκηνην εως παραγενωνται 22 και εξαρουσιν ταγμα παρεμβολης εφραιμ συν δυναμει αυτων και επι της δυναμεως αυτων ελίσαμα υιος εμιουδ 23 και επι της δυναμεως φυλης υιων μανασση γαμαλιηλ ο του φαδασσουρ 24 και επι της δυναμεως φυλης υιων βενιαμιν αβιδαν ο του γαδεωνι 25 και εξαρουσιν ταγμα παρεμβολης υιων δαν εσχατοι πασων των παρεμβολων συν δυναμει αυτων και επι της δυναμεως αυτων αχιζερ ο του αμισαδαι 26 και επι της δυναμεως φυλης υιων ασηρ φαγαιηλ υιος εχραν 27 και επι της δυναμεως φυλης υιων νεφ-δαλι αχιρε υιος αιναν 28 αυται αι στρατιαι υιων ισραηλ και εξηραν συν δυναμει αυτων 29 και ειπεν μουσης τω ιωβαβ υιω ραγουηλ τω μαδιανιτη τω γαμβρω μουση εξαιρομεν ημεις εις τον τοπον ον ειπεν κυριος τουτον δωσω υμιν δευρο μεθ' ημων και ευ σε ποιησομεν οτι κυριος ελαλησεν καλα περι ισραηλ 30 και

ειπεν προς αυτον ου πορευσομαι αλλα εις την γην μου και εις την γενεαν μου 31 και ειπεν μη εγκαταλιπης ημας ου εινεκεν ησθα μεθ' ημων εν τη ερημω και εση εν ημιν πρεσβυτης 32 και εσται εαν πορευθης μεθ' ημων και εσται τα αγαθα εκεινα οσα εαν αγαθοποιηση κυριος ημας και ευ σε ποιησομεν 33 και εξηραν εκ του ορους κυριου οδον τριων ημερων και η κιβωτος της διαδηκης κυριου προεπορευετο προτερα αυτων οδον τριων ημερων κατασκεψασθαι αυτοις αναπαυσιν 34 και εγενετο εν τω εξαιρειν την κιβωτον και ειπεν μωυσης εξεγερθητι κυριε διασκορπισθητωσαν οι εχδροι σου φυγετωσαν παντες οι μισουντες σε 35 και εν τη καταπαυσει ειπεν επιστρεφε κυριε χιλιαδας μυριαδας εν τω ισραηλ 36 και η νεφελη εγενετο σκιαζουσα επ' αυτοις ημερας εν τω εξαιρειν αυτους εκ της παρεμβολης

Chapter 11

1 και ην ο λαος γογγυζων πονηρα εναντι κυριου και ηκουσεν κυριος και εδυμωθη οργη και εξεκαυθη εν αυτοις πυρ παρα κυριου και κατεφαγεν μερος τι της παρεμβολης 2 και εκεκραξεν ο λαος προς μωυσην και ηυξατο μωυσης προς κυριον και εκοπασεν το πυρ 3 και εκληθη το ονομα του τοπου εκεινου εμπυρισμος οτι εξεκαυθη εν αυτοις πυρ παρα κυριου 4 και ο επιμικτος ο εν αυτοις επεδυμησαν επιθυμιαν και καδισαντες εκλαιον και οι υιοι ισραηλ και ειπαν τις ημας ψωμει κρεα 5 εμνησθημεν τους ιχθυας ους ησδιομεν εν αιγυπτω δωρεαν και τους σικυας και τους πεπονας και τα πρασα και τα κρομμυα και τα σκορδα 6 νυνι δε η ψυχη ημων καταξηρος ουδεν πλην εις το μαννα οι οφθαλμοι ημων 7 το δε μαννα ωσει σπερμα κοριου εστιν και το ειδος αυτου ειδος κρυσταλλου 8 και διεπορευετο ο λαος και συνελεγον και ηληθον αυτο εν τω μυλω και ετριβον εν τη θυια και ηψουν αυτο εν τη χυτρα και εποιουν αυτο εγκρυφιας και ην η ηδονη αυτου ωσει γευμα εγκρις εξ ελαιου 9 και οταν κατεβη η δροσος επι την παρεμβολην νυκτος κατεβαινεν το μαννα επ' αυτης 10 και ηκουσεν μωυσης κλαιοντων αυτων κατα δημους αυτων εκαστον επι της θυρας αυτου και εδυμωθη οργη κυριος σφοδρα και εναντι μωυση ην πονηρον 11 και ειπεν μωυσης προς κυριον ινα τι εκακωσας τον θεραποντα σου και δια τι ουχ ευρηκα χαριν εναντιον σου επιθειναι την ορμην του λαου τουτου επ' εμε 12 μη εγω εν γαστρι ελαβον παντα τον λαον τουτον η εγω ετεκον αυτους οτι λεγεις μοι λαβε αυτον εις τον κολπον σου ωσει αραι τιθηνος τον δηλαζοντα εις την γην ην ωμοσας τοις πατрасιν αυτων 13 ποθεν μοι κρεα δουναι παντι τω λαω τουτω οτι κλαιουσιν επ' εμοι λεγοντες δος ημιν κρεα ινα φαγωμεν 14 ου δυνησομαι εγω μονος φερειν τον λαον τουτον οτι βαρυτερον μοι εστιν το ρημα τουτο 15 ει δε ουτως συ ποιεις μοι αποκτεινον με αναιρεσει ει ευρηκα ελεος παρα σοι ινα μη ιδω μου την κακωσιν 16 και ειπεν κυριος προς μωυσην συναγαγε

μοι εβδομηκοντα ανδρας απο των πρεσβυτερων ισραηλ ους αυτος συ οιδας οτι ουτοι εισιν πρεσβυτεροι του λαου και γραμματαις αυτων και αξεις αυτους προς την σκηνην του μαρτυριου και στησονται εκει μετα σου 17 και καταβησομαι και λαλησω εκει μετα σου και αφελω απο του πνευματος του επι σοι και επιθησω επ' αυτους και συναντιλημφονται μετα σου την ορμην του λαου και ουκ οισεις αυτους συ μονος 18 και τω λαω ερεις αγνισασθε εις αυριον και φαγεσθε κρεα οτι εκλαυσατε εναντι κυριου λεγοντες τις ημας ψωμει κρεα οτι καλον ημιν εστιν εν αιγυπτω και δωσει κυριος υμιν κρεα φαγειν και φαγεσθε κρεα 19 ουχ ημεραν μιαν φαγεσθε ουδε δυο ουδε πεντε ημερας ουδε δεκα ημερας ουδε εικοσι ημερας 20 εως μηνος ημερων φαγεσθε εως αν εξελθη εκ των μυκτηρων υμων και εσται υμιν εις χολεραν οτι ηπειθησατε κυριω ος εστιν εν υμιν και εκλαυσατε εναντιον αυτου λεγοντες ινα τι ημιν εξελθειν εξ αιγυπτου 21 και ειπεν μωυσης εξακοσιαι χιλιαδες πεζων ο λαος εν οις ειμι εν αυτοις και συ ειπας κρεα δωσω αυτοις φαγειν και φαγονται μηνα ημερων 22 μη προβατα και βοες σφαγησονται αυτοις και αρκεσει αυτοις η παν το οψος της θαλασσης συναχθησεται αυτοις και αρκεσει αυτοις 23 και ειπεν κυριος προς μωυσην μη χειρ κυριου ουκ εξαρκεσει ηδη γνωσει ει επικαταλημψεται σε ο λογος μου η ου 24 και εξηλθεν μωυσης και ελαλησεν προς τον λαον τα ρηματα κυριου και συνηγαγεν εβδομηκοντα ανδρας απο των πρεσβυτερων του λαου και εστησεν αυτους κυκλω της σκηνης 25 και κατεβη κυριος εν νεφελη και ελαλησεν προς αυτον και παρειλατο απο του πνευματος του επ' αυτω και επεθηκεν επι τους εβδομηκοντα ανδρας τους πρεσβυτερους ως δε επανεπαυσατο το πνευμα επ' αυτους και επροφητευσαν και ουκετι προσεδεντο 26 και κατελειφθησαν δυο ανδρες εν τη παρεμβολη ονομα τω ενι ελδαδ και ονομα τω δευτερω μωδαδ και επανεπαυσατο επ' αυτους το πνευμα και ουτοι ησαν των καταγεγραμμενων και ουκ ηλθον προς την σκηνην και επροφητευσαν εν τη παρεμβολη 27 και προσδραμων ο νεανισκος απηγγειλεν μωυση και ειπεν λεγων ελδαδ και μωδαδ προφητεουσιν εν τη παρεμβολη 28 και αποκριθεις ιησους ο του ναυη ο παρεστηκως μωυση ο εκλεκτος ειπεν κυριε μωυση κωλυσον αυτους 29 και ειπεν αυτω μωυσης μη ζηλοις συ μοι και τις δωη παντα τον λαον κυριου προφητας οταν δω κυριος το πνευμα αυτου επ' αυτους 30 και απηλθεν μωυσης εις την παρεμβολην αυτος και οι πρεσβυτεροι ισραηλ 31 και πνευμα εξηλθεν παρα κυριου και εξεπερασεν ορτυγομητραν απο της θαλασσης και επεβαλεν επι την παρεμβολην οδον ημερας εντευθεν και οδον ημερας εντευθεν κυκλω της παρεμβολης ωσει διπηχυ απο της γης 32 και αναστας ο λαος ολην την ημεραν και ολην την νυκτα και ολην την ημεραν την επαυριον και συνηγαγον την ορτυγομητραν ο το ολιγον συνηγαγεν δεκα κορους και εψυξαν εαυτοις ψυγμους κυκλω της παρεμβολης 33 τα κρεα ετι ην εν τοις οδουσιν αυτων πριν η εκλειπειν και κυριος εδυμωθη εις τον λαον και επαταξεν κυριος τον λαον πληγην μεγαλην σφοδρα 34 και εκληθη το

ονομα του τοπου εκεινου μνηματα της επιθυμιας οτι εκει εθαψαν τον λαον τον επιθυμητην 35 απο μνηματων επιθυμιας εξηρεν ο λαος εις ασηρωθ και εγενετο ο λαος εν ασηρωθ

Chapter 12

1 και ελαλησεν μαριαμ και ααρων κατα μωυση ενεκεν της γυναικος της αιδιοπισσης ην ελαβεν μωυσης οτι γυναικα αιδιοπισσαν ελαβεν 2 και ειπαν μη μωυση μονω λελαληκεν κυριος ουχι και ημιν ελαλησεν και ηκουσεν κυριος 3 και ο ανθρωπος μωυσης πρην+ς σφοδρα παρα παντας τους ανθρωπους τους οντας επι της γης 4 και ειπεν κυριος παραχρημα προς μωυσην και μαριαμ και ααρων εξελθατε υμεις οι τρεις εις την σκηνην του μαρτυριου και εξηλθον οι τρεις εις την σκηνην του μαρτυριου 5 και κατεβη κυριος εν στυλω νεφελης και εστη επι της θυρας της σκηνης του μαρτυριου και εκληθησαν ααρων και μαριαμ και εξηλθοσαν αμφοτεροι 6 και ειπεν προς αυτους ακουσατε των λογων μου εαν γενηται προφητης υμων κυριω εν οραματι αυτω γνωσθησομαι και εν υπνω λαλησω αυτω 7 ουχ ουτως ο θεραπων μου μωυσης εν ολω τω οικω μου πιστος εστιν 8 στομα κατα στομα λαλησω αυτω εν ειδει και ου δι' αινιγματων και την δοξαν κυριου ειδεν και δια τι ουκ εφοβηθητε καταλαλησαι κατα του θεραποντος μου μωυση 9 και οργη θυμου κυριου επ' αυτοις και απηλθεν 10 και η νεφελη απεστη απο της σκηνης και ιδου μαριαμ λεπρωσα ωσει χιων και επεβλεψεν ααρων επι μαριαμ και ιδου λεπρωσα 11 και ειπεν ααρων προς μωυσην δεομαι κυριε μη συνεπιδη ημιν αμαρτιαν διοτι ηγνοησαμεν καθοτι ημαρτομεν 12 μη γενηται ωσει ισον θανατω ωσει εκτρωμα εκπορευομενον εκ μητρας μητρος και κατεσθιει το ημισυ των σαρκων αυτης 13 και εβοησεν μωυσης προς κυριον λεγων ο θεος δεομαι σου ιασαι αυτην 14 και ειπεν κυριος προς μωυσην ει ο πατηρ αυτης πτυων ενεπτυσεν εις το προσωπον αυτης ουκ εντραπησεται επτα ημερας αφορισθητω επτα ημερας εξω της παρεμβολης και μετα ταυτα εισελευσεται 15 και αφωρισθη μαριαμ εξω της παρεμβολης επτα ημερας και ο λαος ουκ εξηρεν εως εκαθαρισθη μαριαμ 16 και μετα ταυτα εξηρεν ο λαος εξ ασηρωθ και παρενεβαλον εν τη ερημω του φαραν

Chapter 13

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 2 αποστειλον σεαυτω ανδρας και κατασκεψασθωσαν την γην των χαναναιων ην εγω διδωμι τοις υιοις ισραηλ εις κατασχεσιν ανδρα ενα κατα φυλην κατα δημους πατριων αυτων αποστελεις αυτους παντα αρχηγον εξ αυτων 3 και εξαπεστειλεν αυτους μωυσης εκ της ερημου φαραν δια φωνης κυριου παντες ανδρες αρχηγοι υιων ισραηλ ουτοι 4 και ταυ-

τα τα ονοματα αυτων της φυλης ρουβην σαλαμιηλ υιος ζακχουρ 5 της φυλης
συμεων σαφατ υιος σουρι 6 της φυλης ιουδα χαλεβ υιος ιεφοννη 7 της φυλης
ισσαχαρ ιγααλ υιος ιωσηφ 8 της φυλης εφραιμ αυση υιος ναυη 9 της φυλης
βενιαμιν φαλτι υιος ραφου 10 της φυλης ζαβουλων γουδιηλ υιος σουδι 11 της
φυλης ιωσηφ των υιων μανασση γαδδι υιος σουσι 12 της φυλης δαν αμειηλ υιος
γαμαλι 13 της φυλης ασηρ σαδουρ υιος μιχαηλ 14 της φυλης νεφθαλι ναβι υιος
ιαβι 15 της φυλης γαδ γουδιηλ υιος μακχι 16 ταυτα τα ονοματα των ανδρων ους
απεστειλεν μωυσης κατασκεψασθαι την γην και επωνομασεν μωυσης τον αυση
υιον ναυη ιησουν 17 και απεστειλεν αυτους μωυσης κατασκεψασθαι την γην
χανααν και ειπεν προς αυτους αναβητε ταυτη τη ερημω και αναβησεσθε εις το
ορος 18 και οψεσθε την γην τις εστιν και τον λαον τον εγκαθημενον επ' αυτης
ει ισχυροτερος εστιν η ασθενης ει ολιγοι εισιν η πολλοι 19 και τις η γη εις ην
ουτοι εγκαθηνται επ' αυτης ει καλη εστιν η πονηρα και τινες αι πολεις εις ας
ουτοι κατοικουσιν εν αυταις ει εν τειχηρεσιν η εν ατειχιστοις 20 και τις η γη ει
πιων η παρειμενη ει εστιν εν αυτη δενδρα η ου και προσκαρτερησαντες λημψεσθε
απο των καρπων της γης και αι ημεραι ημεραι εαρος προδρομοι σταφυλης 21 και
αναβαντες κατεσκεψαντο την γην απο της ερημου σιν εως ρααβ εισπορευομενων
εφραθ 22 και ανεβησαν κατα την ερημον και ηλθον εως χεβρων και εκει αχιμαν
και σεσσι και θελαμιν γενεαι εναχ και χεβρων επτα ετεσιν ωκοδομηθη προ του
τανιν αιγυπτου 23 και ηλδοσαν εως φαραγγος βοτρυος και κατεσκεψαντο αυτην
και εκοψαν εκειθεν κλημα και βοτρυν σταφυλης ενα επ' αυτου και ηραν αυτον
επ' αναφορευσιν και απο των ρων και απο των συκων 24 τον τοπον εκεινον
επωνομασαν φαραγξ βοτρυος δια τον βοτρυν ον εκοψαν εκειθεν οι υιοι ισραηλ
25 και απεστρεψαν εκειθεν κατασκεψαμενοι την γην μετα τεσσαρακοντα ημερας
26 και πορευθεντες ηλθον προς μωυσην και ααρων και προς πασαν συναγωγη-
ν υιων ισραηλ εις την ερημον φαραν καδης και απεκριθησαν αυτοις ρημα και
παση τη συναγωγη και εδειξαν τον καρπον της γης 27 και διηγησαντο αυτω και
ειπαν ηλθαμεν εις την γην εις ην απεστειλας ημας γην ρεουσαν γαλα και μελι και
ουτος ο καρπος αυτης 28 αλλ' η οτι θρασυ το εθνος το κατοικουν επ' αυτης και
αι πολεις οχυραι τετειχισμεναι και μεγαλαι σφοδρα και την γενεαν εναχ εωρακα-
μεν εκει 29 και αμαληκ κατοικει εν τη γη τη προς νοτον και ο χετταιος και ο
ευαιος και ο ιεβουσαιος και ο αμορραιοι κατοικει εν τη ορεινη και ο χαναναιος
κατοικει παρα θαλασσαν και παρα τον ιορδανην ποταμον 30 και κατεσιωπησεν
χαλεβ τον λαον προς μωυσην και ειπεν αυτω ουχι αλλα αναβαντες αναβησομεθα
και κατακληρονομησομεν αυτην οτι δυνατοι δυνησομεθα προς αυτους 31 και οι
ανθρωποι οι συναναβαντες μετ' αυτου ειπαν ουκ αναβαινομεν οτι ου μη δυνωμε-
θα αναβηναι προς το εθνος οτι ισχυροτερον εστιν ημων μαλλον 32 και εξηνεγκαν
εκστασιν της γης ην κατεσκεψαντο αυτην προς τους υιους ισραηλ λεγοντες την

γην ην παρηλθομεν αυτην κατασκεψασθαι γη κατεσδουσα τους κατοικουντας επ' αυτης εστιν πας ο λαος ον εωρακαμεν εν αυτη ανδρες υπερμηκεις 33 και εκει εωρακαμεν τους γιγαντας και ημεν ενωπιον αυτων ωσει ακριδες αλλα και ουτως ημεν ενωπιον αυτων

Chapter 14

1 και αναλαβουσα πασα η συναγωγη εδωκεν φωνην και εκλαιεν ο λαος ολην την νυχτα εκεινην 2 και διεγογγυζον επι μωυσην και ααρων παντες οι υιοι ισραηλ και ειπαν προς αυτους πασα η συναγωγη οφελον απεθανομεν εν γη αιγυπτω η εν τη ερημω ταυτη ει απεθανομεν 3 και ινα τι κυριος εισαγει ημας εις την γην ταυτην πεσειν εν πολεμω αι γυναικες ημων και τα παιδια εσονται εις διαρπαγην νυν ουν βελτιον ημιν εστιν αποστραφηναι εις αιγυπτον 4 και ειπαν ετερος τω ετερω δωμεν αρχηγον και αποστρεψωμεν εις αιγυπτον 5 και επεσεν μωυσης και ααρων επι προσωπον εναντιον πασης συναγωγης υιων ισραηλ 6 ιησους δε ο του ναυη και χαλεβ ο του ιεφοννη των κατασκεψαμενων την γην διερρηξαν τα ιματια αυτων 7 και ειπαν προς πασαν συναγωγην υιων ισραηλ λεγοντες η γη ην κατεσκεψαμεθα αυτην αγαθη εστιν σφοδρα σφοδρα 8 ει αιρετιζει ημας κυριος εισαξει ημας εις την γην ταυτην και δωσει αυτην ημιν γη ητις εστιν ρεουσα γαλα και μελι 9 αλλα απο του κυριου μη αποσταται γινεσθε υμεις δε μη φοβηθητε τον λαον της γης οτι καταβρωμα ημιν εστιν αφεστηκεν γαρ ο καιρος απ' αυτων ο δε κυριος εν ημιν μη φοβηθητε αυτους 10 και ειπεν πασα η συναγωγη καταλιθοβολησαι αυτους εν λιθοις και η δοξα κυριου ωφθη εν νεφελη επι της σκηνης του μαρτυριου εν πασι τοις υιοις ισραηλ 11 και ειπεν κυριος προς μωυσην εως τινος παροξυνει με ο λαος ουτος και εως τινος ου πιστευουσιν μοι εν πασιν τοις σημειοις οις εποιησα εν αυτοις 12 παταξω αυτους θανατω και απολω αυτους και ποιησω σε και τον οικον του πατρος σου εις εθνος μεγα και πολυ μαλλον η τουτο 13 και ειπεν μωυσης προς κυριον και ακουσεται αιγυπτος οτι ανηγαγες τη ισχυι σου τον λαον τουτον εξ αυτων 14 αλλα και παντες οι κατοικουντες επι της γης ταυτης ακηκοασιν οτι συ ει κυριος εν τω λαω τουτω οστις οφθαλμοις κατ' οφθαλμους οπταζη κυριε και η νεφελη σου εφεστηκεν επ' αυτων και εν στυλω νεφελης συ πορευη προτερος αυτων την ημεραν και εν στυλω πυρος την νυχτα 15 και εκτριψεις τον λαον τουτον ωσει ανθρωπον ενα και ερουσιν τα εθνη οσοι ακηκοασιν το ονομα σου λεγοντες 16 παρα το μη δυνασθαι κυριον εισαγαγειν τον λαον τουτον εις την γην ην ωμοσεν αυτοις κατεστρωσεν αυτους εν τη ερημω 17 και νυν υψωδητω η ισχυς σου κυριε ον τροπον ειπας λεγων 18 κυριος μακροθυμος και πολυελεος και αληθινος αφαιρων ανομιας και αδικιας και αμαρτιας και καθαρισμω ου καθαριει τον ενοχον αποδιδους αμαρτιας πατερων επι τεκνα εως τριτης και τεταρτης 19

αφες την αμαρτιαν τω λαω τουτω κατα το μεγα ελεος σου καθαπερ ιλεως αυτοις
εγενου απ' αιγυπτου εως του νυν 20 και ειπεν κυριος προς μωυσην ιλεως αυτοις
ειμι κατα το ρημα σου 21 αλλα ζω εγω και ζων το ονομα μου και εμπλησει η δοξα
κυριου πασαν την γην 22 οτι παντες οι ανδρες οι ορωντες την δοξαν μου και
τα σημεια α εποιησα εν αιγυπτω και εν τη ερημω ταυτη και επειρασαν με τουτο
δεκατον και ουκ εισηκουσαν μου της φωνης 23 η μην ουκ οψονται την γην ην
ωμοσα τοις πατрасιν αυτων αλλ' η τα τεκνα αυτων α εστιν μετ' εμου ωδε οσοι ουκ
οιδασιν αγαθον ουδε κακον πας νεωτερος απειρος τουτοις δωσω την γην παντες
δε οι παροξυναντες με ουκ οψονται αυτην 24 ο δε παις μου χαλεβ οτι εγενηθη
πνευμα ετερον εν αυτω και επηκολουθησεν μοι εισαξω αυτον εις την γην εις ην
εισηλθεν εκει και το σπερμα αυτου κληρονομησει αυτην 25 ο δε αμαληκ και ο
χαναναιος κατοικουσιν εν τη κοιλαδι αυριον επιστραφητε υμεις και απαρατε εις
την ερημον οδον θαλασσαν ερυθραν 26 και ειπεν κυριος προς μωυσην και ααρων
λεγων 27 εως τινος την συναγωγην την πονηραν ταυτην α αυτοι γογγυζουσιν
εναντιον εμου την γογγυσιν των υιων ισραηλ ην εγογγυσαν περι υμων ακηκοα
28 ειπον αυτοις ζω εγω λεγει κυριος η μην ον τροπον λελαληκατε εις τα ωτα
μου ουτως ποιησω υμιν 29 εν τη ερημω ταυτη πεσειται τα κωλα υμων και πασα
η επισκοπη υμων και οι κατηριθιμνημενοι υμων απο εικοσαετους και επανω οσοι
εγογγυσαν επ' εμοι 30 ει υμεις εισελευσεσθε εις την γην εφ' ην εξετεινα την χειρα
μου κατασκηνωσαι υμας επ' αυτης αλλ' η χαλεβ υιος ιεφοννη και ιησους ο του
ναυη 31 και τα παιδια α ειπατε εν διαρπαγη εσεσθαι εισαξω αυτους εις την γην
και κληρονομησουσιν την γην ην υμεις απεστητε απ' αυτης 32 και τα κωλα υμων
πεσειται εν τη ερημω ταυτη 33 οι δε υιοι υμων εσονται νεμομενοι εν τη ερημω
τεσσαρακοντα ετη και ανοισουσιν την πορνειαν υμων εως αν αναλωθη τα κωλα
υμων εν τη ερημω 34 κατα τον αριθμον των ημερων οσας κατεσκεψασθε την
γην τεσσαρακοντα ημερας ημεραν του ενιαυτου λημψεσθε τας αμαρτίας υμων
τεσσαρακοντα ετη και γνωσεσθε τον θυμον της οργης μου 35 εγω κυριος ελαλησα
η μην ουτως ποιησω τη συναγωγη τη πονηρα ταυτη τη επισυνεσταμενη επ' εμε
εν τη ερημω ταυτη εξαναλωθησονται και εκει αποθανουνται 36 και οι ανθρωποι
ους απεστειλεν μωυσης κατασκεψασθαι την γην και παραγενηθεντες διεγογγυσαν
κατ' αυτης προς την συναγωγην εξενεγκαι ρηματα πονηρα περι της γης 37 και
απεθανον οι ανθρωποι οι κατειπαντες κατα της γης πονηρα εν τη πληγη εναντι
κυριου 38 και ιησους υιος ναυη και χαλεβ υιος ιεφοννη εζησαν απο των ανθρωπ-
ων εκεινων των πεπορευμενων κατασκεψασθαι την γην 39 και ελαλησεν μωυσης
τα ρηματα ταυτα προς παντας υιους ισραηλ και επενδησεν ο λαος σφοδρα 40
και ορδρισαντες το πρωι ανεβησαν εις την κορυφην του ορους λεγοντες ιδου οιδε
ημεις αναβησομεθα εις τον τοπον ον ειπεν κυριος οτι ημαρτομεν 41 και ειπεν
μωυσης ινα τι υμεις παραβαινετε το ρημα κυριου ουκ ευοδα εσται υμιν 42 μη

αναβαινετε ου γαρ εστιν κυριος μεθ' υμων και πεσεισθε προ προσωπου των εχθρων υμων 43 οτι ο αμαληκ και ο χαναναιος εκει εμπροσθεν υμων και πεσεισθε μαχαιρα ου εινεκεν απεστραφητε απειδουντες κυριω και ουκ εσται κυριος εν υμιν 44 και διαβιασαμενοι ανεβησαν επι την κορυφην του ορους η δε κιβωτος της διαθηκης κυριου και μωυσης ουκ εκινηθησαν εκ της παρεμβολης 45 και κατεβη ο αμαληκ και ο χαναναιος ο εγκαθημενος εν τω ορει εκεινω και ετρεψαντο αυτους και κατεκοψαν αυτους εως ερμαν και απεστραφησαν εις την παρεμβολην

Chapter 15

1 και ειπεν κυριος προς μωυσην λεγων 2 λαλησον τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους οταν εισελθητε εις την γην της κατοικησεως υμων ην εγω διδωμι υμιν 3 και ποιησεις ολοκαυτωματα κυριω ολοκαρπωμα η θυσιαν μεγαλυναι ευχην η καθ' εκουσιον η εν ταις εορταις υμων ποιησαι οσμην ευωδιας κυριω ει μεν απο των βοων η απο των προβατων 4 και προσοισει ο προσφερων το δωρον αυτου κυριω θυσιαν σεμιδαλεως δεκατον του οιφι αναπεποιημενης εν ελαιω εν τεταρτω του ιν 5 και οινον εις σπονδην το τεταρτον του ιν ποιησετε επι της ολοκαυτωσεως η επι της θυσιας τω αμνω τω ενι ποιησεις τοσουτο καρπωμα οσμην ευωδιας τω κυριω 6 και τω κριω οταν ποιητε αυτον η εις ολοκαυτωμα η εις θυσιαν ποιησεις θυσιαν σεμιδαλεως δυο δεκατα αναπεποιημενης εν ελαιω το τριτον του ιν 7 και οινον εις σπονδην το τριτον του ιν προσοισετε εις οσμην ευωδιας κυριω 8 εαν δε απο των βοων ποιητε εις ολοκαυτωμα η εις θυσιαν μεγαλυναι ευχην η εις σωτηριον κυριω 9 και προσοισει επι του μοσχου θυσιαν σεμιδαλεως τρια δεκατα αναπεποιημενης εν ελαιω ημισυ του ιν 10 και οινον εις σπονδην το ημισυ του ιν καρπωμα οσμην ευωδιας κυριω 11 ουτως ποιησεις τω μοσχω τω ενι η τω κριω τω ενι η τω αμνω τω ενι εκ των προβατων η εκ των αιγων 12 κατα τον αριθμον ων εαν ποιησητε ουτω ποιησετε τω ενι κατα τον αριθμον αυτων 13 πας ο αυτοχθων ποιησει ουτως τοιαυτα προσενεγκαι καρπωματα εις οσμην ευωδιας κυριω 14 εαν δε προσηλυτος εν υμιν προσγενηται εν τη γη υμων η ος αν γενηται εν υμιν εν ταις γενεαις υμων και ποιησει καρπωμα οσμην ευωδιας κυριω ον τροπον ποιειτε υμεις ουτως ποιησει η συναγωγη κυριω 15 νομος εις εσται υμιν και τοις προσηλυτοις τοις προσκειμενοις εν υμιν νομος αιωνιος εις γενεας υμων ως υμεις και ο προσηλυτος εσται εναντι κυριου 16 νομος εις εσται και δικαιωμα εν εσται υμιν και τω προσηλυτω τω προσκειμενω εν υμιν 17 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 18 λαλησον τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους εν τω εισπορευεσθαι υμας εις την γην εις ην εγω εισαγω υμας εκει 19 και εσται οταν εσθητε υμεις απο των αρτων της γης αφελειτε αφαιρεμα αφορισμα κυριω 20 απαρχην φυραματος υμων αρτον αφαιρεμα αφοριετε αυτο ως αφαιρεμα απο αλω

ουτως αφελειτε αυτον 21 απαρχην φυραματος υμων και δωσετε κυριω αφαιρεμα εις τας γενεας υμων 22 οταν δε διαμαρτητε και μη ποιησητε πασας τας εντολας ταυτας ας ελαλησεν κυριος προς μωυσην 23 καθα συνεταξεν κυριος προς υμας εν χειρι μωυση απο της ημερας ης συνεταξεν κυριος προς υμας και επεκεινα εις τας γενεας υμων 24 και εσται εαν εξ οφθαλμων της συναγωγης γενηθη ακουσιως και ποιησει πασα η συναγωγή μωσχον ενα εκ βοων αμωμον εις ολοκαυτωμα εις οσμην ευωδιας κυριω και θυσιαν τουτου και σπονδην αυτου κατα την συνταξιν και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας 25 και εξιλασεται ο ιερεις περι πασης συναγωγης υιων ισραηλ και αφεθησεται αυτοις οτι ακουσιον εστιν και αυτοι ηνεγκαν το δωρον αυτων καρπωμα κυριω περι της αμαρτιας αυτων εναντι κυριου περι των ακουσιων αυτων 26 και αφεθησεται κατα πασαν συναγωγήν υιων ισραηλ και τω προσηλυτω τω προσκειμενω προς υμας οτι παντι τω λαω ακουσιον 27 εαν δε ψυχη μια αμαρτη ακουσιως προσαξει αιγα μιαν ενιαυσιαν περι αμαρτιας 28 και εξιλασεται ο ιερεις περι της ψυχης της ακουσιασθειας και αμαρτουσης ακουσιως εναντι κυριου εξιλασασθαι περι αυτου 29 τω εγγωριω εν υιοις ισραηλ και τω προσηλυτω τω προσκειμενω εν αυτοις νομος εις εσται αυτοις ος αν ποιηση ακουσιως 30 και ψυχη ητις ποιησει εν χειρι υπερηφανιας απο των αυτοχθονων η απο των προσηλυτων τον θεον ουτος παροξυνει εξολεθρευθησεται η ψυχη εκεινη εκ του λαου αυτης 31 οτι το ρημα κυριου εφαυλισεν και τας εντολας αυτου διεσκεδασεν εκτριψει εκτριβησεται η ψυχη εκεινη η αμαρτια αυτης εν αυτη 32 και ησαν οι υιοι ισραηλ εν τη ερημω και ευρον ανδρα συλλεγοντα ξυλα τη ημερα των σαββατων 33 και προσηγαγον αυτον οι ευροντες αυτον συλλεγοντα ξυλα τη ημερα των σαββατων προς μωυσην και ααρων και προς πασαν συναγωγήν υιων ισραηλ 34 και απεδεντο αυτον εις φυλακην ου γαρ συνεκριναν τι ποιησωσιν αυτον 35 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων θανατω θανατουσθω ο ανθρωπος λιθοβολησατε αυτον λιθοις πασα η συναγωγή 36 και εξηγαγον αυτον πασα η συναγωγή εξω της παρεμβολης και ελιθοβολησαν αυτον πασα η συναγωγή λιθοις εξω της παρεμβολης καθα συνεταξεν κυριος τω μωυση 37 και ειπεν κυριος προς μωυσην λεγων 38 λαλησον τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους και ποιησατωσαν εαυτοις κρασπεδα επι τα πτερυγια των ιματιων αυτων εις τας γενεας αυτων και επιθησετε επι τα κρασπεδα των πτερυγιων κλωσμα υακινθινον 39 και εσται υμιν εν τοις κρασπεδοις και οψεσθε αυτα και μνησθησεσθε πασων των εντολων κυριου και ποιησετε αυτας και ου διαστραφησεσθε οπισω των διανοιων υμων και οπισω των οφθαλμων υμων εν οις υμεις εκπορννευετε οπισω αυτων 40 οπως αν μνησθητε και ποιησητε πασας τας εντολας μου και εσεσθε αγιοι τω θεω υμων 41 εγω κυριος ο θεος υμων ο εξαγαγων υμας εκ γης αιγυπτου ειναι υμων θεος εγω κυριος ο θεος υμων

Chapter 16

1 και ελαλησεν κορε υιος ισσααρ υιου κααθ υιου λευι και δαθαν και αβιρων υιοι ελιαβ και αυν υιος φαλεθ υιου ρουβην 2 και ανεστησαν εναντι μωυση και ανδρες των υιων ισραηλ πεντηκοντα και διακοσιοι αρχηγοι συναγωγης συγκλητοι βουλης και ανδρες ονομαστοι 3 συνεστησαν επι μωυσην και ααρων και ειπαν εχετω υμιν οτι πασα η συναγωγή παντες αγιοι και εν αυτοις κυριος και δια τι κατανιστασθε επι την συναγωγήν κυριου 4 και ακουσας μωυσης επεσεν επι προσωπον 5 και ελαλησεν προς κορε και προς πασαν αυτου την συναγωγήν λεγων επεσκεπται και εγνω ο θεος τους οντας αυτου και τους αγιους και προσηγαγετο προς εαυτον και ους εξελεξατο εαυτω προσηγαγετο προς εαυτον 6 τουτο ποιησατε λαβετε υμιν αυτοις πυρεια κορε και πασα η συναγωγή αυτου 7 και επιθετε επ' αυτα πυρ και επιθετε επ' αυτα θυμιαμα εναντι κυριου αυριον και εσται ο ανηρ ον αν εκλεξηται κυριος ουτος αγιος ικανουσθω υμιν υιοι λευι 8 και ειπεν μωυσης προς κορε εισακουσατε μου υιοι λευι 9 μη μικρον εστιν τουτο υμιν οτι διεστειλεν ο θεος ισραηλ υμας εκ συναγωγης ισραηλ και προσηγαγετο υμας προς εαυτον λειτουργειν τας λειτουργιας της σκηνης κυριου και παριστασθαι εναντι της συναγωγης λατρευειν αυτοις 10 και προσηγαγετο σε και παντας τους αδελφους σου υιους λευι μετα σου και ζητειτε ιερατευειν 11 ουτως συ και πασα η συναγωγή σου η συνηθροισμενη προς τον θεον και ααρων τις εστιν οτι διαγογγυζετε κατ' αυτου 12 και απεστειλεν μωυσης καλεσαι δαθαν και αβιρων υιους ελιαβ και ειπαν ουκ αναβαινομεν 13 μη μικρον τουτο οτι ανηγαγες ημας εκ γης ρεουσας γαλα και μελι αποκτειναι ημας εν τη ερημω οτι καταρχεις ημων αρχων 14 ει και εις γην ρεουσαν γαλα και μελι εισηγαγες ημας και εδωκας ημιν κληρον αγρου και αμπελωνας τους οφθαλμους των ανθρωπων εκεινων αν εξεκοψας ουκ αναβαινομεν 15 και εβαρδυθυμησεν μωυσης σφοδρα και ειπεν προς κυριον μη προσχης εις την θυσιαν αυτων ουκ επιθυμημα ουδενος αυτων ειληφα ουδε εκακωσα ουδενα αυτων 16 και ειπεν μωυσης προς κορε αγιασον την συναγωγήν σου και γινεσθε ετοιμοι εναντι κυριου συ και αυτοι και ααρων αυριον 17 και λαβετε εκαστος το πυρειον αυτου και επιθησετε επ' αυτα θυμιαμα και προσαξετε εναντι κυριου εκαστος το πυρειον αυτου πεντηκοντα και διακοσια πυρεια και συ και ααρων εκαστος το πυρειον αυτου 18 και ελαβεν εκαστος το πυρειον αυτου και επεθηκαν επ' αυτα πυρ και επεβαλον επ' αυτο θυμιαμα και εστησαν παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου μωυσης και ααρων 19 και επισυνεστησεν επ' αυτους κορε την πασαν αυτου συναγωγήν παρα την θυραν της σκηνης του μαρτυριου και ωφθη η δοξα κυριου παση τη συναγωγή 20 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην και ααρων λεγων 21 αποσχισθητε εκ μεσου της συναγωγης ταυτης και εξαναλωσω αυτους εις απαξ 22 και επεσαν επι προσωπον αυτων και ειπαν θεος θεος των πνευματων και πασης σαρκος ει ανδρ-

ωπος εις ημαρτεν επι πασαν την συναγωγην οργη κυριου 23 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 24 λαλησον τη συναγωγη λεγων αναχωρησατε κυκλω απο της συναγωγης κορε 25 και ανεστη μωυσης και επορευθη προς δαδαν και αβιρων και συνεπορευθησαν μετ' αυτου παντες οι πρεσβυτεροι ισραηλ 26 και ελαλησεν προς την συναγωγην λεγων αποσχισθητε απο των σκηνων των ανθρωπων των σκληρων τουτων και μη απτεσθε απο παντων ων εστιν αυτοις μη συναπολησθε εν παση τη αμαρτια αυτων 27 και απεστησαν απο της σκηνης κορε κυκλω και δαδαν και αβιρων εξηλθον και ειστηκεισαν παρα τας θυρας των σκηνων αυτων και αι γυναικες αυτων και τα τεκνα αυτων και η αποσκευη αυτων 28 και ειπεν μωυσης εν τουτω γνωσεσθε οτι κυριος απεστειλεν με ποιησαι παντα τα εργα ταυτα οτι ουκ απ' εμαυτου 29 ει κατα θανατον παντων ανθρωπων αποθανουνται ουτοι ει και κατ' επισκεψιν παντων ανθρωπων επισκοπη εσται αυτων ουχι κυριος απεσταλκεν με 30 αλλ' η εν φασματι δειξει κυριος και ανοιξασα η γη το στομα αυτης καταπιεται αυτους και τους οικους αυτων και τας σκηνας αυτων και παντα οσα εστιν αυτοις και καταβησονται ζωντες εις αδου και γνωσεσθε οτι παρωξυναν οι ανθρωποι ουτοι τον κυριον 31 ως δε επαυσατο λαλων παντας τους λογους τουτους ερραγη η γη υποκατω αυτων 32 και ηνοιχθη η γη και κατεπιεν αυτους και τους οικους αυτων και παντας τους ανθρωπους τους οντας μετα κορε και τα κτηνη αυτων 33 και κατεβησαν αυτοι και οσα εστιν αυτων ζωντα εις αδου και εκάλυψεν αυτους η γη και απωλοντο εκ μεσου της συναγωγης 34 και πας ισραηλ οι κυκλω αυτων εφυγον απο της φωνης αυτων οτι λεγοντες μηποτε καταπιη ημας η γη 35 και πυρ εξηλθεν παρα κυριου και κατεφαγεν τους πεντηκοντα και διακοσιους ανδρας τους προσφεροντας το θυμιαμα

Chapter 17

1 και ειπεν κυριος προς μωυσην 2 και προς ελεαζαρ τον υιον ααρων τον ιερεα ανελεσθε τα πυρεια τα χαλκα εκ μεσου των κατακεκαυμενων και το πυρ το αλλοτριον τουτο σπειρον εκει οτι ηγιασαν 3 τα πυρεια των αμαρτων τουτων εν ταις ψυχαις αυτων και ποιησον αυτα λεπιδας ελατας περιδεμα τω θυσιαστηριω οτι προσηνεχθησαν εναντι κυριου και ηγιασθησαν και εγενοντο εις σημειον τοις υιοις ισραηλ 4 και ελαβεν ελεαζαρ υιος ααρων του ιερεως τα πυρεια τα χαλκα οσα προσηνεγκαν οι κατακεκαυμενοι και προσεδηκαν αυτα περιδεμα τω θυσιαστηριω 5 μνημοσυνον τοις υιοις ισραηλ οπως αν μη προσελθη μηθεις αλλογενης ος ουκ εστιν εκ του σπερματος ααρων επιδειναι θυμιαμα εναντι κυριου και ουκ εσται ωσπερ κορε και η επισυστασις αυτου καθα ελαλησεν κυριος εν χειρι μωυση 6 και εγογγυσαν οι υιοι ισραηλ τη επαυριον επι μωυσην και ααρων λεγοντες υμεις απεκαταγκατε τον λαον κυριου 7 και εγενετο εν τω επισυστρεφεσθαι την συναγωγην

επι μωυσην και ααρων και ωρμησαν επι την σκηνην του μαρτυριου και τηνδε εκάλυψεν αυτην η νεφελη και ωφθη η δοξα κυριου 8 και εισηλθεν μωυσης και ααρων κατα προσωπον της σκηνης του μαρτυριου 9 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην και ααρων λεγων 10 εκχωρησατε εκ μεσου της συναγωγης ταυτης και εξαναλωσω αυτους εις απαξ και επεσον επι προσωπον αυτων 11 και ειπεν μωυσης προς ααρων λαβε το πυρειον και επιδες επ' αυτο πυρ απο του θυσιαστηριου και επιβαλε επ' αυτο θυμιαμα και απενεγκε το ταχος εις την παρεμβολην και εξιλασαι περι αυτων εξηλθεν γαρ οργη απο προσωπου κυριου ηρξται θραυνει τον λαον 12 και ελαβεν ααρων καθαπερ ελαλησεν αυτω μωυσης και εδραμεν εις την συναγωγην και ηδη ενηρξτο η θραυσις εν τω λαω και επεβαλεν το θυμιαμα και εξιλασατο περι του λαου 13 και εστη ανα μεσον των τεθνηκοτων και των ζωντων και εκοπασεν η θραυσις 14 και εγενοντο οι τεθνηκοτες εν τη θραυσει τεσσαρες και δεκα χιλιαδες και επτακοσιοι χωρις των τεθνηκοτων ενεκεν κορε 15 και επεστρεψεν ααρων προς μωυσην επι την θυραν της σκηνης του μαρτυριου και εκοπασεν η θραυσις 16 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 17 λαλησον τοις υιοις ισραηλ και λαβε παρ' αυτων ραβδον ραβδον κατ' οικους πατριων παρα παντων των αρχοντων αυτων κατ' οικους πατριων αυτων δωδεκα ραβδους και εκαστου το ονομα αυτου επιγραψον επι της ραβδου αυτου 18 και το ονομα ααρων επιγραψον επι της ραβδου λευι εστιν γαρ ραβδος μια κατα φυλην οικου πατριων αυτων δωσουσιν 19 και θησεις αυτας εν τη σκηνη του μαρτυριου κατεναντι του μαρτυριου εν οις γνωσθησομαι σοι εκει 20 και εσται ο ανθρωπος ον εαν εκλεξωμαι αυτον η ραβδος αυτου εκβλαστησει και περιελω απ' εμου τον γογγυσμον των υιων ισραηλ α αυτοι γογγυζουσιν εφ' υμιν 21 και ελαλησεν μωυσης τοις υιοις ισραηλ και εδωκαν αυτω παντες οι αρχοντες αυτων ραβδον τω αρχοντι τω ενι ραβδον κατα αρχοντα κατ' οικους πατριων αυτων δωδεκα ραβδους και η ραβδος ααρων ανα μεσον των ραβδων αυτων 22 και απεθηκεν μωυσης τας ραβδους εναντι κυριου εν τη σκηνη του μαρτυριου 23 και εγενετο τη επαυριον και εισηλθεν μωυσης και ααρων εις την σκηνην του μαρτυριου και ιδου εβλαστησεν η ραβδος ααρων εις οικον λευι και εξηνεγκεν βλαστον και εξηνηθησεν ανθη και εβλαστησεν καρυα 24 και εξηνεγκεν μωυσης πασας τας ραβδους απο προσωπου κυριου προς παντας υιους ισραηλ και ειδον και ελαβον εκαστος την ραβδον αυτου 25 και ειπεν κυριος προς μωυσην αποδες την ραβδον ααρων ενωπιον των μαρτυριων εις διατηρησιν σημειον τοις υιοις των ανηκων και παυσασθω ο γογγυσμος αυτων απ' εμου και ου μη αποθανωσιν 26 και εποιησεν μωυσης και ααρων καθα συνεταξεν κυριος τω μωυση ουτως εποιησαν 27 και ειπαν οι υιοι ισραηλ προς μωυσην λεγοντες ιδου εξανηλωμεθα απολωλαμεν παρανηλωμεθα 28 πας ο απτομενος της σκηνης κυριου αποδνησκει εως εις τελος αποθανωμεν

Chapter 18

1 και ειπεν κυριος προς ααρων λεγων συ και οι υιοι σου και ο οικος πατριας σου λημψεσθε τας αμαρτιας των αγιων και συ και οι υιοι σου λημψεσθε τας αμαρτιας της ιερατειας υμων 2 και τους αδελφους σου φυλην λευι δημον του πατρος σου προσαγαγου προς σεαυτον και προστεδητωσαν σοι και λειτουργειτωσαν σοι και συ και οι υιοι σου μετα σου απεναντι της σκηνης του μαρτυριου 3 και φυλαξονται τας φυλακας σου και τας φυλακας της σκηνης πλην προς τα σκευη τα αγια και προς το θυσιαστηριον ου προσελευσονται και ουκ αποθανουνται και ουτοι και υμεις 4 και προστεδησονται προς σε και φυλαξονται τας φυλακας της σκηνης του μαρτυριου κατα πασας τας λειτουργιας της σκηνης και ο αλλογενης ου προσελευσεται προς σε 5 και φυλαξεσθε τας φυλακας των αγιων και τας φυλακας του θυσιαστηριου και ουκ εσται θυμος εν τοις υιοις ισραηλ 6 και εγω ειληφα τους αδελφους υμων τους λευιτας εκ μεσου των υιων ισραηλ δομα δεδομενον κυριω λειτουργειν τας λειτουργιας της σκηνης του μαρτυριου 7 και συ και οι υιοι σου μετα σου διατηρησετε την ιερατειαν υμων κατα παντα τροπον του θυσιαστηριου και το ενδοθεν του καταπετασματος και λειτουργησετε τας λειτουργιας δομα της ιερατειας υμων και ο αλλογενης ο προσπορευομενος αποδανειται 8 και ελαλησεν κυριος προς ααρων και εγω ιδου δεδωκα υμιν την διατηρησιν των απαρχων απο παντων των ηγιασμενων μοι παρα των υιων ισραηλ σοι δεδωκα αυτα εις γερας και τοις υιοις σου μετα σε νομιμον αιωνιον 9 και τουτο εστω υμιν απο των ηγιασμενων αγιων των καρπωματων απο παντων των δωρων αυτων και απο παντων των θυσιασμων αυτων και απο πασης πλημμελειας αυτων και απο πασων των αμαρτιων οσα αποδιδοασιν μοι απο παντων των αγιων σοι εσται και τοις υιοις σου 10 εν τω αγιω των αγιων φαγεσθε αυτα παν αρσενικον φαγεται αυτα συ και οι υιοι σου αγια εσται σοι 11 και τουτο εσται υμιν απαρχη δοματων αυτων απο παντων των επιθεματων των υιων ισραηλ σοι δεδωκα αυτα και τοις υιοις σου και ταις θυγατρασιν σου μετα σου νομιμον αιωνιον πας καθαρος εν τω οικω σου εδεσται αυτα 12 πασα απαρχη ελαιου και πασα απαρχη οινου και σιτου απαρχη αυτων οσα αν δωσι τω κυριω σοι δεδωκα αυτα 13 τα πρωτογεννηματα παντα οσα εν τη γη αυτων οσα αν ενεγκωσιν κυριω σοι εσται πας καθαρος εν τω οικω σου εδεσται αυτα 14 παν ανατεδεματισμενον εν υιοις ισραηλ σοι εσται 15 και παν διανοιγον μητραν απο πασης σαρκος α προσφερουσιν κυριω απο ανθρωπου εως κτηνους σοι εσται αλλ' η λυτροις λυτρωθησεται τα πρωτοτοκα των ανθρωπων και τα πρωτοτοκα των κτηνων των ακαθαρτων λυτρωση 16 και η λυτρωσις αυτου απο μηνιαιου η συντιμησις πεντε σικλων κατα τον σικλον τον αγιον εικοσι οβολοι εισιν 17 πλην πρωτοτοκα μοσχων και πρωτοτοκα προβατων και πρωτοτοκα αιγων ου λυτρωση αγια εστιν και το αιμα αυτων προσχεεις προς το θυσιαστηριον και το

στεαρ ανοισεις καρπωμα εις οσμην ευωδιας κυριω 18 και τα κρεα εσται σοι καθα και το στηθυνιον του επιδεματος και κατα τον βραχιονα τον δεξιον σοι εσται 19 παν αφαιρεμα των αγιων οσα αν αφελωσιν οι υιοι ισραηλ κυριω σοι δεδωκα και τοις υιοις σου και ταις θυγατρασιν σου μετα σου νομιμον αιωνιον διαθηκη αλος αιωνιου εστιν εναντι κυριου σοι και τω σπερματι σου μετα σε 20 και ελαλησεν κυριος προς ααρων εν τη γη αυτων ου κληρονομησεις και μερις ουκ εσται σοι εν αυτοις οτι εγω μερις σου και κληρονομια σου εν μεσω των υιων ισραηλ 21 και τοις υιοις λευι ιδου δεδωκα παν επιδεκατον εν ισραηλ εν κληρω αντι των λειτουργιων αυτων οσα αυτοι λειτουργουσιν λειτουργιαν εν τη σκηνη του μαρτυριου 22 και ου προσελευσονται ετι οι υιοι ισραηλ εις την σκηνην του μαρτυριου λαβειν αμαρτιαν θανατηφορον 23 και λειτουργησει ο λευιτης αυτος την λειτουργιαν της σκηνης του μαρτυριου και αυτοι λημψονται τα αμαρτηματα αυτων νομιμον αιωνιον εις τας γενεας αυτων και εν μεσω υιων ισραηλ ου κληρονομησουσιν κληρονομιαν 24 οτι τα επιδεκατα των υιων ισραηλ οσα αν αφορισωσιν κυριω αφαιρεμα δεδωκα τοις λευιταις εν κληρω δια τουτο ειρηκα αυτοις εν μεσω υιων ισραηλ ου κληρονομησουσιν κληρον 25 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 26 και τοις λευιταις λαλησεις και ερεις προς αυτους εαν λαβητε παρα των υιων ισραηλ το επιδεκατον ο δεδωκα υμιν παρ' αυτων εν κληρω και αφελειτε υμεις απ' αυτου αφαιρεμα κυριω επιδεκατον απο του επιδεκατου 27 και λογισθησεται υμιν τα αφαιρεματα υμων ως σιτος απο αλω και αφαιρεμα απο ληνου 28 ουτως αφελειτε και υμεις απο των αφαιρεματων κυριου απο παντων επιδεκατων υμων οσα εαν λαβητε παρα των υιων ισραηλ και δωσετε απ' αυτων αφαιρεμα κυριω ααρων τω ιερει 29 απο παντων των δοματων υμων αφελειτε αφαιρεμα κυριω η απο παντων των απαρχων το ηγιασμενον απ' αυτου 30 και ερεις προς αυτους οταν αφαιρητε την απαρχην απ' αυτου και λογισθησεται τοις λευιταις ως γεννημα απο αλω και ως γεννημα απο ληνου 31 και εδεσθε αυτο εν παντι τοπω υμεις και οι οικoi υμων οτι μισθος ουτος υμιν εστιν αντι των λειτουργιων υμων των εν τη σκηνη του μαρτυριου 32 και ου λημψεσθε δι' αυτο αμαρτιαν οτι αν αφαιρητε την απαρχην απ' αυτου και τα αγια των υιων ισραηλ ου βεβηλωσετε ινα μη αποθανητε

Chapter 19

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην και ααρων λεγων 2 αυτη η διαστολη του νομου οσα συνεταξεν κυριος λεγων λαλησον τοις υιοις ισραηλ και λαβετωσαν προς σε δαμαλιν πυρραν αμωμον ητις ουκ εχει εν αυτη μωμον και η ουκ επεβληθη επ' αυτην ζυγος 3 και δωσεις αυτην προς ελεαζαρ τον ιερεα και εξαξουσιν αυτην εξω της παρεμβολης εις τοπον καθαρον και σφαξουσιν αυτην ενωπιον αυτου 4 και λημψεται ελεαζαρ απο του αιματος αυτης και ρανει απεναντι του προσωπου

της σκηνης του μαρτυριου απο του αιματος αυτης επτακις 5 και κατακαυσουσιν αυτην εναντιον αυτου και το δερμα και τα κρεα αυτης και το αιμα αυτης συν τη κοπρω αυτης κατακαυθησεται 6 και λημψεται ο ιερευς ξυλον κεδρινον και υσσωπον και κοκκινον και εμβalousιν εις μεσον του κατακαυματος της δαμαλεως 7 και πλυνει τα ιματια αυτου ο ιερευς και λουσεται το σωμα αυτου υδατι και μετα ταυτα εισελευσεται εις την παρεμβολην και ακαθαρτος εσται ο ιερευς εως εσπερας 8 και ο κατακαιων αυτην πλυνει τα ιματια αυτου και λουσεται το σωμα αυτου και ακαθαρτος εσται εως εσπερας 9 και συναξει ανθρωπος καθαρως την σποδον της δαμαλεως και αποθησει εξω της παρεμβολης εις τοπον καθαρων και εσται τη συναγωγη υιων ισραηλ εις διατηρησιν υδωρ ραντισμου αγνισμα εστιν 10 και πλυνει τα ιματια ο συναγων την σποδιαν της δαμαλεως και ακαθαρτος εσται εως εσπερας και εσται τοις υιοις ισραηλ και τοις προσκειμενοις προσηλυτοις νομιμον αιωνιον 11 ο απτομενος του τεθνηκοτος πασης ψυχης ανθρωπου ακαθαρτος εσται επτα ημερας 12 ουτος αγνισθησεται τη ημερα τη τριτη και τη ημερα τη εβδομη και καθαρως εσται εαν δε μη αφαγνισθη τη ημερα τη τριτη και τη ημερα τη εβδομη ου καθαρως εσται 13 πας ο απτομενος του τεθνηκοτος απο ψυχης ανθρωπου εαν αποθανη και μη αφαγνισθη την σκηνην κυριου εμianεν εκτριβησεται η ψυχη εκεινη εξ ισραηλ οτι υδωρ ραντισμου ου περιερραντισθη επ' αυτον ακαθαρτος εστιν ετι η ακαθαρσια αυτου εν αυτω εστιν 14 και ουτος ο νομος ανθρωπος εαν αποθανη εν οικια πας ο εισπορευομενος εις την οικιαν και οσα εστιν εν τη οικια ακαθαρτα εσται επτα ημερας 15 και παν σκευος ανεωγμενον οσα ουχι δεσμον καταδεδεται επ' αυτω ακαθαρτα εστιν 16 και πας ος εαν αφηται επι προσωπου του πεδιου τραυματιου η νεκρου η οστεου ανθρωπινου η μνηματος επτα ημερας ακαθαρτος εσται 17 και λημψονται τω ακαθαρτω απο της σποδιας της κατακεκαυμενης του αγνισμου και εκχεουσιν επ' αυτην υδωρ ζων εις σκευος 18 και λημψεται υσσωπον και βαψει εις το υδωρ ανηρ καθαρως και περιρρανει επι τον οικον και επι τα σκευη και επι τας ψυχας οσαι εαν ωσιν εκει και επι τον ημμενον του οστεου του ανθρωπινου η του τραυματιου η του τεθνηκοτος η του μνηματος 19 και περιρρανει ο καθαρως επι τον ακαθαρτον εν τη ημερα τη τριτη και εν τη ημερα τη εβδομη και αφαγνισθησεται τη ημερα τη εβδομη και πλυνει τα ιματια αυτου και λουσεται υδατι και ακαθαρτος εσται εως εσπερας 20 και ανθρωπος ος εαν μιανθη και μη αφαγνισθη εξολεθρευθησεται η ψυχη εκεινη εκ μεσου της συναγωγης οτι τα αγια κυριου εμianεν οτι υδωρ ραντισμου ου περιερραντισθη επ' αυτον ακαθαρτος εστιν 21 και εσται υμιν νομιμον αιωνιον και ο περιρραινων υδωρ ραντισμου πλυνει τα ιματια αυτου και ο απτομενος του υδατος του ραντισμου ακαθαρτος εσται εως εσπερας 22 και παντος ου εαν αφηται αυτου ο ακαθαρτος ακαθαρτον εσται και η ψυχη η απτομενη ακαθαρτος εσται εως εσπερας

Chapter 20

1 και ηλθον οι υιοι ισραηλ πασα η συναγωγή εις την ερημον σιν εν τω μηνι τω πρωτω και κατεμεινεν ο λαος εν καδης και ετελευτησεν εκει μαριαμ και εταφη εκει 2 και ουκ ην υδωρ τη συναγωγή και ηθροισθησαν επι μωσην και ααρων 3 και ελοιδορειτο ο λαος προς μωσην λεγοντες οφελον απεθανομεν εν τη απωλεια των αδελφων ημων εναντι κυριου 4 και ινα τι ανηγαγετε την συναγωγήν κυριου εις την ερημον ταυτην αποκτειναι ημας και τα κτηνη ημων 5 και ινα τι τουτο ανηγαγετε ημας εξ αιγυπτου παραγενεσθαι εις τον τοπον τον πονηρον τουτον τοπος ου ου σπειρεται ουδε συκαι ουδε αμπελοι ουδε ροαι ουδε υδωρ εστιν πειν 6 και ηλθεν μωσης και ααρων απο προσωπου της συναγωγης επι την θυραν της σκηνης του μαρτυριου και επεσαν επι προσωπον και ωφθη η δοξα κυριου προς αυτους 7 και ελαλησεν κυριος προς μωσην λεγων 8 λαβε την ραβδον και εκκλησιασον την συναγωγήν συ και ααρων ο αδελφος σου και λαλησατε προς την πετραν εναντι αυτων και δωσει τα υδατα αυτης και εξοισετε αυτοις υδωρ εκ της πετρας και ποτιετε την συναγωγήν και τα κτηνη αυτων 9 και ελαβεν μωσης την ραβδον την απεναντι κυριου καδα συνεταξεν κυριος 10 και εξεκκλησιασεν μωσης και ααρων την συναγωγήν απεναντι της πετρας και ειπεν προς αυτους ακουσατε μου οι απειθεις μη εκ της πετρας ταυτης εξαξομεν υμιν υδωρ 11 και επαρας μωσης την χειρα αυτου επαταξεν την πετραν τη ραβδω δις και εξηλθεν υδωρ πολυ και επιεν η συναγωγή και τα κτηνη αυτων 12 και ειπεν κυριος προς μωσην και ααρων οτι ουκ επιστευσατε αγιασαι με εναντιον υιων ισραηλ δια τουτο ουκ εισαξετε υμεις την συναγωγήν ταυτην εις την γην ην δεδωκα αυτοις 13 τουτο υδωρ αντιλογιας οτι ελοιδορηθησαν οι υιοι ισραηλ εναντι κυριου και ηγιασθη εν αυτοις 14 και απεστειλεν μωσης αγγελους εκ καδης προς βασιλεια εδωμ λεγων ταδε λεγει ο αδελφος σου ισραηλ συ επιστη παντα τον μοχδον τον ευροντα ημας 15 και κατεβησαν οι πατερες ημων εις αιγυπτον και παρωκησαμεν εν αιγυπτω ημερας πλειους και εκακωσαν ημας οι αιγυπτιοι και τους πατερας ημων 16 και ανεβοησαμεν προς κυριον και εισηκουσεν κυριος της φωνης ημων και αποστειλας αγγελον εξηγαγεν ημας εξ αιγυπτου και νυν εσμεν εν καδης πολει εκ μερους των οριων σου 17 παρελευσομεθα δια της γης σου ου διελευσομεθα δι' αγρων ουδε δι' αμπελωνων ουδε πιομεθα υδωρ εκ λακκου σου οδω βασιλικη πορευσομεθα ουκ εκκλινουμεν δεξια ουδε ευωνυμα εως αν παρελθωμεν τα ορια σου 18 και ειπεν προς αυτον εδωμ ου διελευση δι' εμου ει δε μη εν πολεμω εξελευσομαι εις συναντησιν σοι 19 και λεγουσιν αυτω οι υιοι ισραηλ παρα το ορος παρελευσομεθα εαν δε του υδατος σου πιωμεν εγω τε και τα κτηνη δωσω τιμην σοι αλλα το πραγμα ουδεν εστιν παρα το ορος παρελευσομεθα 20 ο δε ειπεν ου διελευση δι' εμου και εξηλθεν εδωμ εις συναντησιν αυτω εν οχλω βαρει και εν

χειρι ισχυρα 21 και ουκ ηδελησεν εδωμ δουναι τω ισραηλ παρελθειν δια των οριων αυτου και εξεκλινεν ισραηλ απ' αυτου 22 και απηραν εκ καδης και παρεγενοντο οι υιοι ισραηλ πασα η συναγωγη εις ωρ το ορος 23 και ειπεν κυριος προς μωυσην και ααρων εν ωρ τω ορει επι των οριων γης εδωμ λεγων 24 προστεθητω ααρων προς τον λαον αυτου οτι ου μη εισελθητε εις την γην ην δεδωκα τοις υιοις ισραηλ διοτι παρωξυνατε με επι του υδατος της λαιμορριας 25 λαβε τον ααρων και ελεαζαρ τον υιον αυτου και αναβιβασον αυτους εις ωρ το ορος εναντι πασης της συναγωγης 26 και εκδυσον ααρων την στολην αυτου και ενδυσον ελεαζαρ τον υιον αυτου και ααρων προστεθεις αποθανετω εκει 27 και εποιησεν μωυσης καθα συνεταξεν κυριος και ανεβιβασεν αυτον εις ωρ το ορος εναντιον πασης της συναγωγης 28 και εξεδυσεν ααρων τα ιματια αυτου και ενεδυσεν αυτα ελεαζαρ τον υιον αυτου και απεδανεν ααρων επι της κορυφης του ορους και κατεβη μωυσης και ελεαζαρ εκ του ορους 29 και ειδεν πασα η συναγωγη οτι απελυθη ααρων και εκλαυσαν τον ααρων τριακοντα ημερας πας οικος ισραηλ

Chapter 21

1 και ηκουσεν ο χανανις βασιλευς αραδ ο κατοικων κατα την ερημον ηλθεν γαρ ισραηλ οδον αδαριν και επολεμησεν προς ισραηλ και κατεπρονομευσαν εξ αυτων αιχμαλωσιαν 2 και ηυξατο ισραηλ ευχην κυριω και ειπεν εαν μοι παραδως τον λαον τουτον υποχειριον αναθεματιω αυτον και τας πολεις αυτου 3 και εισηκουσεν κυριος της φωνης ισραηλ και παρεδωκεν τον χανανιν υποχειριον αυτου και ανεθεματισεν αυτον και τας πολεις αυτου και επεκαλεσαν το ονομα του τοπου εκεινου αναθεμα 4 και απαραντες εξ ωρ του ορους οδον επι θαλασσαν ερυθραν περιεκυκλωσαν γην εδωμ και ωλιγοψυχησεν ο λαος εν τη οδω 5 και κατελαλει ο λαος προς τον θεον και κατα μωυση λεγοντες ινα τι εξηγαγες ημας εξ αιγυπτου αποκτειναι ημας εν τη ερημω οτι ουκ εστιν αρτος ουδε υδωρ η δε ψυχη ημων προσωχθισεν εν τω αρτω τω διακνω 6 και απεστειλεν κυριος εις τον λαον τους οφεις τους θανατουντας και εδακνον τον λαον και απεδανεν λαος πολλος των υιων ισραηλ 7 και παραγενομενος ο λαος προς μωυσην ελεγον οτι ημαρτομεν οτι κατελαλησαμεν κατα του κυριου και κατα σου ευξαι ουν προς κυριον και αφελετω αφ' ημων τον οφιν και ηυξατο μωυσης προς κυριον περι του λαου 8 και ειπεν κυριος προς μωυσην ποιησον σεαυτω οφιν και θες αυτον επι σημειου και εσται εαν δακη οφεις ανθρωπον πας ο δεδηγμενος ιδων αυτον ζησεται 9 και εποιησεν μωυσης οφιν χαλκουν και εστησεν αυτον επι σημειου και εγενετο οταν εδακνεν οφεις ανθρωπον και επεβλεψεν επι τον οφιν τον χαλκουν και εξη 10 και απηραν οι υιοι ισραηλ και παρενεβαλον εν ωβωθ 11 και εξαραντες εξ ωβωθ παρενεβαλον εν αχελγαι εκ του περαν εν τη ερημω η εστιν κατα προσωπον μωαβ

κατα ανατολας ηλιου 12 εκειθεν απηραν και παρενεβαλον εις φαραγγα ζαρετ 13 και εκειθεν απαραντες παρενεβαλον εις το περαν αρνων εν τη ερημω το εξεχον απο των οριων των αμορραιων εστιν γαρ αρνων ορια μωαβ ανα μεσον μωαβ και ανα μεσον του αμορραιου 14 δια τουτο λεγεται εν βιβλιω πολεμος του κυριου την ζωοβ εφλογισεν και τους χειμαρρους αρνων 15 και τους χειμαρρους κατεστησεν κατοικισαι ηρ και προσκειται τοις οριοις μωαβ 16 και εκειθεν το φρεαρ τουτο εστιν το φρεαρ ο ειπεν κυριος προς μωυσην συναγαγε τον λαον και δωσω αυτοις υδωρ πιειν 17 τοτε ησεν ισραηλ το ασμα τουτο επι του φρεατος εξαρχετε αυτω 18 φρεαρ ωρυξαν αυτο αρχοντες εξελατομησαν αυτο βασιλεις εθνων εν τη βασιλεια αυτων εν τω κυριευσαι αυτων και απο φρεατος εις μανθαναιν 19 και απο μανθαναιν εις νααλιηλ και απο νααλιηλ εις βαμωθ 20 και απο βαμωθ εις ναπην η εστιν εν τω πεδιω μωαβ απο κορυφης του λελαξευμενου το βλεπον κατα προσωπον της ερημου 21 και απεστειλεν μωυσης πρεσβεις προς σμων βασιλεια αμορραιων λογοις ειρηνικοις λεγων 22 παρελυσομεθα δια της γης σου τη οδω πορευσομεθα ουκ εκκλινουμεν ουτε εις αγρον ουτε εις αμπελωνα ου πιομεθα υδωρ εκ φρεατος σου οδω βασιλικη πορευσομεθα εως παρελθωμεν τα ορια σου 23 και ουκ εδωκεν σμων τω ισραηλ παρελθειν δια των οριων αυτου και συνηγαγεν σμων παντα τον λαον αυτου και εξηλθεν παραταξασθαι τω ισραηλ εις την ερημον και ηλθεν εις ιασσα και παρεταξατο τω ισραηλ 24 και επαταξεν αυτον ισραηλ φονω μαχαιρης και κατεκυριευσαν της γης αυτου απο αρνων εως ιαβοκ εως υιων αμμων οτι ιαζηρ ορια υιων αμμων εστιν 25 και ελαβεν ισραηλ πασας τας πολεις ταυτας και κατωκησεν ισραηλ εν πασαις ταις πολεσιν των αμορραιων εν εσεβων και εν πασαις ταις συγκυρουσαις αυτη 26 εστιν γαρ εσεβων πολις σμων του βασιλεως των αμορραιων και ουτος επολεμησεν βασιλεια μωαβ το προτερον και ελαβον πασαν την γην αυτου απο αροηρ εως αρνων 27 δια τουτο ερουσιν οι αινιγματισται ελθετε εις εσεβων ινα οικοδομηθη και κατασκευασθη πολις σμων 28 οτι πυρ εξηλθεν εξ εσεβων φλοξ εκ πολεως σμων και κατεφαγεν εως μωαβ και κατεπιεν στηλας αρνων 29 ουαι σοι μωαβ απωλου λαος χαμωσ απεδοθησαν οι υιοι αυτων διασωζεσθαι και αι θυγατερες αυτων αιχμαλωτοι τω βασιλει των αμορραιων σμων 30 και το σπερμα αυτων απολειται εσεβων εως δαιβων και αι γυναικες ετι προσεξεκαυσαν πυρ επι μωαβ 31 κατωκησεν δε ισραηλ εν πασαις ταις πολεσιν των αμορραιων 32 και απεστειλεν μωυσης κατασκεψασθαι την ιαζηρ και κατελαβοντο αυτην και τας κωμας αυτης και εξεβαλον τον αμορραιον τον κατοικουντα εκει 33 και επιστρεψαντες ανεβησαν οδον την εις βασαν και εξηλθεν ωγ βασιλευς της βασαν εις συναντησιν αυτοις και πας ο λαος αυτου εις πολεμον εις εδραι+ν 34 και ειπεν κυριος προς μωυσην μη φοβηθης αυτον οτι εις τας χειρας σου παραδεδωκα αυτον και παντα τον λαον αυτου και πασαν την γην αυτου και ποιησεις αυτω καθως εποησας τω σμων βασιλει των αμορραιων ος

κατωκει εν εσεβων 35 και επαταξεν αυτον και τους υιους αυτου και παντα τον λαον αυτου εως του μη καταλιπειν αυτου ζωγρειαν και εκληρονομησαν την γην αυτων

Chapter 22

1 και απαραντες οι υιοι ισραηλ παρενεβαλον επι δυσμων μωαβ παρα τον ιορδανην κατα ιεριχω 2 και ιδων βαλακ υιος σεπφωρ παντα οσα εποιησεν ισραηλ τω αμορραιω 3 και εφοβηθη μωαβ τον λαον σφοδρα οτι πολλοι ησαν και προσωχθισεν μωαβ απο προσωπου υιων ισραηλ 4 και ειπεν μωαβ τη γερουσια μαδιαμ νυν εκλειξει η συναγωγή αυτη παντας τους κυκλω ημων ως εκλειξαι ο μοσχος τα χλωρα εκ του πεδιου και βαλακ υιος σεπφωρ βασιλευς μωαβ ην κατα τον καιρον εκεινον 5 και απεστειλεν πρεσβεις προς βαλααμ υιον βεωρ φαδουρα ο εστιν επι του ποταμου γης υιων λαου αυτου καλεσαι αυτον λεγων ιδου λαος εξεληλυθεν εξ αιγυπτου και ιδου κατεκαλυψεν την οψιν της γης και ουτος εγκαθηται εχομενος μου 6 και νυν δευρο αρασαι μοι τον λαον τουτον οτι ισχυει ουτος η ημεις εαν δυνωμεθα παταξαι εξ αυτων και εκβαλω αυτους εκ της γης οτι οйда ους εαν ευλογησης συ ευλογηνται και ους εαν καταραση συ κεκατηρανται 7 και επορευθη η γερουσια μωαβ και η γερουσια μαδιαμ και τα μαντεια εν ταις χερσιν αυτων και ηλθον προς βαλααμ και ειπαν αυτω τα ρηματα βαλακ 8 και ειπεν προς αυτους καταλυσατε αυτου την νυχτα και αποκριθησομαι υμιν πραγματα α εαν λαληση κυριος προς με και κατεμειναν οι αρχοντες μωαβ παρα βαλααμ 9 και ηλθεν ο θεος προς βαλααμ και ειπεν αυτω τι οι ανθρωποι ουτοι παρα σοι 10 και ειπεν βαλααμ προς τον θεον βαλακ υιος σεπφωρ βασιλευς μωαβ απεστειλεν αυτους προς με λεγων 11 ιδου λαος εξεληλυθεν εξ αιγυπτου και ιδου κεκαλυψεν την οψιν της γης και ουτος εγκαθηται εχομενος μου και νυν δευρο αρασαι μοι αυτον ει αρα δυνησομαι παταξαι αυτον και εκβαλω αυτον απο της γης 12 και ειπεν ο θεος προς βαλααμ ου πορευση μετ' αυτων ουδε καταραση τον λαον εστιν γαρ ευλογημενος 13 και αναστας βαλααμ το πρωι ειπεν τοις αρχουσιν βαλακ αποτρεχετε προς τον κυριον υμων ουκ αφιησιν με ο θεος πορευεσθαι μεδ' υμων 14 και ανασταντες οι αρχοντες μωαβ ηλθον προς βαλακ και ειπαν ου θελει βαλααμ πορευθηναι μεδ' ημων 15 και προσεδετο βαλακ ετι αποστειλαι αρχοντας πλειους και εντιμότερους τουτων 16 και ηλθον προς βαλααμ και λεγουσιν αυτω ταδε λεγει βαλακ ο του σεπφωρ αξιω σε μη οκνησης ελθειν προς με 17 εντιμως γαρ τιμησω σε και οσα εαν ειπης ποιησω σοι και δευρο επικαταρασαι μοι τον λαον τουτον 18 και απεκριθη βαλααμ και ειπεν τοις αρχουσιν βαλακ εαν δω μοι βαλακ πληρη τον οικον αυτου αργυρου και χρυσιου ου δυνησομαι παραβηναι το ρημα κυριου του θεου ποιησαι αυτο μικρον η μεγα εν τη διανοια μου 19 και νυν υπομεινατε αυτου και υμεις την

νυχτα ταυτην και γνωσομαι τι προσθησει κυριος λαλησαι προς με 20 και ηλθεν ο θεος προς βαλααμ νυκτος και ειπεν αυτω ει καλεσαι σε παρεισιν οι ανθρωποι ουτοι αναστας ακολουθησον αυτοις αλλα το ρημα ο αν λαλησω προς σε τουτο ποιησεις 21 και αναστας βαλααμ το πρωι επεσαξεν την ονον αυτου και επορευθη μετα των αρχοντων μωαβ 22 και ωργισθη θυμω ο θεος οτι επορευθη αυτος και ανεστη ο αγγελος του θεου ενδιαβαλλειν αυτον και αυτος επιβεβηκει επι της ονου αυτου και δυο παιδες αυτου μετ' αυτου 23 και ιδουσα η ονος τον αγγελον του θεου ανδρεστηκοτα εν τη οδω και την ρομφαιαν εσπασμενην εν τη χειρι αυτου και εξεκλινεν η ονος εκ της οδου και επορευετο εις το πεδιον και επαταξεν την ονον τη ραβδω του ευθυναι αυτην εν τη οδω 24 και εστη ο αγγελος του θεου εν ταις αυλαξιν των αμπελων φραγμος εντευθεν και φραγμος εντευθεν 25 και ιδουσα η ονος τον αγγελον του θεου προσεδλιψεν εαυτην προς τον τοιχον και απεδλιψεν τον ποδα βαλααμ και προσεδετο ετι μαστιξαι αυτην 26 και προσεδετο ο αγγελος του θεου και απελθων υπεστη εν τοπω στενω εις ον ουκ ην εκκλιναι δεξian ουδε αριστεραν 27 και ιδουσα η ονος τον αγγελον του θεου συνεκαδισεν υποκατω βαλααμ και εδυμωθη βαλααμ και ετυπτεν την ονον τη ραβδω 28 και ηνοιξεν ο θεος το στομα της ονου και λεγει τω βαλααμ τι εποιησα σοι οτι πεπαικας με τουτο τριτον 29 και ειπεν βαλααμ τη ονω οτι εμπεπαικας μοι και ει ειχον μαχαιραν εν τη χειρι μου ηδη αν εξεκεντησα σε 30 και λεγει η ονος τω βαλααμ ουκ εγω η ονος σου εφ' ης επεβαινες απο νεοτητος σου εως της σημερον ημερας μη υπερορασει υπεριδουσα εποιησα σοι ουτως ο δε ειπεν ουχι 31 απεκαλυψεν δε ο θεος τους οφθαλμους βαλααμ και ορα τον αγγελον κυριου ανδρεστηκοτα εν τη οδω και την μαχαιραν εσπασμενην εν τη χειρι αυτου και κυψας προσεκυνησεν τω προσωπω αυτου 32 και ειπεν αυτω ο αγγελος του θεου δια τι επαταξας την ονον σου τουτο τριτον και ιδου εγω εξηλθον εις διαβολην σου οτι ουκ αστεια η οδος σου εναντιον μου 33 και ιδουσα με η ονος εξεκλινεν απ' εμου τριτον τουτο και ει μη εξεκλινεν νυν ουν σε μεν απεκτεινα εκεινην δε περιεποιησαμην 34 και ειπεν βαλααμ τω αγγελω κυριου ημαρτηκα ου γαρ ηπισταμην οτι συ μοι ανδρεστηκας εν τη οδω εις συναντησιν και νυν ει μη σοι αρεσκει αποστραφησομαι 35 και ειπεν ο αγγελος του θεου προς βαλααμ συμπορευθητι μετα των ανθρωπων πλην το ρημα ο εαν ειπω προς σε τουτο φυλαξη λαλησαι και επορευθη βαλααμ μετα των αρχοντων βαλααμ 36 και ακουσας βαλααμ οτι ηκει βαλααμ εξηλθεν εις συναντησιν αυτω εις πολιν μωαβ η εστιν επι των οριων αρνων ο εστιν εκ μερους των οριων 37 και ειπεν βαλααμ προς βαλααμ ουχι απεστειλα προς σε καλεσαι σε δια τι ουκ ηρχου προς με οντως ου δυνησομαι τιμησαι σε 38 και ειπεν βαλααμ προς βαλααμ ιδου ηκω προς σε νυν δυνατος εσομαι λαλησαι τι το ρημα ο εαν βαλη ο θεος εις το στομα μου τουτο λαλησω 39 και επορευθη βαλααμ μετα βαλααμ και ηλθον εις πολεις επαυλεων 40 και εδυσεν βαλααμ προβατα και μοσχους και απεστειλεν τω

βαλααμ και τοις αρχουσι τοις μετ' αυτου 41 και εγενηθη πρωι και παραλαβων βαλακ τον βαλααμ ανεβιβασεν αυτον επι την στηλην του βααλ και εδειξεν αυτω εκειθεν μερος τι του λαου

Chapter 23

1 και ειπεν βαλααμ τω βαλακ οικοδομησον μοι ενταυθα επτα βωμους και ετοιμασον μοι ενταυθα επτα μοσχους και επτα κριους 2 και εποιησεν βαλακ ον τροπον ειπεν αυτω βαλααμ και ανηνεγκεν μοσχον και κριον επι τον βωμον 3 και ειπεν βαλααμ προς βαλακ παραστηθι επι της θυσιας σου και πορευσομαι ει μοι φανειται ο θεος εν συναντησει και ρημα ο εαν μοι δειξη αναγγελω σοι και παρεστη βαλακ επι της θυσιας αυτου και βαλααμ επορευθη επερωτησαι τον θεον και επορευθη ευθειαν 4 και εφανη ο θεος τω βαλααμ και ειπεν προς αυτον βαλααμ τους επτα βωμους ητοιμασα και ανεβιβασα μοσχον και κριον επι τον βωμον 5 και ενεβαλεν ο θεος ρημα εις το στομα βαλααμ και ειπεν επιστραφεις προς βαλακ ουτως λαλησεις 6 και απεστραφη προς αυτον και οδε εφειστηκει επι των ολοκαυτωματων αυτου και παντες οι αρχοντες μωαβ μετ' αυτου 7 και εγενηθη πνευμα θεου επ' αυτω και αναλαβων την παραβολην αυτου ειπεν εκ μεσοποταμιας μετεπεμψατο με βαλακ βασιλευς μωαβ εξ ορεων απ' ανατολων λεγων δευρο αρασαι μοι τον ιακωβ και δευρο επικαταρασαι μοι τον ισραηλ 8 τι αρασωμαι ον μη καταραται κυριος η τι καταρασωμαι ον μη καταραται ο θεος 9 οτι απο κορυφης ορεων οψομαι αυτον και απο βουνων προσνοησω αυτον ιδου λαος μονος κατοικησει και εν εθνεσιν ου συλλογισθησεται 10 τις εξηκριβασατο το σπερμα ιακωβ και τις εξαριθμησεται δημους ισραηλ αποθανοι η ψυχη μου εν ψυχαις δικαιων και γενοιτο το σπερμα μου ως το σπερμα τουτων 11 και ειπεν βαλακ προς βαλααμ τι πεποιηκας μοι εις καταρασιν εχθρων μου κεκληκα σε και ιδου ευλογηκας ευλογιαν 12 και ειπεν βαλααμ προς βαλακ ουχι οσα εαν εμβαλη ο θεος εις το στομα μου τουτο φυλαξω λαλησαι 13 και ειπεν προς αυτον βαλακ δευρο ετι μετ' εμου εις τοπον αλλον εξων ουκ οψη αυτον εκειθεν αλλ' η μερος τι αυτου οψη παντας δε ου μη ιδης και καταρασαι μοι αυτον εκειθεν 14 και παρελαβεν αυτον εις αγρου σκοπιαν επι κορυφην λελαξευμενου και οικοδομησεν εκει επτα βωμους και ανεβιβασεν μοσχον και κριον επι τον βωμον 15 και ειπεν βαλααμ προς βαλακ παραστηθι επι της θυσιας σου εγω δε πορευσομαι επερωτησαι τον θεον 16 και συνηνητησεν ο θεος τω βαλααμ και ενεβαλεν ρημα εις το στομα αυτου και ειπεν αποστραφητι προς βαλακ και ταδε λαλησεις 17 και απεστραφη προς αυτον και οδε εφειστηκει επι της ολοκαυτωσεως αυτου και παντες οι αρχοντες μωαβ μετ' αυτου και ειπεν αυτω βαλακ τι ελαλησεν κυριος 18 και αναλαβων την παραβολην αυτου ειπεν αναστηθι βαλακ και ακουε ενωτισαι μαρτυς υιος σεπφωρ 19 ουχ ως ανθρωπος ο θεος δι-

αρτηθηναι ουδε ως υιος ανθρωπου απειληθηναι αυτος ειπας ουχι ποιησει λαλησει και ουχι εμμενει 20 ιδου ευλογειν παρειλημμαι ευλογησω και ου μη αποστρεψω 21 ουκ εσται μοχθος εν ιακωβ ουδε οφθησεται πονος εν ισραηλ κυριος ο θεος αυτου μετ' αυτου τα ενδοξα αρχοντων εν αυτω 22 θεος ο εξαγαγων αυτους εξ αιγυπτου ως δοξα μονοκερωτος αυτω 23 ου γαρ εστιν οιωνισμος εν ιακωβ ουδε μαντεια εν ισραηλ κατα καιρον ρηθησεται ιακωβ και τω ισραηλ τι επιτελεσει ο θεος 24 ιδου λαος ως σκυμνος αναστησεται και ως λεων γαυριωθησεται ου κοιμηθησεται εως φαγη θηραν και αιμα τραυματιων πιεται 25 και ειπεν βαλακ προς βαλααμ ουτε καταραις καταραση μοι αυτον ουτε ευλογων μη ευλογησης αυτον 26 και αποκριθεις βαλααμ ειπεν τω βαλακ ουκ ελαλησα σοι λεγων το ρημα ο εαν λαληση ο θεος τουτο ποιησω 27 και ειπεν βαλακ προς βαλααμ δευρο παραλαβω σε εις τοπον αλλον ει αρεσει τω θεω και καταρασαι μοι αυτον εκειθεν 28 και παρελαβεν βαλακ τον βαλααμ επι κορυφην του φογωρ το παρατεινον εις την ερημον 29 και ειπεν βαλααμ προς βαλακ οικοδομησον μοι ωδε επτα βωμους και ετοιμασον μοι ωδε επτα μοσχους και επτα κριους 30 και εποιησεν βαλακ καθαπερ ειπεν αυτω βαλααμ και ανηνεγκεν μοσχον και κριον επι τον βωμον

Chapter 24

1 και ιδων βαλααμ οτι καλον εστιν εναντι κυριου ευλογειν τον ισραηλ ουκ επορευθη κατα το ειωθος εις συναντησιν τοις οιωνοις και απεστρεψεν το προσωπον αυτου εις την ερημον 2 και εξαρας βαλααμ τους οφθαλμους αυτου καθορα τον ισραηλ εστρατοπεδευκοτα κατα φυλας και εγενετο πνευμα θεου εν αυτω 3 και αναλαβων την παραβολην αυτου ειπεν φησιν βαλααμ υιος βεωρ φησιν ο ανθρωπος ο αληθινως ορων 4 φησιν ακουων λογια θεου οστις ορασιν θεου ειδεν εν υπνω αποκεκαλυμμενοι οι οφθαλμοι αυτου 5 ως καλοι σου οι οικoi ιακωβ αι σκηnai σου ισραηλ 6 ωσει ναπαι σκιαζουσai και ωσει παραδεισοi επι ποταμων και ωσει σκηnai ας επηξεν κυριος ωσει κεδροι παρ' υδατα 7 εξελευσεται ανθρωπος εκ του σπερματος αυτου και κυριευσει εθνων πολλων και υψωθησεται η γωγ βασιλεια αυτου και αυξηθησεται η βασιλεια αυτου 8 θεος ωδηγησεν αυτον εξ αιγυπτου ως δοξα μονοκερωτος αυτω εδεται εθνη εχθρων αυτου και τα παχη αυτων εκμυελει και ταις βολισιν αυτου κατατοξευσει εχθρον 9 κατακλιθεις ανεπαυσατο ως λεων και ως σκυμνος τις αναστησει αυτον οι ευλογουντες σε ευλογηνται και οι καταρωμενοι σε κεκατηρανται 10 και εδυωθη βαλακ επι βαλααμ και συνεκροτησεν ταις χερσιν αυτου και ειπεν βαλακ προς βαλααμ καταρασθαι τον εχθρον μου κεκληκα σε και ιδου ευλογων ευλογησας τριτον τουτο 11 νυν ουν φευγε εις τον τοπον σου ειπα τιμησω σε και νυν εστερησεν σε κυριος της δοξης 12 και ειπεν βαλααμ προς βαλακ ουχι και τοις αγγελoiς σου ους απεστειλας προς με ελαλησα λεγων 13 εαν

μοι δω βαλακ πληρη τον οικον αυτου αργυριου και χρυσιου ου δυνησομαι παραβ-
ηναι το ρημα κυριου ποιησαι αυτο πονηρον η καλον παρ' εμαυτου οσα εαν ειπη ο
θεος ταυτα ερω 14 και νυν ιδου αποτρεχω εις τον τοπον μου δευρο συμβουλευσω
σοι τι ποιησει ο λαος ουτος τον λαον σου επ' εσχατου των ημερων 15 και αναλ-
αβων την παραβολην αυτου ειπεν φησιν βαλααμ υιος βεωρ φησιν ο ανθρωπος ο
αληθινως ορων 16 ακουων λογια θεου επισταμενος επιστημην παρα υψιστου και
ορασιν θεου ιδων εν υπνω αποκεκαλυμμενοι οι οφθαλμοι αυτου 17 δειξω αυτω
και ουχι νυν μακαριζω και ουκ εγγιζει ανατελει αστρον εξ ιακωβ και αναστησεται
ανθρωπος εξ ισραηλ και θραυσει τους αρχηγους μωαβ και προνομευσει παντας
υιους σηθ 18 και εσται εδωμ κληρονομια και εσται κληρονομια ησαν ο εχθρος
αυτου και ισραηλ εποιησεν εν ισχυι 19 και εξεγερθησεται εξ ιακωβ και απολει
σωζομενον εκ πολεως 20 και ιδων τον αμαληκ και αναλαβων την παραβολην
αυτου ειπεν αρχη εθνων αμαληκ και το σπερμα αυτων απολειται 21 και ιδων τον
καιναιον και αναλαβων την παραβολην αυτου ειπεν ισχυρα η κατοικια σου και
εαν θης εν πετρα την νοσσιαν σου 22 και εαν γενηται τω βεωρ νεοσσια πανουργιας
ασσυριοι σε αιχμαλωτευσουσιν 23 και ιδων τον ωγ και αναλαβων την παραβολην
αυτου ειπεν ω ω τις ζησεται οταν θη ταυτα ο θεος 24 και εξελευσεται εκ χειρος
κιτιαιων και κακωσουσιν ασσουρ και κακωσουσιν εβραιους και αυτοι ομοθυμαδον
απολουνται 25 και αναστας βαλααμ απηλθεν αποστραφεις εις τον τοπον αυτου
και βαλακ απηλθεν προς εαυτον

Chapter 25

1 και κατελυσεν ισραηλ εν σαττιν και εβεβηλωθη ο λαος εκπορνευσαι εις τας θυ-
γατερας μωαβ 2 και εκαλεσαν αυτους επι ταις θυσαις των ειδωλων αυτων και
εφαγεν ο λαος των θυσιων αυτων και προσεκυνησαν τοις ειδωλοις αυτων 3 και
ετελεσθη ισραηλ τω βεελφεγωρ και ωργισθη θυμω κυριος τω ισραηλ 4 και ειπεν κυ-
ριος τω μωυση λαβε παντας τους αρχηγους του λαου και παραδειγματισον αυτους
κυριω απεναντι του ηλιου και αποστραφησεται οργη θυμου κυριου απο ισραηλ
5 και ειπεν μωυσης ταις φυλαις ισραηλ αποκτεινατε εκαστος τον οικειον αυτου
τον τετελεσμενον τω βεελφεγωρ 6 και ιδου ανθρωπος των υιων ισραηλ ελθων
προσηγαγεν τον αδελφον αυτου προς την μαδιαντιν εναντιον μωυση και εναντι
πασης συναγωγης υιων ισραηλ αυτοι δε εκλαιον παρα την θυραν της σκηνης του
μαρτυριου 7 και ιδων φινεες υιος ελεαζαρ υιου ααρων του ιερεως εξανεστη εκ
μεσου της συναγωγης και λαβων σειρομαστην εν τη χειρι 8 εισηλθεν οπισω του
ανθρωπου του ισραηλιτου εις την καμινον και απεκεντησεν αμφοτερους τον τε
ανθρωπον τον ισραηλιτην και την γυναικα δια της μητρας αυτης και επαυσατο
η πληγη απο υιων ισραηλ 9 και εγενοντο οι τεθνηκοτες εν τη πληγη τεσσαρες και

εικοσι χιλιαδες 10 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 11 φινεες υιος ελεαζαρ υιου ααρων του ιερεως κατεπαυσεν τον θυμον μου απο υιων ισραηλ εν τω ζηλωσαι μου τον ζηλον εν αυτοις και ουκ εξανηλωσα τους υιους ισραηλ εν τω ζηλω μου 12 ουτως ειπον ιδου εγω διδωμι αυτω διαθηκην ειρηνης 13 και εσται αυτω και τω σπερματι αυτου μετ' αυτον διαθηκη ιερρατειας αιωνια ανθ' ων εξηλωσεν τω θεω αυτου και εξηλασατο περι των υιων ισραηλ 14 το δε ονομα του ανθρωπου του ισραηλιτου του πεπληγοτος ος επληγη μετα της μαδιανιτιδος ζαμβρι υιος σαλω αρχων οικου πατριας των συμεων 15 και ονομα τη γυναικι τη μαδιανιτιδι τη πεπληγυια χασβι θυγατηρ σουρ αρχοντος εθνους ομμωθ οικου πατριας εστιν των μαδιαν 16 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων λαλησον τοις υιοις ισραηλ λεγων 17 εχθραινετε τοις μαδιηναιοις και παταξατε αυτους 18 οτι εχθραινουσιν αυτοι υμιν εν δολιοτητι οσα δολιουσιν υμας δια φογωρ και δια χασβι θυγατερα αρχοντος μαδιαν αδελφην αυτων την πεπληγυιαν εν τη ημερα της πληγης δια φογωρ

Chapter 26

1 και εγενετο μετα την πληγην και ελαλησεν κυριος προς μωυσην και προς ελεαζαρ τον ιερεα λεγων 2 λαβε την αρχην πασης συναγωγης υιων ισραηλ απο εικοσαετους και επανω κατ' οικους πατριων αυτων πας ο εκπορευομενος παραταξασθαι εν ισραηλ 3 και ελαλησεν μωυσης και ελεαζαρ ο ιερευς εν αραβωθ μωαβ επι του ιορδανου κατα ιεριχω λεγων 4 απο εικοσαετους και επανω ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μωυση και οι υιοι ισραηλ οι εξελθοντες εξ αιγυπτου 5 ρουβην πρωτοτοκος ισραηλ υιοι δε ρουβην ενωχ και δημος του ενωχ τω φαλλου δημος του φαλλου 6 τω ασρων δημος του ασρωνι τω χαρμι δημος του χαρμι 7 ουτοι δημοι ρουβην και εγενετο η επισκεψις αυτων τρεις και τεσσαρακοντα χιλιαδες και επτακοσιοι και τριακοντα 8 και υιοι φαλλου ελιαβ 9 και υιοι ελιαβ ναμουηλ και δαθαν και αβιρων ουτοι επικλητοι της συναγωγης ουτοι εισιν οι επισυσταντες επι μωυσην και ααρων εν τη συναγωγη κορε εν τη επισυστασει κυριου 10 και ανοιξασα η γη το στομα αυτης κατεπιεν αυτους και κορε εν τω θανατω της συναγωγης αυτου οτε κατεφαγεν το πυρ τους πεντηκοντα και διακοσιους και εγενηθησαν εν σημειω 11 οι δε υιοι κορε ουκ απεδανον 12 και οι υιοι συμεων ο δημος των υιων συμεων τω ναμουηλ δημος ο ναμουηλι τω ιαμιν δημος ο ιαμινι τω ιαχιν δημος ο ιαχινι 13 τω ζαρα δημος ο ζαραι+ τω σαουλ δημος ο σαουλι 14 ουτοι δημοι συμεων εκ της επισκεψεως αυτων δυο και εικοσι χιλιαδες και διακοσιοι 15 υιοι δε ιουδα ηρ και αυναν και απεδανεν ηρ και αυναν εν γη χαναν 16 εγενοντο δε οι υιοι ιουδα κατα δημους αυτων τω σηλων δημος ο σηλωνι τω φαρες δημος ο φαρες τω ζαρα δημος ο ζαραι+ 17 και εγενοντο υιοι φαρες τω ασρων δημος ο ασρωνι

τω ιαμουν δημος ο ιαμουνι 18 ουτοι δημοι τω ιουδα κατα την επισκοπην αυτων
 εξ και εβδομηκοντα χιλιαδες και πεντακοσιοι 19 και υιοι ισσαχαρ κατα δημους
 αυτων τω θωλα δημος ο θωλαι+ τω φουα δημος ο φουαι+ 20 τω ιασουβ δημος
 ο ιασουβι τω σαμαραν δημος ο σαμαρανι 21 ουτοι δημοι ισσαχαρ εξ επισκεψεως
 αυτων τεσσαρες και εξηκοντα χιλιαδες και τριακοσιοι 22 υιοι ζαβουλων κατα δη-
 μους αυτων τω σαρεδ δημος ο σαρεδι τω αλλων δημος ο αλλωνι τω αλληλ δημος
 ο αλληλι 23 ουτοι δημοι ζαβουλων εξ επισκεψεως αυτων εξηκοντα χιλιαδες και
 πεντακοσιοι 24 υιοι γαδ κατα δημους αυτων τω σαφων δημος ο σαφωνι τω αγγι
 δημος ο αγγι τω σουνι δημος ο σουνι 25 τω αζενι δημος ο αζενι τω αδδι δημος ο
 αδδι 26 τω αροαδι δημος ο αροαδι τω αριηλ δημος ο αριηλι 27 ουτοι δημοι υιων
 γαδ εξ επισκεψεως αυτων τεσσαρακοντα χιλιαδες και πεντακοσιοι 28 υιοι ασηρ
 κατα δημους αυτων τω ιαμιν δημος ο ιαμινι τω ιεσου δημος ο ιεσουι τω βαρια
 δημος ο βαριαι+ 29 τω χοβερ δημος ο χοβερι τω μελχιηλ δημος ο μελχιηλι 30 και
 το ονομα θυγατρος ασηρ σαρα 31 ουτοι δημοι ασηρ εξ επισκεψεως αυτων τρεις και
 πεντηκοντα χιλιαδες και τετρακοσιοι 32 υιοι ιωσηφ κατα δημους αυτων μανασση
 και εφραιμ 33 υιοι μανασση τω μαχιρ δημος ο μαχιρι και μαχιρ εγεννησεν τον
 γαλααδ τω γαλααδ δημος ο γαλααδι 34 και ουτοι υιοι γαλααδ τω αχιεζερ δημος ο
 αχιεζερι τω χελεγ δημος ο χελεγι 35 τω εσριηλ δημος ο εσριηλι τω συχεμ δημος ο
 συχεμι 36 τω συμαερ δημος ο συμαερι και τω οφερ δημος ο οφερι 37 και τω σαλ-
 πααδ υιω οφερ ουκ εγενοντο αυτω υιοι αλλ' η θυγατερες και ταυτα τα ονοματα
 των θυγατερων σαλπααδ μαλα και νουα και εγλα και μελχα και θερσα 38 ουτοι
 δημοι μανασση εξ επισκεψεως αυτων δυο και πεντηκοντα χιλιαδες και επτακο-
 σιοι 39 και ουτοι υιοι εφραιμ τω σουταλα δημος ο σουταλαι+ τω ταναχ δημος
 ο ταναχι 40 ουτοι υιοι σουταλα τω εδεν δημος ο εδενι 41 ουτοι δημοι εφραιμ εξ
 επισκεψεως αυτων δυο και τριακοντα χιλιαδες και πεντακοσιοι ουτοι δημοι υιων
 ιωσηφ κατα δημους αυτων 42 υιοι βενιαμιν κατα δημους αυτων τω βαλε δημος
 ο βαλει+ τω ασυβηρ δημος ο ασυβηρι τω ιαχιραν δημος ο ιαχιρανι 43 τω σωφαν
 δημος ο σωφανι 44 και εγενοντο οι υιοι βαλε αδαρ και νοεμαν τω αδαρ δημος ο
 αδαρι τω νοεμαν δημος ο νοεμανι 45 ουτοι υιοι βενιαμιν κατα δημους αυτων εξ
 επισκεψεως αυτων πεντε και τεσσαρακοντα χιλιαδες και εξακοσιοι 46 και υιοι δαν
 κατα δημους αυτων τω σαμι δημος ο σαμι ουτοι δημοι δαν κατα δημους αυτων
 47 παντες οι δημοι σαμι κατ' επισκοπην αυτων τεσσαρες και εξηκοντα χιλιαδες
 και τετρακοσιοι 48 υιοι νεφθαλι κατα δημους αυτων τω ασιηλ δημος ο ασιηλι τω
 γαννι δημος ο γαννι 49 τω ιεσερ δημος ο ιεσερι τω σελλημ δημος ο σελλημι 50
 ουτοι δημοι νεφθαλι εξ επισκεψεως αυτων πεντε και τεσσαρακοντα χιλιαδες και
 τετρακοσιοι 51 αυτη η επισκεψις υιων ισραηλ εξακοσιαι χιλιαδες και χιλιοι και
 επτακοσιοι και τριακοντα 52 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 53 τουτοις
 μερισθησεται η γη κληρονομειν εξ αριθμου ονοματων 54 τοις πλειοσιν πλεονασεις

την κληρονομίαν και τοις ελαττοσιν ελαττωσεις την κληρονομίαν αυτων εκαστω καθως επεσκεπησαν δοθησεται η κληρονομία αυτων 55 δια κληρων μερισθησεται η γη τοις ονομασιν κατα φυλας πατριων αυτων κληρονομησουσιν 56 εκ του κληρου μεριεις την κληρονομίαν αυτων ανα μεσον πολλων και ολιγων 57 και υιοι λευι κατα δημους αυτων τω γεδσων δημος ο γεδσωνι τω κααθ δημος ο κααθι τω μεραρι δημος ο μεραρι 58 ουτοι δημοι υιων λευι δημος ο λοβενι δημος ο χεβρωνι δημος ο κορε και δημος ο μουσι και κααθ εγεννησεν τον αμραμ 59 και το ονομα της γυναικος αυτου ιωχαβεδ θυγατηρ λευι η ετεκεν τουτους τω λευι εν αιγυπτω και ετεκεν τω αμραμ τον ααρων και μωυσην και μαριαμ την αδελφην αυτων 60 και εγεννηθησαν τω ααρων ο τε ναδαβ και αβιουδ και ελεαζαρ και ιθαμαρ 61 και απεθανεν ναδαβ και αβιουδ εν τω προσφερειν αυτους πυρ αλλοτριον εναντι κυριου εν τη ερημω σινα 62 και εγεννηθησαν εξ επισκεψεως αυτων τρεις και εικοσι χιλιαδες παν αρσενικον απο μηνιαιου και επανω ου γαρ συνεπεσκεπησαν εν μεσω υιων ισραηλ οτι ου διδοται αυτοις κληρος εν μεσω υιων ισραηλ 63 και αυτη η επισκεψις μωυση και ελεαζαρ του ιερεως οι επεσκεψαντο τους υιους ισραηλ εν αραβωθ μωαβ επι του ιορδανου κατα ιεριχω 64 και εν τουτοις ουκ ην ανθρωπος των επεσκεμμενων υπο μωυση και ααρων ους επεσκεψαντο τους υιους ισραηλ εν τη ερημω σινα 65 οτι ειπεν κυριος αυτοις θανατω αποθανουνται εν τη ερημω και ου κατελειφθη εξ αυτων ουδε εις πλην χαλεβ υιος ιεφοννη και ιησους ο του ναυη

Chapter 27

1 και προσελθουσαι αι θυγατρες σαλπααδ υιου οφερ υιου γαλααδ υιου μαχιρ του δημου μανασση των υιων ιωσηφ και ταυτα τα ονοματα αυτων μαλα και νουα και εγλα και μελχα και θερσα 2 και στασαι εναντι μωυση και εναντι ελεαζαρ του ιερεως και εναντι των αρχοντων και εναντι πασης συναγωγης επι της θυρας της σκηνης του μαρτυριου λεγουσιν 3 ο πατηρ ημων απεθανεν εν τη ερημω και αυτος ουκ ην εν μεσω της συναγωγης της επισυστασης εναντι κυριου εν τη συναγωγή κορε οτι δια αμαρτιαν αυτου απεθανεν και υιοι ουκ εγενοντο αυτω 4 μη εξαλειφθῇ το ονομα του πατρος ημων εκ μεσου του δημου αυτου οτι ουκ εστιν αυτω υιος δοτε ημιν κατασχεσιν εν μεσω αδελφων πατρος ημων 5 και προσηγαγεν μωυσης την κρισιν αυτων εναντι κυριου 6 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 7 ορθως θυγατρες σαλπααδ λελαληχασιν δομα δωσεις αυταις κατασχεσιν κληρονομιας εν μεσω αδελφων πατρος αυτων και περιθησεις τον κληρον του πατρος αυτων αυταις 8 και τοις υιοις ισραηλ λαλησεις λεγων ανθρωπος εαν αποθανῇ και υιος μη η αυτω περιθησετε την κληρονομίαν αυτου τη θυγατρι αυτου 9 εαν δε μη η θυγατηρ αυτω δωσετε την κληρονομίαν τω αδελφω αυτου 10 εαν δε μη ωσιν αυτω αδελφοι δωσετε την κληρονομίαν τω αδελφω του

πατρος αυτου 11 εαν δε μη ωσιν αδελφοι του πατρος αυτου δωσετε την κληρονομiam τω οικειω τω εγγιστα αυτου εκ της φυλης αυτου κληρονομησει τα αυτου και εσται τουτο τοις υιοις ισραηλ δικαιομα κρισεως καθα συνεταξεν κυριος τω μωυση 12 και ειπεν κυριος προς μωυσην αναβηθι εις το ορος το εν τω περαν τουτο ορος ναβαυ και ιδε την γην χανααν ην εγω διδωμι τοις υιοις ισραηλ εν κατασχεσει 13 και οψει αυτην και προστεθηση προς τον λαον σου και συ καθα προσετεθη αρων ο αδελφος σου εν ωρ τω ορει 14 διοτι παρεβητε το ρημα μου εν τη ερημω σιν εν τω αντιπιπτειν την συναγωγην αγιασαι με ουχ ηγιασατε με επι τω υδατι εναντι αυτων τουτο εστιν υδωρ αντιλογιας καδης εν τη ερημω σιν 15 και ειπεν μωυσης προς κυριον 16 επισκεψασθω κυριος ο θεος των πνευματων και πασης σαρκος ανθρωπον επι της συναγωγης ταυτης 17 οστις εξελυσεται προ προσωπου αυτων και οστις εισελυσεται προ προσωπου αυτων και οστις εξαξει αυτους και οστις εισαξει αυτους και ουκ εσται η συναγωγή κυριου ωσει προβατα οις ουκ εστιν ποιμην 18 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων λαβε προς σεαυτον τον ιησουν υιον ναυη ανθρωπον ος εχει πνευμα εν εαυτω και επιθησεις τας χειρας σου επ' αυτον 19 και στησεις αυτον εναντι ελεαζαρ του ιερεως και εντελη αυτω εναντι πασης συναγωγης και εντελη περι αυτου εναντιον αυτων 20 και δωσεις της δοξης σου επ' αυτον οπως αν εισακουσωσιν αυτου οι υιοι ισραηλ 21 και εναντι ελεαζαρ του ιερεως στησεται και επερωτησουσιν αυτον την κρισιν των δηλων εναντι κυριου επι τω στοματι αυτου εξελυσονται και επι τω στοματι αυτου εισελυσονται αυτος και οι υιοι ισραηλ ομοθυμαδον και πασα η συναγωγή 22 και εποιησεν μωυσης καθα ενετειλατο αυτω κυριος και λαβων τον ιησουν εστησεν αυτον εναντιον ελεαζαρ του ιερεως και εναντι πασης συναγωγης 23 και επεθηκεν τας χειρας αυτου επ' αυτον και συνεστησεν αυτον καθαπερ συνεταξεν κυριος τω μωυση

Chapter 28

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 2 εντειλαι τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους λεγων τα δωρα μου δοματα μου καρπωματα μου εις οσμην ευωδιας διατηρησετε προσφερειν εμοι εν ταις εορταις μου 3 και ερεις προς αυτους ταυτα τα καρπωματα οσα προσαξετε κυριω αμνους ενιαυσιους αμωμους δυο την ημεραν εις ολοκαυτωσιν ενδελεχως 4 τον αμνον τον ενα ποιησεις το πρωι και τον αμνον τον δευτερον ποιησεις το προς εσπεραν 5 και ποιησεις το δεκατον του οιφι σεμιδαλιν εις θυσιαν αναπεποιημενην εν ελαιω εν τεταρτω του ιν 6 ολοκαυτωμα ενδελεχισμού η γενομενη εν τω ορει σινα εις οσμην ευωδιας κυριω 7 και σπονδην αυτου το τεταρτον του ιν τω αμνω τω ενι εν τω αγιω σπεισεις σπονδην σικερα κυριω 8 και τον αμνον τον δευτερον ποιησεις το προς εσπεραν

κατα την θυσιαν αυτου και κατα την σπονδην αυτου ποιησετε εις οσμην ευωδιας κυριω 9 και τη ημερα των σαββατων προσαξετε δυο αμνους ενιαυσιους αμωμους και δυο δεκατα σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω εις θυσιαν και σπονδην 10 ολοκαυτωμα σαββατων εν τοις σαββατοις επι της ολοκαυτωσεως της δια παντος και την σπονδην αυτου 11 και εν ταις νεομηνιαις προσαξετε ολοκαυτωματα τω κυριω μοσχους εκ βοων δυο και κριον ενα αμνους ενιαυσιους επτα αμωμους 12 τρια δεκατα σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω τω μοσχω τω ενι και δυο δεκατα σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω τω κριω τω ενι 13 δεκατον σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω τω αμνω τω ενι θυσιαν οσμην ευωδιας καρπωμα κυριω 14 η σπονδη αυτων το ημισυ του ιν εσται τω μοσχω τω ενι και το τριτον του ιν εσται τω κριω τω ενι και το τεταρτον του ιν εσται τω αμνω τω ενι οινου τουτο ολοκαυτωμα μηνια εκ μηνος εις τους μηνιας του ενιαυτου 15 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας κυριω επι της ολοκαυτωσεως της δια παντος ποιηθησεται και η σπονδη αυτου 16 και εν τω μηνι τω πρωτω τεσσαρεσκαιδεκατη ημερα του μηνος πασχα κυριω 17 και τη πεντεκαιδεκατη ημερα του μηνος τουτου εορτη επτα ημερας αζυμα εδεσθε 18 και η ημερα η πρωτη επικλητος αγια εσται υμιν παν εργον λατρευτον ου ποιησετε 19 και προσαξετε ολοκαυτωματα καρπωματα κυριω μοσχους εκ βοων δυο κριον ενα επτα αμνους ενιαυσιους αμωμοι εσονται υμιν 20 και η θυσια αυτων σεμιδαλις αναπεποιημενη εν ελαιω τρια δεκατα τω μοσχω τω ενι και δυο δεκατα τω κριω τω ενι 21 δεκατον δεκατον ποιησεις τω αμνω τω ενι τοις επτα αμνοις 22 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας εξιλασασθαι περι υμων 23 πλην της ολοκαυτωσεως της δια παντος της πρωινης ο εστιν ολοκαυτωμα ενδελεχισμού 24 ταυτα κατα ταυτα ποιησετε την ημεραν εις τας επτα ημερας δωρον καρπωμα εις οσμην ευωδιας κυριω επι του ολοκαυτωματος του δια παντος ποιησεις την σπονδην αυτου 25 και η ημερα η εβδομη κλητη αγια εσται υμιν παν εργον λατρευτον ου ποιησετε εν αυτη 26 και τη ημερα των νεων οταν προσφερητε θυσιαν νεαν κυριω των εβδομαδων επικλητος αγια εσται υμιν παν εργον λατρευτον ου ποιησετε 27 και προσαξετε ολοκαυτωματα εις οσμην ευωδιας κυριω μοσχους εκ βοων δυο κριον ενα επτα αμνους ενιαυσιους αμωμους 28 η θυσια αυτων σεμιδαλις αναπεποιημενη εν ελαιω τρια δεκατα τω μοσχω τω ενι και δυο δεκατα τω κριω τω ενι 29 δεκατον δεκατον τω αμνω τω ενι τοις επτα αμνοις 30 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας εξιλασασθαι περι υμων 31 πλην του ολοκαυτωματος του δια παντος και την θυσιαν αυτων ποιησετε μοι αμωμοι εσονται υμιν και τας σπονδας αυτων

Chapter 29

1 και τω μηνι τω εβδομω μια του μηνος επικλητος αγια εσται υμιν παν εργον λατρευτον ου ποιησετε ημερα σημασιας εσται υμιν 2 και ποιησετε ολοκαυτωματα εις οσμην ευωδιας κυριω μοσχον ενα εκ βοων κριον ενα αμνους ενιαυσιους επτα αμωμους 3 η θυσια αυτων σεμιδαλις αναπεποιημενη εν ελαιω τρια δεκατα τω μοσχω τω ενι και δυο δεκατα τω κριω τω ενι 4 δεκατον δεκατον τω αμνω τω ενι τοις επτα αμνοις 5 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας εξιλασασθαι περι υμων 6 πλην των ολοκαυτωματων της νουμηνιας και αι θυσιαι αυτων και αι σπονδαι αυτων και το ολοκαυτωμα το δια παντος και αι θυσιαι αυτων και αι σπονδαι αυτων κατα την συγκρισιν αυτων εις οσμην ευωδιας κυριω 7 και τη δεκατη του μηνος τουτου επικλητος αγια εσται υμιν και καωσετε τας ψυχας υμων και παν εργον ου ποιησετε 8 και προσοισετε ολοκαυτωματα εις οσμην ευωδιας καρπωματα κυριω μοσχον ενα εκ βοων κριον ενα αμνους ενιαυσιους επτα αμωμοι εσονται υμιν 9 η θυσια αυτων σεμιδαλις αναπεποιημενη εν ελαιω τρια δεκατα τω μοσχω τω ενι και δυο δεκατα τω κριω τω ενι 10 δεκατον δεκατον τω αμνω τω ενι εις τους επτα αμνους 11 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας εξιλασασθαι περι υμων πλην το περι της αμαρτιας της εξιλασεως και η ολοκαυτωσις η δια παντος η θυσια αυτης και η σπονδη αυτης κατα την συγκρισιν εις οσμην ευωδιας καρπωμα κυριω 12 και τη πεντεκαιδεκατη ημερα του μηνος του εβδομου τουτου επικλητος αγια εσται υμιν παν εργον λατρευτον ου ποιησετε και εορτασετε αυτην εορτην κυριω επτα ημερας 13 και προσαξετε ολοκαυτωματα καρπωματα εις οσμην ευωδιας κυριω τη ημερα τη πρωτη μοσχους εκ βοων τρεις και δεκα κριους δυο αμνους ενιαυσιους δεκα τεσσαρας αμωμοι εσονται 14 αι θυσιαι αυτων σεμιδαλις αναπεποιημενη εν ελαιω τρια δεκατα τω μοσχω τω ενι τοις τριςκαιδεκα μοσχοις και δυο δεκατα τω κριω τω ενι επι τους δυο κριους 15 δεκατον δεκατον τω αμνω τω ενι επι τους τεσσαρας και δεκα αμνους 16 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας πλην της ολοκαυτωσεως της δια παντος αι θυσιαι αυτων και αι σπονδαι αυτων 17 και τη ημερα τη δευτερα μοσχους δωδεκα κριους δυο αμνους ενιαυσιους τεσσαρας και δεκα αμωμους 18 η θυσια αυτων και η σπονδη αυτων τοις μοσχοις και τοις κριοις και τοις αμνοις κατα αριθμον αυτων κατα την συγκρισιν αυτων 19 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας πλην της ολοκαυτωσεως της δια παντος αι θυσιαι αυτων και αι σπονδαι αυτων 20 τη ημερα τη τριτη μοσχους ενδεκα κριους δυο αμνους ενιαυσιους τεσσαρας και δεκα αμωμους 21 η θυσια αυτων και η σπονδη αυτων τοις μοσχοις και τοις κριοις και τοις αμνοις κατα αριθμον αυτων κατα την συγκρισιν αυτων 22 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας πλην της ολοκαυτωσεως της δια παντος αι θυσιαι αυτων και αι σπονδαι αυτων 23 τη ημερα τη τεταρτη μοσχους δεκα κριους δυο αμνους ενιαυσιους

τεσσαρας και δεκα αμωμους 24 αι θυσαι αυτων και αι σπονδαι αυτων τοις μοσχοις και τοις κριοις και τοις αμνοις κατα αριθμον αυτων κατα την συγκρισιν αυτων 25 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας πλην της ολοκαυτωσεως της δια παντος αι θυσαι αυτων και αι σπονδαι αυτων 26 τη ημερα τη πεμπτη μοσχους εννεα κριους δυο αμνους ενιαυσιους τεσσαρας και δεκα αμωμους 27 αι θυσαι αυτων και αι σπονδαι αυτων τοις μοσχοις και τοις κριοις και τοις αμνοις κατα αριθμον αυτων κατα την συγκρισιν αυτων 28 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας πλην της ολοκαυτωσεως της δια παντος αι θυσαι αυτων και αι σπονδαι αυτων 29 τη ημερα τη εκτη μοσχους οκτω κριους δυο αμνους ενιαυσιους δεκα τεσσαρας αμωμους 30 αι θυσαι αυτων και αι σπονδαι αυτων τοις μοσχοις και τοις κριοις και τοις αμνοις κατα αριθμον αυτων κατα την συγκρισιν αυτων 31 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας πλην της ολοκαυτωσεως της δια παντος αι θυσαι αυτων και αι σπονδαι αυτων 32 τη ημερα τη εβδομη μοσχους επτα κριους δυο αμνους ενιαυσιους τεσσαρας και δεκα αμωμους 33 αι θυσαι αυτων και αι σπονδαι αυτων τοις μοσχοις και τοις κριοις και τοις αμνοις κατα αριθμον αυτων κατα την συγκρισιν αυτων 34 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας πλην της ολοκαυτωσεως της δια παντος αι θυσαι αυτων και αι σπονδαι αυτων 35 και τη ημερα τη ογδοη εξοδιον εσται υμιν παν εργον λατρευτον ου ποιησετε εν αυτη 36 και προσαξετε ολοκαυτωματα εις οσμην ευωδιας καρπωματα κυριω μοσχον ενα κριον ενα αμνους ενιαυσιους επτα αμωμους 37 αι θυσαι αυτων και αι σπονδαι αυτων τω μοσχω και τω κριω και τοις αμνοις κατα αριθμον αυτων κατα την συγκρισιν αυτων 38 και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας πλην της ολοκαυτωσεως της δια παντος αι θυσαι αυτων και αι σπονδαι αυτων 39 ταυτα ποιησετε κυριω εν ταις εορταις υμων πλην των ευχων υμων και τα εκουσια υμων και τα ολοκαυτωματα υμων και τας θυσιας υμων και τας σπονδας υμων και τα σωτηρια υμων

Chapter 30

1 και ελαλησεν μωυσης τοις υιοις ισραηλ κατα παντα οσα ενετειλατο κυριος τω μωυση 2 και ελαλησεν μωυσης προς τους αρχοντας των φυλων ισραηλ λεγων τουτο το ρημα ο συνεταξεν κυριος 3 ανθρωπος ανθρωπος ος αν ευξηται ευχην κυριω η ομοση ορκον η ορισηται ορισμω περι της ψυχης αυτου ου βεβηλωσει το ρημα αυτου παντα οσα εαν εξελθη εκ του στοματος αυτου ποιησει 4 εαν δε γυνη ευξηται ευχην κυριω η ορισηται ορισμον εν τω οικω του πατρος αυτης εν τη νεοτητι αυτης 5 και ακουση ο πατηρ αυτης τας ευχας αυτης και τους ορισμους αυτης ους ωρισατο κατα της ψυχης αυτης και παρασιωπηση αυτης ο πατηρ και στησονται πασαι αι ευχαι αυτης και παντες οι ορισμοι ους ωρισατο κατα της

ψυχης αυτης μενουσιν αυτη 6 εαν δε ανανευων ανανευση ο πατηρ αυτης η αν ημερα ακουση πασας τας ευχας αυτης και τους ορισμους ους ωρισατο κατα της ψυχης αυτης ου στησονται και κυριος καθαριει αυτην οτι ανενευσεν ο πατηρ αυτης 7 εαν δε γενομενη γενηται ανδρι και αι ευχαι αυτης επ' αυτη κατα την διαστολην των χειλεων αυτης ους ωρισατο κατα της ψυχης αυτης 8 και ακουση ο ανηρ αυτης και παρασιωπηση αυτη η αν ημερα ακουση και ουτως στησονται πασαι αι ευχαι αυτης και οι ορισμοι αυτης ους ωρισατο κατα της ψυχης αυτης στησονται 9 εαν δε ανανευων ανανευση ο ανηρ αυτης η αν ημερα ακουση πασαι αι ευχαι αυτης και οι ορισμοι αυτης ους ωρισατο κατα της ψυχης αυτης ου μενουσιν οτι ο ανηρ ανενευσεν απ' αυτης και κυριος καθαριει αυτην 10 και ευχη χηρας και εκβεβλημενης οσα αν ευξηται κατα της ψυχης αυτης μενουσιν αυτη 11 εαν δε εν τω οικω του ανδρος αυτης η ευχη αυτης η ο ορισμος κατα της ψυχης αυτης μεθ' ορκου 12 και ακουση ο ανηρ αυτης και παρασιωπηση αυτη και μη ανανευση αυτη και στησονται πασαι αι ευχαι αυτης και παντες οι ορισμοι αυτης ους ωρισατο κατα της ψυχης αυτης στησονται κατ' αυτης 13 εαν δε περιελων περιελη ο ανηρ αυτης η αν ημερα ακουση παντα οσα εαν εξελθη εκ των χειλεων αυτης κατα τας ευχας αυτης και κατα τους ορισμους τους κατα της ψυχης αυτης ου μενει αυτη ο ανηρ αυτης περιειλεν και κυριος καθαρισει αυτην 14 πασα ευχη και πας ορκος δεσμου κακωσαι ψυχην ο ανηρ αυτης στησει αυτη και ο ανηρ αυτης περιελει 15 εαν δε σιωπων παρασιωπηση αυτη ημεραν εξ ημερας και στησει αυτη πασας τας ευχας αυτης και τους ορισμους τους επ' αυτης στησει αυτη οτι εσιωπησεν αυτη τη ημερα η ηκουσεν 16 εαν δε περιελων περιελη αυτης μετα την ημεραν ην ηκουσεν και λημψεται την αμαρτιαν αυτου 17 ταυτα τα δικαιωματα οσα ενετειλατο κυριος τω μωυση ανα μεσον ανδρος και γυναικος αυτου και ανα μεσον πατρος και θυγατρος εν νεοτητι εν οικω πατρος

Chapter 31

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 2 εκδικει την εκδικησιν υιων ισραηλ εκ των μαδιανιτων και εσχατον προστεδηση προς τον λαον σου 3 και ελαλησεν μωυσης προς τον λαον λεγων εξοπλισατε εξ υμων ανδρας παραταξασθαι εναντι κυριου επι μαδιαν αποδουναι εκδικησιν παρα του κυριου τη μαδιαν 4 χιλιους εκ φυλης χιλιους εκ φυλης εκ πασων φυλων ισραηλ αποστειλατε παραταξασθαι 5 και εξηριθμησαν εκ των χιλιαδων ισραηλ χιλιους εκ φυλης δωδεκα χιλιαδες ενωπλισμενοι εις παραταξιν 6 και απεστειλεν αυτους μωυσης χιλιους εκ φυλης χιλιους εκ φυλης συν δυναμει αυτων και φινεες υιον ελεαζαρ υιου ααρων του ιερεως και τα σκευη τα αγια και αι σαλπιγγες των σημασιων εν ταις χειρσιν αυτων 7 και παρεταξαντο επι μαδιαν καθα ενετειλατο κυριος τω μωυση και απεκτειναν

παν αρσενικον 8 και τους βασιλεις μαδιαν απεκτειναν αμα τοις τραυματιαις αυτων και τον ευιν και τον σουρ και τον ροκομ και τον ουρ και τον ροβοκ πεντε βασιλεις μαδιαν και τον βαλααμ υιον βεωρ απεκτειναν εν ρομφαια συν τοις τραυματιαις αυτων 9 και επρονομευσαν τας γυναικας μαδιαν και την αποσκευην αυτων και τα κτηνη αυτων και παντα τα εγκτητα αυτων και την δυναμιν αυτων επρονομευσαν 10 και πασας τας πολεις αυτων τας εν ταις οικιαις αυτων και τας επαυλεις αυτων ενεπρησαν εν πυρι 11 και ελαβον πασαν την προνομην και παντα τα σκυλα αυτων απο ανθρωπου εως κτηνους 12 και ηγαγον προς μωυσην και προς ελεαζαρ τον ιερεα και προς παντας υιους ισραηλ την αιχμαλωσιαν και τα σκυλα και την προνομην εις την παρεμβολην εις αραβωθ μωαβ η εστιν επι του ιορδανου κατα ιεριχω 13 και εξηλθεν μωυσης και ελεαζαρ ο ιερευσ και παντες οι αρχοντες της συναγωγης εις συναντησιν αυτοις εξω της παρεμβολης 14 και ωργισθη μωυσης επι τοις επισκοποις της δυναμεως χιλιαρχοις και εκατονταρχοις τοις ερχομενοις εκ της παραταξεως του πολεμου 15 και ειπεν αυτοις μωυσης ινα τι εξωγηρησατε παν θηλυ 16 αυται γαρ ησαν τοις υιοις ισραηλ κατα το ρημα βαλααμ του αποστησαι και υπεριδειν το ρημα κυριου ενεκεν φογωρ και εγενετο η πληγη εν τη συναγωγη κυριου 17 και νυν αποκτεινατε παν αρσενικον εν παση τη απαρτια και πασαν γυναικα ητις εγνωκεν κοιτην αρσενος αποκτεινατε 18 πασαν την απαρτιαν των γυναικων ητις ουκ οιδεν κοιτην αρσενος ζωγηρησατε αυτας 19 και υμεις παρεμβαλετε εξω της παρεμβολης επτα ημερας πας ο ανελων και ο απτομενος του τετρωμενου αγνισθησεται τη ημερα τη τριτη και τη ημερα τη εβδομη υμεις και η αιχμαλωσια υμων 20 και παν περιβλημα και παν σκευος δερματινον και πασαν εργασιαν εξ αιγειας και παν σκευος ξυλινον αφαγνιετε 21 και ειπεν ελεαζαρ ο ιερευσ προς τους ανδρας της δυναμεως τους ερχομενους εκ της παραταξεως του πολεμου τουτο το δικαιομα του νομου ο συνεταξεν κυριος τω μωυση 22 πλην του χρυσιου και του αργυριου και χαλκου και σιδηρου και μολιβου και κασσιτερου 23 πανπραγμα ο διελευσεται εν πυρι και καθαρισθησεται αλλ' η τω υδατι του αγνισμου αγνισθησεται και παντα οσα εαν μη διαπορευηται δια πυρος διελευσεται δι' υδατος 24 και πλυνεισθε τα ιματια τη ημερα τη εβδομη και καθαρισθησεσθε και μετα ταυτα εισελευσεσθε εις την παρεμβολην 25 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 26 λαβε το κεφαλαιον των σκυλων της αιχμαλωσιας απο ανθρωπου εως κτηνους συ και ελεαζαρ ο ιερευσ και οι αρχοντες των πατριων της συναγωγης 27 και διελειτε τα σκυλα ανα μεσον των πολεμιστων των εκπορευομενων εις την παραταξιν και ανα μεσον πασης συναγωγης 28 και αφελειτε τελος κυριω παρα των ανθρωπων των πολεμιστων των εκπεπορευμενων εις την παραταξιν μιαν ψυχην απο πεντακοσιων απο των ανθρωπων και απο των κτηνων και απο των βοων και απο των προβατων και απο των αιγων 29 και απο του ημιδους αυτων λημψεσθε και δωσεις ελεαζαρ τω ιερει τας απαρχας κυριου

30 και απο του ημισους του των υιων ισραηλ λημψη ενα απο των πεντηκοντα απο των ανθρωπων και απο των βοων και απο των προβατων και απο των ονων και απο παντων των κτηνων και δωσεις αυτα τοις λευιταις τοις φυλασσουσιν τας φυλακας εν τη σκηνη κυριου 31 και εποιησεν μωυσης και ελεαζαρ ο ιερευσ καθα συνεταξεν κυριος τω μωυση 32 και εγενηθη το πλεονασμα της προνομης ο επρονομευσαν οι ανδρες οι πολεμισται απο των προβατων εξακοσαι χιλιαδες και εβδομηκοντα και πεντε χιλιαδες 33 και βοες δυο και εβδομηκοντα χιλιαδες 34 και ονοι μια και εξηκοντα χιλιαδες 35 και ψυχαι ανθρωπων απο των γυναικων αι ουκ εγνωσαν κοιτην ανδρος πασαι ψυχαι δυο και τριακοντα χιλιαδες 36 και εγενηθη το ημισευμα η μερις των εκπεπορευμενων εις τον πολεμον εκ του αριθμου των προβατων τριακοσαι και τριακοντα χιλιαδες και επτακισχιλια και πεντακοσια 37 και εγενετο το τελος κυριω απο των προβατων εξακοσια εβδομηκοντα πεντε 38 και βοες εξ και τριακοντα χιλιαδες και το τελος κυριω δυο και εβδομηκοντα 39 και ονοι τριακοντα χιλιαδες και πεντακοσιοι και το τελος κυριω εις και εξηκοντα 40 και ψυχαι ανθρωπων εκκαιδεκα χιλιαδες και το τελος αυτων κυριω δυο και τριακοντα ψυχαι 41 και εδωκεν μωυσης το τελος κυριω το αφαιρεμα του θεου ελεαζαρ τω ιερει καθα συνεταξεν κυριος τω μωυση 42 απο του ημισευματος των υιων ισραηλ ους διειλεν μωυσης απο των ανδρων των πολεμιστων 43 και εγενετο το ημισευμα το της συναγωγης απο των προβατων τριακοσαι χιλιαδες και τριακοντα χιλιαδες και επτακισχιλια και πεντακοσια 44 και βοες εξ και τριακοντα χιλιαδες 45 ονοι τριακοντα χιλιαδες και πεντακοσιοι 46 και ψυχαι ανθρωπων εξ και δεκα χιλιαδες 47 και ελαβεν μωυσης απο του ημισευματος των υιων ισραηλ το εν απο των πεντηκοντα απο των ανθρωπων και απο των κτηνων και εδωκεν αυτα τοις λευιταις τοις φυλασσουσιν τας φυλακας της σκηνης κυριου ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μωυση 48 και προσηλθον προς μωυσην παντες οι καθεσταμενοι εις τας χιλιαρχιας της δυναμεως χιλιαρχοι και εκατονταρχοι 49 και ειπαν προς μωυσην οι παιδες σου ειληφασιν το κεφαλαιον των ανδρων των πολεμιστων των παρ' ημων και ου διαπεφωνηκεν απ' αυτων ουδε εις 50 και προσενηνοχαμεν το δωρον κυριω ανηρ ο ευρεν σκευος χρυσουν χλιδωνα και ψελιον και δακτυλιον και περιδεξιον και εμπλοκιον εξιλασασθαι περι ημων εναντι κυριου 51 και ελαβεν μωυσης και ελεαζαρ ο ιερευσ το χρυσιον παρ' αυτων παν σκευος ειργασμενον 52 και εγενετο παν το χρυσιον το αφαιρεμα ο αφειλον κυριω εξ και δεκα χιλιαδες και επτακοσιοι και πεντηκοντα σικλοι παρα των χιλιαρχων και παρα των εκατονταρχων 53 και οι ανδρες οι πολεμισται επρονομευσαν εκαστος εαυτω 54 και ελαβεν μωυσης και ελεαζαρ ο ιερευσ το χρυσιον παρα των χιλιαρχων και παρα των εκατονταρχων και εισηνεγκεν αυτα εις την σκηνην του μαρτυριου μνημοσυνον των υιων ισραηλ εναντι κυριου

Chapter 32

1 και κτηνη πληθος ην τοις υιοις ρουβην και τοις υιοις γαδ πληθος σφοδρα και ειδον την χωραν ιαζηρ και την χωραν γαλααδ και ην ο τοπος τοπος κτηνεσιν 2 και προσελθοντες οι υιοι ρουβην και οι υιοι γαδ ειπαν προς μωυσην και προς ελεαζαρ τον ιερεα και προς τους αρχοντας της συναγωγης λεγοντες 3 αταρωθ και δαιβων και ιαζηρ και ναμβρα και εσεβων και ελεαλη και σεβαμα και ναβαν και βαιαν 4 την γην ην παρεδωκεν κυριος ενωπιον των υιων ισραηλ γη κτηνοτροφος εστιν και τοις παισιν σου κτηνη υπαρχει 5 και ελεγον ει ευρομεν χαριν ενωπιον σου δοθητω η γη αυτη τοις οικηταις σου εν κατασχεσει και μη διαβιβασης ημας τον ιορδανην 6 και ειπεν μωυσης τοις υιοις γαδ και τοις υιοις ρουβην οι αδελφοι υμων πορευονται εις πολεμον και υμεις καθησεσθε αυτου 7 και ινα τι διαστρεφετε τας διανοιας των υιων ισραηλ μη διαβηναι εις την γην ην κυριος διδωσιν αυτοις 8 ουχ ουτως εποιησαν οι πατερες υμων οτε απεστειλα αυτους εκ καδης βαρνη κατανοησαι την γην 9 και ανεβησαν φαραγγα βοτρυος και κατενοησαν την γην και απεστησαν την καρδιαν των υιων ισραηλ οπως μη εισελθωσιν εις την γην ην εδωκεν κυριος αυτοις 10 και ωργισθη θυμω κυριος εν τη ημερα εκεινη και ωμοσεν λεγων 11 ει οφονται οι ανθρωποι ουτοι οι αναβαντες εξ αιγυπτου απο εικοσαετους και επανω οι επισταμενοι το κακον και το αγαθον την γην ην ωμοσα τω αβρααμ και ισαακ και ιακωβ ου γαρ συνεπηκολουθησαν οπισω μου 12 πλην χαλεβ υιος ιεφοννη ο διακεχωρισμενος και ιησους ο του ναυη οτι συνεπηκολουθησεν οπισω κυριου 13 και ωργισθη θυμω κυριος επι τον ισραηλ και κατερρομβευσεν αυτους εν τη ερημω τεσσαρακοντα ετη εως εξανηλωθη πασα η γενεα οι ποιουντες τα πονηρα εναντι κυριου 14 ιδου ανεστητε αντι των πατερων υμων συστρεμμα ανθρωπων αμαρτωλων προσδειναι ετι επι τον θυμον της οργης κυριου επι ισραηλ 15 οτι αποστραφησεσθε απ' αυτου προσδειναι ετι καταλιπειν αυτον εν τη ερημω και ανομησετε εις ολην την συναγωγην ταυτην 16 και προσηλθον αυτω και ελεγον επαυλεις προβατων οικοδομησωμεν ωδε τοις κτηνεσιν ημων και πολεις ταις αποσκευαις ημων 17 και ημεις ενοπλισαμενοι προφυλακη προτεροι των υιων ισραηλ εως αν αγαγωμεν αυτους εις τον εαυτων τοπον και κατοικησει η αποσκευη ημων εν πολεσιν τετειχισμεναις δια τους κατοικουντας την γην 18 ου μη αποστραφωμεν εις τας οικιας ημων εως αν καταμερισθωσιν οι υιοι ισραηλ εκαστος εις την κληρονομιαν αυτου 19 και ουκετι κληρονομησωμεν εν αυτοις απο του περαν του ιορδανου και επεκεινα οτι απεχομεν τους κληρους ημων εν τω περαν του ιορδανου εν ανατολαις 20 και ειπεν προς αυτους μωυσης εαν ποιησητε κατα το ρημα τουτο εαν εξοπλισησθε εναντι κυριου εις πολεμον 21 και παρελευσεται υμων πας οπλιτης τον ιορδανην εναντι κυριου εως αν εκτριβη ο εχθρος αυτου απο προσωπου αυτου 22 και κατακυριευθη η γη εναντι κυριου και μετα ταυτα

αποστράφησθε και εσεσθε αθωοι εναντι κυριου και απο ισραηλ και εσται η γη αυτη υμιν εν κατασχεσει εναντι κυριου 23 εαν δε μη ποιησητε ουτως αμαρτησεσθε εναντι κυριου και γνωσεσθε την αμαρτιαν υμων οταν υμας καταλαβη τα κακα 24 και οικοδομησετε υμιν αυτοις πολεις τη αποσκευη υμων και επαυλεις τοις κτηνεσιν υμων και το εκπορευομενον εκ του στοματος υμων ποιησετε 25 και ειπαν οι υιοι ρουβην και οι υιοι γαδ προς μωυσην λεγοντες οι παιδες σου ποιησουσιν καθα ο κυριος ημων εντελλεται 26 η αποσκευη ημων και αι γυναικες ημων και παντα τα κτηνη ημων εσονται εν ταις πολεσιν γαλααδ 27 οι δε παιδες σου παρελευσονται παντες ενωπλισμενοι και εκτεταγμενοι εναντι κυριου εις τον πολεμον ον τροπον ο κυριος λεγει 28 και συνεστησεν αυτοις μωυσης ελεαζαρ τον ιερεα και ιησουν υιον ναυη και τους αρχοντας πατριων των φυλων ισραηλ 29 και ειπεν προς αυτους μωυσης εαν διαβωσιν οι υιοι ρουβην και οι υιοι γαδ μεθ' υμων τον ιορδανην πας ενωπλισμενος εις πολεμον εναντι κυριου και κατακυριευσητε της γης απεναντι υμων και δωσετε αυτοις την γην γαλααδ εν κατασχεσει 30 εαν δε μη διαβωσιν ενωπλισμενοι μεθ' υμων εις τον πολεμον εναντι κυριου και διαβιβασετε την αποσκευην αυτων και τας γυναικας αυτων και τα κτηνη αυτων προτερα υμων εις γην χανααν και συγκατακληρονομηθουσιν εν υμιν εν τη γη χανααν 31 και απεκριθησαν οι υιοι ρουβην και οι υιοι γαδ λεγοντες οσα ο κυριος λεγει τοις θεραπουσιν αυτου ουτως ποιησομεν 32 ημεις διαβησομεθα ενωπλισμενοι εναντι κυριου εις γην χανααν και δωσετε την κατασχεσιν ημιν εν τω περαν του ιορδανου 33 και εδωκεν αυτοις μωυσης τοις υιοις γαδ και τοις υιοις ρουβην και τω ημισει φυλης μανασση υιον ιωσηφ την βασιλειαν σηων βασιλεως αμορραιων και την βασιλειαν ωγ βασιλεως της βασαν την γην και τας πολεις συν τοις οριοις αυτης πολεις της γης κυκλω 34 και ωκοδομησαν οι υιοι γαδ την δαιβων και την αταρωθ και την αροηρ 35 και την σωφαρ και την ιαζηρ και υψωσαν αυτας 36 και την ναμβραν και την βαιθαραν πολεις οχυρας και επαυλεις προβατων 37 και οι υιοι ρουβην ωκοδομησαν την εσεβων και ελεαλη και καριαθαιμ 38 και την βεελμεων περικεκυκλωμενας και την σεβαμα και επωνομασαν κατα τα ονοματα αυτων τα ονοματα των πολεων ας ωκοδομησαν 39 και επορευθη υιος μαχιρ υιου μανασση εις γαλααδ και ελαβεν αυτην και απωλεσεν τον αμορραιον τον κατοικουντα εν αυτη 40 και εδωκεν μωυσης την γαλααδ τω μαχιρ υιω μανασση και κατωκησεν εκει 41 και ιαι+ρ ο του μανασση επορευθη και ελαβεν τας επαυλεις αυτων και επωνομασεν αυτας επαυλεις ιαι+ρ 42 και ναβαυ επορευθη και ελαβεν την κανααθ και τας κωμας αυτης και επωνομασεν αυτας ναβωθ εκ του ονοματος αυτου

Chapter 33

1 και ουτοι σταθμοι των υιων ισραηλ ως εξηλθον εκ γης αιγυπτου συν δυναμει αυτων εν χειρι μωυση και ααρων 2 και εγραψεν μωυσης τας απαρσεις αυτων και τους σταθμους αυτων δια ρηματος κυριου και ουτοι σταθμοι της πορειας αυτων 3 απηραν εκ ραμεσση τω μηνι τω πρωτω τη πεντεκαιδεκατη ημερα του μηνος του πρωτου τη επαυριον του πασχα εξηλθον οι υιοι ισραηλ εν χειρι υψηλη εναντιον παντων των αιγυπτιων 4 και οι αιγυπτιοι εδαπτον εξ αυτων τους τεθνηκοτας παντας ους επαταξεν κυριος παν πρωτοτοκον εν γη αιγυπτω και εν τοις θεοις αυτων εποιησεν την εκδικησιν κυριος 5 και απαραντες οι υιοι ισραηλ εκ ραμεσση παρενεβαλον εις σοκχωθ 6 και απηραν εκ σοκχωθ και παρενεβαλον εις βουθαν ο εστιν μερος τι της ερημου 7 και απηραν εκ βουθαν και παρενεβαλον επι στομια ει+ρωθ ο εστιν απεναντι βεελσεπφων και παρενεβαλον απεναντι μαγδωλου 8 και απηραν απεναντι ει+ρωθ και διεβησαν μεσον της θαλασσης εις την ερημον και επορευθησαν οδον τριων ημερων δια της ερημου αυτοι και παρενεβαλον εν πικριαις 9 και απηραν εκ πικριων και ηλθον εις αιλιμ και εν αιλιμ δωδεκα πηγαι υδατων και εβδομηκοντα στελεχη φοινηκων και παρενεβαλον εκει παρ το υδωρ 10 και απηραν εξ αιλιμ και παρενεβαλον επι θαλασσαν ερυθραν 11 και απηραν απο θαλασσης ερυθρας και παρενεβαλον εις την ερημον σιν 12 και απηραν εκ της ερημου σιν και παρενεβαλον εις ραφακα 13 και απηραν εκ ραφακα και παρενεβαλον εν αιλους 14 και απηραν εξ αιλους και παρενεβαλον εν ραφιδιν και ουκ ην υδωρ τω λαω πιειν εκει 15 και απηραν εκ ραφιδιν και παρενεβαλον εν τη ερημω σινα 16 και απηραν εκ της ερημου σινα και παρενεβαλον εν μνημασιν της επιθυμιας 17 και απηραν εκ μνηματων επιθυμιας και παρενεβαλον εν ασηρωθ 18 και απηραν εξ ασηρωθ και παρενεβαλον εν ραδαμα 19 και απηραν εκ ραδαμα και παρενεβαλον εν ρεμμων φαρες 20 και απηραν εκ ρεμμων φαρες και παρενεβαλον εν λεμωνα 21 και απηραν εκ λεμωνα και παρενεβαλον εις δεσσα 22 και απηραν εκ δεσσα και παρενεβαλον εις μακελλαθ 23 και απηραν εκ μακελλαθ και παρενεβαλον εις σαφαρ 24 και απηραν εκ σαφαρ και παρενεβαλον εις χαραδαθ 25 και απηραν εκ χαραδαθ και παρενεβαλον εις μακηλωθ 26 και απηραν εκ μακηλωθ και παρενεβαλον εις κατααθ 27 και απηραν εκ κατααθ και παρενεβαλον εις ταραθ 28 και απηραν εκ ταραθ και παρενεβαλον εις ματεκκα 29 και απηραν εκ ματεκκα και παρενεβαλον εις σελμωνα 30 και απηραν εκ σελμωνα και παρενεβαλον εις μασσουρουθ 31 και απηραν εκ μασσουρουθ και παρενεβαλον εις βαναια 32 και απηραν εκ βαναια και παρενεβαλον εις το ορος γαδγαδ 33 και απηραν εκ του ορους γαδγαδ και παρενεβαλον εις ετεβαθα 34 και απηραν εξ ετεβαθα και παρενεβαλον εις εβρωνα 35 και απηραν εξ εβρωνα και παρενεβαλον εις γεσιωνγαβερ 36 και απηραν εκ γεσιωνγαβερ και παρενεβαλον εν τη ερημω

σιν και απηραν εκ της ερημου σιν και παρενεβαλον εις την ερημον φαραν αυτη εστιν καδης 37 και απηραν εκ καδης και παρενεβαλον εις ωρ το ορος πλησιον γης εδωμ 38 και ανεβη ααρων ο ιερευς δια προσταγματος κυριου και απεδανεν εκει εν τω τεσσαρακοστω ετει της εξοδου των υιων ισραηλ εκ γης αιγυπτου τω μηνι τω πεμπτω μια του μηνος 39 και ααρων ην τριων και εικοσι και εκατον ετων οτε απεδνησκειν εν ωρ τω ορει 40 και ακουσας ο χανανις βασιλευς αραδ και ουτος κατωκει εν γη χαναν οτε εισεπορευοντο οι υιοι ισραηλ 41 και απηραν εξ ωρ του ορους και παρενεβαλον εις σελμωνα 42 και απηραν εκ σελμωνα και παρενεβαλον εις φινω 43 και απηραν εκ φινω και παρενεβαλον εις ωβωδ 44 και απηραν εξ ωβωδ και παρενεβαλον εν γαι εν τω περαν επι των οριων μωαβ 45 και απηραν εκ γαι και παρενεβαλον εις δαιβων γαδ 46 και απηραν εκ δαιβων γαδ και παρενεβαλον εν γελμων δεβλαδαιμ 47 και απηραν εκ γελμων δεβλαδαιμ και παρενεβαλον επι τα ορη τα αβαριμ απεναντι ναβαυ 48 και απηραν απο ορεων αβαριμ και παρενεβαλον επι δυσμων μωαβ επι του ιορδανου κατα ιεριχω 49 και παρενεβαλον παρα τον ιορδανην ανα μεσον αισιμωδ εως βελσαττιμ κατα δυσμας μωαβ 50 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην επι δυσμων μωαβ παρα τον ιορδανην κατα ιεριχω λεγων 51 λαλησον τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους υμεις διαβαινετε τον ιορδανην εις γην χαναν 52 και απολειτουργειτε παντας τους κατοικουντας εν τη γη προ προσωπου υμων και εξαρειτε τας σκοπιας αυτων και παντα τα ειδωλα τα χωνευτα αυτων απολειτουργειτε αυτα και πασας τας στηλας αυτων εξαρειτε 53 και απολειτουργειτε παντας τους κατοικουντας την γην και κατοικησετε εν αυτη υμιν γαρ δεδωκα την γην αυτων εν κληρω 54 και κατακληρονομησετε την γην αυτων εν κληρω κατα φυλας υμων τοις πλειοσιν πληθυνειτε την κατασχεσιν αυτων και τοις ελαττοσιν ελαττωσετε την κατασχεσιν αυτων εις ο εαν εξελθη το ονομα αυτου εκει αυτου εσται κατα φυλας πατριων υμων κληρονομησετε 55 εαν δε μη απολεσητε τους κατοικουντας επι της γης απο προσωπου υμων και εσται ους εαν καταλιπητε εξ αυτων σχολοπες εν τοις οφθαλμοις υμων και βολιδες εν ταις πλευραις υμων και εχθρευσουσιν επι της γης εφ' ην υμεις κατοικησετε 56 και εσται καδοτι διεγνωκειν ποιησαι αυτους ποιησω υμιν

Chapter 34

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 2 εντειλαι τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους υμεις εισπορευεσθε εις την γην χαναν αυτη εσται υμιν εις κληρονομiam γη χαναν συν τοις οριοις αυτης 3 και εσται υμιν το κλιτος το προς λιβα απο ερημου σιν εως εχομενον εδωμ και εσται υμιν τα ορια προς λιβα απο μερους της θαλασσης της αλυκης απο ανατολων 4 και κυκλωσει υμας τα ορια απο λιβος προς αναβασιν ακραβιν και παρελευσεται σεννα και εσται η διεξοδος αυτου

προς λιβα καθης του βαρνη και εξελευσεται εις επαυλιν αραδ και παρελευσεται ασεμωνα 5 και κυκλωσει τα ορια απο ασεμωνα χειμαρρουν αιγυπτου και εσται η διεξοδος η θαλασσα 6 και τα ορια της θαλασσης εσται υμιν η θαλασσα η μεγαλη ορει τουτο εσται υμιν τα ορια της θαλασσης 7 και τουτο εσται τα ορια υμιν προς βορραν απο της θαλασσης της μεγαλης καταμετρησετε υμιν αυτοις παρα το ορος το ορος 8 και απο του ορους το ορος καταμετρησετε αυτοις εισπορευομενων εις εμαθ και εσται η διεξοδος αυτου τα ορια σαραδα 9 και εξελευσεται τα ορια δεφρωνα και εσται η διεξοδος αυτου ασερναιν τουτο εσται υμιν ορια απο βορρα 10 και καταμετρησετε υμιν αυτοις τα ορια ανατολων απο ασερναιν σεπφαμα 11 και καταβησεται τα ορια απο σεπφαμ αρβηλα απο ανατολων επι πηγας και καταβησεται τα ορια βηλα επι νωτου θαλασσης χεναρα απο ανατολων 12 και καταβησεται τα ορια επι τον ιορδανην και εσται η διεξοδος θαλασσα η αλυκη αυτη εσται υμιν η γη και τα ορια αυτης κυκλω 13 και ενετειλατο μωυσης τοις υιοις ισραηλ λεγων αυτη η γη ην κατακληρονομησετε αυτην μετα κληρου ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μωυση δουναι αυτην ταις εννεα φυλαις και τω ημισει φυλης μανασση 14 οτι ελαβεν φυλη υιων ρουβην και φυλη υιων γαδ κατ' οικους πατριων αυτων και το ημισυ φυλης μανασση απελαβον τους κληρους αυτων 15 δυο φυλαι και ημισυ φυλης ελαβον τους κληρους αυτων περαν του ιορδανου κατα ιεριχω απο νοτου κατ' ανατολας 16 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 17 ταυτα τα ονοματα των ανδρων οι κληρονομησουσιν υμιν την γην ελεαζαρ ο ιερευσ και ιησους ο του ναυη 18 και αρχοντα ενα εκ φυλης λημψεσθε κατακληρονομησαι υμιν την γην 19 και ταυτα τα ονοματα των ανδρων της φυλης ιουδα χαλεβ υιος ιεφοννη 20 της φυλης συμεων σαλαμιηλ υιος εμιουδ 21 της φυλης βενιαμιν ελδαδ υιος χασλων 22 της φυλης δαν αρχων βακχιρ υιος εγλι 23 των υιων ιωσηφ φυλης υιων μανασση αρχων ανιηλ υιος ουφι 24 της φυλης υιων εφραιμ αρχων καμουηλ υιος σαβαθα 25 της φυλης ζαβουλων αρχων ελισταφαν υιος φαρναχ 26 της φυλης υιων ισσαχαρ αρχων φαλτιηλ υιος οζα 27 της φυλης υιων ασηρ αρχων αχιωρ υιος σελεμι 28 της φυλης νεφθαλι αρχων φαδαηλ υιος βεναμιοδ 29 ουτοι οισ ενετειλατο κυριος καταμερισαι τοις υιοις ισραηλ εν γη χαναν

Chapter 35

1 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην επι δυσμων μωαβ παρα τον ιορδανην κατα ιεριχω λεγων 2 συνταξον τοις υιοις ισραηλ και δωσουσιν τοις λευιταις απο των κληρων κατασχεσεως αυτων πολεις κατοικειν και τα προαστεια των πολεων κυκλω αυτων δωσουσιν τοις λευιταις 3 και εσονται αυτοις αι πολεις κατοικειν και τα αφορισματα αυτων εσται τοις κτηνεσιν αυτων και πασι τοις τετραποσιν αυτων 4 και τα συγκυρουντα των πολεων ας δωσετε τοις λευιταις απο τειχους της πολεως

και εξω δισχιλιους πηχεις κυκλω 5 και μετρησεις εξω της πολεως το κλιτος το προς ανατολας δισχιλιους πηχεις και το κλιτος το προς λιβα δισχιλιους πηχεις και το κλιτος το προς θαλασσαν δισχιλιους πηχεις και το κλιτος το προς βορραν δισχιλιους πηχεις και η πολις μεσον τουτου εσται υμιν και τα ομορα των πολεων 6 και τας πολεις δωσετε τοις λευιταις τας εξ πολεις των φυγαδευτηριων ας δωσετε φευγειν εκει τω φονευσαντι και προς ταυταις τεσσαρακοντα και δυο πολεις 7 πασας τας πολεις δωσετε τοις λευιταις τεσσαρακοντα και οκτω πολεις ταυτας και τα προαστεια αυτων 8 και τας πολεις ας δωσετε απο της κατασχεσεως υιων ισραηλ απο των τα πολλα πολλα και απο των ελαττονων ελαττω εκαστος κατα την κληρονομιαν αυτου ην κληρονομησουσιν δωσουσιν απο των πολεων τοις λευιταις 9 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων 10 λαλησον τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους υμεις διαβαινετε τον ιορδανην εις γην χανααν 11 και διαστελειτε υμιν αυτοις πολεις φυγαδευτηρια εσται υμιν φυγειν εκει τον φονευτην πας ο παταξας ψυχην ακουσιως 12 και εσονται αι πολεις υμιν φυγαδευτηρια απο αγχιστευοντος το αιμα και ου μη αποθανη ο φονεων εως αν στη εναντι της συναγωγης εις κρισιν 13 και αι πολεις ας δωσετε τας εξ πολεις φυγαδευτηρια εσονται υμιν 14 τας τρεις πολεις δωσετε εν τω περαν του ιορδανου και τας τρεις πολεις δωσετε εν γη χανααν 15 φυγαδιον εσται τοις υιοις ισραηλ και τω προσηλυτω και τω παροικω τω εν υμιν εσονται αι πολεις αυται εις φυγαδευτηριον φυγειν εκει παντι παταξαντι ψυχην ακουσιως 16 εαν δε εν σκευει σιδηρου παταξη αυτον και τελευτηση φονευτης εστιν θανατω θανατουσθω ο φονευτης 17 εαν δε εν λιθω εκ χειρος εν ω αποθανειται εν αυτω παταξη αυτον και αποθανη φονευτης εστιν θανατω θανατουσθω ο φονευτης 18 εαν δε εν σκευει ξυλινω εκ χειρος εξ ου αποθανειται εν αυτω παταξη αυτον και αποθανη φονευτης εστιν θανατω θανατουσθω ο φονευτης 19 ο αγχιστευων το αιμα ουτος αποκτενει τον φονευσαντα οταν συναντηση αυτω ουτος αποκτενει αυτον 20 εαν δε δι' εχθραν ωση αυτον και επιρριψη επ' αυτον παν σκευος εξ ενεδρου και αποθανη 21 η δια μηνιν επαταξεν αυτον τη χειρι και αποθανη θανατω θανατουσθω ο παταξας φονευτης εστιν θανατω θανατουσθω ο φονεων ο αγχιστευων το αιμα αποκτενει τον φονευσαντα εν τω συναντησαι αυτω 22 εαν δε εξαπινα ου δι' εχθραν ωση αυτον η επιρριψη επ' αυτον παν σκευος ουκ εξ ενεδρου 23 η παντι λιθω εν ω αποθανειται εν αυτω ουκ ειδως και επιπεση επ' αυτον και αποθανη αυτος δε ουκ εχθρος αυτου ην ουδε ζητων κακοποιησαι αυτον 24 και κρινει η συναγωγη ανα μεσον του παταξαντος και ανα μεσον του αγχιστευοντος το αιμα κατα τα κριματα ταυτα 25 και εξελειται η συναγωγη τον φονευσαντα απο του αγχιστευοντος το αιμα και αποκαταστησουσιν αυτον η συναγωγη εις την πολιν του φυγαδευτηριου αυτου ου κατεφυγεν και κατοικησει εκει εως αν αποθανη ο ιερευσ ο μεγας ον εχρισαν αυτον τω ελαιω τω αγιω 26 εαν δε εξοδω εξελθη ο φονευσας

τα ορια της πολεως εις την κατεφυγεν εκει 27 και ευρη αυτον ο αγχιστευων το αιμα εξω των οριων της πολεως καταφυγης αυτου και φονευση ο αγχιστευων το αιμα τον φονευσαντα ουκ ενοχος εστιν 28 εν γαρ τη πολει της καταφυγης κατοικειτω εως αν αποθανη ο ιερευς ο μεγας και μετα το αποθανειν τον ιερεα τον μεγαν επαναστραφησεται ο φονευσας εις την γην της κατασχεσεως αυτου 29 και εσται ταυτα υμιν εις δικαιωμα κριματος εις τας γενεας υμων εν πασαις ταις κατοικιαις υμων 30 πας παταξας ψυχην δια μαρτυρων φονευσεις τον φονευσαντα και μαρτυς εις ου μαρτυρησει επι ψυχην αποθανειν 31 και ου λημψεσθε λυτρα περι ψυχης παρα του φονευσαντος του ενοχου οντος αναιρεθηναι θανατω γαρ θανατωθησεται 32 ου λημψεσθε λυτρα του φυγειν εις πολιν των φυγαδευτηριων του παλιν κατοικειν επι της γης εως αν αποθανη ο ιερευς ο μεγας 33 και ου μη φονοκτονησητε την γην εις την υμεις κατοικειτε το γαρ αιμα τουτο φονοκτονει την γην και ουκ εξιλασθησεται η γη απο του αιματος του εκχυθεντος επ' αυτης αλλ' επι του αιματος του εκχεοντος 34 και ου μιανειτε την γην εφ' ης κατοικειτε επ' αυτης εφ' ης εγω κατασκηνωσω εν υμιν εγω γαρ ειμι κυριος κατασκηνων εν μεσω των υιων ισραηλ

Chapter 36

1 και προσηλθον οι αρχοντες φυλης υιων γαλααδ υιου μαχιρ υιου μανασση εκ της φυλης υιων ιωσηφ και ελαλησαν εναντι μωυση και εναντι ελεαζαρ του ιερεως και εναντι των αρχοντων οικων πατριων υιων ισραηλ 2 και ειπαν τω κυριω ημων ενετειλατο κυριος αποδουναι την γην της κληρονομιας εν κληρω τοις υιοις ισραηλ και τω κυριω συνεταξεν κυριος δουναι την κληρονομiam σαλπααδ του αδελφου ημων ταις θυγατρασιν αυτου 3 και εσονται ενι των φυλων υιων ισραηλ γυναικες και αφαιρεθησεται ο κληρος αυτων εκ της κατασχεσεως των πατερων ημων και προστεθησεται εις κληρονομiam της φυλης οis αν γενωνται γυναικες και εκ του κληρου της κληρονομιας ημων αφαιρεθησεται 4 εαν δε γενηται η αφεσις των υιων ισραηλ και προστεθησεται η κληρονομia αυτων επι την κληρονομiam της φυλης οis αν γενωνται γυναικες και απο της κληρονομιας φυλης πατριας ημων αφαιρεθησεται η κληρονομia αυτων 5 και ενετειλατο μωυσης τοις υιοις ισραηλ δια προσταγματος κυριου λεγων ουτως φυλη υιων ιωσηφ λεγουσιν 6 τουτο το ρημα ο συνεταξεν κυριος ταις θυγατρασιν σαλπααδ λεγων ου αρεσκει εναντιον αυτων εστωσαν γυναικες πλην εκ του δημου του πατρος αυτων εστωσαν γυναικες 7 και ουχι περιστραφησεται κληρονομia τοις υιοις ισραηλ απο φυλης επι φυλην οτι εκαστος εν τη κληρονομia της φυλης της πατριας αυτου προσκολληθησονται οι υιοι ισραηλ 8 και πασα θυγατηρ αγχιστευουσα κληρονομiam εκ των φυλων υιων ισραηλ ενι των εκ του δημου του πατρος αυτης εσονται γυναικες

ινα αγχιστευσωσιν οι υιοι ισραηλ εκαστος την κληρονομιαν την πατρικην αυτου 9 και ου περιστραφησεται κληρος εκ φυλης επι φυλην ετεραν αλλα εκαστος εν τη κληρονομια αυτου προσκολληθησονται οι υιοι ισραηλ 10 ον τροπον συνεταξεν κυριος μωυση ουτως εποιησαν θυγατερες σαλπααδ 11 και εγενοντο θερσα και εγλα και μελχα και νουα και μααλα θυγατερες σαλπααδ τοις ανεψιοις αυτων 12 εκ του δημου του μανασση υιων ιωσηφ εγενηθησαν γυναικες και εγενετο η κληρονομια αυτων επι την φυλην δημου του πατρος αυτων 13 αυται αι εντολαι και τα δικαιωματα και τα κριματα α ενετειλατο κυριος εν χειρι μωυση επι δυσμων μωαβ επι του ιορδανου κατα ιεριχω.

Deuteronomy

Chapter 1

1 ουτοι οι λογοι ους ελαλησεν μωυσης παντι ισραηλ περαν του ιορδανου εν τη ερημω προς δυσμαις πλησιον της ερυθρας ανα μεσον φαραν τοφολ και λοβον και αυλων και καταχρυσεα 2 ενδεκα ημερων εν χωρηβ οδος επ' ορος στηρ εως καδης βαρνη 3 και εγενηθη εν τω τεσσαρακοστω ετει εν τω ενδεκατω μηνι μια του μηνος ελαλησεν μωυσης προς παντας υιους ισραηλ κατα παντα οσα ενετειλατο κυριος αυτω προς αυτους 4 μετα το παταξαι σην βασιλεα αμορραιων τον κατοικησαντα εν εσεβων και ωγ βασιλεα της βασαν τον κατοικησαντα εν ασταρωθ και εν εδραι+ν 5 εν τω περαν του ιορδανου εν γη μωαβ ηρξατο μωυσης διασαφησαι τον νομον τουτον λεγων 6 κυριος ο θεος ημων ελαλησεν ημιν εν χωρηβ λεγων ικανουσθω υμιν κατοικειν εν τω ορει τουτω 7 επιστραφητε και απαρατε υμεις και εισπορευεσθε εις ορος αμορραιων και προς παντας τους περιοικους αραβα εις ορος και πεδιον και προς λιβα και παραλιαν γην χαναναιων και αντιλιβανον εως του ποταμου του μεγαλου ευφρατου 8 ιδετε παραδεδωκα ενωπιον υμων την γην εισπορευθεντες κληρονομησατε την γην ην ωμοσα τοις πατρασιν υμων τω αβρααμ και ισαακ και ιακωβ δουναι αυτοις και τω σπερματι αυτων μετ' αυτους 9 και ειπα προς υμας εν τω καιρω εκεινω λεγων ου δυνησομαι μονος φερειν υμας 10 κυριος ο θεος υμων επληθυνεν υμας και ιδου εστε σημερον ωσει τα αστρα του ουρανου τω πληθει 11 κυριος ο θεος των πατερων υμων προσθειη υμιν ως εστε χιλιοπλασιως και ευλογησαι υμας καθοτι ελαλησεν υμιν 12 πως δυνησομαι μονος φερειν τον κοπον υμων και την υποστασιν υμων και τας αντιλογιας υμων 13 δοτε εαυτοις ανδρας σοφους και επιστημονας και συνετους εις τας φυλας υμων και καταστησω εφ' υμων ηγουμενους υμων 14 και απεκριθητε μοι και ειπατε καλον το ρημα ο ελαλησας ποιησαι 15 και ελαβον εξ υμων ανδρας σοφους και επιστημονας και συνετους και κατεστησα αυτους ηγεσθαι εφ' υμων χιλιαρχους και εκατονταρχους και πεντηκονταρχους και δεκαδαρχους και γραμματοεισαγωγεις τοις κριταις υμων 16 και ενετειλαμην τοις κριταις υμων εν τω καιρω εκεινω λεγων διακουετε ανα μεσον των αδελφων υμων και κρινετε δικαιως ανα μεσον ανδρος και ανα μεσον αδελφου και ανα μεσον προσηλυτου αυτου 17 ουκ επιγνωση προσωπον εν κρισει κατα τον μικρον και κατα τον μεγαν κρινεις ου μη υποστειλη προσωπον ανθρωπου οτι η κρισις του θεου εστιν και το ρημα ο εαν σκληρον η αφ' υμων ανοισετε αυτο επ' εμε και ακουσομαι αυτο 18 και ενετειλαμην υμιν εν τω καιρω εκεινω παντας τους λογους ους ποιησετε 19 και απαραντες εκ χωρηβ επορευθημεν πασαν την ερημον την μεγαλην και την φοβεραν εκεινην ην ειδατε οδον ορους του αμορραιου καθοτι ενετειλατο κυριος ο θεος ημων ημιν και ηλθομεν εως καδης βαρνη

20 και ειπα προς υμας ηλθατε εως του ορους του αμορραιου ο ο κυριος ο θεος ημων διδωσιν υμιν 21 ιδετε παραδεδωκεν υμιν κυριος ο θεος υμων προ προσωπου υμων την γην αναβαντες κληρονομησατε ον τροπον ειπεν κυριος ο θεος των πατερων υμων υμιν μη φοβεισθε μηδε δειλιασητε 22 και προσηλθατε μοι παντες και ειπατε αποστειλωμεν ανδρας προτερους ημων και εφοδευσατωσαν ημιν την γην και αναγγειλατωσαν ημιν αποκρισιν την οδον δι' ης αναβησομεθα εν αυτη και τας πολεις εις ας εισπορευσομεθα εις αυτας 23 και ηρεσεν εναντιον μου το ρημα και ελαβον εξ υμων δωδεκα ανδρας ανδρα ενα κατα φυλην 24 και επιστραφεντες ανεβησαν εις το ορος και ηλθosan εως φαραγγος βοτρυος και κατεσχοπευσαν αυτην 25 και ελαβosan εν ταις χερσιν αυτων απο του καρπου της γης και κατηνεγκαν προς ημας και ελεγον αγαθη η γη ην κυριος ο θεος ημων διδωσιν ημιν 26 και ουκ ηδελησατε αναβηναι και ηπειδησατε τω ρηματι κυριου του θεου υμων 27 και διεγογγυζετε εν ταις σκηναις υμων και ειπατε δια το μισειν κυριον ημας εξηγαγεν ημας εκ γης αιγυπτου παραδουναι ημας εις χειρας αμορραιων εξολεθρευσαι ημας 28 που ημεις αναβαινομεν οι αδελφοι υμων απεστησαν υμων την καρδιαν λεγοντες εθνος μεγα και πολυ και δυνατωτερον ημων και πολεις μεγαλαι και τετειχισμεναι εως του ουρανου αλλα και υιους γιγαντων εωρακαμεν εκει 29 και ειπα προς υμας μη πτηξητε μηδε φοβηθητε απ' αυτων 30 κυριος ο θεος υμων ο προπορευομενος προ προσωπου υμων αυτος συνεκπολεμησει αυτους μεθ' υμων κατα παντα οσα εποιησεν υμιν εν γη αιγυπτω 31 και εν τη ερημω ταυτη ην ειδετε ως ετροφοφορησεν σε κυριος ο θεος σου ως ει τις τροφοφορησει ανθρωπος τον υιον αυτου κατα πασαν την οδον ην επορευθητε εως ηλθετε εις τον τοπον τουτον 32 και εν τω λογω τουτω ουκ ενεπιστευσατε κυριω τω θεω υμων 33 ος προπορευεται προτερος υμων εν τη οδω εκλεγεσθαι υμιν τοπον οδηγων υμας εν πυρι νυκτος δεικνυν υμιν την οδον καθ' ην πορευεσθε επ' αυτης και εν νεφελη ημερας 34 και ηκουσεν κυριος την φωνην των λογων υμων και παροξυνδεις ωμοσεν λεγων 35 ει οψεται τις των ανδρων τουτων την αγαθην ταυτην γην ην ωμοσα τοις πατρασιν αυτων 36 πλην χαλεβ υιος ιεφοννη ουτος οψεται αυτην και τουτω δωσω την γην εφ' ην επεβη και τοις υιοις αυτου δια το προσκεισθαι αυτον τα προς κυριον 37 και εμοι εδυμωθη κυριος δι' υμας λεγων ουδε συ ου μη εισελθης εκει 38 ιησους υιος ναυη ο παρεστηκως σοι ουτος εισελευσεται εκει αυτον κατισχυσον οτι αυτος κατακληρονομησει αυτην τω ισραηλ 39 και παν παιδιον νεον οστις ουκ οιδεν σημερον αγαθον η κακον ουτοι εισελευσονται εκει και τουτοις δωσω αυτην και αυτοι κληρονομησουσιν αυτην 40 και υμεις επιστραφεντες εστρατοπεδευσате εις την ερημον οδον την επι της ερυθρας θαλασσης 41 και απεκριθητε μοι και ειπατε ημαρτομεν εναντι κυριου του θεου ημων ημεις αναβαντες πολεμησομεν κατα παντα οσα εντειλατο κυριος ο θεος ημων ημιν και αναλαβοντες εκαστος τα σκευη τα πολεμικα αυτου και συναθροισθεντες ανεβαινετε εις το ορος 42 και

ειπεν κυριος προς με ειπον αυτοις ουκ αναβησεσθε ουδε μη πολεμησετε ου γαρ ειμι μεθ' υμων και ου μη συντριβητε ενωπιον των εχθρων υμων 43 και ελαλησα υμιν και ουκ εισηκουσατε μου και παρεβητε το ρημα κυριου και παραβιασαμενοι ανεβητε εις το ορος 44 και εξηλθεν ο αμορραιος ο κατοικων εν τω ορει εκεινω εις συναντησιν υμιν και κατεδιωξαν υμας ως ει ποιησαισαν αι μελισσαι και ετιτρωσκον υμας απο σιηρ εως ερμα 45 και καδισαντες εκλαιετε εναντι κυριου και ουκ εισηκουσεν κυριος της φωνης υμων ουδε προσεσχεν υμιν 46 και ενεκαθησθε εν καδης ημερας πολλας οσας ποτε ημερας ενεκαθησθε

Chapter 2

1 και επιστραφεντες απηραμεν εις την ερημον οδον θαλασσαν ερυθραν ον τροπον ελαλησεν κυριος προς με και εκυκλωσαμεν το ορος το σιηρ ημερας πολλας 2 και ειπεν κυριος προς με 3 ικανουσθω υμιν κυκλουν το ορος τουτο επιστραφητε ουν επι βορραν 4 και τω λαω εντειλαι λεγων υμεις παραπορευεσθε δια των οριων των αδελφων υμων υιων ησαυ οι κατοικουσιν εν σιηρ και φοβηθησονται υμας και ευλαβηθησονται υμας σφοδρα 5 μη συναψητε προς αυτους πολεμον ου γαρ μη δω υμιν απο της γης αυτων ουδε βημα ποδος οτι εν κληρω δεδωκα τοις υιοις ησαυ το ορος το σιηρ 6 βρωματα αργυριου αγορασατε παρ' αυτων και φαγεσθε και υδωρ μετρω λημψεσθε παρ' αυτων αργυριου και πιεσθε 7 ο γαρ κυριος ο θεος ημων ευλογησεν σε εν παντι εργω των χειρων σου διαγνωθι πως διηλθες την ερημον την μεγαλην και την φοβεραν εκεινην ιδου τεσσαρακοντα ετη κυριος ο θεος σου μετα σου ουκ επεδεηθης ρηματος 8 και παρηλθομεν τους αδελφους ημων υιους ησαυ τους κατοικουντας εν σιηρ παρα την οδον την αραβα απο αιλων και απο γασιωνγαβερ και επιστρεψαντες παρηλθομεν οδον ερημον μωαβ 9 και ειπεν κυριος προς με μη εχθραινετε τοις μωαβιταις και μη συναψητε προς αυτους πολεμον ου γαρ μη δω υμιν απο της γης αυτων εν κληρω τοις γαρ υιοις λωτ δεδωκα την σιηρ κληρονομειν 10 οι ομμιν προτεροι ενεκαθηντο επ' αυτης εθνος μεγα και πολυ και ισχυοντες ωσπερ οι εναχιμ 11 ραφαι+ν λογισθησονται και ουτοι ωσπερ οι εναχιμ και οι μωαβιται επονομαζουσιν αυτους ομμιν 12 και εν σιηρ ενεκαθητο ο χορραιος προτερον και υιοι ησαυ απωλεσαν αυτους και εξετριψαν αυτους απο προσωπου αυτων και κατωκισθησαν αντ' αυτων ον τροπον εποιοησεν ισραηλ την γην της κληρονομιας αυτου ην δεδωκεν κυριος αυτοις 13 νυν ουν αναστητε και απαρατε υμεις και παραπορευεσθε την φαραγγα ζαρετ και παρηλθομεν την φαραγγα ζαρετ 14 και αι ημεραι ας παρεπορευθημεν απο καδης βαρνη εως ου παρηλθομεν την φαραγγα ζαρετ τριακοντα και οκτω ετη εως ου διεπесεν πασα γενεα ανδρων πολεμιστων αποθνησκοντες εκ της παρεμβολης καθοτι ωμοσεν αυτοις ο θεος 15 και η χειρ του θεου ην επ' αυτοις εξαναλωσαι

αυτους εκ της παρεμβολης εως ου διεπесαν 16 και εγενηθη επει διεπесαν παντες οι ανδρες οι πολεμισται αποθνησκοντες εκ μεσου του λαου 17 και ελαλησεν κυριος προς με λεγων 18 συ παραπορευση σημερον τα ορια μωαβ την σηιρ 19 και προσαξετε εγγυς υιων αμμαιν μη εχθραινετε αυτοις και μη συναψητε αυτοις εις πολεμον ου γαρ μη δω απο της γης υιων αμμαιν σοι εν κληρω οτι τοις υιοις λωτ δεδοκα αυτην εν κληρω 20 γη ραφαι+ν λογισθησεται και γαρ επ' αυτης κατωκουν οι ραφαι+ν το προτερον και οι αμμαινιται ονομαζουσιν αυτους ζομζομμιν 21 εθνος μεγα και πολυ και δυνατωτερον υμων ωσπερ οι ενακιμ και απωλεσεν αυτους κυριος προ προσωπου αυτων και κατεκληρονομησαν και κατωκισθησαν αντ' αυτων εως της ημερας ταυτης 22 ωσπερ εποιησαν τοις υιοις ησαν τοις κατοικουσιν εν σηιρ ον τροπον εξετριψαν τον χορραιον απο προσωπου αυτων και κατεκληρονομησαν και κατωκισθησαν αντ' αυτων εως της ημερας ταυτης 23 και οι ευαιοι οι κατοικουντες εν ασηρωθ εως γαζης και οι καππαδοκες οι εξελθοντες εκ καππαδοκias εξετριψαν αυτους και κατωκισθησαν αντ' αυτων 24 νυν ουν αναστητε και απαρατε και παρελθατε υμεις την φαραγγα αρνων ιδου παραδεδωκα εις τας χειρας σου τον σην βασιλεα εσεβων τον αμορραιον και την γην αυτου εναρχου κληρονομειν συναπτε προς αυτον πολεμον 25 εν τη ημερα ταυτη εναρχου δουναι τον τρομον σου και τον φοβон σου επι προσωπον παντων των εθνων των υποκατω του ουρανου οιτινες ακουσαντες το ονομα σου ταραχθησονται και ωδινας εξουσιν απο προσωπου σου 26 και απεστείλα πρεσβεις εκ της ερημου κεδαμωθ προς σην βασιλεα εσεβων λογοις ειρηνικοις λεγων 27 παρελευσομαι δια της γης σου εν τη οδω παρελευσομαι ουχι εκκλινω δεξια ουδε αριστερα 28 βρωματα αργυριου αποδωσθ μοι και φαγομαι και υδωρ αργυριου αποδωσθ μοι και πιομαι πλην οτι παρελευσομαι τοις ποσιν 29 καθως εποιησαν μοι οι υιοι ησαν οι κατοικουντες εν σηιρ και οι μωαβιται οι κατοικουντες εν αροηρ εως παρελθω τον ιορδανην εις την γην ην κυριος ο θεος ημων διδωσιν ημιν 30 και ουκ ηδελησεν σην βασιλευς εσεβων παρελθειν ημας δι' αυτου οτι εσκληρυνεν κυριος ο θεος ημων το πνευμα αυτου και κατισχυσεν την καρδιαν αυτου ινα παραδοθη εις τας χειρας σου ως εν τη ημερα ταυτη 31 και ειπεν κυριος προς με ιδου ηργμαι παραδουναι προ προσωπου σου τον σην βασιλεα εσεβων τον αμορραιον και την γην αυτου εναρξαι κληρονομησαι την γην αυτου 32 και εξηλθεν σην βασιλευς εσεβων εις συναντησιν ημιν αυτος και πας ο λαος αυτου εις πολεμον ιασσα 33 και παρεδωκεν αυτον κυριος ο θεος ημων προ προσωπου ημων και επαταξαμεν αυτον και τους υιους αυτου και παντα τον λαον αυτου 34 και εκρατησαμεν πασαν των πολεων αυτου εν τω καιρω εκεινω και εξωλεδρευσαμεν πασαν πολιν εξης και τας γυναικας αυτων και τα τεκνα αυτων ου κατελιπομεν ζωγρειαν 35 πλην τα κτηνη επρονομευσουμεν και τα σκυλα των πολεων ελαβομεν 36 εξ αροηρ η εστιν παρα το χειλος χειμαρρου αρνων και την πολιν την ουσαν εν τη φαραγγι και εως ορους

του γαλααδ ουκ εγενηθη πολις ητις διεφυγεν ημας τας πασας παρεδωκεν κυριος ο θεος ημων εις τας χειρας ημων 37 πλην εις γην υιων αμμων ου προσηλθομεν παντα τα συγκυρουντα χειμαρρου ιαβοκ και τας πολεις τας εν τη ορεινη καθοτι ενετειλατο ημιν κυριος ο θεος ημων

Chapter 3

1 και επιστραφεντες ανεβημεν οδον την εις βασαν και εξηλθεν ωγ βασιλευς της βασαν εις συναντησιν ημιν αυτος και πας ο λαος αυτου εις πολεμον εις εδραι+ν 2 και ειπεν κυριος προς με μη φοβηθης αυτον οτι εις τας χειρας σου παραδεδωκα αυτον και παντα τον λαον αυτου και πασαν την γην αυτου και ποιησεις αυτω ωσπερ εποιησας σην βασιλει των αμορραιων ος κατωκει εν εσεβων 3 και παρεδωκεν αυτον κυριος ο θεος ημων εις τας χειρας ημων και τον ωγ βασιλεα της βασαν και παντα τον λαον αυτου και επαταξαμεν αυτον εως του μη καταλιπειν αυτου σπερμα 4 και εκρατησαμεν πασων των πολεων αυτου εν τω καιρω εκεινω ουκ ην πολις ην ουκ ελαβομεν παρ' αυτων εξηκοντα πολεις παντα τα περιχωρα αργοβ βασιλειας ωγ εν βασαν 5 πασαι πολεις οχυραι τειχη υψηλα πυλαι και μοχλοι πλην των πολεων των φερεζαιων των πολλων σφοδρα 6 εξωλεθρευσαμεν αυτους ωσπερ εποιησαμεν τον σην βασιλεα εσεβων και εξωλεθρευσαμεν πασαν πολιν εξης και τας γυναικας και τα παιδια 7 και παντα τα κτηνη και τα σκυλα των πολεων επρονομευσαμεν εαυτοις 8 και ελαβομεν εν τω καιρω εκεινω την γην εκ χειρων δυο βασιλεων των αμορραιων οι ησαν περαν του ιορδανου απο του χειμαρρου αρνων και εως αερμων 9 οι φοινικες επονομαζουσιν το αερμων σανιωρ και ο αμορραιος επωνομασεν αυτο σανιρ 10 πασαι πολεις μισωρ και πασα γαλααδ και πασα βασαν εως σελχα και εδραι+ν πολεις βασιλειας του ωγ εν τη βασαν 11 οτι πλην ωγ βασιλευς βασαν κατελειφθη απο των ραφαι+ν ιδου η κλινη αυτου κλινη σιδηρα ιδου αυτη εν τη ακρα των υιων αμμων εννεα πηχων το μηκος αυτης και τεσσαρων πηχων το ευρος αυτης εν πηχει ανδρος 12 και την γην εκεινην εκληρονομησαμεν εν τω καιρω εκεινω απο αροηρ η εστιν επι του χειλους χειμαρρου αρνων και το ημισυ ορους γαλααδ και τας πολεις αυτου εδωκα τω ρουβην και τω γαδ 13 και το καταλοιπον του γαλααδ και πασαν την βασαν βασιλειαν ωγ εδωκα τω ημισει φυλης μανασση και πασαν περιχωρον αργοβ πασαν την βασαν εκεινην γη ραφαι+ν λογισθησεται 14 και ιαι+ρ υιος μανασση ελαβεν πασαν την περιχωρον αργοβ εως των οριων γαργασι και ομαχαδι επωνομασεν αυτας επι τω ονοματι αυτου την βασαν αυωδ ιαι+ρ εως της ημερας ταυτης 15 και τω μαχιρ εδωκα την γαλααδ 16 και τω ρουβην και τω γαδ δεδωκα απο της γαλααδ εως χειμαρρου αρνων μεσον του χειμαρρου οριον και εως του ιαβοκ ο χειμαρρους οριον τοις υιοις αμμαν 17 και η αραβα και ο ιορδανης οριον μαχαναρεδ και

εως θαλασσης αραβα θαλασσης αλυκης υπο ασηδωθ την φασγα ανατολων 18 και ενετειλαμην υμιν εν τω καιρω εκεινω λεγων κυριος ο θεος υμων εδωκεν υμιν την γην ταυτην εν κληρω ενοπλισαμενοι προπορευεσθε προ προσωπου των αδελφων υμων υιων ισραηλ πας δυνατος 19 πλην αι γυναικες υμων και τα τεκνα υμων και τα κτηνη υμων οida οτι πολλα κτηνη υμιν κατοικειτωσαν εν ταις πολεσιν υμων αις εδωκα υμιν 20 εως αν καταπαυση κυριος ο θεος υμων τους αδελφους υμων ωσπερ και υμας και κατακληρονομησουσιν και ουτοι την γην ην κυριος ο θεος ημων διδωσιν αυτοις εν τω περαν του ιορδανου και επαναστραφησεσθε εκαστος εις την κληρονομiam αυτου ην εδωκα υμιν 21 και τω ιησοι ενετειλαμην εν τω καιρω εκεινω λεγων οι οφθαλμοι υμων εωρακασιν παντα οσα εποιησεν κυριος ο θεος ημων τοις δυσι βασιλευσι τουτοις ουτως ποιησει κυριος ο θεος ημων πασας τας βασιλειας εφ' ας συ διαβαινεις εκει 22 ου φοβηθησεσθε οτι κυριος ο θεος ημων αυτος πολεμησει περι υμων 23 και εδεηθην κυριου εν τω καιρω εκεινω λεγων 24 κυριε κυριε συ ηρξω δειξαι τω σω θεραποντι την ισχυν σου και την δυναμιν σου και την χειρα την κραταιαν και τον βραχιονα τον υψηλον τις γαρ εστιν θεος εν τω ουρανω η επι της γης οστις ποιησει καθα συ εποιησας και κατα την ισχυν σου 25 διαβας ουν οψομαι την γην την αγαθην ταυτην την ουσαν περαν του ιορδανου το ορος τουτο το αγαθον και τον αντιλιβανον 26 και υπερειδεν κυριος εμε ενεκεν υμων και ουκ εισηκουσεν μου και ειπεν κυριος προς με ικανουσθω σοι μη προσθης ετι λαλησαι τον λογον τουτον 27 αναβηθι επι κορυφην λελαξευμενου και αναβλεψας τοις οφθαλμοις κατα θαλασσαν και βορραν και λιβα και ανατολας και ιδε τοις οφθαλμοις σου οτι ου διαβηση τον ιορδανην τουτον 28 και εντειλαι ιησοι και κατισχυσον αυτον και παρακαλεσον αυτον οτι ουτος διαβησεται προ προσωπου του λαου τουτου και αυτος κατακληρονομησει αυτοις την γην ην εωρακας 29 και ενεκαθημεθα εν ναπη συνεγγυς οικου φογωρ

Chapter 4

1 και νυν ισραηλ ακουε των δικαιωματος και των κριματων οσα εγω διδασκω υμας σημερον ποιειν ινα ζητε και πολυπλασιασθητε και εισελθοντες κληρονομησητε την γην ην κυριος ο θεος των πατερων υμων διδωσιν υμιν 2 ου προσθησετε προς το ρημα ο εγω εντελλομαι υμιν και ουκ αφελειτε απ' αυτου φυλασσεσθε τας εντολας κυριου του θεου υμων οσα εγω εντελλομαι υμιν σημερον 3 οι οφθαλμοι υμων εωρακασιν παντα οσα εποιησεν κυριος ο θεος ημων τω βεελφεγωρ οτι πας ανθρωπος οστις επορευθη οπισω βεελφεγωρ εξετριψεν αυτον κυριος ο θεος υμων εξ υμων 4 υμεις δε οι προσκειμενοι κυριω τω θεω υμων ζητε παντες εν τη σημερον 5 ιδετε δεδειχα υμιν δικαιωματα και κρισεις καθα ενετειλατο μοι κυριος ποιησαι ουτως εν τη γη εις ην υμεις εισπορευεσθε εκει κληρονομειν αυτην 6 και

φυλαξέσθε και ποιήσετε οτι αυτη η σοφια υμων και η συνεσις εναντιον παντων των εθνων οσοι εαν ακουσωσιν παντα τα δικαιωματα ταυτα και ερουσιν ιδου λαος σοφος και επιστημων το εθνος το μεγα τουτο 7 οτι ποιον εθνος μεγα ω εστιν αυτω θεος εγγιζων αυτοις ως κυριος ο θεος ημων εν πασιν οις εαν αυτον επικαλεσωμεθα 8 και ποιον εθνος μεγα ω εστιν αυτω δικαιωματα και κριματα δικαια κατα παντα τον νομον τουτον ον εγω διδωμι ενωπιον υμων σημερον 9 προσεχε σεαυτω και φυλαξον την ψυχην σου σφοδρα μη επιλαθι παντας τους λογους ους εωρακασιν οι οφθαλμοι σου και μη αποστήτωσαν απο της καρδιας σου πασας τας ημερας της ζωης σου και συμβιβασεις τους υιους σου και τους υιους των υιων σου 10 ημεραν ην εστήτε εναντιον κυριου του θεου υμων εν χωρηβ τη ημερα της εκκλησιας οτε ειπεν κυριος προς με εκκλησιασον προς με τον λαον και ακουσατωσαν τα ρηματα μου οπως μαθωσιν φοβεισθαι με πασας τας ημερας ας αυτοι ζωσιν επι της γης και τους υιους αυτων διδαξωσιν 11 και προσηλθετε και εστήτε υπο το ορος και το ορος εκαιετο πυρι εως του ουρανου σκοτος γνοφος θυελλα φωνη μεγαλη 12 και ελαλησεν κυριος προς υμας εκ μεσου του πυρος φωνην ρημάτων υμεις ηκουσατε και ομοιωμα ουκ ειδετε αλλ' η φωνην 13 και ανηγγειλεν υμιν την διαθηκην αυτου ην ενετειλατο υμιν ποιειν τα δεκα ρηματα και εγραψεν αυτα επι δυο πλακας λιθινας 14 και εμοι ενετειλατο κυριος εν τω καιρω εκεινω διδασθαι υμας δικαιωματα και κρισεις ποιειν αυτα υμας επι της γης εις ην υμεις εισπορευεσθε εκει κληρονομειν αυτην 15 και φυλαξέσθε σφοδρα τας ψυχας υμων οτι ουκ ειδετε ομοιωμα εν τη ημερα η ελαλησεν κυριος προς υμας εν χωρηβ εν τω ορει εκ μεσου του πυρος 16 μη ανομησητε και ποιησητε υμιν εαυτοις γλυπτον ομοιωμα πασαν εικονα ομοιωμα αρσενικου η θηλυκου 17 ομοιωμα παντος κτηνους των οντων επι της γης ομοιωμα παντος ορνεου πτερωτου ο πεταται υπο τον ουρανον 18 ομοιωμα παντος ερπετου ο ερπει επι της γης ομοιωμα παντος ιχθυος οσα εστιν εν τοις υδασιν υποκατω της γης 19 και μη αναβλεψας εις τον ουρανον και ιδων τον ηλιον και την σεληνην και τους αστερας και παντα τον κοσμον του ουρανου πλανηθεις προσκυνησης αυτοις και λατρευσης αυτοις α απενειμεν κυριος ο θεος σου αυτα πασιν τοις εθνεσιν τοις υποκατω του ουρανου 20 υμας δε ελαβεν ο θεος και εξηγαγεν υμας εκ της καμινου της σιδηρας εξ αιγυπτου ειναι αυτω λαον εγχληρον ως εν τη ημερα ταυτη 21 και κυριος εδυμωθη μοι περι των λεγομενων υφ' υμων και ωμοσεν ινα μη διαβω τον ιορδανην τουτον και ινα μη εισελθω εις την γην ην κυριος ο θεος διδωσιν σοι εν κληρω 22 εγω γαρ αποθνησκω εν τη γη ταυτη και ου διαβαινω τον ιορδανην τουτον υμεις δε διαβαινετε και κληρονομησετε την γην την αγαθην ταυτην 23 προσεχετε υμεις μη επιλαθησθε την διαθηκην κυριου του θεου υμων ην διεθετο προς υμας και ποιησητε υμιν εαυτοις γλυπτον ομοιωμα παντων ων συνεταξεν κυριος ο θεος σου 24 οτι κυριος ο θεος σου πυρ καταναλίσκον εστιν θεος ζηλωτης

25 εαν δε γεννησης υιους και υιους των υιων σου και χρονισητε επι της γης και ανομησητε και ποιησητε γλυπτον ομοιωμα παντος και ποιησητε τα πονηρα εναντιον κυριου του θεου υμων παροργισαι αυτον 26 διαμαρτυρομαι υμιν σημερον τον τε ουρανον και την γην οτι απωλεια απολεισθε απο της γης εις ην υμεις διαβαινετε τον ιορδανην εκει κληρονομησαι αυτην ουχι πολυχρονιειτε ημερας επ' αυτης αλλ' η εκτριβη εκτριβησεσθε 27 και διασπερει κυριος υμας εν πασιν τοις εθνεσιν και καταλειφθησεσθε ολιγοι αριθμω εν τοις εθνεσιν εις ους εισαξει κυριος υμας εκει 28 και λατρευσετε εκει θεοις ετεροις εργοις χειρων ανθρωπων ξυλοις και λιθοις οι ουκ οψονται ουδε μη ακουσωσιν ουτε μη φαγωσιν ουτε μη οσφρανθωσιν 29 και ζητησετε εκει κυριον τον θεον υμων και ευρησετε οταν εκζητησητε αυτον εξ ολης της καρδιας σου και εξ ολης της ψυχης σου εν τη θλιψει σου 30 και ευρησουσιν σε παντες οι λογοι ουτοι επ' εσχατω των ημερων και επιστραφηση προς κυριον τον θεον σου και εισακουση της φωνης αυτου 31 οτι θεος οικτιρμων κυριος ο θεος σου ουκ εγκαταλειπει σε ουδε μη εκτριβει σε ουκ επιλησεται την διαθηκην των πατερων σου ην ωμοσεν αυτοις 32 επερωτησατε ημερας προτερας τας γενομενας προτερας σου απο της ημερας ης εκτισεν ο θεος ανθρωπον επι της γης και επι το ακρον του ουρανου εως ακρου του ουρανου ει γεγονεν κατα το ρημα το μεγα τουτο ει ηκουσται τοιουτο 33 ει ακηκοεν εθνος φωνην θεου ζωντος λαλουντος εκ μεσου του πυρος ον τροπον ακηκοας συ και εξησας 34 ει επειρασεν ο θεος εισελθων λαβειν εαυτω εθνος εκ μεσου εθνους εν πειρασμω και εν σημειοις και εν τερασιν και εν πολεμω και εν χειρι κραταια και εν βραχιονι υψηλω και εν οραμασιν μεγαλοις κατα παντα οσα εποιησεν κυριος ο θεος ημων εν αιγυπτω ενωπιον σου βλεποντος 35 ωστε ειδησαι σε οτι κυριος ο θεος σου ουτος θεος εστιν και ουκ εστιν ετι πλην αυτου 36 εκ του ουρανου ακουστη εγενετο η φωνη αυτου παιδευσαι σε και επι της γης εδειξεν σοι το πυρ αυτου το μεγα και τα ρηματα αυτου ηκουσας εκ μεσου του πυρος 37 δια το αγαπησαι αυτον τους πατερας σου και εξελεξατο το σπερμα αυτων μετ' αυτους υμας και εξηγαγεν σε αυτος εν τη ισχυι αυτου τη μεγαλη εξ αιγυπτου 38 εξολεθρευσαι εθνη μεγαλα και ισχυροτερα σου προ προσωπου σου εισαγαγειν σε δουναι σοι την γην αυτων κληρονομειν καθως εχεις σημερον 39 και γνωση σημερον και επιστραφηση τη διανοια οτι κυριος ο θεος σου ουτος θεος εν τω ουρανω ανω και επι της γης κατω και ουκ εστιν ετι πλην αυτου 40 και φυλαξη τα δικαιωματα αυτου και τας εντολας αυτου οσας εγω εντελλομαι σοι σημερον ινα ευ σοι γενηται και τοις υιοις σου μετα σε οπως μακροημεροι γενησθε επι της γης ης κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι πασας τας ημερας 41 τοτε αφωρισεν μωυσης τρεις πολεις περαν του ιορδανου απο ανατολων ηλιου 42 φυγειν εκει τον φονευτην ος αν φονευση τον πλησιον ουκ ειδως και ουτος ου μισων αυτον προ της εχθρας και τριτης και καταφευξεται εις μιαν των πολεων τουτων και ζησεται 43 την βοσορ εν τη ερημω εν τη γη τη πεδινη τω

ρουβην και την ραμωθ εν γαλααδ τω γαδδι και την γαυλων εν βασαν τω μανασση 44 ουτος ο νομος ον παρεθετο μωυσης ενωπιον υιων ισραηλ 45 ταυτα τα μαρτυρια και τα δικαιωματα και τα κριματα οσα ελαλησεν μωυσης τοις υιοις ισραηλ εν τη ερημω εξελθοντων αυτων εκ γης αιγυπτου 46 εν τω περαν του ιορδανου εν φαραγγι εγγυς οικου φογωρ εν γη σων βασιλεως των αμορραιων ος κατωκει εν εσεβων ους επαταξεν μωυσης και οι υιοι ισραηλ εξελθοντων αυτων εκ γης αιγυπτου 47 και εκληρονομησαν την γην αυτου και την γην ωγ βασιλεως της βασαν δυο βασιλεων των αμορραιων οι ησαν περαν του ιορδανου κατ' ανατολας ηλιου 48 απο αροηρ η εστιν επι του χειλους χειμαρρου αρνων και επι του ορους του σων ο εστιν αερμων 49 πασαν την αραβα περαν του ιορδανου κατ' ανατολας ηλιου υπο ασηδωθ την λαξευτην

Chapter 5

1 και εκαλεσεν μωυσης παντα ισραηλ και ειπεν προς αυτους ακουε ισραηλ τα δικαιωματα και τα κριματα οσα εγω λαλω εν τοις ωσιν υμων εν τη ημερα ταυτη και μαθησεσθε αυτα και φυλαξεσθε ποιειν αυτα 2 κυριος ο θεος υμων διεθετο προς υμας διαθηκην εν χωρηβ 3 ουχι τοις πατρασιν υμων διεθετο κυριος την διαθηκην ταυτην αλλ' η προς υμας υμεις ωδε παντες ζωντες σημερον 4 προσωπον κατα προσωπον ελαλησεν κυριος προς υμας εν τω ορει εκ μεσου του πυρος 5 καγω ειστηκειν ανα μεσον κυριου και υμων εν τω καιρω εκεινω αναγγειλαι υμιν τα ρηματα κυριου οτι εφοβηθητε απο προσωπου του πυρος και ουκ ανεβητε εις το ορος λεγων 6 εγω κυριος ο θεος σου ο εξαγαγων σε εκ γης αιγυπτου εξ οικου δουλειας 7 ουκ εσονται σοι θεοι ετεροι προ προσωπου μου 8 ου ποιησεις σεαυτω ειδωλον ουδε παντος ομοιωμα οσα εν τω ουρανω ανω και οσα εν τη γη κατω και οσα εν τοις υδασιν υποκατω της γης 9 ου προσκυνησεις αυτοις ουδε μη λατρευσης αυτοις οτι εγω ειμι κυριος ο θεος σου θεος ζηλωτης αποδιδους αμαρτιας πατερων επι τεκνα επι τριτην και τεταρτην γενεαν τοις μισουσιν με 10 και ποιων ελεος εις χιλιαδας τοις αγαπωσιν με και τοις φυλασσουν τα προσταγματα μου 11 ου λημψη το ονομα κυριου του θεου σου επι ματαιω ου γαρ μη καθαριση κυριος τον λαμβανοντα το ονομα αυτου επι ματαιω 12 φυλαξαι την ημεραν των σαββατων αγιαζειν αυτην ον τροπον ενετειλατο σοι κυριος ο θεος σου 13 εξ ημερας εργα και ποιησεις παντα τα εργα σου 14 τη δε ημερα τη εβδομη σαββατα κυριω τω θεω σου ου ποιησεις εν αυτη παν εργον συ και οι υιοι σου και η θυγατηρ σου ο παις σου και η παιδισκη σου ο βους σου και το υποζυγιον σου και παν κτηνος σου και ο προσηλυτος ο παροικων εν σοι ινα αναπαυσηται ο παις σου και η παιδισκη σου ωσπερ και συ 15 και μνησθηση οτι οικετης ησθα εν γη αιγυπτω και εξηγαγεν σε κυριος ο θεος σου εκειθεν εν χειρι κραταια και εν βραχιονι υψηλω

δια τουτο συνεταξεν σοι κυριος ο θεος σου ωστε φυλασσεσθαι την ημεραν των σαββατων και αγιαζειν αυτην 16 τιμα τον πατερα σου και την μητερα σου ον τροπον ενετειλατο σοι κυριος ο θεος σου ινα ευ σοι γενηται και ινα μακροχρονιος γενη επι της γης ης κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι 17 ου μοιχευσεις 18 ου φονευσεις 19 ου κλεψεις 20 ου ψευδομαρτυρησεις κατα του πλησιον σου μαρτυριαν ψευδη 21 ουκ επιθυμησεις την γυναικα του πλησιον σου ουκ επιθυμησεις την οικιαν του πλησιον σου ουτε τον αγρον αυτου ουτε τον παιδα αυτου ουτε την παιδισκην αυτου ουτε του βοος αυτου ουτε του υποζυγιου αυτου ουτε παντος κτηνους αυτου ουτε οσα τω πλησιον σου εστιν 22 τα ρηματα ταυτα ελαλησεν κυριος προς πασαν συναγωγην υμων εν τω ορει εκ μεσου του πυρος σκοτος γνοφος θυελλα φωνη μεγαλη και ου προσεθηκεν και εγραψεν αυτα επι δυο πλακας λιθινας και εδωκεν μοι 23 και εγενετο ως ηκουσατε την φωνην εκ μεσου του πυρος και το ορος εκαιετο πυρι και προσηλθετε προς με παντες οι ηγουμενοι των φυλων υμων και η γερουσια υμων 24 και ελεγετε ιδου εδειξεν ημιν κυριος ο θεος ημων την δοξαν αυτου και την φωνην αυτου ηκουσαμεν εκ μεσου του πυρος εν τη ημερα ταυτη ειδομεν οτι λαλησει ο θεος προς ανθρωπον και ζησεται 25 και νυν μη αποθανωμεν οτι εξαναλωσει ημας το πυρ το μεγα τουτο εαν προσδωμεθα ημεις ακουσαι την φωνην κυριου του θεου ημων ετι και αποθανουμεθα 26 τις γαρ σαρξ ητις ηκουσεν φωνην θεου ζωντος λαλουντος εκ μεσου του πυρος ως ημεις και ζησεται 27 προσελθε συ και ακουσον οσα εαν ειπη κυριος ο θεος ημων και συ λαλησεις προς ημας παντα οσα αν λαληση κυριος ο θεος ημων προς σε και ακουσομεθα και ποιησομεν 28 και ηκουσεν κυριος την φωνην των λογων υμων λαλουντων προς με και ειπεν κυριος προς με ηκουσα την φωνην των λογων του λαου τουτου οσα ελαλησαν προς σε ορθως παντα οσα ελαλησαν 29 τις δωσει ουτως ειναι την καρδιαν αυτων εν αυτοις ωστε φοβεισθαι με και φυλασσεσθαι τας εντολας μου πασας τας ημερας ινα ευ η αυτοις και τοις υιοις αυτων δι' αιωνος 30 βαδισον ειπον αυτοις αποστραφητε υμεις εις τους οικους υμων 31 συ δε αυτου στηθι μετ' εμου και λαλησω προς σε τας εντολας και τα δικαιωματα και τα κριματα οσα διδαξεις αυτους και ποιειτωσαν εν τη γη ην εγω διδωμι αυτοις εν κληρω 32 και φυλαξεσθε ποιειν ον τροπον ενετειλατο σοι κυριος ο θεος σου ουκ εκκλινειτε εις δεξια ουδε εις αριστερα 33 κατα πασαν την οδον ην ενετειλατο σοι κυριος ο θεος σου πορευεσθαι εν αυτη οπως καταπαυση σε και ευ σοι η και μακροημερευσητε επι της γης ης κληρονομησετε

Chapter 6

1 και αυται αι εντολαι και τα δικαιωματα και τα κριματα οσα ενετειλατο κυριος ο θεος ημων διδασθαι υμας ποιειν ουτως εν τη γη εις ην υμεις εισπορευεσθε εκει

κληρονομησαι αυτην 2 ινα φοβησθε κυριον τον θεον υμων φυλασσεσθαι παντα τα δικαιωματα αυτου και τας εντολας αυτου οσας εγω εντελλομαι σοι σημερον συ και οι υιοι σου και οι υιοι των υιων σου πασας τας ημερας της ζωης σου ινα μακροημερευσητε 3 και ακουσον ισραηλ και φυλαξαι ποιειν οπως ευ σοι η και ινα πληθυνθητε σφοδρα καθαπερ ελαλησεν κυριος ο θεος των πατερων σου δουναι σοι γην ρεουσαν γαλα και μελι 4 και ταυτα τα δικαιωματα και τα κριματα οσα ενετειλατο κυριος τοις υιοις ισραηλ εν τη ερημω εξελθοντων αυτων εκ γης αιγυπτου ακουε ισραηλ κυριος ο θεος ημων κυριος εις εστιν 5 και αγαπησεις κυριον τον θεον σου εξ ολης της καρδιας σου και εξ ολης της ψυχης σου και εξ ολης της δυναμεως σου 6 και εσται τα ρηματα ταυτα οσα εγω εντελλομαι σοι σημερον εν τη καρδια σου και εν τη ψυχη σου 7 και προβιβασεις αυτα τους υιους σου και λαλησεις εν αυτοις καθημενος εν οικω και πορευομενος εν οδω και κοιταζομενος και διανισταμενος 8 και αφαψεις αυτα εις σημειον επι της χειρος σου και εσται ασφαλευτον προ οφθαλμων σου 9 και γραψετε αυτα επι τας φλιας των οικιων υμων και των πυλων υμων 10 και εσται οταν εισαγαγη σε κυριος ο θεος σου εις την γην ην ωμοσεν τοις πατρασιν σου τω αβρααμ και ισαακ και ιακωβ δουναι σοι πολεις μεγαλας και καλας ας ουκ ωκοδομησας 11 οικιας πληρεις παντων αγαθων ας ουκ ενεπλησας λακκους λελατομημενους ους ουκ εξελατομησας αμπελωνας και ελαιωνας ους ου κατεφυτευσας και φαγων και εμπλησθεις 12 προσεχε σεαυτω μη επιλαθη κυριου του θεου σου του εξαγαγοντος σε εκ γης αιγυπτου εξ οικου δουλειας 13 κυριον τον θεον σου φοβηθηση και αυτω λατρευσεις και προς αυτον κολληθηση και τω ονοματι αυτου ομη 14 ου πορευσεσθε οπισω θεων ετερων απο των θεων των εθνων των περικυκλω υμων 15 οτι θεος ζηλωτης κυριος ο θεος σου εν σοι μη οργισθεις θυμωθη κυριος ο θεος σου εν σοι και εξολεθρευση σε απο προσωπου της γης 16 ουκ εκπειρασεις κυριον τον θεον σου ον τροπον εξεπειρασασθε εν τω πειρασμω 17 φυλασσω φυλαξη τας εντολας κυριου του θεου σου τα μαρτυρια και τα δικαιωματα οσα ενετειλατο σοι 18 και ποιησεις το αρεστον και το καλον εναντιον κυριου του θεου υμων ινα ευ σοι γενηται και εισελθης και κληρονομησης την γην την αγαθην ην ωμοσεν κυριος τοις πατρασιν υμων 19 εκδιωξαι παντας τους εχθρους σου προ προσωπου σου καθα ελαλησεν 20 και εσται οταν ερωτηση σε ο υιος σου αυριον λεγων τι εστιν τα μαρτυρια και τα δικαιωματα και τα κριματα οσα ενετειλατο κυριος ο θεος ημων ημιν 21 και ερεις τω υιω σου οικεται ημεν τω φαραω εν γη αιγυπτω και εξηγαγεν ημας κυριος εκειθεν εν χειρι κραταια και εν βραχιονι υψηλω 22 και εδωκεν κυριος σημεια και τερατα μεγαλα και πονηρα εν αιγυπτω εν φαραω και εν τω οικω αυτου ενωπιον ημων 23 και ημας εξηγαγεν εκειθεν ινα εισαγαγη ημας δουναι ημιν την γην ταυτην ην ωμοσεν δουναι τοις πατρασιν ημων 24 και ενετειλατο ημιν κυριος ποιειν παντα τα δικαιωματα ταυτα φοβεισθαι κυριον τον

θεον ημων ινα ευ η ημιν πασας τας ημερας ινα ζωμεν ωσπερ και σημερον 25 και ελεημοσυνη εσται ημιν εαν φυλασσωμεθα ποιειν πασας τας εντολας ταυτας εναντιον κυριου του θεου ημων καθα ενετειλατο ημιν κυριος

Chapter 7

1 εαν δε εισαγαγη σε κυριος ο θεος σου εις την γην εις ην εισπορευη εκει κληρονομησαι και εξαρει εθνη μεγαλα απο προσωπου σου τον χετταιον και γεργεσαιον και αμορραιοι και χαναναιοι και φερεζαιοι και ευαιοι και ιεβουσαιον επτα εθνη πολλα και ισχυροτερα υμων 2 και παραδωσει αυτους κυριος ο θεος σου εις τας χειρας σου και παταξεις αυτους αφανισμω αφανιεις αυτους ου διαδηση προς αυτους διαδηκην ουδε μη ελεησητε αυτους 3 ουδε μη γαμβρευσητε προς αυτους την θυγατερα σου ου δωσεις τω υιω αυτου και την θυγατερα αυτου ου λημψη τω υιω σου 4 αποστησει γαρ τον υιον σου απ' εμου και λατρευσει θεοις ετεροις και οργισθησεται θυμω κυριος εις υμας και εξολεθρευσει σε το ταχος 5 αλλ' ουτως ποιησετε αυτοις τους βωμους αυτων καθελειτε και τας στηλας αυτων συντριψετε και τα αλση αυτων εκκοψετε και τα γλυπτα των θεων αυτων κατακαυσετε πυρι 6 οτι λαος αγιος ει κυριω τω θεω σου και σε προειλατο κυριος ο θεος σου ειναι σε αυτω λαον περιουσιον παρα παντα τα εθνη οσα επι προσωπου της γης 7 ουχ οτι πολυπληθειτε παρα παντα τα εθνη προειλατο κυριος υμας και εξελεξατο υμας υμεις γαρ εστε ολιγοστοι παρα παντα τα εθνη 8 αλλα παρα το αγαπαν κυριον υμας και διατηρων τον ορκον ον ωμοσεν τοις πατρασιν υμων εξηγαγεν κυριος υμας εν χειρι κραταια και εν βραχιονι υψηλω και ελυτρωσατο εξ οικου δουλειας εκ χειρος φαραω βασιλεως αιγυπτου 9 και γνωση οτι κυριος ο θεος σου ουτος θεος θεος πιστος ο φυλασσων διαδηκην και ελεος τοις αγαπωσιν αυτον και τοις φυλασσουσιν τας εντολας αυτου εις χιλιας γενεας 10 και αποδιδους τοις μισουσιν κατα προσωπον εξολεθρευσαι αυτους και ουχι βραδυνει τοις μισουσιν κατα προσωπον αποδωσει αυτοις 11 και φυλαξη τας εντολας και τα δικαιωματα και τα κριματα ταυτα οσα εγω εντελλομαι σοι σημερον ποιειν 12 και εσται ηνικα αν ακουσητε παντα τα δικαιωματα ταυτα και φυλαξητε και ποιησητε αυτα και διαφυλαξει κυριος ο θεος σου σοι την διαδηκην και το ελεος ο ωμοσεν τοις πατρασιν υμων 13 και αγαπησει σε και ευλογησει σε και πληθυνει σε και ευλογησει τα εκγονα της κοιλιας σου και τον καρπον της γης σου τον σιτον σου και τον οινον σου και το ελαιον σου τα βουκολια των βοων σου και τα ποιμνια των προβατων σου επι της γης ης ωμοσεν κυριος τοις πατρασιν σου δουναι σοι 14 ευλογητος εση παρα παντα τα εθνη ουχ εσται εν υμιν αγονος ουδε στειρα και εν τοις κτηνεσιν σου 15 και περιελοι κυριος απο σου πασαν μαλακian και πασας νοσους αιγυπτου τας πονηρας ας εωρακας και οσα εγνως ουχ επιθησει επι σε και επιθησει αυτα επι

παντας τους μισουντας σε 16 και φαγη παντα τα σκυλα των εθνων α κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι ου φεισεται ο οφθαλμος σου επ' αυτοις και ου λατρευσεις τοις θεοις αυτων οτι σκωλον τουτο εστιν σοι 17 εαν δε λεγης εν τη διανοια σου οτι πολυ το εθνος τουτο η εγω πως δυνησομαι εξολεθρευσαι αυτους 18 ου φοβηθηση αυτους μνεια μνησθηση οσα εποιησεν κυριος ο θεος σου τω φαραω και πασι τοις αιγυπτιοις 19 τους πειρασμους τους μεγαλους ους ειδοσαν οι οφθαλμοι σου τα σημεια και τα τερατα τα μεγαλα εκεινα την χειρα την κραταιαν και τον βραχιονα τον υψηλον ως εξηγαγεν σε κυριος ο θεος σου ουτως ποιησει κυριος ο θεος ημων πασιν τοις εθνεσιν ους συ φοβη απο προσωπου αυτων 20 και τας σφηκιας αποστέλει κυριος ο θεος σου εις αυτους εως αν εκτριβωσιν οι καταλελειμμενοι και οι κεκρυμμενοι απο σου 21 ου τρωθηση απο προσωπου αυτων οτι κυριος ο θεος σου εν σοι θεος μεγας και κραταιος 22 και καταναλωσει κυριος ο θεος σου τα εθνη ταυτα απο προσωπου σου κατα μικρον μικρον ου δυνηση εξαναλωσαι αυτους το ταχος ινα μη γενηται η γη ερημος και πληθυνθη επι σε τα θηρια τα αγρια 23 και παραδωσει αυτους κυριος ο θεος σου εις τας χειρας σου και απολεσει αυτους απωλεια μεγαλη εως αν εξολεθρευση αυτους 24 και παραδωσει τους βασιλεις αυτων εις τας χειρας υμων και απολειται το ονομα αυτων εκ του τοπου εκεινου ουκ αντιστησεται ουδεις κατα προσωπον σου εως αν εξολεθρευσης αυτους 25 τα γλυπτα των θεων αυτων κατακαυσετε πυρι ουκ επιθυμεις αργυριον ουδε χρυσιον απ' αυτων και ου λημψη σεαυτω μη πταισης δι' αυτο οτι βδελυγμα κυριω τω θεω σου εστιν 26 και ουκ εισοισεις βδελυγμα εις τον οικον σου και εση αναθημα ωσπερ τουτο προσοχδισματι προσοχδιεις και βδελυγματι βδελυξη οτι αναθημα εστιν

Chapter 8

1 πασας τας εντολας ας εγω εντελλομαι υμιν σημερον φυλαξεσθε ποιειν ινα ζητε και πολυπλασιασθητε και εισελθητε και κληρονομησητε την γην ην κυριος ο θεος υμων ωμοσεν τοις πατρασιν υμων 2 και μνησθηση πασαν την οδον ην ηγαγεν σε κυριος ο θεος σου εν τη ερημω οπως αν κακωση σε και εκπειραση σε και διαγνωσθη τα εν τη καρδια σου ει φυλαξη τας εντολας αυτου η ου 3 και εκακωσεν σε και ελιμαγχονησεν σε και εψωμισεν σε το μαννα ο ουκ ειδησαν οι πατερες σου ινα αναγγειλη σοι οτι ουκ επ' αρτω μονω ζησεται ο ανθρωπος αλλ' επι παντι ρηματι τω εκπορευομενω δια στοματος θεου ζησεται ο ανθρωπος 4 τα ιματια σου ου κατετριβη απο σου οι ποδες σου ουκ ετυλωθησαν ιδου τεσσαραχοντα ετη 5 και γνωση τη καρδια σου οτι ως ει τις παιδευσαι ανθρωπος τον υιον αυτου ουτως κυριος ο θεος σου παιδευσει σε 6 και φυλαξη τας εντολας κυριου του θεου σου πορευεσθαι εν ταις οδοις αυτου και φοβεισθαι αυτον 7 ο γαρ κυριος ο θεος σου εισαγει σε εις γην αγαθην και πολλην ου χειμαρροι υδατων και πηγαι αβυσσων

εκπορευομεναι δια των πεδιων και δια των ορεων 8 γη πυρου και κριθης αμπελοι
συκαι ροαι γη ελαιας ελαιου και μελιτος 9 γη εφ' ης ου μετα πτωχειας φαγη τον
αρτον σου και ουκ ενδεηθηση ουδεν επ' αυτης γη ης οι λιθοι σιδηρος και εκ των
ορεων αυτης μεταλλευσεις χαλκον 10 και φαγη και εμπλησθηση και ευλογησεις
κυριον τον θεον σου επι της γης της αγαθης ης εδωκεν σοι 11 προσεχε σεαυτω
μη επιλαθη κυριου του θεου σου του μη φυλαξαι τας εντολας αυτου και τα
κριματα και τα δικαιωματα αυτου οσα εγω εντελλομαι σοι σημερον 12 μη φαγων
και εμπλησθεις και οικιας καλας οικοδομησας και κατοικησας εν αυταις 13 και
των βοων σου και των προβατων σου πληθυνθεντων σοι αργυριου και χρυσιου
πληθυνθεντος σοι και παντων οσων σοι εσται πληθυνθεντων σοι 14 υψωθης τη
καρδια και επιλαθη κυριου του θεου σου του εξαγαγοντος σε εκ γης αιγυπτου εξ
οικου δουλειας 15 του αγαγοντος σε δια της ερημου της μεγαλης και της φοβερης
εκεινης ου οφεις δακνων και σκορπιος και διψα ου ουκ ην υδωρ του εξαγαγοντος
σοι εκ πετρας ακροτομου πηγην υδατος 16 του ψωμισαντος σε το μαννα εν τη
ερημω ο ουκ ειδησαν οι πατερες σου ινα κακωση σε και εκπειραση σε και ευ σε
ποιηση επ' εσχατων των ημερων σου 17 μη ειπης εν τη καρδια σου η ισχυς μου
και το κρατος της χειρος μου εποιησεν μοι την δυναμιν την μεγαλην ταυτην
18 και μνησθηση κυριου του θεου σου οτι αυτος σοι διδωσιν ισχυν του ποιησαι
δυναμιν και ινα στηση την διαθηκην αυτου ην ωμοσεν κυριος τοις πατρασιν σου
ως σημερον 19 και εσται εαν ληθη επιλαθη κυριου του θεου σου και πορευθης
οπισω θεων ετερων και λατρευσης αυτοις και προσκυνησης αυτοις διαμαρτυρομαι
υμιν σημερον τον τε ουρανον και την γην οτι απωλεια απολεισθε 20 καθα και τα
λοιπα εθνη οσα κυριος απολλυει προ προσωπου υμων ουτως απολεισθε ανθ' ων
ουκ ηκουσατε της φωνης κυριου του θεου υμων

Chapter 9

1 ακουε ισραηλ συ διαβαινεις σημερον τον ιορδανην εισελθειν κληρονομησαι εθν-
η μεγαλα και ισχυροτερα μαλλον η υμεις πολεις μεγαλας και τειχηρεις εως του
ουρανου 2 λαον μεγαν και πολυν και ευμηκη υιους εναξ ους συ οισθα και συ
ακηκοας τις αντιστησεται κατα προσωπον υιων εναξ 3 και γνωση σημερον οτι
κυριος ο θεος σου ουτος προπορευεται προ προσωπου σου πυρ καταναλισκον εσ-
τιν ουτος εξολεθρευσει αυτους και ουτος αποστρεψει αυτους απο προσωπου σου
και απολεις αυτους καθαπερ ειπεν σοι κυριος 4 μη ειπης εν τη καρδια σου εν
τω εξαναλωσαι κυριον τον θεον σου τα εθνη ταυτα απο προσωπου σου λεγων
δια τας δικαιοσυνας μου εισηγαγεν με κυριος κληρονομησαι την γην την αγαθην
ταυτην αλλα δια την ασεβειαν των εθνων τουτων κυριος εξολεθρευσει αυτους προ
προσωπου σου 5 ουχι δια την δικαιοσυνην σου ουδε δια την οσιοτητα της καρ-

διας σου συ εισπορευη κληρονομησαι την γην αυτων αλλα δια την ασεβειαν των εθνων τουτων κυριος εξολεθρευσει αυτους απο προσωπου σου και ινα στηση την διαθηκην αυτου ην ωμοσεν τοις πατρασιν υμων τω αβρααμ και τω ισαακ και τω ιακωβ 6 και γνωση σημερον οτι ουχι δια τας δικαιουσυνας σου κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι την γην την αγαθην ταυτην κληρονομησαι οτι λαος σκληροτραχηλος ει 7 μνησθητι μη επιλαθη οσα παρωξυνας κυριον τον θεον σου εν τη ερημω αφ' ης ημερας εξηλθετε εξ αιγυπτου εως ηλθετε εις τον τοπον τουτον απειθουντες δι-ετελειτε τα προς κυριον 8 και εν χωρηβ παρωξυνατε κυριον και εδυμωθη κυριος εφ' υμιν εξολεθρευσαι υμας 9 αναβαινοντος μου εις το ορος λαβειν τας πλακας τας λιθινας πλακας διαθηκης ας διεθετο κυριος προς υμας και κατεγινομενην εν τω ορει τεσσαρακοντα ημερας και τεσσαρακοντα νυκτας αρτον ουκ εφαγον και υδωρ ουκ επιον 10 και εδωκεν κυριος εμοι τας δυο πλακας τας λιθινας γεγραμμενας εν τω δακτυλω του θεου και επ' αυταις εγεγραπτο παντες οι λογοι ους ελαλησεν κυριος προς υμας εν τω ορει ημερα εκκλησιας 11 και εγενετο δια τεσσαρακοντα ημερων και τεσσαρακοντα νυκτων εδωκεν κυριος εμοι τας δυο πλακας τας λιθι-νας πλακας διαθηκης 12 και ειπεν κυριος προς με αναστηθι καταβηθι το ταχος εντευθεν οτι ηνομησεν ο λαος σου ους εξηγαγες εκ γης αιγυπτου παρεβησαν ταχυ εκ της οδου ης εντειλω αυτοις εποιησαν εαυτοις χωνευμα 13 και ειπεν κυριος προς με λελαληκα προς σε απαξ και δις λεγων εωρακα τον λαον τουτον και ι-δου λαος σκληροτραχηλος εστιν 14 εασον με εξολεθρευσαι αυτους και εξαλειψω το ονομα αυτων υποκατωθεν του ουρανου και ποιησω σε εις εθνος μεγα και ισχυρον και πολυ μαλλον η τουτο 15 και επιστρεψας κατεβην εκ του ορους και το ορος εκαιετο πυρι και αι δυο πλακες επι ταις δυσι χειρσιν μου 16 και ιδων οτι ημαρτετε εναντιον κυριου του θεου υμων και εποιησατε υμιν εαυτοις χωνευ-τον και παρεβητε απο της οδου ης εντειλατο υμιν κυριος 17 και επιλαβομενος των δυο πλακων ερριψα αυτας απο των δυο χειρων μου και συνετριψα εναντιον υμων 18 και εδεηθην εναντιον κυριου δευτερον καθαπερ και το προτερον τεσ-σαρακοντα ημερας και τεσσαρακοντα νυκτας αρτον ουκ εφαγον και υδωρ ουκ επιον περι πασων των αμαρτιων υμων ων ημαρτετε ποιησαι το πονηρον εναν-τιον κυριου του θεου υμων παροξυναι αυτον 19 και εκφοβος ειμι δια την οργην και τον θυμον οτι παρωξυνθη κυριος εφ' υμιν εξολεθρευσαι υμας και εισηκουσεν κυριος εμου και εν τω καιρω τουτω 20 και επι ααρων εδυμωθη κυριος σφοδρα εξολεθρευσαι αυτον και ηυξαμην και περι ααρων εν τω καιρω εκεινω 21 και την αμαρτιαν υμων ην εποιησατε τον μοσχον ελαβον αυτον και κατεκαυσα αυτον εν πυρι και συνεκοψα αυτον καταλεσας σφοδρα εως ου εγενετο λεπτον και εγενηθη ωσει κονιορτος και ερριψα τον κονιορτον εις τον χειμαρρουν τον καταβαινοντα εκ του ορους 22 και εν τω εμπυρισμω και εν τω πειρασμω και εν τοις μνημασιν της επιθυμιας παροξυνοντες ητε κυριον τον θεον υμων 23 και οτε εξαπεστειλεν

κυριος υμας εκ καδης βαρνη λεγων αναβητε και κληρονομησατε την γην ην διδωμι υμιν και ηπειθησατε τω ρηματι κυριου του θεου υμων και ουκ επιστευσατε αυτω και ουκ εισηκουσατε της φωνης αυτου 24 απειδουντες ητε τα προς κυριον απο της ημερας ης εγνωσθη υμιν 25 και εδεηθην εναντιον κυριου τεσσαρακοντα ημερας και τεσσαρακοντα νυκτας οσας εδεηθην ειπεν γαρ κυριος εξολεθρευσαι υμας 26 και ευξαμην προς τον θεον και ειπα κυριε κυριε βασιλευ των θεων μη εξολεθρευσης τον λαον σου και την μεριδα σου ην ελυτρωσω εν τη ισχυι σου τη μεγαλη ους εξηγαγες εκ γης αιγυπτου εν τη ισχυι σου τη μεγαλη και εν τη χειρι σου τη κραταια και εν τω βραχιονι σου τω υψηλω 27 μνησθητι αβρααμ και ισαακ και ιακωβ των θεραποντων σου οις ωμοσας κατα σεαυτου μη επιβλεψης επι την σκληροτητα του λαου τουτου και τα ασεβηματα και τα αμαρτηματα αυτων 28 μη ειπωσιν οι κατοικουντες την γην οθεν εξηγαγες ημας εκειθεν λεγοντες παρα το μη δυνασθαι κυριον εισαγαγειν αυτους εις την γην ην ειπεν αυτοις και παρα το μισησαι αυτους εξηγαγεν αυτους αποκτειναι εν τη ερημω 29 και ουτοι λαος σου και κληρος σου ους εξηγαγες εκ γης αιγυπτου εν τη ισχυι σου τη μεγαλη και εν τω βραχιονι σου τω υψηλω

Chapter 10

1 εν εκεινω τω καιρω ειπεν κυριος προς με λαξευσον σεαυτω δυο πλακας λιθινας ωσπερ τας πρωτας και αναβηθι προς με εις το ορος και ποιησεις σεαυτω κιβωτον ξυλινην 2 και γραψω επι τας πλακας τα ρηματα α ην εν ταις πλαξιν ταις πρωταις συνετριψας και εμβालεις αυτας εις την κιβωτον 3 και εποιησα κιβωτον εκ ξυλων ασηπτων και ελαξευσα τας δυο πλακας τας λιθινας ως αι πρωται και ανεβην εις το ορος και αι δυο πλακες επι ταις χειρσιν μου 4 και εγραψεν επι τας πλακας κατα την γραφην την πρωτην τους δεκα λογους ους ελαλησεν κυριος προς υμας εν τω ορει εκ μεσου του πυρους και εδωκεν αυτας κυριος εμοι 5 και επιστρεψας κατεβην εκ του ορους και ενεβαλον τας πλακας εις την κιβωτον ην εποιησα και ησαν εκει καθα εντειλατο μοι κυριος 6 και οι υιοι ισραηλ απηραν εκ βηρωθ υιων ιακιμ μισαδαι εκει απεδανεν ααρων και εταφη εκει και ιερατευσεν ελεαζαρ υιος αυτου αντ' αυτου 7 εκειθεν απηραν εις γαδγαδ και απο γαδγαδ εις ετεβαθα γη χειμαρροι υδατων 8 εν εκεινω τω καιρω διεστειλεν κυριος την φυλην την λευι αιρειν την κιβωτον της διαθηκης κυριου παρεσταναι εναντι κυριου λειτουργειν και επευχεσθαι επι τω ονοματι αυτου εως της ημερας ταυτης 9 δια τουτο ουκ εστιν τοις λευιταις μερις και κληρος εν τοις αδελφοις αυτων κυριος αυτος κληρος αυτου καθα ειπεν αυτω 10 καγω ειστηκειν εν τω ορει τεσσαρακοντα ημερας και τεσσαρακοντα νυκτας και εισηκουσεν κυριος εμου και εν τω καιρω τουτω και ουκ ηδελησεν κυριος εξολεθρευσαι υμας 11 και ειπεν κυριος προς με βαδιζε απαρον

εναντιον του λαου τουτου και εισπορευεσθωσαν και κληρονομειτωσαν την γην ην ωμοσα τοις πατρασιν αυτων δουναι αυτοις 12 και νυν ισραηλ τι κυριος ο θεος σου αιτειται παρα σου αλλ' η φοβεισθαι κυριον τον θεον σου πορευεσθαι εν πασαις ταις οδοις αυτου και αγαπαν αυτον και λατρευειν κυριω τω θεω σου εξ ολης της καρδιας σου και εξ ολης της ψυχης σου 13 φυλασσεσθαι τας εντολας κυριου του θεου σου και τα δικαιωματα αυτου οσα εγω εντελλομαι σοι σημερον ινα ευ σοι η 14 ιδου κυριου του θεου σου ο ουρανός και ο ουρανός του ουρανου η γη και παντα οσα εστιν εν αυτη 15 πλην τους πατερας υμων προειλατο κυριος αγαπαν αυτους και εξελεξατο το σπερμα αυτων μετ' αυτους υμας παρα παντα τα εθνη κατα την ημεραν ταυτην 16 και περιτεμεισθε την σκληροκαρδιαν υμων και τον τραχηλον υμων ου σκληρυνεите ετι 17 ο γαρ κυριος ο θεος υμων ουτος θεος των θεων και κυριος των κυριων ο θεος ο μεγας και ισχυρος και ο φοβερος οστις ου θαυμαζει προσωπον ουδ' ου μη λαβη δωρον 18 ποιων κρισιν προσηλυτω και ορφανω και χηρα και αγαπα τον προσηλυτον δουναι αυτω αρτον και ιματιον 19 και αγαπησετε τον προσηλυτον προσηλυτοι γαρ ητε εν γη αιγυπτω 20 κυριον τον θεον σου φοβηθηθη και αυτω λατρευσεις και προς αυτον κολληθηθη και τω ονοματι αυτου ομη 21 ουτος καυχημα σου και ουτος θεος σου οστις εποιοησεν εν σοι τα μεγαλα και τα ενδοξα ταυτα α ειδοσαν οι οφθαλμοι σου 22 εν εβδομηκοντα ψυχαις κατεβησαν οι πατερες σου εις αιγυπτον νυνι δε εποιοησεν σε κυριος ο θεος σου ωσει τα αστρα του ουρανου τω πληθει

Chapter 11

1 και αγαπησεις κυριον τον θεον σου και φυλαξη τα φυλαγματα αυτου και τα δικαιωματα αυτου και τας κρισεις αυτου πασας τας ημερας 2 και γνωσεσθε σημερον οτι ουχι τα παιδια υμων οσοι ουκ οιδασιν ουδε ειδοσαν την παιδειαν κυριου του θεου σου και τα μεγαλεια αυτου και την χειρα την κραταιαν και τον βραχιονα τον υψηλον 3 και τα σημεια αυτου και τα τερατα αυτου οσα εποιοησεν εν μεσω αιγυπτου φαραω βασιλει αιγυπτου και παση τη γη αυτου 4 και οσα εποιοησεν την δυναμιν των αιγυπτιων τα αρματα αυτων και την ιππον αυτων ως επεκλυσεν το υδωρ της θαλασσης της ερυθρας επι προσωπου αυτων καταδιωκοντων αυτων εκ των οπισω υμων και απωλεσεν αυτους κυριος εως της σημερον ημερας 5 και οσα εποιοησεν υμιν εν τη ερημω εως ηλθετε εις τον τοπον τουτον 6 και οσα εποιοησεν τω δαδαν και αβιρων υιοις ελιαβ υιου ρουβην ους ανοιξασα η γη το στομα αυτης κατεπιεν αυτους και τους οικους αυτων και τας σκηνας αυτων και πασαν αυτων την υποστασιν την μετ' αυτων εν μεσω παντος ισραηλ 7 οτι οι οφθαλμοι υμων εωρακαν παντα τα εργα κυριου τα μεγαλα οσα εποιοησεν υμιν σημερον 8 και φυλαξεσθε πασας τας εντολας αυτου οσας εγω εντελλομαι σοι σημερον ινα ζητε

και πολυπλασιασθητε και εισελθοντες κληρονομησητε την γην εις ην υμεις διαβαινετε τον ιορδανην εκει κληρονομησαι αυτην 9 ινα μακροημερευσητε επι της γης ης ωμοσεν κυριος τοις πατρασιν υμων δουναι αυτοις και τω σπερματι αυτων μετ' αυτους γην ρεουσαν γαλα και μελι 10 εστιν γαρ η γη εις ην εισπορευη εκει κληρονομησαι αυτην ουχ ωσπερ η γη αιγυπτου εστιν οθεν εκπεπορευσθε εκειθεν οταν σπειρωσιν τον σπορον και ποτιζωσιν τοις ποσιν ωσει κηπον λαχανειας 11 η δε γη εις ην εισπορευη εκει κληρονομησαι αυτην γη ορεινη και πεδινη εκ του υετου του ουρανου πιεται υδωρ 12 γη ην κυριος ο θεος σου επισκοπειται αυτην δια παντος οι οφθαλμοι κυριου του θεου σου επ' αυτης απ' αρχης του ενιαυτου και εως συντελειας του ενιαυτου 13 εαν δε ακοη εισακουσητε πασας τας εντολας αυτου οσας εγω εντελλομαι σοι σημερον αγαπαν κυριον τον θεον σου και λατρευειν αυτω εξ ολης της καρδιας σου και εξ ολης της ψυχης σου 14 και δωσει τον υετον τη γη σου καθ' ωραν προιμον και οψιμον και εισοισεις τον σιτον σου και τον οινον σου και το ελαιον σου 15 και δωσει χορτασματα εν τοις αγροις σου τοις κτηνεσιν σου και φάγων και εμπλησθεις 16 προσεχε σεαυτω μη πλατυνθη η καρδια σου και παραβητε και λατρευσητε θεοις ετεροις και προσκυνησητε αυτοις 17 και θυμωθεις οργη κυριος εφ' υμιν και συσχη τον ουρανον και ουκ εσται υετος και η γη ου δωσει τον καρπον αυτης και απολειςθε εν ταχει απο της γης της αγαθης ης εδωκεν ο κυριος υμιν 18 και εμβαλεις τα ρηματα ταυτα εις την καρδιαν υμων και εις την ψυχην υμων και αφαιψετε αυτα εις σημειον επι της χειρος υμων και εσται ασαλευτον προ οφθαλμων υμων 19 και διδαξετε αυτα τα τεκνα υμων λαλειν αυτα καθημενους εν οικω και πορευομενους εν οδω και κοιταζομενους και διανισταμενους 20 και γραψετε αυτα επι τας φλιας των οικιων υμων και των πυλων υμων 21 ινα πολυημερευσητε και αι ημεραι των υιων υμων επι της γης ης ωμοσεν κυριος τοις πατρασιν υμων δουναι αυτοις καθως αι ημεραι του ουρανου επι της γης 22 και εσται εαν ακοη ακουσητε πασας τας εντολας ταυτας οσας εγω εντελλομαι σοι σημερον ποιειν αγαπαν κυριον τον θεον ημων και πορευεσθαι εν πασαις ταις οδοις αυτου και προσκολλασθαι αυτω 23 και εκβαλει κυριος παντα τα εθνη ταυτα απο προσωπου υμων και κληρονομησετε εθνη μεγαλα και ισχυροτερα μαλλον η υμεις 24 παντα τον τοπον ου εαν πατηση το ιχνος του ποδος υμων υμιν εσται απο της ερημου και αντιλιβανου και απο του ποταμου του μεγαλου ποταμου ευφρατου και εως της θαλασσης της επι δυσμων εσται τα ορια σου 25 ουκ αντιστησεται ουδεις κατα προσωπον υμων τον τρομον υμων και τον φοβον υμων επιθησει κυριος ο θεος υμων επι προσωπον πασης της γης εφ' ης εαν επιβητε επ' αυτης ον τροπον ελαλησεν κυριος προς υμας 26 ιδου εγω διδωμι ενωπιον υμων σημερον ευλογιαν και καταραν 27 την ευλογιαν εαν ακουσητε τας εντολας κυριου του θεου υμων ας εγω εντελλομαι υμιν σημερον 28 και τας καταρας εαν μη ακουσητε τας εντολας κυριου του θεου υμων οσας

εγω εντελλομαι υμιν σημερον και πλανηθητε απο της οδου ης ενετειλαμην υμιν πορευθεντες λατρευειν θεοις ετεροις ους ουκ οιδατε 29 και εσται οταν εισαγαγη σε κυριος ο θεος σου εις την γην εις ην διαβαινεις εκει κληρονομησαι αυτην και δωσεις την ευλογιαν επ' ορος γαριζιν και την καταραν επ' ορος γαιβαλ 30 ουκ ιδου ταυτα περαν του ιορδανου οπισω οδον δυσμων ηλιου εν γη χανααν το κατοικουν επι δυσμων εχομενον του γολγολ πλησιον της δρυος της υψηλης 31 υμεις γαρ διαβαινετε τον ιορδανην εισελθοντες κληρονομησαι την γην ην κυριος ο θεος υμων διδωσιν υμιν εν κληρω πασας τας ημερας και κληρονομησετε αυτην και κατοικησετε εν αυτη 32 και φυλαξεσθε του ποιειν παντα τα προσταγματα αυτου και τας κρισεις ταυτας οσας εγω διδωμι ενωπιον υμων σημερον

Chapter 12

1 και ταυτα τα προσταγματα και αι κρισεις ας φυλαξετε του ποιειν επι της γης ης κυριος ο θεος των πατερων υμων διδωσιν υμιν εν κληρω πασας τας ημερας ας υμεις ζητε επι της γης 2 απωλεια απολειτουργει παντας τους τοπους εν οις ελατρευσαν εκει τοις θεοις αυτων ους υμεις κληρονομειτε αυτους επι των ορεων των υψηλων και επι των δινων και υποκατω δενδρου δασεος 3 και κατασκαψετε τους βωμους αυτων και συντριψετε τας στηλας αυτων και τα αλση αυτων εκκοψετε και τα γλυπτα των θεων αυτων κατακαυσετε πυρι και απολειτουργει το ονομα αυτων εκ του τοπου εκεινου 4 ου ποιησετε ουτως κυριω τω θεω υμων 5 αλλ' η εις τον τοπον ον αν εκλεξηται κυριος ο θεος υμων εν μια των φυλων υμων επονομασαι το ονομα αυτου εκει επικληθηναι και εκζητησετε και εισελευσεσθε εκει 6 και οισετε εκει τα ολοκαυτωματα υμων και τα θυσιασματα υμων και τας απαρχας υμων και τας ευχας υμων και τα εκουσια υμων και τα πρωτοτοκα των βοων υμων και των προβατων υμων 7 και φαγεσθε εκει εναντιον κυριου του θεου υμων και ευφρανθησεσθε επι πασιν ου αν την χειρα επιβαλητε υμεις και οι οικoi υμων καθοτι ευλογησεν σε κυριος ο θεος σου 8 ου ποιησετε παντα α ημεις ποιουμεν ωδε σημερον εκαστος το αρεστον ενωπιον αυτου 9 ου γαρ ηκατε εως του νυν εις την καταπαυσιν και εις την κληρονομiam ην κυριος ο θεος υμων διδωσιν υμιν 10 και διαβησεσθε τον ιορδανην και κατοικησετε επι της γης ης κυριος ο θεος υμων κατακληρονομει υμιν και καταπαυσει υμας απο παντων των εχθρων υμων των κυκλω και κατοικησετε μετα ασφαλειας 11 και εσται ο τοπος ον αν εκλεξηται κυριος ο θεος υμων επικληθηναι το ονομα αυτου εκει εκει οισετε παντα οσα εγω εντελλομαι υμιν σημερον τα ολοκαυτωματα υμων και τα θυσιασματα υμων και τα επιδεκατα υμων και τας απαρχας των χειρων υμων και τα δοματα υμων και παν εκλεκτον των δωρων υμων οσα εαν ευξησθε τω θεω υμων 12 και ευφρανθησεσθε εναντιον κυριου του θεου υμων υμεις και οι υιοι υμων και αι θυγατρες υμων

οι παιδες υμων και αι παιδισκαι υμων και ο λευιτης ο επι των πυλων υμων οτι ουκ εστιν αυτω μερις ουδε κληρος μεθ' υμων 13 προσεχε σεαυτω μη ανενεγκης τα ολοκαυτωματα σου εν παντι τοπω ου εαν ιδης 14 αλλ' η εις τον τοπον ον αν εκλεξηται κυριος ο θεος σου αυτον εν μια των φυλων σου εκει ανοισεις τα ολοκαυτωματα σου και εκει ποιησεις παντα οσα εγω εντελλομαι σοι σημερον 15 αλλ' η εν παση επιθυμια σου θυσεις και φαγη κρεα κατα την ευλογιαν κυριου του θεου σου ην εδωκεν σοι εν παση πολει ο ακαθαρτος εν σοι και ο καθαρος επι το αυτο φαγεται αυτο ως δορκαδα η ελαφον 16 πλην το αιμα ου φαγεσθε επι την γην εκχεετε αυτο ως υδωρ 17 ου δυνηση φαγειν εν ταις πολεσιν σου το επιδεκατον του σιτου σου και του οινου σου και του ελαιου σου τα πρωτοτοκα των βοων σου και των προβατων σου και πασας ευχας οσας αν ευξησθε και τας ομολογιας υμων και τας απαρχας των χειρων υμων 18 αλλ' η εναντιον κυριου του θεου σου φαγη αυτα εν τω τοπω ω αν εκλεξηται κυριος ο θεος σου αυτω συ και ο υιος σου και η θυγατηρ σου ο παις σου και η παιδισκη σου και ο προσηλυτος ο εν ταις πολεσιν υμων και ευφρανθηση εναντιον κυριου του θεου σου επι παντα ου αν επιβαλης την χειρα σου 19 προσεχε σεαυτω μη εγκαταλιπης τον λευιτην παντα τον χρονον οσον εαν ζης επι της γης 20 εαν δε εμπλατυνη κυριος ο θεος σου τα ορια σου καθαπερ ελαλησεν σοι και ερεις φαγομαι κρεα εαν επιθυμηση η ψυχη σου ωστε φαγειν κρεα εν παση επιθυμια της ψυχης σου φαγη κρεα 21 εαν δε μακροτερον απεχη σου ο τοπος ον αν εκλεξηται κυριος ο θεος σου επικληθηναι το ονομα αυτου εκει και θυσεις απο των βοων σου και απο των προβατων σου ων αν δω ο θεος σοι ον τροπον ενετειλαμην σοι και φαγη εν ταις πολεσιν σου κατα την επιθυμιαν της ψυχης σου 22 ως εσθεται η δορκας και η ελαφος ουτως φαγη αυτο ο ακαθαρτος εν σοι και ο καθαρος ωσαντως εδεται 23 προσεχε ισχυρως του μη φαγειν αιμα οτι το αιμα αυτου ψυχη ου βρωθησεται η ψυχη μετα των κρεων 24 ου φαγεσθε επι την γην εκχεετε αυτο ως υδωρ 25 ου φαγη αυτο ινα ευ σοι γενηται και τοις υιοις σου μετα σε εαν ποιησης το καλον και το αρεστον εναντιον κυριου του θεου σου 26 πλην τα αγια σου εαν γενηται σοι και τας ευχας σου λαβων ηξεις εις τον τοπον ον αν εκλεξηται κυριος ο θεος σου επικληθηναι το ονομα αυτου εκει 27 και ποιησεις τα ολοκαυτωματα σου τα κρεα ανοισεις επι το θυσιαστηριον κυριου του θεου σου το δε αιμα των θυσιων σου προσχεεις προς την βασιν του θυσιαστηριου κυριου του θεου σου τα δε κρεα φαγη 28 φυλασσου και ακουε και ποιησεις παντας τους λογους ους εγω εντελλομαι σοι ινα ευ σοι γενηται και τοις υιοις σου δι' αιωνος εαν ποιησης το καλον και το αρεστον εναντιον κυριου του θεου σου 29 εαν δε εξολεθρευση κυριος ο θεος σου τα εθνη εις ους συ εισπορευη εκει κληρονομησαι την γην αυτων απο προσωπου σου και κατακληρονομησεις αυτους και κατοικησης εν τη γη αυτων 30 προσεχε σεαυτω μη εκζητησης επακολουθησαι αυτοις μετα το εξολεθρευθηναι αυτους απο

προσώπου σου ου μη εκζητησης τους θεους αυτων λεγων πως ποιουσιν τα εθνη ταυτα τοις θεοις αυτων ποιησω καγω 31 ου ποιησεις ουτως κυριω τω θεω σου τα γαρ βδελυγματα α κυριος εμισεσεν εποησαν τοις θεοις αυτων οτι τους υιους αυτων και τας θυγατερας αυτων κατακαιουσιν εν πυρι τοις θεοις αυτων

Chapter 13

1 παν ρημα ο εγω εντελλομαι σοι σημερον τουτο φυλαξη ποιειν ου προσθησεις επ' αυτο ουδε αφελεις απ' αυτου 2 εαν δε αναστη εν σοι προφητης η ενυπνιαζομενος ενυπνιον και δω σοι σημειον η τερας 3 και ελθη το σημειον η το τερας ο ελαλησεν προς σε λεγων πορευθωμεν και λατρευσωμεν θεοις ετεροις ους ουκ οιδατε 4 ουκ ακουσεσθε των λογων του προφητου εκεινου η του ενυπνιαζομενου το ενυπνιον εκεινο οτι πειραζει κυριος ο θεος υμας ειδεναι ει αγαπατε κυριον τον θεον υμων εξ ολης της καρδιας υμων και εξ ολης της ψυχης υμων 5 οπισω κυριου του θεου υμων πορευεσθε και αυτον φοβηθησεσθε και τας εντολας αυτου φυλαξεσθε και της φωνης αυτου ακουσεσθε και αυτω προστεθησεσθε 6 και ο προφητης εκεινος η ο το ενυπνιον ενυπνιαζομενος εκεινος αποθανειται ελαλησεν γαρ πλανησαι σε απο κυριου του θεου σου του εξαγαγοντος σε εκ γης αιγυπτου του λυτρωσαμενου σε εκ της δουλειας εξωσαι σε εκ της οδου ης ενετειλατο σοι κυριος ο θεος σου πορευεσθαι εν αυτη και αφανιεις τον πονηρον εξ υμων αυτων 7 εαν δε παρακαλεση σε ο αδελφος σου εκ πατρος σου η εκ μητρος σου η ο υιος σου η η θυγατηρ σου η η γυνη η εν κολπω σου η ο φιλος ο ισος της ψυχης σου λαθρα λεγων βαδισωμεν και λατρευσωμεν θεοις ετεροις ους ουκ ηδεις συ και οι πατερες σου 8 απο των θεων των εθνων των περικυκλω υμων των εγγιζοντων σοι η των μακραν απο σου απ' ακρου της γης εως ακρου της γης 9 ου συνθελησεις αυτω και ουκ εισακουση αυτου και ου φεισεται ο οφθαλμος σου επ' αυτω ουκ επιποθησεις επ' αυτω ουδ' ου μη σκεπασης αυτον 10 αναγγελλων αναγγελεις περι αυτου αι χειρες σου εσονται επ' αυτον εν πρωτοις αποκτειναι αυτον και αι χειρες παντος του λαου επ' εσχατω 11 και λιθοβολησουσιν αυτον εν λιθοις και αποθανειται οτι εξητησεν αποστησαι σε απο κυριου του θεου σου του εξαγαγοντος σε εκ γης αιγυπτου εξ οικου δουλειας 12 και πας ισραηλ ακουσας φοβηθησεται και ου προσθησουσιν ετι ποιησαι κατα το ρημα το πονηρον τουτο εν υμιν 13 εαν δε ακουσης εν μια των πολεων σου ων κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι κατοικειν σε εκει λεγοντων 14 εξηλθουσιν ανδρες παρανομοι εξ υμων και απεστησαν παντας τους κατοικουντας την πολιν αυτων λεγοντες πορευθωμεν και λατρευσωμεν θεοις ετεροις ους ουκ ηδειτε 15 και ερωτησεις και εραυνησεις σφοδρα και ιδου αληθης σαφως ο λογος γεγενηται το βδελυγμα τουτο εν υμιν 16 αναιρων ανελεις παντας τους κατοικουντας εν τη πολει εκεινη εν φονω μαχαιρας αναδεματι ανα-

θεματιεите αυτην και παντα τα εν αυτη 17 και παντα τα σκυλα αυτης συναξεις εις τας διόδους αυτης και εμπρησεις την πολιν εν πυρι και παντα τα σκυλα αυτης πανδημει εναντιον κυριου του θεου σου και εσται αοικητος εις τον αιωνα ουκ ανοικοδομηθησεται επι 18 ου προσκολληθησεται εν τη χειρι σου ουδεν απο του αναθεματος ινα αποστραφη κυριος απο θυμου της οργης αυτου και δωσει σοι ελεος και ελεησει σε και πληθυνει σε ον τροπον ωμοσεν κυριος τοις πατρασιν σου 19 εαν ακουσης της φωνης κυριου του θεου σου φυλασσειν πασας τας εντολας αυτου οσας εγω εντελλομαι σοι σημερον ποιειν το καλον και το αρεστον εναντιον κυριου του θεου σου

Chapter 14

1 υιοι εστε κυριου του θεου υμων ου φοιβησετε ουκ επιθησετε φαλακρωμα ανα μεσον των οφθαλμων υμων επι νεκρω 2 οτι λαος αγιος ει κυριω τω θεω σου και σε εξελεξατο κυριος ο θεος σου γενεσθαι σε αυτω λαον περιουσιον απο παντων των εθνων των επι προσωπου της γης 3 ου φαγεσθε παν βδελυγμα 4 ταυτα τα κτηνη α φαγεσθε μοσχον εκ βοων και αμνον εκ προβατων και χιμαρον εξ αιγων 5 ελαφον και δορκαδα και βουβαλον και τραγελαφον και πυγαργον ορυγα και καμηλοπαρδαλιν 6 παν κτηνος διχηλουν οπλην και ονυχιστηρας ονυχιζον δυο χηλων και αναγον μηρυκισμον εν τοις κτηνεσιν ταυτα φαγεσθε 7 και ταυτα ου φαγεσθε απο των αναγοντων μηρυκισμον και απο των διχηλουντων τας οπλας και ονυχιζοντων ονυχιστηρας τον καμηλον και δασυποδα και χοιρογρυλλιον οτι αναγουσιν μηρυκισμον και οπλην ου διχηλουσιν ακαθαρτα ταυτα υμιν εστιν 8 και τον υν οτι διχηλει οπλην τουτο και ονυχιζει ονυχας οπλης και τουτο μηρυκισμον ου μαρκαται ακαθαρτον τουτο υμιν απο των κρεων αυτων ου φαγεσθε και των θνησιμειων αυτων ουχ απσεσθε 9 και ταυτα φαγεσθε απο παντων των εν τοις υδασιν παντα οσα εστιν εν αυτοις πτερυγια και λεπιδες φαγεσθε 10 και παντα οσα ουκ εστιν αυτοις πτερυγια και λεπιδες ου φαγεσθε ακαθαρτα υμιν εστιν 11 παν ορνεον καθαρον φαγεσθε 12 και ταυτα ου φαγεσθε απ' αυτων τον αετον και τον γρυπα και τον αλαιοετον 13 και τον γυπα και τον ικτινα και τα ομοια αυτω 14 και παντα χορακα και τα ομοια αυτω 15 και στρουθον και γλαυκα και λαρον 16 και ερωδιον και κυκνον και ιβιν 17 και καταρακτην και ιερακα και τα ομοια αυτω και εποπα και νυκτικορακα 18 και πελεκανα και χαραδριον και τα ομοια αυτω και πορφυριωνα και νυκτεριδα 19 παντα τα ερπετα των πετεινων ακαθαρτα ταυτα εστιν υμιν ου φαγεσθε απ' αυτων 20 παν πετεινον καθαρον φαγεσθε 21 παν θνησιμειον ου φαγεσθε τω παροικω τω εν ταις πολεσιν σου δοθησεται και φαγεται η αποδοση τω αλλοτριω οτι λαος αγιος ει κυριω τω θεω σου ουχ εψησεις αρνα εν γαλακτι μητρος αυτου 22 δεκατην αποδεκατωσεις παντος

γεννηματος του σπερματος σου το γεννημα του αγρου σου ενιαυτον κατ' ενιαυτον 23 και φαγη αυτο εναντι κυριου του θεου σου εν τω τοπω ω αν εκλεξηται κυριος ο θεος σου επικληθηναι το ονομα αυτου εκει οισετε τα επιδεκατα του σιτου σου και του οινου σου και του ελαιου σου τα πρωτοτοκα των βοων σου και των προβατων σου ινα μαθης φοβεισθαι κυριον τον θεον σου πασας τας ημερας 24 εαν δε μακραν γενηται απο σου η οδος και μη δυναη αναφερειν αυτα οτι μακραν απο σου ο τοπος ον αν εκλεξηται κυριος ο θεος σου επικληθηναι το ονομα αυτου εκει οτι ευλογησει σε κυριος ο θεος σου 25 και αποδωση αυτα αργυριου και λημψη το αργυριον εν ταις χερσιν σου και πορευση εις τον τοπον ον αν εκλεξηται κυριος ο θεος σου αυτον 26 και δωσεις το αργυριον επι παντος ου εαν επιθυμη η ψυχη σου επι βουσι η επι προβατοις επι οινω η επι σικερα η επι παντος ου εαν επιθυμη η ψυχη σου και φαγη εκει εναντιον κυριου του θεου σου και ευφρανθησιν συ και ο οικος σου 27 και ο λευιτης ο εν ταις πολεσιν σου οτι ουκ εστιν αυτω μερις ουδε κληρος μετα σου 28 μετα τρια ετη εξοισεις παν το επιδεκατον των γεννηματων σου εν τω ενιαυτω εκεινω θησεις αυτο εν ταις πολεσιν σου 29 και ελευσεται ο λευιτης οτι ουκ εστιν αυτω μερις ουδε κληρος μετα σου και ο προσηλυτος και ο ορφανος και η χηρα η εν ταις πολεσιν σου και φαγονται και εμπλησθησονται ινα ευλογηση σε κυριος ο θεος σου εν πασιν τοις εργοις οις εαν ποιης

Chapter 15

1 δι' επτα ετων ποιησεις αφεσιν 2 και ουτως το προσταγμα της αφεσεως αφησεις παν χρεος ιδιον ο οφειλει σοι ο πλησιον και τον αδελφον σου ουκ απαιτησεις οτι επικεκληται αφεσις κυριω τω θεω σου 3 τον αλλοτριον απαιτησεις οσα εαν η σοι παρ' αυτω του αδελφου σου αφεσιν ποιησεις του χρεους σου 4 οτι ουκ εσται εν σοι ενδεης οτι ευλογων ευλογησει σε κυριος ο θεος σου εν τη γη η κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι εν κληρω κατακληρονομησαι αυτην 5 εαν δε ακοη εισακουσητε της φωνης κυριου του θεου υμων φυλασσειν και ποιειν πασας τας εντολας ταυτας οσας εγω εντελλομαι σοι σημερον 6 οτι κυριος ο θεος σου ευλογησεν σε ον τροπον ελαλησεν σοι και δανεις εδνεσιν πολλοις συ δε ου δανιη και αρξεις συ εθνων πολλων σου δε ουκ αρξουσιν 7 εαν δε γενηται εν σοι ενδεης των αδελφων σου εν μια των πολεων σου εν τη γη η κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι ουκ αποστερξεις την καρδιαν σου ουδ' ου μη συσφιγξης την χειρα σου απο του αδελφου σου του επιδεομενου 8 ανοιγων ανοιξεις τας χειρας σου αυτω δανειον δανεις αυτω οσον επιδεεται καθ' οσον ενδεεται 9 προσεχε σεαυτω μη γενηται ρημα κρυπτον εν τη καρδια σου ανομημα λεγων εγγιζει το ετος το εβδομον ετος της αφεσεως και πονηρευσεται ο οφθαλμος σου τω αδελφω σου τω επιδεομενω και ου δωσεις αυτω και βοησεται κατα σου προς κυριον και εσται εν σοι αμαρτια μεγαλη 10

διδους δώσεις αυτω και δανειον δανεις αυτω οσον επιδεεται και ου λυπηθηση τη καρδια σου διδοντας σου αυτω οτι δια το ρημα τουτο ευλογησει σε κυριος ο θεος σου εν πασιν τοις εργοις και εν πασιν ου αν επιβαλης την χειρα σου 11 ου γαρ μη εκλιπη ενδεης απο της γης δια τουτο εγω σοι εντελλομαι ποιειν το ρημα τουτο λεγων ανοιγων ανοιξεις τας χειρας σου τω αδελφω σου τω πενητι και τω επιδεομενω τω επι της γης σου 12 εαν δε πραθη σοι ο αδελφος σου ο εβραιος η η εβραια δουλευσει σοι εξ ετη και τω εβδομω εξαποστελεις αυτον ελευθερον απο σου 13 οταν δε εξαποστελλης αυτον ελευθερον απο σου ουκ εξαποστελεις αυτον κενον 14 εφοδιον εφοδιασεις αυτον απο των προβατων σου και απο του σιτου σου και απο της ληνου σου καθα ευλογησεν σε κυριος ο θεος σου δώσεις αυτω 15 και μνησθηση οτι οικετης ησθα εν γη αιγυπτου και ελυτρωσατο σε κυριος ο θεος σου εκειθεν δια τουτο εγω σοι εντελλομαι ποιειν το ρημα τουτο 16 εαν δε λεγη προς σε ουκ εξελευσομαι απο σου οτι ηγαπηκεν σε και την οικιαν σου οτι ευ αυτω εστιν παρα σοι 17 και λημψη το σπητιον και τρυπησεις το ωτιον αυτου προς την θυραν και εσται σοι οικετης εις τον αιωνα και την παιδισκην σου ποιησεις ωσαυτως 18 ου σκληρον εσται εναντιον σου εξαποστελλομενων αυτων ελευθερων απο σου οτι εφετιον μισθον του μισθωτου εδουλευσεν σοι εξ ετη και ευλογησει σε κυριος ο θεος σου εν πασιν οις εαν ποιης 19 παν πρωτοτοκον ο εαν τεχθη εν τοις βουσιν σου και εν τοις προβατοις σου τα αρσενικα αγιασεις κυριω τω θεω σου ουκ εργα εν τω πρωτοτοκω μοσχω σου και ου μη χειρης το πρωτοτοκον των προβατων σου 20 εναντι κυριου φαγη αυτο ενιαυτον εξ ενιαυτου εν τω τοπω ω εαν εκλεξηται κυριος ο θεος σου συ και ο οikos σου 21 εαν δε η εν αυτω μωμος χωλον η τυφλον η και πας μωμος πονηρος ου θυσεις αυτο κυριω τω θεω σου 22 εν ταις πολεσιν σου φαγη αυτο ο ακαθαρτος εν σοι και ο καθαρως ωσαυτως εδεται ως δορκαδα η ελαφον 23 πλην το αιμα ου φαγεσθε επι την γην εκχεις αυτο ως υδωρ

Chapter 16

1 φυλαξαι τον μηνα των νεων και ποιησεις το πασχα κυριω τω θεω σου οτι εν τω μηνι των νεων εξηλθες εξ αιγυπτου νυκτος 2 και θυσεις το πασχα κυριω τω θεω σου προβατα και βοας εν τω τοπω ω εαν εκλεξηται κυριος ο θεος σου αυτον επικληθηναι το ονομα αυτου εκει 3 ου φαγη επ' αυτου ζυμην επτα ημερας φαγη επ' αυτου αζυμα αρτον κακωσεως οτι εν σπουδη εξηλθετε εξ αιγυπτου ινα μνησθητε την ημεραν της εξοδιας υμων εκ γης αιγυπτου πασας τας ημερας της ζωης υμων 4 ουκ οφθησεται σοι ζυμη εν πασι τοις οριοις σου επτα ημερας και ου κοιμηθησεται απο των κρεων ων εαν θυσης το εσπερας τη ημερα τη πρωτη εις το πρωι 5 ου δυνηση θυσαι το πασχα εν ουδεμια των πολεων σου ων κυριος ο

θεος σου διδωσιν σοι 6 ἀλλ' ἡ εἰς τὸν τόπον ὃν ἐὰν ἐκλεξῇται κυριὸς ὁ θεὸς σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ θυσεῖς τὸ πάσχα ἐσπερας πρὸς δυσμὰς ἡλίου ἐν τῷ καιρῷ ὃ ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου 7 καὶ ἐψησεῖς καὶ ὀπτήσεις καὶ φάγῃ ἐν τῷ τόπῳ ὃ ἐὰν ἐκλεξῇται κυριὸς ὁ θεὸς σου αὐτὸν καὶ ἀποστραφῇ τὸ πρῶν καὶ ἀπέλευσῃ εἰς τοὺς οἴκους σου 8 ἐξ ἡμέρας φάγῃ ἀζύμα καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἐξοδίων εορτὴ κυρίῳ τῷ θεῷ σου οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον πλὴν ὅσα ποιηθῇσεται ψυχῇ 9 ἑπτὰ ἐβδομάδας ὁλοκληροὺς ἐξαριθμῇσεις σεαυτῷ ἀρχαμένου σου δρεπανὸν ἐπ' ἀμῆτον ἀρξὴ ἐξαριθμῆσαι ἑπτὰ ἐβδομάδας 10 καὶ ποιήσεις εορτὴν ἐβδομαδῶν κυρίῳ τῷ θεῷ σου καθότι ἡ χεὶρ σου ἰσχύει ὅσα ἂν δῷ σοι καθότι ἠυλόγησεν σε κυριὸς ὁ θεὸς σου 11 καὶ εὐφρανθήσῃ ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου σύ καὶ ὁ υἱὸς σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκῃ σου καὶ ὁ λευίτης ὁ ἐν ταῖς πόλεσιν σου καὶ ὁ προσήλυτος καὶ ὁ ὀρφανὸς καὶ ἡ χήρᾳ ἡ ἐν ὑμῖν ἐν τῷ τόπῳ ὃ ἐὰν ἐκλεξῇται κυριὸς ὁ θεὸς σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ 12 καὶ μνησθῇ ὅτι οἰκετὴς ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ καὶ φυλάξῃ καὶ ποιήσεις τὰς ἐντολάς ταύτας 13 εορτὴν σκηνῶν ποιήσεις σεαυτῷ ἑπτὰ ἡμέρας ἐν τῷ συναγαγεῖν σε ἐκ τοῦ ἀλῶνος σου καὶ ἀπο τῆς λήνου σου 14 καὶ εὐφρανθήσῃ ἐν τῇ εορτῇ σου σύ καὶ ὁ υἱὸς σου καὶ ἡ θυγάτηρ σου ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκῃ σου καὶ ὁ λευίτης καὶ ὁ προσήλυτος καὶ ὁ ὀρφανὸς καὶ ἡ χήρᾳ ἡ οὖσα ἐν ταῖς πόλεσιν σου 15 ἑπτὰ ἡμέρας εορτάσεις κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐν τῷ τόπῳ ὃ ἐὰν ἐκλεξῇται κυριὸς ὁ θεὸς σου αὐτῷ ἐὰν δὲ εὐλόγησῃ σε κυριὸς ὁ θεὸς σου ἐν πάσιν τοῖς γενήμασιν σου καὶ ἐν παντὶ ἔργῳ τῶν χειρῶν σου καὶ ἐσὴ εὐφραينوμένος 16 τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ὀφθῇσεται πᾶν ἀρσενικὸν σου ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐν τῷ τόπῳ ὃ ἐὰν ἐκλεξῇται αὐτὸν κυριὸς ἐν τῇ εορτῇ τῶν ἀζύμων καὶ ἐν τῇ εορτῇ τῶν ἐβδομαδῶν καὶ ἐν τῇ εορτῇ τῆς σκηνοπηγίας οὐκ ὀφθῇ ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ σου κενός 17 ἕκαστος κατὰ δυνάμιν τῶν χειρῶν ὑμῶν κατὰ τὴν εὐλογίαν κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἣν ἔδωκεν σοι 18 κρίτας καὶ γραμματοεισαγωγεῖς καταστήσεις σεαυτῷ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν σου αἰς κυριὸς ὁ θεὸς σου διδωσιν σοι κατὰ φυλάς καὶ κρίνουσιν τὸν λαὸν κρίσιν δίκαιαν 19 οὐκ ἐκκλινουσιν κρίσιν οὐκ ἐπιγνώσκονται πρόσωπον οὐδὲ λημψονται δῶρον τὰ γὰρ δῶρα ἐκτυφλοὶ ὀφθαλμοὺς σοφῶν καὶ ἐξαιρεῖ λόγους δικαίων 20 δικαίως τὸ δίκαιον διώξῃ ἵνα ζῆτε καὶ εἰσελθόντες κληρονομήσητε τὴν γῆν ἣν κυριὸς ὁ θεὸς σου διδωσιν σοι 21 οὐ φυτεύσεις σεαυτῷ ἄλσος πᾶν ξύλον παρὰ τὸ θυσιαστήριον κυρίου τοῦ θεοῦ σου ὃ ποιήσεις σεαυτῷ 22 οὐ στήσεις σεαυτῷ στήλην ἃ ἐμίσησεν κυριὸς ὁ θεὸς σου

Chapter 17

1 οὐ θυσεῖς κυρίῳ τῷ θεῷ σου μόσχον ἢ πρόβατον ἐν ᾧ ἐστὶν ἐν αὐτῷ μῶμος πᾶν ῥήμα πονηρὸν ὅτι βδελύγμα κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐστὶν 2 ἐὰν δὲ εὐρεθῇ ἐν σοὶ ἐν

μία των πόλεων σου ὃν κύριος ὁ θεός σου δίδωσιν σοι ἀνὴρ ἢ γυνὴ ὅστις ποιήσει
τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου παρελθεῖν τὴν διαθήκην αὐτοῦ 3 καὶ
ἐλθόντες λατρεῦσώσιν θεοῖς ἑτεροῖς καὶ προσκυνήσωσιν αὐτοῖς τῷ ἡλίῳ ἢ τῇ σελ-
ήνῃ ἢ παντὶ τῶν ἐκ τοῦ κόσμου τοῦ οὐρανοῦ ἃ οὐ προσεταξεν 4 καὶ ἀναγγέλη
σοι καὶ ἐκζητήσεις σφοδρὰ καὶ ἴδου ἀληθῶς γέγονεν τὸ ῥῆμα γεγενήται τὸ βδελ-
υγμὰ τοῦτο ἐν Ἰσραὴλ 5 καὶ ἐξάξεις τὸν ἀνθρώπον ἐκεῖνον ἢ τὴν γυναῖκα ἐκείνην
καὶ λιθοβολήσετε αὐτοὺς ἐν λίθοις καὶ τελευτήσουσιν 6 ἐπὶ δυσὶν μαρτυσίῃ ἢ ἐπὶ
τρὶσιν μαρτυσίῃ ἀποθάνειται ὁ ἀποθνήσκων οὐκ ἀποθάνειται ἐφ’ ἐνὶ μαρτυρίᾳ 7
καὶ ἡ χεὶρ τῶν μαρτύρων ἐστὶ ἐπ’ αὐτῷ ἐν πρώτοις θανατώσαι αὐτὸν καὶ ἡ χεὶρ
παντός τοῦ λαοῦ ἐπ’ ἐσχάτων καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν 8 εἰάν τις
ἀδυνατήσῃ ἀπὸ σου ῥῆμα ἐν κρίσει ἀνα μέσον αἵμα αἵματος καὶ ἀνα μέσον κρίσις
κρίσεως καὶ ἀνα μέσον ἀφῇ ἀφῆς καὶ ἀνα μέσον ἀντιλογία ἀντιλογίας ῥήματα
κρίσεως ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν καὶ ἀναστὰς ἀναβήσῃ εἰς τὸν τόπον ὃν ἀν ἐκλεξή-
ται κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ 9 καὶ ἐλευσῇ πρὸς τοὺς
ἱερεῖς τοὺς λευίτας καὶ πρὸς τὸν κριτὴν ὃς ἀν γενήται ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις
καὶ ἐκζητήσαντες ἀναγγέλουσιν σοὶ τὴν κρίσιν 10 καὶ ποιήσεις κατὰ τὸ πρᾶγμα
ὃ εἰάν τις ἀναγγείλωσιν σοὶ ἐκ τοῦ τόπου ὃν ἀν ἐκλεξήται κύριος ὁ θεός σου ἐπικλ-
ηθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ καὶ φυλάξῃ σφοδρὰ ποιῆσαι κατὰ πάντα ὅσα εἰάν
νομοθετήθῃ σοι 11 κατὰ τὸν νόμον καὶ κατὰ τὴν κρίσιν ἣν ἀν εἰπῶσιν σοὶ ποιη-
σεις οὐκ ἐκκλίνεις ἀπὸ τοῦ ῥήματος οὐ εἰάν τις ἀναγγείλωσιν σοὶ δεξιά οὐδὲ ἀριστερά
12 καὶ ὁ ἀνθρώπος ὃς ἀν ποιήσῃ ἐν υπερηφάνια τοῦ μὴ ὑπακούσαι τοῦ ἱερέως
τοῦ παρεστηκότος λειτουργεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἢ τοῦ κριτοῦ
ὃς ἀν ἢ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἀποθάνειται ὁ ἀνθρώπος ἐκεῖνος καὶ ἐξαρεῖς
τὸν πονηρὸν ἐξ Ἰσραὴλ 13 καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας φοβηθήσεται καὶ οὐκ ἀσεβήσῃ
ἐτι 14 εἰάν τις εἰσελθῇ εἰς τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσιν σοὶ ἐν κληρῷ καὶ
κληρονομήσῃς αὐτὴν καὶ κατοικήσῃς ἐπ’ αὐτῆς καὶ εἰπῇς καταστήσω ἐπ’ ἐμαυτὸν
ἀρχόντα καθά καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ μου 15 καθίστων καταστήσεις ἐπὶ
σεαυτὸν ἀρχόντα ὃν ἀν ἐκλεξήται κύριος ὁ θεός σου αὐτὸν ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου
καταστήσεις ἐπὶ σεαυτὸν ἀρχόντα οὐ δύνησῃ καταστήσῃ ἐπὶ σεαυτὸν ἀνθρώπον
ἀλλοτρίον ὅτι οὐκ ἀδελφός σου ἐστίν 16 διότι οὐ πληθύνει εαυτῷ ἵππον οὐδὲ
μὴ ἀποστρεψῇ τὸν λαὸν εἰς αἰγύπτου ὅπως πληθύνῃ εαυτῷ ἵππον ὁ δὲ κύριος
εἶπεν οὐ προσθήσετε ἀποστρεψαὶ τὴν ὁδὸν ταύτην ἐτι 17 καὶ οὐ πληθύνει εαυτῷ γυ-
ναικας οὐδὲ μεταστήσεται αὐτοῦ ἡ καρδία καὶ ἀργύριον καὶ χρυσιον οὐ πληθύνει
εαυτῷ σφοδρὰ 18 καὶ ἐστὶ ὅταν καθίσῃ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ καὶ γράψῃ εαυτῷ
τὸ δευτερονομίον τοῦτο εἰς βιβλίον παρὰ τῶν ἱερέων τῶν λευιτῶν 19 καὶ ἐστὶ
μετ’ αὐτοῦ καὶ ἀναγνώσεται ἐν αὐτῷ πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἵνα μαθῇ
φοβεῖσθαι κύριον τὸν θεὸν αὐτοῦ φυλάσσεσθαι πᾶσας τὰς ἐντολάς ταύτας καὶ τὰ
δικαιώματα ταῦτα ποιεῖν 20 ἵνα μὴ υψώθῃ ἡ καρδία αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν

αυτου ινα μη παραβη απο των εντολων δεξια η αριστερα οπως αν μακροχρονιση επι της αρχης αυτου αυτος και οι υιοι αυτου εν τοις υιοις ισραηλ

Chapter 18

1 ουκ εσται τοις ιερευσιν τοις λευιταις ολη φυλη λευι μερις ουδε κληρος μετα ισραηλ καρπωματα κυριου ο κληρος αυτων φαγονται αυτα 2 κληρος δε ουκ εσται αυτοις εν τοις αδελφοις αυτων κυριος αυτος κληρος αυτου καθοτι ειπεν αυτω 3 και αυτη η κρισις των ιερεων τα παρα του λαου παρα των θυοντων τα θυματα εαν τε μοσχον εαν τε προβατον και δωσει τω ιερει τον βραχιονα και τα σιαγονια και το ενυστρον 4 και τας απαρχας του σιτου σου και του οινου σου και του ελαιου σου και την απαρχην των κουρων των προβατων σου δωσεις αυτω 5 οτι αυτον εξελεξατο κυριος ο θεος σου εκ πασων των φυλων σου παρεσταναι εναντι κυριου του θεου σου λειτουργειν και ευλογειν επι τω ονοματι αυτου αυτος και οι υιοι αυτου εν τοις υιοις ισραηλ 6 εαν δε παραγενηται ο λευιτης εκ μιας των πολεων υμων εκ παντων των υιων ισραηλ ου αυτος παροικει καθοτι επιθυμει η ψυχη αυτου εις τον τοπον ον αν εκλεξηται κυριος 7 και λειτουργησει τω ονοματι κυριου του θεου αυτου ωσπερ παντες οι αδελφοι αυτου οι λευιται οι παρεστηκοτες εκει εναντι κυριου 8 μεριδα μεμερισμενην φαγεται πλην της πρασεως της κατα πατριαν 9 εαν δε εισελθης εις την γην ην κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι ου μαθηση ποιειν κατα τα βδελυγματα των εθνων εκεινων 10 ουκ ευρεθησεται εν σοι περικαθαιρων τον υιον αυτου η την θυγατερα αυτου εν πυρι μαντευομενος μαντειαν κληδονιζομενος και οιωνιζομενος φαρμακος 11 επαειδων επαοιδην εγγαστριμυθος και τερατοσκοπος επερωτων τους νεκρους 12 εστιν γαρ βδελυγμα κυριω τω θεω σου πας ποιων ταυτα ενεκεν γαρ των βδελυγματων τουτων κυριος εξολεθρευσει αυτους απο σου 13 τελειος εση εναντιον κυριου του θεου σου 14 τα γαρ εθνη ταυτα ους συ κατακληρονομεις αυτους ουτοι κληδονων και μαντειων ακουσονται σοι δε ουκ ουτως εδωκεν κυριος ο θεος σου 15 προφητην εκ των αδελφων σου ως εμε αναστησει σοι κυριος ο θεος σου αυτου ακουσεσθε 16 κατα παντα οσα ητησω παρα κυριου του θεου σου εν χωρηβ τη ημερα της εκκλησιας λεγοντες ου προσθησομεν ακουσαι την φωνην κυριου του θεου ημων και το πυρ το μεγα τουτο ουκ οψομεθα ετι ουδε μη αποθανωμεν 17 και ειπεν κυριος προς με ορθως παντα οσα ελαλησαν 18 προφητην αναστησω αυτοις εκ των αδελφων αυτων ωσπερ σε και δωσω το ρημα μου εν τω στοματι αυτου και λαλησει αυτοις καθοτι αν εντειλωμαι αυτω 19 και ο ανθρωπος ος εαν μη ακουση οσα εαν λαληση ο προφητης επι τω ονοματι μου εγω εκδικησω εξ αυτου 20 πλην ο προφητης ος αν ασεβηση λαλησαι επι τω ονοματι μου ρημα ο ου προσεταξα λαλησαι και ος αν λαληση επ' ονοματι θεων ετερων αποθανειται ο προφητης εκεινος 21 εαν δε

ειπης εν τη καρδια σου πως γνωσομεθα το ρημα ο ουκ ελαλησεν κυριος 22 οσα εαν λαληση ο προφητης επι τω ονοματι κυριου και μη γενηται το ρημα και μη συμβη τουτο το ρημα ο ουκ ελαλησεν κυριος εν ασεβεια ελαλησεν ο προφητης εκεινος ουκ αφεξεσθε αυτου

Chapter 19

1 εαν δε αφανιση κυριος ο θεος σου τα εθνη α ο θεος σου διδωσιν σοι την γην αυτων και κατακληρονομησητε αυτους και κατοικησητε εν ταις πολεσιν αυτων και εν τοις οικοις αυτων 2 τρεις πολεις διαστελεις σεαυτω εν μεσω της γης σου ης κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι 3 στοχασαι σοι την οδον και τριμεριεις τα ορια της γης σου ην καταμεριζει σοι κυριος ο θεος σου και εσται καταφυγη εκει παντι φονευτη 4 τουτο δε εσται το προσταγμα του φονευτου ος αν φυγη εκει και ζησεται ος αν παταξη τον πλησιον αυτου ακουσιως και ουτος ου μισων αυτον προ της εχδης και προ της τριτης 5 και ος αν εισελθη μετα του πλησιον εις τον δρυμον συναγαγειν ξυλα και εκκρουσθη η χειρ αυτου τη αξινη κοπτοντος το ξυλον και εκπεσον το σιδηριον απο του ξυλου τυχη του πλησιον και αποθανη ουτος καταφευζεται εις μιαν των πολεων τουτων και ζησεται 6 ινα μη διωξας ο αγχιστευων του αιματος οπισω του φονευσαντος οτι παρατεθερμανται τη καρδια και καταλαβη αυτον εαν μακροτερα η η οδος και παταξη αυτου την ψυχην και αποθανη και τουτω ουκ εστιν κρισις θανατου οτι ου μισων ην αυτον προ της εχδης και προ της τριτης 7 δια τουτο εγω σοι εντελλομαι το ρημα τουτο λεγων τρεις πολεις διαστελεις σεαυτω 8 εαν δε εμπλατυνη κυριος ο θεος σου τα ορια σου ον τροπον ωμοσεν τοις πατρασιν σου και δω σοι κυριος πασαν την γην ην ειπεν δουναι τοις πατρασιν σου 9 εαν ακουσης ποιειν πασας τας εντολας ταυτας ας εγω εντελλομαι σοι σημερον αγαπαν κυριον τον θεον σου πορευεσθαι εν πασαις ταις οδοις αυτου πασας τας ημερας και προσθησεις σεαυτω επι τρεις πολεις προς τας τρεις ταυτας 10 και ουκ εκχυθησεται αιμα αναιτιον εν τη γη σου η κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι εν κληρω και ουκ εσται εν σοι αιματι ενοχος 11 εαν δε γενηται ανθρωπος μισων τον πλησιον και ενεδρευση αυτον και επαναστη επ' αυτον και παταξη αυτου ψυχην και απεθανη και φυγη εις μιαν των πολεων τουτων 12 και αποστελουσιν η γερουσια της πολεως αυτου και λημψονται αυτον εκειθεν και παραδωσουσιν αυτον εις χειρας τω αγχιστευοντι του αιματος και αποθανειται 13 ου φεισεται ο οφθαλμος σου επ' αυτω και καθαρεις το αιμα το αναιτιον εξ ισραηλ και ευ σοι εσται 14 ου μετακινήσεις ορια του πλησιον σου α εστησαν οι πατερες σου εν τη κληρονομια σου η κατεκληρονομηθης εν τη γη η κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι εν κληρω 15 ουκ εμμενει μαρτυς εις μαρτυρησαι κατα ανθρωπου κατα πασαν αδικιαν και κατα παν αμαρτημα και κατα πασαν

αμαρτιαν ην αν αμαρτη επι στοματος δυο μαρτυρων και επι στοματος τριων μαρτυρων σταθησεται παν ρημα 16 εαν δε καταστη μαρτυς αδικος κατα ανθρωπου καταλεγων αυτου ασεβειαν 17 και στησονται οι δυο ανθρωποι οις εστιν αυτοις η αντιλογια εναντι κυριου και εναντι των ιερεων και εναντι των κριτων οι εαν ωσιν εν ταις ημεραις εκειναις 18 και εξετασωσιν οι κριται ακριβως και ιδου μαρτυς αδικος εμαρτυρησεν αδικα αντεστη κατα του αδελφου αυτου 19 και ποιησετε αυτω ον τροπον επονηρευσατο ποιησαι κατα του αδελφου αυτου και εξαρεις τον πονηρον εξ υμων αυτων 20 και οι επιλοιποι ακουσαντες φοβηθησονται και ου προσθησουσιν επι ποιησαι κατα το ρημα το πονηρον τουτο εν υμιν 21 ου φεισεται ο οφθαλμος σου επ' αυτω ψυχην αντι ψυχης οφθαλμον αντι οφθαλμου οδοντα αντι οδοντος χειρα αντι χειρος ποδα αντι ποδος

Chapter 20

1 εαν δε εξελθης εις πολεμον επι τους εχθρους σου και ιδης ιππον και αναβατην και λαον πλειονα σου ου φοβηθηση απ' αυτων οτι κυριος ο θεος σου μετα σου ο αναβιβασας σε εκ γης αιγυπτου 2 και εσται οταν εγγισης τω πολεμω και προσεγγισας ο ιερευς λαλησει τω λαω 3 και ερει προς αυτους ακουε ισραηλ υμεις προσπορευεσθε σημερον εις πολεμον επι τους εχθρους υμων μη εκλυεσθω η καρδια υμων μη φοβεισθε μηδε θραυεσθε μηδε εκκλινητε απο προσωπου αυτων 4 οτι κυριος ο θεος υμων ο προπορευομενος μεθ' υμων συνεκπολεμησαι υμιν τους εχθρους υμων διασωσαι υμας 5 και λαλησουσιν οι γραμματαις προς τον λαον λεγοντες τις ο ανθρωπος ο οικοδομησας οικιαν καινην και ουκ ενεκαινισεν αυτην πορευεσθω και αποστραφητω εις την οικιαν αυτου μη αποθανη εν τω πολεμω και ανθρωπος ετερος εγκαινιει αυτην 6 και τις ο ανθρωπος οστις εφυτευσεν αμπελωνα και ουκ ευφρανθη εξ αυτου πορευεσθω και αποστραφητω εις την οικιαν αυτου μη αποθανη εν τω πολεμω και ανθρωπος ετερος ευφρανθησεται εξ αυτου 7 και τις ο ανθρωπος οστις μεμνηστευται γυναικα και ουκ ελαβεν αυτην πορευεσθω και αποστραφητω εις την οικιαν αυτου μη αποθανη εν τω πολεμω και ανθρωπος ετερος λημψεται αυτην 8 και προσθησουσιν οι γραμματαις λαλησαι προς τον λαον και ερουσιν τις ο ανθρωπος ο φοβουμενος και δειλος τη καρδια πορευεσθω και αποστραφητω εις την οικιαν αυτου ινα μη δειλιανη την καρδιαν του αδελφου αυτου ωσπερ η αυτου 9 και εσται οταν παυσωνται οι γραμματαις λαλουντες προς τον λαον και καταστησουσιν αρχοντας της στρατιας προηγουμενους του λαου 10 εαν δε προσελθης προς πολιν εκπολεμησαι αυτην και εκκαλεση αυτους μετ' ειρηνης 11 εαν μεν ειρηνικα αποκριθωσιν σοι και ανοιξωσιν σοι εσται πας ο λαος οι ευρεθεντες εν αυτη εσονται σοι φορολογητοι και υπηκοοι σου 12 εαν δε μη υπακουσωσιν σοι και ποιησωσιν προς σε πολεμον περικαθιεις αυτην 13 και παραδωσει

αυτην κυριος ο θεος σου εις τας χειρας σου και παταξεις παν αρσενικον αυτης εν φονω μαχαιρας 14 πλην των γυναικων και της αποσκευης και παντα τα κτηνη και παντα οσα αν υπαρχη εν τη πολει και πασαν την απαρτιαν προνομευσεις σεαυτω και φαγη πασαν την προνομην των εχθρων σου ων κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι 15 ουτως ποιησεις πασας τας πολεις τας μακραν ουσας απο σου σφοδρα αι ουχι εκ των πολεων των εθνων τουτων 16 ιδου δε απο των πολεων των εθνων τουτων ων κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι κληρονομειν την γην αυτων ου ζωγησετε απ' αυτων παν εμπνεον 17 αλλ' η αναδεματι αναδεματιετε αυτους τον χετταιον και αμορραιον και χαναναιον και φερεζαιον και ευαιον και ιεβουσαιον και γεργεσαιον ον τροπον εντειλατο σοι κυριος ο θεος σου 18 ινα μη διδαξωσιν υμας ποιειν παντα τα βδελυγματα αυτων οσα εποιησαν τοις θεοις αυτων και αμαρτησεσθε εναντιον κυριου του θεου υμων 19 εαν δε περικαθισης περι πολιν ημερας πλειους εκπολεμησαι αυτην εις καταλημψιν αυτης ουχι εξολεθρευσεις τα δενδρα αυτης επιβαλειν επ' αυτα σιδηρον αλλ' η απ' αυτου φαγη αυτο δε ουκ εκκοψεις μη ανθρωπος το ξυλον το εν τω αγρω εισελθειν απο προσωπου σου εις τον χαρακα 20 αλλα ξυλον ο επιστασαι οτι ου καρποβρωτον εστιν τουτο εξολεθρευσεις και εκκοψεις και οικοδομησεις χαρακωσιν επι την πολιν ητις ποιει προς σε τον πολεμον εως αν παραδοθη

Chapter 21

1 εαν δε ευρεθη τραυματιας εν τη γη η κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι κληρονομησαι πεπτωκως εν τω πεδιω και ουκ οιδασιν τον παταξαντα 2 εξελευσεται η γερουσια σου και οι κριται σου και εκμετρησουσιν επι τας πολεις τας κυκλω του τραυματιου 3 και εσται η πολις η εγγιζουσα τω τραυματια και λημψεται η γερουσια της πολεως εκεινης δαμαλιν εκ βοων ητις ουκ ειργασται και ητις ουχ ειλκυσεν ζυγον 4 και καταβιβασουσιν η γερουσια της πολεως εκεινης την δαμαλιν εις φαραγγα τραχειαν ητις ουκ ειργασται ουδε σπειρεται και νευροκοπησουσιν την δαμαλιν εν τη φαραγγι 5 και προσελευσονται οι ιερεις οι λευιται οτι αυτους επελεξεν κυριος ο θεος σου παρεστηκεναι αυτω και ευλογειν επι τω ονοματι αυτου και επι τω στοματι αυτων εσται πασα αντιλογια και πασα αφη 6 και πασα η γερουσια της πολεως εκεινης οι εγγιζοντες τω τραυματια νιφονται τας χειρας επι την κεφαλην της δαμαλεως της νενευροκοπημενης εν τη φαραγγι 7 και αποκρινθεντες ερουσιν αι χειρες ημων ουκ εξεχεαν το αιμα τουτο και οι οφθαλμοι ημων ουχ εωρακασιν 8 ιλεως γενου τω λαω σου ισραηλ ους ελυτρωσω κυριε εκ γης αιγυπτου ινα μη γενηται αιμα αναιτιον εν τω λαω σου ισραηλ και εξιλασθησεται αυτοις το αιμα 9 συ δε εξαρεις το αιμα το αναιτιον εξ υμων αυτων εαν ποιησης το καλον και το αρεστον εναντι κυριου του θεου σου 10 εαν δε εξελθων εις

πολεμον επι τους εχθρους σου και παραδω σοι κυριος ο θεος σου εις τας χειρας σου και προνομευσεις την προνομην αυτων 11 και ιδης εν τη προνομη γυναικα καλην τω ειδει και ενδυμηθης αυτης και λαβης αυτην σαυτω γυναικα 12 και εισαξεις αυτην ενδον εις την οικιαν σου και ξυρησεις την κεφαλην αυτης και περιονυχιεις αυτην 13 και περιελεις τα ιματια της αιχμαλωσιας αυτης απ' αυτης και καθιεται εν τη οικια σου και κλαυσεται τον πατερα και την μητερα μηνος ημερας και μετα ταυτα εισελευση προς αυτην και συνοικισθησθαι αυτη και εσται σου γυνη 14 και εσται εαν μη θελης αυτην εξαποστελεις αυτην ελευθεραν και πρρασει ου πρραθησεται αργυριου ουκ αθετησεις αυτην διοτι εταπεινωσας αυτην 15 εαν δε γενωνται ανθρωπω δυο γυναικες μια αυτων ηγαπημενη και μια αυτων μισουμενη και τεκωσιν αυτω η ηγαπημενη και η μισουμενη και γενηται υιος πρωτοτοκος της μισουμενης 16 και εσται η αν ημερα κατακληροδοτη τοις υιοις αυτου τα υπαρχοντα αυτου ου δυνησεται πρωτοτοκευσαι τω υιω της ηγαπημενης υπεριδων τον υιον της μισουμενης τον πρωτοτοκον 17 αλλα τον πρωτοτοκον υιον της μισουμενης επιγνωσεται δουναι αυτω διπλα απο παντων ων αν ευρεθη αυτω οτι ουτος εστιν αρχη τεκνων αυτου και τουτω καθηκει τα πρωτοτοκια 18 εαν δε τινι η υιος απειδης και ερεδιστης ουχ υπακουων φωνην πατρος και φωνην μητρος και παιδευσωσιν αυτον και μη εισακουη αυτων 19 και συλλαβοντες αυτον ο πατηρ αυτου και η μητηρ αυτου και εξαξουσιν αυτον επι την γερουσιαν της πολεως αυτου και επι την πυλην του τοπου αυτου 20 και ερουσιν τοις ανδρασιν της πολεως αυτων ο υιος ημων ουτος απειδει και ερεδιζει ουχ υπακουει της φωνης ημων συμβολοκοπων οινοφλυγει 21 και λιθοβολησουσιν αυτον οι ανδρες της πολεως αυτου εν λιθοις και αποθανειται και εξαρεις τον πονηρον εξ υμων αυτων και οι επιλοιποι ακουσαντες φοβηθησονται 22 εαν δε γενηται εν τινι αμαρτια κριμα θανατου και αποδανη και κρεμασητε αυτον επι ξυλου 23 ουκ επικοιμηθησεται το σωμα αυτου επι του ξυλου αλλα ταφη θαψετε αυτον εν τη ημερα εκεινη οτι κεκατηραμενος υπο θεου πας κρεμαμενος επι ξυλου και ου μιανειτε την γην ην κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι εν κληρω

Chapter 22

1 μη ιδων τον μοσχον του αδελφου σου η το προβατον αυτου πλανωμενα εν τη οδω υπεριδης αυτα αποστροφη αποστρεψεις αυτα τω αδελφω σου και αποδωσεις αυτω 2 εαν δε μη εγγιζη ο αδελφος σου προς σε μηδε επιστη αυτον συναξεις αυτα ενδον εις την οικιαν σου και εσται μετα σου εως αν ζητηση αυτα ο αδελφος σου και αποδωσεις αυτω 3 ουτως ποιησεις τον ονον αυτου και ουτως ποιησεις το ιματιον αυτου και ουτως ποιησεις κατα πασαν απωλειαν του αδελφου σου οσα εαν αποληται παρ' αυτου και ευρης ου δυνησθαι υπεριδειν 4 ουκ οψη τον ονον του

αδελφου σου η τον μοσχον αυτου πεπτωκοτας εν τη οδω μη υπερειδης αυτους ανιστων αναστησεις μετ' αυτου 5 ουκ εσται σκευη ανδρος επι γυναικι ουδε μη ενδυσηται ανηρ στολην γυναικειαν οτι βδελυγμα κυριω τω θεω σου εστιν πας ποιων ταυτα 6 εαν δε συναντησης νοσσια ορνεων προ προσωπου σου εν τη οδω η επι παντι δενδρει η επι της γης νεοσσοις η ωοις και η μητηρ θαλπη επι των νεοσσων η επι των ωων ου λημψη την μητερα μετα των τεκνων 7 αποστολη αποστελεις την μητερα τα δε παιδια λημψη σεαυτω ινα ευ σοι γενηται και πολυημερος εση 8 εαν δε οικοδομησης οικιαν καινην και ποιησεις στεφανην τω δωματι σου και ου ποιησεις φονον εν τη οικια σου εαν πεση ο πεσων απ' αυτου 9 ου κατασπερεις τον αμπελωνα σου διαφορον ινα μη αγιασθη το γενημα και το σπερμα ο εαν σπειρης μετα του γενηματος του αμπελωνος σου 10 ουκ αροτριασεις εν μοσχω και ονω επι το αυτο 11 ουκ ενδυση κιβδηλον ερια και λινον εν τω αυτω 12 στρεπτα ποιησεις σεαυτω επι των τεσσαρων κρασπεδων των περιβολαιων σου α εαν περιβαλη εν αυτοις 13 εαν δε τις λαβη γυναικα και συνοικηση αυτη και μισηση αυτην 14 και επιδη αυτη προφασιστικους λογους και κατενεγκη αυτης ονομα πονηρον και λεγη την γυναικα ταυτην ειληφα και προσελθων αυτη ουκ ευρηκα αυτης παρθενια 15 και λαβων ο πατηρ της παιδος και η μητηρ εξοισουσιν τα παρθενια της παιδος προς την γερουσιαν επι την πυλην 16 και ερει ο πατηρ της παιδος τη γερουσια την θυγατερα μου ταυτην δεδωκα τω ανθρωπω τουτω γυναικα και μισησας αυτην 17 αυτος νυν επιτιθησιν αυτη προφασιστικους λογους λεγων ουκ ευρηκα τη θυγατρι σου παρθενια και ταυτα τα παρθενια της θυγατρος μου και αναπτυξουσιν το ιματιον εναντιον της γερουσιας της πολεως 18 και λημψεται η γερουσια της πολεως εκεινης τον ανθρωπον εκεινον και παιδευσουσιν αυτον 19 και ζημιωσουσιν αυτον εκατον σικλους και δωσουσιν τω πατρι της νεανιδος οτι εξηνεγκεν ονομα πονηρον επι παρθενον ισραηλιτιν και αυτου εσται γυνη ου δυνησεται εξαποστειλαι αυτην τον απαντα χρονον 20 εαν δε επ' αληθειας γενηται ο λογος ουτος και μη ευρεθη παρθενια τη νεανιδι 21 και εξαξουσιν την νεανιν επι τας θυρας οικου πατρος αυτης και λιθοβολησουσιν αυτην οι ανδρες της πολεως αυτης εν λιθοις και αποθανειται οτι εποιησεν αφροσυνην εν υιοις ισραηλ εκπορνευσαι τον οικον του πατρος αυτης και εξαρεις τον πονηρον εξ υμων αυτων 22 εαν δε ευρεθη ανθρωπος κοιμωμενος μετα γυναικος συνωκισμενης ανδρι αποκτενείτε αμφοτερους τον ανδρα τον κοιμωμενον μετα της γυναικος και την γυναικα και εξαρεις τον πονηρον εξ ισραηλ 23 εαν δε γενηται παις παρθενος μεμνηστευμενη ανδρι και ευρων αυτην ανθρωπος εν πολει κοιμηθη μετ' αυτης 24 εξαξετε αμφοτερους επι την πυλην της πολεως αυτων και λιθοβοληθησονται εν λιθοις και αποθानουνται την νεανιν οτι ουκ εβοησεν εν τη πολει και τον ανθρωπον οτι εταπεινωσεν την γυναικα του πλησιον και εξαρεις τον πονηρον εξ υμων αυτων 25 εαν δε εν πεδιω ευρη ανθρωπος την παιδα την μεμνηστευμενην

και βιασαμενος κοιμηθη μετ' αυτης αποκτενείτε τον ανθρωπον τον κοιμωμενον μετ' αυτης μονον 26 και τη νεανιδι ου ποιησετε ουδεν ουκ εστιν τη νεανιδι αμαρτημα θανατου οτι ως ει τις επαναστη ανθρωπος επι τον πλησιον και φονευση αυτου ψυχην ουτως το πραγμα τουτο 27 οτι εν τω αγρω ευρεν αυτην εβοησεν η νεανις η μεμνηστευμενη και ο βοηθησων ουκ ην αυτη 28 εαν δε τις ευρη την παιδα την παρθενον ητις ου μεμνηστευται και βιασαμενος κοιμηθη μετ' αυτης και ευρεθη 29 δωσει ο ανθρωπος ο κοιμηθεις μετ' αυτης τω πατρι της νεανιδος πεντηχοντα διδραχμα αργυριου και αυτου εσται γυνη ανθ' ων εταπεινωσεν αυτην ου δυνησεται εξαποστειλαι αυτην τον απαντα χρονον

Chapter 23

1 ου λημψεται ανθρωπος την γυναικα του πατρος αυτου και ουκ αποκαλυψει συγκαλυμμα του πατρος αυτου 2 ουκ εισελευσεται θλαδιας και αποκεκομμενος εις εκκλησιαν κυριου 3 ουκ εισελευσεται εκ πορνης εις εκκλησιαν κυριου 4 ουκ εισελευσεται αμμανιτης και μωαβιτης εις εκκλησιαν κυριου και εως δεκατης γενεας ουκ εισελευσεται εις εκκλησιαν κυριου και εως εις τον αιωνα 5 παρα το μη συναντησαι αυτους υμιν μετα αρτων και υδατος εν τη οδω εκπορευομενων υμων εξ αιγυπτου και οτι εμισθωσαντο επι σε τον βαλααμ υιον βεωρ εκ της μεσοποταμιας καταρασασθαι σε 6 και ουκ ηδελησεν κυριος ο θεος σου εισακουσαι του βαλααμ και μετεστρεψεν κυριος ο θεος σου τας καταρας εις ευλογιαν οτι ηγαπησεν σε κυριος ο θεος σου 7 ου προσαγορευσεις ειρηνικα αυτοις και συμφεροντα αυτοις πασας τας ημερας σου εις τον αιωνα 8 ου βδελυξη ιδουμαιον οτι αδελφος σου εστιν ου βδελυξη αιγυπτιον οτι παροικος εγενου εν τη γη αυτου 9 υιοι εαν γενηθωσιν αυτοις γενεα τριτη εισελευσονται εις εκκλησιαν κυριου 10 εαν δε εξελθης παρεμβαιειν επι τους εχθρους σου και φυλαξη απο παντος ρηματος πονηρου 11 εαν η εν σοι ανθρωπος ος ουκ εσται καθαρος εκ ρυσεως αυτου νυκτος και εξελευσεται εξω της παρεμβολης και ουκ εισελευσεται εις την παρεμβολην 12 και εσται το προς εσπεραν λουσεται το σωμα αυτου υδατι και δεδυκοτος ηλιου εισελευσεται εις την παρεμβολην 13 και τοπος εσται σοι εξω της παρεμβολης και εξελευση εκει εξω 14 και πασσαλος εσται σοι επι της ζωνης σου και εσται οταν διακαδιζανης εξω και ορυξεις εν αυτω και επαγαγων καλυψεις την ασχημοσυνην σου εν αυτω 15 οτι κυριος ο θεος σου εμπεριπατει εν τη παρεμβολη σου εξελεσθαι σε και παραδουναι τον εχθρον σου προ προσωπου σου και εσται η παρεμβολη σου αγια και ουκ οφθησεται εν σοι ασχημοσυνη πραγματος και αποστρεψει απο σου 16 ου παραδωσεις παιδα τω κυριω αυτου ος προστεθειται σοι παρα του κυριου αυτου 17 μετα σου κατοικησει εν υμιν κατοικησει εν παντι τοπω ου εαν αρεση αυτω ου θλιψεις αυτον 18 ουκ εσται πορνη απο θυγατερων ισραηλ και ουκ εσται

πορνευων απο υιων ισραηλ ουκ εσται τελεσφορος απο θυγατερων ισραηλ και ουκ εσται τελισκομενος απο υιων ισραηλ 19 ου προσοισεις μισθωμα πορνης ουδε αλλαγμα κυνος εις τον οικον κυριου του θεου σου προς πασαν ευχην οτι βδελυγμα κυριω τω θεω σου εστιν και αμφοτερα 20 ουκ εκτοκιεις τω αδελφω σου τοκον αργυριου και τοκον βρωματων και τοκον παντος πραγματος ου αν εκδανεισης 21 τω αλλοτριω εκτοκιεις τω δε αδελφω σου ουκ εκτοκιεις ινα ευλογηση σε κυριος ο θεος σου εν πασι τοις εργοις σου επι της γης εις την εισπορευη εκει κληρονομησαι αυτην 22 εαν δε ευξη ευχην κυριω τω θεω σου ου χρονιεις αποδουναι αυτην οτι εκζητων εκζητησει κυριος ο θεος σου παρα σου και εσται εν σοι αμαρτια 23 εαν δε μη θελης ευξασθαι ουκ εστιν εν σοι αμαρτια 24 τα εκπορευομενα δια των χειλεων σου φυλαξη και ποιησεις ον τροπον ευξω κυριω τω θεω σου δομα ο ελαλησας τω στοματι σου 25 εαν δε εισελθης εις αμητον του πλησιον σου και συλλεξεις εν ταις χειρσιν σου σταχυς και δρεπανον ου μη επιβαλης επι τον αμητον του πλησιον σου 26 εαν δε εισελθης εις τον αμπελωνα του πλησιον σου φαγη σταφυλην οσον ψυχην σου εμπλησθηναι εις δε αγγος ουκ εμβαλεις

Chapter 24

1 εαν δε τις λαβη γυναικα και συνοικηση αυτη και εσται εαν μη ευρη χαριν εναντιον αυτου οτι ευρεν εν αυτη ασχημον πραγμα και γραψει αυτη βιβλιον αποστασιου και δωσει εις τας χειρας αυτης και εξαποστελει αυτην εκ της οικιας αυτου 2 και απελθουσα γενηται ανδρι ετερω 3 και μισηση αυτην ο ανηρ ο εσχατος και γραψει αυτη βιβλιον αποστασιου και δωσει εις τας χειρας αυτης και εξαποστελει αυτην εκ της οικιας αυτου η αποθανη ο ανηρ ο εσχατος ος ελαβεν αυτην εαυτω γυναικα 4 ου δυνησεται ο ανηρ ο προτερος ο εξαποστειλας αυτην επαναστρεψας λαβειν αυτην εαυτω γυναικα μετα το μianθηναι αυτην οτι βδελυγμα εστιν εναντιον κυριου του θεου σου και ου μιανειτε την γην ην κυριος ο θεος υμων διδωσιν υμιν εν κληρω 5 εαν δε τις λαβη γυναικα προσφατως ουκ εξελευσεται εις τον πολεμον και ουκ επιβληθησεται αυτω ουδεν πραγμα αθως εσται εν τη οικια αυτου ενιαυτον ενα ευφρανει την γυναικα αυτου ην ελαβεν 6 ουκ ενεχυρασεις μυλον ουδε επιμυλιον οτι ψυχην ουτος ενεχυραζει 7 εαν δε αλω ανθρωπος κλεπτων ψυχην των αδελφων αυτου των υιων ισραηλ και καταδυναστευσας αυτον αποδωται αποθανειται ο κλεπτης εκεινος και εξαρεις τον πονηρον εξ υμων αυτων 8 προσεχε σεαυτω εν τη αφη της λεπρας φυλαξη σφοδρα ποιειν κατα παντα τον νομον ον εαν αναγγειλωσιν υμιν οι ιερεις οι λευιται ον τροπον ενετειλαμην υμιν φυλαξασθε ποιειν 9 μνησθητι οσα εποησεν κυριος ο θεος σου τη μαριαμ εν τη οδω εκπορευομενων υμων εξ αιγυπτου 10 εαν οφειλημα η εν τω πλησιον σου οφειλημα οτιουν ουκ εισελευση εις την οικιαν αυτου ενεχυρασαι το

ενεχυρον 11 εξω στηση και ο ανθρωπος ου το δανειον σου εστιν εν αυτω εξοισει σοι το ενεχυρον εξω 12 εαν δε ο ανθρωπος πενηται ου κοιμηθηση εν τω ενεχυρω αυτου 13 αποδοσει αποδωσεις το ενεχυρον αυτου περι δυσμας ηλιου και κοιμηθησεται εν τω ιματιω αυτου και ευλογησει σε και εσται σοι ελεημοσυνη εναντιον κυριου του θεου σου 14 ουκ απαδικησεις μισθον πενητος και ενδεους εκ των αδελφων σου η εκ των προσηλυτων των εν ταις πολεσιν σου 15 αυθημερον αποδωσεις τον μισθον αυτου ουκ επιδυσεται ο ηλιος επ' αυτω οτι πενης εστιν και εν αυτω εχει την ελπιδα και ου καταβοησεται κατα σου προς κυριον και εσται εν σοι αμαρτια 16 ουκ αποθανουνται πατερες υπερ τεκνων και υιοι ουκ αποθανουνται υπερ πατερων εκαστος τη εαυτου αμαρτια αποθανειται 17 ουκ εκκλινεις κρισιν προσηλυτου και ορφανου και χηρας και ουκ ενεχυρασεις ιματιον χηρας 18 και μνησθηση οτι οικετης ησθα εν γη αιγυπτω και ελυτρωσατο σε κυριος ο θεος σου εκειθεν δια τουτο εγω σοι εντελλομαι ποιειν το ρημα τουτο 19 εαν δε αμησης αμητον εν τω αγρω σου και επιλαθη δραγμα εν τω αγρω σου ουκ επαναστραφηση λαβειν αυτο τω πτωχω και τω προσηλυτω και τω ορφανω και τη χηρα εσται ινα ευλογηση σε κυριος ο θεος σου εν πασι τοις εργοις των χειρων σου 20 εαν δε ελαιαλογησης ουκ επαναστρεψεις καλαμησασθαι τα οπισω σου τω προσηλυτω και τω ορφανω και τη χηρα εσται και μνησθηση οτι οικετης ησθα εν γη αιγυπτω δια τουτο εγω σοι εντελλομαι ποιειν το ρημα τουτο 21 εαν δε τρυγησης τον αμπελωνα σου ουκ επανατρυγησεις αυτον τα οπισω σου τω προσηλυτω και τω ορφανω και τη χηρα εσται 22 και μνησθηση οτι οικετης ησθα εν γη αιγυπτω δια τουτο εγω σοι εντελλομαι ποιειν το ρημα τουτο

Chapter 25

1 εαν δε γενηται αντιλογια ανα μεσον ανθρωπων και προσελθωσιν εις κρισιν και κρινωσιν και δικαιωσωσιν τον δικαιον και καταγνωσιν του ασεβους 2 και εσται εαν αξιος η πληγων ο ασεβων και καθιεις αυτον εναντι των κριτων και μαστιγωσουσιν αυτον εναντιον αυτων κατα την ασεβειαν αυτου αριθμω 3 τεσσαρακοντα μαστιγωσουσιν αυτον ου προσθησουσιν εαν δε προσθωσιν μαστιγωσαι αυτον υπερ ταυτας τας πληγας πλειους ασχημονησει ο αδελφος σου εναντιον σου 4 ου φιμωσεις βουν αλοωντα 5 εαν δε κατοικωσιν αδελφοι επι το αυτο και αποθानη εις εξ αυτων σπερμα δε μη η αυτω ουκ εσται η γυνη του τεθνηκοτος εξω ανδρι μη εγγιζοντι ο αδελφος του ανδρος αυτης εισελευσεται προς αυτην και λημψεται αυτην εαυτω γυναικα και συνοικησει αυτη 6 και εσται το παιδιον ο εαν τεκη κατασταθησεται εκ του ονοματος του τετελευτηκοτος και ουκ εξαλειφθησεται το ονομα αυτου εξ ισραηλ 7 εαν δε μη βουληται ο ανθρωπος λαβειν την γυναικα του αδελφου αυτου και αναβησεται η γυνη επι την πυλην επι την γερουσιαν και

ερει ου θελει ο αδελφος του ανδρος μου αναστησαι το ονομα του αδελφου αυτου εν ισραηλ ουκ ηθελησεν ο αδελφος του ανδρος μου 8 και καλεσουσιν αυτον η γερουσια της πολεως αυτου και ερουσιν αυτω και στας ειπη ου βουλομαι λαβειν αυτην 9 και προσελθουσα η γυνη του αδελφου αυτου εναντι της γερουσιας και υπολυσει το υποδημα αυτου το εν απο του ποδος αυτου και εμπτυσεται εις το προσωπον αυτου και αποκριθεις ερει ουτως ποιησουσιν τω ανθρωπω ος ουκ οικοδομησει τον οικον του αδελφου αυτου 10 και κληθησεται το ονομα αυτου εν ισραηλ οικος του υπολυθεντος το υποδημα 11 εαν δε μαχωνται ανθρωποι επι το αυτο ανθρωπος μετα του αδελφου αυτου και προσελθη γυνη ενος αυτων εξελεσθαι τον ανδρα αυτης εκ χειρος του τυπτοντος αυτον και εκτεινασα την χειρα επιλαβηται των διδυμων αυτου 12 αποκοψεις την χειρα αυτης ου φεισεται ο οφθαλμος σου επ' αυτη 13 ουκ εσται εν τω μαρσιππω σου σταθμιον και σταθμιον μεγα η μικρον 14 ουκ εσται εν τη οικια σου μετρον και μετρον μεγα η μικρον 15 σταθμιον αληθινον και δικαιον εσται σοι και μετρον αληθινον και δικαιον εσται σοι ινα πολυημερος γενη επι της γης ης κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι εν κληρω 16 οτι βδελυγμα κυριω τω θεω σου πας ποιων ταυτα πας ποιων αδικον 17 μνησθητι οσα εποιησεν σοι αμαληκ εν τη οδω εκπορευομενου σου εξ αιγυπτου 18 πως αντεστη σοι εν τη οδω και εκοψεν σου την ουραγιαν τους κοπιωντας οπισω σου συ δε επεινας και εκοπιας και ουκ εφοβηθη τον θεον 19 και εσται ηνικα εαν καταπαυση σε κυριος ο θεος σου απο παντων των εχθρων σου των κυκλω σου εν τη γη η κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι εν κληρω κατακληρονομησαι εξαλειψεις το ονομα αμαληκ εκ της υπο τον ουρανον και ου μη επιλαθη

Chapter 26

1 και εσται εαν εισελθης εις την γην ην κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι εν κληρω και κατακληρονομησης αυτην και κατοικησης επ' αυτης 2 και λημψη απο της απαρχης των καρπων της γης σου ης κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι και εμβालεις εις καρταλλον και πορευση εις τον τοπον ον αν εκλεξηται κυριος ο θεος σου επικληθηναι το ονομα αυτου εκει 3 και ελευση προς τον ιερεα ος εαν η εν ταις ημεραις εκειναις και ερεις προς αυτον αναγγελλω σημερον κυριω τω θεω μου οτι εισεληλυθα εις την γην ην ωμοσεν κυριος τοις πατρασιν ημων δουναι ημιν 4 και λημψεται ο ιερευς τον καρταλλον εκ των χειρων σου και θησει αυτον απεναντι του θυσιαστηριου κυριου του θεου σου 5 και αποκριθηση και ερεις εναντι κυριου του θεου σου συριαν απεβαλεν ο πατηρ μου και κατεβη εις αιγυπτον και παρωκησεν εκει εν αριθμω βραχει και εγενετο εκει εις εθνος μεγα και πληθος πολυ και μεγα 6 και εκακωσαν ημας οι αιγυπτιοι και εταπεινωσαν ημας και επεδηκαν ημιν εργα σκληρα 7 και ανεβοησαμεν προς κυριον τον θεον των πατερων ημων

και εισηκουσεν κυριος της φωνης ημων και ειδεν την ταπεινωσιν ημων και τον μοχθον ημων και τον θλιμμον ημων 8 και εξηγαγεν ημας κυριος εξ αιγυπτου αυτος εν ισχυι μεγαλη και εν χειρι κραταια και εν βραχιονι αυτου τω υψηλω και εν οραμασιν μεγαλοις και εν σημειοις και εν τερασιν 9 και εισηγαγεν ημας εις τον τοπον τουτον και εδωκεν ημιν την γην ταυτην γην ρεουσαν γαλα και μελι 10 και νυν ιδου ενηνοχα την απαρχην των γεννηματων της γης ης εδωκας μοι κυριε γην ρεουσαν γαλα και μελι και αφησεις αυτα απεναντι κυριου του θεου σου και προσκυνησεις εκει εναντι κυριου του θεου σου 11 και ευφρανθηση εν πασιν τοις αγαθοις οις εδωκεν σοι κυριος ο θεος σου και τη οικια σου συ και ο λευιτης και ο προσηλυτος ο εν σοι 12 εαν δε συντελεσης αποδεκατωσαι παν το επιδεκατον των γεννηματων της γης σου εν τω ετει τω τριτω το δευτερον επιδεκατον δωσεις τω λευιτη και τω προσηλυτω και τω ορφανω και τη χηρα και φαγονται εν ταις πολεσιν σου και εμπλησθησονται 13 και ερεις εναντιον κυριου του θεου σου εξεκαθαρα τα αγια εκ της οικιας μου και εδωκα αυτα τω λευιτη και τω προσηλυτω και τω ορφανω και τη χηρα κατα πασας τας εντολας ας ενετειλω μοι ου παρηλθον την εντολην σου και ουκ επελαθομην 14 και ουκ εφαγον εν οδυνη μου απ' αυτων ουκ εκαρπωσα απ' αυτων εις ακαθαρτον ουκ εδωκα απ' αυτων τω τεθνηκοτι υπηκουσα της φωνης κυριου του θεου μου εποιησα καθα ενετειλω μοι 15 κατιδε εκ του οικου του αγιου σου εκ του ουρανου και ευλογησον τον λαον σου τον ισραηλ και την γην ην εδωκας αυτοις καθα ωμοσας τοις πατρασιν ημων δουναι ημιν γην ρεουσαν γαλα και μελι 16 εν τη ημερα ταυτη κυριος ο θεος σου ενετειλατο σοι ποιησαι παντα τα δικαιωματα ταυτα και τα κριματα και φυλαξεσθε και ποιησετε αυτα εξ ολης της καρδιας υμων και εξ ολης της ψυχης υμων 17 τον θεον ειλου σημερον ειναι σου θεον και πορευεσθαι εν ταις οδοις αυτου και φυλασσεσθαι τα δικαιωματα και τα κριματα αυτου και υπακουειν της φωνης αυτου 18 και κυριος ειλατο σε σημερον γενεσθαι σε αυτω λαον περιουσιον καθαπερ ειπεν σοι φυλασσειν πασας τας εντολας αυτου 19 και ειναι σε υπερανω παντων των εθνων ως εποιησεν σε ονομαστον και καυχημα και δοξαστον ειναι σε λαον αγιον κυριω τω θεω σου καθως ελαλησεν

Chapter 27

1 και προσεταξεν μωυσης και η γερουσια ισραηλ λεγων φυλασσεσθε πασας τας εντολας ταυτας οσας εγω εντελλομαι υμιν σημερον 2 και εσται η αν ημερα διαβητε τον ιορδανην εις την γην ην κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι και στησεις σεαυτω λιθους μεγαλους και κονιασεις αυτους κονια 3 και γραψεις επι των λιθων παντας τους λογους του νομου τουτου ως αν διαβητε τον ιορδανην ηνικα εαν εισελθητε εις την γην ην κυριος ο θεος των πατερων σου διδωσιν σοι γην ρεουσαν γαλα και

μέλι ον τροπον ειπεν κυριος ο θεος των πατερων σου σοι 4 και εσται ως αν διαβητε τον ιορδανην στησετε τους λιθους τουτους ους εγω εντελλομαι σοι σημερον εν ορει γαιβαλ και κονιασεις αυτους κονια 5 και οικοδομησεις εκει θυσιαστηριον κυριω τω θεω σου θυσιαστηριον εκ λιθων ουκ επιβαλεις επ' αυτους σιδηρον 6 λιθους ολοκληρους οικοδομησεις θυσιαστηριον κυριω τω θεω σου και ανοισεις επ' αυτο ολοκαυτωματα κυριω τω θεω σου 7 και θυσεις εκει θυσιαν σωτηριου κυριω τω θεω σου και φαγη και εμπλησθη και ευφρανθηση εναντιον κυριου του θεου σου 8 και γραψεις επι των λιθων παντα τον νομον τουτον σαφως σφοδρα 9 και ελαλησεν μωσης και οι ιερεις οι λευιται παντι ισραηλ λεγοντες σιωπα και ακουε ισραηλ εν τη ημερα ταυτη γεγονας εις λαον κυριω τω θεω σου 10 και εισακουση της φωνης κυριου του θεου σου και ποιησεις πασας τας εντολας αυτου και τα δικαιωματα αυτου οσα εγω εντελλομαι σοι σημερον 11 και ενετειλατο μωσης τω λαω εν τη ημερα εκεινη λεγων 12 ουτοι στησονται ευλογειν τον λαον εν ορει γαριζιν διαβαντες τον ιορδανην συμεων λευι ιουδας ισσαχαρ ιωσηφ και βενιαμιν 13 και ουτοι στησονται επι της καταρας εν ορει γαιβαλ ρουβην γαδ και ασηρ ζαβουλων δαν και νεφθαλι 14 και αποκριθεντες οι λευιται ερουσιν παντι ισραηλ φωνη μεγαλη 15 επικαταρατος ανθρωπος οστις ποιησει γλυπτον και χωνευτον βδελυγμα κυριω εργον χειρων τεχνιτου και θησει αυτο εν αποκρυφω και αποκριθεις πας ο λαος ερουσιν γενοιτο 16 επικαταρατος ο ατιμαζων πατερα αυτου η μητερα αυτου και ερουσιν πας ο λαος γενοιτο 17 επικαταρατος ο μετατιθεις ορια του πλησιον και ερουσιν πας ο λαος γενοιτο 18 επικαταρατος ο πλανων τυφλον εν οδω και ερουσιν πας ο λαος γενοιτο 19 επικαταρατος ος αν εκκλινη κρισιν προσηλυτου και ορφανου και χηρας και ερουσιν πας ο λαος γενοιτο 20 επικαταρατος ο κοιμωμενος μετα γυναικος του πατρος αυτου οτι απεκαλυψεν συγκαλυμμα του πατρος αυτου και ερουσιν πας ο λαος γενοιτο 21 επικαταρατος ο κοιμωμενος μετα παντος κτηνους και ερουσιν πας ο λαος γενοιτο 22 επικαταρατος ο κοιμωμενος μετα αδελφης εκ πατρος η εκ μητρος αυτου και ερουσιν πας ο λαος γενοιτο 23 επικαταρατος ο κοιμωμενος μετα πενθερας αυτου και ερουσιν πας ο λαος γενοιτο επικαταρατος ο κοιμωμενος μετα αδελφης γυναικος αυτου και ερουσιν πας ο λαος γενοιτο 24 επικαταρατος ο τυπτων τον πλησιον αυτου δολω και ερουσιν πας ο λαος γενοιτο 25 επικαταρατος ος αν λαβη δωρα παταξαι ψυχην αιματος αθουν και ερουσιν πας ο λαος γενοιτο 26 επικαταρατος πας ανθρωπος ος ουκ εμμενει εν πασιν τοις λογοις του νομου τουτου του ποιησαι αυτους και ερουσιν πας ο λαος γενοιτο

Chapter 28

1 και εσται ως αν διαβητε τον ιορδανην εις την γην ην κυριος ο θεος υμων διδωσιν υμιν εαν ακοη εισακουσητε της φωνης κυριου του θεου υμων φυλασσειν και ποιειν πασας τας εντολας αυτου ας εγω εντελλομαι σοι σημερον και δωσει σε κυριος ο θεος σου υπερανω παντων των εθνων της γης 2 και ηξουσιν επι σε πασαι αι ευλογiai αυται και ευρησουσιν σε εαν ακοη ακουσης της φωνης κυριου του θεου σου 3 ευλογημενος συ εν πολει και ευλογημενος συ εν αγρω 4 ευλογημενα τα εκγονα της κοιλιας σου και τα γεννηματα της γης σου τα βουκολια των βοων σου και τα ποιμνια των προβατων σου 5 ευλογημεναι αι αποθηκαι σου και τα εγκαταλειμματα σου 6 ευλογημενος συ εν τω εισπορευεσθαι σε και ευλογημενος συ εν τω εκπορευεσθαι σε 7 παραδω κυριος ο θεος σου τους εχθρους σου τους ανθεστηκοτας σοι συντετριμμενους προ προσωπου σου οδω μια εξελευσονται προς σε και εν επτα οδοις φευξονται απο προσωπου σου 8 αποστειλαι κυριος επι σε την ευλογιαν εν τοις ταμειοις σου και εν πασιν ου αν επιβαλης την χειρα σου επι της γης ης κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι 9 αναστησαι σε κυριος ο θεος σου εαυτω λαον αγιον ον τροπον ωμοσεν τοις πατρασιν σου εαν εισακουσης της φωνης κυριου του θεου σου και πορευθης εν ταις οδοις αυτου 10 και οψονται σε παντα τα εθνη της γης οτι το ονομα κυριου επικεκληται σοι και φοβηθησονται σε 11 και πληθυνει σε κυριος ο θεος σου εις αγαθα επι τοις εκγονοις της κοιλιας σου και επι τοις γεννημασιν της γης σου και επι τοις εκγονοις των κτηνων σου επι της γης ης ωμοσεν κυριος τοις πατρασιν σου δουναι σοι 12 ανοιξαι σοι κυριος τον θησαυρον αυτου τον αγαθον τον ουρανον δουναι τον υετον τη γη σου επι καιρου αυτου ευλογησαι παντα τα εργα των χειρων σου και δανιεις εθνεσιν πολλοις συ δε ου δανιη και αρξεις συ εθνων πολλων σου δε ουκ αρξουσιν 13 καταστησαι σε κυριος ο θεος σου εις κεφαλην και μη εις ουραν και εση τοτε επανω και ουκ εση υποκατω εαν ακουσης των εντολων κυριου του θεου σου οσα εγω εντελλομαι σοι σημερον φυλασσειν και ποιειν 14 ου παραβηση απο παντων των λογων ων εγω εντελλομαι σοι σημερον δεξια ουδε αριστερα πορευεσθαι οπισω θεων ετερων λατρευειν αυτοις 15 και εσται εαν μη εισακουσης της φωνης κυριου του θεου σου φυλασσειν και ποιειν πασας τας εντολας αυτου οσας εγω εντελλομαι σοι σημερον και ελευσονται επι σε πασαι αι καταραι αυται και καταλημψονται σε 16 επικαταρατος συ εν πολει και επικαταρατος συ εν αγρω 17 επικαταρατοι αι αποθηκαι σου και τα εγκαταλειμματα σου 18 επικαταρατα τα εκγονα της κοιλιας σου και τα γεννηματα της γης σου τα βουκολια των βοων σου και τα ποιμνια των προβατων σου 19 επικαταρατος συ εν τω εκπορευεσθαι σε και επικαταρατος συ εν τω εισπορευεσθαι σε 20 εξαποστειλαι κυριος σοι την ενδειαν και την εκλιμιαν και την αναλωσιν επι παντα ου αν επιβαλης την χειρα σου οσα εαν ποιησης εως αν

εξολεθρευση σε και εως αν απολεση σε εν ταχει δια τα πονηρα επιτηδευματα σου διοτι εγκατελιπες με 21 προσκολλησαι κυριος εις σε τον θανατον εως αν εξαναλωση σε απο της γης εις ην συ εισπορευη εκει κληρονομησαι αυτην 22 παταξαι σε κυριος απορια και πυρετω και ριγει και ερεθισμω και φονω και ανεμοφθορια και τη ωχρα και καταδιωξονται σε εως αν απολεσωσιν σε 23 και εσται σοι ο ουρανός ο υπερ κεφαλής σου χαλκούς και η γη η υποκατω σου σιδηρα 24 δωη κυριος τον υετον τη γη σου κονιορτον και χους εκ του ουρανου καταβησεται επι σε εως αν εκτριψη σε και εως αν απολεση σε 25 δωη σε κυριος επικοπην εναντιον των εχθρων σου εν οδω μια εξελευση προς αυτους και εν επτα οδοις φευξη απο προσωπου αυτων και εση εν διασπορα εν πασαις ταις βασιλειαίς της γης 26 και εσονται οι νεκροι υμων καταβρωμα τοις πετεινοις του ουρανου και τοις θηριοις της γης και ουκ εσται ο αποσοβων 27 παταξαι σε κυριος εν ελκει αιγυπτιω εν ταις εδραις και ψωρα αγρια και κνηφη ωστε μη δυνασθαι σε ιαθηναι 28 παταξαι σε κυριος παραπληξια και αορασια και εκστασει διανοιας 29 και εση ψηλαφων μεσημβριας ωσει ψηλαφησαι ο τυφλος εν τω σκοτει και ουκ ευοδωσει τας οδους σου και εση τοτε αδικουμενος και διαρπαζομενος πασας τας ημερας και ουκ εσται σοι ο βοηθων 30 γυναικα λημψη και ανηρ ετερος εξει αυτην οικιαν οικοδομησεις και ουκ οικησεις εν αυτη αμπελωνα φυτευσεις και ου τρυγησεις αυτον 31 ο μοσχος σου εσφαγμενος εναντιον σου και ου φαγη εξ αυτου ο ονος σου ηρπασμενος απο σου και ουκ αποδοθησεται σοι τα προβατα σου δεδομενα τοις εχθροις σου και ουκ εσται σοι ο βοηθων 32 οι υιοι σου και αι θυγατερες σου δεδομεναι εδνει ετερω και οι οφθαλμοι σου βλεψονται σφακελίζοντες εις αυτα και ουκ ισχυσει η χειρ σου 33 τα εκφορια της γης σου και παντας τους πονους σου φαγεται εθνος ο ουκ επιστασαι και εση αδικουμενος και τεθραυσμενος πασας τας ημερας 34 και εση παραπληκτος δια τα οραματα των οφθαλμων σου α βλεψη 35 παταξαι σε κυριος εν ελκει πονηρω επι τα γονατα και επι τας κνημας ωστε μη δυνασθαι σε ιαθηναι απο ιχνους των ποδων σου εως της κορυφής σου 36 απαγαγοι κυριος σε και τους αρχοντας σου ους εαν καταστησης επι σεαυτον εις εθνος ο ουκ επιστασαι συ και οι πατερες σου και λατρευσεις εκει θεοις ετεροις ξυλοις και λιθοις 37 και εση εκει εν αινιγματι και παραβολη και διηγηματι εν πασιν τοις εθνεσιν εις ους αν απαγαγη σε κυριος εκει 38 σπερμα πολυ εξοισεις εις το πεδιον και ολιγα εισοισεις οτι κατεδεται αυτα η ακρις 39 αμπελωνα φυτευσεις και κατεργα και οινον ου πιεσαι ουδε ευφρανθηση εξ αυτου οτι καταφαγεται αυτα ο σκωληξ 40 ελαιαι εσονται σοι εν πασι τοις οριοις σου και ελαιον ου χρηση οτι εκρυησεται η ελαια σου 41 υιους και θυγατερας γεννησεις και ουκ εσονται σοι απελευσονται γαρ εν αιχμαλωσια 42 παντα τα ξυλινα σου και τα γεννηματα της γης σου εξαναλωσει η ερυσιβη 43 ο προσηλυτος ος εστιν εν σοι αναβησεται επι σε ανω ανω συ δε καταβηση κατω κατω 44 ουτος δανει σοι συ δε τουτω ου δανεις ουτος εσται κεφαλη συ

δε εση ουρα 45 και ελευσονται επι σε πασαι αι καταραι αυται και καταδιωξονται σε και καταλημψονται σε εως αν εξολεθρευση σε και εως αν απολεση σε οτι ουκ εισηκουσας της φωνης κυριου του θεου σου φυλαξαι τας εντολας αυτου και τα δικαιωματα αυτου οσα ενετειλατο σοι 46 και εσται εν σοι σημεια και τερατα και εν τω σπερματι σου εως του αιωνος 47 ανθ' ων ουκ ελατρευσας κυριω τω θεω σου εν ευφροσυνη και αγαθη καρδια δια το πληθος παντων 48 και λατρευσεις τοις εχθροις σου ους επαποστελει κυριος επι σε εν λιμω και εν διψει και εν γυμνοτητι και εν εκλειψει παντων και επιθησει κλοιον σιδηρουν επι τον τραχηλον σου εως αν εξολεθρευση σε 49 επαξει κυριος επι σε εθνος μακροθεν απ' εσχατου της γης ωσει ορμημα αετου εθνος ο ουκ ακουση της φωνης αυτου 50 εθνος αναιδες προσωπω οστις ου θαυμασει προσωπον πρεσβυτου και νεον ουκ ελεησει 51 και κατεδεται τα εκγονα των κτηνων σου και τα γεννηματα της γης σου ωστε μη καταλιπειν σοι σιτον οινον ελαιον τα βουκολια των βοων σου και τα ποιμνια των προβατων σου εως αν απολεση σε 52 και εκτριψη σε εν πασαις ταις πολεσιν σου εως αν καθαιρεθωσιν τα τειχη σου τα υψηλα και τα οχυρα εφ' οις συ πεποιθας επ' αυτοις εν παση τη γη σου και θλιψει σε εν πασαις ταις πολεσιν σου αις εδωκεν σοι κυριος ο θεος σου 53 και φαγη τα εκγονα της κοιλιας σου κρεα υιων σου και θυγατερων σου οσα εδωκεν σοι κυριος ο θεος σου εν τη στενοχωρια σου και εν τη θλιψει σου η θλιψει σε ο εχθρος σου 54 ο απαλος εν σοι και ο τρυφερος σφοδρα βασκανει τω οφθαλμω τον αδελφον και την γυναικα την εν τω κολπω αυτου και τα καταλελειμμενα τεκνα α αν καταλειφθη 55 ωστε δουναι ενι αυτων απο των σαρκων των τεκνων αυτου ων αν κατεσδη δια το μη καταλειφθηναι αυτω μηθεν εν τη στενοχωρια σου και εν τη θλιψει σου η αν θλιψωσιν σε οι εχθροι σου εν πασαις ταις πολεσιν σου 56 και η απαλη εν υμιν και η τρυφερα σφοδρα ης ουχι πειραν ελαβεν ο πους αυτης βαινειν επι της γης δια την τρυφεροτητα και δια την απαλοτητα βασκανει τω οφθαλμω αυτης τον ανδρα αυτης τον εν τω κολπω αυτης και τον υιον και την θυγατερα αυτης 57 και το χοριον αυτης το εξελθον δια των μηρων αυτης και το τεκνον ο αν τεκη καταφαγεται γαρ αυτα δια την ενδειαν παντων κρυφη εν τη στενοχωρια σου και εν τη θλιψει σου η θλιψει σε ο εχθρος σου εν πασαις ταις πολεσιν σου 58 εαν μη εισακουσητε ποιειν παντα τα ρηματα του νομου τουτου τα γεγραμμενα εν τω βιβλιω τουτω φοβεισθαι το ονομα το εντιμον και το θαυμαστον τουτο κυριον τον θεον σου 59 και παραδοξασει κυριος τας πληγας σου και τας πληγας του σπερματος σου πληγας μεγαλας και θαυμαστας και νοσους πονηρας και πιστας 60 και επιστρεψει επι σε πασαν την οδυνην αιγυπτου την πονηραν ην διευλαβου απο προσωπου αυτων και κολληθησονται εν σοι 61 και πασαν μαλακιαν και πασαν πληγην την μη γεγραμμενην εν τω βιβλιω του νομου τουτου επαξει κυριος επι σε εως αν εξολεθρευση σε 62 και καταλειφθησεσθε εν αριθμω βραχει ανθ' ων οτι ητε ωσει τα αστρα του ουρανου

τω πληθει οτι ουκ εισηκουσατε της φωνης κυριου του θεου υμων 63 και εσται ον τροπον ευφρανθη κυριος εφ' υμιν ευ ποιησαι υμας και πληθυναι υμας ουτως ευφρανθησεται κυριος εφ' υμιν εξολεθρευσαι υμας και εξαρθησεσθε απο της γης εις την υμεις εισπορευεσθε εκει κληρονομησαι αυτην 64 και διασπερει σε κυριος ο θεος σου εις παντα τα εθνη απ' ακρου της γης εως ακρου της γης και δουλευσεις εκει θεοις ετεροις ξυλοις και λιθοις ους ουκ ηπιστω συ και οι πατερες σου 65 αλλα και εν τοις εθνεσιν εκεινοις ουκ αναπαυσει σε ουδ' ου μη γενηται στασις τω ιχνει του ποδος σου και δωσει σοι κυριος εκει καρδιαν αδυμουσαν και εκλειποντας οφθαλμους και τηκομενην ψυχην 66 και εσται η ζωη σου κρεμαμενη απεναντι των οφθαλμων σου και φοβηθηση ημερας και νυκτος και ου πιστευσεις τη ζωη σου 67 το πρωι ερεις πως αν γενοιτο εσπερα και το εσπερας ερεις πως αν γενοιτο πρωι απο του φοβου της καρδιας σου α φοβηθηση και απο των οραματων των οφθαλμων σου ων οψη 68 και αποστρεψει σε κυριος εις αιγυπτον εν πλοιοις και εν τη οδω η ειπα ου προσθησεσθε ετι ιδειν αυτην και πραθησεσθε εκει τοις εχθροις υμων εις παιδας και παιδισκας και ουκ εσται ο κτωμενος 69 ουτοι οι λογοι της διαθηκης ους ενετειλατο κυριος μωυση στησαι τοις υιοις ισραηλ εν γη μωαβ πλην της διαθηκης ης διεθετο αυτοις εν χωρηβ

Chapter 29

1 και εκαλεσεν μωυσης παντας τους υιους ισραηλ και ειπεν προς αυτους υμεις εωρακατε παντα οσα εποιησεν κυριος εν γη αιγυπτω ενωπιον υμων φαραω και τοις θεραπουσιν αυτου και παση τη γη αυτου 2 τους πειρασμους τους μεγαλους ους εωρακασιν οι οφθαλμοι σου τα σημεια και τα τερατα τα μεγαλα εκεινα 3 και ουκ εδωκεν κυριος ο θεος υμιν καρδιαν ειδεναι και οφθαλμους βλεπειν και ωτα ακουειν εως της ημερας ταυτης 4 και ηγαγεν υμας τεσσαρακοντα ετη εν τη ερημω ουκ επαλαιωθη τα ιματια υμων και τα υποδηματα υμων ου κατετριβη απο των ποδων υμων 5 αρτον ουκ εφαγετε οινον και σικερα ουκ επιετε ινα γνωτε οτι ουτος κυριος ο θεος υμων 6 και ηλθετε εως του τοπου τουτου και εξηλθεν σην βασιλευς εσεβων και ωγ βασιλευς της βασαν εις συναντησιν ημιν εν πολεμω και επαταξαμεν αυτους 7 και ελαβομεν την γην αυτων και εδωκα αυτην εν κληρω τω ρουβην και τω γαδδι και τω ημισει φυλης μανασση 8 και φυλαξεσθε ποιειν παντας τους λογους της διαθηκης ταυτης ινα συνητε παντα οσα ποιησετε 9 υμεις εστηκατε παντες σημερον εναντιον κυριου του θεου υμων οι αρχιφυλοι υμων και η γερουσια υμων και οι κριται υμων και οι γραμματοεισαγωγεις υμων πας ανηρ ισραηλ 10 αι γυναικες υμων και τα εκγονα υμων και ο προσηλυτος ο εν μεσω της παρεμβολης υμων απο ξυλοκοπου υμων και εως υδροφορου υμων 11 παρελθειν εν τη διαθηκη κυριου του θεου σου και εν ταις αραις αυτου οσα κυριος ο θεος

σου διατιθεται προς σε σημερον 12 ινα στηση σε αυτω εις λαον και αυτος εσται σου θεος ον τροπον ειπεν σοι και ον τροπον ωμοσεν τοις πατρασιν σου αβρααμ και ισαακ και ιακωβ 13 και ουχ υμιν μονοις εγω διατιδεμαι την διαθηκην ταυτην και την αραν ταυτην 14 αλλα και τοις ωδε ουσι μεθ' ημων σημερον εναντιον κυριου του θεου υμων και τοις μη ουσιν μεθ' ημων ωδε σημερον 15 οτι υμεις οιδατε ως κατωκησαμεν εν γη αιγυπτω και παρηλθομεν εν μεσω των εθνων ους παρηλθετε 16 και ειδετε τα βδελυγματα αυτων και τα ειδωλα αυτων ξυλον και λιθον αργυριον και χρυσιον α εστιν παρ' αυτοις 17 μη τις εστιν εν υμιν ανηρ η γυνη η πατρια η φυλη τινος η διανοια εξεκλινεν απο κυριου του θεου υμων πορευεσθαι λατρευειν τοις θεοις των εθνων εκεινων μη τις εστιν εν υμιν ριζα ανω φυουσα εν χολη και πικρια 18 και εσται εαν ακουση τα ρηματα της αρας ταυτης και επιφημισηται εν τη καρδια αυτου λεγων οσια μοι γενοιτο οτι εν τη αποπλανησει της καρδιας μου πορευσομαι ινα μη συναπολεση ο αμαρτωλος τον αναμαρτητον 19 ου μη θεληση ο θεος ευιλατευσαι αυτω αλλ' η τοτε εκκαυθησεται οργη κυριου και ο ζηλος αυτου εν τω ανθρωπω εκεινω και κολληθησονται εν αυτω πασαι αι αραι της διαθηκης ταυτης αι γεγραμμεναι εν τω βιβλιω του νομου τουτου και εξαλειψει κυριος το ονομα αυτου εκ της υπο τον ουρανον 20 και διαστελει αυτον κυριος εις κακα εκ παντων των υιων ισραηλ κατα πασας τας αρας της διαθηκης τας γεγραμμενας εν τω βιβλιω του νομου τουτου 21 και ερουσιν η γενεα η ετερα οι υιοι υμων οι αναστησονται μεθ' υμας και ο αλλοτριος ος αν ελθη εκ γης μακροθεν και οψονται τας πληγας της γης εκεινης και τας νοσους αυτης ας απεστειλεν κυριος επ' αυτην 22 θειον και αλα κατακεκαυμενον πασα η γη αυτης ου σπαρησεται ουδε ανατελει ουδε μη αναβη επ' αυτην παν χλωρον ωσπερ κατεστραφη σοδομα και γομορρα αδαμα και σεβωιμ ας κατεστρεψεν κυριος εν θυμω και οργη 23 και ερουσιν παντα τα εθνη δια τι εποιησεν κυριος ουτως τη γη ταυτη τις ο θυμος της οργης ο μεγας ουτος 24 και ερουσιν οτι κατελιποσαν την διαθηκην κυριου του θεου των πατερων αυτων α διεθετο τοις πατρασιν αυτων οτε εξηγαγεν αυτους εκ γης αιγυπτου 25 και πορευθεντες ελατρευσαν θεοις ετεροις και προσεκυνησαν αυτοις οις ουκ ηπισταντο ουδε διενειμεν αυτοις 26 και ωργισθη θυμω κυριος επι την γην εκεινην επαγαγειν επ' αυτην κατα πασας τας καταρας τας γεγραμμενας εν τω βιβλιω του νομου τουτου 27 και εξηρεν αυτους κυριος απο της γης αυτων εν θυμω και οργη και παροξυσμω μεγαλω σφοδρα και εξεβαλεν αυτους εις γην ετεραν ωσει νυν 28 τα κρυπτα κυριω τω θεω ημων τα δε φανερα ημιν και τοις τεκνοις ημων εις τον αιωνα ποιειν παντα τα ρηματα του νομου τουτου

Chapter 30

1 και εσται ως αν ελθωσιν επι σε παντα τα ρηματα ταυτα η ευλογια και η καταρα ην εδωκα προ προσωπου σου και δεξη εις την καρδιαν σου εν πασιν τοις εθνεσιν ου εαν σε διασκορπιση κυριος εκει 2 και επιστραφηση επι κυριον τον θεον σου και υπακουση της φωνης αυτου κατα παντα οσα εγω εντελλομαι σοι σημερον εξ ολης της καρδιας σου και εξ ολης της ψυχης σου 3 και ιασεται κυριος τας αμαρτίας σου και ελεησει σε και παλιν συναξει σε εκ παντων των εθνων εις ους διεσκορπισεν σε κυριος εκει 4 εαν η διασπορα σου απ' ακρου του ουρανου εως ακρου του ουρανου εκειθεν συναξει σε κυριος ο θεος σου και εκειθεν λημψεται σε κυριος ο θεος σου 5 και εισαξει σε κυριος ο θεος σου εις την γην ην εκληρονομησαν οι πατερες σου και κληρονομησεις αυτην και ευ σε ποιησει και πλεοναστον σε ποιησει υπερ τους πατερας σου 6 και περικαθαριει κυριος την καρδιαν σου και την καρδιαν του σπερματος σου αγαπαν κυριον τον θεον σου εξ ολης της καρδιας σου και εξ ολης της ψυχης σου ινα ζης συ 7 και δωσει κυριος ο θεος σου τας αρας ταυτας επι τους εχθρους σου και επι τους μισουντας σε οι εδιωξαν σε 8 και συ επιστραφηση και εισακουση της φωνης κυριου του θεου σου και ποιησεις τας εντολας αυτου οσας εγω εντελλομαι σοι σημερον 9 και πολυωρησει σε κυριος ο θεος σου εν παντι εργω των χειρων σου εν τοις εκγονοις της κοιλιας σου και εν τοις γεννημασιν της γης σου και εν τοις εκγονοις των κτηνων σου οτι επιστρεψει κυριος ο θεος σου ευφρανθηναι επι σε εις αγαθα καθοτι ηυφρανθη επι τοις πατρασιν σου 10 εαν εισακουσης της φωνης κυριου του θεου σου φυλασσεσθαι και ποιειν πασας τας εντολας αυτου και τα δικαιωματα αυτου και τας κρισεις αυτου τας γεγραμμενας εν τω βιβλιω του νομου τουτου εαν επιστραφης επι κυριον τον θεον σου εξ ολης της καρδιας σου και εξ ολης της ψυχης σου 11 οτι η εντολη αυτη ην εγω εντελλομαι σοι σημερον ουχ υπερογκος εστιν ουδε μακραν απο σου 12 ουκ εν τω ουρανω ανω εστιν λεγων τις αναβησεται ημιν εις τον ουρανον και λημψεται αυτην ημιν και ακουσαντες αυτην ποιησομεν 13 ουδε περαν της θαλασσης εστιν λεγων τις διαπερασει ημιν εις το περαν της θαλασσης και λημψεται ημιν αυτην και ακουστην ημιν ποιησει αυτην και ποιησομεν 14 εστιν σου εγγυς το ρημα σφοδρα εν τω στοματι σου και εν τη καρδια σου και εν ταις χερσιν σου αυτο ποιειν 15 ιδου δεδωκα προ προσωπου σου σημερον την ζωην και τον θανατον το αγαθον και το κακον 16 εαν εισακουσης τας εντολας κυριου του θεου σου ας εγω εντελλομαι σοι σημερον αγαπαν κυριον τον θεον σου πορευεσθαι εν πασαις ταις οδοις αυτου φυλασσεσθαι τα δικαιωματα αυτου και τας κρισεις αυτου και ζησεσθε και πολλοι εσεσθε και ευλογησει σε κυριος ο θεος σου εν παση τη γη εις την εισπορευη εκει κληρονομησαι αυτην 17 και εαν μεταστη η καρδια σου και μη εισακουσης και πλανηθεις προσκυνησης θεοις ετεροις και λατρευσης αυτοις 18

αναγγελλω σοι σημερον οτι απωλεια απολειςθε και ου μη πολυημεροι γενησθε επι της γης ης κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι εις ην υμεις διαβαινετε τον ιορδανην εκει κληρονομησαι αυτην 19 διαμαρτυρομαι υμιν σημερον τον τε ουρανον και την γην την ζωην και τον θανατον δεδωκα προ προσωπου υμων την ευλογιαν και την καταραν εκλεξαι την ζωην ινα ζης συ και το σπερμα σου 20 αγαπαν κυριον τον θεον σου εισακουειν της φωνης αυτου και εχεσθαι αυτου οτι τουτο η ζωη σου και η μακροτης των ημερων σου κατοικειν σε επι της γης ης ωμοσεν κυριος τοις πατρασιν σου αβρααμ και ισαακ και ιακωβ δουναι αυτοις

Chapter 31

1 και συνετελεσεν μωυσης λαλων παντας τους λογους τουτους προς παντας υιους ισραηλ 2 και ειπεν προς αυτους εκατον και εικοσι ετων εγω ειμι σημερον ου δυνησομαι ετι εισπορευεσθαι και εκπορευεσθαι κυριος δε ειπεν προς με ου διαβηση τον ιορδανην τουτον 3 κυριος ο θεος σου ο προπορευομενος προ προσωπου σου αυτος εξολεθρευσει τα εθνη ταυτα απο προσωπου σου και κατακληρονομησεις αυτους και ιησους ο προπορευομενος προ προσωπου σου καθα ελαλησεν κυριος 4 και ποιησει κυριος αυτοις καθα εποιησεν σων και ωγ τοις δυσι βασιλευσιν των αμορραιων οι ησαν περαν του ιορδανου και τη γη αυτων καθοτι εξωλεθρευσεν αυτους 5 και παρεδωκεν αυτους κυριος υμιν και ποιησετε αυτοις καθοτι ενετειλαμην υμιν 6 ανδριζου και ισχυε μη φοβου μηδε δειλια μηδε πτοηθης απο προσωπου αυτων οτι κυριος ο θεος σου ο προπορευομενος μεθ' υμων εν υμιν ου μη σε ανη ουτε μη σε εγκαταλιπη 7 και εκαλεσεν μωυσης ιησουν και ειπεν αυτω εναντι παντος ισραηλ ανδριζου και ισχυε συ γαρ εισελευση προ προσωπου του λαου τουτου εις την γην ην ωμοσεν κυριος τοις πατρασιν ημων δουναι αυτοις και συ κατακληρονομησεις αυτην αυτοις 8 και κυριος ο συμπορευομενος μετα σου ουκ ανησει σε ουδε μη εγκαταλιπη σε μη φοβου μηδε δειλια 9 και εγραψεν μωυσης τα ρηματα του νομου τουτου εις βιβλιον και εδωκεν τοις ιερευσιν τοις υιοις λευι τοις αιρουσιν την κιβωτον της διαθηκης κυριου και τοις πρεσβυτεροις των υιων ισραηλ 10 και ενετειλατο αυτοις μωυσης εν τη ημερα εκεινη λεγων μετα επτα ετη εν καιρω ενιαυτου αφεσεως εν εορτη σκηνοπηγιας 11 εν τω συμπορευεσθαι παντα ισραηλ οφθηται ενωπιον κυριου του θεου σου εν τω τοπω ω αν εκλεξηται κυριος αναγνωσεσθε τον νομον τουτον εναντιον παντος ισραηλ εις τα ωτα αυτων 12 εκκλησιασας τον λαον τους ανδρας και τας γυναικας και τα εκγονα και τον προσηλυτον τον εν ταις πολεσιν υμων ινα ακουσωσιν και ινα μαθωσιν φοβεισθαι κυριον τον θεον υμων και ακουσονται ποιειν παντας τους λογους του νομου τουτου 13 και οι υιοι αυτων οι ουκ οιδασιν ακουσονται και μαθησονται φοβεισθαι κυριον τον θεον υμων πασας τας ημερας οσας αυτοι ζωσιν επι της

γῆς εἰς τὴν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτὴν 14 καὶ εἶπεν κυριὸς πρὸς Μωσὴν ἰδοὺ ἡγγικασιν αἱ ἡμέραι τοῦ θανάτου σου κάλεσον ἰησοὺν καὶ στήτε παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐντελῶμαι αὐτῷ καὶ ἐπορεύθῃ Μωσῆς καὶ ἰησοὺς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐστήσαν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 15 καὶ κατέβη κυριὸς ἐν νεφέλῃ καὶ ἐστή παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ ἐστὶ ὁ στύλος τῆς νεφέλης παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς 16 καὶ εἶπεν κυριὸς πρὸς Μωσὴν ἰδοὺ σύ κοιμᾶ μετὰ τῶν πατέρων σου καὶ ἀναστὰς ὁ λαὸς οὗτος ἐκπορεύσεται ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων τῆς γῆς εἰς τὴν οὗτος εἰσπορεύεται ἐκεῖ εἰς αὐτὴν καὶ ἐγκαταλείψουσιν με καὶ διασκεδάσουσιν τὴν διαθήκην μου τὴν διεθεμὴν αὐτοῖς 17 καὶ ὀργισθήσομαι θυμῷ εἰς αὐτοὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ καταλείψω αὐτοὺς καὶ ἀποστρέψω τὸ πρόσωπον μου ἀπ’ αὐτῶν καὶ ἐστὶ καταβρῶμα καὶ εὐρησούσιν αὐτὸν κακὰ πολλὰ καὶ θλίψεις καὶ ἐρεῖ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ διότι οὐκ ἐστὶν κυριὸς ὁ θεὸς μου ἐν ἐμοὶ εὐροσάν με τὰ κακὰ ταῦτα 18 ἐγὼ δὲ ἀποστρέψω ἀποστρέψω τὸ πρόσωπον μου ἀπ’ αὐτῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ διὰ πάσας τὰς κακίας αἱ ἐποίησαν ὅτι ἐπεστρέψαν ἐπὶ θεοὺς ἀλλοτρίους 19 καὶ νῦν γράψατε τὰ ῥήματα τῆς ὁδῆς ταύτης καὶ διδάξετε αὐτὴν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ ἐμβάλειτε αὐτὴν εἰς τὸ στόμα αὐτῶν ἵνα γενῇται μοι ἡ ὁδὸς αὕτη εἰς μαρτυρίον ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ 20 εἰσαῶ γὰρ αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν τὴν ὡμοσά τοις πατράσιν αὐτῶν δούναι αὐτοῖς γῆν ῥεούσαν γάλα καὶ μέλι καὶ φαγονταὶ καὶ ἐμπλησθέντες κορησούσιν καὶ ἐπιστραφῇσονται ἐπὶ θεοὺς ἀλλοτρίους καὶ λατρεύσουσιν αὐτοῖς καὶ παροξυνούσιν με καὶ διασκεδάσουσιν τὴν διαθήκην μου 21 καὶ ἀντικαταστήσεται ἡ ὁδὸς αὕτη κατὰ πρόσωπον μαρτυρούσα ὅτι γὰρ μὴ ἐπλησθῇ ἀπὸ στόματος αὐτῶν καὶ ἀπὸ στόματος τοῦ σπέρματος αὐτῶν ἐγὼ γὰρ οἶδα τὴν πονηρίαν αὐτῶν ὅσα ποιοῦσιν ὥδε σήμερον πρὸ τοῦ εἰσαγαγεῖν με αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν τὴν ὡμοσά τοις πατράσιν αὐτῶν 22 καὶ ἐγράψεν Μωσῆς τὴν ὁδὸν ταύτην ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ ἐδίδαξεν αὐτὴν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ 23 καὶ ἐνετείλατο Μωσῆς ἰησοὶ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀνδρίζου καὶ ἰσχύε σύ γὰρ εἰσαῶς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὴν γῆν τὴν ὡμοσεν κυριὸς αὐτοῖς καὶ αὐτὸς ἐστὶ μετὰ σου 24 ἦνικα δὲ συνετέλεσεν Μωσῆς γράφων πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου εἰς βιβλίον ἕως εἰς τέλος 25 καὶ ἐνετείλατο τοῖς λευίταις τοῖς αἰρῶσιν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου λέγων 26 λαβόντες τὸ βιβλίον τοῦ νόμου τούτου θήσετε αὐτὸ ἐκ πλαγίων τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν καὶ ἐστὶ ἐκεῖ ἐν σοὶ εἰς μαρτυρίον 27 ὅτι ἐγὼ ἐπιστάμαι τὸν ἐρεθισμόν σου καὶ τὸν τραχήλον σου τὸν σκληρόν ἐτι γὰρ ἐμοὺ ζώντος μεθ’ ὑμῶν σήμερον παραπικραινόντες ἦτε τὰ πρὸς τὸν θεόν πῶς οὐχὶ καὶ ἐσχάτον τοῦ θανάτου μου 28 ἐκκλησιάσατε πρὸς με τοὺς φύλαρχους ὑμῶν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους ὑμῶν καὶ τοὺς κριτὰς ὑμῶν καὶ τοὺς γραμματοεισαγωγεῖς ὑμῶν ἵνα λαλήσω εἰς τὰ ὦτα αὐτῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους καὶ διαμαρτυρῶμαι αὐτοῖς τὸν τε οὐρανὸν

και την γην 29 οίδα γαρ οτι εσχατον της τελευτης μου ανομια ανομησετε και εκκλινειτε εκ της οδου ης ενετειλαμην υμιν και συναντησεται υμιν τα κακα εσχατον των ημερων οτι ποιησετε το πονηρον εναντιον κυριου παροργισαι αυτον εν τοις εργοις των χειρων υμων 30 και ελαλησεν μωσης εις τα ωτα πασης εκκλησιας ισραηλ τα ρηματα της ωδης ταυτης εως εις τελος

Chapter 32

1 προσεχε ουρανε και λαλησω και ακουετω γη ρηματα εκ στοματος μου 2 προσδοκασθω ως υετος το αποφθεγμα μου και καταβητω ως δροσος τα ρηματα μου ωσει ομβρος επ' αγρωστιν και ωσει νιφετος επι χορτον 3 οτι ονομα κυριου εκαλεσα δοτε μεγαλωσυνην τω θεω ημων 4 θεος αληθινα τα εργα αυτου και πασαι αι οδοι αυτου κρισεις θεος πιστος και ουκ εστιν αδικια δικαιος και οσιος κυριος 5 ημαρτοσαν ουκ αυτω τεκνα μωμητα γενεα σχολια και διεστραμμενη 6 ταυτα κυριω ανταποδιδοτε ουτω λαος μωρος και ουχι σοφος ουκ αυτος ουτος σου πατηρ εκτησατο σε και εποίησεν σε και εκτισεν σε 7 μνησθητε ημερας αιωνος συνετε ετη γενεας γενεων επερωτησον τον πατερα σου και αναγγελοι σοι τους πρεσβυτερους σου και ερουσιν σοι 8 οτε διεμεριζεν ο υψιστος εθνη ως διεσπειρεν υιους αδαμ εστησεν ορια εθνων κατα αριθμον αγγελων θεου 9 και εγενηθη μερις κυριου λαος αυτου ιακωβ σχοινισμα κληρονομιας αυτου ισραηλ 10 αυταρχησεν αυτον εν γη ερημω εν διψει καυματος εν ανυδρω εκυκλωσεν αυτον και επαιδευσεν αυτον και διεφυλαξεν αυτον ως κοραν οφθαλμου 11 ως αετος σκεπασαι νοσσιαν αυτου και επι τοις νεοσσοις αυτου επεποθησεν διεις τας πτερυγας αυτου εδεξατο αυτους και ανελαβεν αυτους επι των μεταφρενων αυτου 12 κυριος μονος ηγεν αυτους και ουκ ην μετ' αυτων θεος αλλοτριος 13 ανεβιβασεν αυτους επι την ισχυν της γης εψωμισεν αυτους γεννηματα αγρων εθηλασαν μελι εκ πετρας και ελαιον εκ στερεας πετρας 14 βουτυρον βοων και γαλα προβατων μετα στεατος αρνων και κριων υιων ταυρων και τραγων μετα στεατος νεφρων πυρου και αιμα σταφύλης επιον οινον 15 και εφαγεν ιακωβ και ενεπλησθη και απελακτισεν ο ηγαπημενος ελιπανθη επαχυνθη επλατυνθη και εγκατελιπεν θεον τον ποιησαντα αυτον και απεστη απο θεου σωτηρος αυτου 16 παρωξυναν με επ' αλλοτριοις εν βδελυγμασιν αυτων εξεπικραναν με 17 εδυσαν δαιμονιοις και ου θεω θεοις οις ουκ ηδειςαν καινοι προσφατοι ηκασιν ους ουκ ηδειςαν οι πατερες αυτων 18 θεον τον γεννησαντα σε εγκατελιπες και επελαδου θεου του τρεφοντος σε 19 και ειδεν κυριος και εξηλωσεν και παρωξυνθη δι' οργην υιων αυτου και θυγατερων 20 και ειπεν αποστρεψω το προσωπον μου απ' αυτων και δειξω τι εσται αυτοις επ' εσχατων οτι γενεα εξεστραμμενη εστιν υιοι οις ουκ εστιν πιστις εν αυτοις 21 αυτοι παρεζηλωσαν με επ' ου θεω παρωργισαν με εν τοις ειδωλοις αυτων καγω παραζηλωσω αυτους επ'

ουκ εθνει επ' εθνει ασυνετω παροργιω αυτους 22 οτι πυρ εκκεκαυται εκ του θυμου μου καυθησεται εως αδου κατω καταφαγεται γην και τα γεννηματα αυτης φλεξει θεμελια ορεων 23 συναξω εις αυτους κακα και τα βελη μου συντελεσω εις αυτους 24 τηχομενοι λιμω και βρωσει ορνεων και οπισθοτονος ανιατος οδοντας θηριων αποστελω εις αυτους μετα θυμου συροντων επι γης 25 εξωθεν ατεκνωσει αυτους μαχαιρα και εκ των ταμιειων φοβος νεανισκος συν παρθενω θηλαζων μετα καθεστηκοτος πρεσβυτου 26 ειπα διασπερω αυτους παυσω δη εξ ανθρωπων το μνημοσυνον αυτων 27 ει μη δι' οργην εχθρων ινα μη μακροχροنيσωσιν και ινα μη συνεπιθωνται οι υπεναντιοι μη ειπωσιν η χειρ ημων η υψηλη και ουχι κυριος εποιησεν ταυτα παντα 28 οτι εθνος απολωλεκος βουλην εστιν και ουκ εστιν εν αυτοις επιστημη 29 ουκ εφρονησαν συνιεναι ταυτα καταδεξασθωσαν εις τον επιοντα χρονον 30 πως διωξεται εις χιλιους και δυο μετακινησουσιν μυριαδας ει μη ο θεος απεδото αυτους και κυριος παρεδωκεν αυτους 31 οτι ουκ εστιν ως ο θεος ημων οι θεοι αυτων οι δε εχθροι ημων ανοητοι 32 εκ γαρ αμπελου σοδομων η αμπελος αυτων και η κληματις αυτων εκ γομορρας η σταφυλη αυτων σταφυλη χολης βοτρυς πικριας αυτοις 33 θυμος δρακοντων ο οινος αυτων και θυμος ασπιδων ανιατος 34 ουκ ιδου ταυτα συνηκται παρ' εμοι και εσφραγισται εν τοις θησαυροις μου 35 εν ημερα εκδικησεως ανταποδωσω εν καιρω οταν σφαλη ο πους αυτων οτι εγγυς ημερα απωλειας αυτων και παρεστιν ετοιμα υμιν 36 οτι κρινει κυριος τον λαον αυτου και επι τοις δουλοις αυτου παρακληθησεται ειδεν γαρ παραλέλυμενους αυτους και εκλελοιποτας εν επαγωγη και παρειμενους 37 και ειπεν κυριος που εισιν οι θεοι αυτων εφ' οις επεποιθειςαν επ' αυτοις 38 ων το στεαρ των θυσιων αυτων ησδιετε και επινετε τον οινον των σπονδων αυτων αναστητωσαν και βοηθησατωσαν υμιν και γενηθητωσαν υμιν σκεπασται 39 ιδετε ιδετε οτι εγω ειμι και ουκ εστιν θεος πλην εμου εγω αποκτενω και ζην ποιησω παταξω καγω ιασομαι και ουκ εστιν ος εξελειται εκ των χειρων μου 40 οτι αρω εις τον ουρανον την χειρα μου και ομουμεν τη δεξια μου και ερω ζω εγω εις τον αιωνα 41 οτι παροξυνω ως αστραπην την μαχαιραν μου και ανθεξεται κριματος η χειρ μου και ανταποδωσω δικην τοις εχθροις και τοις μισουσιν με ανταποδωσω 42 μεθυσω τα βελη μου αφ' αιματος και η μαχαιρα μου καταφαγεται κρεα αφ' αιματος τραυματιων και αιχμαλωσιας απο κεφαλης αρχοντων εχθρων 43 ευφρανθητε ουρανοι αμα αυτω και προσκυνησατωσαν αυτω παντες υιοι θεου ευφρανθητε εθνη μετα του λαου αυτου και ενισχυσατωσαν αυτω παντες αγγελοι θεου οτι το αιμα των υιων αυτου εκδικαται και εκδικησει και ανταποδωσει δικην τοις εχθροις και τοις μισουσιν ανταποδωσει και εκκαθαριει κυριος την γην του λαου αυτου 44 και εγραψεν μωυσης την ωδην ταυτην εν εκεινη τη ημερα και εδιδαξεν αυτην τους υιους ισραηλ και εισηλθεν μωυσης και ελαλησεν παντας τους λογους του νομου τουτου εις τα ωτα του λαου αυτος και ιησους ο του ναυη 45

και συνετελεσεν μωυσης λαλων παντι ισραηλ 46 και ειπεν προς αυτους προσ-
εχετε τη καρδια επι παντας τους λογους τουτους ους εγω διαμαρτυρομαι υμιν
σημερον α εντελεισθε τοις υιοις υμων φυλασσειν και ποιειν παντας τους λογους
του νομου τουτου 47 οτι ουχι λογος κενος ουτος υμιν οτι αυτη η ζωη υμων και
ενεκεν του λογου τουτου μακροημερευσετε επι της γης εις ην υμεις διαβαινετε
τον ιορδανην εκει κληρονομησαι αυτην 48 και ελαλησεν κυριος προς μωυσην εν
τη ημερα ταυτη λεγων 49 αναβηθι εις το ορος το αβαριν τουτο ορος ναβαυ ο
εστιν εν γη μωαβ κατα προσωπον ιεριχω και ιδε την γην χανααν ην εγω διδωμι
τοις υιοις ισραηλ εις κατασχεσιν 50 και τελευτα εν τω ορει εις ο αναβαινεις εκει
και προστεθιτι προς τον λαον σου ον τροπον απεδανεν ααρων ο αδελφος σου εν
ωρ τω ορει και προσετεθη προς τον λαον αυτου 51 διοτι ηπειθησατε τω ρηματι
μου εν τοις υιοις ισραηλ επι του υδατος αντιλογιας καδης εν τη ερημω σιν διοτι
ουχ ηγιασατε με εν τοις υιοις ισραηλ 52 οτι απεναντι οψη την γην και εκει ουκ
εισελευση

Chapter 33

1 και αυτη η ευλογια ην ευλογησεν μωυσης ανθρωπος του θεου τους υιους ισ-
ραηλ προ της τελευτης αυτου 2 και ειπεν κυριος εκ σινα ηκει και επεφανεν εκ
σηιρ ημιν και κατεσπευσεν εξ ορους φαραν συν μυριασιν καδης εκ δεξιων αυτου
αγγελοι μετ' αυτου 3 και εφεισατο του λαου αυτου και παντες οι ηγιασμενοι
υπο τας χειρας σου και ουτοι υπο σε εισιν και εδεξατο απο των λογων αυτου 4
νομον ον ενετειλατο ημιν μωυσης κληρονομιαν συναγωγαις ιακωβ 5 και εσται εν
τω ηγαπημενω αρχων συναχθεντων αρχοντων λαων αμα φυλαις ισραηλ 6 ζητω
ρουβην και μη αποθανετω και εστω πολυς εν αριθμω 7 και αυτη ιουδα εισακ-
ουσον κυριε φωνης ιουδα και εις τον λαον αυτου εισελθοισαν αι χειρες αυτου
διακρινουσιν αυτω και βοηθος εκ των εχθρων αυτου εση 8 και τω λευι ειπεν δοτε
λευι δηλους αυτου και αληθειαν αυτου τω ανδρι τω οσιω ον επειρασαν αυτον εν
πειρα ελοιδορησαν αυτον επι υδατος αντιλογιας 9 ο λεγων τω πατρι και τη μητρι
ουχ εορακα σε και τους αδελφους αυτου ουκ επεγνω και τους υιους αυτου απεγνω
εφυλαξεν τα λογια σου και την διαθηκην σου διετηρησεν 10 δηλωσουσιν τα δικαι-
ωματα σου τω ιακωβ και τον νομον σου τω ισραηλ επιδησουσιν θυμιαμα εν οργη
σου δια παντος επι το θυσιαστηριον σου 11 ευλογησον κυριε την ισχυν αυτου και
τα εργα των χειρων αυτου δεξαι καταξον οσφυν εχθρων επανεστηκοτων αυτω και
οι μισουντες αυτον μη αναστητωσαν 12 και τω βενιαμιν ειπεν ηγαπημενος υπο
κυριου κατασκηνησσει πεποιθως και ο θεος σκιαζει επ' αυτω πασας τας ημερας και
ανα μεσον των ωμων αυτου κατεπαυσεν 13 και τω ιωσηφ ειπεν απ' ευλογιας κυ-
ριου η γη αυτου απο ωρων ουρανου και δροσου και απο αβυσσων πηγων κατωθεν

14 και καθ' ωραν γεννηματων ηλιου τροπων και απο συνοδων μηνων 15 και απο κορυφης ορεων αρχης και απο κορυφης βουνων αεναν 16 και καθ' ωραν γης πληρωσεως και τα δεκτα τω οφθεντι εν τω βατω ελθοισαν επι κεφαλην ιωσηφ και επι κορυφης δοξασθεις εν αδελφοις 17 πρωτοτοκος ταυρου το καλλος αυτου κερατα μονοκερωτος τα κερατα αυτου εν αυτοις εδνη κερατιει αμα εως επ' ακρου γης αυται μυριαδες εφραιμ και αυται χιλιαδες μανασση 18 και τω ζαβουλων ειπεν ευφρανθητι ζαβουλων εν εξοδια σου και ισσαχαρ εν τοις σκηνωμασιν αυτου 19 εδνη εξολεδρευσουσιν και επικαλεσεσθε εκει και θυσετε θυσιαν δικαιοσυνης οτι πλουτος θαλασσης θηλασει σε και εμπορια παραλιον κατοικουντων 20 και τω γαδ ειπεν ευλογημενος εμπλατυνων γαδ ως λεων ανεπασατο συντριψας βραχιονα και αρχοντα 21 και ειδεν απαρχην αυτου οτι εκει εμερισθη γη αρχοντων συνηγμενων αμα αρχηγοις λαων δικαιοσυνην κυριος εποιησεν και κρισιν αυτου μετα ισραηλ 22 και τω δαν ειπεν δαν σκυμνος λεοντος και εκπηδησεται εκ του βασαν 23 και τω νεφθαλι ειπεν νεφθαλι πλησμονη δεκτων και εμπλησθητω ευλογιαν παρα κυριου θαλασσαν και λιβα κληρονομησει 24 και τω ασηρ ειπεν ευλογητος απο τεκνων ασηρ και εσται δεκτος τοις αδελφοις αυτου βαψει εν ελαιω τον ποδα αυτου 25 σιδηρος και χαλκος το υποδημα αυτου εσται και ως αι ημεραι σου η ισχυς σου 26 ουκ εστιν ωσπερ ο θεος του ηγαπημενου ο επιβαινων επι τον ουρανον βοηθος σου και ο μεγαλοπρεπης του στερεωματος 27 και σκεπασις θεου αρχης και υπο ισχυν βραχιονων αεναν και εκβαλει απο προσωπου σου εχθρον λεγων απολοιо 28 και κατασκηνωσει ισραηλ πεποιθως μονος επι γης ιακωβ επι σιτω και οινω και ο ουρανός αυτω συννεφης δροσω 29 μακαριος συ ισραηλ τις ομοιος σοι λαος σωζομενος υπο κυριου υπερασπει ο βοηθος σου και η μαχαιρα καυχημα σου και ψευδονται σε οι εχθροι σου και συ επι τον τραχηλον αυτων επιβηση

Chapter 34

1 και ανεβη μωυσης απο αραβωθ μωαβ επι το ορος ναβαμ επι κορυφην φασγα η εστιν επι προσωπου ιεριχω και εδειξεν αυτω κυριος πασαν την γην γαλααδ εως δαν 2 και πασαν την γην νεφθαλι και πασαν την γην εφραιμ και μανασση και πασαν την γην ιουδα εως της θαλασσης της εσχατης 3 και την ερημον και τα περιχωρα ιεριχω πολιν φοινικων εως σηγωρ 4 και ειπεν κυριος προς μωυσην αυτη η γη ην ωμοσα αβρααμ και ισαακ και ιακωβ λεγων τω σπερματι υμων δωσω αυτην και εδειξα αυτην τοις οφθαλμοις σου και εκει ουκ εισελευση 5 και ετελευτησεν μωυσης οικετης κυριου εν γη μωαβ δια ρηματος κυριου 6 και εθαψαν αυτον εν γαι εν γη μωαβ εγγυς οικου φογωρ και ουκ οιδεν ουδεις την ταφην αυτου εως της ημερας ταυτης 7 μωυσης δε ην εκατον και εικοσι ετων εν τω τελευταν αυτον ουκ ημαυρωθησαν οι οφθαλμοι αυτου ουδε εφθαρησαν τα χελυνια αυτου

8 και εκλαυσαν οι υιοι ισραηλ τον μωυσην εν αραβωθ μωαβ επι του ιορδανου κατα ιεριχω τριακοντα ημερας και συνετελεσθησαν αι ημεραι πενθους κλαυθμου μωυση 9 και ιησους υιος ναυη ενεπλησθη πνευματος συνεσεως επεδηκεν γαρ μωυσης τας χειρας αυτου επ' αυτον και εισηκουσαν αυτου οι υιοι ισραηλ και εποιησαν καθοτι ενετειλατο κυριος τω μωυση 10 και ουκ ανεστη ετι προφητης εν ισραηλ ως μωυσης ον εγνω κυριος αυτον προσωπον κατα προσωπον 11 εν πασι τοις σημειοις και τερασιν ον απεστειλεν αυτον κυριος ποιησαι αυτα εν γη αιγυπτω φαραω και τοις θεραπουσιν αυτου και παση τη γη αυτου 12 τα θαυμασια τα μεγαλα και την χειρα την κραταιαν α εποιησεν μωυσης εναντι παντος ισραηλ.

Joshua

Chapter 1

1 και εγενετο μετα την τελευτην μωυση ειπεν κυριος τω ιησοι υιω ναυη τω υπουργω μωυση λεγων 2 μωυσης ο θεραπων μου τετελευτηκεν νυν ουν αναστας διαβηθι τον ιορδανην συ και πας ο λαος ουτος εις την γην ην εγω διδωμι αυτοις 3 πας ο τοπος εφ' ον αν επιβητε τω ιχνει των ποδων υμων υμιν δωσω αυτον ον τροπον ειρηκα τω μωυση 4 την ερημον και τον αντιλιβανον εως του ποταμου του μεγαλου ποταμου ευφρατου και εως της θαλασσης της εσχατης αφ' ηλιου δυσμων εσται τα ορια υμων 5 ουκ αντιστησεται ανθρωπος κατενωπιον υμων πασας τας ημερας της ζωης σου και ωσπερ ημην μετα μωυση ουτως εσομαι και μετα σου και ουκ εγκαταλειψω σε ουδε υπεροψομαι σε 6 ισχυε και ανδριζου συ γαρ αποδιαστελεις τω λαω τουτω την γην ην ωμοσα τοις πατρασιν υμων δουναι αυτοις 7 ισχυε ουν και ανδριζου φυλασσεσθαι και ποιειν καθοτι ενετειλατο σοι μωυσης ο παις μου και ουκ εκκλινεις απ' αυτων εις δεξια ουδε εις αριστερα ινα συνης εν πασιν οις εαν πρασσης 8 και ουκ αποστησεται η βιβλος του νομου τουτου εκ του στοματος σου και μελετησεις εν αυτω ημερας και νυκτος ινα συνης ποιειν παντα τα γεγραμμενα τοτε ευοδωθησιν και ευοδωσεις τας οδους σου και τοτε συνησεις 9 ιδου εντεταλμαι σοι ισχυε και ανδριζου μη δειλιασης μηδε φοβηθης οτι μετα σου κυριος ο θεος σου εις παντα ου εαν πορευη 10 και ενετειλατο ιησους τοις γραμματευσιν του λαου λεγων 11 εισελθατε κατα μεσον της παρεμβολης του λαου και εντειλασθε τω λαω λεγοντες ετοιμαζεσθε επισιτισμον οτι ετι τρεις ημεραι και υμεις διαβαινετε τον ιορδανην τουτον εισελθοντες κατασχειν την γην ην κυριος ο θεος των πατερων υμων διδωσιν υμιν 12 και τω ρουβην και τω γαδ και τω ημισει φυλης μανασση ειπεν ιησους 13 μνησθητε το ρημα κυριου ο ενετειλατο υμιν μωυσης ο παις κυριου λεγων κυριος ο θεος υμων κατεπαυσεν υμας και εδωκεν υμιν την γην ταυτην 14 αι γυναικες υμων και τα παιδια υμων και τα κτηνη υμων κατοικειτωσαν εν τη γη η εδωκεν υμιν υμεις δε διαβησεσθε ευζωνοι προτεροι των αδελφων υμων πας ο ισχυων και συμμαχησετε αυτοις 15 εως αν καταπαυση κυριος ο θεος υμων τους αδελφους υμων ωσπερ και υμας και κληρονομησωσιν και ουτοι την γην ην κυριος ο θεος ημων διδωσιν αυτοις και απελευσεσθε εκαστος εις την κληρονομiam αυτου ην δεδωκεν υμιν μωυσης εις το περαν του ιορδανου απ' ανατολων ηλιου 16 και αποκριθεντες τω ιησοι ειπαν παντα οσα αν εντειλη ημιν ποιησομεν και εις παντα τοπον ου εαν αποστειλης ημας πορευσομεθα 17 κατα παντα οσα ηκουσαμεν μωυση ακουσομεθα σου πλην εστω κυριος ο θεος ημων μετα σου ον τροπον ην μετα μωυση 18 ο δε ανθρωπος ος εαν απειθησιν σοι και οστις μη ακουση των ρηματων σου καθοτι αν αυτω εντειλη αποθανετω αλλα

ισχυε και ανδριζου

Chapter 2

1 και απεστειλεν ιησους υιος ναυη εκ σαττιν δυο νεανισκους κατασκοπευσαι λεγων αναβητε και ιδετε την γην και την ιεριχω και πορευθεντες εισηλθοσαν οι δυο νεανισκοι εις ιεριχω και εισηλθοσαν εις οικιαν γυναικος πορνης η ονομα ρααβ και κατελυσαν εκει 2 και απηγγελη τω βασιλει ιεριχω λεγοντες εισπεπορευνται ωδε ανδρες των υιων ισραηλ κατασκοπευσαι την γην 3 και απεστειλεν ο βασιλευς ιεριχω και ειπεν προς ρααβ λεγων εξαγαγε τους ανδρας τους εισπεπορευμενους εις την οικιαν σου την νυκτα κατασκοπευσαι γαρ την γην ηκασιν 4 και λαβουσα η γυνη τους ανδρας εκρυψεν αυτους και ειπεν αυτοις λεγουσα εισεληλυθασις προς με οι ανδρες 5 ως δε η πυλη εκλειετο εν τω σκοτει και οι ανδρες εξηλθον ουκ επισταμαι που πεπορευνται καταδιωξατε οπισω αυτων ει καταλημψεσθε αυτους 6 αυτη δε ανεβιβασεν αυτους επι το δωμα και εκρυψεν αυτους εν τη λिनοκαλαμη τη εστοιβασμενη αυτη επι του δωματος 7 και οι ανδρες κατεδιωξαν οπισω αυτων οδον την επι του ιορδανου επι τας διαβασεις και η πυλη εκλεισθη και εγενετο ως εξηλθοσαν οι διωκοντες οπισω αυτων 8 και αυτοι δε πριν η κοιμηθηναι αυτους και αυτη ανεβη επι το δωμα προς αυτους 9 και ειπεν προς αυτους επισταμαι οτι δεδωκεν υμιν κυριος την γην επιπεπτωκεν γαρ ο φοβος υμων εφ' ημας 10 ακηκοαμεν γαρ οτι κατεξηρανεν κυριος ο θεος την ερυθραν θαλασσαν απο προσωπου υμων οτε εξεπορευεσθε εκ γης αιγυπτου και οσα εποησεν τοις δυσι βασιλευσιν των αμορραιων οι ησαν περαν του ιορδανου τω σην και ωγ ους εξωλεθρευσατε αυτους 11 και ακουσαντες ημεις εξεστημεν τη καρδια ημων και ουκ εστη ετι πνευμα εν ουδενι ημων απο προσωπου υμων οτι κυριος ο θεος υμων θεος εν ουρανω ανω και επι της γης κατω 12 και νυν ομοσατε μοι κυριον τον θεον οτι ποιω υμιν ελεος και ποιησετε και υμεις ελεος εν τω οικω του πατρος μου 13 και ζωγησετε τον οικον του πατρος μου και την μητερα μου και τους αδελφους μου και παντα τον οικον μου και παντα οσα εστιν αυτοις και εξελεισθε την ψυχην μου εκ θανατου 14 και ειπαν αυτη οι ανδρες η ψυχη ημων ανθ' υμων εις θανατον και αυτη ειπεν ως αν παραδω κυριος υμιν την πολιν ποιησετε εις εμε ελεος και αληθειαν 15 και κατεχαλασεν αυτους δια της θυριδος 16 και ειπεν αυτοις εις την ορεινην απελθετε μη συναντησωσιν υμιν οι καταδιωκοντες και κρυβησεσθε εκει τρεις ημερας εως αν αποστρεψωσιν οι καταδιωκοντες οπισω υμων και μετα ταυτα απελευσεσθε εις την οδον υμων 17 και ειπαν οι ανδρες προς αυτην αθωοι εσμεν τω ορκω σου τουτω 18 ιδου ημεις εισπορευομεθα εις μερος της πολεως και θησεις το σημειον το σπαρτιον το κοκκινον τουτο εκδησεις εις την θυριδα δι' ης κατεβιβασας ημας δι' αυτης τον δε πατερα σου και την μητερα

σου και τους αδελφους σου και παντα τον οικον του πατρος σου συναξεις προς σεαυτην εις την οικιαν σου 19 και εσται πας ος αν εξελθη την θυραν της οικιας σου εξω ενοχος εαυτω εσται ημεις δε αδωοι τω ορκω σου τουτω και οσοι εαν γενωνται μετα σου εν τη οικια σου ημεις ενοχοι εσομεθα 20 εαν δε τις ημας αδικηση η και αποκαλυψη τους λογους ημων τουτους εσομεθα αδωοι τω ορκω σου τουτω 21 και ειπεν αυτοις κατα το ρημα υμων ουτως εστω και εξαπεστειλεν αυτους 22 και επορευθησαν και ηλθουσιν εις την ορεινην και κατεμειναν εκει τρεις ημερας και εξεζητησαν οι καταδιωκοντες πασας τας οδους και ουχ ευροσαν 23 και υπεστρεψαν οι δυο νεανισκοι και κατεβησαν εκ του ορους και διεβησαν προς ιησουν υιον ναυη και διηγησαντο αυτω παντα τα συμβεβηκοτα αυτοις 24 και ειπαν προς ιησουν οτι παρεδωκεν κυριος πασαν την γην εν χειρι ημων και κατεπτηκεν πας ο κατοικων την γην εκεινην αφ' ημων

Chapter 3

1 και ωρθρισεν ιησους το πρωι και απηραν εκ σαττιν και ηλθουσιν εως του ιορδανου και κατελυσαν εκει προ του διαβηναι 2 και εγενετο μετα τρεις ημερας διηλθον οι γραμματεις δια της παρεμβολης 3 και ενετειλαντο τω λαω λεγοντες οταν ιδητε την κιβωτον της διαθηκης κυριου του θεου ημων και τους ιερεις ημων και τους λευιτας αιροντας αυτην απαρειτε απο των τοπων υμων και πορευεσθε οπισω αυτης 4 αλλα μακραν εστω ανα μεσον υμων και εκεινης οσον δισχιλιους πηχεις στησεσθε μη προσεγγισητε αυτην ε' επιστησθε την οδον ην πορευεσθε αυτην ου γαρ πεπορευσθε την οδον απ' εχθες και τριτης ημερας 5 και ειπεν ιησους τω λαω αγνισασθε εις αυριον οτι αυριον ποιησει εν υμιν κυριος θαυμαστα 6 και ειπεν ιησους τοις ιερευσιν αρατε την κιβωτον της διαθηκης κυριου και προπορευεσθε του λαου και ηραν οι ιερεις την κιβωτον της διαθηκης κυριου και επορευοντο εμπροσθεν του λαου 7 και ειπεν κυριος προς ιησουν εν τη ημερα ταυτη αρχομαι υψωσαι σε κατενωπιον παντων υιων ισραηλ ινα γνωσιν καθοτι ημην μετα μωυση ουτως εσομαι και μετα σου 8 και νυν εντειλαι τοις ιερευσιν τοις αιρουσιν την κιβωτον της διαθηκης λεγων ως αν εισελθητε επι μερους του υδατος του ιορδανου και εν τω ιορδανη στησεσθε 9 και ειπεν ιησους τοις υιοις ισραηλ προσαγαγετε ωδε και ακουσατε το ρημα κυριου του θεου ημων 10 εν τουτω γνωσεσθε οτι θεος ζων εν υμιν και ολεθρευων ολεθρευσει απο προσωπου ημων τον χαναναιον και τον χετταιον και τον φερεζαιον και τον ευαιον και τον αμορραιον και τον γεργεσαιον και τον ιεβουσαιον 11 ιδου η κιβωτος διαθηκης κυριου πασης της γης διαβαινει τον ιορδανην 12 προχειρισασθε υμιν δωδεκα ανδρας απο των υιων ισραηλ ενα αφ' εκαστης φυλης 13 και εσται ως αν καταπαυσωσιν οι ποδες των ιερων των αιροντων την κιβωτον της διαθηκης κυριου πασης της γης εν τω υδατι του ιορδανου

το υδωρ του ιορδανου εκλειψει το δε υδωρ το καταβαινον στησεται 14 και απηρεν ο λαος εκ των σκηνωμάτων αυτων διαβηναι τον ιορδανην οι δε ιερεις ηροσαν την κιβωτον της διαθηκης κυριου προτεροι του λαου 15 ως δε εισεπορευοντο οι ιερεις οι αιροντες την κιβωτον της διαθηκης επι τον ιορδανην και οι ποδες των ιερεων των αιροντων την κιβωτον της διαθηκης κυριου εβαφησαν εις μερος του υδατος του ιορδανου ο δε ιορδανης επληρου καθ' ολην την κρηπιδα αυτου ωσει ημεραι θερισμου πυρων 16 και εστη τα υδατα τα καταβαινοντα ανωθεν εστη πηγμα εν αφεστηκος μακραν σφοδρα σφοδρως εως μερους καριαδιαριμ το δε καταβαινον κατεβη εις την θαλασσαν αραβα θαλασσαν αλος εως εις το τελος εξελιπεν και ο λαος εισηκει απεναντι ιεριχω 17 και εστησαν οι ιερεις οι αιροντες την κιβωτον της διαθηκης κυριου επι ξηρας εν μεσω του ιορδανου και παντες οι υιοι ισραηλ διεβαινον δια ξηρας εως συνετελεσεν πας ο λαος διαβαινων τον ιορδανην

Chapter 4

1 και επει συνετελεσεν πας ο λαος διαβαινων τον ιορδανην και ειπεν κυριος τω ιησοι λεγων 2 παραλαβων ανδρας απο του λαου ενα αφ' εκαστης φυλης 3 συνταξον αυτοις λεγων ανελεσθε εκ μεσου του ιορδανου ετοιμους δωδεκα λιθους και τουτους διακομισαντες αμα υμιν αυτοις θετε αυτους εν τη στρατοπεδεια υμων ου εαν παρεμβαλητε εκει την νυκτα 4 και ανακαλεσαμενος ιησους δωδεκα ανδρας των ενδοξων απο των υιων ισραηλ ενα αφ' εκαστης φυλης 5 ειπεν αυτοις προσαγαγετε εμπροσθεν μου προ προσωπου κυριου εις μεσον του ιορδανου και ανελομενος εκειθεν εκαστος λιθον αρατω επι των ωμων αυτου κατα τον αριθμον των δωδεκα φυλων του ισραηλ 6 ινα υπαρχωσιν υμιν ουτοι εις σημειον κειμενον δια παντος ινα οταν ερωτα σε ο υιος σου αυριον λεγων τι εισιν οι λιθοι ουτοι υμιν 7 και συ δηλωσεις τω υιω σου λεγων οτι εξελιπεν ο ιορδανης ποταμος απο προσωπου κιβωτου διαθηκης κυριου πασης της γης ως διεβαινεν αυτον και εσονται οι λιθοι ουτοι υμιν μνημοσυνον τοις υιοις ισραηλ εως του αιωνος 8 και εποιησαν ουτως οι υιοι ισραηλ καθοτι ενετειλατο κυριος τω ιησοι και λαβοντες δωδεκα λιθους εκ μεσου του ιορδανου καθαπερ συνεταξεν κυριος τω ιησοι εν τη συντελεια της διαβασεως των υιων ισραηλ και διεκομισαν αμα εαυτοις εις την παρεμβολην και απεδηκαν εκει 9 εστησεν δε ιησους και αλλους δωδεκα λιθους εν αυτω τω ιορδανη εν τω γενομενω τοπω υπο τους ποδας των ιερεων των αιροντων την κιβωτον της διαθηκης κυριου και εισιν εκει εως της σημερον ημερας 10 εισηκεισαν δε οι ιερεις οι αιροντες την κιβωτον της διαθηκης εν τω ιορδανη εως ου συνετελεσεν ιησους παντα α ενετειλατο κυριος αναγγειλαι τω λαω και εσπευσεν ο λαος και διεβησαν 11 και εγενετο ως συνετελεσεν πας ο λαος διαβηναι και διεβη η κιβωτος της διαθηκης κυριου και οι λιθοι εμπροσθεν αυτων 12 και διεβησαν οι υιοι

ρουβην και οι υιοι γαδ και οι ημισεις φυλης μανασση διεσκευασμενοι εμπροσθεν των υιων ισραηλ καθαπερ ενετειλατο αυτοις μωυσης 13 τετρακισμυριοι ευζωνοι εις μαχην διεβησαν εναντιον κυριου εις πολεμον προς την ιεριχω πολιν 14 εν εκεινη τη ημερα ηυξησεν κυριος τον ιησουν εναντιον παντος του γενους ισραηλ και εφοβουντο αυτον ωσπερ μωυσην οσον χρονον εζη 15 και ειπεν κυριος τω ιησοι λεγων 16 εντειλαι τοις ιερευσιν τοις αιρουσιν την κιβωτον της διαθηκης του μαρτυριου κυριου εκβηναι εκ του ιορδανου 17 και ενετειλατο ιησους τοις ιερευσιν λεγων εκβητε εκ του ιορδανου 18 και εγενετο ως εξεβησαν οι ιερεις οι αιροντες την κιβωτον της διαθηκης κυριου εκ του ιορδανου και εδηκαν τους ποδας επι της γης ωρμησεν το υδωρ του ιορδανου κατα χωραν και επορευετο καθα εχδες και τριτην ημεραν δι' ολης της κρηπιδος 19 και ο λαος ανεβη εκ του ιορδανου δεκατη του μηνος του πρωτου και κατεστρατοπεδευσαν οι υιοι ισραηλ εν γαλγαλοις κατα μερος το προς ηλιου ανατολας απο της ιεριχω 20 και τους δωδεκα λιθους τουτους ους ελαβεν εκ του ιορδανου εστησεν ιησους εν γαλγαλοις 21 λεγων οταν ερωτωσιν υμας οι υιοι υμων λεγοντες τι εισιν οι λιθοι ουτοι 22 αναγγειλατε τοις υιοις υμων οτι επι ξηρας διεβη ισραηλ τον ιορδανην 23 αποξηραναντος κυριου του θεου ημων το υδωρ του ιορδανου εκ του εμπροσθεν αυτων μεχρι ου διεβησαν καθαπερ εποιησεν κυριος ο θεος ημων την ερυθραν θαλασσαν ην απεξηρανεν κυριος ο θεος ημων εμπροσθεν ημων εως παρηλθομεν 24 οπως γνωσιν παντα τα εθνη της γης οτι η δυναμις του κυριου ισχυρα εστιν και ινα υμεις σεβησθε κυριον τον θεον υμων εν παντι χρονω

Chapter 5

1 και εγενετο ως ηκουσαν οι βασιλεις των αμορραιων οι ησαν περαν του ιορδανου και οι βασιλεις της φοινικης οι παρα την θαλασσαν οτι απεξηρανεν κυριος ο θεος τον ιορδανην ποταμον εκ των εμπροσθεν των υιων ισραηλ εν τω διαβαινειν αυτους και ετακησαν αυτων αι διανοiai και κατεπلاغησαν και ουκ ην εν αυτοις φρονησις ουδεμια απο προσωπου των υιων ισραηλ 2 υπο δε τουτον τον καιρον ειπεν κυριος τω ιησοι ποιησον σεαυτω μαχαιρας πετρινας εκ πετρας ακροτομου και καθισας περιεμε τους υιους ισραηλ 3 και εποιησεν ιησους μαχαιρας πετρινας ακροτομους και περιετεμεν τους υιους ισραηλ επι του καλουμενου τοπου βουνος των ακροβυστιων 4 ον δε τροπον περιεκαθαρεν ιησους τους υιους ισραηλ οσοι ποτε εγενοντο εν τη οδω και οσοι ποτε απεριτμητοι ησαν των εξεληλυθωτων εξ αιγυπτου 5 παντας τουτους περιετεμεν ιησους 6 τεσσαρακοντα γαρ και δυο ετη ανεστραπται ισραηλ εν τη ερημω τη μαδβαριτιδι διο απεριτμητοι ησαν οι πλειστοι αυτων των μαχιμων των εξεληλυθωτων εκ γης αιγυπτου οι απειδησαντες των εντολων του θεου οis και διωρισεν μη ιδειν αυτους την γην ην ωμοσεν

κυριος τοις πατρασιν αυτων δουναι ημιν γην ρεουσαν γαλα και μελι 7 αντι δε τουτων αντικατεστησεν τους υιους αυτων ους ιησους περιετεμεν δια το αυτους γεγενησθαι κατα την οδον απεριτμητους 8 περιτμηθεντες δε ησυχιαν ειχον αυτοδι καθημενοι εν τη παρεμβολη εως υγιασθησαν 9 και ειπεν κυριος τω ιησοι υιω ναυη εν τη σημερον ημερα αφειλον τον ονειδισμον αιγυπτου αφ' υμων και εκαλεσεν το ονομα του τοπου εκεινου γαλγαλα 10 και εποιησαν οι υιοι ισραηλ το πασχα τη τεσσαρεσκαιδεκατη ημερα του μηνος απο εσπερας επι δυσμων ιεριχω εν τω περαν του ιορδανου εν τω πεδιω 11 και εφαγοςαν απο του σιτου της γης αζυμα και νεα εν ταυτη τη ημερα 12 εξελιπεν το μαννα μετα το βεβρωκεναι αυτους εκ του σιτου της γης και ουκετι υπηρχεν τοις υιοις ισραηλ μαννα εκαρπισαντο δε την χωραν των φοινικων εν τω ενιαυτω εκεινω 13 και εγενετο ως ην ιησους εν ιεριχω και αναβλεψας τοις οφθαλμοις ειδεν ανθρωπον εστηκοτα εναντιον αυτου και η ρομφαια εσπασμενη εν τη χειρι αυτου και προσελθων ιησους ειπεν αυτω ημετερος ει η των υπεναντιων 14 ο δε ειπεν αυτω εγω αρχιστρατηγος δυναμεως κυριου νυνι παραγεγονα και ιησους επεσεν επι προσωπον επι την γην και ειπεν αυτω δεσποτα τι προστασσεις τω σω οικετη 15 και λεγει ο αρχιστρατηγος κυριου προς ιησουν λυσαι το υποδημα εκ των ποδων σου ο γαρ τοπος εφ' ω συ εστηκας αγιος εστιν

Chapter 6

1 και ιεριχω συγκεκλεισμενη και ωχυρωμενη και ουδεις εξεπορευετο εξ αυτης ουδε εισεπορευετο 2 και ειπεν κυριος προς ιησουν ιδου εγω παραδιδωμι υποχειριον σου την ιεριχω και τον βασιλεα αυτης τον εν αυτη δυνατους οντας εν ισχυι 3 συ δε περιστησον αυτη τους μαχιμους κυκλω 5 και εσται ως αν σαλπισητε τη σαλπιγγι ανακραγετω πας ο λαος αμα και ανακραγοντων αυτων πεσειται αυτοματα τα τειχη της πολεως και εισελευσεται πας ο λαος ορμησας εκαστος κατα προσωπον εις την πολιν 6 και εισηλθεν ιησους ο του ναυη προς τους ιερεις 7 και ειπεν αυτοις λεγων παραγγειλατε τω λαω περιελθειν και κυκλωσαι την πολιν και οι μαχιμοι παραπορευεσθωσαν ενωπλισμενοι εναντιον κυριου 8 και επτα ιερεις εχοντες επτα σαλπιγγας ιερας παρελθετωσαν ωσαντως εναντιον του κυριου και σημαινετωσαν ευτονως και η κιβωτος της διαθηκης κυριου επακολουθειτω 9 οι δε μαχιμοι εμπροσθεν παραπορευεσθωσαν και οι ιερεις οι ουραγουντες οπισω της κιβωτου της διαθηκης κυριου πορευομενοι και σαλπιζοντες 10 τω δε λαω ενετειλατο ιησους λεγων μη βοατε μηδε ακουσατω μηδεις υμων την φωνην εως αν ημεραν αυτος διαγγειλη αναβοησαι και τοτε αναβοησετε 11 και περιελθουσα η κιβωτος της διαθηκης του θεου την πολιν ευθεως απηλθεν εις την παρεμβολην και εκοιμηθη εκει 12 και τη ημερα τη δευτερα ανεστη ιησους το πρωι και ηραν οι ιερεις την κιβωτον

της διαθηκης κυριου 13 και οι επτα ιερεις οι φεροντες τας σαλπιγγας τας επτα προεπορευοντο εναντιον κυριου και μετα ταυτα εισεπορευοντο οι μαχιμοι και ο λοιπος οχλος οπισθε της κιβωτου της διαθηκης κυριου και οι ιερεις εσαλπισανταις σαλπιγξι και ο λοιπος οχλος απας περιεκυκλωσε την πολιν εγγυθεν 14 και απηλθεν παλιν εις την παρεμβολην ουτως εποιει επι εξ ημερας 15 και τη ημερα τη εβδομη ανεστησαν ορθρου και περιηλθοσαν την πολιν εξακις 16 και τη περι-οδω τη εβδομη εσαλπισαν οι ιερεις και ειπεν ιησους τοις υιοις ισραηλ κεκραξατε παρεδωκεν γαρ κυριος υμιν την πολιν 17 και εσται η πολις αναθεμα αυτη και παντα οσα εστιν εν αυτη κυριω σαβαωθ πλην ρααβ την πορνην περιποιησασθε αυτην και οσα εστιν εν τω οικω αυτης 18 αλλα υμεις φυλαξασθε σφοδρα απο του αναθεματος μηποτε ενθυμηθεντες υμεις αυτοι λαβητε απο του αναθεματος και ποιησητε την παρεμβολην των υιων ισραηλ αναθεμα και εκτριψητε ημας 19 και παν αργυριον η χρυσιον η χαλκος η σιδηρος αγιον εσται τω κυριω εις θησαυρον κυριου εισενεχθησεται 20 και εσαλπισανταις σαλπιγξιν οι ιερεις ως δε ηκουσεν ο λαος την φωνην των σαλπιγγων ηλαλαξεν πας ο λαος αμα αλαλαγμω μεγαλω και ισχυρω και επεσεν απαν το τειχος κυκλω και ανεβη πας ο λαος εις την πολιν 21 και ανεθεματισεν αυτην ιησους και οσα ην εν τη πολει απο ανδρος και εως γυναικος απο νεανισκου και εως πρεσβυτου και εως μοσχου και υποζυγιου εν στοματι ρομφαιας 22 και τοις δυσιν νεανισκοις τοις κατασκοπευσασιν ειπεν ιησους εισελθατε εις την οικιαν της γυναικος και εξαγαγετε αυτην εκειθεν και οσα εστιν αυτη 23 και εισηλθον οι δυο νεανισκοι οι κατασκοπευσαντες την πολιν εις την οικιαν της γυναικος και εξηγαγosan ρααβ την πορνην και τον πατερα αυτης και την μητερα αυτης και τους αδελφους αυτης και παντα οσα ην αυτη και πασαν την συγγενειαν αυτης και κατεστησαν αυτην εξω της παρεμβολης ισραηλ 24 και η πολις ενεπρησθη εμπυρισμω συν πασιν τοις εν αυτη πλην αργυριου και χρυσιου και χαλκου και σιδηρου εδωκαν εις θησαυρον κυριου εισενεχθηναι 25 και ρααβ την πορνην και παντα τον οικον τον πατρικον αυτης εξωγρησεν ιησους και κατωκησεν εν τω ισραηλ εως της σημερον ημερας διοτι εκρυψεν τους κατασκοπευσαντας ους απεστειλεν ιησους κατασκοπευσαι την ιεριχω 26 και ωρχισεν ιησους εν τη ημερα εκεινη εναντιον κυριου λεγων επικαταρατος ο ανθρωπος ος οικοδομησει την πολιν εκεινην εν τω πρωτοτοκω αυτου θεμελιωσει αυτην και εν τω ελαχιστω αυτου επιστησει τας πυλας αυτης και ουτως εποιησεν οζαν ο εκ βαιθλ εν τω αβιρων τω πρωτοτοκω εθεμελιωσεν αυτην και εν τω ελαχιστω διασωθεντι επεστησεν τας πυλας αυτης 27 και ην κυριος μετα ιησου και ην το ονομα αυτου κατα πασαν την γην

Chapter 7

1 και επλημμελησαν οι υιοι ισραηλ πλημμελειαν μεγαλην και ενοσφισαντο απο του αναθεματος και ελαβεν αχαρ υιος χαρμι υιου ζαμβρι υιου ζαρα εκ της φυλης ιουδα απο του αναθεματος και εδυμωθη οργη κυριος τοις υιοις ισραηλ 2 και απεστειλεν ιησους ανδρας εις γαι η εστιν κατα βαιθλ λεγων κατασκεψασθε την γαι και ανεβησαν οι ανδρες και κατεσκεψαντο την γαι 3 και ανεστρεψαν προς ιησουν και ειπαν προς αυτον μη αναβητω πας ο λαος αλλ' ως διςχιλιοι η τριςχιλιοι ανδρες αναβητωσαν και εκπολιορκησατωσαν την πολιν μη αναγαγης εκει τον λαον παντα ολιγοι γαρ εισιν 4 και ανεβησαν ωσει τριςχιλιοι ανδρες και εφυγον απο προσωπου των ανδρων γαι 5 και απεκτειναν απ' αυτων ανδρες γαι εις τριακοντα και εξ ανδρας και κατεδιωξαν αυτους απο της πυλης και συνετριψαν αυτους επι του καταφερους και επτοηθη η καρδια του λαου και εγενετο ωσπερ υδωρ 6 και διερρηξεν ιησους τα ιματια αυτου και επεσεν ιησους επι την γην επι προσωπον εναντιον κυριου εως εσπερας αυτος και οι πρεσβυτεροι ισραηλ και επεβαλοντο χουν επι τας κεφαλας αυτων 7 και ειπεν ιησους δεομαι κυριε ινα τι διεβιβασεν ο παις σου τον λαον τουτον τον ιορδανην παραδουναι αυτον τω αμορραιω απολεσαι ημας και ει κατεμειναμεν και κατωκισθημεν παρα τον ιορδανην 8 και τι ερω επει μετεβαλεν ισραηλ αυχενα απεναντι του εχθρου αυτου 9 και ακουσας ο χαναναιος και παντες οι κατοικουντες την γην περικυκλωσουσιν ημας και εκτριψουσιν ημας απο της γης και τι ποιησεις το ονομα σου το μεγα 10 και ειπεν κυριος προς ιησουν αναστηθι ινα τι τουτο συ πεπτωκας επι προσωπον σου 11 ημαρτηκεν ο λαος και παρεβη την διαθηκην ην διεθεμην προς αυτους και κλειψαντες απο του αναθεματος ενεβαλον εις τα σκευη αυτων 12 ου μη δυνωνται οι υιοι ισραηλ υποστηναι κατα προσωπον των εχθρων αυτων αυχενα επιστρεψουσιν εναντι των εχθρων αυτων οτι εγενηθησαν αναθεμα ου προσθησω ετι ειναι μεδ' υμων εαν μη εξαρητε το αναθεμα εξ υμων αυτων 13 αναστας αγιασον τον λαον και ειπον αγιασθηναι εις αυριον ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ το αναθεμα εν υμιν εστιν ου δυνησεσθε αντιστηναι απεναντι των εχθρων υμων εως αν εξαρητε το αναθεμα εξ υμων 14 και συναχθησεσθε παντες το πρωι κατα φυλας και εσται η φυλη ην αν δειξη κυριος προσαξετε κατα δημους και τον δημον ον εαν δειξη κυριος προσαξετε κατ' οικον και τον οικον ον εαν δειξη κυριος προσαξετε κατ' ανδρα 15 και ος αν ενδειχθη κατακαυθησεται εν πυρι και παντα οσα εστιν αυτω οτι παρεβη την διαθηκην κυριου και εποησεν ανομημα εν ισραηλ 16 και ωρθρισεν ιησους και προσηγαγεν τον λαον κατα φυλας και ενεδειχθη η φυλη ιουδα 17 και προσηχθη κατα δημους και ενεδειχθη δημος ο ζαραι+ και προσηχθη κατα ανδρα 18 και ενεδειχθη αχαρ υιος ζαμβρι υιου ζαρα 19 και ειπεν ιησους τω αχαρ δος δοξαν σημερον τω κυριω θεω ισραηλ και δος την εξομολογησιν και αναγγειλον

μοι τι εποιησας και μη κρυψης απ' εμου 20 και απεκριθη αχαρ τω ιησοι και ειπεν αληθως ημαρτον εναντιον κυριου θεου ισραηλ ουτως και ουτως εποιησα 21 ειδον εν τη προνομη ψιλην ποικιλην καλην και διακοσια διδραχμα αργυριου και γλωσσαν μιαν χρυσην πεντηκοντα διδραχμων και ενδυμηθεις αυτων ελαβον και ιδου αυτα εγκεκρυπται εν τη γη εν τη σκηνη μου και το αργυριον κεκρυπται υποκατω αυτων 22 και απεστειλεν ιησους αγγελους και εδραμον εις την σκηνην εις την παρεμβολην και ταυτα ην εγκεκρυμμενα εις την σκηνην και το αργυριον υποκατω αυτων 23 και εξηνεγκαν αυτα εκ της σκηνης και ηνεγκαν προς ιησουν και τους πρεσβυτερους ισραηλ και εθηκαν αυτα εναντι κυριου 24 και ελαβεν ιησους τον αχαρ υιον ζαρα και ανηγαγεν αυτον εις φαραγγα αχωρ και τους υιους αυτου και τας θυγατερας αυτου και τους μοσχους αυτου και τα υποζυγια αυτου και παντα τα προβατα αυτου και την σκηνην αυτου και παντα τα υπαρχοντα αυτου και πας ο λαος μετ' αυτου και ανηγαγεν αυτους εις εμεκαχωρ 25 και ειπεν ιησους τω αχαρ τι ωλεθρευσας ημας εξολεθρευσαι σε κυριος καθα και σημερον και ελιθοβολησαν αυτον λιθοις πας ισραηλ 26 και επεστησαν αυτω σωρον λιθων μεγαν και επαυσατο κυριος του θυμου της οργης δια τουτο επωνομασεν αυτο εμεκαχωρ εως της ημερας ταυτης

Chapter 8

1 και ειπεν κυριος προς ιησουν μη φοβηθης μηδε δειλιασης λαβε μετα σου τους ανδρας παντας τους πολεμιστας και αναστας αναβηθι εις γαι ιδου δεδωκα εις τας χειρας σου τον βασιλεα γαι και την γην αυτου 2 και ποιησεις την γαι ον τροπον εποιησας την ιεριχω και τον βασιλεα αυτης και την προνομη των κτηνων προνομευσεις σεαυτω καταστησον δε σεαυτω ενεδρα τη πολει εις τα οπισω 3 και ανεστη ιησους και πας ο λαος ο πολεμιστης ωστε αναβηναι εις γαι επελεξεν δε ιησους τριακοντα χιλιαδας ανδρων δυνατους εν ισχυι και απεστειλεν αυτους νυκτος 4 και ενετειλατο αυτοις λεγων υμεις ενεδρευσατε οπισω της πολεως μη μακραν γινεσθε απο της πολεως και εσεσθε παντες ετοιμοι 5 και εγω και παντες οι μετ' εμου προσαξομεν προς την πολιν και εσται ως αν εξελθωσιν οι κατοικοουντες γαι εις συναντησιν ημιν καθαπερ και πρωην και φευξομεθα απο προσωπου αυτων 6 και ως αν εξελθωσιν οπισω ημων αποσπασομεν αυτους απο της πολεως και ερουσιν φευγουσιν ουτοι απο προσωπου ημων ον τροπον και εμπροσθεν 7 υμεις δε εξαναστησεσθε εκ της ενεδρας και πορευσεσθε εις την πολιν 8 κατα το ρημα τουτο ποιησετε ιδου εντεταλμαι υμιν 9 και απεστειλεν αυτους ιησους και επορευθησαν εις την ενεδραν και ενεκαδισαν ανα μεσον βαιθηλ και ανα μεσον γαι απο θαλασσης της γαι 10 και ορθρισας ιησους το πρωι επεσκεψατο τον λαον και ανεβησαν αυτος και οι πρεσβυτεροι κατα προσωπον του λαου επι γαι 11 και πας

ο λαος ο πολεμιστης μετ' αυτου ανεβησαν και πορευομενοι ηλθον εξ εναντιας της πολεως απ' ανατολων 12 και τα ενεδρα της πολεως απο θαλασσης 14 και εγενετο ως ειδεν βασιλευς γαι εσπευσεν και εξηλθεν εις συναντησιν αυτοις επ' ευθειας εις τον πολεμον αυτος και πας ο λαος ο μετ' αυτου και αυτος ουκ ηδει οτι ενεδρα αυτω εστιν οπισω της πολεως 15 και ειδεν και ανεχωρησεν ιησους και ισραηλ απο προσωπου αυτων 16 και κατεδιωξαν οπισω των υιων ισραηλ και αυτοι απεστησαν απο της πολεως 17 ου κατελειφθη ουθεις εν τη γαι ος ου κατεδιωξεν οπισω ισραηλ και κατελιπον την πολιν ανεωγμενην και κατεδιωξαν οπισω ισραηλ 18 και ειπεν κυριος προς ιησουν εκτεινον την χειρα σου εν τω γαισω τω εν τη χειρι σου επι την πολιν εις γαρ τας χειρας σου παραδεδωκα αυτην και τα ενεδρα εξαναστησονται εν ταχει εκ του τοπου αυτων και εξετεινεν ιησους την χειρα αυτου τον γαισον επι την πολιν 19 και τα ενεδρα εξανεστησαν εν ταχει εκ του τοπου αυτων και εξηλθosan οτε εξετεινεν την χειρα και ηλθosan επι την πολιν και κατελαβοντο αυτην και σπευσαντες ενεπρησαν την πολιν εν πυρι 20 και περιβλεψαντες οι κατοικοι γαι εις τα οπισω αυτων και εθεωρουν καπνον αναβαινοντα εκ της πολεως εις τον ουρανον και ουκετι ειχον που φυγωσιν ωδε η ωδε 21 και ιησους και πας ισραηλ ειδον οτι ελαβον τα ενεδρα την πολιν και οτι ανεβη ο καπνος της πολεως εις τον ουρανον και μεταβαλομενοι επαταξαν τους ανδρας της γαι 22 και ουτοι εξηλθosan εκ της πολεως εις συναντησιν και εγενηθησαν ανα μεσον της παρεμβολης ουτοι εντευθεν και ουτοι εντευθεν και επαταξαν εως του μη καταλειφθηναι αυτων σεσωσμενον και διαπεφευγοτα 23 και τον βασιλεα της γαι συνελαβον ζωντα και προσηγαγον αυτον προς ιησουν 24 και ως επαυσαντο οι υιοι ισραηλ αποκτενοντες παντας τους εν τη γαι τους εν τοις πεδιοις και εν τω ορει επι της καταβασεως ου κατεδιωξαν αυτους απ' αυτης εις τελος και απεστρεψεν ιησους εις γαι και επαταξεν αυτην εν στοματι ρομφαιας 25 και εγενηθησαν οι πεσοντες εν τη ημερα εκεινη απο ανδρος και εως γυναικος δωδεκα χιλιαδες παντας τους κατοικουντας γαι 27 πλην των κτηνων και των σκυλων των εν τη πολει παντα α επρονομευσαν οι υιοι ισραηλ κατα προσταγμα κυριου ον τροπον συνεταξεν κυριος τω ιησοι 28 και ενεπυρισεν ιησους την πολιν εν πυρι χωμα αοικητον εις τον αιωνα εδηκεν αυτην εως της ημερας ταυτης 29 και τον βασιλεα της γαι εκρεμασεν επι ξυλου διδυμου και ην επι του ξυλου εως εσπερας και επιδυνοντος του ηλιου συνεταξεν ιησους και καθειλοσαν αυτου το σωμα απο του ξυλου και ερριψαν αυτον εις τον βοθρον και επεστησαν αυτω σωρον λιθων εως της ημερας ταυτης

Chapter 9

1 ὡς δ' ἤκουσαν οἱ βασιλεῖς τῶν ἀμορραίων οἱ ἐν τῷ περὶ τοῦ ἰορδάνου οἱ ἐν τῇ ὄρεινῃ καὶ οἱ ἐν τῇ πεδινῇ καὶ οἱ ἐν πάσῃ τῇ παραλίᾳ τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης καὶ οἱ πρὸς τῷ ἀντιλίβανῳ καὶ οἱ χετταῖοι καὶ οἱ χαναναῖοι καὶ οἱ φερεζαῖοι καὶ οἱ ευαῖοι καὶ οἱ ἀμορραῖοι καὶ οἱ γεργεσαῖοι καὶ οἱ ἰεβουσαῖοι 2 συνήλθον ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐκπολεμῆσαι ἰησοῦν καὶ ἰσραὴλ ἀμὰ πάντες 2 τότε ὠκοδομήσεν ἰησοῦς θυσιάστηριον κυρίῳ τῷ θεῷ ἰσραὴλ ἐν ὄρει γαίβαλ 2 καθότι ἐνετείλατο μωσῆς ὁ θεράπων κυρίου τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ καθὰ γέγραπται ἐν τῷ νόμῳ μωσῆς θυσιάστηριον λίθων ὀλοκλήρων ἐφ' οὓς οὐκ ἐπεβλήθη σιδηρὸς καὶ ἀνεβίβασεν ἐκεῖ ὀλοκαυτώματα κυρίῳ καὶ θυσίαν σωτηρίου 2 καὶ ἐγράψεν ἰησοῦς ἐπὶ τῶν λίθων τὸ δευτερονόμιον νόμον μωσῆς ὃν ἐγράψεν ἐνώπιον υἱῶν ἰσραὴλ 2 καὶ πᾶς ἰσραὴλ καὶ οἱ πρεσβύτεροι αὐτῶν καὶ οἱ δικασταὶ καὶ οἱ γραμματεῖς αὐτῶν παρεπορεύοντο ἐνθέν καὶ ἐνθέν τῆς κιβωτοῦ ἀπεναντί καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ λευῖται ἦραν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου καὶ ὁ προσηλύτος καὶ ὁ αὐτοχθὼν οἱ ἦσαν ἡμισὺ πλησίον ὄρους γαριζὶν καὶ οἱ ἦσαν ἡμισὺ πλησίον ὄρους γαίβαλ καθότι ἐνετείλατο μωσῆς ὁ θεράπων κυρίου εὐλογῆσαι τὸν λαὸν ἐν πρώτοις 2 καὶ μετὰ ταῦτα οὕτως ἀνεγνώ ἰησοῦς πάντα τὰ ῥήματα τοῦ νόμου τούτου τὰς εὐλογίας καὶ τὰς καταράς κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ μωσῆς 2 οὐκ ἦν ῥῆμα ἀπὸ πάντων ὧν ἐνετείλατο μωσῆς τῷ ἰησοῖ ὁ οὐκ ἀνέγνω ἰησοῦς εἰς τὰ ὥτα πάσης ἐκκλησίας υἱῶν ἰσραὴλ τοῖς ἀνδράσιν καὶ ταῖς γυναιξὶν καὶ τοῖς παιδίοις καὶ τοῖς προσηλύτοις τοῖς προσπορευομένοις τῷ ἰσραὴλ 3 καὶ οἱ κατοικοῦντες γαβῶν ἤκουσαν πάντα ὅσα ἐποίησεν κύριος τῇ ἱεριχῇ καὶ τῇ γαίᾳ 4 καὶ ἐποίησαν καὶ γε αὐτοὶ μετὰ πανουργίας καὶ ἐλθόντες ἐπεσιτίσαντο καὶ ἡτοιμάσαντο καὶ λαβόντες σάκκους παλαιούς ἐπὶ τῶν ὀνῶν αὐτῶν καὶ ἀσκούς οἴνου παλαιούς καὶ κατεργωγὸς ἀποδεδεμένους 5 καὶ τὰ κοῖλα τῶν υποδημάτων αὐτῶν καὶ τὰ σανδάλια αὐτῶν παλαιὰ καὶ καταπεπελματωμένα ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν καὶ τὰ ἱμάτια αὐτῶν πεπαλαιωμένα ἐπάνω αὐτῶν καὶ ὁ ἄρτος αὐτῶν τοῦ ἐπισιτισμοῦ ξηρὸς καὶ εὐρωτίων καὶ βεβρωμένος 6 καὶ ἦλθον πρὸς ἰησοῦν εἰς τὴν παρεμβολὴν ἰσραὴλ εἰς γαλγαλὰ καὶ εἶπαν πρὸς ἰησοῦν καὶ ἰσραὴλ ἐκ γῆς μακροθὲν ἤκαμεν καὶ νῦν διαθεσθε ἡμῖν διαθήκην 7 καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ πρὸς τὸν χορραῖον ὅρα μὴ ἐν ἐμοὶ κατοικεῖς καὶ πῶς σοὶ διαθῶμαι διαθήκην 8 καὶ εἶπαν πρὸς ἰησοῦν οἰκεταὶ σου ἐσμεν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ἰησοῦς ποθεν ἐστε καὶ ποθεν παραγεγονάτε 9 καὶ εἶπαν ἐκ γῆς μακροθὲν σφοδρὰ ἤκασιν οἱ παῖδες σου ἐν ὀνοματί κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἀκηχοάμεν γὰρ τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ ὅσα ἐποίησεν ἐν αἰγύπτῳ 10 καὶ ὅσα ἐποίησεν τοῖς βασιλευσὶν τῶν ἀμορραίων οἱ ἦσαν περὶ τοῦ ἰορδάνου τῶν σῶν βασιλεῖς ἐσεβῶν καὶ τῷ ὧγ βασιλεὶ τῆς βασαν ὅς κατῶκει ἐν ἀσταρῶθ καὶ ἐν ἐδραῖ+ν 11 καὶ ἀκούσαντες εἶπαν πρὸς ἡμᾶς οἱ πρεσβύτεροι ἡμῶν καὶ πάντες

οι κατοικουντες την γην ημων λεγοντες λαβετε εαυτοις επισιτισμον εις την οδον και πορευθητε εις συναντησιν αυτων και ερειτε προς αυτους οικεται σου εσμεν και νυν διαδεσθε ημιν διαθηκην 12 ουτοι οι αρτοι θερμους εφωδιασθημεν αυτους εν τη ημερα η εξηλθομεν παραγενεσθαι προς υμας νυν δε εξηρανθησαν και γεγονασιν βεβρωμενοι 13 και ουτοι οι ασχοι του οινου ους επλησαμεν καινους και ουτοι ερρωγασιν και τα ιματια ημων και τα υποδηματα ημων πεπαλαιωται απο της πολλης οδου σφοδρα 14 και ελαβον οι αρχοντες του επισιτισμου αυτων και κυριον ουκ επηρωτησαν 15 και εποιησεν ιησους προς αυτους ειρηνην και διεδεδετο προς αυτους διαθηκην του διασωσαι αυτους και ωμοσαν αυτοις οι αρχοντες της συναγωγης 16 και εγενετο μετα τρεις ημερας μετα το διαδεσθαι προς αυτους διαθηκην ηκουσαν οτι εγγυθεν αυτων εισιν και οτι εν αυτοις κατοικουσιν 17 και απηραν οι υιοι ισραηλ και ηλθον εις τας πολεις αυτων αι δε πολεις αυτων γαβαων και κεφιρα και βηρωθ και πολις ιαριν 18 και ουκ εμαχεσαντο αυτοις οι υιοι ισραηλ οτι ωμοσαν αυτοις παντες οι αρχοντες κυριον τον θεον ισραηλ και διεγογγυσαν πασα η συναγωγή επι τοις αρχουσιν 19 και ειπαν οι αρχοντες παση τη συναγωγή ημεις ωμοσαμεν αυτοις κυριον τον θεον ισραηλ και νυν ου δυνησομεθα αψασθαι αυτων 20 τουτο ποιησομεν ζωρησαι αυτους και περιποιησομεθα αυτους και ουκ εσται καθ' ημων οργη δια τον ορκον ον ωμοσαμεν αυτοις 21 ζησονται και εσονται ξυλοκοποι και υδροφοροι παση τη συναγωγή καθαπερ ειπαν αυτοις οι αρχοντες 22 και συνεκαλεσεν αυτους ιησους και ειπεν αυτοις δια τι παρελογισασθε με λεγοντες μακραν απο σου εσμεν σφοδρα υμεις δε εγχωριοι εστε των κατοικουντων εν ημιν 23 και νυν επικαταρατοι εστε ου μη εκλιπη εξ υμων δουλος ουδε ξυλοκοπος εμοι και τω θεω μου 24 και απεκριθησαν τω ιησοι λεγοντες ανηγγελη ημιν οσα συνεταξεν κυριος ο θεος σου μωυση τω παιδι αυτου δουναι υμιν την γην ταυτην και εξολεθρευσαι ημας και παντας τους κατοικουντας επ' αυτης απο προσωπου υμων και εφοβηθημεν σφοδρα περι των ψυχων ημων απο προσωπου υμων και εποιησαμεν το πραγμα τουτο 25 και νυν ιδου ημεις υποχειριοι υμιν ως αρεσκει υμιν και ως δοκει υμιν ποιησατε ημιν 26 και εποιησαν αυτοις ουτως και εξειλατο αυτους ιησους εν τη ημερα εκεινη εκ χειρων υιων ισραηλ και ουκ ανειλον αυτους 27 και κατεστησεν αυτους ιησους εν τη ημερα εκεινη ξυλοκοπους και υδροφορους παση τη συναγωγή και τω θυσιαστηριω του θεου δια τουτο εγενοντο οι κατοικουντες γαβαων ξυλοκοποι και υδροφοροι του θυσιαστηριου του θεου εως της σημερον ημερας και εις τον τοπον ον εαν εκλεξηται κυριος

Chapter 10

1 ὡς δὲ ἠκούσεν ἀδωνιβεζέκ βασιλεὺς ἱερουσαλήμ ὅτι ἔλαβεν ἰησοὺς τὴν γαίαν καὶ ἐξώλεθρευσεν αὐτήν ὃν τρόπον ἐποίησαν τὴν ἱερὴν καὶ τὸν βασιλεῖα αὐτῆς οὕτως ἐποίησαν τὴν γαίαν καὶ τὸν βασιλεῖα αὐτῆς καὶ ὅτι αὐτομόλησαν οἱ κατοικοῦντες γαβῶν πρὸς ἰησοῦν καὶ πρὸς ἰσραὴλ 2 καὶ ἐφοβήθησαν ἐν αὐτοῖς σφοδρὰ ἦδει γὰρ ὅτι μεγάλη πόλις γαβῶν ὥσει μία τῶν μητροπόλεων καὶ πάντες οἱ ἄνδρες αὐτῆς ἰσχυροὶ 3 καὶ ἀπεστείλεν ἀδωνιβεζέκ βασιλεὺς ἱερουσαλήμ πρὸς αἰλαμ βασιλεῖα χεβρὼν καὶ πρὸς φιδὼν βασιλεῖα ἱεριμουθ καὶ πρὸς ἰεφθα βασιλεῖα λαχὶς καὶ πρὸς δαβὶρ βασιλεῖα ὁδολλάμ λέγων 4 δεῦτε ἀναβήτε πρὸς ἐμεῖ καὶ βοηθήσατε μοι καὶ ἐκπολεμήσωμεν γαβῶν αὐτομόλησαν γὰρ πρὸς ἰησοῦν καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ 5 καὶ ἀνέβησαν οἱ πεντε βασιλεῖς τῶν ἐβουσαιῶν βασιλεὺς ἱερουσαλήμ καὶ βασιλεὺς χεβρὼν καὶ βασιλεὺς ἱεριμουθ καὶ βασιλεὺς λαχὶς καὶ βασιλεὺς ὁδολλάμ αὐτοὶ καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτῶν καὶ περιεκαθίσαν τὴν γαβῶν καὶ ἐξεπολιορκοῦν αὐτήν 6 καὶ ἀπεστείλαν οἱ κατοικοῦντες γαβῶν πρὸς ἰησοῦν εἰς τὴν παρεμβολὴν ἰσραὴλ εἰς γαλγαλά λέγοντες μὴ ἐκλύσῃς τὰς χεῖρας σου ἀπὸ τῶν παιδῶν σου ἀναβήθι πρὸς ἡμᾶς τὸ ταχὺ καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς καὶ βοηθήσον ἡμῖν ὅτι συνηγμένοι εἰσιν ἐφ’ ἡμᾶς πάντες οἱ βασιλεῖς τῶν ἀμορραίων οἱ κατοικοῦντες τὴν ὀρεινὴν 7 καὶ ἀνέβη ἰησοὺς ἐκ γαλγαλῶν αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστὴς μετ’ αὐτοῦ πᾶς δυνάστης ἐν ἰσχυρί 8 καὶ εἶπεν κυριὸς πρὸς ἰησοῦν μὴ φοβηθῇς αὐτοὺς εἰς γὰρ τὰς χεῖρας σου παραδεδωκα αὐτοὺς οὐχ ὑπολειφθήσεται ἐξ αὐτῶν οὐδεὶς ἐνώπιόν υμῶν 9 καὶ ἐπιπαρεγενέτο ἐπ’ αὐτοὺς ἰησοὺς ἀφνὼ ὅλην τὴν νύκτα εἰδεπορευθὴ ἐκ γαλγαλῶν 10 καὶ ἐξεστήσεν αὐτοὺς κυριὸς ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν ἰσραὴλ καὶ συνετρίψεν αὐτοὺς κυριὸς συνετρίψιν μεγάλην ἐν γαβῶν καὶ κατεδιώξαν αὐτοὺς ὁδὸν ἀναβάσεως ὠρωνὶν καὶ κατεκοπτον αὐτοὺς ἕως ἀζήκα καὶ ἕως μακῆδα 11 ἐν τῷ δὲ φεῦγειν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ἐπὶ τῆς καταβάσεως ὠρωνὶν καὶ κυριὸς ἐπερρίψεν αὐτοῖς λίθους χαλαζῆς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἕως ἀζήκα καὶ ἐγένοντο πλείους οἱ ἀποθάνοντες διὰ τοὺς λίθους τῆς χαλαζῆς ἣ οὓς ἀπεκτείναν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ μαχαίρᾳ ἐν τῷ πολέμῳ 12 τότε ἐλάλησεν ἰησοὺς πρὸς κυρίον ἥ ἡμέρα παρεδωκεν ὁ θεὸς τὸν ἀμορραῖον ὑποχείριον ἰσραὴλ ἡνίκα συνετρίψεν αὐτοὺς ἐν γαβῶν καὶ συνετρίβησαν ἀπὸ προσώπου υἱῶν ἰσραὴλ καὶ εἶπεν ἰησοὺς στήτω ὁ ἥλιος κατὰ γαβῶν καὶ ἡ σελήνη κατὰ φαραγγὰ αἰλῶν 13 καὶ ἐστὴ ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη ἐν στασει ἕως ἡμῦν αὐτὸ ὁ θεὸς τοὺς ἐχθρούς αὐτῶν καὶ ἐστὴ ὁ ἥλιος κατὰ μέσον τοῦ οὐρανοῦ οὐ προεπορευέτο εἰς δύσμᾱς εἰς τέλος ἡμέρας μίας 14 καὶ οὐκ ἐγένετο ἡμέρα τοιαυτή οὐδὲ τὸ πρότερον οὐδὲ τὸ ἐσχάτον ὥστε ἐπακουσάτω θεὸν ἀνθρώπου ὅτι κυριὸς συνεπολέμησεν τῷ ἰσραὴλ 16 καὶ ἐφύγον οἱ πεντε βασιλεῖς οὗτοι καὶ κατεκρύβησαν εἰς τὸ σπηλαῖον τὸ ἐν μακῆδα 17 καὶ ἀπηγγέλη τῷ ἰησοῦ λέγοντες εὐρήνται οἱ πεντε βασιλεῖς κεκρυμ-

μενοι εν τω σπηλαιω τω εν μακηδα 18 και ειπεν ιησους κυλισατε λιθους επι το στομα του σπηλαιου και καταστησατε ανδρας φυλασσειν επ' αυτους 19 υμεις δε μη εστηκατε καταδιωκοντες οπισω των εχθρων υμων και καταλαβετε την ουρα-γιαν αυτων και μη αφητε εισελθειν εις τας πολεις αυτων παρεδωκεν γαρ αυτους κυριος ο θεος ημων εις τας χειρας ημων 20 και εγενετο ως κατεπαυσεν ιησους και πας υιος ισραηλ κοπτοντες αυτους κοπην μεγαλην σφοδρα εως εις τελος και οι διασωζομενοι διεσωθησαν εις τας πολεις τας οχυρας 21 και απεστραφη πας ο λαος προς ιησουν εις μακηδα υγιεις και ουκ εγρυξεν ουθεις των υιων ισραηλ τη γλωσση αυτου 22 και ειπεν ιησους ανοιξατε το σπηλαιον και εξαγαγετε τους πεντε βασιλεις τουτους εκ του σπηλαιου 23 και εξηγαγosan τους πεντε βασιλεις εκ του σπηλαιου τον βασιλεα ιερουσαλημ και τον βασιλεα χεβρων και τον βασιλεα ιεριμουθ και τον βασιλεα λαχis και τον βασιλεα οδολλαμ 24 και επει εξηγαγον αυτους προς ιησουν και συνεκαλεσεν ιησους παντα ισραηλ και τους εναρχομε-νους του πολεμου τους συμπορευομενους αυτω λεγων αυτοις προπορευεσθε και επιθετε τους ποδας υμων επι τους τραχηλους αυτων και προσελθοντες επεδηξαν τους ποδας αυτων επι τους τραχηλους αυτων 25 και ειπεν προς αυτους ιησους μη φοβηθητε αυτους μηδε δειλιασητε ανδριζεσθε και ισχυετε οτι ουτως ποιησει κυριος πασι τοις εχθροις υμων ους υμεις καταπολεμειτε αυτους 26 και απεκτεινεν αυτους ιησους και εκρεμασεν αυτους επι πεντε ξυλων και ησαν κρεμαμενοι επι των ξυλων εως εσπερας 27 και εγενηθη προς ηλιου δυσμας εντεिलाτο ιησους και καδειλον αυτους απο των ξυλων και ερριψαν αυτους εις το σπηλαιον εις ο κατεφυγosan εκει και επεκυλισαν λιθους επι το σπηλαιον εως της σημερον η-μερας 28 και την μακηδα ελαβosan εν τη ημερα εκεινη και εφονευσαν αυτην εν στοματι ξιφους και εξωλεθρευσαν παν εμπνεον εν αυτη και ου κατελειφθη εν αυτη ουδεις διασεσωσμενος και διαπεφευγως και εποιησαν τω βασιλει μακηδα ον τροπον εποιησαν τω βασιλει ιεριχω 29 και απηλθεν ιησους και πας ισραηλ μετ' αυτου εκ μακηδα εις λεβνα και επολιορχει λεβνα 30 και παρεδωκεν αυτην κυριος εις χειρας ισραηλ και ελαβον αυτην και τον βασιλεα αυτης και εφονευ-σαν αυτην εν στοματι ξιφους και παν εμπνεον εν αυτη και ου κατελειφθη εν αυτη ουδε εις διασεσωσμενος και διαπεφευγως και εποιησαν τω βασιλει αυτης ον τροπον εποιησαν τω βασιλει ιεριχω 31 και απηλθεν ιησους και πας ισραηλ μετ' αυτου εκ λεβνα εις λαχis και περιεκαθισεν αυτην και επολιορχει αυτην 32 και παρεδωκεν κυριος την λαχis εις τας χειρας ισραηλ και ελαβεν αυτην εν τη ημερα τη δευτερα και εφονευσαν αυτην εν στοματι ξιφους και εξωλεθρευσαν αυτην ον τροπον εποιησαν την λεβνα 33 τοτε ανεβη αιλαμ βασιλευς γαζερ βοηθησων τη λαχis και επαταξεν αυτον ιησους εν στοματι ξιφους και τον λαον αυτου εως του μη καταλειφθηναι αυτων σεσωσμενον και διαπεφευγοτα 34 και απηλθεν ιησους και πας ισραηλ μετ' αυτου εκ λαχis εις οδολλαμ και περιεκαθισεν αυτην και ε-

πολιορκησεν αυτην 35 και παρεδωκεν αυτην κυριος εν χειρι ισραηλ και ελαβεν αυτην εν τη ημερα εκεινη και εφονευσεν αυτην εν στοματι ξιφους και παν εμπνεον εν αυτη εφονευσαν ον τροπον εποιησαν τη λαχis 36 και απηλθεν ιησους και πας ισραηλ μετ' αυτου εις χεβρων και περιεκαθισεν αυτην 37 και επαταξεν αυτην εν στοματι ξιφους και παν εμπνεον οσα ην εν αυτη ουκ ην διασεσωσμενος ον τροπον εποιησαν την οδολλαμ εξωλεθρευσαν αυτην και οσα ην εν αυτη 38 και απεστρεψεν ιησους και πας ισραηλ εις δαβιρ και περικαθισαντες αυτην 39 ελαβον αυτην και τον βασιλεα αυτης και τας κωμας αυτης και επαταξαν αυτην εν στοματι ξιφους και εξωλεθρευσαν αυτην και παν εμπνεον εν αυτη και ου κατελιπον αυτη ουδενα διασεσωσμενον ον τροπον εποιησαν την χεβρων και τω βασιλει αυτης ουτως εποιησαν τη δαβιρ και τω βασιλει αυτης 40 και επαταξεν ιησους πασαν την γην της ορεινης και την ναγεβ και την πεδινην και την ασηδωθ και τους βασιλεις αυτης ου κατελιπον αυτων σεσωσμενον και παν εμπνεον ζωης εξωλεθρευσεν ον τροπον ενετειλατο κυριος ο θεος ισραηλ 41 απο καδης βαρνη εως γαζης πασαν την γοσομ εως της γαβαων 42 και παντας τους βασιλεις αυτων και την γην αυτων επαταξεν ιησους εις απαξ οτι κυριος ο θεος ισραηλ συνεπολεμει τω ισραηλ

Chapter 11

1 ως δε ηκουσεν ιαβιν βασιλευς ασωρ απεστειλεν προς ιωβαβ βασιλεα μαρρων και προς βασιλεα συμων και προς βασιλεα αζιφ 2 και προς τους βασιλεις τους κατα σιδωνα την μεγαλην εις την ορεινην και εις την ραβα απεναντι κενερωθ και εις το πεδιον και εις ναφεδδωρ 3 και εις τους παραλιους χαναναιους απο ανατολων και εις τους παραλιους αμορραιους και ευαιους και ιεβουσαιους και φερεζαιους τους εν τω ορει και τους χετταιους τους υπο την αερμων εις γην μασσηφα 4 και εξηλθον αυτοι και οι βασιλεις αυτων μετ' αυτων ωσπερ η αμμος της θαλασσης τω πληθει και ιπποι και αρματα πολλα σφοδρα 5 και συνηλθον παντες οι βασιλεις ουτοι και παρεγενοντο επι το αυτο και παρενεβαλον επι του υδατος μαρρων πολεμησαι τον ισραηλ 6 και ειπεν κυριος προς ιησουν μη φοβηθης απο προσωπου αυτων οτι αυριον ταυτην την ωραν εγω παραδιδωμι τετροπωμενους αυτους εναντιον του ισραηλ τους ιππους αυτων νευροκοπησεις και τα αρματα αυτων κατακαυσεις εν πυρι 7 και ηλθεν ιησους και πας ο λαος ο πολεμιστης επ' αυτους επι το υδωρ μαρρων εξαπινα και επεπεσαν επ' αυτους εν τη ορεινη 8 και παρεδωκεν αυτους κυριος υποχειριους ισραηλ και κοπτοντες αυτους κατεδιωκον εως σιδωνος της μεγαλης και εως μασερων και εως των πεδιων μασσωχ κατ' ανατολας και κατεκοψαν αυτους εως του μη καταλειφθηναι αυτων διασεσωσμενον 9 και εποιησεν αυτοις ιησους ον τροπον ενετειλατο αυτω κυριος τους ιππους αυτων

ενευροκοπησεν και τα αρματα αυτων ενεπρησεν εν πυρι 10 και απεστραφη ιησους εν τω καιρω εκεινω και κατελαβετο ασωρ και τον βασιλεα αυτης ην δε ασωρ το προτερον αρχουσα πασων των βασιλειων τουτων 11 και απεκτειναν παν εμπνεον εν αυτη εν ξιφει και εξωλεθρευσαν παντας και ου κατελειφθη εν αυτη εμπνεον και την ασωρ ενεπρησαν εν πυρι 12 και πασας τας πολεις των βασιλεων και τους βασιλεις αυτων ελαβεν ιησους και ανειλεν αυτους εν στοματι ξιφους και εξωλεθρευσαν αυτους ον τροπον συνεταξεν μωυσης ο παις κυριου 13 αλλα πασας τας πολεις τας κεχωματισμενας ουκ ενεπρησεν ισραηλ πλην ασωρ μονην ενεπρησεν ιησους 14 και παντα τα σκυλα αυτης επρονομευσαν εαυτοις οι υιοι ισραηλ αυτους δε παντας εξωλεθρευσαν εν στοματι ξιφους εως απωλεσεν αυτους ου κατελιπον εξ αυτων ουδε εν εμπνεον 15 ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μωυση τω παιδι αυτου και μωυσης ωσαυτως ενετειλατο τω ιησοι και ουτως εποιησεν ιησους ου παρεβη ουδεν απο παντων ων συνεταξεν αυτω μωυσης 16 και ελαβεν ιησους πασαν την γην την ορεινην και πασαν την ναγεβ και πασαν την γην γοσομ και την πεδινην και την προς δυσμαις και το ορος ισραηλ και τα ταπεινα 17 τα προς τω ορει απο ορους αχελ και ο προσαναβαινει εις σιρ και εως βααλγαδ και τα πεδια του λιβανου υπο το ορος το αερμων και παντας τους βασιλεις αυτων ελαβεν και ανειλεν αυτους και απεκτεινεν 18 και πλειους ημερας εποιησεν ιησους προς τους βασιλεις τουτους τον πολεμον 19 και ουκ ην πολις ην ουκ ελαβεν ισραηλ παντα ελαβοςαν εν πολεμω 20 οτι δια κυριου εγενετο κατισχυσαι αυτων την καρδιαν συνανταν εις πολεμον προς ισραηλ ινα εξωλεθρευθωσιν οπως μη δοθη αυτοις ελεος αλλ' ινα εξωλεθρευθωσιν ον τροπον ειπεν κυριος προς μωυσην 21 και ηλθεν ιησους εν τω καιρω εκεινω και εξωλεθρευσεν τους ενακιμ εκ της ορεινης εκ χεβρων και εκ δαβιρ και εξ αναβωθ και εκ παντος γενους ισραηλ και εκ παντος ορους ιουδα συν ταις πολεσιν αυτων και εξωλεθρευσεν αυτους ιησους 22 ου κατελειφθη των ενακιμ απο των υιων ισραηλ αλλα πλην εν γαζη και εν γεθ και εν ασεδωθ κατελειφθη 23 και ελαβεν ιησους πασαν την γην καθοτι ενετειλατο κυριος τω μωυση και εδωκεν αυτους ιησους εν κληρονομια ισραηλ εν μερισμω κατα φυλας αυτων και η γη κατεπαυσεν πολεμουμενη

Chapter 12

1 και ουτοι οι βασιλεις της γης ους ανειλον οι υιοι ισραηλ και κατεκληρονομησαν την γην αυτων περαν του ιορδανου αφ' ηλιου ανατολων απο φαραγγος αρνων εως του ορους αερμων και πασαν την γην αραβα απ' ανατολων 2 σιων τον βασιλεα των αμορραιων ος κατωκει εν εσεβων κυριεων απο αροηρ η εστιν εν τη φαραγγι κατα μερος της φαραγγος και το ημισυ της γαλααδ εως ιαβοκ ορια υιων αμμων 3 και αραβα εως της θαλασσης χενερεθ κατ' ανατολας και εως της

θαλασσης αραβα θαλασσαν των αλων απο ανατολων οδον την κατα ασιμωθ απο θαιμαν την υπο ασηδωθ φασγα 4 και ωγ βασιλευς βασαν υπελειφθη εκ των γιγαντων ο κατοικων εν ασταρωθ και εν εδραι+ν 5 αρχων απο ορους αερμων και απο σελχα και πασαν την βασαν εως οριων γεσουρι και την μαχατι και το ημισυ γαλααδ οριων σην βασιλεως εσεβων 6 μωυσης ο παις κυριου και οι υιοι ισραηλ επатаξαν αυτους και εδωκεν αυτην μωυσης εν κληρονομια ρουβην και γαδ και τω ημισει φυλης μανασση 7 και ουτοι οι βασιλεις των αμορραιων ους ανειλεν ιησους και οι υιοι ισραηλ εν τω περαν του ιορδανου παρα θαλασσαν βααλγαδ εν τω πεδιω του λιβανου και εως του ορους χελχα αναβαινοντων εις στηρ και εδωκεν αυτην ιησους ταις φυλαις ισραηλ κληρονομειν κατα κληρον αυτων 8 εν τω ορει και εν τω πεδιω και εν αραβα και εν ασηδωθ και εν τη ερημω και εν ναγεβ τον χετταιον και τον αμορραιον και τον χαναναιον και τον φερεζαιον και τον ευαιον και τον ιεβουσαιον 9 τον βασιλεα ιεριχω και τον βασιλεα της γαι η εστιν πλησιον βαιθλ 10 βασιλεα ιερουσαλημ βασιλεα χεβρων 11 βασιλεα ιεριμουθ βασιλεα λαχis 12 βασιλεα αιλαμ βασιλεα γαζερ 13 βασιλεα δαβιρ βασιλεα γαδερ 14 βασιλεα ερμαδ βασιλεα αραδ 15 βασιλεα λεβνα βασιλεα οδολλαμ 16 βασιλεα μακηδα 17 βασιλεα ταφουγ βασιλεα οφερ 18 βασιλεα αφεκ της σαρων 19 βασιλεα ασωρ 20 βασιλεα συμωων βασιλεα μαρρων βασιλεα αζιφ 21 βασιλεα καδης βασιλεα ταναχ 22 βασιλεα μαγεδων βασιλεα ιεκοναμ του χερμελ 23 βασιλεα δωρ του ναφεδδωρ βασιλεα γωιμ της γαλιλαιας 24 βασιλεα θαρσα παντες ουτοι βασιλεις εικοσι εννεα

Chapter 13

1 και ιησους πρεσβυτερος προβεβηκως των ημερων και ειπεν κυριος προς ιησουν συ προβεβηκας των ημερων και η γη υπολειπεται πολλη εις κληρονομiam 2 και αυτη η γη η καταλελειμμενη ορια φυλιστιμ ο γεσιρι και ο χαναναιος 3 απο της αοικητου της κατα προσωπον αιγυπτου εως των οριων ακκαρων εξ ευωνυμων των χαναναιων προσλογιζεται ταις πεντε σατραπειαις των φυλιστιμ τω γαζαιω και τω αζωτιω και τω ασκαλωνιτη και τω γεδδαιω και τω ακκαρωνιτη και τω ευαιω 4 εκ θαιμαν και παση γη χαναναν εναντιον γαζης και οι σιδωνιοι εως αφεκ εως των οριων των αμορραιων 5 και πασαν την γην γαβλι φυλιστιμ και παντα τον λιβανον απο ανατολων ηλιου απο γαλγαλ υπο το ορος το αερμων εως της εισοδου εμαδ 6 πας ο κατοικων την ορεινην απο του λιβανου εως της μασερεφωθμιαμ παντας τους σιδωνιους εγω αυτους εξολεδρευσω απο προσωπου ισραηλ αλλα διαδος αυτην εν κληρω τω ισραηλ ον τροπον σοι ενετειλαμην 7 και νυν μερισον την γην ταυτην εν κληρονομια ταις εννεα φυλαις και τω ημισει φυλης μανασση απο του ιορδανου εως της θαλασσης της μεγαλης κατα δυσμας ηλιου δωσεις αυτην

η θαλασσα η μεγαλη ορει 8 ταις δε δυο φυλαις και τω ημισει φυλης μανασση τω ρουβην και τω γαδ εδωκεν μωυσης εν τω περαν του ιορδανου κατ' ανατολας ηλιου δεδωκεν αυτην μωυσης ο παις κυριου 9 απο αροηρ η εστιν επι του χειλους χειμαρρου αρνων και την πολιν την εν μεσω της φαραγγος και πασαν την μισωρ απο μαιδαβα εως δαιβαν 10 πασας τας πολεις σηων βασιλεως αμορραιων ος εβασιλευσεν εν εσεβων εως των οριων υιων αμμων 11 και την γαλααδιτιδα και τα ορια γεσιρι και του μαχατι παν ορος αερμων και πασαν την βασανιτιν εως σελχα 12 πασαν την βασιλειαν ωγ εν τη βασανιτιδι ος εβασιλευσεν εν ασταρωθ και εν εδραι+ν ουτος κατελειφθη απο των γιγαντων και επαταξεν αυτον μωυσης και εξωλεθρευσεν 13 και ουκ εξωλεθρευσαν οι υιοι ισραηλ τον γεσιρι και τον μαχατι και τον χαναναιον και κατωκει βασιλευς γεσιρι και ο μαχατι εν τοις υιοις ισραηλ εως της σημερον ημερας 14 πλην της φυλης λευι ουκ εδοθη κληρονομια κυριος ο θεος ισραηλ ουτος αυτων κληρονομια καθα ειπεν αυτοις κυριος και ουτος ο καταμερισμος ον κατεμερισεν μωυσης τοις υιοις ισραηλ εν αραβωθ μωαβ εν τω περαν του ιορδανου κατα ιεριχω 15 και εδωκεν μωυσης τη φυλη ρουβην κατα δημους αυτων 16 και εγενηθη αυτων τα ορια απο αροηρ η εστιν κατα προσωπον φαραγγος αρνων και η πολις η εν τη φαραγγι αρνων και πασαν την μισωρ 17 εως εσεβων και πασας τας πολεις τας ουσας εν τη μισωρ και δαιβων και βαμωδβααλ και οικου βεελμων 18 και ιασσα και κεδημωθ και μεφιαθ 19 και καριαθαιμ και σεβαμα και σεραδα και σιωρ εν τω ορει εμακ 20 και βαιθφογωρ και ασηδωθ φασγα και βαιθασιμωθ 21 και πασας τας πολεις του μισωρ και πασαν την βασιλειαν του σηων βασιλεως των αμορραιων ον επαταξεν μωυσης αυτον και τους ηγουμενους μαδιαμ και τον ευι και τον ροκομ και τον σουρ και τον ουρ και τον ροβε αρχοντας παρα σηων και τους κατοικουντας την γην 22 και τον βαλααμ τον του βεωρ τον μαντιν απεκτειναν εν τη ροπη 23 εγενετο δε τα ορια ρουβην ιορδανης οριον αυτη η κληρονομια υιων ρουβην κατα δημους αυτων αι πολεις αυτων και αι επαυλεις αυτων 24 εδωκεν δε μωυσης τοις υιοις γαδ κατα δημους αυτων 25 και εγενετο τα ορια αυτων ιαζηρ πασαι αι πολεις γαλααδ και το ημισυ γης υιων αμμων εως αροηρ η εστιν κατα προσωπον ραββα 26 και απο εσεβων εως ραμωθ κατα την μασσηφα και βοτανιν και μααναιν εως των οριων δαβιρ 27 και εν εμεκ βαιθααραμ και βαιθαναβρα και σοκχωθα και σαφαν και την λοιπην βασιλειαν σηων βασιλεως εσεβων και ο ιορδανης ορει εως μερους της θαλασσης χενερεθ περαν του ιορδανου απ' ανατολων 28 αυτη η κληρονομια υιων γαδ κατα δημους αυτων αι πολεις αυτων και αι επαυλεις αυτων 29 και εδωκεν μωυσης τω ημισει φυλης μανασση κατα δημους αυτων 30 και εγενετο τα ορια αυτων απο μααναιμ και πασα βασιλεια βασανι και πασα βασιλεια ωγ βασιλεως βασαν και πασας τας κωμας ιαι+ρ αι εισιν εν τη βασανιτιδι εξηκοντα πολεις 31 και το ημισυ της γαλααδ και εν ασταρωθ και εν εδραι+ν πολεις βασιλειας ωγ εν βασανιτιδι και εδοθησαν

τοις υιοις μαχιρ υιου μανασση και τοις ημισειν υιοις μαχιρ υιου μανασση κατα δημους αυτων 32 ουτοι ους κατεκληρονομησεν μωυσης περαν του ιορδανου εν αραβωθ μωαβ εν τω περαν του ιορδανου κατα ιεριχω απο ανατολων

Chapter 14

1 και ουτοι οι κατακληρονομησαντες υιων ισραηλ εν τη γη χανααν οις κατεκληρονομησεν αυτοις ελεαζαρ ο ιερευσ και ιησους ο του ναυη και οι αρχοντες πατριων φυλων των υιων ισραηλ 2 κατα κληρους εκληρονομησαν ον τροπον ενετειλατο κυριος εν χειρι ιησου ταις εννεα φυλαις και τω ημισει φυλης 3 απο του περαν του ιορδανου και τοις λευιταις ουκ εδωκεν κληρον εν αυτοις 4 οτι ησαν οι υιοι ιωσηφ δυο φυλαι μανασση και εφραιμ και ουκ εδοθη μερις εν τη γη τοις λευιταις αλλ' η πολεις κατοικειν και τα αφωρισμενα αυτων τοις κτηνεσιν και τα κτηνη αυτων 5 ον τροπον ενετειλατο κυριος τω μωυση ουτως εποιησαν οι υιοι ισραηλ και εμερισαν την γην 6 και προσηλθοσαν οι υιοι ιουδα προς ιησουν εν γαλγαλ και ειπεν προς αυτον χαλεβ ο του ιεφοννη ο κενεζαιος συ επιστη το ρημα ο ελαλησεν κυριος προς μωυσην ανθρωπον του θεου περι εμου και σου εν καδης βαρνη 7 τεσσαρακοντα γαρ ετων ημην οτε απεστειλεν με μωυσης ο παις του θεου εκ καδης βαρνη κατασκοπευσαι την γην και απεκριθην αυτω λογον κατα τον νουν αυτου 8 οι δε αδελφοι μου οι αναβαντες μετ' εμου μετεστησαν την καρδιαν του λαου εγω δε προσετεθην επακολουθησαι κυριω τω θεω μου 9 και ωμοσεν μωυσης εν εκεινη τη ημερα λεγων η γη εφ' ην επεβης σοι εσται εν κληρω και τοις τεκνοις σου εις τον αιωνα οτι προσετεθης επακολουθησαι οπισω κυριου του θεου ημων 10 και νυν διεδρεψεν με κυριος ον τροπον ειπεν τουτο τεσσαρακοστον και πεμπτον ετος αφ' ου ελαλησεν κυριος το ρημα τουτο προς μωυσην και επορευθη ισραηλ εν τη ερημω και νυν ιδου εγω σημερον ογδοηκοντα και πεντε ετων 11 ετι ειμι σημερον ισχυων ωσει οτε απεστειλεν με μωυσης ωσαυτως ισχυω νυν εξελθειν και εισελθειν εις τον πολεμον 12 και νυν αιτουμαι σε το ορος τουτο καθα ειπεν κυριος τη ημερα εκεινη οτι συ ακηκοας το ρημα τουτο τη ημερα εκεινη νυνι δε οι ενακιμ εκει εισιν πολεις οχυραι και μεγαλαι εαν ουν κυριος μετ' εμου η εξολεθρευσω αυτους ον τροπον ειπεν μοι κυριος 13 και ευλογησεν αυτον ιησους και εδωκεν την χεβρων τω χαλεβ υιω ιεφοννη υιου κενεζ εν κληρω 14 δια τουτο εγενηθη η χεβρων τω χαλεβ τω του ιεφοννη του κενεζαιου εν κληρω εως της ημερας ταυτης δια το αυτον επακολουθησαι τω προσταγματι κυριου θεου ισραηλ 15 το δε ονομα της χεβρων ην το προτερον πολις αρβοκ μητροπολις των ενακιμ αυτη και η γη εκοπασεν του πολεμου

Chapter 15

1 και εγενετο τα ορια φυλης ιουδα κατα δημους αυτων απο των οριων της ιουδουμιας απο της ερημου σιν εως καδης προς λιβα 2 και εγενηθη αυτων τα ορια απο λιβος εως μερους της θαλασσης της αλυκης απο της λοφιας της φερουσης επι λιβα 3 και διαπορευεται απεναντι της προσαναβασεως ακραβιν και εκπεριπορευεται σεννα και αναβαινει απο λιβος επι καδης βαρνη και εκπορευεται ασωρων και προσαναβαινει εις αδδαρα και περιπορευεται την κατα δυσμας καδης 4 και πορευεται επι ασεμωνα και διεκβαλει εως φαραγγος αιγυπτου και εσται αυτου η διεξοδος των οριων επι την θαλασσαν τουτο εστιν αυτων ορια απο λιβος 5 και τα ορια απο ανατολων πασα η θαλασσα η αλυκη εως του ιορδανου και τα ορια αυτων απο βορρα και απο της λοφιας της θαλασσης και απο του μερους του ιορδανου 6 επιβαινει τα ορια επι βαιδαγλα και παραπορευεται απο βορρα επι βαιθαραβα και προσαναβαινει τα ορια επι λιθον βαιων υιου ρουβην 7 και προσαναβαινει τα ορια επι το τεταρτον της φαραγγος αχωρ και καταβαινει επι γαλγαλ η εστιν απεναντι της προσβασεως αδδαμιν η εστιν κατα λιβα τη φαραγγι και διεκβαλει επι το υδωρ πηγης ηλιου και εσται αυτου η διεξοδος πηγη ρωγηλ 8 και αναβαινει τα ορια εις φαραγγα ονομ επι νωτου ιεβους απο λιβος αυτη εστιν ιερουσαλημ και διεκβαλλει τα ορια επι κορυφην ορους η εστιν κατα προσωπον φαραγγος ονομ προς θαλασσης η εστιν εκ μερους γης ραφαι+ν επι βορρα 9 και διεκβαλλει το οριον απο κορυφης του ορους επι πηγην υδατος ναφθω και διεκβαλλει εις το ορος εφρων και εξαξει το οριον εις βααλ αυτη εστιν πολις ιαριμ 10 και περιελευσεται οριον απο βααλ επι θαλασσαν και παρελευσεται εις ορος ασσαρες επι νωτου πολιν ιαριμ απο βορρα αυτη εστιν χασλων και καταβησεται επι πολιν ηλιου και παρελευσεται επι λιβα 11 και διεκβαλει το οριον κατα νωτου ακκαρων επι βορραν και διεκβαλει τα ορια εις σακχαρωνα και παρελευσεται ορος της βαλα και διεκβαλει επι ιαβνηλ και εσται η διεξοδος των οριων επι θαλασσαν 12 και τα ορια αυτων απο θαλασσης η θαλασσα η μεγαλη ορει ταυτα τα ορια υιων ιουδα κυκλω κατα δημους αυτων 13 και τω χαλεβ υιω ιεφοννη εδωκεν μεριδα εν μεσω υιων ιουδα δια προσταγματος του θεου και εδωκεν αυτω ιησους την πολιν αρβοκ μητροπολιν ενακ αυτη εστιν χεβρων 14 και εξωλεθρευσεν εκειθεν χαλεβ υιος ιεφοννη τους τρεις υιους ενακ τον σουσι και τον θολμι και τον αχιμα 15 και ανεβη εκειθεν χαλεβ επι τους κατοικουντας δαβιρ το δε ονομα δαβιρ ην το προτερον πολις γραμματων 16 και ειπεν χαλεβ ος εαν λαβη και εκκοψη την πολιν των γραμματων και κυριευση αυτης δωσω αυτω την αχσαν θυγατερα μου εις γυναικα 17 και ελαβεν αυτην γοθονιηλ υιος κενεζ αδελφος χαλεβ ο νεωτερος και εδωκεν αυτω την αχσαν θυγατερα αυτου αυτω γυναικα 18 και εγενετο εν τω εισπορευεσθαι αυτην και συνεβουλευσατο αυτω λεγουσα αιτησομαι τον πατερα

μου αγρον και εβοησεν εκ του ονου και ειπεν αυτη χαλεβ τι εστιν σοι 19 και ειπεν αυτω δος μοι ευλογιαν οτι εις γην ναγεβ δεδωκας με δος μοι την γολαθμειν και εδωκεν αυτη χαλεβ την γολαθμειν την ανω και την γολαθμειν την κατω 20 αυτη η κληρονομια φυλης υιων ιουδα 21 εγενηθησαν δε αι πολεις αυτων πολεις πρωτη φυλης υιων ιουδα εφ' οριων εδωμ επι της ερημου καιβαισελεηλ και αρα και ασωρ 22 και ικαμ και ρεγμα και αρουηλ 23 και καδης και ασοριωναιν 24 και μαιναμ και βαλμειναν και αι κωμαι αυτων 25 και αι πολεις ασερων αυτη ασωρ 26 και σην και σαλμαα και μωλαδα 27 και σερι και βαιφαλαδ 28 και χολασεωλα και βηρσαβεε και αι κωμαι αυτων και αι επαυλεις αυτων 29 βαλα και βακωκ και ασομ 30 και ελβουδαδ και βαιθηλ και ερμα 31 και σεκελακ και μαχαριμ και σεθεννακ 32 και λαβωσ και σαλη και ερωμωθ πολεις και αι κωμαι αυτων 33 εν τη πεδινη ασταωλ και ραα και ασσα 34 και ραμεν και τανω και ιλουδωθ και μαιανι 35 και ιερμουθ και οδολλαμ και μεμβρα και σαωχω και αζηκα 36 και σακαριμ και γαδηρα και αι επαυλεις αυτης πολεις δεκα τεσσαρες και αι κωμαι αυτων 37 σεννα και αδασαν και μαγαδαγαδ 38 και δαλαλ και μασφα και ιακαρεηλ 39 και λαχης και βασηδωθ και ιδεαδαλεα 40 και χαβρα και μαχες και μασχωσ 41 και γεδδωρ και βαγαδιηλ και νωμαν και μακηδαν πολεις δεκαεξ και αι κωμαι αυτων 42 λεμνα και ιθακ 43 και ανωχ και ιανα και νασιβ 44 και κει+λαμ και ακιεζι και κεζιβ και βαθησαρ και αιλων πολεις δεκα και αι κωμαι αυτων 45 ακκαρων και αι κωμαι αυτης και αι επαυλεις αυτων 46 απο ακκαρων γεμνα και πασαι οσαι εισιν πλησιον ασηδωθ και αι κωμαι αυτων 47 ασιεδωθ και αι κωμαι αυτης και αι επαυλεις αυτης γαζα και αι κωμαι αυτης και αι επαυλεις αυτης εως του χειμαρρου αιγυπτου και η θαλασσα η μεγαλη διοριζει 48 και εν τη ορεινη σαμιρ και ιεδερ και σωχα 49 και ρεννα και πολεις γραμματων αυτη δαβιρ 50 και ανων και εσ-καιμαν και αισαμ 51 και γοσομ και χαλουν και χαννα πολεις ενδεκα και αι κωμαι αυτων 52 αιρεμ και ρεμνα και σομα 53 και ιεμαι+ν και βαιθαχου και φακουα 54 και ευμα και πολεις αρβοκ αυτη εστιν χεβρων και σωρδ πολεις εννεα και αι επαυλεις αυτων 55 μαωρ και χερμελ και οζιβ και ιταν 56 και ιαριηλ και ιαρικαμ και ζακαναι+μ 57 και γαβαα και θαμναδα πολεις εννεα και αι κωμαι αυτων 58 αλουα και βαιθσουρ και γεδδων 59 και μαγαρωθ και βαιθαναμ και δεκουμ πολεις εξ και αι κωμαι αυτων 59 δεκω και εφραδα αυτη εστιν βαιθλεεμ και φαγωρ και αιταν και κουλον και ταταμ και εωβης και καρεμ και γαλεμ και θεθηρ και μανοχω πολεις ενδεκα και αι κωμαι αυτων 60 καριαδβααλ αυτη η πολεις ιαριμ και σωθηβα πολεις δυο και αι επαυλεις αυτων 61 και βαδδαργις και θαρabaαμ και αιων και αιχιοζα 62 και ναφλαζων και αι πολεις σαδωμ και ανκαδης πολεις επτα και αι κωμαι αυτων 63 και ο ιεβουσαιος κατωκει εν ιερουσαλημ και ουκ ηδυνασθησαν οι υιοι ιουδα απολεσαι αυτους και κατωκησαν οι ιεβουσαιοι εν ιερουσαλημ εως της ημερας εκεινης

Chapter 16

1 και εγενετο τα ορια υιων ιωσηφ απο του ιορδανου του κατα ιεριχω απ' ανατολων και αναβησεται απο ιεριχω εις την ορεινην την ερημον εις βαιθηλ λουζα 2 και εξελευσεται εις βαιθηλ και παρελευσεται επι τα ορια του χαταρωδι 3 και διελευσεται επι την θαλασσαν επι τα ορια απταλιμ εως των οριων βαιθωρων την κατω και εσται η διεξοδος αυτων επι την θαλασσαν 4 και εκληρονομησαν οι υιοι ιωσηφ εφραιμ και μανασση 5 και εγενηθη ορια υιων εφραιμ κατα δημους αυτων και εγενηθη τα ορια της κληρονομιας αυτων απο ανατολων αταρωθ και εροκ εως βαιθωρων την ανω και γαζαρα 6 και διελευσεται τα ορια επι την θαλασσαν εις ικασμων απο βορρα θερμα περιελευσεται επι ανατολας εις θηνασα και σελλησα και παρελευσεται απ' ανατολων εις ιανωκα 7 και εις μαχω και αταρωθ και αι κωμαι αυτων και ελευσεται επι ιεριχω και διεκβαλει επι τον ιορδανην 8 και απο ταφου πορευσεται τα ορια επι θαλασσαν επι χελκανα και εσται η διεξοδος αυτων επι θαλασσαν αυτη η κληρονομια φυλης εφραιμ κατα δημους αυτων 9 και αι πολεις αι αφορισθειςαι τοις υιοις εφραιμ ανα μεσον της κληρονομιας υιων μανασση πασαι αι πολεις και αι κωμαι αυτων 10 και ουκ απωλεσεν εφραιμ τον χαναναιον τον κατοικουντα εν γαζερ και κατωκει ο χαναναιος εν τω εφραιμ εως της ημερας ταυτης εως ανεβη φαראω βασιλευς αιγυπτου και ελαβεν αυτην και ενεπρησεν αυτην εν πυρι και τους χαναναιους και τους φερεζαιους και τους κατοικουντας εν γαζερ εξεκεντησαν και εδωκεν αυτην φαראω εν φερνη τη θυγατρι αυτου

Chapter 17

1 και εγενετο τα ορια φυλης υιων μανασση οτι ουτος πρωτοτοκος τω ιωσηφ τω μαχιρ πρωτοτοκω μανασση πατρι γαλααδ ανηρ γαρ πολεμιστης ην εν τη γαλααδιτιδι και εν τη βασανιτιδι 2 και εγενηθη τοις υιοις μανασση τοις λοιποις κατα δημους αυτων τοις υιοις ιεζερ και τοις υιοις κελεζ και τοις υιοις ιεζιηλ και τοις υιοις συχεμ και τοις υιοις συμαριμ και τοις υιοις οφερ ουτοι οι αρσενες κατα δημους αυτων 3 και τω σαλπααδ υιω οφερ ουκ ησαν αυτω υιοι αλλ' η θυγατερες και ταυτα τα ονοματα των θυγατερων σαλπααδ μααλα και νουα και εγλα και μελχα και θερσα 4 και εστησαν εναντιον ελεαζαρ του ιερεως και εναντιον ιησου και εναντιον των αρχοντων λεγουσαι ο θεος ενετειλατο δια χειρος μωυση δουναι ημιν κληρονομιαν εν μεσω των αδελφων ημων και εδοθη αυταις δια προσταγματος κυριου κληρος εν τοις αδελφοις του πατρος αυτων 5 και επεσεν ο σχοινισμος αυτων απο ανασσα και πεδιον λαβεκ εκ της γαλααδ η εστιν περαν του ιορδανου 6 οτι θυγατερες υιων μανασση εκληρονομησαν κληρον εν μεσω των αδελφων αυτων η δε γη γαλααδ εγενηθη τοις υιοις μανασση τοις καταλελειμμενοις 7 και εγενηθη

ορια υιων μανασση δηλαναθ η εστιν κατα προσωπον υιων αναθ και πορευεται επι τα ορια επι ιαμιν και ιασσιβ επι πηγην θαφθωθ 8 τω μανασση εσται και θαφεθ επι των οριων μανασση τοις υιοις εφραιμ 9 και καταβησεται τα ορια επι φαργγα καρανα επι λιβα κατα φαργγα ιαριηλ τερεμινθος τω εφραιμ ανα μεσον πολεως μανασση και ορια μανασση επι τον βορραν εις τον χειμαρρουν και εσται αυτου η διεξοδος θαλασσα 10 απο λιβος τω εφραιμ και επι βορραν μανασση και εσται η θαλασσα ορια αυτοις και επι ασηρ συναψουσιν επι βορραν και τω ισσαχαρ απ' ανατολων 11 και εσται μανασση εν ισσαχαρ και εν ασηρ βαιθσαν και αι κωμαι αυτων και τους κατοικουντας δωρ και τας κωμας αυτης και τους κατοικουντας μαγεδδω και τας κωμας αυτης και το τριτον της ναφετα και τας κωμας αυτης 12 και ουκ ηδυνασθησαν οι υιοι μανασση εξολεθρευσαι τας πολεις ταυτας και ηρχετο ο χαναναιος κατοικειν εν τη γη ταυτη 13 και εγενηθη και επει κατισχυσαν οι υιοι ισραηλ και εποiehσαν τους χαναναιους υπηκοους εξολεθρευσαι δε αυτους ουκ εξωλεθρευσαν 14 αντειπαν δε οι υιοι ιωσηφ τω ιησου λεγοντες δια τι εκληρονομησας ημας κληρον ενα και σχοινισμα εν εγω δε λαος πολυς ειμι και ο θεος ευλογησεν με 15 και ειπεν αυτοις ιησους ει λαος πολυς ει αναβηθι εις τον δρυμον και εκκαθαρων σεαυτω ει στενοχωρει σε το ορος το εφραιμ 16 και ειπαν ουκ αρχεσει ημιν το ορος το εφραιμ και ιππος επιλεκτος και σιδηρος τω χαναναιω τω κατοικουντι εν αυτω εν βαιθσαν και εν ταις κωμαις αυτης εν τη κοιλαδι ιεζραελ 17 και ειπεν ιησους τοις υιοις ιωσηφ ει λαος πολυς ει και ισχυν μεγαλην εχεις ουκ εσται σοι κληρος εις 18 ο γαρ δρυμος εσται σοι οτι δρυμος εστιν και εκκαθαριεις αυτον και εσται σοι και οταν εξολεθρευσης τον χαναναιον οτι ιππος επιλεκτος εστιν αυτω συ γαρ υπερισχυεις αυτου

Chapter 18

1 και εξεκκλησιασθη πασα συναγωγη υιων ισραηλ εις σηλω και επηξαν εκει την σκηνην του μαρτυριου και η γη εκρατηθη υπ' αυτων 2 και κατελειφθησαν οι υιοι ισραηλ οι ουκ εκληρονομησαν επτα φυλαι 3 και ειπεν ιησους τοις υιοις ισραηλ εως τινος εκλυθησεσθε κληρονομησαι την γην ην εδωκεν κυριος ο θεος ημων 4 δοτε εξ υμων τρεις ανδρας εκ φυλης και ανασταντες διελθετωσαν την γην και διαγραφατωσαν αυτην εναντιον μου καθα δεησει διελαιν αυτην και ηλθοσαν προς αυτον 5 και διειλεν αυτοις επτα μεριδας ιουδας στησεται αυτοις οριον απο λιβος και οι υιοι ιωσηφ στησονται αυτοις απο βορρα 6 υμεις δε μερισατε την γην επτα μεριδας και ενεγκατε προς με ωδε και εξοισω υμιν κληρον εναντι κυριου του θεου ημων 7 ου γαρ εστιν μερις τοις υιοις λευι εν υμιν ιερατεια γαρ κυριου μερις αυτου και γαδ και ρουβην και το ημισυ φυλης μανασση ελαβοσαν την κληρονομiam αυτων περαν του ιορδανου επ' ανατολας ην εδωκεν αυτοις μωυσης ο παις κυριου

8 και ανασταντες οι ανδρες επορευθησαν και ενετειλατο ιησους τοις ανδρασιν τοις πορευομενοις χωροβατησαι την γην λεγων πορευεσθε και χωροβατησατε την γην και παραγεννηθητε προς με και ωδε εξοισω υμιν κληρον εναντι κυριου εν σηλω 9 και επορευθησαν και εχωροβατησαν την γην και ειδοσαν αυτην και εγραψαν αυτην κατα πολεις αυτης επτα μεριδας εις βιβλιον και ηνεγκαν προς ιησουν 10 και ενεβαλεν αυτοις ιησους κληρον εν σηλω εναντι κυριου 11 και εξηλθεν ο κληρος φυλης βενιαμιν πρωτος κατα δημους αυτων και εξηλθεν ορια του κληρου αυτων ανα μεσον ιουδα και ανα μεσον των υιων ιωσηφ 12 και εγεννηθη αυτων τα ορια απο βορρα απο του ιορδανου προσαναβησεται τα ορια κατα νωτου ιεριχω απο βορρα και αναβησεται επι το ορος επι την θαλασσαν και εσται αυτου η διεξοδος η μαδβαριτις βαιδων 13 και διελευσεται εκειθεν τα ορια λουζα επι νωτου λουζα απο λιβος αυτη εστιν βαιθηλ και καταβησεται τα ορια μααταρωδορεχ επι την ορεινην η εστιν προς λιβα βαιθωρων η κατω 14 και διελευσεται τα ορια και περιελευσεται επι το μερος το βλεπον παρα θαλασσαν απο λιβος απο του ορους επι προσωπον βαιθωρων λιβα και εσται αυτου η διεξοδος εις καριαθβααλ αυτη εστιν καριαδιαριν πολις υιων ιουδα τουτο εστιν το μερος το προς θαλασσαν 15 και μερος το προς λιβα απο μερους καριαθβααλ και διελευσεται ορια εις γασιν επι πηγην υδατος ναφθω 16 και καταβησεται τα ορια επι μερους του ορους ο εστιν κατα προσωπον ναπης ονναμ ο εστιν εκ μερους εμεκραφαι+ν απο βορρα και καταβησεται γαιεννα επι νωτου ιεβουσαι απο λιβος και καταβησεται επι πηγην ρωγηλ 17 και διελευσεται επι πηγην βαιθσαμυς και παρελευσεται επι γαλιλωθ η εστιν απεναντι προς αναβασιν αιθαμιν και καταβησεται επι λιθον βαιων υιων ρουβην 18 και διελευσεται κατα νωτου βαιδαραβα απο βορρα και καταβησεται 19 επι τα ορια επι νωτου βαιθαγλα απο βορρα και εσται η διεξοδος των οριων επι λοφιαν της θαλασσης των αλων επι βορραν εις μερος του ιορδανου απο λιβος ταυτα τα ορια εστιν απο λιβος 20 και ο ιορδανης ορει απο μερους ανατολων αυτη η κληρονομια υιων βενιαμιν τα ορια αυτης κυκλω κατα δημους 21 και εγεννηθησαν αι πολεις των υιων βενιαμιν κατα δημους αυτων ιεριχω και βαιδεγλιω και αμεκασις 22 και βαιθαβαρα και σαρα και βησανα 23 και αιιν και φαρα και εφραθα 24 και καραφα και κεφιρα και μονι και γαβαα πολεις δεκα δυο και αι κωμαι αυτων 25 γαβαων και ραμα και βεηρωθα 26 και μασσημα και μιρων και αμωκη 27 και φιρα και καφαν και νακαν και σεληκαν και θαρעהλα 28 και ιεβους αυτη εστιν ιερουσαλημ και πολεις και γαβαωθιαριμ πολεις τρεις και δεκα και αι κωμαι αυτων αυτη η κληρονομια υιων βενιαμιν κατα δημους αυτων

Chapter 19

1 και εξηλθεν ο δευτερος κληρος των υιων συμεων και εγεννηθη η κληρονομια αυτων ανα μεσον κληρων υιων ιουδα 2 και εγεννηθη ο κληρος αυτων βηρσαβεε και σαμαα και κωλαδαμ 3 και αρσωλα και βωλα και ασομ 4 και ελδουλα και βουλα και ερμα 5 και σικελακ και βαιδμαχερεβ και σαρσουσιν 6 και βαδαρωθ και οι αγροι αυτων πολεις δεκα τρεις και αι κωμαι αυτων 7 ερεμμων και θαλχα και εθερ και ασαν πολεις τεσσαρες και αι κωμαι αυτων 8 κυκλω των πολεων αυτων εως βαρεκ πορευομενων βαμεθ κατα λιβα αυτη η κληρονομια φυλης υιων συμεων κατα δημους αυτων 9 απο του κληρου ιουδα η κληρονομια φυλης υιων συμεων οτι εγεννηθη η μερις υιων ιουδα μειζων της αυτων και εκκληρονομησαν οι υιοι συμεων εν μεσω του κληρου αυτων 10 και εξηλθεν ο κληρος ο τριτος τω ζαβουλων κατα δημους αυτων εσται τα ορια της κληρονομιας αυτων εσεδεκ 11 γωλα ορια αυτων η θαλασσα και μαραγελλα και συναψει επι βαιδαραβα εις την φαραγγα η εστιν κατα προσωπον ιεκμαν 12 και ανεστρεψεν απο σεδδουκ εξ εναντιας απ' ανατολων βαιδσαμυς επι τα ορια χασελωθαιθ και διελευσεται επι δαβιρωθ και προσαναβησεται επι φαγγαι 13 και εκειθεν περιελευσεται εξ εναντιας επ' ανατολας επι γεβερε επι πολιν κατασεμ και διελευσεται επι ρεμμωνα αμαθαρ αοζα 14 και περιελευσεται ορια επι βορραν επι αμωθ και εσται η διεξοδος αυτων επι γαιφαηλ 15 και καταναθ και ναβααλ και συμων και ιεριχω και βαιδμαν 16 αυτη η κληρονομια φυλης υιων ζαβουλων κατα δημους αυτων πολεις και αι κωμαι αυτων 17 και τω ισσαχαρ εξηλθεν ο κληρος ο τεταρτος 18 και εγεννηθη τα ορια αυτων ιαζηλ και χασαλωθ και σουναν 19 και αγιν και σιωνα και ρηηρωθ και αναχερεθ 20 και δαβιρων και κισων και ρεβες 21 και ρεμμιας και ιεων και τοιμμαν και αιμαρεκ και βηρσαφης 22 και συναψει τα ορια επι γαιδβωρ και επι σαλιμ κατα θαλασσαν και βαιδσαμυς και εσται αυτου η διεξοδος των οριων ο ιορδανης 23 αυτη η κληρονομια φυλης υιων ισσαχαρ κατα δημους αυτων αι πολεις και αι κωμαι αυτων 24 και εξηλθεν ο κληρος ο πεμπτος ασηρ 25 και εγεννηθη τα ορια αυτων εξ ελεκεθ και αλεφ και βαιδοκ και κεαφ 26 και ελιμελεκ και αμιηλ και μαασα και συναψει τω καρμηλω κατα θαλασσαν και τω σιων και λαβαναθ 27 και επιστρεψει απ' ανατολων ηλιου και βαιδεγενεθ και συναψει τω ζαβουλων και εκ γαι και φθαιηλ κατα βορραν και εισελευσεται ορια σαφθαιβαιθμε και ιναηλ και διελευσεται εις χωβα μασομελ 28 και ελβων και ρααβ και εμεμαων και κανθαν εως σιδωνος της μεγαλης 29 και αναστρεψει τα ορια εις ραμα και εως πηγης μασφασσατ και των τυριων και αναστρεψει τα ορια επι ιασιφ και εσται η διεξοδος αυτου η θαλασσα και απο λεβ και εχοζοβ 30 και αρχωβ και αφεκ και ρααν 31 αυτη η κληρονομια φυλης υιων ασηρ κατα δημους αυτων πολεις και αι κωμαι αυτων 32 και τω νεφθαλι εξηλθεν ο κληρος ο εκτος 33 και εγεννηθη τα

ορια αυτων μοολαμ και μωλα και βεσεμιν και αρμε και ναβωκ και ιεφθαμαι εως δωδαμ και εγενηθησαν αι διεξοδοι αυτου ο ιορδανης 34 και επιστρεφει τα ορια επι θαλασσαν εναθ θαβωρ και διελευσεται εκειθεν ιακανα και συναψει τω ζαβουλων απο νοτου και ασηρ συναψει κατα θαλασσαν και ο ιορδανης απ' ανατολων ηλιου 35 και αι πολεις τειχηρεις των τυριων τυρος και ωμαδα δακεθ και κενερεθ 36 και αρμαιοι και αραηλ και ασωρ 37 και καδες και ασσαρι και πηγη ασορ 38 και κερωε και μεγαλα αριμ και βαιδθαμε και θεσσαμυς 39 αυτη η κληρονομια φυλης υιων νεφθαλι 40 και τω δαν εξηλθεν ο κληρος ο εβδομος 41 και εγενηθη τα ορια αυτων σαραθ και ασα πολεις σαμμαυς 42 και σαλαβιν και αμμων και σιλαδα 43 και αιλων και θαμναδα και ακκαρων 44 και αλκαδα και βεγεδων και γεβεελαν 45 και αζωρ και βαναιβακατ και γεθρεμμων 46 και απο θαλασσης ιερακων οριον πλησιον ιοππης 47 αυτη η κληρονομια φυλης υιων δαν κατα δημους αυτων αι πολεις αυτων και αι κωμαι αυτων 47 και ουκ εξεδλιψαν οι υιοι δαν τον αμορραιον τον θλιβοντα αυτους εν τω ορει και ουκ ειων αυτους οι αμορραιοι καταβηναι εις την κοιλαδα και εδλιψαν απ' αυτων το οριον της μεριδος αυτων 48 και επορευθησαν οι υιοι ιουδα και επολεμησαν την λαχισ και κατελαβοντο αυτην και επαταξαν αυτην εν στοματι μαχαिरας και κατωκησαν αυτην και εκαλεσαν το ονομα αυτης λασενδακ 48 και ο αμορραιος υπεμεινεν του κατοικειν εν ελωμ και εν σαλαμιν και εβαρυνθη η χειρ του εφραιμ επ' αυτους και εγενοντο αυτοις εις φορον 49 και επορευθησαν εμβατευσαι την γην κατα το οριον αυτων και εδωκαν οι υιοι ισραηλ κληρον ιησοι τω υιω ναυη εν αυτοις 50 δια προσταγματος του θεου και εδωκαν αυτω την πολιν ην ητησατο θαμνασαραχ η εστιν εν τω ορει εφραιμ και ωκοδομησεν την πολιν και κατωκει εν αυτη 51 αυται αι διαιρεσεις ας κατεκληρονομησεν ελεαζαρ ο ιερευς και ιησους ο του ναυη και οι αρχοντες των πατριων εν ταις φυλαις ισραηλ κατα κληρους εν σηλω εναντιον κυριου παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου και επορευθησαν εμβατευσαι την γην

Chapter 20

1 και ελαλησεν κυριος τω ιησοι λεγων 2 λαλησον τοις υιοις ισραηλ λεγων δοτε τας πολεις των φυγαδευτηριων ας ειπα προς υμας δια μωυση 3 φυγαδευτηριον τω φονευτη τω παταξαντι ψυχην ακουσιως και εσονται υμιν αι πολεις φυγαδευτηριον και ουκ αποδανειται ο φονευτης υπο του αγχιστευοντος το αιμα εως αν καταστη εναντιον της συναγωγης εις κρισιν 7 και διεστειλεν την καδης εν τη γαλιλαια εν τω ορει τω νεφθαλι και συχεμ εν τω ορει τω εφραιμ και την πολιν αρβοκ αυτη εστιν χεβρων εν τω ορει τω ιουδα 8 και εν τω περαν του ιορδανου εδωκεν βοσορ εν τη ερημω εν τω πεδιω απο της φυλης ρουβην και αρημωθ εν τη γαλααδ εκ της φυλης γαδ και την γαυλων εν τη βασανιτιδι εκ της φυλης

μανασση 9 αυται αι πολεις αι επικλητοι τοις υιοις ισραηλ και τω προσηλυτω τω προσκειμενω εν αυτοις καταφυγειν εκει παντι παιοντι ψυχην ακουσιως ιν-α μη αποθανη εν χειρι του αγχιστευοντος το αιμα εως αν καταστη εναντι της συναγωγης εις κρισιν

Chapter 21

1 και προσηλθosan οι αρχιπατριωται των υιων λευι προς ελεαζαρ τον ιερεα και προς ιησουν τον του ναυη και προς τους αρχιφυλους πατριων εκ των φυλων ισ-ραηλ 2 και ειπον προς αυτους εν σηλω εν γη χανααν λεγοντες ενετειλατο κυριος εν χειρι μωυση δουναι ημιν πολεις κατοικειν και τα περισπορια τοις κτηνεσιν ημων 3 και εδωκαν οι υιοι ισραηλ τοις λευιταις εν τω κατακληρονομειν δια προσταγ-ματος κυριου τας πολεις και τα περισπορια αυτων 4 και εξηλθεν ο κληρος τω δημω κααθ και εγενετο τοις υιοις ααρων τοις ιερευσιν τοις λευιταις απο φυλης ιουδα και απο φυλης συμεων και απο φυλης βενιαμιν κληρωτι πολεις δεκα τρεις 5 και τοις υιοις κααθ τοις καταλελειμμενοις εκ της φυλης εφραιμ και εκ της φυλης δαν και απο του ημισους φυλης μανασση κληρωτι πολεις δεκα 6 και τοις υιοις γεδσων απο της φυλης ισσαχαρ και απο της φυλης ασηρ και απο της φυλης νεφθαλι και απο του ημισους φυλης μανασση εν τω βασαν πολεις δεκα τρεις 7 και τοις υιοις μεραρι κατα δημους αυτων απο φυλης ρουβην και απο φυλης γαδ και απο φυλης ζαβουλων κληρωτι πολεις δωδεκα 8 και εδωκαν οι υιοι ισραηλ τοις λευιταις τας πολεις και τα περισπορια αυτων ον τροπον ενετειλατο κυριος τω μωυση κληρωτι 9 και εδωκεν η φυλη υιων ιουδα και η φυλη υιων συμεων και απο της φυλης υιων βενιαμιν τας πολεις και επεκληθησαν 10 τοις υιοις ααρων απο του δημου του κααθ των υιων λευι οτι τουτοις εγενηθη ο κληρος 11 και εδωκεν αυτοις την καριαδαρβοκ μητροπολιν των ενακ αυτη εστιν χεβρων εν τω ορει ιουδα τα δε περισπορια κυκλω αυτης 12 και τους αγρους της πολεως και τας κωμας αυτης εδωκεν ιησους τοις υιοις χαλεβ υιου ιεφοννη εν κατασχεσει 13 και τοις υιοις ααρων την πολιν φυγαδευτηριον τω φονευσαντι την χεβρων και τα αφωρισμενα τα συν αυτη και την λεμνα και τα αφωρισμενα τα προς αυτη 14 και την αιλωμ και τα αφωρισμενα αυτη και την τεμα και τα αφωρισμενα αυτη 15 και την γελλα και τα αφωρισμενα αυτη και την δαβιρ και τα αφωρισμενα αυτη 16 και ασα και τα αφωρισμενα αυτη και τανυ και τα αφωρισμενα αυτη και βαιδσαμυς και τα αφωρισμενα αυτη πολεις εννεα παρα των δυο φυλων τουτων 17 και παρα της φυλης βενιαμιν την γαβαων και τα αφωρισμενα αυτη και γαδεθ και τα αφωρισμενα αυτη 18 και αναθωθ και τα αφωρισμενα αυτη και γαμαλα και τα αφωρισμενα αυτη πολεις τεσσαρες 19 πασαι αι πολεις υιων ααρων των ιερεων δεκα τρεις 20 και τοις δημοις υιοις κααθ τοις λευιταις τοις καταλελειμμενοις απο

των υιων κααθ και εγενηθη πολις των οριων αυτων απο φυλης εφραιμ 21 και εδωκαν αυτοις την πολιν του φυγαδευτηριου την του φονευσαντος την συχεμ και τα αφωρισμενα αυτη και γαζαρα και τα προς αυτην και τα αφωρισμενα αυτη 22 και την καβσαι+μ και τα αφωρισμενα τα προς αυτη και την ανω βαιθωρων και τα αφωρισμενα αυτη πολεις τεσσαρες 23 και εκ της φυλης δαν την ελκω-δαιμ και τα αφωρισμενα αυτη και την γεδεδαν και τα αφωρισμενα αυτη 24 και αιλων και τα αφωρισμενα αυτη και γεδερειμων και τα αφωρισμενα αυτη πολεις τεσσαρες 25 και απο του ημισους φυλης μανασση την ταναχ και τα αφωρισμενα αυτη και την ιεβαθα και τα αφωρισμενα αυτη πολεις δυο 26 πασαι πολεις δεκα και τα αφωρισμενα τα προς αυταις τοις δημοις υιων κααθ τοις υπολελειμμενοις 27 και τοις υιοις γεδων τοις λευιταις εκ του ημισους φυλης μανασση τας πολεις τας αφωρισμενας τοις φονευσασι την γαυλων εν τη βασανιτιδι και τα αφωρισ-μενα αυτη και την βοσοραν και τα αφωρισμενα αυτη πολεις δυο 28 και εκ της φυλης ισσαχαρ την κισων και τα αφωρισμενα αυτη και δεββα και τα αφωρισμενα αυτη 29 και την ρεμμαθ και τα αφωρισμενα αυτη και πηγην γραμματων και τα αφωρισμενα αυτη πολεις τεσσαρες 30 και εκ της φυλης ασηρ την βασελλαν και τα αφωρισμενα αυτη και δαββων και τα αφωρισμενα αυτη 31 και χελκατ και τα αφωρισμενα αυτη και ρααβ και τα αφωρισμενα αυτη πολεις τεσσαρες 32 και εκ της φυλης νεφθαλι την πολιν την αφωρισμενην τω φονευσαντι την καδες εν τη γαλιλαια και τα αφωρισμενα αυτη και την εμμαθ και τα αφωρισμενα αυτη και δεμμων και τα αφωρισμενα αυτη πολεις τρεις 33 πασαι αι πολεις του γεδων κατα δημους αυτων πολεις δεκα τρεις 34 και τω δημω υιων μεραρι τοις λευιταις τοις λοιποις εκ της φυλης υιων ζαβουλων την μααν και τα περισπορια αυτης και την καδης και τα περισπορια αυτης 35 και δεμνα και τα περισπορια αυτης και σελλα και τα περισπορια αυτης πολεις τεσσαρες 36 και περαν του ιορδανου του κατα ιεριχω εκ της φυλης ρουβην την πολιν το φυγαδευτηριον του φονευσαντος την βοσορ εν τη ερημω τη μισωρ και τα περισπορια αυτης και την ιαζηρ και τα περισπορια αυτης 37 και την δεκμων και τα περισπορια αυτης και την μαφα και τα περισπορια αυτης πολεις τεσσαρες 38 και απο της φυλης γαδ την πολιν το φυγαδευτηριον του φονευσαντος την ραμωθ εν τη γαλααδ και τα περισπορια αυτης και την καμιν και τα περισπορια αυτης 39 και την εσεβων και τα περισπο-ρια αυτης και την ιαζηρ και τα περισπορια αυτης αι πασαι πολεις τεσσαρες 40 πασαι πολεις τοις υιοις μεραρι κατα δημους αυτων των καταλελειμμενων απο της φυλης λευι και εγενηθη τα ορια πολεις δεκα δυο 41 πασαι αι πολεις των λευιτων εν μεσω κατασχεσεως υιων ισραηλ τεσσαρακοντα οκτω πολεις και τα περισπορια αυτων 42 κυκλω των πολεων τουτων πολις και τα περισπορια κυκλω της πολεως πασαις ταις πολεσιν ταυταις 42 και συνετελεσεν ιησους διαμερισας την γην εν τοις οριοις αυτων 42 και εδωκαν οι υιοι ισραηλ μεριδα τω ιησοι κατα προσταγμα

κυριου εδωκαν αυτω την πολιν ην ητησατο την θαμνασαραχ εδωκαν αυτω εν τω ορει εφραιμ 42 και ωκοδομησεν ιησους την πολιν και ωκησεν εν αυτη 42 και ελαβεν ιησους τας μαχαιρας τας πετρινας εν αις περιετεμεν τους υιους ισραηλ τους γενομενους εν τη οδω εν τη ερημω και εδηκεν αυτας εν θαμνασαραχ 43 και εδωκεν κυριος τω ισραηλ πασαν την γην ην ωμοσεν δουναι τοις πατρασιν αυτων και κατεκληρονομησαν αυτην και κατωκησαν εν αυτη 44 και κατεπαυσεν αυτους κυριος κυκλοθεν καθοτι ωμοσεν τοις πατρασιν αυτων ουκ ανεστη ουθεις κατενωπιον αυτων απο παντων των εχθρων αυτων παντας τους εχθρους αυτων παρεδωκεν κυριος εις τας χειρας αυτων 45 ου διεπεσεν απο παντων των ρηματων των καλων ων ελαλησεν κυριος τοις υιοις ισραηλ παντα παρεγενετο

Chapter 22

1 τοτε συνεκαλεσεν ιησους τους υιους ρουβην και τους υιους γαδ και το ημισυ φυλης μανασση 2 και ειπεν αυτοις υμεις ακηκοατε παντα οσα ενετειλατο υμιν μωυσης ο παις κυριου και επηκουσατε της φωνης μου κατα παντα οσα ενετειλαμην υμιν 3 ουκ εγκαταλελοιπατε τους αδελφους υμων ταυτας τας ημερας και πλειους εως της σημερον ημερας εφυλαξασθε την εντολην κυριου του θεου υμων 4 νυν δε κατεπαυσεν κυριος ο θεος ημων τους αδελφους ημων ον τροπον ειπεν αυτοις νυν ουν αποστραφεντες απελθατε εις τους οικους υμων και εις την γην της κατασχεσεως υμων ην εδωκεν υμιν μωυσης εν τω περαν του ιορδανου 5 αλλα φυλαξασθε ποιειν σφοδρα τας εντολας και τον νομον ον ενετειλατο ημιν ποιειν μωυσης ο παις κυριου αγαπαν κυριον τον θεον υμων πορευεσθαι πασαις ταις οδοις αυτου φυλαξασθαι τας εντολας αυτου και προσκεισθαι αυτω και λατρευειν αυτω εξ ολης της διανοιας υμων και εξ ολης της ψυχης υμων 6 και ηυλογησεν αυτους ιησους και εξαπεστειλεν αυτους και επορευθησαν εις τους οικους αυτων 7 και τω ημισει φυλης μανασση εδωκεν μωυσης εν τη βασανιτιδι και τω ημισει εδωκεν ιησους μετα των αδελφων αυτου εν τω περαν του ιορδανου παρα θαλασσαν και ηνικα εξαπεστειλεν αυτους ιησους εις τους οικους αυτων και ευλογησεν αυτους 8 και εν χρημασιν πολλοις απηλθοσαν εις τους οικους αυτων και κτηνη πολλα σφοδρα και αργυριον και χρυσιον και σιδηρον και ιματισμον πολυν και διειλαντο την προνομην των εχθρων μετα των αδελφων αυτων 9 και επορευθησαν οι υιοι ρουβην και οι υιοι γαδ και το ημισυ φυλης υιων μανασση απο των υιων ισραηλ εκ σηλω εν γη χαναν απελθειν εις γην γαλααδ εις γην κατασχεσεως αυτων ην εκληρονομησαν αυτην δια προσταγματος κυριου εν χειρι μωυση 10 και ηλθον εις γαλγαλα του ιορδανου η εστιν εν γη χαναν και ωκοδομησαν οι υιοι γαδ και οι υιοι ρουβην και το ημισυ φυλης μανασση εκει βωμον επι του ιορδανου βωμον μεγαν του ιδειν 11 και ηκουσαν οι υιοι ισραηλ λεγοντων ιδου

ωκοδομησαν οι υιοι γαδ και οι υιοι ρουβην και το ημισυ φυλης μανασση βωμον εφ' οριων γης χανααν επι του γαλααδ του ιορδανου εν τω περαν υιων ισραηλ 12 και συνηθροισθησαν παντες οι υιοι ισραηλ εις σηλω ωστε αναβαντες εκπολεμησαι αυτους 13 και απεστειλαν οι υιοι ισραηλ προς τους υιους ρουβην και προς τους υιους γαδ και προς το ημισυ φυλης μανασση εις γην γαλααδ τον τε φινεες υιον ελεαζαρ υιου ααρων του αρχιερεως 14 και δεκα των αρχοντων μετ' αυτου αρχων εις απο οικου πατριας απο πασων φυλων ισραηλ αρχοντες οικον πατριων εισιν χιλιαρχοι ισραηλ 15 και παρεγενοντο προς τους υιους γαδ και προς τους υιους ρουβην και προς τους ημισεις φυλης μανασση εις γην γαλααδ και ελαλησαν προς αυτους λεγοντες 16 ταδε λεγει πασα η συναγωγη κυριου τις η πλημμελεια αυτη ην επλημμελησατε εναντιον του θεου ισραηλ αποστραφηναι σημερον απο κυριου οικοδομησαντες υμιν εαυτοις βωμον αποστατας υμας γενεσθαι απο κυριου 17 μη μικρον ημιν το αμαρτημα φογωρ οτι ουκ εκαθαρισθημεν απ' αυτου εως της ημερας ταυτης και εγενηθη πληγη εν τη συναγωγη κυριου 18 και υμεις αποστραφησεσθε σημερον απο κυριου και εσται εαν αποστητε σημερον απο κυριου και αυριον επι παντα ισραηλ εσται η οργη 19 και νυν ει μικρα υμιν η γη της κατασχεσεως υμων διαβητε εις την γην της κατασχεσεως κυριου ου κατασκηνοι εκει η σκηνη κυριου και κατακληρονομησατε εν ημιν και μη αποσταται απο θεου γενηθητε και μη αποστητε απο κυριου δια το οικοδομησαι υμας βωμον εξω του θυσιαστηριου κυριου του θεου ημων 20 ουκ ιδου αχαρ ο του ζαρα πλημμελεια επλημμελησεν απο του αναδεματος και επι πασαν συναγωγην ισραηλ εγενηθη οργη και ουτος εις μονος ην μη μονος ουτος απεδανεν τη εαυτου αμαρτια 21 και απεκριθησαν οι υιοι ρουβην και οι υιοι γαδ και το ημισυ φυλης μανασση και ελαλησαν τοις χιλιαρχοις ισραηλ λεγοντες 22 ο θεος θεος εστιν κυριος και ο θεος θεος κυριος αυτος οιδεν και ισραηλ αυτος γνωσεται ει εν αποστασια επλημμελησαμεν εναντι του κυριου μη ρυσαιτο ημας εν ταυτη 23 και ει ωκοδομησαμεν αυτοις βωμον ωστε αποστηναι απο κυριου του θεου ημων ωστε αναβιβασαι επ' αυτον θυσιαν ολοκαυτωματων η ωστε ποιησαι επ' αυτου θυσιαν σωτηριου κυριος εκζητησει 24 αλλ' ενεκεν ευλαβειας ρηματος εποιησαμεν τουτο λεγοντες ινα μη ειπωσιν αυριον τα τεκνα υμων τοις τεκνοις ημων τι υμιν κυριω τω θεω ισραηλ 25 και ορια εδηκεν κυριος ανα μεσον ημων και υμων τον ιορδανην και ουκ εστιν υμιν μερις κυριου και απαλλοτριωσουσιν οι υιοι υμων τους υιους ημων ινα μη σεβωνται κυριον 26 και ειπαμεν ποιησαι ουτως του οικοδομησαι τον βωμον τουτον ουκ ενεκεν καρπωματων ουδε ενεκεν θυσιων 27 αλλ' ινα η τουτο μαρτυριον ανα μεσον ημων και υμων και ανα μεσον των γενεων ημων μεδ' ημας του λατρευειν λατρειαν κυριω εναντιον αυτου εν τοις καρπωμασιν ημων και εν ταις θυσιας ημων και εν ταις θυσιας των σωτηριων ημων και ουκ ερουσιν τα τεκνα υμων τοις τεκνοις ημων αυριον ουκ εστιν υμιν μερις κυριου 28 και ειπαμεν εαν

γενηται ποτε και λαλησωσιν προς ημας και ταις γενεαις ημων αυριον και ερουσιν ιδετε ομοιωμα του θυσιαστηριου κυριου ο εποιησαν οι πατερες ημων ουχ ενεκεν καρπωματων ουδε ενεκεν θυσιων αλλα μαρτυριον εστιν ανα μεσον υμων και ανα μεσον ημων και ανα μεσον των υιων ημων 29 μη γενοιτο ουν ημας αποστραφη- ναι απο κυριου εν ταις σημερον ημεραις αποστηναι απο κυριου ωστε οικοδομησαι ημας θυσιαστηριον τοις καρπωμασιν και ταις θυσιας σαλαμιν και τη θυσια του σωτηριου πλην του θυσιαστηριου κυριου ο εστιν εναντιον της σκηνης αυτου 30 και ακουσας φινεες ο ιερεις και παντες οι αρχοντες της συναγωγης ισραηλ οι ησαν μετ' αυτου τους λογους ους ελαλησαν οι υιοι ρουβην και οι υιοι γαδ και το ημισυ φυλης μανασση και ηρεσεν αυτοις 31 και ειπεν φινεες ο ιερεις τοις υιοις ρουβην και τοις υιοις γαδ και τω ημισει φυλης μανασση σημερον εγνωκαμεν οτι μεθ' ημων κυριος διοτι ουκ επλημμελησατε εναντιον κυριου πλημμελειαν και οτι ερρυσασθε τους υιους ισραηλ εκ χειρος κυριου 32 και απεστρεψεν φινεες ο ιερεις και οι αρχοντες απο των υιων ρουβην και απο των υιων γαδ και απο του η- μισους φυλης μανασση εκ γης γαλααδ εις γην χαναν προς τους υιους ισραηλ και απεκριθησαν αυτοις τους λογους 33 και ηρεσεν τοις υιοις ισραηλ και ελαλησαν προς τους υιους ισραηλ και ευλογησαν τον θεον υιων ισραηλ και ειπαν μηκετι αναβηναι προς αυτους εις πολεμον εξολεθρευσαι την γην των υιων ρουβην και των υιων γαδ και του ημισους φυλης μανασση και κατωκησαν επ' αυτης 34 και επωνομασεν ιησους τον βωμον των ρουβην και των γαδ και του ημισους φυλης μανασση και ειπεν οτι μαρτυριον εστιν ανα μεσον αυτων οτι κυριος ο θεος αυτων εστιν

Chapter 23

1 και εγενετο μεθ' ημερας πλειους μετα το καταπαυσαι κυριον τον ισραηλ απο παντων των εχθρων αυτων κυκλοθεν και ιησους πρεσβυτερος προβεβηκως ταις ημεραις 2 και συνεκαλεσεν ιησους παντας τους υιους ισραηλ και την γερουσιαν αυτων και τους αρχοντας αυτων και τους γραμματεις αυτων και τους δικαστας αυτων και ειπεν προς αυτους εγω γεγηρακα και προβεβηκα ταις ημεραις 3 υμεις δε εωρακατε οσα εποιησεν κυριος ο θεος υμων πασιν τοις εθνεσιν τουτοις απο προσωπου υμων οτι κυριος ο θεος υμων ο εκπολεμησας υμιν 4 ιδετε οτι επερριφα υμιν τα εθνη τα καταλελειμμενα υμιν ταυτα εν τοις κληροις εις τας φυλας υμων απο του ιορδανου παντα τα εθνη α εξωλεθρευσα και απο της θαλασσης της μεγαλης ορει επι δυσμας ηλιου 5 κυριος δε ο θεος υμων ουτος εξολεθρευσει αυτους απο προσωπου υμων εως αν απολωνται και αποστελει αυτοις τα θηρια τα αγρια εως αν εξολεθρευση αυτους και τους βασιλεις αυτων απο προσωπου υμων και κατακληρονομησατε την γην αυτων καθα ελαλησεν κυριος ο θεος υμων υμιν 6

κατισχυσάτε οὖν σφόδρα φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νομοῦ Μωϋσῆ ἵνα μὴ ἐκκλινῆτε εἰς δεξιὰν ἢ ἐξωκλίμα 7 ὥπως μὴ εἰσελθῆτε εἰς τὰ ἔθνη τὰ καταλελειμμένα ταῦτα καὶ τὰ ὀνόματα τῶν θεῶν αὐτῶν οὐκ ὀνομασθῆσεται ἐν ὑμῖν οὐδὲ μὴ προσκυνῆσθε αὐτοῖς οὐδὲ μὴ λατρεύσθε αὐτοῖς 8 ἀλλὰ κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν προσκολληθήσεσθε καθάπερ ἐποιήσατε ἐως τῆς ἡμέρας ταύτης 9 καὶ ἐξώλεθρευσεν αὐτοὺς κύριος ἀπὸ προσώπου ὑμῶν ἔθνη μεγάλα καὶ ἰσχυρά καὶ ὑμῖν οὐδεὶς ἀντεστή κατενώπιον ὑμῶν ἐως τῆς ἡμέρας ταύτης 10 εἰς ὑμῶν ἐδιώξεν χίλιους ὅτι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐξεπολέμει ὑμῖν καθάπερ εἶπεν ὑμῖν 11 καὶ φυλάξασθε σφόδρα τοῦ ἀγαπᾶν κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν 12 ἐὰν γὰρ ἀποστράφητε καὶ προσθῆσθε τοῖς ὑπολείφουσιν ἔθνεσιν τοῦτοις τοῖς μεθ' ὑμῶν καὶ ἐπιγαμίας ποιήσθε πρὸς αὐτοὺς καὶ συγκαταμιγῆτε αὐτοῖς καὶ αὐτοὶ ὑμῖν 13 γινώσκετε ὅτι οὐ μὴ προσθῇ κύριος τοῦ ἐξώλεθρεῦσαι τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου ὑμῶν καὶ ἐσονται ὑμῖν εἰς παγίδας καὶ εἰς σκάνδαλα καὶ εἰς ἡλούς ἐν ταῖς περναῖς ὑμῶν καὶ εἰς βολίδας ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν ἐως ἀν ἀπολήσθε ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς ταύτης ἣν ἐδωκεν ὑμῖν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν 14 ἐγὼ δὲ ἀποτρέχω τὴν ὁδὸν καθὰ καὶ πάντες οἱ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ γινώσκεσθε τὴν καρδίαν ὑμῶν καὶ τὴν ψυχὴν ὑμῶν διότι οὐ διεπέσεν εἰς λόγος ἀπὸ πάντων τῶν λόγων ὧν εἶπεν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν πρὸς πάντα τὰ ἀνηκόντα ὑμῖν οὐ διεφώνησεν ἐξ αὐτῶν 15 καὶ ἐστὶν ὁ τρόπος ἡκεῖ ἐφ' ὑμᾶς πάντα τὰ ῥήματα τὰ καλὰ ἃ ἐλάλησεν κύριος πρὸς ὑμᾶς οὕτως ἐπάξει κύριος ὁ θεὸς ἐφ' ὑμᾶς πάντα τὰ ῥήματα τὰ πονηρὰ ἐως ἀν ἐξώλεθρεύσῃ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς ταύτης ἣς ἐδωκεν κύριος ὑμῖν 16 ἐν τῷ παραβῆναι ὑμᾶς τὴν διαθήκην κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἣν ἐνετείλατο ὑμῖν καὶ πορευθέντες λατρεύσθε θεοὺς ἑτεροὺς καὶ προσκυνήσθε αὐτοῖς

Chapter 24

1 καὶ συνήγαγεν ἰησοὺς πᾶσας φυλάς Ἰσραὴλ εἰς σὴλῳ καὶ συνεκάλεσεν τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν καὶ τοὺς γραμματεῖς αὐτῶν καὶ τοὺς δικαστὰς αὐτῶν καὶ ἐστῆσεν αὐτοὺς ἀπεναντι τοῦ θεοῦ 2 καὶ εἶπεν ἰησοὺς πρὸς πάντα τὸν λαὸν ταδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ περὶ τοῦ ποταμοῦ κατέκχησαν οἱ πατέρες ὑμῶν τὸ ἀπ' ἀρχῆς θάρα ὁ πατὴρ Ἀβραάμ καὶ ὁ πατὴρ Ναχωρ καὶ ἐλάτρευσαν θεοῖς ἑτεροῖς 3 καὶ ἐλάβον τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν Ἀβραάμ ἐκ τοῦ περὶ τοῦ ποταμοῦ καὶ ὠδηγῆσα αὐτὸν ἐν πάσῃ τῇ γῇ καὶ ἐπληθύνῃ αὐτοῦ σπέρμα καὶ ἐδώκα αὐτῷ τὸν Ἰσαὰκ 4 καὶ τῷ Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ καὶ τὸν Ἠσαὺ καὶ ἐδώκα τῷ Ἠσαὺ τὸ ὄρος τὸ σὴιρ κληρονομησαὶ αὐτῷ καὶ Ἰακώβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ κατέβησαν εἰς Αἴγυπτον καὶ ἐγένοντο ἐκεῖ εἰς ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ κράταιον 5 καὶ ἐκακώσαν αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι καὶ ἐπάταξεν κύριος τὴν Αἴγυπτον ἐν οἷς ἐποίησεν αὐτοῖς καὶ μετὰ ταῦτα ἐξηγάγεν ὑμᾶς 6 ἐξ Αἰγύπτου καὶ εἰσηλθάτε εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐρυθρὰν

και κατεδιώξαν οι αιγυπτιοι οπισω των πατερων υμων εν αρμασιν και εν ιπποις εις την θαλασσαν την ερυθραν 7 και ανεβοησαμεν προς κυριον και εδωκεν νεφελην και γνοφον ανα μεσον ημων και ανα μεσον των αιγυπτιων και επηγαγεν επ' αυτους την θαλασσαν και εκαλυψεν αυτους και ειδοσαν οι οφθαλμοι υμων οσα εποιησεν κυριος εν γη αιγυπτω και ητε εν τη ερημω ημερας πλειους 8 και ηγαγεν υμας εις γην αμορραιων των κατοικουντων περαν του ιορδανου και παρεταξαντο υμιν και παρεδωκεν αυτους κυριος εις τας χειρας υμων και κατεκληρονομησατε την γην αυτων και εξωλεδρευσате αυτους απο προσωπου υμων 9 και ανεστη βαλακ ο του σεπφωρ βασιλευς μωαβ και παρεταξατο τω ισραηλ και αποστειλας εκαλεσεν τον βαλααμ αρασασθαι υμιν 10 και ουκ ηθελησεν κυριος ο θεος σου απολεσαι σε και ευλογιαν ευλογησεν υμας και εξειλατο υμας εκ χειρων αυτων και παρεδωκεν αυτους 11 και διεβητε τον ιορδανην και παρεγενηθητε εις ιεριχω και επολεμησαν προς υμας οι κατοικουντες ιεριχω ο αμορραιος και ο χαναναιος και ο φερεζαιος και ο ευαιος και ο ιεβουσαιος και ο χετταιος και ο γεργεσαιος και παρεδωκεν αυτους κυριος εις τας χειρας υμων 12 και εξαπεστειλεν προτεραν υμων την σφηκιαν και εξεβαλεν αυτους απο προσωπου υμων δωδεκα βασιλεις των αμορραιων ουκ εν τη ρομφαια σου ουδε εν τω τοξω σου 13 και εδωκεν υμιν γην εφ' ην ουκ εκοπιασατε επ' αυτης και πολεις ας ουκ ωκοδομησατε και κατωκισθητε εν αυταις και αμπελωνας και ελαιωνας ους ουκ εφυτευσατε υμεις εδεσθε 14 και νυν φοβηθητε κυριον και λατρευσате αυτω εν ευθυτητι και εν δικαιοσυνη και περιελεσθε τους θεους τους αλλοτριους οis ελατρευσαν οι πατερες υμων εν τω περαν του ποταμου και εν αιγυπτω και λατρευετε κυριω 15 ει δε μη αρεσκει υμιν λατρευειν κυριω ελεσθε υμιν εαυτοις σημερον τινι λατρευσητε ειτε τοις θεοις των πατερων υμων τοις εν τω περαν του ποταμου ειτε τοις θεοις των αμορραιων εν οis υμεις κατοικειτε επι της γης αυτων εγω δε και η οικια μου λατρευσομεν κυριω οτι αγιος εστιν 16 και αποκριθεις ο λαος ειπεν μη γενοιτο ημιν καταλιπειν κυριον ωστε λατρευειν θεοις ετεροις 17 κυριος ο θεος ημων αυτος θεος εστιν αυτος ανηγαγεν ημας και τους πατερας ημων εξ αιγυπτου και διεφυλαξεν ημας εν παση τη οδω η επορευθημεν εν αυτη και εν πασιν τοις εθνεσιν ους παρηλθομεν δι' αυτων 18 και εξεβαλεν κυριος τον αμορραιον και παντα τα εθνη τα κατοικουντα την γην απο προσωπου ημων αλλα και ημεις λατρευσομεν κυριω ουτος γαρ θεος ημων εστιν 19 και ειπεν ιησους προς τον λαον ου μη δυνησθε λατρευειν κυριω οτι θεος αγιος εστιν και ζηλωσας ουτος ουκ ανησει υμων τα αμαρτηματα και τα ανομηματα υμων 20 ηνικα εαν εγκαταλιπητε κυριον και λατρευσητε θεοις ετεροις και επελθων κακωσει υμας και εξαναλωσει υμας ανθ' ων ευ εποιησεν υμας 21 και ειπεν ο λαος προς ιησουν ουχι αλλα κυριω λατρευσομεν 22 και ειπεν ιησους προς τον λαον μαρτυρες υμεις καθ' υμων οτι υμεις εξελεξασθε κυριον λατρευειν αυτω 23 και νυν περιελεσθε τους θεους τους αλλοτριους τους

εν υμιν και ευθυνατε την καρδιαν υμων προς κυριον θεον ισραηλ 24 και ειπεν ο λαος προς ιησουν κυριω λατρευσομεν και της φωνης αυτου ακουσομεθα 25 και διεθετο ιησους διαθηκην προς τον λαον εν τη ημερα εκεινη και εδωκεν αυτω νομον και κρισιν εν σηλω ενωπιον της σκηνης του θεου ισραηλ 26 και εγραψεν τα ρηματα ταυτα εις βιβλιον νομον του θεου και ελαβεν λιθον μεγαν και εστησεν αυτον ιησους υπο την τερεμινθον απεναντι κυριου 27 και ειπεν ιησους προς τον λαον ιδου ο λιθος ουτος εσται εν υμιν εις μαρτυριον οτι αυτος ακηκοεν παντα τα λεχθεντα αυτω υπο κυριου ο τι ελαλησεν προς ημας σημερον και εσται ουτος εν υμιν εις μαρτυριον επ' εσχατων των ημερων ηνικα εαν ψευσησθε κυριω τω θεω μου 28 και απεστειλεν ιησους τον λαον και επορευθησαν εκαστος εις τον τοπον αυτου 29 και ελατρευσεν ισραηλ τω κυριω πασας τας ημερας ιησου και πασας τας ημερας των πρεσβυτερων οσοι εφειλκυσαν τον χρονον μετα ιησου και οσοι ειδοσαν παντα τα εργα κυριου οσα εποιησεν τω ισραηλ 30 και εγενετο μετ' εκεινα και απεθανεν ιησους υιος ναυη δουλος κυριου εκατον δεκα ετων 31 και εθαψαν αυτον προς τοις οριοις του κληρου αυτου εν θαμναθασαχαρα εν τω ορει τω εφραιμ απο βορρα του ορους γαας 31 εκει εδηκαν μετ' αυτου εις το μνημα εις ο εθαψαν αυτον εκει τας μαχαιρας τας πετρινas εν αις περιετεμεν τους υιους ισραηλ εν γαλγαλοις οτε εξηγαγεν αυτους εξ αιγυπτου καθα συνεταξεν αυτοις κυριος και εκει εισιν εως της σημερον ημερας 32 και τα οστα ιωσηφ ανηγαγον οι υιοι ισραηλ εξ αιγυπτου και κατωρυξαν εν σικιμοις εν τη μεριδι του αγρου ου εκτησατο ιακωβ παρα των αμορραιων των κατοικουντων εν σικιμοις αμναδων εκατον και εδωκεν αυτην ιωσηφ εν μεριδι 33 και εγενετο μετα ταυτα και ελεαζαρ υιος ααρων ο αρχιερευς ετελευτησεν και εταφη εν γαβααθ φινεες του υιου αυτου ην εδωκεν αυτω εν τω ορει τω εφραιμ 33 εν εκεινη τη ημερα λαβοντες οι υιοι ισραηλ την κιβωτον του θεου περιεφεροσαν εν εαυτοις και φινεες ιερατευσεν αντι ελεαζαρ του πατρος αυτου εως απεθανεν και κατωρυγη εν γαβααθ τη εαυτου 33 οι δε υιοι ισραηλ απηλθουσιν εκαστος εις τον τοπον αυτων και εις την εαυτων πολιν και εσεβοντο οι υιοι ισραηλ την ασταρτην και ασταρωθ και τους θεους των εθνων των κυκλω αυτων και παρεδωκεν αυτους κυριος εις χειρας εγλωμ τω βασιλει μωαβ και εκυριευσεν αυτων ετη δεκα οκτω.

Judges

Chapter 1

1 και εγενετο μετα την τελευτην ιησου και επηρωτων οι υιοι ισραηλ εν κυριω λεγοντες τις αναβησεται ημιν προς τον χαναναιον αφηγουμενος του πολεμησαι εν αυτω 2 και ειπεν κυριος ιουδας αναβησεται ιδου δεδωκα την γην εν χειρι αυτου 3 και ειπεν ιουδας προς συμεων τον αδελφον αυτου αναβηθι μετ' εμου εν τω κληρω μου και πολεμησωμεν εν τω χαναναιω και πορευσομαι και γε εγω μετα σου εν τω κληρω σου και επορευθη μετ' αυτου συμεων 4 και ανεβη ιουδας και εδωκεν κυριος τον χαναναιον και τον φερεζαιον εν χειρι αυτου και επαταξεν αυτους εν βεζεκ δεκα χιλιαδας ανδρων 5 και ευρον τον αδωνιβεζεκ εν βεζεκ και επολεμησαν εν αυτω και επαταξαν τον χαναναιον και τον φερεζαιον 6 και εφυγεν αδωνιβεζεκ και κατεδιωξαν οπισω αυτου και ελαβον αυτον και απεκοψαν τα ακρα των χειρων αυτου και των ποδων αυτου 7 και ειπεν αδωνιβεζεκ εβδομηκοντα βασιλεις τα ακρα των χειρων αυτων και των ποδων αυτων αποκεκομμενοι ησαν συλλεγοντες τα υποκατω της τραπεζης μου καθως ουν εποιησα ουτως ανταπεδωκεν μοι ο θεος και ηγαγον αυτον εις ιερουσαλημ και απεδανεν εκει 8 και επολεμησαν οι υιοι ιουδα εν ιερουσαλημ και κατελαβοντο αυτην και επαταξαν αυτην εν στοματι ρομφαιας και την πολιν ενεπρησαν εν πυρι 9 και μετα ταυτα κατεβησαν οι υιοι ιουδα πολεμησαι εν τω χαναναιω τω κατοικουντι την ορεινην και τον νοτον και την πεδινην 10 και επορευθη ιουδας προς τον χαναναιον τον κατοικουντα εν χεβρων και εξηλθεν χεβρων εξ εναντιας το δε ονομα χεβρων ην εμπροσθεν καριαδαρβοκσεφερ και επαταξεν τον σεσι και τον αχιμαν και τον θολμι γεννηματα του ενακ 11 και επορευθησαν εκειθεν προς τους κατοικουντας δαβιρ και το ονομα δαβιρ ην εμπροσθεν πολις γραμματων 12 και ειπεν χαλεβ ος αν παταξη την πολιν των γραμματων και προκαταλαβηται αυτην δωσω αυτω την ασχαν θυγατερα μου εις γυναικα 13 και προκατελαβετο αυτην γοθονιηλ υιος κενεζ αδελφος χαλεβ ο νεωτερος και εδωκεν αυτω την ασχαν θυγατερα αυτου εις γυναικα 14 και εγενετο εν τω εισπορευεσθαι αυτην και επεσεισεν αυτην αιτησαι παρα του πατρος αυτης τον αγρον και εγογγυζεν επανω του υποζυγιου και εκραξεν απο του υποζυγιου εις γην νοτου εκδεδοσαι με και ειπεν αυτη χαλεβ τι εστιν σοι 15 και ειπεν αυτω ασχα δος μοι ευλογιαν οτι εις γην νοτου εκδεδοσαι με και δωσεις μοι λυτρωσιν υδατος και εδωκεν αυτη χαλεβ κατα την καρδιαν αυτης την λυτρωσιν μετεωρων και την λυτρωσιν ταπεινων 16 και οι υιοι ιωβαβ του κιναιου πενθερου μωυση ανεβησαν εκ της πολεως των φοινικων προς τους υιους ιουδα εις την ερημον την ουσαν εν τω νοτω επι καταβασεως αραδ και επορευθη και κατωκησεν μετα του λαου 17 και επορευθη ιουδας μετα συμεων

του αδελφου αυτου και επαταξαν τον χαναναιον τον κατοικουντα σεφεθ και ανεθεματισαν αυτην και εξωλεθρευσαν αυτην και εκαλεσαν το ονομα της πολεως εξωλεθρευσις 18 και ουκ εκληρονομησεν ιουδας την γαζαν και το οριον αυτης και την ασκαλωνα και το οριον αυτης και την ακκαρων και το οριον αυτης και την αζωτον και τα περισπορια αυτης 19 και ην κυριος μετα ιουδα και εκληρονομησεν το ορος οτι ουκ εδυνατο κληρονομησαι τους κατοικουντας την κοιλαδα οτι ρηχαβ διεστειλατο αυτην 20 και εδωκεν τω χαλεβ την χεβρων καθα ελαλησεν μωυσης και εκληρονομησεν εκειθεν τας τρεις πολεις και εξηρεν εκειθεν τους τρεις υιους εναχ 21 και τον ιεβουσαιον τον κατοικουντα εν ιερουσαλημ ουκ εξηραν οι υιοι βενιαμιν και κατωκησεν ο ιεβουσaios μετα των υιων βενιαμιν εως της ημερας ταυτης 22 και ανεβησαν οι υιοι ιωσηφ και γε αυτοι εις βαιθηλ και ιουδας μετ' αυτων 23 και παρενεβαλον οικος ισραηλ κατα βαιθηλ το δε ονομα της πολεως ην εμπροσθεν λουζα 24 και ειδον οι φυλασσοντες ανδρα εκπορευομενον εκ της πολεως και ελαβαν αυτον και ειπον αυτω δειξον ημιν την εισοδον της πολεως και ποιησομεν μετα σου ελεος 25 και εδειξεν αυτοις την εισοδον της πολεως και επαταξαν την πολιν εν στοματι ρομφαιας τον δε ανδρα και την συγγενειαν αυτου εξαπεστειλαν 26 και απηλθεν ο ανηρ εις γην χεττιμ και ωκοδομησεν εκει πολιν και εκαλεσεν το ονομα αυτης λουζα τουτο ονομα αυτης εως της ημερας ταυτης 27 και ουκ εκληρονομησεν μανασσης την βαιθσαν η εστιν σκυθων πολις ουδε τας θυγατερας αυτης ουδε τα περισπορια αυτης ουδε την εκθανααδ και τας θυγατερας αυτης ουδε τους κατοικουντας δωρ και τας θυγατερας αυτης και τους κατοικουντας βαλααμ και τας θυγατερας αυτης και τους κατοικουντας μαγεδων και τας θυγατερας αυτης ουδε τους κατοικουντας ιεβλααμ ουδε τας θυγατερας αυτης και ηρξατο ο χαναναιος κατοικειν εν τη γη ταυτη 28 και εγενετο οτε ενισχυσεν ισραηλ και εθετο τον χαναναιον εις φορον και εξαιρων ουκ εξηρεν αυτον 29 και εφραιμ ουκ εξηρεν τον χαναναιον τον κατοικουντα εν γαζερ και κατωκει ο χαναναιος εν μεσω αυτου εν γαζερ και εγενετο εις φορον 30 και ζαβουλων ουκ εξηρεν τους κατοικουντας κεδρων και τους κατοικουντας ενααλα και κατωκησεν ο χαναναιος εν μεσω αυτου και εγενετο εις φορον 31 και ασηρ ουκ εξηρεν τους κατοικουντας ακχω και εγενετο αυτω εις φορον και τους κατοικουντας δωρ και τους κατοικουντας σιδωνα και τους κατοικουντας ααλαφ και τον αχαζιβ και την χελβα και την αφεκ και την ρωωβ 32 και κατωκησεν ασηρ εν μεσω του χαναναιου του κατοικουντος την γην οτι ουκ εδυνασθη εξαραι αυτον 33 και νεφθαλι ουκ εξηρεν τους κατοικουντας βαιθσαμυς ουδε τους κατοικουντας βαιθενεθ και κατωκησεν ισραηλ εν μεσω του χαναναιου του κατοικουντος την γην οι δε κατοικουντες βαιθσαμυς και την βαιθενεθ εγενηθησαν αυτοις εις φορον 34 και εξεδλιψεν ο αμορραιοις τους υιους δαν εις το ορος οτι ουκ αφηκεν αυτον καταβηναι εις την κοιλαδα 35 και ηρξατο ο αμορραιοις κατοικειν εν τω ορει του μυρσινωνος ου αι

αρχοι και αι αλωπεκες και εβαρυνθη η χειρ οικου ιωσηφ επι τον αμορραιον και εγενετο εις φορον 36 και το οριον του αμορραιου ο ιδουμαιοσ επανω ακραβιν επι της πετρας και επανω

Chapter 2

1 και ανεβη αγγελος κυριου απο γαλααλ επι τον κλαυθμωνα και επι βαιθηλ και επι τον οικον ισραηλ και ειπεν προς αυτους κυριος κυριος ανεβιβασεν υμας εξ αιγυπτου και εισηγαγεν υμας εις την γην ην ωμοσεν τοις πατρασιν υμων του δουναι υμιν και ειπεν υμιν ου διασχεδασω την διαθηκην μου την μεθ' υμων εις τον αιωνα 2 και υμεις ου διαθησεσθε διαθηκην τοις εγκαθημενοις εις την γην ταυτην ουδε τοις θεοις αυτων ου μη προσκυνησητε αλλα τα γλυπτα αυτων συντριψετε και τα θυσιαστηρια αυτων κατασκαψετε και ουκ εισηκουσατε της φωνης μου οτε ταυτα εποιησατε 3 και εγω ειπα ου προσθησω του μετοικισαι τον λαον ον ειπα του εξολεθρευσαι αυτους εκ προσωπου υμων και εσονται υμιν εις συνοχας και οι θεοι αυτων εσονται υμιν εις σκανδαλον 4 και εγενετο ως ελαλησεν ο αγγελος κυριου τους λογους τουτους προς παντα ισραηλ και επηρεν ο λαος την φωνην αυτων και εκλαυσαν 5 δια τουτο εκληθη το ονομα του τοπου εκεινου κλαυθμων και εδυσαν εκει τω κυριω 6 και εξαπεστειλεν ιησους τον λαον και απηλθαν οι υιοι ισραηλ εκαστος εις τον οικον αυτου και εις την κληρονομιαν αυτου του κατακληρονομησαι την γην 7 και εδουλευσεν ο λαος τω κυριω πασας τας ημερας ιησου και πασας τας ημερας των πρεσβυτερων οσοι εμακροημερευσαν μετα ιησουν οσοι εγνωσαν παν το εργον κυριου το μεγα ο εποιησεν τω ισραηλ 8 και ετελευτησεν ιησους υιος ναυη δουλος κυριου υιος εκατον δεκα ετων 9 και εθαψαν αυτον εν οριω της κληρονομιας αυτου εν θαμναθαρες εν ορει εφραιμ απο βορρα του ορους γαας 10 και πασα η γενεα εκεινη προσετεθησαν προς τους πατερας αυτων και ανεστη γενεα ετερα μετ' αυτους οσοι ουκ εγνωσαν τον κυριον και το εργον ο εποιησεν τω ισραηλ 11 και εποιησαν οι υιοι ισραηλ το πονηρον εναντιον κυριου και ελατρευνον τοις βααλιμ 12 και εγκατελιπον τον κυριον θεον των πατερων αυτων τον εξαγαγοντα αυτους εκ γης αιγυπτου και επορευθησαν οπισω θεων ετερων απο των θεων των λαων των περικυκλω αυτων και προσεκυνησαν αυτοις και παρωργισαν τον κυριον 13 και εγκατελιπον τον κυριον και ελατρευσαν τη βααλ και ταις ασταρταις 14 και ωργισθη θυμω κυριος τω ισραηλ και παρεδωκεν αυτους εν χειρι προνομευοντων και επρονομευσαν αυτους και απεδото αυτους εν χειρι των εχθρων αυτων κυκλοθεν και ουκ ηδυνασθησαν αντιστηναι κατα προσωπον των εχθρων αυτων 15 εν πασιν οις επορνενον και χειρ κυριου ην αυτοις εις κακα καθως ελαλησεν κυριος και καθως ωμοσεν κυριος και εξεδλιψεν αυτους σφοδρα 16 και ηγειρεν αυτοις κυριος κριτας και εσωσεν αυτους

εκ χειρος των προνομευοντων αυτους 17 και γε των κριτων αυτων ουκ επηκουσαν οτι εξεπορνευσαν οπισω θεων ετερων και προσεκυνησαν αυτοις και παρωργισαν τον κυριον και εξεκληναν ταχυ εκ της οδου ης επορευθησαν οι πατερες αυτων του εισακουειν εντολας κυριου ουκ εποιησαν ουτως 18 και οτι ηγειρεν αυτοις κυριος κριτας και ην κυριος μετα του κριτου και εσωσεν αυτους εκ χειρος των εχθρων αυτων πασας τας ημερας του κριτου οτι παρεκληθη κυριος απο του στεναγμου αυτων απο προσωπου των πολιορκουντων αυτους και κακουντων αυτους 19 και εγενετο ως απεδνησκειν ο κριτης και απεστρεψαν και παλιν διεφθειραν υπερ τους πατερας αυτων πορευθηναι οπισω θεων ετερων λατρευειν αυτοις και προσκυνειν αυτοις ουκ απερριψαν τα επιτηδευματα αυτων και ουκ απεστησαν απο της οδου αυτων της σκληρας 20 και ωργισθη θυμω κυριος εν τω ισραηλ και ειπεν ανθ' ων οσα εγκατελιπαν το εθνος τουτο την διαθηκην μου ην ενετειλαμην τοις πατρασιν αυτων και ουκ υπηκουσαν της φωνης μου 21 και εγω ου προσδησω του εξαραι ανδρα εκ προσωπου αυτων απο των εθνων ων κατελιπεν ιησους και αφηκεν 22 του πειρασαι εν αυτοις τον ισραηλ ει φυλασσονται την οδον κυριου πορευεσθαι εν αυτη ον τροπον εφυλαξαντο οι πατερες αυτων η ου 23 και αφηκεν κυριος τα εθνη ταυτα του μη εξαραι αυτα το ταχος και ου παρεδωκεν αυτα εν χειρι ιησου

Chapter 3

1 και ταυτα τα εθνη αφηκεν ιησους ωστε πειρασαι εν αυτοις τον ισραηλ παντας τους μη εγνωκοτας παντας τους πολεμους χαναναν 2 πλην δια τας γενεας των υιων ισραηλ του διδαξαι αυτους πολεμον πλην οι εμπροσθεν αυτων ουκ εγνωσαν αυτα 3 τας πεντε σατραπειας των αλλοφυλων και παντα τον χαναναιον και τον σιδωνιον και τον ευαιον τον κατοικουντα τον λιβανον απο του ορους του βαλ-αερμων εως λοβωημαθ 4 και εγενετο ωστε πειρασαι εν αυτοις τον ισραηλ γινωναι ει ακουσονται τας εντολας κυριου ας ενετειλατο τοις πατρασιν αυτων εν χειρι μωυση 5 και οι υιοι ισραηλ κατωκησαν εν μεσω του χαναναιου και του χετταιου και του αμορραιου και του φερεζαιου και του ευαιου και του ιεβουσαιου 6 και ελαβον τας θυγατερας αυτων εαυτοις εις γυναικας και τας θυγατερας αυτων εδωκαν τοις υιοις αυτων και ελατρευσαν τοις θεοις αυτων 7 και εποιησαν οι υιοι ισραηλ το πονηρον εναντι κυριου και επελαδοντο κυριου θεου αυτων και ελατρευσαν ταις βααλιμ και τοις αλσεσιν 8 και ωργισθη θυμω κυριος εν τω ισραηλ και απεδото αυτους εις χειρας χουσαρσαθωμ βασιλεως συριας ποταμων και εδουλευσαν αυτω οκτω ετη 9 και εκεκραξαν οι υιοι ισραηλ προς κυριον και ηγειρεν κυριος σωτηρα τω ισραηλ και εσωσεν αυτους τον γοθονιηλ υιον κενεζ αδελφον χαλεβ τον νεωτερον αυτου και εισηκουσεν αυτου 10 και εγενετο επ' αυτον πνευμα κυριου και εκρινεν τον ισραηλ και εξηλθεν επι τον πολεμον και παρεδωκεν κυριος εν

χειρι αυτου τον χουσαρσαθωμ βασιλεα συριας και εκραταιωθη η χειρ αυτου επι τον χουσαρσαθωμ 11 και ησυχασεν η γη ετη πεντηκοντα και απεθανεν γοθονιηλ υιος κενεζ 12 και προσεδεντο οι υιοι ισραηλ ποιησαι το πονηρον εναντι κυριου και ενισχυσεν κυριος τον εγλωμ βασιλεα μωαβ επι τον ισραηλ δια το πεποιηκεναι αυτους το πονηρον εναντι κυριου 13 και προσηγαγεν προς αυτον παντας τους υιους αμμων και αμαληκ και επορευθη και επαταξεν τον ισραηλ και εκληρονομησεν την πολιν των φοινικων 14 και εδουλευσαν οι υιοι ισραηλ τω εγλωμ βασιλει μωαβ ετη δεκα οκτω 15 και εκεκραξαν οι υιοι ισραηλ προς κυριον και ηγειρεν αυτοις κυριος σωτηρα τον αωδ υιον γηρα υιου του ιεμενι ανδρα αμφοτεροδεξιον και απεστειλαν οι υιοι ισραηλ δωρα εν χειρι αυτου τω εγλωμ βασιλει μωαβ 16 και εποιησεν εαυτω αωδ μαχαιραν διστομον σπιδαμης το μηκος και περιεζωσατο αυτην υπο τον μανδυαν επι τον μηρον τον δεξιον αυτου 17 και προσηνεγκεν τα δωρα τω εγλωμ βασιλει μωαβ και εγλωμ ανηρ αστειος σφοδρα 18 και εγενετο ως συνετελεσεν αωδ προσφερων τα δωρα και εξαπεστειλεν τους αιροντας τα δωρα 19 και εγλωμ ανεστρεψεν απο των γλυπτων μετα της γαλγαλ και ειπεν αωδ λογος μοι κρυφιος προς σε βασιλευ και ειπεν εγλωμ πασιν εκ μεσου και εξηλθον απ' αυτου παντες οι παραστηκοντες αυτω 20 και αωδ εισηλθεν προς αυτον και αυτος εκαδητο εν τω υπερωω τω θερινω αυτου μονωτατος και ειπεν αωδ λογος θεου μοι προς σε βασιλευ και εξανεστη απο του θρονου εγλωμ εγγυς αυτου 21 και εγενετο αμα του αναστηναι εξετεινεν αωδ την χειρα την αριστεραν αυτου και ελαβεν την μαχαιραν απο του μηρου του δεξιου αυτου και ενεπηξεν αυτην εις την κοιλιαν εγλωμ 22 και επεισηνεγκεν και γε την λαβην οπισω της φλογος και απεκλεισεν το στεαρ κατα της φλογος οτι ουκ εξεσπασεν την μαχαιραν εκ της κοιλιας αυτου 23 και εξηλθεν αωδ εις την προσταδα και απεκλεισεν τας θυρας του υπερωου επ' αυτον και εσφηνωσεν 24 και αυτος εξηλθεν και οι παιδες αυτου εισηλθον και ειδον και ιδου αι θυραι του υπερωου αποκεκλεισμεναι και ειπαν μηποτε προς διφρους καθηται εν τη αποχωρησει του κοιτωνος 25 και προσεμειναν αισχυνομενοι και ιδου ουκ ην ο ανοιγων τας θυρας του υπερωου και ελαβον την κλειδα και ηνοιξαν και ιδου ο κυριος αυτων πεπτωκως επι την γην τεθνηκως 26 και αωδ διεσωθη εως εθορυβουντο και ουκ ην ο προσνοων αυτω και αυτος παρηλθεν τα γλυπτα και διεσωθη εις σει+ρωθα 27 και εγενετο ηνικα ηλθεν και εσαλπισεν κερατινη εν ορει εφραιμ και κατεβησαν συν αυτω οι υιοι ισραηλ και αυτος εμπροσθεν αυτων 28 και ειπεν προς αυτους καταβαινετε οπισω μου οτι παρεδωκεν κυριος ο θεος τους εχθρους υμων την μωαβ εν χειρι υμων και κατεβησαν οπισω αυτου και προκατελαβοντο τας διαβασεις του ιορδανου της μωαβ και ουκ αφηκαν ανδρα διαβηναι 29 και επαταξαν την μωαβ εν τω καιρω εκεινω ωσει δεκα χιλιαδας ανδρων παντας τους μαχητας τους εν αυτοις και παντα ανδρα δυναμεως και ου διεσωθη ανηρ 30 και ενετραπη μωαβ εν τη ημερα εκεινη υπο την χειρα ισραηλ και ησυχασεν η

γη ογδοηκοντα ετη και εκρινεν αυτους αωδ εως ου απεδανεν 31 και μετα τουτον ανεστη σαμεγαρ υιος αναθ και επαταξεν τους αλλοφυλους εις εξακοσιους ανδρας εκτος μοσχων των βοων και εσωσεν αυτος τον ισραηλ

Chapter 4

1 και προσεδεντο οι υιοι ισραηλ ποιησαι το πονηρον εναντι κυριου 2 και απεδото αυτους κυριος εν χειρι ιαβιν βασιλεως χανααν ος εβασιλευσεν εν ασωρ και ο αρχων της δυναμεως αυτου σισαρα και αυτος κατωκει εν αρισωθ των εθνων 3 και εκεκραξαν οι υιοι ισραηλ προς κυριον οτι ενναχοσια αρματα σιδηρα ην αυτω και αυτος εδλιψεν τον ισραηλ κατα κρατος εικοσι ετη 4 και δεββωρα γυνη προφητις γυνη λαφιδωθ αυτη εκρινεν τον ισραηλ εν τω καιρω εκεινω 5 και αυτη εκαθητο υπο φοινικα δεββωρα ανα μεσον ραμα και ανα μεσον βαιδηλ εν ορει εφραιμ και ανεβαινον προς αυτην οι υιοι ισραηλ εκει του κρινεσθαι 6 και απεστειλεν δεββωρα και εκαλεσεν τον βαρακ υιον αβινεεμ εκ κεδες νεφθαλι και ειπεν προς αυτον ουχι σοι ενετειλατο κυριος ο θεος ισραηλ και απελευσθη εις ορος θαβωρ και λημψη μετα σεαυτου δεκα χιλιαδας ανδρων απο των υιων νεφθαλι και απο των υιων ζαβουλων 7 και απαξω προς σε εις τον χειμαρρουν κισων τον σισαρα αρχοντα της δυναμεως ιαβιν και τα αρματα αυτου και το πληθος αυτου και παραδωσω αυτον εν τη χειρι σου 8 και ειπεν προς αυτην βαρακ εαν πορευθης μετ' εμου πορευσομαι και εαν μη πορευθης μετ' εμου ου πορευσομαι οτι ουκ οйда την ημεραν εν η ευοδοι κυριος τον αγγελον μετ' εμου 9 και ειπεν προς αυτον δεββωρα πορευομενη πορευσομαι μετα σου πλην γινωσκε οτι ουκ εσται το προτερημα σου εις την οδον ην συ πορευη οτι εν χειρι γυναικος αποδωσεται κυριος τον σισαρα και ανεστη δεββωρα και επορευθη μετα του βαρακ εις κεδες 10 και παρηγγειλεν βαρακ τω ζαβουλων και τω νεφθαλι εις κεδες και ανεβησαν κατα ποδας αυτου δεκα χιλιαδες ανδρων και δεββωρα ανεβη μετ' αυτου 11 και οι πλησιον του κιναιου εχωρισθησαν απο των υιων ιωβαβ γαμβρου μωυση και επηξεν την σκηνην αυτου προς δρυν αναπαυομενων η εστιν εχομενα κεδες 12 και ανηγγειλαν τω σισαρα οτι ανεβη βαρακ υιος αβινεεμ επ' ορος θαβωρ 13 και εκαλεσεν σισαρα παντα τα αρματα αυτου οτι ενναχοσια αρματα σιδηρα ην αυτω και παντα τον λαον τον μετ' αυτου απο αρισωθ των εθνων εις τον χειμαρρουν κισων 14 και ειπεν δεββωρα προς βαρακ αναστηθι οτι αυτη η ημερα εν η παρεδωκεν κυριος τον σισαρα εν χειρι σου ουκ ιδου κυριος ελευσεται εμπροσθεν σου και κατεβη βαρακ απο του ορους θαβωρ και δεκα χιλιαδες ανδρων οπισω αυτου 15 και εξεστησεν κυριος τον σισαρα και παντα τα αρματα αυτου και πασαν την παρεμβολην αυτου εν στοματι ρομφαιας ενωπιον βαρακ και κατεβη σισαρα απο του αρματος αυτου και εφυγεν τοις ποσιν αυτου 16 και βαρακ διωκων οπισω των αρματων και οπισω της παρεμβολης εως

δρυμου των εθνων και επεσεν πασα η παρεμβολη σισαρα εν στοματι ρομφαιας ου κατελειφθη εως ενος 17 και σισαρα ανεχωρησεν τοις ποσιν αυτου εις σκηνην ιαηλ γυναικος χαβερ του κιναιου οτι ειρηνη ανα μεσον ιαβιν βασιλεως ασωρ και ανα μεσον οικου χαβερ του κιναιου 18 και εξηλθεν ιαηλ εις απαντησιν σισαρα και ειπεν προς αυτον εκνευσον κυριε μου εκνευσον προς με μη φοβου και εξενευσεν προς αυτην εις την σκηνην και συνεκαλυψεν αυτον εν τη δερρει αυτης 19 και ειπεν σισαρα προς αυτην ποτισον με δη μικρον υδωρ οτι εδιψησα και ηνοιξεν τον ασκον του γαλακτος και εποτισεν αυτον και συνεκαλυψεν το προσωπον αυτου 20 και ειπεν προς αυτην στηθι εν τη θυρα της σκηνης και εσται εαν τις ελθη προς σε και ερωτηση σε και ειπη σοι εστιν ενταυθα ανηρ και ερεις ουκ εστιν και συνεκαλυψεν αυτον εν τη δερρει αυτης 21 και ελαβεν ιαηλ γυνη χαβερ τον πασσαλον της σκηνης και εδηκεν την σφυραν εν τη χειρι αυτης και εισηλθεν προς αυτον ησυχη και ενεκρουσεν τον πασσαλον εν τη γναθω αυτου και διηλασεν εν τη γη και αυτος απεσκαρισεν ανα μεσον των γονατων αυτης και εξεψυξεν και απεθανεν 22 και ιδου βαρακ διωκων τον σισαρα και εξηλθεν ιαηλ εις απαντην αυτου και ειπεν αυτω δευρο και δειξω σοι τον ανδρα ον συ ζητεις και εισηλθεν προς αυτην και ιδου σισαρα πεπτωκως νεκρος και ο πασσας εν τη γναθω αυτου 23 και εταπεινωσεν κυριος ο θεος τον ιαβιν βασιλεα χανααν εν τη ημερα εκεινη ενωπιον υιων ισραηλ 24 και επορευθη χειρ των υιων ισραηλ πορευομενη και σκληρυνομενη επι ιαβιν βασιλεα χανααν εως εξωλεδρευσαν αυτον

Chapter 5

1 και ησεν δεββωρα και βαρακ υιος αβινεεμ εν τη ημερα εκεινη και ειπεν 2 εν τω αρξασθαι αρχηγους εν ισραηλ εν προαιρεσει λαου ευλογειτε τον κυριον 3 ακουσατε βασιλεις ενωτιζεσθε σατραπαι δυνατοι εγω τω κυριω ασομαι ψαλω τω θεω ισραηλ 4 κυριε εν τη εξοδω σου εκ σιρ εν τω απαιρειν σε εξ αγρου εδωμ γη εσεισθη και ο ουρανός εξεσταθη και αι νεφελαι εσταξαν υδωρ 5 ορη εσαλευθησαν απο προσωπου κυριου τουτο σινα απο προσωπου κυριου θεου ισραηλ 6 εν ημεραις σαμεγαρ υιου αναθ εν ημεραις ιαηλ εξελιπον βασιλεις και επορευθησαν τριβους επορευθησαν οδους διεστραμμενας 7 εξελιπεν φραζων εν τω ισραηλ εξελιπεν εως ου εξανεστη δεββωρα οτι ανεστη μητηρ εν τω ισραηλ 8 ηρετισαν θεους καινους ως αρτον κριθινον σκεπην εαν ιδω σιρομαστων εν τεσσαρακοντα χιλιασιν 9 η καρδια μου επι τα διατεταγμενα τω ισραηλ οι δυνασται του λαου ευλογειτε τον κυριον 10 επιβεβηκοτες επι υποζυγιων καθημενοι επι λαμπηνων 11 φθεγξασθε φωνην ανακρουομενων ανα μεσον ευφραινομενων εκει δωσουσιν δικαιοσυνην κυριω δικαιοι ενισχυσαν εν τω ισραηλ τοτε κατεβη εις τας πολεις αυτου ο λαος κυριου 12 εξεγειρου εξεγειρου δεββωρα εξεγειρον μυριαδας μετα λαου εξεγειρου

εξεγειρου λαλει μετ' ωδης ενισχυων εξανιστασο βαρακ και ενισχυσον δεββωρα τον βαρακ αιχμαλωτιζε αιχμαλωσιαν σου υιος αβινεεμ 13 ποτε εμεγαλυνθη η ισχυς αυτου κυριε ταπεινωσον μοι τους ισχυροτερους μου 14 λαος εφραιμ ετιμωρησατο αυτους εν κοιλαδι αδελφου σου βενιαμιν εν λαοις σου εξ εμου μαχιρ κατεβησαν εξερευνωντες και εκ ζαβουλων κυριος επολεμει μοι εν δυνατοις εκειθεν εν σκηπτρω ενισχυοντος ηγησεως 15 εν ισσαχαρ μετα δεββωρας εξαπεστειλεν πεζους αυτου εις την κοιλαδα ινα τι συ κατοικεις εν μεσω χειλεων εξετεινεν εν τοις ποσιν αυτου εν διαιρεσεσιν ρουβην μεγαλοι ακριβασμοι καρδιας 16 ινα τι μοι καθησαι ανα μεσον των μοσφαδαιμ του εισακουειν συρισμους εξεγειροντων του διελθειν εις τα του ρουβην μεγαλοι εξιχνιασμοι καρδιας 17 γαλααδ εν τω περαν του ιορδανου κατεσκηνωσεν και δαν ινα τι παροικει πλοιοις ασηρ παρωκησεν παρ' αιγιαλον θαλασσων και επι τας διακοπας αυτου κατεσκηνωσεν 18 ζαβουλων λαος ονειδισας ψυχην αυτου εις θανατον και νεφθαλιμ επι υψη αγρου 19 ηλθον βασιλεις και παρεταξαντο τοτε επολεμησαν βασιλεις χανanaan εν θενναχ επι υδατος μαγεδδω πλεονεξιαν αργυριου ουκ ελαβον 20 εκ του ουρανου επολεμησαν αστερες εκ της ταξεως αυτων επολεμησαν μετα σισαρα 21 χειμαρρους κισων εξεβαλεν αυτους χειμαρρους καδημιμ χειμαρρους κισων καταπατησει αυτους ψυχη μου δυνατη 22 τοτε απεκοπησαν πτερναι ιππου αμαδαρωθ δυνατων αυτου 23 καταρασασθε μαρωζ ειπεν ο αγγελος κυριου καταρασει καταρασασθε τους ενοικους αυτης οτι ουκ ηλθουσιν εις την βοηθειαν κυριου βοηθος ημων κυριος εν μαχηταις δυνατος 24 ευλογηθειη εκ γυναικων ιαηλ γυνη χαβερ του κιναιου εκ γυναικων εν σκηνη ευλογηθειη 25 υδωρ ητησεν αυτην και γαλα εδωκεν αυτω εν λακανη ισχυρων προσηγγισεν βουτυρον 26 την χειρα αυτης την αριστεραν εις πασσαλον εξετεινεν την δεξιαν αυτης εις αποτομας κατακοπων και απετεμεν σισαρα απετριψεν την κεφαλην αυτου και συνεδλασεν και διηλασεν την γναθον αυτου 27 ανα μεσον των ποδων αυτης συγκαμψας επεσεν εκοιμηθη μεταξυ ποδων αυτης εν ω εκαμψεν εκει επεσεν ταλαιπωρος 28 δια της θυριδος διεκυπτεν η μητηρ σισαρα δια της δικτυωτης επιβλεπουσα επι τους μεταστρεφοντας μετα σισαρα δια τι ησχατισεν το αρμα αυτου παραγενεσθαι δια τι εχρονισαν ιχνη αρματων αυτου 29 σοφαι αρχουσων αυτης ανταπεκριναντο προς αυτην και αυτη απεκρινατο εν ρημασιν αυτης 30 ουχι ευρησουσιν αυτον διαμεριζοντα σκυλα φιλιαζων φιλοις εις κεφαλην δυνατου σκυλα βαμματα σισαρα σκυλα βαμματα ποικιλιας βαφη ποικιλων περι τραχηλον αυτου σκυλον 31 ουτως απολουντο παντες οι εχθροι σου κυριε και οι αγαπωντες αυτον καθως η ανατολη του ηλιου εν δυναστεiais αυτου και ησυχασεν η γη τεσσαρακοντα ετη

Chapter 6

1 και εποίησαν οι υιοι ισραηλ το πονηρον εναντι κυριου και παρεδωκεν αυτους κυριος εν χειρι μαδιαμ ετη επτα 2 και κατισχυσεν χειρ μαδιαμ επι ισραηλ και εποίησαν εαυτοις οι υιοι ισραηλ απο προσωπου μαδιαμ μανδρας εν τοις ορεσιν και τοις σπηλαιοις και τοις οχυρωμασιν 3 και εγενετο οταν εσπειρεν ανηρ ισραηλ και ανεβαινεν μαδιαμ και αμαληκ και οι υιοι ανατολων και ανεβαινον επ' αυτον 4 και παρενεβαλλον επ' αυτους και διεφθειραν τα εκφορια της γης εως του ελθειν εις γαζαν και ουχ υπελειποντο υποστασιν ζωης εν ισραηλ και ποιμνιον και μοσχον και ονον 5 οτι αυτοι και τα κτηνη αυτων ανεβαινον και τας σκηνας αυτων παρεφερον και παρεγινοντο ως ακρις εις πληθος και αυτοις και ταις καμηλοις αυτων ουκ ην αριθμος και παρεγινοντο εν τη γη ισραηλ του διαφθειρειν αυτην 6 και επτωχευσεν ισραηλ σφοδρα απο προσωπου μαδιαμ και εκεκραξαν οι υιοι ισραηλ προς κυριον 7 και εγενετο επει εκεκραξαν οι υιοι ισραηλ προς κυριον δια μαδιαμ 8 και εξαπεστειλεν κυριος ανδρα προφητην προς τους υιους ισραηλ και ειπεν αυτοις ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ εγω ειμι ο αναβιβασας υμας εξ αιγυπτου και εξηγαγον υμας εξ οικου δουλειας 9 και εξειλαμην υμας εκ χειρος αιγυπτου και εκ χειρος παντων των θλιβοντων υμας και εξεβαλον αυτους εκ προσωπου υμων και εδωκα υμιν την γην αυτων 10 και ειπα υμιν εγω κυριος ο θεος υμων ου φοβηθησεσθε τους θεους του αμορραιου εν οις υμεις ενοικειτε εν τη γη αυτων και ουκ εισηκουσατε της φωνης μου 11 και ηλθεν αγγελος κυριου και εκαθισεν υπο την δρυν την ουσαν εν εφραθα την του ιωας πατρος αβιεζρι και γεδεων ο υιος αυτου ερραβδιζεν πυρους εν ληνω του εκφυγειν εκ προσωπου μαδιαμ 12 και ωφθη αυτω αγγελος κυριου και ειπεν προς αυτον κυριος μετα σου δυνατος τη ισχυι 13 και ειπεν προς αυτον γεδεων εν εμοι κυριε και ει εστιν κυριος μεθ' ημων ινα τι ευρεν ημας παντα τα κακα ταυτα και που εστιν παντα τα θαυμασια αυτου οσα διηγησαντο ημιν οι πατερες ημων λεγοντες ουχι εξ αιγυπτου ανηγαγεν ημας κυριος και νυν απωσατο ημας και παρεδωκεν ημας εν χειρι μαδιαμ 14 και επεβλειψεν προς αυτον ο αγγελος κυριου και ειπεν αυτω πορευου εν τη ισχυι σου και σωσεις τον ισραηλ και ιδου εξαπεστειλα σε 15 και ειπεν προς αυτον γεδεων εν εμοι κυριε εν τινι σωσω τον ισραηλ ιδου η χιλιας μου ταπεινότερα εν μανασση και εγω ειμι μικρος εν τω οικω του πατρος μου 16 και ειπεν προς αυτον ο αγγελος κυριου κυριος εσται μετα σου και παταξεις την μαδιαμ ωσει ανδρα ενα 17 και ειπεν προς αυτον γεδεων και ει ευρον χαριν εν οφθαλμοις σου και ποιησεις μοι σημειον οτι συ λαλεις μετ' εμου 18 μη κινηθης εντευθεν εως του ελθειν με προς σε και οισω την θυσιαν μου και θησω ενωπιον σου και ειπεν εγω ειμι καθησομαι εως του επιστρεψαι σε 19 και γεδεων εισηλθεν και εποίησεν εριφον αιγων και οιφι αλευρου αζυμα και τα κρεα επεδηκεν επι το

κανουν και τον ζωμον ενεχεεν εις χυτραν και εξηνεγκεν προς αυτον υπο την δρυν και προσεκυνησεν 20 και ειπεν προς αυτον ο αγγελος κυριου λαβε τα κρεα και τους αρτους τους αζυμους και δεσ προς την πετραν εκεινην και τον ζωμον εκχεον και εποιησεν ουτως 21 και εξετεινεν ο αγγελος κυριου το ακρον της ραβδου της εν τη χειρι αυτου και ηψατο των κρεων και των αζυμων και ανηφθη πυρ εκ της πετρας και κατεφαγεν τα κρεα και τους αζυμους και ο αγγελος κυριου απηλθεν εξ οφθαλμων αυτου 22 και ειδεν γεδεων οτι αγγελος κυριου εστιν και ειπεν γεδεων α α κυριε κυριε οτι ειδον τον αγγελον κυριου προσωπον προς προσωπον 23 και ειπεν αυτω κυριος ειρηνη σοι μη φοβου μη αποθανης 24 και ωκοδομησεν εκει γεδεων θυσιαστηριον τω κυριω και εκαλεσεν αυτο ειρηνη κυριου εως της ημερας ταυτης ετι αυτου οντος εν εφραθα πατρος του εζρι 25 και εγενηθη τη νυκτι εκεινη και ειπεν αυτω κυριος λαβε τον μοσχον τον σιτευτον του πατρος σου μοσχον τον επταετη και καθελεις το θυσιαστηριον του βααλ ο εστιν του πατρος σου και το αλσος το επ' αυτω εκκοψεις 26 και οικοδομησεις θυσιαστηριον κυριω τω θεω σου τω οφθεντι σοι επι της κορυφης του ορους μαωζ τουτου εν τη παραταξι και λημψη τον μοσχον και ανοισεις ολοκαυτωμα εν τοις ξυλοις του αλσους ου εκκοψεις 27 και ελαβεν γεδεων τρεις και δεκα ανδρας απο των δουλων αυτου και εποιησεν καθα ελαλησεν προς αυτον κυριος και εγενετο ως εφοβηθη τον οικον του πατρος αυτου και τους ανδρας της πολεως μη ποιησαι ημερας και εποιησεν νυκτος 28 και ωρθρισαν οι ανδρες της πολεως το πρωι και ιδου κατεσκαμμενον το θυσιαστηριον του βααλ και το αλσος το επ' αυτω εκκεκομμενον και ο μοσχος ο σιτευτος ανηνεγκμενος εις ολοκαυτωμα επι το θυσιαστηριον το ωκοδομημενον 29 και ειπεν ανηρ προς τον πλησιον αυτου τις εποιησεν το πραγμα τουτο και ανηταζον και εξεζητουν και ειπαν γεδεων ο υιος ιωας εποιησεν το πραγμα τουτο 30 και ειπαν οι ανδρες της πολεως προς ιωας εξαγαγε τον υιον σου και αποθανετω οτι κατεσκαψεν το θυσιαστηριον του βααλ και οτι εκοψεν το αλσος το επ' αυτω 31 και ειπεν ιωας προς τους ανδρας τους εσταμενους επ' αυτον μη υμεις νυν δικαζεσθε περι του βααλ η υμεις σωζετε αυτον ος αντεδικησεν αυτον αποθανειται εως πρωι ει εστιν θεος αυτος εκδικησει αυτον οτι κατεσκαψεν το θυσιαστηριον αυτου 32 και εκαλεσεν αυτο εν τη ημερα εκεινη δικαστηριον του βααλ οτι κατεσκαψεν το θυσιαστηριον αυτου 33 και πασα μαδιαμ και αμαληκ και υιοι ανατολων συνηχθησαν επι το αυτο και διεβησαν και παρενεβαλον εν τη κοιλαδι ιεζραελ 34 και πνευμα θεου ενεδυσεν τον γεδεων και εσαλπισεν εν κερατινη και εβοησεν αβιεζερ οπισω αυτου 35 και αγγελους εξαπεστειλεν εν παντι μανασση και εβοησεν και αυτος οπισω αυτου και εξαπεστειλεν αγγελους εν ασηρ και εν ζαβουλων και εν νεφθαλι και ανεβησαν εις συναντησιν αυτου 36 και ειπεν γεδεων προς τον θεον ει σωζεις εν τη χειρι μου τον ισραηλ ον τροπον ελαλησας 37 ιδου εγω απειριδομαι τον ποκον των εριων εν τω αλωνι και εαν δροσος γενηται

επι τον ποκον μονον και επι πασαν την γην ξηρασια και γνωσομαι οτι σωζεις εν τη χειρι μου τον ισραηλ ον τροπον ελαλησας 38 και εγενετο ουτως και ωρθρισεν γεδεων τη επαυριον και απεπιασεν τον ποκον και απερρυη η δροσος εκ του ποκου πληρης λεκανη υδατος 39 και ειπεν γεδεων προς τον θεον μη οργισθητω ο θυμος σου εν εμοι και λαλησω ετι απαξ και πειρασω ετι απαξ εν τω ποκω και γενηθητω ξηρασια επι τον ποκον μονον επι δε πασαν την γην γενηθητω δροσος 40 και εποιησεν ο θεος ουτως εν τη νυκτι εκεινη και εγενετο ξηρασια επι τον ποκον μονον επι δε πασαν την γην εγενετο δροσος

Chapter 7

1 και ωρθρισεν ιεροβααλ αυτος εστιν γεδεων και πας ο λαος ο μετ' αυτου και παρενεβαλεν επι την γην αρωεδ και παρεμβολη μαδιαμ και αμαληκ ην αυτω απο βορρα απο του βουνου του αβωρ εν τη κοιλαδι 2 και ειπεν κυριος προς γεδεων πολυς ο λαος ο μετα σου ωστε μη παραδουναι με την μαδιαμ εν χειρι αυτων μηποτε καυχησηται ισραηλ επ' εμε λεγων η χειρ μου εσωσεν με 3 και ειπεν κυριος προς αυτον λαλησον δη εις τα ωτα του λαου λεγων τις δειλος και φοβουμενος αποστραφητω και εξωρμησαν απο του ορους του γαλααδ και απεστραφησαν απο του λαου εικοσι και δυο χιλιαδες και δεκα χιλιαδες υπελειφθησαν 4 και ειπεν κυριος προς γεδεων ετι ο λαος πολυς καταγαγε αυτους εις το υδωρ και δοκιμω αυτους σοι εκει και εσται ον εαν ειπω προς σε ουτος πορευσεται μετα σου αυτος πορευσεται μετα σου και ον εαν ειπω σοι οτι ου πορευσεται μετα σου αυτος ου πορευσεται μετα σου 5 και κατεβιβασεν τον λαον εις το υδωρ και ειπεν κυριος προς γεδεων πας ος αν λαψη τη γλωσση αυτου εκ του υδατος ως εαν λαψη ο κυων στησεις αυτον κατα μονας και πας ος αν καμψη επι τα γονατα αυτου του πειν μεταστησεις αυτον καθ' αυτον 6 και εγενετο πας ο αριθμος των λαψαντων εν τη γλωσση αυτων τριακοσιοι ανδρες και πας ο επιλοιπος του λαου εκαμψαν επι τα γονατα αυτων του πειν υδωρ 7 και ειπεν κυριος προς γεδεων εν τοις τριακοσιοις ανδρασιν τοις λαψασιν σωσω υμας και παραδωσω την μαδιαμ εν χειρι σου και πας ο λαος αποτρεχετω ανηρ εις τον τοπον αυτου 8 και ελαβον τον επισιτισμον του λαου εν τη χειρι αυτων και τας κερατινας αυτων και παντα ανδρα ισραηλ εξαπεστειλεν ανδρα εις το σκηνωμα αυτου των δε τριακοσιων ανδρων εκρατησεν η δε παρεμβολη μαδιαμ ην υποκατωθεν αυτου εν τη κοιλαδι 9 και εγενηθη εν τη νυκτι εκεινη και ειπεν προς αυτον κυριος αναστα καταβηθι το ταχος εντευθεν εις την παρεμβολην οτι παρεδωκα αυτην εν τη χειρι σου 10 ει δε φοβη συ καταβηναι καταβηθι συ και φαρα το παιδαριον σου εις την παρεμβολην 11 και ακουση τι λαλουσιν και μετα ταυτα ισχυσουσιν αι χειρες σου και καταβηση εν τη παρεμβολη και κατεβη αυτος και φαρα το παιδαριον αυτου εις μερος των

πεντηκοντα των εν τη παρεμβολη 12 και μαδιαμ και αμαληκ και παντες οι υιοι ανατολων παρεμβεβληκεισαν εν τη κοιλαδι ως ακρις εις πληθος και ταις καμηλοις αυτων ουκ ην αριθμος αλλ' ησαν ωσπερ η αμμος η επι το χειλος της θαλασσης εις πληθος 13 και εισηλθεν γεδεων και ιδου ανηρ εξηγειτο τω πλησιον αυτου το ενυπνιον και ειπεν ιδου το ενυπνιον ο ηνυπνιασθην και ιδου μαγισ αρτου κριδινου κυλιομενη εν τη παρεμβολη μαδιαμ και ηλθεν εως της σκηνης μαδιαμ και επαταξεν αυτην και κατεστρεψεν αυτην και επεσεν η σκηνη 14 και απεκριθη ο πλησιον αυτου και ειπεν ουκ εστιν αυτη αλλ' η ρομφαια γεδεων υιου ιωας ανδρος ισραηλ παρεδωκεν κυριος εν χειρι αυτου την μαδιαμ και πασαν την παρεμβολην 15 και εγενετο ως ηκουσεν γεδεων την διηγησιν του ενυπνιου και την συγκρισιν αυτου και προσεκυνησεν κυριον και επεστρεψεν εις την παρεμβολην ισραηλ και ειπεν αναστητε οτι παρεδωκεν κυριος εν χερσιν υμων την παρεμβολην μαδιαμ 16 και διειλεν τους τριακοσιους ανδρας τρεις αρχας και εδωκεν κερατινας εν χειρι παντων και υδριας κενας και λαμπαδας εν μεσω των υδριων 17 και ειπεν προς αυτους απ' εμου οψεσθε και ουτως ποιησετε και ιδου εγω εισπορευομαι εν μεσω της παρεμβολης και εσται ως εαν ποιησω ουτως ποιησετε 18 και σαλπιω τη κερατινη εγω και παντες οι μετ' εμου και σαλπιειτε ταις κερατιναις και υμεις κυκλω της παρεμβολης και ερειτε τω κυριω και τω γεδεων 19 και εισηλθεν γεδεων και εκατον ανδρες μετ' αυτου εν μερει της παρεμβολης αρχομενης της φυλακης της μεσουσης πλην εγερσει ηγειρεν τους φυλασσοντας και εσαλπισαν ταις κερατιναις και εξετιναξαν τας υδριας τας εν ταις χερσιν αυτων 20 και εσαλπισαν αι τρεις αρχαι εν ταις κερατιναις και συνετριψαν τας υδριας και ελαβοντο εν τη χειρι τη αριστερα αυτων των λαμπαδων και εν τη χειρι τη δεξια αυτων αι κερατιναι του σαλπίζειν και ανεκραξαν ρομφαια τω κυριω και τω γεδεων 21 και εστησαν εκαστος καθ' εαυτον κυκλω της παρεμβολης και εδραμον πασα η παρεμβολη και εσημαναν και εφυγον 22 και εσαλπισαν αι τριακοσαι κερατιναι και εθετο κυριος μαχαιραν ανδρος εν τω πλησιον αυτου και εν ολη τη παρεμβολη και εφυγεν η παρεμβολη εως της βαιδασεττα και συνηγμενη εως χειλους αβελμεουλα και επι ταβαθ 23 και εβοησεν ανηρ ισραηλ εκ νεφθαλιμ και εξ ασηρ και εκ παντος μανασση και κατεδιωξαν οπισω μαδιαμ 24 και αγγελους εξαπεστειλεν γεδεων εν παντι οριω εφραιμ λεγων καταβητε εις συναντησιν μαδιαμ και καταλαβετε εαυτοις το υδωρ εως βαιδβηρα και τον ιορδανην και εβοησεν πας ανηρ εφραιμ και προκατελαβοντο το υδωρ εως βαιδβηρα και τον ιορδανην 25 και συνελαβον τους δυο αρχοντας μαδιαμ τον ωρηβ και τον ζηβ και απεκτειναν τον ωρηβ εν σουριν και τον ζηβ απεκτειναν εν ιακεφζηβ και κατεδιωξαν μαδιαμ και την κεφαλην ωρηβ και ζηβ ηνεγκαν προς γεδεων εκ του περαν του ιορδανου

Chapter 8

1 και ειπεν προς αυτον ανηρ εφραιμ τι το ρημα τουτο εποιησας ημιν του μη καλεσαι ημας οτε εξεπορευου πολεμησαι εν τη μαδιαμ και εκρινοντο μετ' αυτου κραταιως 2 και ειπεν προς αυτους τι εποιησα νυν καθως υμεις ουχι κρειττω επιφυλλιδες εφραιμ η τρυγητος αβιεζερ 3 εν χειρι υμων παρεδωκεν κυριος τους αρχοντας μαδιαμ τον ωρηβ και τον ζηβ και τι ηδυνασθην ποιησαι καθως υμεις και κατεπαυσαν τοτε ανηκε το πνευμα αυτων απ' αυτου εν τω λαλησαι αυτον τον λογον τουτον 4 και ηλθεν γεδεων επι τον ιορδανην και διεβη αυτος και οι τριακοσιοι ανδρες μετ' αυτου ολιγοψυχουντες και πεινωντες 5 και ειπεν τοις ανδρασιν σοκχωθ δοτε δη αρτους τω λαω τω μετ' εμου οτι πεινωσιν εγω δε διωκω οπισω ζεβεε και σαλμανα βασιλεων μαδιαμ 6 και ειπαν οι αρχοντες σοκχωθ μη χειρ ζεβεε και σαλμανα νυν εν τη χειρι σου οτι δωσομεν τη στρατια σου αρτους 7 και ειπεν γεδεων ουχ ουτως εν τω δουναι κυριον τον ζεβεε και σαλμανα εν τη χειρι μου και καταξανω τας σαρκας υμων εν ταις ακανθαις της ερημου και εν ταις βαρκοννιμ 8 και ανεβη εκειθεν εις φανουηλ και ελαλησεν προς αυτους κατα ταυτα και απεκριθησαν αυτω οι ανδρες φανουηλ ον τροπον απεκριθησαν αυτω οι ανδρες σοκχωθ 9 και ειπεν τοις ανδρασιν φανουηλ λεγων εν τω επιστρεφειν με μετ' ειρηνης κατασκαψω τον πυργον τουτον 10 και ζεβεε και σαλμανα εν καρκαρ και η παρεμβολη αυτων μετ' αυτων ωσει πεντεκαιδεκα χιλιαδες οι καταλειφθεντες εν παση παρεμβολη υιων ανατολων και οι πεπτωκοτες ησαν εκατον και εικοσι χιλιαδες ανδρων εσπασμενων ρομφαιαν 11 και ανεβη γεδεων οδον κατοικουντων εν σκηναις ανατολων της ναβεθ εξ εναντιας ζεβεε και επαταξεν την παρεμβολην η δε παρεμβολη ην πεποιθυια 12 και εφυγεν ζεβεε και σαλμανα και εδιωξεν οπισω αυτων και εκρατησεν τους δυο βασιλεις μαδιαμ τον ζεβεε και τον σαλμανα και πασαν την παρεμβολην αυτων εξετριψεν 13 και ανεστρεψεν γεδεων υιος ιωας εκ του πολεμου απο αναβασεως αρες 14 και συνελαβον παιδαριον εκ των ανδρων σοκχωθ και επηρωτησεν αυτον και απεγραψατο προς αυτους τους αρχοντας σοκχωθ και τους πρεσβυτερους αυτης εβδομηκοντα επτα ανδρας 15 και παρεγενετο γεδεων προς τους αρχοντας σοκχωθ και ειπεν αυτοις ιδου ζεβεε και σαλμανα δι' ους ωνειδισατε με λεγοντες μη χειρ ζεβεε και σαλμανα νυν εν τη χειρι σου οτι δωσομεν τοις ανδρασιν σου τοις εκλελυμενοις αρτους 16 και ελαβεν τους αρχοντας και τους πρεσβυτερους της πολεως και κατεξανεν αυτους εν ταις ακανθαις της ερημου και ταις βαρακηνιμ και κατεξανεν εν αυτοις ανδρας σοκχωθ 17 και τον πυργον φανουηλ κατεσκαψεν και απεκτεινεν τους ανδρας της πολεως 18 και ειπεν προς ζεβεε και σαλμανα που οι ανδρες ους απεκτεινατε εν θαβωρ και ειπαν ωσει συ ομοιος σοι ομοιος αυτων ως ειδος μορφη υιων βασιλεων 19 και ειπεν γεδεων αδελφοι μου και υιοι της μητρος μου εισιν και ωμοσεν αυτοις

ζῆ κυριος ει ἐξωογονησατε αυτους ουκ αν απεκτεινα υμας 20 και ειπεν τῷ ιεθερ
 τῷ πρωτοτοκῷ αυτου αναστας αποκτεινον αυτους και ουκ εσπασεν το παιδαριον
 αυτου την μαχαιραν αυτου οτι εφοβηθη οτι ην νεωτερος 21 και ειπεν ζεβεε και
 σαλμανα αναστα δη συ και απαντησον ημιν οτι ὡς ανηρ η δυναμις αυτου και
 ανεστη γεδεων και ανειλεν τον ζεβεε και τον σαλμανα και ελαβεν τους μηνισκ-
 ους τους εν τοις τραχηλοις των καμηλων αυτων 22 και ειπεν ανηρ ισραηλ προς
 γεδεων αρχε εν ημιν συ και οι υιοι σου οτι σεσωκας ημας εκ χειρος μαδιαμ 23
 και ειπεν προς αυτους γεδεων ουκ αρξω εγω υμων και ουκ αρξει ο υιος μου υμων
 κυριος αρξει υμων 24 και ειπεν προς αυτους γεδεων αιτησομαι παρ' υμων αιτησιν
 και δοτε μοι ανηρ ενωτιον των σκυλων αυτου οτι ενωτια χρυσα πολλα ην αυτοις
 οτι ισμαηλιται ησαν 25 και ειπαν διδοντες δωσομεν και ανεπτυξεν το ιματιον
 αυτου και ερριψεν εκει ανηρ ενωτιον χρυσουν των σκυλων αυτου 26 και εγενηθη
 ο σταδιμος των ενωτιων των χρυσων ὧν ητησατο σικλοι χιλιοι και επτακοσιοι
 χρυσου πλην των σιρωνων και των ορμισκων ενφωθ και των περιβολαιων των
 πορφυρων των επι τοις βασιλευσιν μαδιαμ και πλην των κλοιων των χρυσων των
 εν τοις τραχηλοις των καμηλων αυτων 27 και εποιησεν αυτο γεδεων εις εφουδ
 και εστησεν αυτο εν πολει αυτου εν εφραδα και εξεπορνευσεν πας ισραηλ οπισω
 αυτου εκει και εγενετο τῷ γεδεων και τῷ οικῷ αυτου εις σκανδαλον 28 και ενε-
 τραπη μαδιαμ ενωπιον υιων ισραηλ και ου προσεδεντο αραι κεφαλην αυτων και
 ησυχασεν η γη ετη τεσσαρακοντα εν ημεραις γεδεων 29 και επορευθη ιεροβααλ
 υιος ιωας και κατωκησεν εν τῷ οικῷ αυτου 30 και τῷ γεδεων ησαν εβδομηκοντα
 υιοι εκπορευομενοι εκ μηρων αυτου οτι γυναικες πολλαι ησαν αυτῷ 31 και η
 παλλακη αυτου η εν σικιμοις ετεκεν αυτῷ και γε αυτη υιον και επεθηκεν το ονο-
 μα αυτου αβιμελεχ 32 και απεδανεν γεδεων υιος ιωας εν πολια αγαθη και εταφη
 εν τῷ ταφῷ ιωας του πατρος αυτου εν εφραδα πατρος αβιεζρι 33 και εγενηθη ὡς
 απεδανεν γεδεων και απεστραφησαν οι υιοι ισραηλ κυριου του θεου αυτων του ρυσαμε-
 νου αυτους εκ χειρος παντων των εχθρων αυτων κυκλοθεν 35 και ουκ εποιησαν
 ελεος μετα του οικου ιεροβααλ γεδεων κατα πασαν την αγαθωσυνην ην εποιησεν
 μετα ισραηλ

Chapter 9

1 και επορευθη αβιμελεχ υιος ιεροβααλ εις σικιμα προς τους αδελφους της μητρος
 αυτου και ελαλησεν προς αυτους και προς πασαν την συγγενειαν του οικου της
 μητρος αυτου λεγων 2 λαλησατε δη εν ὧσιν των ανδρων σικιμων ποιον βελτιον
 εστιν το αρχειν υμων εβδομηκοντα ανδρας παντας υιους ιεροβααλ η κυριευειν

υμων ανδρα ενα και μνησθητε οτι σαρξ υμων και οστων υμων εγω ειμι 3 και ελαλησαν περι αυτου οι αδελφοι της μητρος αυτου εν τοις ωσιν παντων των ανδρων σικιμων παντας τους λογους τουτους και εκλινεν καρδια αυτων οπισω αβιμελεχ οτι ειπαν αδελφος ημων εστιν 4 και εδωκαν αυτω εβδομηκοντα αργυριου εκ του οικου βααλ διαδηκης και εμισθωσατο εν αυτοις αβιμελεχ ανδρας κενους και θαμβουμενους και επορευθησαν οπισω αυτου 5 και εισηλθεν εις τον οικον του πατρος αυτου εις εφραθα και απεκτεινεν τους αδελφους αυτου υιους ιεροβααλ εβδομηκοντα ανδρας επι λιθον ενα και απελειφθη ιωαθαμ υιος ιεροβααλ ο νεωτερος οτι εκρυβη 6 και συνηχθησαν παντες οι ανδρες σικιμων και πας ο οικος μααλλων και επορευθησαν και εβασιλευσαν τον αβιμελεχ εις βασιλεια προς τη βαλανω της στασεως εν σικιμοις 7 και ανηγγειλαν τω ιωαθαμ και επορευθη και εστη επι της κορυφης του ορους γαριζιν και επηρεν την φωνην αυτου και εκαλεσεν και ειπεν αυτοις ακουσατε μου ανδρες σικιμων και ακουσαι υμων ο θεος 8 πορευομενα επορευθησαν τα ξυλα του χρισαι εαυτοις βασιλεια και ειπον τη ελαια βασιλευσον εφ' ημων 9 και ειπεν αυτοις η ελαια αφεισα την πισοτητα μου ην εν εμοι εδοξασεν ο θεος και ανθρωποι πορευθω αρχειν των ξυλων 10 και ειπαν τα ξυλα τη συκη δευρο βασιλευσον εφ' ημων 11 και ειπεν αυτοις η συκη αφεισα την γλυκυτητα μου και το γενημα μου το αγαθον πορευθω αρχειν επι ξυλων 12 και ειπαν τα ξυλα τη αμπελω δευρο βασιλευσον εφ' ημων 13 και ειπεν αυτοις η αμπελος αφεισα τον οινον μου την ευφροσυνην την παρα του θεου των ανθρωπων πορευθω αρχειν ξυλων 14 και ειπαν τα ξυλα προς την ραμνον δευρο συ βασιλευσον εφ' ημων 15 και ειπεν η ραμνος προς τα ξυλα ει εν αληθεια υμεις χριετε με εις βασιλεια εφ' υμων δευτε πεποιθατε εν τη σκεπη μου και ει μη εξελθοι πυρ εκ της ραμνου και καταφαγοι τας κεδρους του λιβανου 16 και νυν ει εν αληθεια και εν τελειοτητι εποιησατε και εβασιλευσατε τον αβιμελεχ και ει καλως εποιησατε μετα ιεροβααλ και μετα του οικου αυτου και ει κατα το ανταποδομα της χειρος αυτου εποιησατε αυτω 17 ως επολεμησεν ο πατηρ μου υπερ υμων και ερριψεν την ψυχην αυτου εξ εναντιας και εξειλατο υμας εκ χειρος μαδιαμ 18 και υμεις επανεστητε επι τον οικον του πατρος μου σημερον και απεκτεινατε τους υιους αυτου εβδομηκοντα ανδρας επι λιθον ενα και εβασιλευσατε τον αβιμελεχ υιον της παιδισκης αυτου επι τους ανδρας σικιμων οτι αδελφος υμων εστιν 19 και ει εν αληθεια και τελειοτητι εποιησατε μετα ιεροβααλ και του οικου αυτου τη ημερα ταυτη ευλογηθειητε υμεις και ευφρανθειητε εν αβιμελεχ και ευφρανθειη και αυτος εν υμιν 20 και ει μη εξελθοι πυρ εξ αβιμελεχ και καταφαγοι τους ανδρας σικιμων και τον οικον μααλλων και ει μη εξελθοι πυρ απο ανδρων σικιμων και εκ του οικου μααλλων και καταφαγοι τον αβιμελεχ 21 και απεδρα ιωαθαμ και επορευθη εν οδω και εφυγεν εις ραρα και κατωκησεν εκει απο προσωπου αβιμελεχ του αδελφου αυτου 22 και ηρξεν αβιμελεχ επι ισραηλ τρια ετη 23

και εξαπεστειλεν ο θεος πνευμα πονηρον ανα μεσον αβιμελεχ και ανα μεσον των ανδρων σικιμων και ηθετησαν οι ανδρες σικιμων εν τω οικω αβιμελεχ 24 του επαγαγειν την αδικιαν των εβδομηκοντα υιων ιεροβααλ και το αιμα αυτων επιθειναι επι αβιμελεχ τον αδελφον αυτων τον αποκτειναντα αυτους και επι τους ανδρας σικιμων τους κατισχυσαντας τας χειρας αυτου ωστε αποκτειναι τους αδελφους αυτου 25 και εθεντο αυτω οι ανδρες σικιμων ενεδρα επι τας κεφαλας των ορεων και ανηρπαζον παντας τους διαπορευομενους επ' αυτους εν τη οδω και απηγγελη τω αβιμελεχ 26 και ηλθεν γααλ υιος αβεδ και οι αδελφοι αυτου εις σικιμα και επεποιθησαν εν αυτω οι ανδρες σικιμων 27 και ηλθον εις αγρον και ετρυγησαν τους αμπελωνας αυτων και κατεπατουν και εποιησαν χορους και εισηλθον εις οικον θεου αυτων και εφαγον και επιον και κατηρωντο τον αβιμελεχ 28 και ειπεν γααλ υιος αβεδ τι εστιν αβιμελεχ και τις εστιν ο υιος συχεμ οτι δουλευσομεν αυτω ουχ ουτος υιος ιεροβααλ και ζεβουλ επισκοπος αυτου δουλος αυτου συν τοις ανδρασιν εμμωρ πατρος συχεμ και τι οτι δουλευσομεν αυτω ημεις 29 και τις δωη τον λαον τουτον εν χειρι μου και μεταστησω τον αβιμελεχ και ερω τω αβιμελεχ πληθυνον την δυναμιν σου και εξελθε 30 και ηκουσεν ζεβουλ ο αρχων της πολεως τους λογους γααλ υιου αβεδ και εδυμωθη οργη 31 και απεστειλεν αγγελους προς αβιμελεχ μετα δωρων λεγων ιδου γααλ υιος αβεδ και οι αδελφοι αυτου παραγεγονασιν εις σικιμα και οιδε πολιορκουσιν την πολιν επι σε 32 και νυν αναστηθι νυκτος συ και ο λαος ο μετα σου και ενεδρευσον εν τω αγρω 33 και εσται το πρωι αμα τω ανατειλαι τον ηλιον και ορθρισεις και εκτενεις επι την πολιν και ιδου αυτος και ο λαος ο μετ' αυτου εκπορευονται προς σε και ποιησεις αυτω καθαπερ εαν ευρη η χειρ σου 34 και ανεστη αβιμελεχ και πας ο λαος ο μετ' αυτου νυκτος και ενηδρευσαν επι σικιμα τεσσαρας αρχας 35 και εγενετο πρωι και εξηλθεν γααλ υιος αβεδ και εστη προς τη θυρα της πυλης της πολεως και ανεστη αβιμελεχ και ο λαος ο μετ' αυτου εκ των ενεδρων 36 και ειδεν γααλ υιος αβεδ τον λαον και ειπεν προς ζεβουλ ιδου λαος καταβαινων απο των κορυφων των ορεων και ειπεν προς αυτον ζεβουλ την σκιαν των ορεων συ ορας ως ανδρας 37 και προσεδετο ετι γααλ του λαλησαι και ειπεν ιδου λαος καταβαινων κατα θαλασσαν απο του εχομενα του ομφαλου της γης και αρχη μια παραγινεται απο οδου δρυος αποβλεποντων 38 και ειπεν προς αυτον ζεβουλ που εστιν νυν το στομα σου το λεγον τις εστιν αβιμελεχ οτι δουλευσομεν αυτω ουχ ιδου ουτος εστιν ο λαος ον εξουδενωσας εξελθε νυν και πολεμει προς αυτον 39 και εξηλθεν γααλ απο προσωπου των ανδρων σικιμων και επολεμησεν εν αβιμελεχ 40 και κατεδιωξεν αυτον αβιμελεχ και εφυγεν απο προσωπου αυτου και επεσον τραυματια πολλοι εως θυρων της πολεως 41 και εκαδισεν αβιμελεχ εν αριμα και εξεβαλεν ζεβουλ τον γααλ και τους αδελφους αυτου του μη οικειν εν σικιμοις 42 και εγενηθη τη επαυριον και εξηλθεν ο λαος εις το πεδιον και απηγγελη τω αβιμελεχ 43 και παρελαβεν τον λαον και διειλεν

αυτον τρεις αρχας και ενηδρευσεν εν αυτω και ειδεν και ιδου λαος εξηλθεν εκ της πολεως και επανεστη αυτοις και επαταξεν αυτους 44 και αβιμελεχ και αι αρχαι αι μετ' αυτου εξεταθησαν και εστησαν παρα την πυλην της πολεως και αι δυο αρχαι εξεχυθησαν επι παντας τους εν τω αγρω και επαταξεν αυτους 45 και αβιμελεχ ε-πολεμει εν τη πολει ολην την ημεραν εκεινην και κατελαβοντο την πολιν και τον λαον τον εν αυτη ανειλεν και την πολιν καθειλεν και εσπειρεν αυτην αλας 46 και ηκουσαν παντες οι ανδρες πυργου σικιμων και εισηλθον εις το οχυρωμα οικου του βααλ διαδηκης 47 και απηγγελη τω αβιμελεχ οτι συνηχθησαν παντες οι ανδρες του πυργου σικιμων 48 και ανεβη αβιμελεχ εις ορος σελμων αυτος και πας ο λαος ο μετ' αυτου και ελαβεν αβιμελεχ αξινην εν τη χειρι αυτου και εκοψεν φορτιον ξυλων και ελαβεν αυτο και επεδηκεν επι τους ωμους αυτου και ειπεν προς τον λαον τον μετ' αυτου τι ειδετε με ποιουντα ταχεως ποιησατε ως και εγω 49 και εκοψαν και αυτοι εκαστος φορτιον και ηραν και επορευθησαν οπισω αβιμελεχ και επεθηκαν επι το οχυρωμα και ενεπρησαν επ' αυτους το οχυρωμα εν πυρι και απεδανον παντες οι ανδρες πυργου σικιμων ωσει χιλιοι ανδρες και γυναικες 50 και επορευθη αβιμελεχ εις θεβες και περιεκαθισεν επ' αυτην και προκατελαβετο αυτην 51 και πυργος ην οχυρος εν μεσω της πολεως και εφυγον εκει παντες οι ανδρες και αι γυναικες και παντες οι ηγουμενοι της πολεως και απεκλεισαν εφ' εαυτους και ανεβησαν επι το δωμα του πυργου 52 και ηλθεν αβιμελεχ εως του πυργου και εξεπολεμησαν αυτον και ηγγισεν αβιμελεχ εως της θυρας του πυργου εμπρησαι αυτον εν πυρι 53 και ερριψεν γυνη μια κλασμα μυλου επι την κεφαλην αβιμελεχ και συνεδλασεν το κρανιον αυτου 54 και εβοησεν το ταχος προς το παιδαριον τον αιροντα τα σκευη αυτου και ειπεν αυτω σπασαι την μαχαιραν σου και θανατωσον με μηποτε ειπωσιν γυνη απεκτεινεν αυτον και εξεκεντησεν αυτον το παιδαριον αυτου και απεδανεν αβιμελεχ 55 και ειδεν ανηρ ισραηλ οτι απεδανεν αβιμελεχ και απηλθον ανηρ εις τον τοπον αυτου 56 και απεστρεψεν ο θεος την κακιαν αβιμελεχ ην επονησεν τω πατρι αυτου αποκτειναι τους εβδομηκοντα αδελφους αυτου 57 και πασαν κακιαν ανδρων σικιμων επεστρεψεν ο θεος εις την κεφαλην αυτων και επηλθεν επ' αυτους η καταρα ιωαδαμ του υιου ιεροβααλ

Chapter 10

1 και ανεστη μετα αβιμελεχ του σωσαι τον ισραηλ θωλα υιος φουα υιος πα-τραδελφου αυτου ανηρ ισσαχαρ και αυτος κατωκει εν σαμαρεια εν ορει εφραιμ 2 και εκρινεν τον ισραηλ εικοσι και τρια ετη και απεδανεν και εταφη εν σαμαρεια 3 και ανεστη μετ' αυτον ιαι+ρ ο γαλααδιτης και εκρινεν τον ισραηλ εικοσι και δυο ετη 4 και εγενοντο αυτω τριακοντα και δυο υιοι επιβεβηκοτες επι τριακοντα και δυο πωλους και τριακοντα και δυο πολεις αυτοις και εκαλεσεν αυτας επαυλεις

και+ρ εως της ημερας ταυτης αι εισιν εν τη γη γαλααδ 5 και απεδανεν και+ρ και εταφη εν ραμμω 6 και προσεδεντο οι υιοι ισραηλ ποιησαι το πονηρον εναντι κυριου και ελατρευσαν ταις βααλιμ και ταις ασταρωθ και τοις θεοις σιδωνος και τοις θεοις μωαβ και τοις θεοις υιων αμμων και τοις θεοις των αλλοφυλων και εγκατελιπον τον κυριον και ουκ εδουλευσαν αυτω 7 και εδυμωθη οργη κυριος εν τω ισραηλ και απεδοτο αυτους εν χειρι αλλοφυλων και εν χειρι υιων αμμων 8 και εσαθρωσαν και εθλασαν τους υιους ισραηλ εν τω ενιαυτω εκεινω οκτωκαιδεκα ετη παντας τους υιους ισραηλ εν τω περαν του ιορδανου εν τη γη του αμορραιου εν τη γαλααδιτιδι 9 και διεβησαν οι υιοι αμμων τον ιορδανην εκπολεμησαι και εν τω ιουδα και βενιαμιν και εν τω οικω εφραιμ και εθλιβησαν οι υιοι ισραηλ σφοδρα 10 και εκεκραξαν οι υιοι ισραηλ προς κυριον λεγοντες ημαρτομεν σοι οτι εγκατελιπομεν τον θεον ημων και ελατρευσαμεν ταις βααλιμ 11 και ειπεν κυριος προς τους υιους ισραηλ ουχι οι αιγυπτιοι και οι αμορραιοι και οι υιοι αμμων και μωαβ και οι αλλοφυλοι 12 και σιδωνιοι και μαδιαμ και αμαληκ εξ-εθλιψαν υμας και εκεκραξατε προς με και εσωσα υμας εκ χειρος αυτων 13 και υμεις εγκατελιπετε με και ελατρευσατε θεοις ετεροις δια τουτο ου προσδησω του σωσαι υμας 14 βαδιζετε και βοατε προς τους θεους ους εξελεξασθε εαυτοις και αυτοι σωσατωσαν υμας εν καιρω θλιψεως υμων 15 και ειπαν οι υιοι ισραηλ προς κυριον ημαρτομεν ποιησον συ ημιν κατα παντα οσα αν αρεσκη ενωπιον σου πλη-ην κυριε εξελου ημας εν τη ημερα ταυτη 16 και μετεστησαν τους θεους τους αλλοτριους εκ μεσου αυτων και ελατρευσαν τω κυριω και ουκ ευηρεστησεν εν τω λαω και ωλιγοψυχησεν εν τω κοπω ισραηλ 17 και ανεβησαν οι υιοι αμμων και παρενεβαλον εν γαλααδ και εξηλθον οι υιοι ισραηλ και παρενεβαλον εν τη μασση-φα 18 και ειπον οι αρχοντες του λαου γαλααδ ανηρ προς τον πλησιον αυτου τις ανηρ ος αρζεται πολεμησαι εν τοις υιοις αμμων και εσται εις κεφαλην πασιν τοις κατοικουσιν γαλααδ

Chapter 11

1 και ιεφθαε ο γαλααδιτης δυνατος εν ισχυι και αυτος ην υιος γυναικος πορνης και ετεκεν τω γαλααδ τον ιεφθαε 2 και ετεκεν η γυνη γαλααδ αυτω υιους και ηδρυνθησαν οι υιοι της γυναικος και εξεβαλον τον ιεφθαε και ειπον αυτω ου κληρονομησεις εν τω οικω του πατρος ημων οτι γυναικος υιος εταιρας ει συ 3 και απεδρα ιεφθαε εκ προσωπου των αδελφων αυτου και κατωκησεν εν γη τωβ και συνελεγοντο προς τον ιεφθαε ανδρες λιτοι και συνεξεπορευοντο μετ' αυτου 4 και εγενετο μεθ' ημερας και επολεμησαν οι υιοι αμμων μετα ισραηλ 5 και εγεν-ηθη ηνικα επολεμουν οι υιοι αμμων μετα ισραηλ και επορευθησαν οι πρεσβυτεροι γαλααδ παραλαβειν τον ιεφθαε εν γη τωβ 6 και ειπαν προς ιεφθαε δευρο και

εση ημιν εις ηγουμενον και πολεμησωμεν εν τοις υιοις αμμων 7 και ειπεν ιεφθαε τοις πρεσβυτεροις γαλααδ ουχ υμεις εμισεσατε με και εξεβαλετε με εκ του οικου του πατρος μου και εξαπεστειλατε με αφ' υμων και τι οτι ηλθατε προς με ηνικα εθλιβητε 8 και ειπαν οι πρεσβυτεροι γαλααδ προς ιεφθαε ουχ ουτως νυν ηλθομεν προς σε και συμπορευση ημιν και πολεμησομεν εν τοις υιοις αμμων και εση ημιν εις κεφαλην πασιν τοις κατοικουσιν γαλααδ 9 και ειπεν ιεφθαε προς τους πρεσβυτερους γαλααδ ει επιστρεφετε με υμεις πολεμησαι εν τοις υιοις αμμων και παραδω κυριος αυτους ενωπιον εμου εγω υμιν εσομαι εις κεφαλην 10 και ειπαν οι πρεσβυτεροι γαλααδ προς ιεφθαε κυριος εσται ο ακουων ανα μεσον ημων ει μη κατα το ρημα σου ουτως ποιησομεν 11 και επορευθη ιεφθαε μετα των πρεσβυτερων γαλααδ και κατεστησαν αυτον επ' αυτων εις κεφαλην εις ηγουμενον και ελαλησεν ιεφθαε παντας τους λογους αυτου ενωπιον κυριου εν μασσηφα 12 και απεστειλεν ιεφθαε αγγελους προς βασιλεια υιων αμμων λεγων τι εμοι και σοι οτι ηκεις προς με συ πολεμησαι με εν τη γη μου 13 και ειπεν βασιλευς υιων αμμων προς τους αγγελους ιεφθαε διοτι ελαβεν ισραηλ την γην μου εν τη αναβασει αυτου εξ αιγυπτου απο αρνων εως ιαβοκ και εως του ιορδανου και νυν επιστρεψον αυτας μετ' ειρηνης 14 και απεστρεψαν οι αγγελοι προς ιεφθαε και απεστειλεν ιεφθαε αγγελους προς τον βασιλεια υιων αμμων 15 λεγων ταδε λεγει ιεφθαε ουκ ελαβεν ισραηλ την γην μωαβ και την γην υιων αμμων 16 εν τη αναβασει αυτων εξ αιγυπτου αλλ' επορευθη ισραηλ εν τη ερημω εως θαλασσης ερυθρας και ηλθεν εως καδης 17 και εξαπεστειλεν ισραηλ αγγελους προς βασιλεια εδωμ λεγων παρελευσομαι δια της γης σου και ουκ ηκουσεν βασιλευς εδωμ και γε προς βασιλεια μωαβ απεστειλεν και ουκ ηδελησεν και εκαθισεν ισραηλ εν καδης 18 και διελθεν εν τη ερημω και εκυκλωσεν την γην εδωμ και την γην μωαβ και παρεγενετο κατ' ανατολας ηλιου της γης μωαβ και παρενεβαλον εν τω περαν αρνων και ουκ εισηλθον εις το οριον μωαβ οτι αρνων ην οριον μωαβ 19 και απεστειλεν ισραηλ αγγελους προς σμων βασιλεια εσεβων τον αμορραιον και ειπεν αυτω ισραηλ παρελευσομαι δια της γης σου εως του τοπου μου 20 και ουκ ηδελησεν σμων διελθειν τον ισραηλ δια των οριων αυτου και συνηγαγεν σμων παντα τον λαον αυτου και παρενεβαλεν εις ιασσα και επολεμησεν μετα ισραηλ 21 και παρεδωκεν κυριος ο θεος ισραηλ τον σμων και παντα τον λαον αυτου εν χειρι ισραηλ και επαταξεν αυτους και εκληρονομησεν ισραηλ πασαν την γην του αμορραιου του κατοικουντος εν τη γη 22 και εκληρονομησεν παν το οριον του αμορραιου απο αρνων και εως του ιαβοκ και απο της ερημου και εως του ιορδανου 23 και νυν κυριος ο θεος ισραηλ εξηρεν τον αμορραιον εκ προσωπου του λαου αυτου ισραηλ και συ κληρονομησεις αυτον επι σου 24 ουχι οσα κατεκληρονομησεν σοι χαμως ο θεος σου αυτα κληρονομησεις και παντα οσα κατεκληρονομησεν κυριος ο θεος ημων απο προσωπου ημων αυτα κληρονομησομεν 25 και νυν μη κρεισσων ει συ του βαλακ υιου σεπφωρ

βασιλεως μωαβ μη μαχη εμαχεσατο μετα ισραηλ η πολεμων επολεμησεν αυτοις 26 εν τω οικω ισραηλ εν εσεβων και εν ταις θυγατρασιν αυτης και εν ιαζηρ και εν ταις θυγατρασιν αυτης και εν πασαις ταις πολεσιν ταις παρα τον ιορδανην τριακοσια ετη τι οτι ουκ ερρυσαντο αυτους εν τω καιρω εκεινω 27 και εγω ουκ ημαρτον σοι και συ ποιεις μετ' εμου πονηριαν του πολεμησαι εν εμοι κριναι κυριος ο κρινων σημερον ανα μεσον υιων ισραηλ και ανα μεσον υιων αμμων 28 και ουκ εισηκουσεν βασιλευς υιων αμμων και ουκ εισηκουσεν των λογων ιεφθαε ων απεστειλεν προς αυτον 29 και εγενηθη επι ιεφθαε πνευμα κυριου και διεβη την γην γαλααδ και τον μανασση και διεβη την σκοπιαν γαλααδ και απο σκοπιας γαλααδ εις το περαν υιων αμμων 30 και ηυξατο ιεφθαε ευχην τω κυριω και ειπεν εαν παραδωσει παραδως μοι τους υιους αμμων εν χειρι μου 31 και εσται ος αν εξελθη εκ των θυρων του οικου μου εις απαντησιν μου εν τω επιστρεψαι με εν ειρηνη απο των υιων αμμων και εσται τω κυριω και ανοισω αυτον ολοκαυτωμα 32 και διεβη ιεφθαε προς τους υιους αμμων του πολεμησαι προς αυτους και παρεδωκεν αυτους κυριος εν χειρι αυτου 33 και επαταξεν αυτους απο αροηρ και εως του ελθειν εις σεμωιθ εικοσι πολεις εως αβελ αμπελωνων πληγην μεγαλην σφοδρα και ενετραπησαν οι υιοι αμμων απο προσωπου υιων ισραηλ 34 και ηλθεν ιεφθαε εις μασσηφα εις τον οικον αυτου και ιδου η θυγατηρ αυτου εξεπορευετο εις απαντησιν αυτου εν τυμπανοις και χοροις και αυτη μονογενης αυτω αγαπητη και ουκ εστιν αυτω πλην αυτης υιος η θυγατηρ 35 και εγενηθη ηνικα ειδεν αυτην και διερρηξεν τα ιματια αυτου και ειπεν οιμμοι θυγατερ μου εμπεποδοστατηκας με εις σκωλον εγενου εν οφθαλμοις μου εγω δε ηνοιξα το στομα μου περι σου προς κυριον και ου δυνησομαι αποστρεψαι 36 και ειπεν προς αυτον πατερ μου ει εν εμοι ηνοιξας το στομα σου προς κυριον ποιει μοι ον τροπον εξηλθεν εκ του στοματος σου ανθ' ων εποιησεν σοι κυριος εκδικησεις εκ των εχθρων σου εκ των υιων αμμων 37 και ειπεν προς τον πατερα αυτης και ποιησον μοι το ρημα τουτο εασον με δυο μηνας και πορευσομαι και καταβησομαι επι τα ορη και κλαυσομαι επι τα παρθενια μου και εγω και αι συνεταιριδες μου 38 και ειπεν πορευου και εξαπεστειλεν αυτην δυο μηνας και επορευθη αυτη και αι συνεταιριδες αυτης και εκλαυσεν επι τα παρθενια αυτης επι τα ορη 39 και εγενετο μετα τελος δυο μηνων και ανεκαμψεν προς τον πατερα αυτης και επετελεσεν ιεφθαε την ευχην αυτου ην ηυξατο και αυτη ουκ εγνω ανδρα και εγενηθη εις προσταγμα εν ισραηλ 40 εξ ημερων εις ημερας συνεπορευοντο αι θυγατρες ισραηλ θρηνην την θυγατερα ιεφθαε του γαλααδιτου τεσσαρας ημερας εν τω ενιαυτω

Chapter 12

1 και συνηχθησαν οι υιοι εφραιμ και ηλθον εις σεφίνα και ειπον προς ιεφθαε τι οτι επορευθης πολεμειν εν τοις υιοις αμμων και ημας ου κεκληκας πορευθηναι μετα σου τον οικον σου εμπρησομεν εν πυρι 2 και ειπεν προς αυτους ιεφθαε ανηρ αντιδικων ημην εγω και ο λαος μου και οι υιοι αμμων εταπεινουν με σφοδρα και εβοησα προς υμας και ουκ εσωσατε με εκ χειρος αυτων 3 και ειδον οτι ουκ ην ο σωζων και εδεμην την ψυχην μου εν τη χειρι μου και διεβην προς τους υιους αμμων και παρεδωκεν αυτους κυριος εν χειρι μου και ινα τι ανεβητε προς με τη ημερα ταυτη του πολεμειν εν εμοι 4 και συνηθροισεν ιεφθαε παντας τους ανδρας γαλααδ και επολεμει τον εφραιμ και επαταξαν ανδρες γαλααδ τον εφραιμ οτι ειπαν οι διασεσωσμενοι του εφραιμ υμεις γαλααδ εν μεσω εφραιμ και εν μεσω μανασση 5 και προκατελαβοντο ανδρες γαλααδ τας διαβασεις του ιορδανου του εφραιμ και εγενηθη οτι ειπαν οι διασεσωσμενοι του εφραιμ διαβωμεν και ειπαν αυτοις οι ανδρες γαλααδ μη υμεις εκ του εφραιμ και ειπαν ουκ εσμεν 6 και ειπαν αυτοις ειπατε δη συνθημα και ου κατηυθυναν του λαλησαι ουτως και επελαβοντο αυτων και εσφαξαν αυτους επι τας διαβασεις του ιορδανου και επεσαν εξ εφραιμ εν τω καιρω εκεινω δυο τεσσαρακοντα χιλιαδες 7 και εκρινεν ιεφθαε τον ισραηλ εξ ετη και απεδανεν ιεφθαε ο γαλααδιτης και εταφη εν τη πολει αυτου γαλααδ 8 και εκρινεν μετ' αυτον τον ισραηλ εσεβων εκ βαιθλεεμ 9 και εγενοντο αυτω τριακοντα υιοι και τριακοντα θυγατερες εξαπεσταλμεναι εξω και τριακοντα γυναικας εισηγαγεν τοις υιοις αυτου εξωθεν και εκρινεν τον ισραηλ επτα ετη 10 και απεδανεν εσεβων και εταφη εν βηθλεεμ 11 και εκρινεν μετ' αυτον τον ισραηλ αιλων ο ζαβουλωνιτης και εκρινεν τον ισραηλ δεκα ετη 12 και απεδανεν αιλων ο ζαβουλωνιτης εν αιλιμ και εθαψαν αυτον εν γη ζαβουλων 13 και εκρινεν μετ' αυτον τον ισραηλ λαβδων υιος σελλημ ο φρααθωνιτης 14 και εγενοντο αυτω τεσσαρακοντα υιοι και τριακοντα υιοι των υιων αυτου επιβεβηκοτες επι εβδομηκοντα πωλους και εκρινεν τον ισραηλ οκτω ετη 15 και απεδανεν λαβδων υιος σελλημ ο φρααθωνιτης και εταφη εν φρααθων εν γη εφραιμ εν ορει λανακ

Chapter 13

1 και προσεδεντο οι υιοι ισραηλ ποιησαι το πονηρον εναντιον κυριου και παρεδωκεν αυτους κυριος εν χειρι αλλοφυλων τεσσαρακοντα ετη 2 και εγενετο ανηρ εκ σαραα εκ της φυλης του δαν και ονομα αυτω μανωε και η γυνη αυτου στειρα και ουκ ετικτεν 3 και ωφθη αγγελος κυριου προς την γυναικα και ειπεν προς αυτην ιδου δη συ στειρα και ου τετοκας και εν γαστρι εξεις και τεξη υιον 4 και νυν φυλαξαι και μη πιης οινον και σικερα και μη φαγης παν ακαθαρτον 5 οτι ιδου συ εν γαστρι εξεις και τεξη υιον και ουκ αναβησεται σιδηρος επι την κεφαλ-

ην αυτου οτι ηγιασμενον ναζιραιον εσται τω θεω το παιδαριον εκ της γαστρος και αυτος αρζεται σωζειν τον ισραηλ εκ χειρος αλλοφυλων 6 και ηλθεν η γυνη και ειπεν τω ανδρι αυτης λεγουσα οτι ανθρωπος του θεου ηλθεν προς με και η ορασις αυτου ως ορασις αγγελου του θεου επιφανης σφοδρα και ηρωτων ποθεν εστιν και το ονομα αυτου ουκ απηγγειλεν μοι 7 και ειπεν μοι ιδου συ εν γαστρι εξεις και τεξη υιον και νυν μη πιης οινον και σικερα και μη φαγης πασαν ακαθαρσιαν οτι ναζιραιον θεου εσται το παιδαριον απο της γαστρος εως ημερας θανατου αυτου 8 και εδεηθη μανωε του κυριου και ειπεν εν εμοι κυριε ανθρωπος του θεου ον απεστειλας προς ημας ελθετω δη προς ημας και φωτισατω ημας τι ποιησωμεν τω παιδαριω τω τικτομενω 9 και επηκουσεν ο θεος της φωνης μανωε και παρεγενετο ο αγγελος του θεου ετι προς την γυναικα αυτης καθημενης εν τω αγρω και μανωε ο ανηρ αυτης ουκ ην μετ' αυτης 10 και εταχυνεν η γυνη και εξεδραμεν και απηγγειλεν τω ανδρι αυτης και ειπεν προς αυτον ιδου ωπται μοι ο ανηρ ο ελθων προς με τη ημερα εκεινη 11 και ανεστη μανωε και επορευθη οπισω της γυναικος αυτου προς τον ανδρα και ειπεν αυτω ει συ ει ο ανηρ ο λαλησας προς την γυναικα και ειπεν ο αγγελος εγω 12 και ειπεν μανωε νυν δη ελθοντος του ρηματος σου τι εσται το κριμα του παιδαριου και τα εργα αυτου 13 και ειπεν ο αγγελος κυριου προς μανωε απο παντων ων ειπα προς την γυναικα φυλαξασθω 14 απο παντων οσα εκπορευεται εξ αμπελου ου φαγεται και οινον και σικερα μη πιετω και παν ακαθαρτον μη φαγετω παντα οσα ενετειλαμην αυτη φυλαξασθω 15 και ειπεν μανωε προς τον αγγελον κυριου βιασωμεθα δη σε και ποιησομεν ενωπιον σου εριφον αιγων 16 και ειπεν ο αγγελος κυριου προς μανωε εαν βιαση με ου φαγομαι των αρτων σου και εαν ποιησης ολοκαυτωμα κυριω ανοισεις αυτο οτι ουκ εγνω μανωε οτι αγγελος κυριου εστιν 17 και ειπεν μανωε προς τον αγγελον κυριου τι ονομα σοι ινα οταν ελθη το ρημα σου δοξασωμεν σε 18 και ειπεν αυτω ο αγγελος κυριου ινα τι τουτο ερωτας το ονομα μου και αυτο εστιν θαυμαστον 19 και ελαβεν μανωε τον εριφον των αιγων και την θυσιαν και ανηνεγκεν επι την πετραν τω κυριω τω θαυμαστα ποιουντι κυριω και μανωε και η γυνη αυτου εθεωρουν 20 και εγενετο εν τω αναβηναι την φλογα επανωθεν του θυσιαστηριου εις τον ουρανον και ανεβη ο αγγελος κυριου εν τη φλογι και μανωε και η γυνη αυτου εθεωρουν και επεσον επι προσωπον αυτων επι την γην 21 και ου προσεδηκεν ετι ο αγγελος κυριου οφθηναι προς μανωε και προς την γυναικα αυτου τοτε εγνω μανωε οτι αγγελος κυριου εστιν 22 και ειπεν μανωε προς την γυναικα αυτου θανατω αποθανουμεθα οτι θεον εωρακαμεν 23 και ειπεν αυτω η γυνη αυτου ει εβουλετο κυριος θανατωσαι ημας ουκ αν εδεξατο εκ των χειρων ημων ολοκαυτωμα και θυσιαν και ουκ αν εφωτισεν ημας παντα ταυτα και ουκ αν ακουστα εποιησεν ημιν ταυτα 24 και ετεκεν η γυνη υιον και εκαλεσεν το ονομα αυτου σαμψων και ηυλογησεν αυτον κυριος και ηυξηθη το παιδαριον 25 και

ηρξατο πνευμα κυριου συμπορευεσθαι αυτω εν παρεμβολη δαν ανα μεσον σαραα και ανα μεσον εσθαολ

Chapter 14

1 και κατεβη σαμψων εις θαμναδα και ειδεν γυναικα εν θαμναδα εκ των θυγατερων των αλλοφυλων και ηρεσεν ενωπιον αυτου 2 και ανεβη και απηγγειλεν τω πατρι αυτου και τη μητρι αυτου και ειπεν γυναικα εωρακα εν θαμναδα απο των θυγατερων των αλλοφυλων και νυν λαβετε μοι αυτην εις γυναικα 3 και ειπεν αυτω ο πατηρ αυτου και η μητηρ αυτου μη ουκ εστιν απο των θυγατερων των αδελφων σου και εν παντι τω λαω μου γυνη οτι συ πορευη λαβειν γυναικα εκ των αλλοφυλων των απεριτμητων και ειπεν σαμψων προς τον πατερα αυτου ταυτην λαβε μοι οτι ηρεσεν εν οφθαλμοις μου 4 και ο πατηρ αυτου και η μητηρ αυτου ουκ εγνωσαν οτι παρα κυριου εστιν οτι ανταποδομα αυτος εκζητει εκ των αλλοφυλων και εν τω καιρω εκεινω αλλοφυλοι εκυριευον των υιων ισραηλ 5 και κατεβη σαμψων και ο πατηρ αυτου και η μητηρ αυτου εις θαμναδα και εξεκλινεν εις αμπελωνα θαμναδα και ιδου σκυμνος λεοντων ωρυομενος εις απαντησιν αυτου 6 και κατηυθυνεν επ' αυτον πνευμα κυριου και διεσπασεν αυτον ωσει διασπασαι εριφον αιγων και ουδεν ην εν τη χειρι αυτου και ουκ απηγγειλεν τω πατρι αυτου ουδε τη μητρι α εποιησεν 7 και κατεβησαν και ελαλησαν τη γυναικι και ηρεσεν ενωπιον σαμψων 8 και επεστρεψεν μεθ' ημερας λαβειν αυτην και εξεκλινεν ιδειν το πτωμα του λεοντος και ιδου συστροφη μελισσων εν τω στοματι του λεοντος και μελι ην 9 και εξειλεν αυτο εις το στομα αυτου και επορευθη πορευομενος και εσθων και επορευθη προς τον πατερα αυτου και προς την μητερα αυτου και εδωκεν αυτοις και εφαγον και ουκ απηγγειλεν αυτοις οτι εκ της εξεως του λεοντος εξειλεν το μελι 10 και κατεβη ο πατηρ αυτου προς την γυναικα και εποιησεν εκει σαμψων ποτον ημερας επτα οτι ουτως εποιουν οι νεανισκοι 11 και εγενετο εν τω φοβεισθαι αυτους αυτον προσκατεστησαν αυτω εταιρους τριακοντα και ησαν μετ' αυτου 12 και ειπεν αυτοις σαμψων προβαλω υμιν προβλημα και εαν απαγγελιητε μοι το προβλημα εν ταις επτα ημεραις του ποτου δωσω υμιν τριακοντα σινδονας και τριακοντα στολας 13 και εαν μη δυνασθητε απαγγειλαι μοι και δωσετε υμεις εμοι τριακοντα σινδονας και τριακοντα στολας ιματιων και ειπαν αυτω προβαλου το προβλημα σου και ακουσομεθα αυτου 14 και ειπεν αυτοις εκ του εσθοντος εξηλθεν βρωσις και εξ ισχυρου εξηλθεν γλυκυ και ουκ ηδυνασθησαν απαγγειλαι το προβλημα επι τρεις ημερας 15 και εγενετο εν τη ημερα τη τεταρτη και ειπαν τη γυναικι σαμψων απατησον δη τον ανδρα σου και απαγγειλατω σοι το προβλημα μηποτε εμπυρισωμεν σε και τον οικον του πατρος σου εν πυρι η πτωχευσαι εκαλεσατε ημας 16 και εκλαυσεν η γυνη σαμψων επ' αυτον και ειπεν αυτω μεμισηκας

με και ουκ ηγαπηκας με οτι το προβλημα ο προεβαλου τοις υιοις του λαου μου και μοι ουκ απηγγειλας αυτο και ειπεν αυτη σαμψων ιδου τω πατρι μου και τη μητρι μου ουκ απηγγειλα αυτο και σοι απαγγελω 17 και εκλαυσεν επ' αυτον επι τας επτα ημερας εν αις ην εν αυταις ο ποτος και εγενετο εν τη ημερα τη εβδομη και απηγγειλεν αυτη οτι παρηνωχλησεν αυτον και αυτη απηγγειλεν τοις υιοις του λαου αυτης 18 και ειπαν αυτω οι ανδρες της πολεως εν τη ημερα τη εβδομη πριν δυναι τον ηλιον τι γλυκυτερον μελιτος και τι ισχυροτερον λεοντος και ειπεν αυτοις σαμψων ει μη κατεδαμασατε μου την δαμαλιν ουκ αν ευρετε το προβλημα μου 19 και κατευθυνεν επ' αυτον πνευμα κυριου και κατεβη εις ασκαλωνα και επαισεν εκειθεν τριακοντα ανδρας και ελαβεν τας στολας αυτων και εδωκεν τοις απαγγειλασιν το προβλημα και εθυμωθη οργη σαμψων και ανεβη εις τον οικον του πατρος αυτου 20 και συνωκησεν η γυνη σαμψων τω νυμφαγωγω αυτου ος ην εταυρος αυτου

Chapter 15

1 και εγενετο μεθ' ημερας εν ημεραις θερισμου πυρων και επεσκεψατο σαμψων την γυναικα αυτου φερων εριφον αιγων και ειπεν εισελευσομαι προς την γυναικα μου εις τον κοιτωνα και ουκ αφηκεν αυτον ο πατηρ αυτης εισελθειν προς αυτην 2 και ειπεν ο πατηρ αυτης ειπας ειπα οτι μισων εμισησας αυτην και εδωκα αυτην τω συνεταιρω σου ουκ ιδου η αδελφη αυτης η νεωτερα κρεισσων αυτης εστιν εστω δη σοι αντι αυτης 3 και ειπεν αυτω σαμψων αθως ειμι το απαξ απο των αλλοφυλων οτι εγω ποιω μεθ' υμων κακα 4 και επορευθη σαμψων και συνελαβεν τριακοσιας αλωπεκας και ελαβεν λαμπαδας και συνεδησεν κερκον προς κερκον και εδηκεν λαμπαδα μιαν ανα μεσον των δυο κερκων εν τω μεσω 5 και εξηψεν πυρ εν ταις λαμπασιν και εξαπεστειλεν εις τα δραγματα των αλλοφυλων και ενεπυρισεν τους σταχυας και τα προτεθερισμενα απο στοιβης και εως εστωτος και εως αμπελωνος και ελαιας 6 και ειπαν οι αλλοφυλοι τις εποιησεν ταυτα και ειπαν σαμψων ο γαμβρος του θαμναθαιου οτι ελαβεν την γυναικα αυτου και εδωκεν αυτην τω συνεταιρω αυτου και ανεβησαν οι αλλοφυλοι και ενεπυρισαν την οικιαν του πατρος αυτης και αυτην και τον πατερα αυτης εν πυρι 7 και ειπεν αυτοις σαμψων εαν ποιησητε ουτως ουκ ευδοκησω αλλα την εκδικησιν μου εξ ενος και εκαστου υμων ποιησομαι 8 και επαταξεν αυτους επι μηρον πληγην μεγαλην και κατεβη και κατωκει παρα τω χειμαρρω εν τω σπηλαιω ηταμ 9 και ανεβησαν οι αλλοφυλοι και παρενεβαλοσαν επι τον ιουδαν και εξερριφησαν εν λεχι 10 και ειπαν αυτοις πας ανηρ ιουδα ινα τι ανεβητε εφ' ημας και ειπαν οι αλλοφυλοι δησαι τον σαμψων και ποιησαι αυτω ον τροπον εποιησεν ημιν 11 και κατεβησαν τρεις χιλιαδες ανδρων εξ ιουδα επι την οπην της πετρας ηταμ και ειπαν προς

σαμψων ουκ οιδας οτι αρχουσιν ημων οι αλλοφυλοι και ινα τι ταυτα εποιησας ημιν και ειπεν αυτοις σαμψων καθως εποιησαν ημιν ουτως εποιησα αυτοις 12 και ειπαν αυτω του δησαι σε κατεβημεν και παραδουναι σε εις χειρας αλλοφυλων και ειπεν αυτοις σαμψων ομοσατε μοι μη αποκτειναι με υμεις και παραδοτε με αυτοις μηποτε απαντησητε υμεις εν εμοι 13 και ωμοσαν αυτω λεγοντες ουχι αλλα δεσμω δησομεν σε και παραδωσομεν σε εις χειρας αυτων θανατω δε ου θανατωσομεν σε και εδησαν αυτον δυο καλωδιοις καινοις και ανηγαγον αυτον εκ της πετρας 14 και αυτος ηλθεν εως σιαγονος και οι αλλοφυλοι ηλαλαξαν εις απαντησιν αυτου και εδραμον εις συναντησιν αυτου και κατηυθυνεν επ' αυτον πνευμα κυριου και εγενοντο τα καλωδια τα εν τοις βραχιουσιν αυτου ωσει στιππυρον ηνικα αν οσφρανθη πυρος και διελυθησαν οι δεσμοι απο των βραχιονων αυτου 15 και ευρεν σιαγονα ονου ερριμμενην εν τη οδω και εξετεινεν την χειρα αυτου και ελαβεν αυτην και επαταξεν εν αυτη χιλιους ανδρας 16 και ειπεν σαμψων εν σιαγονι ονου εξαλειφων εξηλειψα αυτους οτι εν σιαγονι ονου επαταξα χιλιους ανδρας 17 και εγενετο ηνικα συνετελεσεν λαλων και ερριψεν την σιαγονα απο της χειρος αυτου και εκαλεσεν τον τοπον εκεινον αναιρεσις σιαγονος 18 και εδιψησεν σφοδρα και εβοησεν προς κυριον και ειπεν συ εδωκας εν χειρι του δουλου σου την σωτηριαν την μεγαλην ταυτην και νυν αποθανουμαι εν διψει και εμπεσουμαι εν χειρι των απεριτμητων 19 και ηνοιξεν ο θεος το τραυμα της σιαγονος και εξηλθεν εξ αυτου υδατα και επιεν και επεστρεψεν το πνευμα αυτου εν αυτω και ανεψυξεν δια τουτο εκληθη το ονομα αυτης πηγη επικλητος σιαγονος εως της ημερας ταυτης 20 και εκρινεν τον ισραηλ εν ημεραις αλλοφυλων ετη εικοσι

Chapter 16

1 και επορευθη σαμψων εκειθεν εις γαζαν και ειδεν εκει γυναικα πορνην και εισηλθεν προς αυτην 2 και απηγγελη τοις γαζαιοις λεγοντες ηκει σαμψων εν-ταυθα και εκυκλωσαν και ενηδρευσαν αυτον ολην την νυκτα επι της πυλης της πολεως και εκωφευσαν ολην την νυκτα λεγοντες εως φωτος πρωι μεινωμεν και αποκτεινωμεν αυτον 3 και εκοιμηθη σαμψων εως του μεσονυκτιου και ανεστη περι το μεσονυκτιον και επελαβετο των θυρων της πυλης της πολεως και των δυο σταθμων και ανεβαστασεν αυτας συν τω μοχλω και επεδηκεν επι τω ωμω αυτου και ανηνεγκεν αυτα επι την κορυφην του ορους ο εστιν επι προσωπον χειβρων και εδηκεν αυτα εκει 4 και εγενετο μετα ταυτα και ηγαπησεν γυναικα επι του χειμαρρου σωρηχ και ονομα αυτη δαλιλα 5 και ανεβησαν προς αυτην οι σατραπαι των αλλοφυλων και ειπαν αυτη απατησον αυτον και ιδε εν τινι η ισχυς αυτου εστιν η μεγαλη και εν τινι δυνησομεθα προς αυτον και δησομεν αυτον ωστε ταπεινωσαι αυτον και ημεις δωσομεν σοι ανηρ χιλιους και εκατον

αργυριου 6 και ειπεν δαλιλα προς σαμψων αναγγειλον μοι εν τινι η ισχυς σου η μεγαλη και εν τινι δεδηση του ταπεινωθηναι σε 7 και ειπεν προς αυτην σαμψων εαν δησωσιν με εν επτα νευραις υγραις μη ηρημωμεναις και ασθενησω και εσομαι ως εις των ανθρωπων 8 και ανηνεγκαν αυτη οι σατραπαι των αλλοφυλων επτα νευρας υγρας μη ηρημωμενας και εδησεν αυτον εν αυταις 9 και το ενεδρον αυτου εκαθητο εν τω ταμειω και ειπεν προς αυτον αλλοφυλοι επι σε σαμψων και διερρηξεν τας νευρας ον τροπον διασπαται κλωσμα του αποτιναγματος εν τω οσφρανθηναι πυρος και ουκ εγνωσθη η ισχυς αυτου 10 και ειπεν δαλιλα προς σαμψων ιδου παρελογισω με και ελαλησας προς με ψευδη νυν ουν αναγγειλον δη μοι εν τινι δεδηση 11 και ειπεν προς αυτην εαν δεσμω δησωσιν με εν επτα καλωδιοις καινοις εν οις ουκ εγενηθη εργον και ασθενησω και εσομαι ως εις των ανθρωπων 12 και ελαβεν αυτω δαλιλα καλωδια καινα και εδησεν αυτον εν αυτοις και ειπεν προς αυτον οι αλλοφυλοι επι σε σαμψων και το ενεδρον εκαθητο εν τω ταμειω και διεσπασεν αυτα απο των βραχιονων αυτου ως ραμμα 13 και ειπεν δαλιλα προς σαμψων εως νυν παρελογισω με και ελαλησας προς με ψευδη αναγγειλον δη μοι εν τινι δεδηση και ειπεν προς αυτην εαν υφανης τας επτα σειρας της κεφαλης μου μετα του διασματος και εγκρουσης εν τω πασσαλω εις τον τοιχον και εσομαι ασθενης ως εις των ανθρωπων 14 και εκοιμισε αυτον δαλιλα και εδιασατο τους επτα βοστρυχους της κεφαλης αυτου μετα της εκτασεως και κατεκρουσεν εν τοις πασσαλοις εις τον τοιχον και ειπεν προς αυτον οι αλλοφυλοι επι σε σαμψων και εξηγερθη εκ του υπνου αυτου και εξεσπασεν τους πασσαλους συν τω υφασματι εκ του τοιχου και το διασμα και ουκ εγνωσθη η ισχυς αυτου 15 και ειπεν προς αυτον δαλιλα πως ερεις ηγαπηκα σε και η καρδια σου ουκ εστιν μετ' εμου τουτο τριτον παρελογισω με και ουκ απηγγειλας μοι εν τινι η ισχυς σου η μεγαλη 16 και εγενετο οτε κατειργασατο αυτον τοις λογοις αυτης ολην την νυκτα και παρηνωχλησεν αυτον και ωλιγοψυχησεν εως εις θανατον 17 και απηγγειλεν αυτη παντα τα απο καρδιας αυτου και ειπεν αυτη ξυρον ουκ αναβησεται επι την κεφαλην μου οτι ναζιραιος θεου εγω ειμι εκ κοιλιας μητρος μου και εαν ξυρησωμαι αποστησεται απ' εμου η ισχυς μου και ασθενησω και εσομαι κατα παντας τους ανθρωπους 18 και ειδεν δαλιλα οτι απηγγειλεν αυτη παντα τα απο καρδιας αυτου και απεστειλεν και εκαλεσεν παντας τους σατραπας των αλλοφυλων λεγουσα αναβητε το απαξ οτι απηγγειλεν μοι πασαν την καρδιαν αυτου και ανεβησαν προς αυτην πασαι αι σατραπαι των αλλοφυλων και ηνεγκαν το αργυριον εν ταις χερσιν αυτων 19 και εκοιμισε αυτον ανα μεσον των γονατων αυτης και εκαλεσεν τον κουρεα και εξυρησεν τους επτα βοστρυχους της κεφαλης αυτου και ηρξατο ταπεινουσθαι και απεστη η ισχυς αυτου απ' αυτου 20 και ειπεν αυτω δαλιλα οι αλλοφυλοι επι σε σαμψων και εξηγερθη εκ του υπνου αυτου και ειπεν εξελευσομαι και ποιησω καθως αει και αποτιναξομαι και αυτος ουκ εγνω

οτι κυριος απεστη απ' αυτου 21 και επελαβοντο αυτου οι αλλοφυλοι και εξωρξαν τους οφθαλμους αυτου και κατηγαγον αυτον εις γαζαν και εδησαν αυτον εν πεδαις χαλκαις και ην αληθων εν οικω της φυλακης 22 και ηρξατο η θριξ της κεφαλης αυτου ανατειλαι ηνικα εξυρηθη 23 και οι σατραπαι των αλλοφυλων συνηχθησαν του θυσαι θυσιαν μεγαλην δαγων τω θεω αυτων και του ευφρανθηναι και ειπαν παρεδωκεν ο θεος ημων εν χειρι ημων σαμψων τον εχθρον ημων 24 και ειδεν αυτον ο λαος και ηνεσαν τους θεους αυτων και ειπαν παρεδωκεν ο θεος ημων τον εχθρον ημων εν χειρι ημων και τον εξερημουντα την γην ημων οστις επληθυνεν τους τραυματιας ημων 25 και εγενετο οτε ηγαθυνθη η καρδια αυτων και ειπαν καλεσατε τον σαμψων εξ οικου φυλακης και παιξατω ενωπιον ημων και εκαλεσαν τον σαμψων εξ οικου της φυλακης και ενεπαιζον αυτω και εστησαν αυτον ανα μεσον των δυο στυλων 26 και ειπεν σαμψων προς το παιδαριον τον χειραγωγουντα αυτον επαναπαυσον με δη και ποιησον ψηλαφησαι με επι τους στυλους εφ' ων ο οικος επεστηρικται επ' αυτων και επιστηρισμαι επ' αυτους ο δε παις εποιησεν ουτως 27 ο δε οικος ην πληρης ανδρων και γυναικων και εκει παντες οι σατραπαι των αλλοφυλων και επι του δωματος ωσει τρισχιλιοι ανδρες και γυναικες εμβλεποντες εμπαιζομενον τον σαμψων 28 και εβοησεν σαμψων προς κυριον και ειπεν κυριε κυριε μνησθητι μου και ενισχυσον με δη πλην επι το απαξ τουτο και εκδικησω εκδικησιν μιαν αντι των δυο οφθαλμων μου εκ των αλλοφυλων 29 και περιελαβεν σαμψων τους δυο στυλους τους μεσους εφ' ων ο οικος επεστηρικτο επ' αυτων και επεστηρισατο επ' αυτοις ενα εν τη δεξια αυτου και ενα εν τη αριστερα αυτου 30 και ειπεν σαμψων αποθανετω η ψυχη μου μετα των αλλοφυλων και εκλινεν εν ισχυι και επεσεν ο οικος επι τους σατραπας και επι παντα τον λαον τον εν αυτω και εγενοντο οι τεθνηκοτες ους εθανατωσεν σαμψων εν τω θανατω αυτου πλειους υπερ ους εθανατωσεν εν τη ζωη αυτου 31 και κατεβησαν οι αδελφοι αυτου και πας ο οικος του πατρος αυτου και ελαβον αυτον και ανεβησαν και εθαψαν αυτον ανα μεσον σαραα και ανα μεσον εσθαολ εν τω ταφω μανωε του πατρος αυτου και αυτος εκρινεν τον ισραηλ εικοσι ετη

Chapter 17

1 και εγενετο ανηρ εξ ορους εφραιμ και ονομα αυτω μιχα 2 και ειπεν τη μητρι αυτου χιλιους και εκατον αργυριου τους λημφθεντας σοι και εξωρκισας και ειπας εν τοις ωσιν μου ιδου το αργυριον παρ' εμοι εγω ελαβον αυτο και ειπεν η μητηρ αυτου ευλογημενος ο υιος μου τω κυριω 3 και απεδωκεν τους χιλιους και εκατον του αργυριου τη μητρι αυτου και ειπεν η μητηρ αυτου αγιαστω ηγιασα το αργυριον τω κυριω εκ της χειρος μου κατα μονας του ποιησαι γλυπτον και χωνευτον και νυν επιστρεψω αυτα σοι και αποδωσω σοι αυτο 4 και απεδωκεν το αργυριον

τη μητρι αυτου και ελαβεν η μητηρ αυτου διακοσιους του αργυριου και εδωκεν αυτο τω χωνευτη και εποιησεν αυτο γλυπτον και χωνευτον και εγενετο εν τω οικω μιχα 5 και ο ανηρ μιχα αυτω οικος θεου και εποιησεν εφουδ και θεραφιν και ενεπλησεν την χειρα ενος των υιων αυτου και εγενηθη αυτω εις ιερεα 6 εν ταις ημεραις εκειναις ουκ ην βασιλευς εν ισραηλ ανηρ το αγαθον εν οφθαλμοις αυτου εποιει 7 και εγενετο παιδαριον εκ βηθλεεμ δημου ιουδα εκ της συγγενειας ιουδα και αυτος λευιτης και αυτος παρωκει εκει 8 και επορευθη ο ανηρ εκ της πολεως ιουδα εκ βηθλεεμ παροικειν ου εαν ευρη και εγενηθη εις ορος εφραιμ εως οικου μιχα του ποιησαι την οδον αυτου 9 και ειπεν αυτω μιχα ποθεν ερχη και ειπεν προς αυτον λευιτης εγω ειμι εκ βηθλεεμ ιουδα και εγω πορευομαι παροικειν ου εαν ευρω 10 και ειπεν αυτω μιχα καθου μετ' εμου και γενου μοι εις πατερα και εις ιερεα και εγω δωσω σοι δεκα αργυριου εις ημερας και ζευγος ιματιων και τα προς το ζην σου και επορευθη ο λευιτης 11 και ηρξατο παροικειν παρα τω ανδρι και εγενηθη αυτω το παιδαριον ως εις των υιων αυτου 12 και ενεπλησεν μιχα την χειρα του λευιτου και εγενηθη αυτω το παιδαριον εις ιερεα και ην εν τω οικω μιχα 13 και ειπεν μιχα νυν εγνων οτι ηγαθοποιησεν με κυριος οτι εγενηθη μοι ο λευιτης εις ιερεα

Chapter 18

1 εν ταις ημεραις εκειναις ουκ ην βασιλευς εν ισραηλ και εν ταις ημεραις εκειναις εζητει η φυλη του δαν εαυτη κληρονομιαν του κατοικειν οτι ουκ επεσεν αυτη εως των ημερων εκεινων εν μεσω φυλων ισραηλ κληρονομια 2 και εξαπεστειλαν οι υιοι δαν εκ των συγγενειων αυτων πεντε ανδρας απο μερους αυτων υιους δυναμεως εκ σαραα και εσθαολ του κατασκεψασθαι την γην και εξιχνιασαι αυτην και ειπαν προς αυτους πορευεσθε και εξεραυνησατε την γην και παρεγενοντο εις ορος εφραιμ εως οικου μιχα και κατεπαυσαν εκει 3 αυτων οντων παρα τω οικω μιχα και αυτοι επεγνωσαν την φωνην του παιδαριου του νεωτερου του λευιτου και εξεκλιναν εκει και ειπαν αυτω τις ηγαγεν σε ωδε και τι ποιεις ενταυθα και τι σοι εστιν ωδε 4 και ειπεν προς αυτους ουτως και ουτως εποιησεν μοι μιχα και εμισθωσατο με και εγενηθην αυτω εις ιερεα 5 και ειπαν αυτω επερωτησον δη εν τω θεω και γνωσομεθα ει κατευοδοι η οδος ημων ην ημεις πορευομεθα επ' αυτην 6 και ειπεν αυτοις ο ιερεις πορευεσθε εις ειρηνην ενωπιον κυριου η οδος υμων καθ' ην υμεις πορευεσθε εν αυτη 7 και επορευθησαν οι πεντε ανδρες και παρεγενοντο εις λαισα και ειδον τον λαον τον κατοικουντα εν αυτη καθημενον εν ελπιδι κατα την συγκρισιν των σιδωνιων ησυχάζοντας εν ελπιδι και μη δυναμενους λαλησαι ρημα οτι μακραν εισιν απο σιδωνος και λογος ουκ ην αυτοις μετα συριας 8 και παρεγενοντο οι πεντε ανδρες προς τους αδελφους αυτων εις σαραα και εσθαολ

και ελεγον αυτοις οι αδελφοι αυτων τι υμεις καθησθε 9 και ειπαν αναστητε και αναβωμεν επ' αυτους οτι εισηλθαμεν και ενεπεριεπατησαμεν εν τη γη εως λαισα και ειδομεν τον λαον τον κατοικουντα εν αυτη εν ελπιδι κατα το συγκριμα των σιδωνιων και μακραν απεχοντες εκ σιδωνος και λογος ουκ ην αυτοις μετα συριας αλλα αναστητε και αναβωμεν επ' αυτους οτι ευρηκαμεν την γην και ιδου αγαθη σφοδρα και υμεις σιωπατε μη οκνησητε του πορευθηναι του ελθειν και κατακληρονομησαι την γην 10 ηνικα αν εισελθητε ηξετε προς λαον πεποιθοτα και η γη ευρυχωρος οτι παρεδωκεν αυτην ο θεος εν χειρι υμων τοπος ου ουκ εστιν εκει υστερημα παντος ρηματος οσα εν τη γη 11 και απηραν εκ συγγενειας του δαν εκ σαραα και εσθαολ εξακοσιοι ανδρες περιεζωσμενοι σκευη πολεμικα 12 και ανεβησαν και παρενεβαλοσαν εν καριαδιαριμ εν ιουδα δια τουτο εκληθη τω τοπω εκεινω παρεμβολη δαν εως της ημερας ταυτης ιδου κατοπισθεν καριαδιαριμ 13 παρηλθαν εκειθεν και ηλθαν εως του ορους εφραιμ και ηλθον εως οικου μιχα 14 και απεκριθησαν οι πεντε ανδρες οι πορευομενοι κατασχεψασθαι την γην και ειπαν προς τους αδελφους αυτων ει οιδατε οτι εν τοις οικοις τουτοις εφουδ και θεραφιν και γλυπτον και χωνευτον και νυν γνωτε τι ποιησετε 15 και εξεκλιναν εκει και εισηλθοσαν εις τον οικον του παιδαριου του λευιτου εις τον οικον μιχα και ησπασαντο αυτον 16 και οι εξακοσιοι ανδρες περιεζωσμενοι σκευη πολεμικα εστηλωμενοι παρα την θυραν του πυλωνος οι εκ των υιων δαν 17 και ανεβησαν οι πεντε ανδρες οι πορευομενοι κατασχεψασθαι την γην επελθοντες εκει ελαβον το γλυπτον και το εφουδ και το θεραφιν και το χωνευτον και ο ιερεις εστηλωμενος παρα τη θυρα του πυλωνος και οι εξακοσιοι ανδρες οι περιεζωσμενοι σκευη πολεμικα 18 και ουτοι εισηλθον εις οικον μιχα και ελαβον το γλυπτον και το εφουδ και το θεραφιν και το χωνευτον και ειπεν προς αυτους ο ιερεις τι υμεις ποιειτε 19 και ειπαν προς αυτον κωφευσον επιδες την χειρα σου επι το στομα σου και ελθε μεθ' ημων και εση ημιν εις πατερα και εις ιερεα μη βελτιον ειναι σε ιερεα οικου ανδρος ενος η γινεσθαι σε ιερεα φυλης και συγγενειας εν ισραηλ 20 και ηγαθυνθη η καρδια του ιερεως και ελαβεν το εφουδ και το θεραφιν και το γλυπτον και το χωνευτον και εισηλθεν εν μεσω του λαου 21 και επεστρεψαν και απηλθαν και εταξαν την πανοικιαν και την κτησιν αυτου την ενδοξον εμπροσθεν αυτων 22 αυτων δε μεμακρυγκοτων απο του οικου μιχα και ιδου μιχα και οι ανδρες οι συν τω οικω μετα μιχα εκραζον κατοπισω υιων δαν 23 και επεστρεψαν οι υιοι δαν τα προσωπα αυτων και ειπαν προς μιχα τι εστιν σοι οτι εκραξας 24 και ειπεν μιχα οτι το γλυπτον μου ο εποιησα εμαυτω ελαβετε και τον ιερεα και απηλθατε και τι εμοι ετι και τι τουτο λεγετε μοι τι τουτο κραζεις 25 και ειπον προς αυτον οι υιοι δαν μη ακουσθητω δη η φωνη σου μεθ' ημων μηποτε απαντησωσιν υμιν ανδρες κατωδυνοι ψυχη και προσθησεις την ψυχην σου και την ψυχην του οικου σου 26 και επορευθησαν οι υιοι δαν εις την οδον αυτων

και ειδεν μιχα οτι ισχυροτεροι εισιν αυτου και εξενευσεν και ανεστρεψεν εις τον οικον αυτου 27 και αυτοι ελαβον οσα εποιησεν μιχα και τον ιερεα ος ην αυτω και ηλθον εως λαισα επι λαον ησυχάζοντα και πεποιδοτα και επαταξαν αυτους εν στοματι ρομφαιας και την πολιν ενεπρησαν 28 και ουκ εστιν εξαιρουμενος οτι μακραν εστιν απο σιδωνιων και λογος ουκ εστιν αυτοις μετα ανθρωπων και αυτη εν κοιλαδι η εστιν του οικου ρωβ και ωκοδομησαν την πολιν και κατωκησαν εν αυτη 29 και εκαλεσαν το ονομα της πολεως δαν κατα το ονομα του πατρος αυτων ος εγεννηθη τω ισραηλ και ην λαις ονομα τη πολει το προτερον 30 και ανεστησαν εαυτοις οι υιοι του δαν το γλυπτον μιχα και ιωναθαν υιος γηρσωμ υιου μωυση αυτος και οι υιοι αυτου ησαν ιερεις τη φυλη δαν εως της ημερας της μετοικεσιαις της γης 31 και εταξαν εαυτοις το γλυπτον μιχα ο εποιησεν πασας τας ημερας οσας ην ο οικος του θεου εν σηλω

Chapter 19

1 και εγενετο εν ταις ημεραις εκειναις και βασιλευς ουκ ην εν ισραηλ και εγενετο ανηρ λευιτης παροικων εν μηροις ορους εφραιμ και ελαβεν ο ανηρ εαυτω γυναικα παλλακην εκ βηθλεεμ ιουδα 2 και ωργισθη αυτω η παλλακη αυτου και απηλθεν απ' αυτου εις τον οικον του πατρος αυτης εις βηθλεεμ ιουδα και εγενετο εκει ημερας τετραμηνον 3 και ανεστη ο ανηρ αυτης και επορευθη κατοπισθεν αυτης του λαλησαι επι την καρδιαν αυτης του διαλλαξαι αυτην εαυτω και απαγαγειν αυτην παλιν προς αυτον και το παιδαριον αυτου μετ' αυτου και ζευγος υποζυγιων και επορευθη εως οικου του πατρος αυτης και ειδεν αυτον ο πατηρ της νεανιδος και παρην εις απαντησιν αυτου 4 και εισηγαγεν αυτον ο γαμβρος αυτου ο πατηρ της νεανιδος και εκαδισεν μετ' αυτου ημερας τρεις και εφαγον και επιον και υπνωσαν εκει 5 και εγεννηθη τη ημερα τη τεταρτη και ωρθρισαν το πρωι και ανεστη του απελθειν και ειπεν ο πατηρ της νεανιδος προς τον γαμβρον αυτου στηρισον την καρδιαν σου κλασματι αρτου και μετα τουτο πορευεσθε 6 και εκαδισαν και εφαγον αμφοτεροι επι το αυτο και επιον και ειπεν ο πατηρ της νεανιδος προς τον ανδρα αρξαμενος αυλισθητι και αγαθυνθητω η καρδια σου 7 και ανεστη ο ανηρ απελθειν και εβιασατο αυτον ο γαμβρος αυτου και παλιν ηυλισθη εκει 8 και ωρθρισεν το πρωι τη ημερα τη πεμπτη του απελθειν και ειπεν ο πατηρ της νεανιδος στηρισον την καρδιαν σου αρτω και στρατευθητι εως κλινη η ημερα και εφαγον και επιον αμφοτεροι 9 και ανεστη ο ανηρ του απελθειν αυτος και η παλλακη αυτου και το παιδαριον αυτου και ειπεν αυτω ο γαμβρος αυτου ο πατηρ της νεανιδος ιδου δη εις εσπεραν κεκλικεν η ημερα καταλυσον ωδε ετι σημερον και αγαθυνθητω η καρδια σου και ορθριειτε αυριον εις την οδον υμων και απελευση εις το σκηνωμα σου 10 και ουκ ηθελησεν ο ανηρ αυλισθηναι

και ανεστη και απηλθεν και παρεγενοντο εως κατεναντι ιεβους αυτη εστιν ιερουσαλημ και μετ' αυτου ζευγος υποζυγιων επισεσαγμενων και η παλλακη αυτου μετ' αυτου 11 ετι αυτων οντων κατα ιεβους και η ημερα κεκληκυια σφοδρα και ειπεν το παιδαριον προς τον κυριον αυτου δευρο δη και εκκλινωμεν εις την πολιν του ιεβουσαιου ταυτην και αυλισθωμεν εν αυτη 12 και ειπεν ο κυριος αυτου προς αυτον ου μη εκκλινω εις πολιν αλλοτριου η ουκ εστιν εκ των υιων ισραηλ και παρελευσομεθα εως γαβαα 13 και ειπεν τω παιδαριω αυτου δευρο και εισελθωμεν εις ενα των τοπων και αυλισθωμεν εν γαβαα η εν ραμα 14 και παρηλθον και απηλθον εδυ γαρ ο ηλιος εχομενα της γαβαα η εστιν του βενιαμιν 15 και εξεκλιναν εκει του εισελθειν καταλυσαι εν γαβαα και εισηλθον και εκαδισαν εν τη πλατεια της πολεως και ουκ εστιν ανηρ ο συναγων αυτους εις τον οικον καταλυσαι 16 και ιδου ανηρ πρεσβυτης εισηλθεν απο των εργων αυτου εκ του αγρου εσπερας και ο ανηρ εξ ορους εφραιμ και αυτος παρωκει εν γαβαα και οι ανδρες του τοπου υιοι βενιαμιν 17 και αναβλεψας τοις οφθαλμοις ειδεν τον ανδρα τον οδοιπορον εν τη πλατεια της πολεως και ειπεν ο ανηρ ο πρεσβυτης που πορευη και ποθεν ερχη 18 και ειπεν προς αυτον διαβαινομεν ημεις εκ βηθλεεμ της ιουδα εως μηρων ορους του εφραιμ εγω δε εκειθεν ειμι και επορευθην εως βηθλεεμ ιουδα και εις τον οικον μου εγω αποτρεχω και ουκ εστιν ανηρ συναγων με εις την οικιαν 19 και γε αχυρα και χορτασματα υπαρχει τοις ονοις ημων και γε αρτος και οινος υπαρχει μοι και τη δουλη σου και τω παιδαριω τοις δουλοις σου ουκ εστιν υστερημα παντος πραγματος 20 και ειπεν ο ανηρ ο πρεσβυτης ειρηνη σοι πλην παν το υστερημα σου επ' εμε πλην εν τη πλατεια μη καταλυσης 21 και εισηγαγεν αυτον εις την οικιαν αυτου και παρεβαλεν τοις υποζυγιοις αυτου και ενιψαντο τους ποδας αυτων και εφαγον και επιον 22 αυτων δε αγαθυνθεντων τη καρδια αυτων και ιδου οι ανδρες της πολεως υιοι παρανομων περιεκυκλωσαν την οικιαν και εκρουσαν την θυραν και ειπαν προς τον ανδρα τον κυριον της οικιας τον πρεσβυτην λεγοντες εξαγαγε τον ανδρα τον εισελθοντα εις την οικιαν σου ινα γνωμεν αυτον 23 και εξηλθεν προς αυτους ο ανηρ ο κυριος της οικιας και ειπεν προς αυτους μηδαμως αδελφοι μη πονηρευσησθε δη μετα το εισελθυθηναι τον ανδρα τουτον εις την οικιαν μου μη ποιησητε την αφροσυνην ταυτην 24 ιδου η θυγατηρ μου η παρθενος και η παλλακη αυτου εξαξω δη αυτας και ταπεινωσατε αυτας και ποιησατε αυταις το αγαθον εν οφθαλμοις υμων και τω ανδρι τουτω μη ποιησητε το ρημα της αφροσυνης ταυτης 25 και ουκ ηθελησαν οι ανδρες ακουσαι αυτου και επελαβετο ο ανηρ της παλλακης αυτου και εξηγαγεν αυτην προς αυτους εξω και εγνωσαν αυτην και ενεπαιξαν αυτη ολην την νυχτα εως το πρωι και εξαπεστειλαν αυτην αμα τω αναβαινειν τον ορθρον 26 και ηλθεν η γυνη το προς πρωι και επεσεν παρα την θυραν του πυλωνος του οικου του ανδρος ου ην ο κυριος αυτης εκει εως ου διεφαισεν 27 και ανεστη ο κυριος αυτης το πρωι και

ηνοιξεν τας θυρας του οικου και εξηλθεν του απελθειν την οδον αυτου και ιδου η γυνη η παλλακη αυτου πεπτωκυια παρα την θυραν και αι χειρες αυτης επι το προθυρον 28 και ειπεν προς αυτην αναστηθι και απελθωμεν και ουκ απεκριθη αυτω αλλα τεθνηκει και ανελαβεν αυτην επι το υποζυγιον και ανεστη ο ανηρ και απηλθεν εις τον τοπον αυτου 29 και εισηλθεν εις τον οικον αυτου και ελαβεν την μαχαιραν και επελαβετο της παλλακης αυτου και εμελισεν αυτην κατα τα οστα αυτης εις δωδεκα μεριδας και εξαπεστειλεν αυτας εις πασας τας φυλας ισραηλ 30 και εγενετο πας ο ορων ελεγεν ουτε εγεννηθη ουτε ωφθη ουτως απο της ημερας αναβασεως υιων ισραηλ εξ αιγυπτου εως της ημερας ταυτης και ενετειλατο τοις ανδρασιν οις εξαπεστειλεν λεγων ταδε ερειτε προς παντα ανδρα ισραηλ ει γεγονεν κατα το ρημα τουτο απο της ημερας αναβασεως υιων ισραηλ εξ αιγυπτου εως της ημερας ταυτης θεσδε δη εαυτοις βουλην περι αυτης και λαλησατε

Chapter 20

1 και εξηλθον παντες οι υιοι ισραηλ και εξεκκλησιασθη πασα η συναγωγη ως ανηρ εις απο δαν και εως βηρσαβее και γη γαλααδ προς κυριον εις μασσηφα 2 και εστη το κλιμα παντος του λαου πασαι αι φυλαι ισραηλ εν τη εκκλησια του λαου του θεου τετρακοσαι χιλιαδες ανδρων πεζων σπωμενων ρομφαιαν 3 και ηκουσαν οι υιοι βενιαμιν οτι ανεβησαν οι υιοι ισραηλ προς κυριον εις μασσηφα και ειπαν οι υιοι ισραηλ λαλησατε που εγενετο η κακια αυτη 4 και απεκριθη ο ανηρ ο λευιτης ο ανηρ της γυναικος της πεφονευμενης και ειπεν εις γαβαα της βενιαμιν ηλθον εγω και η παλλακη μου καταλυσαι 5 και ανεστησαν επ' εμε οι ανδρες οι παρα της γαβαα και περιεκυκλωσαν επ' εμε την οικιαν νυκτος και εμε ηθελησαν αποκτειναι και την παλλακην μου εταπεινωσαν και ενεπαιξαν αυτη και απεδανεν 6 και επελαβομην της παλλακης μου και εμελισα αυτην και εξαπεστειλα εν παντι οριω κληρονομιας ισραηλ οτι εποιησαν αφροσυνην εν τω ισραηλ 7 ιδου παντες υμεις οι υιοι ισραηλ δοτε εαυτοις λογον και βουλην 8 και ανεστη πας ο λαος ως ανηρ εις λεγων ουκ εισελευσομεθα ανηρ εις το σκηνωμα αυτου και ουκ εκκλινουμεν ανηρ εις τον οικον αυτου 9 και νυν τουτο το ρημα ο ποιησομεν τη γαβαα αναβησομεθα επ' αυτην εν κληρω 10 και λημψομεθα δεκα ανδρας τοις εκατον και εκατον τοις χιλιοις και χιλιους τοις μυριοις λαβειν επισιτισμον τω λαω τοις εισπορευομενοις επιτελεσαι τη γαβαα του βενιαμιν κατα πασαν την αφροσυνην ην εποιησαν εν ισραηλ 11 και συνηχθη πας ανηρ ισραηλ εκ των πολεων ως ανηρ εις ερχομενοι 12 και εξαπεστειλαν αι φυλαι ισραηλ ανδρας εν παση φυλη βενιαμιν λεγοντες τις η κακια αυτη η γενομενη εν υμιν 13 και νυν δοτε τους ανδρας τους ασεβεις τους εν γαβαα τους υιους βελιαλ και θανατωσομεν αυτους και εξαρουμεν κακιαν εξ ισραηλ και ουκ ηθελησαν οι υιοι βενιαμιν εισακουσαι της φωνης των αδελφων

αυτων των υιων ισραηλ 14 και συνηχθησαν οι υιοι βενιαμιν εκ των πολεων αυτων εις γαβαα εξελθειν του πολεμησαι μετα υιων ισραηλ 15 και επεσκεπησαν οι υιοι βενιαμιν εν τη ημερα εκεινη εκ των πολεων εικοσι και πεντε χιλιαδες ανδρων σπωμενων ρομφαιαν χωρις των κατοικουντων την γαβαα ουτοι επεσκεπησαν επιταχοσιοι ανδρες νεανισκοι εκλεκτοι 16 αμφοτεροδεξιοι παντες ουτοι σφενδονηται βαλλοντες λιθους προς την τριχα και ου διαμαρτανοντες 17 και πας ανηρ ισραηλ επεσκεπησαν χωρις των υιων βενιαμιν τετρακοσαι χιλιαδες ανδρων σπωμενων ρομφαιαν παντες ουτοι ανδρες πολεμισται 18 και ανεστησαν και ανεβησαν εις βαιθηλ και επηρωτησαν εν τω θεω και ειπαν οι υιοι ισραηλ τις αναβησεται ημιν αφηγουμενος πολεμησαι μετα βενιαμιν και ειπεν κυριος ιουδας αναβησεται αφηγουμενος 19 και ανεστησαν οι υιοι ισραηλ και παρενεβαλον επι την γαβαα 20 και εξηλθεν πας ανηρ ισραηλ εις πολεμον μετα βενιαμιν και παρεταξαντο μετ' αυτων εις πολεμον ανηρ ισραηλ προς την γαβαα 21 και εξηλθον οι υιοι βενιαμιν εκ της πολεως και διεφθειραν εν ισραηλ εν τη ημερα εκεινη δυο και εικοσι χιλιαδας ανδρων επι την γην 22 και ενισχυσεν ανηρ ισραηλ και προσεδεντο παραταξασθαι πολεμον εν τω τοπω ω παρεταξαντο εκει εν τη ημερα τη πρωτη 23 και ανεβησαν οι υιοι ισραηλ και εκλαυσαν ενωπιον κυριου εως εσπερας και επηρωτησαν εν κυριω λεγοντες ει προσθω προσεγγισαι εις πολεμον μετα βενιαμιν του αδελφου μου και ειπεν κυριος αναβητε προς αυτον 24 και προσηλθοσαν οι υιοι ισραηλ προς βενιαμιν εν τη ημερα τη δευτερα 25 και εξηλθεν βενιαμιν εις απαντησιν αυτων εκ της γαβαα εν τη ημερα τη δευτερα και διεφθειρεν εκ του λαου οκτωκαιδεκα χιλιαδας ανδρων επι την γην παντες ουτοι εσπασμενοι ρομφαιαν 26 και ανεβησαν παντες οι υιοι ισραηλ και πας ο λαος και ηλθοσαν εις βαιθηλ και εκλαυσαν εναντι κυριου και ενηστευσαν εν τη ημερα εκεινη και ανηνεγκαν ολοκαυτωματα σωτηριου εναντι κυριου 27 και επηρωτησαν οι υιοι ισραηλ εν κυριω και εκει η κιβωτος διαθηκης κυριου εν ταις ημεραις εκειναις 28 και φινεες υιος ελεαζαρ υιου ααρων παρεστηκως ενωπιον αυτης εν ταις ημεραις εκειναις λεγων ει προσθω ετι εξελθειν εις πολεμον μετα υιων βενιαμιν του αδελφου μου η κοπασω και ειπεν κυριος αναβητε οτι αυριον παραδωσω αυτον εν χειρι σου 29 και εθηκαν οι υιοι ισραηλ ενεδρα εν τη γαβαα κυκλω 30 και εταξεν ισραηλ προς τον βενιαμιν εν τη ημερα τη τριτη και παρεταξαντο προς γαβαα καθως απαξ και απαξ 31 και εξηλθον οι υιοι βενιαμιν εις απαντησιν του λαου και εξειλκυσθησαν εκ της πολεως και ηρξαντο τυπτειν εκ του λαου καθως απαξ και απαξ εν ταις οδοις η εστιν μια αναβαινουσα εις βαιθηλ και μια αναβαινουσα εις γαβαα εν τω αγρω ωσει τριακοντα ανδρας εν τω ισραηλ 32 και ειπαν οι υιοι βενιαμιν προσκοπτουσιν ενωπιον ημων καθως εμπροσθεν και οι υιοι ισραηλ ειπαν φυγωμεν και εκσπασωμεν αυτους εκ της πολεως εις τας οδους 33 και πας ανηρ ισραηλ ανεστη εκ του τοπου αυτου και παρεταξαντο εν βααλθαμαρ και το ενεδρον ισραηλ επαλαιεν εκ του τοπου αυτου

απο δυσμων της γαβαα 34 και παρεγενοντο εξ εναντιας της γαβαα δεκα χιλιαδες ανδρων εκλεκτων εκ παντος ισραηλ και ο πολεμος εβαρυνθη και αυτοι ουκ εγνωσαν οτι αφηπται αυτων η κακια 35 και ετροπωσεν κυριος τον βενιαμιν κατα προσωπον ισραηλ και διεφθειραν οι υιοι ισραηλ εν τω βενιαμιν εν τη ημερα εκεινη εικοσι και πεντε χιλιαδας και εκατον ανδρας παντες ουτοι σπωμενοι ρομφαιαν 36 και ειδεν βενιαμιν οτι τετροπωται και εδωκεν ανηρ ισραηλ τω βενιαμιν τοπον οτι ηλπισαν επι το ενεδρον ο εταξαν προς την γαβαα 37 και το ενεδρον ωρμησεν και εξεχυθησαν προς την γαβαα και επορευθη το ενεδρον και επαταξαν ολην την πολιν εν στοματι ρομφαιας 38 και η συνταγη ην ανδρι ισραηλ προς το ενεδρον του ανενεγκαι αυτους πυρσον του καπνου της πολεως 39 και ανεστρεψαν ανηρ ισραηλ εν τω πολεμω και βενιαμιν ηρχται του τυπτειν τραυματιας εν τω ανδρι ισραηλ ωσει τριακοντα ανδρας οτι ειπαν πλην τροπουμενος τροπονται εναντιον ημων καθως ο πολεμος ο εμπροσθεν 40 και ο πυρσος ηρξατο αναβαινειν εκ της πολεως στυλος καπνου και επεβλεψεν βενιαμιν οπισω αυτου και ιδου ανεβη συντελεια της πολεως εις τον ουρανον 41 και ανηρ ισραηλ απεστρεψεν και εσπευσεν ανηρ βενιαμιν και ειδεν οτι ηπται αυτου η κακια 42 και εκλιναν ενωπιον ανδρος ισραηλ εις την οδον της ερημου και ο πολεμος κατεφθασεν αυτον και οι απο των πολεων διεφθειραν αυτον εν μεσω αυτων 43 και εκοψαν τον βενιαμιν καταπαυσαι αυτον καταπαυσιν και κατεπατησαν αυτον εως εξ εναντιας της γαβαα απο ανατολων ηλιου 44 και επεσαν εκ του βενιαμιν οκτωκαιδεκα χιλιαδες ανδρων συν πασιν τουτοις ανδρες δυνατοι 45 και εξεκλιναν και εφυγον εις την ερημον προς την πετραν την ρεμμων και εκαλαμησαντο εν ταις οδοις πεντε χιλιαδας ανδρων και προσεκολληθησαν οπισω αυτου εως γαδααμ και επαταξαν εξ αυτων δισχιλιους ανδρας 46 και εγενοντο παντες οι πεπτωκοτες εν τω βενιαμιν εικοσι και πεντε χιλιαδες ανδρων σπωμενων ρομφαιαν εν τη ημερα εκεινη συν πασι τουτοις ανδρες δυνατοι 47 και εξεκλιναν και εφυγον εις την ερημον προς την πετραν την ρεμμων εξακοσιοι ανδρες και εκαθισαν εν τη πετρα ρεμμων τετραμνηον 48 και ανηρ ισραηλ απεκλεισεν τους υιους βενιαμιν και επαταξαν αυτους εν στοματι ρομφαιας απο πολεως εξης εως κτηνους εως παντος του ευρεθεντος εις πασας τας πολεις και τας πολεις τας ευρεθειςας εξαπεστειλαν εν πυρι

Chapter 21

1 και ανηρ ισραηλ ωμοσεν εν μασσηφα λεγων ανηρ εξ ημων ου δωσει την θυγατερα αυτου τω βενιαμιν εις γυναικα 2 και παρεγενοντο πας ο λαος εις μασσηφα και βαιθηλ και εκαθισαν εκει εως εσπερας ενωπιον του θεου και επηραν την φωνην αυτων και εκλαυσαν κλαυθμον μεγαν 3 και ειπαν ινα τι κυριε ο θεος ισραηλ εγενηθη αυτη εν τω ισραηλ του επισκεπηται σημερον εν τω ισραηλ φυλην μιαν 4

και εγενετο εν τη επαυριον και ωρθρισεν ο λαος και ωκοδομησαν εκει θυσιαστηριον και ανηνεγκαν ολοκαυτωματα σωτηριου 5 και ειπαν οι υιοι ισραηλ τις ο μη αναβας εν τη εκκλησια εκ πασων φυλων ισραηλ προς κυριον οτι ορκος μεγας ην τω μη αναβαντι προς κυριον εις μασσηφα λεγοντες θανατω αποθανειται 6 και παρεκληθησαν οι υιοι ισραηλ περι βενιαμιν του αδελφου αυτων και ειπαν αφηρηται σημερον φυλη μια εξ ισραηλ 7 τι ποιησωμεν αυτοις τοις υπολειφθεισιν εις γυναικας και ημεις ωμοσαμεν εν κυριω του μη δουναι αυτοις απο των θυγατερων ημων εις γυναικας 8 και ειπαν τις μια των φυλων ισραηλ ητις ουκ ανεβη προς κυριον εις μασσηφα και ιδου ουκ ηλθεν ανηρ εις την παρεμβολην απο ιαβις γαλααδ εις την εκκλησιαν 9 και επεσκεπη ο λαος και ιδου ουκ εστιν εκει ανηρ απο των κατοικουντων ιαβις γαλααδ 10 και απεστειλαν εκει η συναγωγη δωδεκα χιλιαδας ανδρων απο των υιων της δυναμεως και ενετειλαντο αυτοις λεγοντες πορευθητε και παταξατε παντας τους κατοικουντας ιαβις γαλααδ εν στοματι ρομφαιας και τας γυναικας και τον λαον 11 και ουτος ο λογος ον ποιησετε παν αρσενικον και πασαν γυναικα γνωσκουσαν κοιτην αρσενος αναθεματιετε 12 και ευρον απο των κατοικουντων ιαβις γαλααδ τετρακοσιας νεανιδας παρθενους αι ουκ εγνωσαν ανδρα εις κοιτην αρσενος και ηγον αυτας εις την παρεμβολην εις σηλω η εστιν εν γη χανααν 13 και απεστειλεν πασα η συναγωγη και ελαλησαν προς βενιαμιν τον εν τη πετρα ρεμμων και εκαλεσαν αυτους εις ειρηνην 14 και απεστρεψεν βενιαμιν προς τους υιους ισραηλ εν τω καιρω εκεινω και εδωκαν αυτοις τας γυναικας αιτινες ησαν εκ των γυναικων ιαβις γαλααδ και ηρεσεν αυτοις ουτως 15 και ο λαος παρεκληθη τω βενιαμιν οτι επονησεν κυριος διακοπην εν ταις φυλαις ισραηλ 16 και ειπαν οι πρεσβυτεροι της συναγωγης τι ποιησωμεν τοις επιλοιποις εις γυναικας οτι ηφανισται εκ του βενιαμιν γυνη 17 και ειπαν κληρονομια διασεσωσμενη τω βενιαμιν και ου μη εξαλειφθη φυλη εξ ισραηλ 18 και ημεις ου δυνησομεθα δουναι αυτοις γυναικας απο των θυγατερων ημων οτι ωμοσαμεν οι υιοι ισραηλ λεγοντες επικαταρατος ο διδους γυναικα τω βενιαμιν 19 και ειπαν εορτη τω κυριω εν σηλω αφ' ημερων εις ημερας η εστιν απο βορρα της βαιθηλ κατ' ανατολας ηλιου εν τη οδω τη αναβαινουση εκ βαιθηλ εις σικιμα και απο νοτου του λιβανου της λεβωνα 20 και ενετειλαντο τοις υιοις βενιαμιν λεγοντες διελθατε και ενεδρευσατε εν τοις αμπελωσιν 21 και οψεσθε και ιδου ως αν εξελθωσιν αι θυγατρες των κατοικουντων σηλω εν σηλω χορευσαι εν χοροις και εξελευσεσθε απο των αμπελωνων και αρπασετε ανηρ εαυτω γυναικα απο των θυγατερων σηλω και απελευσεσθε εις γην βενιαμιν 22 και εσται οταν ελθωσιν οι πατερες αυτων η οι αδελφοι αυτων κρινεσθαι προς υμας και ερουμεν προς αυτους ελεησατε αυτους οτι ουκ ελαβον ανηρ γυναικα αυτου εν τω πολεμω ου γαρ υμεις δεδωκατε αυτοις κατα τον καιρον επλημμελησατε 23 και επονησαν ουτως οι υιοι βενιαμιν και ελαβον γυναικας κατα τον αριθμον αυτων απο των χορευουσων ας διηρπασαν και

απηλθον και απεστρεψαν επι την κληρονομιαν αυτων και ωκοδομησαν εαυτοις πολεις και κατωκησαν εν αυταις 24 και περιεπατησαν εκειθεν οι υιοι ισραηλ εν τω καιρω εκεινω ανηρ εις την φυλην αυτου και εις την συγγενειαν αυτου και απηλθον εκειθεν ανηρ εις την κληρονομιαν αυτου 25 εν ταις ημεραις εκειναις ουκ ην βασιλευς εν ισραηλ ανηρ εκαστος το ευθες εν οφθαλμοις αυτου εποιει.

Ruth

Chapter 1

1 και εγενετο εν τω κρινειν τους κριτας και εγενετο λιμος εν τη γη και επορευθη ανηρ απο βαιθλεεμ της ιουδα του παροικησαι εν αγρω μωαβ αυτος και η γυνη αυτου και οι υιοι αυτου 2 και ονομα τω ανδρι αβιμελεχ και ονομα τη γυναικι αυτου νωεμιν και ονομα τοις δυσιν υιοις αυτου μααλων και χελαιων εφραδαιοι εκ βαιθλεεμ της ιουδα και ηλθοσαν εις αγρον μωαβ και ησαν εκει 3 και απεδανεν αβιμελεχ ο ανηρ της νωεμιν και κατελειφθη αυτη και οι δυο υιοι αυτης 4 και ελαβosan εαυτοις γυναικας μωαβιτιδας ονομα τη μια ορφα και ονομα τη δευτερα ρουθ και κατωκησαν εκει ως δεκα ετη 5 και απεδανον και γε αμφοτεροι μααλων και χελαιων και κατελειφθη η γυνη απο του ανδρος αυτης και απο των δυο υιων αυτης 6 και ανεστη αυτη και αι δυο νυμφαι αυτης και απεστρεψαν εξ αγρου μωαβ οτι ηκουσαν εν αγρω μωαβ οτι επεσκεπται κυριος τον λαον αυτου δουναι αυτοις αρτους 7 και εξηλθεν εκ του τοπου ου ην εκει και αι δυο νυμφαι αυτης μετ' αυτης και επορευοντο εν τη οδω του επιστρεψαι εις την γην ιουδα 8 και ειπεν νωεμιν ταις νυμφαις αυτης πορευεσθε δη αποστραφητε εκαστη εις οικον μητρος αυτης ποιησαι κυριος μεθ' υμων ελεος καθως εποησατε μετα των τεθνηκοτων και μετ' εμου 9 δωη κυριος υμιν και ευροιτε αναπαυσιν εκαστη εν οικω ανδρος αυτης και κατεφιλησεν αυτας και επηραν την φωνην αυτων και εκλαυσαν 10 και ειπαν αυτη μετα σου επιστρεφομεν εις τον λαον σου 11 και ειπεν νωεμιν επιστραφητε δη θυγατερες μου και ινα τι πορευεσθε μετ' εμου μη ετι μοι υιοι εν τη κοιλια μου και εσονται υμιν εις ανδρας 12 επιστραφητε δη θυγατερες μου διοτι γεγηρακα του μη ειναι ανδρι οτι ειπα οτι εστιν μοι υποστασις του γεννηθηναι με ανδρι και τεξομαι υιους 13 μη αυτους προσδεξεσθε εως ου αδρυνθωσιν η αυτοις κατασχεδησεσθε του μη γενεσθαι ανδρι μη δη θυγατερες μου οτι επικρανθη μοι υπερ υμας οτι εξηλθεν εν εμοι χειρ κυριου 14 και επηραν την φωνην αυτων και εκλαυσαν ετι και κατεφιλησεν ορφα την πενθεραν αυτης και επεστρεψεν εις τον λαον αυτης ρουθ δε ηκολουθησεν αυτη 15 και ειπεν νωεμιν προς ρουθ ιδου ανεστρεψεν η συννυμφος σου προς λαον αυτης και προς τους θεους αυτης επιστραφητι δη και συ οπισω της συννυμφου σου 16 ειπεν δε ρουθ μη απαντησαι εμοι του καταλιπειν σε η αποστρεψαι οπισθεν σου οτι συ οπου εαν πορευθης πορευσομαι και ου εαν ανλισθης ανλισθησομαι ο λαος σου λαος μου και ο θεος σου θεος μου 17 και ου εαν αποθανης αποθανουμαι κακει ταφησομαι ταδε ποιησαι μοι κυριος και ταδε προσθειη οτι θανατος διαστελει ανα μεσον εμου και σου 18 ιδουσα δε νωεμιν οτι κραταιουται αυτη του πορευεσθαι μετ' αυτης εκοπασεν του λαλησαι προς αυτην ετι 19 επορευθησαν δε αμφοτεραι εως του παραγενεσθαι αυτας εις βαιθλεεμ και

ηχησεν πασα η πολις επ' αυταις και ειπον αυτη εστιν νωεμιν 20 και ειπεν προς αυτας μη δη καλειτε με νωεμιν καλεσατε με πικραν οτι επικρανθη εν εμοι ο ικανος σφοδρα 21 εγω πληρης επορευθην και κενην απεστρεψεν με ο κυριος και ινα τι καλειτε με νωεμιν και κυριος εταπεινωσεν με και ο ικανος εκακωσεν με 22 και επεστρεψεν νωεμιν και ρουθ η μωαβιτις η νυμφη αυτης επιστρεφουσα εξ αγρου μωαβ αυται δε παρεγενηθησαν εις βαιθλεεμ εν αρχη θερισμου κριθων

Chapter 2

1 και τη νωεμιν ανηρ γνωριμος τω ανδρι αυτης ο δε ανηρ δυνατος ισχυι εκ της συγγενειας αβιμελεχ και ονομα αυτω βοος 2 και ειπεν ρουθ η μωαβιτις προς νωεμιν πορευθω δη εις αγρον και συναξω εν τοις σταχυσιν κατοπισθεν ου εαν ευρω χαριν εν οφθαλμοις αυτου ειπεν δε αυτη πορευου θυγατερ 3 και επορευθη και συνελεξεν εν τω αγρω κατοπισθεν των θεριζοντων και περιεπεσεν περιπτωματα τη μεριδι του αγρου βοος του εκ συγγενειας αβιμελεχ 4 και ιδου βοος ηλθεν εκ βαιθλεεμ και ειπεν τοις θεριζουσιν κυριος μεθ' υμων και ειπον αυτω ευλογησαι σε κυριος 5 και ειπεν βοος τω παιδαριω αυτου τω εφεστωτι επι τους θεριζοντας τινος η νεανις αυτη 6 και απεκριθη το παιδαριον το εφεστος επι τους θεριζοντας και ειπεν η παις η μωαβιτις εστιν η αποστραφεισα μετα νωεμιν εξ αγρου μωαβ 7 και ειπεν συλλεξω δη και συναξω εν τοις δραγμασιν οπισθεν των θεριζοντων και ηλθεν και εστη απο πρωθεν και εως εσπερας ου κατεπαυσεν εν τω αγρω μικρον 8 και ειπεν βοος προς ρουθ ουκ ηκουσας θυγατερ μη πορευθης εν αγρω συλλεξαι ετερω και συ ου πορευση εντευθεν ωδε κολληθητι μετα των κορασιων μου 9 οι οφθαλμοι σου εις τον αγρον ου εαν θεριζωσιν και πορευση κατοπισθεν αυτων ιδου εντειλαμην τοις παιδαριοις του μη αψασθαι σου και ο τι διψησεις και πορευθησι εις τα σκευη και πιεσαι οθεν αν υδρευωνται τα παιδαρια 10 και επεσεν επι προσωπον αυτης και προσεκυνησεν επι την γην και ειπεν προς αυτον τι οτι ευρον χαριν εν οφθαλμοις σου του επιγνωναι με και εγω ειμι ξενη 11 και απεκριθη βοος και ειπεν αυτη απαγγελια απηγγελη μοι οσα πεποιηκας μετα της πενθερας σου μετα το αποθανειν τον ανδρα σου και πως κατελιπες τον πατερα σου και την μητερα σου και την γην γενεσεως σου και επορευθης προς λαον ον ουκ ηδεις εχθες και τριτης 12 αποτεισαι κυριος την εργασιαν σου και γενοιτο ο μισθος σου πληρης παρα κυριου θεου ισραηλ προς ον ηλθες πεποιδεναι υπο τας πτερυγας αυτου 13 η δε ειπεν ευροιμι χαριν εν οφθαλμοις σου κυριε οτι παρεκαλεσας με και οτι ελαλησας επι καρδιαν της δουλης σου και ιδου εγω εσομαι ως μια των παιδισκων σου 14 και ειπεν αυτη βοος ηδη ωρα του φαγειν προσελθε ωδε και φαγεσαι των αρτων και βαψεις τον ψωμον σου εν τω οξει και εκαθισεν ρουθ εκ πλαγιων των θεριζοντων και εβουνισεν αυτη βοος αλφιτον και εφαγεν και ενεπλησθη και

κατέλιπεν 15 και ανεστη του συλλεγειν και ενετειλατο βοος τοις παιδαριοις αυτου λεγων και γε ανα μεσον των δραγματων συλλεγετω και μη καταισχυνητε αυτην 16 και βασταζοντες βασταξατε αυτη και γε παραβαλλοντες παραβαλειτε αυτη εκ των βεβουνισμενων και αφετε και συλλεξει και ουκ επιτιμησετε αυτη 17 και συνελεξεν εν τω αγρω εως εσπερας και ερραβιδισεν α συνελεξεν και εγενηθη ως οιφι κριθων 18 και ηρεν και εισηλθεν εις την πολιν και ειδεν η πενθερα αυτης α συνελεξεν και εξενεγκασα ρουθ εδωκεν αυτη α κατέλιπεν εξ ων ενεπλησθη 19 και ειπεν αυτη η πενθερα αυτης που συνελεξας σημερον και που εποιησας ειη ο επιγνους σε ευλογημενος και απηγγειλεν ρουθ τη πενθερα αυτης που εποιησεν και ειπεν το ονομα του ανδρος μεθ' ου εποιησα σημερον βοος 20 και ειπεν νωεμιν τη νυμφη αυτης ευλογητος εστιν τω κυριω οτι ουκ εγκατέλιπεν το ελεος αυτου μετα των ζωντων και μετα των τεθνηκοτων και ειπεν αυτη νωεμιν εγγιζει ημιν ο ανηρ εκ των αγχιστευοντων ημας εστιν 21 και ειπεν ρουθ προς την πενθεραν αυτης και γε οτι ειπεν προς με μετα των παιδαριων μου προσκολληθητι εως αν τελεσωσιν ολον τον αμητον ος υπαρχει μοι 22 και ειπεν νωεμιν προς ρουθ την νυμφην αυτης αγαθον θυγατερ οτι επορευθης μετα των κορασιων αυτου και ουκ απαντησονται σοι εν αγρω ετερω 23 και προσεκολληθη ρουθ τοις κορασιоиς βοος συλλεγειν εως ου συνετελεσεν τον θερισμον των κριθων και των πυρων και εκαθισεν μετα της πενθερας αυτης

Chapter 3

1 ειπεν δε αυτη νωεμιν η πενθερα αυτης θυγατερ ου μη ζητησω σοι αναπαυσιν ινα ευ γενηται σοι 2 και νυν ουχι βοος γνωριμος ημων ου ης μετα των κορασιων αυτου ιδου αυτος λικμα τον αλωνα των κριθων ταυτη τη νυκτι 3 συ δε λουση και αλειψη και περιθησεις τον ιματισμον σου επι σεαυτη και αναβηση επι τον αλω μη γνωρισθης τω ανδρι εως ου συντελεσαι αυτον πιειν και φαγειν 4 και εσται εν τω κοιμηθηναι αυτον και γνωση τον τοπον οπου κοιμαται εκει και ελευση και αποκαλυψεις τα προς ποδων αυτου και κοιμηθηση και αυτος απαγγελει σοι α ποιησεις 5 ειπεν δε ρουθ προς αυτην παντα οσα εαν ειπης ποιησω 6 και κατεβη εις τον αλω και εποιησεν κατα παντα οσα ενετειλατο αυτη η πενθερα αυτης 7 και εφαγεν βοος και ηγαθυνθη η καρδια αυτου και ηλθεν κοιμηθηναι εν μεριδι της στοιβης η δε ηλθεν κρυφη και απεκαλυψεν τα προς ποδων αυτου 8 εγενετο δε εν τω μεσονυκτιω και εξεστη ο ανηρ και εταραχθη και ιδου γυνη κοιμαται προς ποδων αυτου 9 ειπεν δε τις ει συ η δε ειπεν εγω ειμι ρουθ η δουλη σου και περιβαλεις το πτερυγιον σου επι την δουλην σου οτι αγχιστευς ει συ 10 και ειπεν βοος ευλογημενη συ τω κυριω θεω θυγατερ οτι ηγαθυνας το ελεος σου το εσχατον υπερ το πρωτον το μη πορευθηναι σε οπισω νεανιων ειτοι πτωχος ειτοι

πλουσιος 11 και νυν θυγατερ μη φοβου παντα οσα εαν ειπης ποιησω σοι οιδεν γαρ πασα φυλη λαου μου οτι γυνη δυναμεως ει συ 12 και οτι αληθως αγχιστευς εγω ειμι και γε εστιν αγχιστευς εγγιων υπερ εμε 13 αυλισθητι την νυκτα και εσται το πρωι εαν αγχιστευση σε αγαθον αγχιστευετω εαν δε μη βουληται αγχιστευσαι σε αγχιστευσω σε εγω ζη κυριος κοιμηθητι εως πρωι 14 και εκοιμηθη προς ποδων αυτου εως πρωι η δε ανεστη προ του επιγνωναι ανδρα τον πλησιον αυτου και ειπεν βοος μη γνωσθητω οτι ηλθεν γυνη εις τον αλωνα 15 και ειπεν αυτη φερε το περιζωμα το επανω σου και εκρατησεν αυτο και εμετρησεν εξ κριθων και επεδηκεν επ' αυτην και εισηλθεν εις την πολιν 16 και ρουθ εισηλθεν προς την πενθεραν αυτης η δε ειπεν τις ει θυγατερ και ειπεν αυτη παντα οσα εποιησεν αυτη ο ανηρ 17 και ειπεν αυτη τα εξ των κριθων ταυτα εδωκεν μοι οτι ειπεν προς με μη εισελθης κενη προς την πενθεραν σου 18 η δε ειπεν καθου θυγατερ εως του επιγνωναι σε πως ου πεσειται ρημα ου γαρ μη ησυχαση ο ανηρ εως αν τελεση το ρημα σημερον

Chapter 4

1 και βοος ανεβη επι την πυλην και εκαδισεν εκει και ιδου ο αγχιστευτης παρεπορευετο ον ειπεν βοος και ειπεν προς αυτον βοος εκκλινας καδισον ωδε κρυφιε και εξεκλινεν και εκαδισεν 2 και ελαβεν βοος δεκα ανδρας απο των πρεσβυτερων της πολεως και ειπεν καδισατε ωδε και εκαδισαν 3 και ειπεν βοος τω αγχιστει την μεριδα του αγρου η εστιν του αδελφου ημων του αβιμελεχ η δεδοται νωεμιν τη επιστρεφουση εξ αγρου μωαβ 4 καγω ειπα αποκαλυψω το ους σου λεγων κτησαι εναντιον των καθημενων και εναντιον των πρεσβυτερων του λαου μου ει αγχιστευεις αγχιστευε ει δε μη αγχιστευεις αναγγειλον μοι και γνωσομαι οτι ουκ εστιν παρεξ σου του αγχιστευσαι καγω ειμι μετα σε ο δε ειπεν εγω ειμι αγχιστευσω 5 και ειπεν βοος εν ημερα του κτησασθαι σε τον αγρον εκ χειρος νωεμιν και παρα ρουθ της μωαβιτιδος γυναικος του τεθνηκοτος και αυτην κτησασθαι σε δει ωστε αναστησαι το ονομα του τεθνηκοτος επι της κληρονομιας αυτου 6 και ειπεν ο αγχιστευς ου δυνησομαι αγχιστευσαι εμαυτω μηποτε διαφθειρω την κληρονομιαν μου αγχιστευσον σεαυτω την αγχιστειαν μου οτι ου δυνησομαι αγχιστευσαι 7 και τουτο το δικαιωμα εμπροσθεν εν τω ισραηλ επι την αγχιστειαν και επι το ανταλλαγμα του στησαι παν λογον και υπελυετο ο ανηρ το υποδημα αυτου και εδιδου τω πλησιον αυτου τω αγχιστευοντι την αγχιστειαν αυτου και τουτο ην μαρτυριον εν ισραηλ 8 και ειπεν ο αγχιστευς τω βοος κτησαι σεαυτω την αγχιστειαν μου και υπελυσατο το υποδημα αυτου και εδωκεν αυτω 9 και ειπεν βοος τοις πρεσβυτεροις και παντι τω λαω μαρτυρες υμεις σημερον οτι κεκτημαι παντα τα του αβιμελεχ και παντα οσα υπαρχει τω χελαιων και τω μααλων εκ χειρος

νωεμιν 10 και γε ρουθ την μωαβιτιν την γυναικα μααλων κεκτημαι εμαυτω εις γυναικα του αναστησαι το ονομα του τεθνηκοτος επι της κληρονομιας αυτου και ουκ εξολεθρευθησεται το ονομα του τεθνηκοτος εκ των αδελφων αυτου και εκ της φυλης λαου αυτου μαρτυρες υμεις σημερον 11 και ειποσαν πας ο λαος οι εν τη πυλη μαρτυρες και οι πρεσβυτεροι ειποσαν δωη κυριος την γυναικα σου την εισπορευομενην εις τον οικον σου ως ραχηλ και ως λειαν αι ωκοδομησαν αμφοτεραι τον οικον ισραηλ και εποιησαν δυναμιν εν εφραθα και εσται ονομα εν βαιθλεεμ 12 και γενοιτο ο οικος σου ως ο οικος φαρες ον ετεκεν θαμαρ τω ιουδα εκ του σπερματος ου δώσει κυριος σοι εκ της παιδισκης ταυτης 13 και ελαβεν βοος την ρουθ και εγεννηθη αυτω εις γυναικα και εισηλθεν προς αυτην και εδωκεν αυτη κυριος κυησιν και ετεκεν υιον 14 και ειπαν αι γυναικες προς νωεμιν ευλογητος κυριος ος ου κατελυσε σοι σημερον τον αγχιστεα και καλεσαι το ονομα σου εν ισραηλ 15 και εσται σοι εις επιστρεφοντα ψυχην και του διαθρεψαι την πολιαν σου οτι η νυμφη σου η αγαπησασα σε ετεκεν αυτον η εστιν αγαθη σοι υπερ επτα υιους 16 και ελαβεν νωεμιν το παιδιον και εθηκεν εις τον κολπον αυτης και εγεννηθη αυτω εις τιθηνον 17 και εκαλεσαν αυτου αι γειτονες ονομα λεγουσαι ετεχθη υιος τη νωεμιν και εκαλεσαν το ονομα αυτου ωβηδ ουτος πατηρ ιεσσαι πατρος δαυιδ 18 και αυται αι γενεσεις φαρες φαρες εγεννησεν τον εσρων 19 εσρων δε εγεννησεν τον αρραν και αρραν εγεννησεν τον αμιναδαβ 20 και αμιναδαβ εγεννησεν τον ναασσων και ναασσων εγεννησεν τον σαλμαν 21 και σαλμαν εγεννησεν τον βοος και βοος εγεννησεν τον ωβηδ 22 και ωβηδ εγεννησεν τον ιεσσαι και ιεσσαι εγεννησεν τον δαυιδ.

1 Samuel

Chapter 1

1 ανθρωπος ην εξ αρμαδαιμ σιφα εξ ορους εφραιμ και ονομα αυτω ελκανα υιος ιερεμεηλ υιου ηλιου υιου θοκε εν νασιβ εφραιμ 2 και τουτω δυο γυναικες ονομα τη μια αννα και ονομα τη δευτερα φεννανα και ην τη φεννανα παιδια και τη αννα ουκ ην παιδιον 3 και ανεβαιnen ο ανθρωπος εξ ημερων εις ημερας εκ πολεως αυτου εξ αρμαδαιμ προσκυνειν και θυειν τω κυριω θεω σαβαωθ εις σηλω και εκει ηλι και οι δυο υιοι αυτου οφνι και φινεες ιερεις του κυριου 4 και εγενηθη ημερα και εδυсен ελκανα και εδωκεν τη φεννανα γυναικι αυτου και τοις υιοις αυτης και ταις θυγατρασιν αυτης μεριδας 5 και τη αννα εδωκεν μεριδα μιαν οτι ουκ ην αυτη παιδιον πλην οτι την ανναν ηγαπα ελκανα υπερ ταυτην και κυριος απεκλεισεν τα περι την μητραν αυτης 6 οτι ουκ εδωκεν αυτη κυριος παιδιον κατα την θλιψιν αυτης και κατα την αδυμian της θλιψεως αυτης και ηθυμει δια τουτο οτι συνεκλεισεν κυριος τα περι την μητραν αυτης του μη δουναι αυτη παιδιον 7 ουτως εποιει ενιαυτον κατ' ενιαυτον εν τω αναβαινειν αυτην εις οικον κυριου και ηθυμει και εκλαιεν και ουκ ησδιεν 8 και ειπεν αυτη ελκανα ο ανηρ αυτης αννα και ειπεν αυτω ιδου εγω κυριε και ειπεν αυτη τι εστιν σοι οτι κλαιεις και ινα τι ουκ εσθιεις και ινα τι τυπτει σε η καρδια σου ουκ αγαθος εγω σοι υπερ δεκα τεκνα 9 και ανεστη αννα μετα το φαγειν αυτους εν σηλω και κατεστη ενωπιον κυριου και ηλι ο ιερεις εκαθητο επι του διφρου επι των φλιων ναου κυριου 10 και αυτη κατωδυνος ψυχη και προσηυξατο προς κυριον και κλαιουσα εκλαυσεν 11 και ηυξατο ευχην κυριω λεγουσα αδωναι κυριε ελwai σαβαωθ εαν επιβλεπων επιβλεψης επι την ταπεινωσιν της δουλης σου και μνησθης μου και δως τη δουλη σου σπερμα ανδρων και δωσω αυτον ενωπιον σου δοτον εως ημερας θανατου αυτου και οινon και μεδυσμα ου πιεται και σιδηρος ουκ αναβησεται επι την κεφαλην αυτου 12 και εγενηθη οτε επληθυνεν προσευχομενη ενωπιον κυριου και ηλι ο ιερεις εφυλαξεν το στομα αυτης 13 και αυτη ελαλει εν τη καρδια αυτης και τα χειλη αυτης εκινειτο και φωνη αυτης ουκ ηκουετο και ελογισατο αυτην ηλι εις μεθυουσαν 14 και ειπεν αυτη το παιδαριον ηλι εως ποτε μεδυσθηση περιελου τον οινon σου και πορευου εκ προσωπου κυριου 15 και απεκριθη αννα και ειπεν ουχι κυριε γυνη η σκληρα ημερα εγω ειμι και οινon και μεδυσμα ου πεπωκα και εκχεω την ψυχην μου ενωπιον κυριου 16 μη δως την δουλην σου εις θυγατερα λοιμην οτι εκ πληθους αδολεσχias μου εκτετακα εως νυν 17 και απεκριθη ηλι και ειπεν αυτη πορευου εις ειρηνην ο θεος ισραηλ δωη σοι παν αιτημα σου ο ητησω παρ' αυτου 18 και ειπεν ευρεν η δουλη σου χαριν εν οφθαλμοις σου και επορευθη η γυνη εις την οδον αυτης και εισηλθεν

εις το καταλυμα αυτης και εφαγεν μετα του ανδρος αυτης και επιεν και το προσωπον αυτης ου συνεπεσεν επι 19 και ορδριζουσιν το πρωι και προσκυνουσιν τω κυριω και πορευονται την οδον αυτων και εισηλθεν ελκανα εις τον οικον αυτου αρμαθαιμ και εγνω την ανναν γυναικα αυτου και εμνησθη αυτης κυριος 20 και συνελαβεν και εγενηθη τω καιρω των ημερων και ετεκεν υιον και εκαλεσεν το ονομα αυτου σαμουηλ και ειπεν οτι παρα κυριου θεου σαβαωθ ητησαμην αυτον 21 και ανεβη ο ανθρωπος ελκανα και πας ο οικος αυτου θυσαι εν σηλωμ την θυσιαν των ημερων και τας ευχας αυτου και πασας τας δεκατας της γης αυτου 22 και αννα ουκ ανεβη μετ' αυτου οτι ειπεν τω ανδρι αυτης εως του αναβηναι το παιδαριον εαν απογαλακτισω αυτο και οφθησεται τω προσωπω κυριου και καθησεται εκει εως αιωνος 23 και ειπεν αυτη ελκανα ο ανηρ αυτης ποιει το αγαθον εν οφθαλμοις σου καθου εως αν απογαλακτισης αυτο αλλα στησαι κυριος το εξελθον εκ του στοματος σου και εκαδισεν η γυνη και εδηλασεν τον υιον αυτης εως αν απογαλακτιση αυτον 24 και ανεβη μετ' αυτου εις σηλωμ εν μοσχω τριετιζοντι και αρτοις και οιφι σεμιδαλεως και νεβελ οινου και εισηλθεν εις οικον κυριου εν σηλωμ και το παιδαριον μετ' αυτων 25 και προσηγαγον ενωπιον κυριου και εσφαξεν ο πατηρ αυτου την θυσιαν ην εποiei εξ ημερων εις ημερας τω κυριω και προσηγαγεν το παιδαριον και εσφαξεν τον μοσχον και προσηγαγεν αννα η μητηρ του παιδαριου προς ηλι 26 και ειπεν εν εμοι κυριε ζη η ψυχη σου εγω η γυνη η καταστασα ενωπιον σου εν τω προσευξασθαι προς κυριον 27 υπερ του παιδαριου τουτου προσηυξαμην και εδωκεν μοι κυριος το αιτημα μου ο ητησαμην παρ' αυτου 28 καγω κιχρω αυτον τω κυριω πασας τας ημερας ας ζη αυτος χρησιν τω κυριω

Chapter 2

1 και ειπεν εστερεωθη η καρδια μου εν κυριω υψωθη κερας μου εν θεω μου επλατυνθη επι εχθρους το στομα μου ευφρανθη εν σωτηρια σου 2 οτι ουκ εστιν αγιος ως κυριος και ουκ εστιν δικαιος ως ο θεος ημων ουκ εστιν αγιος πλην σου 3 μη καυχασθε και μη λαλειτε υψηλα μη εξελδατω μεγαλορρημοσυνη εκ του στοματος υμων οτι θεος γνωσεων κυριος και θεος ετοιμαζων επιτηδευματα αυτου 4 τοξον δυνατων ησθενησεν και ασθενουντες περιεζωσαντο δυναμιν 5 πληρεις αρτων ηλαττωθησαν και οι πεινωντες παρηκαν γην οτι στειρα ετεκεν επτα και η πολλη εν τεκνοις ησθενησεν 6 κυριος θανατοι και ζωογονει καταγει εις αδου και αναγει 7 κυριος πτωχιζει και πλουτιζει ταπεινοι και ανυψοι 8 ανιστα απο γης πενητα και απο κοπριας εγειρει πτωχον καθισαι μετα δυναστων λαων και θρονον δοξης κατακληρονομων αυτοις 9 διδους ευχην τω ευχομενω και ευλογησεν επι δικαιου οτι ουκ εν ισχυι δυνατος ανηρ 10 κυριος ασθενη ποιησει αντιδικον αυτου

κυριος αγιος μη καυχασθω ο φρονιμος εν τη φρονησει αυτου και μη καυχασθω ο δυνατος εν τη δυναμει αυτου και μη καυχασθω ο πλουσιος εν τω πλουτω αυτου αλλ' η εν τουτω καυχασθω ο καυχωμενος συνιειν και γινωσκειν τον κυριον και ποιειν κριμα και δικαιοσυνην εν μεσω της γης κυριος ανεβη εις ουρανους και εβροντησεν αυτος κρινει ακρα γης και διδωσιν ισχυν τοις βασιλευσιν ημων και υψωσει κερας χριστου αυτου 11 και κατελιπον αυτον εκει ενωπιον κυριου και απηλθον εις αρμαθαιμ και το παιδαριον ην λειτουργων τω προσωπω κυριου ενωπιον ηλι του ιερεως 12 και οι υιοι ηλι του ιερεως υιοι λοιμοι ουκ ειδοτες τον κυριον 13 και το δικαιωμα του ιερεως παρα του λαου παντος του θυοντος και ηρχετο το παιδαριον του ιερεως ως αν ηψηθη το κρεας και κρεαγρα τριοδους εν τη χειρι αυτου 14 και επαταξεν αυτην εις τον λεβητα τον μεγαν η εις το χαλκιον η εις την κυθραν παν ο εαν ανεβη εν τη κρεαγρα ελαμβανεν εαυτω ο ιερευσ κατα ταδε εποιουν παντι ισραηλ τοις ερχομενοις θυσαι κυριω εν σηλωμ 15 και πριν θυμιαθηναι το στεαρ ηρχετο το παιδαριον του ιερεως και ελεγεν τω ανδρι τω θυοντι δος κρεας οπτησαι τω ιερει και ου μη λαβω παρα σου εφθον εκ του λεβητος 16 και ελεγεν ο ανηρ ο θυων θυμιαθτω πρωτον ως καθηκει το στεαρ και λαβε σεαυτω εκ παντων ων επιθυμει η ψυχη σου και ειπεν ουχι οτι νυν δωσεις και εαν μη λημφομαι κραταιως 17 και ην η αμαρτια των παιδαριων ενωπιον κυριου μεγαλη σφοδρα οτι ηθετουν την θυσιαν κυριου 18 και σαμουηλ ην λειτουργων ενωπιον κυριου παιδαριον περιεζωσμενον εφουδ βαρ 19 και διπλοι+δα μικραν εποίησεν αυτω η μητηρ αυτου και ανεφερεν αυτω εξ ημερων εις ημερας εν τω αναβαινειν αυτην μετα του ανδρος αυτης θυσαι την θυσιαν των ημερων 20 και ευλογησεν ηλι τον ελκανα και την γυναικα αυτου λεγων αποτεισαι σοι κυριος σπερμα εκ της γυναικος ταυτης αντι του χρεους ου εχρησας τω κυριω και απηλθεν ο ανθρωπος εις τον τοπον αυτου 21 και επεσκεψατο κυριος την ανναν και ετεκεν ετι τρεις υιους και δυο θυγατερας και εμεγαλυνθη το παιδαριον σαμουηλ ενωπιον κυριου 22 και ηλι πρεσβυτης σφοδρα και ηκουσεν α εποιουν οι υιοι αυτου τοις υιοις ισραηλ 23 και ειπεν αυτοις ινα τι ποιεите κατα το ρημα τουτο ο εγω ακουω εκ στοματος παντος του λαου κυριου 24 μη τεκνα οτι ουκ αγαθη η ακοη ην εγω ακουω μη ποιεите ουτως οτι ουκ αγαδαι αι ακοαι ας εγω ακουω του μη δουλευειν λαον θεω 25 εαν αμαρτανων αμαρτη ανηρ εις ανδρα και προσευξονται υπερ αυτου προς κυριον και εαν τω κυριω αμαρτη τις προσευξεται υπερ αυτου και ουκ ηκουον της φωνης του πατρος αυτων οτι βουλομενος εβουλετο κυριος διαφθειραι αυτους 26 και το παιδαριον σαμουηλ επορευετο και εμεγαλυνετο και αγαθον και μετα κυριου και μετα ανθρωπων 27 και ηλθεν ανθρωπος θεου προς ηλι και ειπεν ταδε λεγει κυριος αποκαλυφθεις απεκαλυφθην προς οικον πατρος σου οντων αυτων εν γη αιγυπτω δουλων τω οικω φαραω 28 και εξελεξαμην τον οικον του πατρος σου εκ παντων των σκηπτρων ισραηλ εμοι ιερατευειν και αναβαινειν επι

θυσιαστηριον μου και θυμιαν θυμιαμα και αιρειν εφουδ και εδωκα τω οικω του πατρος σου τα παντα του πυρος υιων ισραηλ εις βρωσιν 29 και ινα τι επεβλεψας επι το θυμιαμα μου και εις την θυσιαν μου αναιδει οφθαλμω και εδοξασας τους υιους σου υπερ εμε ενευλογεισθαι απαρχης πασης θυσιας ισραηλ εμπροσθεν μου 30 δια τουτο ταδε ειπεν κυριος ο θεος ισραηλ ειπα ο οικος σου και ο οικος του πατρος σου διελευσεται ενωπιον μου εως αιωνος και νυν φησιν κυριος μηδαμως εμοι οτι αλλ' η τους δοξαζοντας με δοξασω και ο εξουθενων με ατιμωθησεται 31 ιδου ημεραι ερχονται και εξολεθρευσω το σπερμα σου και το σπερμα οικου πατρος σου 32 και ουκ εσται σου πρεσβυτης εν οικω μου πασας τας ημερας 33 και ανδρα ουκ εξολεθρευσω σοι απο του θυσιαστηριου μου εκλιπειν τους οφθαλμους αυτου και καταρρειν την ψυχην αυτου και πας περισσευων οικου σου πεσουνται εν ρομφαια ανδρων 34 και τουτο σοι το σημειον ο ηξει επι τους δυο υιους σου τουτους οφνι και φινεες εν ημερα μια αποδανουνται αμφοτεροι 35 και αναστησω εμαυτω ιερεα πιστον ος παντα τα εν τη καρδια μου και τα εν τη ψυχη μου ποιησει και οικοδομησω αυτω οικον πιστον και διελευσεται ενωπιον χριστου μου πασας τας ημερας 36 και εσται ο περισσευων εν οικω σου ηξει προσκυνειν αυτω οβολου αργυριου λεγων παραρριψον με επι μιαν των ιερατειων σου φαγειν αρτον

Chapter 3

1 και το παιδαριον σαμουηλ ην λειτουργων τω κυριω ενωπιον ηλι του ιερεως και ρημα κυριου ην τιμιον εν ταις ημεραις εκειναις ουκ ην ορασις διαστελλουσα 2 και εγενετο εν τη ημερα εκεινη και ηλι εκαθευδεν εν τω τοπω αυτου και οι οφθαλμοι αυτου ηρξαντο βαρυνεσθαι και ουκ ηδυνατο βλεπειν 3 και ο λυχνος του θεου πριν επισκευασθηναι και σαμουηλ εκαθευδεν εν τω ναω ου η κιβωτος του θεου 4 και εκαλεσεν κυριος σαμουηλ σαμουηλ και ειπεν ιδου εγω 5 και εδραμεν προς ηλι και ειπεν ιδου εγω οτι κεκληκας με και ειπεν ου κεκληκα σε αναστρεφε καθευδε και ανεστρεψεν και εκαθευδεν 6 και προσεδετο κυριος και εκαλεσεν σαμουηλ σαμουηλ και επορευθη προς ηλι το δευτερον και ειπεν ιδου εγω οτι κεκληκας με και ειπεν ου κεκληκα σε αναστρεφε καθευδε 7 και σαμουηλ πριν η γνωμαι θεον και αποκαλυφθηναι αυτω ρημα κυριου 8 και προσεδετο κυριος καλεσαι σαμουηλ εν τριτω και ανεστη και επορευθη προς ηλι και ειπεν ιδου εγω οτι κεκληκας με και εσοφισατο ηλι οτι κυριος κεκληκεν το παιδαριον 9 και ειπεν αναστρεφε καθευδε τεκνον και εσται εαν καλεση σε και ερεις λαλει κυριε οτι ακουει ο δουλος σου και επορευθη σαμουηλ και εκοιμηθη εν τω τοπω αυτου 10 και ηλθεν κυριος και κατεστη και εκαλεσεν αυτον ως απαξ και απαξ και ειπεν σαμουηλ λαλει οτι ακουει ο δουλος σου 11 και ειπεν κυριος προς σαμουηλ ιδου εγω ποιω τα ρηματα μου εν ισραηλ ωστε παντος ακουοντος αυτα ηχησει αμφοτερα τα ωτα αυτου 12 εν

τη ημερα εκεινη επεγερω επι ηλι παντα οσα ελαλησα εις τον οικον αυτου αρξομαι και επιτελεσω 13 και ανηγγελκα αυτω οτι εκδικω εγω τον οικον αυτου εως αιωνος εν αδικiais υιων αυτου οτι κακολογουντες θεον υιοι αυτου και ουκ ενουθετει αυτους και ουδ' ουτως 14 ωμοσα τω οικω ηλι ει εξιλασθησεται αδικια οικου ηλι εν θυμιαματι και εν θυσιαις εως αιωνος 15 και κοιμαται σαμουηλ εως πρωι και ωρθρισεν το πρωι και ηνοιξεν τας θυρας οικον κυριου και σαμουηλ εφοβηθη απαγγειλαι την ορασιν τω ηλι 16 και ειπεν ηλι προς σαμουηλ σαμουηλ τεκνον και ειπεν ιδου εγω 17 και ειπεν τι το ρημα το λαληθεν προς σε μη δη κρυψης απ' εμου ταδε ποιησαι σοι ο θεος και ταδε προσθειη εαν κρυψης απ' εμου ρημα εκ παντων των λογων των λαληθεντων σοι εν τοις ωσιν σου 18 και απηγγειλεν σαμουηλ παντας τους λογους και ουκ εκρυψεν απ' αυτου και ειπεν ηλι κυριος αυτος το αγαθον ενωπιον αυτου ποιησει 19 και εμεγαλυνθη σαμουηλ και ην κυριος μετ' αυτου και ουκ επεσεν απο παντων των λογων αυτου επι την γην 20 και εγνωσαν πας ισραηλ απο δαν και εως βηρσαβее οτι πιστος σαμουηλ εις προφητην τω κυριω 21 και προσεδετο κυριος δηλωθηναι εν σηλωμ οτι απεκαλυφθη κυριος προς σαμουηλ και επιστευθη σαμουηλ προφητης γενεσθαι τω κυριω εις παντα ισραηλ απ' ακρων της γης και εως ακρων και ηλι πρεσβυτης σφοδρα και οι υιοι αυτου πορευομενοι επορευοντο και πονηρα η οδος αυτων ενωπιον κυριου

Chapter 4

1 και εγενηθη εν ταις ημεραις εκειναις και συναθροιζονται αλλοφυλοι εις πολεμον επι ισραηλ και εξηλθεν ισραηλ εις απαντησιν αυτοις εις πολεμον και παρεμβαλλουσιν επι αβενεζερ και οι αλλοφυλοι παρεμβαλλουσιν εν αφεκ 2 και παρατασσονται οι αλλοφυλοι εις πολεμον επι ισραηλ και εκλινεν ο πολεμος και επταισεν ανηρ ισραηλ ενωπιον αλλοφυλων και επληγησαν εν τη παραταξει εν αγρω τεσσαρες χιλιαδες ανδρων 3 και ηλθεν ο λαος εις την παρεμβολην και ειπαν οι πρεσβυτεροι ισραηλ κατα τι επταισεν ημας κυριος σημερον ενωπιον αλλοφυλων λαβωμεν την κιβωτον του θεου ημων εκ σηλωμ και εξελθετω εν μεσω ημων και σωσει ημας εκ χειρος εχθρων ημων 4 και απεστειλεν ο λαος εις σηλωμ και αιρουσιν εκειθεν την κιβωτον κυριου καθημενου χερουβιμ και αμφοτεροι οι υιοι ηλι μετα της κιβωτου οφνι και φινεες 5 και εγενηθη ως ηλθεν κιβωτος κυριου εις την παρεμβολην και ανεκραξεν πας ισραηλ φωνη μεγαλη και ηχησεν η γη 6 και ηκουσαν οι αλλοφυλοι της κραυγης και ειπον οι αλλοφυλοι τις η κραυγη η μεγαλη αυτη εν παρεμβολη των εβραιων και εγνωσαν οτι κιβωτος κυριου ηκει εις την παρεμβολην 7 και εφοβηθησαν οι αλλοφυλοι και ειπον ουτοι οι θεοι ηκασιν προς αυτους εις την παρεμβολην ουαι ημιν εξελου ημας κυριε σημερον οτι ου γεγονεν τοιαυτη εχδης και τριτην 8 ουαι ημιν τις εξελειται ημας εκ χειρος των

θεων των στερεων τουτων ουτοι οι θεοι οι παταξαντες την αιγυπτον εν παση πληγη και εν τη ερημω 9 κραταιουσθε και γινεσθε εις ανδρας αλλοφυλοι μηποτε δουλευσητε τοις εβραιοις καθως εδουλευσαν ημιν και εσεσθε εις ανδρας και πολεμησατε αυτους 10 και επολεμησαν αυτους και πταιει ανηρ ισραηλ και εφυγεν εκαστος εις σκηνωμα αυτου και εγενετο πληγη μεγαλη σφοδρα και επεσαν εξ ισραηλ τριακοντα χιλιαδες ταγματων 11 και κιβωτος θεου ελημφθη και αμφοτεροι υιοι ηλι απεδανον οφνι και φινεες 12 και εδραμεν ανηρ ιεμιναιος εκ της παραταξεως και ηλθεν εις σηλωμ εν τη ημερα εκεινη και τα ιματια αυτου διερχηγοτα και γη επι της κεφαλης αυτου 13 και ηλθεν και ιδου ηλι εκαθητο επι του διφρου παρα την πυλην σκοπευων την οδον οτι ην η καρδια αυτου εξεστηκυια περι της κιβωτου του θεου και ο ανθρωπος εισηλθεν εις την πολιν απαγγειλαι και ανεβοησεν η πολις 14 και ηκουσεν ηλι την φωνην της βοης και ειπεν τις η βοη της φωνης ταυτης και ο ανθρωπος σπευσας εισηλθεν και απηγγειλεν τω ηλι 15 και ηλι υιος ενενηκοντα ετων και οι οφθαλμοι αυτου επανεστησαν και ουκ εβλεπεν και ειπεν ηλι τοις ανδρασιν τοις περιεστηκοσιν αυτω τις η φωνη του ηχους τουτου 16 και ο ανηρ σπευσας προσηλθεν προς ηλι και ειπεν αυτω εγω ειμι ο ηκων εκ της παρεμβολης καγω πεφευγα εκ της παραταξεως σημερον και ειπεν τι το γεγονος ρημα τεκνον 17 και απεκριθη το παιδαριον και ειπεν πεφευγεν ανηρ ισραηλ εκ προσωπου αλλοφυλων και εγενετο πληγη μεγαλη εν τω λαω και αμφοτεροι οι υιοι σου τεδνηκασιν και η κιβωτος του θεου ελημφθη 18 και εγενετο ως εμνησθη της κιβωτου του θεου και επεσεν απο του διφρου οπισθιως εχομενος της πυλης και συνετριβη ο νωτος αυτου και απεδανεν οτι πρεσβυτης ο ανθρωπος και βαρυσ και αυτος εκρινεν τον ισραηλ εικοσι ετη 19 και νυμφη αυτου γυνη φινεες συνειληφυια του τεκειν και ηκουσεν την αγγελιαν οτι ελημφθη η κιβωτος του θεου και οτι τεδνηκεν ο πενθερος αυτης και ο ανηρ αυτης και ωκλασεν και ετεκεν οτι επεστραφησαν επ' αυτην ωδινες αυτης 20 και εν τω καιρω αυτης αποθνησκει και ειπον αυτη αι γυναικες αι παρεστηκυιαι αυτη μη φοβου οτι υιον τετοκας και ουκ απεκριθη και ουκ ενοησεν η καρδια αυτης 21 και εκαλεσεν το παιδαριον ουαι βαρχαβωδ υπερ της κιβωτου του θεου και υπερ του πενθερου αυτης και υπερ του ανδρος αυτης 22 και ειπαν απωκισται δοξα ισραηλ εν τω λημφθηναι την κιβωτον κυριου

Chapter 5

1 και αλλοφυλοι ελαβον την κιβωτον του θεου και εισηνεγκαν αυτην εξ αβεννεζερ εις αζωτον 2 και ελαβον αλλοφυλοι την κιβωτον κυριου και εισηνεγκαν αυτην εις οικον δαγων και παρεστησαν αυτην παρα δαγων 3 και ωρθρισαν οι αζωτιοι και εισηλθον εις οικον δαγων και ειδον και ιδου δαγων πεπτωκως επι προσωπον

αυτου ενωπιον κιβωτου του θεου και ηγειραν τον δαγων και κατεστησαν εις τον τοπον αυτου και εβαρυνθη χειρ κυριου επι τους αζωτιους και εβασανισεν αυτους και επαταξεν αυτους εις τας εδρας αυτων την αζωτον και τα ορια αυτης 4 και εγενετο οτε ωρθρισαν το πρωι και ιδου δαγων πεπτωκως επι προσωπον αυτου ενωπιον κιβωτου διαθηκης κυριου και η κεφαλη δαγων και αμφοτερα τα ιχνη χειρων αυτου αφηρημενα επι τα εμπροσδια αμαφεθ εκαστον και αμφοτεροι οι καρποι των χειρων αυτου πεπτωκοτες επι το προθυρον πλην η ραχis δαγων υπελειφθη 5 δια τουτο ουκ επιβαινουσιν οι ιερεις δαγων και πας ο εισπορευομενος εις οικον δαγων επι βαθμον οικου δαγων εν αζωτω εως της ημερας ταυτης οτι υπερβαινοντες υπερβαινουσιν 6 και εβαρυνθη χειρ κυριου επι αζωτον και επηγαγεν αυτοις και εξεξεσεν αυτοις εις τας ναυς και μεσον της χωρας αυτης ανεφυησαν μυες και εγενετο συγχυσις θανατου μεγαλη εν τη πολει 7 και ειδον οι ανδρες αζωτου οτι ουτως και λεγουσιν οτι ου καθησεται κιβωτος του θεου ισραηλ μεθ' ημων οτι σκληρα χειρ αυτου εφ' ημας και επι δαγων θεον ημων 8 και αποστελλουσιν και συναγουσιν τους σατραπας των αλλοφυλων προς αυτους και λεγουσιν τι ποιησωμεν κιβωτω θεου ισραηλ και λεγουσιν οι γεθθαιοι μετελθετω κιβωτος του θεου προς ημας και μετηλθεν κιβωτος του θεου εις γεθθα 9 και εγενηθη μετα το μετελθειν αυτην και γινεται χειρ κυριου εν τη πολει ταραχος μεγας σφοδρα και επαταξεν τους ανδρας της πολεως απο μικρου εως μεγαλου και επαταξεν αυτους εις τας εδρας αυτων και εποιησαν εαυτοις οι γεθθαιοι εδρας 10 και εξαποστελλουσιν την κιβωτον του θεου εις ασκαλωνα και εγενηθη ως εισηλθεν κιβωτος θεου εις ασκαλωνα και εβοησαν οι ασκαλωνιται λεγοντες τι απεστρεψατε προς ημας την κιβωτον του θεου ισραηλ θανατωσαι ημας και τον λαον ημων 11 και εξαποστελλουσιν και συναγουσιν τους σατραπας των αλλοφυλων και ειπον εξαποστειλατε την κιβωτον του θεου ισραηλ και καδισατω εις τον τοπον αυτης και ου μη θανατωση ημας και τον λαον ημων οτι εγενηθη συγχυσις θανατου εν ολη τη πολει βαρεια σφοδρα ως εισηλθεν κιβωτος θεου ισραηλ εκει 12 και οι ζωντες και ουκ αποθανοντες επληγησαν εις τας εδρας και ανεβη η κραυγη της πολεως εις τον ουρανον

Chapter 6

1 και ην η κιβωτος εν αγρω των αλλοφυλων επτα μηνας και εξεξεσεν η γη αυτων μυας 2 και καλουσιν αλλοφυλοι τους ιερεις και τους μαντεις και τους επαοιδους αυτων λεγοντες τι ποιησωμεν τη κιβωτω κυριου γνωρισατε ημιν εν τινι αποστελουμεν αυτην εις τον τοπον αυτης 3 και ειπαν ει εξαποστελλετε υμεις την κιβωτον διαθηκης κυριου θεου ισραηλ μη δη εξαποστειλητε αυτην κενην αλλα αποδιδοντες αποδοτε αυτη της βασανου και τοτε ιαθησεσθε και εξιλασθησεται

υμιν μη ουκ αποστη η χειρ αυτου αφ' υμων 4 και λεγουσιν τι το της βασανου αποδωσομεν αυτη και ειπαν κατ' αριθμον των σατραπων των αλλοφυλων πεντε εδρας χρυσας οτι πταισμα εν υμιν και τοις αρχουσιν υμων και τω λαω 5 και μυς χρυσους ομοιωμα των μυων υμων των διαφθειροντων την γην και δωσετε τω κυριω δοξαν οπως κουφιση την χειρα αυτου αφ' υμων και απο των θεων υμων και απο της γης υμων 6 και ινα τι βαρυνετε τας καρδιας υμων ως εβαρυνεν αιγυπτος και φαραω την καρδιαν αυτων ουχι οτε ενεπαιξεν αυτοις εξαπεστειλαν αυτους και απηλθον 7 και νυν λαβετε και ποιησατε αμαξαν καινην και δυο βοας πρωτοτοκουσας ανευ των τεκνων και ζευξατε τας βοας εν τη αμαξη και απαγαγετε τα τεκνα απο οπισθεν αυτων εις οικον 8 και λημψεσθε την κιβωτον και θησετε αυτην επι την αμαξαν και τα σκευη τα χρυσα αποδωσετε αυτη της βασανου και θησετε εν θεματι βερσεχθαν εκ μερους αυτης και εξαποστελειτε αυτην και απελασατε αυτην και απελευσεται 9 και οψεσθε ει εις οδον οριων αυτης πορευσεται κατα βαιθσαμυς αυτος πεποιηκεν ημιν την κακιαν ταυτην την μεγαλην και εαν μη και γνωσομεθα οτι ου χειρ αυτου ηπται ημων αλλα συμπτωμα τουτο γεγονεν ημιν 10 και εποιησαν οι αλλοφυλοι ουτως και ελαβον δυο βοας πρωτοτοκουσας και εξευξαν αυτας εν τη αμαξη και τα τεκνα αυτων απεκωλυσαν εις οικον 11 και εθεντο την κιβωτον επι την αμαξαν και το θεμα εργαβ και τους μυς τους χρυσους 12 και κατευθυναν αι βοες εν τη οδω εις οδον βαιθσαμυς εν τριβω ενι επορευοντο και εκοπιων και ου μεδισταντο δεξια ουδε αριστερα και οι σατραπαι των αλλοφυλων επορευοντο οπισω αυτης εως οριων βαιθσαμυς 13 και οι εν βαιθσαμυς εθεριζον θερισμον πυρων εν κοιλαδι και ηραν οφθαλμους αυτων και ειδον κιβωτον κυριου και ηυφρανθησαν εις απαντησιν αυτης 14 και η αμαξα εισηλθεν εις αγρον ωσηε τον εν βαιθσαμυς και εστησαν εκει παρ' αυτη λιθον μεγαν και σχιζουσιν τα ξυλα της αμαξης και τας βοας ανηνεγκαν εις ολοκαυτωσιν τω κυριω 15 και οι λευιται ανηνεγκαν την κιβωτον του κυριου και το θεμα εργαβ μετ' αυτης και τα επ' αυτης σκευη τα χρυσα και εθεντο επι του λιθου του μεγαλου και οι ανδρες βαιθσαμυς ανηνεγκαν ολοκαυτωσεις και θυσιας εν τη ημερα εκεινη τω κυριω 16 και οι πεντε σατραπαι των αλλοφυλων εωρων και ανεστρεψαν εις ασκαλωνα τη ημερα εκεινη 17 και αυται αι εδραι αι χρυσαι ας απεδωκαν οι αλλοφυλοι της βασανου τω κυριω της αζωτου μιαν της γαζης μιαν της ασκαλωνος μιαν της γεθ μιαν της ακκαρων μιαν 18 και μυς οι χρυσοι κατ' αριθμον πασων πολεων των αλλοφυλων των πεντε σατραπων εκ πολεως εστερεωμενης και εως κωμης του φερεζαιου και εως λιθου του μεγαλου ου επεθηκαν επ' αυτου την κιβωτον διαδηκης κυριου του εν αγρω ωσηε του βαιθσαμυσιτου 19 και ουκ ησμενισαν οι υιοι ιεχονιου εν τοις ανδρασιν βαιθσαμυς οτι ειδαν κιβωτον κυριου και επαταξεν εν αυτοις εβδομηκοντα ανδρας και πεντηκοντα χιλιαδας ανδρων και επενθησεν ο λαος οτι επαταξεν κυριος εν τω λαω πληγην μεγαλην σφοδρα 20

και ειπαν οι ανδρες οι εκ βαιθσαμυς τις δυνησεται διελθειν ενωπιον κυριου του αγιου τουτου και προς τινα αναβησεται κιβωτος κυριου αφ' ημων 21 και αποστέλλουσιν αγγελους προς τους κατοικουντας καριαδιαριμ λεγοντες απεστροφασιν αλλοφυλοι την κιβωτον κυριου καταβητε και αναγαγετε αυτην προς εαυτους

Chapter 7

1 και ερχονται οι ανδρες καριαδιαριμ και αναγουσιν την κιβωτον διαθηκης κυριου και εισαγουσιν αυτην εις οικον αμιναδαβ τον εν τω βουνω και τον ελεαζαρ υιον αυτου ηγιασαν φυλασσειν την κιβωτον διαθηκης κυριου 2 και εγενηθη αφ' ης ημερας ην η κιβωτος εν καριαδιαριμ επληθυναν αι ημεραι και εγενοντο εικοσι ετη και επεβλεψεν πας οικος ισραηλ οπισω κυριου 3 και ειπεν σαμουηλ προς παντα οικον ισραηλ λεγων ει εν ολη καρδια υμων υμεις επιστρεφετε προς κυριον περιελετε τους θεους τους αλλοτριους εκ μεσου υμων και τα αλση και ετοιμασατε τας καρδιας υμων προς κυριον και δουλευσατε αυτω μονω και εξελειται υμας εκ χειρος αλλοφυλων 4 και περιειλον οι υιοι ισραηλ τας βααλιμ και τα αλση ασταρωθ και εδουλευσαν κυριω μονω 5 και ειπεν σαμουηλ αθροισατε παντα ισραηλ εις μασσηφαθ και προσευξομαι περι υμων προς κυριον 6 και συνηχθησαν εις μασσηφαθ και υδρευονται υδωρ και εξεχεαν ενωπιον κυριου επι την γην και ενηστευσαν εν τη ημερα εκεινη και ειπαν ημαρτηκαμεν ενωπιον κυριου και εδικαζεν σαμουηλ τους υιους ισραηλ εις μασσηφαθ 7 και ηκουσαν οι αλλοφυλοι οτι συνηθροισθησαν παντες οι υιοι ισραηλ εις μασσηφαθ και ανεβησαν σατραπαι αλλοφυλων επι ισραηλ και ακουουσιν οι υιοι ισραηλ και εφοβηθησαν απο προσωπου αλλοφυλων 8 και ειπαν οι υιοι ισραηλ προς σαμουηλ μη παρασιωπησης αφ' ημων του μη βοαν προς κυριον θεον σου και σωσει ημας εκ χειρος αλλοφυλων 9 και ελαβεν σαμουηλ αρνα γαλαθηνον ενα και ανηνεγκεν αυτον ολοκαυτωσιν συν παντι τω λαω τω κυριω και εβοησεν σαμουηλ προς κυριον περι ισραηλ και επηκουσεν αυτου κυριος 10 και ην σαμουηλ αναφερων την ολοκαυτωσιν και αλλοφυλοι προσηγον εις πολεμον επι ισραηλ και εβροντησεν κυριος εν φωνη μεγαλη εν τη ημερα εκεινη επι τους αλλοφυλους και συνεχυθησαν και επταισαν ενωπιον ισραηλ 11 και εξηλθαν ανδρες ισραηλ εκ μασσηφαθ και κατεδιωξαν τους αλλοφυλους και επαταξαν αυτους εως υποκατω του βαιθχορ 12 και ελαβεν σαμουηλ λιθον ενα και εστησεν αυτον ανα μεσον μασσηφαθ και ανα μεσον της παλαιας και εκαλεσεν το ονομα αυτου αβενεζερ λιθος του βοηθου και ειπεν εως ενταυθα εβοηθησεν ημιν κυριος 13 και εταπεινωσεν κυριος τους αλλοφυλους και ου προσεδεντο ετι προσελθειν εις οριον ισραηλ και εγενηθη χειρ κυριου επι τους αλλοφυλους πασας τας ημερας του σαμουηλ 14 και απεδοθησαν αι πολεις ας ελαβον οι αλλοφυλοι παρα των υιων ισραηλ και απεδωκαν αυτας τω ισραηλ απο ασκαλωνος εως αζοβ και το οριον

ισραηλ αφειλαντο εκ χειρος αλλοφυλων και ην ειρηνη ανα μεσον ισραηλ και ανα μεσον του αμορραιου 15 και εδικαζεν σαμουηλ τον ισραηλ πασας τας ημερας της ζωης αυτου 16 και επορευετο κατ' ενιαυτον ενιαυτον και εκυκλου βαιδηλ και την γαλαλα και την μασσηφαθ και εδικαζεν τον ισραηλ εν πασι τοις ηγιασμενοις τουτοις 17 η δε αποστροφή αυτου εις αρμαθαιμ οτι εκει ην ο οικος αυτου και εδικαζεν εκει τον ισραηλ και ωκοδομησεν εκει θυσιαστηριον τω κυριω

Chapter 8

1 και εγενετο ως εγηρασεν σαμουηλ και κατεστησεν τους υιους αυτου δικαστας τω ισραηλ 2 και ταυτα τα ονοματα των υιων αυτου πρωτοτοκος ιωηλ και ονομα του δευτερου αβια δικασται εν βηρσαβее 3 και ουκ επορευθησαν οι υιοι αυτου εν οδω αυτου και εξεκλιναν οπισω της συντελειας και ελαμβανον δωρα και εξεκλινον δικαιωματα 4 και συναθροιζονται ανδρες ισραηλ και παραγινονται εις αρμαθαιμ προς σαμουηλ 5 και ειπαν αυτω ιδου συ γεγηρακας και οι υιοι σου ου πορευονται εν τη οδω σου και νυν καταστησον εφ' ημας βασιλεα δικαζειν ημας καθα και τα λοιπα εθνη 6 και ην πονηρον το ρημα εν οφθαλμοις σαμουηλ ως ειπαν dos ημιν βασιλεα δικαζειν ημας και προσηυξατο σαμουηλ προς κυριον 7 και ειπεν κυριος προς σαμουηλ ακουε της φωνης του λαου καθα αν λαλησωσιν σοι οτι ου σε εξουθενηκασιν αλλ' η εμε εξουθενωκασιν του μη βασιλευειν επ' αυτων 8 κατα παντα τα ποιηματα α εποιησαν μοι αφ' ης ημερας ανηγαγον αυτους εξ αιγυπτου εως της ημερας ταυτης και εγκατελιπον με και εδουλευον θεοις ετεροις ουτως αυτοι ποιουσιν και σοι 9 και νυν ακουε της φωνης αυτων πλην οτι διαμαρτυρομενος διαμαρτυρη αυτοις και απαγγελεις αυτοις το δικαιομα του βασιλεως ος βασιλευσει επ' αυτους 10 και ειπεν σαμουηλ παν το ρημα κυριου προς τον λαον τους αιτουντας παρ' αυτου βασιλεα 11 και ειπεν τουτο εσται το δικαιομα του βασιλεως ος βασιλευσει εφ' υμας τους υιους υμων λημψεται και θησεται αυτους εν αρμασιν αυτου και ιππευσιν αυτου και προτρεχοντας των αρματων αυτου 12 και θεσθαι αυτους εαυτω χιλιαρχους και εκατονταρχους και θεριζειν δερισμον αυτου και τρυγαν τρυγητον αυτου και ποιειν σκευη πολεμικα αυτου και σκευη αρματων αυτου 13 και τας θυγατερας υμων λημψεται εις μυρεψους και εις μαγειρισσας και εις πεσσουσας 14 και τους αγρους υμων και τους αμπελωνας υμων και τους ελαιωνας υμων τους αγαθους λημψεται και δωσει τοις δουλοις αυτου 15 και τα σπερματα υμων και τους αμπελωνας υμων αποδεκατωσει και δωσει τοις ευνουχοις αυτου και τοις δουλοις αυτου 16 και τους δουλους υμων και τας δουλας υμων και τα βουκολια υμων τα αγαθα και τους ονους υμων λημψεται και αποδεκατωσει εις τα εργα αυτου 17 και τα ποιμνια υμων αποδεκατωσει και υμεις εσεσθε αυτω δουλοι 18 και βοησεσθε εν τη ημερα εκεινη εκ προσωπου

βασιλεως υμων ου εξελεξασθε εαυτοις και ουκ επακουσεται κυριος υμων εν ταις ημεραις εκειναις οτι υμεις εξελεξασθε εαυτοις βασιλεα 19 και ουκ ηβουλετο ο λαος ακουσαι του σαμουηλ και ειπαν αυτω ουχι αλλ' η βασιλευς εσται εφ' ημας 20 και εσομεθα και ημεις κατα παντα τα εθνη και δικασει ημας βασιλευς ημων και εξελευσεται εμπροσθεν ημων και πολεμησει τον πολεμον ημων 21 και ηκουσεν σαμουηλ παντας τους λογους του λαου και ελαλησεν αυτους εις τα ωτα κυριου 22 και ειπεν κυριος προς σαμουηλ ακουε της φωνης αυτων και βασιλευσον αυτοις βασιλεα και ειπεν σαμουηλ προς ανδρας ισραηλ αποτρεχετω εκαστος εις την πολιν αυτου

Chapter 9

1 και ην ανηρ εξ υιων βενιαμιν και ονομα αυτω κισ υιος αβιηλ υιου σαρεδ υιου βαχιρ υιου αφεκ υιου ανδρος ιεμιναιου ανηρ δυνατος 2 και τουτω υιος και ονομα αυτω σαουλ ευμεγεδης ανηρ αγαθος και ουκ ην εν υιοις ισραηλ αγαθος υπερ αυτον υπερ ωμιαν και επανω υψηλος υπερ πασαν την γην 3 και απωλονται αι ονοι κισ πατρος σαουλ και ειπεν κισ προς σαουλ τον υιον αυτου λαβε μετα σεαυτου εν των παιδαριων και αναστητε και πορευθητε και ζητησατε τας ονους 4 και διηλθον δι' ορους εφραιμ και διηλθον δια της γης σελχα και ουκ ευρον και διηλθον δια της γης εασακεμ και ουκ ην και διηλθον δια της γης ιακιμ και ουκ ευρον 5 αυτων ελθοντων εις την σιφ και σαουλ ειπεν τω παιδαριω αυτου τω μετ' αυτου δευρο και αναστρεψωμεν μη ανεις ο πατηρ μου τας ονους φροντιζη περι ημων 6 και ειπεν αυτω το παιδαριον ιδου δη ανθρωπος του θεου εν τη πολει ταυτη και ο ανθρωπος ενδοξος παν ο εαν λαληση παραγινομενον παρεσται και νυν πορευθωμεν οπως απαγγελη ημιν την οδον ημων εφ' ην επορευθημεν επ' αυτην 7 και ειπεν σαουλ τω παιδαριω αυτου τω μετ' αυτου και ιδου πορευσομεθα και τι οισομεν τω ανθρωπω του θεου οτι οι αρτοι εκλελοιπασιν εκ των αγγειων ημων και πλειον ουκ εστιν μεθ' ημων εισενεγκειν τω ανθρωπω του θεου το υπαρχον ημιν 8 και προσεδετο το παιδαριον αποκριθηναι τω σαουλ και ειπεν ιδου ευρηται εν τη χειρι μου τεταρτον σικλου αργυριου και δωσεις τω ανθρωπω του θεου και απαγγελει ημιν την οδον ημων 9 και εμπροσθεν εν ισραηλ ταδε ελεγεν εκαστος εν τω πορευεσθαι επερωταν τον θεον δευρο πορευθωμεν προς τον βλεποντα οτι τον προφητην εκαλει ο λαος εμπροσθεν ο βλεπων 10 και ειπεν σαουλ προς το παιδαριον αυτου αγαθον το ρημα δευρο και πορευθωμεν και επορευθησαν εις την πολιν ου ην εκει ο ανθρωπος του θεου 11 αυτων αναβαινοντων την αναβασιν της πολεως και αυτοι ευρισκουσιν τα κορασια εξεληλυθοτα υδρευσασθαι υδωρ και λεγουσιν αυταις ει εστιν ενταυθα ο βλεπων 12 και απεκριθη τα κορασια αυτοις και λεγουσιν αυτοις εστιν ιδου κατα προσωπον υμων νυν δια την ημεραν

ηκει εις την πολιν οτι θυσια σημερον τω λαω εν βαμα 13 ως αν εισελθητε την πολιν ουτως ευρησετε αυτον εν τη πολει πριν αναβηται αυτον εις βαμα του φαγειν οτι ου μη φαγη ο λαος εως του εισελθειν αυτον οτι ουτος ευλογει την θυσιαν και μετα ταυτα εσθιουσιν οι ξενοι και νυν αναβητε οτι δια την ημεραν ευρησετε αυτον 14 και αναβαινουσιν την πολιν αυτων εισπορευομενων εις μεσον της πολεως και ιδου σαμουηλ εξηλθεν εις απαντησιν αυτων του αναβηται εις βαμα 15 και κυριος απεκαλυψεν το ωτιον σαμουηλ ημερα μια εμπροσθεν του ελθειν προς αυτον σαουλ λεγων 16 ως ο καιρος αυριον αποστελω προς σε ανδρα εκ γης βενιαμιν και χρισεις αυτον εις αρχοντα επι τον λαον μου ισραηλ και σωσει τον λαον μου εκ χειρος αλλοφυλων οτι επεβλειψα επι την ταπεινωσιν του λαου μου οτι ηλθεν βοη αυτων προς με 17 και σαμουηλ ειδεν τον σαουλ και κυριος απεκριθη αυτω ιδου ο ανθρωπος ον ειπα σοι ουτος αρξει εν τω λαω μου 18 και προσηγαγεν σαουλ προς σαμουηλ εις μεσον της πολεως και ειπεν απαγγειλον δη ποιος ο οικος του βλεποντος 19 και απεκριθη σαμουηλ τω σαουλ και ειπεν εγω ειμι αυτος αναβηδι εμπροσθεν μου εις βαμα και φαγε μετ' εμου σημερον και εξαποστελω σε πρωι και παντα τα εν τη καρδια σου απαγγελω σοι 20 και περι των ονων σου των απολωλυιων σημερον τριταιων μη θης την καρδιαν σου αυταις οτι ευρηνται και τινι τα ωραιοι του ισραηλ ου σοι και τω οικω του πατρος σου 21 και απεκριθη σαουλ και ειπεν ουχι ανδρος υιος ιεμιναιου εγω ειμι του μικρου σκηπτρου φυλης ισραηλ και της φυλης της ελαχιστης εξ ολου σκηπτρου βενιαμιν και ινα τι ελαλησας προς εμε κατα το ρημα τουτο 22 και ελαβεν σαμουηλ τον σαουλ και το παιδαριον αυτου και εισηγαγεν αυτους εις το καταλυμα και εθετο αυτοις τοπον εν πρωτοις των κεκλημενων ωσει εβδομηκοντα ανδρων 23 και ειπεν σαμουηλ τω μαγειρω δος μοι την μεριδα ην εδωκα σοι ην ειπα σοι θειναι αυτην παρα σοι 24 και υψωσεν ο μαγειρος την κωλεαν και παρεθηκεν αυτην ενωπιον σαουλ και ειπεν σαμουηλ τω σαουλ ιδου υπολειμμα παραδες αυτο ενωπιον σου και φαγε οτι εις μαρτυριον τεθειται σοι παρα τους αλλους αποκνιζε και εφαγεν σαουλ μετα σαμουηλ εν τη ημερα εκεινη 25 και κατεβη εκ της βαμα εν τη πολει και διεστρωσαν τω σαουλ επι τω δωματι 26 και εκοιμηθη και εγενετο ως ανεβαινεν ο ορδρος και εκαλεσεν σαμουηλ τον σαουλ επι τω δωματι λεγων αναστα και εξαποστελω σε και ανεστη σαουλ και εξηλθεν αυτος και σαμουηλ εως εξω 27 αυτων καταβαινοντων εις μερος της πολεως και σαμουηλ ειπεν τω σαουλ ειπον τω νεανισκω και διελθετω εμπροσθεν ημων και συ στηθι ως σημερον και ακουσον ρημα θεου

Chapter 10

1 και ελαβεν σαμουηλ τον φακον του ελαιου και επεχεεν επι την κεφαλην αυτου και εφίλησεν αυτον και ειπεν αυτω ουχι κεχρικεν σε κυριος εις αρχοντα επι τον λαον αυτου επι ισραηλ και συ αρξεις εν λαω κυριου και συ σωσεις αυτον εκ χειρος εχθρων αυτου κυκλοθεν και τουτο σοι το σημειον οτι εχρισεν σε κυριος επι κληρονομιαν αυτου εις αρχοντα 2 ως αν απελθης σημερον απ' εμου και ευρησεις δυο ανδρας προς τοις ταφοις ραχηλ εν τω οριω βενιαμιν αλλομενους μεγαλα και ερουσιν σοι ευρηνται αι ονοι ας επορευθητε ζητειν και ιδου ο πατηρ σου αποτετιναχται το ρημα των ονων και εδαφιλευσατο δι' υμας λεγων τι ποιησω υπερ του υιου μου 3 και απελευσει εκειθεν και επεκεινα ηξεις εως της δρυος θαβωρ και ευρησεις εκει τρεις ανδρας αναβαινοντας προς τον θεον εις βαιθηλ ενα αιροντα τρια αιγιδια και ενα αιροντα τρια αγγεια αρτων και ενα αιροντα ασκον οινου 4 και ερωτησουσιν σε τα εις ειρηνην και δωσουσιν σοι δυο απαρχας αρτων και λημψη εκ της χειρος αυτων 5 και μετα ταυτα εισελευση εις τον βουνον του θεου ου εστιν εκει το αναστημα των αλλοφυλων εκει νασιβ ο αλλοφυλος και εσται ως αν εισελθητε εκει εις την πολιν και απαντησεις χορω προφητων καταβαινοντων εκ της βαμα και εμπροσθεν αυτων ναβλα και τυμπανον και αυλος και κινυρα και αυτοι προφητευοντες 6 και εφαιται επι σε πνευμα κυριου και προφητευσεις μετ' αυτων και στραφηση εις ανδρα αλλον 7 και εσται οταν ηξει τα σημεια ταυτα επι σε ποιει παντα οσα εαν ευρη η χειρ σου οτι θεος μετα σου 8 και καταβηση εμπροσθεν της γαλαλα και ιδου καταβαινω προς σε ανενεγκειν ολοκαυτωσιν και θυσιας ειρηνικας επτα ημερας διαλειψεις εως του ελθειν με προς σε και γνωρισω σοι α ποιησεις 9 και εγενηθη ωστε επιστραφηται τω ωμω αυτου απελθειν απο σαμουηλ μετεστρεψεν αυτω ο θεος καρδιαν αλλην και ηλθεν παντα τα σημεια εν τη ημερα εκεινη 10 και ερχεται εκειθεν εις τον βουνον και ιδου χορος προφητων εξ εναντιας αυτου και ηλατο επ' αυτον πνευμα θεου και επροφητευσεν εν μεσω αυτων 11 και εγενηθησαν παντες οι ειδοτες αυτον εχθες και τριτην και ειδον και ιδου αυτος εν μεσω των προφητων και ειπεν ο λαος εκαστος προς τον πλησιον αυτου τι τουτο το γεγονος τω υιω κισ η και σαουλ εν προφηταις 12 και απεκριθη τις αυτων και ειπεν και τις πατηρ αυτου δια τουτο εγενηθη εις παραβολην η και σαουλ εν προφηταις 13 και συνετελεσεν προφητευων και ερχεται εις τον βουνον 14 και ειπεν ο οικειος αυτου προς αυτον και προς το παιδαριον αυτου που επορευθητε και ειπαν ζητειν τας ονους και ειδαμεν οτι ουκ εισιν και εισηλθομεν προς σαμουηλ 15 και ειπεν ο οικειος προς σαουλ απαγγειλον δη μοι τι ειπεν σοι σαμουηλ 16 και ειπεν σαουλ προς τον οικειον αυτου απηγγειλεν απαγγελων μοι οτι ευρηνται αι ονοι το δε ρημα της βασιλειας ουκ απηγγειλεν αυτω 17 και παρηγγειλεν σαμουηλ παντι τω λαω προς

κυριον εις μασσηφα 18 και ειπεν προς υιους ισραηλ ταδε ειπεν κυριος ο θεος ισραηλ λεγων εγω ανηγαγον τους υιους ισραηλ εξ αιγυπτου και εξειλαμην υμας εκ χειρος φαραω βασιλεως αιγυπτου και εκ πασων των βασιλειων των θλιβουσων υμας 19 και υμεις σημερον εξουθενηκατε τον θεον ος αυτος εστιν υμων σωτηρ εκ παντων των κακων υμων και θλιψεων υμων και ειπατε ουχι αλλ' η οτι βασιλεα στησεις εφ' ημων και νυν καταστητε ενωπιον κυριου κατα τα σκηπτρα υμων και κατα τας φυλας υμων 20 και προσηγαγεν σαμουηλ παντα τα σκηπτρα ισραηλ και κατακληρουται σκηπτρον βενιαμιν 21 και προσαγει σκηπτρον βενιαμιν εις φυλας και κατακληρουται φυλη ματταρι και προσαγουσιν την φυλην ματταρι εις ανδρας και κατακληρουται σαουλ υιος κισ και εζητει αυτον και ουχ ευρισκετο 22 και επηρωτησεν σαμουηλ ετι εν κυριω ει ερχεται ο ανηρ ενταυθα και ειπεν κυριος ιδου αυτος κεκρυπται εν τοις σκευεσιν 23 και εδραμεν και λαμβανει αυτον εκειθεν και κατεστησεν εν μεσω του λαου και υψωθη υπερ παντα τον λαον υπερ ωμιαν και επανω 24 και ειπεν σαμουηλ προς παντα τον λαον ει εορακατε ον εκλελεκται εαυτω κυριος οτι ουκ εστιν αυτω ομοιος εν πασιν υμιν και εγνωσαν πας ο λαος και ειπαν ζητω ο βασιλευς 25 και ειπεν σαμουηλ προς τον λαον το δικαιωμα του βασιλεως και εγραψεν εν βιβλιω και εδηκεν ενωπιον κυριου και εξαπεστειλεν σαμουηλ παντα τον λαον και απηλθεν εκαστος εις τον τοπον αυτου 26 και σαουλ απηλθεν εις τον οικον αυτου εις γαβαα και επορευθησαν υιοι δυναμεων ων ηψατο κυριος καρδιας αυτων μετα σαουλ 27 και υιοι λοιμοι ειπαν τι σωσει ημας ουτος και ητιμασαν αυτον και ουκ ηνεγκαν αυτω δωρα

Chapter 11

1 και εγενηθη ως μετα μηνα και ανεβη ναας ο αμμανιτης και παρεμβαλλει επι ιαβις γαλααδ και ειπον παντες οι ανδρες ιαβις προς ναας τον αμμανιτην διαθου ημιν διαθηκην και δουλευσομεν σοι 2 και ειπεν προς αυτους ναας ο αμμανιτης εν ταυτη διαθησομαι υμιν διαθηκην εν τω εξορुξαι υμων παντα οφθαλμον δεξιον και θησομαι ονειδος επι ισραηλ 3 και λεγουσιν αυτω οι ανδρες ιαβις ανες ημιν επτα ημερας και αποστελουμεν αγγελους εις παν οριον ισραηλ εαν μη η ο σωζων ημας εξελευσομεθα προς υμας 4 και ερχονται οι αγγελοι εις γαβαα προς σαουλ και λαλουσιν τους λογους εις τα ωτα του λαου και ηραν πας ο λαος την φωνην αυτων και εκλαυσαν 5 και ιδου σαουλ ηρχετο μετα το πρωι εξ αγρου και ειπεν σαουλ τι οτι κλαιει ο λαος και διηγουνται αυτω τα ρηματα των υιων ιαβις 6 και εφηλατο πνευμα κυριου επι σαουλ ως ηκουσεν τα ρηματα ταυτα και εδυμωθη επ' αυτους οργη αυτου σφοδρα 7 και ελαβεν δυο βοας και εμελισεν αυτας και απεστειλεν εις παν οριον ισραηλ εν χειρι αγγελων λεγων ος ουκ εστιν εκπορευομενος οπισω σαουλ και οπισω σαμουηλ κατα ταδε ποιησουσιν τοις βουσιν αυτου και επηλθεν

εκστασις κυριου επι τον λαον ισραηλ και εβοησαν ως ανηρ εις 8 και επισκεπτεται αυτους αβιεζεκ εν βαμα παν ανδρα ισραηλ εξακοσιας χιλιαδας και ανδρας ιουδα εβδομηκοντα χιλιαδας 9 και ειπεν τοις αγγελοις τοις ερχομενοις ταδε ερειτε τοις ανδρασιν ιαβις αυριον υμιν η σωτηρια διαθερμαναντος του ηλιου και ηλθον οι αγγελοι εις την πολιν και απαγγελλουσιν τοις ανδρασιν ιαβις και ευφρανθησαν 10 και ειπαν οι ανδρες ιαβις προς ναας τον αμμανιτην αυριον εξελευσομεθα προς υμας και ποιησετε ημιν το αγαθον ενωπιον υμων 11 και εγενηθη μετα την αυριον και εδετο σαουλ τον λαον εις τρεις αρχας και εισπορευονται μεσον της παρεμβολης εν φυλακη τη πρωινη και ετυπτον τους υιους αμμων εως διεθερμανθη η ημερα και εγενηθησαν οι υπολελειμμενοι διεσπαρησαν και ουχ υπελειφθησαν εν αυτοις δυο κατα το αυτο 12 και ειπεν ο λαος προς σαμουηλ τις ο ειπας οτι σαουλ ου βασιλευσει ημων παραδος τους ανδρας και θανατωσομεν αυτους 13 και ειπεν σαουλ ουκ αποθανειται ουδεις εν τη ημερα ταυτη οτι σημερον κυριος εποιησεν σωτηριαν εν ισραηλ 14 και ειπεν σαμουηλ προς τον λαον λεγων πορευθωμεν εις γαλγαλα και εγκαινισωμεν εκει την βασιλειαν 15 και επορευθη πας ο λαος εις γαλγαλα και εχρισεν σαμουηλ εκει τον σαουλ εις βασιλεα ενωπιον κυριου εν γαλγαλοις και εθυσεν εκει θυσιας και ειρηνικας ενωπιον κυριου και ευφρανθη σαμουηλ και πας ισραηλ ωστε λιαν

Chapter 12

1 και ειπεν σαμουηλ προς παντα ανδρα ισραηλ ιδου ηκουσα φωνης υμων εις παντα οσα ειπατε μοι και εβασιλευσα εφ' υμας βασιλεα 2 και νυν ιδου ο βασιλευς διαπορευεται ενωπιον υμων καγω γεγηρακα και καθησομαι και οι υιοι μου ιδου εν υμιν καγω ιδου διεληλυθα ενωπιον υμων εκ νεοτητος μου και εως της ημερας ταυτης 3 ιδου εγω αποκριθητε κατ' εμου ενωπιον κυριου και ενωπιον χριστου αυτου μοσχον τινος ειληφα η ονον τινος ειληφα η τινα κατεδυναστευσα υμων η τινα εξεπιεσα η εκ χειρος τινος ειληφα εξιλασμα και υποδημα αποκριθητε κατ' εμου και αποδωσω υμιν 4 και ειπαν προς σαμουηλ ουκ ηδικησας ημας και ου κατεδυναστευσας και ουκ εδλασας ημας και ουκ ειληφας εκ χειρος ουδενος ουδεν 5 και ειπεν σαμουηλ προς τον λαον μαρτυς κυριος εν υμιν και μαρτυς χριστος αυτου σημερον εν ταυτη τη ημερα οτι ουχ ευρηκατε εν χειρι μου ουδεν και ειπαν μαρτυς 6 και ειπεν σαμουηλ προς τον λαον λεγων μαρτυς κυριος ο ποιησας τον μωυσην και τον ααρων ο αναγαγων τους πατερας ημων εξ αιγυπτου 7 και νυν καταστητε και δικασω υμας ενωπιον κυριου και απαγγελω υμιν την πασαν δικαιοσυνην κυριου α εποιησεν εν υμιν και εν τοις πατρασιν υμων 8 ως εισηλθεν ιακωβ και οι υιοι αυτου εις αιγυπτον και εταπεινωσεν αυτους αιγυπτος και εβοησαν οι πατερες ημων προς κυριον και απεστειλεν κυριος τον μωυσην και τον

ααρων και εξηγαγεν τους πατερας ημων εξ αιγυπτου και κατωκισεν αυτους εν τω τοπω τουτω 9 και επελαθοντο κυριου του θεου αυτων και απεδото αυτους εις χειρας σισαρα αρχιστρατηγου ιαβιν βασιλεως ασωρ και εις χειρας αλλοφυλων και εις χειρας βασιλεως μωαβ και επολεμησαν εν αυτοις 10 και εβοησαν προς κυριον και ελεγον ημαρτομεν οτι εγκατελιπομεν τον κυριον και εδουλευσαμεν τοις βααλιμ και τοις αλσεσιν και νυν εξελου ημας εκ χειρος εχθρων ημων και δουλευσομεν σοι 11 και απεστειλεν κυριος τον ιεροβααλ και τον βαρακ και τον ιεφθαε και τον σαμουηλ και εξειλατο υμας εκ χειρος εχθρων υμων των κυκλοθεν και κατωχειτε πεποιδοτες 12 και ειδετε οτι νας βασιλευς υιων αμμων ηλθεν εφ' υμας και ειπατε ουχι αλλ' η οτι βασιλευς βασιλευσει εφ' ημων και κυριος ο θεος ημων βασιλευς ημων 13 και νυν ιδου ο βασιλευς ον εξελεξασθε και ιδου δεδωκεν κυριος εφ' υμας βασιλεα 14 εαν φοβηθητε τον κυριον και δουλευσητε αυτω και ακουσητε της φωνης αυτου και μη ερισητε τω στοματι κυριου και ητε και υμεις και ο βασιλευς ο βασιλευων εφ' υμων οπισω κυριου πορευομενοι 15 εαν δε μη ακουσητε της φωνης κυριου και ερισητε τω στοματι κυριου και εσται χειρ κυριου επι υμας και επι τον βασιλεα υμων 16 και νυν καταστητε και ιδετε το ρημα το μεγα τουτο ο ο κυριος ποιησει εν οφθαλμοις υμων 17 ουχι θερισμος πυρων σημερον επικαλεσομαι κυριον και δωσει φωνας και υετον και γνωτε και ιδετε οτι η κακια υμων μεγαλη ην εποιησατε ενωπιον κυριου αιτησαντες εαυτοις βασιλεα 18 και επεκαλεσατο σαμουηλ τον κυριον και εδωκεν κυριος φωνας και υετον εν τη ημερα εκεινη και εφοβηθησαν πας ο λαος τον κυριον σφοδρα και τον σαμουηλ 19 και ειπαν πας ο λαος προς σαμουηλ προσευξαι υπερ των δουλων σου προς κυριον θεον σου και ου μη αποθανωμεν οτι προστεθεικαμεν προς πασας τας αμαρτίας ημων κακιαν αιτησαντες εαυτοις βασιλεα 20 και ειπεν σαμουηλ προς τον λαον μη φοβεισθε υμεις πεποιηκατε την πασαν κακιαν ταυτην πλην μη εκκλινητε απο οπισθεν κυριου και δουλευσατε τω κυριω εν ολη καρδια υμων 21 και μη παραβητε οπισω των μηθεν οντων οι ου περανουσιν ουθεν και οι ουκ εξελουνται οτι ουθεν εισιν 22 οτι ουκ απωσεται κυριος τον λαον αυτου δια το ονομα αυτου το μεγα οτι επιεικεως κυριος προσελαβετο υμας αυτω εις λαον 23 και εμοι μηδαμως του αμαρτειν τω κυριω ανιεναι του προσευχεσθαι περι υμων και δουλευσω τω κυριω και δειξω υμιν την οδον την αγαθην και την ευθειαν 24 πλην φοβεισθε τον κυριον και δουλευσατε αυτω εν αληθεια και εν ολη καρδια υμων οτι ειδετε α εμεγαλυνεν μεθ' υμων 25 και εαν κακια κακοποιησητε και υμεις και ο βασιλευς υμων προστεθησεσθε

Chapter 13

2 και εκλεγεται σαουλ εαυτω τρεις χιλιαδας ανδρων εκ των ανδρων ισραηλ και ησαν μετα σαουλ δισχιλιοι εν μαχεμας και εν τω ορει βαιθλ χιλιοι ησαν μετα ιωναθαν εν γαβεε του βενιαμιν και το καταλοιπον του λαου εξαπεστειλεν εκαστον εις το σκηνωμα αυτου 3 και επαταξεν ιωναθαν τον νασιβ τον αλλοφυλον τον εν τω βουνω και ακουουσιν οι αλλοφυλοι και σαουλ σαλπιγγι σαλπίζει εις πασαν την γην λεγων ηδετηκασιν οι δουλοι 4 και πας ισραηλ ηκουσεν λεγοντων πεπαικεν σαουλ τον νασιβ τον αλλοφυλον και ησχυνθησαν ισραηλ εν τοις αλλοφυλοις και ανεβοησαν ο λαος οπισω σαουλ εν γαλγαλοις 5 και οι αλλοφυλοι συναγονται εις πολεμον επι ισραηλ και αναβαινουσιν επι ισραηλ τριακοντα χιλιαδες αρματων και εξ χιλιαδες ιππεων και λαος ως η αμμος η παρα την θαλασσαν τω πληθει και αναβαινουσιν και παρεμβαλλουσιν εν μαχεμας εξ εναντιας βαιθων κατα νοτου 6 και ανηρ ισραηλ ειδεν οτι στενως αυτω μη προσαγειν αυτον και εκρυβη ο λαος εν τοις σπηλαιois και εν ταις μανδραις και εν ταις πετραις και εν τοις βοδροis και εν τοις λακκοis 7 και οι διαβαινοντες διεβησαν τον ιορδανην εις γην γαδ και γαλααδ και σαουλ ετι ην εν γαλγαλοις και πας ο λαος εξεστη οπισω αυτου 8 και διελιπεν επτα ημερας τω μαρτυριω ως ειπεν σαμουηλ και ου παρεγενετο σαμουηλ εις γαλγαλα και διεσπαρη ο λαος αυτου απ' αυτου 9 και ειπεν σαουλ προσαγαγετε οπως ποιησω ολοκαυτωσιν και ειρηνικας και ανηνεγκεν την ολοκαυτωσιν 10 και εγενετο ως συνετελεσεν αναφερων την ολοκαυτωσιν και σαμουηλ παραγινεται και εξηλθεν σαουλ εις απαντησιν αυτω ευλογησαι αυτον 11 και ειπεν σαμουηλ τι πεποιηκας και ειπεν σαουλ οτι ειδον ως διεσπαρη ο λαος απ' εμου και συ ου παρεγενου ως διεταξω εν τω μαρτυριω των ημερων και οι αλλοφυλοι συνηχθησαν εις μαχεμας 12 και ειπα νυν καταβησονται οι αλλοφυλοι προς με εις γαλγαλα και του προσωπου του κυριου ουκ εδεηθην και ενεκρατευσαμην και ανηνεγκα την ολοκαυτωσιν 13 και ειπεν σαμουηλ προς σαουλ μεματαιωται σοι οτι ουκ εφυλαξας την εντολην μου ην ενετειλατο σοι κυριος ως νυν ητοιμασεν κυριος την βασιλειαν σου εως αιωνος επι ισραηλ 14 και νυν η βασιλεια σου ου στησεται και ζητησει κυριος εαυτω ανθρωπον κατα την καρδιαν αυτου και εντελειται κυριος αυτω εις αρχοντα επι τον λαον αυτου οτι ουκ εφυλαξας οσα ενετειλατο σοι κυριος 15 και ανεστη σαμουηλ και απηλθεν εκ γαλγαλων εις οδον αυτου και το καταλειμμα του λαου ανεβη οπισω σαουλ εις απαντησιν οπισω του λαου του πολεμιστου αυτων παραγενομενων εκ γαλγαλων εις γαβαα βενιαμιν και επεσχεψατο σαουλ τον λαον τον ευρεθεντα μετ' αυτου ως εξακοσιους ανδρας 16 και σαουλ και ιωναθαν υιος αυτου και ο λαος οι ευρεθεντες μετ' αυτων εκαθισαν εν γαβεε βενιαμιν και εκλαιον και οι αλλοφυλοι παρεμβεβληκεισαν εις μαχεμας 17 και εξηλθεν διαφθειρων εξ αγρου αλλοφυλων τρισιν αρχαις η αρχη η μια επιβλεπουσα οδον γοφερα επι γην

σωγαλ 18 και η μια αρχη επιβλεπουσα οδον βαιθωρων και η αρχη η μια επιβλεπουσα οδον γαβεε την εισκυπτουσαν επι γαι την σαβιν 19 και τεκτων σιδηρου ουχ ευρισκετο εν παση γη ισραηλ οτι ειπον οι αλλοφυλοι μη ποιησωσιν οι εβραιοι ρομφαιαν και δορυ 20 και κατεβαινον πας ισραηλ εις γην αλλοφυλων χαλκευειν εκαστος το δεριστρον αυτου και το σκευος αυτου και εκαστος την αξινην αυτου και το δρεπανον αυτου 21 και ην ο τρυγητος ετοιμος του θεριζειν τα δε σκευη ην τρεις σικλοι εις τον οδοντα και τη αξινη και τω δρεπανω υποστασις ην η αυτη 22 και εγενηθη εν ταις ημεραις του πολεμου μαχεμας και ουχ ευρεθη ρομφαια και δορυ εν χειρι παντος του λαου του μετα σαουλ και μετα ιωναθαν και ευρεθη τω σαουλ και τω ιωναθαν υιο αυτου 23 και εξηλθεν εξ υποστασεως των αλλοφυλων την εν τω περαν μαχεμας

Chapter 14

1 και γινεται ημερα και ειπεν ιωναθαν υιος σαουλ τω παιδαριω τω αιροντι τα σκευη αυτου δευρο και διαβωμεν εις μεσσαβ των αλλοφυλων την εν τω περαν εκεινω και τω πατρι αυτου ουκ απηγγειλεν 2 και σαουλ εκαθητο επ' ακρου του βουνου υπο την ροαν την εν μαγδων και ησαν μετ' αυτου ως εξακοσιοι ανδρες 3 και αχια υιος αχιτωβ αδελφου ιωχαβηδ υιου φινεες υιου ηλι ιερευσ του θεου εν σηλωμ αιρων εφουδ και ο λαος ουκ ηδει οτι πεπορευται ιωναθαν 4 και ανα μεσον της διαβασεως ου εξητει ιωναθαν διαβηναι εις την υποστασιν των αλλοφυλων και ακρωτηριον πετρας ενθεν και ακρωτηριον πετρας ενθεν ονομα τω ενι βαζες και ονομα τω αλλω σεννα 5 η οδος η μια απο βορρα ερχομενω μαχμας και η οδος η αλλη απο νοτου ερχομενω γαβεε 6 και ειπεν ιωναθαν προς το παιδαριον το αιρον τα σκευη αυτου δευρο διαβωμεν εις μεσσαβ των απεριτμητων τουτων ει τι ποιησαι ημιν κυριος οτι ουκ εστιν τω κυριω συνεχομενον σωζειν εν πολλοις η εν ολιγοις 7 και ειπεν αυτω ο αιρων τα σκευη αυτου ποιει παν ο εαν η καρδια σου εκκλινη ιδου εγω μετα σου ως η καρδια σου καρδια μου 8 και ειπεν ιωναθαν ιδου ημεις διαβαινομεν προς τους ανδρας και κατακυλισθησομεθα προς αυτους 9 εαν ταδε ειπωσιν προς ημας αποστητε εκει εως αν απαγγειλωμεν υμιν και στησομεθα εφ' εαυτοις και ου μη αναβωμεν επ' αυτους 10 και εαν ταδε ειπωσιν προς ημας αναβητε προς ημας και αναβησομεθα οτι παραδεδωκεν αυτους κυριος εις τας χειρας ημων τουτο ημιν το σημειον 11 και εισηλθον αμφοτεροι εις μεσσαβ των αλλοφυλων και λεγουσιν οι αλλοφυλοι ιδου οι εβραιοι εκπορευονται εκ των τρωγλων αυτων ου εκρυβησαν εκει 12 και απεκριθησαν οι ανδρες μεσσαβ προς ιωναθαν και προς τον αιροντα τα σκευη αυτου και λεγουσιν αναβητε προς ημας και γνωριουμεν υμιν ρημα και ειπεν ιωναθαν προς τον αιροντα τα σκευη αυτου αναβηθι οπισω μου οτι παρεδωκεν αυτους κυριος εις χειρας ισραηλ 13 και ανεβη

ιωναθαν επι τας χειρας αυτου και επι τους ποδας αυτου και ο αιρων τα σκευη αυτου μετ' αυτου και επεβλεψαν κατα προσωπον ιωναθαν και επαταξεν αυτους και ο αιρων τα σκευη αυτου επεδιδου οπισω αυτου 14 και εγενηθη η πληγη η πρωτη ην επαταξεν ιωναθαν και ο αιρων τα σκευη αυτου ως εικοσι ανδρες εν βολισι και εν πετροβολοις και εν κοχλαξιν του πεδιου 15 και εγενηθη εκστασις εν τη παρεμβολη και εν αγρω και πας ο λαος οι εν μεσσαβ και οι διαφθειροντες εξεστησαν και αυτοι ουκ ηθελον ποιειν και εθαμβησεν η γη και εγενηθη εκστασις παρα κυριου 16 και ειδον οι σκοποι του σαουλ εν γαβее βενιαμιν και ιδου η παρεμβολη τεταραγμενη ενθεν και ενθεν 17 και ειπεν σαουλ τω λαω τω μετ' αυτου επισκεψασθε δη και ιδετε τις πεπορευται εξ υμων και επεσκειψαντο και ιδου ουκ ευρισκετο ιωναθαν και ο αιρων τα σκευη αυτου 18 και ειπεν σαουλ τω αχια προσαγαγε το εφουδ οτι αυτος ηρεν το εφουδ εν τη ημερα εκεινη ενωπιον ισραηλ 19 και εγενηθη ως ελαλει σαουλ προς τον ιερεα και ο ηχος εν τη παρεμβολη των αλλοφυλων επορευετο πορευομενος και επληθυνεν και ειπεν σαουλ προς τον ιερεα συναγαγε τας χειρας σου 20 και ανεβοησεν σαουλ και πας ο λαος ο μετ' αυτου και ερχονται εως του πολεμου και ιδου εγενετο ρομφαια ανδρος επι τον πλησιον αυτου συγχυσις μεγαλη σφοδρα 21 και οι δουλοι οι οντες εχδεις και τριτην ημεραν μετα των αλλοφυλων οι αναβαντες εις την παρεμβολην επεστραφησαν και αυτοι ειναι μετα ισραηλ των μετα σαουλ και ιωναθαν 22 και πας ισραηλ οι κρυπτομενοι εν τω ορει εφραιμ και ηκουσαν οτι πεφευγασιν οι αλλοφυλοι και συναπτουσιν και αυτοι οπισω αυτων εις πολεμον 23 και εσωσεν κυριος εν τη ημερα εκεινη τον ισραηλ και ο πολεμος διηλθεν την βαιθων και πας ο λαος ην μετα σαουλ ως δεκα χιλιαδες ανδρων και ην ο πολεμος διεσπαρμενος εις ολην την πολιν εν τω ορει εφραιμ 24 και σαουλ ηγνοησεν αγνοιαν μεγαλην εν τη ημερα εκεινη και αραται τω λαω λεγων επικαταρατος ο ανθρωπος ος φαγεται αρτον εως εσπερας και εκδικησω τον εχθρον μου και ουκ εγευσατο πας ο λαος αρτου 25 και πασα η γη ηριστα και ιααρ δρυμος ην μελισσωνος κατα προσωπον του αγρου 26 και εισηλθεν ο λαος εις τον μελισσωνα και ιδου επορευετο λαλων και ιδου ουκ ην επιστρεφων την χειρα αυτου εις το στομα αυτου οτι εφοβηθη ο λαος τον ορκον κυριου 27 και ιωναθαν ουκ ακηκοει εν τω ορκιζειν τον πατερα αυτου τον λαον και εξετεινεν το ακρον του σκηπτρου αυτου του εν τη χειρι αυτου και εβαψεν αυτο εις το κηριον του μελιτος και επεστρεψεν την χειρα αυτου εις το στομα αυτου και ανεβλεψαν οι οφθαλμοι αυτου 28 και απεκριθη εις εκ του λαου και ειπεν ορκισας ωρκισεν ο πατηρ σου τον λαον λεγων επικαταρατος ο ανθρωπος ος φαγεται αρτον σημερον και εξελυθη ο λαος 29 και εγνω ιωναθαν και ειπεν απηλλαχεν ο πατηρ μου την γην ιδε δη οτι ειδον οι οφθαλμοι μου οτι εγευσαμην βραχυ του μελιτος τουτου 30 αλλ' οτι ει εφαγεν εσθων ο λαος σημερον των σκυλων των εχθρων αυτων ων ευρεν οτι νυν αν μειζων ην η πληγη

εν τοις αλλοφυλοις 31 και επαταξεν εν τη ημερα εκεινη εκ των αλλοφυλων εν μαχεμας και εκοπιασεν ο λαος σφοδρα 32 και εκλιθη ο λαος εις τα σκυλα και ελαβεν ο λαος ποιμνια και βουκολια και τεκνα βοων και εσφαξεν επι την γην και ησθιεν ο λαος συν τω αιματι 33 και απηγγελη τω σαουλ λεγοντες ημαρτηκεν ο λαος τω κυριω φαγων συν τω αιματι και ειπεν σαουλ εν γεθδεμ κυλισατε μοι λιθον ενταυθα μεγαν 34 και ειπεν σαουλ διασπαρητε εν τω λαω και ειπατε αυτοις προσαγαγειν ενταυθα εκαστος τον μοσχον αυτου και εκαστος το προβατον αυτου και σφαζετω επι τουτου και ου μη αμαρτητε τω κυριω του εσθιειν συν τω αιματι και προσηγεν πας ο λαος εκαστος το εν τη χειρι αυτου και εσφαζον εκει 35 και ωκοδομησεν εκει σαουλ θυσιαστηριον τω κυριω τουτο ηρξατο σαουλ οικοδομησαι θυσιαστηριον τω κυριω 36 και ειπεν σαουλ καταβωμεν οπισω των αλλοφυλων την νυκτα και διαρπασωμεν εν αυτοις εως διαφανση η ημερα και μη υπολιπωμεν εν αυτοις ανδρα και ειπαν παν το αγαθον ενωπιον σου ποιει και ειπεν ο ιερευσ προσελθωμεν ενταυθα προς τον θεον 37 και επηρωτησεν σαουλ τον θεον ει καταβω οπισω των αλλοφυλων ει παραδωσεις αυτους εις χειρας ισραηλ και ουκ απεκριθη αυτω εν τη ημερα εκεινη 38 και ειπεν σαουλ προσαγαγετε ενταυθα πασας τας γωνιας του ισραηλ και γνωτε και ιδετε εν τινι γεγονεν η αμαρτια αυτη σημερον 39 οτι ζη κυριος ο σωσας τον ισραηλ οτι εαν αποκριθη κατα ιωναθαν του υιου μου θανατω αποθανειται και ουκ ην ο αποκρινομενος εκ παντος του λαου 40 και ειπεν παντι ισραηλ υμεις εσεσθε εις δουλειαν και εγω και ιωναθαν ο υιος μου εσομεθα εις δουλειαν και ειπεν ο λαος προς σαουλ το αγαθον ενωπιον σου ποιει 41 και ειπεν σαουλ κυριε ο θεος ισραηλ τι οτι ουκ απεκριθης τω δουλω σου σημερον ει εν εμοι η εν ιωναθαν τω υιω μου η αδικια κυριε ο θεος ισραηλ δος δηλους και εαν ταδε ειπης εν τω λαω σου ισραηλ δος δη οσιοτητα και κληρουται ιωναθαν και σαουλ και ο λαος εξηλθεν 42 και ειπεν σαουλ βαλετε ανα μεσον εμου και ανα μεσον ιωναθαν του υιου μου ον αν κατακληρωσεται κυριος αποθανετω και ειπεν ο λαος προς σαουλ ουκ εστιν το ρημα τουτο και κατεκρατησεν σαουλ του λαου και βαλλουσιν ανα μεσον αυτου και ανα μεσον ιωναθαν του υιου αυτου και κατακληρουται ιωναθαν 43 και ειπεν σαουλ προς ιωναθαν απαγγειλον μοι τι πεποιηκας και απηγγειλεν αυτω ιωναθαν και ειπεν γευσαμενος εγευσαμην εν ακρω τω σκηπτρω τω εν τη χειρι μου βραχυ μελι ιδου εγω αποθνησκω 44 και ειπεν αυτω σαουλ ταδε ποιησαι μοι ο θεος και ταδε προσθειη οτι θανατω αποθανη σημερον 45 και ειπεν ο λαος προς σαουλ ει σημερον θανατωδησεται ο ποιησας την σωτηριαν την μεγαλην ταυτην εν ισραηλ ζη κυριος ει πεσειται της τριχος της κεφαλης αυτου επι την γην οτι ο λαος του θεου εποιησεν την ημεραν ταυτην και προσηυξατο ο λαος περι ιωναθαν εν τη ημερα εκεινη και ουκ απεθανεν 46 και ανεβη σαουλ απο οπισθεν των αλλοφυλων και οι αλλοφυλοι απηλθον εις τον τοπον αυτων 47 και σαουλ κατακληρουται εργον επι ισραηλ και επολεμει κυκλω

παντας τους εχθρους αυτου εις τον μωαβ και εις τους υιους αμμων και εις τους υιους εδωμ και εις τον βαιθεωρ και εις βασιλεα σουβα και εις τους αλλοφυλους ου αν εστραφη εσωζετο 48 και εποιησεν δυναμιν και επαταξεν τον αμαληκ και εξειλατο τον ισραηλ εκ χειρος των καταπατουντων αυτον 49 και ησαν υιοι σαουλ ιωναθαν και ιεσσιου και μελχισα και ονοματα των δυο θυγατερων αυτου ονομα τη πρωτοτοκω μεροβ και ονομα τη δευτερα μελχολ 50 και ονομα τη γυναικι αυτου αχινοομ θυγατηρ αχιμαας και ονομα τω αρχιστρατηγω αβεννηρ υιος νηρ υιου οικειου σαουλ 51 και κισ πατηρ σαουλ και νηρ πατηρ αβεννηρ υιος ιαμιν υιου αβιηλ 52 και ην ο πολεμος κραταιος επι τους αλλοφυλους πασας τας ημερας σαουλ και ιδων σαουλ παντα ανδρα δυνατον και παντα ανδρα υιον δυναμεως και συνηγαγεν αυτους προς αυτον

Chapter 15

1 και ειπεν σαμουηλ προς σαουλ εμε απεστειλεν κυριος χρισαι σε εις βασιλεα επι ισραηλ και νυν ακουε της φωνης κυριου 2 ταδε ειπεν κυριος σαβαωθ νυν εκδικησω α εποιησεν αμαληκ τω ισραηλ ως απηντησεν αυτω εν τη οδω αναβαιν-οντος αυτου εξ αιγυπτου 3 και νυν πορευου και παταξεις τον αμαληκ και ιεριμ και παντα τα αυτου και ου περιποιηση εξ αυτου και εξολεθρευσεις αυτον και αναθεματιεις αυτον και παντα τα αυτου και ου φειση απ' αυτου και αποκτενεις απο ανδρος και εως γυναικος και απο νηπιου εως θηλαζοντος και απο μοσχου εως προβατου και απο καμηλου εως ονου 4 και παρηγγειλεν σαουλ τω λαω και επισκεπτεται αυτους εν γαλλαοις τετρακοσιας χιλιαδας ταγματων και τον ιουδαν τριακοντα χιλιαδας ταγματων 5 και ηλθεν σαουλ εως των πολεων αμαληκ και εν-ηδρευσεν εν τω χειμαρρω 6 και ειπεν σαουλ προς τον κιναιον απελθε και εκκλινον εκ μεσου του αμαληκиту μη προσθω σε μετ' αυτου και συ εποιησας ελεος μετα των υιων ισραηλ εν τω αναβαινειν αυτους εξ αιγυπτου και εξεκλινεν ο κιναιος εκ μεσου αμαληκ 7 και επαταξεν σαουλ τον αμαληκ απο ευιλατ εως σουρ επι προσω-που αιγυπτου 8 και συνελαβεν τον αγαγ βασιλεα αμαληκ ζωντα και παντα τον λαον ιεριμ απεκτεινεν εν στοματι ρομφαιας 9 και περιεποιησατο σαουλ και πας ο λαος τον αγαγ ζωντα και τα αγαθα των ποιμνιων και των βουκολιων και των εδεσμάτων και των αμπελωνων και παντων των αγαθων και ουκ εβουλετο αυτα εξολεθρευσαι και παν εργον ητιμωμενον και εξουδενωμενον εξωλεθρευσαν 10 και εγενηθη ρημα κυριου προς σαμουηλ λεγων 11 παρακεκλημαι οτι εβασιλευσα τον σαουλ εις βασιλεα οτι απεστρεψεν απο οπισθεν μου και τους λογους μου ουκ ετηρησεν και ηδυμησεν σαμουηλ και εβοησεν προς κυριον ολην την νυκτα 12 και ωρδρισεν σαμουηλ και επορευθη εις απαντησιν ισραηλ πρωι και απηγγελη τω σαμουηλ λεγοντες ηκει σαουλ εις καρμηλον και ανεστακεν αυτω χειρα και

επεστρεψεν το αρμα και κατεβη εις γαλαα προς σαουλ και ιδου αυτος ανεφερ-
εν ολοκαυτωσιν τω κυριω τα πρωτα των σκυλων ων ηνεγκεν εξ αμαληκ 13 και
παρεγενετο σαμουηλ προς σαουλ και ειπεν αυτω σαουλ ευλογητος συ τω κυρι-
ω εστησα παντα οσα ελαλησεν κυριος 14 και ειπεν σαμουηλ και τις η φωνη του
ποιμνιου τουτου εν τοις ωσιν μου και φωνη των βοων ων εγω ακουω 15 και ειπεν
σαουλ εξ αμαληκ ηνεγκα αυτα α περιεποιησατο ο λαος τα κρατιστα του ποιμνιου
και των βοων οπως τυθη τω κυριω θεω σου και τα λοιπα εξωλεθρευσα 16 και
ειπεν σαμουηλ προς σαουλ ανες και απαγγελω σοι α ελαλησεν κυριος προς με την
νυκτα και ειπεν αυτω λαλησον 17 και ειπεν σαμουηλ προς σαουλ ουχι μικρος συ
ει ενωπιον αυτου ηγουμενος σκηπτρου φυλης ισραηλ και εχρισεν σε κυριος εις
βασιλεα επι ισραηλ 18 και απεστειλεν σε κυριος εν οδω και ειπεν σοι πορευθητι και
εξωλεθρευσον τους αμαρτανοντας εις εμε τον αμαληκ και πολεμησεις αυτους εως
συντελεσης αυτους 19 και ινα τι ουκ ηκουσας της φωνης κυριου αλλ' ωρμησας
του θεσθαι επι τα σκυλα και εποιησας το πονηρον ενωπιον κυριου 20 και ειπεν
σαουλ προς σαμουηλ δια το ακουσαι με της φωνης του λαου και επορευθην εν τη
οδω η απεστειλεν με κυριος και ηγαγον τον αγαγ βασιλεα αμαληκ και τον αμαληκ
εξωλεθρευσα 21 και ελαβεν ο λαος των σκυλων ποιμνια και βουκολια τα πρωτα
του εξωλεθρευματος θυσαι ενωπιον κυριου θεου ημων εν γαλαλοις 22 και ειπεν
σαμουηλ ει θελητον τω κυριω ολοκαυτωματα και θυσαι ως το ακουσαι φωνης
κυριου ιδου ακοη υπερ θυσιαν αγαθη και η επακροασις υπερ στεαρ κριων 23 οτι
αμαρτια οιωνισμα εστιν οδυνην και πονους θεραφιν επαγουσιν οτι εξουδενωσας
το ρημα κυριου και εξουδενωσει σε κυριος μη ειναι βασιλεα επι ισραηλ 24 και
ειπεν σαουλ προς σαμουηλ ημαρτηκα οτι παρεβην τον λογον κυριου και το ρημα
σου οτι εφοβηθην τον λαον και ηκουσα της φωνης αυτων 25 και νυν αρον δη
το αμαρτημα μου και αναστρεψον μετ' εμου και προσκυνησω κυριω τω θεω σου
26 και ειπεν σαμουηλ προς σαουλ ουκ αναστρεφω μετα σου οτι εξουδενωσας το
ρημα κυριου και εξουδενωσει σε κυριος του μη ειναι βασιλεα επι τον ισραηλ 27
και απεστρεψεν σαμουηλ το προσωπον αυτου του απελθειν και εκρατησεν σαουλ
του πτερυγιου της διπλοι+δος αυτου και διερρηξεν αυτο 28 και ειπεν προς αυτον
σαμουηλ διερρηξεν κυριος την βασιλειαν ισραηλ εκ χειρος σου σημερον και δωσει
αυτην τω πλησιον σου τω αγαθω υπερ σε 29 και διαιρεθησεται ισραηλ εις δυο
και ουκ αποστρεψει ουδε μετανοησει οτι ουχ ως ανθρωπος εστιν του μετανοησαι
αυτος 30 και ειπεν σαουλ ημαρτηκα αλλα δοξασον με δη ενωπιον πρεσβυτερ-
ων ισραηλ και ενωπιον λαου μου και αναστρεψον μετ' εμου και προσκυνησω
τω κυριω θεω σου 31 και ανεστρεψεν σαμουηλ οπισω σαουλ και προσεκυνησεν
τω κυριω 32 και ειπεν σαμουηλ προσαγαγετε μοι τον αγαγ βασιλεα αμαληκ και
προσηλθεν προς αυτον αγαγ τρεμων και ειπεν αγαγ ει ουτως πικρος ο θανατος 33
και ειπεν σαμουηλ προς αγαγ καθοτι ητεκνωσεν γυναικας η ρομφαια σου ουτως

ατεκνωθήσεται εκ γυναικων η μητηρ σου και εσφαξεν σαμουηλ τον αγαγ ενωπιον κυριου εν γαλγαλ 34 και απηλθεν σαμουηλ εις αρμαθαιμ και σαουλ ανεβη εις τον οικον αυτου εις γαβαα 35 και ου προσεδετο σαμουηλ ετι ιδειν τον σαουλ εως ημερας θανατου αυτου οτι επενθει σαμουηλ επι σαουλ και κυριος μετεμεληθη οτι εβασιλευσεν τον σαουλ επι ισραηλ

Chapter 16

1 και ειπεν κυριος προς σαμουηλ εως ποτε συ πενθεις επι σαουλ καγω εξουδενωκα αυτον μη βασιλευειν επι ισραηλ πλησον το κερας σου ελαιου και δευρο αποστειλω σε προς ιεσσαι εως εις βηθλεεμ οτι εορακα εν τοις υιοις αυτου εμοι βασιλευειν 2 και ειπεν σαμουηλ πως πορευθω και ακουσεται σαουλ και αποκτενει με και ειπεν κυριος δαμαλιν βοων λαβε εν τη χειρι σου και ερεις θυσαι τω κυριω ηκω 3 και καλεσεις τον ιεσσαι εις την θυσιαν και γνωριω σοι α ποιησεις και χρισεις ον εαν ειπω προς σε 4 και εποιησεν σαμουηλ παντα α ελαλησεν αυτω κυριος και ηλθεν εις βηθλεεμ και εξεστησαν οι πρεσβυτεροι της πολεως τη απαντησει αυτου και ειπαν ειρηνη η εισοδος σου ο βλεπων 5 και ειπεν ειρηνη θυσαι τω κυριω ηκω αγιασθητε και ευφρανθητε μετ' εμου σημερον και ηγιασεν τον ιεσσαι και τους υιους αυτου και εκαλεσεν αυτους εις την θυσιαν 6 και εγενηθη εν τω αυτους εισιεναι και ειδεν τον ελιαβ και ειπεν αλλα και ενωπιον κυριου χριστος αυτου 7 και ειπεν κυριος προς σαμουηλ μη επιβλεψης επι την οψιν αυτου μηδε εις την εξιν μεγεθους αυτου οτι εξουδενωκα αυτον οτι ουχ ως εμβλεψεται ανθρωπος οψεται ο θεος οτι ανθρωπος οψεται εις προσωπον ο δε θεος οψεται εις καρδιαν 8 και εκαλεσεν ιεσσαι τον αμιναδαβ και παρηλθεν κατα προσωπον σαμουηλ και ειπεν ουδε τουτον εξελεξατο κυριος 9 και παρηγαγεν ιεσσαι τον σαμα και ειπεν και εν τουτω ουκ εξελεξατο κυριος 10 και παρηγαγεν ιεσσαι τους επτα υιους αυτου ενωπιον σαμουηλ και ειπεν σαμουηλ ουκ εξελεξατο κυριος εν τουτοις 11 και ειπεν σαμουηλ προς ιεσσαι εκλελοιπασιν τα παιδαρια και ειπεν ετι ο μικρος ιδου ποιμαινει εν τω ποιμνιω και ειπεν σαμουηλ προς ιεσσαι αποστειλον και λαβε αυτον οτι ου μη κατακλιθωμεν εως του ελθειν αυτον 12 και απεστειλεν και εισηγαγεν αυτον και ουτος πυρρακης μετα καλλους οφθαλμων και αγαθος ορασει κυριω και ειπεν κυριος προς σαμουηλ αναστα και χρισον τον δαυιδ οτι ουτος αγαθος εστιν 13 και ελαβεν σαμουηλ το κερας του ελαιου και εχρισεν αυτον εν μεσω των αδελφων αυτου και εφηλατο πνευμα κυριου επι δαυιδ απο της ημερας εκεινης και επανω και ανεστη σαμουηλ και απηλθεν εις αρμαθαιμ 14 και πνευμα κυριου απεστη απο σαουλ και επνιγεν αυτον πνευμα πονηρον παρα κυριου 15 και ειπαν οι παιδες σαουλ προς αυτον ιδου δη πνευμα κυριου πονηρον πνιγει σε 16 ειπατωσαν δη οι δουλοι σου ενωπιον σου και ζητησατωσαν τω κυριω ημων

ανδρα ειδοτα ψαλλειν εν κινυρα και εσται εν τω ειναι πνευμα πονηρον επι σοι και ψαλει εν τη κινυρα αυτου και αγαθον σοι εσται και αναπαυσει σε 17 και ειπεν σαουλ προς τους παιδας αυτου ιδετε δη μοι ανδρα ορθως ψαλλοντα και εισαγαγετε αυτον προς εμε 18 και απεκριθη εις των παιδαριων αυτου και ειπεν ιδου εορακα υιον τω ιεσσαι βηθλεεμιτην και αυτον ειδοτα ψαλμον και ο ανηρ συνετος και ο ανηρ πολεμιστης και σοφος λογω και ανηρ αγαθος τω ειδει και κυριος μετ' αυτου 19 και απεστειλεν σαουλ αγγελους προς ιεσσαι λεγων αποστειλον προς με τον υιον σου δαυιδ τον εν τω ποιμνιω σου 20 και ελαβεν ιεσσαι γομορ αρτων και ασκον οινου και εριφον αιγων ενα και εξαπεστειλεν εν χειρι δαυιδ του υιου αυτου προς σαουλ 21 και εισηλθεν δαυιδ προς σαουλ και παρειστηκει ενωπιον αυτου και ηγαπησεν αυτον σφοδρα και εγεννηθη αυτω αιρων τα σκευη αυτου 22 και απεστειλεν σαουλ προς ιεσσαι λεγων παριστασθω δη δαυιδ ενωπιον εμου οτι ευρεν χαριν εν οφθαλμοις μου 23 και εγεννηθη εν τω ειναι πνευμα πονηρον επι σαουλ και ελαμβανεν δαυιδ την κινυραν και εψαλλεν εν τη χειρι αυτου και ανειψυχεν σαουλ και αγαθον αυτω και αφιστατο απ' αυτου το πνευμα το πονηρον

Chapter 17

1 και συναγουσιν αλλοφυλοι τας παρεμβολας αυτων εις πολεμον και συναγονται εις σοκχωθ της ιουδαιας και παρεμβαλλουσιν ανα μεσον σοκχωθ και ανα μεσον αζηκα εν εφερμεμ 2 και σαουλ και οι ανδρες ισραηλ συναγονται και παρεμβαλλουσιν εν τη κοιλαδι αυτοι παρατασσονται εις πολεμον εξ εναντιας αλλοφυλων 3 και αλλοφυλοι ιστανται επι του ορους ενταυθα και ισραηλ ισταται επι του ορους ενταυθα και ο αυλων ανα μεσον αυτων 4 και εξηλθεν ανηρ δυνατος εκ της παραταξεως των αλλοφυλων γολιαθ ονομα αυτω εκ γεθ υψος αυτου τεσσαρων πηχεων και σπιθαμης 5 και περικεφαλαια επι της κεφαλης αυτου και θωρακα αλυσιδωτον αυτος ενδεδυκως και ο σταθμος του θωρακος αυτου πεντε χιλιαδες σικλων χαλκου και σιδηρου 6 και κνημιδες χαλκαι επανω των σκελων αυτου και ασπις χαλκη ανα μεσον των ωμων αυτου 7 και ο κοντος του δορατος αυτου ωσει μεσακλον υφαινοντων και η λογχη αυτου εξακοσιων σικλων σιδηρου και ο αιρων τα οπλα αυτου προεπορευετο αυτου 8 και εστη και ανεβοησεν εις την παραταξιν ισραηλ και ειπεν αυτοις τι εκπορευεσθε παραταξασθαι πολεμω εξ εναντιας ημων ουκ εγω ειμι αλλοφυλος και υμεις εβραιοι του σαουλ εκλεξασθε εαυτοις ανδρα και καταβητω προς με 9 και εαν δυνηθη προς εμε πολεμησαι και εαν παταξη με και εσομεθα υμιν εις δουλους εαν δε εγω δυνηθω και παταξω αυτον εσεσθε ημιν εις δουλους και δουλευσετε ημιν 10 και ειπεν ο αλλοφυλος ιδου εγω ωνειδισα την παραταξιν ισραηλ σημερον εν τη ημερα ταυτη δοτε μοι ανδρα και μονομαχησομεν αμφοτεροι 11 και ηκουσεν σαουλ και πας ισραηλ τα ρηματα του

αλλοφυλου ταυτα και εξεστησαν και εφοβηθησαν σφοδρα 32 και ειπεν δαυιδ προς σαουλ μη δη συμπεσετω η καρδια του κυριου μου επ' αυτον ο δουλος σου πορευσεται και πολεμησει μετα του αλλοφυλου τουτου 33 και ειπεν σαουλ προς δαυιδ ου μη δυνηση πορευθηναι προς τον αλλοφυλον του πολεμειν μετ' αυτου οτι παιδαριον ει συ και αυτος ανηρ πολεμιστης εκ νεοτητος αυτου 34 και ειπεν δαυιδ προς σαουλ ποιμαινων ην ο δουλος σου τω πατρι αυτου εν τω ποιμνιω και οταν ηρχετο ο λεων και η αρκος και ελαμβανεν προβατον εκ της αγελης 35 και εξεπορευομην οπισω αυτου και επαταξα αυτον και εξεσπασα εκ του στοματος αυτου και ει επανιστατο επ' εμε και εκρατησα του φαρυγγος αυτου και επαταξα και εθανατωσα αυτον 36 και την αρκον ετυπτεν ο δουλος σου και τον λεοντα και εσται ο αλλοφυλος ο απεριτμητος ως εν τουτων ουχι πορευσομαι και παταξω αυτον και αφελω σημερον ονειδος εξ ισραηλ διοτι τις ο απεριτμητος ουτος ος ωνειδισεν παραταξιν θεου ζωντος 37 κυριος ος εξειλατο με εκ χειρος του λεοντος και εκ χειρος της αρκου αυτος εξελιται με εκ χειρος του αλλοφυλου του απεριτμητου τουτου και ειπεν σαουλ προς δαυιδ πορευου και εσται κυριος μετα σου 38 και ενεδυσεν σαουλ τον δαυιδ μανδυαν και περικεφαλαιαν χαλκην περι την κεφαλην αυτου 39 και εξωσεν τον δαυιδ την ρομφαιαν αυτου επανω του μανδυου αυτου και εκοπιασεν περιπατησας απαξ και δις και ειπεν δαυιδ προς σαουλ ου μη δυναμαι πορευθηναι εν τουτοις οτι ου πεπειραμαι και αφαιρουσιν αυτα απ' αυτου 40 και ελαβεν την βακτηριαν αυτου εν τη χειρι αυτου και εξελεξατο εαυτω πεντε λιθους λειους εκ του χειμαρρου και εθετο αυτους εν τω καδιω τω ποιμενικω τω οντι αυτω εις συλλογην και σφενδονην αυτου εν τη χειρι αυτου και προσηλθεν προς τον ανδρα τον αλλοφυλον 42 και ειδεν γολιαδ τον δαυιδ και ητιμασεν αυτον οτι αυτος ην παιδαριον και αυτος πυρρακης μετα καλλους οφθαλμων 43 και ειπεν ο αλλοφυλος προς δαυιδ ωσει κυων εγω ειμι οτι συ ερχη επ' εμε εν ραβδω και λιθοις και ειπεν δαυιδ ουχι αλλ' η χειρω κυνος και κατηρασατο ο αλλοφυλος τον δαυιδ εν τοις θεοις αυτου 44 και ειπεν ο αλλοφυλος προς δαυιδ δευρο προς με και δωσω τας σαρκας σου τοις πετεινοις του ουρανου και τοις κτηνεσιν της γης 45 και ειπεν δαυιδ προς τον αλλοφυλον συ ερχη προς με εν ρομφαια και εν δορατι και εν ασπιδι καγω πορευομαι προς σε εν ονοματι κυριου σαβαωθ θεου παραταξεως ισραηλ ην ωνειδισας σημερον 46 και αποκλεισει σε κυριος σημερον εις την χειρα μου και αποκτενω σε και αφελω την κεφαλην σου απο σου και δωσω τα κωλα σου και τα κωλα παρεμβολης αλλοφυλων εν ταυτη τη ημερα τοις πετεινοις του ουρανου και τοις θηριοις της γης και γνωσεται πασα η γη οτι εστιν θεος εν ισραηλ 47 και γνωσεται πασα η εκκλησια αυτη οτι ουκ εν ρομφαια και δορατι σωζει κυριος οτι του κυριου ο πολεμος και παραδωσει κυριος υμας εις χειρας ημων 48 και ανεστη ο αλλοφυλος και επορευθη εις συναντησιν δαυιδ 49 και εξετεινεν δαυιδ την χειρα αυτου εις το καδιον και ελαβεν εκειθεν λιθον ενα

και εσφενδονησεν και επαταξεν τον αλλοφυλον επι το μετωπον αυτου και διεδωκεν ο λιθος δια της περικεφαλαιας εις το μετωπον αυτου και επεσεν επι προσωπον αυτου επι την γην 51 και εδραμεν δαυιδ και επεστη επ' αυτον και ελαβεν την ρομφαιαν αυτου και εθανατωσεν αυτον και αφειλεν την κεφαλην αυτου και ειδον οι αλλοφυλοι οτι τεθνηκεν ο δυνατος αυτων και εφυγον 52 και ανιστανται ανδρες ισραηλ και ιουδα και ηλαλαξαν και κατεδιωξαν οπισω αυτων εως εισοδου γεθ και εως της πυλης ασκαλωνος και επεσαν τραυματιαι των αλλοφυλων εν τη οδω των πυλων και εως γεθ και εως ακκαρων 53 και ανεστρεψαν ανδρες ισραηλ εκκλινοντες οπισω των αλλοφυλων και κατεπατουν τας παρεμβολας αυτων 54 και ελαβεν δαυιδ την κεφαλην του αλλοφυλου και ηνεγκεν αυτην εις ιερουσαλημ και τα σκευη αυτου εθηκεν εν τω σκηνωματι αυτου

Chapter 18

6 και εξηλθον αι χορευουσαι εις συναντησιν δαυιδ εκ πασων πολεων ισραηλ εν τυμπανοις και εν χαρμωσυνη και εν κυμβαλοις 7 και εξηρχον αι γυναικες και ελεγον επαταξεν σαουλ εν χιλιασιν αυτου και δαυιδ εν μυριασιν αυτου 8 και πονηρον εφανη το ρημα εν οφθαλμοις σαουλ περι του λογου τουτου και ειπεν τω δαυιδ εδωκαν τας μυριαδας και εμοι εδωκαν τας χιλιαδας 9 και ην σαουλ υποβλεπομενος τον δαυιδ απο της ημερας εκεινης και επεκεινα 12 και εφοβηθη σαουλ απο προσωπου δαυιδ 13 και απεστησεν αυτον απ' αυτου και κατεστησεν αυτον εαυτω χιλιαρχον και εξεπορευετο και εισεπορευετο εμπροσθεν του λαου 14 και ην δαυιδ εν πασαις ταις οδοις αυτου συνιων και κυριος μετ' αυτου 15 και ειδεν σαουλ ως αυτος συνιει σφοδρα και ευλαβειτο απο προσωπου αυτου 16 και πας ισραηλ και ιουδας ηγαπα τον δαυιδ οτι αυτος εξεπορευετο και εισεπορευετο προ προσωπου του λαου 20 και ηγαπησεν μελχολ η θυγατηρ σαουλ τον δαυιδ και απηγγελη σαουλ και ηυθυνθη εν οφθαλμοις αυτου 21 και ειπεν σαουλ δωσω αυτην αυτω και εσται αυτω εις σκανδαλον και ην επι σαουλ χειρ αλλοφυλων 22 και ενετειλατο σαουλ τοις παισιν αυτου λεγων λαλησατε υμεις λαθρα τω δαυιδ λεγοντες ιδου ο βασιλευς θελει εν σοι και παντες οι παιδες αυτου αγαπωσιν σε και συ επιγαμβρευσον τω βασιλει 23 και ελαλησαν οι παιδες σαουλ εις τα ωτα δαυιδ τα ρηματα ταυτα και ειπεν δαυιδ ει κουφον εν οφθαλμοις υμων επιγαμβρευσαι βασιλει καγω ανηρ ταπεινος και ουχι ενδοξος 24 και απηγγειλαν οι παιδες σαουλ αυτω κατα τα ρηματα ταυτα α ελαλησεν δαυιδ 25 και ειπεν σαουλ ταδε ερειτε τω δαυιδ ου βουλεται ο βασιλευς εν δοματι αλλ' η εν εκατον ακροβυστιας αλλοφυλων εκδικησαι εις εχθρους του βασιλεως και σαουλ ελογισατο αυτον εμβαλιν εις χειρας των αλλοφυλων 26 και απαγγελλουσιν οι παιδες σαουλ τω δαυιδ τα ρηματα ταυτα και ευθυνθη ο λογος εν οφθαλμοις δαυιδ επιγαμβρευσαι τω βασιλει 27

και ανεστη δαυιδ και επορευθη αυτος και οι ανδρες αυτου και επαταξεν εν τοις αλλοφυλοις εκατον ανδρας και ανηνεγκεν τας ακροβυστίας αυτων τω βασιλει και επιγαμβρευεται τω βασιλει και διδωσιν αυτω την μελχολ θυγατερα αυτου αυτω εις γυναικα 28 και ειδεν σαουλ οτι κυριος μετα δαυιδ και πας ισραηλ ηγαπα αυτον 29 και προσεδετο ευλαβεισθαι απο δαυιδ επι

Chapter 19

1 και ελαλησεν σαουλ προς ιωναθαν τον υιον αυτου και προς παντας τους παιδας αυτου θανατωσαι τον δαυιδ και ιωναθαν υιος σαουλ ηρειτο τον δαυιδ σφοδρα 2 και απηγγειλεν ιωναθαν τω δαυιδ λεγων σαουλ ζητει θανατωσαι σε φυλαξαι ουν αυριον πρωι και κρυβηθι και καθισον κρυβη 3 και εγω εξελευσομαι και στησομαι εχομενος του πατρος μου εν αγρω ου εαν ης εκει και εγω λαλησω περι σου προς τον πατερα μου και οψομαι ο τι εαν η και απαγγελω σοι 4 και ελαλησεν ιωναθαν περι δαυιδ αγαθα προς σαουλ τον πατερα αυτου και ειπεν προς αυτον μη αμαρτησατω ο βασιλευς εις τον δουλον σου δαυιδ οτι ουχ ημαρτηκεν εις σε και τα ποιηματα αυτου αγαθα σφοδρα 5 και εδετο την ψυχην αυτου εν τη χειρι αυτου και επαταξεν τον αλλοφυλον και εποιησεν κυριος σωτηριαν μεγαλην και πας ισραηλ ειδον και εχαρησαν και ινα τι αμαρτανεις εις αιμα αθων θανατωσαι τον δαυιδ δωρεαν 6 και ηκουσεν σαουλ της φωνης ιωναθαν και ωμοσεν σαουλ λεγων ζη κυριος ει αποθανειται 7 και εκαλεσεν ιωναθαν τον δαυιδ και απηγγειλεν αυτω παντα τα ρηματα ταυτα και εισηγαγεν ιωναθαν τον δαυιδ προς σαουλ και ην ενωπιον αυτου ωσει εχθες και τριτην ημεραν 8 και προσεδετο ο πολεμος γενεσθαι προς σαουλ και κατισχυσεν δαυιδ και επολεμησεν τους αλλοφυλους και επαταξεν εν αυτοις πληγην μεγαλην σφοδρα και εφυγον εκ προσωπου αυτου 9 και εγενετο πνευμα θεου πονηρον επι σαουλ και αυτος εν οικω καθευδων και δορυ εν τη χειρι αυτου και δαυιδ εψαλλεν εν ταις χερσιν αυτου 10 και εζητει σαουλ παταξαι το δορυ εις δαυιδ και απεστη δαυιδ εκ προσωπου σαουλ και επαταξεν το δορυ εις τον τοιχον και δαυιδ ανεχωρησεν και διεσωθη 11 και εγενηθη εν τη νυκτι εκεινη και απεστειλεν σαουλ αγγελους εις οικον δαυιδ φυλαξαι αυτον του θανατωσαι αυτον πρωι και απηγγειλεν τω δαυιδ μελχολ η γυνη αυτου λεγουσα εαν μη συ σωσης την ψυχην σαυτου την νυκτα ταυτην αυριον θανατωθησθαι 12 και καταγει η μελχολ τον δαυιδ δια της θυριδος και απηλθεν και εφυγεν και σωζεται 13 και ελαβεν η μελχολ τα κενотаφια και εδετο επι την κλινην και ηπαρ των αιγων εδετο προς κεφαλης αυτου και εκαλυψεν αυτα ιματιω 14 και απεστειλεν σαουλ αγγελους λαβειν τον δαυιδ και λεγουσιν ενοχλεισθαι αυτον 15 και αποσπελλει επι τον δαυιδ λεγων αγαγετε αυτον επι της κλινης προς με του θανατωσαι αυτον 16 και ερχονται οι αγγελοι και ιδου τα κενотаφια επι

της κλινης και ηπαρ των αιγων προς κεφαλης αυτου 17 και ειπεν σαουλ τη μελχολ ινα τι ουτως παρελογισω με και εξαποστειλας τον εχθρον μου και διεσωθη και ειπεν μελχολ τω σαουλ αυτος ειπεν εξαποστειλον με ει δε μη θανατωσω σε 18 και δαυιδ εφυγεν και διεσωθη και παραγινεται προς σαμουηλ εις αρμαθαιμ και απαγγελλει αυτω παντα οσα εποιησεν αυτω σαουλ και επορευθη δαυιδ και σαμουηλ και εκαθισαν εν ναυαθ εν ραμα 19 και απηγγελη τω σαουλ λεγοντες ιδου δαυιδ εν ναυαθ εν ραμα 20 και απεστειλεν σαουλ αγγελους λαβειν τον δαυιδ και ειδαν την εκκλησιαν των προφητων και σαμουηλ εισηκει καδεστηκως επ' αυτων και εγενηθη επι τους αγγελους του σαουλ πνευμα θεου και προφητεουσιν 21 και απηγγελη τω σαουλ και απεστειλεν αγγελους ετερους και επροφητευσαν και αυτοι και προσεδετο σαουλ αποστειλαι αγγελους τριτους και επροφητευσαν και αυτοι 22 και εδυμωθη οργη σαουλ και επορευθη και αυτος εις αρμαθαιμ και ερχεται εως του φρεατος του αλω του εν τω σεφι και ηρωτησεν και ειπεν που σαμουηλ και δαυιδ και ειπαν ιδου εν ναυαθ εν ραμα 23 και επορευθη εκειθεν εις ναυαθ εν ραμα και εγενηθη και επ' αυτω πνευμα θεου και επορευετο προφητεων εως του ελθειν αυτον εις ναυαθ εν ραμα 24 και εξεδυσατο τα ιματια αυτου και επροφητευσεν ενωπιον αυτων και επεσεν γυμνος ολην την ημεραν εκεινην και ολην την νυχτα δια τουτο ελεγον ει και σαουλ εν προφηταις

Chapter 20

1 και απεδρα δαυιδ εκ ναυαθ εν ραμα και ερχεται ενωπιον ιωναθαν και ειπεν τι πεποιηκα και τι το αδικημα μου και τι ημαρτηκα ενωπιον του πατρος σου οτι επιζητει την ψυχην μου 2 και ειπεν αυτω ιωναθαν μηδαμως σοι ου μη αποθανης ιδου ου μη ποιηση ο πατηρ μου ρημα μεγα η μικρον και ουκ αποκαλυψει το ωτιον μου και τι οτι κρυψει ο πατηρ μου το ρημα τουτο ουκ εστιν τουτο 3 και απεκριθη δαυιδ τω ιωναθαν και ειπεν γινωσκων οιδεν ο πατηρ σου οτι ευρηκα χαριν εν οφθαλμοις σου και ειπεν μη γνωτω τουτο ιωναθαν μη ου βουληται αλλα ζη κυριος και ζη η ψυχη σου οτι καθως ειπον εμπεπλησται ανα μεσον μου και του θανατου 4 και ειπεν ιωναθαν προς δαυιδ τι επιθυμει η ψυχη σου και τι ποιησω σοι 5 και ειπεν δαυιδ προς ιωναθαν ιδου δη νεομηνια αυριον και εγω καθισας ου καθησομαι μετα του βασιλεως φαγειν και εξαποστελεις με και κρυβησομαι εν τω πεδιω εως δειλης 6 εαν επισκεπτομενος επισκεψηται με ο πατηρ σου και ερεις παραιτουμενος παρητησατο απ' εμου δαυιδ δραμειν εως εις βηθλεεμ την πολιν αυτου οτι θυσια των ημερων εκει ολη τη φυλη 7 εαν ταδε ειπη αγαθως ειρηνη τω δουλω σου και εαν σκληρως αποκριθη σοι γνωθι οτι συντετελεσται η κακια παρ' αυτου 8 και ποιησεις ελεος μετα του δουλου σου οτι εισηγαγες εις διαθηκην κυριου τον δουλον σου μετα σεαυτου και ει εστιν αδικια εν τω δουλω σου θανατωσον με

συ και εως του πατρος σου ινα τι ουτως εισαγεις με 9 και ειπεν ιωναθαν μηδαμως σοι οτι εαν γινωσκων γνω οτι συντετελεσται η κακια παρα του πατρος μου του ελθειν επι σε και εαν μη εις τας πολεις σου εγω απαγγελω σοι 10 και ειπεν δαυιδ προς ιωναθαν τις απαγγελει μοι εαν αποκριθη ο πατηρ σου σκληρως 11 και ειπεν ιωναθαν προς δαυιδ πορευου και μενε εις αγρον και εκπορευονται αμφοτεροι εις αγρον 12 και ειπεν ιωναθαν προς δαυιδ κυριος ο θεος ισραηλ οιδεν οτι ανακρινω τον πατερα μου ως αν ο καιρος τρισσως και ιδου αγαθον η περι δαυιδ και ου μη αποστειλω προς σε εις αγρον 13 ταδε ποιησαι ο θεος τω ιωναθαν και ταδε προσθειη οτι ανοισω τα κακα επι σε και αποκαλυψω το ωτιον σου και εξαποστελω σε και απελευση εις ειρηνην και εσται κυριος μετα σου καθως ην μετα του πατρος μου 14 και μεν ετι μου ζωντος και ποιησεις ελεος μετ' εμου και εαν θανατω αποθανω 15 ουκ εξαρεις ελεος σου απο του οικου μου εως του αιωνος και ει μη εν τω εξαιρειν κυριον τους εχθρους δαυιδ εκαστον απο προσωπου της γης 16 εξαρθηναι το ονομα του ιωναθαν απο του οικου δαυιδ και εκζητησαι κυριος εχθρους του δαυιδ 17 και προσεδετο ετι ιωναθαν ομοσαι τω δαυιδ οτι ηγαπησεν ψυχην αγαπωντος αυτον 18 και ειπεν ιωναθαν αυριον νουμηνια και επισκεπηση οτι επισκεπησεται καθεδρα σου 19 και τρισσευσεις και επισκεψη και ηξεις εις τον τοπον σου ου εκρυβης εν τη ημερα τη εργασιμη και καθηση παρα το εργαθ εκεινο 20 και εγω τρισσευσω ταις σχιζαις ακοντιζων εκπεμπων εις την αματταρι 21 και ιδου αποστελω το παιδαριον λεγων δευρο ευρε μοι την σχιζαν εαν ειπω λεγων τω παιδαριω ωδε η σχιζα απο σου και ωδε λαβε αυτην παραγινου οτι ειρηνη σοι και ουκ εστιν λογος ζη κυριος 22 εαν ταδε ειπω τω νεανισκω ωδε η σχιζα απο σου και επεκεινα πορευου οτι εξαπεσταλκεν σε κυριος 23 και το ρημα ο ελαλησαμεν εγω και συ ιδου κυριος μαρτυς ανα μεσον εμου και σου εως αιωνος 24 και κρυπτεται δαυιδ εν αγρω και παραγινεται ο μην και ερχεται ο βασιλευς επι την τραπεζαν του φαγειν 25 και εκαθισεν ο βασιλευς επι την καθεδραν αυτου ως απαξ και απαξ επι της καθεδρας παρα τοιχον και προεφθασεν τον ιωναθαν και εκαθισεν αβεννηρ εκ πλαγιων σαουλ και επεσκεπη ο τοπος δαυιδ 26 και ουκ ελαλησεν σαουλ ουδεν εν τη ημερα εκεινη οτι ειπεν συμπτωμα φαινεται μη καθαρος ειναι οτι ου κεκαθαρισται 27 και εγενηθη τη επαυριον του μηνος τη ημερα τη δευτερα και επεσκεπη ο τοπος του δαυιδ και ειπεν σαουλ προς ιωναθαν τον υιον αυτου τι οτι ου παραγεγονεν ο υιος ιεσσαι και εχθες και σημερον επι την τραπεζαν 28 και απεκριθη ιωναθαν τω σαουλ και ειπεν αυτω παρητηται δαυιδ παρ' εμου εως εις βηθλεεμ την πολιν αυτου πορευθηναι 29 και ειπεν εξαποστειλον δη με οτι θυσια της φυλης ημιν εν τη πολει και εντειλαντο προς με οι αδελφοι μου και νυν ει ευρηκα χαριν εν οφθαλμοις σου διασωθησομαι δη και οψομαι τους αδελφους μου δια τουτο ου παραγεγονεν επι την τραπεζαν του βασιλεως 30 και εθυμωθη οργη σαουλ επι ιωναθαν σφοδρα και ειπεν αυτω υιε κορασιων αυτομολουντων ου γαρ οίδα οτι μετοχος ει συ τω υιω

ιέσσαι εις αισχυνην σου και εις αισχυνην αποκαλυψεως μητρος σου 31 οτι πασας τας ημερας ας ο υιος ιέσσαι ζη επι της γης ουκ ετοιμασθησεται η βασιλεια σου νυν ουν αποστειλας λαβε τον νεανιαν οτι υιος θανατου ουτος 32 και απεκριθη ιωναθαν τω σαουλ ινα τι αποθνησκει τι πεποιηκεν 33 και επηρεν σαουλ το δορυ επι ιωναθαν του θανατωσαι αυτον και εγνω ιωναθαν οτι συντετελεσται η κακια αυτη παρα του πατρος αυτου θανατωσαι τον δαυιδ 34 και ανεπηδησεν ιωναθαν απο της τραπεζης εν οργη θυμου και ουκ εφαγεν εν τη δευτερα του μηνος αρτον οτι εδραυσθη επι τον δαυιδ οτι συνετελεσεν επ' αυτον ο πατηρ αυτου 35 και εγενηθη πρωι και εξηλθεν ιωναθαν εις αγρον καθως εταξατο εις το μαρτυριον δαυιδ και παιδαριον μικρον μετ' αυτου 36 και ειπεν τω παιδαριω δραμε ευρε μοι τας σχιζας εν αις εγω ακοντιζω και το παιδαριον εδραμε και αυτος ηκοντιζε τη σχιζη και παρηγαγεν αυτην 37 και ηλθεν το παιδαριον εως του τοπου της σχιζης ου ηκοντιζεν ιωναθαν και ανεβοησεν ιωναθαν οπισω του νεανιου και ειπεν εκει η σχιζα απο σου και επεκεινα 38 και ανεβοησεν ιωναθαν οπισω του παιδαριου αυτου λεγων ταχυνας σπευσον και μη στης και ανελεξεν το παιδαριον ιωναθαν τας σχιζας προς τον κυριον αυτου 39 και το παιδαριον ουκ εγνω ουθεν παρεξ ιωναθαν και δαυιδ εγνωσαν το ρημα 40 και ιωναθαν εδωκεν τα σκευη αυτου επι το παιδαριον αυτου και ειπεν τω παιδαριω αυτου πορευου εισελθε εις την πολιν 41 και ως εισηλθεν το παιδαριον και δαυιδ ανεστη απο του εργαβ και επεσεν επι προσωπον αυτου και προσεκυνησεν αυτω τρεις και κατεφιλησεν εκαστος τον πλησιον αυτου και εκλαυσεν εκαστος τω πλησιον αυτου εως συντελειας μεγαλης 42 και ειπεν ιωναθαν πορευου εις ειρηνην και ως ομωμοκαμεν ημεις αμφοτεροι εν ονοματι κυριου λεγοντες κυριος εσται μαρτυς ανα μεσον εμου και σου και ανα μεσον του σπερματος μου και ανα μεσον του σπερματος σου εως αιωνος

Chapter 21

1 και ανεστη δαυιδ και απηλθεν και ιωναθαν εισηλθεν εις την πολιν 2 και ερχεται δαυιδ εις νομβα προς αβιμελεχ τον ιερεα και εξεστη αβιμελεχ τη απαντησει αυτου και ειπεν αυτω τι οτι συ μονος και ουδεις μετα σου 3 και ειπεν δαυιδ τω ιερει ο βασιλευς εντεταλται μοι ρημα σημερον και ειπεν μοι μηδεις γνωτω το ρημα περι ου εγω αποστελλω σε και υπερ ου εντεταλμαι σοι και τοις παιδαρι-οις διαμεμαρτυρημαι εν τω τοπω τω λεγομενω θεου πιστις φελλανι αλεμωνι 4 και νυν ει εισιν υπο την χειρα σου πεντε αρτοι δος εις χειρα μου το ευρεθεν 5 και απεκριθη ο ιερευς τω δαυιδ και ειπεν ουκ εισιν αρτοι βεβηλοι υπο την χειρα μου οτι αλλ' η αρτοι αγιοι εισιν ει πεφυλαγμενα τα παιδαρια εστιν απο γυναικος και φαγεται 6 και απεκριθη δαυιδ τω ιερει και ειπεν αυτω αλλα απο γυναικος απεσχημεθα εχδεις και τριτην ημεραν εν τω εξελθειν με εις οδον γεγονε παντα τα

παιδαρια ηγνισμενα και αυτη η οδος βεβηλος διοτι αγιασθησεται σημερον δια τα σκευη μου 7 και εδωκεν αυτω αβιμελεχ ο ιερευσ τους αρτους της προθεσεως οτι ουκ ην εκει αρτος οτι αλλ' η αρτοι του προσωπου οι αφηρημενοι εκ προσωπου κυριου παρατεθηναι αρτον θερμον η ημερα ελαβεν αυτους 8 και εκει ην εν των παιδαριων του σαουλ εν τη ημερα εκεινη συνεχομενος νεεσσαραν ενωπιον κυριου και ονομα αυτω δωηκ ο συρος νεμων τας ημιονους σαουλ 9 και ειπεν δαυιδ προς αβιμελεχ ιδε ει εστιν ενταυθα υπο την χειρα σου δορυ η ρομφαια οτι την ρομφαιαν μου και τα σκευη ουκ ειληφα εν τη χειρι μου οτι ην το ρημα του βασιλεως κατα σπουδην 10 και ειπεν ο ιερευσ ιδου η ρομφαια γολιαθ του αλλοφυλου ον επαταξας εν τη κοιλαδι ηλα και αυτη ενειλημενη εν ιματιω ει ταυτην λημψη σεαυτω λαβε οτι ουκ εστιν ετερα παρεξ ταυτης ενταυθα και ειπεν δαυιδ ιδου ουκ εστιν ωσπερ αυτη δος μοι αυτην 11 και εδωκεν αυτην αυτω και ανεστη δαυιδ και εφυγεν εν τη ημερα εκεινη εκ προσωπου σαουλ και ηλθεν δαυιδ προς αγχους βασιλεα γεθ 12 και ειπαν οι παιδες αγχους προς αυτον ουχι ουτος δαυιδ ο βασιλευς της γης ουχι τουτω εξηρχον αι χορευουσαι λεγουσαι επαταξεν σαουλ εν χιλιασιν αυτου και δαυιδ εν μυριασιν αυτου 13 και εθετο δαυιδ τα ρηματα εν τη καρδια αυτου και εφοβηθη σφοδρα απο προσωπου αγχους βασιλεως γεθ 14 και ηλλοιωσεν το προσωπον αυτου ενωπιον αυτου και προσεποιησατο εν τη ημερα εκεινη και ετυμπανιζεν επι ταις θυραις της πολεως και παρεφερετο εν ταις χερσιν αυτου και επιπτεν επι τας θυρας της πυλης και τα σιελα αυτου κατερρει επι τον πωγωνα αυτου 15 και ειπεν αγχους προς τους παιδας αυτου ιδου ιδετε ανδρα επιλημpton ινα τι εισηγαγετε αυτον προς με 16 η ελαττουμαι επιλημπτων εγω οτι εισαγειοχατε αυτον επιλημπτευεσθαι προς με ουτος ουκ εισελευσεται εις οικιαν

Chapter 22

1 και απηλθεν εκειθεν δαυιδ και διεσωθη και ερχεται εις το σπηλαιον το οδολλαμ και ακουουσιν οι αδελφοι αυτου και ο οικος του πατρος αυτου και καταβαινουσιν προς αυτον εκει 2 και συνηγοντο προς αυτον πας εν αναγκη και πας υποχρεως και πας κατωδυνος ψυχη και ην επ' αυτων ηγουμενος και ησαν μετ' αυτου ως τετρακοσιοι ανδρες 3 και απηλθεν δαυιδ εκειθεν εις μασσηφα της μωαβ και ειπεν προς βασιλεα μωαβ γινεσθωσαν δη ο πατηρ μου και η μητηρ μου παρα σοι εως οτου γνω τι ποιησει μοι ο θεος 4 και παρεκαλεσεν το προσωπον του βασιλεως μωαβ και κατωκουν μετ' αυτου πασας τας ημερας οντος του δαυιδ εν τη περιοχη 5 και ειπεν γαδ ο προφητης προς δαυιδ μη καθου εν τη περιοχη πορευου και ηξεις εις γην ιουδα και επορευθη δαυιδ και ηλθεν και εκαθισεν εν πολει σαριχ 6 και ηκουσεν σαουλ οτι εγνωσται δαυιδ και οι ανδρες οι μετ' αυτου και σαουλ εκαθητο

εν τω βουνω υπο την αρουραν την εν ραμα και το δορυ εν τη χειρι αυτου και παντες οι παιδες αυτου παρεισθηκεισαν αυτω 7 και ειπεν σαουλ προς τους παιδας αυτου τους παρεστηκοτας αυτω και ειπεν αυτοις ακουσατε δη υιοι βενιαμιν ει αληθως πασιν υμιν δωσει ο υιος ιεσσαι αγρους και αμπελωνας και παντας υμας ταξει εκατονταρχους και χιλιαρχους 8 οτι συγκεισθε παντες υμεις επ' εμε και ουκ εστιν ο αποκαλυπτων το ωτιον μου εν τω διαθεσθαι τον υιον μου διαδηκην μετα του υιου ιεσσαι και ουκ εστιν πονων περι εμου εξ υμων και αποκαλυπτων το ωτιον μου οτι επηγειρεν ο υιος μου τον δουλον μου επ' εμε εις εχθρον ως η ημερα αυτη 9 και αποκρινεται δωηκ ο συρος ο καθεστηκως επι τας ημιονους σαουλ και ειπεν εορακα τον υιον ιεσσαι παραγινομενον εις νομβα προς αβιμελεχ υιον αχιτωβ τον ιερεα 10 και ηρωτα αυτω δια του θεου και επισιτισμον εδωκεν αυτω και την ρομφαιαν γολιαδ του αλλοφυλου εδωκεν αυτω 11 και απεστειλεν ο βασιλευς καλεσαι τον αβιμελεχ υιον αχιτωβ και παντας τους υιους του πατρος αυτου τους ιερεις τους εν νομβα και παρεγενοντο παντες προς τον βασιλεα 12 και ειπεν σαουλ ακουε δη υιε αχιτωβ και ειπεν ιδου εγω λαλει κυριε 13 και ειπεν αυτω σαουλ ινα τι συνεδου κατ' εμου συ και ο υιος ιεσσαι δουναι σε αυτω αρτον και ρομφαιαν και ερωταν αυτω δια του θεου θεσθαι αυτον επ' εμε εις εχθρον ως η ημερα αυτη 14 και απεκριθη τω βασιλει και ειπεν και τις εν πασιν τοις δουλοις σου ως δαυιδ πιστος και γαμβρος του βασιλεως και αρχων παντος παραγγελματος σου και ενδοξος εν τω οικω σου 15 η σημερον ηργμαι ερωταν αυτω δια του θεου μηδαμως μη δοτω ο βασιλευς κατα του δουλου αυτου λογον και εφ' ολον τον οικον του πατρος μου οτι ουκ ηδει ο δουλος ο σος εν πασιν τουτοις ρημα μικρον η μεγα 16 και ειπεν ο βασιλευς σαουλ θανατω αποθανη αβιμελεχ συ και πας ο οικος του πατρος σου 17 και ειπεν ο βασιλευς τοις παρατρεχουσιν τοις εφεστηκοσιν επ' αυτον προσαγαγετε και θανατουτε τους ιερεις του κυριου οτι η χειρ αυτων μετα δαυιδ και οτι εγνωσαν οτι φευγει αυτος και ουκ απεκαλυψαν το ωτιον μου και ουκ εβουληθησαν οι παιδες του βασιλεως επενεγκειν τας χειρας αυτων απαντησαι εις τους ιερεις κυριου 18 και ειπεν ο βασιλευς τω δωηκ επιστρεφου συ και απαντα εις τους ιερεις και επεστραφη δωηκ ο συρος και εθανατωσεν τους ιερεις κυριου εν τη ημερα εκεινη τριακοσιους και πεντε ανδρας παντας αιροντας εφουδ 19 και την νομβα την πολιν των ιερεων επαταξεν εν στοματι ρομφαιας απο ανδρος εως γυναικος απο νηπιου εως θηλαζοντος και μοσχου και ονου και προβατου 20 και διασωζεται υιος εις τω αβιμελεχ υιω αχιτωβ και ονομα αυτω αβιαδαρ και εφυγεν οπισω δαυιδ 21 και απηγγειλεν αβιαδαρ τω δαυιδ οτι εθανατωσεν σαουλ παντας τους ιερεις του κυριου 22 και ειπεν δαυιδ τω αβιαδαρ ηιδειν εν τη ημερα εκεινη οτι δωηκ ο συρος οτι απαγγελλων απαγγελει τω σαουλ εγω ειμι αιτιος των ψυχων οικου του πατρος σου 23 καθου μετ' εμου μη φοβου οτι ου εαν ζητω τη ψυχη μου τοπον ζητησω και τη ψυχη σου οτι πεφυλαξαι συ παρ' εμοι

Chapter 23

1 και απηγγελη τω δαυιδ λεγοντες ιδου οι αλλοφυλοι πολεμουσιν εν τη κει+λα και αυτοι διαρπαζουσιν καταπατουσιν τους αλω 2 και επηρωτησεν δαυιδ δια του κυριου λεγων ει πορευθω και παταξω τους αλλοφυλους τουτους και ειπεν κυριος πορευου και παταξεις εν τοις αλλοφυλοις τουτοις και σωσεις την κει+λα 3 και ειπαν οι ανδρες του δαυιδ προς αυτον ιδου ημεις ενταυθα εν τη ιουδαια φοβουμεθα και πως εσται εαν πορευθωμεν εις κει+λα εις τα σκυλα των αλλοφυλων εισπορευσομεθα 4 και προσεδετο δαυιδ ερωτησαι ετι δια του κυριου και απεκριθη αυτω κυριος και ειπεν προς αυτον αναστηθι και καταβηθι εις κει+λα οτι εγω παραδιδωμι τους αλλοφυλους εις χειρας σου 5 και επορευθη δαυιδ και οι ανδρες οι μετ' αυτου εις κει+λα και επολεμησεν εν τοις αλλοφυλοις και εφυγον εκ προσωπου αυτου και απηγαγεν τα κτηνη αυτων και επαταξεν εν αυτοις πληγην μεγαλην και εσωσεν δαυιδ τους κατοικουντας κει+λα 6 και εγενετο εν τω φυγειν αβιαδαρ υιον αβιμελεχ προς δαυιδ και αυτος μετα δαυιδ εις κει+λα κατεβη εχων εφουδ εν τη χειρι αυτου 7 και απηγγελη τω σαουλ οτι ηκει δαυιδ εις κει+λα και ειπεν σαουλ πεπρακεν αυτον ο θεος εις χειρας μου οτι αποκεκλεισται εισελθων εις πολιν θυρων και μοχλων 8 και παρηγγειλεν σαουλ παντι τω λαω εις πολεμον καταβαινειν εις κει+λα συνεχειν τον δαυιδ και τους ανδρας αυτου 9 και εγνω δαυιδ οτι ου παρασιωπα σαουλ περι αυτου την κακιαν και ειπεν δαυιδ προς αβιαδαρ τον ιερεα προσαγαγε το εφουδ κυριου 10 και ειπεν δαυιδ κυριε ο θεος ισραηλ ακουων ακηκοεν ο δουλος σου οτι ζητει σαουλ ελθειν επι κει+λα διαφθειραι την πολιν δι' εμε 11 ει αποκλεισθησεται και νυν ει καταβησεται σαουλ καθως ηκουσεν ο δουλος σου κυριε ο θεος ισραηλ απαγγειλον τω δουλω σου και ειπεν κυριος αποκλεισθησεται 13 και ανεστη δαυιδ και οι ανδρες οι μετ' αυτου ως τετρακοσιοι και εξηλθον εκ κει+λα και επορευοντο ου εαν επορευθησαν και τω σαουλ απηγγελη οτι διασεσεται δαυιδ εκ κει+λα και ανηκεν του εξελθειν 14 και εκαθισεν δαυιδ εν τη ερημω εν μασερεμ εν τοις στενοις και εκαθητο εν τη ερημω εν τω ορει ζιφ εν τη γη τη αυχμωδει και εζητει αυτον σαουλ πασας τας ημερας και ου παρεδωκεν αυτον κυριος εις τας χειρας αυτου 15 και ειδεν δαυιδ οτι εξερχεται σαουλ του ζητειν τον δαυιδ και δαυιδ εν τω ορει τω αυχμωδει εν τη καινη ζιφ 16 και ανεστη ιωναθαν υιος σαουλ και επορευθη προς δαυιδ εις καινην και εκραταιωσεν τας χειρας αυτου εν κυριω 17 και ειπεν προς αυτον μη φοβου οτι ου μη ευρη σε η χειρ σαουλ του πατρος μου και συ βασιλευσεις επι ισραηλ και εγω εσομαι σοι εις δευτερον και σαουλ ο πατηρ μου οιδεν ουτως 18 και διεθεντο αμφοτεροι διαθηκην ενωπιον κυριου και εκαθητο δαυιδ εν καινη και ιωναθαν απηλθεν εις οικον αυτου 19 και ανεβησαν οι ζιφαιοι εκ της αυχμωδους προς σαουλ επι τον βουνον λεγοντες ουκ ιδου δαυιδ κεκρυπται παρ' ημιν εν μεσσαρα

εν τοις στενοις εν τη καινη εν τω βουνω του εχελα του εκ δεξιων του ιεσσαιμουν 20 και νυν παν το προς ψυχην του βασιλεως εις καταβασιν καταβαινετω προς ημας κεκλεικασιν αυτον εις τας χειρας του βασιλεως 21 και ειπεν αυτοις σαουλ ευλογημενοι υμεις τω κυριω οτι επονεσατε περι εμου 22 πορευθητε δη και ετοιμασατε ετι και γνωτε τον τοπον αυτου ου εσται ο πους αυτου εν ταχει εκει ου ειπατε μηποτε πανουργευσηται 23 και ιδετε και γνωτε και πορευσομεθα μεθ' υμων και εσται ει εστιν επι της γης και εξερευνησω αυτον εν πασαις χιλιασιν ιουδα 24 και ανεστησαν οι ζιφαιοι και επορευθησαν εμπροσθεν σαουλ και δαυιδ και οι ανδρες αυτου εν τη ερημω τη μααν καθ' εσπεραν εκ δεξιων του ιεσσαιμουν 25 και επορευθη σαουλ και οι ανδρες αυτου ζητειν αυτον και απηγγειλαν τω δαυιδ και κατεβη εις την πετρην την εν τη ερημω μααν και ηκουσεν σαουλ και κατεδιωξεν οπισω δαυιδ εις την ερημον μααν 26 και πορευονται σαουλ και οι ανδρες αυτου εκ μερους του ορους τουτου και ην δαυιδ και οι ανδρες αυτου εκ μερους του ορους τουτου και ην δαυιδ σκεπαζομενος πορευεσθαι απο προσωπου σαουλ και σαουλ και οι ανδρες αυτου παρενεβαλον επι δαυιδ και τους ανδρας αυτου συλλαβειν αυτους 27 και αγγελος προς σαουλ ηλθεν λεγων σπευδε και δευρο οτι επεδεντο οι αλλοφυλοι επι την γην 28 και ανεστρεψεν σαουλ μη καταδιωκειν οπισω δαυιδ και επορευθη εις συναντησιν των αλλοφυλων δια τουτο επεκληθη ο τοπος εκεινος πετρα η μερισθεισα

Chapter 24

1 και ανεβη δαυιδ εκειθεν και εκαθισεν εν τοις στενοις εγγαδδι 2 και εγενηθη ως ανεστρεψεν σαουλ απο οπισθεν των αλλοφυλων και απηγγελη αυτω λεγοντων οτι δαυιδ εν τη ερημω εγγαδδι 3 και ελαβεν μεθ' εαυτου τρεις χιλιαδας ανδρων εκλεκτους εκ παντος ισραηλ και επορευθη ζητειν τον δαυιδ και τους ανδρας αυτου επι προσωπον σαδαιεμ 4 και ηλθεν εις τας αγελας των ποιμνιων τας επι της οδου και ην εκει σπηλαιον και σαουλ εισηλθεν παρασκευασασθαι και δαυιδ και οι ανδρες αυτου εσωτερον του σπηλαιου εκαθηντο 5 και ειπον οι ανδρες δαυιδ προς αυτον ιδου η ημερα αυτη ην ειπεν κυριος προς σε παραδουναι τον εχθρον σου εις τας χειρας σου και ποιησεις αυτω ως αγαθον εν οφθαλμοις σου και ανεστη δαυιδ και αφειλεν το πτερυγιον της διπλοι+δος της σαουλ λαθραιως 6 και εγενηθη μετα ταυτα και επαταξεν καρδια δαυιδ αυτον οτι αφειλεν το πτερυγιον της διπλοι+δος αυτου 7 και ειπεν δαυιδ προς τους ανδρας αυτου μηδαμως μοι παρα κυριου ει ποιησω το ρημα τουτο τω κυριω μου τω χριστω κυριου επενεγκαι χειρα μου επ' αυτον οτι χριστος κυριου εστιν ουτος 8 και επεισεν δαυιδ τους ανδρας αυτου εν λογοις και ουκ εδωκεν αυτοις ανασταντας θανατωσαι τον σαουλ και ανεστη σαουλ και κατεβη εις την οδον 9 και ανεστη δαυιδ οπισω αυτου εκ

του σπηλαιου και εβοησεν δαυιδ οπισω σαουλ λεγων κυριε βασιλευ και επεβλεψεν σαουλ εις τα οπισω αυτου και εκυψεν δαυιδ επι προσωπον αυτου επι την γην και προσεκυνησεν αυτω 10 και ειπεν δαυιδ προς σαουλ ινα τι ακουεις των λογων του λαου λεγοντων ιδου δαυιδ ζητει την ψυχην σου 11 ιδου εν τη ημερα ταυτη εορακασιν οι οφθαλμοι σου ως παρεδωκεν σε κυριος σημερον εις χειρα μου εν τω σπηλαιω και ουκ ηβουληθην αποκτειναι σε και εφεισαμην σου και ειπα ουκ εποισω χειρα μου επι κυριον μου οτι χριστος κυριου ουτος εστιν 12 και ιδου το πτερυγιον της διπλοι+δος σου εν τη χειρι μου εγω αφηρηκα το πτερυγιον και ουκ απεκταγα σε και γνωθι και ιδε σημερον οτι ουκ εστιν κακια εν τη χειρι μου ουδε ασεβεια και αδετησις και ουχ ημαρτηκα εις σε και συ δεσμευεις την ψυχην μου λαβειν αυτην 13 δικασαι κυριος ανα μεσον εμου και σου και εκδικησαι με κυριος εκ σου και η χειρ μου ουκ εσται επι σοι 14 καθως λεγεται η παραβολη η αρχαια εξ ανομων εξελευσεται πλημμελεια και η χειρ μου ουκ εσται επι σε 15 και νυν οπισω τινος συ εκπορευη βασιλευ ισραηλ οπισω τινος καταδιωξεις συ οπισω κυνος τεθνηκοτος και οπισω ψυλλου ενος 16 γενοιτο κυριος εις κριτην και δικαστην ανα μεσον εμου και ανα μεσον σου ιδου κυριος και κριναι την κρισιν μου και δικασαι μοι εκ χειρος σου 17 και εγενετο ως συνετελεσεν δαυιδ τα ρηματα ταυτα λαλων προς σαουλ και ειπεν σαουλ η φωνη σου αυτη τεκνον δαυιδ και ηρεν την φωνην αυτου σαουλ και εκλαυσεν 18 και ειπεν σαουλ προς δαυιδ δικαιος συ υπερ εμε οτι συ ανταπεδωκας μοι αγαθα εγω δε ανταπεδωκα σοι κακα 19 και συ απηγγειλας μοι σημερον α εποιησας μοι αγαθα ως απεκλεισεν με κυριος σημερον εις χειρας σου και ουκ απεκτεινας με 20 και οτι ει ευροιτο τις τον εχθρον αυτου εν θλιψει και εκπεμφαι αυτον εν οδω αγαθη και κυριος ανταποτεισει αυτω αγαθα καθως πεποιηκας σημερον 21 και νυν ιδου εγω γινωσκω οτι βασιλευων βασιλευσεις και στησεται εν χερσιν σου βασιλεια ισραηλ 22 και νυν ομοσον μοι εν κυριω οτι ουκ εξολεθρευσεις το σπερμα μου οπισω μου και ουκ αφανιεις το ονομα μου εκ του οικου του πατρος μου 23 και ωμοσεν δαυιδ τω σαουλ και απηλθεν σαουλ εις τον τοπον αυτου και δαυιδ και οι ανδρες αυτου ανεβησαν εις την μεσσαρα στενην

Chapter 25

1 και απεδανεν σαμουηλ και συναθροιζονται πας ισραηλ και κοπτονται αυτον και θαπτουσιν αυτον εν οικω αυτου εν αρμαθαιμ και ανεστη δαυιδ και κατεβη εις την ερημον μαν 2 και ην ανθρωπος εν τη μαν και τα ποιμνια αυτου εν τω καρμηλω και ο ανθρωπος μεγας σφοδρα και τουτω ποιμνια τρισχιλια και αιγες χιλιαι και εγενηθη εν τω κειρειν το ποιμνιον αυτου εν τω καρμηλω 3 και ονομα τω ανθρωπω ναβαλ και ονομα τη γυναικι αυτου αβιγαια και η γυνη αυτου αγαθη συνεσει και καλη τω ειδει σφοδρα και ο ανθρωπος σκληρος και πονηρος εν επιτηδευμασιν

και ο ανθρωπος κυνικος 4 και ηκουσεν δαυιδ εν τη ερημω οτι χειρει ναβαλ ο καρμηλιος το ποιμνιον αυτου 5 και δαυιδ απεστειλεν δεκα παιδαρια και ειπεν τοις παιδαριοις αναβητε εις καρμηλον και απελθατε προς ναβαλ και ερωτησατε αυτον επι τω ονοματι μου εις ειρηνην 6 και ερειτε ταδε εις ωρας και συ υγιαινων και ο οικος σου και παντα τα σα υγιαινοντα 7 και νυν ιδου ακηκοα οτι χειρουσιν σοι νυν οι ποιμενες σου οι ησαν μεθ' ημων εν τη ερημω και ουκ απεκωλυσαμεν αυτους και ουκ ενετειλαμεθα αυτοις ουθεν πασας τας ημερας οντων αυτων εν καρμηλω 8 ερωτησον τα παιδαρια σου και απαγγελουσιν σοι και ευρετωσαν τα παιδαρια χαριν εν οφθαλμοις σου οτι εφ' ημεραν αγαθην ηκομεν δος δη ο εαν ευρη η χειρ σου τω υιω σου τω δαυιδ 9 και ερχονται τα παιδαρια και λαλουσιν τους λογους τουτους προς ναβαλ κατα παντα τα ρηματα ταυτα εν τω ονοματι δαυιδ και ανεπηδησεν 10 και απεκριθη ναβαλ τοις παισιν δαυιδ και ειπεν τις ο δαυιδ και τις ο υιος ιεσσαι σημερον πεπληθυμμενοι εισιν οι δουλοι αναχωρουντες εκαστος εκ προσωπου του κυριου αυτου 11 και λημψομαι τους αρτους μου και τον οινον μου και τα θυματα μου α τεθυκα τοις χειρουσιν μου τα προβατα και δωσω αυτα ανδρασιν οις ουκ οίδα ποθεν εισιν 12 και απεστραφησαν τα παιδαρια δαυιδ εις οδον αυτων και ανεστρεψαν και ηλθον και ανηγγειλαν τω δαυιδ κατα τα ρηματα ταυτα 13 και ειπεν δαυιδ τοις ανδρασιν αυτου ζωσασθε εκαστος την ρομφαιαν αυτου και ανεβησαν οπισω δαυιδ ως τετρακοσιοι ανδρες και οι διακοσιοι εκαδισαν μετα των σκευων 14 και τη αβιγαια γυναικι ναβαλ απηγγειλεν εν των παιδαριων λεγων ιδου δαυιδ απεστειλεν αγγελους εκ της ερημου ευλογησαι τον κυριον ημων και εξεκλινεν απ' αυτων 15 και οι ανδρες αγαθοι ημιν σφοδρα ουκ απεκωλυσαν ημας ουδε ενετειλαντο ημιν πασας τας ημερας ας ημεν παρ' αυτοις και εν τω ειναι ημας εν αγρω 16 ως τειχος ησαν περι ημας και την νυκτα και την ημεραν πασας τας ημερας ας ημεθα παρ' αυτοις ποιμαινοντες το ποιμνιον 17 και νυν γνωθι και ιδε τι συ ποιησεις οτι συντετελεσται η κακια εις τον κυριον ημων και εις τον οικον αυτου και ουτος υιος λοιμος και ουκ εστιν λαλησαι προς αυτον 18 και εσπευσεν αβιγαια και ελαβεν διακοσιους αρτους και δυο αγγεια οινου και πεντε προβατα πεπονημενα και πεντε οιφι αλφιτου και γομορ εν σταφιδος και διακοσιας παλαδας και εθετο επι τους ονους 19 και ειπεν τοις παιδαριοις αυτης προπορευεσθε εμπροσθεν μου και ιδου εγω οπισω υμων παραγινομαι και τω ανδρι αυτης ουκ απηγγειλεν 20 και εγενηθη αυτης επιβεβηκυιης επι την ονον και καταβαινουσης εν σκεπη του ορους και ιδου δαυιδ και οι ανδρες αυτου κατεβαινον εις συναντησιν αυτης και απηνητησεν αυτοις 21 και δαυιδ ειπεν ισως εις αδικον πεφυλακα παντα τα αυτου εν τη ερημω και ουκ ενετειλαμεθα λαβειν εκ παντων των αυτου ουθεν και ανταπεδωκεν μοι πονηρα αντι αγαθων 22 ταδε ποιησαι ο θεος τω δαυιδ και ταδε προσθειη ει υπολειψομαι εκ παντων των του ναβαλ εως πρωι ουρουντα προς τοιχον 23 και ειδεν αβιγαια τον δαυιδ και εσπευσεν

και κατεπηδησεν απο της ονου και επεσεν ενωπιον δαυιδ επι προσωπον αυτης και προσεκυνησεν αυτω επι την γην 24 επι τους ποδας αυτου και ειπεν εν εμοι κυριε μου η αδικια λαλησατω δη η δουλh σου εις τα ωτα σου και ακουσον της δουλης σου λογον 25 μη δη θεσθω ο κυριος μου καρδιαν αυτου επι τον ανθρωπον τον λοιμον τουτον οτι κατα το ονομα αυτου ουτως εστιν ναβαλ ονομα αυτω και αφροσυνη μετ' αυτου και εγω η δουλη σου ουκ ειδον τα παιδαρια σου α απεστειλας 26 και νυν κυριε ζη κυριος και ζη η ψυχη σου καθως εκωλυσεν σε κυριος του μη ελθειν εις αιμα αθων και σωζειν την χειρα σου σοι και νυν γενοιντο ως ναβαλ οι εχθροι σου και οι ζητουντες τω κυριω μου κακα 27 και νυν λαβε την ευλογιαν ταυτην ην ενηνοχεν η δουλη σου τω κυριω μου και δωσεις τοις παιδαριοις τοις παρεστηκοσιν τω κυριω μου 28 αρον δη το ανομημα της δουλης σου οτι ποιων ποιησει κυριος τω κυριω μου οικον πιστον οτι πολεμον κυριου ο κυριος μου πολεμει και κακια ουκ ευρεθησεται εν σοι πωποτε 29 και αναστησεται ανθρωπος καταδιωκων σε και ζητων την ψυχην σου και εσται η ψυχη κυριου μου ενδεδεμενη εν δεσμω της ζωης παρα κυριω τω θεω και ψυχην εχθρων σου σφενδονησεις εν μεσω της σφενδονης 30 και εσται οτι ποιησει κυριος τω κυριω μου παντα οσα ελαλησεν αγαθα επι σε και εντελειται σοι κυριος εις ηγουμενον επι ισραηλ 31 και ουκ εσται σοι τουτο βδελυγμος και σκανδαλον τω κυριω μου εκχραι αιμα αθων δωρεαν και σωσαι χειρα κυριου μου αυτω και αγαθωσει κυριος τω κυριω μου και μνησθησh της δουλης σου αγαθωσαι αυτη 32 και ειπεν δαυιδ τη αβιγαια ευλογητος κυριος ο θεος ισραηλ ος απεστειλεν σε σημερον εν ταυτη εις απαντησιν μου 33 και ευλογητος ο τροπος σου και ευλογημενη συ η αποκωλυσασα με σημερον εν ταυτη μη ελθειν εις αιματα και σωσαι χειρα μου εμοι 34 πλην οτι ζη κυριος ο θεος ισραηλ ος απεκωλυσεν με σημερον του κακοποιησαι σε οτι ει μη εσπευσας και παρεγενου εις απαντησιν μοι τοτε ειπα ει υπολειφθησεται τω ναβαλ εως φωτος του πρωι ουρων προς τοιχον 35 και ελαβεν δαυιδ εκ χειρος αυτης παντα α εφερεν αυτω και ειπεν αυτη αναβηθι εις ειρηνην εις οικον σου βλεπε ηκουσα της φωνης σου και ηρετισα το προσωπον σου 36 και παρεγεννηθη αβιγαια προς ναβαλ και ιδου αυτω ποτος εν οικω αυτου ως ποτος βασιλεως και η καρδια ναβαλ αγαθη επ' αυτον και αυτος μεθυων εως σφοδρα και ουκ απηγγειλεν αυτω ρημα μικρον η μεγα εως φωτος του πρωι 37 και εγενετο πρωι ως εξενηψεν απο του οινου ναβαλ απηγγειλεν αυτω η γυνη αυτου τα ρηματα ταυτα και εναπεθανεν η καρδια αυτου εν αυτω και αυτος γινεται ως λιθος 38 και εγενετο ωσει δεκα ημεραι και επαταξεν κυριος τον ναβαλ και απεθανεν 39 και ηκουσεν δαυιδ και ειπεν ευλογητος κυριος ος εκρινεν την κρισιν του ονειδισμού μου εκ χειρος ναβαλ και τον δουλον αυτου περιεποιησατο εκ χειρος κακων και την κακιαν ναβαλ απεστρεψεν κυριος εις κεφαλhν αυτου και απεστειλεν δαυιδ και ελαλησεν περι αβιγαιας λαβειν αυτην εαυτω εις γυναικα 40 και ηλθον οι παιδες δαυιδ προς

αβιγαιαν εις καρμηλον και ελαλησαν αυτη λεγοντες δαυιδ απεστειλεν ημας προς σε λαβειν σε αυτω εις γυναικα 41 και ανεστη και προσεκυνησεν επι την γην επι προσωπον και ειπεν ιδου η δουλh σου εις παιδισκην νιψαι ποδας των παιδων σου 42 και ανεστη αβιγαια και επεβη επι την ονον και πεντε κορασια ηκολουθουν αυτη και επορευθη οπισω των παιδων δαυιδ και γινεται αυτω εις γυναικα 43 και την αχινναμ ελαβεν δαυιδ εξ ιεζραελ και αμφοτεραι ησαν αυτω γυναικες 44 και σαουλ εδωκεν μελχολ την θυγατερα αυτου την γυναικα δαυιδ τω φαλτι υιω λαις τω εκ ρομμα

Chapter 26

1 και ερχονται οι ζιφαιοι εκ της αυχμωδους προς τον σαουλ εις τον βουνον λεγοντες ιδου δαυιδ σκεπαζεται μεθ' ημων εν τω βουνω του εχελα του κατα προσωπον του ιεσσαιμου 2 και ανεστη σαουλ και κατεβη εις την ερημον ζιφ και μετ' αυτου τρεις χιλιαδες ανδρων εκλεκτοι εξ ισραηλ ζητειν τον δαυιδ εν τη ερημω ζιφ 3 και παρενεβαλεν σαουλ εν τω βουνω του εχελα επι προσωπου του ιεσσαιμου επι της οδου και δαυιδ εκαδισεν εν τη ερημω και ειδεν δαυιδ οτι ηκει σαουλ οπισω αυτου εις την ερημον 4 και απεστειλεν δαυιδ κατασκοπους και εγνω οτι ηκει σαουλ ετοιμος εκ χει+λα 5 και ανεστη δαυιδ λαθρα και εισπορευεται εις τον τοπον ου εκαθευδεν εκει σαουλ και εκει αβεννηρ υιος νηρ αρχιστρατηγος αυτου και σαουλ εκαθευδεν εν λαμπηνη και ο λαος παρεμβεβληκως κυκλω αυτου 6 και απεκριθη δαυιδ και ειπεν προς αχιμελεχ τον χετταιον και προς αβεσσα υιον σαρουιας αδελφον ιωαβ λεγων τις εισελευσεται μετ' εμου προς σαουλ εις την παρεμβολην και ειπεν αβεσσα εγω εισελευσομαι μετα σου 7 και εισπορευεται δαυιδ και αβεσσα εις τον λαον την νυχτα και ιδου σαουλ καθευδων υπνω εν λαμπηνη και το δορυ εμπεπηγος εις την γην προς κεφαλhς αυτου και αβεννηρ και ο λαος αυτου εκαθευδεν κυκλω αυτου 8 και ειπεν αβεσσα προς δαυιδ απεκλεισεν σημερον κυριος τον εχθρον σου εις τας χειρας σου και νυν παταξω αυτον τω δορατι εις την γην απαξ και ου δευτερωσω αυτω 9 και ειπεν δαυιδ προς αβεσσα μη ταπεινωσης αυτον οτι τις εποισει χειρα αυτου επι χριστον κυριου και αδωδησεται 10 και ειπεν δαυιδ ζη κυριος εαν μη κυριος παιση αυτον η η ημερα αυτου ελθη και αποθανη η εις πολεμον καταβη και προστεθη 11 μηδαμως μοι παρα κυριου επενεγκειν χειρα μου επι χριστον κυριου και νυν λαβε δη το δορυ απο προς κεφαλhς αυτου και τον φακον του υδατος και απελθωμεν καθ' εαυτους 12 και ελαβεν δαυιδ το δορυ και τον φακον του υδατος απο προς κεφαλhς αυτου και απηλθον καθ' εαυτους και ουκ ην ο βλεπων και ουκ ην ο γινωσκων και ουκ ην ο εξηγειρομενος παντες υπνουντες οτι θαμβος κυριου επεπεσεν επ' αυτους 13 και διεβη δαυιδ εις το περαν και εστη επι την κορυφην του ορους μακροθεν

και πολλη η οδος ανα μεσον αυτων 14 και προσεκαλεσατο δαυιδ τον λαον και τω αβεννηρ ελαλησεν λεγων ουκ αποκριθησει αβεννηρ και απεκριθη αβεννηρ και ειπεν τις ει συ ο καλων με 15 και ειπεν δαυιδ προς αβεννηρ ουκ ανηρ συ και τις ως συ εν ισραηλ και δια τι ου φυλασσεις τον κυριον σου τον βασιλεα οτι εισηλθεν εις εκ του λαου διαφθειραι τον βασιλεα κυριον σου 16 και ουκ αγαθον το ρημα τουτο ο πεποιηκας ζη κυριος οτι υιοι θανατωσεως υμεις οι φυλασσοντες τον βασιλεα κυριον υμων τον χριστον κυριου και νυν ιδε δη το δορυ του βασιλεως και ο φακος του υδατος που εστιν τα προς κεφαλης αυτου 17 και επεγνω σαουλ την φωνην του δαυιδ και ειπεν η φωνη σου αυτη τεκνον δαυιδ και ειπεν δαυιδ δουλος σου κυριε βασιλευ 18 και ειπεν ινα τι τουτο καταδιωκει ο κυριος μου οπισω του δουλου αυτου οτι τι ημαρτηκα και τι ευρεθη εν εμοι αδικημα 19 και νυν ακουσατω δη ο κυριος μου ο βασιλευς το ρημα του δουλου αυτου ει ο θεος επισειει σε επ' εμε οσφρανθειη θυσιας σου και ει υιοι ανθρωπων επικαταρατοι ουτοι ενωπιον κυριου οτι εξεβαλον με σημερον μη εστηρισθαι εν κληρονομια κυριου λεγοντες πορευου δουλευε θεοις ετεροις 20 και νυν μη πεσοι το αιμα μου επι την γην εξ εναντιας προσωπου κυριου οτι εξεληλυθεν ο βασιλευς ισραηλ ζητειν την ψυχην μου καθως καταδιωκει ο νυκτικοραξ εν τοις ορεσιν 21 και ειπεν σαουλ ημαρτηκα επιστρεφε τεκνον δαυιδ οτι ου κακοποιησω σε ανθ' ων εντιμος ψυχη μου εν οφθαλμοις σου εν τη σημερον μεματαιωμαι και ηγνοηκα πολλα σφοδρα 22 και απεκριθη δαυιδ και ειπεν ιδου το δορυ του βασιλεως διελθετω εις των παιδαριων και λαβετω αυτο 23 και κυριος επιστρεψει εκαστω τας δικαιουσιν αυτου και την πιστιν αυτου ως παρεδωκεν σε κυριος σημερον εις χειρας μου και ουκ ηδελησα επενεγκειν χειρα μου επι χριστον κυριου 24 και ιδου καθως εμεγαλυνθη η ψυχη σου σημερον εν ταυτη εν οφθαλμοις μου ουτως μεγαλυνθει η ψυχη μου ενωπιον κυριου και σκεπασαι με και εξελειται με εκ πασης θλιψεως 25 και ειπεν σαουλ προς δαυιδ ευλογημενος συ τεκνον και ποιων ποιησεις και δυναμενος δυνησει και απηλθεν δαυιδ εις την οδον αυτου και σαουλ ανεστρεψεν εις τον τοπον αυτου

Chapter 27

1 και ειπεν δαυιδ εν τη καρδια αυτου λεγων νυν προστεθησομαι εν ημερα μια εις χειρας σαουλ και ουκ εστιν μοι αγαθον εαν μη σωθω εις γην αλλοφυλων και ανη σαουλ του ζητειν με εις παν οριον ισραηλ και σωθησομαι εκ χειρος αυτου 2 και ανεστη δαυιδ και οι τετρακοσιοι ανδρες μετ' αυτου και επορευθη προς αγχους υιον αμμαχ βασιλεα γεθ 3 και εκαθισεν δαυιδ μετα αγχους εν γεθ αυτος και οι ανδρες αυτου εκαστος και ο οικος αυτου και δαυιδ και αμφοτεραι αι γυναικες αυτου αχινναμ η ιεζραηλιτις και αβιγαια η γυνη ναβαλ του καρμηλιου 4 και ανηγγελη

τω σαουλ οτι πεφευγεν δαυιδ εις γεθ και ου προσεδετο ετι ζητειν αυτον 5 και ειπεν δαυιδ προς αγχους ει δη ευρηκεν ο δουλος σου χαριν εν οφθαλμοις σου δοτωσαν δη μοι τοπον εν μια των πολων των κατ' αγρον και καθησομαι εκει και ινα τι καθηται ο δουλος σου εν πολει βασιλευμενη μετα σου 6 και εδωκεν αυτω εν τη ημερα εκεινη την σεκελακ δια τουτο εγενηθη σεκελακ τω βασιλει της ιουδαιας εως της ημερας ταυτης 7 και εγενηθη ο αριθμος των ημερων ων εκαθισεν δαυιδ εν αγρω των αλλοφυλων τεσσαρας μηνας 8 και ανεβαινεν δαυιδ και οι ανδρες αυτου και επετιθεντο επι παντα τον γεσιρι και επι τον αμαληκιτην και ιδου η γη κατωκειτο απο ανηκοντων η απο γελαμψουρ τετειχισμενων και εως γης αιγυπτου 9 και ετυπτε την γην και ουκ εξωογονει ανδρα και γυναικα και ελαμβανεν ποιμνια και βουκολια και ονους και καμηλους και ιματισμον και ανεστρεψαν και ηρχοντο προς αγχους 10 και ειπεν αγχους προς δαυιδ επι τινα επεδεσδε σημερον και ειπεν δαυιδ προς αγχους κατα νοτον της ιουδαιας και κατα νοτον ιεσμεγα και κατα νοτον του κενεζι 11 και ανδρα και γυναικα ουκ εξωογονησεν του εισαγαγειν εις γεθ λεγων μη αναγγειλωσιν εις γεθ καθ' ημων λεγοντες ταδε δαυιδ ποιει και τοδε το δικαιωμα αυτου πασας τας ημερας ας εκαθητο δαυιδ εν αγρω των αλλοφυλων 12 και επιστευθη δαυιδ εν τω αγχους σφοδρα λεγων ησχυνται αισχυνομενος εν τω λαω αυτου εν ισραηλ και εσται μοι δουλος εις τον αιωνα

Chapter 28

1 και εγενηθη εν ταις ημεραις εκειναις και συναθροιζονται αλλοφυλοι εν ταις παρεμβολαις αυτων εξελθειν πολεμειν μετα ισραηλ και ειπεν αγχους προς δαυιδ γινωσκων γνωσει οτι μετ' εμου εξελευσει εις πολεμον συ και οι ανδρες σου 2 και ειπεν δαυιδ προς αγχους ουτω νυν γνωσει α ποιησει ο δουλος σου και ειπεν αγχους προς δαυιδ ουτως αρχισωματοφυλακα θησομαι σε πασας τας ημερας 3 και σαμουηλ απεδανεν και εκοψαντο αυτον πας ισραηλ και θαπτουσιν αυτον εν αρμαδαιμ εν πολει αυτου και σαουλ περιειλεν τους εγγαστριμυθους και τους γνωστας απο της γης 4 και συναθροιζονται οι αλλοφυλοι και ερχονται και παρεμβολουσιν εις σωμαν και συναθροιζει σαουλ παντα ανδρα ισραηλ και παρεμβαλλουσιν εις γελβουε 5 και ειδεν σαουλ την παρεμβολην των αλλοφυλων και εφοβηθη και εξεστη η καρδια αυτου σφοδρα 6 και επηρωτησεν σαουλ δια κυριου και ουκ απεκριθη αυτω κυριος εν τοις ενυπνιοις και εν τοις δηλοις και εν τοις προφηταις 7 και ειπεν σαουλ τοις παισιν αυτου ζητησατε μοι γυναικα εγγαστριμυθον και πορευσομαι προς αυτην και ζητησω εν αυτη και ειπαν οι παιδες αυτου προς αυτον ιδου γυνη εγγαστριμυθος εν αενδωρ 8 και συνεκαλυψατο σαουλ και περιεβαλετο ιματια ετερα και πορευεται αυτος και δυο ανδρες μετ' αυτου και ερχονται προς την γυναικα νυκτος και ειπεν αυτη μαντευσαι δη μοι εν τω εγγαστριμυθω και

αναγαγε μοι ον εαν ειπω σοι 9 και ειπεν η γυνη προς αυτον ιδου δη συ οιδας οσα εποιησεν σαουλ ως εξωλεθρευσεν τους εγγαστριμυθους και τους γνωστας απο της γης και ινα τι συ παγιδευεις την ψυχην μου θανατωσαι αυτην 10 και ωμοσεν αυτη σαουλ λεγων ζη κυριος ει απαντησεται σοι αδικια εν τω λογω τουτω 11 και ειπεν η γυνη τινα αναγαγω σοι και ειπεν τον σαμουηλ αναγαγε μοι 12 και ειδεν η γυνη τον σαμουηλ και ανεβοησεν φωνη μεγαλη και ειπεν η γυνη προς σαουλ ινα τι παρελογισω με και συ ει σαουλ 13 και ειπεν αυτη ο βασιλευς μη φοβου ειπον τινα εορακας και ειπεν αυτω θεους εορακα αναβαινοντας εκ της γης 14 και ειπεν αυτη τι εγνως και ειπεν αυτω ανδρα ορδιον αναβαινοντα εκ της γης και ουτος διπλοι+δα αναβεβλημενος και εγνω σαουλ οτι σαμουηλ ουτος και εκυψεν επι προσωπον αυτου επι την γην και προσεκυνησεν αυτω 15 και ειπεν σαμουηλ ινα τι παρηνωχλησας μοι αναβηναι με και ειπεν σαουλ θλιβομαι σφοδρα και οι αλλοφυλοι πολεμουσιν εν εμοι και ο θεος αφεστηκεν απ' εμου και ουκ επακηκοεν μοι ετι και εν χειρι των προφητων και εν τοις ενυπνιοις και νυν κεκληκα σε γνωρισαι μοι τι ποιησω 16 και ειπεν σαμουηλ ινα τι επερωτας με και κυριος αφεστηκεν απο σου και γεγονεν μετα του πλησιον σου 17 και πεποιηκεν κυριος σοι καθως ελαλησεν εν χειρι μου και διαρρηξει κυριος την βασιλειαν σου εκ χειρος σου και δωσει αυτην τω πλησιον σου τω δαυιδ 18 διοτι ουκ ηκουσας φωνης κυριου και ουκ εποιησας θυμον οργης αυτου εν αμαληκ δια τουτο το ρημα εποιησεν κυριος σοι τη ημερα ταυτη 19 και παραδωσει κυριος τον ισραηλ μετα σου εις χειρας αλλοφυλων και αυριον συ και οι υιοι σου μετα σου πεσουνται και την παρεμβολην ισραηλ δωσει κυριος εις χειρας αλλοφυλων 20 και εσπευσεν σαουλ και επεσεν εστηκως επι την γην και εφοβηθη σφοδρα απο των λογων σαμουηλ και ισχυς εν αυτω ουκ ην ετι ου γαρ εφαγεν αρτον ολην την ημεραν και ολην την νυκτα εκεινην 21 και εισηλθεν η γυνη προς σαουλ και ειδεν οτι εσπευσεν σφοδρα και ειπεν προς αυτον ιδου δη ηκουσεν η δουλh σου της φωνης σου και εδεμην την ψυχην μου εν τη χειρι μου και ηκουσα τους λογους ους ελαλησας μοι 22 και νυν ακουσον δη φωνης της δουλhς σου και παραθησω ενωπιον σου ψωμον αρτου και φαγε και εσται εν σοι ισχυς οτι πορευση εν οδω 23 και ουκ εβουληθη φαγειν και παρεβιαζοντο αυτον οι παιδες αυτου και η γυνη και ηκουσεν της φωνης αυτων και ανεστη απο της γης και εκαθισεν επι τον διφρον 24 και τη γυναικι ην δαμαλις νομας εν τη οικια και εσπευσεν και εδυσεν αυτην και ελαβεν αλευρα και εφυρασεν και επεψεν αζυμα 25 και προσηγαγεν ενωπιον σαουλ και ενωπιον των παιδων αυτου και εφαγον και ανεστησαν και απηλθον την νυκτα εκεινην

Chapter 29

1 και συναθροίζουσιν αλλοφυλοι πασας τας παρεμβολας αυτων εις αφεκ και ισραηλ παρενεβαλεν εν αενδωρ τη εν ιεζραελ 2 και σατραπαι αλλοφυλων παρεπορευοντο εις εκατονταδας και χιλιαδας και δαυιδ και οι ανδρες αυτου παρεπορευοντο επ' εσχατων μετα αγχους 3 και ειπον οι σατραπαι των αλλοφυλων τινες οι διαπορευομενοι ουτοι και ειπεν αγχους προς τους στρατηγους των αλλοφυλων ουχ ουτος δαυιδ ο δουλος σαουλ βασιλεως ισραηλ γεγονεν μεθ' ημων ημερας τουτο δευτερον ετος και ουχ ευρηκα εν αυτω ουθεν αφ' ης ημερας ενεπεσεν προς με και εως της ημερας ταυτης 4 και ελυπηθησαν επ' αυτω οι στρατηγοι των αλλοφυλων και λεγουσιν αυτω αποστρεψον τον ανδρα εις τον τοπον αυτου ου κατεστησας αυτον εκει και μη ερχεσθω μεθ' ημων εις τον πολεμον και μη γινεσθω επιβουλος της παρεμβολης και εν τινι διαλλαγησεται ουτος τω κυριω αυτου ουχι εν ταις κεφαλαις των ανδρων εκεινων 5 ουχ ουτος δαυιδ ω εξηρχον εν χοροις λεγοντες επαταξεν σαουλ εν χιλιασιν αυτου και δαυιδ εν μυριασιν αυτου 6 και εκαλεσεν αγχους τον δαυιδ και ειπεν αυτω ζη κυριος οτι ευθης συ και αγαθος εν οφθαλμοις μου και η εξοδος σου και η εισοδος σου μετ' εμου εν τη παρεμβολη και οτι ουχ ευρηκα κατα σου κακιαν αφ' ης ημερας ηκεις προς με εως της σημερον ημερας και εν οφθαλμοις των σατραπων ουκ αγαθος συ 7 και νυν αναστρεφε και πορευου εις ειρηνην και ου μη ποιησεις κακιαν εν οφθαλμοις των σατραπων των αλλοφυλων 8 και ειπεν δαυιδ προς αγχους τι πεποιηκα σοι και τι ευρες εν τω δουλω σου αφ' ης ημερας ημην ενωπιον σου και εως της ημερας ταυτης οτι ου μη ελθω πολεμησαι τους εχθρους του κυριου μου του βασιλεως 9 και απεκριθη αγχους προς δαυιδ οίδα οτι αγαθος συ εν οφθαλμοις μου αλλ' οι σατραπαι των αλλοφυλων λεγουσιν ουχ ηξει μεθ' ημων εις πολεμον 10 και νυν ορθρισον το πρωι συ και οι παιδες του κυριου σου οι ηκοντες μετα σου και πορευεσθε εις τον τοπον ου κατεστησα υμας εκει και λογον λοιμον μη θης εν καρδια σου οτι αγαθος συ ενωπιον μου και ορθρισατε εν τη οδω και φωτισατω υμιν και πορευθητε 11 και ωρθρισεν δαυιδ αυτος και οι ανδρες αυτου απελθειν και φυλασσειν την γην των αλλοφυλων και οι αλλοφυλοι ανεβησαν πολεμειν επι ισραηλ

Chapter 30

1 και εγεννηθη εισελθοντος δαυιδ και των ανδρων αυτου εις σεκελαχ τη ημερα τη τριτη και αμαληκ επεδετο επι τον νοτον και επι σεκελαχ και επαταξεν την σεκελαχ και ενεπυρισεν αυτην εν πυρι 2 και τας γυναικας και παντα τα εν αυτη απο μικρου εως μεγαλου ουκ εθανατωσαν ανδρα και γυναικα αλλ' ηχμαλωτευσαν και απηλθον εις την οδον αυτων 3 και ηλθεν δαυιδ και οι ανδρες αυτου εις την πολιν και ιδου εμπεπυρισται εν πυρι αι δε γυναικες αυτων και οι υιοι αυτων και

αι θυγατερες αυτων ηχμαλωτευμενοι 4 και ηρεν δαυιδ και οι ανδρες αυτου την φωνην αυτων και εκλαυσαν εως ουτου ουκ ην εν αυτοις ισχυς ετι κλαιειν 5 και αμφοτεραι αι γυναικες δαυιδ ηχμαλωτευθησαν αχινοοι η ιεζραηλιτις και αβιγαια η γυνη ναβαλ του καρμηλιου 6 και εθλιβη δαυιδ σφοδρα οτι ειπεν ο λαος λιθοβολησαι αυτον οτι κατωδυνος ψυχη παντος του λαου εκαστου επι τους υιους αυτου και επι τας θυγατερας αυτου και εκραταιωθη δαυιδ εν κυριω θεω αυτου 7 και ειπεν δαυιδ προς αβιαθαρ τον ιερεα υιον αχιμεlech προσαγαγε το εφουδ 8 και επηρωτησεν δαυιδ δια του κυριου λεγων ει καταδιωξω οπισω του γεδδουρ τουτου ει καταλημψομαι αυτους και ειπεν αυτω καταδιωξε οτι καταλαμβανων καταλημψη και εξαιρουμενος εξελη 9 και επορευθη δαυιδ αυτος και οι εξακοσιοι ανδρες μετ' αυτου και ερχονται εως του χειμαρρου βοσορ και οι περισσοι εστησαν 10 και κατεδιωξεν εν τετρακοσιοις ανδρασιν υπεστησαν δε διακοσιοι ανδρες οιτινες εκαδισαν περαν του χειμαρρου του βοσορ 11 και ευρισκουσιν ανδρα αιγυπτιον εν αγρω και λαμβανουσιν αυτον και αγουσιν αυτον προς δαυιδ εν αγρω και διδοασιν αυτω αρτον και εφαγεν και εποτισαν αυτον υδωρ 12 και διδοασιν αυτω κλασμα παλαθης και εφαγεν και κατεστη το πνευμα αυτου εν αυτω οτι ου βεβρωκει αρτον και ου πεπωκει υδωρ τρεις ημερας και τρεις νυχτας 13 και ειπεν αυτω δαυιδ τινος συ ει και ποθεν ει και ειπεν το παιδαριον το αιγυπτιον εγω ειμι δουλος ανδρος αμαληκиту και κατελιπεν με ο κυριος μου οτι ηνωχληθην εγω σημερον τριταιος 14 και ημεις επεθεμεθα επι νοτον του χολδι και επι τα της ιουδαιας μερη και επι νοτον χελουβ και την σεκελακ ενεπυρισαμεν εν πυρι 15 και ειπεν προς αυτον δαυιδ ει καταξεις με επι το γεδδουρ τουτο και ειπεν ομοσον δη μοι κατα του θεου μη θανατωσειν με και μη παραδουναι με εις χειρας του κυριου μου και καταξω σε επι το γεδδουρ τουτο 16 και κατηγαγεν αυτον εκει και ιδου ουτοι διακεχυμενοι επι προσωπον πασης της γης εσθιοντες και πινοντες και εορταζοντες εν πασι τοις σκυλοις τοις μεγαλοις οις ελαβον εκ γης αλλοφυλων και εκ γης ιουδα 17 και ηλθεν επ' αυτους δαυιδ και επαταξεν αυτους απο εωσφορου εως δειλης και τη επαυριον και ουκ εσωθη εξ αυτων ανηρ οτι αλλ' η τετρακοσια παιδαρια α ην επιβεβηκοτα επι τας καμηλους και εφυγον 18 και αφειλατο δαυιδ παντα α ελαβον οι αμαληκιται και αμφοτερας τας γυναικας αυτου εξειλατο 19 και ου διεφωνησεν αυτοις απο μικρου εως μεγαλου και απο των σκυλων και εως υιων και θυγατερων και εως παντων ων ελαβον αυτων τα παντα επεστρεψεν δαυιδ 20 και ελαβεν δαυιδ παντα τα ποιμνια και τα βουκολια και απηγαγεν εμπροσθεν των σκυλων και τοις σκυλοις εκεινοις ελεγετο ταυτα τα σκυλα δαυιδ 21 και παραγινεται δαυιδ προς τους διακοσιους ανδρας τους εκλυθεντας του πορευεσθαι οπισω δαυιδ και εκαδισεν αυτους εν τω χειμαρρω τω βοσορ και εξηλθον εις απαντησιν δαυιδ και εις απαντησιν του λαου του μετ' αυτου και προσηγαγεν δαυιδ εως του λαου και ηρωτησαν αυτον τα εις ειρηνην 22 και απεκριθη πας ανηρ λοιμος και

πονηρος των ανδρων των πολεμιστων των πορευθεντων μετα δαυιδ και ειπαν οτι ου κατεδιωξαν μεθ' ημων ου δωσομεν αυτοις εκ των σκυλων ων εξειλαμεθα οτι αλλ' η εκαστος την γυναικα αυτου και τα τεκνα αυτου απαγεσθωσαν και αποστρεφτωσαν 23 και ειπεν δαυιδ ου ποιησετε ουτως μετα το παραδουναι τον κυριον ημιν και φυλαξαι ημας και παρεδωκεν κυριος τον γεδδουρ τον επερχομενον εφ' ημας εις χειρας ημων 24 και τις υπακουσεται υμων των λογων τουτων οτι ουχ ηττον υμων εισιν διοτι κατα την μεριδα του καταβαινοντος εις πολεμον ουτως εσται η μερις του καθημενου επι τα σκευη κατα το αυτο μεριουνται 25 και εγενηθη απο της ημερας εκεινης και επανω και εγενετο εις προσταγμα και εις δικαιωμα τω ισραηλ εως της σημερον 26 και ηλθεν δαυιδ εις σεκελακ και απεστειλεν τοις πρεσβυτεροις ιουδα των σκυλων και τοις πλησιον αυτου λεγων ιδου απο των σκυλων των εχθρων κυριου 27 τοις εν βαιθσουρ και τοις εν ραμα νοτου και τοις εν ιεδθορ 28 και τοις εν αροηρ και τοις αμμαδι και τοις εν σαφι και τοις εν εσδιε 28 και τοις εν γεθ και τοις εν κιναν και τοις εν σαφεκ και τοις εν θιμαθ 29 και τοις εν καρμηλω και τοις εν ταις πολεσιν του ιεραιμηλι και τοις εν ταις πολεσιν του κενεζι 30 και τοις εν ιεριμουθ και τοις εν βηρσαβεε και τοις εν νοο 31 και τοις εν χεβρων και εις παντας τους τοπους ους διηλθεν δαυιδ εκει αυτος και οι ανδρες αυτου

Chapter 31

1 και οι αλλοφυλοι επολεμουν επι ισραηλ και εφυγον οι ανδρες ισραηλ εκ προσωπου των αλλοφυλων και πιπτουσιν τραυμαται εν τω ορει τω γελβουε 2 και συναπτουσιν αλλοφυλοι τω σαουλ και τοις υιοις αυτου και τυπτουσιν αλλοφυλοι τον ιωναθαν και τον αμιναδαβ και τον μελχισα υιους σαουλ 3 και βαρυνεται ο πολεμος επι σαουλ και ευρισκουσιν αυτον οι ακοντισται ανδρες τοξοται και ετραυματισθη εις τα υποχονδρια 4 και ειπεν σαουλ προς τον αιροντα τα σκευη αυτου σπασαι την ρομφαιαν σου και αποκεντησον με εν αυτη μη ελθωσιν οι απεριτμητοι ουτοι και αποκεντησωσιν με και εμπαιξωσιν μοι και ουκ εβουλετο ο αιρων τα σκευη αυτου οτι εφοβηθη σφοδρα και ελαβεν σαουλ την ρομφαιαν και επεπεσεν επ' αυτην 5 και ειδεν ο αιρων τα σκευη αυτου οτι τεθνηκεν σαουλ και επεπεσεν και αυτος επι την ρομφαιαν αυτου και απεδανεν μετ' αυτου 6 και απεδανεν σαουλ και οι τρεις υιοι αυτου και ο αιρων τα σκευη αυτου εν τη ημερα εκεινη κατα το αυτο 7 και ειδον οι ανδρες ισραηλ οι εν τω περαν της κοιλαδος και οι εν τω περαν του ιορδανου οτι εφυγον οι ανδρες ισραηλ και οτι τεθνηκεν σαουλ και οι υιοι αυτου και καταλειπουσιν τας πολεις αυτων και φευγουσιν και ερχονται οι αλλοφυλοι και κατοικουσιν εν αυταις 8 και εγενηθη τη επαυριον και ερχονται οι αλλοφυλοι εκδιδυσκειν τους νεκρους και ευρισκουσιν τον σαουλ

και τους τρεις υιους αυτου πεπτωκοτας επι τα ορη γελβουε 9 και αποστρεφουσιν αυτον και εξεδυσαν τα σκευη αυτου και αποστελλουσιν αυτα εις γην αλλοφυλων κυκλω ευαγγελιζοντες τοις ειδωλοις αυτων και τω λαω αυτων 10 και ανεδηξαν τα σκευη αυτου εις το ασταρτειον και το σωμα αυτου κατεπηξαν εν τω τειχει βαιδσαν 11 και ακουουσιν οι κατοικουντες ιαβις της γαλααδιτιδος α εποιησαν οι αλλοφυλοι τω σαουλ 12 και ανεστησαν πας ανηρ δυναμεως και επορευθησαν ολην την νυχτα και ελαβον το σωμα σαουλ και το σωμα ιωναθαν του υιου αυτου απο τειχους βαιδσαν και φερουσιν αυτους εις ιαβις και κατακαιουσιν αυτους εκει 13 και λαμβανουσιν τα οστα αυτων και θαπτουσιν υπο την αρουραν την ιαβις και νηστεουσιν επτα ημερας.

2 Samuel

Chapter 1

1 και εγενετο μετα το αποθανειν σαουλ και δαυιδ ανεστρεψεν τυπτων τον αμαληκ και εκαθισεν δαυιδ εν σεκελακ ημερας δυο 2 και εγενηθη τη ημερα τη τριτη και ιδου ανηρ ηλθεν εκ της παρεμβολης εκ του λαου σαουλ και τα ιματια αυτου διερρωγοτα και γη επι της κεφαλης αυτου και εγενετο εν τω εισελθειν αυτον προς δαυιδ και επεσεν επι την γην και προσεκυνησεν αυτω 3 και ειπεν αυτω δαυιδ ποθεν συ παραγινη και ειπεν προς αυτον εκ της παρεμβολης ισραηλ εγω διασεσωμαι 4 και ειπεν αυτω δαυιδ τις ο λογος ουτος απαγγειλον μοι και ειπεν οτι εφυγεν ο λαος εκ του πολεμου και πεπτωκασι πολλοι εκ του λαου και απεδανον και απεδανεν και σαουλ και ιωναθαν ο υιος αυτου απεδανεν 5 και ειπεν δαυιδ τω παιδαριω τω απαγγελλοντι αυτω πως οιδας οτι τεθνηκεν σαουλ και ιωναθαν ο υιος αυτου 6 και ειπεν το παιδαριον το απαγγελλον αυτω περιπτωματι περιεπεσον εν τω ορει τω γελβουε και ιδου σαουλ επεστηρικτο επι το δορυ αυτου και ιδου τα αρματα και οι ιππαρχαι συνηψαν αυτω 7 και επεβλεψεν επι τα οπισω αυτου και ειδεν με και εκαλεσεν με και ειπα ιδου εγω 8 και ειπεν μοι τις ει συ και ειπα αμαληκιτης εγω ειμι 9 και ειπεν προς με στηθι δη επανω μου και θανατωσον με οτι κατεσχεν με σκοτος δεινον οτι πασα η ψυχη μου εν εμοι 10 και επεστην επ' αυτον και εθανατωσα αυτον οτι ηδειν οτι ου ζησεται μετα το πεσειν αυτον και ελαβον το βασιλειον το επι την κεφαλην αυτου και τον χλιδωνα τον επι του βραχιονος αυτου και ενηνοχα αυτα τω κυριω μου ωδε 11 και εκρατησεν δαυιδ των ιματιων αυτου και διερρηξεν αυτα και παντες οι ανδρες οι μετ' αυτου διερρηξαν τα ιματια αυτων 12 και εκοψαντο και εκλαυσαν και ενηστευσαν εως δειλης επι σαουλ και επι ιωναθαν τον υιον αυτου και επι τον λαον ιουδα και επι τον οικον ισραηλ οτι επληγησαν εν ρομφαια 13 και ειπεν δαυιδ τω παιδαριω τω απαγγελλοντι αυτω ποθεν ει συ και ειπεν υιος ανδρος παροικου αμαληκιτου εγω ειμι 14 και ειπεν αυτω δαυιδ πως ουκ εφοβηθης επενεγκειν χειρα σου διαφθειραι τον χριστον κυριου 15 και εκαλεσεν δαυιδ εν των παιδαριων αυτου και ειπεν προσελθων απαντησον αυτω και επαταξεν αυτον και απεδανεν 16 και ειπεν δαυιδ προς αυτον το αιμα σου επι την κεφαλην σου οτι το στομα σου απεκριθη κατα σου λεγων οτι εγω εθανατωσα τον χριστον κυριου 17 και εθρηνησεν δαυιδ τον θρηνον τουτον επι σαουλ και επι ιωναθαν τον υιον αυτου 18 και ειπεν του διδασκει τους υιους ιουδα ιδου γεγραπται επι βιβλιου του ευδους 19 στηλωσον ισραηλ υπερ των τεθνηκοτων επι τα υψη σου τραυματιων πως επεσαν δυνατοι 20 μη αναγγειλητε εν γεδ και μη ευαγγελισθησθε εν ταις εξοδοις ασκαλωνος μηποτε ευφρανθωσιν θυγατερες αλλοφυλων μηποτε αγαλλιασωνται θυγατερες των

απεριτμητων 21 ορη τα εν γελβουε μη καταβη δροσος και μη υετος εφ' υμας και αγροι απαρχων οτι εκει προσωχθισθη θυρεος δυνατων θυρεος σαουλ ουκ εχρισθη εν ελαιω 22 αφ' αιματος τραυματιων απο στεατος δυνατων τοξον ιωναθαν ουκ απεστραφη κενον εις τα οπισω και ρομφαια σαουλ ουκ ανεκαμψεν κενη 23 σαουλ και ιωναθαν οι ηγαπημενοι και ωραιοι ου διακεχωρισμενοι ευπρεπεις εν τη ζωη αυτων και εν τω θανατω αυτων ου διεχωρισθησαν υπερ αετους κουφοι και υπερ λεοντας εκραταιωθησαν 24 θυγατρες ισραηλ επι σαουλ κλαυσατε τον ενδιδυσκοντα υμας κοκκινα μετα κοσμου υμων τον αναφεροντα κοσμον χρυσουν επι τα ενδυματα υμων 25 πως επεσαν δυνατοι εν μεσω του πολεμου ιωναθαν επι τα υψη σου τραυματιας 26 αλγω επι σοι αδελφε μου ιωναθαν ωραιωθης μοι σφοδρα εθαυμαστωθη η αγαπησις σου εμοι υπερ αγαπησιν γυναικων 27 πως επεσαν δυνατοι και απωλοντο σκευη πολεμικα

Chapter 2

1 και εγενετο μετα ταυτα και επηρωτησεν δαυιδ εν κυριω λεγων ει αναβω εις μιαν των πολεων ιουδα και ειπεν κυριος προς αυτον αναβηθι και ειπεν δαυιδ που αναβω και ειπεν εις χεβρων 2 και ανεβη εκει δαυιδ εις χεβρων και αμφοτεραι αι γυναικες αυτου αχινοομ η ιεζραηλιτις και αβιγαια η γυνη ναβαλ του καρμηλιου 3 και οι ανδρες οι μετ' αυτου εκαστος και ο οικος αυτου και κατωκουν εν ταις πολεσιν χεβρων 4 και ερχονται ανδρες της ιουδαιας και χριουσιν τον δαυιδ εκει του βασιλευειν επι τον οικον ιουδα και απηγγειλαν τω δαυιδ λεγοντες οτι οι ανδρες ιαβις της γαλααδιτιδος εθαψαν τον σαουλ 5 και απεστειλεν δαυιδ αγγελους προς τους ηγουμενους ιαβις της γαλααδιτιδος και ειπεν προς αυτους ευλογημενοι υμεις τω κυριω οτι πεποιηκατε το ελεος τουτο επι τον κυριον υμων επι σαουλ τον χριστον κυριου και εθαψατε αυτον και ιωναθαν τον υιον αυτου 6 και νυν ποιησαι κυριος μεθ' υμων ελεος και αληθειαν και γε εγω ποιησω μεθ' υμων τα αγαθα ταυτα οτι εποιησατε το ρημα τουτο 7 και νυν κραταιουσθωσαν αι χειρες υμων και γινεσθε εις υιους δυνατους οτι τεθνηκεν ο κυριος υμων σαουλ και γε εμε κεχρικεν ο οικος ιουδα εφ' εαυτους εις βασιλεα 8 και αβεννηρ υιος νηρ αρχιστρατηγος του σαουλ ελαβεν τον ιεβοσθε υιον σαουλ και ανεβιβασεν αυτον εκ της παρεμβολης εις μαναεμ 9 και εβασιλευσεν αυτον επι την γαλααδιτιν και επι τον θασιρι και επι τον ιεζραελ και επι τον εφραιμ και επι τον βενιαμιν και επι παντα ισραηλ 10 τεσσαρακοντα ετων ιεβοσθε υιος σαουλ οτε εβασιλευσεν επι τον ισραηλ και δυο ετη εβασιλευσεν πλην του οικου ιουδα οι ησαν οπισω δαυιδ 11 και εγενοντο αι ημεραι ας δαυιδ εβασιλευσεν εν χεβρων επι τον οικον ιουδα επτα ετη και εξ μηνας 12 και εξηλθεν αβεννηρ υιος νηρ και οι παιδες ιεβοσθε υιου σαουλ εκ μαναεμ εις γαβαων 13 και ιωαβ υιος σαρουιας και οι παιδες δαυιδ

εξηλθοσαν εκ χειβρων και συναντωσιν αυτοις επι την κρηνην την γαβαων επι το αυτο και εκαθισαν ουτοι επι την κρηνην την γαβαων εντευθεν και ουτοι επι την κρηνην εντευθεν 14 και ειπεν αβεννερ προς ιωαβ αναστητωσαν δη τα παιδαρια και παιξατωσαν ενωπιον ημων και ειπεν ιωαβ αναστητωσαν 15 και ανεστησαν και παρηλθον εν αριθμω των παιδων βενιαμιν δωδεκα των ιεβοσδε υιου σαουλ και δωδεκα εκ των παιδων δαυιδ 16 και εκρατησαν εκαστος τη χειρι την κεφαλην του πλησιον αυτου και μαχαιρα αυτου εις πλευραν του πλησιον αυτου και πιπτουσιν κατα το αυτο και εκληθη το ονομα του τοπου εκεινου μερις των επιβουλων η εστιν εν γαβαων 17 και εγενετο ο πολεμος σκληρος ωστε λιαν εν τη ημερα εκεινη και επταισεν αβεννηρ και ανδρες ισραηλ ενωπιον παιδων δαυιδ 18 και εγενοντο εκει τρεις υιοι σαρουιας ιωαβ και αβεσσα και ασαηλ και ασαηλ κουφος τοις ποσιν αυτου ωσει μια δορκας εν αγρω 19 και κατεδιωξεν ασαηλ οπισω αβεννηρ και ουκ εξεκλινεν του πορευεσθαι εις δεξια ουδε εις αριστερα κατοπισθεν αβεννηρ 20 και επεβλεψεν αβεννηρ εις τα οπισω αυτου και ειπεν ει συ ει αυτος ασαηλ και ειπεν εγω ειμι 21 και ειπεν αυτω αβεννηρ εκκλινον συ εις τα δεξια η εις τα αριστερα και κατασχε σαυτω εν των παιδαριων και λαβε σεαυτω την πανοπλιαν αυτου και ουκ ηδελησεν ασαηλ εκκλιναι εκ των οπισθεν αυτου 22 και προσεδετο ετι αβεννηρ λεγων τω ασαηλ αποστηθι απ' εμου ινα μη παταξω σε εις την γην και πως αρω το προσωπον μου προς ιωαβ και που εστιν ταυτα επιστρεφε προς ιωαβ τον αδελφον σου 23 και ουκ εβουλετο του αποστηναι και τυπτει αυτον αβεννηρ εν τω οπισω του δορατος επι την ψοαν και διεξηλθεν το δορυ εκ των οπισω αυτου και πιπτει εκει και αποθνησκει υποκατω αυτου και εγενετο πας ο ερχομενος εως του τοπου ου επεσεν εκει ασαηλ και απεδανεν και υφιστατο 24 και κατεδιωξεν ιωαβ και αβεσσα οπισω αβεννηρ και ο ηλιος εδυνεν και αυτοι εισηλθον εως του βουνου αμμαν ο εστιν επι προσωπου γαι οδον ερημον γαβαων 25 και συναθροιζονται υιοι βενιαμιν οι οπισω αβεννηρ και εγενηθησαν εις συναντησιν μιαν και εστησαν επι κεφαλην βουνου ενος 26 και εκαλεσεν αβεννηρ ιωαβ και ειπεν μη εις νικος καταφαγεται η ρομφαια η ουκ οιδας οτι πικρα εσται εις τα εσχατα και εως ποτε ου μη ειπης τω λαω αναστρεφειν απο οπισθεν των αδελφων ημων 27 και ειπεν ιωαβ ζη κυριος οτι ει μη ελαλησας διοτι τοτε εκ πρωιθεν ανεβη ο λαος εκαστος κατοπισθεν του αδελφου αυτου 28 και εσαλπισεν ιωαβ τη σαλπιγγι και απεστησαν πας ο λαος και ου κατεδιωξαν οπισω του ισραηλ και ου προσεδεντο ετι του πολεμειν 29 και αβεννηρ και οι ανδρες αυτου απηλθον εις δυσμας ολην την νυχτα εκεινην και διεβαιναν τον ιορδανην και επορευθησαν ολην την παρατεινουσαν και ερχονται εις την παρεμβολην 30 και ιωαβ ανεστρεψεν οπισθεν απο του αβεννηρ και συνηθροισεν παντα τον λαον και επεσκεπησαν των παιδων δαυιδ εννεακαιδεκα ανδρες και ασαηλ 31 και οι παιδες δαυιδ επαταξαν των υιων βενιαμιν των ανδρων αβεννηρ τριακοσιους εξηκοντα ανδρας παρ' αυτου 32

και αιρουσιν τον ασφαηλ και θαπτουσιν αυτον εν τω ταφω του πατρος αυτου εν βαιθλεεμ και επορευθη ιωαβ και οι ανδρες οι μετ' αυτου ολην την νυκτα και διεφασεν αυτοις εν χειβρων

Chapter 3

1 και εγενετο ο πολεμος επι πολυ ανα μεσον του οικου σαουλ και ανα μεσον του οικου δαυιδ και ο οικος δαυιδ επορευετο και εκραταιουτο και ο οικος σαουλ επορευετο και ησθενει 2 και ετεχθησαν τω δαυιδ υιοι εν χειβρων και ην ο πρωτοτοκος αυτου αμνων της αχινοομ της ιεζραηλιτιδος 3 και ο δευτερος αυτου δαλουια της αβιγαιας της καρμηλιας και ο τριτος αβεσσαλωμ υιος μααχα θυγατρος θολμι βασιλεως γεσιρ 4 και ο τεταρτος ορνια υιος φεγγιθ και ο πεμπτος σαβατια της αβιταλ 5 και ο εκτος ιεδερααμ της αιγλα γυναικος δαυιδ ουτοι ετεχθησαν τω δαυιδ εν χειβρων 6 και εγενετο εν τω ειναι τον πολεμον ανα μεσον του οικου σαουλ και ανα μεσον του οικου δαυιδ και αβεννηρ ην κρατων του οικου σαουλ 7 και τω σαουλ παλλακη ρεσφα θυγατηρ ιαλ και ειπεν μεμφιβοσδε υιος σαουλ προς αβεννηρ τι οτι εισηλθες προς την παλλακην του πατρος μου 8 και εδυμωθη σφοδρα αβεννηρ περι του λογου μεμφιβοσδε και ειπεν αβεννηρ προς αυτον μη κεφαλη κυνος εγω ειμι εποιησα ελεος σημερον μετα του οικου σαουλ του πατρος σου και περι αδελφων και γνωριμων και ουκ ηυτομολησα εις τον οικον δαυιδ και επιζητεις επ' εμε υπερ αδικιας γυναικος σημερον 9 ταδε ποιησαι ο θεος τω αβεννηρ και ταδε προσθειη αυτω οτι καθως ωμοσεν κυριος τω δαυιδ οτι ουτως ποιησω αυτω εν τη ημερα ταυτη 10 περιελειν την βασιλειαν απο του οικου σαουλ και του αναστησαι τον θρονον δαυιδ επι ισραηλ και επι τον ιουδαν απο δαν εως βηρσαβее 11 και ουκ ηδυνασθη ετι μεμφιβοσδε αποκριθηναι τω αβεννηρ ρημα απο του φοβεισθαι αυτον 12 και απεστειλεν αβεννηρ αγγελους προς δαυιδ εις θαιλαμου ην παραχρημα λεγων διαθου διαθηκην σου μετ' εμου και ιδου η χειρ μου μετα σου του επιστρεψαι προς σε παντα τον οικον ισραηλ 13 και ειπεν δαυιδ εγω καλως διαθησομαι προς σε διαθηκην πλην λογον ενα εγω αιτουμαι παρα σου λεγων ουκ οφει το προσωπον μου εαν μη αγαγης την μελχολ θυγατερα σαουλ παραγινομενου σου ιδειν το προσωπον μου 14 και εξαπεστειλεν δαυιδ προς μεμφιβοσδε υιον σαουλ αγγελους λεγων αποδος μοι την γυναικα μου την μελχολ ην ελαβον εν εκατον ακροβυστιας αλλοφυλων 15 και απεστειλεν μεμφιβοσδε και ελαβεν αυτην παρα του ανδρος αυτης παρα φαλτιηλ υιου σελλης 16 και επορευετο ο ανηρ αυτης μετ' αυτης κλαιων οπισω αυτης εως βαρακιμ και ειπεν προς αυτον αβεννηρ πορευου αναστρεφε και ανεστρεψεν 17 και ειπεν αβεννηρ προς τους πρεσβυτερους ισραηλ λεγων εχθες και τριτην εξητεите τον δαυιδ βασιλευειν εφ' υμων 18 και νυν ποιησατε οτι κυριος ελαλησεν περι δαυιδ λεγων εν χειρι του δουλου μου

δαυιδ σωσω τον ισραηλ εκ χειρος αλλοφυλων και εκ χειρος παντων των εχθρων αυτων 19 και ελαλησεν αβεννηρ εν τοις ωσιν βενιαμιν και επορευθη αβεννηρ του λαλησαι εις τα ωτα του δαυιδ εις χεβρων παντα οσα ηρεσεν εν οφθαλμοις ισραηλ και εν οφθαλμοις παντος οικου βενιαμιν 20 και ηλθεν αβεννηρ προς δαυιδ εις χεβρων και μετ' αυτου εικοσι ανδρες και εποιησεν δαυιδ τω αβεννηρ και τοις ανδρασιν τοις μετ' αυτου ποτον 21 και ειπεν αβεννηρ προς δαυιδ αναστησομαι δη και πορευσομαι και συναθροισω προς κυριον μου τον βασιλεα παντα ισραηλ και διαθησομαι μετα σου διαθηκην και βασιλευσεις επι πασιν οις επιθυμει η ψυχη σου και απεστειλεν δαυιδ τον αβεννηρ και επορευθη εν ειρηνη 22 και ιδου οι παιδες δαυιδ και ιωαβ παρεγινοντο εκ της εξοδιας και σκυλα πολλα εφερον μετ' αυτων και αβεννηρ ουκ ην μετα δαυιδ εις χεβρων οτι απεσταλκει αυτον και απεληλυθει εν ειρηνη 23 και ιωαβ και πασα η στρατια αυτου ηχθησαν και απηγγελη τω ιωαβ λεγοντες ηκει αβεννηρ υιος νηρ προς δαυιδ και απεσταλκεν αυτον και απηλθεν εν ειρηνη 24 και εισηλθεν ιωαβ προς τον βασιλεα και ειπεν τι τουτο εποιησας ιδου ηλθεν αβεννηρ προς σε και ινα τι εξαπεσταλκας αυτον και απεληλυθεν εν ειρηνη 25 η ουκ οιδας την κακιαν αβεννηρ υιου νηρ οτι απατησαι σε παρεγενετο και γνωναι την εξοδον σου και την εισοδον σου και γνωναι απαντα οσα συ ποιεις 26 και ανεστρεψεν ιωαβ απο του δαυιδ και απεστειλεν αγγελους οπισω αβεννηρ και επιστρεφουσιν αυτον απο του φρεατος του σει+ραμ και δαυιδ ουκ ηδει 27 και επεστρεψεν αβεννηρ εις χεβρων και εξεκλινεν αυτον ιωαβ εκ πλαγιων της πυλης λαλησαι προς αυτον ενεδρευων και επαταξεν αυτον εκει επι την ψοαν και απεδανεν εν τω αιματι ασαηλ του αδελφου ιωαβ 28 και ηκουσεν δαυιδ μετα ταυτα και ειπεν αθως ειμι εγω και η βασιλεια μου απο κυριου εως αιωνος απο των αιματων αβεννηρ υιου νηρ 29 καταντησατωσαν επι κεφαλην ιωαβ και επι παντα τον οικον του πατρος αυτου και μη εκλιποι εκ του οικου ιωαβ γονορρυης και λεπρος και κρατων σκυταλης και πιπτων εν ρομφαια και ελασσουμενος αρτοις 30 ιωαβ δε και αβεσσα ο αδελφος αυτου διεπαρετηρουντο τον αβεννηρ ανθ' ων εθανατωσεν τον ασαηλ τον αδελφον αυτων εν γαβαων εν τω πολεμω 31 και ειπεν δαυιδ προς ιωαβ και προς παντα τον λαον τον μετ' αυτου διαρρηξατε τα ιματια υμων και περιζωσασθε σακκους και κοπτεσθε εμπροσθεν αβεννηρ και ο βασιλευς δαυιδ επορευετο οπισω της κλινης 32 και θαπτουσιν τον αβεννηρ εις χεβρων και ηρεν ο βασιλευς την φωνην αυτου και εκλαυσεν επι του ταφου αυτου και εκλαυσεν πας ο λαος επι αβεννηρ 33 και εδρηνησεν ο βασιλευς επι αβεννηρ και ειπεν ει κατα τον θανατον ναβαλ αποθανειται αβεννηρ 34 αι χειρες σου ουκ εδεθησαν οι ποδες σου ουκ εν πεδαις ου προσηγαγεν ως ναβαλ ενωπιον υιων αδικιας επεσας και συνηχθη πας ο λαος του κλαυσαι αυτον 35 και ηλθεν πας ο λαος περιδειπνησαι τον δαυιδ αρτοις ετι ουσης ημερας και ωμοσεν δαυιδ λεγων ταδε ποιησαι μοι ο θεος και ταδε προσθει ητι εαν μη δυη ο ηλιος ου μη γευσωμαι αρτου η απο παντος

τινος 36 και εγνω πας ο λαος και ηρεσεν ενωπιον αυτων παντα οσα εποιησεν ο βασιλευς ενωπιον του λαου 37 και εγνω πας ο λαος και πας ισραηλ εν τη ημερα εκεινη οτι ουκ εγενετο παρα του βασιλεως θανατωσαι τον αβεννηρ υιον νηρ 38 και ειπεν ο βασιλευς προς τους παιδας αυτου ουκ οιδατε οτι ηγουμενος μεγας πεπτωκεν εν τη ημερα ταυτη εν τω ισραηλ 39 και οτι εγω ειμι σημερον συγγενης και καθεσταμενος υπο βασιλεως οι δε ανδρες ουτοι υιοι σαρουιας σκληροτεροι μου εισιν ανταποδω κυριος τω ποιουντι πονηρα κατα την κακιαν αυτου

Chapter 4

1 και ηκουσεν μεμφιβοσδε υιος σαουλ οτι τεθνηκεν αβεννηρ εν χειρων και εξελυθησαν αι χειρες αυτου και παντες οι ανδρες ισραηλ παρειδησαν 2 και δυο ανδρες ηγουμενοι συστρεμματων τω μεμφιβοσδε υιω σαουλ ονομα τω ενι βαανα και ονομα τω δευτερω ρηχαβ υιοι ρεμμων του βηρωθαιου εκ των υιων βενιαμιν οτι βηρωθ ελογιζετο τοις υιοις βενιαμιν 3 και απεδρασαν οι βηρωθαιοι εις γεθδαιμ και ησαν εκει παροικουντες εως της ημερας ταυτης 4 και τω ιωναθαν υιω σαουλ υιος πεπληγως τους ποδας υιος ετων πεντε ουτος εν τω ελθειν την αγγελιαν σαουλ και ιωναθαν του υιου αυτου εξ ιεζραελ και ηρεν αυτον η τιθηνος αυτου και εφυγεν και εγενετο εν τω σπευδειν αυτην και αναχωρειν και επεσεν και εχωλανθη και ονομα αυτω μεμφιβοσδε 5 και επορευθησαν υιοι ρεμμων του βηρωθαιου ρεχχα και βαανα και εισηλθον εν τω καυματι της ημερας εις οικον μεμφιβοσδε και αυτος εκαθευδεν εν τη κοιτη της μεσημβριας 6 και ιδου η θυρωρος του οικου εκαδαιρεν πυρους και ενυσταξεν και εκαθευδεν και ρεχχα και βαανα οι αδελφοι διελαθον 7 και εισηλθον εις τον οικον και μεμφιβοσδε εκαθευδεν επι της κλινης αυτου εν τω κοιτωνι αυτου και τυπτουσιν αυτον και θανατουσιν και αφαιρουσιν την κεφαλην αυτου και ελαβον την κεφαλην αυτου και απηλθον οδον την κατα δυσμας ολην την νυκτα 8 και ηνεγκαν την κεφαλην μεμφιβοσδε τω δαυιδ εις χειρων και ειπαν προς τον βασιλεα ιδου η κεφαλη μεμφιβοσδε υιου σαουλ του εχθρου σου ος εζητει την ψυχην σου και εδωκεν κυριος τω κυριω βασιλει εκδικησιν των εχθρων αυτου ως η ημερα αυτη εκ σαουλ του εχθρου σου και εκ του σπερματος αυτου 9 και απεκριθη δαυιδ τω ρεχχα και τω βαανα αδελφω αυτου υιοις ρεμμων του βηρωθαιου και ειπεν αυτοις ζη κυριος ος ελυτρωσατο την ψυχην μου εκ πασης θλιψεως 10 οτι ο απαγγειλας μοι οτι τεθνηκεν σαουλ και αυτος ην ως ευαγγελιζομενος ενωπιον μου και κατεσχον αυτον και απεκτεινα εν σεκελακ ω εδει με δουναι ευαγγελια 11 και νυν ανδρες πονηροι απεκταγκασιν ανδρα δικαιον εν τω οικω αυτου επι της κοιτης αυτου και νυν εκζητησω το αιμα αυτου εκ χειρος υμων και εξολεθρευσω υμας εκ της γης 12 και ενετειλατο δαυιδ τοις παιδαριοις αυτου και αποκτεννουσιν αυτους και κολοβουσιν τας χειρας αυτων

και τους ποδας αυτων και εκρεμασαν αυτους επι της κρηνης εν χειρων και την κεφαλην μεμφιβοσθε εθαψαν εν τω ταφω αβεννηρ υιου νηρ

Chapter 5

1 και παραγινονται πασαι αι φυλαι ισραηλ προς δαυιδ εις χειρων και ειπαν αυτω ιδου οστα σου και σαρκες σου ημεις 2 και εχδες και τριτην οντος σαουλ βασιλεως εφ' ημιν συ ησθα ο εξαγων και εισαγων τον ισραηλ και ειπεν κυριος προς σε συ ποιμανεις τον λαον μου τον ισραηλ και συ εσει εις ηγουμενον επι τον ισραηλ 3 και ερχονται παντες οι πρεσβυτεροι ισραηλ προς τον βασιλεα εις χειρων και διεθετο αυτοις ο βασιλευς δαυιδ διαδηκην εν χειρων ενωπιον κυριου και χριουσιν τον δαυιδ εις βασιλεα επι παντα ισραηλ 4 υιος τριακοντα ετων δαυιδ εν τω βασιλευσαι αυτον και τεσσαρακοντα ετη εβασιλευσεν 5 επτα ετη και εξ μηνας εβασιλευσεν εν χειρων επι τον ιουδαν και τριακοντα τρια ετη εβασιλευσεν επι παντα ισραηλ και ιουδαν εν ιερουσαλημ 6 και απηλθεν δαυιδ και οι ανδρες αυτου εις ιερουσαλημ προς τον ιεβουσαιον τον κατοικουντα την γην και ερρεθη τω δαυιδ ουκ εισελευσει ωδε οτι αντεστησαν οι τυφλοι και οι χωλοι λεγοντες οτι ουκ εισελευσεται δαυιδ ωδε 7 και κατελαβετο δαυιδ την περιοχην σιων αυτη η πολις του δαυιδ 8 και ειπεν δαυιδ τη ημερα εκεινη πας τυπτων ιεβουσαιον απτεσθω εν παραξιφιδι και τους χωλους και τους τυφλους και τους μισουντας την ψυχην δαυιδ δια τουτο ερουσιν τυφλοι και χωλοι ουκ εισελευσονται εις οικον κυριου 9 και εκαθισεν δαυιδ εν τη περιοχη και εκληθη αυτη η πολις δαυιδ και ωκοδομησεν την πολιν κυκλω απο της ακρας και τον οικον αυτου 10 και επορευετο δαυιδ πορευομενος και μεγαλυνομενος και κυριος παντοκρατωρ μετ' αυτου 11 και απεστειλεν χιραμ βασιλευς τυρου αγγελους προς δαυιδ και ξυλα κεδρινα και τεκτονας ξυλων και τεκτονας λιθων και ωκοδομησαν οικον τω δαυιδ 12 και εγνω δαυιδ οτι ητοιμασεν αυτον κυριος εις βασιλεα επι ισραηλ και οτι επηρθη η βασιλεια αυτου δια τον λαον αυτου ισραηλ 13 και ελαβεν δαυιδ ετι γυναικας και παλλακας εξ ιερουσαλημ μετα το ελθειν αυτον εκ χειρων και εγενοντο τω δαυιδ ετι υιοι και θυγατερες 14 και ταυτα τα ονοματα των γεννηθεντων αυτω εν ιερουσαλημ σαμμους και σωβαβ και ναθαν και σαλωμων 15 και εβεαρ και ελίσους και ναφεκ και ιεφιεζ 16 και ελισταμα και ελιδαε και ελιφαλαδ 16 σαμαε ιεσσιβαδ ναθαν γαλαμααν ιεβααρ θεησους ελφαλατ ναγεδ ναφεκ ιαναδα λεασαμυς βααλιμαδ ελιφαλαδ 17 και ηκουσαν αλλοφυλοι οτι κεχρισται δαυιδ βασιλευς επι ισραηλ και ανεβησαν παντες οι αλλοφυλοι ζητειν τον δαυιδ και ηκουσεν δαυιδ και κατεβη εις την περιοχην 18 και οι αλλοφυλοι παραγινονται και συνεπεσαν εις την κοιλαδα των τιτανων 19 και ηρωτησεν δαυιδ δια κυριου λεγων ει αναβω προς τους αλλοφυλους και παραδωσεις αυτους εις τας χειρας μου και ειπεν κυριος προς δαυιδ αναβαινε

οτι παραδιδους παραδωσω τους αλλοφυλους εις τας χειρας σου 20 και ηλθεν δαυιδ εκ των επανω διακοπων και εκοψεν τους αλλοφυλους εκει και ειπεν δαυιδ διεκοψεν κυριος τους εχθρους μου τους αλλοφυλους ενωπιον εμου ως διακοπεται υδατα δια τουτο εκληθη το ονομα του τοπου εκεινου επανω διακοπων 21 και καταλιμπανουσιν εκει τους θεους αυτων και ελαβουσιν αυτους δαυιδ και οι ανδρες οι μετ' αυτου 22 και προσεδεντο ετι αλλοφυλοι του αναβηναι και συνεπεσαν εν τη κοιλαδι των τιτανων 23 και επηρωτησεν δαυιδ δια κυριου και ειπεν κυριος ουκ αναβησει εις συναντησιν αυτων αποστρεφου απ' αυτων και παρεσει αυτοις πλησιον του κλαυθμωνος 24 και εσται εν τω ακουσαι σε την φωνην του συγκλεισμου του αλσους του κλαυθμωνος τοτε καταβησει προς αυτους οτι τοτε εξελευσεται κυριος εμπροσθεν σου κοπτειν εν τω πολεμω των αλλοφυλων 25 και εποιησεν δαυιδ καθως ενετειλατο αυτω κυριος και επαταξεν τους αλλοφυλους απο γαβων εως της γης γαζηρα

Chapter 6

1 και συνηγαγεν ετι δαυιδ παντα νεανιαν εξ ισραηλ ως εβδομηκοντα χιλιαδας 2 και ανεστη και επορευθη δαυιδ και πας ο λαος ο μετ' αυτου απο των αρχοντων ιουδα εν αναβασει του αναγαγειν εκειθεν την κιβωτον του θεου εφ' ην επεκληθη το ονομα κυριου των δυναμεων καθημενου επι των χερουβιν επ' αυτης 3 και επεβιβασεν την κιβωτον κυριου εφ' αμαξαν καινην και ηρεν αυτην εξ οικου αμιναδαβ του εν τω βουνω και οζα και οι αδελφοι αυτου υιοι αμιναδαβ ηγον την αμαξαν 4 συν τη κιβωτω και οι αδελφοι αυτου επορευοντο εμπροσθεν της κιβωτου 5 και δαυιδ και οι υιοι ισραηλ παιζοντες ενωπιον κυριου εν οργανοις ηρμουςμενοις εν ισχυι και εν ωδαις και εν κινυραις και εν ναβλαις και εν τυμπανοις και εν κυμβαλοις και εν αυλοις 6 και παραγινονται εως αλω νωδαβ και εξετεινεν οζα την χειρα αυτου επι την κιβωτον του θεου κατασχειν αυτην και εκρατησεν αυτην οτι περιεσπασεν αυτην ο μοσχος του κατασχειν αυτην 7 και εθυμωθη κυριος τω οζα και επαισεν αυτον εκει ο θεος και απεδανεν εκει παρα την κιβωτον του κυριου ενωπιον του θεου 8 και ηθυμησεν δαυιδ υπερ ου διεκοψεν κυριος διακοπην εν τω οζα και εκληθη ο τοπος εκεινος διακοπη οζα εως της ημερας ταυτης 9 και εφοβηθη δαυιδ τον κυριον εν τη ημερα εκεινη λεγων πως εισελευσεται προς με η κιβωτος κυριου 10 και ουκ εβουλετο δαυιδ του εκκλιναι προς αυτον την κιβωτον διαθηκης κυριου εις την πολιν δαυιδ και απεκλινεν αυτην δαυιδ εις οικον αβεδδαρα του γεθθαιου 11 και εκαθισεν η κιβωτος του κυριου εις οικον αβεδδαρα του γεθθαιου μηνας τρεις και ευλογησεν κυριος ολον τον οικον αβεδδαρα και παντα τα αυτου 12 και απηγγελη τω βασιλει δαυιδ λεγοντες ηυλογησεν κυριος τον οικον αβεδδαρα και παντα τα αυτου ενεκεν της κιβωτου του θεου και επορευθη δαυιδ

και ανηγαγεν την κιβωτον του κυριου εκ του οικου αβεδδαρα εις την πολιν δαυιδ εν ευφροσυνη 13 και ησαν μετ' αυτων αιροντες την κιβωτον επτα χοροι και θυμα μοσχος και αρνα 14 και δαυιδ ανεκρουετο εν οργανοις ηρμουςμενοις ενωπιον κυριου και ο δαυιδ ενδεδυκως στολην εξαλλον 15 και δαυιδ και πας ο οικος ισραηλ ανηγαγον την κιβωτον κυριου μετα κρουγης και μετα φωνης σαλπιγγος 16 και εγενετο της κιβωτου παραγινομενης εως πολεως δαυιδ και μελχολ η θυγατηρ σαουλ διεκυπτεν δια της θυριδος και ειδεν τον βασιλεα δαυιδ ορχουμενον και ανακρουομενον ενωπιον κυριου και εξουδενωσεν αυτον εν τη καρδια αυτης 17 και φερουσιν την κιβωτον του κυριου και ανεθηκαν αυτην εις τον τοπον αυτης εις μεσον της σκηνης ης επηξεν αυτη δαυιδ και ανηνεγκεν δαυιδ ολοκαυτωματα ενωπιον κυριου και ειρηνικας 18 και συνετελεσεν δαυιδ συναναφερων τας ολοκαυτωσεις και τας ειρηνικας και ευλογησεν τον λαον εν ονοματι κυριου των δυναμεων 19 και διεμερισεν παντι τω λαω εις πασαν την δυναμιν του ισραηλ απο δαν εως βηρσαβεε απο ανδρος εως γυναικος εκαστω κολλυριδα αρτου και εσχαριτην και λαγανον απο τηγανου και απηλθεν πας ο λαος εκαστος εις τον οικον αυτου 20 και επεστρεψεν δαυιδ ευλογησαι τον οικον αυτου και εξηλθεν μελχολ η θυγατηρ σαουλ εις απαντησιν δαυιδ και ευλογησεν αυτον και ειπεν τι δεδοξασται σημερον ο βασιλευς ισραηλ ος απεκαλυφθη σημερον εν οφθαλμοις παιδισκων των δουλων εαυτου καθως αποκαλυπτεται αποκαλυφθεις εις των ορχουμενων 21 και ειπεν δαυιδ προς μελχολ ενωπιον κυριου ορχησομαι ευλογητος κυριος ος εξελεξατο με υπερ τον πατερα σου και υπερ παντα τον οικον αυτου του καταστησαι με εις ηγουμενον επι τον λαον αυτου επι τον ισραηλ και παιξομαι και ορχησομαι ενωπιον κυριου 22 και αποκαλυφθησομαι ετι ουτως και εσομαι αχρειος εν οφθαλμοις σου και μετα των παιδισκων ων ειπας με δοξασθηναι 23 και τη μελχολ θυγατρι σαουλ ουκ εγενετο παιδιον εως της ημερας του αποθανειν αυτην

Chapter 7

1 και εγενετο οτε εκαδισεν ο βασιλευς εν τω οικω αυτου και κυριος κατεκληρονομησεν αυτον κυκλω απο παντων των εχθρων αυτου των κυκλω 2 και ειπεν ο βασιλευς προς ναθαν τον προφητην ιδου δη εγω κατοικω εν οικω κεδρινω και η κιβωτος του θεου καθηται εν μεσω της σκηνης 3 και ειπεν ναθαν προς τον βασιλεα παντα οσα αν εν τη καρδια σου βαδιζε και ποιει οτι κυριος μετα σου 4 και εγενετο τη νυκτι εκεινη και εγενετο ρημα κυριου προς ναθαν λεγων 5 πορευου και ειπον προς τον δουλον μου δαυιδ ταδε λεγει κυριος ου συ οικοδομησεις μοι οικον του κατοικησαι με 6 οτι ου κατωκηκα εν οικω αφ' ης ημερας ανηγαγον εξ αιγυπτου τους υιους ισραηλ εως της ημερας ταυτης και ημην εμπεριπατων εν καταλυματι και εν σκηνη 7 εν πασιν οις διηλθον εν παντι ισραηλ ει λαλων

ελάλησα προς μίαν φυλήν του ισραήλ ὡς ἐνετείλαμην ποιμαίνειν τὸν λαὸν μου
ισραήλ λέγων τί οὐκ οἰκοδομηκατέ μοι οἶκον κεδρίνον 8 καὶ νῦν ταδὲ ἐρεῖς
τῷ δούλῳ μου δαυὶδ ταδὲ λέγει κυριὸς παντοκράτωρ ἐλάβον σε ἐκ τῆς μανδράς
τῶν προβάτων τοῦ εἶναι σε εἰς ἡγουμένον ἐπὶ τὸν λαὸν μου ἐπὶ τὸν ισραήλ 9 καὶ
ἡμὴν μετὰ σοῦ ἐν πασὶν οἷς ἐπορεύου καὶ ἐξώλεθρεύσα πάντας τοὺς ἐχθροὺς σοῦ
ἀπὸ προσώπου σοῦ καὶ ἐποίησα σε ὀνομαστον κατὰ τὸ ὄνομα τῶν μεγάλων τῶν
ἐπὶ τῆς γῆς 10 καὶ θησομαι τοπὸν τῷ λαῷ μου τῷ ισραήλ καὶ καταφυτεύσω αὐτὸν
καὶ κατασκήνωσει καθ' ἑαυτὸν καὶ οὐ μεριμνήσει οὐκέτι καὶ οὐ προσθήσει υἱὸς
ἀδικίας τοῦ ταπεινώσαι αὐτὸν καθὼς ἀπ' ἀρχῆς 11 ἀπὸ τῶν ἡμερῶν ὧν ἐτάξα κρι-
τας ἐπὶ τὸν λαὸν μου ισραήλ καὶ ἀναπαύσω σε ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν σοῦ καὶ
ἀπαγγέλει σοι κυριὸς ὅτι οἶκον οἰκοδομήσεις αὐτῷ 12 καὶ ἔσται ἐὰν πληρωθῶσιν
αἱ ἡμέραι σοῦ καὶ κοιμηθῇ μετὰ τῶν πατέρων σοῦ καὶ ἀναστήσω τὸ σπέρμα
σοῦ μετὰ σε ὅς ἐσται ἐκ τῆς κοιλίας σοῦ καὶ ἐτοιμάσω τὴν βασιλείαν αὐτοῦ 13
αὐτὸς οἰκοδομήσει μοι οἶκον τῷ ὀνοματί μου καὶ ἀνορθώσω τὸν θρόνον αὐτοῦ
ἐὼς εἰς τὸν αἰῶνα 14 ἐγὼ ἐσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱὸν καὶ
ἐὰν ἔλθῃ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καὶ ἐλεγξῶ αὐτὸν ἐν ῥαβδῷ ἀνδρῶν καὶ ἐν ἀφαῖς υἱῶν
ἀνθρώπων 15 τὸ δὲ ἔλεος μου οὐκ ἀποστήσω ἀπ' αὐτοῦ καθὼς ἀπεστήσα ἀφ' ὧν
ἀπεστήσα ἐκ προσώπου μου 16 καὶ πιστῶθήσεται ὁ οἶκος αὐτοῦ καὶ ἡ βασιλεία
αὐτοῦ ἐὼς αἰῶνος ἐνώπιον ἐμοῦ καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ἔσται ἀνωρθωμένος εἰς τὸν
αἰῶνα 17 κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν ὁράσιν ταύτην
οὕτως ἐλάλησεν νᾶθαν πρὸς δαυὶδ 18 καὶ εἰσηλθὲν ὁ βασιλεὺς δαυὶδ καὶ ἐκα-
θίσεν ἐνώπιον κυρίου καὶ εἶπεν τίς εἰμι ἐγὼ κυριε μου κυριε καὶ τίς ὁ οἶκος μου
ὅτι ἡγαπήκας με ἐὼς τούτων 19 καὶ κατεσμικρυνθῇ μικρὸν ἐνώπιον σοῦ κυριε
μου κυριε καὶ ἐλάλησας ὑπὲρ τοῦ οἴκου τοῦ δούλου σοῦ εἰς μακρὰν οὗτος δὲ ὁ
νόμος τοῦ ἀνθρώπου κυριε μου κυριε 20 καὶ τί προσθήσει δαυὶδ ἐτι τοῦ λαλήσαι
πρὸς σε καὶ νῦν σὺ οἶδας τὸν δούλον σου κυριε μου κυριε 21 διὰ τὸν λόγον σου
πεποιήκας καὶ κατὰ τὴν καρδίαν σου ἐποίησας πᾶσαν τὴν μεγαλῶσυνήν ταύτην
γινώσκει τῷ δούλῳ σου 22 ἐνεκεν τοῦ μεγαλυναι σε κυριε μου κυριε ὅτι οὐκ ἔστιν
ὡς σὺ καὶ οὐκ ἔστιν θεὸς πλὴν σου ἐν πασὶν οἷς ἠκούσαμεν ἐν τοῖς ὣσιν ἡμῶν
23 καὶ τίς ὡς ὁ λαὸς σου ισραήλ ἐθνὸς ἄλλο ἐν τῇ γῇ ὡς ὠδηγήσεν αὐτὸν ὁ θεὸς
τοῦ λυτρώσασθαι αὐτῷ λαὸν τοῦ θεσθαι σε ὄνομα τοῦ ποιῆσαι μεγαλῶσυνήν καὶ
ἐπιφανείαν τοῦ ἐκβαλεῖν σε ἐκ προσώπου τοῦ λαοῦ σου οὐ ἐλυτρώσω σεαυτῷ ἐξ
αἰγύπτου ἐθνη καὶ σκηνώματα 24 καὶ ἡτοίμασας σεαυτῷ τὸν λαὸν σου ισραήλ
λαὸν ἐὼς αἰῶνος καὶ σὺ κυριε ἐγένου αὐτοῖς εἰς θεόν 25 καὶ νῦν κυριε μου κυριε
τὸ ῥῆμα ὁ ἐλάλησας περὶ τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ πιστώσον ἐὼς
αἰῶνος κυριε παντοκράτωρ θεὸς τοῦ ισραήλ καὶ νῦν καθὼς ἐλάλησας 26 μεγαλυν-
θῇ τὸ ὄνομα σου ἐὼς αἰῶνος 27 κυριε παντοκράτωρ θεὸς ισραήλ ἀπεκαλύψας
τὸ ὄτιον τοῦ δούλου σου λέγων οἶκον οἰκοδομήσω σοι διὰ τοῦτο εὐρεν ὁ δούλος

σου την καρδιαν εαυτου του προσευξασθαι προς σε την προσευχην ταυτην 28 και νυν κυριε μου κυριε συ ει ο θεος και οι λογοι σου εσονται αληθινοι και ελαλησας υπερ του δουλου σου τα αγαθα ταυτα 29 και νυν αρξαι και ευλογησον τον οικον του δουλου σου του ειναι εις τον αιωνα ενωπιον σου οτι συ ει κυριε μου κυριε ελαλησας και απο της ευλογιας σου ευλογηθησεται ο οικος του δουλου σου εις τον αιωνα

Chapter 8

1 και εγενετο μετα ταυτα και επαταξεν δαυιδ τους αλλοφυλους και ετροπωσατο αυτους και ελαβεν δαυιδ την αφωρισμενην εκ χειρος των αλλοφυλων 2 και επαταξεν δαυιδ την μωαβ και διεμετρησεν αυτους εν σχοινοις κοιμισας αυτους επι την γην και εγενετο τα δυο σχοινισματα του θανατωσαι και τα δυο σχοινισματα εζωγρησεν και εγενετο μωαβ τω δαυιδ εις δουλους φεροντας ξενια 3 και επαταξεν δαυιδ τον αδρααζαρ υιον ρααβ βασιλεα σουβα πορευομενου αυτου επιστησαι την χειρα αυτου επι τον ποταμον ευφρατην 4 και προκατελαβετο δαυιδ των αυτου χιλια αρματα και επτα χιλιαδας ιππεων και εικοσι χιλιαδας ανδρων πεζων και παρελυσεν δαυιδ παντα τα αρματα και υπελιπετο εξ αυτων εκατον αρματα 5 και παραγινεται συρια δαμασκου βοηθησαι τω αδρααζαρ βασιλει σουβα και επαταξεν δαυιδ εν τω συρω εικοσι δυο χιλιαδας ανδρων 6 και εθετο δαυιδ φρουραν εν συρια τη κατα δαμασκον και εγενετο ο συρος τω δαυιδ εις δουλους φεροντας ξενια και εσωσεν κυριος τον δαυιδ εν πασιν οις επορευετο 7 και ελαβεν δαυιδ τους χλιδωνας τους χρυσους οι ησαν επι των παιδων των αδρααζαρ βασιλεως σουβα και ηνεγκεν αυτα εις ιερουσαλημ και ελαβεν αυτα σουσακιμ βασιλευς αιγυπτου εν τω αναβηναι αυτον εις ιερουσαλημ εν ημεραις ροβοαμ υιου σολομωντος 8 και εκ της μασβακ εκ των εκλεκτων πολεων του αδρααζαρ ελαβεν ο βασιλευς δαυιδ χαλκον πολυν σφοδρα εν αυτω εποιησεν σαλωμων την θαλασσαν την χαλκην και τους στυλους και τους λουτηρας και παντα τα σκευη 9 και ηκουσεν θοου ο βασιλευς ημαθ οτι επαταξεν δαυιδ πασαν την δυναμιν αδρααζαρ 10 και απεστειλεν θοου ιεδδουραν τον υιον αυτου προς βασιλεα δαυιδ ερωτησαι αυτον τα εις ειρηνην και ευλογησαι αυτον υπερ ου επολεμησεν τον αδρααζαρ και επαταξεν αυτον οτι αντικειμενος ην τω αδρααζαρ και εν ταις χειρσιν αυτου ησαν σκευη αργυρα και σκευη χρυσα και σκευη χαλκα 11 και ταυτα ηγιασεν ο βασιλευς δαυιδ τω κυριω μετα του αργυριου και μετα του χρυσιου ου ηγιασεν εκ πασων των πολεων ων κατεδυναστευσεν 12 εκ της ιδουμαιας και εκ της γης μωαβ και εκ των υιων αμμων και εκ των αλλοφυλων και εξ αμαληκ και εκ των σκυλων αδρααζαρ υιου ρααβ βασιλεως σουβα 13 και εποιησεν δαυιδ ονομα και εν τω ανακαμπτειν αυτον επαταξεν την ιδουμαιαν εν γαιμελε εις οκτωκαιδεκα

χιλιαδας 14 και εθετο εν τη ιδουμια φρουραν εν παση τη ιδουμια και εγενοντο παντες οι ιδουμαιοι δουλοι τω βασιλει και εσωσεν κυριος τον δαυιδ εν πασιν οis επορευετο 15 και εβασιλευσεν δαυιδ επι ισραηλ και ην δαυιδ ποιων κριμα και δικαιοσυνην επι παντα τον λαον αυτου 16 και ιωαβ υιος σαρουιας επι της στρατιας και ιωσαφατ υιος αχια επι των υπομνηματων 17 και σαδδουκ υιος αχιτωβ και αχιμελεχ υιος αβιαδαρ ιερεις και ασα ο γραμματευσ 18 και βαναιας υιος ιωδαε συμβουλος και ο χελεθθι και ο φελεττι και υιοι δαυιδ αυλαρχαι ησαν

Chapter 9

1 και ειπεν δαυιδ ει εστιν ετι υπολελειμμενος τω οικω σαουλ και ποιησω μετ' αυτου ελεος ενεκεν ιωναθαν 2 και εκ του οικου σαουλ παις ην και ονομα αυτω σιβα και καλουσιν αυτον προς δαυιδ και ειπεν προς αυτον ο βασιλευς ει συ ει σιβα και ειπεν εγω δουλος σος 3 και ειπεν ο βασιλευς ει υπολελειπται εκ του οικου σαουλ ετι ανηρ και ποιησω μετ' αυτου ελεος θεου και ειπεν σιβα προς τον βασιλεα ετι εστιν υιος τω ιωναθαν πεπληγως τους ποδας 4 και ειπεν ο βασιλευς που ουτος και ειπεν σιβα προς τον βασιλεα ιδου εν οικω μαχιρ υιου αμιηλ εκ της λαδαβαρ 5 και απεστειλεν ο βασιλευς δαυιδ και ελαβεν αυτον εκ του οικου μαχιρ υιου αμιηλ εκ της λαδαβαρ 6 και παραγινεται μεμφιβοσδε υιος ιωναθαν υιου σαουλ προς τον βασιλεα δαυιδ και επεσεν επι προσωπον αυτου και προσεκυνησεν αυτω και ειπεν αυτω δαυιδ μεμφιβοσδε και ειπεν ιδου ο δουλος σου 7 και ειπεν αυτω δαυιδ μη φοβου οτι ποιων ποιησω μετα σου ελεος δια ιωναθαν τον πατερα σου και αποκαταστησω σοι παντα αγρον σαουλ πατρος του πατρος σου και συ φαγη αρτον επι της τραπεζης μου δια παντος 8 και προσεκυνησεν μεμφιβοσδε και ειπεν τις ειμι ο δουλος σου οτι επεβλεψας επι τον κυνα τον τεδνηκοτα τον ομοιον εμοι 9 και εκαλεσεν ο βασιλευς σιβα το παιδαριον σαουλ και ειπεν προς αυτον παντα οσα εστιν τω σαουλ και ολω τω οικω αυτου δεδωκα τω υιω του κυριου σου 10 και εργα αυτω την γην συ και οι υιοι σου και οι δουλοι σου και εισοιδεις τω υιω του κυριου σου αρτους και εδεται αυτους και μεμφιβοσδε υιος του κυριου σου φαγεται δια παντος αρτον επι της τραπεζης μου και τω σιβα ησαν πεντεκαιδεκα υιοι και εικοσι δουλοι 11 και ειπεν σιβα προς τον βασιλεα κατα παντα οσα εντεταλται ο κυριος μου ο βασιλευς τω δουλω αυτου ουτως ποιησει ο δουλος σου και μεμφιβοσδε ησδιεν επι της τραπεζης δαυιδ καθως εις των υιων του βασιλεως 12 και τω μεμφιβοσδε υιος μικρος και ονομα αυτω μιχα και πασα η κατοικησις του οικου σιβα δουλοι του μεμφιβοσδε 13 και μεμφιβοσδε κατωκει εν ιερουσαλημ οτι επι της τραπεζης του βασιλεως δια παντος ησδιεν και αυτος ην χωλος αμφοτεροις τοις ποσιν αυτου

Chapter 10

1 και εγενετο μετα ταυτα και απεδανεν βασιλευς υιων αμμων και εβασιλευσεν αννων υιος αυτου αντ' αυτου 2 και ειπεν δαυιδ ποιησω ελεος μετα αννων υιου νασ ον τροπον εποιησεν ο πατηρ αυτου μετ' εμου ελεος και απεστειλεν δαυιδ παρακαλεσαι αυτον εν χειρι των δουλων αυτου περι του πατρος αυτου και παρεγενοντο οι παιδες δαυιδ εις την γην υιων αμμων 3 και ειπον οι αρχοντες υιων αμμων προς αννων τον κυριον αυτων μη παρα το δοξαζειν δαυιδ τον πατερα σου ενωπιον σου οτι απεστειλεν σοι παρακαλουντας αλλ' ουχι οπως ερευνησωσιν την πολιν και κατασκοπησωσιν αυτην και του κατασκεψασθαι αυτην απεστειλεν δαυιδ τους παιδας αυτου προς σε 4 και ελαβεν αννων τους παιδας δαυιδ και εξυρησεν τους πωγωνας αυτων και απεκοψεν τους μανδυας αυτων εν τω ημισει εως των ισχιων αυτων και εξαπεστειλεν αυτους 5 και ανηγγειλαν τω δαυιδ υπερ των ανδρων και απεστειλεν εις απαντην αυτων οτι ησαν οι ανδρες ητιμασμενοι σφοδρα και ειπεν ο βασιλευς καδισατε εν ιεριχω εως του ανατειλαι τους πωγωνας υμων και επιστραφησεσθε 6 και ειδαν οι υιοι αμμων οτι κατησχυνησαν ο λαος δαυιδ και απεστειλαν οι υιοι αμμων και εμισθωσαντο την συριαν βαιθροωβ εικοσι χιλιαδας πεζων και τον βασιλεα μααχα χιλιους ανδρας και ιστωβ δωδεκα χιλιαδας ανδρων 7 και ηκουσεν δαυιδ και απεστειλεν τον ιωαβ και πασαν την δυναμιν τους δυνατους 8 και εξηλθαν οι υιοι αμμων και παρεταξαντο πολεμον παρα τη θυρα της πυλης και συρια σουβα και ρωβ και ιστωβ και μααχα μονοι εν αγρω 9 και ειδεν ιωαβ οτι εγενηθη προς αυτον αντιπροσωπον του πολεμου εκ του κατα προσωπον εξ εναντιας και εκ του οπισθεν και επελεξεν εκ παντων των νεανισκων ισραηλ και παρεταξαντο εξ εναντιας συριας 10 και το καταλοιπον του λαου εδωκεν εν χειρι αβεσσα του αδελφου αυτου και παρεταξαντο εξ εναντιας υιων αμμων 11 και ειπεν εαν κραταιωθη συρια υπερ εμε και εσεσθε μοι εις σωτηριαν και εαν υιοι αμμων κραταιωθωσιν υπερ σε και εσομεθα του σωσαι σε 12 ανδριζου και κραταιωθωμεν υπερ του λαου ημων και περι των πολεων του θεου ημων και κυριος ποιησει το αγαθον εν οφθαλμοις αυτου 13 και προσηλθεν ιωαβ και ο λαος αυτου μετ' αυτου εις πολεμον προς συριαν και εφυγαν απο προσωπου αυτου 14 και οι υιοι αμμων ειδαν οτι εφυγεν συρια και εφυγαν απο προσωπου αβεσσα και εισηλθαν εις την πολιν και ανεστρεψεν ιωαβ απο των υιων αμμων και παρεγενοντο εις ιερουσαλημ 15 και ειδεν συρια οτι επταισεν εμπροσθεν ισραηλ και συνηχθησαν επι το αυτο 16 και απεστειλεν αδρααζαρ και συνηγαγεν την συριαν την εκ του περαν του ποταμου χαλαμακ και παρεγενοντο αιλαμ και σωβακ αρχων της δυναμεως αδρααζαρ εμπροσθεν αυτων 17 και ανηγγελη τω δαυιδ και συνηγαγεν τον παντα ισραηλ και διεβη τον ιορδανην και παρεγενοντο εις αιλαμ και παρεταξατο συρια απεναντι δαυιδ και επολεμησαν μετ' αυτου 18 και

εφυγεν συρια απο προσωπου ισραηλ και ανειλεν δαυιδ εκ της συριας επτακοσια αρματα και τεσσαρακοντα χιλιαδας ιππεων και τον σωβακ τον αρχοντα της δυναμεως αυτου επαταξεν και απεθανεν εκει 19 και ειδαν παντες οι βασιλεις οι δουλοι αδρααζαρ οτι επταισαν εμπροσθεν ισραηλ και ηυτομολησαν μετα ισραηλ και εδουλευσαν αυτοις και εφοβηθη συρια του σωσαι ετι τους υιους αμμων

Chapter 11

1 και εγενετο επιστρεψαντος του ενιαυτου εις τον καιρον της εξοδιας των βασιλεων και απεστειλεν δαυιδ τον ιωαβ και τους παιδας αυτου μετ' αυτου και τον παντα ισραηλ και διεφθειραν τους υιους αμμων και διεκαθισαν επι ραββαδ και δαυιδ εκαθισεν εν ιερουσαλημ 2 και εγενετο προς εσπεραν και ανεστη δαυιδ απο της κοιτης αυτου και περιεπατει επι του δωματος του οικου του βασιλεως και ειδεν γυναικα λουομενην απο του δωματος και η γυνη καλη τω ειδει σφοδρα 3 και απεστειλεν δαυιδ και εξητησεν την γυναικα και ειπεν ουχι αυτη βηρσαβее θυγατηρ ελιαβ γυνη ουριου του χετταιου 4 και απεστειλεν δαυιδ αγγελους και ελαβεν αυτην και εισηλθεν προς αυτον και εκοιμηθη μετ' αυτης και αυτη αγιαζομενη απο ακαθαρσιας αυτης και απεστρεψεν εις τον οικον αυτης 5 και εν γαστρι ελαβεν η γυνη και αποστείλασα απηγγειλεν τω δαυιδ και ειπεν εγω ειμι εν γαστρι εχω 6 και απεστειλεν δαυιδ προς ιωαβ λεγων αποστείλον προς με τον ουριαν τον χετταιον και απεστειλεν ιωαβ τον ουριαν προς δαυιδ 7 και παραγινεται ουριας και εισηλθεν προς αυτον και επηρωτησεν δαυιδ εις ειρηνην ιωαβ και εις ειρηνην του λαου και εις ειρηνην του πολεμου 8 και ειπεν δαυιδ τω ουρια καταβηθι εις τον οικον σου και νιψαι τους ποδας σου και εξηλθεν ουριας εξ οικου του βασιλεως και εξηλθεν οπισω αυτου αρσις του βασιλεως 9 και εκοιμηθη ουριας παρα τη θυρα του βασιλεως μετα των δουλων του κυριου αυτου και ου κατεβη εις τον οικον αυτου 10 και ανηγγειλαν τω δαυιδ λεγοντες οτι ου κατεβη ουριας εις τον οικον αυτου και ειπεν δαυιδ προς ουριαν ουχι εξ οδου συ ερχη τι οτι ου κατεβης εις τον οικον σου 11 και ειπεν ουριας προς δαυιδ η κιβωτος και ισραηλ και ιουδας κατοικουσιν εν σκηναις και ο κυριος μου ιωαβ και οι δουλοι του κυριου μου επι προσωπον του αγρου παρεμβαλλουσιν και εγω εισελευσομαι εις τον οικον μου φαγειν και πιειν και κοιμηθηναι μετα της γυναικος μου πως ζη η ψυχη σου ει ποιησω το ρημα τουτο 12 και ειπεν δαυιδ προς ουριαν καθισον ενταυθα και γε σημερον και αυριον εξαποστελω σε και εκαθισεν ουριας εν ιερουσαλημ εν τη ημερα εκεινη και τη επαυριον 13 και εκαλεσεν αυτον δαυιδ και εφαγεν ενωπιον αυτου και επιεν και εμεδυσεν αυτον και εξηλθεν εσπερας του κοιμηθηναι επι της κοιτης αυτου μετα των δουλων του κυριου αυτου και εις τον οικον αυτου ου κατεβη 14 και εγενετο πρωι και εγραψεν δαυιδ βιβλιον προς ιωαβ

και απεστειλεν εν χειρι ουριου 15 και εγραψεν εν τω βιβλιω λεγων εισαγαγε τον ουριαν εξ εναντιας του πολεμου του κραταιου και αποστραφησεσθε απο οπισθεν αυτου και πληγησεται και αποθανειται 16 και εγενηθη εν τω φυλασσειν ιωαβ επι την πολιν και εθηκεν τον ουριαν εις τον τοπον ου ηδει οτι ανδρες δυναμεως εκει 17 και εξηλθον οι ανδρες της πολεως και επολεμουν μετα ιωαβ και επεσαν εκ του λαου εκ των δουλων δαυιδ και απεθανεν και γε ουριας ο χετταιος 18 και απεστειλεν ιωαβ και απηγγειλεν τω βασιλει παντας τους λογους του πολεμου 19 και ενετειλατο τω αγγελω λεγων εν τω συντελεσαι σε παντας τους λογους του πολεμου λαλησαι προς τον βασιλεα 20 και εσται εαν αναβη ο θυμος του βασιλεως και ειπη σοι τι οτι ηγγισατε προς την πολιν πολεμησαι ουκ ηδειτε οτι τοξευσουσιν απανωθεν του τειχους 21 τις επαταξεν τον αβιμελεχ υιον ιεροβααλ ουχι γυνη ερριψεν επ' αυτον κλασμα μυλου επανωθεν του τειχους και απεθανεν εν θαμασι ινα τι προσηγαγετε προς το τειχος και ερεις και γε ουριας ο δουλος σου ο χετταιος απεθανεν 22 και επορευθη ο αγγελος ιωαβ προς τον βασιλεα εις ιερουσαλημ και παρεγενετο και απηγγειλεν τω δαυιδ παντα οσα απηγγειλεν αυτω ιωαβ παντα τα ρηματα του πολεμου και εθυμωθη δαυιδ προς ιωαβ και ειπεν προς τον αγγελον ινα τι προσηγαγετε προς την πολιν του πολεμησαι ουκ ηδειτε οτι πληγησεσθε απο του τειχους τις επαταξεν τον αβιμελεχ υιον ιεροβααλ ουχι γυνη ερριψεν επ' αυτον κλασμα μυλου απο του τειχους και απεθανεν εν θαμασι ινα τι προσηγαγετε προς το τειχος 23 και ειπεν ο αγγελος προς δαυιδ οτι εκραταιωσαν εφ' ημας οι ανδρες και εξηλθαν εφ' ημας εις τον αγρον και εγενηθημεν επ' αυτους εως της θυρας της πυλης 24 και ετοξευσαν οι τοξευοντες προς τους παιδας σου απανωθεν του τειχους και απεθαναν των παιδων του βασιλεως και γε ο δουλος σου ουριας ο χετταιος απεθανεν 25 και ειπεν δαυιδ προς τον αγγελον ταδε ερεις προς ιωαβ μη πονηρον εστω εν οφθαλμοις σου το ρημα τουτο οτι ποτε μεν ουτως και ποτε ουτως φαγεται η μαχαιρα κραταιωσον τον πολεμον σου προς την πολιν και κατασπασον αυτην και κραταιωσον αυτον 26 και ηκουσεν η γυνη ουριου οτι απεθανεν ουριας ο ανηρ αυτης και εκοψατο τον ανδρα αυτης 27 και διηλθεν το πενθος και απεστειλεν δαυιδ και συνηγαγεν αυτην εις τον οικον αυτου και εγενηθη αυτω εις γυναικα και ετεκεν αυτω υιον και πονηρον εφανη το ρημα ο εποιησεν δαυιδ εν οφθαλμοις κυριου

Chapter 12

1 και απεστειλεν κυριος τον ναθαν τον προφητην προς δαυιδ και εισηλθεν προς αυτον και ειπεν αυτω δυο ησαν ανδρες εν πολει μια εις πλουσιος και εις πενης 2 και τω πλουσιω ην ποιμνια και βουκολια πολλα σφοδρα 3 και τω πενητι ουδεν αλλ' η αμνας μια μικρα ην εκτησατο και περιεποιησατο και εξεδρεψεν αυτην και

ηδρυνθη μετ' αυτου και μετα των υιων αυτου επι το αυτο εκ του αρτου αυτου ησθιεν και εκ του ποτηριου αυτου επινεν και εν τω κολπω αυτου εκαθευδεν και ην αυτω ως θυγατηρ 4 και ηλθεν παροδος τω ανδρι τω πλουσιω και εφεισατο λαβειν εκ των ποιμνιων αυτου και εκ των βουκολιων αυτου του ποιησαι τω ξενω οδοιπορω ελθοντι προς αυτον και ελαβεν την αμναδα του πενητος και εποιησεν αυτην τω ανδρι τω ελθοντι προς αυτον 5 και εθυμωθη οργη δαυιδ σφοδρα τω ανδρι και ειπεν δαυιδ προς ναθαν ζη κυριος οτι υιος θανατου ο ανηρ ο ποιησας τουτο 6 και την αμναδα αποτεισει επταπλασιανα ανθ' ων οτι εποιησεν το ρημα τουτο και περι ου ουκ εφεισατο 7 και ειπεν ναθαν προς δαυιδ συ ει ο ανηρ ο ποιησας τουτο ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ εγω ειμι εχριστα σε εις βασιλεια επι ισραηλ και εγω ειμι ερρυσαμην σε εκ χειρος σαουλ 8 και εδωκα σοι τον οικον του κυριου σου και τας γυναικας του κυριου σου εν τω κολπω σου και εδωκα σοι τον οικον ισραηλ και ιουδα και ει μικρον εστιν προσθησω σοι κατα ταυτα 9 τι οτι εφαυλισας τον λογον κυριου του ποιησαι το πονηρον εν οφθαλμοις αυτου τον ουριαν τον χετταιον επαταξας εν ρομφαια και την γυναικα αυτου ελαβες σεαυτω εις γυναικα και αυτον απεκτεινας εν ρομφαια υιων αμμων 10 και νυν ουκ αποστησεται ρομφαια εκ του οικου σου εως αιωνος ανθ' ων οτι εξουδενωσας με και ελαβες την γυναικα του ουριου του χετταιου του ειναι σοι εις γυναικα 11 ταδε λεγει κυριος ιδου εγω εξεγειρω επι σε κακα εκ του οικου σου και λημψομαι τας γυναικας σου κατ' οφθαλμους σου και δωσω τω πλησιον σου και κοιμηθησεται μετα των γυναικων σου εναντιον του ηλιου τουτου 12 οτι συ εποιησας κρυβη καγω ποιησω το ρημα τουτο εναντιον παντος ισραηλ και απεναντι τουτου του ηλιου 13 και ειπεν δαυιδ τω ναθαν ημαρτηκα τω κυριω και ειπεν ναθαν προς δαυιδ και κυριος παρεβιβασεν το αμαρτημα σου ου μη αποθανης 14 πλην οτι παρωξυνων παρωξυνας τους εχθρους κυριου εν τω ρηματι τουτω και γε ο υιος σου ο τεχθεις σοι θανατω αποθανειται 15 και απηλθεν ναθαν εις τον οικον αυτου και εδραυσεν κυριος το παιδιον ο ετεκεν η γυνη ουριου τω δαυιδ και ηρρωστησεν 16 και εξητησεν δαυιδ τον θεον περι του παιδαριου και ενηστευσεν δαυιδ νηστειαν και εισηλθεν και ηυλισθη εν σακκω επι της γης 17 και ανεστησαν επ' αυτον οι πρεσβυτεροι του οικου αυτου του εγειραι αυτον απο της γης και ουκ ηδελησεν και ου συνεφαγεν αυτοις αρτον 18 και εγενετο εν τη ημερα τη εβδομη και απεθανε το παιδαριον και εφοβηθησαν οι δουλοι δαυιδ αναγγειλαι αυτω οτι τεθνηκεν το παιδαριον οτι ειπαν ιδου εν τω ετι το παιδαριον ζην ελαλησαμεν προς αυτον και ουκ εισηκουσεν της φωνης ημων και πως ειπωμεν προς αυτον οτι τεθνηκεν το παιδαριον και ποιησει κακα 19 και συνηκεν δαυιδ οτι οι παιδες αυτου ψιθυριζουσιν και ενοησεν δαυιδ οτι τεθνηκεν το παιδαριον και ειπεν δαυιδ προς τους παιδας αυτου ει τεθνηκεν το παιδαριον και ειπαν τεθνηκεν 20 και ανεστη δαυιδ εκ της γης και ελουσατο και ηλειψατο και ηλλαξεν τα ιματια αυτου και εισηλθεν

εις τον οικον του θεου και προσεκυνησεν αυτω και εισηλθεν εις τον οικον αυτου και ητησεν αρτον φαγειν και παρεθηκαν αυτω αρτον και εφαγεν 21 και ειπαν οι παιδες αυτου προς αυτον τι το ρημα τουτο ο εποιησας ενεκα του παιδαριου ετι ζωντος ενηστευες και εκλαιες και ηγρυπνεις και ηνικα απεθανεν το παιδαριον ανεστης και εφαγες αρτον και πεπωκας 22 και ειπεν δαυιδ εν τω το παιδαριον ετι ζην ενηστευσα και εκλαυσα οτι ειπα τις οιδεν ει ελεησει με κυριος και ζησεται το παιδαριον 23 και νυν τεθνηκεν ινα τι τουτο εγω νηστευω μη δυνησομαι επιστρεψαι αυτο ετι εγω πορευσομαι προς αυτον και αυτος ουκ αναστρεψει προς με 24 και παρεκαλεσεν δαυιδ βηρσαβεε την γυναικα αυτου και εισηλθεν προς αυτην και εκοιμηθη μετ' αυτης και συνελαβεν και ετεκεν υιον και εκαλεσεν το ονομα αυτου σαλωμων και κυριος ηγαπησεν αυτον 25 και απεστειλεν εν χειρι ναθαν του προφητου και εκαλεσεν το ονομα αυτου ιδεδι ενεκεν κυριου 26 και επολεμησεν ιωαβ εν ραββαδ υιων αμμων και κατελαβεν την πολιν της βασιλειας 27 και απεστειλεν ιωαβ αγγελους προς δαυιδ και ειπεν επολεμησα εν ραββαδ και κατελαβομην την πολιν των υδατων 28 και νυν συναγαγε το καταλοιπον του λαου και παρεμβαλε επι την πολιν και προκαταλαβου αυτην ινα μη προκαταλαβωμαι εγω την πολιν και κληθη το ονομα μου επ' αυτην 29 και συνηγαγεν δαυιδ παντα τον λαον και επορευθη εις ραββαδ και επολεμησεν εν αυτη και κατελαβετο αυτην 30 και ελαβεν τον στεφανον μελχολ του βασιλεως αυτων απο της κεφαλης αυτου και ο σταθμος αυτου ταλαντον χρυσιου και λιθου τιμιου και ην επι της κεφαλης δαυιδ και σκυλα της πολεως εξηνεγκεν πολλα σφοδρα 31 και τον λαον τον οντα εν αυτη εξηγαγεν και εδηκεν εν τω πριονι και εν τοις τριβολοις τοις σιδηροις και διηγαγεν αυτους δια του πλινθειου και ουτως εποίησεν πασαις ταις πολεσιν υιων αμμων και επεστρεψεν δαυιδ και πας ο λαος εις ιερουσαλημ

Chapter 13

1 και εγεννηθη μετα ταυτα και τω αβεσσαλωμ υιω δαυιδ αδελφη καλη τω ειδει σφοδρα και ονομα αυτη θημαρ και ηγαπησεν αυτην αμνων υιος δαυιδ 2 και εδλιβετο αμνων ωστε αρρωστειν δια θημαρ την αδελφην αυτου οτι παρθενος ην αυτη και υπερογκον εν οφθαλμοις αμνων του ποιησαι τι αυτη 3 και ην τω αμνων εταιρος και ονομα αυτω ιωναδαβ υιος σαμαα του αδελφου δαυιδ και ιωναδαβ ανηρ σοφος σφοδρα 4 και ειπεν αυτω τι σοι οτι συ ουτως ασθενης υιε του βασιλεως το πρωι πρωι ουκ απαγγελεις μοι και ειπεν αυτω αμνων θημαρ την αδελφην αβεσσαλωμ του αδελφου μου εγω αγαπω 5 και ειπεν αυτω ιωναδαβ κοιμηθητι επι της κοιτης σου και μαλακισθητι και εισελευσεται ο πατηρ σου του ιδειν σε και ερεις προς αυτον ελθετω δη θημαρ η αδελφη μου και ψωμισατω με και ποιησατω κατ' οφθαλμους μου βρωμα οπως ιδω και φαγω εκ των χειρων

αυτης 6 και κοιμηθη αμνων και ηρρωστησεν και εισηλθεν ο βασιλευς ιδειν αυτον και ειπεν αμνων προς τον βασιλεα ελθετω δη θημαρ η αδελφη μου προς με και κολλυρισατω εν οφθαλμοις μου δυο κολλυριδας και φαγομαι εκ της χειρος αυτης 7 και απεστειλεν δαυιδ προς θημαρ εις τον οικον λεγων πορευθητι δη εις τον οικον αμνων του αδελφου σου και ποιησον αυτω βρωμα 8 και επορευθη θημαρ εις τον οικον αμνων αδελφου αυτης και αυτος κοιμωμενος και ελαβεν το σταις και εφυρασεν και εκολλυρισεν κατ' οφθαλμους αυτου και ηψησεν τας κολλυριδας 9 και ελαβεν το τηγανον και κατεκενωσεν ενωπιον αυτου και ουκ ηδελησεν φαγειν και ειπεν αμνων εξαγαγετε παντα ανδρα επανωθεν μου και εξαγαγον παντα ανδρα απο επανωθεν αυτου 10 και ειπεν αμνων προς θημαρ εισενεγκε το βρωμα εις το ταμειον και φαγομαι εκ της χειρος σου και ελαβεν θημαρ τας κολλυριδας ας εποιησεν και εισηνεγκεν τω αμνων αδελφω αυτης εις τον κοιτωνα 11 και προσηγαγεν αυτω του φαγειν και επελαβετο αυτης και ειπεν αυτη δευρο κοιμηθητι μετ' εμου αδελφη μου 12 και ειπεν αυτω μη αδελφε μου μη ταπεινωσης με διοτι ου ποιηθησεται ουτως εν ισραηλ μη ποιησης την αφροσυνην ταυτην 13 και εγω που αποισω το ονειδος μου και συ εση ως εις των αφρονων εν ισραηλ και νυν λαλησον δη προς τον βασιλεα οτι ου μη κωλυση με απο σου 14 και ουκ ηδελησεν αμνων του ακουσαι της φωνης αυτης και εκραταιωσεν υπερ αυτην και εταπεινωσεν αυτην και κοιμηθη μετ' αυτης 15 και εμισεσεν αυτην αμνων μισος μεγα σφοδρα οτι μεγα το μισος ο εμισεσεν αυτην υπερ την αγαπην ην ηγαπησεν αυτην και ειπεν αυτη αμνων αναστηθι και πορευου 16 και ειπεν αυτω θημαρ μη αδελφε οτι μεγαλη η κακια η εσχατη υπερ την πρωτην ην εποιησας μετ' εμου του εξαποστειλαι με και ουκ ηδελησεν αμνων ακουσαι της φωνης αυτης 17 και εκαλεσεν το παιδαριον αυτου τον προεστηκοτα του οικου αυτου και ειπεν αυτω εξαποστειλате δη ταυτην απ' εμου εξω και αποκλεισον την θυραν οπισω αυτης 18 και επ' αυτης ην χιτων καρπωτος οτι ουτως ενεδιδυσκοντο αι θυγατρες του βασιλεως αι παρθενoi τους επενδυτας αυτων και εξαγαγεν αυτην ο λειτουργος αυτου εξω και απεκλεισεν την θυραν οπισω αυτης 19 και ελαβεν θημαρ σποδον και επεθηκεν επι την κεφαλην αυτης και τον χιωνα τον καρπωτον τον επ' αυτης διερρηξεν και επεθηκεν τας χειρας αυτης επι την κεφαλην αυτης και επορευθη πορευομενη και κραζουσα 20 και ειπεν προς αυτην αβεσσαλωμ ο αδελφος αυτης μη αμνων ο αδελφος σου εγενετο μετα σου και νυν αδελφη μου κωφευσον οτι αδελφος σου εστιν μη θης την καρδιαν σου του λαλησαι εις το ρημα τουτο και εκαθισεν θημαρ χηρευουσα εν οικω αβεσσαλωμ του αδελφου αυτης 21 και ηκουσεν ο βασιλευς δαυιδ παντας τους λογους τουτους και εδυμωθη σφοδρα και ουκ ελυπησεν το πνευμα αμνων του υιου αυτου οτι ηγαπα αυτον οτι πρωτοτοκος αυτου ην 22 και ουκ ελαλησεν αβεσσαλωμ μετα αμνων απο πονηρου εως αγαθου οτι εμισε αβεσσαλωμ τον αμνων επι λογου ου εταπεινωσεν θημαρ την αδελφην

αυτου 23 και εγενετο εις διετηριδα ημερων και ησαν χειροντες τω αβεσσαλωμ εν βελασωρ τη εχομενα εφραιμ και εκαλεσεν αβεσσαλωμ παντας τους υιους του βασιλεως 24 και ηλθεν αβεσσαλωμ προς τον βασιλεα και ειπεν ιδου δη χειρουσιν τω δουλω σου πορευθητω δη ο βασιλευς και οι παιδες αυτου μετα του δουλου σου 25 και ειπεν ο βασιλευς προς αβεσσαλωμ μη δη υιε μου μη πορευθωμεν παντες ημεις και ου μη καταβαρυνθωμεν επι σε και εβιασατο αυτον και ουκ ηδελησεν του πορευθηναι και ευλογησεν αυτον 26 και ειπεν αβεσσαλωμ και ει μη πορευθητω δη μεθ' ημων αμνων ο αδελφος μου και ειπεν αυτω ο βασιλευς ινα τι πορευθη μετα σου 27 και εβιασατο αυτον αβεσσαλωμ και απεστειλεν μετ' αυτου τον αμνων και παντας τους υιους του βασιλεως και εποιησεν αβεσσαλωμ ποτον κατα τον ποτον του βασιλεως 28 και ενετειλατο αβεσσαλωμ τοις παιδαριοις αυτου λεγων ιδετε ως αν αγαθυνθη η καρδια αμνων εν τω οινω και ειπω προς υμας παταξατε τον αμνων και θανατωσατε αυτον μη φοβηθητε οτι ουχι εγω ειμι εντελλομαι υμιν ανδριζεσθε και γινεσθε εις υιους δυναμεως 29 και εποιησαν τα παιδαρια αβεσσαλωμ τω αμνων καθα ενετειλατο αυτοις αβεσσαλωμ και ανεστησαν παντες οι υιοι του βασιλεως και επεκαδισαν ανηρ επι την ημιονον αυτου και εφυγαν 30 και εγενετο αυτων οντων εν τη οδω και η ακοη ηλθεν προς δαυιδ λεγων επαταξεν αβεσσαλωμ παντας τους υιους του βασιλεως και ου κατελειφθη εξ αυτων ουδε εις 31 και ανεστη ο βασιλευς και διερρηξεν τα ιματια αυτου και εκοιμηθη επι την γην και παντες οι παιδες αυτου οι περιεστωτες αυτω διερρηξαν τα ιματια αυτων 32 και απεκριθη ιωναδαβ υιος σαμαα αδελφου δαυιδ και ειπεν μη ειπατω ο κυριος μου ο βασιλευς οτι παντα τα παιδαρια τους υιους του βασιλεως εθανατωσεν οτι αμνων μονωτατος απεδθανεν οτι επι στοματος αβεσσαλωμ ην κειμενος απο της ημερας ης εταπεινωσεν θημαρ την αδελφην αυτου 33 και νυν μη θεσθω ο κυριος μου ο βασιλευς επι την καρδιαν αυτου ρημα λεγων παντες οι υιοι του βασιλεως απεδθαναν οτι αλλ' η αμνων μονωτατος απεδθανεν 34 και απεδρα αβεσσαλωμ και ηρεν το παιδαριον ο σκοπος τους οφθαλμους αυτου και ειδεν και ιδου λαος πολυς πορευομενος εν τη οδω οπισθεν αυτου εκ πλευρας του ορους εν τη καταβασει και παρεγενετο ο σκοπος και απηγγειλεν τω βασιλει και ειπεν ανδρας εωρακα εκ της οδου της ωρωνην εκ μερους του ορους 35 και ειπεν ιωναδαβ προς τον βασιλεα ιδου οι υιοι του βασιλεως παρεισιν κατα τον λογον του δουλου σου ουτως εγενετο 36 και εγενετο ηνικα συνετελεσεν λαλων και ιδου οι υιοι του βασιλεως ηλθαν και επηραν την φωνην αυτων και εκλαυσαν και γε ο βασιλευς και παντες οι παιδες αυτου εκλαυσαν κλαυθμον μεγαν σφοδρα 37 και αβεσσαλωμ εφυγεν και επορευθη προς θολμαι υιον εμιουδ βασιλεα γεδσουρ εις γην μαχαδ και επενδησεν ο βασιλευς δαυιδ επι τον υιον αυτου πασας τας ημερας 38 και αβεσσαλωμ απεδρα και επορευθη εις γεδσουρ και ην εκει ετη τρια 39 και εκοπασεν το πνευμα του βασιλεως του εξελθειν οπισω αβεσσαλωμ οτι παρεκληθη επι αμνων οτι απεδθανεν

Chapter 14

1 και εγνω ιωαβ υιος σαρουιας οτι η καρδια του βασιλεως επι αβεσσαλωμ 2 και απεστειλεν ιωαβ εις θεκωε και ελαβεν εκειθεν γυναικα σοφην και ειπεν προς αυτην πενθησον δη και ενδυσαι ιματια πενδικα και μη αλειψη ελαιον και εση ως γυνη πενθουσα επι τεθνηκοτι τουτο ημερας πολλας 3 και ελευση προς τον βασιλεα και λαλησεις προς αυτον κατα το ρημα τουτο και εθηκεν ιωαβ τους λογους εν τω στοματι αυτης 4 και εισηλθεν η γυνη η θεκωιτις προς τον βασιλεα και επεσεν επι προσωπον αυτης εις την γην και προσεκυνησεν αυτω και ειπεν σωσον βασιλευ σωσον 5 και ειπεν προς αυτην ο βασιλευς τι εστιν σοι η δε ειπεν και μαλα γυνη χηρα εγω ειμι και απεθανεν ο ανηρ μου 6 και γε τη δουλῃ σου δυο υιοι και εμαχεσαντο αμφοτεροι εν τω αγρω και ουκ ην ο εξαιρουμενος ανα μεσον αυτων και επαισεν ο εις τον αδελφον αυτου και εθανατωσεν αυτον 7 και ιδου επανεστη ολη η πατρια προς την δουλῃν σου και ειπαν δος τον παισαντα τον αδελφον αυτου και θανατωσομεν αυτον αντι της ψυχης του αδελφου αυτου ου απεκτεινεν και εξαρουμεν και γε τον κληρονομον υμων και σβεσουσιν τον ανδρακα μου τον καταλειφθεντα ωστε μη θεσθαι τω ανδρι μου καταλειμμα και ονομα επι προσωπου της γης 8 και ειπεν ο βασιλευς υγιαίνουσα βαδιζε εις τον οικον σου καγω εντελουμαι περι σου 9 και ειπεν η γυνη η θεκωιτις προς τον βασιλεα επ' εμε κυριε μου βασιλευ η ανομια και επι τον οικον του πατρος μου και ο βασιλευς και ο θρονος αυτου αθως 10 και ειπεν ο βασιλευς τις ο λαλων προς σε και αξεις αυτον προς εμε και ου προσθησει ετι αψασθαι αυτου 11 και ειπεν μνημονευσατω δη ο βασιλευς τον κυριον θεον αυτου πληθυνθῆναι αγχιστεα του αιματος του διαφθειραι και ου μη εξαρωσιν τον υιον μου και ειπεν ζη κυριος ει πεσειται απο της τριχος του υιου σου επι την γην 12 και ειπεν η γυνη λαλησατω δη η δουλῃ σου προς τον κυριον μου τον βασιλεα ρημα και ειπεν λαλησον 13 και ειπεν η γυνη ινα τι ελογισω τοιουτο επι λαον θεου η εκ στοματος του βασιλεως ο λογος ουτος ως πλημμελεια του μη επιστρεψαι τον βασιλεα τον εξωσμενον αυτου 14 οτι θανατω αποθανουμεθα και ωσπερ το υδωρ το καταφερομενον επι της γης ο ου συναχθησεται και λημψεται ο θεος ψυχην και λογιζομενος του εξωσαι απ' αυτου εξωσμενον 15 και νυν ο ηλθον λαλησαι προς τον βασιλεα τον κυριον μου το ρημα τουτο οτι οψεται με ο λαος και ερει η δουλῃ σου λαλησατω δη προς τον βασιλεα ει πως ποιησει ο βασιλευς το ρημα της δουλῃς αυτου 16 οτι ακουσει ο βασιλευς ρυσασθαι την δουλῃν αυτου εκ χειρος του ανδρος του ζητουντος εξαραι με και τον υιον μου απο κληρονομιας θεου 17 και ειπεν η γυνη ειη δη ο λογος του κυριου μου του βασιλεως εις θυσιαν οτι καθως αγγελος θεου ουτως ο κυριος μου ο βασιλευς του ακουειν το αγαθον και το πονηρον και κυριος ο θεος σου εσται μετα σου 18 και απεκριθη ο βασιλευς και ειπεν προς την γυναικα μη δη κρυψης

απ' εμου ρημα ο εγω επερωτω σε και ειπεν η γυνη λαλησατω δη ο κυριος μου ο βασιλευς 19 και ειπεν ο βασιλευς μη η χειρ ιωαβ εν παντι τουτω μετα σου και ειπεν η γυνη τω βασιλει ζη η ψυχη σου κυριε μου βασιλευ ει εστιν εις τα δεξια η εις τα αριστερα εκ παντων ων ελαλησεν ο κυριος μου ο βασιλευς οτι ο δουλος σου ιωαβ αυτος ενετειλατο μοι και αυτος εθετο εν τω στοματι της δουλης σου παντας τους λογους τουτους 20 ενεκεν του περιελθειν το προσωπον του ρηματος τουτου εποιησεν ο δουλος σου ιωαβ τον λογον τουτον και ο κυριος μου σοφος καθως σοφια αγγελου του θεου του γνωναι παντα τα εν τη γη 21 και ειπεν ο βασιλευς προς ιωαβ ιδου δη εποιησα σοι κατα τον λογον σου τουτον πορευου επιστρεψον το παιδαριον τον αβεσσαλωμ 22 και επεσεν ιωαβ επι προσωπον αυτου επι την γην και προσεκυνησεν και ευλογησεν τον βασιλεα και ειπεν ιωαβ σημερον εγνω ο δουλος σου οτι ευρον χαριν εν οφθαλμοις σου κυριε μου βασιλευ οτι εποιησεν ο κυριος μου ο βασιλευς τον λογον του δουλου αυτου 23 και ανεστη ιωαβ και επορευθη εις γεδσουρ και ηγαγεν τον αβεσσαλωμ εις ιερουσαλημ 24 και ειπεν ο βασιλευς αποστραφητω εις τον οικον αυτου και το προσωπον μου μη βλεπετω και απεστρεψεν αβεσσαλωμ εις τον οικον αυτου και το προσωπον του βασιλεως ουκ ειδεν 25 και ως αβεσσαλωμ ουκ ην ανηρ εν παντι ισραηλ αινετος σφοδρα απο ιχνους ποδος αυτου και εως κορυφης αυτου ουκ ην εν αυτω μωμος 26 και εν τω κειρεσθαι αυτον την κεφαλην αυτου και εγενετο απ' αρχης ημερων εις ημερας ως αν εκειρετο οτι κατεβαρυνετο επ' αυτον και χειρομενος αυτην εστησεν την τριχα της κεφαλης αυτου διακοσιους σικλους εν τω σικλω τω βασιλικω 27 και ετεχθησαν τω αβεσσαλωμ τρεις υιοι και θυγατηρ μια και ονομα αυτη θημαρ αυτη ην γυνη καλη σφοδρα και γινεται γυνη τω ροβοαμ υιω σαλωμων και τικτει αυτω τον αβια 28 και εκαδισεν αβεσσαλωμ εν ιερουσαλημ δυο ετη ημερων και το προσωπον του βασιλεως ουκ ειδεν 29 και απεστειλεν αβεσσαλωμ προς ιωαβ του αποστειλαι αυτον προς τον βασιλεα και ουκ ηθελησεν ελθειν προς αυτον και απεστειλεν εκ δευτερου προς αυτον και ουκ ηθελησεν παραγενεσθαι 30 και ειπεν αβεσσαλωμ προς τους παιδας αυτου ιδετε η μερις εν αγρω του ιωαβ εχομενα μου και αυτω κριθαι εκει πορευεσθε και εμπρησατε αυτην εν πυρι και ενεπρησαν αυτας οι παιδες αβεσσαλωμ και παραγινονται οι δουλοι ιωαβ προς αυτον διερρηχοτες τα ιματια αυτων και ειπαν ενεπυρισαν οι δουλοι αβεσσαλωμ την μεριδα εν πυρι 31 και ανεστη ιωαβ και ηλθεν προς αβεσσαλωμ εις τον οικον και ειπεν προς αυτον ινα τι οι παιδες σου ενεπυρισαν την μεριδα την εμην εν πυρι 32 και ειπεν αβεσσαλωμ προς ιωαβ ιδου απεστειλα προς σε λεγων ηκε ωδε και αποστελω σε προς τον βασιλεα λεγων ινα τι ηλθον εκ γεδσουρ αγαθον μοι ην του ετι ειναι με εκει και νυν ιδου το προσωπον του βασιλεως ουκ ειδον ει δε εστιν εν εμοι αδικια και θανατωσον με 33 και εισηλθεν ιωαβ προς τον βασιλεα και απηγγειλεν αυτω και εκαλεσεν τον αβεσσαλωμ και εισηλθεν προς τον βασιλεα και προσεκυνησεν

αὐτῷ καὶ ἐπεσεν ἐπὶ προσώπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν κατὰ προσώπον τοῦ βασιλεως καὶ κατεφίλησεν ὁ βασιλεὺς τὸν ἀβεσσαλὼμ

Chapter 15

1 καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐποίησεν ἐαυτῷ ἀβεσσαλὼμ ἄρματα καὶ ἵππους καὶ πεντήκοντα ἀνδρας παρατρεχεῖν ἐμπροσθεν αὐτοῦ 2 καὶ ὠρδρῖσεν ἀβεσσαλὼμ καὶ ἑστῇ ἀνα χεῖρα τῆς ὁδοῦ τῆς πυλῆς καὶ ἐγένετο πᾶς ἀνὴρ ὃ ἐγένετο κρίσις ἦλθεν πρὸς τὸν βασιλεᾶ εἰς κρίσιν καὶ ἐβοήσεν πρὸς αὐτὸν ἀβεσσαλὼμ καὶ ἔλεγεν αὐτῷ ἐκ ποίας πολεως σὺ εἶ καὶ εἶπεν ὁ ἀνὴρ ἐκ μίας φυλῶν ἰσραὴλ ὁ δούλος σου 3 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ἀβεσσαλὼμ ἰδοὺ οἱ λόγοι σου ἀγαθοὶ καὶ εὐκόλοὶ καὶ ἀκουῶν οὐκ ἔστιν σοὶ παρὰ τοῦ βασιλεως 4 καὶ εἶπεν ἀβεσσαλὼμ τίς με καταστήσει κρίτην ἐν τῇ γῇ καὶ ἐπ' ἐμε ἐλευσεται πᾶς ἀνὴρ ὃ εἰάν ἡ ἀντιλογία καὶ κρίσις καὶ δικαιοσύνη αὐτοῦ 5 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίζειν ἀνδρὰ τοῦ προσκυνῆσαι αὐτῷ καὶ ἐξέτεινεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἐπελαμβάνετο αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτὸν 6 καὶ ἐποίησεν ἀβεσσαλὼμ κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο παντὶ ἰσραὴλ τοῖς παραγινόμενοις εἰς κρίσιν πρὸς τὸν βασιλεᾶ καὶ ἰδιοποιεῖτο ἀβεσσαλὼμ τὴν καρδίαν ἀνδρῶν ἰσραὴλ 7 καὶ ἐγένετο ἀπὸ τέλους τεσσαράκοντα ἐτῶν καὶ εἶπεν ἀβεσσαλὼμ πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ πορευσομαι δὴ καὶ ἀποτείσω τὰς εὐχὰς μου ἃς ἠύξαμην τῷ κυρίῳ ἐν χεβρὼν 8 ὅτι εὐχὴν ἠύξατο ὁ δούλος σου ἐν τῷ οἰκεῖν με ἐν γεδσοῦρ ἐν συρία λέγων εἰάν ἐπιστρέφων ἐπιστρέψῃ με κύριος εἰς ἱερουσαλὴμ καὶ λατρεύσω τῷ κυρίῳ 9 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς βαδίζε εἰς εἰρηνὴν καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη εἰς χεβρὼν 10 καὶ ἀπεστείλεν ἀβεσσαλὼμ κατασκοποὺς ἐν πάσαις φυλαῖς ἰσραὴλ λέγων ἐν τῷ ἀκουσαὶ ὑμᾶς τὴν φωνὴν τῆς κερατίνης καὶ ἐρεῖτε βεβασιλευκὲν βασιλεὺς ἀβεσσαλὼμ ἐν χεβρὼν 11 καὶ μετὰ ἀβεσσαλὼμ ἐπορεύθησαν διακοσιοὶ ἀνδρες ἐξ ἱερουσαλὴμ κλητοὶ καὶ πορευόμενοι τῇ ἀπλοτητί αὐτῶν καὶ οὐκ ἐγνώσαν πᾶν ῥῆμα 12 καὶ ἀπεστείλεν ἀβεσσαλὼμ καὶ ἐκάλεσεν τὸν ἀχιτοφελ τὸν γέλμωναιον τὸν συμβούλον δαυὶδ ἐκ τῆς πολεως αὐτοῦ ἐκ γῶλα ἐν τῷ θυσιαῶν αὐτὸν καὶ ἐγένετο συστρεμμά ἰσχυρὸν καὶ ὁ λαὸς πορευόμενος καὶ πολὺς μετὰ ἀβεσσαλὼμ 13 καὶ παρεγένετο ὁ ἀπαγγέλλων πρὸς δαυὶδ λέγων ἐγενήθη ἡ καρδία ἀνδρῶν ἰσραὴλ ὀπίσω ἀβεσσαλὼμ 14 καὶ εἶπεν δαυὶδ πᾶσιν τοῖς παισὶν αὐτοῦ τοῖς μετ' αὐτοῦ τοῖς ἐν ἱερουσαλὴμ ἀναστήτε καὶ φυγόμεν ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν σωτηρία ἀπὸ προσώπου ἀβεσσαλὼμ ταχυνάτε τοῦ πορευθῆναι ἵνα μὴ ταχυνῇ καὶ καταλάβῃ ἡμᾶς καὶ ἐξώσῃ ἐφ' ἡμᾶς τὴν κακίαν καὶ παταξῇ τὴν πόλιν στοματὶ μαχαίρης 15 καὶ εἶπον οἱ παῖδες τοῦ βασιλεως πρὸς τὸν βασιλεᾶ κατὰ πάντα ὅσα αἰρεῖται ὁ κύριος ἡμῶν ὁ βασιλεὺς ἰδοὺ οἱ παῖδες σου 16 καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ τοῖς ποσὶν αὐτῶν καὶ ἀφῆκεν ὁ βασιλεὺς δεκά γυναικὰς τῶν παλλακῶν αὐτοῦ φυλάσσειν τὸν οἶκον 17 καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ

πεζή και εστήσαν εν οικῳ τῷ μακρῶν 18 και παντες οι παιδες αυτου ανα χειρα αυτου παρηγον και πας ο χεττι και πας ο φελεθι και εστήσαν επι της ελαιας εν τη ερημῳ και πας ο λαος παρεπορευετο εχόμενος αυτου και παντες οι περι αυτον και παντες οι αδροι και παντες οι μαχηται εξακοσιοι ανδρες και παρησαν επι χειρα αυτου και πας ο χερεθι και πας ο φελεθι και παντες οι γεθδαιοι εξακοσιοι ανδρες οι ἐλθοντες τοις ποσιν αυτων εκ γεθ πορευόμενοι επι προσωπον του βασιλεως 19 και ειπεν ο βασιλευς προς εθθι τον γεθδαιον ινα τι πορευη και συ μεθ' ἡμῶν επιστρεφε και οικει μετα του βασιλεως οτι ξενος ει συ και οτι μετωκηκας συ εκ του τοπου σου 20 ει εχθες παραγεγονας και σημερον κινησω σε μεθ' ἡμῶν και γε μεταναστησεις τον τοπον σου εχθες η εξελευσις σου και σημερον μετακινήσω σε μεθ' ἡμῶν του πορευθηναι και εγω πορευσομαι ου αν εγω πορευθῶ επιστρεφου και επιστρεψον τους αδελφους σου μετα σου και κυριος ποιησει μετα σου ελεος και αληθειαν 21 και απεκριθη εθθι τῷ βασιλει και ειπεν ζη κυριος και ζη ο κυριος μου ο βασιλευς οτι εις τον τοπον ου εαν η ο κυριος μου και εαν εις θανατον και εαν εις ζῶην οτι εκει εσται ο δουλος σου 22 και ειπεν ο βασιλευς προς εθθι δευρο και διαβαινε μετ' εμου και παρηλθεν εθθι ο γεθδαιος και παντες οι παιδες αυτου και πας ο οχλος ο μετ' αυτου 23 και πασα η γη εκλαιεν φωνη μεγαλη και πας ο λαος παρεπορευοντο εν τῷ χειμαρρῳ κεδρων και ο βασιλευς διεβη τον χειμαρρουν κεδρων και πας ο λαος και ο βασιλευς παρεπορευοντο επι προσωπον οδου την ερημον 24 και ιδου και γε σαδωκ και παντες οι λευιται μετ' αυτου αιροντες την κιβωτον διαδηκης κυριου απο βαιδαρ και εστήσαν την κιβωτον του θεου και ανεβη αβιαθαρ εως επαυσατο πας ο λαος παρελθειν εκ της πολεως 25 και ειπεν ο βασιλευς τῷ σαδωκ αποστρεψον την κιβωτον του θεου εις την πολιν εαν ευρω χαριν εν οφθαλμοις κυριου και επιστρεψει με και δειξει μοι αυτην και την ευπρεπειαν αυτης 26 και εαν ειπη ουτως ουκ ἠθέληκα εν σοι ιδου εγω ειμι ποιειτῶ μοι κατα το αγαθον εν οφθαλμοις αυτου 27 και ειπεν ο βασιλευς τῷ σαδωκ τῷ ιερει ιδετε συ επιστρεφεις εις την πολιν εν ειρηνῃ και αχιμαας ο υιος σου και ιωναθαν ο υιος αβιαθαρ οι δυο υιοι υμων μεθ' υμων 28 ιδετε εγω ειμι στρατευομαι εν αραβῳ της ερημου εως του ἐλθειν ρημα παρ' υμων του απαγγειλαι μοι 29 και απεστρεψεν σαδωκ και αβιαθαρ την κιβωτον εις ιερουσαλημ και εκαθισεν εκει 30 και δαυιδ ανεβαινεν εν τη αναβασει των ελαιων αναβαινων και κλαιων και την κεφαλὴν επικεκαλυμμενος και αυτος επορευετο ανυποδετος και πας ο λαος ο μετ' αυτου επεκαλυψεν ανηρ την κεφαλὴν αυτου και ανεβαινον αναβαινοντες και κλαιοντες 31 και ανηγγελη δαυιδ λεγοντες και αχιτοφελ εν τοις συστρεφομενοις μετα αβεσσαλωμ και ειπεν δαυιδ διασκεδασον δη την βουλην αχιτοφελ κυριε ο θεος μου 32 και ην δαυιδ ερχόμενος εως του ροως ου προσεκυνησεν εκει τῷ θεῳ και ιδου εις απαντην αυτῷ χουσι ο αρχι εταιρος δαυιδ διερρηχως τον χιτωνα αυτου και γη επι της κεφαλῆς αυτου 33 και ειπεν

αὐτῷ δαυὶδ εἰάν μεν διαβῆς μετ' ἐμοῦ καὶ ἐσὴ ἐπ' ἐμὲ εἰς βασταγμὰ 34 καὶ εἰάν εἰς τὴν πόλιν ἐπιστρέψῃς καὶ ἔρῃς τῷ ἀβεσσάλωμ διεληλυθᾶσιν οἱ ἀδελφοὶ σου καὶ ὁ βασιλεὺς κατοπισθὲν μοι διεληλυθὲν ὁ πατήρ σου καὶ νῦν παῖς σου εἰμι βασιλεὺς εἰσὸν με ζῆσαι παῖς τοῦ πατρὸς σου ἡμῖν τότε καὶ ἀρτίως καὶ νῦν ἐγὼ δούλος σός καὶ διασκεδάσεις μοι τὴν βούλην ἀχιτοφελ 35 καὶ ἰδοὺ μετὰ σου ἐκεῖ σάδωκ καὶ ἀβιάδαρ οἱ ἱερεῖς καὶ ἐστὶ πάν ρῆμα ὁ εἰάν ἀκουσῇς ἐξ οἴκου τοῦ βασιλεως καὶ ἀναγγέλῃς τῷ σάδωκ καὶ τῷ ἀβιάδαρ τοῖς ἱερεῦσιν 36 ἰδοὺ ἐκεῖ μετ' αὐτῶν δύο υἱοὶ αὐτῶν ἀχιμαὰς υἱὸς τῷ σάδωκ καὶ ἰωνάθαν υἱὸς τῷ ἀβιάδαρ καὶ ἀποστέλλετε ἐν χειρὶ αὐτῶν πρὸς με πάν ρῆμα ὁ εἰάν ἀκουσῇτε 37 καὶ εἰσηλθὲν χουσί ὁ ἐταῖρος δαυὶδ εἰς τὴν πόλιν καὶ ἀβεσσάλωμ εἰσεπορεύετο εἰς ἱερουσαλὴμ

Chapter 16

1 καὶ δαυὶδ παρήλθεν βραχὺ τι ἀπο τῆς ῥωῆς καὶ ἰδοὺ σίβα τὸ παιδαριὸν μεμφιβόσδε εἰς ἀπαντήν αὐτοῦ καὶ ζευγὸς ὄνων ἐπισεσαγμένων καὶ ἐπ' αὐτοῖς διακοσιοὶ ἄρτοι καὶ ἑκατὸν σταφίδες καὶ ἑκατὸν φοινῖκες καὶ νεβέλ οἶνου 2 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς σίβα τι ταῦτα σοὶ καὶ εἶπεν σίβα τὰ ὑποζυγία τῇ οἰκίᾳ τοῦ βασιλεως τοῦ ἐπικαθῆσθαι καὶ οἱ ἄρτοι καὶ οἱ φοινῖκες εἰς βρώσιν τοῖς παιδαριοῖς καὶ ὁ οἶνος πίνειν τοῖς ἐκλελυμένοις ἐν τῇ ἐρήμῳ 3 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς καὶ ποῦ ὁ υἱὸς τοῦ κυρίου σου καὶ εἶπεν σίβα πρὸς τὸν βασιλεα ἰδοὺ καθῆται ἐν ἱερουσαλὴμ ὅτι εἶπεν σημερον ἐπιστρέψουσιν μοι ὁ οἶκος ἰσραὴλ τὴν βασιλείαν τοῦ πατρὸς μου 4 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ σίβα ἰδοὺ σοὶ πάντα ὅσα ἐστὶν τῷ μεμφιβόσδε καὶ εἶπεν σίβα προσκυνήσας εὐροίμῃ χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου κυριε μου βασιλεὺς 5 καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς δαυὶδ εἰς βαουρίμ καὶ ἰδοὺ ἐκεῖθεν ἀνὴρ ἐξεπορεύετο ἐκ συγγενείας οἴκου σαουλ καὶ ὄνομα αὐτῷ σεμει+ υἱὸς γῆρα ἐξῆλθεν ἐκπορευόμενος καὶ καταρώμενος 6 καὶ λιθαζὼν ἐν λίθοις τὸν δαυὶδ καὶ πάντας τοὺς παῖδας τοῦ βασιλεως δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἦν καὶ πάντες οἱ δυνατοὶ ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ ἐνωπύων τοῦ βασιλεως 7 καὶ οὕτως ἐλέγεν σεμει+ ἐν τῷ καταρασθαι αὐτὸν ἐξελθε ἐξελθε ἀνὴρ αἱμάτων καὶ ἀνὴρ ὁ παρανομὸς 8 ἐπεστρέψεν ἐπὶ σὲ κύριος πάντα τὰ αἱμᾶτα τοῦ οἴκου σαουλ ὅτι ἐβασίλευσας ἀντ' αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν κύριος τὴν βασιλείαν ἐν χειρὶ ἀβεσσάλωμ τοῦ υἱοῦ σου καὶ ἰδοὺ σύ ἐν τῇ κακίᾳ σου ὅτι ἀνὴρ αἱμάτων σύ 9 καὶ εἶπεν ἀβεσσα υἱὸς σαρουίας πρὸς τὸν βασιλεα ἵνα τι καταράται ὁ κύων ὁ τεθνηκώς οὗτος τὸν κύριον μου τὸν βασιλεα διαβήσομαι δὴ καὶ ἀφελὼ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ 10 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τί ἐμοὶ καὶ ὑμῖν υἱοὶ σαρουίας ἀφετε αὐτὸν καὶ οὕτως καταρασθῶ ὅτι κύριος εἶπεν αὐτῷ καταρασθαι τὸν δαυὶδ καὶ τις ἔρει ὥς τί ἐποίησας οὕτως 11 καὶ εἶπεν δαυὶδ πρὸς ἀβεσσα καὶ πρὸς πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ ἰδοὺ ὁ υἱὸς μου ὁ ἐξελθὼν ἐκ τῆς κοιλίας μου ζῆτει τὴν ψυχὴν μου καὶ προσετι νῦν ὁ υἱὸς τοῦ ἱεμὶνι ἀφετε αὐτὸν καταρασθαι ὅτι εἶπεν αὐτῷ κύριος

12 εἰ πῶς ἴδοι κύριος ἐν τῇ ταπεινώσει μου καὶ ἐπιστρέψει μοι ἀγαθὰ ἀντὶ τῆς
καταράς αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ 13 καὶ ἐπορεύθη δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐν
τῇ ὁδῷ καὶ σέμει+ ἐπορεύετο ἐκ πλευρᾶς τοῦ ὄρους ἐχόμενα αὐτοῦ πορευόμενος
καὶ καταρῶμενος καὶ λιθαζὼν ἐν λίθοις ἐκ πλαγίων αὐτοῦ καὶ τῷ χοι+ πασσῶν
14 καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐκλελυμένοι καὶ ἀνεψύξαν ἐκεῖ
15 καὶ ἀβεσσαλὼμ καὶ πᾶς ἄνθρωπος ἰσραὴλ εἰσηλθὼν εἰς ἱερουσαλὴμ καὶ ἀχιτοφὲλ
μετ' αὐτοῦ 16 καὶ ἐγενήθη ἡνικά ἦλθεν χουσι ὁ ἀρχὶ ἐταῖρος δαυὶδ πρὸς ἀβεσσαλ-
ὼμ καὶ εἶπεν χουσι πρὸς ἀβεσσαλὼμ ζήτησεν ὁ βασιλεὺς 17 καὶ εἶπεν ἀβεσσαλὼμ
πρὸς χουσι τοῦτο τὸ ἐλεός σου μετὰ τοῦ ἐταίρου σου ἵνα τί οὐκ ἀπηλθες μετὰ
τοῦ ἐταίρου σου 18 καὶ εἶπεν χουσι πρὸς ἀβεσσαλὼμ οὐχὶ ἀλλὰ κατοπισθὲν οὐ
ἐξελέξατο κύριος καὶ ὁ λαὸς οὗτος καὶ πᾶς ἄνθρωπος ἰσραὴλ αὐτῷ ἐσομαι καὶ μετ'
αὐτοῦ καθήσομαι 19 καὶ τὸ δεύτερον τίνι ἐγὼ δουλεύσω οὐχὶ ἐνώπιον τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ καθάπερ ἐδουλεύσα ἐνώπιον τοῦ πατρὸς σου οὕτως ἐσομαι ἐνώπιον σου
20 καὶ εἶπεν ἀβεσσαλὼμ πρὸς ἀχιτοφὲλ φέρετε ἑαυτοῖς βουλήν τι ποιήσωμεν 21
καὶ εἶπεν ἀχιτοφὲλ πρὸς ἀβεσσαλὼμ εἰσελθε πρὸς τὰς παλλακὰς τοῦ πατρὸς σου
αὐτὸς κατελίπεν φυλάσσειν τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ ἀκούσεται πᾶς ἰσραὴλ ὅτι κατή-
σχυνας τὸν πατέρα σου καὶ ἐνισχύουσιν αἱ χεῖρες πάντων τῶν μετὰ σου 22 καὶ
ἐπῆξαν τὴν σκηνὴν τῷ ἀβεσσαλὼμ ἐπὶ τὸ δῶμα καὶ εἰσηλθὼν ἀβεσσαλὼμ πρὸς
τὰς παλλακὰς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ κατ' ὀφθαλμούς πάντος ἰσραὴλ 23 καὶ ἡ βουλή
ἀχιτοφὲλ ἣν ἐβούλευσατο ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρῶταις ὃν τρόπον ἐπερωτήσῃ ἐν
λόγῳ τοῦ θεοῦ οὕτως πάσα ἡ βουλή τοῦ ἀχιτοφὲλ καὶ γὰρ τῷ δαυὶδ καὶ γὰρ τῷ
ἀβεσσαλὼμ

Chapter 17

1 καὶ εἶπεν ἀχιτοφὲλ πρὸς ἀβεσσαλὼμ ἐπιλέξω δὴ ἐμαυτῷ δώδεκα χιλιάδας ἀνδρ-
ῶν καὶ ἀναστήσομαι καὶ καταδιώξω ὀπίσω δαυὶδ τὴν νύκτα 2 καὶ ἐπελευσόμεαι ἐπ'
αὐτόν καὶ αὐτὸς κοπιῶν καὶ ἐκλελυμένος χερσὶν καὶ ἐκστήσω αὐτόν καὶ φευξέται
πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ καὶ παταξῶ τὸν βασιλεῖα μόνωτατον 3 καὶ ἐπιστρέψω παν-
τὰ τὸν λαὸν πρὸς σὲ ὃν τρόπον ἐπιστρέφει ἡ νύμφη πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς πλὴν
ψυχῆν ἐνός ἀνδρὸς σὺ ζητεῖς καὶ παντὶ τῷ λαῷ ἐστὶ εἰρήνη 4 καὶ εὐθὺς ὁ λόγος
ἐν ὀφθαλμοῖς ἀβεσσαλὼμ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς πάντων τῶν πρεσβυτέρων ἰσραὴλ 5
καὶ εἶπεν ἀβεσσαλὼμ καλέσατε δὴ καὶ γὰρ τὸν χουσι τὸν ἀραχὶ καὶ ἀκούσωμεν τί
ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ καὶ γὰρ αὐτοῦ 6 καὶ εἰσηλθὼν χουσι πρὸς ἀβεσσαλὼμ καὶ
εἶπεν ἀβεσσαλὼμ πρὸς αὐτόν λεγὼν κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐλάλησεν ἀχιτοφὲλ εἰ
ποιήσωμεν κατὰ τὸν λόγον αὐτοῦ εἰ δὲ μὴ σὺ λαλήσῃς 7 καὶ εἶπεν χουσι πρὸς
ἀβεσσαλὼμ οὐκ ἀγαθὴ αὕτη ἡ βουλή ἣν ἐβούλευσατο ἀχιτοφὲλ τὸ ἀπαξ τοῦτο
8 καὶ εἶπεν χουσι σὺ οἶδας τὸν πατέρα σου καὶ τοὺς ἀνδρας αὐτοῦ ὅτι δυνατοὶ

είσιν σφοδρά και καταπικροί τη ψυχῇ αὐτῶν ὡς ἀρκὸς ἡτεκνωμένη ἐν ἀγρῷ και ὡς υἱ τραχεία ἐν τῷ πεδίῳ και ὁ πατήρ σου ἀνὴρ πολεμιστῆς και οὐ μὴ καταλύσῃ τὸν λαόν 9 ἰδοὺ γὰρ αὐτὸς νῦν κεκρυπταὶ ἐν ἐνὶ τῶν βουνῶν ἢ ἐν ἐνὶ τῶν τοπῶν και ἐστὶ ἐν τῷ ἐπιπέσειν αὐτοῖς ἐν ἀρχῇ και ἀκουσῇ ὁ ἀκούων και εἰπῇ ἐγενήθη θρᾶνσις ἐν τῷ λαῷ τῷ ὀπίσω ἀβεσσαλὼμ 10 και γέ αὐτὸς υἱὸς δυναμῆος οὐ ἡ καρδία καθὼς ἡ καρδία τοῦ λεόντος τηχομένη τακῆσεται ὅτι οἶδεν πᾶς ἰσραὴλ ὅτι δυνατὸς ὁ πατήρ σου και υἱοὶ δυναμῆος οἱ μετ' αὐτοῦ 11 ὅτι οὕτως συμβουλευὼν ἐγὼ συνεβουλευσα και συναγομῆνος συναχθήσεται ἐπὶ σε πᾶς ἰσραὴλ ἀπὸ δαν και εἰς βηρσαβέε ὡς ἡ ἀμμος ἡ ἐπὶ τῆς θαλάσσης εἰς πλῆθος και τὸ πρόσωπον σου πορευομένον ἐν μέσῳ αὐτῶν 12 και ἤξομεν πρὸς αὐτὸν εἰς ἐνὰ τῶν τοπῶν οὐ εἰς εὐρῶμεν αὐτὸν ἐκεῖ και παρεμβαλοῦμεν ἐπ' αὐτὸν ὡς πίπτει ἡ δροσὸς ἐπὶ τὴν γῆν και οὐκ ὑπολείψομεθα ἐν αὐτῷ και τοῖς ἀνδράσιν τοῖς μετ' αὐτοῦ και γέ ἐνὰ 13 και εἰς πόλιν συναχθῇ και λημψεται πᾶς ἰσραὴλ πρὸς τὴν πόλιν ἐκείνην σχοινία και συρούμεν αὐτήν εἰς τὸν χεῖμαρρουν ὅπως μὴ καταλειφθῇ ἐκεῖ μηδὲ λίθος 14 και εἶπεν ἀβεσσαλὼμ και πᾶς ἀνὴρ ἰσραὴλ ἀγαθὴ ἡ βουλή χουσί τοῦ ἀραχὶ ὑπὲρ τὴν βουλήν ἀχιτοφὲλ και κύριος ἐνετείλατο διασκεδάσαι τὴν βουλήν ἀχιτοφὲλ τὴν ἀγαθὴν ὅπως ἀν' ἐπαγαγῇ κύριος ἐπὶ ἀβεσσαλὼμ τὰ κακά παντὰ 15 και εἶπεν χουσί ὁ τοῦ ἀραχὶ πρὸς σαδὼκ και ἀβιαθὰρ τοὺς ἱερεῖς οὕτως και οὕτως συνεβουλευσεν ἀχιτοφὲλ τῷ ἀβεσσαλὼμ και τοῖς πρεσβυτεροῖς ἰσραὴλ και οὕτως και οὕτως συνεβουλευσα ἐγὼ 16 και νῦν ἀποστείλατε ταχύ και ἀναγγείλατε τῷ δαυὶδ λέγοντες μὴ αὐλισθῇς τὴν νύκτα ἐν ἀραβῶθ τῆς ἐρήμου και γέ διαβαίνων σπεύσον μήποτε καταπῇ τὸν βασιλεῖα και παντὰ τὸν λαόν τὸν μετ' αὐτοῦ 17 και ἰωνάθαν και ἀχιμαὰς εἰστήκεισαν ἐν τῇ πηγῇ ῥωγὴλ και ἐπορευθῇ ἡ παιδισκὴ και ἀνηγγείλῃ αὐτοῖς και αὐτοὶ πορεύονται και ἀναγγέλλουσιν τῷ βασιλεὶ δαυὶδ ὅτι οὐκ ἐδύναντο οφθῆναι τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν 18 και εἶδεν αὐτοὺς παιδαρίον και ἀπηγγείλῃ τῷ ἀβεσσαλὼμ και ἐπορευθῆσαν οἱ δύο ταχέως και εἰσηλθάν εἰς οἰκίαν ἀνδρὸς ἐν βαουρίμ και αὐτῷ λακκὸς ἐν τῇ αὐλῇ και κατεβῆσαν ἐκεῖ 19 και ἔλαβεν ἡ γυνὴ και διέπετασεν τὸ ἐπικαλύμμα ἐπὶ πρόσωπον τοῦ λακκοῦ και ἐψύξεν ἐπ' αὐτῷ ἀραφῶθ και οὐκ ἐγνώσθη ῥῆμα 20 και ἦλθαν οἱ παῖδες ἀβεσσαλὼμ πρὸς τὴν γυναῖκα εἰς τὴν οἰκίαν και εἶπαν ποῦ ἀχιμαὰς και ἰωνάθαν και εἶπεν αὐτοῖς ἡ γυνὴ παρήλθαν μικρὸν τοῦ ὕδατος και ἐζήτησαν και οὐκ εὗραν και ἀνεστρέψαν εἰς ἱερουσαλὴμ 21 ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ ἀπελθεῖν αὐτοὺς και ἀνεβῆσαν ἐκ τοῦ λακκοῦ και ἐπορευθῆσαν και ἀνηγγείλαν τῷ βασιλεὶ δαυὶδ και εἶπαν πρὸς δαυὶδ ἀναστήτε και διαβήτε ταχέως τὸ ὕδωρ ὅτι οὕτως ἐβουλευσατο περὶ ὑμῶν ἀχιτοφὲλ 22 και ἀνέστη δαυὶδ και πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ και διεβῆσαν τὸν ἰορδάνην εἰς τὸ φῶτος τοῦ πρωὶ εἰς ἐνός οὐκ ἔλαθον ὅς οὐ διήλθεν τὸν ἰορδάνην 23 και ἀχιτοφὲλ εἶδεν ὅτι οὐκ ἐγενήθη ἡ βουλή αὐτοῦ και ἐπείσῃ τὴν ὄνον αὐτοῦ και ἀνέστη και ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ

εις την πολιν αυτου και ενετειλατο τω οικω αυτου και απηγξατο και απεθανεν και εταφη εν τω ταφω του πατρος αυτου 24 και δαυιδ διηλθεν εις μαναι+μ και αβεσσαλωμ διεβη τον ιορδανην αυτος και πας ανηρ ισραηλ μετ' αυτου 25 και τον αμεσσαι+ κατεστησεν αβεσσαλωμ αντι ιωαβ επι της δυναμεως και αμεσσαι+ υιος ανδρος και ονομα αυτω ιοθορ ο ισραηλιτης ουτος εισηλθεν προς αβιγαιαν θυγατερα ναας αδελφην σαρουιας μητρος ιωαβ 26 και παρενεβαλεν πας ισραηλ και αβεσσαλωμ εις την γην γαλααδ 27 και εγενετο ηνικα ηλθεν δαυιδ εις μαναι+μ ουεσβι υιος ναας εκ ραββαδ υιων αμμων και μαχιρ υιος αμιηλ εκ λωδαβαρ και βερζελλι ο γαλααδιτης εκ ρωγελλιμ 28 ηνεγκαν δεκα κοιτας και αμφιταπους και λεβητας δεκα και σκευη κεραμου και πυρους και κριδας και αλευρον και αλφιτον και κυαμον και φακον 29 και μελι και βουτυρον και προβατα και σαφφωθ βοων και προσηνεγκαν τω δαυιδ και τω λαω τω μετ' αυτου φαγειν οτι ειπαν ο λαος πεινων και εκλελυμενος και διψων εν τη ερημω

Chapter 18

1 και επεσκεψατο δαυιδ τον λαον τον μετ' αυτου και κατεστησεν επ' αυτων χιλιαρχους και εκατονταρχους 2 και απεστειλεν δαυιδ τον λαον το τριτον εν χειρι ιωαβ και το τριτον εν χειρι αβεσσα υιου σαρουιας αδελφου ιωαβ και το τριτον εν χειρι εδθι του γεθθαιου και ειπεν δαυιδ προς τον λαον εξελθων εξελευσομαι και γε εγω μεθ' υμων 3 και ειπαν ουκ εξελευση οτι εαν φυγη φυγωμεν ου θησουσιν εφ' ημας καρδιαν και εαν αποθανωμεν το ημισυ ημων ου θησουσιν εφ' ημας καρδιαν οτι συ ως ημεις δεκα χιλιαδες και νυν αγαθον οτι εση ημιν εν τη πολει βοηθεια του βοηθειν 4 και ειπεν προς αυτους ο βασιλευς ο εαν αρεση εν οφθαλμοις υμων ποιησω και εστη ο βασιλευς ανα χειρα της πυλης και πας ο λαος εξεπορευετο εις εκατονταδας και εις χιλιαδας 5 και ενετειλατο ο βασιλευς τω ιωαβ και τω αβεσσα και τω εδθι λεγων φεισασθε μοι του παιδαριου του αβεσσαλωμ και πας ο λαος ηκουσεν εντελλομενου του βασιλεως πασιν τοις αρχουσιν υπερ αβεσσαλωμ 6 και εξηλθεν πας ο λαος εις τον δρυμον εξ εναντιας ισραηλ και εγενετο ο πολεμος εν τω δρυμω εφραιμ 7 και επταισεν εκει ο λαος ισραηλ ενωπιον των παιδων δαυιδ και εγενετο η θρυσις μεγαλη εν τη ημερα εκεινη εικοσι χιλιαδες ανδρων 8 και εγενετο εκει ο πολεμος διεσπαρμενος επι προσωπον πασης της γης και επλεονασεν ο δρυμος του καταφαγειν εκ του λαου υπερ ους κατεφαγεν εν τω λαω η μαχαιρα εν τη ημερα εκεινη 9 και συνηντησεν αβεσσαλωμ ενωπιον των παιδων δαυιδ και αβεσσαλωμ επιβεβηκως επι του ημιονου αυτου και εισηλθεν ο ημιονος υπο το δασος της δρυος της μεγαλης και εκρεμασθη η κεφαλη αυτου εν τη δρυι και εκρεμασθη ανα μεσον του ουρανου και ανα μεσον της γης και ο ημιονος υποκατω αυτου παρηλθεν 10 και ειδεν ανηρ εις και ανηγγειλεν ιωαβ και ειπεν

ιδου εωρακα τον αβεσσαλωμ κρεμαμενον εν τη δρυι 11 και ειπεν ιωαβ τω ανδρι τω απαγγελλοντι και ιδου εορακας τι οτι ουκ επαταξας αυτον εις την γην και εγω αν δεδωκειν σοι δεκα αργυριου και παραζωνην μιαν 12 ειπεν δε ο ανηρ προς ιωαβ και εγω ειμι ιστημι επι τας χειρας μου χιλιους σικλους αργυριου ου μη επιβαλω χειρα μου επι τον υιον του βασιλεως οτι εν τοις ωσιν ημων ενετειλατο ο βασιλευς σοι και αβεσσα και τω εδθι λεγων φυλαξατε μοι το παιδαριον τον αβεσσαλωμ 13 μη ποιησαι εν τη ψυχη αυτου αδικον και πας ο λογος ου λησεται απο του βασιλεως και συ στηση εξ εναντιας 14 και ειπεν ιωαβ τουτο εγω αρξομαι ουχ ουτως μενω ενωπιον σου και ελαβεν ιωαβ τρια βελη εν τη χειρι αυτου και ενεπηξεν αυτα εν τη καρδια αβεσσαλωμ ετι αυτου ζωντος εν τη καρδια της δρυος 15 και εκυκλωσαν δεκα παιδαρια αιροντα τα σκευη ιωαβ και επαταξαν τον αβεσσαλωμ και εθανατωσαν αυτον 16 και εσαλπισεν ιωαβ εν κερατινη και απεστρεψεν ο λαος του μη διωκειν οπισω ισραηλ οτι εφειδετο ιωαβ του λαου 17 και ελαβεν τον αβεσσαλωμ και ερριψεν αυτον εις χασμα μεγα εν τω δρυμω εις τον βοθυνον τον μεγαν και εστηλωσεν επ' αυτον σωρον λιθων μεγαν σφοδρα και πας ισραηλ εφυγεν ανηρ εις το σκηνωμα αυτου 18 και αβεσσαλωμ ετι ζων και εστησεν εαυτω την στηλην εν η ελημφθη και εστηλωσεν αυτην λαβειν την στηλην την εν τη κοιλαδι του βασιλεως οτι ειπεν ουκ εστιν αυτω υιος ενεκεν του αναμνησαι το ονομα αυτου και εκαλεσεν την στηλην χειρ αβεσσαλωμ εως της ημερας ταυτης 19 και αχιμαας υιος σαδωκ ειπεν δραμω δη και ευαγγελιω τω βασιλει οτι εκρινεν αυτω κυριος εκ χειρος των εχθρων αυτου 20 και ειπεν αυτω ιωαβ ουκ ανηρ ευαγγελιας συ εν τη ημερα ταυτη και ευαγγελιη εν ημερα αλλη εν δε τη ημερα ταυτη ουκ ευαγγελιη ου εινεκεν ο υιος του βασιλεως απεθανεν 21 και ειπεν ιωαβ τω χουσι βαδισας αναγγειλον τω βασιλει οσα ειδες και προσεκυνησεν χουσι τω ιωαβ και εξηλθεν 22 και προσεδετο ετι αχιμαας υιος σαδωκ και ειπεν προς ιωαβ και εστω οτι δραμω και γε εγω οπισω του χουσι και ειπεν ιωαβ ινα τι τουτο τρεχεις υιε μου δευρο ουκ εστιν σοι ευαγγελια εις ωφελειαν πορευομενω 23 και ειπεν τι γαρ εαν δραμουμαι και ειπεν αυτω ιωαβ δραμε και εδραμεν αχιμαας οδον την του κεχαρ και υπερεβη τον χουσι 24 και δαυιδ εκαθητο ανα μεσον των δυο πυλων και επορευθη ο σκοπος εις το δωμα της πυλης προς το τειχος και επηρεν τους οφθαλμους αυτου και ειδεν και ιδου ανηρ τρεχων μονος ενωπιον αυτου 25 και ανεβοησεν ο σκοπος και απηγγειλεν τω βασιλει και ειπεν ο βασιλευς ει μονος εστιν ευαγγελια εν τω στοματι αυτου και επορευετο πορευομενος και εγγιζων 26 και ειδεν ο σκοπος ανδρα ετερον τρεχοντα και εβοησεν ο σκοπος προς τη πυλη και ειπεν ιδου ανηρ ετερος τρεχων μονος και ειπεν ο βασιλευς και γε ουτος ευαγγελιζομενος 27 και ειπεν ο σκοπος εγω ορω τονδρομον του πρωτου ωςδρομον αχιμαας υιου σαδωκ και ειπεν ο βασιλευς ανηρ αγαθος ουτος και γε εις ευαγγελιαν αγαθην ελευσεται 28 και εβοησεν αχιμαας και ειπεν προς τον βασιλεα

ειρηνή και προσεκυνήσεν τῷ βασιλεὶ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν και εἶπεν εὐλογητὸς κυριὸς ὁ θεὸς σου ὃς ἀπεκλείσεν τοὺς ἀνδρας τοὺς μισοῦντας τὴν χεῖρα αὐτῶν ἐν τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεὶ 29 και εἶπεν ὁ βασιλεὺς εἰρηνή τῷ παιδαριῷ τῷ ἀβεσσαλῳμ και εἶπεν ἀχιμαας εἶδον τὸ πλῆθος τὸ μέγα τοῦ ἀποστεῖλαι τὸν δούλον τοῦ βασιλεως ἰωαβ και τὸν δούλον σου και οὐκ ἐγνων τί ἐκεῖ 30 και εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἐπιστρέψον στήλῳθητι ὧδε και ἐπεστράφη και ἐστῆ 31 και ἰδού ὁ χουσι παρεγενέτο και εἶπεν τῷ βασιλεὶ εὐαγγελισθῆτω ὁ κυριὸς μου ὁ βασιλεὺς ὅτι ἐκρίνεν σοὶ κυριὸς σημερον ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐπεγειρομένων ἐπὶ σε 32 και εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν χουσι εἰ εἰρηνή τῷ παιδαριῷ τῷ ἀβεσσαλῳμ και εἶπεν ὁ χουσι γένοιντο ὡς τὸ παιδαριον οἱ ἐχθροὶ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλεως και πάντες ὅσοι ἐπανεστῆσαν ἐπ’ αὐτὸν εἰς κακά

Chapter 19

1 και ἐταραχθῆ ὁ βασιλεὺς και ἀνέβη εἰς τὸ ὑπερῶν τῆς πυλῆς και ἐκλαύσεν και οὕτως εἶπεν ἐν τῷ πορευέσθαι αὐτὸν υἱέ μου ἀβεσσαλῳμ υἱέ μου υἱέ μου ἀβεσσαλῳμ τίς δώῃ τὸν θάνατον μου ἀντὶ σου ἐγὼ ἀντὶ σου ἀβεσσαλῳμ υἱέ μου 2 και ἀνηγγέλῃ τῷ ἰωαβ λέγοντες ἰδού ὁ βασιλεὺς κλαίει και πένθει ἐπὶ ἀβεσσαλῳμ 3 και ἐγένετο ἡ σὼτηρία ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς πένθος παντὶ τῷ λαῷ ὅτι ἤκουσεν ὁ λαὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων ὅτι λυπείται ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῷ υἱῷ αὐτοῦ 4 και διεκλεπτετο ὁ λαὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν καθὼς διακλεπτεται ὁ λαὸς οἱ ἀσχυνομένοι ἐν τῷ αὐτοὺς φεύγειν ἐν τῷ πολέμῳ 5 και ὁ βασιλεὺς ἐκρύψεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ και ἐκράξεν ὁ βασιλεὺς φωνῇ μεγάλῃ λέγων υἱέ μου ἀβεσσαλῳμ ἀβεσσαλῳμ υἱέ μου 6 και εἰσηλθεν ἰωαβ πρὸς τὸν βασιλεα εἰς τὸν οἶκον και εἶπεν κατήσχυνας σημερον τὸ πρόσωπον πάντων τῶν δούλων σου τῶν ἐξαιρουμένων σε σημερον και τὴν ψυχὴν τῶν υἱῶν σου και τῶν θυγατέρων σου και τὴν ψυχὴν τῶν γυναικῶν σου και τῶν παλλακῶν σου 7 τοῦ ἀγαπᾶν τοὺς μισοῦντας σε και μισεῖν τοὺς ἀγαπῶντας σε και ἀνηγγείλας σημερον ὅτι οὐκ εἰσιν οἱ ἀρχόντες σου οὐδε παῖδες ὅτι ἐγνώκα σημερον ὅτι εἰ ἀβεσσαλῳμ ἐξῆ πάντες ἡμεῖς σημερον νεκροὶ ὅτι τότε τὸ εὐθεὶς ἦν ἐν ὀφθαλμοῖς σου 8 και νῦν ἀναστὰς ἐξέλθε και λαλήσον εἰς τὴν καρδίαν τῶν δούλων σου ὅτι ἐν κυρίῳ ὡμοσα ὅτι εἰ μὴ ἐκπορεύσῃ σημερον εἰ ἀυλίσθησεται ἀνὴρ μετὰ σου τὴν νύκτα ταυτήν και ἐπιγνώθῃ σεαυτῷ και κακὸν σοὶ τοῦτο ὑπὲρ πάν το κακὸν τὸ ἐπέλθον σοὶ ἐκ νεότητος σου ἕως τοῦ νῦν 9 και ἀνεστῆ ὁ βασιλεὺς και ἐκαθίσεν ἐν τῇ πυλῇ και πᾶς ὁ λαὸς ἀνηγγείλαν λέγοντες ἰδού ὁ βασιλεὺς καθῆται ἐν τῇ πυλῇ και εἰσηλθεν πᾶς ὁ λαὸς κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλεως και ἰσραὴλ ἐφύγεν ἀνὴρ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ 10 και ἦν πᾶς ὁ λαὸς κρινόμενος ἐν πασαις φυλαῖς ἰσραὴλ λέγοντες ὁ βασιλεὺς δαυὶδ ἐρρύσατο ἡμᾶς ἀπο πάντων τῶν

εχθρῶν ἡμῶν καὶ αὐτὸς ἐξείλατο ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἀλλοφυλῶν καὶ νῦν πεφύγευεν ἀπο τῆς γῆς καὶ ἀπο τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἀπο ἀβεσσαλὼμ 11 καὶ ἀβεσσαλὼμ ὃν ἐχρίσαμεν ἐφ' ἡμῶν ἀπεθάνεν ἐν τῷ πολέμῳ καὶ νῦν ἵνα τι ὑμεῖς κώφευετε τοῦ ἐπιστρεψαί τον βασιλεῖα καὶ τὸ ῥῆμα παντὸς ἰσραὴλ ἦλθεν πρὸς τον βασιλεῖα 12 καὶ ὁ βασιλεὺς δαυὶδ ἀπεστείλεν πρὸς σαδὼκ καὶ πρὸς ἀβιαθὰρ τοὺς ἱερεῖς λέγων λαλήσατε πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους ἰουδᾶ λέγοντες ἵνα τι γίνεσθε ἐσχατοὶ τοῦ ἐπιστρεψαί τον βασιλεῖα εἰς τον οἶκον αὐτοῦ καὶ λόγος παντὸς ἰσραὴλ ἦλθεν πρὸς τον βασιλεῖα 13 ἀδελφοὶ μου ὑμεῖς ὅστα μου καὶ σὰρκες μου ὑμεῖς καὶ ἵνα τι γίνεσθε ἐσχατοὶ τοῦ ἐπιστρεψαί τον βασιλεῖα εἰς τον οἶκον αὐτοῦ 14 καὶ τῷ ἀμεσσαι+ ἐρεῖτε οὐχὶ ὅστουν μου καὶ σαρξ μου σὺ καὶ νῦν ταδε ποιῆσαι μοι ὁ θεὸς καὶ ταδε προσθῆι εἰ μὴ ἀρχῶν δύναμει^ς ἐσθὶ ἐνώπιον ἐμοῦ πᾶσας τὰς ἡμέρας ἀντὶ ἰωαβ 15 καὶ ἐκλινεν τὴν καρδίαν παντὸς ἀνδρὸς ἰουδᾶ ὡς ἀνδρὸς ἐνός καὶ ἀπεστείλαν πρὸς τον βασιλεῖα λέγοντες ἐπιστραφήτι σὺ καὶ πάντες οἱ δούλοι σου 16 καὶ ἐπεστρέφεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἦλθεν εἰς τον ἰορδάνου καὶ ἀνδρὲς ἰουδᾶ ἦλθαν εἰς γαλγαλὰ του πορεύεσθαι εἰς ἀπαντὴν του βασιλεὺς διαβίβασαι τον βασιλεῖα τον ἰορδάνην 17 καὶ ἐταχύνεν σεμει+ υἱὸς γηρᾶ υἱοῦ του ἱεμενὶ ἐκ βαουριμ καὶ κατέβη μετὰ ἀνδρὸς ἰουδᾶ εἰς ἀπαντὴν του βασιλεὺς δαυὶδ 18 καὶ χίλιοι ἀνδρὲς μετ' αὐτοῦ ἐκ του βενιαμὶν καὶ σίβα τὸ παιδάριον του οἴκου σαουλ καὶ δέκα πεντε υἱοὶ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ εἰκοσὶ δούλοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ κατευθύναν τον ἰορδάνην ἐμπροσθεν του βασιλεὺς 19 καὶ ἐλειτουργήσαν τὴν λειτουργίαν του διαβίβασαι τον βασιλεῖα καὶ διεβή ἡ διαβάσις ἐξεγείραι τον οἶκον του βασιλεὺς καὶ του ποιῆσαι τὸ εὐδὲς ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ καὶ σεμει+ υἱὸς γηρᾶ ἐπεσεν ἐπὶ προσώπον αὐτοῦ ἐνώπιον του βασιλεὺς διαβαίνοντος αὐτοῦ τον ἰορδάνην 20 καὶ εἶπεν πρὸς τον βασιλεῖα μὴ διαλογισάσθω ὁ κυριὸς μου ἀνομίαν καὶ μὴ μνησθῆς ὅσα ἠδίκησεν ὁ παῖς σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἡ ὁ κυριὸς μου ὁ βασιλεὺς ἐξεπορεύετο ἐξ ἱερουσαλὴμ του θεσθαι τον βασιλεῖα εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ 21 ὅτι ἐγὼ ὁ δούλος σου ὅτι ἐγὼ ἡμαρτον καὶ ἴδου ἐγὼ ἦλθον σήμερον πρότερος παντὸς οἴκου ἰωσήφ του καταβῆναι εἰς ἀπαντὴν του κυρίου μου του βασιλεὺς 22 καὶ ἀπεκριθὲ ἀβεσσα υἱὸς σαρουίας καὶ εἶπεν μὴ ἀντὶ τουτοῦ οὐ θανατωθήσεται σεμει+ ὅτι κατήρασάτο τον χριστὸν κυρίου 23 καὶ εἶπεν δαυὶδ τί ἐμοὶ καὶ ὑμῖν υἱοὶ σαρουίας ὅτι γίνεσθε μοι σήμερον εἰς ἐπιβούλον σήμερον οὐ θανατωθήσεται τίς ἀνὴρ ἐξ ἰσραὴλ ὅτι οὐκ οἶδα εἰ σήμερον βασιλεύω ἐγὼ ἐπὶ τον ἰσραὴλ 24 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς σεμει+ οὐ μὴ ἀποθάνῃς καὶ ὤμοσεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς 25 καὶ μεμφιβόσθε υἱὸς ἰωνάδαν υἱοῦ σαουλ κατέβη εἰς ἀπαντὴν του βασιλεὺς καὶ οὐκ ἐθεράπευσεν τοὺς ποδὰς αὐτοῦ οὐδὲ ὠνυχίσάτο οὐδὲ ἐποίησεν τον μυστακὰ αὐτοῦ καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ οὐκ ἐπλύνεν ἀπο τῆς ἡμέρας ἧς ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς ἕως τῆς ἡμέρας ἧς αὐτὸς παρέγενετο ἐν εἰρήνῃ 26 καὶ ἐγένετο ὅτε εἰσῆλθεν εἰς ἱερουσαλὴμ εἰς ἀπαντήσιν του βασιλεὺς καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς τί ὅτι οὐκ

επορευθης μετ' εμου μεμφιβοσθε 27 και ειπεν προς αυτον μεμφιβοσθε κυριε μου βασιλευ ο δουλος μου παρελογισατο με οτι ειπεν ο παις σου αυτω επισαξον μοι την ονον και επιβω επ' αυτην και πορευσομαι μετα του βασιλεως οτι χωλος ο δουλος σου 28 και μεθωδευσεν εν τω δουλω σου προς τον κυριον μου τον βασιλεα και ο κυριος μου ο βασιλευς ως αγγελος του θεου και ποιησον το αγαθον εν οφθαλμοις σου 29 οτι ουκ ην πας ο οικος του πατρος μου αλλ' η οτι ανδρες θανατου τω κυριω μου τω βασιλει και εθηκας τον δουλον σου εν τοις εσθιουσιν την τραπεζαν σου και τι εστιν μοι ετι δικαιωμα και του κεκραγεναι με ετι προς τον βασιλεα 30 και ειπεν αυτω ο βασιλευς ινα τι λαλεις ετι τους λογους σου ειπον συ και σιβα διελεισθε τον αγρον 31 και ειπεν μεμφιβοσθε προς τον βασιλεα και γε τα παντα λαβετω μετα το παραγενεσθαι τον κυριον μου τον βασιλεα εν ειρηνη εις τον οικον αυτου 32 και βερζελλι ο γαλααδιτης κατεβη εκ ρωγελλιμ και διεβη μετα του βασιλεως τον ιορδανην εκπεμψαι αυτον τον ιορδανην 33 και βερζελλι ανηρ πρεσβυτερος σφοδρα υιος ογδοηκοντα ετων και αυτος διεθρεψεν τον βασιλεα εν τω οικειν αυτον εν μαναι+μ οτι ανηρ μεγας εστιν σφοδρα 34 και ειπεν ο βασιλευς προς βερζελλι συ διαβηση μετ' εμου και διαθρεψω το γηρας σου μετ' εμου εν ιερουσαλημ 35 και ειπεν βερζελλι προς τον βασιλεα ποσαι ημεραι ετων ζωης μου οτι αναβησομαι μετα του βασιλεως εις ιερουσαλημ 36 υιος ογδοηκοντα ετων εγω ειμι σημερον μη γνωσομαι ανα μεσον αγαθου και κακου η γευσεται ο δουλος σου ετι ο φαγομαι η πιομαι η ακουσομαι ετι φωνην αδοντων και αδουσων ινα τι εσται ετι ο δουλος σου εις φορτιον επι τον κυριον μου τον βασιλεα 37 ως βραχυ διαβησεται ο δουλος σου τον ιορδανην μετα του βασιλεως και ινα τι ανταποδιδωσιν μοι ο βασιλευς την ανταποδοσιν ταυτην 38 καθισατω δη ο δουλος σου και αποθανουμαι εν τη πολει μου παρα τω ταφω του πατρος μου και της μητρος μου και ιδου ο δουλος σου χαμααμ διαβησεται μετα του κυριου μου του βασιλεως και ποιησον αυτω το αγαθον εν οφθαλμοις σου 39 και ειπεν ο βασιλευς μετ' εμου διαβητω χαμααμ καγω ποιησω αυτω το αγαθον εν οφθαλμοις σου και παντα οσα εκλεξη επ' εμοι ποιησω σοι 40 και διεβη πας ο λαος τον ιορδανην και ο βασιλευς διεβη και κατεφιλησεν ο βασιλευς τον βερζελλι και ευλογησεν αυτον και επεστρεψεν εις τον τοπον αυτου 41 και διεβη ο βασιλευς εις γαλγαλα και χαμααμ διεβη μετ' αυτου και πας ο λαος ιουδα διαβαινοντες μετα του βασιλεως και γε το ημισυ του λαου ισραηλ 42 και ιδου πας ανηρ ισραηλ παρεγενοντο προς τον βασιλεα και ειπον προς τον βασιλεα τι οτι εκλεψαν σε οι αδελφοι ημων ανηρ ιουδα και διεβιβασαν τον βασιλεα και τον οικον αυτου τον ιορδανην και παντες ανδρες δαυιδ μετ' αυτου 43 και απεκριθη πας ανηρ ιουδα προς ανδρα ισραηλ και ειπαν διοτι εγγιζει προς με ο βασιλευς και ινα τι ουτως εδυμωθης περι του λογου τουτου μη βρωσει εφαγαμεν εκ του βασιλεως η δομα εδωκεν η αρσιν ηρεν ημιν 44 και απεκριθη ανηρ ισραηλ τω ανδρι ιουδα και ειπεν δεκα χειρες μοι εν τω

βασιλει και πρωτοτοκος εγω η συ και γε εν τω δαυιδ ειμι υπερ σε και ινα τι τουτο υβρισας με και ουκ ελογισθη ο λογος μου πρωτος μοι του επιστρεψαι τον βασιλεα εμοι και εσκληρυνθη ο λογος ανδρος ιουδα υπερ τον λογον ανδρος ισραηλ

Chapter 20

1 και εκει επικαλουμενος υιος παρανομος και ονομα αυτω σαβее υιος βοχορι ανηρ ο ιεμενι και εσαλπισεν εν τη κερατινη και ειπεν ουκ εστιν ημιν μερις εν δαυιδ ουδε κληρονομια ημιν εν τω υιω ιεσσα ανηρ εις τα σκηνωματα σου ισραηλ 2 και ανεβη πας ανηρ ισραηλ απο οπισθεν δαυιδ οπισω σαβее υιου βοχορι και ανηρ ιουδα εκολληθη τω βασιλει αυτων απο του ιορδανου και εως ιερουσαλημ 3 και εισηλθεν δαυιδ εις τον οικον αυτου εις ιερουσαλημ και ελαβεν ο βασιλευς τας δεκα γυναικας τας παλλακας αυτου ας αφηκεν φυλασσειν τον οικον και εδωκεν αυτας εν οικω φυλακης και διεδρεψεν αυτας και προς αυτας ουκ εισηλθεν και ησαν συνεχομεναι εως ημερας θανατου αυτων χηραι ζωσαι 4 και ειπεν ο βασιλευς προς αμεσσαι+ βοησον μοι τον ανδρα ιουδα τρεις ημερας συ δε αυτου στηθι 5 και επορευθη αμεσσαι+ του βοησαι τον ιουδαν και εχρονισεν απο του καιρου ου εταξατο αυτω δαυιδ 6 και ειπεν δαυιδ προς αβεσσα νυν κακοποιησει ημας σαβее υιος βοχορι υπερ αβεσσαλωμ και νυν συ λαβε μετα σεαυτου τους παιδας του κυριου σου και καταδιωξον οπισω αυτου μηποτε εαυτω ευρη πολεις οχυρας και σκιασει τους οφθαλμους ημων 7 και εξηλθον οπισω αυτου οι ανδρες ιωαβ και ο χερεθθι και ο φελεθθι και παντες οι δυνατοι και εξηλθαν εξ ιερουσαλημ διωξαι οπισω σαβее υιου βοχορι 8 και αυτοι παρα τω λιθω τω μεγαλω τω εν γαβαων και αμεσσαι+ εισηλθεν εμπροσθεν αυτων και ιωαβ περιεζωσμενος μανδυαν το ενδυμα αυτου και επ' αυτω περιεζωσμενος μαχαιραν εξευγμενην επι της οσφυος αυτου εν κολεω αυτης και η μαχαιρα εξηλθεν και επεσεν 9 και ειπεν ιωαβ τω αμεσσαι+ ει υγαινεις συ αδελφε και εκρατησεν η χειρ η δεξια ιωαβ του πωγωνος αμεσσαι+ του καταφιλησαι αυτον 10 και αμεσσαι+ ουκ εφυλαξατο την μαχαιραν την εν τη χειρι ιωαβ και επαισεν αυτον εν αυτη ιωαβ εις την ψοαν και εξεχνυθη η κοιλια αυτου εις την γην και ουκ εδευτερωσεν αυτω και απεδανεν και ιωαβ και αβεσσα ο αδελφος αυτου εδιωξεν οπισω σαβее υιου βοχορι 11 και ανηρ εστη επ' αυτον των παιδαριων ιωαβ και ειπεν τις ο βουλομενος ιωαβ και τις του δαυιδ οπισω ιωαβ 12 και αμεσσαι+ πεφυρμενος εν τω αιματι εν μεσω της τριβου και ειδεν ο ανηρ οτι ειστηκει πας ο λαος και απεστρεψεν τον αμεσσαι+ εκ της τριβου εις αγρον και επερριψεν επ' αυτον ιματιον καθοτι ειδεν παντα τον ερχομενον επ' αυτον εστηκοτα 13 ηνικα δε εφθασεν εκ της τριβου παρηλθεν πας ανηρ ισραηλ οπισω ιωαβ του διωξαι οπισω σαβее υιου βοχορι 14 και διηλθεν εν πασαις φυλαις ισραηλ εις αβελ και εις βαιθμαχα και παντες εν χαρρι και εξεκκλησιασθησαν και

ηλθον κατοπισθεν αυτου 15 και παρεγενηθησαν και επολιορχουν επ' αυτον την
 αβελ και την βαιθμαχα και εξεχεαν προσχωμα προς την πολιν και εστη εν τω
 προτειχισματι και πας ο λαος ο μετα ιωαβ ενουσσαν καταβαλιν το τειχος 16 και
 εβοησεν γυνη σοφη εκ του τειχους και ειπεν ακουσατε ακουσατε ειπατε δη προς
 ιωαβ εγγισον εως ωδε και λαλησω προς αυτον 17 και προσηγγισεν προς αυτην και
 ειπεν η γυνη ει συ ει ιωαβ ο δε ειπεν εγω ειπεν δε αυτω ακουσον τους λογους της
 δουλης σου και ειπεν ιωαβ ακουω εγω ειμι 18 και ειπεν λεγουσα λογον ελαλησαν
 εν πρωτοις λεγοντες ηρωτημενος ηρωτηθη εν τη αβελ και εν δαν ει εξελιπον
 α εθεντο οι πιστοι του ισραηλ ερωτωντες επερωτησουσιν εν αβελ και ουτως ει
 εξελιπον 19 εγω ειμι ειρηνικα των στηριγματων ισραηλ συ δε ζητεις θανατωσαι
 πολιν και μητροπολιν εν ισραηλ ινα τι καταποντιζεις κληρονομιαν κυριου 20
 και απεκριθη ιωαβ και ειπεν ιλεως μοι ιλεως μοι ει καταποντιω και ει διαφθερω
 21 ουχ ουτος ο λογος οτι ανηρ εξ ορους εφραιμ σαββε υιος βοχορι ονομα αυτου
 και επηρεν την χειρα αυτου επι τον βασιλεα δαυιδ δοτε αυτον μοι μονον και
 απελευσομαι απανωθεν της πολεως και ειπεν η γυνη προς ιωαβ ιδου η κεφαλη
 αυτου ριφησεται προς σε δια του τειχους 22 και εισηλθεν η γυνη προς παντα τον
 λαον και ελαλησεν προς πασαν την πολιν εν τη σοφια αυτης και αφειλεν την
 κεφαλην σαββε υιου βοχορι και εβαλεν προς ιωαβ και εσαλπισεν εν κερατινη και
 διεσπαρησαν απο της πολεως ανηρ εις τα σκηνωματα αυτου και ιωαβ απεστρεψεν
 εις ιερουσαλημ προς τον βασιλεα 23 και ιωαβ προς παση τη δυναμει ισραηλ και
 βαναιας υιος ιωδαε επι του χερεδθι και επι του φελεδθι 24 και αδωνирам επι του
 φορου και ιωσαφατ υιος αχιλουθ αναμιμνησκων 25 και σουσα γραμματευσ και
 σαδωκ και αβιαθαρ ιερεις 26 και γε ιρας ο ιαριν ην ιερευσ του δαυιδ

Chapter 21

1 και εγενετο λιμος εν ταις ημεραις δαυιδ τρια ετη ενιαυτος εχομενος ενιαυτου
 και εξητησεν δαυιδ το προσωπον του κυριου και ειπεν κυριος επι σαουλ και επι
 τον οικον αυτου αδικια δια το αυτον θανατω αιματων περι ου εθανατωσεν τους
 γαβαωνιτας 2 και εκαλεσεν ο βασιλευς δαυιδ τους γαβαωνιτας και ειπεν προς
 αυτους και οι γαβαωνιται ουχ υιοι ισραηλ εισιν οτι αλλ' η εκ του λειμματος
 του αμορραιου και οι υιοι ισραηλ ωμοσαν αυτοις και εξητησεν σαουλ παταξαι
 αυτους εν τω ζηλωσαι αυτον τους υιους ισραηλ και ιουδα 3 και ειπεν δαυιδ
 προς τους γαβαωνιτας τι ποιησω υμιν και εν τινι εξιλασομαι και ευλογησετε την
 κληρονομιαν κυριου 4 και ειπαν αυτω οι γαβαωνιται ουκ εστιν ημιν αργυριον
 και χρυσιον μετα σαουλ και μετα του οικου αυτου και ουκ εστιν ημιν ανηρ
 θανατωσαι εν ισραηλ και ειπεν τι υμεις λεγετε και ποιησω υμιν 5 και ειπαν
 προς τον βασιλεα ο ανηρ συνετελεσεν εφ' ημας και εδιωξεν ημας ος παρελογισατο

εξολεθρευσαι ημας αφανισωμεν αυτον του μη εσταναι αυτον εν παντι οριω ισραηλ 6 δοτω ημιν επτα ανδρας εκ των υιων αυτου και εξηλιασωμεν αυτους τω κυριω εν γαβαων σαουλ εκλεκτους κυριου και ειπεν ο βασιλευς εγω δωσω 7 και εφεισατο ο βασιλευς επι μεμφιβοσδε υιον ιωναθαν υιου σαουλ δια τον ορκον κυριου τον ανα μεσον αυτων ανα μεσον δαυιδ και ανα μεσον ιωναθαν υιου σαουλ 8 και ελαβεν ο βασιλευς τους δυο υιους ρεσφα θυγατρος αια ους ετεκεν τω σαουλ τον ερμωνι και τον μεμφιβοσδε και τους πεντε υιους μιχολ θυγατρος σαουλ ους ετεκεν τω εσριηλ υιω βερζελλι τω μοουλαδι 9 και εδωκεν αυτους εν χειρι των γαβαωνιτων και εξηλιασαν αυτους εν τω ορει εναντι κυριου και επεσαν οι επτα αυτοι επι το αυτο και αυτοι δε εθανατωθησαν εν ημεραις θερισμου εν πρωτοις εν αρχη θερισμου κριθων 10 και ελαβεν ρεσφα θυγατηρ αια τον σακκον και επηξεν αυτη προς την πετραν εν αρχη θερισμου κριθων εως εσταξεν επ' αυτους υδωρ εκ του ουρανου και ουκ εδωκεν τα πετεινα του ουρανου καταπαυσαι επ' αυτους ημερας και τα θηρια του αγρου νυκτος 11 και απηγγελη τω δαυιδ οσα εποιησεν ρεσφα θυγατηρ αια παλλακη σαουλ και εξελυθησαν και κατελαβεν αυτους δαν υιος ιωα εκ των απογονων των γιγαντων 12 και επορευθη δαυιδ και ελαβεν τα οστα σαουλ και τα οστα ιωναθαν του υιου αυτου παρα των ανδρων υιων ιαβις γαλααδ οι εκλεψαν αυτους εκ της πλατειας βαιδσαν οτι εστησαν αυτους εκει οι αλλοφυλοι εν ημερα η επαταξαν οι αλλοφυλοι τον σαουλ εν γελβουε 13 και ανηνεγκεν εκειθεν τα οστα σαουλ και τα οστα ιωναθαν του υιου αυτου και συνηγαγεν τα οστα των εξηλιασμενων 14 και εθαψαν τα οστα σαουλ και τα οστα ιωναθαν του υιου αυτου και των ηλιασθεντων εν γη βενιαμιν εν τη πλευρα εν τω ταφω κισ του πατρος αυτου και εποιησαν παντα οσα ενετειλατο ο βασιλευς και επηκουσεν ο θεος τη γη μετα ταυτα 15 και εγενηθη ετι πολεμος τοις αλλοφυλοις μετα ισραηλ και κατεβη δαυιδ και οι παιδες αυτου μετ' αυτου και επολεμησαν μετα των αλλοφυλων και εξελυθη δαυιδ 16 και ιεσβι ος ην εν τοις εκγονοις του ραφα και ο σταθμος του δορατος αυτου τριακοσιων σικλων ολκη χαλκου και αυτος περιεζωσμενος κορυνην και διενοειτο παταξαι τον δαυιδ 17 και εβοηθησεν αυτω αβεσσα υιος σαρουιας και επαταξεν τον αλλοφυλον και εθανατωσεν αυτον τοτε ωμοσαν οι ανδρες δαυιδ λεγοντες ουκ εξελευση ετι μεθ' ημων εις πολεμον και ου μη σβεσης τον λυχνον ισραηλ 18 και εγενηθη μετα ταυτα ετι πολεμος εν γεθ μετα των αλλοφυλων τοτε επαταξεν σεβοχα ο αστατωδι τον σεφ τον εν τοις εκγονοις του ραφα 19 και εγενετο ο πολεμος εν γοβ μετα των αλλοφυλων και επαταξεν ελεαναν υιος αριωργιμ ο βαιδλεεμιτης τον γολιαθ τον γεθδαιον και το ξυλον του δορατος αυτου ως αντιον υφαινοντων 20 και εγενετο ετι πολεμος εν γεθ και ην ανηρ μαδων και οι δακτυλοι των χειρων αυτου και οι δακτυλοι των ποδων αυτου εξ και εξ εικοσι τεσσαρες αριθμω και γε αυτος ετεχθη τω ραφα 21 και ωνειδισεν τον ισραηλ και επαταξεν αυτον ιωναθαν υιος σεμει+ αδελφου

δαυιδ 22 οι τεσσαρες ουτοι ετεχθησαν απογονοι των γιγαντων εν γεθ τω ραφα οικος και επεσαν εν χειρι δαυιδ και εν χειρι των δουλων αυτου

Chapter 22

1 και ελαλησεν δαυιδ τω κυριω τους λογους της ωδης ταυτης εν η ημερα εξειλατο αυτον κυριος εκ χειρος παντων των εχθρων αυτου και εκ χειρος σαουλ
2 και ειπεν κυριε πετρα μου και οχυρωμα μου και εξαιρουμενος με εμοι 3 ο θεος μου φυλαξ εσται μου πεποιθως εσομαι επ' αυτω υπερασπιστης μου και κερως σωτηριας μου αντιλημπτωρ μου και καταφυγη μου σωτηριας μου εξ αδικου σωσεις με 4 αινετον επικαλεσομαι κυριον και εκ των εχθρων μου σωθησομαι 5 οτι περιεσχον με συντριμμοι θανατου χειμαρροι ανομιας εθαμβησαν με 6 ωδινες θανατου εκυκλωσαν με προεφθασαν με σκληροτητες θανατου 7 εν τω θλιβεσθαι με επικαλεσομαι κυριον και προς τον θεον μου βοηθομαι και επακουσεται εκ ναου αυτου φωνης μου και η κραυγη μου εν τοις ωσιν αυτου 8 και εταραχθη και εσεισθη η γη και τα θεμελια του ουρανου συνεταραχθησαν και εσπαραχθησαν οτι εδυμωθη κυριος αυτοις 9 ανεβη καπνος εν τη οργη αυτου και πυρ εκ στοματος αυτου κατεδεται ανδρακες εξεκαυθησαν απ' αυτου 10 και εκλινεν ουρανους και κατεβη και γνοφος υποκατω των ποδων αυτου 11 και επεκαθισεν επι χειρουβιν και επετασθη και ωφθη επι πτερυγων ανεμου 12 και εθετο σκοτος αποκρυφην αυτου κυκλω αυτου η σκηνη αυτου σκοτος υδατων επαχυνεν εν νεφελαις αερος 13 απο του φεγγους εναντιον αυτου εξεκαυθησαν ανδρακες πυρος 14 εβροντησεν εξ ουρανου κυριος και ο υψιστος εδωκεν φωνην αυτου 15 και απεστειλεν βελη και εσκορπισεν αυτους αστραπην και εξεστησεν αυτους 16 και ωφθησαν αφεσεις θαλασσης και απεκαλυφθη θεμελια της οικουμενης εν τη επιτιμηση κυριου απο πνοης πνευματος θυμου αυτου 17 απεστειλεν εξ υψους και ελαβεν με ειλκυσεν με εξ υδατων πολλων 18 ερρυσατο με εξ εχθρων μου ισχυος εκ των μισουντων με οτι εκραταιωθησαν υπερ εμε 19 προεφθασαν με εν ημερα θλιψεως μου και εγενετο κυριος επιστηριγμα μου 20 και εξηγαγεν με εις πλατυσμον και εξειλατο με οτι ευδοκησεν εν εμοι 21 και ανταπεδωκεν μοι κυριος κατα την δικαιοσυνην μου κατα την καθαριότητα των χειρων μου ανταπεδωκεν μοι 22 οτι εφυλαξα οδους κυριου και ουκ ησεβησα απο του θεου μου 23 οτι παντα τα κριματα αυτου κατεναντιον μου και τα δικαιωματα αυτου ουκ απεστην απ' αυτων 24 και εσομαι αμωμος αυτω και προφυλαξομαι απο της ανομιας μου 25 και αποδωσει μοι κυριος κατα την δικαιοσυνην μου και κατα την καθαριότητα των χειρων μου ενωπιον των οφθαλμων αυτου 26 μετα οσιου οσιωδηση και μετα ανδρος τελειου τελειωδηση 27 και μετα εκλεκτου εκλεκτος εση και μετα στρεβλου στρεβλωδηση 28 και τον λαον τον πτωχον σωσεις και οφθαλμους επι μετεωρων ταπεινωσεις

29 οτι συ ο λυχνος μου κυριε και κυριος εκλαμψει μοι το σκοτος μου 30 οτι εν σοι δραμουμεναι μονοζωνος και εν τω θεω μου υπερβησομαι τειχος 31 ο ισχυρος αμωμος η οδος αυτου το ρημα κυριου κραταιον πεπυρωμενον υπερασπιστης εστιν πασιν τοις πεποιθοσιν επ' αυτω 32 τις ισχυρος πλην κυριου και τις κτιστης εσται πλην του θεου ημων 33 ο ισχυρος ο κραταιων με δυναμει και εξετιναξεν αμωμον την οδον μου 34 τιθεις τους ποδας μου ως ελαφων και επι τα υψη ιστων με 35 διδασκων χειρας μου εις πολεμον και καταξας τοξον χαλκουν εν βραχιονι μου 36 και εδωκας μοι υπερασπισμον σωτηριας μου και η υπακοη σου επληθυνεν με 37 εις πλατυσμον εις τα διαβηματα μου υποκατω μου και ουκ εσαλευθησαν τα σκελη μου 38 διωξω εχθρους μου και αφανιω αυτους και ουκ αναστρεψω εως συντελεσω αυτους 39 και θλασω αυτους και ουκ αναστησονται και πεσουνται υπο τους ποδας μου 40 και ενισχυσεις με δυναμει εις πολεμον καμψεις τους επανιστανομενους μοι υποκατω μου 41 και τους εχθρους μου εδωκας μοι νωτον τους μισουντας με και εθανατωσας αυτους 42 βοησονται και ουκ εστιν βοηθος προς κυριον και ουχ υπηκουσεν αυτων 43 και ελεαυα αυτους ως χουν γης ως πηλον εξοδων ελεπτυνα αυτους 44 και ρυση με εκ μαχης λαων φυλαξεις με εις κεφαλην εθνων λαος ον ουκ εγνων εδουλευσαν μοι 45 υιοι αλλοτριου εψευσαντο μοι εις ακοην ωτιου ηκουσαν μου 46 υιοι αλλοτριου απορριφησονται και σφαλουσιν εκ των συγκλεισμων αυτων 47 ζη κυριος και ευλογητος ο φυλαξ μου και υψωθησεται ο θεος μου ο φυλαξ της σωτηριας μου 48 ισχυρος κυριος ο διδους εκδικησεις εμοι παιδευων λαους υποκατω μου 49 και εξαγων με εξ εχθρων μου και εκ των επεγειρομενων μοι υψωσεις με εξ ανδρος αδικηματων ρυση με 50 δια τουτο εξομολογησομαι σοι κυριε εν τοις εθνεσιν και εν τω ονοματι σου ψαλω 51 μεγαλυνων σωτηριας βασιλεως αυτου και ποιων ελεος τω χριστω αυτου τω δαυιδ και τω σπερματι αυτου εως αιωνος

Chapter 23

1 και ουτοι οι λογοι δαυιδ οι εσχατοι πιστος δαυιδ υιος ιεσσα και πιστος ανηρ ον ανεστησεν κυριος επι χριστον θεου ιακωβ και ευπρεπεις ψαλμοι ισραηλ 2 πνευμα κυριου ελαλησεν εν εμοι και ο λογος αυτου επι γλωσσης μου 3 λεγει ο θεος ισραηλ εμοι ελαλησεν φυλαξ ισραηλ παραβολην ειπον εν ανθρωπω πως κραταιωσητε φοβον θεου 4 και εν θεω φωτι πρωιας ανατειλαι ηλιος το πρωι ου παρηλθεν εκ φεγγους και ως εξ υετου χλοης απο γης 5 ου γαρ ουτως ο οικος μου μετα ισχυρου διαδηκην γαρ αιωνιον εδετο μοι ετοιμην εν παντι καιρω πεφυλαγμενην οτι πασα σωτηρια μου και παν θελημα οτι ου μη βλαστηση ο παρανομος 6 ωσπερ ακανθα εξωσμενη παντες αυτοι οτι ου χειρι λημφθησονται 7 και ανηρ ου κοπιασει εν αυτοις και πληρες σιδηρου και ξυλον δορατος και

εν πυρι καυσει καυθησονται αισχυνη αυτων 8 ταυτα τα ονοματα των δυνατων δαυιδ ιεβοσθε ο χαναναιος αρχων του τριτου εστιν αδινων ο ασωναιος ουτος εσπασατο την ρομφαιαν αυτου επι οκτακοσιους τραυματιας εις απαξ 9 και μετ' αυτον ελεαζαρ υιος πατραδελφου αυτου υιος σουσιτου εν τοις τρισιν δυνατοις ουτος ην μετα δαυιδ εν σερραν και εν τω ονειδισαι αυτον εν τοις αλλοφυλοις συνηχθησαν εκει εις πολεμον και ανεβησαν ανηρ ισραηλ 10 αυτος ανεστη και επαταξεν εν τοις αλλοφυλοις εως ου εκοπιασεν η χειρ αυτου και προσεκολληθη η χειρ αυτου προς την μαχαιραν και εποιησεν κυριος σωτηριαν μεγαλην εν τη ημερα εκεινη και ο λαος εκαθητο οπισω αυτου πλην εκδιδυσκειν 11 και μετ' αυτον σαμια υιος ασα ο αρουχαιος και συνηχθησαν οι αλλοφυλοι εις θηρια και ην εκει μερις του αγρου πληρης φακου και ο λαος εφυγεν εκ προσωπου αλλοφυλων 12 και εστηλωθη εν μεσω της μεριδος και εξειλατο αυτην και επαταξεν τους αλλοφυλους και εποιησεν κυριος σωτηριαν μεγαλην 13 και κατεβησαν τρεις απο των τριακοντα και ηλθον εις κασων προς δαυιδ εις το σπηλαιον οδολλαμ και ταγμα των αλλοφυλων παρενεβαλον εν τη κοιλαδι ραφαι+μ 14 και δαυιδ τοτε εν τη περιοχη και το υποστημα των αλλοφυλων τοτε εν βαιθλεεμ 15 και επεδυμησεν δαυιδ και ειπεν τις ποτιει με υδωρ εκ του λακκου του εν βαιθλεεμ του εν τη πυλη το δε συστημα των αλλοφυλων τοτε εν βαιθλεεμ 16 και διερρηξαν οι τρεις δυνατοι εν τη παρεμβολη των αλλοφυλων και υδρευσαντο υδωρ εκ του λακκου του εν βαιθλεεμ του εν τη πυλη και ελαβαν και παρεγενοντο προς δαυιδ και ουκ ηδελησεν πειν αυτο και εσπεισεν αυτο τω κυριω 17 και ειπεν ιλεως μοι κυριε του ποιησαι τουτο ει αιμα των ανδρων των πορευθεντων εν ταις ψυχαις αυτων πιομαι και ουκ ηδελησεν πειν αυτο ταυτα εποιησαν οι τρεις δυνατοι 18 και αβεσσα αδελφος ιωαβ υιος σαρουιας αυτος αρχων εν τοις τρισιν και αυτος εξηγειρεν το δορυ αυτου επι τριακοσιους τραυματιας και αυτω ονομα εν τοις τρισιν 19 εκ των τριων εκεινων ενδοξος και εγενετο αυτοις εις αρχοντα και εως των τριων ουκ ηλθεν 20 και βαναιας υιος ιωδαε ανηρ αυτος πολλοστος εργοις απο καβεσεηλ και αυτος επαταξεν τους δυο υιους αριηλ του μωαβ και αυτος κατεβη και επαταξε τον λεοντα εν μεσω του λακκου εν τη ημερα της χιονος 21 αυτος επαταξεν τον ανδρα τον αιγυπτιον ανδρα ορατον εν δε τη χειρι του αιγυπτιου δορυ ως ξυλον διαβαθρας και κατεβη προς αυτον εν ραβδω και ηρπασεν το δορυ εκ της χειρος του αιγυπτιου και απεκτεινεν αυτον εν τω δορατι αυτου 22 ταυτα εποιησεν βαναιας υιος ιωδαε και αυτω ονομα εν τοις τρισιν τοις δυνατοις 23 εκ των τριων ενδοξος και προς τους τρεις ουκ ηλθεν και εταξεν αυτον δαυιδ εις τας ακοας αυτου 24 και ταυτα τα ονοματα των δυνατων δαυιδ βασιλεως ασαηλ αδελφος ιωαβ ουτος εν τοις τριακοντα ελεαναν υιος δουδι πατραδελφου αυτου εν βαιθλεεμ 25 σαμια ο αρουδαιος ελικα ο αρωδαιος 26 ελλης ο φελωθι ιρας υιος εκκας ο θεκωιτης 27 αβιεζερ ο αναθωδιτης εκ των υιων του ασωδιτου 28 σελμων

ο αωιτης μοορε ο νετωφαδιτης 29 ελα υιος βαανα ο νετωφαδιτης εθδι υιος ριβα εκ γαβαεδ υιος βενιαμιν 30 βαναιας ο φαρθωνιτης ουρι εκ ναχαλιγαιας 31 αβιηλ υιος του αραβωδιτου αζμωδ ο βαρσαμιτης 32 ελιασου ο σαλαβωνιτης υιοι ιασαν ιωναθαν 33 σαμμα ο αρωδιτης αχιαν υιος σαραδ ο αραουριτης 34 αλιφαλεδ υιος του ασβιτου υιος του μααχατι ελιαβ υιος αχιτοφελ του γελωνιτου 35 ασαραι ο καρμηλιος φαραι+ ο ερχι 36 ιγααλ υιος ναθαν απο δυναμεως υιος γαδδι 37 ελιε ο αμμανιτης γελωραι ο βηρωθαιος αιρων τα σκευη ιωαβ υιου σαρουιας 38 ιρας ο ιεδιραιος γαρηβ ο ιεδιραιος 39 ουριας ο χετταιος παντες τριακοντα και επτα

Chapter 24

1 και προσεδετο οργη κυριου εκκαηναι εν ισραηλ και επεσεισεν τον δαυιδ εν αυτοις λεγων βαδιζε αριθμησον τον ισραηλ και τον ιουδα 2 και ειπεν ο βασιλευς προς ιωαβ αρχοντα της ισχυος τον μετ' αυτου διελθε δη πασας φυλας ισραηλ απο δαν και εως βηρσαβее και επισκεψαι τον λαον και γνωσομαι τον αριθμον του λαου 3 και ειπεν ιωαβ προς τον βασιλεα και προσθειη κυριος ο θεος σου προς τον λαον ωσπερ αυτους και ωσπερ αυτους εκατονταπλασιονα και οφθαλμοι του κυριου μου του βασιλεως ορωντες και ο κυριος μου ο βασιλευς ινα τι βουλεται εν τω λογω τουτω 4 και υπερисχυσεν ο λογος του βασιλεως προς ιωαβ και εις τους αρχοντας της δυναμεως και εξηλθεν ιωαβ και οι αρχοντες της ισχυος ενωπιον του βασιλεως επισκεψασθαι τον λαον ισραηλ 5 και διεβησαν τον ιορδανην και παρενεβαλον εν αροηρ εκ δεξιων της πολεως της εν μεσω της φαραγγος γαδ και ελιεζερ 6 και ηλθον εις την γαλααδ και εις γην θαβασων η εστιν αδασαι και παρεγενοντο εις δανιδαν και ουδαν και εκυκλωσαν εις σιδωνα 7 και ηλθαν εις μαπαρ τυρου και πασας τας πολεις του ευαιου και του χαναναιου και ηλθαν κατα νοτον ιουδα εις βηρσαβее 8 και περιωδευσαν εν παση τη γη και παρεγενοντο απο τελους εννεα μηνων και εικοσι ημερων εις ιερουσαλημ 9 και εδωκεν ιωαβ τον αριθμον της επισκεψεως του λαου προς τον βασιλεα και εγενετο ισραηλ οκτακοσαι χιλιαδες ανδρων δυναμεως σπωμενων ρομφαιαν και ανηρ ιουδα πεντακοσαι χιλιαδες ανδρων μαχητων 10 και επαταξεν καρδια δαυιδ αυτον μετα το αριθμησαι τον λαον και ειπεν δαυιδ προς κυριον ημαρτον σφοδρα ο εποιησα νυν κυριε παραβιβασον δη την ανομιαν του δουλου σου οτι εμωρανθην σφοδρα 11 και ανεστη δαυιδ το πρωι και λογος κυριου εγενετο προς γαδ τον προφητην τον ορωντα δαυιδ λεγων 12 πορευθητι και λαλησον προς δαυιδ λεγων ταδε λεγει κυριος τρια εγω ειμι αιρω επι σε και εκλεξαι σεαυτω εν εξ αυτων και ποιησω σοι 13 και εισηλθεν γαδ προς δαυιδ και ανηγγειλεν αυτω και ειπεν αυτω εκλεξαι σεαυτω γενεσθαι ει ελθη σοι τρια ετη λιμος εν τη γη σου η τρεις μηνας φευγειν σε εμπροσθεν των εχθρων σου και εσονται διωκοντες σε η γενεσθαι τρεις ημερας θανατον εν τη γη σου νυν ουν γνωθι και ιδε τι αποκριθω

τω αποστειλαντι με ρημα 14 και ειπεν δαυιδ προς γαδ στενα μοι παντοθεν σφοδρα εστιν εμπεδουμαι δη εν χειρι κυριου οτι πολλοι οι οικτιρμοι αυτου σφοδρα εις δε χειρας ανθρωπου ου μη εμπεσω και εξελεξατο εαυτω δαυιδ τον θανατον 15 και ημεραι θερισμου πυρων και εδωκεν κυριος εν ισραηλ θανατον απο πρωιθεν εως ωρας αριστου και ηρξατο η θραυσις εν τω λαω και απεθανεν εκ του λαου απο δαν και εως βηρσαβее εβδομηκοντα χιλιαδες ανδρων 16 και εξετεινεν ο αγγελος του θεου την χειρα αυτου εις ιερουσαλημ του διαφθειραι αυτην και παρεκληθη κυριος επι τη κακια και ειπεν τω αγγελω τω διαφθειροντι εν τω λαω πολυ νυν ανες την χειρα σου και ο αγγελος κυριου ην παρα τω αλω ορνα του ιεβουσαιου 17 και ειπεν δαυιδ προς κυριον εν τω ιδειν αυτον τον αγγελον τυπτοντα εν τω λαω και ειπεν ιδου εγω ειμι ηδικησα και εγω ειμι ο ποιμην εκακοποιησα και ουτοι τα προβατα τι εποιησαν γενεσθω δη η χειρ σου εν εμοι και εν τω οικω του πατρος μου 18 και ηλθεν γαδ προς δαυιδ εν τη ημερα εκεινη και ειπεν αυτω αναβηθι και στησον τω κυριω θυσιαστηριον εν τω αλωνι ορνα του ιεβουσαιου 19 και ανεβη δαυιδ κατα τον λογον γαδ καθ' ον τροπον ενετειλατο αυτω κυριος 20 και διεκυψεν ορνα και ειδεν τον βασιλεα και τους παιδας αυτου παραπορευομενους επανω αυτου και εξηλθεν ορνα και προσεκυνησεν τω βασιλει επι προσωπον αυτου επι την γην 21 και ειπεν ορνα τι οτι ηλθεν ο κυριος μου ο βασιλευς προς τον δουλον αυτου και ειπεν δαυιδ κτησασθαι παρα σου τον αλωνα του οικοδομησαι θυσιαστηριον τω κυριω και συσχεδη η θραυσις επανω του λαου 22 και ειπεν ορνα προς δαυιδ λαβετω και ανενεγκετω ο κυριος μου ο βασιλευς τω κυριω το αγαθον εν οφθαλμοις αυτου ιδου οι βοες εις ολοκαυτωμα και οι τροχοι και τα σκευη των βοων εις ξυλα 23 τα παντα εδωκεν ορνα τω βασιλει και ειπεν ορνα προς τον βασιλεα κυριος ο θεος σου ευλογησαι σε 24 και ειπεν ο βασιλευς προς ορνα ουχι οτι αλλα κτωμενος κτησομαι παρα σου εν αλλαγματι και ουκ ανοισω τω κυριω θεω μου ολοκαυτωμα δωρεαν και εκτησατο δαυιδ τον αλωνα και τους βοας εν αργυριω σικλων πεντηκοντα 25 και ωκοδομησεν εκει δαυιδ θυσιαστηριον κυριω και ανηνεγκεν ολοκαυτωσεις και ειρηνικας και προσεδηκεν σαλωμων επι το θυσιαστηριον επ' εσχατω οτι μικρον ην εν πρωτοις και επηκουσεν κυριος τη γη και συνεσχεδη η θραυσις επανωθεν ισραηλ.

1 Kings

Chapter 1

1 και ο βασιλευς δαυιδ πρεσβυτερος προβεβηκως ημεραις και περιεβαλλον αυτον ιματιοις και ουκ εθερμαινετο 2 και ειπον οι παιδες αυτου ζητησατωσαν τω κυριω ημων τω βασιλει παρθενον νεανιδα και παραστησεται τω βασιλει και εσται αυτον θαλπουσα και κοιμηθησεται μετ' αυτου και θερμανθησεται ο κυριος ημων ο βασιλευς 3 και εξητησαν νεανιδα καλην εκ παντος οριου ισραηλ και ευρον την αβισακ την σωμανιτιν και ηνεγκαν αυτην προς τον βασιλεα 4 και η νεανις καλη εως σφοδρα και ην θαλπουσα τον βασιλεα και ελειτουργει αυτω και ο βασιλευς ουκ εγνω αυτην 5 και αδωνιας υιος αγγιδ επηρετο λεγων εγω βασιλευσω και εποιησεν εαυτω αρματα και ιππεις και πεντηκοντα ανδρας παρατρεχειν εμπροσθεν αυτου 6 και ουκ απεκωλυσεν αυτον ο πατηρ αυτου ουδεποτε λεγων δια τι συ εποιησας και γε αυτος ωραιος τη οφει σφοδρα και αυτον ετεκεν οπισω αβεσσαλωμ 7 και εγενοντο οι λογοι αυτου μετα ιωαβ του υιου σαρουιας και μετα αβιαθαρ του ιερεως και εβοηθουν οπισω αδωνιου 8 και σαδωκ ο ιερευς και βαναιας υιος ιωδαε και ναθαν ο προφητης και σεμει+ και ρηι και οι δυνατοι του δαυιδ ουκ ησαν οπισω αδωνιου 9 και εδυσιασεν αδωνιας προβατα και μοσχους και αρνας μετα λιθου του ζωελεδ ος ην εχομενα της πηγης ρωγηλ και εκαλεσεν παντας τους αδελφους αυτου και παντας τους αδρους ιουδα παιδας του βασιλεως 10 και τον ναθαν τον προφητην και βαναιαν και τους δυνατους και τον σαλωμων αδελφον αυτου ουκ εκαλεσεν 11 και ειπεν ναθαν προς βηρσαβεε μητερα σαλωμων λεγων ουκ ηκουσας οτι εβασιλευσεν αδωνιας υιος αγγιδ και ο κυριος ημων δαυιδ ουκ εγνω 12 και νυν δευρο συμβουλευσω σοι δη συμβουλιαν και εξελου την ψυχην σου και την ψυχην του υιου σου σαλωμων 13 δευρο εισελθε προς τον βασιλεα δαυιδ και ερεις προς αυτον λεγουσα ουχι συ κυριε μου βασιλευ ωμοσας τη δουλη σου λεγων οτι σαλωμων ο υιος σου βασιλευσει μετ' εμε και αυτος καθιειται επι του θρονου μου και τι οτι εβασιλευσεν αδωνιας 14 και ιδου ετι λαλουσης σου εκει μετα του βασιλεως και εγω εισελευσομαι οπισω σου και πληρωσω τους λογους σου 15 και εισηλθεν βηρσαβεε προς τον βασιλεα εις το ταμειον και ο βασιλευς πρεσβυτης σφοδρα και αβισακ η σωμανιτις ην λειτουργουσα τω βασιλει 16 και εκυψεν βηρσαβεε και προσεκυνησεν τω βασιλει και ειπεν ο βασιλευς τι εστιν σοι 17 η δε ειπεν κυριε μου βασιλευ συ ωμοσας εν κυριω τω θεω σου τη δουλη σου λεγων οτι σαλωμων ο υιος σου βασιλευσει μετ' εμε και αυτος καθησεται επι του θρονου μου 18 και νυν ιδου αδωνιας εβασιλευσεν και συ κυριε μου βασιλευ ουκ εγνως 19 και εδυσιασεν μοσχους και αρνας και προβατα εις πληθος και εκαλεσεν παντας τους υιους του βασιλεως και αβιαθαρ τον ιερεα και ιωαβ τον αρχοντα της

δυναμεως και τον σαλωμων τον δουλον σου ουκ εκαλεσεν 20 και συ κυριε μου βασιλευ οι οφθαλμοι παντος ισραηλ προς σε απαγγειλαι αυτοις τις καθησεται επι του θρονου του κυριου μου του βασιλεως μετ' αυτον 21 και εσται ως αν κοιμηθη ο κυριος μου ο βασιλευς μετα των πατερων αυτου και εσομαι εγω και ο υιος μου σαλωμων αμαρτωλοι 22 και ιδου επι αυτης λαλουσης μετα του βασιλεως και ναθαν ο προφητης ηλθεν 23 και ανηγγελη τω βασιλει ιδου ναθαν ο προφητης και εισηλθεν κατα προσωπον του βασιλεως και προσεκυνησεν τω βασιλει κατα προσωπον αυτου επι την γην 24 και ειπεν ναθαν κυριε μου βασιλευ συ ειπας αδωνιας βασιλευσει οπισω μου και αυτος καθησεται επι του θρονου μου 25 οτι κατεβη σημερον και εδυσιασεν μοσχους και αρνας και προβατα εις πληθος και εκαλεσεν παντας τους υιους του βασιλεως και τους αρχοντας της δυναμεως και αβιαδαρ τον ιερεα και ιδου εισιν εσθιοντες και πινοντες ενωπιον αυτου και ειπαν ζητω ο βασιλευς αδωνιας 26 και εμε αυτον τον δουλον σου και σαδωκ τον ιερεα και βαναιαν υιον ιωδαε και σαλωμων τον δουλον σου ουκ εκαλεσεν 27 ει δια του κυριου μου του βασιλεως γεγονεν το ρημα τουτο και ουκ εγνωρισας τω δουλω σου τις καθησεται επι τον θρονον του κυριου μου του βασιλεως μετ' αυτον 28 και απεκριθη δαυιδ και ειπεν καλεσατε μοι την βηρσαβεε και εισηλθεν ενωπιον του βασιλεως και εστη ενωπιον αυτου 29 και ωμοσεν ο βασιλευς και ειπεν ζη κυριος ος ελυτρωσατο την ψυχην μου εκ πασης θλιψεως 30 οτι καθως ωμοσα σοι εν κυριω τω θεω ισραηλ λεγων οτι σαλωμων ο υιος σου βασιλευσει μετ' εμε και αυτος καθησεται επι του θρονου μου αντ' εμου οτι ουτως ποιησω τη ημερα ταυτη 31 και εκυψεν βηρσαβεε επι προσωπον επι την γην και προσεκυνησεν τω βασιλει και ειπεν ζητω ο κυριος μου ο βασιλευς δαυιδ εις τον αιωνα 32 και ειπεν ο βασιλευς δαυιδ καλεσατε μοι σαδωκ τον ιερεα και ναθαν τον προφητην και βαναιαν υιον ιωδαε και εισηλθον ενωπιον του βασιλεως 33 και ειπεν ο βασιλευς αυτοις λαβετε τους δουλους του κυριου υμων μεθ' υμων και επιβιβασατε τον υιον μου σαλωμων επι την ημιονον την εμην και καταγαγετε αυτον εις τον γιων 34 και χρισατω αυτον εκει σαδωκ ο ιερευς και ναθαν ο προφητης εις βασιλεια επι ισραηλ και σαλπισατε κερατινη και ερειτε ζητω ο βασιλευς σαλωμων 35 και καθησεται επι του θρονου μου και αυτος βασιλευσει αντ' εμου και εγω ενετειλαμην του ειναι εις ηγουμενον επι ισραηλ και ιουδα 36 και απεκριθη βαναιας υιος ιωδαε τω βασιλει και ειπεν γενοιτο ουτως πιστωσαι κυριος ο θεος του κυριου μου του βασιλεως 37 καθως ην κυριος μετα του κυριου μου του βασιλεως ουτως ειη μετα σαλωμων και μεγαλυναι τον θρονον αυτου υπερ τον θρονον του κυριου μου του βασιλεως δαυιδ 38 και κατεβη σαδωκ ο ιερευς και ναθαν ο προφητης και βαναιας υιος ιωδαε και ο χερεθθι και ο φελεθθι και επεκαθισαν τον σαλωμων επι την ημιονον του βασιλεως δαυιδ και απηγαγον αυτον εις τον γιων 39 και ελαβεν σαδωκ ο ιερευς το κερας του ελαιου εκ της σκηνης και εχρισεν τον σαλ-

ωμων και εσαλπισεν τη κερατινη και ειπεν πας ο λαος ζητω ο βασιλευς σαλωμων 40 και ανεβη πας ο λαος οπισω αυτου και εχορευον εν χοροις και ευφραινόμενοι ευφροσυνην μεγαλην και ερραγη η γη εν τη φωνη αυτων 41 και ηκουσεν αδωνιας και παντες οι κλητοι αυτου και αυτοι συνετελεσαν φαγειν και ηκουσεν ιωαβ την φωνην της κερατινης και ειπεν τις η φωνη της πολεως ηχουσης 42 ετι αυτου λαλουντος και ιδου ιωναθαν υιος αβιαθαρ του ιερεως ηλθεν και ειπεν αδωνιας εισελθε οτι ανηρ δυναμεως ει συ και αγαθα ευαγγελισαι 43 και απεκριθη ιωναθαν και ειπεν και μαλα ο κυριος ημων ο βασιλευς δαυιδ εβασιλευσεν τον σαλωμων 44 και απεστειλεν ο βασιλευς μετ' αυτου τον σαδωκ τον ιερεα και ναθαν τον προφητην και βαναιαν υιον ιωδαε και τον χερεθδι και τον φελεθδι και επεκαδισαν αυτον επι την ημιονον του βασιλεως 45 και εχρισαν αυτον σαδωκ ο ιερευς και ναθαν ο προφητης εις βασιλεια εν τω γιων και ανεβησαν εκειθεν ευφραινόμενοι και ηχησεν η πολις αυτη η φωνη ην ηκουσατε 46 και εκαδισεν σαλωμων επι θρονον της βασιλειας 47 και εισηλθον οι δουλοι του βασιλεως ευλογησαι τον κυριον ημων τον βασιλεα δαυιδ λεγοντες αγαθυναι ο θεος το ονομα σαλωμων του υιου σου υπερ το ονομα σου και μεγαλυναι τον θρονον αυτου υπερ τον θρονον σου και προσεκυνησεν ο βασιλευς επι την κοιτην αυτου 48 και γε ουτως ειπεν ο βασιλευς ευλογητος κυριος ο θεος ισραηλ ος εδωκεν σημερον εκ του σπερματος μου καθήμενον επι του θρονου μου και οι οφθαλμοι μου βλεπουσιν 49 και εξεστησαν και εξανεστησαν παντες οι κλητοι του αδωνιου και απηλθον ανηρ εις την οδον αυτου 50 και αδωνιας εφοβηθη απο προσωπου σαλωμων και ανεστη και απηλθεν και επελαβετο των κερατων του θυσιαστηριου 51 και ανηγγελη τω σαλωμων λεγοντες ιδου αδωνιας εφοβηθη τον βασιλεα σαλωμων και κατεχει των κερατων του θυσιαστηριου λεγων ομοσατω μοι σημερον ο βασιλευς σαλωμων ει ου θανατωσει τον δουλον αυτου εν ρομφαια 52 και ειπεν σαλωμων εαν γενηται εις υιον δυναμεως ει πεσειται των τριχων αυτου επι την γην και εαν κακια ευρεθη εν αυτω θανατωθησεται 53 και απεστειλεν ο βασιλευς σαλωμων και κατηνεγκεν αυτον απανωθεν του θυσιαστηριου και εισηλθεν και προσεκυνησεν τω βασιλει σαλωμων και ειπεν αυτω σαλωμων δευρο εις τον οικον σου

Chapter 2

1 και ηγγισαν αι ημεραι δαυιδ αποθανειν αυτον και ενετειλατο τω σαλωμων υιω αυτου λεγων 2 εγω ειμι πορευομαι εν οδω πασης της γης και ισχυσεις και εση εις ανδρα 3 και φυλαξεις την φυλακην κυριου του θεου σου του πορευεσθαι εν ταις οδοις αυτου φυλασσειν τας εντολας αυτου και τα δικαιωματα και τα κριματα τα γεγραμμενα εν νομω μωυσεως ινα συνιης α ποιησεις κατα παντα οσα αν εντειλωμαι σοι 4 ινα στηση κυριος τον λογον αυτου ον ελαλησεν λεγων εαν

φυλαξωσιν οι υιοι σου την οδον αυτων πορευεσθαι ενωπιον εμου εν αληθεια εν ολη καρδια αυτων και εν ολη ψυχη αυτων λεγων ουκ εξολεθρευθησεται σοι ανηρ επανωθεν θρονου ισραηλ 5 και γε συ εγνωσ οσα εποιησεν μοι ιωαβ υιος σαρουιας οσα εποιησεν τοις δυσιν αρχουσιν των δυναμεων ισραηλ τω αβεννηρ υιω νηρ και τω αμεσσαι+ υιω ιεδερ και απεκτεινεν αυτους και εταξεν τα αιματα πολεμου εν ειρηνη και εδωκεν αιμα αδων εν τη ζωνη αυτου τη εν τη οσφυι αυτου και εν τω υποδηματι αυτου τω εν τω ποδι αυτου 6 και ποιησεις κατα την σοφιαν σου και ου καταξεις την πολιαν αυτου εν ειρηνη εις αδου 7 και τοις υιοις βερζελλι του γαλααδιτου ποιησεις ελεος και εσονται εν τοις εσθιουσιν την τραπεζαν σου οτι ουτως ηγγισαν μοι εν τω με αποδιδρασκειν απο προσωπου αβεσσαλωμ του αδελφου σου 8 και ιδου μετα σου σεμει+ υιος γηρα υιος του ιεμενι εκ βαουριμ και αυτος κατηρασατο με καταραν οδυνηραν τη ημερα η επορευομην εις παρεμβολας και αυτος κατεβη εις απαντην μου εις τον ιορδανην και ωμοσα αυτω εν κυριω λεγων ει θανατωσω σε εν ρομφαια 9 και ου μη αθωωσης αυτον οτι ανηρ σοφος ει συ και γνωση α ποιησεις αυτω και καταξεις την πολιαν αυτου εν αιματι εις αδου 10 και εκοιμηθη δαυιδ μετα των πατερων αυτου και εταφη εν πολει δαυιδ 11 και αι ημεραι ας εβασιλευσεν δαυιδ επι τον ισραηλ τεσσαρακοντα ετη εν χειβρων εβασιλευσεν ετη επτα και εν ιερουσαλημ τριακοντα τρια ετη 12 και σαλωμων εκαθισεν επι του θρονου δαυιδ του πατρος αυτου υιος ετων δωδεκα και ητοιμασθη η βασιλεια αυτου σφοδρα 13 και εισηλθεν αδωνιας υιος αγγιθ προς βηρσαβεε μητερα σαλωμων και προσεκυνησεν αυτη η δε ειπεν ειρηνη η εισοδος σου και ειπεν ειρηνη 14 λογος μοι προς σε και ειπεν αυτω λαλησον 15 και ειπεν αυτη συ οιδας οτι εμοι ην η βασιλεια και επ' εμε εθετο πας ισραηλ το προσωπον αυτου εις βασιλεα και εστραφη η βασιλεια και εγενηθη τω αδελφω μου οτι παρα κυριου εγενετο αυτω 16 και νυν αιτησιν μιαν εγω αιτουμαι παρα σου μη αποστρεψης το προσωπον σου και ειπεν αυτω βηρσαβεε λαλει 17 και ειπεν αυτη ειπον δη προς σαλωμων τον βασιλεα οτι ουκ αποστρεψει το προσωπον αυτου απο σου και δωσει μοι την αβισακ την σωμανιτιν εις γυναικα 18 και ειπεν βηρσαβεε καλως εγω λαλησω περι σου τω βασιλει 19 και εισηλθεν βηρσαβεε προς τον βασιλεα σαλωμων λαλησαι αυτω περι αδωνιου και εξανεστη ο βασιλευς εις απαντην αυτη και κατεφιλησεν αυτην και εκαθισεν επι του θρονου αυτου και ετεθη θρονος τη μητρι του βασιλεως και εκαθισεν εκ δεξιων αυτου 20 και ειπεν αυτω αιτησιν μιαν μικραν εγω αιτουμαι παρα σου μη αποστρεψης το προσωπον σου και ειπεν αυτη ο βασιλευς αιτησαι μητερ εμη οτι ουκ αποστρεψω σε 21 και ειπεν δοθητω δε αβισακ η σωμανιτις τω αδωνια τω αδελφω σου εις γυναικα 22 και απεκριθη σαλωμων ο βασιλευς και ειπεν τη μητρι αυτου και ινα τι συ ητησαι την αβισακ τω αδωνια και αιτησαι αυτω την βασιλειαν οτι ουτος αδελφος μου ο μεγας υπερ εμε και αυτω αβιαδαρ ο ιερευς και αυτω ιωαβ ο υιος σαρουιας ο αρχιστρατηγος

εταιρος 23 και ωμοσεν ο βασιλευς σαλωμων κατα του κυριου λεγων ταδε ποιησαι μοι ο θεος και ταδε προσθειη οτι κατα της ψυχης αυτου ελαλησεν αδωνιας τον λογον τουτον 24 και νυν ζη κυριος ος ητοιμασεν με και εδετο με επι τον θρονον δαυιδ του πατρος μου και αυτος εποιησεν μοι οικον καθως ελαλησεν κυριος οτι σημερον θανατωθησεται αδωνιας 25 και εξαπεστειλεν σαλωμων ο βασιλευς εν χειρι βαναιου υιου ιωδαε και ανειλεν αυτον και απεδανεν αδωνιας εν τη ημερα εκεινη 26 και τω αβιαδαρ τω ιερει ειπεν ο βασιλευς αποτρεχε συ εις αναθωθ εις αγρον σου οτι ανηρ θανατου ει συ εν τη ημερα ταυτη και ου θανατωσω σε οτι ηρας την κιβωτον της διαθηκης κυριου ενωπιον του πατρος μου και οτι εκακουχηθης εν απασιν οις εκακουχηθη ο πατηρ μου 27 και εξεβαλεν σαλωμων τον αβιαδαρ του μη ειναι ιερεα του κυριου πληρωθηναι το ρημα κυριου ο ελαλησεν επι τον οικον ηλι εν σηλωμ 28 και η ακοη ηλθεν εως ιωαβ του υιου σαρουιας οτι ιωαβ ην κεκλικως οπισω αδωνιου και οπισω σαλωμων ουκ εκλινεν και εφυγεν ιωαβ εις το σκηνωμα του κυριου και κατεσχεν των κερατων του θυσιαστηριου 29 και απηγγελη τω σαλωμων λεγοντες οτι εφυγεν ιωαβ εις την σκηνην του κυριου και ιδου κατεχει των κερατων του θυσιαστηριου και απεστειλεν σαλωμων προς ιωαβ λεγων τι γεγονεν σοι οτι πεφευγας εις το θυσιαστηριον και ειπεν ιωαβ οτι εφοβηθην απο προσωπου σου και εφυγον προς κυριον και απεστειλεν σαλωμων ο βασιλευς τον βαναιου υιον ιωδαε λεγων πορευου και ανελε αυτον και θαψον αυτον 30 και ηλθεν βαναιου υιος ιωδαε προς ιωαβ εις την σκηνην του κυριου και ειπεν αυτω ταδε λεγει ο βασιλευς εξελθε και ειπεν ιωαβ ουκ εκπορευομαι οτι ωδε αποθανουμαι και απεστρεψεν βαναιας υιος ιωδαε και ειπεν τω βασιλει λεγων ταδε λελαληκεν ιωαβ και ταδε αποκεκριται μοι 31 και ειπεν αυτω ο βασιλευς πορευου και ποιησον αυτω καθως ειρηκεν και ανελε αυτον και θαψεις αυτον και εξαρεις σημερον το αιμα ο δωρεαν εξεχεεν ιωαβ απ' εμου και απο του οικου του πατρος μου 32 και απεστρεψεν κυριος το αιμα της αδικιας αυτου εις κεφαλην αυτου ως απηντησεν τοις δυσιν ανθρωποις τοις δικαιοις και αγαθοις υπερ αυτον και απεκτεινεν αυτους εν ρομφαια και ο πατηρ μου δαυιδ ουκ εγνω το αιμα αυτων τον αβεννηρ υιον νηρ αρχιστρατηγον ισραηλ και τον αμεσσα υιον ιεδερ αρχιστρατηγον ιουδα 33 και επεστραφη τα αιματα αυτων εις κεφαλην αυτου και εις κεφαλην του σπερματος αυτου εις τον αιωνα και τω δαυιδ και τω σπερματι αυτου και τω οικω αυτου και τω θρονω αυτου γενοιτο ειρηνη εως αιωνος παρα κυριου 34 και απηντησεν βαναιου υιος ιωδαε τω ιωαβ και εθανατωσεν αυτον και εθαψεν αυτον εν τω οικω αυτου εν τη ερημω 35 και εδωκεν ο βασιλευς τον βαναιου υιον ιωδαε αντ' αυτου επι την στρατηγίαν και η βασιλεια κατωρδουτο εν ιερουσαλημ και τον σαδωκ τον ιερεα εδωκεν ο βασιλευς εις ιερεα πρωτον αντι αβιαδαρ 35 και εδωκεν κυριος φρονησιν τω σαλωμων και σοφίαν πολλην σφοδρα και πλατος καρδιας ως η αμμος η παρα την θαλασσαν 35 και επληθυνθη η φρονησις σαλωμων σφοδρα

υπερ την φρονησιν παντων αρχαιων υιων και υπερ παντας φρονιμους αιγυπτου
 35 και ελαβεν την θυγατερα φαraw και εισηγαγεν αυτην εις την πολιν δαυιδ εως
 συντελεσαι αυτον τον οικον αυτου και τον οικον κυριου εν πρωτοις και το τειχος
 ιερουσαλημ κυκλοθεν εν επτα ετεσιν εποιησεν και συνετελεσεν 35 και ην τω σαλ-
 ωμων εβδομηκοντα χιλιαδες αιροντες αρσιν και ογδοηκοντα χιλιαδες λατομων εν
 τω ορει 35 και εποιησεν σαλωμων την θαλασσαν και τα υποστηριγματα και τους
 λουτηρας τους μεγαλους και τους στυλους και την κρηνην της αυλης και την
 θαλασσαν την χαλκην 35 και ωκοδομησεν την ακραν και τας επαλξεις αυτης και
 διεκοψεν την πολιν δαυιδ ουτως θυγατηρ φαraw ανεβαινεν εκ της πολεως δαυιδ
 εις τον οικον αυτης ον ωκοδομησεν αυτη τοτε ωκοδομησεν την ακραν 35 και
 σαλωμων ανεφερεν τρεις εν τω ενιαυτω ολοκαυτωσεις και ειρηνικας επι το θυ-
 σιαστηριον ο ωκοδομησεν τω κυριω και εδυμια ενωπιον κυριου και συνετελεσεν
 τον οικον 35 και ουτοι οι αρχοντες οι καθεσταμενοι επι τα εργα του σαλωμων
 τρεις χιλιαδες και εξακοσιοι επισταται του λαου των ποιουντων τα εργα 35 και
 ωκοδομησεν την ασσουρ και την μαγδω και την γαζερ και την βαιθωρων την
 επανω και τα βααλαθ 35 πλην μετα το οικοδομησαι αυτον τον οικον του κυρι-
 ου και το τειχος ιερουσαλημ κυκλω μετα ταυτα ωκοδομησεν τας πολεις ταυτας
 35 και εν τω ετι δαυιδ ζην ενετειλατο τω σαλωμων λεγων ιδου μετα σου σε-
 μει+ υιος γηρα υιος σπερματος του ιεμινι εκ χειρων 35 ουτος κατηρασατο με
 καταραν οδυνηραν εν η ημερα επορευομην εις παρεμβολας 35 και αυτος κατε-
 βαινεν εις απαντην μοι επι τον ιορδανην και ωμοσα αυτω κατα του κυριου λεγων
 ει θανατωθησεται εν ρομφαια 35 και νυν μη αθωωσης αυτον οτι ανηρ φρονιμος
 συ και γνωση α ποιησεις αυτω και καταξεις την πολιαν αυτου εν αιματι εις αδου
 36 και εκαλεσεν ο βασιλευς τον σεμει+ και ειπεν αυτω οικοδομησον σεαυτω οικον
 εν ιερουσαλημ και καθου εκει και ουκ εξελευση εκειθεν ουδαμου 37 και εσται εν
 τη ημερα της εξοδου σου και διαβηση τον χειμαρρουν κεδρων γινωσκων γνωση
 οτι θανατω αποθανη το αιμα σου εσται επι την κεφαλην σου και ωρκισεν αυτον
 ο βασιλευς εν τη ημερα εκεινη 38 και ειπεν σεμει+ προς τον βασιλεα αγαθον
 το ρημα ο ελαλησας κυριε μου βασιλευ ουτω ποιησει ο δουλος σου και εκαδισεν
 σεμει+ εν ιερουσαλημ τρια ετη 39 και εγενηθη μετα τρια ετη και απεδρασαν δυο
 δουλοι του σεμει+ προς αγχους υιον μααχα βασιλεα γεδ και απηγγελη τω σεμει+
 λεγοντες ιδου οι δουλοι σου εν γεδ 40 και ανεστη σεμει+ και επεσαξε την ονον
 αυτου και επορευθη εις γεδ προς αγχους του εκζητησαι τους δουλους αυτου και
 επορευθη σεμει+ και ηγαγεν τους δουλους αυτου εκ γεδ 41 και απηγγελη τω σαλ-
 ωμων λεγοντες οτι επορευθη σεμει+ εξ ιερουσαλημ εις γεδ και απεστρεψεν τους
 δουλους αυτου 42 και απεστειλεν ο βασιλευς και εκαλεσεν τον σεμει+ και ειπεν
 προς αυτον ουχι ωρκισα σε κατα του κυριου και επεμαρτυραμην σοι λεγων εν η
 αν ημερα εξελθης εξ ιερουσαλημ και πορευθης εις δεξια η εις αριστερα γινωσκων

γνωση οτι θανατω αποθανη 43 και τι οτι ουκ εφυλαξας τον ορκον κυριου και την εντολην ην ενετειλαμην κατα σου 44 και ειπεν ο βασιλευς προς σεμει+ συ οιδας πασαν την κακιαν σου ην εγνω η καρδια σου α εποιησας τω δαυιδ τω πατρι μου και ανταπεδωκεν κυριος την κακιαν σου εις κεφαλην σου 45 και ο βασιλευς σαλωμων ηυλογημενος και ο θρονος δαυιδ εσται ετοιμος ενωπιον κυριου εις τον αιωνα 46 και ενετειλατο ο βασιλευς σαλωμων τω βαναια υιω ιωδαε και εξηλθεν και ανειλεν αυτον και απεδανεν 46 και ην ο βασιλευς σαλωμων φρονιμος σφοδρα και σοφος και ιουδα και ισραηλ πολλοι σφοδρα ως η αμμος η επι της θαλασσης εις πληθος εσθιοντες και πινοντες και χαιροντες 46 και σαλωμων ην αρχων εν πασαις ταις βασιλειαίς και ησαν προσφεροντες δωρα και εδουλενον τω σαλωμων πασας τας ημερας της ζωης αυτου 46 και σαλωμων ηρξατο διανοιγειν τα δυναστευματα του λιβανου 46 και αυτος ωκοδομησεν την θερμαι εν τη ερημω 46 και τουτο το αριστον τω σαλωμων τριακοντα κοροι σεμιδαλεως και εξηκοντα κοροι αλευρου κεκοπανισμενου δεκα μοσχοι εκλεκτοι και εικοσι βοες νομαδες και εκατον προβατα εκτος ελαφων και δορκαδων και ορνιθων εκλεκτων νομαδων 46 οτι ην αρχων εν παντι περαν του ποταμου απο ραφι εως γαζης εν πασιν τοις βασιλευσιν περαν του ποταμου 46 και ην αυτω ειρηνη εκ παντων των μερων αυτου κυκλοθεν και κατωκει ιουδα και ισραηλ πεποιοιότες εκαστος υπο την αμπελον αυτου και υπο την συκην αυτου εσθιοντες και πινοντες απο δαν και εως βηρσαβεε πασας τας ημερας σαλωμων 46 και ουτοι οι αρχοντες του σαλωμων αζαριον υιος σαδωκ του ιερεως και ορνιου υιος ναθαν αρχων των εφεστηκωτων και εδραμ επι τον οικον αυτου και σουβα γραμματευσ και βασα υιος αχιθαλαμ αναμιμνησκων και αβι υιος ιωαβ αρχιστρατηγος και αχιρε υιος εδραι+ επι τας αρσεις και βαναια υιος ιωδαε επι της αυλαρχιας και επι του πλινθειου και ζαχουρ υιος ναθαν ο συμβουλος 46 και ησαν τω σαλωμων τεσσαρακοντα χιλιαδες τοκαδες ιπποι εις αρματα και δωδεκα χιλιαδες ιππεων 46 και ην αρχων εν πασιν τοις βασιλευσιν απο του ποταμου και εως γης αλλοφυλων και εως οριων αιγυπτου 46 σαλωμων υιος δαυιδ εβασιλευσεν επι ισραηλ και ιουδα εν ιερουσαλημ

Chapter 3

2 πλην ο λαος ησαν θυμιωντες επι τοις υψηλοις οτι ουκ ωκοδομηθη οικος τω ονοματι κυριου εως νυν 3 και ηγαπησεν σαλωμων τον κυριον πορευεσθαι εν τοις προσταγμασιν δαυιδ του πατρος αυτου πλην εν τοις υψηλοις εδυεν και εδυμια 4 και ανεστη και επορευθη εις γαβαων θυσαι εκει οτι αυτη υψηλοτατη και μεγαλη χιλιαν ολοκαυτωσιν ανηνεγκεν σαλωμων επι το θυσιαστηριον εν γαβαων 5 και ωφθη κυριος τω σαλωμων εν υπνω την νυκτα και ειπεν κυριος προς σαλωμων αιτησαι τι αιτημα σαυτω 6 και ειπεν σαλωμων συ εποιησας μετα του δουλου σου

δαυιδ του πατρος μου ελεος μεγα καθως διηλθεν ενωπιον σου εν αληθεια και εν δικαιοσυνη και εν ευθυτητι καρδιας μετα σου και εφυλαξας αυτω το ελεος το μεγα τουτο δουναι τον υιον αυτου επι του θρονου αυτου ως η ημερα αυτη 7 και νυν κυριε ο θεος μου συ εδωκας τον δουλον σου αντι δαυιδ του πατρος μου και εγω ειμι παιδαριον μικρον και ουκ οйда την εξοδον μου και την εισοδον μου 8 ο δε δουλος σου εν μεσω του λαου σου ον εξελεξω λαον πολυν ος ουκ αριθμηθησεται 9 και δωσεις τω δουλω σου καρδιαν ακουειν και διακρινειν τον λαον σου εν δικαιοσυνη του συνιειν ανα μεσον αγαθου και κακου οτι τις δυνησεται κρινειν τον λαον σου τον βαρυν τουτον 10 και ηρεσεν ενωπιον κυριου οτι ητησατο σαλωμων το ρημα τουτο 11 και ειπεν κυριος προς αυτον ανθ' ων ητησω παρ' εμου το ρημα τουτο και ουκ ητησω σαυτω ημερας πολλας και ουκ ητησω πλουτον ουδε ητησω ψυχας εχθρων σου αλλ' ητησω σαυτω συνεσιν του εισακουειν κριμα 12 ιδου πεποιηκα κατα το ρημα σου ιδου δεδωκα σοι καρδιαν φρονημην και σοφην ως συ ου γεγονεν εμπροσθεν σου και μετα σε ουκ αναστησεται ομοιος σοι 13 και α ουκ ητησω δεδωκα σοι και πλουτον και δοξαν ως ου γεγονεν ανηρ ομοιος σοι εν βασιλευσιν 14 και εαν πορευθης εν τη οδω μου φυλασσειν τας εντολας μου και τα προσταγματα μου ως επορευθη δαυιδ ο πατηρ σου και πληθυνω τας ημερας σου 15 και εξυπνισθη σαλωμων και ιδου ενυπνιον και ανεστη και παραγινεται εις ιερουσαλημ και εστη κατα προσωπον του θυσιαστηριου του κατα προσωπον κιβωτου διαθηκης κυριου εν σιων και ανηγαγεν ολοκαυτωσεις και εποιησεν ειρηνικας και εποιησεν ποτον μεγαν εαυτω και πασιν τοις παισιν αυτου 16 τοτε ωφθησαν δυο γυναικες πορναι τω βασιλει και εστησαν ενωπιον αυτου 17 και ειπεν η γυνη η μια εν εμοι κυριε εγω και η γυνη αυτη οικουμεν εν οικω ενι και ετεκομεν εν τω οικω 18 και εγενηθη εν τη ημερα τη τριτη τεκουσης μου και ετεκεν και η γυνη αυτη και ημεις κατα το αυτο και ουκ εστιν ουδεις μεθ' ημων παρεξ αμφοτερων ημων εν τω οικω 19 και απεθανεν ο υιος της γυναικος ταυτης την νυκτα ως επεκοιμηθη επ' αυτον 20 και ανεστη μεσης της νυκτος και ελαβεν τον υιον μου εκ των αγκαλων μου και εκοιμισεν αυτον εν τω κολπω αυτης και τον υιον αυτης τον τεθνηκοτα εκοιμισεν εν τω κολπω μου 21 και ανεστην το πρωι θηλασαι τον υιον μου και εκεινος ην τεθνηκως και ιδου κατενοησα αυτον πρωι και ιδου ουκ ην ο υιος μου ον ετεκον 22 και ειπεν η γυνη η ετερα ουχι αλλα ο υιος μου ο ζων ο δε υιος σου ο τεθνηκως και ελαλησαν ενωπιον του βασιλεως 23 και ειπεν ο βασιλευς αυταις συ λεγεις ουτος ο υιος μου ο ζων και ο υιος ταυτης ο τεθνηκως και συ λεγεις ουχι αλλα ο υιος μου ο ζων και ο υιος σου ο τεθνηκως 24 και ειπεν ο βασιλευς λαβετε μοι μαχαιραν και προσηνεγκαν την μαχαιραν ενωπιον του βασιλεως 25 και ειπεν ο βασιλευς διελετε το παιδιον το θηλαζον το ζων εις δυο και δοτε το ημισυ αυτου ταυτη και το ημισυ αυτου ταυτη 26 και απεκριθη η γυνη ης ην ο υιος ο ζων και ειπεν προς τον βασιλεα οτι εταραχθη η μητρα

αυτης επι τω υιω αυτης και ειπεν εν εμοι κυριε δοτε αυτη το παιδιον και θανατω μη θανατωσητε αυτον και αυτη ειπεν μητε εμοι μητε αυτη εστω διελετε 27 και απεκριθη ο βασιλευς και ειπεν δοτε το παιδιον τη ειπουση δοτε αυτη αυτο και θανατω μη θανατωσητε αυτον αυτη η μητηρ αυτου 28 και ηκουσαν πας ισραηλ το κριμα τουτο ο εκρινεν ο βασιλευς και εφοβηθησαν απο προσωπου του βασιλεως οτι ειδον οτι φρονησις θεου εν αυτω του ποιειν δικαιωμα

Chapter 4

1 και ην ο βασιλευς σαλωμων βασιλευων επι ισραηλ 2 και ουτοι οι αρχοντες οι ησαν αυτου αζαριου υιος σαδωκ 3 και ελιαρεφ και αχια υιος σαβα γραμματαις και ιωσαφατ υιος αχιλιδ υπομιμνησκων 4 και σαδουχ και αβιαδαρ ιερεις 5 και ορνια υιος ναθαν επι των καθεσταμενων και ζαβουθ υιος ναθαν εταιρος του βασιλεως 6 και αχιηλ οικονομος και ελιαβ υιος σαφ επι της πατριας και αδωνирам υιος εφρα επι των φορων 7 και τω σαλωμων δωδεκα καθεσταμενοι επι παντα ισραηλ χορηγειν τω βασιλει και τω οικω αυτου μηνα εν τω ενιαυτω εγινετο επι τον ενα χορηγειν 8 και ταυτα τα ονοματα αυτων βενωρ εν ορει εφραιμ εις 9 υιος ρηχαβ εν μαχεμας και βηθαλαμιν και βαιδσαμυς και αιλων εως βαιθαναν εις 10 υιος εσωθ βηρβηθνεμα λουσαμηνχα και ρησφαρα 11 χιναναδαβ και αναφαδι ανηρ ταβληθ θυγατηρ σαλωμων ην αυτω εις γυναικα εις 12 βακχα υιος αχιλιδ θανααχ και μεκεδω και πας ο οικος σαν ο παρα σεσαθαν υποκατω του εσραε και εκ βαισαφουδ εβελμαωλα εως μαεβερ λουκαμ εις 13 υιος γαβερ εν ρεμαθ γαλααδ τουτω σχοινισμα ερεγαβα η εν τη βασαν εξηκοντα πολεις μεγαλαι τειχηρεις και μοχλοι χαλκοι εις 14 αχιναδαβ υιος αχελ μααναιν εις 15 αχιμαας εν νεφθαλι και ουτος ελαβεν την βασεμμαθ θυγατερα σαλωμων εις γυναικα εις 16 βαανα υιος χουσι εν τη μααλαθ εις 17 σαμαα υιος ηλα εν τω βενιαμιν 18 γαβερ υιος αδαι εν τη γη γαδ γη σων βασιλεως του εσεβων και ωγ βασιλεως του βασαν και νασιφ εις εν γη ιουδα 19 ιωσαφατ υιος φουασουδ εν ισσαχαρ

Chapter 5

1 και εχορηγουν οι καθεσταμενοι ουτως τω βασιλει σαλωμων και παντα τα διαγγελματα επι την τραπεζαν του βασιλεως εκαστος μηνα αυτου ου παραλλασσουσιν λογον και τας κριδας και το αχυρον τοις ιπποις και τοις αρμασιν ηρον εις τον τοπον ου αν η ο βασιλευς εκαστος κατα την συνταξιν αυτου 2 και ταυτα τα δεοντα τω σαλωμων εν ημερα μια τριακοντα κοροι σεμιδαλεως και εξηκοντα κοροι αλευρου κεκοπανισμενου 3 και δεκα μοσχοι εκλεκτοι και εικοσι βοες νομαδες και εκατον προβατα εκτος ελαφων και δορκαδων και ορνιθων εκλεκτων

σιτευτα 4 οτι την αρχων περαν του ποταμου και την αυτω ειρηνην εκ παντων των
 μερων κυκλοθεν 9 και εδωκεν κυριος φρονησιν τω σαλωμων και σοφian πολλην
 σφοδρα και χυμα καρδιας ως η αμμος η παρα την θαλασσαν 10 και επληθυν-
 θη σαλωμων σφοδρα υπερ την φρονησιν παντων αρχαιων ανθρωπων και υπερ
 παντας φρονιμους αιγυπτου 11 και εσοφισατο υπερ παντας τους ανθρωπους και
 εσοφισατο υπερ γαιθαν τον εζραι+την και τον αιμαν και τον χαλκαλ και δαρδα
 υιους μαλ 12 και ελαλησεν σαλωμων τρισχιλιας παραβολας και ησαν ωδai αυτου
 πεντακισχιλιαι 13 και ελαλησεν περι των ξυλων απο της κεδρου της εν τω λιβανω
 και εως της υσσωπου της εκπορευομενης δια του τοιχου και ελαλησεν περι των
 κτηνων και περι των πετεινων και περι των ερπετων και περι των ιχθυων 14 και
 παρεγινοντο παντες οι λαοι ακουσai της σοφias σαλωμων και ελαμβανεν δωρα
 παρα παντων των βασιλεων της γης οσοι ηκουον της σοφias αυτου 14 και ελαβεν
 σαλωμων την θυγατερα φαραω εαυτω εις γυναικα και εισηγαγεν αυτην εις την
 πολιν δαυιδ εως συντελεσαι αυτον τον οικον κυριου και τον οικον εαυτου και το
 τειχος ιερουσαλημ 14 τοτε ανεβη φαραω βασιλευς αιγυπτου και προκατελαβετο
 την γαζερ και ενεπυρισεν αυτην και τον χανανιτην τον κατοικουντα εν μεργαβ
 και εδωκεν αυτας φαραω αποστολας θυγατρι αυτου γυναικι σαλωμων και σαλ-
 ωμων ωκοδομησεν την γαζερ 15 και απεστειλεν χιραμ βασιλευς τυρου τους παιδας
 αυτου χρισαι τον σαλωμων αντι δαυιδ του πατρος αυτου οτι αγαπων ην χιραμ
 τον δαυιδ πασας τας ημερας 16 και απεστειλεν σαλωμων προς χιραμ λεγων 17
 συ οιδας δαυιδ τον πατερα μου οτι ουκ εδυνατο οικοδομησαι οικον τω ονοματι
 κυριου θεου μου απο προσωπου των πολεμων των κυκλωσαντων αυτον εως του
 δουναι κυριον αυτους υπο τα ιχνη των ποδων αυτου 18 και νυν ανεπαυσε κυριος
 ο θεος μου εμοι κυκλοθεν ουκ εστιν επιβουλος και ουκ εστιν απαντημα πονηρον
 19 και ιδου εγω λεγω οικοδομησαι οικον τω ονοματι κυριου θεου μου καθως ε-
 λαλησεν κυριος ο θεος προς δαυιδ τον πατερα μου λεγων ο υιος σου ον δωσω
 αντι σου επι τον θρονον σου ουτος οικοδομησει τον οικον τω ονοματι μου 20
 και νυν εντειλαι και κοψατωσαν μοι ξυλα εκ του λιβανου και ιδου οι δουλοι μου
 μετα των δουλων σου και τον μισθον δουλειας σου δωσω σοι κατα παντα οσα εαν
 ειπης οτι συ οιδας οτι ουκ εστιν ημιν ειδως ξυλα κοπτειν καθως οι σιδωνιοι 21
 και εγενηθη καθως ηκουσεν χιραμ των λογων σαλωμων εχαρη σφοδρα και ειπεν
 ευλογητος ο θεος σημερον ος εδωκεν τω δαυιδ υιον φρονιμον επι τον λαον τον
 πολυν τουτον 22 και απεστειλεν προς σαλωμων λεγων ακηκοα περι παντων ων
 απεσταλκας προς με εγω ποιησω παν θελημα σου ξυλα κεδρινα και πευκινα 23 οι
 δουλοι μου καταξουσιν αυτα εκ του λιβανου εις την θαλασσαν εγω θησομαι αυτα
 σχεδιας εως του τοπου ου εαν αποστείλης προς με και εκτιναξω αυτα εκει και συ
 αρεις και ποιησεις το θελημα μου του δουναι αρτους τω οικω μου 24 και ην χιραμ
 διδους τω σαλωμων κεδρους και παν θελημα αυτου 25 και σαλωμων εδωκεν τω

χιραμ εικοσι χιλιαδας κορους πυρου και μαχιρ τω οικω αυτου και εικοσι χιλιαδας βεθ ελαιου κεκομμενου κατα τουτο εδιδου σαλωμων τω χιραμ κατ' ενιαντον 26 και κυριος εδωκεν σοφιαν τω σαλωμων καθως ελαλησεν αυτω και ην ειρηνη ανα μεσον χιραμ και ανα μεσον σαλωμων και διεθεντο διαθηκην ανα μεσον εαυτων 27 και ανηνεγκεν ο βασιλευς φορον εκ παντος ισραηλ και ην ο φορος τριακοντα χιλιαδες ανδρων 28 και απεστειλεν αυτους εις τον λιβανον δεκα χιλιαδες εν τω μηνι αλλασσομενοι μηνα ησαν εν τω λιβανω και δυο μηνας εν οικω αυτων και αδωνιραμ επι του φορου 29 και ην τω σαλωμων εβδομηκοντα χιλιαδες αιροντες αρσιν και ογδοηκοντα χιλιαδες λατομων εν τω ορει 30 χωρις αρχοντων των καδεσταμενων επι των εργων των σαλωμων τρεις χιλιαδες και εξακοσιοι επισταται οι ποιουντες τα εργα 32 και ητοιμασαν τους λιθους και τα ξυλα τρια ετη

Chapter 6

1 και εγενηθη εν τω τεσσαρακοστω και τετρακοσιοστω ετει της εξοδου υιων ισραηλ εξ αιγυπτου τω ετει τω τεταρτω εν μηνι τω δευτερω βασιλευοντος του βασιλεως σαλωμων επι ισραηλ 1 και εντειλατο ο βασιλευς και αιρουσιν λιθους μεγαλους τιμιους εις τον θεμελιον του οικου και λιθους απελεκητους 1 και επελεκησαν οι υιοι σαλωμων και οι υιοι χιραμ και εβαλαν αυτους 1 εν τω ετει τω τεταρτω εθεμελιωσεν τον οικον κυριου εν μηνι νισω τω δευτερω μηνι 1 εν ενδεκατω ενι- αυτω εν μηνι βααλ ουτος ο μην ο ογδοος συνετελεσθη ο οικος εις παντα λογον αυτου και εις πασαν διαταξιν αυτου 2 και ο οικος ον ωκοδομησεν ο βασιλευς σαλωμων τω κυριω τεσσαρακοντα πηχεων μηκος αυτου και εικοσι εν πηχει πλατος αυτου και πεντε και εικοσι εν πηχει το υψος αυτου 3 και το αιλαμ κατα προσωπον του ναου εικοσι εν πηχει μηκος αυτου εις το πλατος του οικου και δεκα εν πηχει το πλατος αυτου κατα προσωπον του οικου και ωκοδομησεν τον οικον και συνετελεσεν αυτον 4 και εποιησεν τω οικω θυριδας παρακυπτομενας κρυπτας 5 και εδωκεν επι τον τοιχον του οικου μελαθρα κυκλοθεν τω ναω και τω δαβιρ και εποιησεν πλευρας κυκλοθεν 6 η πλευρα η υποκατω πεντε πηχεων το πλατος αυτης και το μεσον εξ και η τριτη επτα εν πηχει το πλατος αυτης οτι διαστημα εδωκεν τω οικω κυκλοθεν εξωθεν του οικου οπως μη επιλαμβανωνται των τοιχων του οικου 7 και ο οικος εν τω οικοδομεισθαι αυτον λιθοις ακροτομοις αργοις ωκοδομηθη και σφυρα και πελεκυς και παν σκευος σιδηρουν ουκ ηκουσθη εν τω οικω εν τω οικοδομεισθαι αυτον 8 και ο πυλων της πλευρας της υποκατωθεν υπο την ωμιαν του οικου την δεξιαν και ελικτη αναβασις εις το μεσον και εκ της μεσης επι τα τριωροφα 9 και ωκοδομησεν τον οικον και συνετελεσεν αυτον και εκοιλοσταθμησεν τον οικον κεδροις 10 και ωκοδομησεν τους ενδεσμον εν ξυλοις του οικου πεντε εν πηχει το υψος αυτου και συνεσχεν τον ενδεσμον εν ξυλοις

κεδρινούς 15 και οικοδομησεν τους τοίχους του οικου δια ξύλων κεδρινών απο του εδαφους του οικου και εως των δοκων και εως των τοιχων εκοιλοσταθμησεν συνεχομενα ξυλοισ εσωθεν και περιεσχεν το εσω του οικου εν πλευραις πευκιναις 16 και οικοδομησεν τους εικοσι πηχεις απ' ακρου του οικου το πλευρον το εν απο του εδαφους εως των δοκων και εποιοησεν εκ του δαβιρ εις το αγιον των αγιων 17 και τεσσαρακοντα πηχων ην ο ναος κατα προσωπον 19 του δαβιρ εν μεσω του οικου εσωθεν δουναι εκει την κιβωτον διαθηκης κυριου 20 εικοσι πηχεις μηκος και εικοσι πηχεις πλατος και εικοσι πηχεις το υψος αυτου και περιεσχεν αυτον χρυσιω συγκεκλεισμενω και εποιοησεν θυσιαστηριον 21 κατα προσωπον του δαβιρ και περιεσχεν αυτο χρυσιω 22 και ολον τον οικον περιεσχεν χρυσιω εως συντελειας παντος του οικου 23 και εποιοησεν εν τω δαβιρ δυο χερουβιν δεκα πηχεων μεγεθος εσταθμωμενον 24 και πεντε πηχεων πτερυγιον του χερουβ του ενος και πεντε πηχεων πτερυγιον αυτου το δευτερον εν πηχει δεκα απο μερους πτερυγιου αυτου εις μερος πτερυγιου αυτου 25 ουτως τω χερουβ τω δευτερω εν μετρω ενι συντελεια μια αμφοτεροις 26 και το υψος του χερουβ του ενος δεκα εν πηχει και ουτως το χερουβ το δευτερον 27 και αμφοτερα τα χερουβιν εν μεσω του οικου του εσωτατου και διεπετασεν τας πτερυγας αυτων και ηπτετο πτερυξ μια του τοιχου και πτερυξ ηπτετο του τοιχου του δευτερου και αι πτερυγες αυτων αι εν μεσω του οικου ηπτοντο πτερυξ πτερυγος 28 και περιεσχεν τα χερουβιν χρυσιω 29 και παντας τους τοίχους του οικου κυκλω εγκολαπτα εγραψεν γραφιδι χερουβιν και φοινικες τω εσωτερω και τω εξωτερω 30 και το εδαφος του οικου περιεσχεν χρυσιω του εσωτατου και του εξωτατου 31 και τω θυρωματι του δαβιρ εποιοησεν θυρας ξύλων αρκευθινων και φλιας πενταπλας 32 και δυο θυρας ξύλων πευκινων και εγκολαπτα επ' αυτων εγκεκολλαμμενα χερουβιν και φοινικας και πεταλα διαπεπετασμενα και περιεσχεν χρυσιω και κατεβαινεν επι τα χερουβιν και επι τους φοινικας το χρυσιον 33 και ουτως εποιοησεν τω πυλωνι του ναου φλιαι ξύλων αρκευθινων στοαι τετραπλως 34 και εν αμφοτεραις ταις θυραις ξυλα πευκινα δυο πτυχαι η θυρα η μια και στροφεις αυτων και δυο πτυχαι η θυρα η δευτερα στρεφομενα 35 εγκεκολλαμμενα χερουβιν και φοινικες και διαπεπετασμενα πεταλα και περιεχομενα χρυσιω καταγομενω επι την εκτυπωσιν 36 και οικοδομησεν την αυλην την εσωτατην τρεις στιχους απελεκητων και στιχος κατειργασμενης κεδρου κυκλοθεν 36 και οικοδομησε καταπετασμα της αυλης του αιλαμ του οικου του κατα προσωπον του ναου

Chapter 7

1 και απεστειλεν ο βασιλευς σαλωμων και ελαβεν τον χιραμ εκ τυρου 2 υιον γυναικος χιρας και ουτος απο της φυλης νεφθαλι και ο πατηρ αυτου ανηρ τυ-

ριος τεκτων χαλκου και πεπληρωμενος της τεχνης και συνεσεως και επιγνωσεως του ποιειν παν εργον εν χαλκω και εισηχθη προς τον βασιλεα σαλωμων και εποιησεν παντα τα εργα 3 και εχωνευσεν τους δυο στυλους τω αιλαμ του οικου οκτωκαιδεκα πηχεις υψος του στυλου και περιμετρον τεσσαρες και δεκα πηχεις εκυκλου αυτον και το παχος του στυλου τεσσαρων δακτυλων τα κοιλωματα και ουτως ο στυλος ο δευτερος 4 και δυο επιθεματα εποιησεν δουναι επι τας κεφαλαι των στυλων χωνευτα χαλκα πεντε πηχεις το υψος του επιθεματος του ενος και πεντε πηχεις το υψος του επιθεματος του δευτερου 5 και εποιησεν δυο δικτυα περικαλυψαι το επιθεμα των στυλων και δικτυον τω επιθεματι τω ενι και δικτυον τω επιθεματι τω δευτερω 6 και εργον κρεμαστον δυο στιχοι ρων χαλκων δεδικτυωμενοι εργον κρεμαστον στιχος επι στιχον και ουτως εποιησεν τω επιθεματι τω δευτερω 7 και εστησεν τους στυλους του αιλαμ του ναου και εστησεν τον στυλον τον ενα και επεκαλεσεν το ονομα αυτου ιαχουμ και εστησεν τον στυλον τον δευτερον και επεκαλεσεν το ονομα αυτου βααζ 8 και επι των κεφαλων των στυλων εργον κρινου κατα το αιλαμ τεσσαρων πηχων 9 και μελαθρον επ' αμφοτερων των στυλων και επανωθεν των πλευρων επιθεμα το μελαθρον τω παχει 10 και εποιησεν την θαλασσαν δεκα εν πηχει απο του χειλους αυτης εως του χειλους αυτης στρογγυλον κυκλω το αυτο πεντε εν πηχει το υψος αυτης και συνηγμενοι τρεις και τριακοντα εν πηχει εκυκλουν αυτην 11 και υποστηριγματα υποκατωθεν του χειλους αυτης κυκλοθεν εκυκλουν αυτην δεκα εν πηχει κυκλοθεν ανισταν την θαλασσαν 12 και το χειλος αυτης ως εργον χειλους ποτηριου βλαστος κρινου και το παχος αυτου παλαιστης 13 και δωδεκα βοες υποκατω της θαλασσης οι τρεις επιβλεποντες βορραν και οι τρεις επιβλεποντες θαλασσαν και οι τρεις επιβλεποντες νοτον και οι τρεις επιβλεποντες ανατολην και παντα τα οπισθια εις τον οικον και η θαλασσα επ' αυτων επανωθεν 14 και εποιησεν δεκα μεχωνωδ χαλκας πεντε πηχεις μηκος της μεχωνωδ της μιας και τεσσαρες πηχεις πλατος αυτης και εξ εν πηχει υψος αυτης 15 και τουτο το εργον των μεχωνωδ συγκλειστον αυτοις και συγκλειστον ανα μεσον των εξεχομενων 16 και επι τα συγκλεισματα αυτων ανα μεσον των εξεχομενων λεοντες και βοες και χερουβιν και επι των εξεχομενων ουτως και επανωθεν και υποκατωθεν των λεοντων και των βοων χωραι εργον καταβασεως 17 και τεσσαρες τροχοι χαλκοι τη μεχωνωδ τη μια και τα προσεχοντα χαλκα και τεσσαρα μερη αυτων ωμιαι υποκατω των λουτηρων 18 και χειρες εν τοις τροχοις εν τη μεχωνωδ και το υψος του τροχου του ενος πηχεος και ημισους 19 και το εργον των τροχων εργον τροχων αρματος αι χειρες αυτων και οι νωτοι αυτων και η πραγματεια αυτων τα παντα χωνευτα 20 αι τεσσαρες ωμιαι επι των τεσσαρωνγωνιων της μεχωνωδ της μιας εκ της μεχωνωδ οι ωμοι αυτης 21 και επι της κεφαλης της μεχωνωδ ημισυ του πηχεος μεγεθος στρογγυλον κυκλω επι της κεφαλης της μεχωνωδ και αρχη χειρων αυτης και τα συγκλεισματα αυτης και η-

νοιγετο επι τας αρχας των χειρων αυτης 22 και τα συγκλεισματα αυτης χερουβιν και λεοντες και φοινικες εστωτα εχομενον εκαστον κατα προσωπον αυτου εσω και τα κυκλοθεν 23 κατ' αυτην εποιησεν πασας τας δεκα μεχωνωθ ταξιν μιαν και μετρον εν πασαις 24 και εποιησεν δεκα χυτροκαυλους χαλκους τεσσαρακοντα χοεις χωρουντα τον χυτροκαυλον τον ενα μετρησει ο χυτροκαυλος ο εις επι της μεχωνωθ της μιας ταις δεκα μεχωνωθ 25 και εθετο τας δεκα μεχωνωθ πεντε απο της ωμιας του οικου εκ δεξιων και πεντε απο της ωμιας του οικου εξ αριστερων και η θαλασσα απο της ωμιας του οικου εκ δεξιων κατ' ανατολας απο του κλιτους του νοτου 26 και εποιησεν χιραμ τους λεβητας και τας θερμαστρεις και τας φιαλας και συνετελεσεν χιραμ ποιων παντα τα εργα α εποιησεν τω βασιλει σαλωμων εν οικω κυριου 27 στυλους δυο και τα στρεπτα των στυλων επι των κεφαλων των στυλων δυο και τα δικτυα δυο του καλυπτειν αμφοτερα τα στρεπτα των γλυφων τα οντα επι των στυλων 28 τας ροας τετρακοσιας αμφοτεροις τοις δικτυοις δυο στιχοι ροων τω δικτυω τω ενι περικαλυπτειν αμφοτερα τα στρεπτα επ' αμφοτεροις τοις στυλοις 29 και τας μεχωνωθ δεκα και τους χυτροκαυλους δεκα επι των μεχωνωθ 30 και την θαλασσαν μιαν και τους βοας δωδεκα υποκατω της θαλασσης 31 και τους λεβητας και τας θερμαστρεις και τας φιαλας και παντα τα σκευη α εποιησεν χιραμ τω βασιλει σαλωμων τω οικω κυριου και οι στυλοι τεσσαρακοντα και οκτω του οικου του βασιλεως και του οικου κυριου παντα τα εργα του βασιλεως α εποιησεν χιραμ χαλκα αρδην 32 ουκ ην σταθμος του χαλκου ου εποιησεν παντα τα εργα ταυτα εκ πληθους σφοδρα ουκ ην τερμα τω σταθμω του χαλκου 33 εν τω περιοικω του ιορδανου εχωνενυσεν αυτα ο βασιλευς εν τω παχει της γης ανα μεσον σοκχωθ και ανα μεσον σιρα 34 και εδωκεν ο βασιλευς σαλωμων τα σκευη α εποιησεν εν οικω κυριου το θυσιαστηριον το χρυσουν και την τραπεζαν εφ' ης οι αρτοι της προσφορας χρυσην 35 και τας λυχνιας πεντε εκ δεξιων και πεντε εξ αριστερων κατα προσωπον του δαβιρ χρυσας συγκλειομενας και τα λαμπαδια και τους λυχνους και τας επαρυστριδας χρυσας 36 και τα προθυρα και οι ηλοι και αι φιαλαι και τα τρυβλια και αι θυισκαι χρυσαι συγκλειστα και τα θυρωματα των θυρων του οικου του εσωτατου αγιου των αγιων και τας θυρας του οικου του ναου χρυσας 37 και ανεπληρωθη παν το εργον ο εποιησεν σαλωμων οικου κυριου και εισηνεγκεν σαλωμων τα αγια δαυιδ του πατρος αυτου και παντα τα αγια σαλωμων το αργυριον και το χρυσιον και τα σκευη εδωκεν εις τους θησαυρους οικου κυριου 38 και τον οικον αυτου ωκοδομησεν σαλωμων τρισκαιδεκα ετεσιν 39 και ωκοδομησεν τον οικον δρυμω του λιβανου εκατον πηχεις μηκος αυτου και πεντηκοντα πηχεις πλατος αυτου και τριακοντα πηχων υψος αυτου και τριων στιχων στυλων κεδρινων και ωμιαι κεδριναι τοις στυλοις 40 και εφαπνωσεν τον οικον ανωθεν επι των πλευρων των στυλων και αριθμος των στυλων τεσσαρακοντα και πεντε δεκα και πεντε ο στιχος 41 και μελαδρα τρια

και χωρα επι χωραν τρισσως 42 και παντα τα θυρωματα και αι χωραι τετραγωνοι μεμελαθρωμεναι και απο του θυρωματος επι θυραν τρισσως 43 και το αιλαμ των στυλων πεντηκοντα πηχων μηκος και τριακοντα εν πλατει εξυγωμενα αιλαμ επι προσωπον αυτων και στυλοι και παχος επι προσωπον αυτης τοις αιλαμιν 44 και το αιλαμ των θρονων ου κρινει εκει αιλαμ του κριτηριου 45 και οικος αυτω εν ω καθησεται εκει αυλη μια εξελισσομενη τουτοις κατα το εργον τουτο και οικον τη θυγατρι φαραω ην ελαβεν σαλωμων κατα το αιλαμ τουτο 46 παντα ταυτα εκ λιθων τιμιων κεκολαμμενα εκ διαστηματος εσωθεν και εκ του θεμελιου εως των γεισων και εξωθεν εις την αυλην την μεγαλην 47 την τεθεμελιωμενην εν τιμιοις λιθοις μεγαλοις λιθοις δεκαπηχεσιν και τοις οκταπηχεσιν 48 και επανωθεν τιμιοις κατα το μετρον απελεκητων και κεδροις 49 της αυλης της μεγαλης κυκλω τρεις στιχοι απελεκητων και στιχος κεκολαμμενης κεδρου 50 και συνετελεσεν σαλωμων ολον τον οικον αυτου

Chapter 8

1 και εγενετο εν τω συνετελεσαι σαλωμων του οικοδομησαι τον οικον κυριου και τον οικον εαυτου μετα εικοσι ετη τοτε εξεκκλησιασεν ο βασιλευς σαλωμων παντας τους πρεσβυτερους ισραηλ εν σιων του ανενεγκειν την κιβωτον διαδηκης κυριου εκ πολεως δαυιδ αυτη εστιν σιων 2 εν μηνι αδανιν 3 και ηραν οι ιερεις την κιβωτον 4 και το σκηνωμα του μαρτυριου και παντα τα σκευη τα αγια τα εν τω σκηνωmati του μαρτυριου 5 και ο βασιλευς και πας ισραηλ εμπροσθεν της κιβωτου θυοντες προβατα και βοας αναριθμητα 6 και εισφερουσιν οι ιερεις την κιβωτον εις τον τοπον αυτης εις το δαβιρ του οικου εις τα αγια των αγιων υπο τας πτερυγας των χερουβιν 7 οτι τα χερουβιν διαπεπετασμενα ταις πτερυξιν επι τον τοπον της κιβωτου και περιεκαλυπτον τα χερουβιν επι την κιβωτον και επι τα αγια αυτης επανωθεν 8 και υπερειχον τα ηγιασμενα και ενεβλεποντο αι κεφαλαι των ηγιασμενων εκ των αγιων εις προσωπον του δαβιρ και ουκ ωπτανοντο εξω 9 ουκ ην εν τη κιβωτω πλην δυο πλακες λιθιναι πλακες της διαδηκης ας εδηκεν εκει μωυσης εν χωρηβ α διεθετο κυριος μετα των υιων ισραηλ εν τω εκπορευεσθαι αυτους εκ γης αιγυπτου 10 και εγενετο ως εξηλθον οι ιερεις εκ του αγιου και η νεφελη επλησεν τον οικον 11 και ουκ ηδυναντο οι ιερεις στηναι λειτουργειν απο προσωπου της νεφελης οτι επλησεν δοξα κυριου τον οικον 14 και απεστρεψεν ο βασιλευς το προσωπον αυτου και ευλογησεν ο βασιλευς παντα ισραηλ και πασα εκκλησια ισραηλ ειστηκει 15 και ειπεν ευλογητος κυριος ο θεος ισραηλ σημερον ος ελαλησεν εν τω στοματι αυτου περι δαυιδ του πατρος μου και εν ταις χερσιν αυτου επληρωσεν λεγων 16 αφ' ης ημερας εξηγαγον τον λαον μου τον ισραηλ εξ αιγυπτου ουκ εξελεξαμην εν πολει εν ενι σκηπτρω ισραηλ του οικοδομησαι οικον

του ειναι το ονομα μου εκει και εξελεξαμην εν ιερουσαλημ ειναι το ονομα μου εκει και εξελεξαμην τον δαυιδ του ειναι επι τον λαον μου τον ισραηλ 17 και εγενετο επι της καρδιας δαυιδ του πατρος μου οικοδομησαι οικον τω ονοματι κυριου θεου ισραηλ 18 και ειπεν κυριος προς δαυιδ τον πατερα μου ανθ' ων ηλθεν επι την καρδιαν σου του οικοδομησαι οικον τω ονοματι μου καλως εποησας οτι εγενηθη επι την καρδιαν σου 19 πλην συ ουκ οικοδομησεις τον οικον αλλ' η ο υιος σου ο εξελθων εκ των πλευρων σου ουτος οικοδομησει τον οικον τω ονοματι μου 20 και ανεστησεν κυριος το ρημα αυτου ο ελαλησεν και ανεστην αντι δαυιδ του πατρος μου και εκαθισα επι του θρονου ισραηλ καθως ελαλησεν κυριος και ωκοδομησα τον οικον τω ονοματι κυριου θεου ισραηλ 21 και εδεμην εκει τοπον τη κιβωτω εν η εστιν εκει διαθηκη κυριου ην διεθετο κυριος μετα των πατερων ημων εν τω εξαγαγειν αυτον αυτους εκ γης αιγυπτου 22 και εστη σαλωμων κατα προσωπον του θυσιαστηριου κυριου ενωπιον πασης εκκλησιας ισραηλ και διεπετασεν τας χειρας αυτου εις τον ουρανον 23 και ειπεν κυριε ο θεος ισραηλ ουκ εστιν ως συ θεος εν τω ουρανω ανω και επι της γης κατω φυλασσων διαθηκην και ελεος τω δουλω σου τω πορευομενω ενωπιον σου εν ολη τη καρδια αυτου 24 α εφυλαξας τω δουλω σου δαυιδ τω πατρι μου α ελαλησας αυτω λεγων ουκ εξαρθησεται σου ανηρ εκ προσωπου μου καθημενος επι θρονου ισραηλ πλην εαν φυλαξωνται τα τεκνα σου τας οδους αυτων του πορευεσθαι ενωπιον εμου καθως επορευθης ενωπιον εμου 26 και νυν κυριε ο θεος ισραηλ πιστωθητω δη το ρημα σου τω δαυιδ τω πατρι μου 27 οτι ει αληθως κατοικησει ο θεος μετα ανθρωπων επι της γης ει ο ουρανός και ο ουρανός του ουρανού ουκ αρχεσουσιν σοι πλην και ο οικος ουτος ον ωκοδομησα τω ονοματι σου 28 και επιβλεψη επι την δεησιν μου κυριε ο θεος ισραηλ ακουειν της τερψεως ης ο δούλος σου προσευχεται ενωπιον σου προς σε σημερον 29 του ειναι οφθαλμους σου ηνεωγμενους εις τον οικον τουτον ημερας και νυκτος εις τον τοπον ον ειπας εσται το ονομα μου εκει του εισακουειν της προσευχης ης προσευχεται ο δούλος σου εις τον τοπον τουτον ημερας και νυκτος 30 και εισακουση της δεησεως του δούλου σου και του λαου σου ισραηλ α αν προσευξωνται εις τον τοπον τουτον και συ εισακουση εν τω τοπω της κατοικησεως σου εν ουρανω και ποιησεις και ιλεως εση 31 οσα αν αμαρτη εκαστος τω πλησιον αυτου και εαν λαβη επ' αυτον αραν του αρασθαι αυτον και ελθη και εξαγορευση κατα προσωπον του θυσιαστηριου σου εν τω οικω τουτω 32 και συ εισακουσει εκ του ουρανού και ποιησεις και κρινεις τον λαον σου ισραηλ ανομηθηναι ανομον δουναι την οδον αυτου εις κεφαλην αυτου και του δικαιωσαι δικαιον δουναι αυτω κατα την δικαιοσυνην αυτου 33 εν τω πταισαι τον λαον σου ισραηλ ενωπιον εχθρων οτι αμαρτησονται σοι και επιστρεψουσιν και

εξομολογησονται τῷ ὀνόματι σου καὶ προσευξονται καὶ δεηθῇσονται ἐν τῷ οἴκῳ
τουτοῦ 34 καὶ σύ εἰσακουσῇ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἰλεῶς ἐσὴ ταῖς ἁμαρτίαις τοῦ
λαοῦ σου ἰσραὴλ καὶ ἀποστρέψεις αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν ἐδώκας τοῖς πατράσιν
αὐτῶν 35 ἐν τῷ συσχεθῆναι τὸν οὐρανὸν καὶ μὴ γενεσθαι ὑετὸν ὅτι ἁμαρτήσονται
σοὶ καὶ προσευξονται εἰς τὸν τόπον τουτοῦ καὶ ἐξομολογησονται τῷ ὀνόματι σου
καὶ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν ἀποστρέψουσιν ὅταν ταπεινώσῃς αὐτοὺς 36 καὶ
εἰσακουσῇ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἰλεῶς ἐσὴ ταῖς ἁμαρτίαις τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ
λαοῦ σου ἰσραὴλ ὅτι δηλώσεις αὐτοῖς τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν πορευεσθαι ἐν αὐτῇ
καὶ δώσεις ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν ἣν ἐδώκας τῷ λαῷ σου ἐν κληρονομίᾳ 37 λιμὸς ἐὰν
γενῇται θάνατος ἐὰν γενῇται ὅτι ἐστὶ ἐμπυρισμὸς βρουχὸς ἐρυσίβη ἐὰν γενῇται
καὶ ἐὰν θλίψῃ αὐτὸν ἐχθρὸς αὐτοῦ ἐν μιᾷ τῶν πόλεων αὐτοῦ παν σὺναντήμα
παν πόνον 38 πᾶσαν προσευχὴν πᾶσαν δεήσιν ἐὰν γενῇται παντὶ ἀνθρώπῳ ὥς
ἀν γνῶσιν ἕκαστος ἀφῇν καρδίας αὐτοῦ καὶ διαπετάσῃ τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν
οἶκον τουτοῦ 39 καὶ σύ εἰσακουσῇ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἐτοιμοῦ κατοικητηρίου σου
καὶ ἰλεῶς ἐσὴ καὶ ποιήσεις καὶ δώσεις ἀνδρὶ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καθὼς ἀν γνῶς
τὴν καρδίαν αὐτοῦ ὅτι σύ μονωτάτος οἶδας τὴν καρδίαν πάντων υἱῶν ἀνθρώπων
40 ὡπὼς φοβόνται σε πᾶσας τὰς ἡμέρας αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ἐδώκας
τοῖς πατράσιν ἡμῶν 41 καὶ τῷ ἀλλοτρίῳ ὃς οὐκ ἐστὶν ἀπὸ λαοῦ σου οὗτος 42 καὶ
ἡξουσιν καὶ προσευξονται εἰς τὸν τόπον τουτοῦ 43 καὶ σύ εἰσακουσῇ ἐκ τοῦ οὐρα-
νου ἐξ ἐτοιμοῦ κατοικητηρίου σου καὶ ποιήσεις κατὰ πάντα ὅσα ἀν επικαλεσῇται
σε ὁ ἀλλοτρίος ὡπὼς γνῶσιν πάντες οἱ λαοὶ τὸ ὄνομα σου καὶ φοβόνται σε καθὼς
ὁ λαὸς σου ἰσραὴλ καὶ γνῶσιν ὅτι τὸ ὄνομα σου επικεκλήται ἐπὶ τὸν οἶκον του-
τον ὃν ὠκοδομήσα 44 ὅτι ἐξελευσεται ὁ λαὸς σου εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς
αὐτοῦ ἐν ὁδῷ ἡ ἐπιστρέψεις αὐτοὺς καὶ προσευξονται ἐν ὀνόματι κυρίου ὁδὸν
τῆς πόλεως ἧς ἐξελεξῶ ἐν αὐτῇ καὶ τοῦ οἴκου οὗ ὠκοδομήσα τῷ ὀνόματι σου 45
καὶ εἰσακουσέῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τῆς δεήσεως αὐτῶν καὶ τῆς προσευχῆς αὐτῶν καὶ
ποιήσεις τὸ δίκαιωμα αὐτοῖς 46 ὅτι ἁμαρτήσονται σοὶ ὅτι οὐκ ἐστὶν ἀνθρώπος ὃς
οὐκ ἁμαρτησεται καὶ ἐπαΐξεις ἐπ’ αὐτοὺς καὶ παραδώσεις αὐτοὺς ἐνώπιον ἐχθρῶν
καὶ αἰχμαλωτίουσιν αὐτοὺς οἱ αἰχμαλωτίζοντες εἰς γῆν μακρὰν καὶ ἐγγὺς 47 καὶ
ἐπιστρέψουσιν καρδίας αὐτῶν ἐν τῇ γῇ οὗ μετήχθησαν ἐκεῖ καὶ ἐπιστρέψουσιν καὶ
δεηθῶσιν σου ἐν γῇ μετοικίας αὐτῶν λέγοντες ἡμάρτομεν ἠνομήσαμεν ἠδίκησαμεν
48 καὶ ἐπιστρέψουσιν πρὸς σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτῶν καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτῶν ἐν τῇ
γῇ ἐχθρῶν αὐτῶν οὗ μετήγαγες αὐτοὺς καὶ προσευξονται πρὸς σε ὁδὸν γῆς αὐτῶν
ἧς ἐδώκας τοῖς πατράσιν αὐτῶν τῆς πόλεως ἧς ἐξελεξῶ καὶ τοῦ οἴκου οὗ ὠκοδομή-
κα τῷ ὀνόματι σου 49 καὶ εἰσακουσῇ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἐτοιμοῦ κατοικητηρίου
σου 50 καὶ ἰλεῶς ἐσὴ ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν αἱς ἡμάρτον σοὶ καὶ κατὰ πάντα τὰ
ἀθετήματα αὐτῶν ἃ ἠθετήσαν σοὶ καὶ δώσεις αὐτοὺς εἰς οἰκτιρμούς ἐνώπιον αἰχ-
μαλώτευσαντων αὐτοὺς καὶ οἰκτιρήσουσιν αὐτοὺς 51 ὅτι λαὸς σου καὶ κληρονομία

σου ους εξηγαγες εκ γης αιγυπτου εκ μεσου χωνευτηριου σιδηρου 52 και εστωσαν οι οφθαλμοι σου και τα ωτα σου ηνεωγμενα εις την δεησιν του δουλου σου και εις την δεησιν του λαου σου ισραηλ εισακουειν αυτων εν πασιν οijs αν επικαλεσωνται σε 53 οτι συ διεστειλας αυτους σ αυτω εις κληρονομian εκ παντων των λαων της γης καθως ελαλησας εν χειρι δουλου σου μωση εν τω εξαγαγειν σε τους πατερας ημων εκ γης αιγυπτου κυριε κυριε 53 τοτε ελαλησεν σαλωμων υπερ του οικου ως συνετελεσεν του οικοδομησαι αυτον ηλιον εγνωρισεν εν ουρανω κυριος ειπεν του κατοικειν εν γνοφω οικοδομησον οικον μου οικον εκπρεπη σ αυτω του κατοικειν επι καινοτητος ουκ ιδου αυτη γεγραπται εν βιβλιω της ωδης 54 και εγενετο ως συνετελεσεν σαλωμων προσευχομενος προς κυριον ολην την προσευχην και την δεησιν ταυτην και ανεστη απο προσωπου του θυσιαστηριου κυριου οκλακως επι τα γονατα αυτου και αι χειρες αυτου διαπεπετασμεναι εις τον ουρανον 55 και εστη και ευλογησεν πασαν εκκλησιαν ισραηλ φωνη μεγαλη λεγων 56 ευλογητος κυριος σημερον ος εδωκεν καταπαυσιν τω λαω αυτου ισραηλ κατα παντα οσα ελαλησεν ου διεφωνησεν λογος εις εν πασιν τοijs λογοijs αυτου τοijs αγαθοijs οijs ελαλησεν εν χειρι μωση δουλου αυτου 57 γενοιτο κυριος ο θεος ημων μεθ' ημων καθως ην μετα των πατερων ημων μη εγκαταλιποιτο ημας μηδε αποστρεφοιτο ημας 58 επικλιναι καρδιας ημων προς αυτον του πορευεσθαι εν πασαις οδοijs αυτου και φυλασσειν πασας τας εντολας αυτου και προσταγματα αυτου α ενετειλατο τοijs πατραsin ημων 59 και εστωσαν οι λογοι ουτοι ους δεδεημαι ενωπιον κυριου θεου ημων εγγιζοντες προς κυριον θεον ημων ημερας και νυχτος του ποιειν το δικαιωμα του δουλου σου και το δικαιωμα λαου σου ισραηλ ρημα ημερας εν ημερα αυτου 60 οπως γνωsin παντες οι λαοι της γης οτι κυριος ο θεος αυτος θεος και ουκ εστιν ετι 61 και εστωσαν αι καρδιαι ημων τελειαι προς κυριον θεον ημων και οσιως πορευεσθαι εν τοijs προσταγμαsin αυτου και φυλασσειν εντολας αυτου ως η ημερα αυτη 62 και ο βασιλευς και παντες οι υιοι ισραηλ εδυσαν θυσιαν ενωπιον κυριου 63 και εδυσεν ο βασιλευς σαλωμων τας θυσιας των ειρηνικων ας εδυσεν τω κυριω βοων δυο και εικοσι χιλιαδας και προβατων εκατον εικοσι χιλιαδας και ενεκαινισεν τον οικον κυριου ο βασιλευς και παντες οι υιοι ισραηλ 64 τη ημερα εκεινη ηγιασεν ο βασιλευς το μεσον της αυλης το κατα προσωπον του οικου κυριου οτι εποιησεν εκει την ολοκαυτωσιν και τας θυσιας και τα στεατα των ειρηνικων οτι το θυσιαστηριον το χαλκουν το ενωπιον κυριου μικρον του μη δυνασθαι την ολοκαυτωσιν και τας θυσιας των ειρηνικων υπενεγκειν 65 και εποιησεν σαλωμων την εορτην εν τη ημερα εκεινη και πας ισραηλ μετ' αυτου εκκλησια μεγαλη απο της εισοδου ημαθ εως ποταμου αιγυπτου ενωπιον κυριου θεου ημων εν τω οικω ω οικοδομησεν εσθιων και πινων και ευφραινομενος ενωπιον κυριου θεου ημων επτα ημερας 66 και εν τη ημερα τη ογδοη εξαπεστειλεν τον λαον και ευλογησεν αυτον και απηλθον εκαστος εις

τα σκηνώματα αυτού χαιροντες και αγαθη καρδια επι τοις αγαθοις οις εποιησεν κυριος τω δαυιδ δουλω αυτου και τω ισραηλ λαω αυτου

Chapter 9

1 και εγενηθη ως συνετελεσεν σαλωμων οικοδομειν τον οικον κυριου και τον οικον του βασιλεως και πασαν την πραγματειαν σαλωμων οσα ηθελησεν ποιησαι 2 και ωφθη κυριος τω σαλωμων δευτερον καθως ωφθη εν γαβαων 3 και ειπεν προς αυτον κυριος ηκουσα της φωνης της προσευχης σου και της δεησεως σου ης εδεηθης ενωπιον εμου πεποιηκα σοι κατα πασαν την προσευχην σου ηγιακα τον οικον τουτον ον ωκοδομησας του θεσθαι το ονομα μου εκει εις τον αιωνα και εσονται οι οφθαλμοι μου εκει και η καρδια μου πασας τας ημερας 4 και συ εαν πορευθης ενωπιον εμου καθως επορευθη δαυιδ ο πατηρ σου εν οσιοτητι καρδιας και εν ευθυτητι και του ποιειν κατα παντα α εντειλαμην αυτω και τα προσταγματα μου και τας εντολας μου φυλαξης 5 και αναστησω τον θρονον της βασιλειας σου επι ισραηλ εις τον αιωνα καθως ελαλησα τω δαυιδ πατρι σου λεγων ουκ εξαρθησεται σοι ανηρ ηγουμενος εν ισραηλ 6 εαν δε αποστραφεντες αποστραφητε υμεις και τα τεκνα υμων απ' εμου και μη φυλαξητε τας εντολας μου και τα προσταγματα μου α εδωκεν μουσης ενωπιον υμων και πορευθητε και δουλευσητε θεοις ετεροις και προσκυνησητε αυτοις 7 και εξαρω τον ισραηλ απο της γης ης εδωκα αυτοις και τον οικον τουτον ον ηγιασα τω ονοματι μου απορριψω εκ προσωπου μου και εσται ισραηλ εις αφανισμον και εις λαλημα εις παντας τους λαους 8 και ο οικος ουτος ο υψηλος πας ο διαπορευομενος δι' αυτου εκστησεται και συριει και ερουσιν ενεκα τινος εποιησεν κυριος ουτως τη γη ταυτη και τω οικω τουτω 9 και ερουσιν ανθ' ων εγκατελιπον κυριον θεον αυτων ος εξηγαγεν τους πατερας αυτων εξ αιγυπτου εξ οικου δουλειας και αντελαβοντο θεων αλλοτριων και προσεκυνησαν αυτοις και εδουλευσαν αυτοις δια τουτο επηγαγεν κυριος επ' αυτους την κακιαν ταυτην 9 τοτε ανηγαγεν σαλωμων την θυγατερα φαraw εκ πολεως δαυιδ εις οικον αυτου ον ωκοδομησεν εαυτω εν ταις ημεραις εκειναις 10 εικοσι ετη εν οις ωκοδομησεν σαλωμων τους δυο οικους τον οικον κυριου και τον οικον του βασιλεως 11 χιραμ βασιλευς τυρου αντελαβετο του σαλωμων εν ξυλοις κεδρινοις και εν ξυλοις πευκινοις και εν χρυσιω και εν παντι θεληματι αυτου τοτε εδωκεν ο βασιλευς τω χιραμ εικοσι πολεις εν τη γη τη γαλιλαια 12 και εξηλθεν χιραμ εκ τυρου και επορευθη εις την γαλιλαιαν του ιδειν τας πολεις ας εδωκεν αυτω σαλωμων και ουκ ηρεσαν αυτω 13 και ειπεν τι αι πολεις αυται ας εδωκας μοι αδελφε και εκαλεσεν αυτας οριον εως της ημερας ταυτης 14 και ηνεγκεν χιραμ τω σαλωμων εκατον και εικοσι ταλαντα χρυσιου 26 και ναυν υπερ ου εποιησεν ο βασιλευς σαλωμων εν γασιωνγαβερ την ουσαν εχομενην αιλαθ επι του χειλους

της εσχατης θαλασσης εν γη εδωμ 27 και απεστειλεν χιραμ εν τη νηι των παιδων αυτου ανδρας ναυτικους ελαυνειν ειδοτας θαλασσαν μετα των παιδων σαλωμων 28 και ηλθον εις σωφρηρα και ελαβον εκειθεν χρυσιου εκατον και εικοσι ταλαντα και ηνεγκαν τω βασιλει σαλωμων

Chapter 10

1 και βασιλισσα σαβα ηκουσεν το ονομα σαλωμων και το ονομα κυριου και ηλθεν πειρασαι αυτον εν αινιγμασιν 2 και ηλθεν εις ιερουσαλημ εν δυναμει βαρεια σφοδρα και καμηλοι αιρουνσαι ηδυσματα και χρυσον πολυν σφοδρα και λιθον τιμιον και εισηλθεν προς σαλωμων και ελαλησεν αυτω παντα οσα ην εν τη καρδια αυτης 3 και απηγγειλεν αυτη σαλωμων παντας τους λογους αυτης ουκ ην λογος παρεωραμενος παρα του βασιλεως ον ουκ απηγγειλεν αυτη 4 και ειδεν βασιλισσα σαβα πασαν φρονησιν σαλωμων και τον οικον ον ωκοδομησεν 5 και τα βρωματα σαλωμων και την καθεδραν παιδων αυτου και την στασιν λειτουργων αυτου και τον ιματισμον αυτου και τους οينوχοους αυτου και την ολοκαυτωσιν αυτου ην ανεφερεν εν οικω κυριου και εξ αυτης εγενετο 6 και ειπεν προς τον βασιλεα σαλωμων αληθινος ο λογος ον ηκουσα εν τη γη μου περι του λογου σου και περι της φρονησεως σου 7 και ουκ επιστευσα τοις λαλουσιν μοι εως οτου παρεγενομην και εωρακασιν οι οφθαλμοι μου και ιδου ουκ εστιν το ημισυ καθως απηγγειλαν μοι προστεθεικας αγαθα προς αυτα επι πασαν την ακοην ην ηκουσα εν τη γη μου 8 μακαριαι αι γυναικες σου μακαριοι οι παιδες σου ουτοι οι παρεστηκοτες ενωπιον σου δι' ολου οι ακουοντες πασαν την φρονησιν σου 9 γενοιτο κυριος ο θεος σου ευλογημενος ος ηθελησεν εν σοι δουναι σε επι θρονου ισραηλ δια το αγαπαν κυριον τον ισραηλ στησαι εις τον αιωνα και εδετο σε βασιλεα επ' αυτους του ποιειν κριμα εν δικαιοσυνη και εν κριμασιν αυτων 10 και εδωκεν τω σαλωμων εκατον εικοσι ταλαντα χρυσιου και ηδυσματα πολλα σφοδρα και λιθον τιμιον ουκ εληλυθει κατα τα ηδυσματα εκεινα ετι εις πληθος α εδωκεν βασιλισσα σαβα τω βασιλει σαλωμων 11 και η ναυς χιραμ η αιρουσα το χρυσιον εκ σουφιρ ηνεγκεν ξυλα απελεκητα πολλα σφοδρα και λιθον τιμιον 12 και εποιησεν ο βασιλευς τα ξυλα τα απελεκητα υποστηριγματα του οικου κυριου και του οικου του βασιλεως και ναβλας και κινυρας τοις ωδοις ουκ εληλυθει τοιαυτα ξυλα απελεκητα επι της γης ουδε ωφθησαν που εως της ημερας ταυτης 13 και ο βασιλευς σαλωμων εδωκεν τη βασιλισση σαβα παντα οσα ηθελησεν οσα ητησατο εκτος παντων ων δεδωκει αυτη δια χειρος του βασιλεως σαλωμων και απεστραφη και ηλθεν εις την γην αυτης αυτη και παντες οι παιδες αυτης 14 και ην ο σταθμος του χρυσιου του εληλυθοτος τω σαλωμων εν ενιαυτω ενι εξακοσια και εξηκοντα εξ ταλαντα χρυσιου 15 χωρις των φορων των υποτεταγμενων και των εμπορων και παντων

των βασιλεων του περαν και των σατραπων της γης 16 και εποιησεν σαλωμων τριακοσια δορατα χρυσα ελατα τριακοσιοι χρυσοι επησαν επι το δορυ το εν 17 και τριακοσια οπλα χρυσα ελατα τρεις μναι χρυσιου ενησαν εις το οπλον το εν και εδωκεν αυτα εις οικον δρυμου του λιβανου 18 και εποιησεν ο βασιλευς θρονον ελεφαντινον μεγαν και περιεχρυσωσεν αυτον χρυσιω δοκιμω 19 εξ αναβαθμοι τω θρονω και προτομαι μοσχων τω θρονω εκ των οπισω αυτου και χειρες ενθεν και ενθεν επι του τοπου της καθεδρας και δυο λεοντες εστηκοτες παρα τας χειρας 20 και δωδεκα λεοντες εστωτες επι των εξ αναβαθμων ενθεν και ενθεν ου γεγονεν ουτως παση βασιλεια 21 και παντα τα σκευη του ποτου σαλωμων χρυσα και λουτηρες χρυσοι παντα τα σκευη οικου δρυμου του λιβανου χρυσιω συγκεκλεισμενα ουκ ην αργυριον οτι ουκ ην λογιζομενον εν ταις ημεραις σαλωμων 22 οτι ναυς θαρσις τω βασιλει εν τη θαλασση μετα των νηων χιραμ μια δια τριων ετων ηρχετο τω βασιλει ναυς εκ θαρσις χρυσιου και αργυριου και λιθων τορευτων και πελεκητων 22 αυτη ην η πραγματεια της προνομης ης ανηνεγκεν ο βασιλευς σαλωμων οικοδομησαι τον οικον κυριου και τον οικον του βασιλεως και το τειχος ιερουσαλημ και την ακραν του περιφραξαι τον φραγμαν της πολεως δαυιδ και την ασσουρ και την μαγδαν και την γαζερ και την βαιθωρων την ανωτερω και την ιεδερμαθ και πασας τας πολεις των αρματων και πασας τας πολεις των ιππεων και την πραγματειαν σαλωμων ην επραγματευσατο οικοδομησαι εν ιερουσαλημ και εν παση τη γη του μη καταρξαι αυτου 22 παντα τον λαον τον υπολελειμμενον απο του χετταιου και του αμορραιου και του φερεζαιου και του χαναναιου και του ευαιου και του ιεβουσαιου και του γεργεσαιου των μη εκ των υιων ισραηλ οντων τα τεκνα αυτων τα υπολελειμμενα μετ' αυτους εν τη γη ους ουκ εδυναντο οι υιοι ισραηλ εξολεθρευσαι αυτους και ανηγαγεν αυτους σαλωμων εις φορον εως της ημερας ταυτης 22 και εκ των υιων ισραηλ ουκ εδωκε σαλωμων εις πραγμα οτι αυτοι ησαν ανδρες οι πολεμισται και παιδες αυτου και αρχοντες των αρματων αυτου και ιππεις αυτου 23 και εμεγαλυνθη σαλωμων υπερ παντας τους βασιλεις της γης πλουτω και φρονησει 24 και παντες βασιλεις της γης εξητουν το προσωπον σαλωμων του ακουσαι της φρονησεως αυτου ης εδωκεν κυριος εν τη καρδια αυτου 25 και αυτοι εφερον εκαστος τα δωρα αυτου σκευη χρυσα και ιματισμον στακτην και ηδυσματα και ιππους και ημιονους το κατ' ενιαυτον ενιαυτον 26 και ησαν τω σαλωμων τεσσαρες χιλιαδες θηλειαι ιπποι εις αρματα και δωδεκα χιλιαδες ιππεων και εθετο αυτας εν ταις πολεσι των αρματων και μετα του βασιλεως εν ιερουσαλημ 26 και ην ηγουμενος παντων των βασιλεων απο του ποταμου και εως γης αλλοφυλων και εως οριων αιγυπτου 27 και εδωκεν ο βασιλευς το χρυσιον και το αργυριον εν ιερουσαλημ ως λιθους και τας κεδρους εδωκεν ως συκαμινους τας εν τη πεδινη εις πληθος 28 και η εξοδος των ιππων σαλωμων εξ αιγυπτου και εκ θεκουε εμποροι του βασιλεως ελαμβανον εκ θεκουε

εν αλλαγματι 29 και ανεβαινεν η εξοδος εξ αιγυπτου αρμα αντι εκατον αργυριου και ιππος αντι πεντηκοντα αργυριου και ουτω πασιν τοις βασιλευσιν χεττιν και βασιλευσιν συριας κατα θαλασσαν εξεπορευοντο

Chapter 11

1 και ο βασιλευς σαλωμων ην φιλογυναιος και ησαν αυτω αρχουσai επτακοσιαι και παλλακαι τριακοσιαι και ελαβεν γυναικας αλλοτριας και την θυγατερα φαraw μωαβιτιδας αμμανιτιδας συρας και ιδουμιαias χετταιias και αμορραιias 2 εκ των εθνων ων απειπεν κυριος τοις υιοις ισραηλ ουκ εισελευσεσθε εις αυτους και αυτοι ουκ εισελευσονται εις υμας μη εκκλινωσιν τας καρδιας υμων οπισω ειδωλων αυτων εις αυτους εκολληθη σαλωμων του αγαπησαι 4 και εγεννηθη εν καιρω γηρους σαλωμων και ουκ ην η καρδια αυτου τελεια μετα κυριου θεου αυτου καθως η καρδια δαuid του πατρος αυτου και εξεκλιναν αι γυναικες αι αλλοτριαι την καρδιαν αυτου οπισω θεων αυτων 5 τοτε ωκοδομησεν σαλωμων υψηλον τω χαμω ειδωλω μωαβ και τω βασιλει αυτων ειδωλω υιων αμμων 6 και τη ασταρτη βδελυγματι σιδωνιων 7 και ουτως εποιησεν πασαις ταις γυναιξιν αυτου ταις αλλοτριαις εθυμιων και εθυον τοις ειδωλοις αυτων 8 και εποιησεν σαλωμων το πονηρον ενωπιον κυριου ουκ επορευθη οπισω κυριου ως δαuid ο πατηρ αυτου 9 και ωργισθη κυριος επι σαλωμων οτι εξεκλινεν καρδιαν αυτου απο κυριου θεου ισραηλ του οφθεντος αυτω δις 10 και εντειλαμενου αυτω υπερ του λογου τουτου το παραπαν μη πορευθηναι οπισω θεων ετερων και φυλαξασθαι ποιησαι α εντειλατο αυτω κυριος ο θεος 11 και ειπεν κυριος προς σαλωμων ανθ' ων εγενετο ταυτα μετα σου και ουκ εφυλαξας τας εντολας μου και τα προσταγματα μου α εντειλαμην σοι διαρρησων διαρρηξω την βασιλειαν σου εκ χειρος σου και δωσω αυτην τω δουλω σου 12 πλην εν ταις ημεραις σου ου ποιησω αυτα δια δαuid τον πατερα σου εκ χειρος υιου σου λημψομαι αυτην 13 πλην ολην την βασιλειαν ου μη λαβω σκηπτρον εν δωσω τω υιω σου δια δαuid τον δουλον μου και δια ιερουσαλημ την πολιν ην εξελεξαμην 14 και ηγειρεν κυριος σαταν τω σαλωμων τον αδερ τον ιδουμαιοn και τον εσρωμ υιον ελιαδαε τον εν ραεμμαθ αδραζαρ βασιλεα σουβα κυριον αυτου και συνηθροισθησαν επ' αυτον ανδρες και ην αρχων συστρεμματος και προκατελαβετο την δαμασεκ και ησαν σαταν τω ισραηλ πασας τας ημερας σαλωμων και αδερ ο ιδουμαιοs εκ του σπερματος της βασιλειας εν ιδουμια 15 και εγενετο εν τω εξολεθρευσαι δαuid τον εδωμ εν τω πορευθηναι ιωαβ αρχοντα της στρατιας θαπτειν τους τραυματιαs εκοψαν παν αρσενικον εν τη ιδουμια 16 οτι εξ μηνas ενεκαθητο εκει ιωαβ και παs ισραηλ εν τη ιδουμια εωs οτου εξωλεθρευσεν παν αρσενικον εκ της ιδουμιαs 17 και απεδρα αδερ αυτος και παντες ανδρες ιδουμαιοι των παιδων του πατροs αυτου μετ' αυτου και εισηλθον

εις αιγυπτον και αδερ παιδαριον μικρον 18 και ανιστανται ανδρες εκ της πολεως μαδιαμ και ερχονται εις φαραν και λαμβανουσιν ανδρας μετ' αυτων και ερχονται προς φαραω βασιλεα αιγυπτου και εισηλθεν αδερ προς φαραω και εδωκεν αυτω οικον και αρτους διεταξεν αυτω 19 και ευρεν αδερ χαριν εναντιον φαραω σφοδρα και εδωκεν αυτω γυναικα αδελφην της γυναικος αυτου αδελφην θεκεμινας την μειζω 20 και ετεκεν αυτω η αδελφη θεκεμινας τω αδερ τον γανηβαθ υιον αυτης και εξεδρεψεν αυτον θεκεμινα εν μεσω υιων φαραω και ην γανηβαθ εν μεσω υιων φαραω 21 και αδερ ηκουσεν εν αιγυπτω οτι κεκοιμηται δαυιδ μετα των πατερων αυτου και οτι τεθνηκεν ιωαβ ο αρχων της στρατιας και ειπεν αδερ προς φαραω εξαποστειλον με και αποστρεψω εις την γην μου 22 και ειπεν φαραω τω αδερ τι νι συ ελαττονη μετ' εμου και ιδου συ ζητεις απελθειν εις την γην σου και ειπεν αυτω αδερ οτι εξαποστελλων εξαποστελεις με και ανεστρεψεν αδερ εις την γην αυτου 25 αυτη η κακια ην εποιησεν αδερ και εβαρυνθυμησεν εν ισραηλ και εβασιλευσεν εν γη εδωμ 26 και ιεροβοαμ υιος ναβατ ο εφραθι εκ της σαριρα υιος γυναικος χηρας δουλος σαλωμων 27 και τουτο το πραγμα ως επηρατο χειρας επι βασιλεα σαλωμων ωκοδομησεν την ακραν συνεκλεισεν τον φραγμα τον της πολεως δαυιδ του πατρος αυτου 28 και ο ανθρωπος ιεροβοαμ ισχυρος δυναμει και ειδεν σαλωμων το παιδαριον οτι ανηρ εργων εστιν και κατεστησεν αυτον επι τας αρσεις οικου ιωσηφ 29 και εγενηθη εν τω καιρω εκεινω και ιεροβοαμ εξηλθεν εξ ιερουσαλημ και ευρεν αυτον αχιας ο σηλωνιτης ο προφητης εν τη οδω και απεστησεν αυτον εκ της οδου και ο αχιας περιβεβλημενος ιματιω καινω και αμφοτεροι εν τω πεδιω 30 και επελαβετο αχια του ιματιου αυτου του καινου του επ' αυτω και διερρηξεν αυτο δωδεκα ρηγματα 31 και ειπεν τω ιεροβοαμ λαβε σεαυτω δεκα ρηγματα οτι ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ ιδου εγω ρησσω την βασιλειαν εκ χειρος σαλωμων και δωσω σοι δεκα σκηπτρα 32 και δυο σκηπτρα εσονται αυτω δια τον δουλον μου δαυιδ και δια ιερουσαλημ την πολιν ην εξελεξαμην εν αυτη εκ πασων φυλων ισραηλ 33 ανθ' ων κατελιπεν με και εποιησεν τη ασταρτη βδελυγματι σιδωνιων και τω χαμως και τοις ειδωλοις μωαβ και τω βασιλει αυτων προσοχδισματι υιων αμμων και ουκ επορευθη εν ταις οδοις μου του ποιησαι το ευδες ενωπιον εμου ως δαυιδ ο πατηρ αυτου 34 και ου μη λαβω ολην την βασιλειαν εκ χειρος αυτου διοτι αντιτασσομενος αντιταξομαι αυτω πασας τας ημερας της ζωης αυτου δια δαυιδ τον δουλον μου ον εξελεξαμην αυτον 35 και λημψομαι την βασιλειαν εκ χειρος του υιου αυτου και δωσω σοι τα δεκα σκηπτρα 36 τω δε υιω αυτου δωσω τα δυο σκηπτρα οπως η θεσις τω δουλω μου δαυιδ πασας τας ημερας ενωπιον εμου εν ιερουσαλημ τη πολει ην εξελεξαμην εμαυτω του δεσθαι ονομα μου εκει 37 και σε λημψομαι και βασιλευσεις εν οις επιθυμει η ψυχη σου και συ εση βασιλευς επι τον ισραηλ 38 και εσται εαν φυλαξης παντα οσα αν εντειλωμαι σοι και πορευθης εν ταις οδοις μου και ποιησης το ευδες ενωπιον εμου του φυλαξ-

ασθαι τας εντολας μου και τα προσταγματα μου καθως εποιησεν δαυιδ ο δουλος μου και εσομαι μετα σου και οικοδομησω σοι οικον πιστον καθως ωκοδομησα τω δαυιδ 40 και εξητησεν σαλωμων θανατωσαι τον ιεροβοαμ και ανεστη και απεδρα εις αιγυπτον προς σουσακιμ βασιλεα αιγυπτου και ην εν αιγυπτω εως ου απεδανεν σαλωμων 41 και τα λοιπα των ρηματων σαλωμων και παντα οσα εποιησεν και πασαν την φρονησιν αυτου ουκ ιδου ταυτα γεγραπται εν βιβλιω ρηματων σαλωμων 42 και αι ημεραι ας εβασιλευσεν σαλωμων εν ιερουσαλημ τεσσαρακοντα ετη 43 και εκοιμηθη σαλωμων μετα των πατερων αυτου και εθαψαν αυτον εν πολει δαυιδ του πατρος αυτου και εγενηθη ως ηκουσεν ιεροβοαμ υιος ναβατ και αυτου ετι οντος εν αιγυπτω ως εφυγεν εκ προσωπου σαλωμων και εκαθητο εν αιγυπτω κατευθυνει και ερχεται εις την πολιν αυτου εις την γην σαριρα την εν ορει εφραιμ και ο βασιλευς σαλωμων εκοιμηθη μετα των πατερων αυτου και εβασιλευσεν ροβοαμ υιος αυτου αντ' αυτου

Chapter 12

1 και πορευεται βασιλευς ροβοαμ εις σικιμα οτι εις σικιμα ηρχοντο πας ισραηλ βασιλευσαι αυτον 3 και ελαλησεν ο λαος προς τον βασιλεα ροβοαμ λεγοντες 4 ο πατηρ σου εβαρυνεν τον κλοιον ημων και συ νυν κουφισον απο της δουλειας του πατρος σου της σκληρας και απο του κλοιου αυτου του βαρεος ου εδωκεν εφ' ημας και δουλευσομεν σοι 5 και ειπεν προς αυτους απελθετε εως ημερων τριων και αναστρεψατε προς με και απηλθον 6 και παρηγγειλεν ο βασιλευς τοις πρεσβυτεροις οι ησαν παρεστωτες ενωπιον σαλωμων του πατρος αυτου ετι ζωντος αυτου λεγων πως υμεις βουλευεσθε και αποκριθω τω λαω τουτω λογον 7 και ελαλησαν προς αυτον λεγοντες ει εν τη ημερα ταυτη εση δουλος τω λαω τουτω και δουλευσης αυτοις και λαλησης αυτοις λογους αγαθους και εσονται σοι δουλοι πασας τας ημερας 8 και εγκατελιπεν την βουλην των πρεσβυτερων α συνεβουλευσαντο αυτω και συνεβουλευσατο μετα των παιδαριων των εκτραφεντων μετ' αυτου των παρεστηκοτων προ προσωπου αυτου 9 και ειπεν αυτοις τι υμεις συμβουλευετε και τι αποκριθω τω λαω τουτω τοις λαλησασιν προς με λεγοντων κουφισον απο του κλοιου ου εδωκεν ο πατηρ σου εφ' ημας 10 και ελαλησαν προς αυτον τα παιδαρια τα εκτραφεντα μετ' αυτου οι παρεστηκοτες προ προσωπου αυτου λεγοντες ταδε λαλησεις τω λαω τουτω τοις λαλησασι προς σε λεγοντες ο πατηρ σου εβαρυνεν τον κλοιον ημων και συ νυν κουφισον αφ' ημων ταδε λαλησεις προς αυτους η μικροτης μου παχυτερα της οσφυος του πατρος μου 11 και νυν ο πατηρ μου επεσασσето υμας κλοιω βαρει καγω προσθησω επι τον κλοιον υμων ο πατηρ μου επαιδευσεν υμας εν μαστιγξιν εγω δε παιδευσω υμας εν σκορπιοις 12 και παρεγενοντο πας ισραηλ προς τον βασιλεα ροβοαμ εν τη ημερα

τη τριτη καθοτι ελαλησεν αυτοις ο βασιλευς λεγων αναστραφητε προς με τη ημερα τη τριτη 13 και απεκριθη ο βασιλευς προς τον λαον σκληρα και εγκατελιπεν ροβοαμ την βουλην των πρεσβυτερων α συνεβουλευσαντο αυτω 14 και ελαλησεν προς αυτους κατα την βουλην των παιδαριων λεγων ο πατηρ μου εβαρυνεν τον κλοιον υμων καγω προσδησω επι τον κλοιον υμων ο πατηρ μου επαιδευσεν υμας εν μαστιγξιν καγω παιδευσω υμας εν σκορπιοις 15 και ουκ ηκουσεν ο βασιλευς του λαου οτι ην μεταστροφή παρα κυριου οπως στηση το ρημα αυτου ο ελαλησεν εν χειρι αχια του σηλωνιτου περι ιεροβοαμ υιου ναβατ 16 και ειδον πας ισραηλ οτι ουκ ηκουσεν ο βασιλευς αυτων και απεκριθη ο λαος τω βασιλει λεγων τις ημιν μερις εν δαυιδ και ουκ εστιν ημιν κληρονομια εν υιο ιεσσαι αποτρεχε ισραηλ εις τα σκηνωματα σου νυν βοσκει τον οικον σου δαυιδ και απηλθεν ισραηλ εις τα σκηνωματα αυτου 18 και απεστειλεν ο βασιλευς τον αδωνιραμ τον επι του φορου και ελιδοβολησαν αυτον πας ισραηλ εν λιθοις και απεδανεν και ο βασιλευς ροβοαμ εφθασεν αναβηναι του φυγειν εις ιερουσαλημ 19 και ηθετησεν ισραηλ εις τον οικον δαυιδ εως της ημερας ταυτης 20 και εγενετο ως ηκουσεν πας ισραηλ οτι ανεκαμψεν ιεροβοαμ εξ αιγυπτου και απεστειλαν και εκαλεσαν αυτον εις την συναγωγην και εβασιλευσαν αυτον επι ισραηλ και ουκ ην οπισω οικου δαυιδ παρεξ σκηπτρου ιουδα και βενιαμιν μονοι 21 και ροβοαμ εισηλθεν εις ιερουσαλημ και εξεκκλησιασεν την συναγωγην ιουδα και σκηπτρον βενιαμιν εκατον και εικοσι χιλιαδες νεανιων ποιουντων πολεμον του πολεμειν προς οικον ισραηλ επιστρεψαι την βασιλειαν ροβοαμ υιο σαλωμων 22 και εγενετο λογος κυριου προς σαμαιαν ανθρωπον του θεου λεγων 23 ειπον τω ροβοαμ υιο σαλωμων βασιλει ιουδα και προς παντα οικον ιουδα και βενιαμιν και τω καταλοιπω του λαου λεγων 24 ταδε λεγει κυριος ουκ αναβησεσθε ουδε πολεμησετε μετα των αδελφων υμων υιων ισραηλ αναστρεφετω εκαστος εις τον οικον εαυτου οτι παρ' εμου γεγονεν το ρημα τουτο και ηκουσαν του λογου κυριου και κατεπαυσαν του πορευθηναι κατα το ρημα κυριου 24 και ο βασιλευς σαλωμων κοιμαται μετα των πατερων αυτου και θαπτεται μετα των πατερων αυτου εν πολει δαυιδ και εβασιλευσεν ροβοαμ υιος αυτου αντ' αυτου εν ιερουσαλημ υιος ων εκκαιδεκα ετων εν τω βασιλευειν αυτον και δωδεκα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα της μητρος αυτου νααναν θυγατηρ αναν υιου ναας βασιλεως υιων αμμων και εποιησεν το πονηρον ενωπιον κυριου και ουκ επορευθη εν οδω δαυιδ του πατρος αυτου 24 και ην ανθρωπος εξ ορους εφραιμ δουλος τω σαλωμων και ονομα αυτω ιεροβοαμ και ονομα της μητρος αυτου σαριρα γυνη πορνη και εδωκεν αυτον σαλωμων εις αρχοντα σκυταλης επι τας αρσεις οικου ιωσηφ και ωκοδομησεν τω σαλωμων την σαριρα την εν ορει εφραιμ και ησαν αυτω αρματα τριακοσια ιππων ουτος ωκοδομησεν την ακραν εν ταις αρσεσιν οικου εφραιμ ουτος συνεκλεισεν την πολιν δαυιδ και ην επαιρομενος επι την βασιλειαν 24 και εξητει σαλωμων θανατωσαι αυτον και ε-

φοβηθη και απεδρα αυτος προς σουσακιμ βασιλεα αιγυπτου και ην μετ' αυτου εως απεθανεν σαλωμων 24 και ηκουσεν ιεροβοαμ εν αιγυπτω οτι τεθνηκεν σαλωμων και ελαλησεν εις τα ωτα σουσακιμ βασιλεως αιγυπτου λεγων εξαποστειλον με και απελευσομαι εγω εις την γην μου και ειπεν αυτω σουσακιμ αιτησαι τι αιτημα και δωσω σοι 24 και σουσακιμ εδωκεν τω ιεροβοαμ την ανω αδελφην δεκεμινας την πρεσβυτεραν της γυναικος αυτου αυτω εις γυναικα αυτη ην μεγαλη εν μεσω των θυγατερων του βασιλεως και ετεκεν τω ιεροβοαμ τον αβια υιον αυτου 24 και ειπεν ιεροβοαμ προς σουσακιμ οντως εξαποστειλον με και απελευσομαι και εξηλθεν ιεροβοαμ εξ αιγυπτου και ηλθεν εις γην σαριρα την εν ορει εφραιμ και συναγεται εκει παν σκηπτρον εφραιμ και ωκοδομησεν ιεροβοαμ εκει χαρακα 24 και ηρρωστησε το παιδαριον αυτου αρρωστιαν κραταιαν σφοδρα και επορευθη ιεροβοαμ επερωτησαι υπερ του παιδαριου και ειπε προς ανω την γυναικα αυτου αναστηθι και πορευου επερωτησον τον θεον υπερ του παιδαριου ει ζησεται εκ της αρρωστιας αυτου 24 και ανθρωπος ην εν σηλω και ονομα αυτω αχια και ουτος ην υιος εξηκοντα ετων και ρημα κυριου μετ' αυτου και ειπεν ιεροβοαμ προς την γυναικα αυτου αναστηθι και λαβε εις την χειρα σου τω ανθρωπω του θεου αρτους και κολλυρια τοις τεκνοις αυτου και σταφυλην και σταμνον μελιτος 24 και ανεστη η γυνη και ελαβεν εις την χειρα αυτης αρτους και δυο κολλυρια και σταφυλην και σταμνον μελιτος τω αχια και ο ανθρωπος πρεσβυτερος και οι οφθαλμοι αυτου ημβλυωπουν του βλεπειν 24 και ανεστη εκ σαριρα και πορευεται και εγενετο εισελθουσης αυτης εις την πολιν προς αχια τον σηλωνιτην και ειπεν αχια τω παιδαριω αυτου εξελθε δη εις απαντην ανω τη γυναικι ιεροβοαμ και ερεις αυτη εισελθε και μη στης οτι ταδε λεγει κυριος σκληρα εγω επαποστελω επι σε 24 και εισηλθεν ανω προς τον ανθρωπον του θεου και ειπεν αυτη αχια ινα τι μοι εννηνοχας αρτους και σταφυλην και κολλυρια και σταμνον μελιτος ταδε λεγει κυριος ιδου συ απελευση απ' εμου και εσται εισελθουσης σου την πυλην εις σαριρα και τα κορασια σου εξελευσονται σοι εις συναντησιν και ερουσιν σοι το παιδαριον τεθνηκεν 24 οτι ταδε λεγει κυριος ιδου εγω εξολεθρευσω του ιεροβοαμ ουρουντα προς τοιχον και εσονται οι τεθνηκοτες του ιεροβοαμ εν τη πολει καταφαγονται οι κυνες και τον τεθνηκοτα εν τω αγρω καταφαγεται τα πετεινα του ουρανου και το παιδαριον κοψονται ουαι κυριε οτι ευρεθη εν αυτω ρημα καλον περι του κυριου 24 και απηλθεν η γυνη ως ηκουσεν και εγενετο ως εισηλθεν εις την σαριρα και το παιδαριον απεθανεν και εξηλθεν η κραυγη εις απαντην 24 και επορευθη ιεροβοαμ εις σικιμα την εν ορει εφραιμ και συνηθροισεν εκει τας φυλας του ισραηλ και ανεβη εκει ιεροβοαμ υιος σαλωμων και λογος κυριου εγενετο προς σαμαιαν τον ελαμι λεγων λαβε σεαυτω ιματιον καινον το ουκ εισεληλυθος εις υδωρ και ρηξον αυτο δωδεκα ρηγματα και δωσεις τω ιεροβοαμ και ερεις αυτω ταδε λεγει κυριος λαβε σεαυτω δεκα ρηγματα του περιβαλεσθαι σε και ελαβεν ιεροβοαμ και

ειπεν σαμαιας ταδε λεγει κυριος επι τας δεκα φυλας του ισραηλ 24 και ειπεν ο λαος προς ροβοαμ υιον σαλωμων ο πατηρ σου εβαρυνεν τον κλοιον αυτου εφ' ημας και εβαρυνεν τα βρωματα της τραπεζης αυτου και νυν ει κουφιεis συ εφ' ημας και δουλευσομεν σοι και ειπεν ροβοαμ προς τον λαον ετι τριων ημερων και αποκριθησομαι υμιν ρημα 24 και ειπεν ροβοαμ εισαγαγετε μοι τους πρεσβυτερους και συμβουλευσομαι μετ' αυτων τι αποκριθω τω λαω ρημα εν τη ημερα τη τριτη και ελαλησεν ροβοαμ εις τα ωτα αυτων καθως απεστειλεν ο λαος προς αυτον και ειπον οι πρεσβυτεροι του λαου ουτως ελαλησεν προς σε ο λαος 24 και διεσχεδασεν ροβοαμ την βουλην αυτων και ουκ ηρεσεν ενωπιον αυτου και απεστειλεν και εισηγαγεν τους συντροφους αυτου και ελαλησεν αυτοις τα αυτα και ταυτα απεστειλεν προς με λεγων ο λαος και ειπαν οι συντροφοι αυτου ουτως λαλησεις προς τον λαον λεγων η μικροτης μου παχυτερα υπερ την οσφυν του πατρος μου ο πατηρ μου εμαστιγυεν υμας μαστιγξιν εγω δε καταρξω υμων εν σκορπιοis 24 και ηρεσεν το ρημα ενωπιον ροβοαμ και απεκριθη τω λαω καθως συνεβουλευσαν αυτω οι συντροφοι αυτου τα παιδαρια 24 και ειπεν πας ο λαος ως ανηρ εις εκαστος τω πλησιον αυτου και ανεκραξαν απαντες λεγοντες ου μερις ημιν εν δαυιδ ουδε κληρονομια εν υιω ιεσσα εις τα σκηνωματα σου ισραηλ οτι ουτος ο ανθρωπος ουκ εις αρχοντα ουδε εις ηγουμενον 24 και διεσπαρη πας ο λαος εκ σικιμων και απηλθεν εκαστος εις το σκηνωμα αυτου και κατεκρατησεν ροβοαμ και απηλθεν και ανεβη επι το αρμα αυτου και εισηλθεν εις ιερουσαλημ και πορευονται οπισω αυτου παν σκηπτρον ιουδα και παν σκηπτρον βενιαμιν 24 και εγενετο ενισταμενου του ενιαυτου και συνηθροισεν ροβοαμ παντα ανδρα ιουδα και βενιαμιν και ανεβη του πολεμειν προς ιεροβοαμ εις σικιμα 24 και εγενετο ρημα κυριου προς σαμαιαν ανθρωπον του θεου λεγων ειπον τω ροβοαμ βασιλει ιουδα και προς παντα οικον ιουδα και βενιαμιν και προς το καταλειμμα του λαου λεγων ταδε λεγει κυριος ουκ αναβησεσθε ουδε πολεμησετε προς τους αδελφους υμων υιους ισραηλ αναστρεφετε εκαστος εις τον οικον αυτου οτι παρ' εμου γεγονεν το ρημα τουτο 24 και ηκουσαν του λογου κυριου και ανεσχον του πορευθηναι κατα το ρημα κυριου 25 και ωκοδομησεν ιεροβοαμ την σικιμα την εν ορει εφραιμ και κατωκει εν αυτη και εξηλθεν εκειθεν και ωκοδομησεν την φανουηλ 26 και ειπεν ιεροβοαμ εν τη καρδια αυτου ιδου νυν επιστρεψει η βασιλεια εις οικον δαυιδ 27 εαν αναβη ο λαος ουτος αναφερειν θυσιας εν οικω κυριου εις ιερουσαλημ και επιστραφησεται καρδια του λαου προς κυριον και κυριον αυτων προς ροβοαμ βασιλεα ιουδα και αποκτενουσιν με 28 και εβουλευσατο ο βασιλευς και επορευθη και εποιησεν δυο δαμαλεις χρυσας και ειπεν προς τον λαον ικανουσθω υμιν αναβαινειν εις ιερουσαλημ ιδου θεοi σου ισραηλ οι αναγαγοντες σε εκ γης αιγυπτου 29 και εδετο την μιαν εν βαιθηλ και την μιαν εδωκεν εν δαν 30 και εγενετο ο λογος ουτος εις αμαρτιαν και επορευετο ο λαος προ προσωπου της μιας εως

δαν 31 και εποιησεν οικους εφ' υψηλων και εποιησεν ιερεις μερος τι εκ του λαου οι ουκ ησαν εκ των υιων λευι 32 και εποιησεν ιεροβοαμ εορτην εν τω μηνι τω ογδω εν τη πεντεκαιδεκατη ημερα του μηνος κατα την εορτην την εν γη ιουδα και ανεβη επι το θυσιαστηριον ο εποιησεν εν βαιθλ του θυειν ταις δαμαλεσιν αις εποιησεν και παρεστησεν εν βαιθλ τους ιερεις των υψηλων ων εποιησεν 33 και ανεβη επι το θυσιαστηριον ο εποιησεν τη πεντεκαιδεκατη ημερα εν τω μηνι τω ογδω εν τη εορτη η επλασατο απο καρδιας αυτου και εποιησεν εορτην τοις υιοις ισραηλ και ανεβη επι το θυσιαστηριον του επιδυσαι

Chapter 13

1 και ιδου ανθρωπος του θεου εξ ιουδα παρεγενετο εν λογω κυριου εις βαιθλ και ιεροβοαμ ειστηκει επι το θυσιαστηριον του επιδυσαι 2 και επεκαλεσεν προς το θυσιαστηριον εν λογω κυριου και ειπεν θυσιαστηριον θυσιαστηριον ταδε λεγει κυριος ιδου υιος τικτεται τω οικω δαυιδ ιωσιας ονομα αυτω και θυσει επι σε τους ιερεις των υψηλων τους επιθυοντας επι σε και οστα ανθρωπων καυσει επι σε 3 και εδωκεν εν τη ημερα εκεινη τερας λεγων τουτο το ρημα ο ελαλησεν κυριος λεγων ιδου το θυσιαστηριον ρηγνυται και εκχυθησεται η πιότης η επ' αυτω 4 και εγενετο ως ηκουσεν ο βασιλευς ιεροβοαμ των λογων του ανθρωπου του θεου του επικαλεσαμενου επι το θυσιαστηριον το εν βαιθλ και εξετεινεν ο βασιλευς την χειρα αυτου απο του θυσιαστηριου λεγων συλλαβετε αυτον και ιδου εξηρανθη η χειρ αυτου ην εξετεινεν επ' αυτον και ουκ ηδυνηθη επιστρεψαι αυτην προς εαυτον 5 και το θυσιαστηριον ερραγη και εξεχυθη η πιότης απο του θυσιαστηριου κατα το τερας ο εδωκεν ο ανθρωπος του θεου εν λογω κυριου 6 και ειπεν ο βασιλευς ιεροβοαμ τω ανθρωπω του θεου δεηθητι του προσωπου κυριου του θεου σου και επιστρεψατω η χειρ μου προς με και εδεηθη ο ανθρωπος του θεου του προσωπου κυριου και επεστρεψεν την χειρα του βασιλεως προς αυτον και εγενετο καθως το προτερον 7 και ελαλησεν ο βασιλευς προς τον ανθρωπον του θεου εισελθε μετ' εμου εις οικον και αριστησον και δωσω σοι δομα 8 και ειπεν ο ανθρωπος του θεου προς τον βασιλεα εαν μοι δως το ημισυ του οικου σου ουκ εισελυσομαι μετα σου ουδε μη φαγω αρτον ουδε μη πιω υδωρ εν τω τοπω τουτω 9 οτι ουτως ενετειλατο μοι εν λογω κυριος λεγων μη φαγης αρτον και μη πιης υδωρ και μη επιστρεψης εν τη οδω η επορευθης εν αυτη 10 και απηλθεν εν οδω αλλη και ουκ ανεστρεψεν εν τη οδω η ηλθεν εν αυτη εις βαιθλ 11 και προφητης εις πρεσβυτης κατωκει εν βαιθλ και ερχονται οι υιοι αυτου και διηγησαντο αυτω απαντα τα εργα α εποιησεν ο ανθρωπος του θεου εν τη ημερα εκεινη εν βαιθλ και τους λογους ους ελαλησεν τω βασιλει και επεστρεψαν το προσωπον του πατρος αυτων 12 και ελαλησεν προς αυτους ο πατηρ αυτων λεγων

ποια οδω πεπορευται και δεικνυσιν αυτω οι υιοι αυτου την οδον εν η ανηλθεν ο ανθρωπος του θεου ο ελθων εξ ιουδα 13 και ειπεν τοις υιοις αυτου επισαξατε μοι τον ονον και επεσαξαν αυτω τον ονον και επεβη επ' αυτον 14 και επορευθη κατοπισθεν του ανθρωπου του θεου και ευρεν αυτον καθημενον υπο δρυν και ειπεν αυτω ει συ ει ο ανθρωπος του θεου ο εληλυθως εξ ιουδα και ειπεν αυτω εγω 15 και ειπεν αυτω δευρο μετ' εμου και φαγε αρτον 16 και ειπεν ου μη δυνωμαι του επιστρεψαι μετα σου ουδε μη φαγομαι αρτον ουδε πιομαι υδωρ εν τω τοπω τουτω 17 οτι ουτως εντεταλται μοι εν λογω κυριος λεγων μη φαγης αρτον εκει και μη πιης υδωρ εκει και μη επιστρεψης εν τη οδω η επορευθης εν αυτη 18 και ειπεν προς αυτον καγω προφητης ειμι καθως συ και αγγελος λελαληκεν προς με εν ρηματι κυριου λεγων επιστρεψον αυτον προς σεαυτον εις τον οικον σου και φαγετω αρτον και πιετω υδωρ και εψευσατο αυτω 19 και επεστρεψεν αυτον και εφαγεν αρτον και επιεν υδωρ εν τω οικω αυτου 20 και εγενετο αυτων καθημενων επι της τραπεζης και εγενετο λογος κυριου προς τον προφητην τον επιστρεψαντα αυτον 21 και ειπεν προς τον ανθρωπον του θεου τον ηκοντα εξ ιουδα λεγων ταδε λεγει κυριος ανθ' ων παρεπικρανας το ρημα κυριου και ουκ εφυλαξας την εντολην ην ενετειλατο σοι κυριος ο θεος σου 22 και επεστρεψας και εφαγες αρτον και επιες υδωρ εν τω τοπω τουτω ω ελαλησεν προς σε λεγων μη φαγης αρτον και μη πιης υδωρ ου μη εισελθη το σωμα σου εις τον ταφον των πατερων σου 23 και εγενετο μετα το φαγειν αρτον και πειν υδωρ και επεσαξεν αυτω τον ονον και επεστρεψεν 24 και απηλθεν και ευρεν αυτον λεων εν τη οδω και εθανατωσεν αυτον και ην το σωμα αυτου ερριμμενον εν τη οδω και ο ονος ειστηκει παρ' αυτο και ο λεων ειστηκει παρα το σωμα 25 και ιδου ανδρες παραπορευομενοι και ειδον το θνησιμειον ερριμμενον εν τη οδω και ο λεων ειστηκει εχομενα του θνησιμειου και εισηλθον και ελαλησαν εν τη πολει ου ο προφητης ο πρεσβυτης κατωκει εν αυτη 26 και ηκουσεν ο επιστρεψας αυτον εκ της οδου και ειπεν ο ανθρωπος του θεου ουτος εστιν ος παρεπικρανε το ρημα κυριου 28 και επορευθη και ευρεν το σωμα αυτου ερριμμενον εν τη οδω και ο ονος και ο λεων ειστηκεισαν παρα το σωμα και ουκ εφαγεν ο λεων το σωμα του ανθρωπου του θεου και ου συνετριψεν τον ονον 29 και ηρεν ο προφητης το σωμα του ανθρωπου του θεου και επεδηκεν αυτο επι τον ονον και επεστρεψεν αυτον εις την πολιν ο προφητης του θαψαι αυτον 30 εν τω ταφω εαυτου και εκοψαντο αυτον ουαι αδελφε 31 και εγενετο μετα το κοψασθαι αυτον και ειπεν τοις υιοις αυτου λεγων εαν αποθανω θαψατε με εν τω ταφω τουτω ου ο ανθρωπος του θεου τεθαπται εν αυτω παρα τα οστα αυτου δετε με ινα σωθωσι τα οστα μου μετα των οστων αυτου 32 οτι γινομενον εσται το ρημα ο ελαλησεν εν λογω κυριου επι του θυσιαστηριου του εν βαιθηλ και επι τους οικους τους υψηλους τους εν σαμαρεια 33 και μετα το ρημα τουτο ουκ επεστρεψεν ιεροβοαμ απο της κακιας αυτου και επεστρεψεν και εποιησεν

εκ μερους του λαου ιερεις υψηλων ο βουλομενος επληρου την χειρα αυτου και εγινετο ιερεις εις τα υψηλα 34 και εγενετο το ρημα τουτο εις αμαρτιαν τω οικω ιεροβοαμ και εις ολεθρον και εις αφανισμον απο προσωπου της γης

Chapter 14

21 και ροβοαμ υιος σαλωμων εβασιλευσεν επι ιουδα υιος τεσσαρακοντα και ενος ενιαυτων ροβοαμ εν τω βασιλευειν αυτον και δεκα επτα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ τη πολει ην εξελεξατο κυριος θεσθαι το ονομα αυτου εκει εκ πασων φυλων του ισραηλ και το ονομα της μητρος αυτου νααμα η αμμανιτις 22 και εποιησεν ροβοαμ το πονηρον ενωπιον κυριου και παρεζηλωσεν αυτον εν πασιν οις εποιησαν οι πατερες αυτου και εν ταις αμαρτιας αυτων αις ημαρτον 23 και ωκοδομησαν εαυτοις υψηλα και στηλας και αλση επι παντα βουνον υψηλον και υποκατω παντος ξυλου συσκιου 24 και συνδεσμος εγενηθη εν τη γη και εποιησαν απο παντων των βδελυγματων των εθνων ων εξηρεν κυριος απο προσωπου υιων ισραηλ 25 και εγενετο εν τω ενιαυτω τω πεμπτω βασιλευοντος ροβοαμ ανεβη σουσακιμ βασιλευς αιγυπτου επι ιερουσαλημ 26 και ελαβεν παντας τους θησαυρους οικου κυριου και τους θησαυρους οικου του βασιλεως και τα δορατα τα χρυσα α ελαβεν δαυιδ εκ χειρος των παιδων αδρααζαρ βασιλεως σουβα και εισηνεγκεν αυτα εις ιερουσαλημ τα παντα ελαβεν οπλα τα χρυσα 27 και εποιησεν ροβοαμ ο βασιλευς οπλα χαλκα αντ' αυτων και επεθεντο επ' αυτον οι ηγουμενοι των παρατρεχοντων οι φυλασσοντες τον πυλωνα οικου του βασιλεως 28 και εγενετο οτε εισεπορευετο ο βασιλευς εις οικον κυριου και ηρον αυτα οι παρατρεχοντες και απηρειδοντο αυτα εις το θεε των παρατρεχοντων 29 και τα λοιπα των λογων ροβοαμ και παντα α εποιησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα εν βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα 30 και πολεμος ην ανα μεσον ροβοαμ και ανα μεσον ιεροβοαμ πασας τας ημερας 31 και εκοιμηθη ροβοαμ μετα των πατερων αυτου και θαπτεται μετα των πατερων αυτου εν πολει δαυιδ και εβασιλευσεν αβιου υιος αυτου αντ' αυτου

Chapter 15

1 και εν τω οκτωκαιδεκατω ετει βασιλευοντος ιεροβοαμ υιου ναβατ βασιλευει αβιου υιος ροβοαμ επι ιουδα 2 και εξ ετη εβασιλευσεν και ονομα της μητρος αυτου μααχα θυγατηρ αβεσσαλωμ 3 και επορευθη εν ταις αμαρτιας του πατρος αυτου αις εποιησεν ενωπιον αυτου και ουκ ην η καρδια αυτου τελεια μετα κυριου θεου αυτου ως η καρδια δαυιδ του πατρος αυτου 4 οτι δια δαυιδ εδωκεν αυτω κυριος καταλειμμα ινα στηση τεκνα αυτου μετ' αυτον και στηση την ιερουσαλημ 5 ως

εποίησεν δαυιδ το ευθες ενωπιον κυριου ουκ εξεκλινεν απο παντων ων ενετειλατο αυτω πασας τας ημερας της ζωης αυτου 7 και τα λοιπα των λογων αβιου και παντα α εποίησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα και πολεμος ην ανα μεσον αβιου και ανα μεσον ιεροβοαμ 8 και εκοιμηθη αβιου μετα των πατερων αυτου εν τω εικοστω και τεταρτω ετει του ιεροβοαμ και θαπτεται μετα των πατερων αυτου εν πολει δαυιδ και βασιλευει ασα υιος αυτου αντ' αυτου 9 εν τω ενιαυτω τω τεταρτω και εικοστω του ιεροβοαμ βασιλεως ισραηλ βασιλευει ασα επι ιουδαν 10 και τεσσαρακοντα και εν ετος εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα της μητρος αυτου ανα θυγατηρ αβεσσαλωμ 11 και εποίησεν ασα το ευθες ενωπιον κυριου ως δαυιδ ο πατηρ αυτου 12 και αφειλεν τας τελετας απο της γης και εξαπεστειλεν παντα τα επιτηδευματα α εποίησαν οι πατερες αυτου 13 και την ανα την μητερα αυτου μετεστησεν του μη ειναι ηγουμενην καθως εποίησεν συνοδον εν τω αλσει αυτης και εξεκοψεν ασα τας καταδυσεις αυτης και ενεπρησεν πυρι εν τω χειμαρρω κεδρων 14 τα δε υψηλα ουκ εξηρεν πλην η καρδια ασα ην τελεια μετα κυριου πασας τας ημερας αυτου 15 και εισηνεγκεν τους κιονας του πατρος αυτου και τους κιονας αυτου εισηνεγκεν εις τον οικον κυριου αργυρους και χρυσους και σκευη 16 και πολεμος ην ανα μεσον ασα και ανα μεσον βαασα βασιλεως ισραηλ πασας τας ημερας 17 και ανεβη βαασα βασιλευς ισραηλ επι ιουδαν και ωκοδομησεν την ραμα του μη ειναι εκπορευομενον και εισπορευομενον τω ασα βασιλει ιουδα 18 και ελαβεν ασα το αργυριον και το χρυσιον το ευρεθεν εν τοις θησαυροις του οικου του βασιλεως και εδωκεν αυτα εις χειρας παιδων αυτου και εξαπεστειλεν αυτους ο βασιλευς ασα προς υιον αδερ υιον ταβερεμμαν υιου αζιν βασιλεως συριας του κατοικουντος εν δαμασκω λεγων 19 διαδου διαθηκην ανα μεσον εμου και ανα μεσον σου και ανα μεσον του πατρος μου και του πατρος σου ιδου εξαπεσταλκα σοι δωρα αργυριον και χρυσιον δευρο διασχεδασον την διαθηκην σου την προς βαασα βασιλεα ισραηλ και αναβησεται απ' εμου 20 και ηκουσεν υιος αδερ του βασιλεως ασα και απεστειλεν τους αρχοντας των δυναμεων των αυτου ταις πολεσιν του ισραηλ και επαταξεν την αιν και την δαν και την αβελμαα και πασαν την χεζραθ εως πασης της γης νεφθαλι 21 και εγενετο ως ηκουσεν βαασα και διελιπεν του οικοδομειν την ραμα και ανεστρεψεν εις θερσα 22 και ο βασιλευς ασα παρηγγειλεν παντι ιουδα εις αιναχιμ και αιρουσιν τους λιθους της ραμα και τα ξυλα αυτης α ωκοδομησεν βαασα και ωκοδομησεν εν αυτοις ο βασιλευς ασα παν βουνον βενιαμιν και την σκοπιαν 23 και τα λοιπα των λογων ασα και πασα η δυναστεια αυτου ην εποίησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα εστιν επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα πλην εν τω καιρω του γηρως αυτου επονεσεν τους ποδας αυτου 24 και εκοιμηθη ασα και θαπτεται μετα των πατερων αυτου εν πολει δαυιδ και βασιλευει ιωσαφατ υιος αυτου αντ' αυτου 25 και ναδαβ υιος ιεροβοαμ βασιλευει

επι ισραηλ εν ετει δευτερω του ασα βασιλεως ιουδα και εβασιλευσεν επι ισραηλ ετη δυο 26 και εποιησεν το πονηρον ενωπιον κυριου και επορευθη εν οδω του πατρος αυτου και εν ταις αμαρτιαις αυτου αις εξημαρτεν τον ισραηλ 27 και περιεκαθισεν αυτον βαασα υιος αχια επι τον οικον βελααν και επαταξεν αυτον εν γαβαδων τη των αλλοφυλων και ναδαβ και πας ισραηλ περιεκαθητο επι γαβαδων 28 και εθανατωσεν αυτον βαασα εν ετει τριτω του ασα υιου αβιου βασιλεως ιουδα και εβασιλευσεν 29 και εγενετο ως εβασιλευσεν και επαταξεν τον οικον ιεροβοαμ και ουχ υπελιπετο πασαν πνοην του ιεροβοαμ εως του εξολεθρευσαι αυτον κατα το ρημα κυριου ο ελαλησεν εν χειρι δουλου αυτου αχια του σηλωνιτου 30 περι των αμαρτιων ιεροβοαμ ως εξημαρτεν τον ισραηλ και εν τω παροργισμω αυτου ω παρωργισεν τον κυριον θεον του ισραηλ 31 και τα λοιπα των λογων ναδαβ και παντα α εποιησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα εστιν εν βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ισραηλ 33 και εν τω ετει τω τριτω του ασα βασιλεως ιουδα βασιλευει βαασα υιος αχια επι ισραηλ εν θερσα εικοσι και τεσσαρα ετη 34 και εποιησεν το πονηρον ενωπιον κυριου και επορευθη εν οδω ιεροβοαμ υιου ναβατ και εν ταις αμαρτιαις αυτου ως εξημαρτεν τον ισραηλ

Chapter 16

1 και εγενετο λογος κυριου εν χειρι ιου υιου ανανι προς βαασα 2 ανθ' ων υψωσα σε απο της γης και εδωκα σε ηγουμενον επι τον λαον μου ισραηλ και επορευθης εν τη οδω ιεροβοαμ και εξημαρτες τον λαον μου τον ισραηλ του παροργισαι με εν τοις ματαιοις αυτων 3 ιδου εγω εξηγειρω οπισω βαασα και οπισθεν του οικου αυτου και δωσω τον οικον σου ως τον οικον ιεροβοαμ υιου ναβατ 4 τον τεδνηχοτα του βαασα εν τη πολει καταφαγονται αυτον οι κυνες και τον τεδνηχοτα αυτου εν τω πεδιω καταφαγονται αυτον τα πετεινα του ουρανου 5 και τα λοιπα των λογων βαασα και παντα α εποιησεν και αι δυνασταιαι αυτου ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα εν βιβλιω λογων των ημερων των βασιλεων ισραηλ 6 και εκοιμηθη βαασα μετα των πατερων αυτου και θαπτεται εν θερσα και βασιλευει ηλα υιος αυτου αντ' αυτου εν τω εικοστω ετει βασιλεως ασα 7 και εν χειρι ιου υιου ανανι ελαλησεν κυριος επι βαασα και επι τον οικον αυτου πασαν την κακιαν ην εποιησεν ενωπιον κυριου του παροργισαι αυτον εν τοις εργοις των χειρων αυτου του ειναι κατα τον οικον ιεροβοαμ και υπερ του παταξαι αυτον 8 και ηλα υιος βαασα εβασιλευσεν επι ισραηλ δυο ετη εν θερσα 9 και συνεστρεψεν επ' αυτον ζαμβρι ο αρχων της ημισους της ιππου και αυτος ην εν θερσα πινων μεθυων εν τω οικω ωσα του οικονομου εν θερσα 10 και εισηλθεν ζαμβρι και επαταξεν αυτον και εθανατωσεν αυτον και εβασιλευσεν αντ' αυτου 11 και εγενηθη εν τω βασιλευσαι αυτον εν τω καθισαι αυτον επι του θρονου αυτου και επαταξεν ολον τον οικον βαασα 12

κατα το ρημα ο ελαλησεν κυριος επι τον οικον βαασα προς ιου τον προφητην 13 περι πασων των αμαρτιων βαασα και ηλα του υιου αυτου ως εξημαρτεν τον ισραηλ του παροργισαι κυριον τον θεον ισραηλ εν τοις ματαιοις αυτων 14 και τα λοιπα των λογων ηλα και παντα α εποιησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα εν βιβλιω λογων των ημερων των βασιλεων ισραηλ 15 και ζαμβρι εβασιλευσεν επτα ημερας εν θερσα και η παρεμβολη ισραηλ επι γαβαδων την των αλλοφυλων 16 και ηκουσεν ο λαος εν τη παρεμβολη λεγοντων συνεστραφη ζαμβρι και επαισεν τον βασιλεα και εβασιλευσαν εν ισραηλ τον αμβρι τον ηγουμενον της στρατιας επι ισραηλ εν τη ημερα εκεινη εν τη παρεμβολη 17 και ανεβη αμβρι και πας ισραηλ μετ' αυτου εκ γαβαδων και περιεκαθισαν επι θερσα 18 και εγενηθη ως ειδεν ζαμβρι οτι προκατειλημπται αυτου η πολις και εισπορευεται εις αντρον του οικου του βασιλεως και ενεπυρισεν επ' αυτον τον οικον του βασιλεως εν πυρι και απεδανεν 19 υπερ των αμαρτιων αυτου ων εποιησεν του ποιησαι το πονηρον ενωπιον κυριου πορευθηναι εν οδω ιεροβοαμ υιου ναβατ και εν ταις αμαρτιαις αυτου ως εξημαρτεν τον ισραηλ 20 και τα λοιπα των λογων ζαμβρι και τας συναψεις αυτου ας συνηψεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα εν βιβλιω λογων των ημερων των βασιλεων ισραηλ 21 τοτε μεριζεται ο λαος ισραηλ ημισυ του λαου γινεται οπισω θαμνι υιου γωναθ του βασιλευσαι αυτον και το ημισυ του λαου γινεται οπισω αμβρι 22 ο λαος ο ων οπισω αμβρι υπερεκρατησεν τον λαον τον οπισω θαμνι υιου γωναθ και απεδανεν θαμνι και ιωραμ ο αδελφος αυτου εν τω καιρω εκεινω και εβασιλευσεν αμβρι μετα θαμνι 23 εν τω ετει τω τριακοστω και πρωτω του βασιλεως ασα βασιλευει αμβρι επι ισραηλ δωδεκα ετη εν θερσα βασιλευει εξ ετη 24 και εκτησατο αμβρι το ορος το σεμερων παρα σεμηρ του κυριου του ορους δυο ταλαντων αργυριου και ωκοδομησεν το ορος και επεκαλεσεν το ονομα του ορους ου ωκοδομεσεν επι τω ονοματι σεμηρ του κυριου του ορους σαεμηρων 25 και εποιησεν αμβρι το πονηρον ενωπιον κυριου και επονηρευσατο υπερ παντας τους γενομενους εμπροσθεν αυτου 26 και επορευθη εν παση οδω ιεροβοαμ υιου ναβατ και εν ταις αμαρτιαις αυτου αις εξημαρτεν τον ισραηλ του παροργισαι τον κυριον θεον ισραηλ εν τοις ματαιοις αυτων 27 και τα λοιπα των λογων αμβρι και παντα α εποιησεν και η δυναστεια αυτου ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα εν βιβλιω λογων των ημερων των βασιλεων ισραηλ 28 και εκοιμηθη αμβρι μετα των πατερων αυτου και θαπτεται εν σαμαρεια και βασιλευει αχααβ υιος αυτου αντ' αυτου 28 και εν τω ενιαυτω τω ενδεκατω του αμβρι βασιλευει ιωσαφατ υιος ασα ετων τριακοντα και πεντε εν τη βασιλεια αυτου και εικοσι πεντε ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα της μητρος αυτου γαζουβα θυγατηρ σελει+ 28 και επορευθη εν τη οδω ασα του πατρος αυτου και ουκ εξεκλινεν απ' αυτης του ποιειν το ευδες ενωπιον κυριου πλην των υψηλων ουκ εξηραν εδυον εν τοις υψηλοις και εδυμιων 28 και α συνεθετο ιωσαφατ και πασα η δυναστεια

ην εποίησεν και ους επολεμησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα εν βιβλιω λογων των ημερων των βασιλεων ιουδα 28 και τα λοιπα των συμπλοκων ας επεδεντο εν ταις ημεραις ασα του πατρος αυτου εξηρεν απο της γης 28 και βασιλευς ουκ ην εν συρια νασιβ 28 και ο βασιλευς ιωσαφατ εποίησεν ναυν εις θαρσις πορευεσθαι εις σωφίρ επι το χρυσιον και ουκ επορευθη οτι συνετριβη η ναυς εν γασιωνγαβερ 28 τοτε ειπεν ο βασιλευς ισραηλ προς ιωσαφατ εξαποστελω τους παιδας σου και τα παιδαρια μου εν τη νηι και ουκ εβουλετο ιωσαφατ 28 και εκοιμηθη ιωσαφατ μετα των πατερων αυτου και θαπτεται μετα των πατερων αυτου εν πολει δαυιδ και εβασιλευσεν ιωραμ υιος αυτου αντ' αυτου 29 εν ετει δευτερω τω ιωσαφατ βασιλευει αχααβ υιος αμβρι εβασιλευσεν επι ισραηλ εν σαμαρεια εικοσι και δυο ετη 30 και εποίησεν αχααβ το πονηρον ενωπιον κυριου επονηρευσατο υπερ παντας τους εμπροσθεν αυτου 31 και ουκ ην αυτω ικανον του πορευεσθαι εν ταις αμαρτιαις ιεροβοαμ υιου ναβατ και ελαβεν γυναικα την ιεζαβελ θυγατερα ιεδεβααλ βασιλεως σιδωνιων και επορευθη και εδουλευσεν τω βααλ και προσεκυνησεν αυτω 32 και εστησεν θυσιαστηριον τω βααλ εν οικω των προσοχδισματων αυτου ον ωκοδομησεν εν σαμαρεια 33 και εποίησεν αχααβ αλσος και προσεδηκεν αχααβ του ποιησαι παροργισματα του παροργισαι την ψυχην αυτου του εξολεθρευθηναι εκακοποίησεν υπερ παντας τους βασιλεις ισραηλ τους γενομενους εμπροσθεν αυτου 34 εν ταις ημεραις αυτου ωκοδομησεν αχιηλ ο βαιθηλιτης την ιεριχω εν τω αβιρων τω πρωτοτοκω αυτου εθεμελιωσεν αυτην και τω σεγουβ τω νεωτερω αυτου επεστησεν θυρας αυτης κατα το ρημα κυριου ο ελαλησεν εν χειρι ιησου υιου ναυη

Chapter 17

1 και ειπεν ηλιου ο προφητης ο θεσβιτης εκ θεσβων της γαλααδ προς αχααβ ζη κυριος ο θεος των δυναμεων ο θεος ισραηλ ω παρεστην ενωπιον αυτου ει εσται τα ετη ταυτα δροσος και υετος οτι ει μη δια στοματος λογου μου 2 και εγενετο ρημα κυριου προς ηλιου 3 πορευου εντευθεν κατα ανατολας και κρυβηθι εν τω χειμαρρω χορραθ του επι προσωπου του ιορδανου 4 και εσται εκ του χειμαρρου πιεσαι υδωρ και τοις κοραξιν εντελουμεν διατρεφειν σε εκει 5 και εποίησεν ηλιου κατα το ρημα κυριου και εκαθισεν εν τω χειμαρρω χορραθ επι προσωπου του ιορδανου 6 και οι κορακες εφερον αυτω αρτους το πρωι και κρεα το δειλης και εκ του χειμαρρου επινεν υδωρ 7 και εγενετο μετα ημερας και εξηρανθη ο χειμαρρους οτι ουκ εγενετο υετος επι της γης 8 και εγενετο ρημα κυριου προς ηλιου 9 αναστηθι και πορευου εις σαρεπτα της σιδωνιας ιδου εντεταλμαι εκει γυναικι χηρα του διατρεφειν σε 10 και ανεστη και επορευθη εις σαρεπτα εις τον πυλωνα της πολεως και ιδου εκει γυνη χηρα συνελεγεν ξυλα και εβοησεν οπισω

αυτης ηλιου και ειπεν αυτη λαβε δη μοι ολιγον υδωρ εις αγγος και πιομαι 11 και επορευθη λαβειν και εβοησεν οπισω αυτης ηλιου και ειπεν λημψη δη μοι ψωμον αρτου εν τη χειρι σου 12 και ειπεν η γυνη ζη κυριος ο θεος σου ει εστιν μοι εγκρυφιας αλλ' η οσον δραξ αλευρου εν τη υδρια και ολιγον ελαιον εν τω καψακη και ιδου εγω συλλεγω δυο ξυλαρια και εισελευσομαι και ποιησω αυτο εμαυτη και τοις τεκνοις μου και φαγομεθα και αποθανουμεθα 13 και ειπεν προς αυτην ηλιου θαρσει εισελθε και ποιησον κατα το ρημα σου αλλα ποιησον εμοι εκειθεν εγκρυφίαν μικρον εν πρωτοις και εξοισεις μοι σαυτη δε και τοις τεκνοις σου ποιησεις επ' εσχατου 14 οτι ταδε λεγει κυριος η υδρια του αλευρου ουκ εκλειψει και ο καψακης του ελαιου ουκ ελαττονησει εως ημερας του δουναι κυριον τον υετον επι της γης 15 και επορευθη η γυνη και εποιησεν και ησδιεν αυτη και αυτος και τα τεκνα αυτης 16 και η υδρια του αλευρου ουκ εξελιπεν και ο καψακης του ελαιου ουκ ελαττονωθη κατα το ρημα κυριου ο ελαλησεν εν χειρι ηλιου 17 και εγενετο μετα ταυτα και ηρρωστησεν ο υιος της γυναικος της κυριας του οικου και ην η αρρωστια αυτου κραταια σφοδρα εως ου ουχ υπελειφθη εν αυτω πνευμα 18 και ειπεν προς ηλιου τι εμοι και σοι ανθρωπε του θεου εισηλθες προς με του αναμνησαι τας αδικιας μου και θανατωσαι τον υιον μου 19 και ειπεν ηλιου προς την γυναικα δος μοι τον υιον σου και ελαβεν αυτον εκ του κολπου αυτης και ανηνεγκεν αυτον εις το υπερων εν ω αυτος εκαθητο εκει και εκοιμισεν αυτον επι της κλινης αυτου 20 και ανεβοησεν ηλιου και ειπεν οιμμοι κυριε ο μαρτυς της χηρας μεθ' ης εγω κατοικω μετ' αυτης συ κεκακωκας του θανατωσαι τον υιον αυτης 21 και ενεφυσησεν τω παιδαριω τρις και επεκαλεσατο τον κυριον και ειπεν κυριε ο θεος μου επιστραφητω δη η ψυχη του παιδαριου τουτου εις αυτον 22 και εγενετο ουτως και ανεβοησεν το παιδαριον 23 και κατηγαγεν αυτον απο του υπερων εις τον οικον και εδωκεν αυτον τη μητρι αυτου και ειπεν ηλιου βλεπε ζη ο υιος σου 24 και ειπεν η γυνη προς ηλιου ιδου εγνωκα οτι ανθρωπος θεου ει συ και ρημα κυριου εν στοματι σου αληθινον

Chapter 18

1 και εγενετο μεθ' ημερας πολλας και ρημα κυριου εγενετο προς ηλιου εν τω ενιαυτω τω τριτω λεγων πορευθητι και οφθητι τω αχααβ και δωσω υετον επι προσωπον της γης 2 και επορευθη ηλιου του οφθηναι τω αχααβ και η λιμος κραταια εν σαμαρεια 3 και εκαλεσεν αχααβ τον αβδιου τον οικονομον και αβδιου ην φοβουμενος τον κυριον σφοδρα 4 και εγενετο εν τω τυπτειν την ιεζαβελ τους προφητας κυριου και ελαβεν αβδιου εκατον ανδρας προφητας και εκρυψεν αυτους κατα πεντηκοντα εν σπηλαιω και διετρεφεν αυτους εν αρτω και υδατι 5 και ειπεν αχααβ προς αβδιου δευρο και διελθωμεν επι την γην επι πηγας

των υδατων και επι χειμαρρους εαν πως ευρωμεν βοτανην και περιποιησωμεθα ιππους και ημιονους και ουκ εξολοθρευθησονται απο των κτηνων 6 και εμερισαν εαυτοις την οδον του διελθειν αυτην αχααβ επορευθη εν οδω μια μονος και αβδιου επορευθη εν οδω αλλη μονος 7 και ην αβδιου εν τη οδω μονος και ηλθεν ηλιου εις συναντησιν αυτου μονος και αβδιου εσπευσεν και επεσεν επι προσωπον αυτου και ειπεν ει συ ει αυτος κυριε μου ηλιου 8 και ειπεν ηλιου αυτω εγω πορευου λεγε τω κυριω σου ιδου ηλιου 9 και ειπεν αβδιου τι ημαρτηκα οτι διδως τον δουλον σου εις χειρα αχααβ του θανατωσαι με 10 ζη κυριος ο θεος σου ει εστιν εθνος η βασιλεια ου ουκ απεσταλκεν ο κυριος μου ζητειν σε και ειπον ουκ εστιν και ενεπρησεν την βασιλειαν και τας χωρας αυτης οτι ουχ ευρηκεν σε 11 και νυν συ λεγεις πορευου αναγγελλε τω κυριω σου ιδου ηλιου 12 και εσται εαν εγω απελθω απο σου και πνευμα κυριου αρει σε εις γην ην ουκ οίδα και εισελευσομαι απαγγειλαι τω αχααβ και αποκτενει με και ο δουλος σου εστιν φοβουμενος τον κυριον εκ νεοτητος αυτου 13 η ουκ απηγγελη σοι τω κυριω μου οια πεποιηκα εν τω αποκτεινειν ιεζαβελ τους προφητας κυριου και εκρυψα απο των προφητων κυριου εκατον ανδρας ανα πεντηκοντα εν σπηλαιω και εδρεψα εν αρτοις και υδατι 14 και νυν συ λεγεις μοι πορευου λεγε τω κυριω σου ιδου ηλιου και αποκτενει με 15 και ειπεν ηλιου ζη κυριος των δυναμεων ω παρεστην ενωπιον αυτου οτι σημερον οφθησομαι αυτω 16 και επορευθη αβδιου εις συναντην τω αχααβ και απηγγειλεν αυτω και εξεδραμεν αχααβ και επορευθη εις συναντησιν ηλιου 17 και εγενετο ως ειδεν αχααβ τον ηλιου και ειπεν αχααβ προς ηλιου ει συ ει αυτος ο διαστρεφων τον ισραηλ 18 και ειπεν ηλιου ου διαστρεφω τον ισραηλ οτι αλλ' η συ και ο οικος του πατρος σου εν τω καταλιμπανειν υμας τον κυριον θεον υμων και επορευθης οπισω των βααλιμ 19 και νυν αποστειλον συναθροισον προς με παντα ισραηλ εις ορος το καρμηλιον και τους προφητας της αισχυνης τετρακοσιους και πεντηκοντα και τους προφητας των αλσων τετρακοσιους εσθιοντας τραπεζαν ιεζαβελ 20 και απεστειλεν αχααβ εις παντα ισραηλ και επισυνηγαγεν παντας τους προφητας εις ορος το καρμηλιον 21 και προσηγαγεν ηλιου προς παντας και ειπεν αυτοις ηλιου εως ποτε υμεις χωλανειτε επ' αμφοτεραις ταις ιγνυαις ει εστιν κυριος ο θεος πορευεσθε οπισω αυτου ει δε ο βααλ αυτος πορευεσθε οπισω αυτου και ουκ απεκριθη ο λαος λογον 22 και ειπεν ηλιου προς τον λαον εγω υπολελειμμαι προφητης του κυριου μονωτατος και οι προφηται του βααλ τετρακοσιοι και πεντηκοντα ανδρες και οι προφηται του αλσους τετρακοσιοι 23 δοτωσαν ημιν δυο βοας και εκλεξασθωσαν εαυτοις τον ενα και μελισατωσαν και επιδετωσαν επι των ξυλων και πυρ μη επιδετωσαν και εγω ποιησω τον βουν τον αλλον και πυρ ου μη επιθω 24 και βοατε εν ονοματι θεων υμων και εγω επικαλεσομαι εν ονοματι κυριου του θεου μου και εσται ο θεος ος εαν επακουση εν πυρι ουτος θεος και απεκριθησαν πας ο λαος και ειπον καλον το ρημα ο

ελαλησας 25 και ειπεν ηλιου τοις προφηταις της αισχυνης εκλεξασθε εαυτοις τον μοσχον τον ενα και ποιησατε πρωτοι οτι πολλοι υμεις και επικαλεσασθε εν ονοματι θεου υμων και πυρ μη επιθητε 26 και ελαβον τον μοσχον και εποιησαν και επεκαλουντο εν ονοματι του βααλ εκ πρωιθεν εως μεσημβριας και ειπον επακουσον ημων ο βααλ επακουσον ημων και ουκ ην φωνη και ουκ ην ακροασις και διετρεχον επι του θυσιαστηριου ου εποιησαν 27 και εγενετο μεσημβρια και εμυκτηρισεν αυτους ηλιου ο θεσβιτης και ειπεν επικαλεισθε εν φωνη μεγαλη οτι θεος εστιν οτι αδολεσχια αυτω εστιν και αμα μηποτε χρηματιζει αυτος η μηποτε καθευδει αυτος και εξαναστησεται 28 και επεκαλουντο εν φωνη μεγαλη και κατετεμνοντο κατα τον εδισμον αυτων εν μαχαιραις και σειρομασταις εως εκχυσεως αιματος επ' αυτους 29 και επροφητευσον εως ου παρηλθεν το δειλινον και εγενετο ως ο καιρος του αναβηναι την θυσιαν και ουκ ην φωνη και ελαλησεν ηλιου ο θεσβιτης προς τους προφητας των προσοχθισματων λεγων μεταστητε απο του νυν και εγω ποιησω το ολοκαυτωμα μου και μετεστησαν και απηλθον 30 και ειπεν ηλιου προς τον λαον προσαγαγετε προς με και προσηγαγεν πας ο λαος προς αυτον 31 και ελαβεν ηλιου δωδεκα λιθους κατ' αριθμον φυλων του ισραηλ ως ελαλησεν κυριος προς αυτον λεγων ισραηλ εσται το ονομα σου 32 και ωκοδομησεν τους λιθους εν ονοματι κυριου και ιασατο το θυσιαστηριον το κατεσκαμμενον και εποιησεν θαλαα χωρουσαν δυο μετρητας σπερματος κυκλοθεν του θυσιαστηριου 33 και εστοιβασεν τας σχιδακας επι το θυσιαστηριον ο εποιησεν και εμελισεν το ολοκαυτωμα και επεθηκεν επι τας σχιδακας και εστοιβασεν επι το θυσιαστηριον 34 και ειπεν λαβετε μοι τεσσαρας υδριας υδατος και επιχεετε επι το ολοκαυτωμα και επι τας σχιδακας και εποιησαν ουτως και ειπεν δευτερωσατε και εδευτερωσαν και ειπεν τρισωσατε και ετρισσευσαν 35 και διεπορευετο το υδωρ κυκλω του θυσιαστηριου και την θαλαα επλησαν υδατος 36 και ανεβοησεν ηλιου εις τον ουρανον και ειπεν κυριε ο θεος αβρααμ και ισαακ και ισραηλ επακουσον μου κυριε επακουσον μου σημερον εν πυρι και γνωτωσαν πας ο λαος ουτος οτι συ ει κυριος ο θεος ισραηλ καγω δουλος σου και δια σε πεποιηκα τα εργα ταυτα 37 επακουσον μου κυριε επακουσον μου εν πυρι και γνωτω ο λαος ουτος οτι συ ει κυριος ο θεος και συ εστρεψας την καρδιαν του λαου τουτου οπισω 38 και επεσεν πυρ παρα κυριου εκ του ουρανου και κατεφαγεν το ολοκαυτωμα και τας σχιδακας και το υδωρ το εν τη θαλαα και τους λιθους και τον χουν εξελιξεν το πυρ 39 και επεσεν πας ο λαος επι προσωπον αυτων και ειπον αληθως κυριος εστιν ο θεος αυτος ο θεος 40 και ειπεν ηλιου προς τον λαον συλλαβετε τους προφητας του βααλ μηδεις σωθητω εξ αυτων και συνελαβον αυτους και καταγει αυτους ηλιου εις τον χειμαρρουν κισων και εσφαξεν αυτους εκει 41 και ειπεν ηλιου τω αχααβ αναβηθι και φαγε και πие οτι φωνη των ποδων του νετου 42 και ανεβη αχααβ του φαγειν και πειν και ηλιου ανεβη επι τον καρμηλον και εκυψεν επι την γην

και εδηκεν το προσωπον εαυτου ανα μεσον των γονατων εαυτου 43 και ειπεν τω παιδαριω αυτου αναβηθι και επιβλεψον οδον της θαλασσης και επεβλεψεν το παιδαριον και ειπεν ουκ εστιν ουθεν και ειπεν ηλιου και συ επιστρεψον επτακι και επεστρεψεν το παιδαριον επτακι 44 και εγενετο εν τω εβδομω και ιδου νεφελη μικρα ως ιχνος ανδρος αναγουσα υδωρ και ειπεν αναβηθι και ειπον τω αχασαβ ζευξον το αρμα σου και καταβηθι μη καταλαβη σε ο υετος 45 και εγενετο εως ωδε και ωδε και ο ουρανός συνεσκοτασεν νεφελαις και πνευματι και εγενετο υετος μεγας και εκλαιεν και επορευετο αχασαβ εις ιεζραελ 46 και χειρ κυριου επι τον ηλιου και συνεσφιγξεν την οσφυν αυτου και ετρεχεν εμπροσθεν αχασαβ εως ιεζραελ

Chapter 19

1 και ανηγγειλεν αχασαβ τη ιεζαβελ γυναικι αυτου παντα α εποιησεν ηλιου και ως απεκτεινεν τους προφητας εν ρομφαια 2 και απεστειλεν ιεζαβελ προς ηλιου και ειπεν ει συ ει ηλιου και εγω ιεζαβελ ταδε ποιησαι μοι ο θεος και ταδε προσθειη οτι ταυτην την ωραν αυριον δησομαι την ψυχην σου καθως ψυχην ενος εξ αυτων 3 και εφοβηθη ηλιου και ανεστη και απηλθεν κατα την ψυχην εαυτου και ερχεται εις βηρσαβεε την ιουδα και αφηκεν το παιδαριον αυτου εκει 4 και αυτος επορευθη εν τη ερημω οδον ημερας και ηλθεν και εκαθισεν υπο ραδι εν και ητησατο την ψυχην αυτου αποθανειν και ειπεν ικανουσθω νυν λαβε δη την ψυχην μου απ' εμου κυριε οτι ου κρεισσων εγω ειμι υπερ τους πατερας μου 5 και εκοιμηθη και υπνωσεν εκει υπο φυτον και ιδου τις ηψατο αυτου και ειπεν αυτω αναστηθι και φαγε 6 και επεβλεψεν ηλιου και ιδου προς κεφαλης αυτου εγκρυφιας ολυριτης και καψακης υδατος και ανεστη και εφαγεν και επιεν και επιστρεψας εκοιμηθη 7 και επεστρεψεν ο αγγελος κυριου εκ δευτερου και ηψατο αυτου και ειπεν αυτω αναστα φαγε οτι πολλη απο σου η οδος 8 και ανεστη και εφαγεν και επιεν και επορευθη εν τη ισχυι της βρωσεως εκεινης τεσσαρακοντα ημερας και τεσσαρακοντα νυκτας εως ορους χωρηβ 9 και εισηλθεν εκει εις το σπηλαιον και κατελυσεν εκει και ιδου ρημα κυριου προς αυτον και ειπεν τι συ ενταυθα ηλιου 10 και ειπεν ηλιου ζηλων εξηλωκα τω κυριω παντοκρατορι οτι εγκατελιπον σε οι υιοι ισραηλ τα θυσιαστηρια σου κατεσκαψαν και τους προφητας σου απεκτειναν εν ρομφαια και υπολελειμμαι εγω μονωτατος και ζητουσι την ψυχην μου λαβειν αυτην 11 και ειπεν εξελευση αυριον και στηση ενωπιον κυριου εν τω ορει ιδου παρελευσεται κυριος και πνευμα μεγα κραταιον διαλυον ορη και συντριβον πετρας ενωπιον κυριου ουκ εν τω πνευματι κυριος και μετα το πνευμα συσσεισμος ουκ εν τω συσσεισμω κυριος 12 και μετα τον συσσεισμόν πυρ ουκ εν τω πυρι κυριος και μετα το πυρ φωνη αυρας λεπτης κακει κυριος 13 και εγενετο ως ηκουσεν ηλιου

και επεκαλυψεν το προσωπον αυτου εν τη μηλωτη εαυτου και εξηλθεν και εστη υπο το σπηλαιον και ιδου προς αυτον φωνη και ειπεν τι συ ενταυθα ηλιου 14 και ειπεν ηλιου ζηλων εξηλωκα τω κυριω παντοκρατορι οτι εγκατελιπον την διαθηκην σου οι υιοι ισραηλ τα θυσιαστηρια σου καθειλαν και τους προφητας σου απεκτειναν εν ρομφαια και υπολελειμμαι εγω μονωτατος και ζητουσι την ψυχην μου λαβειν αυτην 15 και ειπεν κυριος προς αυτον πορευου αναστρεφε εις την οδον σου και ηξεις εις την οδον ερημου δαμασκου και χρισεις τον αζαηλ εις βασιλεια της συριας 16 και τον ιου υιον ναμεσσι χρισεις εις βασιλεια επι ισραηλ και τον ελिसαιε υιον σαφατ απο αβελμαουλα χρισεις εις προφητην αντι σου 17 και εσται τον σωζομενον εκ ρομφαιας αζαηλ θανατωσει ιου και τον σωζομενον εκ ρομφαιας ιου θανατωσει ελिसαιε 18 και καταλειψεις εν ισραηλ επτα χιλιαδας ανδρων παντα γονατα α ουκ ωκλασαν γονυ τω βααλ και παν στομα ο ου προσεκυνησεν αυτω 19 και απηλθεν εκειθεν και ευρισκει τον ελिसαιε υιον σαφατ και αυτος ηροτρια εν βουσιν δωδεκα ζευγη βοων ενωπιον αυτου και αυτος εν τοις δωδεκα και επηλθεν επ' αυτον και επερριψε την μηλωτην αυτου επ' αυτον 20 και κατελιπεν ελिसαιε τας βοας και κατεδραμεν οπισω ηλιου και ειπεν καταφιλησω τον πατερα μου και ακολουθησω οπισω σου και ειπεν ηλιου αναστρεφε οτι πεποιηκα σοι 21 και ανεστρεψεν εξοπισθεν αυτου και ελαβεν τα ζευγη των βοων και εδυσεν και ηψησεν αυτα εν τοις σκευεσι των βοων και εδωκεν τω λαω και εφαγον και ανεστη και επορευθη οπισω ηλιου και ελειτουργει αυτω

Chapter 20

1 και αμπελων εις ην τω ναβουδαι τω ιεζραηλιτη παρα τω αλω αχααβ βασιλεως σαμαρειας 2 και ελαλησεν αχααβ προς ναβουδαι λεγων δος μοι τον αμπελωνα σου και εσται μοι εις κηπον λαχανων οτι εγγιων ουτος τω οικω μου και δωσω σοι αμπελωνα αλλον αγαθον υπερ αυτον ει δε αρεσκει ενωπιον σου δωσω σοι αργυριον ανταλλαγμα του αμπελωνος σου τουτου και εσται μοι εις κηπον λαχανων 3 και ειπεν ναβουδαι προς αχααβ μη μοι γενοιτο παρα θεου μου δουναι κληρονομιαν πατερων μου σοι 4 και εγενετο το πνευμα αχααβ τεταραγμενον και εκοιμηθη επι της κλινης αυτου και συνεκαλυψεν το προσωπον αυτου και ουκ εφαγεν αρτον 5 και εισηλθεν ιεζαβελ η γυνη αυτου προς αυτον και ελαλησεν προς αυτον τι το πνευμα σου τεταραγμενον και ουκ ει συ εσθιων αρτον 6 και ειπεν προς αυτην οτι ελαλησα προς ναβουδαι τον ιεζραηλιτην λεγων δος μοι τον αμπελωνα σου αργυριου ει δε βουλει δωσω σοι αμπελωνα αλλον αντ' αυτου και ειπεν ου δωσω σοι κληρονομιαν πατερων μου 7 και ειπεν προς αυτον ιεζαβελ η γυνη αυτου συ νυν ουτως ποιεις βασιλεια επι ισραηλ αναστηθι φαγε αρτον και σαυτου γενου εγω δωσω σοι τον αμπελωνα ναβουδαι του ιεζραηλιτου 8 και εγραψεν βιβλιον επι τω ονο-

ματι αχααβ και εσφραγισατο τη σφραγιδι αυτου και απεστειλεν το βιβλιον προς τους πρεσβυτερους και τους ελευθερους τους κατοικουντας μετα ναβουδαι 9 και εγεγραπτο εν τοις βιβλίοις λεγων νηστευσατε νηστειαν και καδισατε τον ναβουδαι εν αρχη του λαου 10 και εγκαδισατε δυο ανδρας υιους παρανομων εξ εναντιας αυτου και καταμαρτυρησατωσαν αυτου λεγοντες ηυλογησεν θεον και βασιλεα και εξαγαγετωσαν αυτον και λιθοβολησατωσαν αυτον και αποθανετω 11 και εποιησαν οι ανδρες της πολεως αυτου οι πρεσβυτεροι και οι ελευθεροι οι κατοικουντες εν τη πολει αυτου καθα απεστειλεν προς αυτους ιεζαβελ καθα γεγραπται εν τοις βιβλίοις οις απεστειλεν προς αυτους 12 εκαλεσαν νηστειαν και εκαδισαν τον ναβουδαι εν αρχη του λαου 13 και ηλθον δυο ανδρες υιοι παρανομων και εκαδισαν εξ εναντιας αυτου και κατεμαρτυρησαν αυτου λεγοντες ηυλογηκας θεον και βασιλεα και εξηγαγον αυτον εξω της πολεως και ελιθοβολησαν αυτον λιθοις και απεδανεν 14 και απεστειλαν προς ιεζαβελ λεγοντες λελιθοβοληται ναβουδαι και τεδνηκεν 15 και εγενετο ως ηκουσεν ιεζαβελ και ειπεν προς αχααβ αναστα κληρονομει τον αμπελωνα ναβουδαι του ιεζραηλιτου ος ουκ εδωκεν σοι αργυριου οτι ουκ εστιν ναβουδαι ζων οτι τεδνηκεν 16 και εγενετο ως ηκουσεν αχααβ οτι τεδνηκεν ναβουδαι ο ιεζραηλιτης και διερρηξεν τα ιματια εαυτου και περιεβαλετο σακκον και εγενετο μετα ταυτα και ανεστη και κατεβη αχααβ εις τον αμπελωνα ναβουδαι του ιεζραηλιτου κληρονομησαι αυτον 17 και ειπεν κυριος προς ηλιου τον θεσβιτην λεγων 18 αναστηθι και καταβηθι εις απαντην αχααβ βασιλεως ισραηλ του εν σαμαρεια ιδου ουτος εν αμπελωνι ναβουδαι οτι καταβεβηκεν εκει κληρονομησαι αυτον 19 και λαλησεις προς αυτον λεγων ταδε λεγει κυριος ως συ εφονευσας και εκκληρονομησας δια τουτο ταδε λεγει κυριος εν παντι τοπω ω ελειξαν αι υες και οι κυνες το αιμα ναβουδαι εκει λειξουσιν οι κυνες το αιμα σου και αι πορναι λουσονται εν τω αιματι σου 20 και ειπεν αχααβ προς ηλιου ει ευρηκας με ο εχθρος μου και ειπεν ευρηκα διοτι ματην πεπρασαι ποιησαι το πονηρον ενωπιον κυριου παροργισαι αυτον 21 ταδε λεγει κυριος ιδου εγω επαγω επι σε κακα και εκκαυσω οπισω σου και εξολεθρευσω του αχααβ ουρουντα προς τοιχον και συνεχομενον και εγκαταλελειμμενον εν ισραηλ 22 και δωσω τον οικον σου ως τον οικον ιεροβοαμ υιου ναβατ και ως τον οικον βαασα υιου αχια περι των παροργισματων ων παρωργισας και εξημαρτες τον ισραηλ 23 και τη ιεζαβελ ελαλησεν κυριος λεγων οι κυνες καταφαγονται αυτην εν τω προτειχισματι ιεζραελ 24 τον τεδνηκοτα του αχααβ εν τη πολει φαγονται οι κυνες και τον τεδνηκοτα αυτου εν τω πεδιω φαγονται τα πετεινα του ουρανου 25 πλην ματαιως αχααβ ως επραδη ποιησαι το πονηρον ενωπιον κυριου ως μετεδηκεν αυτον ιεζαβελ η γυνη αυτου 26 και εβδελυχθη σφοδρα πορευεσθαι οπισω των βδελυγματων κατα παντα α εποιησεν ο αμορραιος ον εξωλεθρευσεν κυριος απο προσωπου υιων ισραηλ 27 και υπερ του λογου ως κατενυγη αχααβ απο προσωπου του κυριου και επορευετο

κλαιων και διερρηξεν τον χιτωνα αυτου και εξωσατο σακκον επι το σωμα αυτου και ενηστευσεν και περιεβαλετο σακκον εν τη ημερα η επαταξεν ναβουθαι τον ιεζραηλιτην 28 και εγενετο ρημα κυριου εν χειρι δουλου αυτου ηλίου περι αχασαβ και ειπεν κυριος 29 εωρακας ως κατενυγη αχασαβ απο προσωπου μου ουκ επαξω την κακιαν εν ταις ημεραις αυτου αλλ' εν ταις ημεραις του υιου αυτου επαξω την κακιαν

Chapter 21

1 και συνηθροισεν υιος αδερ πασαν την δυναμιν αυτου και ανεβη και περιεκαθισεν επι σαμαρειαν και τριακοντα και δυο βασιλεις μετ' αυτου και πας ιππος και αρμα και ανεβησαν και περιεκαθισαν επι σαμαρειαν και επολεμησαν επ' αυτην 2 και απεστειλεν προς αχασαβ βασιλεα ισραηλ εις την πολιν 3 και ειπεν προς αυτον ταδε λεγει υιος αδερ το αργυριον σου και το χρυσιον σου εμον εστιν και αι γυναικες σου και τα τεκνα σου εμα εστιν 4 και απεκριθη ο βασιλευς ισραηλ και ειπεν καθως ελαλησας κυριε βασιλευ σος εγω ειμι και παντα τα εμα 5 και ανεστρεψαν οι αγγελοι και ειπον ταδε λεγει υιος αδερ εγω απεσταλκα προς σε λεγων το αργυριον σου και το χρυσιον σου και τας γυναικας σου και τα τεκνα σου δωσεις εμοι 6 οτι ταυτην την ωραν αυριον αποστελω τους παιδας μου προς σε και ερευνησουσιν τον οικον σου και τους οικους των παιδων σου και εσται τα επιθυμηματα οφθαλμων αυτων εφ' α αν επιβαλωσι τας χειρας αυτων και λημψονται 7 και εκαλεσεν ο βασιλευς ισραηλ παντας τους πρεσβυτερους και ειπεν γνωτε δη και ιδετε οτι κακιαν ουτος ζητει οτι απεσταλκεν προς με περι των γυναικων μου και περι των υιων μου και περι των θυγατερων μου το αργυριον μου και το χρυσιον μου ουκ απεκωλυσα απ' αυτου 8 και ειπαν αυτω οι πρεσβυτεροι και πας ο λαος μη ακουσης και μη θελησης 9 και ειπεν τοις αγγελοις υιου αδερ λεγετε τω κυριω υμων παντα οσα απεσταλκας προς τον δουλον σου εν πρωτοις ποιησω το δε ρημα τουτο ου δυνησομαι ποιησαι και απηραν οι ανδρες και επεστρεψαν αυτω λογον 10 και ανταπεστειλεν προς αυτον υιος αδερ λεγων ταδε ποιησαι μοι ο θεος και ταδε προσδειη ει εκποιησει ο χους σαμαρειας ταις αλωπεξιν παντι τω λαω τοις πεζοις μου 11 και απεκριθη ο βασιλευς ισραηλ και ειπεν ικανουσθω μη καυχασθω ο κυρτος ως ο ορθος 12 και εγενετο οτε απεκριθη αυτω τον λογον τουτον πινων ην αυτος και παντες οι βασιλεις μετ' αυτου εν σκηναις και ειπεν τοις παισιν αυτου οικοδομησατε χαρακα και εδεντο χαρακα επι την πολιν 13 και ιδου προφητης εις προσηλθεν τω βασιλει ισραηλ και ειπεν ταδε λεγει κυριος ει εωρακας παντα τον οχλον τον μεγαν τουτον ιδου εγω διδωμι αυτον σημερον εις χειρας σας και γνωση οτι εγω κυριος 14 και ειπεν αχασαβ εν τινι και ειπεν ταδε λεγει κυριος εν τοις παιδαριοις των αρχοντων των χωρων και

ειπεν αχααβ τις συναψει τον πολεμον και ειπεν συ 15 και επεσκεψατο αχααβ τα παιδαρια των αρχοντων των χωρων και εγενοντο διακοσιοι και τριακοντα και μετα ταυτα επεσκεψατο τον λαον παν υιον δυναμεως εξηκοντα χιλιαδας 16 και εξηλθεν μεσημβριας και υιος αδερ πινων μεθυων εν σοκχωθ αυτος και οι βασιλεις τριακοντα και δυο βασιλεις συμβοηθοι μετ' αυτου 17 και εξηλθον παιδαρια αρχοντων των χωρων εν πρωτοις και αποστελλουσιν και απαγγελλουσιν τω βασιλει συριας λεγοντες ανδρες εξεληλυθασιν εκ σαμαρειας 18 και ειπεν αυτοις ει εις ειρηνην ουτοι εκπορευονται συλλαβετε αυτους ζωντας και ει εις πολεμον ζωντας συλλαβετε αυτους 19 και μη εξελθατωσαν εκ της πολεως τα παιδαρια αρχοντων των χωρων και η δυναμις οπισω αυτων 20 επαταξεν εκαστος τον παρ' αυτου και εδευτερωσεν εκαστος τον παρ' αυτου και εφυγεν συρια και κατεδιωξεν αυτους ισραηλ και σωζεται υιος αδερ βασιλευς συριας εφ' ιππου ιππεως 21 και εξηλθεν βασιλευς ισραηλ και ελαβεν παντας τους ιππους και τα αρματα και επαταξεν πληγην μεγαλην εν συρια 22 και προσηλθεν ο προφητης προς βασιλεα ισραηλ και ειπεν κραταιου και γνωθι και ιδε τι ποιησεις οτι επιστρεφοντος του ενιαυτου υιος αδερ βασιλευς συριας αναβαινει επι σε 23 και οι παιδες βασιλεως συριας ειπον θεος ορεων θεος ισραηλ και ου θεος κοιλαδων δια τουτο εκραταιωσεν υπερ ημας εαν δε πολεμησωμεν αυτους κατ' ευθυ ει μη κραταιωσομεν υπερ αυτους 24 και το ρημα τουτο ποιησον αποστησον τους βασιλεις εκαστον εις τον τοπον αυτων και θου αντ' αυτων σατραπας 25 και αλλαξομεν σοι δυναμιν κατα την δυναμιν την πεσουσαν απο σου και ιππον κατα την ιππον και αρματα κατα τα αρματα και πολεμησομεν προς αυτους κατ' ευθυ και κραταιωσομεν υπερ αυτους και ηκουσεν της φωνης αυτων και εποιησεν ουτως 26 και εγενετο επιστρεψαντος του ενιαυτου και επεσκεψατο υιος αδερ την συριαν και ανεβη εις αφεκα εις πολεμον επι ισραηλ 27 και οι υιοι ισραηλ επεσκεπησαν και παρεγενοντο εις απαντην αυτων και παρενεβαλεν ισραηλ εξ εναντιας αυτων ωσει δυο ποιμνια αιγων και συρια επλησεν την γην 28 και προσηλθεν ο ανθρωπος του θεου και ειπεν τω βασιλει ισραηλ ταδε λεγει κυριος ανθ' ων ειπεν συρια θεος ορεων κυριος ο θεος ισραηλ και ου θεος κοιλαδων αυτος και δωσω την δυναμιν την μεγαλην ταυτην εις χειρα σην και γνωση οτι εγω κυριος 29 και παρεμβαλλουσιν ουτοι απεναντι τουτων επτα ημερας και εγενετο εν τη ημερα τη εβδομη και προσηγαγεν ο πολεμος και επαταξεν ισραηλ την συριαν εκατον χιλιαδας πεζων μια ημερα 30 και εφυγον οι καταλοιποι εις αφεκα εις την πολιν και επεσεν το τειχος επι εικοσι και επτα χιλιαδας ανδρων των καταλοιπων και υιος αδερ εφυγεν και εισηλθεν εις τον οικον του κοιτωνος εις το ταμειον 31 και ειπεν τοις παισιν αυτου οίδα οτι βασιλεις ισραηλ βασιλεις ελεους εισιν επιθωμεθα δη σακκους επι τας οσφυας ημων και σχοινια επι τας κεφαλας ημων και εξελθωμεν προς βασιλεα ισραηλ ει πως ζωογονησει τας ψυχας ημων 32 και περιεζωσαντο σακκους επι τας οσφυας

αυτων και εδεσαν σχοινια επι τας κεφαλας αυτων και ειπον τω βασιλει ισραηλ δουλος σου υιος αδερ λεγει ζησατω δη η ψυχη μου και ειπεν ει ετι ζη αδελφος μου εστιν 33 και οι ανδρες οιωνισαντο και εσπευσαν και ανελεξαν τον λογον εκ του στοματος αυτου και ειπον αδελφος σου υιος αδερ και ειπεν εισελθατε και λαβετε αυτον και εξηλθεν προς αυτον υιος αδερ και αναβιβαζουσιν αυτον προς αυτον επι το αρμα 34 και ειπεν προς αυτον τας πολεις ας ελαβεν ο πατηρ μου παρα του πατρος σου αποδωσω σοι και εξοδους θησεις σαυτω εν δαμασκω καθως εθετο ο πατηρ μου εν σαμαρεια και εγω εν διαθηκη εξαποστελω σε και διεθετο αυτω διαθηκην και εξαπεστειλεν αυτον 35 και ανθρωπος εις εκ των υιων των προφητων ειπεν προς τον πλησιον αυτου εν λογω κυριου παταξον δη με και ουκ ηθελησεν ο ανθρωπος παταξαι αυτον 36 και ειπεν προς αυτον ανθ' ων ουκ ηκουσας της φωνης κυριου ιδου συ αποτρεχεις απ' εμου και παταξει σε λεων και απηλθεν απ' αυτου και ευρισκει αυτον λεων και επαταξεν αυτον 37 και ευρισκει ανθρωπον αλλον και ειπεν παταξον με δη και επαταξεν αυτον ο ανθρωπος παταξας και συνετριψεν 38 και επορευθη ο προφητης και εστη τω βασιλει ισραηλ επι της οδου και κατεδησατο τελαμωνι τους οφθαλμους αυτου 39 και εγενετο ως ο βασιλευς παρεπορευετο και ουτος εβοα προς τον βασιλεα και ειπεν ο δουλος σου εξηλθεν επι την στρατιαν του πολεμου και ιδου ανηρ εισηγαγεν προς με ανδρα και ειπεν προς με φυλαξον τουτον τον ανδρα εαν δε εκπηδων εκπηδηση και εσται η ψυχη σου αντι της ψυχης αυτου η ταλαντον αργυριου στησεις 40 και εγενηθη περιεβλεψατο ο δουλος σου ωδε και ωδε και ουτος ουκ ην και ειπεν προς αυτον ο βασιλευς ισραηλ ιδου και τα ενεδρα παρ' εμοι εφονευσας 41 και εσπευσεν και αφειλεν τον τελαμωνα απο των οφθαλμων αυτου και επεγνω αυτον ο βασιλευς ισραηλ οτι εκ των προφητων ουτος 42 και ειπεν προς αυτον ταδε λεγει κυριος διοτι εξηνεγκας συ ανδρα ολεθριον εκ χειρος σου και εσται η ψυχη σου αντι της ψυχης αυτου και ο λαος σου αντι του λαου αυτου 43 και απηλθεν ο βασιλευς ισραηλ συγκεχυμενος και εκλελυμενος και ερχεται εις σαμαρειαν

Chapter 22

1 και εκαθισεν τρια ετη και ουκ ην πολεμος ανα μεσον συριας και ανα μεσον ισραηλ 2 και εγενηθη εν τω ενιαυτω τω τριτω και κατεβη ιωσαφατ βασιλευς ιουδα προς βασιλεα ισραηλ 3 και ειπεν βασιλευς ισραηλ προς τους παιδας αυτου ει οιδατε οτι ημιν ρεμμαθ γαλααδ και ημεις σιωπωμεν λαβειν αυτην εκ χειρος βασιλεως συριας 4 και ειπεν βασιλευς ισραηλ προς ιωσαφατ αναβηση μεθ' ημων εις ρεμμαθ γαλααδ εις πολεμον και ειπεν ιωσαφατ καθως εγω ουτως και συ καθως ο λαος μου ο λαος σου καθως οι ιπποι μου οι ιπποι σου 5 και ειπεν ιωσαφατ βασιλευς ιουδα προς βασιλεα ισραηλ επερωτησατε δη σημερον τον κυριον 6 και

συνήθροισεν ο βασιλεὺς ἰσραὴλ πάντας τοὺς προφῆτας ὡς τετρακοσίους ἀνδρας καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς εἰ πορευθῶ εἰς ρεμμαθ γαλααδ εἰς πόλεμον ἢ ἐπισχῶ καὶ εἶπαν ἀναβαίνει καὶ δίδους δώσει κυριὸς εἰς χεῖρας τοῦ βασιλεως 7 καὶ εἶπεν ἰωσαφατ πρὸς βασιλεα ἰσραὴλ οὐκ ἐστὶν ὧδε προφῆτης τοῦ κυρίου καὶ ἐπερωτησόμεν τὸν κύριον δι' αὐτοῦ 8 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἰσραὴλ πρὸς ἰωσαφατ ἐτι ἐστὶν ἀνὴρ εἰς τὸ ἐπερωτησάμεν τὸν κύριον δι' αὐτοῦ καὶ ἐγὼ μεμίσηκα αὐτὸν ὅτι οὐ λαλεῖ περὶ ἐμοῦ καλὰ ἀλλ' ἢ κακὰ μίχαιας υἱὸς ἱεμλα καὶ εἶπεν ἰωσαφατ βασιλεὺς ἰουδα μὴ λεγέτω ὁ βασιλεὺς οὕτως 9 καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς ἰσραὴλ εὐνοῦχον ἕνα καὶ εἶπεν τάχος μίχαιαν υἱὸν ἱεμλα 10 καὶ ὁ βασιλεὺς ἰσραὴλ καὶ ἰωσαφατ βασιλεὺς ἰουδα ἐκάθηντο ἀνὴρ ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ ἐνοπλοὶ ἐν ταῖς πυλαῖς σαρμαρείας καὶ πάντες οἱ προφῆται ἐπροφῆτευσον ἐνώπιον αὐτῶν 11 καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ σεδεκίαν υἱὸς χανανα κέρατα σιδηρὰ καὶ εἶπεν τάδε λέγει κύριος ἐν τοῦτοις κεραιαῖς τὴν συρίαν ἕως συντελεσθῇ 12 καὶ πάντες οἱ προφῆται ἐπροφῆτευσον οὕτως λέγοντες ἀναβαίνει εἰς ρεμμαθ γαλααδ καὶ εὐδοώσει καὶ δώσει κύριος εἰς χεῖρας σου καὶ τὸν βασιλεα συρίας 13 καὶ ὁ ἀγγέλως ὁ πορευθεὶς καλεῖσαι τὸν μίχαιαν ἐλάλησεν αὐτῷ λέγων ἰδοὺ δὴ λαλοῦσιν πάντες οἱ προφῆται ἐν στόματι ἐνὶ καλὰ περὶ τοῦ βασιλεως γίνου δὴ καὶ σὺ εἰς λόγους σου κατὰ τοὺς λόγους ἑνὸς τούτων καὶ λαλήσῃς καλὰ 14 καὶ εἶπεν μίχαιας ζῇ κύριος ὅτι ἂν εἴπῃ κύριος πρὸς με ταῦτα λαλήσω 15 καὶ ἦλθεν πρὸς τὸν βασιλεα καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς μίχαια εἰ ἀναβῶ εἰς ρεμμαθ γαλααδ εἰς πόλεμον ἢ ἐπισχῶ καὶ εἶπεν ἀναβαίνει καὶ εὐδοώσει καὶ δώσει κύριος εἰς χεῖρα τοῦ βασιλεως 16 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς ποσακίς ἐγὼ ὀρκίζω σε ὅπως λαλήσης πρὸς με ἀληθείαν ἐν ὀνόματι κυρίου 17 καὶ εἶπεν μίχαιας οὐχ οὕτως ἑώρακα πάντα τὸν ἰσραὴλ διεσπαρμένον ἐν τοῖς ὄρεσιν ὡς ποιμνίον ὃ οὐκ ἐστὶν ποιμὴν καὶ εἶπεν κύριος οὐ κύριος τοῦτοις ἀναστρέφετω ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ 18 καὶ εἶπεν βασιλεὺς ἰσραὴλ πρὸς ἰωσαφατ βασιλεα ἰουδα οὐκ εἶπα πρὸς σε σὺ προφῆτευεῖς οὗτος μοι καλὰ διότι ἀλλ' ἢ κακὰ 19 καὶ εἶπεν μίχαιας οὐχ οὕτως οὐκ ἐγὼ ἀκούε ρῆμα κυρίου οὐχ οὕτως εἶδον τὸν κύριον θεὸν ἰσραὴλ καθήμενον ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ στρατία τοῦ οὐρανοῦ εἰστήκει περὶ αὐτὸν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ καὶ ἐξ ἐκωνυμῶν αὐτοῦ 20 καὶ εἶπεν κύριος τίς ἀπατήσῃ τὸν ἀχααβ βασιλεα ἰσραὴλ καὶ ἀναβήσεται καὶ πεσείταται ἐν ρεμμαθ γαλααδ καὶ εἶπεν οὗτος οὕτως καὶ οὗτος οὕτως 21 καὶ ἐξηλθεν πνεῦμα καὶ ἐστὶ ἐνώπιον κυρίου καὶ εἶπεν ἐγὼ ἀπατήσω αὐτὸν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν κύριος ἐν τίνι 22 καὶ εἶπεν ἐξελύσομαι καὶ ἐσομαι πνεῦμα ψευδὲς ἐν στόματι πάντων τῶν προφῆτων αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἀπατήσεις καὶ γένησιν ἐξέλθε καὶ ποιήσῃς οὕτως 23 καὶ νῦν ἰδοὺ ἔδωκεν κύριος πνεῦμα ψευδὲς ἐν στόματι πάντων τῶν προφῆτων σου τούτων καὶ κύριος ἐλάλησεν ἐπὶ σε κακὰ 24 καὶ προσῆλθεν σεδεκίαν υἱὸς χανανα καὶ ἐπάταξεν τὸν μίχαιαν ἐπὶ τὴν διαγόνα καὶ εἶπεν ποῖον πνεῦμα κυρίου το λαλήσαν ἐν σοὶ 25 καὶ εἶπεν μίχαιας ἰδοὺ σὺ οψῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ

εκεινη οταν εισελθης ταμειον του ταμειου του κρυβηναι 26 και ειπεν ο βασιλευς ισραηλ λαβετε τον μιχαιαν και αποστρεψατε αυτον προς εμηρ τον αρχοντα της πολεως και τω ιωας υιω του βασιλεως 27 ειπον θεσθαι τουτον εν φυλακη και εσθιειν αυτον αρτον θλιψεως και υδωρ θλιψεως εως του επιστρεψαι με εν ειρηνη 28 και ειπεν μιχαιας εαν επιστρεφων επιστρεψης εν ειρηνη ουκ ελαλησεν κυριος εν εμοι 29 και ανεβη βασιλευς ισραηλ και ιωσαφατ βασιλευς ιουδα μετ' αυτου εις ρεμμαθ γαλααδ 30 και ειπεν βασιλευς ισραηλ προς ιωσαφατ βασιλεα ιουδα συγκαλυψομαι και εισελευσομαι εις τον πολεμον και συ ενδυσαι τον ιματισμον μου και συνεκαλυψατο ο βασιλευς ισραηλ και εισηλθεν εις τον πολεμον 31 και βασιλευς συριας ενετειλατο τοις αρχουσι των αρματων αυτου τριακοντα και δυσιν λεγων μη πολεμειτε μικρον και μεγαν αλλ' η τον βασιλεα ισραηλ μονωτατον 32 και εγενετο ως ειδον οι αρχοντες των αρματων τον ιωσαφατ βασιλεα ιουδα και αυτοι ειπον φαινεται βασιλευς ισραηλ ουτος και εκυκλωσαν αυτον πολεμησαι και ανεκραξεν ιωσαφατ 33 και εγενετο ως ειδον οι αρχοντες των αρματων οτι ουκ εστιν βασιλευς ισραηλ ουτος και απεστρεψαν απ' αυτου 34 και ενετεινεν εις το τοξον ευστοχως και επαταξεν τον βασιλεα ισραηλ ανα μεσον του πνευμονος και ανα μεσον του θωρακος και ειπεν τω ηνιοχω αυτου επιστρεψον τας χειρας σου και εξαγαγε με εκ του πολεμου οτι τετρωμαι 35 και ετροπωθη ο πολεμος εν τη ημερα εκεινη και ο βασιλευς ην εστηκως επι του αρματος εξ εναντιας συριας απο πρωι εως εσπερας και απεχυννε το αιμα εκ της πληγης εις τον κολπον του αρματος και απεδανεν εσπερας και εξεπορευετο το αιμα της τροπης εως του κολπου του αρματος 36 και εστη ο στρατοκρηυξ δυνοντος του ηλιου λεγων εκαστος εις την εαυτου πολιν και εις την εαυτου γην 37 οτι τεθνηκεν ο βασιλευς και ηλθον εις σαμαρειαν και εθαψαν τον βασιλεα εν σαμαρεια 38 και απενιψαν το αρμα επι την κρηνην σαμαρειας και εξελειξαν αι υες και οι κυνες το αιμα και αι πορναι ελουσαντο εν τω αιματι κατα το ρημα κυριου ο ελαλησεν 39 και τα λοιπα των λογων αχααβ και παντα α εποιησεν και οικον ελεφαντινον ον ωκοδομησεν και πασας τας πολεις ας εποιησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραπται εν βιβλιω λογων των ημερων των βασιλεων ισραηλ 40 και εκοιμηθη αχααβ μετα των πατερων αυτου και εβασιλευσεν οχοζιας υιος αυτου αντ' αυτου 41 και ιωσαφατ υιος ασα εβασιλευσεν επι ιουδα ετει τεταρτω τω αχααβ βασιλεως ισραηλ εβασιλευσεν 42 ιωσαφατ υιος τριακοντα και πεντε ετων εν τω βασιλευειν αυτον και εικοσι και πεντε ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου αζουβα θυγατηρ σελει+ 43 και επορευθη εν παση οδω ασα του πατρος αυτου ουκ εξεκλινεν απ' αυτης του ποιησαι το ευδες εν οφθαλμοις κυριου 44 πλην των υψηλων ουκ εξηρεν επι ο λαος εδυσιαζεν και εθυμιων εν τοις υψηλοις 45 και ειρηνευσεν ιωσαφατ μετα βασιλεως ισραηλ 46 και τα λοιπα των λογων ιωσαφατ και αι δυναστεiai αυτου οσα εποιησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα εν βιβλιω λογων των ημερων των βασιλεων

ιουδα 51 και εκοιμηθη ιωσαφατ μετα των πατερων αυτου και εταφη παρα τοις πατρασιν αυτου εν πολει δαυιδ του πατρος αυτου και εβασιλευσεν ιωραμ υιος αυτου αντ' αυτου 52 και οχοζιας υιος αχααβ εβασιλευσεν επι ισραηλ εν σαμαρεια εν ετει επτακαιδεκατω ιωσαφατ βασιλει ιουδα και εβασιλευσεν εν ισραηλ ετη δυο 53 και εποιησεν το πονηρον εναντιον κυριου και επορευθη εν οδω αχααβ του πατρος αυτου και εν οδω ιεζαβελ της μητρος αυτου και εν ταις αμαρτιαις οικου ιεροβοαμ υιου ναβατ ος εξημαρτεν τον ισραηλ 54 και εδουλευσεν τοις βασιμι και προσεκυνησεν αυτοις και παρωργισεν τον κυριον θεον ισραηλ κατα παντα τα γενομενα εμπροσθεν αυτου.

2 Kings

Chapter 1

1 και ηθετησεν μωαβ εν ισραηλ μετα το αποθανειν αχααβ 2 και επεσεν οχοζιας δια του δικτυωτου του εν τω υπερω αυτου τω εν σαμαρεια και ηρρωστησεν και απεστειλεν αγγελους και ειπεν προς αυτους δευτε και επιζητησατε εν τη βααλ μυιαν θεον ακκαρων ει ζησομαι εκ της αρρωστιας μου ταυτης και επορευθησαν επερωτησαι δι' αυτου 3 και αγγελος κυριου ελαλησεν προς ηλιου τον θεσβιτην λεγων αναστας δευρο εις συναντησιν των αγγελων οχοζιου βασιλεως σαμαρειας και λαλησεις προς αυτους ει παρα το μη ειναι θεον εν ισραηλ υμεις πορευεσθε επιζητησαι εν τη βααλ μυιαν θεον ακκαρων 4 και ουχ ουτως οτι ταδε λεγει κυριος η κλινη εφ' ης ανεβης εκει ου καταβηση απ' αυτης οτι εκει θανατω αποθανη και επορευθη ηλιου και ειπεν προς αυτους 5 και επεστραφησαν οι αγγελοι προς αυτον και ειπεν προς αυτους τι οτι επεστρεψατε 6 και ειπαν προς αυτον ανηρ ανεβη εις συναντησιν ημων και ειπεν προς ημας δευτε επιστραφητε προς τον βασιλεα τον αποστειλαντα υμας και λαλησατε προς αυτον ταδε λεγει κυριος ει παρα το μη ειναι θεον εν ισραηλ συ πορευη ζητησαι εν τη βααλ μυιαν θεον ακκαρων ουχ ουτως η κλινη εφ' ης ανεβης εκει ου καταβηση απ' αυτης οτι θανατω αποθανη 7 και ελαλησεν προς αυτους λεγων τις η κρισις του ανδρος του αναβαντος εις συναντησιν υμιν και λαλησαντος προς υμας τους λογους τουτους 8 και ειπον προς αυτον ανηρ δασυς και ζωνην δερματινην περιεζωσμενος την οσφυν αυτου και ειπεν ηλιου ο θεσβιτης ουτος εστιν 9 και απεστειλεν προς αυτον ηγουμενον πεντηκονταρχον και τους πεντηκοντα αυτου και ανεβη και ηλθεν προς αυτον και ιδου ηλιου εκαθητο επι της κορυφης του ορους και ελαλησεν ο πεντηκονταρχος προς αυτον και ειπεν ανθρωπε του θεου ο βασιλευς εκαλεσεν σε καταβηθι 10 και απεκριθη ηλιου και ειπεν προς τον πεντηκονταρχον και ει ανθρωπος του θεου εγω καταβησεται πυρ εκ του ουρανου και καταφαγεται σε και τους πεντηκοντα σου και κατεβη πυρ εκ του ουρανου και κατεφαγεν αυτον και τους πεντηκοντα αυτου 11 και προσεδετο ο βασιλευς και απεστειλεν προς αυτον αλλον πεντηκονταρχον και τους πεντηκοντα αυτου και ανεβη και ελαλησεν ο πεντηκονταρχος προς αυτον και ειπεν ανθρωπε του θεου ταδε λεγει ο βασιλευς ταχεως καταβηθι 12 και απεκριθη ηλιου και ελαλησεν προς αυτον και ειπεν ει ανθρωπος του θεου εγω ειμι καταβησεται πυρ εκ του ουρανου και καταφαγεται σε και τους πεντηκοντα σου και κατεβη πυρ εκ του ουρανου και κατεφαγεν αυτον και τους πεντηκοντα αυτου 13 και προσεδετο ο βασιλευς ετι αποστειλαι ηγουμενον πεντηκονταρχον τριτον και τους πεντηκοντα αυτου και ηλθεν προς αυτον ο πεντηκονταρχος ο τριτος και εκαμψεν επι τα γονατα αυτου κατεναντι ηλιου και εδεηθη αυτου

και ελαλησεν προς αυτον και ειπεν ανθρωπε του θεου εντιμωθητω δη η ψυχη μου και η ψυχη των δουλων σου τουτων των πεντηκοντα εν οφθαλμοις σου 14 ιδου κατεβη πυρ εκ του ουρανου και κατεφαγεν τους δυο πεντηκονταρχους τους πρωτους και τους πεντηκοντα αυτων και νυν εντιμωθητω δη η ψυχη των δουλων σου εν οφθαλμοις σου 15 και ελαλησεν αγγελος κυριου προς ηλιου και ειπεν καταβηθι μετ' αυτου μη φοβηθης απο προσωπου αυτων και ανεστη ηλιου και κατεβη μετ' αυτου προς τον βασιλεα 16 και ελαλησεν προς αυτον και ειπεν ηλιου ταδε λεγει κυριος τι οτι απεστειλας αγγελους ζητησαι εν τη βααλ μυιαν θεον ακκαρων ουχ ουτως η κλινη εφ' ης ανεβης εκει ου καταβησθι απ' αυτης οτι θανατω αποθανη 17 και απεδανεν κατα το ρημα κυριου ο ελαλησεν ηλιου 18 και τα λοιπα των λογων οχοζιου οσα εποιησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιου λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ισραηλ 18 και ιωραμ υιος αχααβ βασιλευει επι ισραηλ εν σαμαρεια ετη δεκα δυο εν ετει οκτωκαιδεκατω ιωσαφατ βασιλεως ιουδα 18 και εποιησεν το πονηρον ενωπιον κυριου πλην ουχ ως οι αδελφοι αυτου ουδε ως η μητηρ αυτου 18 και απεστησεν τας στηλας του βααλ ας εποιησεν ο πατηρ αυτου και συνετριψεν αυτας πλην εν ταις αμαρτιαις οικου ιεροβοαμ ος εξημαρτεν τον ισραηλ εκολληθη ουκ απεστη απ' αυτων 18 και εδυμωθη οργη κυριος εις τον οικον αχααβ

Chapter 2

1 και εγενετο εν τω αναγειν κυριον τον ηλιου εν συσσεισμω ως εις τον ουρανον και επορευθη ηλιου και ελισαιε εκ γαλγαλων 2 και ειπεν ηλιου προς ελισαιε καθου δη ενταυθα οτι κυριος απεσταλκεν με εως βαιθηλ και ειπεν ελισαιε ζη κυριος και ζη η ψυχη σου ει καταλειψω σε και ηλθον εις βαιθηλ 3 και ηλθον οι υιοι των προφητων οι εν βαιθηλ προς ελισαιε και ειπον προς αυτον ει εγnows οτι κυριος σημερον λαμβανει τον κυριον σου επανωθεν της κεφαλης σου και ειπεν καγω εγνωκα σιωπατε 4 και ειπεν ηλιου προς ελισαιε καθου δη ενταυθα οτι κυριος απεσταλκεν με εις ιεριχω και ειπεν ελισαιε ζη κυριος και ζη η ψυχη σου ει εγκαταλειψω σε και ηλθον εις ιεριχω 5 και ηγγισαν οι υιοι των προφητων οι εν ιεριχω προς ελισαιε και ειπαν προς αυτον ει εγnows οτι σημερον λαμβανει κυριος τον κυριον σου επανωθεν της κεφαλης σου και ειπεν και γε εγω εγνων σιωπατε 6 και ειπεν αυτω ηλιου καθου δη ωδε οτι κυριος απεσταλκεν με εως του ιορδανου και ειπεν ελισαιε ζη κυριος και ζη η ψυχη σου ει εγκαταλειψω σε και επορευθησαν αμφοτεροι 7 και πεντηκοντα ανδρες υιοι των προφητων και εστησαν εξ εναντιας μακροθεν και αμφοτεροι εστησαν επι του ιορδανου 8 και ελαβεν ηλιου την μηλωτην αυτου και ειλησεν και επαταξεν το υδωρ και διηρεθη το υδωρ ενθα και ενθα και διεβησαν αμφοτεροι εν ερημω 9 και εγενετο εν τω διαβηναι αυτους και ηλιου ειπεν προς

ελισαιε αιτησαι τι ποιησω σοι πριν η αναλημφθηναι με απο σου και ειπεν ελिसαιε γεννηθιτω δη διπλα εν πνευματι σου επ' εμε 10 και ειπεν ηλιου εσκληρυνας του αιτησασθαι εαν ιδης με αναλαμβανομενον απο σου και εσται σοι ουτως και εαν μη ου μη γενηται 11 και εγενετο αυτων πορευομενων επορευοντο και ελαλουν και ιδου αρμα πυρος και ιπποι πυρος και διεστειλαν ανα μεσον αμφοτερων και ανελημφθη ηλιου εν συσσεισμω ως εις τον ουρανον 12 και ελिसαιε εωρα και εβοα πατερ πατερ αρμα ισραηλ και ιππευς αυτου και ουκ ειδεν αυτον ετι και επελαβετο των ιματιων αυτου και διερρηξεν αυτα εις δυο ρηγματα 13 και υψωσεν την μηλωτην ηλιου η επεσεν επανωθεν ελिसαιε και επεστρεψεν ελिसαιε και εστη επι του χειλους του ιορδανου 14 και ελαβεν την μηλωτην ηλιου η επεσεν επανωθεν αυτου και επαταξεν το υδωρ και ου διεστη και ειπεν που ο θεος ηλιου αφφω και επαταξεν τα υδατα και διερραγησαν ενθα και ενθα και διεβη ελिसαιε 15 και ειδον αυτον οι υιοι των προφητων οι εν ιεριχω εξ εναντιας και ειπον επαναπεπανται το πνευμα ηλιου επι ελिसαιε και ηλθον εις συναντην αυτου και προσεκυνησαν αυτω επι την γην 16 και ειπον προς αυτον ιδου δη μετα των παιδων σου πεντηκοντα ανδρες υιοι δυναμεως πορευθεντες δη ζητησατωσαν τον κυριον σου μηποτε ηρεν αυτον πνευμα κυριου και ερριψεν αυτον εν τω ιορδανη η εφ' εν των ορεων η εφ' ενα των βουνων και ειπεν ελिसαιε ουκ αποστελειτε 17 και παρεβιασαντο αυτον εως οτου ησχυνετο και ειπεν αποστειλате και απεστειλαν πεντηκοντα ανδρας και εξητησαν τρεις ημερας και ουχ ευρον αυτον 18 και ανεστρεψαν προς αυτον και αυτος εκαθητο εν ιεριχω και ειπεν ελिसαιε ουκ ειπον προς υμας μη πορευθητε 19 και ειπον οι ανδρες της πολεως προς ελिसαιε ιδου η κατοικησις της πολεως αγαθη καθως ο κυριος βλεπει και τα υδατα πονηρα και η γη ατεκνουμενη 20 και ειπεν ελिसαιε λαβετε μοι υδρισκην καινην και θετε εκει αλα και ελαβον προς αυτον 21 και εξηλθεν ελिसαιε εις την διεξοδον των υδατων και ερριψεν εκει αλα και ειπεν ταδε λεγει κυριος ιαμαι τα υδατα ταυτα ουκ εσται ετι εκειθεν θανατος και ατεκνουμενη 22 και ιαθησαν τα υδατα εως της ημερας ταυτης κατα το ρημα ελिसαιε ο ελαλησεν 23 και ανεβη εκειθεν εις βαιθηλ και αναβαινοντος αυτου εν τη οδω και παιδαρια μικρα εξηλθον εκ της πολεως και κατεπαιζον αυτου και ειπον αυτω αναβαινε φαλακρε αναβαινε 24 και εξενευσεν οπισω αυτων και ειδεν αυτα και κατηρασατο αυτοις εν ονοματι κυριου και ιδου εξηλθον δυο αρχοι εκ του δρυμου και ανερρηξαν εξ αυτων τεσσαρακοντα και δυο παιδας 25 και επορευθη εκειθεν εις το ορος το καρμηλιον και εκειθεν επεστρεψεν εις σαμαρειαν

Chapter 3

1 και ιωραμ υιος αχααβ εβασιλευσεν εν ισραηλ εν ετει οκτωκαιδεκατω ιωσαφατ βασιλει ιουδα και εβασιλευσεν δωδεκα ετη 2 και εποιησεν το πονηρον εν οφ-

θαλμοις κυριου πλην ουχ ως ο πατηρ αυτου και ουχ ως η μητηρ αυτου και μετεστησεν τας στηλας του βααλ ας εποιησεν ο πατηρ αυτου 3 πλην εν τη αμαρτια ιεροβοαμ υιου ναβατ ος εξημαρτεν τον ισραηλ εκολληθη ουκ απεστη απ' αυτης 4 και μωσα βασιλευς μωαβ ην νωκηδ και επεστρεφεν τω βασιλει ισραηλ εν τη επαναστασει εκατον χιλιαδας αρνων και εκατον χιλιαδας κριων επι ποκων 5 και εγενετο μετα το αποθανειν αχααβ και ηθετησεν βασιλευς μωαβ εν βασιλει ισραηλ 6 και εξηλθεν ο βασιλευς ιωραμ εν τη ημερα εκεινη εκ σαμαρειας και επεσκεψατο τον ισραηλ 7 και επορευθη και εξαπεστειλεν προς ιωσαφατ βασιλεα ιουδα λεγων βασιλευς μωαβ ηθετησεν εν εμοι ει πορευση μετ' εμου εις μωαβ εις πολεμον και ειπεν αναβησομαι ομοιος μοι ομοιος σοι ως ο λαος μου ο λαος σου ως οι ιπποι μου οι ιπποι σου 8 και ειπεν ποια οδω αναβω και ειπεν οδον ερημιον εδωμ 9 και επορευθη ο βασιλευς ισραηλ και ο βασιλευς ιουδα και ο βασιλευς εδωμ και εκυκλωσαν οδον επτα ημερων και ουκ ην υδωρ τη παρεμβολη και τοις κτηνεσιν τοις εν τοις ποσιν αυτων 10 και ειπεν ο βασιλευς ισραηλ ω οτι κεκληκεν κυριος τους τρεις βασιλεις παρερχομενους δουναι αυτους εν χειρι μωαβ 11 και ειπεν ιωσαφατ ουκ εστιν ωδε προφητης του κυριου και επιζητησωμεν τον κυριον παρ' αυτου και απεκριθη εις των παιδων βασιλεως ισραηλ και ειπεν ωδε ελισαιε υιος σαφατ ος επεχεεν υδωρ επι χειρας ηλιου 12 και ειπεν ιωσαφατ εστιν αυτω ρημα κυριου και κατεβη προς αυτον βασιλευς ισραηλ και ιωσαφατ βασιλευς ιουδα και βασιλευς εδωμ 13 και ειπεν ελισαιε προς βασιλεα ισραηλ τι εμοι και σοι δευρο προς τους προφητας του πατρος σου και ειπεν αυτω ο βασιλευς ισραηλ μη οτι κεκληκεν κυριος τους τρεις βασιλεις του παραδουναι αυτους εις χειρας μωαβ 14 και ειπεν ελισαιε ζη κυριος των δυναμεων ω παρεστην ενωπιον αυτου οτι ει μη προσωπον ιωσαφατ βασιλεως ιουδα εγω λαμβανω ει επεβλεψα προς σε και ειδον σε 15 και νυνι δε λαβε μοι ψαλλοντα και εγενετο ως εψαλλεν ο ψαλλον και εγενετο επ' αυτον χειρ κυριου 16 και ειπεν ταδε λεγει κυριος ποιησατε τον χειμαρρουν τουτον βοθυνους βοθυνους 17 οτι ταδε λεγει κυριος ουκ οψεσθε πνευμα και ουκ οψεσθε υετον και ο χειμαρρους ουτος πλησθησεται υδατος και πιεσθε υμεις και αι κτησεις υμων και τα κτηνη υμων 18 και κουφη αυτη εν οφθαλμοις κυριου και παραδωσω την μωαβ εν χειρι υμων 19 και παταξετε πασαν πολιν οχυραν και παν ξυλον αγαθον καταβαλειτε και πασας πηγας υδατος εμφραξετε και πασαν μεριδα αγαθην αχρειωσετε εν λιθοις 20 και εγενετο το πρωι αναβαινουσης της θυσιας και ιδου υδατα ηρχοντο εξ οδου εδωμ και επλησθη η γη υδατος 21 και πασα μωαβ ηκουσαν οτι ανεβησαν οι βασιλεις πολεμειν αυτους και ανεβοησαν εκ παντος περιεζωσμενου ζωνην και επανω και εστησαν επι του οριου 22 και ωρθρισαν το πρωι και ο ηλιος ανετειλεν επι τα υδατα και ειδεν μωαβ εξ εναντιας τα υδατα πυρρα ωσει αιμα 23 και ειπαν αιμα τουτο της ρομφαιας εμαχεσαντο οι βασιλεις και επαταξαν ανηρ τον πλησιον αυτου και νυν επι τα σκυλα μωαβ 24

και εισηλθον εις την παρεμβολην ισραηλ και ισραηλ ανεστησαν και επαταξαν την μωαβ και εφυγον απο προσωπου αυτων και εισηλθον εισπορευομενοι και τυποντες την μωαβ 25 και τας πολεις καθειλον και πασαν μεριδα αγαθην ερριψαν ανηρ τον λιθον και ενεπλησαν αυτην και πασαν πηγην υδατος ενεφραξαν και παν ξυλον αγαθον κατεβαλον εως του καταλιπειν τους λιθους του τοιχου καθρημενους και εκυκλευσαν οι σφενδονηται και επαταξαν αυτην 26 και ειδεν ο βασιλευς μωαβ οτι εκραταιωσεν υπερ αυτον ο πολεμος και ελαβεν μεθ' εαυτου επτακοσιους ανδρας εσπασμενους ρομφαιαν διακοψαι προς βασιλεα εδωμ και ουκ ηδυνηθησαν 27 και ελαβεν τον υιον αυτου τον πρωτοτοκον ος εβασιλευσεν αντ' αυτου και ανηνεγκεν αυτον ολοκαυτωμα επι του τειχους και εγενετο μεταμελος μεγας επι ισραηλ και απηραν απ' αυτου και επεστρεψαν εις την γην

Chapter 4

1 και γυνη μια απο των υιων των προφητων εβοα προς ελिसαιε λεγουσα ο δουλος σου ο ανηρ μου απεδανεν και συ εγnows οτι δουλος ην φοβουμενος τον κυριον και ο δανιστης ηλθεν λαβειν τους δυο υιους μου εαυτω εις δουλους 2 και ειπεν ελिसαιε τι ποιησω σοι αναγγειλον μοι τι εστιν σοι εν τω οικω η δε ειπεν ουκ εστιν τη δουλη σου ουδεν εν τω οικω οτι αλλ' η ο αλειφομαι ελαιον 3 και ειπεν προς αυτην δευρο αιτησον σαυτη σκευη εξωθεν παρα παντων των γειτονων σου σκευη κενα μη ολιγωσης 4 και εισελευση και αποκλεισεις την θυραν κατα σου και κατα των υιων σου και αποχεεις εις τα σκευη ταυτα και το πληρωθεν αρεις 5 και απηλθεν παρ' αυτου και εποιησεν ουτως και απεκλεισεν την θυραν κατ' αυτης και κατα των υιων αυτης αυτοι προσηγγιζον προς αυτην και αυτη επεχεεν 6 εως επλησθησαν τα σκευη και ειπεν προς τους υιους αυτης εγγισατε ετι προς με σκευος και ειπον αυτη ουκ εστιν ετι σκευος και εστη το ελαιον 7 και ηλθεν και απηγγειλεν τω ανθρωπω του θεου και ειπεν ελिसαιε δευρο και αποδου το ελαιον και αποτεισεις τους τοκους σου και συ και οι υιοι σου ζησεσθε εν τω επιλοιπω ελαιω 8 και εγενετο ημερα και διεβη ελिसαιε εις σουμαν και εκει γυνη μεγαλη και εκρατησεν αυτον φαγειν αρτον και εγενετο αφ' ικανου του εισπορευεσθαι αυτον εξεκλινεν του εκει φαγειν 9 και ειπεν η γυνη προς τον ανδρα αυτης ιδου δη εγνων οτι ανθρωπος του θεου αγιος ουτος διαπορευεται εφ' ημας δια παντος 10 ποιησωμεν δη αυτω υπερων τοπον μικρον και θωμεν αυτω εκει κλινην και τραπεζαν και διφρον και λυχνιαν και εσται εν τω εισπορευεσθαι προς ημας και εκκλινει εκει 11 και εγενετο ημερα και εισηλθεν εκει και εξεκλινεν εις το υπερων και εκοιμηθη εκει 12 και ειπεν προς γιεζι το παιδαριον αυτου καλεσον μοι την σωμανιτιν ταυτην και εκαλεσεν αυτην και εστη ενωπιον αυτου 13 και ειπεν αυτω ειπον δη προς αυτην ιδου εξεστησας ημιν πασαν την εκστασιν ταυτην τι δει ποιησαι σοι ει εστιν

λογος σοι προς τον βασιλεα η προς τον αρχοντα της δυναμεως η δε ειπεν εν μεσω του λαου μου εγω ειμι οικω 14 και ειπεν τι δει ποιησαι αυτη και ειπεν γιεζι το παιδαριον αυτου και μαλα υιος ουκ εστιν αυτη και ο ανηρ αυτης πρεσβυτης 15 και εκαλεσεν αυτην και εστη παρα την θυραν 16 και ειπεν ελισαιε προς αυτην εις τον καιρον τουτον ως η ωρα ζωσα συ περιειληφυια υιον η δε ειπεν μη κυριε μου μη διαψευση την δουλην σου 17 και εν γαστρι ελαβεν η γυνη και ετεκεν υιον εις τον καιρον τουτον ως η ωρα ζωσα ως ελαλησεν προς αυτην ελισαιε 18 και ηδρυνθη το παιδαριον και εγενετο ηνικα εξηλθεν το παιδαριον προς τον πατερα αυτου προς τους θεριζοντας 19 και ειπεν προς τον πατερα αυτου την κεφαλην μου την κεφαλην μου και ειπεν τω παιδαριω αρον αυτον προς την μητερα αυτου 20 και ηρεν αυτον προς την μητερα αυτου και εκοιμηθη επι των γονατων αυτης εως μεσημβριας και απεδανεν 21 και ανηνεγκεν αυτον και εκοιμισε αυτον επι την κλινην του ανθρωπου του θεου και απεκλεισεν κατ' αυτου και εξηλθεν 22 και εκαλεσεν τον ανδρα αυτης και ειπεν αποστείλον δη μοι εν των παιδαριων και μιαν των ονων και δραμουμαι εως του ανθρωπου του θεου και επιστρεψω 23 και ειπεν τι οτι συ πορευη προς αυτον σημερον ου νεομηνια ουδε σαββατον η δε ειπεν ειρηνη 24 και επεσαξεν την ονον και ειπεν προς το παιδαριον αυτης αγε πορευου μη επισχης μοι του επιβηναι οτι εαν ειπω σοι 25 δευρο και πορευση και ελευση προς τον ανθρωπον του θεου εις το ορος το καρμηλιον και εγενετο ως ειδεν ελισαιε ερχομενην αυτην και ειπεν προς γιεζι το παιδαριον αυτου ιδου δη η σωμανιτις εκεινη 26 νυν δραμε εις απαντην αυτης και ερεις ει ειρηνη σοι ει ειρηνη τω ανδρι σου ει ειρηνη τω παιδαριω η δε ειπεν ειρηνη 27 και ηλθεν προς ελισαιε εις το ορος και επελαβετο των ποδων αυτου και ηγγισεν γιεζι απωσασθαι αυτην και ειπεν ελισαιε αφες αυτην οτι η ψυχη αυτης κατωδυνος αυτη και κυριος απεκρυψεν απ' εμου και ουκ ανηγγειλεν μοι 28 η δε ειπεν μη ητησαμην υιον παρα του κυριου μου ουκ ειπα ου πλανησεις μετ' εμου 29 και ειπεν ελισαιε τω γιεζι ζωσαι την οσφυν σου και λαβε την βακτηριαν μου εν τη χειρι σου και δευρο οτι εαν ευρης ανδρα ουκ ευλογησεις αυτον και εαν ευλογηση σε ανηρ ουκ αποκριθησθαι αυτω και επιθησεις την βακτηριαν μου επι προσωπον του παιδαριου 30 και ειπεν η μητηρ του παιδαριου ζη κυριος και ζη η ψυχη σου ει εγκαταλειψω σε και ανεστη ελισαιε και επορευθη οπισω αυτης 31 και γιεζι διηλθεν εμπροσθεν αυτης και επεθηκεν την βακτηριαν επι προσωπον του παιδαριου και ουκ ην φωνη και ουκ ην ακροασις και επεστρεψεν εις απαντην αυτου και απηγγειλεν αυτω λεγων ουκ ηγερθη το παιδαριον 32 και εισηλθεν ελισαιε εις τον οικον και ιδου το παιδαριον τεθνηκος κεκοιμισμενον επι την κλινην αυτου 33 και εισηλθεν ελισαιε εις τον οικον και απεκλεισεν την θυραν κατα των δυο εαυτων και προσηυξατο προς κυριον 34 και ανεβη και εκοιμηθη επι το παιδαριον και εθηκεν το στομα αυτου επι το στομα αυτου και τους οφθαλμους αυτου επι τους οφθαλμους αυτου και τας χειρας

αυτου επι τας χειρας αυτου και διεκαμψεν επ' αυτον και διεδερμανθη η σαρχ̃ του παιδαριου 35 και επεστρεψεν και επορευθη εν τη οικια ενθεν και ενθεν και ανεβη και συνεκαμψεν επι το παιδαριον εως επτακις και ηνοιξεν το παιδαριον τους οφθαλμους αυτου 36 και εξεβοησεν ελισαιε προς γιεζι και ειπεν καλεσον την σωμανιτιν ταυτην και εκαλεσεν και εισηλθεν προς αυτον και ειπεν ελισαιε λαβε τον υιον σου 37 και εισηλθεν η γυνη και επεσεν επι τους ποδας αυτου και προσεκυνησεν επι την γην και ελαβεν τον υιον αυτης και εξηλθεν 38 και ελισαιε επεστρεψεν εις γαλγαλα και ο λιμος εν τη γη και οι υιοι των προφητων εκαθηντο ενωπιον αυτου και ειπεν ελισαιε τω παιδαριω αυτου επιστησον τον λεβητα τον μεγαν και εψε εψεμα τοις υιοις των προφητων 39 και εξηλθεν εις εις τον αγρον συλλεξαι αριωθ και ευρεν αμπελον εν τω αγρω και συνελεξεν απ' αυτης τολουπην αγριαν πληρες το ιματιον αυτου και ενεβαλεν εις τον λεβητα του εψεματος οτι ουκ εγνωσαν 40 και ενεχει τοις ανδρασιν φαγειν και εγενετο εν τω εσθιειν αυτους εκ του εψηματος και ιδου ανεβοησαν και ειπον θανατος εν τω λεβητι ανθρωπε του θεου και ουκ ηδυναντο φαγειν 41 και ειπεν λαβετε αλευρον και εμβαλετε εις τον λεβητα και ειπεν ελισαιε προς γιεζι το παιδαριον εγχει τω λαω και εσθιετωσαν και ουκ εγενηθη ετι εκει ρημα πονηρον εν τω λεβητι 42 και ανηρ διηλθεν εκ βαιθσαρισα και ηνεγκεν προς τον ανθρωπον του θεου πρωτογεννηματων εικοσι αρτους κριθινους και παλαδας και ειπεν δοτε τω λαω και εσθιετωσαν 43 και ειπεν ο λειτουργος αυτου τι δω τουτο ενωπιον εκατον ανδρων και ειπεν δος τω λαω και εσθιετωσαν οτι ταδε λεγει κυριος φαγονται και καταλειψουσιν 44 και εφαγον και κατελιπον κατα το ρημα κυριου

Chapter 5

1 και ναιμαν ο αρχων της δυναμεως συριας ην ανηρ μεγας ενωπιον του κυριου αυτου και τεθαυμασμενος προσωπω οτι εν αυτω εδωκεν κυριος σωτηριαν συρια και ο ανηρ ην δυνατος ισχυι λελεπρωμενος 2 και συρια εξηλθον μονοζωνοι και ηχημαλωτευσαν εκ γης ισραηλ νεανιδα μικραν και ην ενωπιον της γυναικος ναιμαν 3 η δε ειπεν τη κυρια αυτης οφελον ο κυριος μου ενωπιον του προφητου του θεου του εν σαμαρεια τοτε αποσυναξει αυτον απο της λεπρας αυτου 4 και εισηλθεν και απηγγειλεν τω κυριω εαυτης και ειπεν ουτως και ουτως ελαλησεν η νεανις η εκ γης ισραηλ 5 και ειπεν βασιλευς συριας προς ναιμαν δευρο εισελθε και εξαποστελω βιβλιον προς βασιλεα ισραηλ και επορευθη και ελαβεν εν τη χειρι αυτου δεκα ταλαντα αργυριου και εξακισχιλιους χρυσους και δεκα αλλασσομενας στολας 6 και ηνεγκεν το βιβλιον προς τον βασιλεα ισραηλ λεγων και νυν ως αν ελθη το βιβλιον τουτο προς σε ιδου απεστειλα προς σε ναιμαν τον δουλον μου και αποσυναξεις αυτον απο της λεπρας αυτου 7 και εγενετο ως ανεγνω βασιλευς

ισραηλ το βιβλιον διερρηξεν τα ιματια αυτου και ειπεν μη θεος εγω του θανατωσαι και ζωοποιησαι οτι ουτος αποστελλει προς με αποσυναξαι ανδρα απο της λεπρας αυτου οτι πλην γνωτε δη και ιδετε οτι προφασιζεται ουτος με 8 και εγενετο ως ηκουσεν ελίσαιε οτι διερρηξεν ο βασιλευς ισραηλ τα ιματια εαυτου και απεστειλεν προς τον βασιλεα ισραηλ λεγων ινα τι διερρηξας τα ιματια σου ελθετω δη προς με ναιμαν και γνωτω οτι εστιν προφητης εν ισραηλ 9 και ηλθεν ναιμαν εν ιππω και αρματι και εστη επι θυρας οικου ελίσαιε 10 και απεστειλεν ελίσαιε αγγελον προς αυτον λεγων πορευθεις λουσαι επτακις εν τω ιορδανη και επιστρεψει η σαρξ σου σοι και καθαρισθησθαι 11 και εδυμωθη ναιμαν και απηλθεν και ειπεν ιδου δη ελεγον οτι εξελευσεται προς με και στησεται και επικαλεσεται εν ονοματι θεου αυτου και επιθησει την χειρα αυτου επι τον τοπον και αποσυναξει το λεπρον 12 ουχι αγαθος αβανα και φαρφαρ ποταμοι δαμασκου υπερ ιορδανην και παντα τα υδατα ισραηλ ουχι πορευθεις λουσομαι εν αυτοις και καθαρισθησομαι και εξεκλινεν και απηλθεν εν θυμω 13 και ηγγισαν οι παιδες αυτου και ελαλησαν προς αυτον μεγαν λογον ελαλησεν ο προφητης προς σε ουχι ποιησεις και οτι ειπεν προς σε λουσαι και καθαρισθητι 14 και κατεβη ναιμαν και εβαπτισατο εν τω ιορδανη επτακι κατα το ρημα ελίσαιε και επεστρεψεν η σαρξ αυτου ως σαρξ παιδαριου μικρου και εκαθαρισθη 15 και επεστρεψεν προς ελίσαιε αυτος και πασα η παρεμβολη αυτου και ηλθεν και εστη και ειπεν ιδου δη εγνωκα οτι ουκ εστιν θεος εν παση τη γη οτι αλλ' η εν τω ισραηλ και νυν λαβε την ευλογιαν παρα του δουλου σου 16 και ειπεν ελίσαιε ζη κυριος ω παρεστην ενωπιον αυτου ει λημψομαι και παρεβιασατο αυτον λαβειν και ηπειθησεν 17 και ειπεν ναιμαν και ει μη δοθητω δη τω δουλω σου γομος ζευγους ημιονων και συ μοι δωσεις εκ της γης της πυρρας οτι ου ποιησει ετι ο δουλός σου ολοκαυτωμα και θυσιασμα θεοις ετεροις αλλ' η τω κυριω μονω 18 και ιλασεται κυριος τω δουλω σου εν τω εισπορευεσθαι τον κυριον μου εις οικον ρεμμαν προσκυνησαι αυτον και επαναπαυσεται επι της χειρος μου και προσκυνησω εν οικω ρεμμαν εν τω προσκυνειν αυτον εν οικω ρεμμαν και ιλασεται δη κυριος τω δουλω σου εν τω λογω τουτω 19 και ειπεν ελίσαιε προς ναιμαν δευρο εις ειρηνην και απηλθεν απ' αυτου εις δεβραθα της γης 20 και ειπεν γιεζι το παιδαριον ελίσαιε ιδου εφεισατο ο κυριος μου του ναιμαν του συρου τουτου του μη λαβειν εκ χειρος αυτου α ενηνοχεν ζη κυριος οτι ει μη δραμουμεν οπισω αυτου και λημψομαι παρ' αυτου τι 21 και εδιωξε γιεζι οπισω του ναιμαν και ειδεν αυτον ναιμαν τρεχοντα οπισω αυτου και επεστρεψεν απο του αρματος εις απαντην αυτου 22 και ειπεν ειρηνη ο κυριος μου απεστειλεν με λεγων ιδου νυν ηλθον προς με δυο παιδαρια εξ ορους εφραιμ απο των υιων των προφητων δος δη αυτοις ταλαντον αργυριου και δυο αλλασσομενας στολας 23 και ειπεν ναιμαν λαβε διταλαντον αργυριου και ελαβεν εν δυσι θυλακοις και δυο αλλασσομενας στολας και εδωκεν επι δυο παιδαρια αυτου και ηραν εμπροσθεν αυτου 24 και

ηλθον εις το σκοτεινον και ελαβεν εκ των χειρων αυτων και παρεθετο εν οικω και εξαπεστειλεν τους ανδρας 25 και αυτος εισηλθεν και παρειστηκει προς τον κυριον αυτου και ειπεν προς αυτον ελिसαιε ποθεν γιεζι και ειπεν γιεζι ου πεπορευται ο δουλος σου ενθα και ενθα 26 και ειπεν προς αυτον ελिसαιε ουχι η καρδια μου επορευθη μετα σου οτε επεστρεψεν ο ανηρ απο του αρματος εις συναντην σοι και νυν ελαβες το αργυριον και νυν ελαβες τα ιματια και λημψη εν αυτω κηπους και ελαιωνας και αμπελωνας και προβατα και βοας και παιδας και παιδισκας 27 και η λεπρα ναιμαν κολληθησεται εν σοι και εν τω σπερματι σου εις τον αιωνα και εξηλθεν εκ προσωπου αυτου λελεπρωμενος ωσει χιων

Chapter 6

1 και ειπον οι υιοι των προφητων προς ελिसαιε ιδου δη ο τοπος εν ω ημεις οικουμεν ενωπιον σου στενος αφ' ημων 2 πορευθωμεν δη εως του ιορδανου και λαβωμεν εκειθεν ανηρ εις δοκον μιαν και ποιησωμεν εαυτοις εκει του οικειν εκει και ειπεν δευτε 3 και ειπεν ο εις επιεικως δευρο μετα των δουλων σου και ειπεν εγω πορευσομαι 4 και επορευθη μετ' αυτων και ηλθον εις τον ιορδανην και ετεμνον τα ξυλα 5 και ιδου ο εις καταβαλλων την δοκον και το σιδηριον εξεπεσεν εις το υδωρ και εβοησεν ω κυριε και αυτο κεχρημενον 6 και ειπεν ο ανθρωπος του θεου που επεσεν και εδειξεν αυτω τον τοπον και απεκνισεν ξυλον και ερριψεν εκει και επεπολασεν το σιδηριον 7 και ειπεν υψωσον σαυτω και εξετεινεν την χειρα αυτου και ελαβεν αυτο 8 και βασιλευς συριας ην πολεμων εν ισραηλ και εβουλευσατο προς τους παιδας αυτου λεγων εις τον τοπον τονδε τινα ελμωνι παρεμβαλω 9 και απεστειλεν ελिसαιε προς τον βασιλεα ισραηλ λεγων φυλαξαι μη παρελθειν εν τω τοπω τουτω οτι εκει συρια κεκρυπται 10 και απεστειλεν ο βασιλευς ισραηλ εις τον τοπον ον ειπεν αυτω ελिसαιε και εφυλαξατο εκειθεν ου μιαν ουδε δυο 11 και εξεκινηθη η ψυχη βασιλεως συριας περι του λογου τουτου και εκαλεσεν τους παιδας αυτου και ειπεν προς αυτους ουκ αναγγελειτε μοι τις προδιδωσιν με βασιλει ισραηλ 12 και ειπεν εις των παιδων αυτου ουχι κυριε μου βασιλευ οτι ελिसαιε ο προφητης ο εν ισραηλ αναγγελλει τω βασιλει ισραηλ παντας τους λογους ους εαν λαλησης εν τω ταμειω του κοιτωνος σου 13 και ειπεν δευτε ιδετε που ουτος και αποστειλας λημψομαι αυτον και ανηγγειλαν αυτω λεγοντες ιδου εν δωθαι+μ 14 και απεστειλεν εκει ιππον και αρμα και δυναμιν βαρειαν και ηλθον νυκτος και περιεκυκλωσαν την πολιν 15 και ωρθρισεν ο λειτουργος ελिसαιε αναστηναι και εξηλθεν και ιδου δυναμεις κυκλουσα την πολιν και ιππος και αρμα και ειπεν το παιδαριον προς αυτον ω κυριε πως ποιησωμεν 16 και ειπεν ελिसαιε μη φοβου οτι πλειους οι μεθ' ημων υπερ τους μετ' αυτων 17 και προσευξατο ελिसαιε και ειπεν κυριε διανοιξον τους οφθαλμους του παιδαριου και ιδετω και διηνοιξεν

κυριος τους οφθαλμους αυτου και ειδεν και ιδου το ορος πληρες ιππων και αρμα πυρος περικυκλω ελισαιε 18 και κατεβησαν προς αυτον και προσηυξατο ελισαιε προς κυριον και ειπεν παταξον δη τουτο το εθνος αορασια και επαταξεν αυτους αορασια κατα το ρημα ελισαιε 19 και ειπεν προς αυτους ελισαιε ουχ αυτη η πολις και αυτη η οδος δευτε οπισω μου και απαξω υμας προς τον ανδρα ον ζητειτε και απηγαγεν αυτους εις σαμαρειαν 20 και εγενετο ως εισηλθον εις σαμαρειαν και ειπεν ελισαιε ανοιξον δη κυριε τους οφθαλμους αυτων και ιδετωσαν και διηνοιξεν κυριος τους οφθαλμους αυτων και ειδον και ιδου ησαν εν μεσω σαμαρειας 21 και ειπεν ο βασιλευς ισραηλ ως ειδεν αυτους ει παταξας παταξω πατερ 22 και ειπεν ου παταξεις ει μη ους ηχμαλωτευσας εν ρομφαια σου και τοξω σου συ τυπτεις παραδες αρτους και υδωρ ενωπιον αυτων και φαγετωσαν και πιετωσαν και απελδετωσαν προς τον κυριον αυτων 23 και παρεθηκεν αυτοις παραδειςιν μεγαλην και εφαγον και επιον και απεστειλεν αυτους και απηλθον προς τον κυριον αυτων και ου προσεδεντο ετι μονοζωνοι συριας του ελθειν εις γην ισραηλ 24 και εγενετο μετα ταυτα και ηδριοισεν υιος αδερ βασιλευς συριας πασαν την παρεμβολην αυτου και ανεβη και περιεκαθισεν σαμαρειαν 25 και εγενετο λιμος μεγας εν σαμαρεια και ιδου περιεκαθηντο επ' αυτην εως ου εγενηθη κεφαλη ονου πεντηχοντα σικλων αργυριου και τεταρτον του καβου κοπρου περιστερων πεντε σικλων αργυριου 26 και ην ο βασιλευς ισραηλ διαπορευομενος επι του τειχους και γυνη εβοησεν προς αυτον λεγουσα σωσον κυριε βασιλευ 27 και ειπεν αυτη μη σε σωσαι κυριος ποθεν σωσω σε μη απο της αλωνος η απο της ληνου 28 και ειπεν αυτη ο βασιλευς τι εστιν σοι και ειπεν η γυνη αυτη ειπεν προς με δος τον υιον σου και φαγομεθα αυτον σημερον και τον υιον μου και φαγομεθα αυτον αυριον 29 και ηψησαμεν τον υιον μου και εφαγομεν αυτον και ειπον προς αυτην τη ημερα τη δευτερα δος τον υιον σου και φαγωμεν αυτον και εκρυψεν τον υιον αυτης 30 και εγενετο ως ηκουσεν ο βασιλευς ισραηλ τους λογους της γυναικος διερρηξεν τα ιματια αυτου και αυτος διεπορευετο επι του τειχους και ειδεν ο λαος τον σακκον επι της σαρκος αυτου εσωθεν 31 και ειπεν ταδε ποιησαι μοι ο θεος και ταδε προσθειη ει στησεται η κεφαλη ελισαιε επ' αυτω σημερον 32 και ελισαιε εκαδητο εν τω οικω αυτου και οι πρεσβυτεροι εκαδηντο μετ' αυτου και απεστειλεν ανδρα προ προσωπου αυτου πριν ελθειν τον αγγελον προς αυτον και αυτος ειπεν προς τους πρεσβυτερους ει οιδατε οτι απεστειλεν ο υιος του φονευτου ουτος αφελειν την κεφαλην μου ιδετε ως αν ελθη ο αγγελος αποκλεισατε την θυραν και παραθλιψατε αυτον εν τη θυρα ουχι φωνη των ποδων του κυριου αυτου κατοπισθεν αυτου 33 ετι αυτου λαλουντος μετ' αυτων και ιδου αγγελος κατεβη προς αυτον και ειπεν ιδου αυτη η κακια παρα κυριου τι υπομεινω τω κυριω ετι

Chapter 7

1 και ειπεν ελισαιε ακουσον λογον κυριου ταδε λεγει κυριος ως η ωρα αυτη αυριον μετρον σεμιδαλεως σικλου και διμετρον κριθων σικλου εν ταις πυλαις σαμαρειας 2 και απεκριθη ο τριστατης εφ' ον ο βασιλευς επανεπαυετο επι την χειρα αυτου τω ελισαιε και ειπεν ιδου ποιησει κυριος καταρρακτας εν ουρανω μη εσται το ρημα τουτο και ελισαιε ειπεν ιδου συ οψη τοις οφθαλμοις σου και εκειθεν ου φαγη 3 και τεσσαρες ανδρες ησαν λεπροι παρα την θυραν της πολεως και ειπεν ανηρ προς τον πλησιον αυτου τι ημεις καθημεθα ωδε εως αποθανωμεν 4 εαν ειπωμεν εισελθωμεν εις την πολιν και ο λιμος εν τη πολει και αποθανουμεθα εκει και εαν καδισωμεν ωδε και αποθανουμεθα και νυν δευτε και εμπεσωμεν εις την παρεμβολην συριας εαν ζωογονησωσιν ημας και ζησομεθα και εαν θανατωσωσιν ημας και αποθανουμεθα 5 και ανεστησαν εν τω σκοτει εισελθειν εις την παρεμβολην συριας και ηλθον εις μερος της παρεμβολης συριας και ιδου ουκ εστιν ανηρ εκει 6 και κυριος ακουστην εποιησεν την παρεμβολην συριας φωνην αρματος και φωνην ιππου και φωνην δυναμεως μεγαλης και ειπεν ανηρ προς τον αδελφον αυτου νυν εμισθωσατο εφ' ημας βασιλευς ισραηλ τους βασιλεας των χετταιων και τους βασιλεας αιγυπτου του ελθειν εφ' ημας 7 και ανεστησαν και απεδρασαν εν τω σκοτει και εγκατελιπαν τας σκηνας αυτων και τους ιππους αυτων και τους ονους αυτων εν τη παρεμβολη ως εστιν και εφυγον προς την ψυχην εαυτων 8 και εισηλθον οι λεπροι ουτοι εως μερους της παρεμβολης και εισηλθον εις σκηνην μιαν και εφαγον και επιον και ηραν εκειθεν αργυριον και χρυσιον και ιματισμον και επορευθησαν και επεστρεψαν και εισηλθον εις σκηνην αλλην και ελαβον εκειθεν και επορευθησαν και κατεκρυψαν 9 και ειπεν ανηρ προς τον πλησιον αυτου ουκ ουτως ημεις ποιουμεν η ημερα αυτη ημερα ευαγγελιας εστιν και ημεις σιωπουμεν και μενομεν εως φωτος του πρωι και ευρησομεν ανομιαν και νυν δευρο και εισελθωμεν και αναγγειλωμεν εις τον οικον του βασιλεως 10 και εισηλθον και εβοησαν προς την πυλην της πολεως και ανηγγειλαν αυτοις λεγοντες εισηλθομεν εις την παρεμβολην συριας και ιδου ουκ εστιν εκει ανηρ και φωνη ανθρωπου οτι ει μη ιππος δεδεμενος και ονος και αι σκηnai αυτων ως εισιν 11 και εβοησαν οι θυρωροι και ανηγγειλαν εις τον οικον του βασιλεως εσω 12 και ανεστη ο βασιλευς νυκτος και ειπεν προς τους παιδας αυτου αναγγελω δη υμιν α εποιησεν ημιν συρια εγνωσαν οτι πεινωμεν ημεις και εξηλθαν εκ της παρεμβολης και εκρυβησαν εν τω αγρω λεγοντες οτι εξελευσονται εκ της πολεως και συλλημψομεθα αυτους ζωντας και εις την πολιν εισελευσομεθα 13 και απεκριθη εις των παιδων αυτου και ειπεν λαβετωσαν δη πεντε των ιππων των υπολελειμμενων οι κατελειφθησαν ωδε ιδου εισιν προς παν το πληθος ισραηλ το εκλειπον και αποστελουμεν εκει και οψομεθα 14 και ελαβον δυο επιβατας ιππων και απεστειλεν ο βασιλευς ισραηλ οπισω

του βασιλεως συριας λεγων δευτε και ιδετε 15 και επορευθησαν οπισω αυτων εως του ιορδανου και ιδου πασα η οδος πληρης ιματιων και σκευων ων ερριψεν συρια εν τω θαμβεισθαι αυτους και επεστρεψαν οι αγγελοι και ανηγγειλαν τω βασιλει 16 και εξηλθεν ο λαος και διηρπασεν την παρεμβολην συριας και εγενετο μετρον σεμιδαλεως σικλου και διμετρον κριθων σικλου κατα το ρημα κυριου 17 και ο βασιλευς κατεστησεν τον τριστατην εφ' ον ο βασιλευς επανεπαυετο επι τη χειρι αυτου επι της πυλης και συνεπατησεν αυτον ο λαος εν τη πυλη και απεδανεν καθα ελαλησεν ο ανθρωπος του θεου ος ελαλησεν εν τω καταβηναι τον αγγελον προς αυτον 18 και εγενετο καθα ελαλησεν ελισαιε προς τον βασιλεα λεγων διμετρον κριθης σικλου και μετρον σεμιδαλεως σικλου και εσται ως η ωρα αυτη αυριον εν τη πυλη σαμαρειας 19 και απεκριθη ο τριστατης τω ελισαιε και ειπεν ιδου κυριος ποιει καταρρακτας εν τω ουρανω μη εσται το ρημα τουτο και ειπεν ελισαιε ιδου οψη τοις οφθαλμοις σου και εκειθεν ου φαγη 20 και εγενετο ουτως και συνεπατησεν αυτον ο λαος εν τη πυλη και απεδανεν

Chapter 8

1 και ελισαιε ελαλησεν προς την γυναικα ης εξωπυρησεν τον υιον λεγων αναστηθι και δευρο συ και ο οικος σου και παροιχει ου εαν παροικησης οτι κεκληκεν κυριος λιμον επι την γην και γε ηλθεν επι την γην επτα ετη 2 και ανεστη η γυνη και εποιησεν κατα το ρημα ελισαιε και επορευθη αυτη και ο οικος αυτης και παρωκει εν γη αλλοφυλων επτα ετη 3 και εγενετο μετα το τελος των επτα ετων και επεστρεψεν η γυνη εκ γης αλλοφυλων εις την πολιν και ηλθεν βοησαι προς τον βασιλεα περι του οικου εαυτης και περι των αγρων εαυτης 4 και ο βασιλευς ελαλει προς γιεζι το παιδαριον ελισαιε του ανθρωπου του θεου λεγων διηγησαι δη μοι παντα τα μεγαλα α εποιησεν ελισαιε 5 και εγενετο αυτου εξηγουμενου τω βασιλει ως εξωπυρησεν υιον τεθνηκοτα και ιδου η γυνη ης εξωπυρησεν τον υιον αυτης ελισαιε βοωσα προς τον βασιλεα περι του οικου εαυτης και περι των αγρων εαυτης και ειπεν γιεζι κυριε βασιλεν αυτη η γυνη και ουτος ο υιος αυτης ον εξωπυρησεν ελισαιε 6 και επηρωτησεν ο βασιλευς την γυναικα και διηγησατο αυτω και εδωκεν αυτη ο βασιλευς ευνουχον ενα λεγων επιστρεψον παντα τα αυτης και παντα τα γεννηματα του αγρου αυτης απο της ημερας ης κατελιπεν την γην εως του νυν 7 και ηλθεν ελισαιε εις δαμασκον και υιος αδερ βασιλευς συριας ηρρωσται και ανηγγειλαν αυτω λεγοντες ηκει ο ανθρωπος του θεου εως ωδε 8 και ειπεν ο βασιλευς προς αζαηλ λαβε εν τη χειρι σου μαννα και δευρο εις απαντην τω ανθρωπω του θεου και επιζητησον τον κυριον παρ' αυτου λεγων ει ζησομαι εκ της αρρωστιας μου ταυτης 9 και επορευθη αζαηλ εις απαντην αυτου και ελαβεν μαννα εν τη χειρι αυτου και παντα τα αγαθα δαμασκου αρσιν

τεσσαρακοντα καμηλων και ηλθεν και εστη ενωπιον αυτου και ειπεν προς ελισαιε ο υιος σου υιος αδερ βασιλευς συριας απεστειλεν με προς σε λεγων ει ζησομαι εκ της αρρωστιας μου ταυτης 10 και ειπεν ελισαιε δευρο ειπον αυτω ζωη ζηση και εδειξεν μοι κυριος οτι θανατω αποθανη 11 και παρεστη τω προσωπω αυτου και εθηκεν εως αισχυνης και εκλαυσεν ο ανθρωπος του θεου 12 και ειπεν αζαηλ τι οτι ο κυριος μου κλαιει και ειπεν οτι οιδα οσα ποιησεις τοις υιοις ισραηλ κακα τα οχυρωματα αυτων εξαποστελεις εν πυρι και τους εκλεκτους αυτων εν ρομφαια αποκτενεις και τα νηπια αυτων ενσεισεις και τας εν γαστρι εχουσας αυτων αναρρηξεις 13 και ειπεν αζαηλ τις εστιν ο δουλος σου ο κυων ο τεθνηκως οτι ποιησει το ρημα τουτο και ειπεν ελισαιε εδειξεν μοι κυριος σε βασιλευοντα επι συριαν 14 και απηλθεν απο ελισαιε και εισηλθεν προς τον κυριον αυτου και ειπεν αυτω τι ειπεν σοι ελισαιε και ειπεν ειπεν μοι ζωη ζηση 15 και εγενετο τη επαυριον και ελαβεν το μαχμα και εβαψεν εν τω υδατι και περιεβαλεν επι το προσωπον αυτου και απεδανεν και εβασιλευσεν αζαηλ αντ' αυτου 16 εν ετει πεμπτω τω ιωραμ υιω αχααβ βασιλει ισραηλ εβασιλευσεν ιωραμ υιος ιωσαφατ βασιλευς ιουδα 17 υιος τριακοντα και δυο ετων ην εν τω βασιλευειν αυτον και οκτω ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ 18 και επορευθη εν οδω βασιλεων ισραηλ καθως εποιησεν οικος αχααβ οτι θυγατηρ αχααβ ην αυτω εις γυναικα και εποιησεν το πονηρον ενωπιον κυριου 19 και ουκ ηθελησεν κυριος διαφθειραι τον ιουδαν δια δαυιδ τον δουλον αυτου καθως ειπεν δουναι αυτω λυχνον και τοις υιοις αυτου πασας τας ημερας 20 εν ταις ημεραις αυτου ηδετησεν εδωμ υποκατωθεν χειρος ιουδα και εβασιλευσαν εφ' εαυτους βασιλεα 21 και ανεβη ιωραμ εις σιωρ και παντα τα αρματα μετ' αυτου και εγενετο αυτου ανασταντος και επαταξεν τον εδωμ τον κυκλωσαντα επ' αυτον και τους αρχοντας των αρματων και εφυγεν ο λαος εις τα σκηνωματα αυτων 22 και ηδετησεν εδωμ υποκατωθεν χειρος ιουδα εως της ημερας ταυτης τοτε ηδετησεν λοβενα εν τω καιρω εκεινω 23 και τα λοιπα των λογων ιωραμ και παντα οσα εποιησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραπται επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα 24 και εκοιμηθη ιωραμ μετα των πατερων αυτου και εταφη μετα των πατερων αυτου εν πολει δαυιδ του πατρος αυτου και εβασιλευσεν οχοζιας υιος αυτου αντ' αυτου 25 εν ετει δωδεκατω τω ιωραμ υιω αχααβ βασιλει ισραηλ εβασιλευσεν οχοζιας υιος ιωραμ 26 υιος εικοσι και δυο ετων οχοζιας εν τω βασιλευειν αυτον και ενιαυτον ενα εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα της μητρος αυτου γοθολια θυγατηρ αμβρι βασιλεως ισραηλ 27 και επορευθη εν οδω οικου αχααβ και εποιησεν το πονηρον ενωπιον κυριου καθως ο οικος αχααβ 28 και επορευθη μετα ιωραμ υιου αχααβ εις πολεμον μετα αζαηλ βασιλεως αλλοφυλων εν ρεμμωθ γαλααδ και επαταξαν οι συροι τον ιωραμ 29 και επεστρεψεν ο βασιλευς ιωραμ του ιατρευθηναι εν ιεζραελ απο των πληγων ων επαταξαν αυτον εν ρεμμωθ εν τω πολεμειν αυτον μετα αζαηλ βασιλεως συριας

και οχοζιας υιος ιωραμ κατεβη του ιδειν τον ιωραμ υιον αχααβ εν ιεζραελ οτι ηρρωστει αυτος

Chapter 9

1 και ελίσαιε ο προφητης εκαλεσεν ενα των υιων των προφητων και ειπεν αυτω ζῶσαι την οσφυν σου και λαβε τον φακον του ελαιου τουτου εν τη χειρι σου και δευρο εις ρεμμωθ γαλααδ 2 και εισελευση εκει και οψη εκει ιου υιον ιωσαφατ υιου ναμεσσι και εισελευση και αναστησεις αυτον εκ μεσου των αδελφων αυτου και εισαξεις αυτον εις το ταμειον εν τῳ ταμειῳ 3 και λημψη τον φακον του ελαιου και επιχεις επι την κεφαλην αυτου και ειπον ταδε λεγει κυριος κεχρικα σε εις βασιλεα επι ισραηλ και ανοιξεις την θυραν και φευξη και ου μενεις 4 και επορευθη το παιδαριον ο προφητης εις ρεμμωθ γαλααδ 5 και εισηλθεν και ιδου οι αρχοντες της δυναμεως εκαθηντο και ειπεν λογος μοι προς σε ο αρχων και ειπεν ιου προς τινα εκ παντων ημων και ειπεν προς σε ο αρχων 6 και ανεστη και εισηλθεν εις τον οικον και επεχεεν το ελαιον επι την κεφαλην αυτου και ειπεν αυτω ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ κεχρικα σε εις βασιλεα επι λαον κυριου επι τον ισραηλ 7 και εξολεθρευσεις τον οικον αχααβ του κυριου σου εκ προσωπου μου και εκδικησεις τα αιματα των δουλων μου των προφητων και τα αιματα παντων των δουλων κυριου εκ χειρος ιεζαβελ 8 και εκ χειρος ολου του οικου αχααβ και εξολεθρευσεις τῳ οικῳ αχααβ ουρουντα προς τοιχον και συνεχομενον και εγκαταλελειμμενον εν ισραηλ 9 και δῶσω τον οικον αχααβ ὡς τον οικον ιεροβοαμ υιου ναβατ και ὡς τον οικον βαασα υιου αχια 10 και την ιεζαβελ καταφαγονται οι κυνες εν τη μεριδι ιεζραελ και ουκ εστιν ο θαπτων και ηνοιξεν την θυραν και εφυγεν 11 και ιου εξηλθεν προς τους παιδας του κυριου αυτου και ειπον αυτω ει ειρηνη τι οτι εισηλθεν ο επιλημπτος ουτος προς σε και ειπεν αυτοις υμεις οιδατε τον ανδρα και την αδολεσχαν αυτου 12 και ειπον αδικον απαγγειλον δη ημιν και ειπεν ιου προς αυτους ουτως και ουτως ελαλησεν προς με λεγων ταδε λεγει κυριος κεχρικα σε εις βασιλεα επι ισραηλ 13 και ακουσαντες εσπευσαν και ελαβον εκαστος το ιματιον αυτου και εδηκαν υποκατω αυτου επι γαρεμ των αναβαδμων και εσαλπισαν εν κερατινη και ειπον εβασιλευσεν ιου 14 και συνεστραφη ιου υιος ιωσαφατ υιου ναμεσσι προς ιωραμ και ιωραμ αυτος εφυλασσεν εν ρεμμωθ γαλααδ αυτος και πας ισραηλ απο προσωπου αζαηλ βασιλεως συριας 15 και απεστρεψεν ιωραμ ο βασιλευς ιατρευθηναι εν ιεζραελ απο των πληγων ὧν επαισαν αυτον οι συροι εν τῳ πολεμειν αυτον μετα αζαηλ βασιλεως συριας και ειπεν ιου ει εστιν η ψυχη υμων μετ' εμου μη εξέλθετω εκ της πολεως διαπεφευγῶς του πορευθηναι και απαγγειλαι εν ιεζραελ 16 και ιππευσεν και επορευθη ιου και κατεβη εις ιεζραελ οτι ιωραμ βασιλευς ισραηλ εθεραπευετο εν ιεζραελ απο των τοξευματων ὧν κατετοξευσαν

αυτον οι αραμιν εν τη ραμμαθ εν τω πολεμω μετα αζαηλ βασιλεως συριας οτι αυτος δυνατος και ανηρ δυναμεως και οχοζιας βασιλευς ιουδα κατεβη ιδειν τον ιωραμ 17 και ο σκοπος ανεβη επι τον πυργον εν ιεζραελ και ειδεν τον κονιορτον ιου εν τω παραγινεσθαι αυτον και ειπεν κονιορτον εγω βλεπω και ειπεν ιωραμ λαβε επιβατην και αποστειλον εμπροσθεν αυτων και ειπατω ει ειρηνη 18 και επορευθη επιβατης ιππου εις απαντην αυτων και ειπεν ταδε λεγει ο βασιλευς ει ειρηνη και ειπεν ιου τι σοι και ειρηνη επιστρεφε εις τα οπισω μου και απηγγειλεν ο σκοπος λεγων ηλθεν ο αγγελος εως αυτων και ουκ ανεστρεψεν 19 και απεστειλεν επιβατην ιππου δευτερον και ηλθεν προς αυτον και ειπεν ταδε λεγει ο βασιλευς ει ειρηνη και ειπεν ιου τι σοι και ειρηνη επιστρεφου εις τα οπισω μου 20 και απηγγειλεν ο σκοπος λεγων ηλθεν εως αυτων και ουκ ανεστρεψεν και ο αγων ηγεν τον ιου υιον ναμεσσιου οτι εν παραλλαγη εγενετο 21 και ειπεν ιωραμ ζευξον και εξευξεν αρμα και εξηλθεν ιωραμ βασιλευς ισραηλ και οχοζιας βασιλευς ιουδα ανηρ εν τω αρματι αυτου και εξηλθον εις απαντην ιου και ευρον αυτον εν τη μεριδι ναβουθαι του ιεζραηλιτου 22 και εγενετο ως ειδεν ιωραμ τον ιου και ειπεν ει ειρηνη ιου και ειπεν ιου τι ειρηνη ετι αι πορνειαι ιεζαβελ της μητρος σου και τα φαρμακα αυτης τα πολλα 23 και επεστρεψεν ιωραμ τας χειρας αυτου του φυγειν και ειπεν προς οχοζιαν δολος οχοζια 24 και επλησεν ιου την χειρα αυτου εν τω τοξω και επαταξεν τον ιωραμ ανα μεσον των βραχιονων αυτου και εξηλθεν το βελος δια της καρδιας αυτου και εκαμψεν επι τα γονατα αυτου 25 και ειπεν ιου προς βαδεκαρ τον τριστατην αυτου ριψον αυτον εν τη μεριδι αγρου ναβουθαι του ιεζραηλιτου οτι μνημονευω εγω και συ επιβεβηκοτες επι ζευγη οπισω αχααβ του πατρος αυτου και κυριος ελαβεν επ' αυτον το λημμα τουτο λεγων 26 ει μη μετα των αιματων ναβουθαι και τα αιματα των υιων αυτου ειδον εχθες φησιν κυριος και ανταποδωσω αυτω εν τη μεριδι ταυτη φησιν κυριος και νυν αρas δη ριψον αυτον εν τη μεριδι κατα το ρημα κυριου 27 και οχοζιας βασιλευς ιουδα ειδεν και εφυγεν οδον βαιθαγαν και εδιωξεν οπισω αυτου ιου και ειπεν και γε αυτον και επαταξεν αυτον εν τω αρματι εν τω αναβαινειν γαι η εστιν ιεβλααμ και εφυγεν εις μαγεδδων και απεδανεν εκει 28 και επεβιβασαν αυτον οι παιδες αυτου επι το αρμα και ηγαγον αυτον εις ιερουσαλημ και εθαψαν αυτον εν τω ταφω αυτου εν πολει δαυιδ 29 και εν ετει ενδεκατω ιωραμ βασιλεως ισραηλ εβασιλευσεν οχοζιας επι ιουδαν 30 και ηλθεν ιου εις ιεζραελ και ιεζαβελ ηκουσεν και εστιμισατο τους οφθαλμους αυτης και ηγαθυνεν την κεφαλην αυτης και διεκυψεν δια της θυριδος 31 και ιου εισεπορευετο εν τη πολει και ειπεν ει ειρηνη ζαμβρι ο φονευτης του κυριου αυτου 32 και επηρεν το προσωπον αυτου εις την θυριδα και ειδεν αυτην και ειπεν τις ει συ καταβηθι μετ' εμου και κατεκυψαν προς αυτον δυο ευνουχοι 33 και ειπεν κυλισατε αυτην και εκυλισαν αυτην και ερραντισθη του αιματος αυτης προς τον τοιχον και προς τους ιππους και συνεπατησαν αυτην 34 και εισηλθεν

ιου και εφαγεν και επιεν και ειπεν επισκεψασθε δη την κατηραμενην ταυτην και θαψατε αυτην οτι θυγατηρ βασιλεως εστιν 35 και επορευθησαν θαψαι αυτην και ουχ ευρον εν αυτη αλλο τι η το κρανιον και οι ποδες και τα ιχνη των χειρων 36 και επεστρεψαν και ανηγγειλαν αυτω και ειπεν λογος κυριου ον ελαλησεν εν χειρι δουλου αυτου ηλίου του θεσβιτου λεγων εν τη μεριδι ιεζραελ καταφαγονται οι κυνες τας σαρκας ιεζαβελ 37 και εσται το θνησιμειον ιεζαβελ ως κοπρια επι προσωπου του αγρου εν τη μεριδι ιεζραελ ωστε μη ειπειν αυτους ιεζαβελ

Chapter 10

1 και τω αχααβ εβδομηκοντα υιοι εν σαμαρεια και εγραψεν ιου βιβλιον και απεστειλεν εν σαμαρεια προς τους αρχοντας σαμαρειας και προς τους πρεσβυτερους και προς τους τιθηνους υιων αχααβ λεγων 2 και νυν ως εαν ελθη το βιβλιον τουτο προς υμας μεθ' υμων οι υιοι του κυριου υμων και μεθ' υμων το αρμα και οι ιπποι και πολεις οχυραι και τα οπλα 3 και οψεσθε τον αγαθον και τον ευδη εν τοις υιοις του κυριου υμων και καταστησετε αυτον επι τον θρονον του πατρος αυτου και πολεμειτε υπερ του οικου του κυριου υμων 4 και εφοβηθησαν σφοδρα και ειπον ιδου οι δυο βασιλεις ουκ εστησαν κατα προσωπον αυτου και πως στησομεθα ημεις 5 και απεστειλαν οι επι του οικου και οι επι της πολεως και οι πρεσβυτεροι και οι τιθηνοι προς ιου λεγοντες παιδες σου ημεις και οσα εαν ειπης προς ημας ποιησομεν ου βασιλευσομεν ανδρα το αγαθον εν οφθαλμοις σου ποιησομεν 6 και εγραψεν προς αυτους βιβλιον δευτερον λεγων ει εμοι υμεις και της φωνης μου υμεις εισακουετε λαβετε την κεφαλην ανδρων των υιων του κυριου υμων και ενεγκατε προς με ως η ωρα αυριον εις ιεζραελ και οι υιοι του βασιλεως ησαν εβδομηκοντα ανδρες ουτοι αδροι της πολεως εξετρεφον αυτους 7 και εγενετο ως ηλθεν το βιβλιον προς αυτους και ελαβον τους υιους του βασιλεως και εσφαξαν αυτους εβδομηκοντα ανδρας και εθηκαν τας κεφαλας αυτων εν καρταλλοις και απεστειλαν αυτας προς αυτον εις ιεζραελ 8 και ηλθεν ο αγγελος και απηγγειλεν λεγων ηνεγκαν τας κεφαλας των υιων του βασιλεως και ειπεν θετε αυτας βουνους δυο παρα την θυραν της πυλης εις πρωι 9 και εγενετο πρωι και εξηλθεν και εστη εν τω πυλωνι της πολεως και ειπεν προς παντα τον λαον δικαιοι υμεις ιδου εγω ειμι συνεστραφην επι τον κυριον μου και απεκτεινα αυτον και τις επαταξεν παντας τουτους 10 ιδετε αφρω οτι ου πεσειται απο του ρηματος κυριου εις την γην ου ελαλησεν κυριος επι τον οικον αχααβ και κυριος εποιησεν οσα ελαλησεν εν χειρι δουλου αυτου ηλίου 11 και επαταξεν ιου παντας τους καταλειφθεντας εν τω οικω αχααβ εν ιεζραελ και παντας τους αδρους αυτου και τους γνωστους αυτου και τους ιερεις αυτου ωστε μη καταλιπειν αυτου καταλειμμα 12 και ανεστη και επορευθη εις σαμαρειαν αυτος εν βαιδακαδ των ποιμενων

εν τη οδω 13 και ιου ευρεν τους αδελφους οχοζιου βασιλεως ιουδα και ειπεν τινες υμεις και ειπον οι αδελφοι οχοζιου ημεις και κατεβημεν εις ειρηνην των υιων του βασιλεως και των υιων της δυναστευουσης 14 και ειπεν συλλαβετε αυτους ζωντας και συνελαβον αυτους ζωντας και εσφαξαν αυτους εις βαιθακαδ τεσσαρακοντα και δυο ανδρας ου κατελιπεν ανδρα εξ αυτων 15 και επορευθη εκειθεν και ευρεν τον ιωναδαβ υιον ρηχαβ εν τη οδω εις απαντην αυτου και ευλογησεν αυτον και ειπεν προς αυτον ιου ει εστιν καρδια σου μετα καρδιας μου ευθεια καθως η καρδια μου μετα της καρδιας σου και ειπεν ιωναδαβ εστιν και ειπεν ιου και ει εστιν δος την χειρα σου και εδωκεν την χειρα αυτου και ανεβιβασεν αυτον προς αυτον επι το αρμα 16 και ειπεν προς αυτον δευρο μετ' εμου και ιδε εν τω ζηλωσαι με τω κυριω σαβαωθ και επεκαθισεν αυτον εν τω αρματι αυτου 17 και εισηλθεν εις σαμαρειαν και επαταξεν παντας τους καταλειφθεντας του αχααβ εν σαμαρεια εως του αφανισαι αυτον κατα το ρημα κυριου ο ελαλησεν προς ηλιου 18 και συνηθροισεν ιου παντα τον λαον και ειπεν προς αυτους αχααβ εδουλευσεν τω βααλ ολιγα και γε ιου δουλευσει αυτω πολλα 19 και νυν παντες οι προφηται του βααλ παντας τους δουλους αυτου και τους ιερεις αυτου καλεσατε προς με ανηρ μη επισκεπητω οτι θυσια μεγαλη μοι τω βααλ πας ος εαν επισκεπη ου ζησεται και ιου εποιησεν εν πετρνισμω ινα απολεση τους δουλους του βααλ 20 και ειπεν ιου αγιασατε ιερειαν τω βααλ και εκηρυξαν 21 και απεστειλεν ιου εν παντι ισραηλ λεγων και νυν παντες οι δουλοι του βααλ και παντες οι ιερεις αυτου και παντες οι προφηται αυτου μηδεις απολειπεσθω οτι θυσιαν μεγαλην ποιω ος αν απολειφθη ου ζησεται και ηλθον παντες οι δουλοι του βααλ και παντες οι ιερεις αυτου και παντες οι προφηται αυτου ου κατελειφθη ανηρ ος ου παρεγενετο και εισηλθον εις τον οικον του βααλ και επλησθη ο οικος του βααλ στομα εις στομα 22 και ειπεν ιου τω επι του οικον μεσθααλ εξαγαγε ενδυματα πασι τοις δουλοις του βααλ και εξηνεγκεν αυτοις ο στολιστης 23 και εισηλθεν ιου και ιωναδαβ υιος ρηχαβ εις οικον του βααλ και ειπεν τοις δουλοις του βααλ ερευνησατε και ιδετε ει εστιν μεθ' υμων των δουλων κυριου οτι αλλ' η οι δουλοι του βααλ μονωτατοι 24 και εισηλθεν του ποιησαι τα θυματα και τα ολοκαυτωματα και ιου εταξεν εαυτω εξω ογδοηκοντα ανδρας και ειπεν ανηρ ος εαν διασωθη απο των ανδρων ων εγω αναγω επι χειρας υμων η ψυχη αυτου αντι της ψυχης αυτου 25 και εγενετο ως συνετελεσεν ποιων την ολοκαυτωσιν και ειπεν ιου τοις παρατρεχουσιν και τοις τρισταταις εισελθοντες παταξατε αυτους ανηρ μη εξελθατω εξ αυτων και επαταξαν αυτους εν στοματι ρομφαιας και ερριψαν οι παρατρεχοντες και οι τρισταται και επορευθησαν εως πολεως οικου του βααλ 26 και εξηνεγκαν την στηλην του βααλ και ενεπρησαν αυτην 27 και κατεσπασαν τας στηλας του βααλ και καθειλον τον οικον του βααλ και εταξαν αυτον εις λυτρωνας εως της ημερας ταυτης 28 και ηφανισεν ιου τον βααλ εξ ισραηλ 29 πλην αμαρτιων ιεροβοαμ υιου

ναβατ ος εξημαρτεν τον ισραηλ ουκ απεστη ιου απο οπισθεν αυτων αι δαμαλεις αι χρυσαι εν βαιθηλ και εν δαν 30 και ειπεν κυριος προς ιου ανθ' ων οσα ηγαθυνας ποιησαι το ευθες εν οφθαλμοις μου και παντα οσα εν τη καρδια μου εποιησας τω οικω αχασαβ υιοι τεταρτοι καθησονται σοι επι θρονου ισραηλ 31 και ιου ουκ εφυλαξεν πορευεσθαι εν νομω κυριου θεου ισραηλ εν ολη καρδια αυτου ουκ απεστη επανωθεν αμαρτιων ιεροβοαμ υιου ναβατ ος εξημαρτεν τον ισραηλ 32 εν ταις ημεραις εκειναις ηρξατο κυριος συγκοπτειν εν τω ισραηλ και επαταξεν αυτους αζαηλ εν παντι οριω ισραηλ 33 απο του ιορδανου κατ' ανατολας ηλιου πασαν την γην γαλααδ του γαδδι και του ρουβην και του μανασση απο αροηρ η εστιν επι του χειλους χειμαρρου αρνων και την γαλααδ και την βασαν 34 και τα λοιπα των λογων ιου και παντα οσα εποιησεν και πασα η δυναστεια αυτου και τας συναψεις ας συνηψεν ουχι ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ισραηλ 35 και εκοιμηθη ιου μετα των πατερων αυτου και εθαψαν αυτον εν σαμαρεια και εβασιλευσεν ιωαχας υιος αυτου αντ' αυτου 36 και αι ημεραι ας εβασιλευσεν ιου επι ισραηλ εικοσι οκτω ετη εν σαμαρεια

Chapter 11

1 και γοθολια η μητηρ οχοζιου ειδεν οτι απεδανον οι υιοι αυτης και απωλεσεν παν το σπερμα της βασιλειας 2 και ελαβεν ιωσαβεε θυγατηρ του βασιλεως ιωραμ αδελφη οχοζιου τον ιωας υιον αδελφου αυτης και εκλεψεν αυτον εκ μεσου των υιων του βασιλεως των θανατουμενων αυτον και την τροφον αυτου εν τω ταμειω των κλινων και εκρυψεν αυτον απο προσωπου γοθολιας και ουκ εθανατωθη 3 και ην μετ' αυτης εν οικω κυριου κρυβομενος εξ ετη και γοθολια βασιλευουσα επι της γης 4 και εν τω ετει τω εβδομω απεστειλεν ιωδαε ο ιερεις και ελαβεν τους εκατονταρχους τον χορρι και τον ρασιμ και απηγαγεν αυτους προς αυτον εις οικον κυριου και διεθετο αυτοις διαθηκην κυριου και ωρκισεν αυτους ενωπιον κυριου και εδειξεν αυτοις ιωδαε τον υιον του βασιλεως 5 και ενετειλατο αυτοις λεγων ουτος ο λογος ον ποιησετε το τριτον εξ υμων εισελθετω το σαββατον και φυλαξετε φυλακην οικου του βασιλεως εν τω πυλωνι 6 και το τριτον εν τη πυλη των οδων και το τριτον της πυλης οπισω των παρατρεχοντων και φυλαξετε την φυλακην του οικου 7 και δυο χειρες εν υμιν πας ο εκπορευομενος το σαββατον και φυλαξουσιν την φυλακην οικου κυριου προς τον βασιλεα 8 και κυκλωσατε επι τον βασιλεα κυκλω ανηρ και το σκευος αυτου εν χειρι αυτου και ο εισπορευομενος εις τα σαδηρωδ αποθανειται και εγενετο μετα του βασιλεως εν τω εκπορευεσθαι αυτον και εν τω εισπορευεσθαι αυτον 9 και εποιησαν οι εκατονταρχοι παντα οσα ενετειλατο ιωδαε ο συνετος και ελαβεν ανηρ τους ανδρας αυτου τους εισπορευομενους το σαββατον μετα των εκπορευομενων το σαββατον και εισηλθεν προς ιωδαε

τον ιερεα 10 και εδωκεν ο ιερευσ τοις εκατονταρχαις τους σειρομαστας και τους τρισσους του βασιλεως δαυιδ τους εν οικω κυριου 11 και εστησαν οι παρατρεχοντες ανηρ και το σκευος αυτου εν τη χειρι αυτου απο της ωμιας του οικου της δεξιας εως της ωμιας του οικου της ευωνυμου του θυσιαστηριου και του οικου επι τον βασιλεα κυκλω 12 και εξαπεστειλεν τον υιον του βασιλεως και εδωκεν επ' αυτον το νεζερ και το μαρτυριον και εβασιλευσεν αυτον και εχρισεν αυτον και εκροτησαν τη χειρι και ειπαν ζητω ο βασιλευς 13 και ηκουσεν γοθολια την φωνην των τρεχοντων του λαου και εισηλθεν προς τον λαον εις οικον κυριου 14 και ειδεν και ιδου ο βασιλευς εισηκει επι του στυλου κατα το κριμα και οι ωδοι και αι σαλπινγες προς τον βασιλεα και πας ο λαος της γης χαιρων και σαλπιζων εν σαλπινγι και διερρηξεν γοθολια τα ιματια εαυτης και εβοησεν συνδεσμος συνδεσμος 15 και ενετειλατο ιωδαε ο ιερευσ τοις εκατονταρχαις τοις επισκοποις της δυναμεως και ειπεν προς αυτους εξαγαγετε αυτην εσωθεν των σαδηρωθ και ο εισπορευομενος οπισω αυτης θανατω θανατωθησεται ρομφαια οτι ειπεν ο ιερευσ και μη αποδανη εν οικω κυριου 16 και επεθηκαν αυτη χειρας και εισηλθεν οδον εισοδου των ιππων οικου του βασιλεως και απεδανεν εκει 17 και διεδετο ιωδαε διαθηκην ανα μεσον κυριου και ανα μεσον του βασιλεως και ανα μεσον του λαου του ειναι εις λαον τω κυριω και ανα μεσον του βασιλεως και ανα μεσον του λαου 18 και εισηλθεν πας ο λαος της γης εις οικον του βααλ και κατεσπασαν αυτον και τα θυσιαστηρια αυτου και τας εικονας αυτου συνετριψαν αγαθως και τον ματθαν τον ιερεα του βααλ απεκτειναν κατα προσωπον των θυσιαστηριων και εθηκεν ο ιερευσ επισκοπους εις τον οικον κυριου 19 και ελαβεν τους εκατονταρχους και τον χορρι και τον ρασιμ και παντα τον λαον της γης και κατηγαγον τον βασιλεα εξ οικου κυριου και εισηλθεν οδον πυλης των παρατρεχοντων οικου του βασιλεως και εκαδισαν αυτον επι του θρονου των βασιλεων 20 και εχαρη πας ο λαος της γης και η πολις ησυχασεν και την γοθολιαν εθανατωσαν εν ρομφαια εν οικω του βασιλεως

Chapter 12

1 υιος ετων επτα ιωας εν τω βασιλευειν αυτον 2 εν ετει εβδομω τω ιου εβασιλευσεν ιωας και τεσσαρακοντα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα της μητρος αυτου αβια εκ της βηρσαβεε 3 και εποησεν ιωας το ευθες ενωπιον κυριου πασας τας ημερας ας εφωτισεν αυτον ιωδαε ο ιερευσ 4 πλην των υψηλων ου μετεσταθησαν και εκει ετι ο λαος εδυσιαζεν και εδυμιων εν τοις υψηλοις 5 και ειπεν ιωας προς τους ιερεις παν το αργυριον των αγιων το εισοδιαζομενον εν τω οικω κυριου αργυριον συντιμησεως ανηρ αργυριον λαβων συντιμησεως παν αργυριον ο εαν αναβη επι καρδιαν ανδρος ενεγκειν εν οικω κυριου 6 λαβετωσαν εαυτοις οι

ιερείς ανηρ απο της πρασεως αυτων και αυτοι κρατησουσιν το βεδεκ του οικου εις παντα ου εαν ευρεθη εκει βεδεκ 7 και εγενηθη εν τω εικοστω και τριτω ετει τω βασιλει ιωας ουκ εκραταιωσαν οι ιερείς το βεδεκ του οικου 8 και εκαλεσεν ιωας ο βασιλευς ιωδαε τον ιερεα και τους ιερείς και ειπεν προς αυτους τι οτι ουκ εκραταιουτε το βεδεκ του οικου και νυν μη λαβητε αργυριον απο των πρασεων υμων οτι εις το βεδεκ του οικου δωσετε αυτο 9 και συνεφωνησαν οι ιερείς του μη λαβειν αργυριον παρα του λαου και του μη ενισχυσαι το βεδεκ του οικου 10 και ελαβεν ιωδαε ο ιερευς κιβωτον μιαν και ετρησεν τρωγλην επι της σανιδος αυτης και εδωκεν αυτην παρα ιαμιβιν εν τω οικω ανδρος οικου κυριου και εδωκαν οι ιερείς οι φυλασσοντες τον σταθμον παν το αργυριον το ευρεθεν εν οικω κυριου 11 και εγενετο ως ειδον οτι πολυ το αργυριον εν τη κιβωτω και ανεβη ο γραμματευς του βασιλεως και ο ιερευς ο μεγας και εσφιγξαν και ηριδμησαν το αργυριον το ευρεθεν εν οικω κυριου 12 και εδωκαν το αργυριον το ετοιμασθεν επι χειρας ποιουντων τα εργα των επισκοπων οικου κυριου και εξεδosan τοις τεκτοσιν των ξυλων και τοις οικοδομοις τοις ποιουσιν εν οικω κυριου 13 και τοις τειχισταις και τοις λατομοις των λιθων του κτησασθαι ξυλα και λιθους λατομητους του κατασχειν το βεδεκ οικου κυριου εις παντα οσα εξωδιασθη επι τον οικον του κραταιωσαι 14 πλην ου ποιηθησεται οικω κυριου θυραι αργυραι ηλοι φιαλαι και σαλπιγγες παν σκευος χρυσουν και σκευος αργυρουν εκ του αργυριου του εισενεχθεντος εν οικω κυριου 15 οτι τοις ποιουσιν τα εργα δωσουσιν αυτο και εκραταιωσαν εν αυτω τον οικον κυριου 16 και ουκ εξελογιζοντο τους ανδρας οις εδιδουν το αργυριον επι χειρας αυτων δουναι τοις ποιουσιν τα εργα οτι εν πιστει αυτων ποιουσιν 17 αργυριον περι αμαρτιας και αργυριον περι πλημμελειας ο τι εισηνεχθη εν οικω κυριου τοις ιερευσιν εγενετο 18 τοτε ανεβη αζαηλ βασιλευς συριας και επολεμησεν επι γεθ και προκατελαβετο αυτην και εταξεν αζαηλ το προσωπον αυτου αναβηναι επι ιερουσαλημ 19 και ελαβεν ιωας βασιλευς ιουδα παντα τα αγια οσα ηγιασεν ιωσαφατ και ιωραμ και οχοζιας οι πατερες αυτου και βασιλεις ιουδα και τα αγια αυτου και παν το χρυσιον το ευρεθεν εν θησαυροις οικου κυριου και οικου του βασιλεως και απεστειλεν τω αζαηλ βασιλει συριας και ανεβη απο ιερουσαλημ 20 και τα λοιπα των λογων ιωας και παντα οσα εποιησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα 21 και ανεστησαν οι δουλοι αυτου και εδησαν παντα συνδεσμον και επαταξαν τον ιωας εν οικω μαλλω τω εν γααλλα 22 και ιεζιχαρ υιος ιεμουαδ και ιεζεβουθ ο υιος αυτου σωμηρ οι δουλοι αυτου επαταξαν αυτον και απεθανεν και εθαψαν αυτον μετα των πατερων αυτου εν πολει δαυιδ και εβασιλευσεν αμεσσιας υιος αυτου αντ' αυτου

Chapter 13

1 εν ετει εικοστω και τριτω ετει τω ιωας υιω οχοζιου βασιλει ιουδα εβασιλευσεν ιωαχας υιος ιου εν σαμαρεια επτακαιδεκα ετη 2 και εποιησεν το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου και επορευθη οπισω αμαρτιων ιεροβοαμ υιου ναβατ ος εξημαρτεν τον ισραηλ ουκ απεστη απ' αυτων 3 και ωργισθη θυμω κυριος εν τω ισραηλ και εδωκεν αυτους εν χειρι αζαηλ βασιλεως συριας και εν χειρι υιου αδερ υιου αζαηλ πασας τας ημερας 4 και εδεηθη ιωαχας του προσωπου κυριου και επηκουσεν αυτου κυριος οτι ειδεν την θλιψιν ισραηλ οτι εθλιψεν αυτους βασιλευς συριας 5 και εδωκεν κυριος σωτηριαν τω ισραηλ και εξηλθεν υποκατωθεν χειρος συριας και εκαδισαν οι υιοι ισραηλ εν τοις σκηνωμασιν αυτων καθως εχθες και τριτης 6 πλην ουκ απεστησαν απο αμαρτιων οικου ιεροβοαμ ος εξημαρτεν τον ισραηλ εν αυταις επορευθησαν και γε το αλσος εσταθη εν σαμαρεια 7 οτι ουχ υπελειφθη τω ιωαχας λαος αλλ' η πεντηκοντα ιππεις και δεκα αρματα και δεκα χιλιαδες πεζων οτι απωλεσεν αυτους βασιλευς συριας και εθεντο αυτους ως χουν εις καταπατησιν 8 και τα λοιπα των λογων ιωαχας και παντα οσα εποιησεν και αι δυναστειαι αυτου ουχι ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ισραηλ 9 και εκοιμηθη ιωαχας μετα των πατερων αυτου και εθαψαν αυτον μετα των πατερων αυτου εν σαμαρεια και εβασιλευσεν ιωας υιος αυτου αντ' αυτου 10 εν ετει τριακοστω και εβδομω ετει τω ιωας βασιλει ιουδα εβασιλευσεν ιωας υιος ιωαχας επι ισραηλ εν σαμαρεια εκκαιδεκα ετη 11 και εποιησεν το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου ουκ απεστη απο πασης αμαρτιας ιεροβοαμ υιου ναβατ ος εξημαρτεν τον ισραηλ εν αυταις επορευθη 12 και τα λοιπα των λογων ιωας και παντα οσα εποιησεν και αι δυναστειαι αυτου ας εποιησεν μετα αμεσσιου βασιλεως ιουδα ουχι ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ισραηλ 13 και εκοιμηθη ιωας μετα των πατερων αυτου και ιεροβοαμ εκαδισεν επι του θρονου αυτου εν σαμαρεια μετα των υιων ισραηλ 14 και ελισαιε ηρρωστησεν την αρρωστιαν αυτου δι' ην απεδανεν και κατεβη προς αυτον ιωας βασιλευς ισραηλ και εκλαυσεν επι προσωπου αυτου και ειπεν πατερ πατερ αρμα ισραηλ και ιππευς αυτου 15 και ειπεν αυτω ελισαιε λαβε τοξον και βελη και ελαβεν προς αυτον τοξον και βελη 16 και ειπεν τω βασιλει επιβιβασον την χειρα σου επι το τοξον και επεβιβασεν ιωας την χειρα αυτου επι το τοξον και επεδηκεν ελισαιε τας χειρας αυτου επι τας χειρας του βασιλεως 17 και ειπεν ανοιξον την θυριδα κατ' ανατολας και ηνοιξεν και ειπεν ελισαιε τοξευσον και ετοξευσεν και ειπεν βελος σωτηριας τω κυριω και βελος σωτηριας εν συρια και παταξεις την συριαν εν αφεκ εως συντελειας 18 και ειπεν αυτω ελισαιε λαβε τοξα και ελαβεν και ειπεν τω βασιλει ισραηλ παταξον εις την γην και επαταξεν ο βασιλευς τρις και εστη 19 και ελυπηθη επ' αυτω ο ανθρωπος του θεου και ειπεν ει επαταξας

πεντακίς ἡ ἑξακίς τότε ἀν ἐπαταξας τὴν συρίαν ἕως συντελείας καὶ νυν τρεῖς παταξεις τὴν συρίαν 20 καὶ ἀπεθάνεν ἐλίσαιε καὶ ἐθαψάν αὐτὸν καὶ μονοζῶνοι μωαβ ἦλθον ἐν τῇ γῇ ἐλθόντος τοῦ ἐνιαυτοῦ 21 καὶ ἐγένετο αὐτῶν θάπτοντων τὸν ἄνδρα καὶ ἰδοὺ εἶδον τὸν μονοζῶνον καὶ ἐρριψάν τὸν ἄνδρα ἐν τῷ τάφῳ ἐλίσαιε καὶ ἐπορευθῆ καὶ ἠψατο τῶν ὀστέων ἐλίσαιε καὶ ἐζῆσεν καὶ ἀνεστή ἐπὶ τοὺς ποδας αὐτοῦ 22 καὶ ἄζαῃλ ἐξεθλίψεν τὸν ἰσραὴλ πᾶσας τὰς ἡμέρας ἰωαχὰς 23 καὶ ἠλεῆσεν κύριος αὐτοὺς καὶ οἰκτιρῆσεν αὐτοὺς καὶ ἐπεβλέψεν πρὸς αὐτοὺς διὰ τὴν διαθήκην αὐτοῦ τὴν μετὰ ἀβραάμ καὶ ἰσαάκ καὶ ἰακώβ καὶ οὐκ ἠθέλησεν κύριος διαφθεῖραι αὐτοὺς καὶ οὐκ ἀπερριψεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ προσώπου αὐτοῦ 24 καὶ ἀπεθάνεν ἄζαῃλ βασιλεὺς συρίας καὶ ἐβασίλευσεν υἱὸς ἀδερῆ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ 25 καὶ ἐπεστρεψεν ἰωὰς υἱὸς ἰωαχὰς καὶ ἔλαβεν τὰς πόλεις ἐκ χειρὸς υἱοῦ ἀδερῆ υἱοῦ ἄζαῃλ ὃς ἔλαβεν ἐκ χειρὸς ἰωαχὰς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ τρεῖς ἐπαταξεν αὐτὸν ἰωὰς καὶ ἐπεστρεψεν τὰς πόλεις ἰσραὴλ

Chapter 14

1 ἐν ἐτῇ δευτέρῳ τῷ ἰωὰς υἱὸς ἰωαχὰς βασιλεὺς ἰσραὴλ καὶ ἐβασίλευσεν ἀμεσσίας υἱὸς ἰωὰς βασιλεὺς ἰουδα 2 υἱὸς εἰκοσὶ καὶ πέντε ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ εἰκοσὶ καὶ ἐννέα ἐτῇ ἐβασίλευσεν ἐν ἱερουσαλὴμ καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἰωαδὶν ἐξ ἱερουσαλὴμ 3 καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθεὲς ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου πλην οὐχ ὡς δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν ἰωὰς ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐποίησεν 4 πλην τὰ ὑψηλὰ οὐκ ἐξῆρεν ἐτι ὁ λαὸς ἐδυσίαζεν καὶ ἐδυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς 5 καὶ ἐγένετο ὅτε κατισχύσεν ἡ βασιλεία ἐν χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἐπαταξεν τοὺς δούλους αὐτοῦ τοὺς παταξάντας τὸν πατέρα αὐτοῦ 6 καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν παταξάντων οὐκ ἐθανάτωσεν καθὼς γεγραπταὶ ἐν βιβλίῳ νόμων μωϋσῆ ὡς ἐνετείλατο κύριος λέγων οὐκ ἀποθάνονται πατέρες ὑπὲρ υἱῶν καὶ υἱοὶ οὐκ ἀποθάνονται ὑπὲρ πατέρων ὅτι ἀλλ' ἡ ἐκάστος ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ ἀποθάνεται 7 αὐτὸς ἐπαταξεν τὸν ἐδὼμ ἐν γαίμελε δεκά χιλιάδας καὶ συνέλαβε τὴν πέτραν ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτῆς καθοῖλ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 8 τότε ἀπεστείλεν ἀμεσσίας ἀγγέλους πρὸς ἰωὰς υἱὸν ἰωαχὰς υἱοῦ ἰου βασιλεὺς ἰσραὴλ λέγων δευρὸ ὀφθῶμεν προσώποις 9 καὶ ἀπεστείλεν ἰωὰς βασιλεὺς ἰσραὴλ πρὸς ἀμεσσίαν βασιλεῖα ἰουδα λέγων ὁ ἀκὰν ὁ ἐν τῷ λίβανῳ ἀπεστείλεν πρὸς τὴν κεδρὸν τὴν ἐν τῷ λίβανῳ λέγων δὸς τὴν θυγατέρα σου τῷ υἱῷ μου εἰς γυναῖκα καὶ διῆλθον τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ τὰ ἐν τῷ λίβανῳ καὶ συνεπατήσαν τὸν ἀκὰνα 10 τυπτὼν ἐπαταξας τὴν ἰδουμαίαν καὶ ἐπῆρεν σὲ ἡ καρδία σου ἐνδοξασθῆτι καθήμενος ἐν τῷ οἴκῳ σου καὶ ἵνα τι ἐρίζεις ἐν κακίᾳ σου καὶ πέσῃ σὺ καὶ ἰουδὰς μετὰ σου 11 καὶ οὐκ ἤκουσεν ἀμεσσίας καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς ἰσραὴλ καὶ ὠφθῆσαν προσώποις αὐτοῦ καὶ ἀμεσσίας βασιλεὺς ἰουδα ἐν βαιθσαμὺς τῇ τοῦ ἰουδα 12 καὶ ἐπταίσεν ἰουδὰς ἀπὸ προσώπου ἰσραὴλ

και εφυγεν ανηρ εις το σκηνωμα αυτου 13 και τον αμεσσιαν υιον ιωας υιου ο-
χοζιου βασιλεα ιουδα συνελαβεν ιωας υιος ιωαχας βασιλευς ισραηλ εν βαιθσαμυς
και ηλθεν εις ιερουσαλημ και καδειλεν εν τω τειχει ιερουσαλημ εν τη πυλη εφραιμ
εως πυλης της γωνιας τετρακοσιους πηχεις 14 και ελαβεν το χρυσιον και το αρ-
γυριον και παντα τα σκευη τα ευρεθεντα εν οικω κυριου και εν θησαυροις οικον
του βασιλεως και τους υιους των συμμιξεων και απεστρεψεν εις σαμαρειαν 15 και
τα λοιπα των λογων ιωας οσα εποιησεν εν δυναστεια αυτου α επολεμησεν μετα
αμεσσιου βασιλεως ιουδα ουχι ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων
τοις βασιλευσιν ισραηλ 16 και εκοιμηθη ιωας μετα των πατερων αυτου και εταφη
εν σαμαρεια μετα των βασιλεων ισραηλ και εβασιλευσεν ιεροβοαμ υιος αυτου αντ'
αυτου 17 και εζησεν αμεσσιας υιος ιωας βασιλευς ιουδα μετα το αποθανειν ιωας
υιον ιωαχας βασιλεα ισραηλ πεντεκαιδεκα ετη 18 και τα λοιπα των λογων αμεσ-
σιου και παντα α εποιησεν ουχι ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων
τοις βασιλευσιν ιουδα 19 και συνεστραφησαν επ' αυτον συστρεμμα εν ιερουσαλημ
και εφυγεν εις λαχισ και απεστειλαν οπισω αυτου εις λαχισ και εθανατωσαν αυτον
εκει 20 και ηραν αυτον εφ' ιππων και εταφη εν ιερουσαλημ μετα των πατερων
αυτου εν πολει δαυιδ 21 και ελαβεν πας ο λαος ιουδα τον αζαριαν και αυτος υιος
εκκαιδεκα ετων και εβασιλευσαν αυτον αντι του πατρος αυτου αμεσσιου 22 αυτος
ωκοδομησεν την αιλωθ και επεστρεψεν αυτην τω ιουδα μετα το κοιμηθηναι τον
βασιλεα μετα των πατερων αυτου 23 εν ετει πεντεκαιδεκατω του αμεσσιου υιου
ιωας βασιλεως ιουδα εβασιλευσεν ιεροβοαμ υιος ιωας επι ισραηλ εν σαμαρεια τεσ-
σαρακοντα και εν ετος 24 και εποιησεν το πονηρον ενωπιον κυριου ουκ απεστη
απο πασων αμαρτιων ιεροβοαμ υιου ναβατ ος εξημαρτεν τον ισραηλ 25 αυτος
απεστησεν το οριον ισραηλ απο εισοδου αιμαθ εως της θαλασσης της αραβα κατα
το ρημα κυριου θεου ισραηλ ο ελαλησεν εν χειρι δουλου αυτου ιωνα υιου αμαδι
του προφητου του εκ γεδχοβερ 26 οτι ειδεν κυριος την ταπεινωσιν ισραηλ πικραν
σφοδρα και ολιγοστους συνεχομενους και εσπανισμενους και εγκαταλελειμμενους
και ουκ ην ο βοηθων τω ισραηλ 27 και ουκ ελαλησεν κυριος εξαλειψαι το σπερμα
ισραηλ υποκατωθεν του ουρανου και εσωσεν αυτους δια χειρος ιεροβοαμ υιου ιωας
28 και τα λοιπα των λογων ιεροβοαμ και παντα οσα εποιησεν και αι δυναστειαι
αυτου οσα επολεμησεν και οσα επεστρεψεν την δαμασκον και την αιμαθ τω ιουδα
εν ισραηλ ουχι ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν
ισραηλ 29 και εκοιμηθη ιεροβοαμ μετα των πατερων αυτου μετα βασιλεων ισραηλ
και εβασιλευσεν αζαριας υιος αμεσσιου αντι του πατρος αυτου

Chapter 15

1 εν ετει εικοστω και εβδομω τω ιεροβοαμ βασιλει ισραηλ εβασιλευσεν αζαριας υιος αμεσσιου βασιλεως ιουδα 2 υιος εκκαιδεκα ετων ην εν τω βασιλευειν αυτον και πεντηκοντα και δυο ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου χαλια εξ ιερουσαλημ 3 και εποιησεν το ευθες εν οφθαλμοις κυριου κατα παντα οσα εποιησεν αμεσσιας ο πατηρ αυτου 4 πλην των υψηλων ουκ εξηρεν επι ο λαος εδυσιαζεν και εδυμιων εν τοις υψηλοις 5 και ηψατο κυριος του βασιλεως και ην λελεπρωμενος εως ημερας θανατου αυτου και εβασιλευσεν εν οικω αφφουσωθ και ιωαθαμ υιος του βασιλεως επι τω οικω κρινων τον λαον της γης 6 και τα λοιπα των λογων αζαριου και παντα οσα εποιησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιου λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα 7 και εκοιμηθη αζαριας μετα των πατερων αυτου και εθαψαν αυτον μετα των πατερων αυτου εν πολει δαυιδ και εβασιλευσεν ιωαθαμ υιος αυτου αντ' αυτου 8 εν ετει τριακοστω και ογδω τω αζαρια βασιλει ιουδα εβασιλευσεν ζαχαριας υιος ιεροβοαμ επι ισραηλ εν σαμαρεια εξαμηνον 9 και εποιησεν το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου καθα εποιησαν οι πατερες αυτου ουκ απεστη απο αμαρτιων ιεροβοαμ υιου ναβατ ος εξημαρτεν τον ισραηλ 10 και συνεστραφησαν επ' αυτον σελλουμ υιος ιαβις και κεβλααμ και επαταξαν αυτον και εθανατωσαν αυτον και σελλουμ εβασιλευσεν αντ' αυτου 11 και τα λοιπα των λογων ζαχαριου ιδου εστιν γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ισραηλ 12 ο λογος κυριου ον ελαλησεν προς ιου λεγων υιοι τεταρτοι καθησονται σοι επι θρονου ισραηλ και εγενετο ουτως 13 και σελλουμ υιος ιαβις εβασιλευσεν και εν ετει τριακοστω και ενατω αζαρια βασιλει ιουδα εβασιλευσεν σελλουμ μηνα ημερων εν σαμαρεια 14 και ανεβη μαναημ υιος γαδδι εκ θαρσιλα και ηλθεν εις σαμαρειαν και επαταξεν τον σελλουμ υιον ιαβις εν σαμαρεια και εθανατωσεν αυτον 15 και τα λοιπα των λογων σελλουμ και η συστροφη αυτου ην συνεστραφη ιδου εισιν γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ισραηλ 16 τοτε επαταξεν μαναημ την θερσα και παντα τα εν αυτη και τα ορια αυτης απο θερσα οτι ουκ ηνοιξαν αυτω και επαταξεν αυτην και τας εν γαστρι εχουσας ανερρηξεν 17 εν ετει τριακοστω και ενατω αζαρια βασιλει ιουδα και εβασιλευσεν μαναημ υιος γαδδι επι ισραηλ δεκα ετη εν σαμαρεια 18 και εποιησεν το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου ουκ απεστη απο πασων αμαρτιων ιεροβοαμ υιου ναβατ ος εξημαρτεν τον ισραηλ 19 εν ταις ημεραις αυτου ανεβη φουλ βασιλευς ασσυριων επι την γην και μαναημ εδωκεν τω φουλ χιλια ταλαντα αργυριου ειναι την χειρα αυτου μετ' αυτου 20 και εξηνεγκεν μαναημ το αργυριον επι τον ισραηλ επι παν δυνατον ισχυι δουναι τω βασιλει των ασσυριων πεντηκοντα σικλους τω ανδρι τω ενι και απεστρεψεν βασιλευς ασσυριων και ουκ εστη εκει εν τη γη 21 και τα λοιπα των λογων μαναημ και

παντα οσα εποιησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ισραηλ 22 και εκοιμηθη μαναημ μετα των πατερων αυτου και εβασιλευσεν φακει+ας υιος αυτου αντ' αυτου 23 εν ετει πεντηχοστῳ του αζαριου βασιλεως ιουδα εβασιλευσεν φακει+ας υιος μαναημ επι ισραηλ εν σαμαρεια δυο ετη 24 και εποιησεν το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου ουκ απεστη απο αμαρτιων ιεροβοαμ υιου ναβατ ος εξημαρτεν τον ισραηλ 25 και συνεστραφη επ' αυτον φακει υιος ρομελιου ο τριστατης αυτου και επαταξεν αυτον εν σαμαρεια εναντιον οικου του βασιλεως μετα του αργοβ και μετα του αρια και μετ' αυτου πεντηχοντα ανδρες απο των τετρακοσιων και εθανατωσεν αυτον και εβασιλευσεν αντ' αυτου 26 και τα λοιπα των λογων φακει+ου και παντα οσα εποιησεν ιδου εισιν γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ισραηλ 27 εν ετει πεντηχοστῳ και δευτερω του αζαριου βασιλεως ιουδα εβασιλευσεν φακει υιος ρομελιου επι ισραηλ εν σαμαρεια εικοσι ετη 28 και εποιησεν το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου ουκ απεστη απο πασων αμαρτιων ιεροβοαμ υιου ναβατ ος εξημαρτεν τον ισραηλ 29 εν ταις ημεραις φακει βασιλεως ισραηλ ηλθεν θαγλαδφελλαसार βασιλευς ασσυριων και ελαβεν την αιν και την αβελβαιδαμααχα και την ιανωχ και την κενεζ και την ασωρ και την γαλααδ και την γαλιλαιαν πασαν γην νεφθαλι και απωκισεν αυτους εις ασσυριους 30 και συνεστρεψεν συστρεμμα ωσηε υιος ηλα επι φακει υιον ρομελιου και επαταξεν αυτον και εθανατωσεν αυτον και εβασιλευσεν αντ' αυτου εν ετει εικοστῳ ιωαθαμ υιου αζαριου 31 και τα λοιπα των λογων φακει και παντα οσα εποιησεν ιδου εστιν γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ισραηλ 32 εν ετει δευτερω φακει υιου ρομελιου βασιλεως ισραηλ εβασιλευσεν ιωαθαμ υιος αζαριου βασιλεως ιουδα 33 υιος εικοσι και πεντε ετων ην εν τῳ βασιλευειν αυτον και εκκαιδεκα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα της μητρος αυτου ιερουσα θυγατηρ σαδωκ 34 και εποιησεν το ευδες εν οφθαλμοις κυριου κατα παντα οσα εποιησεν οζιας ο πατηρ αυτου 35 πλην τα υψηλα ουκ εξηρεν επι ο λαος εδυσιαζεν και εδυμια εν τοις υψηλοις αυτος ωκοδομησεν την πυλην οικου κυριου την επανω 36 και τα λοιπα των λογων ιωαθαμ και παντα οσα εποιησεν ουχι ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα 37 εν ταις ημεραις εκειναις ηρξατο κυριος εξαποστελλειν εν ιουδα τον ραασων βασιλεα συριας και τον φακει υιον ρομελιου 38 και εκοιμηθη ιωαθαμ μετα των πατερων αυτου και εταφη μετα των πατερων αυτου εν πολει δαυιδ του πατρος αυτου και εβασιλευσεν αχαζ υιος αυτου αντ' αυτου

Chapter 16

1 εν ετει επτακαιδεκατῳ φακει υιου ρομελιου εβασιλευσεν αχαζ υιος ιωαθαμ βασιλεως ιουδα 2 υιος εικοσι ετων ην αχαζ εν τῳ βασιλευειν αυτον και εκκαιδεκα

ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ουκ εποιησεν το ευδες εν οφθαλμοις κυριου θεου αυτου πιστως ως δαυιδ ο πατηρ αυτου 3 και επορευθη εν οδω ιεροβοαμ υιου ναβατ βασιλεως ισραηλ και γε τον υιον αυτου διηγεν εν πυρι κατα τα βδελυγματα των εθνων ων εξηρεν κυριος απο προσωπου των υιων ισραηλ 4 και εδυσιαζεν και εδυμια εν τοις υψηλοις και επι των βουνων και υποκατω παντος ξυλου αλσωδους 5 τοτε ανεβη ραασων βασιλευς συριας και φακεε υιος ρομελιου βασιλευς ισραηλ εις ιερουσαλημ εις πολεμον και επολιορχουν επι αχαζ και ουκ εδυναντο πολεμειν 6 εν τω καιρω εκεινω επεστρεψεν ραασων βασιλευς συριας την αιλαθ τη συρια και εξεβαλεν τους ιουδαιους εξ αιλαθ και ιδουμαιοι ηλθον εις αιλαθ και κατωκησαν εκει εως της ημερας ταυτης 7 και απεστειλεν αχαζ αγγελους προς θαγλαδφελλασαρ βασιλεα ασσυριων λεγων δουλος σου και υιος σου εγω αναβηθι και σωσον με εκ χειρος βασιλεως συριας και εκ χειρος βασιλεως ισραηλ των επανισταμενων επ' εμε 8 και ελαβεν αχαζ το αργυριον και το χρυσιον το ευρεθεν εν θησαυροις οικου κυριου και οικου του βασιλεως και απεστειλεν τω βασιλει δωρα 9 και ηκουσεν αυτου βασιλευς ασσυριων και ανεβη βασιλευς ασσυριων εις δαμασκον και συνελαβεν αυτην και απωκισεν αυτην και τον ραασων εθανατωσεν 10 και επορευθη βασιλευς αχαζ εις απαντην τω θαγλαδφελλασαρ βασιλει ασσυριων εις δαμασκον και ειδεν το θυσιαστηριον εν δαμασκω και απεστειλεν ο βασιλευς αχαζ προς ουριαν τον ιερεα το ομοιωμα του θυσιαστηριου και τον ρυθμον αυτου εις πασαν ποιησιν αυτου 11 και ωκοδομησεν ουριας ο ιερευς το θυσιαστηριον κατα παντα οσα απεστειλεν ο βασιλευς αχαζ εκ δαμασκου 12 και ειδεν ο βασιλευς το θυσιαστηριον και ανεβη επ' αυτο 13 και εδυμιασεν την ολοκαυτωσιν αυτου και την θυσιαν αυτου και την σπονδην αυτου και προσεχεεν το αιμα των ειρηνικων των αυτου επι το θυσιαστηριον 14 και το θυσιαστηριον το χαλκουν το απεναντι κυριου και προσηγαγεν απο προσωπου του οικου κυριου απο του ανα μεσον του θυσιαστηριου και απο του ανα μεσον του οικου κυριου και εδωκεν αυτο επι μηρον του θυσιαστηριου κατα βορραν 15 και ενετειλατο ο βασιλευς αχαζ τω ουρια τω ιερει λεγων επι το θυσιαστηριον το μεγα προσφερε την ολοκαυτωσιν την πρωινην και την θυσιαν την εσπερινην και την ολοκαυτωσιν του βασιλεως και την θυσιαν αυτου και την ολοκαυτωσιν παντος του λαου και την θυσιαν αυτων και την σπονδην αυτων και παν αιμα ολοκαυτωσεως και παν αιμα θυσιας επ' αυτο προσχεεις και το θυσιαστηριον το χαλκουν εσται μοι εις το πρωι 16 και εποιησεν ουριας ο ιερευς κατα παντα οσα ενετειλατο αυτω ο βασιλευς αχαζ 17 και συνεκοψεν ο βασιλευς αχαζ τα συγκλεισματα των μεχωνωθ και μετηρεν απ' αυτων τον λουτηρα και την θαλασσαν καθειλεν απο των βοων των χαλκων των υποκατω αυτης και εδωκεν αυτην επι βασιν λιθινην 18 και τον θεμελιον της καθεδρας ωκοδομησεν εν οικω κυριου και την εισοδον του βασιλεως την εξω επεστρεψεν εν οικω κυριου απο προσωπου βασιλεως ασσυριων 19 και τα λοιπα

των λογων αχαζ οσα εποιησεν ουχι ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα 20 και εκοιμηθη αχαζ μετα των πατερων αυτου και εταφη εν πολει δαυιδ και εβασιλευσεν εξεκιας υιος αυτου αντ' αυτου

Chapter 17

1 εν ετει δωδεκατω τω αχαζ βασιλει ιουδα εβασιλευσεν ωσηε υιος ηλα εν σαμαρεια επι ισραηλ εννεα ετη 2 και εποιησεν το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου πλην ουχ ως οι βασιλεις ισραηλ οι ησαν εμπροσθεν αυτου 3 επ' αυτον ανεβη σαλαμανασαρ βασιλευς ασσυριων και εγενηθη αυτω ωσηε δουλος και επεστρεψεν αυτω μανασα 4 και ευρεν βασιλευς ασσυριων εν τω ωσηε αδικιαν οτι απεστειλεν αγγελους προς σηγωρ βασιλεα αιγυπτου και ουκ ηνεγκεν μανασα τω βασιλει ασσυριων εν τω ενιαυτω εκεινω και επολιορκησεν αυτον ο βασιλευς ασσυριων και εδησεν αυτον εν οικω φυλακης 5 και ανεβη ο βασιλευς ασσυριων εν παση τη γη και ανεβη εις σαμαρειαν και επολιορκησεν επ' αυτην τρια ετη 6 εν ετει ενατω ωσηε συνελαβεν βασιλευς ασσυριων την σαμαρειαν και απωκισεν τον ισραηλ εις ασσυριους και κατωκισεν αυτους εν αλαε και εν αβωρ ποταμοις γωζαν και ορη μηδων 7 και εγενετο οτι ημαρτον οι υιοι ισραηλ τω κυριω θεω αυτων τω αναγαγοντι αυτους εκ γης αιγυπτου υποκατωθεν χειρος φαραω βασιλεως αιγυπτου και εφοβηθησαν θεους ετερους 8 και επορευθησαν τοις δικαιωμασιν των εθνων ων εξηρεν κυριος απο προσωπου υιων ισραηλ και οι βασιλεις ισραηλ οσοι εποιησαν 9 και οσοι ημφιεσαντο οι υιοι ισραηλ λογους ουχ ουτως κατα κυριου θεου αυτων και ωκοδομησαν εαυτοις υψηλα εν πασαις ταις πολεσιν αυτων απο πυργου φυλασσοντων εως πολεως οχυρας 10 και εστηλωσαν εαυτοις στηλας και αλση επι παντι βουνω υψηλω και υποκατω παντος ξυλου αλσωδους 11 και εδυμιασαν εκει εν πασιν υψηλοις καθως τα εθνη α απωκισεν κυριος εκ προσωπου αυτων και εποιησαν κοινωνους και εχαραξαν του παροργισαι τον κυριον 12 και ελατρευσαν τοις ειδωλοις οις ειπεν κυριος αυτοις ου ποιησετε το ρημα τουτο κυριω 13 και διεμαρτυρατο κυριος εν τω ισραηλ και εν τω ιουδα εν χειρι παντων των προφητων αυτου παντος ορωντος λεγων αποστραφητε απο των οδων υμων των πονηρων και φυλαξατε τας εντολας μου και τα δικαιωματα μου και παντα τον νομον ον ενετειλαμην τοις πατρασιν υμων οσα απεστειλα αυτοις εν χειρι των δουλων μου των προφητων 14 και ουκ ηκουσαν και εσκληρυναν τον νωτον αυτων υπερ τον νωτον των πατερων αυτων 15 και τα μαρτυρια αυτου οσα διεμαρτυρατο αυτοις ουκ εφυλαξαν και επορευθησαν οπισω των ματαιων και εματαιωθησαν και οπισω των εθνων των περικυκλω αυτων ων ενετειλατο αυτοις του μη ποιησαι κατα ταυτα 16 εγκατελιπον τας εντολας κυριου θεου αυτων και εποιησαν εαυτοις χωνευμα δυο δαμαλεις και εποιησαν αλση και προσεκυνησαν παση τη δυναμει

του ουρανου και ελατρευσαν τω βααλ 17 και διηγον τους υιους αυτων και τας θυγατερας αυτων εν πυρι και εμαντευοντο μαντειας και οιωνιζοντο και επρα-
δηςαν του ποιησαι το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου παροργισαι αυτον 18 και
εθυμωθη κυριος σφοδρα εν τω ισραηλ και απεστησεν αυτους απο του προσωπου
αυτου και ουχ υπελειφθη πλην φυλη ιουδα μονωτατη 19 και γε ιουδας ουκ εφυ-
λαξεν τας εντολας κυριου του θεου αυτων και επορευθησαν εν τοις δικαιωμασιν
ισραηλ οις εποιησαν 20 και απεωσαντο τον κυριον εν παντι σπερματι ισραηλ και
εσαλευσεν αυτους και εδωκεν αυτους εν χειρι διαρπαζοντων αυτους εως ου απερ-
ριψεν αυτους απο προσωπου αυτου 21 οτι πλην ισραηλ επανωθεν οικου δαυιδ
και εβασιλευσαν τον ιεροβοαμ υιον ναβατ και εξεωσεν ιεροβοαμ τον ισραηλ εξ-
οπισθεν κυριου και εξημαρτεν αυτους αμαρτιαν μεγαλην 22 και επορευθησαν
οι υιοι ισραηλ εν παση αμαρτια ιεροβοαμ η εποιησεν ουκ απεστησαν απ' αυτης
23 εως ου μετεστησεν κυριος τον ισραηλ απο προσωπου αυτου καθως ελαλησεν
κυριος εν χειρι παντων των δουλων αυτου των προφητων και απωκισθη ισραηλ
επανωθεν της γης αυτου εις ασσυριους εως της ημερας ταυτης 24 και ηγαγεν
βασιλευς ασσυριων εκ βαβυλωνος τον εκ χουνθα και απο αια και απο αιμαθ και
σεπφαρουαιν και κατωκισθησαν εν πολεσιν σαμαρειας αντι των υιων ισραηλ και
εκληρονομησαν την σαμαρειαν και κατωκησαν εν ταις πολεσιν αυτης 25 και ε-
γενετο εν αρχη της καθεδρας αυτων ουκ εφοβηθησαν τον κυριον και απεστείλεν
κυριος εν αυτοις τους λεοντας και ησαν αποκτενοντες εν αυτοις 26 και ειπον
τω βασιλει ασσυριων λεγοντες τα εθνη α απωκισας και αντεκαδισας εν πολεσιν
σαμαρειας ουκ εγνωσαν το κριμα του θεου της γης και απεστείλεν εις αυτους
τους λεοντας και ιδου εισιν θανατουντες αυτους καθοτι ουκ οιδασιν το κριμα
του θεου της γης 27 και ενετειλατο ο βασιλευς ασσυριων λεγων απαγετε εκειθεν
και πορευεσθωσαν και κατοικειτωσαν εκει και φωτιουσιν αυτους το κριμα του
θεου της γης 28 και ηγαγον ενα των ιερεων ων απωκισαν απο σαμαρειας και εκα-
δισεν εν βαιθηλ και ην φωτιζων αυτους πως φοβηθωσιν τον κυριον 29 και ησαν
ποιουντες εθνη εθνη θεους αυτων και εδηκαν εν οικω των υψηλων ων εποιησαν
οι σαμαριται εθνη εν ταις πολεσιν αυτων εν αις κατωκουν εν αυταις 30 και οι
ανδρες βαβυλωνος εποιησαν την σοκχωδβαινιθ και οι ανδρες χουθ εποιησαν την
νηριγελ και οι ανδρες αιμαθ εποιησαν την ασιμαθ 31 και οι ευαιοι εποιησαν την
εβλαζερ και την θαρδακ και οι σεπφαρουαιν κατεκαιον τους υιους αυτων εν πυρι
τω αδραμελεχ και ανημελεχ θεοις σεπφαρουαιν 32 και ησαν φοβουμενοι τον κυ-
ριον και κατωκισαν τα βδελυγματα αυτων εν τοις οικοις των υψηλων α εποιησαν
εν σαμαρεια εθνος εθνος εν πολει εν η κατωκουν εν αυτη και ησαν φοβουμενοι
τον κυριον και εποιησαν εαυτοις ιερεις των υψηλων και εποιησαν εαυτοις εν οικ-
ω των υψηλων 33 τον κυριον εφοβουντο και τοις θεοις αυτων ελατρενον κατα
το κριμα των εθνων οθεν απωκισεν αυτους εκειθεν 34 εως της ημερας ταυτης

αυτοι εποιουν κατα το κριμα αυτων αυτοι φοβουνται και αυτοι ποιουσιν κατα τα δικαιωματα αυτων και κατα την κρισιν αυτων και κατα τον νομον και κατα την εντολην ην ενετειλατο κυριος τοις υιοις ιακωβ ου εδηκεν το ονομα αυτου ισραηλ 35 και διεθετο κυριος μετ' αυτων διαθηκην και ενετειλατο αυτοις λεγων ου φοβηθησεσθε θεους ετερους και ου προσκυνησετε αυτοις και ου λατρευσετε αυτοις και ου θυσιασετε αυτοις 36 οτι αλλ' η τω κυριω ος ανηγαγεν υμας εκ γης αιγυπτου εν ισχυι μεγαλη και εν βραχιονι υψηλω αυτον φοβηθησεσθε και αυτω προσκυνησετε και αυτω θυσετε 37 και τα δικαιωματα και τα κριματα και τον νομον και τας εντολας ας εγραψεν υμιν φυλασσεσθε ποιειν πασας τας ημερας και ου φοβηθησεσθε θεους ετερους 38 και την διαθηκην ην διεθετο μεθ' υμων ουκ επιλησεσθε και ου φοβηθησεσθε θεους ετερους 39 οτι αλλ' η τον κυριον θεον υμων φοβηθησεσθε και αυτος εξελειται υμας εκ παντων των εχθρων υμων 40 και ουκ ακουσεσθε επι τω κριματι αυτων ο αυτοι ποιουσιν 41 και ησαν τα εθνη ταυτα φοβουμενοι τον κυριον και τοις γλυπτοις αυτων ησαν δουλευοντες και γε οι υιοι και οι υιοι των υιων αυτων καδα εποιησαν οι πατερες αυτων ποιουσιν εως της ημερας ταυτης

Chapter 18

1 και εγενετο εν ετει τριτω τω ωσηε υιω ηλα βασιλει ισραηλ εβασιλευσεν εξεκιας υιος αχαζ βασιλεως ιουδα 2 υιος εικοσι και πεντε ετων ην εν τω βασιλευειν αυτον και εικοσι και εννεα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου αβου θυγατηρ ζαχαριου 3 και εποιησεν το ευδες εν οφθαλμοις κυριου κατα παντα οσα εποιησεν δαυιδ ο πατηρ αυτου 4 αυτος εξηρεν τα υψηλα και συνετριψεν πασας τας στηλας και εξωλεδρευσεν τα αλση και τον οφιν τον χαλκουν ον εποιησεν μωυσης οτι εως των ημερων εκεινων ησαν οι υιοι ισραηλ θυμιωντες αυτω και εκαλεσεν αυτον νεεσθαν 5 εν κυριω θεω ισραηλ ηλπισεν και μετ' αυτον ουκ εγεννηθη ομοιος αυτω εν βασιλευσιν ιουδα και εν τοις γενομενοις εμπροσθεν αυτου 6 και εκολληθη τω κυριω ουκ απεστη οπισθεν αυτου και εφυλαξεν τας εντολας αυτου οσας ενετειλατο μωυση 7 και ην κυριος μετ' αυτου εν πασιν οις εποιει συνηκεν και ηθετησεν εν τω βασιλει ασσυριων και ουκ εδουλευσεν αυτω 8 αυτος επαταξεν τους αλλοφυλους εως γαζης και εως οριου αυτης απο πυργου φυλασσοντων και εως πολεως οχυρας 9 και εγενετο εν τω ετει τω τεταρτω βασιλει εξεκια αυτος ενιαυτος ο εβδομος τω ωσηε υιω ηλα βασιλει ισραηλ ανεβη σαλαμανασσαρ βασιλευς ασσυριων επι σαμαρειαν και επολιορκει επ' αυτην 10 και κατελαβετο αυτην απο τελους τριων ετων εν ετει εκτω τω εξεκια αυτος ενιαυτος ενατος τω ωσηε βασιλει ισραηλ και συνελημφθη σαμαρεια 11 και απωκισεν βασιλευς ασσυριων την σαμαρειαν εις ασσυριους και εδηκεν αυτους εν αλαε και εν αβωρ ποταμω

γώζαν και ορη μηδων 12 ανθ' ων οτι ουκ ηκουσαν της φωνης κυριου θεου αυτων
 και παρεβησαν την διαδηκην αυτου παντα οσα ενετειλατο μωυσης ο δουλος κυρι-
 ου και ουκ ηκουσαν και ουκ εποιησαν 13 και τω τεσσαρεσκαιδεκατω ετει βασιλει
 εξεκίου ανεβη σενναχηριμ βασιλευς ασσυριων επι τας πολεις ιουδα τας οχυρας και
 συνελαβεν αυτας 14 και απεστειλεν εξεκίας βασιλευς ιουδα αγγελους προς βασιλεα
 ασσυριων εις λαχis λεγων ημαρτηκα αποστραφητι απ' εμου ο εαν επιθης επ' εμε
 βαστασω και επεδηκεν ο βασιλευς ασσυριων επι εξεκίαν βασιλεα ιουδα τριακοσια
 ταλαντα αργυριου και τριακοντα ταλαντα χρυσιου 15 και εδωκεν εξεκίας παν το
 αργυριον το ευρεθεν εν οικω κυριου και εν θησαυροις οικου του βασιλεως 16 εν
 τω καιρω εκεινω συνεκοψεν εξεκίας τας θυρας ναου κυριου και τα εστηριγμενα
 α εχρυσωσεν εξεκίας βασιλευς ιουδα και εδωκεν αυτα βασιλει ασσυριων 17 και
 απεστειλεν βασιλευς ασσυριων τον θαρδαν και τον ραφis και τον ραψακην εκ
 λαχis προς τον βασιλεα εξεκίαν εν δυναμει βαρεια επι ιερουσαλημ και ανεβησαν
 και ηλθον εις ιερουσαλημ και εστησαν εν τω υδραγωγω της κολυμβηθρας της
 ανω η εστιν εν τη οδω του αγρου του γναφews 18 και εβοησαν προς εξεκίαν και
 εξηλθον προς αυτον ελιακιμ υιος χελκιου ο οικονομος και σομνας ο γραμματευς
 και ιωας υιος ασαφ ο αναμιμνησκων 19 και ειπεν προς αυτους ραψακης ειπατε δη
 προς εξεκίαν ταδε λεγει ο βασιλευς ο μεγας βασιλευς ασσυριων τις η πεποιθησις
 αυτη ην πεποιθας 20 ειπας πλην λογοι χειλεων βουλη και δυναμεις εις πολεμον
 νυν ουν τινι πεποιθως ηδετησας εν εμοι 21 νυν ιδου πεποιθας σαυτω επι την
 ραβδον την καλαμινην την τεθλασμενην ταυτην επ' αιγυπτον ος αν στηριχθη
 ανηρ επ' αυτην και εισελευσεται εις την χειρα αυτου και τρησει αυτην ουτως
 φαραω βασιλευς αιγυπτου πασιν τοις πεποιθοσιν επ' αυτον 22 και οτι ειπας προς
 με επι κυριον θεον πεποιθαμεν ουχι αυτος ουτος ου απεστησεν εξεκίας τα υψηλα
 αυτου και τα θυσιαστηρια αυτου και ειπεν τω ιουδα και τη ιερουσαλημ ενωπιον
 του θυσιαστηριου τουτου προσκυνησετε εν ιερουσαλημ 23 και νυν μιχθητε δη τω
 κυριω μου βασιλει ασσυριων και δωσω σοι διςχιλιους ιππους ει δυνηση δουναι
 σεαυτω επιβατας επ' αυτους 24 και πως αποστρεψεις το προσωπον τοπαρχου ενος
 των δουλων του κυριου μου των ελαχιστων και ηλπισας σαυτω επ' αιγυπτον εις
 αρματα και ιππεις 25 και νυν μη ανευ κυριου ανεβημεν επι τον τοπον τουτον του
 διαφθειραι αυτον κυριος ειπεν προς με αναβηθι επι την γην ταυτην και διαφθε-
 ιρον αυτην 26 και ειπεν ελιακιμ υιος χελκιου και σομνας και ιωας προς ραψακην
 λαλησον δη προς τους παιδας σου συριστι οτι ακουομεν ημεις και ου λαλησεις
 μεθ' ημων ιουδαι+στι και ινα τι λαλεις εν τοις ωσιν του λαου του επι του τειχους
 27 και ειπεν προς αυτους ραψακης μη επι τον κυριον σου και προς σε απεστειλεν
 με ο κυριος μου λαλησαι τους λογους τουτους ουχι επι τους ανδρας τους καθη-
 μενους επι του τειχους του φαγειν την κοπρον αυτων και πειν το ουρον αυτων
 μεθ' υμων αμα 28 και εστη ραψακης και εβοησεν φωνη μεγαλη ιουδαι+στι και

ελάλησεν και ειπεν ακουσατε τους λογους του μεγαλου βασιλεως ασσυριων 29 ταδε λεγει ο βασιλευς μη επαιρετω υμας εξεκιας λογοις οτι ου μη δυνηται υμας εξελεσθαι εκ χειρος μου 30 και μη επελπιζετω υμας εξεκιας προς κυριον λεγων εξαιρουμενος εξελειται ημας κυριος ου μη παραδοθη η πολις αυτη εν χειρι βασιλεως ασσυριων 31 μη ακουετε εξεκιου οτι ταδε λεγει ο βασιλευς ασσυριων ποιησατε μετ' εμου ευλογιαν και εξελθατε προς με και πιεται ανηρ την αμπελον αυτου και ανηρ την συκην αυτου φαγεται και πιεται υδωρ του λακκου αυτου 32 εως ελθω και λαβω υμας εις γην ως γη υμων γη σιτου και οινου και αρτου και αμπελωνων γη ελαιας ελαιου και μελιτος και ζησετε και ου μη αποθανητε και μη ακουετε εξεκιου οτι απατα υμας λεγων κυριος ρυσεται ημας 33 μη ρυομενοι ερρυσαντο οι θεοι των εθνων εκαστος την εαυτου χωραν εκ χειρος βασιλεως ασσυριων 34 που εστιν ο θεος αιμαθ και αρφαδ που εστιν ο θεος σεπφαρουαιν και οτι εξειλαντο σαμαρειαν εκ χειρος μου 35 τις εν πασιν τοις θεοις των γαιων οι εξειλαντο τας γας αυτων εκ χειρος μου οτι εξελειται κυριος την ιερουσαλημ εκ χειρος μου 36 και εκωφευσαν και ουκ απεκριθησαν αυτω λογον οτι εντολη του βασιλεως λεγων ουκ αποκριθησεσθε αυτω 37 και εισηλθεν ελιακιμ υιος χελκιου ο οικονομος και σομνας ο γραμματευσ και ιωας υιος ασαφ ο αναμιμνησκων προς εξεκιαν διερρηχότες τα ιματια και ανηγγειλαν αυτω τους λογους ραψακου

Chapter 19

1 και εγενετο ως ηκουσεν ο βασιλευς εξεκιας και διερρηξεν τα ιματια εαυτου και περιεβαλετο σακκον και εισηλθεν εις οικον κυριου 2 και απεστειλεν ελιακιμ τον οικονομον και σομναν τον γραμματεα και τους πρεσβυτερους των ιερεων περιβεβλημενους σακκους προς ησαιαν τον προφητην υιον αμως 3 και ειπον προς αυτον ταδε λεγει εξεκιας ημερα θλιψεως και ελεγμου και παροργισμου η ημερα αυτη οτι ηλθον υιοι εως ωδινων και ισχυς ουκ εστιν τη τικτουση 4 ει πως εισακουσεται κυριος ο θεος σου παντας τους λογους ραψακου ον απεστειλεν αυτον βασιλευς ασσυριων ο κυριος αυτου ονειδιζειν θεον ζωντα και βλασφημειν εν λογοις οις ηκουσεν κυριος ο θεος σου και λημψη προσευχην περι του λειμματος του ευρισκομενου 5 και ηλθον οι παιδες του βασιλεως εξεκιου προς ησαιαν 6 και ειπεν αυτοις ησαιας ταδε ερειτε προς τον κυριον υμων ταδε λεγει κυριος μη φοβηθης απο των λογων ων ηκουσας ων εβλασφημησαν τα παιδαρια βασιλεως ασσυριων 7 ιδου εγω διδωμι εν αυτω πνευμα και ακουσεται αγγελιαν και αποστραφησεται εις την γην αυτου και καταβαλω αυτον εν ρομφαια εν τη γη αυτου 8 και επεστρεψεν ραψακης και ευρεν τον βασιλεα ασσυριων πολεμουντα επι λομνα οτι ηκουσεν οτι απηρεν απο λαχis 9 και ηκουσεν περι θαρακα βασιλεως αιθιοπων λεγων ιδου εξηλθεν πολεμειν μετα σου και επεστρεψεν και απεστειλεν αγγελους

προς εξεκίαν λεγών 10 μη επαιρετω σε ο θεος σου εφ' ω συ πεποιθας επ' αυτω λεγ-
 ων ου μη παραδοθη ιερουσαλημ εις χειρας βασιλεως ασσυριων 11 ιδου συ ηκουσας
 παντα οσα εποιησαν βασιλεις ασσυριων πασαις ταις γαις του αναθεματισαι αυτας
 και συ ρυσθηση 12 μη εξειλαντο αυτους οι θεοι των εθνων ους διεφθειραν οι πα-
 τερες μου την τε γωζαν και την χαρραν και ραφες και υιους εδεμ τους εν θαεσθεν
 13 που εστιν ο βασιλευς αιμαδ και ο βασιλευς αρφαδ και που εστιν σεπφαρουαين
 ανα και αυα 14 και ελαβεν εξεκιας τα βιβλια εκ χειρος των αγγελων και ανεγνω
 αυτα και ανεβη εις οικον κυριου και ανεπτυξεν αυτα εξεκιας εναντιον κυριου
 15 και ειπεν κυριε ο θεος ισραηλ ο καθημενος επι των χειρουβιν συ ει ο θεος
 μονος εν πασαις ταις βασιλειαίς της γης συ εποιησας τον ουρανον και την γην
 16 κλινον κυριε το ους σου και ακουσον ανοιξον κυριε τους οφθαλμους σου και
 ιδε και ακουσον τους λογους σενναχηριμ ους απεστειλεν ονειδιζειν θεον ζωντα
 17 οτι αληθεια κυριε ηρημωσαν βασιλεις ασσυριων τα εθνη 18 και εδωκαν τους
 θεους αυτων εις το πυρ οτι ου θεοι εισιν αλλ' η εργα χειρων ανθρωπων ξυλα και
 λιθοι και απωλεσαν αυτους 19 και νυν κυριε ο θεος ημων σωσον ημας εκ χειρος
 αυτου και γνωσονται πασαι αι βασιλειαί της γης οτι συ κυριος ο θεος μονος 20
 και απεστειλεν ησαιας υιος αμως προς εξεκίαν λεγών ταδε λεγει κυριος ο θεος των
 δυναμεων ο θεος ισραηλ α προσηυξω προς με περι σενναχηριμ βασιλεως ασσυρι-
 ων ηκουσα 21 ουτος ο λογος ον ελαλησεν κυριος επ' αυτον εξουδενησεν σε και
 εμυκτηρισεν σε παρθενος θυγατηρ σιων επι σοι κεφαλην αυτης εκινησεν θυγατηρ
 ιερουσαλημ 22 τινα ωνειδισας και εβλασφημησας και επι τινα υψωσας φωνην και
 ηρας εις υψος τους οφθαλμους σου εις τον αγιον του ισραηλ 23 εν χειρι αγγελων
 σου ωνειδισας κυριον και ειπας εν τω πληθει των αρματων μου εγω αναβησομαι
 εις υψος ορεων μηρους του λιθανου και εκοψα το μεγαθος της κεδρου αυτου τα
 εκλεκτα κυπαρισσων αυτου και ηλθον εις μελον τελους αυτου δρυμου καρμηλου
 αυτου 24 εγω εψυξα και επιον υδατα αλλοτρια και εξηρημωσα τω ιχνει του ποδος
 μου παντας ποταμους περιοχης 25 επλασα αυτην νυν ηγαγον αυτην και εγενηθη
 εις επαρσεις αποικεσιων μαχιμων πολεις οχυρας 26 και οι ενοικουντες εν αυταις
 ησθενησαν τη χειρι επτηξαν και κατησχυνθησαν εγενοντο χορτος αγρου η χλωρα
 βοτανη χλοη δωματων και πατημα απεναντι εστηκοτος 27 και την καθεδραν σου
 και την εξοδον σου και την εισοδον σου εγνων και τον θυμον σου επ' εμε 28 δια
 το οργισθηναι σε επ' εμε και το στρηνος σου ανεβη εν τοις ωσιν μου και θησω τα
 αγκιστρα μου εν τοις μυκτηρσιν σου και χαλινον εν τοις χειλεσιν σου και αποσ-
 τρεψω σε εν τη οδω η ηλθες εν αυτη 29 και τουτο σοι το σημειον φαγη τουτον
 τον ενιαυτον αυτοματα και τω ετει τω δευτερω τα ανατελλοντα και ετι τριτω
 σπορα και αμητος και φυτεια αμπελωνων και φαγεσθε τον καρπον αυτων 30 και
 προσθησει το διασεσωσμενον οικου ιουδα το υπολειφθεν ριζαν κατω και ποιησει
 καρπον ανω 31 οτι εξ ιερουσαλημ εξελευσεται καταλειμμα και ανασωζομενος εξ

ορους σιών ο ζήλος κυρίου των δυναμεων ποιησει τουτο 32 ουχ ουτως ταδε λεγει κυριος προς βασιλεα ασσυριων ουκ εισελευσεται εις την πολιν ταυτην και ου τοξευσει εκει βελος και ου προφθασει αυτην θυρεος και ου μη εκχη προς αυτην προσχωμα 33 τη οδω η ηλθεν εν αυτη αποστραφησεται και εις την πολιν ταυτην ουκ εισελευσεται λεγει κυριος 34 και υπερασπιω υπερ της πολεως ταυτης δι' εμε και δια δαυιδ τον δουλον μου 35 και εγενετο εως νυκτος και εξηλθεν αγγελος κυριου και επαταξεν εν τη παρεμβολη των ασσυριων εκατον ογδοηκοντα πεντε χιλιαδας και ωρθρισαν το πρωι και ιδου παντες σωματα νεκρα 36 και απηρεν και επορευθη και απεστρεψεν σενναχηριμ βασιλευς ασσυριων και ωκησεν εν νινευη 37 και εγενετο αυτου προσκυνουντος εν οικω νεσεραχ θεου αυτου και αδραμελεχ και σαρασαρ οι υιοι αυτου επαταξαν αυτον εν μαχαιρα και αυτοι εσωθησαν εις γην αραρατ και εβασιλευσεν ασορδαν ο υιος αυτου αντ' αυτου

Chapter 20

1 εν ταις ημεραις εκειναις ηρρωστησεν εξεκιας εις θανατον και εισηλθεν προς αυτον ησαιας υιος αμως ο προφητης και ειπεν προς αυτον ταδε λεγει κυριος εντειλαι τω οικω σου οτι αποθνησκεις συ και ου ζηση 2 και απεστρεψεν εξεκιας το προσωπον αυτου προς τον τοιχον και ηυξατο προς κυριον λεγων 3 ω δη κυριε μνησθητι δη οσα περιεπατησα ενωπιον σου εν αληθεια και εν καρδια πληρει και το αγαθον εν οφθαλμοις σου εποιησα και εκλαυσεν εξεκιας κλαυθμω μεγαλω 4 και την ησαιας εν τη αυλη τη μεση και ρημα κυριου εγενετο προς αυτον λεγων 5 επιστρεψον και ερεις προς εξεκιαν τον ηγουμενον του λαου μου ταδε λεγει κυριος ο θεος δαυιδ του πατρος σου ηκουσα της προσευχης σου ειδον τα δακρυα σου ιδου εγω ιασομαι σε τη ημερα τη τριτη αναβηση εις οικον κυριου 6 και προσθησω επι τας ημερας σου πεντε και δεκα ετη και εκ χειρος βασιλεως ασσυριων σωσω σε και την πολιν ταυτην και υπερασπιω υπερ της πολεως ταυτης δι' εμε και δια δαυιδ τον δουλον μου 7 και ειπεν λαβετωσαν παλαθην συκων και επιθετωσαν επι το ελκος και υγιασει 8 και ειπεν εξεκιας προς ησαιαν τι το σημειον οτι ιασεται με κυριος και αναβησομαι εις οικον κυριου τη ημερα τη τριτη 9 και ειπεν ησαιας τουτο το σημειον παρα κυριου οτι ποιησει κυριος τον λογον ον ελαλησεν πορευσεται η σκια δεκα βαθμους εαν επιστρεφη δεκα βαθμους 10 και ειπεν εξεκιας κουφον την σκιαν κλιναι δεκα βαθμους ουχι αλλ' επιστραφητω η σκια δεκα βαθμους εις τα οπισω 11 και εβοησεν ησαιας ο προφητης προς κυριον και επεστρεψεν η σκια εν τοις αναβαθμοις εις τα οπισω δεκα βαθμους 12 εν τω καιρω εκεινω απεστειλεν μαρωδαχβαλαδαν υιος βαλαδαν βασιλευς βαβυλωνος βιβλια και μανασα προς εξεκιαν οτι ηκουσεν οτι ηρρωστησεν εξεκιας 13 και εχαρη επ' αυτοις εξεκιας και εδειξεν αυτοις ολον τον οικον του νεχωδα το αργυριον και το χρυσιον τα αρωματα και

το ελαιον το αγαθον και τον οικον των σκευων και οσα ηυρεθη εν τοις θησαυροις αυτου ουκ ην λογος ον ουκ εδειξεν αυτοις εξεκιας εν τω οικω αυτου και εν παση τη εξουσια αυτου 14 και εισηλθεν ησαιας ο προφητης προς τον βασιλεα εξεκιαν και ειπεν προς αυτον τι ελαλησαν οι ανδρες ουτοι και ποθεν ηκασιν προς σε και ειπεν εξεκιας εκ γης πορρωθεν ηκασιν προς με εκ βαβυλωνος 15 και ειπεν τι ειδον εν τω οικω σου και ειπεν παντα οσα εν τω οικω μου ειδον ουκ ην εν τω οικω μου ο ουκ εδειξα αυτοις αλλα και τα εν τοις θησαυροις μου 16 και ειπεν ησαιας προς εξεκιαν ακουσον λογον κυριου 17 ιδου ημεραι ερχονται και λημφθησεται παντα τα εν τω οικω σου και οσα εθησαυρισαν οι πατερες σου εως της ημερας ταυτης εις βαβυλωνα και ουχ υπολειφθησεται ρημα ο ειπεν κυριος 18 και οι υιοι σου οι εξελευσονται εκ σου ους γεννησεις λημψεται και εσονται ευνουχοι εν τω οικω του βασιλεως βαβυλωνος 19 και ειπεν εξεκιας προς ησαιαν αγαθος ο λογος κυριου ον ελαλησεν εστω ειρηνη εν ταις ημεραις μου 20 και τα λοιπα των λογων εξεκιου και πασα η δυναστεια αυτου και οσα εποησεν την κρηνην και τον υδραγωγον και εισηνεγκεν το υδωρ εις την πολιν ουχι ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα 21 και εκοιμηθη εξεκιας μετα των πατερων αυτου και εταφη εν πολει δαυιδ και εβασιλευσεν μανασσης υιος αυτου αντ' αυτου

Chapter 21

1 υιος δωδεκα ετων μανασσης εν τω βασιλευειν αυτον και πεντηκοντα και πεντε ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου οφιβα 2 και εποησεν το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου κατα τα βδελυγματα των εθνων ων εξηρεν κυριος απο προσωπου των υιων ισραηλ 3 και επεστρεψεν και ωκοδομησεν τα υψηλα α κατεσπασεν εξεκιας ο πατηρ αυτου και ανεστησεν θυσιαστηριον τη βααλ και εποησεν αλση καθως εποησεν αχααβ βασιλευς ισραηλ και προσεκυνησεν παση τη δυναμει του ουρανου και εδουλευσεν αυτοις 4 και ωκοδομησεν θυσιαστηριον εν οικω κυριου ως ειπεν εν ιερουσαλημ θησω το ονομα μου 5 και ωκοδομησεν θυσιαστηριον παση τη δυναμει του ουρανου εν ταις δυσιν αυλαις οικου κυριου 6 και διηγεν τους υιους αυτου εν πυρι και εκληδονιζετο και οιωνιζετο και εποησεν θελητην και γνωστας επληθυνεν του ποιειν το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου παροργισαι αυτον 7 και εθηκεν το γλυπτον του αλσους εν τω οικω ω ειπεν κυριος προς δαυιδ και προς σαλωμων τον υιον αυτου εν τω οικω τουτω και εν ιερουσαλημ η εξελεξαμην εκ πασων φυλων ισραηλ και θησω το ονομα μου εκει εις τον αιωνα 8 και ου προσθησω του σαλευσαι τον ποδα ισραηλ απο της γης ης εδωκα τοις πατρασιν αυτων οιτινες φυλαξουσιν παντα οσα ενετειλαμην κατα πασαν την εντολην ην ενετειλατο αυτοις ο δουλος μου μωυσης 9 και ουκ ηκουσαν και επλανησεν αυτους μανασσης του ποιησαι το πονηρον εν

οφθαλμοις κυριου υπερ τα εθνη α ηφανισεν κυριος εκ προσωπου υιων ισραηλ 10 και ελαλησεν κυριος εν χειρι δουλων αυτου των προφητων λεγων 11 ανθ' ων οσα εποιησεν μανασσης ο βασιλευς ιουδα τα βδελυγματα ταυτα τα πονηρα απο παντων ων εποιησεν ο αμορραιος ο εμπροσθεν και εξημαρτεν και γε ιουδα εν τοις ειδωλοις αυτων 12 ουχ ουτως ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ ιδου εγω φερω κακα επι ιερουσαλημ και επι ιουδα ωστε παντος ακουοντος ηχησει αμφοτερα τα ωτα αυτου 13 και εκτενω επι ιερουσαλημ το μετρον σαμαρειας και το σταθμιον οικου αχααβ και απαλειψω την ιερουσαλημ καθως απαλειφεται ο αλαβαστρος απαλειφομενος και καταστρεφεται επι προσωπον αυτου 14 και απωσομαι το υπολειμμα της κληρονομιας μου και παραδωσω αυτους εις χειρας εχθρων αυτων και εσονται εις διαρπαγην και εις προνομην πασιν τοις εχθροις αυτων 15 ανθ' ων οσα εποιησαν το πονηρον εν οφθαλμοις μου και ησαν παροργιζοντες με απο της ημερας ης εξηγαγον τους πατερας αυτων εξ αιγυπτου και εως της ημερας ταυτης 16 και γε αιμα αθων εξεχεεν μανασσης πολυ σφοδρα εως ου επλησεν την ιερουσαλημ στομα εις στομα πλην των αμαρτιων αυτου ων εξημαρτεν τον ιουδαν του ποιησαι το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου 17 και τα λοιπα των λογων μανασση και παντα οσα εποιησεν και η αμαρτια αυτου ην ημαρτεν ουχι ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα 18 και εκοιμηθη μανασσης μετα των πατερων αυτου και εταφη εν τω κηπω του οικου αυτου εν κηπω οζα και εβασιλευσεν αμων υιος αυτου αντ' αυτου 19 υιος εικοσι και δυο ετων αμων εν τω βασιλευειν αυτον και δυο ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου μεσολλαμ θυγατηρ αρους εξ ιετεβα 20 και εποιησεν το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου καθως εποιησεν μανασσης ο πατηρ αυτου 21 και επορευθη εν παση οδω η επορευθη ο πατηρ αυτου και ελατρευσεν τοις ειδωλοις οις ελατρευσεν ο πατηρ αυτου και προσεκυνησεν αυτοις 22 και εγκατελιπεν τον κυριον θεον των πατερων αυτου και ουκ επορευθη εν οδω κυριου 23 και συνεστραφησαν οι παιδες αμων προς αυτον και εθανατωσαν τον βασιλεα εν τω οικω αυτου 24 και επαταξεν πας ο λαος της γης παντας τους συστραφεντας επι τον βασιλεα αμων και εβασιλευσεν ο λαος της γης τον ιωσιαν υιον αυτου αντ' αυτου 25 και τα λοιπα των λογων αμων οσα εποιησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα 26 και εθαψαν αυτον εν τω ταφω αυτου εν τω κηπω οζα και εβασιλευσεν ιωσιας υιος αυτου αντ' αυτου

Chapter 22

1 υιος οκτω ετων ιωσιας εν τω βασιλευειν αυτον και τριακοντα και εν ετος εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου ιεδιδα θυγατηρ εδει+α εκ βασουρωθ 2 και εποιησεν το ευδες εν οφθαλμοις κυριου και επορευθη εν παση

οδω δαυιδ του πατρος αυτου ουκ απεστη δεξια η αριστερα 3 και εγενηθη εν τω οκτωκαιδεκατω ετει τω βασιλει ιωσια εν τω μηνι τω ογδω απεστειλεν ο βασιλευς τον σαφφαν υιον εσελιου υιου μεσολλαμ τον γραμματεα οικου κυριου λεγων 4 αναβηθι προς χελκίαν τον ιερεα τον μεγαν και σφραγισον το αργυριον το εισενεχθεν εν οικω κυριου ο συνηγαγον οι φυλασσοντες τον σταθμον παρα του λαου 5 και δοτωσαν αυτο επι χειρα ποιουντων τα εργα των καθεσταμενων εν οικω κυριου και εδωκεν αυτο τοις ποιουσιν τα εργα τοις εν οικω κυριου του κατισχυσαι το βεδεκ του οικου 6 τοις τεκτοσιν και τοις οικοδομοις και τοις τειχισταις και του κτησασθαι ξυλα και λιθους λατομητους του κραταιωσαι το βεδεκ του οικου 7 πλην ουκ εξελογιζοντο αυτους το αργυριον το διδομενον αυτοις οτι εν πιστει αυτοι ποιουσιν 8 και ειπεν χελκίας ο ιερευς ο μεγας προς σαφφαν τον γραμματεα βιβλιον του νομου ευρον εν οικω κυριου και εδωκεν χελκίας το βιβλιον προς σαφφαν και ανεγνω αυτο 9 και εισηνεγκεν προς τον βασιλεα ιωσιαν και επεστρεψεν τω βασιλει ρημα και ειπεν εχωνευσαν οι δουλοι σου το αργυριον το ευρεθεν εν τω οικω κυριου και εδωκαν αυτο επι χειρα ποιουντων τα εργα των καθεσταμενων εν οικω κυριου 10 και ειπεν σαφφαν ο γραμματευς προς τον βασιλεα λεγων βιβλιον εδωκεν μοι χελκίας ο ιερευς και ανεγνω αυτο σαφφαν ενωπιον του βασιλεως 11 και εγενετο ως ηκουσεν ο βασιλευς τους λογους του βιβλιου του νομου και διερρηξεν τα ιματια εαυτου 12 και ενετειλατο ο βασιλευς τω χελκία τω ιερει και τω αχικαμ υιω σαφφαν και τω αχοβωρ υιω μιχαιου και τω σαφφαν τω γραμματει και τω ασαϊα δουλω του βασιλεως λεγων 13 δευτε εκζητησατε τον κυριον περι εμου και περι παντος του λαου και περι παντος του ιουδα περι των λογων του βιβλιου του ευρεθεντος τουτου οτι μεγαλη η οργη κυριου η εκκεκαυμενη εν ημιν υπερ ου ουκ ηκουσαν οι πατερες ημων των λογων του βιβλιου τουτου του ποιειν κατα παντα τα γεγραμμενα καθ' ημων 14 και επορευθη χελκίας ο ιερευς και αχικαμ και αχοβωρ και σαφφαν και ασαϊας προς ολδαν την προφητιν γυναικα σελλημ υιου δεκουε υιου αραας του ιματιοφυλακος και αυτη κατωκει εν ιερουσαλημ εν τη μασενα και ελαλησαν προς αυτην 15 και ειπεν αυτοις ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ ειπατε τω ανδρι τω αποστειλαντι υμας προς με 16 ταδε λεγει κυριος ιδου εγω επαγω κακα επι τον τοπον τουτον και επι τους ενοικουντας αυτον παντας τους λογους του βιβλιου ους ανεγνω βασιλευς ιουδα 17 ανθ' ων εγκατελιπον με και εδυμειων θεοις ετεροις οπως παροργισωσιν με εν τοις εργοις των χειρων αυτων και εκκαυθησεται ο θυμος μου εν τω τοπω τουτω και ου σβεσθησεται 18 και προς βασιλεα ιουδα τον αποστειλαντα υμας επιζητησαι τον κυριον ταδε ερειτε προς αυτον ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ οι λογοι ους ηκουσας 19 ανθ' ων οτι ηπαλυνθη η καρδια σου και ενετραπης απο προσωπου κυριου ως ηκουσας οσα ελαλησα επι τον τοπον τουτον και επι τους ενοικουντας αυτον του ειναι εις αφανισμον και εις καταραν και διερρηξας τα ιματια σου και εκλαυσας ενωπιον

εμου και γε εγω ηκουσα λεγει κυριος 20 ουχ ουτως ιδου εγω προστιδημι σε προς τους πατερας σου και συναχθησθ εις τον ταφον σου εν ειρηνη και ουκ οφθησεται εν τοις οφθαλμοις σου εν πασιν τοις κακοις οις εγω ειμι επαγω επι τον τοπον τουτον και επεστρεψαν τω βασιλει το ρημα

Chapter 23

1 και απεστειλεν ο βασιλευς και συνηγαγεν προς εαυτον παντας τους πρεσβυτεροους ιουδα και ιερουσαλημ 2 και ανεβη ο βασιλευς εις οικον κυριου και πας ανηρ ιουδα και παντες οι κατοικουντες εν ιερουσαλημ μετ' αυτου και οι ιερεις και οι προφηται και πας ο λαος απο μικρου και εως μεγαλου και ανεγνω εν ωσιν αυτων παντας τους λογους του βιβλιου της διαδηκης του ευρεθεντος εν οικω κυριου 3 και εστη ο βασιλευς προς τον στυλον και διεθετο διαδηκην ενωπιον κυριου του πορευεσθαι οπισω κυριου και του φυλασσειν τας εντολας αυτου και τα μαρτυρια αυτου και τα δικαιωματα αυτου εν παση καρδια και εν παση ψυχη του αναστησαι τους λογους της διαδηκης ταυτης τα γεγραμμενα επι το βιβλιον τουτο και εστη πας ο λαος εν τη διαδηκη 4 και ενετειλατο ο βασιλευς τω χελκια τω ιερει τω μεγαλω και τοις ιερευσιν της δευτερωσεως και τοις φυλασσουσιν τον σταθμον του εξαγαγειν εκ του ναου κυριου παντα τα σκευη τα πεποιημενα τω βααλ και τω αλσει και παση τη δυναμει του ουρανου και κατεκαυσεν αυτα εξω ιερουσαλημ εν σαδημωθ κεδρων και ελαβεν τον χουν αυτων εις βαιθηλ 5 και κατεπαυσεν τους χωμαριμ ους εδωκαν βασιλεις ιουδα και εδυμιων εν τοις υψηλοις και εν ταις πολεσιν ιουδα και τοις περικυκλω ιερουσαλημ και τους θυμιωντας τω βααλ και τω ηλιω και τη σεληνη και τοις μαζουρωθ και παση τη δυναμει του ουρανου 6 και εξηνεγκεν το αλσος εξ οικου κυριου εξωθεν ιερουσαλημ εις τον χειμαρρουν κεδρων και κατεκαυσεν αυτον εν τω χειμαρρω κεδρων και ελεπτυνεν εις χουν και ερριψεν τον χουν αυτου εις τον ταφον των υιων του λαου 7 και καθειλεν τον οικον των καδησιμ των εν τω οικω κυριου ου αι γυναικες υφαινον εκει χεττιν τω αλσει 8 και ανηγαγεν παντας τους ιερεις εκ πολεων ιουδα και εμianεν τα υψηλα ου εδυμιασαν εκει οι ιερεις απο γαβαα και εως βηρσαβεε και καθειλεν τον οικον των πυλων τον παρα την θυραν της πυλης ιησου αρχοντος της πολεως των εξ αριστερων ανδρος εν τη πυλη της πολεως 9 πλην ουκ ανεβησαν οι ιερεις των υψηλων προς το θυσιαστηριον κυριου εν ιερουσαλημ οτι ει μη εφαγον αζυμα εν μεσω των αδελφων αυτων 10 και εμianεν τον ταφεθ τον εν φαραγγι υιου εννομ του διαγειν ανδρα τον υιον αυτου και ανδρα την θυγατερα αυτου τω μολοχ εν πυρι 11 και κατεπαυσεν τους ιππους ους εδωκαν βασιλεις ιουδα τω ηλιω εν τη εισοδω οικου κυριου εις το γαζοφυλακιον ναθαν βασιλεως του ευνουχου εν φαρουριμ και το αρμα του ηλιου κατεκαυσεν πυρι 12 και τα θυσιαστηρια τα επι

του δωματος του υπερωου αχαζ α εποιησαν βασιλεις ιουδα και τα θυσιαστηρια α εποιησεν μανασσης εν ταις δυσιν αυλαις οικου κυριου και καθειλεν ο βασιλευς και κατεσπασεν εκειθεν και ερριψεν τον χουν αυτων εις τον χειμαρρουν κεδρων 13 και τον οικον τον επι προσωπον ιερουσαλημ τον εκ δεξιων του ορους του μοσοαθ ον ωκοδομησεν σαλωμων βασιλευς ισραηλ τη ασταρτη προσοχδισματι σιδωνιων και τω χαμωσ προσοχδισματι μωαβ και τω μολχολ βδελυγματι υιων αμμων εμianεν ο βασιλευς 14 και συνετριψεν τας στηλας και εξωλεδρευσεν τα αλση και επλησεν τους τοπους αυτων οστεων ανθρωπων 15 και γε το θυσιαστηριον το εν βαιθηλ το υψηλον ο εποιησεν ιεροβοαμ υιος ναβατ ος εξημαρτεν τον ισραηλ και γε το θυσιαστηριον εκεινο και το υψηλον κατεσπασεν και συνετριψεν τους λιθους αυτου και ελεπτυνεν εις χουν και κατεκαυσεν το αλσος 16 και εξενευσεν ιωσιας και ειδεν τους ταφους τους οντας εκει εν τη πολει και απεστειλεν και ελαβεν τα οστα εκ των ταφων και κατεκαυσεν επι το θυσιαστηριον και εμianεν αυτο κατα το ρημα κυριου ο ελαλησεν ο ανθρωπος του θεου εν τω εσταναι ιεροβοαμ εν τη εορτη επι το θυσιαστηριον και επιστρεψας ηρεν τους οφθαλμους αυτου επι τον ταφον του ανθρωπου του θεου του λαλησαντος τους λογους τουτους 17 και ειπεν τι το σκοπελον εκεινο ο εγω ορω και ειπον αυτω οι ανδρες της πολεως ο ανθρωπος του θεου εστιν ο εξεληλυθως εξ ιουδα και επικαλεσαμενος τους λογους τουτους ους επεκαλεσατο επι το θυσιαστηριον βαιθηλ 18 και ειπεν αφετε αυτο ανηρ μη κινησατω τα οστα αυτου και ερρυσθησαν τα οστα αυτου μετα των οστων του προφητου του ηκοντος εκ σαμαρειας 19 και γε εις παντας τους οικους των υψηλων τους εν ταις πολεσιν σαμαρειας ους εποιησαν βασιλεις ισραηλ παροργιζειν κυριον απεστησεν ιωσιας και εποιησεν εν αυτοις παντα τα εργα α εποιησεν εν βαιθηλ 20 και εθυσιασεν παντας τους ιερεις των υψηλων τους οντας εκει επι των θυσιαστηριων και κατεκαυσεν τα οστα των ανθρωπων επ' αυτα και επεστραφη εις ιερουσαλημ 21 και ενετειλατο ο βασιλευς παντι τω λαω λεγων ποιησατε το πασχα τω κυριω θεω ημων καθως γεγραπται επι βιβλιου της διαθηκης ταυτης 22 οτι ουκ εγενηθη το πασχα τουτο αφ' ημερων των κριτων οι εκρινον τον ισραηλ και πασας τας ημερας βασιλεων ισραηλ και βασιλεων ιουδα 23 οτι αλλ' η τω οκτωκαιδεκατω ετει του βασιλεως ιωσια εγενηθη το πασχα τω κυριω εν ιερουσαλημ 24 και γε τους θελητας και τους γνωριστας και τα θεραφιν και τα ειδωλα και παντα τα προσοχδισματα τα γεγονοτα εν γη ιουδα και εν ιερουσαλημ εξηρεν ο βασιλευς ιωσιας ινα στηση τους λογους του νομου τους γεγραμμενους επι του βιβλιου ου ευρεν χελκias ο ιερεις εν οικω κυριου 25 ομοιος αυτω ουκ εγενηθη εμπροσθεν αυτου βασιλευς ος επεστρεψεν προς κυριον εν ολη καρδια αυτου και εν ολη ψυχη αυτου και εν ολη ισχυι αυτου κατα παντα τον νομον μωση και μετ' αυτον ουκ ανεστη ομοιος αυτω 26 πλην ουκ απεστραφη κυριος απο θυμου οργης αυτου του μεγαλου ου εθυμωθη οργη αυτου εν τω ιουδα επι τους παρορ-

γισμούς ους παρωργισεν αυτον μανασσης 27 και ειπεν κυριος και γε τον ιουδαν αποστησω απο του προσωπου μου καθως απεστησα τον ισραηλ και απωσομαι την πολιν ταυτην ην εξελεξαμην την ιερουσαλημ και τον οικον ου ειπον εσται το ονομα μου εκει 28 και τα λοιπα των λογων ιωσιου και παντα οσα εποιησεν ουχι ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα 29 εν δε ταις ημεραις αυτου ανεβη φαραω νεχαω βασιλευς αιγυπτου επι βασιλεα ασσυριων επι ποταμον ευφρατην και επορευθη ιωσιας εις απαντην αυτου και εθανατωσεν αυτον νεχαω εν μαγεδδω εν τω ιδειν αυτον 30 και επεβιβασαν αυτον οι παιδες αυτου νεκρον εκ μαγεδδω και ηγαγον αυτον εις ιερουσαλημ και εθαψαν αυτον εν τω ταφω αυτου εν πολει δαυιδ και ελαβεν ο λαος της γης τον ιωαχας υιον ιωσιου και εχρισαν αυτον και εβασιλευσαν αυτον αντι του πατρος αυτου 31 υιος εικοσι και τριων ετων ην ιωαχας εν τω βασιλευειν αυτον και τριμηνον εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου αμιταλ θυγατηρ ιερεμιου εκ λεμνα 32 και εποιησεν το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου κατα παντα οσα εποιησαν οι πατερες αυτου 33 και μετεστησεν αυτον φαραω νεχαω εν δεβλαδα εν γη εμαδ του μη βασιλευειν εν ιερουσαλημ και εδωκεν ζημιαν επι την γην εκατον ταλαντα αργυριου και εκατον ταλαντα χρυσιου 34 και εβασιλευσεν φαραω νεχαω επ' αυτους τον ελιακιμ υιον ιωσιου βασιλεως ιουδα αντι ιωσιου του πατρος αυτου και επεστρεψεν το ονομα αυτου ιωακιμ και τον ιωαχας ελαβεν και εισηνεγκεν εις αιγυπτον και απεθανεν εκει 35 και το αργυριον και το χρυσιον εδωκεν ιωακιμ τω φαραω πλην ετιμογραφησεν την γην του δουναι το αργυριον επι στοματος φαραω ανηρ κατα την συντιμησιν αυτου εδωκαν το αργυριον και το χρυσιον μετα του λαου της γης δουναι τω φαραω νεχαω 36 υιος εικοσι και πεντε ετων ιωακιμ εν τω βασιλευειν αυτον και ενδεκα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου ιελδαφ θυγατηρ φεδει+α εκ ρουμα 37 και εποιησεν το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου κατα παντα οσα εποιησαν οι πατερες αυτου

Chapter 24

1 εν ταις ημεραις αυτου ανεβη ναβουχοδοноσορ βασιλευς βαβυλωνος και εγενηθη αυτω ιωακιμ δουλός τρια ετη και επεστρεψεν και ηθετησεν εν αυτω 2 και απεστειλεν αυτω τους μονοζωνους των χαλδαιων και τους μονοζωνους συριας και τους μονοζωνους μωαβ και τους μονοζωνους υιων αμμων και εξαπεστειλεν αυτους εν τη γη ιουδα του κατισχυσαι κατα τον λογον κυριου ον ελαλησεν εν χειρι των δουλων αυτου των προφητων 3 πλην επι τον θυμον κυριου ην εν τω ιουδα αποστησαι αυτον απο προσωπου αυτου εν αμαρτιαις μανασση κατα παντα οσα εποιησεν 4 και γε αιμα αθων εξεχεεν και επλησεν την ιερουσαλημ αιματος αθωου και ουκ ηθελησεν κυριος ιλασθηναι 5 και τα λοιπα των λογων ιωακιμ

και παντα οσα εποιησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα 6 και εκοιμηθη ιωακιμ μετα των πατερων αυτου και εβασιλευσεν ιωακιμ υιος αυτου αντ' αυτου 7 και ου προσεδετο επι βασιλευς αιγυπτου εξελθειν εκ της γης αυτου οτι ελαβεν βασιλευς βαβυλωνος απο του χειμαρρου αιγυπτου εως του ποταμου ευφρατου παντα οσα ην του βασιλεως αιγυπτου 8 υιος οκτωκαιδεκα ετων ιωακιμ εν τω βασιλευειν αυτον και τριμηνον εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου νεσθα θυγατηρ ελλαναθαν εξ ιερουσαλημ 9 και εποιησεν το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου κατα παντα οσα εποιησεν ο πατηρ αυτου 10 εν τω καιρω εκεινω ανεβη ναβουχοδοноσορ βασιλευς βαβυλωνος εις ιερουσαλημ και ηλθεν η πολις εν περιοχη 11 και εισηλθεν ναβουχοδοноσορ βασιλευς βαβυλωνος εις την πολιν και οι παιδες αυτου επολιορκουν επ' αυτην 12 και εξηλθεν ιωακιμ βασιλευς ιουδα επι βασιλεια βαβυλωνος αυτος και οι παιδες αυτου και η μητηρ αυτου και οι αρχοντες αυτου και οι ευνουχοι αυτου και ελαβεν αυτον βασιλευς βαβυλωνος εν ετει ογδω της βασιλειας αυτου 13 και εξηνεγκεν εκειθεν παντας τους θησαυρους οικου κυριου και τους θησαυρους οικου του βασιλεως και συνεκοψεν παντα τα σκευη τα χρυσα α εποιησεν σαλωμων βασιλευς ισραηλ εν τω ναω κυριου κατα το ρημα κυριου 14 και απωκισεν την ιερουσαλημ και παντας τους αρχοντας και τους δυνατους ισχυι αιχμαλωσιας δεκα χιλιαδας αιχμαλωτισας και παν τεκτονα και τον συγκλειοντα και ουχ υπελειφθη πλην οι πτωχοι της γης 15 και απωκισεν τον ιωακιμ εις βαβυλωνα και την μητερα του βασιλεως και τας γυναικας του βασιλεως και τους ευνουχους αυτου και τους ισχυρους της γης απηγαγεν αποικεσιαν εξ ιερουσαλημ εις βαβυλωνα 16 και παντας τους ανδρας της δυναμεως επτακισχιλιους και τον τεκτονα και τον συγκλειοντα χιλιους παντες δυνατοι ποιουντες πολεμον και ηγαγεν αυτους βασιλευς βαβυλωνος μετοικεσιαν εις βαβυλωνα 17 και εβασιλευσεν βασιλευς βαβυλωνος τον μαδθανιαν υιον αυτου αντ' αυτου και επεθηκεν το ονομα αυτου σεδεκια 18 υιος εικοσι και ενος ενιαυτου σεδεκιας εν τω βασιλευειν αυτον και ενδεκα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου αμιταλ θυγατηρ ιερεμιου 19 και εποιησεν το πονηρον ενωπιον κυριου κατα παντα οσα εποιησεν ιωακιμ 20 οτι επι τον θυμον κυριου ην επι ιερουσαλημ και εν τω ιουδα εως απεργριψεν αυτους απο προσωπου αυτου και ηθετησεν σεδεκιας εν τω βασιλει βαβυλωνος

Chapter 25

1 και εγεννηθη εν τω ετει τω ενατω της βασιλειας αυτου εν τω μηνι τω δεκατω ηλθεν ναβουχοδοноσορ βασιλευς βαβυλωνος και πασα η δυναμις αυτου επι ιερουσαλημ και παρενεβαλεν επ' αυτην και ωκοδομησεν επ' αυτην περιτειχος κυκλω 2 και ηλθεν η πολις εν περιοχη εως του ενδεκατου ετους του βασιλεως σεδεκιου

3 ενατη του μηνος και ενισχυσεν ο λιμος εν τη πολει και ουκ ησαν αρτοι τω λαω της γης 4 και ερραγη η πολις και παντες οι ανδρες του πολεμου εξηλθον νυκτος οδον πυλης της ανα μεσον των τειχεων αυτη η εστιν του κηπου του βασιλεως και οι χαλδαιοι επι την πολιν κυκλω και επορευθη οδον την αραβα 5 και εδιωξεν η δυναμις των χαλδαιων οπισω του βασιλεως και κατελαβον αυτον εν αραβωθ ιεριχω και πασα η δυναμις αυτου διεσπαρη επανωθεν αυτου 6 και συνελαβον τον βασιλεα και ηγαγον αυτον προς τον βασιλεα βαβυλωνος εις δεβλαδα και ελαλησεν μετ' αυτου κρισιν 7 και τους υιους σεδεκιου εσφαξεν κατ' οφθαλμους αυτου και τους οφθαλμους σεδεκιου εξετυφλωσεν και εδησεν αυτον εν πεδαις και ηγαγεν αυτον εις βαβυλωνα 8 και εν τω μηνι τω πεμπτω εβδομη του μηνος αυτος ενιαυτος εννεακαιδεκατος τω ναβουχοδονοσορ βασιλει βαβυλωνος ηλθεν ναβουζαρδαν ο αρχιμαγειρος εστως ενωπιον βασιλεως βαβυλωνος εις ιερουσαλημ 9 και ενεπρησεν τον οικον κυριου και τον οικον του βασιλεως και παντας τους οικους ιερουσαλημ και παν οικον ενεπρησεν 10 ο αρχιμαγειρος 11 και το περισσον του λαου το καταλειφθεν εν τη πολει και τους εμπεπτωκοτας οι ενεπεσον προς βασιλεα βαβυλωνος και το λοιπον του στηριγματος μετρηεν ναβουζαρδαν ο αρχιμαγειρος 12 και απο των πτωχων της γης υπελιπεν ο αρχιμαγειρος εις αμπελουργους και εις γαβιν 13 και τους στυλους τους χαλκους τους εν οικω κυριου και τας μεχωνωθ και την θαλασσαν την χαλκην την εν οικω κυριου συνετριψαν οι χαλδαιοι και ηραν τον χαλκον αυτων εις βαβυλωνα 14 και τους λεβητας και τα ιαμιν και τας φιαλας και τας θυισκας και παντα τα σκευη τα χαλκα εν οις λειτουργουσιν εν αυτοις ελαβεν 15 και τα πυρεια και τας φιαλας τας χρυσας και τας αργυρας ελαβεν ο αρχιμαγειρος 16 στυλους δυο η θαλασσα η μια και τα μεχωνωθ α εποιησεν σαλωμων τω οικω κυριου ουκ ην σταθμος του χαλκου παντων των σκευων 17 οκτωκαιδεκα πηχεων υψος του στυλου του ενος και το χωθαρ επ' αυτου το χαλκουν και το υψος του χωθαρ τριων πηχεων σαβαχα και ροαι επι του χωθαρ κυκλω τα παντα χαλκα και κατα τα αυτα τω στυλω τω δευτερω επι τω σαβαχα 18 και ελαβεν ο αρχιμαγειρος τον σαραιαν ιερεα τον πρωτον και τον σοφονιαν υιον της δευτερωσεως και τους τρεις τους φυλασσοντας τον σταθμον 19 και εκ της πολεως ελαβεν ευνουχον ενα ος ην επιστατης επι των ανδρων των πολεμιστων και πεντε ανδρας των ορωντων το προσωπον του βασιλεως τους ευρεθεντας εν τη πολει και τον γραμματεα του αρχοντος της δυναμεως τον εκτασσοντα τον λαον της γης και εξηκοντα ανδρας του λαου της γης τους ευρεθεντας εν τη πολει 20 και ελαβεν αυτους ναβουζαρδαν ο αρχιμαγειρος και απηγαγεν αυτους προς τον βασιλεα βαβυλωνος εις δεβλαδα 21 και επαισεν αυτους βασιλευς βαβυλωνος και εθανατωσεν αυτους εν δεβλαδα εν γη αιμαθ και απωκισθη ιουδας επανωθεν της γης αυτου 22 και ο λαος ο καταλειφθεις εν γη ιουδα ους κατελιπεν ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος και κατεστησεν επ' αυτων τον γοδολιαν

υιον αχικαμ υιου σαφαν 23 και ηκουσαν παντες οι αρχοντες της δυναμεως αυτοι και οι ανδρες αυτων οτι κατεστησεν βασιλευς βαβυλωνος τον γοδολιαν και ηλθον προς γοδολιαν εις μασσηφαθ και ισμαηλ υιος ναθανιου και ιωαναν υιος καρηε και σαραιας υιος θανεμαθ ο νετωφαθιτης και ιεζονιας υιος του μαχαθι αυτοι και οι ανδρες αυτων 24 και ωμοσεν γοδολιας αυτοις και τοις ανδρασιν αυτων και ειπεν αυτοις μη φοβεισθε παροδον των χαλδαιων καθισατε εν τη γη και δουλευσατε τω βασιλει βαβυλωνος και καλως εσται υμιν 25 και εγενηθη εν τω εβδομω μηνι ηλθεν ισμαηλ υιος ναθανιου υιου ελισταμα εκ του σπερματος των βασιλεων και δεκα ανδρες μετ' αυτου και επαταξεν τον γοδολιαν και απεθανεν και τους ιουδαιους και τους χαλδαιους οι ησαν μετ' αυτου εις μασσηφαθ 26 και ανεστη πας ο λαος απο μικρου και εως μεγαλου και οι αρχοντες των δυναμεων και εισηλθον εις αιγυπτον οτι εφοβηθησαν απο προσωπου των χαλδαιων 27 και εγενηθη εν τω τριακοστω και εβδομω ετει της αποικεσιας του ιωακιμ βασιλεως ιουδα εν τω δωδεκατω μηνι εβδομη και εικαδι του μηνος υψωσεν ευιλμαρωδαχ βασιλευς βαβυλωνος εν τω ενιαυτω της βασιλειας αυτου την κεφαλην ιωακιμ βασιλεως ιουδα και εξηγαγεν αυτον εξ οικου φυλακης αυτου 28 και ελαλησεν μετ' αυτου αγαθα και εδωκεν τον θρονον αυτου επανωθεν των θρονων των βασιλεων των μετ' αυτου εν βαβυλωνι 29 και ηλλοιωσεν τα ιματια της φυλακης αυτου και ησδιεν αρτον δια παντος ενωπιον αυτου πασας τας ημερας της ζωης αυτου 30 και η εστιατορια αυτου εστιατορια δια παντος εδοθη αυτω εξ οικου του βασιλεως λογον ημερας εν τη ημερα αυτου πασας τας ημερας της ζωης αυτου.

1 Chronicles

Chapter 1

**τηε πριντεδ ερσιον ις μισσινγ τηε σαμε ερσεε (ερσε 11 - 24) 1 αδαμ σηδ ενωε 2
 καιναν μαλελεηλ ιαρεδ 3 ενωχ μαθουσαλα λαμεχ 4 νωε υιοι νωε σημ χαμ ιαφεδ
 5 υιοι ιαφεδ γαμερ μαγωγ μαδαι ιωυαν ελιστα θοβελ μοσοχ και θιρας 6 και υιοι
 γαμερ ασχαναζ και ριφαδ και θοργαμα 7 και υιοι ιωυαν ελιστα και θαρσις κιτιοι και
 ροδιοι 8 και υιοι χαμ χους και μεστραιμ φουδ και χανααν 9 και υιοι χους σαβα
 και ευιλατ και σαβαθα και ρεγμα και σεβεκαθα και υιοι ρεγμα σαβα και ουδαδαν
 10 και χους εγεννησεν τον νεβρωδ ουτος ηρξατο του ειναι γιγας κυνηγος επι της
 γης 17 υιοι σημ αιλαμ και ασσουρ και αρφαξαδ 24 σαλα 25 εβερ φαλεχ ραγαν
 26 σερουχ ναχωρ θαρα 27 αβρααμ 28 υιοι δε αβρααμ ισαακ και ισμαηλ 29 αυται
 δε αι γενεσεις πρωτοτοκου ισμαηλ ναβαιωδ και κηδαρ ναβδεηλ μαβσαν 30 μασμα
 ιδουμα μασση χοδδαδ θαιμαν 31 ιεττουρ ναφες και κεδμα ουτοι εισιν υιοι ισμαηλ
 32 και υιοι χεττουρας παλλακης αβρααμ και ετεκεν αυτω τον ζεμβραν ιεξαν
 μαδαν μαδιαμ σοβακ σωε και υιοι ιεξαν σαβα και δαιδαν 33 και υιοι μαδιαμ
 γαιφα και οφερ και ενωχ και αβιδα και ελδαα παντες ουτοι υιοι χεττουρας 34 και
 εγεννησεν αβρααμ τον ισαακ και υιοι ισαακ ησαν και ιακωβ 35 υιοι ησαν ελιφας
 και ραγουηλ και ιεουλ και ιεγλομ και κορε 36 υιοι ελιφας θαιμαν και ωμαρ
 σωφαρ και γοωθαμ και κενεζ και της θαμνα αμαληκ 37 και υιοι ραγουηλ ναχεδ
 ζαρε σομε και μοζε 38 υιοι σημ λωταν σωβαλ σεβεγων ανα δησων ωσαρ δαισων
 39 και υιοι λωταν χορρι και αιμαν και αιλαδ και ναμνα 40 υιοι σωβαλ γωλαμ
 μαναχαδ γαιβηλ σωβ και ωναμ υιοι δε σεβεγων αια και ανα 41 υιοι ανα δαισων
 υιοι δε δησων εμερων και εσεβαν και ιεδραν και χαρραν 42 και υιοι ωσαρ βαλααν
 και ζουκαν και ιωκαν υιοι δαισων ως και αρραν 43 και ουτοι οι βασιλεις αυτων
 βαλακ υιος βεωρ και ονομα τη πολει αυτου δενναβα 44 και απεδανεν βαλακ και
 εβασιλευσεν αντ' αυτου ιωβαβ υιος ζαρα εκ βοσορρας 45 και απεδανεν ιωβαβ και
 εβασιλευσεν αντ' αυτου ασομ εκ της γης θαιμανων 46 και απεδανεν ασομ και
 εβασιλευσεν αντ' αυτου αδαδ υιος βαραδ ο παταξας μαδιαμ εν τω πεδιω μωαβ
 και ονομα τη πολει αυτου γεθδαιμ 47 και απεδανεν αδαδ και εβασιλευσεν αντ'
 αυτου σαμαα εκ μασεκκας 48 και απεδανεν σαμαα και εβασιλευσεν αντ' αυτου
 σαουλ εκ ροωβωδ της παρα ποταμον 49 και απεδανεν σαουλ και εβασιλευσεν
 αντ' αυτου βαλαεννων υιος αχοβωρ 50 και απεδανεν βαλαεννων υιος αχοβωρ και
 εβασιλευσεν αντ' αυτου αδαδ υιος βαραδ και ονομα τη πολει αυτου φογωρ 51 και
 απεδανεν αδαδ και ησαν ηγεμονες εδωμ ηγεμων θαμνα ηγεμων γωλα ηγεμων
 ιεδετ 52 ηγεμων ελιβαμας ηγεμων ηλας ηγεμων φινων 53 ηγεμων κενεζ ηγεμων
 θαιμαν ηγεμων μαβσαρ 54 ηγεμων μεγδιηλ ηγεμων ηραμ ουτοι ηγεμονες εδωμ

Chapter 2

1 ταυτα τα ονοματα των υιων ισραηλ ρουβην συμεων λευι ιουδα ισσαχαρ ζαβουλων 2 δαν ιωσηφ βενιαμιν νεφθαλι γαδ ασηρ 3 υιοι ιουδα ηρ αυναν σηλων τρεις εγεννηθησαν αυτω εκ της θυγατρος σαυας της χανανιτιδος και ην ηρ ο πρωτοτοκος ιουδα πονηρος εναντιον κυριου και απεκτεινεν αυτον 4 και θαμαρ η νυμφη αυτου ετεκεν αυτω τον φαρες και τον ζαρα παντες υιοι ιουδα πεντε 5 υιοι φαρες αρσων και ιεμουηλ 6 και υιοι ζαρα ζαμβρι και αιθαν και αιμαν και χαλχαλ και δαρα παντες πεντε 7 και υιοι χαρμι αχαρ ο εμποδοστατης ισραηλ ος ηδετησεν εις το αναδεμα 8 και υιοι αιθαν αζαρια 9 και υιοι εσερων οι ετεχθησαν αυτω ο ιραμεηλ και ο ραμ και ο χαλεβ και αραμ 10 και αραμ εγεννησεν τον αμιναδαβ και αμιναδαβ εγεννησεν τον ναασσων αρχοντα του οικου ιουδα 11 και ναασσων εγεννησεν τον σαλμων και σαλμων εγεννησεν τον βοος 12 και βοος εγεννησεν τον ωβηδ και ωβηδ εγεννησεν τον ιεσσαι 13 και ιεσσαι εγεννησεν τον πρωτοτοκον αυτου ελιαβ αμιναδαβ ο δευτερος σαμαα ο τριτος 14 ναθαναηλ ο τεταρτος ραδδαι ο πεμπτος 15 ασομ ο εκτος δαυιδ ο εβδομος 16 και αδελφη αυτων σαρουια και αβιγαια και υιοι σαρουια αβεσσα και ιωαβ και ασαηλ τρεις 17 και αβιγαια εγεννησεν τον αμεσσα και πατηρ αμεσσα ιοθορ ο ισμαηλιτης 18 και χαλεβ υιος εσερων εγεννησεν την γαζουβα γυναικα και την ιεριωθ και ουτοι υιοι αυτης ιωασαρ και σωβαβ και ορνα 19 και απεδανεν γαζουβα και ελαβεν εαυτω χαλεβ την εφραθ και ετεκεν αυτω τον ωρ 20 και ωρ εγεννησεν τον ουρι και ουρι εγεννησεν τον βεσελεηλ 21 και μετα ταυτα εισηλθεν εσερων προς την θυγατερα μαχιρ πατρος γαλααδ και ουτος ελαβεν αυτην και αυτος εξηκοντα ην ετων και ετεκεν αυτω τον σεγουβ 22 και σεγουβ εγεννησεν τον ιαι+ρ και ησαν αυτω εικοσι τρεις πολεις εν τη γαλααδ 23 και ελαβεν γεδσουρ και αραμ τας κωμας ιαι+ρ εξ αυτων την καναθ και τας κωμας αυτης εξηκοντα πολεις πασαι αυται υιων μαχιρ πατρος γαλααδ 24 και μετα το αποθανειν εσερων ηλθεν χαλεβ εις εφραθα και η γυνη εσερων αβια και ετεκεν αυτω τον ασχωδ πατερα δεκωε 25 και ησαν υιοι ιερεμεηλ πρωτοτοκου εσερων ο πρωτοτοκος ραμ και βαανα και αραν και ασομ αδελφος αυτου 26 και ην γυνη ετερα τω ιερεμεηλ και ονομα αυτη αταρα αυτη εστιν μητηρ οζομ 27 και ησαν υιοι ραμ πρωτοτοκου ιερεμεηλ μαας και ιαμιν και ακορ 28 και ησαν υιοι οζομ σαιμ και ιαδαε και υιοι σαιμ ναδαβ και αβισουρ 29 και ονομα της γυναικος αβισουρ αβιχαιλ και ετεκεν αυτω τον αχαβαρ και τον μωλιδ 30 υιοι ναδαβ σαλαδ και αφφαιμ και απεδανεν σαλαδ ουκ εχων τεκνα 31 και υιοι αφφαιμ ισεμειηλ και υιοι ισεμειηλ σωσαν και υιοι σωσαν αχλαι 32 και υιοι ιαδαε αχισαμ και ιεδερ ιωναθαν και απεδανεν ιεδερ ουκ εχων τεκνα 33 και υιοι ιωναθαν φαλεθ και οζαζα ουτοι ησαν υιοι ιερεμεηλ 34 και ουκ ησαν τω σωσαν υιοι αλλ' η θυγατερες και τω σωσαν παις αιγυπτιος και ονομα αυτω ιωχηλ 35

και εδωκεν σωσαν την θυγατερα αυτου τω ιωχηλ παιδι αυτου εις γυναικα και ετεκεν αυτω τον εδθι 36 και εδθι εγεννησεν τον ναθαν και ναθαν εγεννησεν τον ζαβεδ 37 και ζαβεδ εγεννησεν τον αφαηλ και αφαηλ εγεννησεν τον ωβηδ 38 και ωβηδ εγεννησεν τον ιηου και ιηου εγεννησεν τον αζαριαν 39 και αζαριας εγεννησεν τον χελλης και χελλης εγεννησεν τον ελεασα 40 και ελεασα εγεννησεν τον σοσομαι και σοσομαι εγεννησεν τον σαλουμ 41 και σαλουμ εγεννησεν τον ιεχεμιαν και ιεχεμιας εγεννησεν τον ελισταμα 42 και υιοι χαλεβ αδελφου ιερεμεηλ μαρισα ο πρωτοτοκος αυτου ουτος πατηρ ζιφ και υιοι μαρισα πατρος χεβρων 43 και υιοι χεβρων κορε και θαπους και ρεκομ και σεμαα 44 και σεμαα εγεννησεν τον ραεμ πατερα ιερκααν και ιερκααν εγεννησεν τον σαμαι 45 και υιος αυτου μαων και μαων πατηρ βαιθσουρ 46 και γαιφα η παλλακη χαλεβ εγεννησεν τον αρραν και τον μωσα και τον γεζουε και αρραν εγεννησεν τον γεζουε 47 και υιοι ιαδαι ραγεμ και ιωαθαμ και γηρσωμ και φαλετ και γαιφα και σαγαφ 48 και η παλλακη χαλεβ μωχα εγεννησεν τον σαβερ και τον θαρχνα 49 και εγεννησεν σαγαφ πατερα μαρμηνα και τον σαου πατερα μαχαβηνα και πατερα γαιβαα και θυγατηρ χαλεβ ασχα 50 ουτοι ησαν υιοι χαλεβ υιοι ωρ πρωτοτοκου εφραθα σωβαλ πατηρ καρια-διαριμ 51 σαλωμων πατηρ βαιθλαεμ αριμ πατηρ βαιθγεδωρ 52 και ησαν υιοι τω σωβαλ πατρι καριαδιαριμ αρρα εσι αμμανιδ 53 εμοσφεως πολις ιαι+ρ αιθαλιμ και μιφιθιμ και ησαμαθιμ και ημασαραι+μ εκ τουτων εξηλθοσαν οι σαραθαιοι και οι εσθαωλαιοι 54 υιοι σαλωμων βαιθλαεμ νετωφαθι αταρωθ οικου ιωαβ και ημισυ της μαναθι ησαρει+ 55 πατριαι γραμματεων κατοικουντες ιαβες θαργαθιμ σαμαθιμ σωκαθιμ ουτοι οι κιναιοι οι ελδοντες εκ μεσημα πατρος οικου ρηχαβ

Chapter 3

1 και ουτοι ησαν υιοι δαυιδ οι τεχθεντες αυτω εν χεβρων ο πρωτοτοκος αμνων τη αχινααμ τη ιεζραηλιτιδι ο δευτερος δανιηλ τη αβιγαια τη καρμηλια 2 ο τριτος αβεσσαλωμ υιος μωχα θυγατρος θολμαι βασιλεως γεδσουρ ο τεταρτος αδωνια υιος αγγιδ 3 ο πεμπτος σαφατια της αβιταλ ο εκτος ιεδρααμ τη αγλα γυναικι αυτου 4 εξ εγεννηθησαν αυτω εν χεβρων και εβασιλευσεν εκει επτα ετη και εξαμηνον και τριακοντα και τρια ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ 5 και ουτοι ετεχθησαν αυτω εν ιερουσαλημ σαμαα σωβαβ ναθαν και σαλωμων τεσσαρες τη βηρσαβее θυγατρι αμιηλ 6 και ιβααρ και ελισταμα και ελιφαλετ 7 και ναγε και ναφαγ και ιανουε 8 και ελισταμα και ελιαδα και ελιφαλετ εννεα 9 παντες υιοι δαυιδ πλην των υιων των παλλακων και θημαρ αδελφη αυτων 10 υιοι σαλωμων ροβοαμ αβια υιος αυτου ασα υιος αυτου ιωσαφατ υιος αυτου 11 ιωραμ υιος αυτου οχοζια υιος αυτου ιωας υιος αυτου 12 αμασιας υιος αυτου αζαρια υιος αυτου ιωαθαν υιος αυτου 13 αχαζ υιος αυτου εξεκιας υιος αυτου μανασσης υιος αυτου 14 αμων υιος

αυτου ιωσια υιος αυτου 15 και υιοι ιωσια πρωτοτοκος ιωναν ο δευτερος ιωακιμ ο
 τριτος σεδεκια ο τεταρτος σαλουμ 16 και υιοι ιωακιμ ιεχονιας υιος αυτου σεδεκιας
 υιος αυτου 17 και υιοι ιεχονια-ασιρ σαλαθιηλ υιος αυτου 18 μελχιραμ και φαδαιας
 και σανεσαρ και ιεκεμια και ωσαμω και δενεθι 19 και υιοι σαλαθιηλ ζοροβαβελ και
 σεμει+ και υιοι ζοροβαβελ μοσολλαμος και ανανια και σαλωμιθ αδελφη αυτων 20
 και ασουβε και οολ και βαραχια και ασαδια και ασοβαεσδ πεντε 21 και υιοι ανανια
 φαλλετια και ισαια υιος αυτου ραφαια υιος αυτου ορνα υιος αυτου αβδια υιος
 αυτου σεχενια υιος αυτου 22 και υιος σεχενια σαμια και υιοι σαμια χαττους και
 ιωηλ και μαρι και νωαδια και σαφαθ εξ 23 και υιοι νωαδια ελιθεναν και εξεκια
 και εξρικαμ τρεις 24 και υιοι ελιθεναν οδουια και ελιασιβ και φαλαια και ακουν
 και ιωναν και δαλαια και ανανι επτα

Chapter 4

1 και υιοι ιουδα φαρες αρσων και χαρμι και ωρ σουβαλ 2 και ραια υιος αυτου
 και σουβαλ εγεννησεν τον ιεδ και ιεδ εγεννησεν τον αχιμι και τον λααδ αυται αι
 γενεσεις του σαραθι 3 και ουτοι υιοι αιταμ ιεζραηλ και ραγμα και ιαβας και ονομα
 αδελφης αυτων εσηλεββων 4 και φανουηλ πατηρ γεδωρ και αζηρ πατηρ ωσαν
 ουτοι υιοι ωρ του πρωτοτοκου εφραθα πατρος βαιθλαεμ 5 και τω σαουρ πατρι
 δεκωε ησαν δυο γυναικες αωδα και θοαδα 6 και ετεκεν αυτω αωδα τον ωχαζαμ
 και τον ηφαδ και τον θαιμαν και τον ασθηραν παντες ουτοι υιοι αωδας 7 και υιοι
 θοαδα σαρεθ και σααρ και εδναν 8 και κως εγεννησεν τον ενωβ και τον σαβηβα
 και γεννησεις αδελφου ρηχαβ υιου ιαριμ 9 και ην ιγαβης ενδοξος υπερ τους
 αδελφους αυτου και η μητηρ εκαλεσεν το ονομα αυτου ιγαβης λεγουσα ετεκον ως
 γαβης 10 και επεκαλεσατο ιγαβης τον θεον ισραηλ λεγων εαν ευλογων ευλογησης
 με και πληθυνης τα ορια μου και η η χειρ σου μετ' εμου και ποιησεις γνωσιν του
 μη ταπεινωσαι με και επηγαγεν ο θεος παντα οσα ητησατο 11 και χαλεβ πατηρ
 ασχα εγεννησεν τον μαχιρ ουτος πατηρ ασσαδων 12 και ασσαδων εγεννησεν τον
 βαθρεφαν και τον φεσσηε και τον θανα πατερα πολεως νας αδελφου εσελων
 του κενεζι ουτοι ανδρες ρηφα 13 και υιοι κενεζ γοθονιηλ και σαραια και υιοι
 γοθονιηλ αθαθ 14 και μαναθι εγεννησεν τον γοφερα και σαραια εγεννησεν τον
 ιωαβ πατερα αγεαδδαι+ρ οτι τεκτονες ησαν 15 και υιοι χαλεβ υιου ιεφοννη ηρα
 αλα και νοομ και υιοι αλα κενεζ 16 και υιος αυτου γεσεηλ αμιαχι και ζαφα και
 ζαιρα και εσεραηλ 17 και υιοι εσρι ιεδερ μωραδ και αφερ και ιαλων και εγεννησεν
 ιεδερ τον μαρων και τον σεμαι και τον μαρεθ πατερα εσδεμων 18 και η γυνη
 αυτου αυτη αδια ετεκεν τον ιαρεθ πατερα γεδωρ και τον αβερ πατερα σωχων και
 τον ιεκθιηλ πατερα ζανω και ουτοι υιοι γελια θυγατρος φαραω ην ελαβεν μωρηθ
 19 και υιοι γυναικος της ιδουιας αδελφης ναχεμ και δαλια πατηρ κει+λα και

σεμειων πατηρ ιωμαν και υιοι ναημ πατρος κει+λα αγαρμι και εσθεμωη μαχαθι 20 και υιοι σεμειων αμνων και ρανα υιος αναν και διλων και υιοι ισει+ ζωαθ και υιοι ζωαθ 21 υιοι σηλωμ υιου ιουδα ηρ πατηρ ληχα και λααδα πατηρ μαρησα και γενεσεις οικων εφραθ αβακ τω οικω εσοβα 22 και ιωαχιμ και ανδρες χωζηβα και ιωας και σαραφ οι κατωκησαν εν μωαβ και απεστρεψεν αυτους αβεδηριν αδουκιιν 23 ουτοι κεραμεις οι κατοικουντες εν ναται+μ και γαδηρα μετα του βασιλεως εν τη βασιλεια αυτου ενισχυσαν και κατωκησαν εκει 24 υιοι συμεων ναμουηλ και ιαμιν ιαριβ ζαρε σαουλ 25 σαλεμ υιος αυτου μαβασαμ υιος αυτου μασμα υιος αυτου 26 αμουηλ υιος αυτου σαβουδ υιος αυτου ζακχουρ υιος αυτου σεμει+ υιος αυτου 27 και τω σεμει+ υιοι εκκαιδεκα και θυγατερες τρεις και τοις αδελφοις αυτων ουκ ησαν υιοι πολλοι και πασαι αι πατριαι αυτων ουκ επλεονασαν ως υιοι ιουδα 28 και κατωκησαν εν βηρσαβεε και σαμα και μωλαδα και εσηρσουαλ 29 και εν βαλαα και βοασομ και θουλαδ 30 και βαδουηλ και ερμα και σεκλαγ 31 και βαιθμαρχαβωθ και ημισυ σωσιμ και οικον βαρουμσεωριμ αυται πολεις αυτων εως βασιλεως δαυιδ 32 και επαυλεις αυτων αιταμ και ηνρεμμων και δοκκαν και αισαν πολεις πεντε 33 και πασαι αι επαυλεις αυτων κυκλω των πολεων τουτων εως βααλ αυτη η κατασχεσις αυτων και ο καταλοχισμος αυτων 34 και μοσωβαβ και ιεμολογ και ιωσια υιος αμασια 35 και ιωηλ και ουτος υιος ισαβια υιος σαραια υιος ασιηλ 36 και ελιωηναι και ιακαβα και ιασουια και ασαια και εδιηλ και ισμαηλ και βαναια 37 και ζουζα υιος σεφει+ υιου αλλων υιου ιεδια υιου σαμαρι υιου σαμαιοιου 38 ουτοι οι διελθοντες εν ονομασιν αρχοντων εν ταις γενεσεσιν αυτων και εν οικοις πατριων αυτων επληθυνθησαν εις πληθος 39 και επορευθησαν εως του ελθειν γεραρα εως των ανατολων της γαι του ζητησαι νομας τοις κτηνεσιν αυτων 40 και ευρον νομας πιονας και αγαδας και η γη πλατεια εναντιον αυτων και ειρηνη και ησυχια οτι εκ των υιων χαμ των κατοικουντων εκει εμπροσθεν 41 και ηλθοσαν ουτοι οι γεγραμμενοι επ' ονοματος εν ημεραις εξεκιου βασιλεως ιουδα και επαταξαν τους οικους αυτων και τους μιναιους ους ευροσαν εκει και ανεθεματισαν αυτους εως της ημερας ταυτης και ωκησαν αντ' αυτων οτι νομαι τοις κτηνεσιν αυτων εκει 42 και εξ αυτων απο των υιων συμεων επορευθησαν εις ορος σηιρ ανδρες πενταχοσιοι και φαλεττια και νωαδια και ραφαια και οζιηλ υιοι ιεσι αρχοντες αυτων 43 και επαταξαν τους καταλοιπους τους καταλειφθεντας του αμαληκ και κατωκησαν εκει εως της ημερας ταυτης

Chapter 5

1 και υιοι ρουβην πρωτοτοκου ισραηλ οτι ουτος ο πρωτοτοκος και εν τω αναβηναι επι την κοιτην του πατρος αυτου εδωκεν ευλογιαν αυτου τω υιω αυτου ιωσηφ υιω ισραηλ και ουκ εγενεαλογηθη εις πρωτοτοκια 2 οτι ιουδας δυνατος ισχυι και

εν τοις αδελφοις αυτου και εις ηγουμενον εξ αυτου και η ευλογια του ιωσηφ 3 υιοι ρουβην πρωτοτοκου ισραηλ ενωχ και φαλλους αρσων και χαρμι 4 υιοι ιωηλ σεμει+ και βαναια υιος αυτου και υιοι γουγ υιου σεμει+ 5 υιος αυτου μιχα υιος αυτου ρηχα υιος αυτου βααλ 6 υιος αυτου βεηρα ον μετωκισεν θαγλαδθαλ- νασαρ βασιλευς ασσουρ ουτος αρχων των ρουβην 7 και αδελφοι αυτου τη πατρια αυτου εν τοις καταλοχισμοις αυτων κατα γενεσεις αυτων ο αρχων ιωηλ και ζα- χαρια 8 και βαλεκ υιος οζουζ υιος σαμα υιος ιωηλ ουτος κατωκησεν εν αροηρ και επι ναβαν και βεελμαων 9 και προς ανατολας κατωκησεν εως ερχομενων της ερημου απο του ποταμου ευφρατου οτι κτηνη αυτων πολλα εν γη γαλααδ 10 και εν ημεραις σαουλ εποιησαν πολεμον προς τους παροικους και επεσον εν χειρσιν αυτων κατοικουντες εν σκηναις εως παντες κατ' ανατολας της γαλααδ 11 υιοι γαδ κατεναντι αυτων κατωκησαν εν τη βασαν εως σελχα 12 ιωηλ ο πρωτοτοκος και σαφαμ ο δευτερος και ιανι ο γραμματευσ εν βασαν 13 και οι αδελφοι αυτων κατ' οικους πατριων αυτων μισαηλ μοσολλαμ και σεβεε και ιωρεε και ιαχαν και ζουε και ωβηδ επτα 14 ουτοι υιοι αβιχαιλ υιου ουρι υιου ιδαι υιου γαλααδ υιου μισαηλ υιου ισαι υιου ιουρι υιου ζαβουχαμ 15 υιου αβδιηλ υιου γουνι αρχων οικου πατριων 16 κατωκουν εν γαλααδ εν βασαν και εν ταις κωμαις αυτων και παντα τα περιχωρα σαρων εως εξοδου 17 παντων ο καταλοχισμος εν ημεραις ιωα- θαμ βασιλεως ιουδα και εν ημεραις ιεροβοαμ βασιλεως ισραηλ 18 υιοι ρουβην και γαδ και ημισυ φυλης μανασση εξ υιων δυναμεως ανδρες αιροντες ασπιδας και μαχαιραν και τεινοντες τοξον και δεδιδαγμενοι πολεμον τεσσαρακοντα και τεσ- σαρεις χιλιαδες και επτακοσιοι και εξηκοντα εκπορευομενοι εις παραταξιν 19 και εποιουν πολεμον μετα των αγαρηνων και ιτουραιων και ναφισαιων και ναδαβαι- ων 20 και κατισχυσαν επ' αυτων και εδοθησαν εις χειρας αυτων οι αгарαιοι και παντα τα σκηνωματα αυτων οτι προς τον θεον εβοησαν εν τω πολεμω και επηκ- ουσεν αυτοις οτι ηλπισαν επ' αυτον 21 και ηχημαλωτευσαν την αποσκευην αυτων καμηλους πεντακισχιλιας και προβατων διακοσιας πεντηκοντα χιλιαδας ονους δισχιλιους και ψυχας ανδρων εκατον χιλιαδας 22 οτι τραυματιαι πολλοι επεσον οτι παρα του θεου ο πολεμος και κατωκησαν αντ' αυτων εως της μετοικεσις 23 και οι ημισεις φυλης μανασση κατωκησαν εν τη γη απο βασαν εως βααλερμων και σανιρ και ορος αερμων και εν τω λιβανω αυτοι επλεονασθησαν 24 και ουτοι αρχηγοι οικου πατριων αυτων οφερ και ισει+ και ελιηλ και εσδριηλ και ιερμια και ωδουια και ιεδιηλ ανδρες ισχυροι δυναμει ανδρες ονομαστοι αρχοντες των οικων πατριων αυτων 25 και ηθετησαν εν θεω πατερων αυτων και επορνευσαν οπισω δεων λαων της γης ους εξηρεν ο θεος απο προσωπου αυτων 26 και επηγειρεν ο θεος ισραηλ το πνευμα φαλωχ βασιλεως ασσουρ και το πνευμα θαγλαδθαλνασαρ βασιλεως ασσουρ και μετωκισεν τον ρουβην και τον γαδδι και το ημισυ φυλης μανασση και ηγαγεν αυτους εις χαλαχ και χαβωρ και επι ποταμον γωζαν εως της

ημερας ταυτης 27 υιοι λευι γεδσων κααθ και μεραρι 28 και υιοι κααθ αμβραμ και
 ισσααρ χεβρων και οζιηλ 29 και υιοι αμβραμ ααρων και μωυσης και μαριαμ και
 υιοι ααρων ναδαβ και αβιουδ ελεαζαρ και ιθαμαρ 30 ελεαζαρ εγεννησεν τον φι-
 νεες φινεες εγεννησεν τον αβισου 31 αβισου εγεννησεν τον βωκαι βωκαι εγεννησεν
 τον οζι 32 οζι εγεννησε τον ζαραιο ζαραιο εγεννησεν τον μαριηλ 33 και μαριηλ
 εγεννησεν τον αμαρια και αμαρια εγεννησεν τον αχιτωβ 34 και αχιτωβ εγεννησεν
 τον σαδωκ και σαδωκ εγεννησεν τον αχιμαας 35 και αχιμαας εγεννησεν τον αζαρι-
 α και αζαριας εγεννησεν τον ιωαναν 36 και ιωανας εγεννησεν τον αζαριαν ουτος
 ιερατευσεν εν τω οικω ω ωκοδομησεν σαλωμων εν ιερουσαλημ 37 και εγεννησεν
 αζαρια τον αμαρια και αμαρια εγεννησεν τον αχιτωβ 38 και αχιτωβ εγεννησεν τον
 σαδωκ και σαδωκ εγεννησεν τον σαλωμ 39 και σαλωμ εγεννησεν τον χελκιαν και
 χελκias εγεννησεν τον αζαρια 40 και αζαριας εγεννησεν τον σαραιο και σαραιας
 εγεννησεν τον ιωσαδακ 41 και ιωσαδακ επορευθη εν τη μετοικια μετα ιουδα και
 ιερουσαλημ εν χειρι ναβουχοδοноσορ

Chapter 6

1 υιοι λευι γεδσων κααθ και μεραρι 2 και ταυτα τα ονοματα των υιων γεδσων
 λοβενι και σεμει+ 3 υιοι κααθ αμβραμ και ισσααρ χεβρων και οζιηλ 4 υιοι μεραρι
 μοολι και ομουσι και αυται αι πατριαι του λευι κατα πατριας αυτων 5 τω γεδσων
 τω λοβενι υιω αυτου ιεδθ υιος αυτου ζεμμα υιος αυτου 6 ιωαχ υιος αυτου αδδι
 υιος αυτου ζαρα υιος αυτου ιεδρι υιος αυτου 7 υιοι κααθ αμιναδαβ υιος αυτου
 κορε υιος αυτου ασιρ υιος αυτου 8 ελκανα υιος αυτου και αβιασαφ υιος αυτου
 ασιρ υιος αυτου 9 θασα υιος αυτου ουριηλ υιος αυτου οζια υιος αυτου σαουλ υιος
 αυτου 10 και υιοι ελκανα αμασι και αχιμωθ 11 ελκανα υιος αυτου σουφι υιος
 αυτου και νααθ υιος αυτου 12 ελιαβ υιος αυτου ιδαερ υιος αυτου ελκανα υιος
 αυτου 13 υιοι σαμουηλ ο πρωτοτοκος σανι και αβια 14 υιοι μεραρι μοολι λοβενι
 υιος αυτου σεμει+ υιος αυτου οζα υιος αυτου 15 σομεα υιος αυτου αγγια υιος
 αυτου ασαια υιος αυτου 16 και ουτοι ους κατεστησεν δαυιδ επι χειρας αδοντων εν
 οικω κυριου εν τη καταπαυσει της κιβωτου 17 και ησαν λειτουργουντες εναντιον
 της σκηνης οικου μαρτυριου εν οργανοις εως ου ωκοδομησεν σαλωμων τον οικον
 κυριου εν ιερουσαλημ και εστησαν κατα την κρισιν αυτων επι τας λειτουργιας
 αυτων 18 και ουτοι οι εστηκοτες και οι υιοι αυτων εκ των υιων του κααθ αιμαν
 ο ψαλτωδος υιος ιωηλ υιου σαμουηλ 19 υιου ελκανα υιου ηδαδ υιου ελιηλ υιου
 διε 20 υιου σουφ υιου ελκανα υιου μεθ υιου αμασιου 21 υιου ελκανα υιου ιωηλ
 υιου αζαρια υιου σαφανια 22 υιου θασα υιου ασιρ υιου αβιασαφ υιου κορε 23
 υιου ισσααρ υιου κααθ υιου λευι υιου ισραηλ 24 και αδελφος αυτου ασαφ ο
 εστηκως εν δεξια αυτου ασαφ υιος βαραχια υιου σαμαα 25 υιου μιζαηλ υιου

μαασια υιου μελχια 26 υιου αθανι υιου ζαραι υιου αδια 27 υιου αιθαν υιου ζαμμα υιου σεμει+ 28 υιου ηχα υιου γεδων υιου λευι 29 και υιοι μεραρι αδελφου αυτων εξ αριστερων αιθαν υιος κισαι υιου αβδι υιου μαλωχ 30 υιου ασεβι υιου αμεσσια υιου χελκιου 31 υιου αμασαι υιου βανι υιου σεμμηρ 32 υιου μοολι υιου μουσι υιου μεραρι υιου λευι 33 και αδελφοι αυτων κατ' οικους πατριων αυτων οι λευιται δεδομενοι εις πασαν εργασιαν λειτουργιας σκηνης οικου του θεου 34 και ααρων και οι υιοι αυτου θυμιωντες επι το θυσιαστηριον των ολοκαυτωματων και επι το θυσιαστηριον των θυμιαματων εις πασαν εργασιαν αγια των αγιων και εξιλασκεσθαι περι ισραηλ κατα παντα οσα ενετειλατο μωυσης παις του θεου 35 και ουτοι υιοι ααρων ελεαζαρ υιος αυτου φινεες υιος αυτου αβισου υιος αυτου 36 βωκαι υιος αυτου οζι υιος αυτου ζαραια υιος αυτου 37 μαριηλ υιος αυτου αμαρια υιος αυτου αχιτωβ υιος αυτου 38 σαδωκ υιος αυτου αχιμαας υιος αυτου 39 και αυται αι κατοικιαι αυτων εν ταις κωμαις αυτων εν τοις οριοις αυτων τοις υιοις ααρων τη πατρια του κααθι οτι αυτοις εγενετο ο κληρος 40 και εδωκαν αυτοις την χεβρων εν γη ιουδα και τα περισπορια αυτης κυκλω αυτης 41 και τα πεδια της πολεως και τας κωμας αυτης εδωκαν τω χαλεβ υιω ιεφοννη 42 και τοις υιοις ααρων εδωκαν τας πολεις των φυγαδευτηριων την χεβρων και την λοβνα και τα περισπορια αυτης και την σελνα και τα περισπορια αυτης και την εσδαμω και τα περισπορια αυτης 43 και την ιεδθαρ και τα περισπορια αυτης και την δαβιρ και τα περισπορια αυτης 44 και την ασαν και τα περισπορια αυτης και την ατταν και τα περισπορια αυτης και την βασαμυς και τα περισπορια αυτης 45 και εκ φυλης βενιαμιν την γαβεε και τα περισπορια αυτης και την γαλεμεδ και τα περισπορια αυτης και την αγχωχ και τα περισπορια αυτης πασαι αι πολεις αυτων τρισκαιδεκα πολεις κατα πατριας αυτων 46 και τοις υιοις κααθ τοις καταλοιποις εκ των πατριων εκ της φυλης εκ του ημισους φυλης μανασση κληρω πολεις δεκα 47 και τοις υιοις γεδων κατα πατριας αυτων εκ φυλης ισσαχαρ εκ φυλης ασηρ εκ φυλης νεφθαλι εκ φυλης μανασση εν τη βασαν πολεις τρισκαιδεκα 48 και τοις υιοις μεραρι κατα πατριας αυτων εκ φυλης ρουβην εκ φυλης γαδ εκ φυλης ζαβουλων κληρω πολεις δεκα δυο 49 και εδωκαν οι υιοι ισραηλ τοις λευιταις τας πολεις και τα περισπορια αυτων 50 και εδωκαν εν κληρω εκ φυλης υιων ιουδα και εκ φυλης υιων συμεων τας πολεις ταυτας ας εκαλεσεν αυτας επ' ονοματος 51 και απο των πατριων υιων κααθ και εγενοντο πολεις των οριων αυτων εκ φυλης εφραιμ 52 και εδωκαν αυτω τας πολεις των φυγαδευτηριων την συχεμ και τα περισπορια αυτης εν ορει εφραιμ και την γαζερ και τα περισπορια αυτης 53 και την ιεκμααμ και τα περισπορια αυτης και την βαιδωρων και τα περισπορια αυτης 54 και την εγλαμ και τα περισπορια αυτης και την γεδρεμμων και τα περισπορια αυτης 55 και απο του ημισους φυλης μανασση την αναρ και τα περισπορια αυτης και την ιεβλααμ και τα περισπορια αυτης κατα πατριαν τοις

υιοις κααθ τοις καταλοιποις 56 τοις υιοις γεδων απο πατριων ημισους φυλης μανασση την γωλαν εκ της βασαν και τα περισπορια αυτης και την ασηρωθ και τα περισπορια αυτης 57 και εκ φυλης ισσαχαρ την κεδες και τα περισπορια αυτης και την δεβερι και τα περισπορια αυτης 58 και την δαβωρ και τα περισπορια αυτης και την αναμ και τα περισπορια αυτης 59 και εκ φυλης ασηρ την μασαλ και τα περισπορια αυτης και την αβαραν και τα περισπορια αυτης 60 και την ικακ και τα περισπορια αυτης και την ρωβ και τα περισπορια αυτης 61 και απο φυλης νεφθαλι την κεδες εν τη γαλιλαια και τα περισπορια αυτης και την χαμωθ και τα περισπορια αυτης και την καριαθαιμ και τα περισπορια αυτης 62 τοις υιοις μεραρι τοις καταλοιποις εκ φυλης ζαβουλων την ρεμμων και τα περισπορια αυτης και την θαχχια και τα περισπορια αυτης 63 και εκ του περαν του ιορδανου ιεριχω κατα δυσμας του ιορδανου εκ φυλης ρουβην την βοσορ εν τη ερημω και τα περισπορια αυτης και την ιασα και τα περισπορια αυτης 64 και την καδιμωθ και τα περισπορια αυτης και την μωφααθ και τα περισπορια αυτης 65 και εκ φυλης γαδ την ραμωθ γαλααδ και τα περισπορια αυτης και την μααναιμ και τα περισπορια αυτης 66 και την εσεβων και τα περισπορια αυτης και την ιαζηρ και τα περισπορια αυτης

Chapter 7

1 και τοις υιοις ισσαχαρ θωλα και φουα και ιασουβ και σεμερων τεσσαρες 2 και υιοι θωλα οζι και ραφαια και ιεριηλ και ιεμου και ιεβασαμ και σαμουηλ αρχοντες οικων πατριων αυτων τω θωλα ισχυροι δυναμει κατα γενεσεις αυτων ο αριθμος αυτων εν ημεραις δαυιδ εικοσι και δυο χιλιαδες και εξακοσιοι 3 και υιοι οζι ιεζρια και υιοι ιεζρια μιζαηλ και οβδια και ιωηλ και ιεσια πεντε αρχοντες παντες 4 και επ' αυτων κατα γενεσεις αυτων κατ' οικους πατρικους αυτων ισχυροι παραταξασθαι εις πολεμον τριακοντα και εξ χιλιαδες οτι επληθυναν γυναικας και υιους 5 και αδελφοι αυτων εις πασας πατριας ισσαχαρ ισχυροι δυναμει ογδοηκοντα και επτα χιλιαδες ο αριθμος αυτων των παντων 6 βενιαμιν βαλε και βαχιρ και ιαδιηλ τρεις 7 και υιοι βαλε ασεβων και οζι και οζιηλ και ιεριμωθ και ουρι πεντε αρχοντες οικων πατρικων ισχυροι δυναμει και ο αριθμος αυτων εικοσι και δυο χιλιαδες και τριακοντα τεσσαρες 8 και υιοι βαχιρ ζαμαριας και ιωας και ελιεζερ και ελιθεναν και αμαρια και ιεριμωθ και αβιου και αναδωθ και γεμεεδ παντες ουτοι υιοι βαχιρ 9 και ο αριθμος αυτων κατα γενεσεις αυτων αρχοντες οικων πατριων αυτων ισχυροι δυναμει εικοσι χιλιαδες και διακοσιοι 10 και υιοι ιαδιηλ βαλααν και υιοι βαλααν ιαους και βενιαμιν και αωθ και χανανα και ζαιθαν και ραμεσσαι και αχισααρ 11 παντες ουτοι υιοι ιαδιηλ αρχοντες των πατριων ισχυροι δυναμει επτακαιδεκα χιλιαδες και διακοσιοι εκπορευομενοι δυναμει του πολεμειν 12 και σαπφιν και

απφιν και υιοι ραωμ υιος αυτου αερ 13 υιοι νεφθαλι ιασιηλ και γωνι και ισσιηρ και σαλωμ υιοι βαλαα 14 υιοι μανασση ασεριηλ ον ετεκεν η παλλακη αυτου η συρα ετεκεν τον μαχιρ πατερα γαλααδ 15 και μαχιρ ελαβεν γυναικα τω αμφιν και μαμφιν και ονομα αδελφης αυτου μοωχα και ονομα τω δευτερω σαλπααδ και εγεννηθησαν τω σαλπααδ θυγατερες 16 και ετεκεν μοωχα γυνη μαχιρ υιον και εκαλεσεν το ονομα αυτου φαρες και ονομα αδελφου αυτου σορος υιος αυτου ουλαμ 17 και υιοι ουλαμ βαδαν ουτοι υιοι γαλααδ υιου μαχιρ υιου μανασση 18 και αδελφη αυτου η μαλεχεδ ετεκεν τον ισαδεκ και τον αβιεζερ και τον μαελα 19 και ησαν υιοι σεμιρα ιαιιμ και συχεμ και λακει+ και ανιαμ 20 και υιοι εφραιμ σωθαλα και βαραδ υιος αυτου και θααδ υιος αυτου ελεαδα υιος αυτου νομεε υιος αυτου 21 ζαβεδ υιος αυτου σωθελε υιος αυτου και εζερ και ελεαδ και απεκτειναν αυτους ανδρες γεθ οι τεχθεντες εν τη γη οτι κατεβησαν λαβειν τα κτηνη αυτων 22 και επενθησεν εφραιμ πατηρ αυτων ημερας πολλας και ηλθον αδελφοι αυτου του παρακαλεσαι αυτον 23 και εισηλθεν προς την γυναικα αυτου και ελαβεν εν γαστρι και ετεκεν υιον και εκαλεσεν το ονομα αυτου βαραγα οτι εν κακοις εγενετο εν οικω μου 24 και εν εκεινοις τοις καταλοιποις και ωκοδομησεν βαιθωρων την κατω και την ανω και υιοι οζαν σεηρα 25 και ραφη υιοι αυτου ρασεφ και θαλε υιοι αυτου θαεν υιος αυτου 26 τω λααδαν υιω αυτου αμιουδ υιος αυτου ελισταμα υιος αυτου 27 νουμ υιος αυτου ιησουε υιος αυτου 28 και κατασχεσις αυτων και κατοικια αυτων βαιθηλ και αι κωμαι αυτης κατ' ανατολας νααραν προς δυσμαις γαζερ και αι κωμαι αυτης και συχεμ και αι κωμαι αυτης εως γαιαν και αι κωμαι αυτης 29 και εως οριων υιων μανασση βαιθσαν και αι κωμαι αυτης θαναχ και αι κωμαι αυτης και βαλαδ και αι κωμαι αυτης μαγεδδω και αι κωμαι αυτης δωρ και αι κωμαι αυτης εν ταυταις κατοκησαν οι υιοι ιωσηφ υιου ισραηλ 30 υιοι ασηρ ιεμνα και ισουα και ισουι και βεριγα και σορε αδελφη αυτων 31 και υιοι βεριγα χαβερ και μελχιηλ ουτος πατηρ βερζαιδ 32 και χαβερ εγεννησεν τον ιαφαλητ και τον σαμηρ και τον χωθαμ και την σωλα αδελφην αυτων 33 και υιοι ιαφαλητ φεσηχι βαμαηλ και ασιδ ουτοι υιοι ιαφαλητ 34 και υιοι σεμμηρ αχιουραογα και οβα και αραμ 35 και βανηελαμ αδελφοι αυτου σωφα και ιμανα και σελλης και αμαλ 36 υιοι σωφα χουχι αρναφαρ και σουαλ και βαρι και ιμαρη 37 σοβαλ και ωδ και σεμμα και σαλισα και ιεδραν και βεηρα 38 και υιοι ιεδερ ιφινα και φασφα και αρα 39 και υιοι ωλα ορεχ ανιηλ και ρασια 40 παντες ουτοι υιοι ασηρ παντες αρχοντες πατριων εκλεκτοι ισχυροι δυναμει αρχοντες ηγουμενοι αριθμος αυτων εις παραταξιν του πολεμειν αριθμος αυτων ανδρες εικοσι εξ χιλιαδες

Chapter 8

1 και βενιαμιν εγεννησεν τον βαλε πρωτοτοκον αυτου και ασβηλ τον δευτερον
ααρα τον τριτον 2 νωα τον τεταρτον και ραφη τον πεμπτον 3 και ησαν υιοι
τω βαλε αδερ και γηρα και αβιουδ 4 και αβισουε και νοομα και αχια 5 και
γηρα και σωφαρφακ και ωιμ 6 ουτοι υιοι αωδ ουτοι εισιν αρχοντες πατριων τοις
κατοικουσιν γαβεε και μετωκισαν αυτους εις μαναχαθι 7 και νοομα και αχια
και γηρα ουτος ιγλααμ και εγεννησεν τον ναανα και τον αχιχωδ 8 και σααρημ
εγεννησεν εν τω πεδιω μωαβ μετα το αποστειλαι αυτον ωσιμ και την βααδα
γυναικα αυτου 9 και εγεννησεν εκ της αδα γυναικος αυτου τον ιωβαβ και τον
σεβια και τον μισα και τον μελχαμ 10 και τον ιαωσ και τον σαβια και τον μαρμα
ουτοι αρχοντες πατριων 11 και εκ της ωσιμ εγεννησεν τον αβιτωβ και τον αλφααλ
12 και υιοι αλφααλ ωβηδ μεσσααμ σεμμηρ ουτος ωκοδομησεν την ωνω και την
λοδ και τας κωμας αυτης 13 και βεριγα και σαμα ουτοι αρχοντες των πατριων τοις
κατοικουσιν αιλαμ και ουτοι εξεδιωξαν τους κατοικουντας γεδ 14 και αδελφος
αυτου σωσηκ και ιαριμωδ 15 και ζαβαδια και ωρηρ και ωδηδ 16 και μισαηλ και
ιεσφα και ιωχα υιοι βαριγα 17 και ζαβαδια και μοσολλαμ και αζακι και αβαρ 18
και ισαμαρι και ιεζλια και ιωβαβ υιοι ελφααλ 19 και ιακιμ και ξεχρι και ζαβδι
20 και ελιωηναι και σαλθι και ελιηλι 21 και αδαια και βαραια και σαμαραθ υιοι
σαιμ+ 22 και ισφαν και ωβηδ και ελεηλ 23 και αβαδων και ξεχρι και αναν 24
και ανανια και αμβρι και αιλαμ και αναδωθια 25 και αθιν και ιεφερια και φελιηλ
υιοι σωσηκ 26 και σαμσαρια και σααρια και ογοθολια 27 και ιαρασια και ηλια και
ξεχρι υιοι ιρααμ 28 ουτοι αρχοντες πατριων κατα γενεσεις αυτων αρχοντες ουτοι
κατωκησαν εν ιερουσαλημ 29 και εν γαβαων κατωκησεν πατηρ γαβαων και ονομα
γυναικι αυτου μααχα 30 και υιος αυτης ο πρωτοτοκος αβαδων και σουρ και κισ
και βααλ και νηρ και ναδαβ 31 και γεδουρ και αδελφος αυτου και ζαχουρ και
μακαλωδ 32 και μακαλωδ εγεννησεν τον σεμαα και γαρ ουτοι κατεναντι των
αδελφων αυτων κατωκησαν εν ιερουσαλημ μετα των αδελφων αυτων 33 και νηρ
εγεννησεν τον κισ και κισ εγεννησεν τον σαουλ και σαουλ εγεννησεν τον ιωναθαν
και τον μελχισουε και τον αμιναδαβ και τον ασαβαλ 34 και υιοι ιωναθαν μεριβααλ
και μεριβααλ εγεννησεν τον μιχια 35 και υιοι μιχια φιθων και μελχηλ και θερεε
και αχαζ 36 και αχαζ εγεννησεν τον ιωιαδα και ιωιαδα εγεννησεν τον γαλεμαθ
και τον ασμωδ και τον ζαμβρι και ζαμβρι εγεννησεν τον μαισα 37 και μαισα
εγεννησεν τον βαανα ραφαια υιος αυτου ελασα υιος αυτου εσηλ υιος αυτου 38
και τω εσηλ εξ υιοι και ταυτα τα ονοματα αυτων εξρικαμ πρωτοτοκος αυτου και
ισμαηλ και σαραια και αβδια και αναν παντες ουτοι υιοι εσηλ 39 και υιοι ασηλ
αδελφου αυτου αιλαμ πρωτοτοκος αυτου και ιαις ο δευτερος ελιφαλετ ο τριτος
40 και ησαν υιοι αιλαμ ισχυροι ανδρες δυναμει τεινοντες τοξον και πληθυνοντες

υιους και υιους των υιων εκατον πεντηκοντα παντες ουτοι εξ υιων βενιαμιν

Chapter 9

1 και πας ισραηλ ο συλλοχισμος αυτων και ουτοι καταγεγραμμενοι εν βιβλιω των βασιλεων ισραηλ και ιουδα μετα των αποικισθεντων εις βαβυλωνα εν ταις ανομιαις αυτων 2 και οι κατοικουντες προτερον εν ταις κατασχεσεσιν αυτων εν ταις πολεσιν ισραηλ οι ιερεις οι λευιται και οι δεδομενοι 3 και εν ιερουσαλημ κατωκησαν απο των υιων ιουδα και απο των υιων βενιαμιν και απο των υιων εφραιμ και μανασση 4 γωδι υιος αμμιουδ υιου αμρι υιου υιων φαρες υιου ιουδα 5 και εκ των σηλωνι ασαια πρωτοτοκος αυτου και υιοι αυτου 6 εκ των υιων ζαρα υηλ και αδελφοι αυτων εξακοσιοι και ενενηκοντα 7 και εκ των υιων βενιαμιν σαλω υιος μοσολλαμ υιου ωδουια υιου σαναα 8 και ιβαναα υιος ιρααμ και ουτοι υιοι οζι υιου μαχιρ και μασσαλημ υιος σαφατια υιου ραγουηλ υιου βαναια 9 και αδελφοι αυτων κατα γενεσεις αυτων εννακοσιοι πεντηκοντα εξ παντες οι ανδρες αρχοντες πατριων κατ' οικους πατριων αυτων 10 και απο των ιερεων ιωδασ και ιωαριμ και ιαχιν 11 και αζαρια υιος χελκια υιου μοσολλαμ υιου σαδωκ υιου μαρραιωθ υιου αχιτωβ ηγουμενος οικου του θεου 12 και αδαια υιος ιρααμ υιου πασχωρ υιου μαλχια και μασααια υιος αδιηλ υιου ιεδιου υιου μοσολλαμ υιου μασελμωθ υιου εμμηρ 13 και αδελφοι αυτων αρχοντες οικων πατριων χιλιοι επτακοσιοι εξηκοντα ισχυροι δυναμει εις εργασιαν λειτουργιας οικου του θεου 14 και εκ των λευιτων σαμια υιος ασωβ υιου εσρικαμ υιου ασαβια εκ των υιων μεραρι 15 και βακβακαρ και αρης και γαλαλ και μανθανιας υιος μιχα υιου ζεχρι υιου ασαφ 16 και αβδια υιος σαμια υιου γαλαλ υιου ιδιθων και βαραχια υιος οσσα υιου ηλκανα ο κατοικων εν ταις κωμαις νετωφατι 17 οι πυλωροι σαλωμ και ακουβ και ταλμαν και αιμαν και αδελφοι αυτων σαλωμ ο αρχων 18 και εως ταυτης εν τη πυλη του βασιλεως κατ' ανατολας αυται αι πυλαι των παρεμβολων υιων λευι 19 και σαλωμ υιος κωρη υιου αβιασαφ υιου κορε και οι αδελφοι αυτου εις οικον πατρος αυτου οι χοριται επι των εργων της λειτουργιας φυλασσοντες τας φυλακας της σκηνης και πατερες αυτων επι της παρεμβολης κυριου φυλασσοντες την εισοδον 20 και φινεες υιος ελεαζαρ ηγουμενος ην επ' αυτων εμπροσθεν και ουτοι μετ' αυτου 21 ζαχαριας υιος μασαλαμ πυλωρος της θυρας της σκηνης του μαρτυριου 22 παντες οι εκλεκτοι ταις πυλαις εν ταις πυλαις διακοσιοι και δεκα δυο ουτοι εν ταις αυλαις αυτων ο καταλοχισμος αυτων τουτους εστησεν δαυιδ και σαμουηλ ο βλεπων τη πιστει αυτων 23 και ουτοι και οι υιοι αυτων επι των πυλων εν οικω κυριου εν οικω της σκηνης του φυλασσειν 24 κατα τους τεσσαρας ανεμους ησαν αι πυλαι κατ' ανατολας θαλασσαν βορραν νοτον 25 και αδελφοι αυτων εν ταις αυλαις αυτων του εισπορευεσθαι κατα επτα ημερας απο καιρου

εις καιρον μετα τουτων 26 οτι εν πιστει εισιν τεσσαρες δυνατοι των πυλων οι λευιται ησαν επι των παστοφοριων και επι των θησαυρων οικου του θεου 27 και περικυκλω οικου του θεου παρεμβολουσιν οτι επ' αυτους φυλακη και ουτοι επι των κλειδων το πρωι πρωι ανοιγειν τας θυρας του ιερου 28 και εξ αυτων επι τα σκευη της λειτουργιας οτι εν αριθμω εισοισουσιν αυτα και εν αριθμω εξοισουσιν αυτα 29 και εξ αυτων καδεσταμενοι επι τα σκευη και επι παντα τα σκευη τα αγια και επι της σεμιδαλεως του οινου του ελαιου του λιβανωτου και των αρωματων 30 και απο των υιων των ιερεων ησαν μυρεψοι του μυρου και εις τα αρωματα 31 και ματταθιας εκ των λευιτων ουτος ο πρωτοτοκος τω σαλωμ τω κοριτη εν τη πιστει επι τα εργα της θυσιας του τηγανου του μεγαλου ιερεως 32 και βαναιας ο κααδιτης εκ των αδελφων αυτων επι των αρτων της προθεσεως του ετοιμασαι σαββατον κατα σαββατον 33 και ουτοι ψαλτωδοι αρχοντες των πατριων των λευιτων διατεταγμεναι εφημεριαι οτι ημερα και νυξ επ' αυτοις εν τοις εργοις 34 ουτοι αρχοντες των πατριων των λευιτων κατα γενεσεις αυτων αρχοντες ουτοι κατωκησαν εν ιερουσαλημ 35 και εν γαβαων κατωκησεν πατηρ γαβαων ιηλ και ονομα γυναικος αυτου μοωχα 36 και υιος αυτου ο πρωτοτοκος αβαδων και σιρ και κισ και βααλ και νηρ και ναδαβ 37 και γεδουρ και αδελφος και ζαχαρια και μακελλωθ 38 και μακελλωθ εγεννησεν τον σαμαα και ουτοι εν μεσω των αδελφων αυτων κατωκησαν εν ιερουσαλημ μετα των αδελφων αυτων 39 και νηρ εγεννησεν τον κισ και κισ εγεννησεν τον σαουλ και σαουλ εγεννησεν τον ιωναθαν και τον μελχισουε και τον αμιναδαβ και τον ισβααλ 40 και υιος ιωναθαν μαριβααλ και μαριβααλ εγεννησεν τον μιχα 41 και υιοι μιχα φαιθων και μαλαχ και θαραχ 42 και αχαζ εγεννησεν τον ιαδα και ιαδα εγεννησεν τον γαλεμεθ και τον γαζιμωθ και τον ζαμβρι και ζαμβρι εγεννησεν τον μασα 43 και μασα εγεννησεν τον βαανα ραφαια υιος αυτου ελεασα υιος αυτου εσηλ υιος αυτου 44 και τω εσηλ εξ υιοι και ταυτα τα ονοματα αυτων εσδρικαμ πρωτοτοκος αυτου ισμαηλ και σαρια και αβδια και αναν ουτοι υιοι εσηλ

Chapter 10

1 και αλλοφυλοι επολεμησαν προς ισραηλ και εφυγον απο προσωπου αλλοφυλων και επεσον τραυματιαι εν ορει γελβουε 2 και κατεδιωξαν αλλοφυλοι οπισω σαουλ και οπισω υιων αυτου και επαταξαν αλλοφυλοι τον ιωναθαν και τον αμιναδαβ και τον μελχισουε υιους σαουλ 3 και εβαρυνθη ο πολεμος επι σαουλ και ευρον αυτον οι τοξοται εν τοις τοξοις και πονοις και επονεσεν απο των τοξων 4 και ειπεν σαουλ τω αιροντι τα σκευη αυτου σπασαι την ρομφαιαν σου και εκκεντησον με εν αυτη μη ελθωσιν οι απεριτμητοι ουτοι και εμπαιξωσιν μοι και ουκ εβουλετο ο αιρων τα σκευη αυτου οτι εφοβειτο σφοδρα και ελαβεν σαουλ την ρομφαιαν

και επεπεσεν επ' αυτην 5 και ειδεν ο αιρων τα σκευη αυτου οτι απεθανεν σαουλ και επεσεν και γε αυτος επι την ρομφαιαν αυτου και απεθανεν 6 και απεθανεν σαουλ και τρεις υιοι αυτου εν τη ημερα εκεινη και πας ο οικος αυτου επι το αυτο απεθανεν 7 και ειδεν πας ανηρ ισραηλ ο εν τω αυλωνι οτι εφυγεν ισραηλ και οτι απεθανεν σαουλ και οι υιοι αυτου και κατελιπον τας πολεις αυτων και εφυγον και ηλθον αλλοφυλοι και κατωκησαν εν αυταις 8 και εγενετο τη εχομενη και ηλθον αλλοφυλοι του σκυλευειν τους τραυματιας και ευρον τον σαουλ και τους υιους αυτου πεπτωκοτας εν τω ορει γελβουε 9 και εξεδυσαν αυτον και ελαβον την κεφαλην αυτου και τα σκευη αυτου και απεστειλαν εις γην αλλοφυλων κυκλω του ευαγγελισασθαι τοις ειδωλοις αυτων και τω λαω 10 και εδηκαν τα σκευη αυτου εν οικω θεου αυτων και την κεφαλην αυτου εδηκαν εν οικω δαγων 11 και ηκουσαν παντες οι κατοικουντες γαλααδ απαντα α εποιησαν αλλοφυλοι τω σαουλ και τω ισραηλ 12 και ηγερθησαν εκ γαλααδ πας ανηρ δυνατος και ελαβον το σωμα σαουλ και το σωμα των υιων αυτου και ηνεγκαν αυτα εις ιαβις και εθαψαν τα οστα αυτων υπο την δρυν εν ιαβις και ενηστευσαν επτα ημερας 13 και απεθανεν σαουλ εν ταις ανομιαις αυτου αις ηνομησεν τω κυριω κατα τον λογον κυριου διοτι ουκ εφυλαξεν οτι επηρωτησεν σαουλ εν τω εγγαστριμυθω του ζητησαι και απεκρινατο αυτω σαμουηλ ο προφητης 14 και ουκ εζητησεν κυριον και απεκτεινεν αυτον και επεστρεψεν την βασιλειαν τω δαυιδ υιω ιεσσα

Chapter 11

1 και ηλθεν πας ισραηλ προς δαυιδ εν χειβρων λεγοντες ιδου οστα σου και σαρκες σου ημεις 2 και εχθες και τριτην οντος σαουλ βασιλεως συ ησθα ο εξαγων και εισαγων τον ισραηλ και ειπεν κυριος ο θεος σου σοι συ ποιμανεις τον λαον μου τον ισραηλ και συ εση εις ηγουμενον επι ισραηλ 3 και ηλθον παντες πρεσβυτεροι ισραηλ προς τον βασιλεα εις χειβρων και διεθετο αυτοις ο βασιλευς δαυιδ διαδηκην εν χειβρων εναντιον κυριου και εχρισαν τον δαυιδ εις βασιλεα επι ισραηλ κατα τον λογον κυριου δια χειρος σαμουηλ 4 και επορευθη ο βασιλευς και ανδρες ισραηλ εις ιερουσαλημ αυτη ιεβους και εκει οι ιεβουσαιοι οι κατοικουντες την γην 5 ειπαν δε οι κατοικουντες ιεβους τω δαυιδ ουκ εισελευση ωδε και προκατελαβετο την περιοχην σιων αυτη η πολις δαυιδ 6 και ειπεν δαυιδ πας τυπτων ιεβουσαιον εν πρωτοις και εσται εις αρχοντα και εις στρατηγον και ανεβη επ' αυτην εν πρωτοις ιωαβ υιος σαρουια και εγενετο εις αρχοντα 7 και εκαθισεν δαυιδ εν τη περιοχη δια τουτο εκαλεσεν αυτην πολιν δαυιδ 8 και ωκοδομησεν την πολιν κυκλω και επολεμησεν και ελαβεν την πολιν 9 και επορευετο δαυιδ πορευομενος και μεγαλυνομενος και κυριος παντοκρατωρ μετ' αυτου 10 και ουτοι οι αρχοντες των δυνατων οι ησαν τω δαυιδ οι κατισχυοντες μετ' αυτου εν τη βασιλεια αυτου μετα παντος ισραηλ του

βασιλευσαι αυτον κατα τον λογον κυριου επι ισραηλ 11 και ουτος ο αριθμος των δυνατων του δαυιδ ιεσεβααλ υιος αχαμανι πρωτος των τριακοντα ουτος εσπασατο την ρομφαιαν αυτου απαξ επι τριακοσιους τραυματιας εν καιρω ενι 12 και μετ' αυτον ελεαζαρ υιος δωδαι ο αχωχι ουτος ην εν τοις τρισιν δυνατοις 13 ουτος ην μετα δαυιδ εν φασοδομιν και οι αλλοφυλοι συνηχθησαν εκει εις πολεμον και ην μερις του αγρου πληρης κριθων και ο λαος εφυγεν απο προσωπου αλλοφυλων 14 και εστη εν μεσω της μεριδος και εσωσεν αυτην και επαταξεν τους αλλοφυλους και εποιησεν κυριος σωτηριαν μεγαλην 15 και κατεβησαν τρεις εκ των τριακοντα αρχοντων εις την πετραν προς δαυιδ εις το σπηλαιον οδολλαμ και παρεμβολη των αλλοφυλων παρεμβεβληκει εν τη κοιλαδι των γιγαντων 16 και δαυιδ τοτε εν τη περιοχη και το συστημα των αλλοφυλων τοτε εν βαιθλεεμ 17 και επεδυμησεν δαυιδ και ειπεν τις ποτιει με υδωρ εκ του λακκου βαιθλεεμ του εν τη πυλη 18 και διερρηξαν οι τρεις την παρεμβολην των αλλοφυλων και υδρευσαντο υδωρ εκ του λακκου του εν βαιθλεεμ ος ην εν τη πυλη και ελαβον και ηλθον προς δαυιδ και ουκ ηδελησεν δαυιδ του πειν αυτο και εσπεισεν αυτο τω κυριω 19 και ειπεν ιλεως μοι ο θεος του ποιησαι το ρημα τουτο ει αιμα ανδρων τουτων πιομαι εν ψυχαις αυτων οτι εν ψυχαις αυτων ηνεγκαν αυτο και ουκ εβουλετο πειν αυτο ταυτα εποιησαν οι τρεις δυνατοι 20 και αβεσσα αδελφος ιωαβ ουτος ην αρχων των τριων ουτος εσπασατο την ρομφαιαν αυτου επι τριακοσιους τραυματιας εν καιρω ενι και ουτος ην ονομαστος εν τοις τρισιν 21 απο των τριων υπερ τους δυο ενδοξος και ην αυτοις εις αρχοντα και εως των τριων ουκ ηρχετο 22 και βαναιας υιος ιωδαε υιος ανδρος δυνατου πολλα εργα αυτου υπερ καβασαηλ ουτος επαταξεν τους δυο αριηλ μωαβ και ουτος κατεβη και επαταξεν τον λεοντα εν τω λακκω εν ημερα χιονος 23 και ουτος επαταξεν τον ανδρα τον αιγυπτιον ανδρα ορατον πενταπηχυν και εν χειρι του αιγυπτιου δορυ ως αντιον υφαινοντων και κατεβη επ' αυτον βαναιας εν ραβδω και αφειλατο εκ της χειρος του αιγυπτιου το δορυ και απεκτεινεν αυτον εν τω δορατι αυτου 24 ταυτα εποιησεν βαναιας υιος ιωδαε και τουτω ονομα εν τοις τρισιν τοις δυνατοις 25 υπερ τους τριακοντα ενδοξος ουτος και προς τους τρεις ουκ ηρχετο και κατεστησεν αυτον δαυιδ επι την πατριαν αυτου 26 και δυνατοι των δυναμεων ασαηλ αδελφος ιωαβ ελεαναν υιος δωδω εκ βαιθλαεμ 27 σαμμωθ ο αδι χελλης ο φελωνι 28 ωραι υιος εκκης ο δεκωι αβιεζερ ο αναθωδι 29 σοβοχαι ο ασωδι ηλι ο αχωι 30 μοορραι ο νετωφαδι χολοδ υιος νοοζα ο νετωφαδι 31 αιδι υιος ριβαι εκ βουνου βενιαμιν βαναιας ο φαραθωνι 32 ουρι εκ ναχαλιγαας αβιηλ ο γαραβεθδι 33 αζμωθ ο βεερμι ελιαβα ο σαλαβωνι 34 βενναιας οσομ ο γεννουνι ιωναθαν υιος σωλα ο αρاري 35 αχιμ υιος σαχαρ ο αρاري ελφαλ υιος ουρ 36 οφαρ ο μοχοραδι αχια ο φελωνι 37 ησεραι ο χαρμαλι νααραι υιος αζωβαι 38 ιωηλ αδελφος ναθαν μεβααρ υιος αγαρι 39 σεληκ ο αμμωνι ναχωρ ο βερδι αιρων σκευη ιωαβ υιου σαρουια 40 ιρα ο ιεδηρι γαρηβ ο

ιεθρι 41 ουριας ο χεττι ζαβετ υιος αχλια 42 αδινα υιος σαιζα του ρουβην αρχων και επ' αυτω τριακοντα 43 αναν υιος μοωχα και ιωσαφατ ο βαιθανι 44 οζια ο ασταρωδι σαμια και ιηλ υιοι χωθαν του αρاري 45 ιεδιηλ υιος σαμερι και ιωαζαε ο αδελφος αυτου ο ιεασι 46 ελιηλ ο μι και ιαριβι και ιωσια υιος αυτου ελνααμ και ιεδεμα ο μωαβιτης 47 αλιηλ και ωβηδ και ιεσιηλ ο μισαβια

Chapter 12

1 και ουτοι οι ελθοντες προς δαυιδ εις σωκλαγ ετι συνεχομενου απο προσωπου σαουλ υιου κισ και ουτοι εν τοις δυνατοις βοηθουντες εν πολεμω 2 και τοξω εκ δεξιων και εξ αριστερων και σφενδονηται εν λιθοις και τοξοις εκ των αδελφων σαουλ εκ βενιαμιν 3 ο αρχων αχιεζερ και ιωας υιος ασμα του γεβωδιτου και ιωηλ και ιωφαλητ υιοι ασμωδ και βερchia και ιηουλ ο αναθωδι 4 και σαμαιας ο γαβαωνιτης δυνατος εν τοις τριακοντα και επι των τριακοντα 5 ιερμιας και ιεζιηλ και ιωαναν και ιωζαβαδ ο γαδαραδι 6 ελιαζαι και ιαριμουδ και βααλια και σαμαρια και σαφατια ο χαραιοφι 7 ηλκανα και ιησουνι και οζριηλ και ιωαζαρ και ιεσβοαμ οι κοριται 8 και ελια και ζαβαδια υιοι ιρααμ υιοι του γεδωρ 9 και απο του γαδδι εχωρισθησαν προς δαυιδ απο της ερημου ισχυροι δυνατοι ανδρες παραταξεως πολεμου αιροντες θυρεους και δορατα και προσωπον λεοντος προσωπα αυτων και κουφοι ως δορκαδες επι των ορεων τω ταχει 10 αζερ ο αρχων αβδια ο δευτερος ελιαβ ο τριτος 11 μασεμαννη ο τεταρτος ιερμια ο πεμπτος 12 εθθι ο εκτος ελιαβ ο εβδομος 13 ιωαναν ο ογδοος ελιαζερ ο ενατος 14 ιερμια ο δεκατος μαχαβανναι ο ενδεκατος 15 ουτοι εκ των υιων γαδ αρχοντες της στρατιας εις τοις εκατον μικρος και μεγας τοις χιλιοις 16 ουτοι οι διαβαντες τον ιορδανην εν τω μηνι τω πρωτω και ουτος πεπληρωκως επι πασαν κρηπιδα αυτου και εξεδιωξαν παντας τους κατοικουντας αυλωνας απο ανατολων εως δυσμων 17 και ηλθον απο των υιων βενιαμιν και ιουδα εις βοηθειαν του δαυιδ 18 και δαυιδ εξηλθεν εις απαντησιν αυτων και ειπεν αυτοις ει εις ειρηνην ηκατε προς με ειη μοι καρδια καθ' εαυτην εφ' υμας και ει του παραδουναι με τοις εχθροις μου ουκ εν αληθεια χειρος ιδοι ο θεος των πατερων ημων και ελεγξαιτο 19 και πνευμα ενεδυσε τον αμασαι αρχοντα των τριακοντα και ειπεν πορευου και ο λαος σου δαυιδ υιος ιεσσα ειρηνη ειρηνη σοι και ειρηνη τοις βοηθοις σου οτι εβοηθησεν σοι ο θεος σου και προσεδεξατο αυτους δαυιδ και κατεστησεν αυτους αρχοντας των δυναμεων 20 και απο μανασση προσεχωρησαν προς δαυιδ εν τω ελθειν τους αλλοφυλους επι σαουλ εις πολεμον και ουκ εβοηθησεν αυτοις οτι εν βουλη εγενετο παρα των στρατηγων των αλλοφυλων λεγοντων εν ταις κεφαλαις των ανδρων εκεινων επιστρεψει προς τον κυριον αυτου σαουλ 21 εν τω πορευθηναι αυτον εις σωκλαγ προσεχωρησαν αυτω απο μανασση εδνα και ιωζαβαδ και ιωδιηλ και μισαηλ και

ιωσαβεθ και ελιμουθ και σελαθι αρχηγοι χιλιαδων εισιν του μανασση 22 και αυτοι συνεμαχησαν τω δαυιδ επι τον γεδδουρ οτι δυνατοι ισχυος παντες και ησαν ηγουμενοι εν τη στρατια εν τη δυναμει 23 οτι ημεραν εξ ημερας ηρχοντο προς δαυιδ εις δυναμιν μεγαλην ως δυναμις θεου 24 και ταυτα τα ονοματα των αρχοντων της στρατιας οι ελθοντες προς δαυιδ εις χεβρων του αποστρεψαι την βασιλειαν σαουλ προς αυτον κατα τον λογον κυριου 25 υιοι ιουδα θυρεοφοροι και δορατοφοροι εξ χιλιαδες και οκτακοσιοι δυνατοι παραταξεως 26 των υιων συμεων δυνατοι ισχυος εις παραταξιν επτα χιλιαδες και εκατον 27 των υιων λευι τετρακισχιλιοι εξακοσιοι 28 και ιωαθαε ο ηγουμενος τω ααρων και μετ' αυτου τρεις χιλιαδες και επτακοσιοι 29 και σαδωκ νεος δυνατος ισχυι και της πατρικης οικιας αυτου αρχοντες εικοσι δυο 30 και εκ των υιων βενιαμιν των αδελφων σαουλ τρεις χιλιαδες και επι το πλειστον αυτων απεσκοπει την φυλακην οικου σαουλ 31 και απο υιων εφραιμ εικοσι χιλιαδες και οκτακοσιοι δυνατοι ισχυι ανδρες ονομαστοι κατ' οικους πατριων αυτων 32 και απο του ημισους φυλης μανασση δεκα οκτω χιλιαδες οι ωνομασθησαν εν ονοματι του βασιλευσαι τον δαυιδ 33 και απο των υιων ισσαχαρ γινωσκοντες συνεσιν εις τους καιρους γινωσκοντες τι ποιησαι ισραηλ εις τας αρχας αυτων διακοσιοι και παντες αδελφοι αυτων μετ' αυτων 34 και απο ζαβουλων εκπορευομενοι εις παραταξιν πολεμου εν πασιν σκευεσιν πολεμικοις πεντηκοντα χιλιαδες βοηθησαι τω δαυιδ ουχ ετεροκλινως 35 και απο νεφθαλι αρχοντες χιλιοι και μετ' αυτων εν θυρεοις και δορασιν τριακοντα επτα χιλιαδες 36 και απο των δανιτων παρατασσομενοι εις πολεμον εικοσι οκτω χιλιαδες και οκτακοσιοι 37 και απο του ασηρ εκπορευομενοι βοηθησαι εις πολεμον τεσσαρακοντα χιλιαδες 38 και εκ περαν του ιορδανου απο ρουβην και γαδδι και απο του ημισους φυλης μανασση εν πασιν σκευεσιν πολεμικοις εκατον εικοσι χιλιαδες 39 παντες ουτοι ανδρες πολεμισται παρατασσομενοι παραταξιν εν ψυχη ειρηνικη και ηλθον εις χεβρων του βασιλευσαι τον δαυιδ επι παντα ισραηλ και ο καταλοιπος ισραηλ ψυχη μια του βασιλευσαι τον δαυιδ 40 και ησαν εκει ημερας τρεις εσθιοντες και πινοντες οτι ητοιμασαν αυτοις οι αδελφοι αυτων 41 και οι ομορουντες αυτοις εως ισσαχαρ και ζαβουλων και νεφθαλι εφερον αυτοις επι των καμηλων και των ονων και των ημιονων και επι των μοςχων βρωματα αλευρα παλαδας σταφιδας οινον και ελαιον μοςχους και προβατα εις πληθος οτι ευφροσυνη εν ισραηλ

Chapter 13

1 και εβουλευσατο δαυιδ μετα των χιλιαρχων και των εκατονταρχων παντι ηγουμενω 2 και ειπεν δαυιδ τη παση εκκλησια ισραηλ ει εφ' υμιν αγαθον και παρα κυριου θεου ημων ευοδωθη αποστείλωμεν προς τους αδελφους ημων τους υπ-

ολελειμμενους εν παση γη ισραηλ και μετ' αυτων οι ιερεις οι λευιται εν πολεσιν κατασχεσεως αυτων και συναχθησονται προς ημας 3 και μετενεγκωμεν την κιβωτον του θεου ημων προς ημας οτι ουκ εξητησαν αυτην αφ' ημερων σαουλ 4 και ειπεν πασα η εκκλησια του ποιησαι ουτως οτι ευθης ο λογος εν οφθαλμοις παντος του λαου 5 και εξεκκλησιασεν δαυιδ τον παντα ισραηλ απο οριων αιγυπτου και εως εισοδου ημαθ του εισενεγκαι την κιβωτον του θεου εκ πολεως ιαριμ 6 και ανηγαγεν αυτην δαυιδ και πας ισραηλ ανεβη εις πολιν δαυιδ η ην του ιουδα του αναγαγειν εκειθεν την κιβωτον του θεου κυριου καθημενου επι χερουβιν ου επεκληθη ονομα αυτου 7 και επεδηκαν την κιβωτον του θεου επι αμαξαν καιινην εξ οικου αμιναδαβ και οζα και οι αδελφοι αυτου ηγον την αμαξαν 8 και δαυιδ και πας ισραηλ παιζοντες εναντιον του θεου εν παση δυναμει και εν ψαλτωδοις και εν κινυραις και εν ναβλαιοις εν τυμπανοις και εν κυμβαλοις και εν σαλπιγξιν 9 και ηλθοσαν εως της αλωνος και εξετεινεν οζα την χειρα αυτου του κατασχειν την κιβωτον οτι εξεκλινεν αυτην ο μοσχος 10 και εδυμωθη οργη κυριος επι οζα και επαταξεν αυτον εκει δια το εκτειναι την χειρα αυτου επι την κιβωτον και απεθανεν εκει απεναντι του θεου 11 και ηδυμησεν δαυιδ οτι διεκοψεν κυριος διακοπην εν οζα και εκαλεσεν τον τοπον εκεινον διακοπη οζα εως της ημερας ταυτης 12 και εφοβηθη δαυιδ τον θεον εν τη ημερα εκεινη λεγων πως εισοισω προς εμαυτον την κιβωτον του θεου 13 και ουκ απεστρεψεν δαυιδ την κιβωτον προς εαυτον εις πολιν δαυιδ και εξεκλινεν αυτην εις οικον αβεδδαρα του γεθθαιου 14 και εκαθισεν η κιβωτος του θεου εν οικω αβεδδαρα τρεις μηνας και ευλογησεν ο θεος αβεδδαραμ και παντα τα αυτου

Chapter 14

1 και απεστειλεν χιραμ βασιλευς τυρου αγγελους προς δαυιδ και ξυλα κεδρινα και οικοδομους τοιχων και τεκτονας ξυλων του οικοδομησαι αυτω οικον 2 και εγνω δαυιδ οτι ητοιμησεν αυτον κυριος επι ισραηλ οτι ηυξηθη εις υψος η βασιλεια αυτου δια τον λαον αυτου ισραηλ 3 και ελαβεν δαυιδ ετι γυναικας εν ιερουσαλημ και ετεχθησαν δαυιδ ετι υιοι και θυγατρες 4 και ταυτα τα ονοματα αυτων των τεχθεντων οι ησαν αυτω εν ιερουσαλημ σαμαα ισοβααμ ναθαν σαλωμων 5 και ιβααρ και ελिसαε και ελιφαλετ 6 και ναγε και ναφαγ και ιανουου 7 και ελिसαμαε και βαλεγδαε και ελιφαλετ 8 και ηκουσαν αλλοφυλοι οτι εχρισθη δαυιδ βασιλευς επι παντα ισραηλ και ανεβησαν παντες οι αλλοφυλοι ζητησαι τον δαυιδ και ηκουσεν δαυιδ και εξηλθεν εις απαντησιν αυτοις 9 και αλλοφυλοι ηλθον και συνεπεσον εν τη κοιλαδι των γιγαντων 10 και ηρωτησεν δαυιδ δια του θεου λεγων ει αναβω επι τους αλλοφυλους και δωσεις αυτους εις τας χειρας μου και ειπεν αυτω κυριος αναβηθι και δωσω αυτους εις τας χειρας σου 11 και ανεβη

εις βααλφαρασιν και επαταξεν αυτους εκει δαυιδ και ειπεν δαυιδ διεκοψεν ο θεος τους εχθρους μου εν χειρι μου ως διακοπην υδατος δια τουτο εκαλεσεν το ονομα του τοπου εκεινου διακοπη φαρασιν 12 και εγκατελιπον εκει τους θεους αυτων και ειπεν δαυιδ κατακαυσαι αυτους εν πυρι 13 και προσεδεντο ετι αλλοφυλοι και συνεπесαν ετι εν τη κοιλαδι των γιγαντων 14 και ηρωτησεν δαυιδ ετι εν θεω και ειπεν αυτω ο θεος ου πορευση οπισω αυτων αποστρεφου απ' αυτων και παρεση αυτοις πλησιον των απιων 15 και εσται εν τω ακουσαι σε την φωνην του συσσεισμου των ακρων των απιων τοτε εξελευση εις τον πολεμον οτι εξηλθεν ο θεος εμπροσθεν σου του παταξαι την παρεμβολην των αλλοφυλων 16 και εποιησεν καθως ενετειλατο αυτω ο θεος και επαταξεν την παρεμβολην των αλλοφυλων απο γαβαων εως γαζαρα 17 και εγενετο ονομα δαυιδ εν παση τη γη και κυριος εδωκεν τον φοβον αυτου επι παντα τα εθνη

Chapter 15

1 και εποιησεν αυτω οικιας εν πολει δαυιδ και ητοιμασεν τον τοπον τη κιβωτω του θεου και εποιησεν αυτη σκηνην 2 τοτε ειπεν δαυιδ ουκ εστιν αραι την κιβωτον του θεου αλλ' η τους λευιτας οτι αυτους εξελεξατο κυριος αιρειν την κιβωτον κυριου και λειτουργειν αυτω εως αιωνος 3 και εξεκκλησιασεν δαυιδ τον παντα ισραηλ εις ιερουσαλημ του ανενεγκαι την κιβωτον κυριου εις τον τοπον ον ητοιμασεν αυτη 4 και συνηγαγεν δαυιδ τους υιους ααρων και τους λευιτας 5 των υιων κααθ ουριηλ ο αρχων και οι αδελφοι αυτου εκατον εικοσι 6 των υιων μεραρι ασαια ο αρχων και οι αδελφοι αυτου διακοσιοι πεντηκοντα 7 των υιων γηρσαιμ ιωηλ ο αρχων και οι αδελφοι αυτου εκατον πεντηκοντα 8 των υιων ελισταφαν σαιμιας ο αρχων και οι αδελφοι αυτου διακοσιοι 9 των υιων χεβρων ελιηλ ο αρχων και οι αδελφοι αυτου ογδοηκοντα 10 των υιων οζιηλ αμιναδαβ ο αρχων και οι αδελφοι αυτου εκατον δεκα δυο 11 και εκαλεσεν δαυιδ τον σαδωκ και αβιαθαρ τους ιερεις και τους λευιτας τον ουριηλ ασαια ιωηλ σαιμιαν ελιηλ αμιναδαβ 12 και ειπεν αυτοις υμεις αρχοντες πατριων των λευιτων αγνισθητε υμεις και οι αδελφοι υμων και ανοισετε την κιβωτον του θεου ισραηλ ου ητοιμασα αυτη 13 οτι ουκ εν τω προτερον υμας ειναι διεκοψεν ο θεος ημων εν ημιν οτι ουκ εζητησαμεν εν κριματι 14 και ηγνισθησαν οι ιερεις και οι λευιται του ανενεγκαι την κιβωτον θεου ισραηλ 15 και ελαβον οι υιοι των λευιτων την κιβωτον του θεου ως ενετειλατο μωυσης εν λογω θεου κατα την γραφην εν αναφορευσιν επ' αυτους 16 και ειπεν δαυιδ τοις αρχουσιν των λευιτων στησατε τους αδελφους αυτων τους ψαλτωδους εν οργανοις ωδων ναβλαις και κινυραις και κυμβαλοις του φωνησαι εις υψος εν φωνη ευφροσυνης 17 και εστησαν οι λευιται τον αιμαν υιον ιωηλ εκ των αδελφων αυτου ασαφ υιος βαραχια και εκ των υιων μεραρι

αδελφών αὐτοῦ αἶθαν υἱὸς κισαίου 18 καὶ μετ' αὐτῶν ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ δευτεροὶ
ζαχαρίας καὶ οἰζιήλ καὶ σεμιραμὼθ καὶ ιηλ καὶ ὦνι καὶ ἐλιαβ καὶ βαναια καὶ
μασσαια καὶ ματταδία καὶ ἐλιθαλία καὶ μακενία καὶ ἀβδεδομ καὶ ιηλ καὶ οἰζίας
οἱ πυλῶροι 19 καὶ οἱ ψαλτῶδοι αἱμὰν ἀσάφ καὶ αἶθαν ἐν κυμβάλοις χαλκοῖς τοῦ
ἀκονοῦσθαι ποιῆσαι 20 ζαχαρίας καὶ οἰζιήλ σεμιραμὼθ ιηλ ὦνι ἐλιαβ μασσαιας
βαναιας ἐν ναβλαῖς ἐπὶ αἰμαίμωθ 21 καὶ ματταδίας καὶ ἐλιθαλίας καὶ μακενίας
καὶ ἀβδεδομ καὶ ιηλ καὶ οἰζίας ἐν κινυραῖς ἀμασενὶθ τοῦ ἐνισχυσαί 22 καὶ χωνενία
ἀρχῶν τῶν λευιτῶν ἀρχῶν τῶν ὤδων ὅτι συνेतὸς ἦν 23 καὶ βαραχία καὶ ἡλκανα
πυλῶροι τῆς κιβωτοῦ 24 καὶ σοβνία καὶ ἰωσαφάτ καὶ ναθαναήλ καὶ ἀμασαι καὶ
ζαχαρία καὶ βαναι καὶ ἐλιεζερ οἱ ἱερεῖς σάλπιζοντες ταῖς σάλπιγξιν ἐμπροσθεν τῆς
κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ καὶ ἀβδεδομ καὶ ἰα πυλῶροι τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ 25 καὶ ἦν
δαυὶδ καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἰσραὴλ καὶ οἱ χιλιάρχοι οἱ πορευόμενοι τοῦ ἀναγαγεῖν
τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου ἐξ οἴκου ἀβδεδομ ἐν εὐφροσυνῇ 26 καὶ ἐγένετο
ἐν τῷ κατισχυσαί τὸν θεὸν τοὺς λευίτας αἰρόντας τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης
κυρίου καὶ ἐθύσαν ἑπτὰ μόσχους καὶ ἑπτὰ κριούς 27 καὶ δαυὶδ περιεζώσμενος
ἐν στολῇ βυσσίνῃ καὶ πάντες οἱ λευῖται αἰρόντες τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου
καὶ οἱ ψαλτῶδοι καὶ χωνενίας ὁ ἀρχὼν τῶν ὤδων τῶν ἀδοντῶν καὶ ἐπὶ δαυὶδ
στολῇ βυσσίνῃ 28 καὶ πᾶς ἰσραὴλ ἀναγοντες τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου ἐν
σημασίᾳ καὶ ἐν φωνῇ σῶφερ καὶ ἐν σάλπιγξιν καὶ ἐν κυμβάλοις ἀναφώνουντες
ναβλαῖς καὶ ἐν κινυραῖς 29 καὶ ἐγένετο κιβωτὸς διαθήκης κυρίου καὶ ἦλθεν εἰς
πολεὼς δαυὶδ καὶ μελχολ θυγατὴρ σαοὺλ παρεκύψεν διὰ τῆς θυρίδος καὶ εἶδεν
τὸν βασιλεῖα δαυὶδ ὀρχούμενον καὶ παίζοντα καὶ ἐξουδενώσεν αὐτὸν ἐν τῇ ψυχῇ
αὐτῆς

Chapter 16

1 καὶ εἰσηνεγκαν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ καὶ ἀπηρεῖσαντο αὐτὴν ἐν μέσῳ τῆς
σκήνης ἧς ἐπῆξεν αὐτὴ δαυὶδ καὶ προσήνεγκαν ὀλοκαυτώματα καὶ σωτηρίου ἐναν-
τίον τοῦ θεοῦ 2 καὶ συνετέλεσεν δαυὶδ ἀναφερῶν ὀλοκαυτώματα καὶ σωτηρίου
καὶ εὐλόγησεν τὸν λαὸν ἐν ὀνοματί κυρίου 3 καὶ διέμερισεν παντὶ ἀνδρὶ ἰσραὴλ
ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ἕως γυναικὸς τῷ ἀνδρὶ ἄρτον ἐν ἄρτοκοπικῶν καὶ ἀμοριτῶν 4
καὶ ἐτάξεν κατὰ πρόσωπον τῆς κιβωτοῦ διαθήκης κυρίου ἐκ τῶν λευιτῶν λειτουρ-
γούντας ἀναφώνουντας καὶ ἐξομολογεῖσθαι καὶ αἰνεῖν κυρίον τὸν θεὸν ἰσραὴλ 5
ἀσάφ ὁ ἡγούμενος καὶ δευτερευῶν αὐτῷ ζαχαρίας ιηλ σεμιραμὼθ ιηλ ματτα-
δίας ἐλιαβ καὶ βαναιας καὶ ἀβδεδομ καὶ ιηλ ἐν ὄργανοις ναβλαῖς καὶ κινυραῖς
καὶ ἀσάφ ἐν κυμβάλοις ἀναφώνων 6 καὶ βαναιας καὶ οἰζιήλ οἱ ἱερεῖς ἐν ταῖς
σάλπιγξιν διὰ παντός ἐναντίον τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης τοῦ θεοῦ 7 ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ τότε ἐτάξεν δαυὶδ ἐν ἀρχῇ τοῦ αἰνεῖν τὸν κυρίον ἐν χεὶρὶ ἀσάφ καὶ τῶν

αδελφών αυτού 8 εξομολογείσθε τῷ κυρίῳ επικαλείσθε αὐτὸν ἐν ὀνόματι αὐτοῦ
γνώρισατε ἐν λαοῖς τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ 9 ἀσατε αὐτῷ καὶ ὑμνήσατε αὐτῷ
διηγήσασθε πᾶσιν τὰ θαυμασία αὐτοῦ α ἐποίησεν κύριος 10 αἰνεῖτε ἐν ὀνόματι
αγίῳ αὐτοῦ εὐφρανθήσεται καρδία ζητοῦσα τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ 11 ζητήσατε τὸν
κύριον καὶ ἰσχύσατε ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διὰ παντός 12 μνημονεύετε τὰ
θαυμασία αὐτοῦ α ἐποίησεν τεράτα καὶ κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ 13 σπέρμα
ἰσραὴλ παῖδες αὐτοῦ υἱοὶ ἰακώβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ 14 αὐτὸς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν
πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ 15 μνημονεύων εἰς αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ λόγον
αὐτοῦ ὃν ἐνετείλατο εἰς χίλιας γενεάς 16 ὃν διεθέτο τῷ ἀβραάμ καὶ τὸν ὄρκον
αὐτοῦ τῷ ἰσαάκ 17 ἐστήσεν αὐτὸν τῷ ἰακώβ εἰς προσταγμὰ τῷ ἰσραὴλ διαθήκην
αἰώνιον 18 λέγων σοὶ δώσω τὴν γῆν χαναν σχοινίσμα κληρονομίας ὑμῶν 19
ἐν τῷ γενεσθῇ αὐτοὺς ὀλιγοστους ἀριθμῶ ὥς ἐμικρυνθήσων καὶ παρωκῆσων ἐν
αὐτῇ 20 καὶ ἐπορευθήσων ἀπὸ ἐθνῶν εἰς ἐθνος καὶ ἀπὸ βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον
21 οὐκ ἀφήκεν ἀνδρὰ τοῦ δυναστεύσαι αὐτοὺς καὶ ἡλεγχεν περὶ αὐτῶν βασιλεῖς
22 μὴ ἀψήσθε τῶν χριστῶν μου καὶ ἐν τοῖς προφῆταις μου μὴ πονηρευέσθε 23
ἀσατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῇ ἀναγγεῖλατε ἐξ ἡμέρας εἰς ἡμέραν σωτηρίαν αὐτοῦ
25 ὅτι μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφοδρὰ φοβερὸς ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς θεοὺς
26 ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν εἰδῶλα καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν οὐρανὸν ἐποίησεν 27
δοξὰ καὶ ἐπαινὸς κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἰσχύς καὶ καυχῆμα ἐν τοπῷ αὐτοῦ 28
δοτε τῷ κυρίῳ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν δοτε τῷ κυρίῳ δοξάν καὶ ἰσχύν 29 δοτε τῷ
κυρίῳ δοξάν ὀνόματος αὐτοῦ λαβετε δῶρα καὶ ἐνεγκατε κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ
καὶ προσκυνήσατε τῷ κυρίῳ ἐν αὐλαῖς ἁγίαις αὐτοῦ 30 φοβηθῆτω ἀπὸ προσώ-
που αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῇ κατορθωθῆτω ἡ γῇ καὶ μὴ σαλευθῆτω 31 εὐφρανθῆτω ὁ
οὐρανὸς καὶ ἀγαλλιασθῇ ἡ γῇ καὶ εἰπατώσων ἐν τοῖς ἐθνεσὶν κύριος βασιλευὼν 32
βομβήσῃ ἡ θάλασσα σὺν τῷ πληρωματί καὶ ξύλον ἀγροῦ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ
33 τότε εὐφρανθήσεται τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ ἀπὸ προσώπου κυρίου ὅτι ἦλθεν
κρίναι τὴν γῆν 34 εξομολογείσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθὸν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ 35 καὶ εἶπατε σώσον ἡμᾶς ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν καὶ ἐξέλου ἡμᾶς ἐκ
τῶν ἐθνῶν τοῦ αἰνεῖν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον σου καὶ καυχᾶσθαι ἐν ταῖς αἰνεσεσὶν σου
36 εὐλογημένος κύριος ὁ θεὸς ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος καὶ εἰ
πᾶς ὁ λαὸς ἀμὴν καὶ ἤνεσαν τῷ κυρίῳ 37 καὶ κατέλιπον ἐκεῖ ἐναντὶ τῆς κιβωτοῦ
διαθήκης κυρίου τὸν ἀσαφ καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ τοῦ λειτουργεῖν ἐναντίον
τῆς κιβωτοῦ διὰ παντός τὸ τῆς ἡμέρας εἰς ἡμέραν 38 καὶ ἀβδεδομ καὶ οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ ἐξηκόντα καὶ ὀκτῶ καὶ ἀβδεδομ υἱὸς ἰδιδὼν καὶ ὄσσα εἰς πυλῶρους 39
καὶ τὸν σαδὼκ τὸν ἱερεὰ καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ τοὺς ἱερεῖς ἐναντίον σκηνῆς
κυρίου ἐν βᾶμα τῇ ἐν γαβᾶων 40 τοῦ ἀναφέρειν ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ ἐπὶ
τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτῶματων διὰ παντός τὸ πρωὶ καὶ τὸ ἑσπερας καὶ
κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν νόμῳ κυρίου ὅσα ἐνετείλατο ἐφ' υἱοῖς ἰσραὴλ ἐν

χειρι μωυση του θεραποντος του θεου 41 και μετ' αυτου αιμαν και ιδιων και οι λοιποι εκλεγεντες επ' ονοματος του αινειν τον κυριον οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου 42 και μετ' αυτων σαλπιγγες και κυμβαλα του αναφωνειν και οργανα των ωδων του θεου υιοι ιδιων εις την πυλην 43 και επορευθη απας ο λαος εκαστος εις τον οικον αυτου και επεστρεψεν δαυιδ του ευλογησαι τον οικον αυτου

Chapter 17

1 και εγενετο ως κατωκησεν δαυιδ εν οικω αυτου και ειπεν δαυιδ προς ναθαν τον προφητην ιδου εγω κατοικω εν οικω κεδρινω και η κιβωτος διαθηκης κυριου υποκατω δερρεων 2 και ειπεν ναθαν προς δαυιδ παν το εν τη ψυχη σου ποιει οτι ο θεος μετα σου 3 και εγενετο εν τη νυκτι εκεινη και εγενετο λογος κυριου προς ναθαν λεγων 4 πορευου και ειπον προς δαυιδ τον παιδα μου ουτως ειπεν κυριος ου συ οικοδομησεις μοι οικον του κατοικησαι με εν αυτω 5 οτι ου κατωκησα εν οικω απο της ημερας ης ανηγαγον τον ισραηλ εως της ημερας ταυτης και ημην εν σκηνη και εν καταλυματι 6 εν πασιν οijs διηλθον εν παντι ισραηλ ει λαλων ελαλησα προς μιαν φυλην ισραηλ του ποιμαινειν τον λαον μου λεγων οτι ουκ ωκοδομηκατε μοι οικον κεδρινον 7 και νυν ουτως ερεις τω δουλω μου δαυιδ ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ ελαβον σε εκ της μανδρας εξοπισθεν των ποιμνιων του ειναι εις ηγουμενον επι τον λαον μου ισραηλ 8 και ημην μετα σου εν πασιν οijs επορευθης και εξωλεθρευσα παντας τους εχθρους σου απο προσωπου σου και εποιησα σοι ονομα κατα το ονομα των μεγαλων των επι της γης 9 και θησομαι τοπον τω λαω μου ισραηλ και καταφυτευσω αυτον και κατασκηνωσει καθ' εαυτον και ου μεριμνησει ετι και ου προσθησει αδικια του ταπεινωσαι αυτον καθως απ' αρχης 10 και αφ' ημερων ων εταξα κριτας επι τον λαον μου ισραηλ και εταπεινωσα απαντας τους εχθρους σου και αυξησω σε και οικον οικοδομησει σοι κυριος 11 και εσται οταν πληρωθωσιν αι ημεραι σου και κοιμηθηση μετα των πατερων σου και αναστησω το σπερμα σου μετα σε ος εσται εκ της κοιλιας σου και ετοιμασω την βασιλειαν αυτου 12 αυτος οικοδομησει μοι οικον και ανορθωσω τον θρονον αυτου εως αιωνος 13 εγω εσομαι αυτω εις πατερα και αυτος εσται μοι εις υιον και το ελεος μου ουκ αποστησω απ' αυτου ως απεστησα απο των οντων εμπροσθεν σου 14 και πιστωσω αυτον εν οικω μου και εν βασιλεια αυτου εως αιωνος και ο θρονος αυτου εσται ανωρθωμενος εως αιωνος 15 κατα παντας τους λογους τουτους και κατα πασαν την ορασιν ταυτην ουτως ελαλησεν ναθαν προς δαυιδ 16 και ηλθεν ο βασιλευς δαυιδ και εκαθισεν απεναντι κυριου και ειπεν τις ειμι εγω κυριε ο θεος και τις ο οικος μου οτι ηγαπησας με εως αιωνος 17 και εσμικρυνθη ταυτα ενωπιον σου ο θεος και ελαλησας επι τον οικον του παιδος σου εκ μακρων και επειδες με ως ορασις ανθρωπου και υψωσας με κυριε ο θεος

18 τι προσθησει ετι δαυιδ προς σε του δοξασαι και συ τον δουλον σου οιδας 19 και κατα την καρδιαν σου εποιησας την πασαν μεγαλωσυνην 20 κυριε ουκ εστιν ομοιος σοι και ουκ εστιν πλην σου κατα παντα οσα ηκουσαμεν εν ωσιν ημων 21 και ουκ εστιν ως ο λαος σου ισραηλ εθνος ετι επι της γης ως ωδηγησεν αυτον ο θεος του λυτρωσασθαι εαυτω λαον του δεσθαι εαυτω ονομα μεγα και επιφανες του εκβαλειν απο προσωπου λαου σου ους ελυτρωσω εξ αιγυπτου εθνη 22 και εδωκας τον λαον σου ισραηλ σεαυτω λαον εως αιωνος και συ κυριε αυτοις εις θεον 23 και νυν κυριε ο λογος σου ον ελαλησας προς τον παιδα σου και επι τον οικον αυτου πιστωθητω εως αιωνος 24 λεγοντων κυριε κυριε παντοκρατωρ θεος ισραηλ και ο οικος δαυιδ παιδος σου ανωρθωμενος εναντιον σου 25 οτι συ κυριε ηνοιξας το ους του παιδος σου του οικοδομησαι αυτω οικον δια τουτο ευρεν ο παις σου του προσευξασθαι κατα προσωπον σου 26 και νυν κυριε συ ει αυτος ο θεος και ελαλησας επι τον δουλον σου τα αγαθα ταυτα 27 και νυν ηρξω του ευλογησαι τον οικον του παιδος σου του ειναι εις τον αιωνα εναντιον σου οτι συ κυριε ευλογησας και ευλογησον εις τον αιωνα

Chapter 18

1 και εγενετο μετα ταυτα και επαταξεν δαυιδ τους αλλοφυλους και ετροπωσατο αυτους και ελαβεν την γεθ και τας κωμας αυτης εκ χειρος αλλοφυλων 2 και επαταξεν την μωαβ και ησαν μωαβ παιδες τω δαυιδ φεροντες δωρα 3 και επαταξεν δαυιδ τον αδρααζαρ βασιλεα σουβα ημαθ πορευομενου αυτου επιστησαι χειρα αυτου επι ποταμον ευφρατην 4 και προκατελαβετο δαυιδ αυτων χιλια αρματα και επτα χιλιαδας ιππων και εικοσι χιλιαδας ανδρων πεζων και παρελυσεν δαυιδ παντα τα αρματα και υπελιπετο εξ αυτων εκατον αρματα 5 και ηλθεν συρος εκ δαμασκου βοηθησαι αδρααζαρ βασιλει σουβα και επαταξεν δαυιδ εν τω συρω εικοσι και δυο χιλιαδας ανδρων 6 και εθετο δαυιδ φρουραν εν συρια τη κατα δαμασκον και ησαν τω δαυιδ εις παιδας φεροντας δωρα και εσωξεν κυριος τον δαυιδ εν πασιν οις επορευετο 7 και ελαβεν δαυιδ τους κλοιους τους χρυσους οι ησαν επι τους παιδας αδρααζαρ και ηνεγκεν αυτους εις ιερουσαλημ 8 και εκ της μεταβηχας και εκ των εκλεκτων πολεων των αδρααζαρ ελαβεν δαυιδ χαλκον πολυν σφοδρα εξ αυτου εποιησεν σαλωμων την θαλασσαν την χαλκην και τους στυλους και τα σκευη τα χαλκα 9 και ηκουσεν θωα βασιλευς ημαθ οτι επαταξεν δαυιδ την πασαν δυναμιν αδρααζαρ βασιλεως σουβα 10 και απεστειλεν τον ιδουραμ υιον αυτου προς τον βασιλεα δαυιδ του ερωτησαι αυτον τα εις ειρηνην και του ευλογησαι αυτον υπερ ου επολεμησεν τον αδρααζαρ και επαταξεν αυτον οτι ανηρ πολεμιος θωα ην τω αδρααζαρ και παντα τα σκευη αργυρα και χρυσα 11 και ταυτα ηγιασεν δαυιδ τω κυριω μετα του αργυριου και του χρυσιου ου ελαβεν

εκ παντων των εθνων εξ ιδουμιας και μωαβ και εξ υιων αμμων και εκ των αλλοφυλων και εξ αμαληκ 12 και αβεσσα υιος σαρουια επαταξεν την ιδουμιαν εν κοιλαδι των αλων οκτω και δεκα χιλιαδας 13 και εδετο εν τη κοιλαδι φρουρας και ησαν παντες οι ιδουμαιοι παιδες δαυιδ και εσωζεν κυριος τον δαυιδ εν πασιν οις επορευετο 14 και εβασιλευσεν δαυιδ επι παντα ισραηλ και ην ποιων κριμα και δικαιοσυνην τω παντι λαω αυτου 15 και ιωαβ υιος σαρουια επι της στρατιας και ιωσαφατ υιος αχιλουδ υπομνηματογραφος 16 και σαδωκ υιος αχιτωβ και αχιμελεχ υιος αβιαδαρ ιερεις και σουσα γραμματευσ 17 και βαναιας υιος ιωδαε επι του χερεθθι και του φελεθθι και υιοι δαυιδ οι πρωτοι διαδοχοι του βασιλεως

Chapter 19

1 και εγενετο μετα ταυτα απεδανεν ναας βασιλευς υιων αμμων και εβασιλευσεν αναν υιος αυτου αντ' αυτου 2 και ειπεν δαυιδ ποιησω ελεος μετα αναν υιου ναας ως εποιησεν ο πατηρ αυτου μετ' εμου ελεος και απεστειλεν αγγελους δαυιδ του παρακαλεσαι αυτον περι του πατρος αυτου και ηλθον παιδες δαυιδ εις γην υιων αμμων του παρακαλεσαι αυτον 3 και ειπον αρχοντες αμμων προς αναν μη δοξαζων δαυιδ τον πατερα σου εναντιον σου απεστειλεν σοι παρακαλουντας ουχ οπως εξερευνησωσιν την πολιν του κατασκοπησαι την γην ηλθον παιδες αυτου προς σε 4 και ελαβεν αναν τους παιδας δαυιδ και εξυρησεν αυτους και αφειλεν των μανδυων αυτων το ημισυ εως της αναβολης και απεστειλεν αυτους 5 και ηλθον απαγγειλαι τω δαυιδ περι των ανδρων και απεστειλεν εις απαντησιν αυτοις οτι ησαν ητιμωμενοι σφοδρα και ειπεν ο βασιλευς καδισατε εν ιεριχω εως του ανατειλαι τους πωγωνας υμων και ανακαμψατε 6 και ειδον οι υιοι αμμων οτι ησχυνη λαος δαυιδ και απεστειλεν αναν και οι υιοι αμμων χιλια ταλαντα αργυριου του μισθωσασθαι εαυτοις εκ συριας μεσοποταμιας και εκ συριας μοοχα και εκ σωβα αρματα και ιππεις 7 και εμισθωσαντο εαυτοις δυο και τριακοντα χιλιαδας αρματων και τον βασιλεα μωχα και τον λαον αυτου και ηλθον και παρενεβαλον κατεναντι μαιδαβα και οι υιοι αμμων συνηχθησαν εκ των πολεων αυτων και ηλθον εις το πολεμησαι 8 και ηκουσεν δαυιδ και απεστειλεν τον ιωαβ και πασαν την στρατιαν των δυνατων 9 και εξηλθον οι υιοι αμμων και παρατασσονται εις πολεμον παρα τον πυλωνα της πολεως και οι βασιλεις οι ελθοντες παρενεβαλον καθ' εαυτους εν τω πεδιω 10 και ειδεν ιωαβ οτι γεγωνασιν αντιπροσωποι του πολεμειν προς αυτον κατα προσωπον και εξοπισθεν και εξελεξατο εκ παντος νεανιου εξ ισραηλ και παρεταξαντο εναντιον του συρου 11 και το καταλοιπον του λαου εδωκεν εν χειρι αβεσσα αδελφου αυτου και παρεταξαντο εξ εναντιας υιων αμμων 12 και ειπεν εαν κρατηση υπερ εμε συρος και εση μοι εις σωτηριαν και εαν υιοι αμμων κρατησωσιν υπερ σε και σωσω σε 13 ανδριζου και ενισχυσωμεν περι του

λαου ημων και περι των πολων του θεου ημων και κυριος το αγαθον εν οφθαλμοις αυτου ποιησει 14 και παρεταξατο ιωαβ και ο λαος ο μετ' αυτου κατεναντι συρων εις πολεμον και εφυγον απ' αυτου 15 και οι υιοι αμμων ειδον οτι εφυγον συροι και εφυγον και αυτοι απο προσωπου ιωαβ και απο προσωπου αβεσσα του αδελφου αυτου και ηλθον εις την πολιν και ηλθεν ιωαβ εις ιερουσαλημ 16 και ειδεν συρος οτι ετροπωσατο αυτον ισραηλ και απεστειλεν αγγελους και εξηγαγον τον συρον εκ του περαν του ποταμου και σωφαχ αρχιστρατηγος δυναμεως αδρααζαρ εμπροσθεν αυτων 17 και απηγγελη τω δαυιδ και συνηγαγεν τον παντα ισραηλ και διεβη τον ιορδανην και ηλθεν επ' αυτους και παρεταξατο επ' αυτους και παρατασσεται συρος εξ εναντιας δαυιδ και επολεμησαν αυτον 18 και εφυγεν συρος απο προσωπου δαυιδ και απεκτεινεν δαυιδ απο του συρου επτα χιλιαδας αρματων και τεσσαρακοντα χιλιαδας πεζων και τον σωφαχ αρχιστρατηγον δυναμεως απεκτεινεν 19 και ειδον παιδες αδρααζαρ οτι επταικασιν απο προσωπου ισραηλ και διεθεντο μετα δαυιδ και εδουλευσαν αυτω και ουκ ηθελησεν συρος του βοηθησαι τοις υιοις αμμων ετι

Chapter 20

1 και εγενετο εν τω επιοντι ετει εν τη εξοδω των βασιλεων και ηγαγεν ιωαβ πασαν την δυναμιν της στρατιας και εφθειραν την χωραν υιων αμμων και ηλθεν και περιεκαθισεν την ραββα και δαυιδ εκαθητο εν ιερουσαλημ και επαταξεν ιωαβ την ραββα και κατεσκαψεν αυτην 2 και ελαβεν δαυιδ τον στεφανον μολχολ βασιλεως αυτων απο της κεφαλης αυτου και ευρεθη ο σταθμος αυτου ταλαντον χρυσιου και εν αυτω λιθος τιμιος και ην επι την κεφαλην δαυιδ και σκυλα της πολεως εξηνεγκεν πολλα σφοδρα 3 και τον λαον τον εν αυτη εξηγαγεν και διεπρισεν πρισιν και εν σκεπαρνοις σιδηροις και ουτως εποιησεν δαυιδ τοις πασιν υιοις αμμων και ανεστρεψε δαυιδ και πας ο λαος αυτου εις ιερουσαλημ 4 και εγενετο μετα ταυτα και εγενετο ετι πολεμος εν γαζερ μετα των αλλοφυλων τοτε επαταξεν σοβοχαι ο ουσαδι τον σαφου απο των υιων των γιγαντων και εταπεινωσεν αυτον 5 και εγενετο ετι πολεμος μετα των αλλοφυλων και επαταξεν ελλαναν υιος ιαι+ρ τον λεεμι αδελφον γολιαθ του γεθθαιου και ξυλον δορατος αυτου ως αντιον υφαινοντων 6 και εγενετο ετι πολεμος εν γεθ και ην ανηρ υπερμεγεδης και δακτυλοι αυτου εξ και εξ εικοσι τεσσαρες και ουτος ην απογονος γιγαντων 7 και ωνειδισεν τον ισραηλ και επαταξεν αυτον ιωναθαν υιος σαμαα αδελφου δαυιδ 8 ουτοι εγενοντο ραφα εν γεθ παντες ησαν τεσσαρες γιγαντες και επεσον εν χειρι δαυιδ και εν χειρι παιδων αυτου

Chapter 21

1 και εστη διαβολος εν τω ισραηλ και επεσεισεν τον δαυιδ του αριθμησησαι τον ισραηλ 2 και ειπεν ο βασιλευς δαυιδ προς ιωαβ και προς τους αρχοντας της δυναμεως πορευθητε αριθμησησατε τον ισραηλ απο βηρσαβεε και εως δαν και ενεγκατε προς με και γνωσομαι τον αριθμον αυτων 3 και ειπεν ιωαβ προσδειη κυριος επι τον λαον αυτου ως αυτοι εκατονταπλασιως και οι οφθαλμοι κυριου μου του βασιλεως βλέποντες παντες τω κυριω μου παιδες ινα τι ζητει ο κυριος μου τουτο ινα μη γενηται εις αμαρτιαν τω ισραηλ 4 το δε ρημα του βασιλεως εκραταιωθη επι τω ιωαβ και εξηλθεν ιωαβ και διηλθεν εν παντι οριω ισραηλ και ηλθεν εις ιερουσαλημ 5 και εδωκεν ιωαβ τον αριθμον της επισκεψεως του λαου τω δαυιδ και ην πας ισραηλ χιλιαι χιλιαδες και εκατον χιλιαδες ανδρων εσπασμενων μαχαιραν και ιουδας τετρακοσιαι και ογδοηκοντα χιλιαδες ανδρων εσπασμενων μαχαιραν 6 και τον λευι και τον βενιαμιν ουκ ηριθμησεν εν μεσω αυτων οτι κατισχυσεν λογος του βασιλεως τον ιωαβ 7 και πονηρον εφανη εναντιον του θεου περι του πραγματος τουτου και επатаξεν τον ισραηλ 8 και ειπεν δαυιδ προς τον θεον ημαρτηκα σφοδρα οτι εποιησα το πραγμα τουτο και νυν περιελε δη την κακίαν παιδος σου οτι εματαιωθην σφοδρα 9 και ελαλησεν κυριος προς γαδ ορωντα δαυιδ λεγων 10 πορευου και λαλησον προς δαυιδ λεγων ουτως λεγει κυριος τρια αιρω εγω επι σε εκλεξαι σεαυτω εν εξ αυτων και ποιησω σοι 11 και ηλθεν γαδ προς δαυιδ και ειπεν αυτω ουτως λεγει κυριος εκλεξαι σεαυτω 12 η τρια ετη λιμου η τρεις μηνας φευγειν σε εκ προσωπου εχθρων σου και μαχαιραν εχθρων σου του εξολεθρευσαι η τρεις ημερας ρομφαιαν κυριου και θανατον εν τη γη και αγγελος κυριου εξολεθρευων εν παση κληρονομια ισραηλ και νυν ιδε τι αποκριθω τω αποστειλαντι με λογον 13 και ειπεν δαυιδ προς γαδ στενα μοι και τα τρια σφοδρα εμπεσουμαι δη εις χειρας κυριου οτι πολλοι οι οικτιρμοι αυτου σφοδρα και εις χειρας ανθρωπων ου μη εμπεσω 14 και εδωκεν κυριος θανατον εν ισραηλ και επεσον εξ ισραηλ εβδομηκοντα χιλιαδες ανδρων 15 και απεστειλεν ο θεος αγγελον εις ιερουσαλημ του εξολεθρευσαι αυτην και ως εξολεθρευσεν ειδεν κυριος και μετεμεληθη επι τη κακια και ειπεν τω αγγελω τω εξολεθρευοντι ικανουσθω σοι ανες την χειρα σου και ο αγγελος κυριου εστω εν τω αλω ορνα του ιεβουσαιου 16 και επηρεν δαυιδ τους οφθαλμους αυτου και ειδεν τον αγγελον κυριου εστωτα ανα μεσον της γης και ανα μεσον του ουρανου και η ρομφαια αυτου εσπασμενη εν τη χειρι αυτου εκτεταμενη επι ιερουσαλημ και επεσεν δαυιδ και οι πρεσβυτεροι περιβεβλημενοι εν σακκοις επι προσωπον αυτων 17 και ειπεν δαυιδ προς τον θεον ουκ εγω ειπα του αριθμησησαι εν τω λαω και εγω ειμι ο αμαρτων κακοποιων εκακοποιησα και ταυτα τα προβατα τι εποιησαν κυριε ο θεος γενηθητω η χειρ σου εν εμοι και εν τω οικω του πατρος μου και μη εν τω λαω σου εις απωλειαν κυριε 18 και αγγελος

κυριου ειπεν τω γαδ του ειπειν προς δαυιδ ινα αναβη του στησαι θυσιαστηριον τω κυριω εν αλω ορνα του ιεβουσαιου 19 και ανεβη δαυιδ κατα τον λογον γαδ ον ελαλησεν εν ονοματι κυριου 20 και επεστρεψεν ορνα και ειδεν τον βασιλεα και τεσσαρες υιοι αυτου μετ' αυτου μεθαχαβιν και ορνα ην αλωων πυρους 21 και ηλθεν δαυιδ προς ορναν και ορνα εξηλθεν εκ της αλω και προσεκυνησεν τω δαυιδ τω προσωπω επι την γην 22 και ειπεν δαυιδ προς ορνα δος μοι τον τοπον σου της αλω και οικοδομησω επ' αυτω θυσιαστηριον τω κυριω εν αργυριω αξιω δος μοι αυτον και παυσεται η πληγη εκ του λαου 23 και ειπεν ορνα προς δαυιδ λαβε σεαυτω και ποιησατω ο κυριος μου ο βασιλευς το αγαθον εναντιον αυτου ιδε δεδωκα τους μοσχους εις ολοκαυτωσιν και το αροτρον και τας αμαξας εις ξυλα και τον σιτον εις θυσιαν τα παντα δεδωκα 24 και ειπεν ο βασιλευς δαυιδ τω ορνα ουχι οτι αγοραζων αγοραζω εν αργυριω αξιω οτι ου μη λαβω α εστιν σοι κυριω του ανενεγκαι ολοκαυτωσιν δωρεαν κυριω 25 και εδωκεν δαυιδ τω ορνα εν τω τοπω αυτου σικλους χρυσιου ολκης εξακοσιους 26 και ωκοδομησεν δαυιδ εκει θυσιαστηριον κυριω και ανηνεγκεν ολοκαυτωματα και σωτηριου και εβοησεν προς κυριον και επηκουσεν αυτω εν πυρι εκ του ουρανου επι το θυσιαστηριον της ολοκαυτωσεως και καταναλωσεν την ολοκαυτωσιν 27 και ειπεν κυριος προς τον αγγελον και κατεδηκεν την ρομφαιαν εις τον κολεον 28 εν τω καιρω εκεινω εν τω ιδειν τον δαυιδ οτι επηκουσεν αυτω κυριος εν τω αλω ορνα του ιεβουσαιου και εθυσιασεν εκει 29 και σκηνη κυριου ην εποιησεν μωυσης εν τη ερημω και θυσιαστηριον των ολοκαυτωματων εν τω καιρω εκεινω εν βαμα εν γαβων 30 και ουκ ηδυνατο δαυιδ του πορευθηναι εμπροσθεν αυτου του ζητησαι τον θεον οτι κατεσπευσεν απο προσωπου της ρομφαιας αγγελου κυριου

Chapter 22

1 και ειπεν δαυιδ ουτος εστιν ο οικος κυριου του θεου και τουτο το θυσιαστηριον εις ολοκαυτωσιν τω ισραηλ 2 και ειπεν δαυιδ συναγαγειν παντας τους προσηλυτους εν γη ισραηλ και κατεστησεν λατομους λατομησαι λιθους ξυστους του οικοδομησαι οικον τω θεω 3 και σιδηρον πολυν εις τους ηλους των θυρωματων και των πυλων και τους στροφεις ητοιμασεν δαυιδ και χαλκον εις πληθος ουκ ην σταθμος 4 και ξυλα κεδρινα ουκ ην αριθμος οτι εφεροσαν οι σιδωνιοι και οι τυριοι ξυλα κεδρινα εις πληθος τω δαυιδ 5 και ειπεν δαυιδ σαλωμων ο υιος μου παιδαριον απαλον και ο οικος του οικοδομησαι τω κυριω εις μεγαλωσυνην ανω εις ονομα και εις δοξαν εις πασαν την γην ετοιμασω αυτω και ητοιμασεν δαυιδ εις πληθος εμπροσθεν της τελευτης αυτου 6 και εκαλεσεν σαλωμων τον υιον αυτου και ενετειλατο αυτω του οικοδομησαι τον οικον τω κυριω θεω ισραηλ 7 και ειπεν δαυιδ σαλωμων τεκνον εμοι εγενετο επι ψυχη του οικοδομησαι

οικον τω ονοματι κυριου θεου 8 και εγενετο επ' εμοι λογος κυριου λεγων αιμα εις πληθος εξεχεας και πολεμους μεγαλους εποιησας ουκ οικοδομησεις οικον τω ονοματι μου οτι αιματα πολλα εξεχεας επι της γης εναντιον μου 9 ιδου υιος τικτεται σοι ουτος εσται ανηρ αναπαυσεως και αναπαυσω αυτον απο παντων των εχθρων κυκλοθεν οτι σαλωμων ονομα αυτω και ειρηνην και ησυχιαν δωσω επι ισραηλ εν ταις ημεραις αυτου 10 ουτος οικοδομησει οικον τω ονοματι μου και ουτος εσται μοι εις υιον καγω αυτω εις πατερα και ανορθωσω θρονον βασιλειας αυτου εν ισραηλ εως αιωνος 11 και νυν υιε μου εσται μετα σου κυριος και ευοδωσει και οικοδομησεις οικον τω κυριω θεω σου ως ελαλησεν περι σου 12 αλλ' η δωη σοι σοφιαν και συνεσιν κυριος και κατισχυσαι σε επι ισραηλ και του φυλασσεσθαι και του ποιειν τον νομον κυριου του θεου σου 13 τοτε ευοδωσει εαν φυλαξης του ποιειν τα προσταγματα και τα κριματα α ενετειλατο κυριος τω μωυση επι ισραηλ ανδριζου και ισχυε μη φοβου μηδε πτοηθης 14 και ιδου εγω κατα την πτωχειαν μου ητοιμασα εις οικον κυριου χρυσιου ταλαντων εκατον χιλιαδας και αργυριου ταλαντων χιλιας χιλιαδας και χαλκον και σιδηρον ου ουκ εστιν σταθμος οτι εις πληθος εστιν και ξυλα και λιθους ητοιμασα και προς ταυτα προσδες 15 και μετα σου εις πληθος ποιουντων εργα τεχνιται και οικοδομοι λιθων και τεκτονες ξυλων και πας σοφος εν παντι εργω 16 εν χρυσειω εν αργυρειω εν χαλκω και εν σιδηρω ουκ εστιν αριθμος αναστηθι και ποιει και κυριος μετα σου 17 και ενετειλατο δαυιδ τοις πασιν αρχουσιν ισραηλ αντιλαβεσθαι τω σαλωμων υιω αυτου 18 ουχι κυριος μεθ' υμων και ανεπαυσεν υμας κυκλοθεν οτι εδωκεν εν χερσιν τους κατοικουντας την γην και υπεταγη η γη εναντιον κυριου και εναντιον λαου αυτου 19 νυν δοτε καρδιας υμων και ψυχας υμων του ζητησαι τω κυριω θεω υμων και εγερθητε και οικοδομησατε αγιασμα κυριω τω θεω υμων του εισενεγκαι την κιβωτον διαθηκης κυριου και σκευη τα αγια του θεου εις οικον τον οικοδομουμενον τω ονοματι κυριου

Chapter 23

1 και δαυιδ πρεσβυτης και πληρης ημερων και εβασιλευσεν σαλωμων τον υιον αυτου αντ' αυτου επι ισραηλ 2 και συνηγαγεν τους παντας αρχοντας ισραηλ και τους ιερεις και τους λευιτας 3 και ηριθμηθησαν οι λευιται απο τριακονταετους και επανω και εγενετο ο αριθμος αυτων κατα κεφαλην αυτων εις ανδρας τριακοντα και οκτω χιλιαδας 4 απο τουτων εργοδιωκται επι τα εργα οικου κυριου εικοσι τεσσαρες χιλιαδες και γραμματαις και κριται εξακισχιλιοι 5 και τεσσαρες χιλιαδες πυλωροι και τεσσαρες χιλιαδες αινουντες τω κυριω εν τοις οργανοις οις εποιησεν του αινειν τω κυριω 6 και διειλεν αυτους δαυιδ εφημεριας τοις υιοις λευι τω γεδσων κααθ μεραρι 7 και τω παροσωμ τω εδαν και τω σεμει+ 8 υιοι τω εδαν ο

αρχων ιηλ και ζεδου και ιωηλ τρεις 9 υιοι σεμει+ σαλωμιθ και ιηλ και αιδαν τρεις ουτοι αρχοντες των πατριων τω εδαν 10 και τοις υιοις σεμει+ ιεδ και ζιζα και ιωας και βερια ουτοι υιοι σεμει+ τεσσαρες 11 και ην ιεδ ο αρχων και ζιζα ο δευτερος και ιωας και βερια ουκ επληθυναν υιους και εγενοντο εις οικον πατριας εις επισκεψιν μιαν 12 υιοι κααθ αμβραμ ισσααρ χεβρων οζιηλ τεσσαρες 13 υιοι αμβραμ ααρων και μωυσης και διεσταλη ααρων του αγιασθηναι αγια αγιων αυτος και οι υιοι αυτου εως αιωνος του θυμιαν εναντιον του κυριου λειτουργειν και επευχεσθαι επι τω ονοματι αυτου εως αιωνος 14 και μωυσης ανθρωπος του θεου υιοι αυτου εκληθησαν εις φυλην του λευι 15 υιοι μωυση γηρσαμ και ελιεζερ 16 υιοι γηρσαμ σουβαηλ ο αρχων 17 και ησαν υιοι τω ελιεζερ ρααβια ο αρχων και ουκ ησαν τω ελιεζερ υιοι ετεροι και υιοι ρααβια ηυξηθησαν εις υψος 18 υιοι ισσααρ σαλωμιθ ο αρχων 19 υιοι χεβρων ιδουδ ο αρχων αμαδια ο δευτερος οζιηλ ο τριτος ικεμιας ο τεταρτος 20 υιοι οζιηλ μιχας ο αρχων και ισια ο δευτερος 21 υιοι μεραρι μοολι και μουσι υιοι μοολι ελεαζαρ και κισ 22 και απεθανεν ελεαζαρ και ουκ ησαν αυτω υιοι αλλ' η θυγατερες και ελαβον αυτας υιοι κισ αδελφοι αυτων 23 υιοι μουσι μοολι και εδερ και ιαριμιωθ τρεις 24 ουτοι υιοι λευι κατ' οικους πατριων αυτων αρχοντες των πατριων αυτων κατα την επισκεψιν αυτων κατα τον αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων ποιουντες τα εργα λειτουργιας οικου κυριου απο εικοσαετους και επανω 25 οτι ειπεν δαυιδ κατεπαυσεν κυριος ο θεος ισραηλ τω λαω αυτου και κατεσκηνωσεν εν ιερουσαλημ εως αιωνος 26 και οι λευιται ουκ ησαν αιροντες την σκηνην και τα παντα σκευη αυτης εις την λειτουργιαν αυτης 27 οτι εν τοις λογοις δαυιδ τοις εσχατοις εστιν ο αριθμος υιων λευι απο εικοσαετους και επανω 28 οτι εστησεν αυτους επι χειρα ααρων του λειτουργειν εν οικω κυριου επι τας αυλας και επι τα παστοφορια και επι τον καθαρισμον των παντων αγιων και επι τα εργα λειτουργιας οικου του θεου 29 εις τους αρτους της προθεσεως εις την σεμιδαλιν της θυσιας και εις τα λαγανα τα αζυμα και εις τηγανον και εις την πεφυραμενην και εις παν μετρον 30 και του στηναι πρωι του αινειν εξομολογεισθαι τω κυριω και ουτως το εσπερας 31 και επι παντων των αναφερομενων ολοκαυτωματων τω κυριω εν τοις σαββατοις και εν ταις νεομηνiais και εν ταις εορταις κατα αριθμον κατα την κρισιν επ' αυτοις δια παντος τω κυριω 32 και φυλαξουσιν τας φυλακας σκηνης του μαρτυριου και τας φυλακας υιων ααρων αδελφων αυτων του λειτουργειν εν οικω κυριου

Chapter 24

1 και τοις υιοις ααρων διαιρεσεις υιοι ααρων ναδαβ και αβιουδ ελεαζαρ και ιθαμαρ 2 και απεθανεν ναδαβ και αβιουδ εναντιον του πατρος αυτων και υιοι ουκ

ησαν αυτοις και ιερατευσεν ελεαζαρ και ιθαμαρ υιοι ααρων 3 και διειλεν αυτους
 δανιδ και σαδωκ εκ των υιων ελεαζαρ και αχιμελεχ εκ των υιων ιθαμαρ κατα
 την επισκεψιν αυτων κατα την λειτουργιαν αυτων κατ' οικους πατριων αυτων 4
 και ευρεθησαν υιοι ελεαζαρ πλειους εις αρχοντας των δυνατων παρα τους υιους
 ιθαμαρ και διειλεν αυτους τοις υιοις ελεαζαρ αρχοντας εις οικους πατριων εξ και
 δεκα και τοις υιοις ιθαμαρ οκτω κατ' οικους πατριων 5 και διειλεν αυτους κατα
 κληρους τουτους προς τουτους οτι ησαν αρχοντες των αγιων και αρχοντες κυριου
 εν τοις υιοις ελεαζαρ και εν τοις υιοις ιθαμαρ 6 και εγραψεν αυτους σαμιας υιος
 ναθαναηλ ο γραμματευσ εκ του λευι κατεναντι του βασιλεως και των αρχοντων
 και σαδωκ ο ιερευσ και αχιμελεχ υιος αβιαδαρ και αρχοντες των πατριων των
 ιερεων και των λευιτων οικου πατριας εις εις τω ελεαζαρ και εις εις τω ιθαμαρ
 7 και εξηλθεν ο κληρος ο πρωτος τω ιαριβ τω ιδει+α ο δευτερος 8 τω χαρημ ο
 τριτος τω σεωριμ ο τεταρτος 9 τω μελχια ο πεμπτος τω μιαμιν ο εκτος 10 τω
 κως ο εβδομος τω αβια ο ογδοος 11 τω ιησου ο ενατος τω σεχενια ο δεκατος 12
 τω ελιασιβ ο ενδεκατος τω ιακιμ ο δωδεκατος 13 τω ορχοφφα ο τρισκαιδεκατος
 τω ισβααλ ο τεσσαρεσκαιδεκατος 14 τω βελγα ο πεντεκαιδεκατος τω εμμηρ ο
 εκκαιδεκατος 15 τω χηζιρ ο επτακαιδεκατος τω αφεσση ο οκτωκαιδεκατος 16 τω
 φεταιια ο εννεακαιδεκατος τω εξεκηλ ο εικοστος 17 τω ιαχιν ο εις και εικοστος
 τω γαμουλ ο δευτερος και εικοστος 18 τω δαλαια ο τριτος και εικοστος τω μα-
 σαι ο τεταρτος και εικοστος 19 αυτη η επισκεψις αυτων κατα την λειτουργιαν
 αυτων του εισπορευεσθαι εις οικον κυριου κατα την κρισιν αυτων δια χειρος ααρ-
 ων πατρος αυτων ως ενετειλατο κυριος ο θεος ισραηλ 20 και τοις υιοις λευι τοις
 καταλοιποις τοις υιοις αμβραμ σουβαηλ τοις υιοις σουβαηλ ιαδια 21 τω ρααβια
 ο αρχων ιεσιας 22 και τω ισσαρι σαλωμωθ τοις υιοις σαλωμωθ ιαθ 23 υιοι ιεδιου
 αμαδια ο δευτερος ιαζιηλ ο τριτος ιοχομ ο τεταρτος 24 υιοι οζιηλ μιχα υιοι μιχα
 σαμηρ 25 αδελφος μιχα ισια υιοι ισια ζαχαρια 26 υιοι μεραρι μοολι και μουσι υιοι
 οζια υιοι βοννι 27 υιοι μεραρι τω οζια υιοι αυτου ισοαμ και ζακχουρ και αβδι 28
 τω μοολι ελεαζαρ και ιθαμαρ και απεθανεν ελεαζαρ και ουκ ησαν αυτω υιοι 29 τω
 κισ υιοι του κισ ιραμαηλ 30 και υιοι του μουσι μοολι και εδερ και ιαριμωθ ουτοι
 υιοι των λευιτων κατ' οικους πατριων αυτων 31 και ελαβον και αυτοι κληρους κα-
 θως οι αδελφοι αυτων υιοι ααρων εναντιον του βασιλεως και σαδωκ και αχιμελεχ
 και αρχοντων πατριων των ιερεων και των λευιτων πατριαρχαι αρααβ καθως οι
 αδελφοι αυτου οι νεωτεροι

Chapter 25

1 και εστησεν δανιδ ο βασιλευς και οι αρχοντες της δυναμεως εις τα εργα του-
 ς υιους ασαφ και αιμαν και ιδιθων τους αποφθεγγομενους εν κινυραις και εν

ναβλαις και εν κυμβαλοις και εγενετο ο αριθμος αυτων κατα κεφαλην αυτων εργαζομενων εν τοις εργοις αυτων 2 υιοι ασαφ ζακχουρ και ιωσηφ και ναθανιας και εραηλ υιοι ασαφ εχομενοι ασαφ του προφητου εχομενοι του βασιλεως 3 τω ιδιθων υιοι ιδιθων γοδολια και σουρι και ισαια και σεμει+ και ασαβια και ματταδιας εξ μετα τον πατερα αυτων ιδιθων εν κινυρα ανακρουομενοι εξομολογησιν και αινεσιν τω κυριω 4 τω αιμανι υιοι αιμαν βουκιας και μανθανιας και αζαραηλ και σουβαηλ και ιεριμωθ και ανανιας και ανανι και ηλιαθα και γοδολλαδι και ρωμεμδι-ωδ και ιεσβακασα και μαλληθι και ωθηρι και μεαζωθ 5 παντες ουτοι υιοι τω αιμαν τω ανακρουομενω τω βασιλει εν λογοις θεου υψωσαι κερας και εδωκεν ο θεος τω αιμαν υιους δεκα τεσσαρας και θυγατερας τρεις 6 παντες ουτοι μετα του πατρος αυτων υμνωδουντες εν οικω κυριου εν κυμβαλοις και εν ναβλαις και εν κινυραις εχομενα του βασιλεως και ασαφ και ιδιθων και αιμανι 7 και εγενετο ο αριθμος αυτων μετα τους αδελφους αυτων δεδιδαγμενοι αδειν κυριω πας συνων διακοσιοι ογδοηκοντα και οκτω 8 και εβαλον και αυτοι κληρους εφημεριων κατα τον μικρον και κατα τον μεγαν τελειων και μανθανοντων 9 και εξηλθεν ο κληρος ο πρωτος υιων αυτου και αδελφων αυτου τω ασαφ τω ιωσηφ γοδολια ο δευτερος ηνια αδελφοι αυτου και υιοι αυτου δεκα δυο 10 ο τριτος ζακχουρ υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο 11 ο τεταρτος ιεσδρι υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο 12 ο πεμπτος ναθανιας υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο 13 ο εκτος βουκιας υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο 14 ο εβδομος ισερηλ υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο 15 ο ογδοος ιωσια υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο 16 ο ενατος μανθανιας υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο 17 ο δεκατος σεμει+ υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο 18 ο ενδεκατος αζαρια υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο 19 ο δωδεκατος ασαβια υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο 20 ο τρισκαιδεκατος σουβαηλ υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο 21 ο τεσσαρεσκαιδεκατος ματταδιας υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο 22 ο πεντεκαιδεκατος ιεριμωθ υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο 23 ο εκκαιδεκατος ανανιας υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο 24 ο επτακαιδεκατος ιεσβακασα υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο 25 ο οκτωκαιδεκατος ανανι υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο 26 ο εννεακαιδεκατος μελληθι υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο 27 ο εικοστος ελιαθα υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο 28 ο εικοστος πρωτος ηθιρ υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο 29 ο εικοστος δευτερος γοδολλαδι υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο 30 ο τριτος και εικοστος μεαζωθ υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο 31 ο τεταρτος και εικοστος ρωμεμδι-ωδ υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο

Chapter 26

1 εις διαιρεσεις των πυλων υιοις χορει+μ μοσολλαμια υιος κωρη εκ των υιων αβιασαφ 2 και τω μοσολλαμια υιοι ζαχαριας ο πρωτοτοκος ιδιηλ ο δευτερος ζαβαδιας ο τριτος ιεθνουηλ ο τεταρτος 3 ωλαμ ο πεμπτος ιωαναν ο εκτος ελιωηναι ο εβδομος 4 και τω αβδεδομ υιοι σαμαιας ο πρωτοτοκος ιωζαβαδ ο δευτερος ιωαα ο τριτος σωχαρ ο τεταρτος ναθαναηλ ο πεμπτος 5 αμειηλ ο εκτος ισσαχαρ ο εβδομος φολλαδι ο ογδοος οτι ευλογησεν αυτον ο θεος 6 και τω σαμαια υιω αυτου ετεχθησαν υιοι του πρωτοτοκου ρωσαι εις τον οικον τον πατρικον αυτου οτι δυνατοι ησαν 7 υιοι σαμαια γοθνι και ραφαηλ και ωβηδ και ελζαβαδ και αχιου υιοι δυνατοι ελιου και σαβχια και ισβακωμ 8 παντες απο των υιων αβδεδομ αυτοι και οι αδελφοι αυτων και υιοι αυτων ποιουντες δυνατως εν τη εργασία οι παντες εξηκοντα δυο τω αβδεδομ 9 και τω μοσολλαμια υιοι και αδελφοι δεκα και οκτω δυνατοι 10 και τω ωσα των υιων μεραρι υιοι φυλασσοντες την αρχην οτι ουκ ην πρωτοτοκος και εποιησεν αυτον ο πατηρ αυτου αρχοντα 11 της διαιρεσεως της δευτερας ταβλαι ο τριτος ζαχαριας ο τεταρτος παντες ουτοι υιοι και αδελφοι τω ωσα τρισκαιδεκα 12 τουτοις αι διαιρεσεις των πυλων τοις αρχουσιν των δυνατων εφημεριαι καθως οι αδελφοι αυτων λειτουργειν εν οικω κυριου 13 και εβαλον κληρους κατα τον μικρον και κατα τον μεγαν κατ' οικους πατριων αυτων εις πυλωνα και πυλωνα 14 και επεσεν ο κληρος των προς ανατολας τω σαλαμια και ζαχαρια υιοι ιωας τω μελχια εβαλον κληρους και εξηλθεν ο κληρος βορρα 15 τω αβδεδομ νοτον κατεναντι οικου εσεφιν 16 εις δευτερον τω ωσα προς δυσμαις μετα την πυλην παστοφοριου της αναβασεως φυλακη κατεναντι φυλακης 17 προς ανατολας εξ την ημεραν βορρα της ημερας τεσσαρες νοτον της ημερας τεσσαρες και εις το εσεφιν δυο 18 εις διαδεχομενους και προς δυσμαις τεσσαρες και εις τον τριβον δυο διαδεχομενους 19 αυται αι διαιρεσεις των πυλων τοις υιοις χορε και τοις υιοις μεραρι 20 και οι λευιται αδελφοι αυτων επι των θησαυρων οικου κυριου και επι των θησαυρων των καθηγιασμενων 21 υιοι λαδαν υιοι τω γηρσωνι τω λαδαν αρχοντες πατριων τω λαδαν τω γηρσωνι ιηλ 22 και υιοι ιηλ ζεδομ και ιωηλ οι αδελφοι επι των θησαυρων οικου κυριου 23 τω αμβραμ και ισσααρ χεβρων και οζιηλ 24 και σουβαηλ ο του γηρσαμ του μωυση ηγουμενος επι των θησαυρων 25 και τω αδελφω αυτου τω ελιεζερ ραβιας υιος και ιωσαιας και ιωραμ και ζεχρι και σαλωμωθ 26 αυτος σαλωμωθ και οι αδελφοι αυτου επι παντων των θησαυρων των αγιων ους ηγιασεν δαυιδ ο βασιλευς και οι αρχοντες των πατριων χιλιαρχοι και εκατονταρχοι και αρχηγοι της δυναμεως 27 α ελαβεν εκ των πολεμων και εκ των λαφυρων και ηγιασεν απ' αυτων του μη καθυστερησαι την οικοδομην του οικου του θεου 28 και επι παντων των αγιων σαμουηλ του προφητου και σαουλ του κισ και αβεννηρ του νηρ και ιωαβ του

σαρουα παν ο ηγιασαν δια χειρος σαλωμων και των αδελφων αυτου 29 τω ισσαρι χωνενια και υιοι αυτου της εργασιας της εξω επι τον ισραηλ του γραμματευειν και διακρινειν 30 τω χεβρωνι ασαβιας και οι αδελφοι αυτου υιοι δυνατοι χιλιοι και επτακοσιοι επι της επισκεψεως του ισραηλ περαν του ιορδανου προς δυσμαις εις πασαν λειτουργιαν κυριου και εργασιαν του βασιλεως 31 του χεβρωνι ιουδιας ο αρχων των χεβρωνι κατα γενεσεις αυτων κατα πατριας εν τω τεσσαρακοστω ετει της βασιλειας αυτου επεσκεπησαν και ευρεθη ανηρ δυνατος εν αυτοις εν ιαζηρ της γαλααδιτιδος 32 και οι αδελφοι αυτου υιοι δυνατοι δισχιλιοι επτακοσιοι αρχοντες πατριων και κατεστησεν αυτους δαυιδ ο βασιλευς επι του ρουβηνι και γαδδι και ημισους φυλης μανασση εις παν προσταγμα κυριου και λογον βασιλεως

Chapter 27

1 και υιοι ισραηλ κατ' αριθμον αυτων αρχοντες των πατριων χιλιαρχοι και εκατονταρχοι και γραμματεις οι λειτουργουντες τω λαω και εις παν λογον του βασιλεως κατα διαιρεσεις εις παν λογον του εισπορευομενου και εκπορευομενου μηνα εκ μηνος εις παντας τους μηνας του ενιαυτου διαιρεσις μια εικοσι και τεσσαρες χιλιαδες 2 και επι της διαιρεσεως της πρωτης του μηνος του πρωτου ιεσβοαμ ο του ζαβδιηλ και επι της διαιρεσεως αυτου εικοσι και τεσσαρες χιλιαδες 3 απο των υιων φαρες αρχων παντων των αρχοντων της δυναμεως του μηνος του πρωτου 4 και επι της διαιρεσεως του μηνος του δευτερου δωδια ο εχωχι και επι της διαιρεσεως αυτου εικοσι και τεσσαρες χιλιαδες αρχοντες δυναμεως 5 ο τριτος τον μηνα τον τριτον βαναιας ο του ιωδαε ο ιερευσ ο αρχων και επι της διαιρεσεως αυτου τεσσαρες και εικοσι χιλιαδες 6 αυτος βαναιας δυνατωτερος των τριακοντα και επι των τριακοντα και επι της διαιρεσεως αυτου αμιζαβαδ υιος αυτου 7 ο τεταρτος εις τον μηνα τον τεταρτον ασαηλ ο αδελφος ιωαβ και ζαβδιας ο υιος αυτου και οι αδελφοι και επι της διαιρεσεως αυτου τεσσαρες και εικοσι χιλιαδες 8 ο πεμπτος τω μηνι τω πεμπτω ο ηγουμενος σαμαωδ ο ιεσραε και επι της διαιρεσεως αυτου εικοσι τεσσαρες χιλιαδες 9 ο εκτος τω μηνι τω εκτω οδουιας ο του εκκης ο δεκωιτης και επι της διαιρεσεως αυτου τεσσαρες και εικοσι χιλιαδες 10 ο εβδομος τω μηνι τω εβδομω χελλης ο εκ φαλλους απο των υιων εφραιμ και επι της διαιρεσεως αυτου τεσσαρες και εικοσι χιλιαδες 11 ο ογδοος τω μηνι τω ογδω σοβοχαι ο ισαδι τω ζαραι+ και επι της διαιρεσεως αυτου τεσσαρες και εικοσι χιλιαδες 12 ο ενατος τω μηνι τω ενατω αβιεζερ ο εξ αναδωδ εκ γης βενιαμιν και επι της διαιρεσεως αυτου τεσσαρες και εικοσι χιλιαδες 13 ο δεκατος τω μηνι τω δεκατω μεηρα ο εκ νετουφατ τω ζαραι+ και επι της διαιρεσεως αυτου τεσσαρες και εικοσι χιλιαδες 14 ο ενδεκατος τω μηνι τω ενδεκατω βαναιας ο εκ φαραδων των υιων εφραιμ και επι της διαιρεσεως αυτου τεσσαρες και εικοσι χιλιαδες 15 ο

δωδεκατος εις τον μηνα τον δωδεκατον χολδαι ο νετωφατι τω γοθονιηλ και επι της διαιρεσεως αυτου τεσσαρες και εικοσι χιλιαδες 16 και επι των φυλων ισραηλ τω ρουβην ηγουμενος ελιεζερ ο του ξεχρι τω συμεων σαφατιας ο του μααχα 17 τω λευι ασαβιας ο του καμουηλ τω ααρων σαδωκ 18 τω ιουδα ελιαβ των αδελφων δαυιδ τω ισσαχαρ αμβρι ο του μισαηλ 19 τω ζαβουλων σαμαιας ο του αβδιου τω νεφθαλι ιεριμωθ ο του εσριηλ 20 τω εφραιμ ωση ο του οζιου τω ημισει φυλης μανασση ιωηλ ο του φαδαια 21 τω ημισει φυλης μανασση τω εν τη γαλααδ ιαδδαι ο του ζαβδιου τοις υιοις βενιαμιν ασιηλ ο του αβεννηρ 22 τω δαν αζαραηλ ο του ιωραμ ουτοι πατριαρχαι των φυλων ισραηλ 23 και ουκ ελαβεν δαυιδ τον αριθμον αυτων απο εικοσαετους και κατω οτι κυριος ειπεν πληθυναι τον ισραηλ ως τους αστερας του ουρανου 24 και ιωαβ ο του σαρουια ηρξατο αριθμειν εν τω λαω και ου συνετελεσεν και εγενετο εν τουτοις οργη επι τον ισραηλ και ου κατεχωρισθη ο αριθμος εν βιβλιω λογων των ημερων του βασιλεως δαυιδ 25 και επι των θησαυρων του βασιλεως ασμωθ ο του ωδιηλ και επι των θησαυρων των εν αγρω και εν ταις κωμαις και εν τοις εποικιοις και εν τοις πυργοις ιωναθαν ο του οζιου 26 επι δε των γεωργουντων την γην των εργαζομενων εσδρι ο του χολουβ 27 και επι των χωριων σεμει+ ο εκ ραμα και επι των θησαυρων των εν τοις χωριοις του οινου ζαχρι ο του σεφνι 28 και επι των ελαιωνων και επι των συκαμινων των εν τη πεδινη βαλανας ο γεδωριτης επι δε των θησαυρων του ελαιου ιωας 29 και επι των βοων των νομαδων των εν τω ασιδων σατραις ο σαρωνιτης και επι των βοων των εν τοις αυλωσιν σωφατ ο του αδλι 30 επι δε των καμηλων ωβιλ ο ισμαηλιτης επι δε των ονων ιαδιας ο εκ μεραδων 31 και επι των προβατων ιαζιζ ο αγαριτης παντες ουτοι προσταται υπαρχοντων δαυιδ του βασιλεως 32 και ιωναθαν ο πατραδελφος δαυιδ συμβουλος ανθρωπος συνετος και γραμματευσ αυτος και ιιηλ ο του αχαμανι μετα των υιων του βασιλεως 33 και αχιτοφελ συμβουλος του βασιλεως και χουσι πρωτος φιλος του βασιλεως 34 και μετα τουτον αχιτοφελ εχομενος ιωδαε ο του βαναιου και αβιαθαρ και ιωαβ αρχιστρατηγος του βασιλεως

Chapter 28

1 και εξεκκλησιασεν δαυιδ παντας τους αρχοντας ισραηλ αρχοντας των κριτων και τους αρχοντας των εφημεριων των περι το σωμα του βασιλεως και αρχοντας των χιλιαδων και των εκατονταδων και τους γαζοφυλακας και τους επι των υπαρχοντων αυτου και τους δυναστας και τους μαχητας της στρατιας εν ιερουσαλημ 2 και εστη δαυιδ εν μεσω της εκκλησιας και ειπεν ακουσατε μου αδελφοι και λαος μου εμοι εγενετο επι καρδιαν οικοδομησαι οικον αναπαυσεως της κιβωτου διαδηκης κυριου και στασιν ποδων κυριου ημων και ητοιμασα τα εις την κατασκηνηωσιν επιτηδεια 3 και ο θεος ειπεν ουκ οικοδομησεις εμοι οικον του

επονομασαι το ονομα μου επ' αυτω οτι ανθρωπος πολεμιστης ει συ και αιματα
εξεχεας 4 και εξελεξατο κυριος ο θεος ισραηλ εν εμοι απο παντος οικου πατρος
μου ειναι βασιλεια επι ισραηλ εις τον αιωνα και εν ιουδα ηρετικεν το βασιλειον
και εξ οικου ιουδα τον οικον του πατρος μου και εν τοις υιοις του πατρος μου
εν εμοι ηθελησεν του γενεσθαι με βασιλεια επι τω παντι ισραηλ 5 και απο παντων
των υιων μου οτι πολλους υιους εδωκεν μοι κυριος εξελεξατο εν σαλωμων τω υιω
μου καθισαι αυτον επι θρονου βασιλειας κυριου επι τον ισραηλ 6 και ειπεν μοι
ο θεος σαλωμων ο υιος σου οικοδομησει τον οικον μου και την αυλην μου οτι
ηρετικα εν αυτω ειναι μου υιον καγω εσομαι αυτω εις πατερα 7 και κατορθωσω
την βασιλειαν αυτου εως αιωνος εαν ισχυση του φυλαξασθαι τας εντολας μου και
τα κριματα μου ως η ημερα αυτη 8 και νυν κατα προσωπον πασης εκκλησιας κυ-
ριου και εν ωσιν θεου ημων φυλαξασθε και ζητησατε πασας τας εντολας κυριου
του θεου ημων ινα κληρονομησητε την γην την αγαθην και κατακληρονομησητε
τοις υιοις υμων μεθ' υμας εως αιωνος 9 και νυν σαλωμων υιε μου γνωθι τον
θεον των πατερων σου και δουλευε αυτω εν καρδια τελεια και ψυχη θελουση
οτι πασας καρδιας εταζει κυριος και παν ενθυμημα γινωσκει εαν ζητησης αυτον
ευρεθησεται σοι και εαν καταλειψης αυτον καταλειπει σε εις τελος 10 ιδε τοι νυν
οτι κυριος ηρετικεν σε οικοδομησαι αυτω οικον εις αγιασμα ισχυε και ποιει 11
και εδωκεν δαυιδ σαλωμων τω υιω αυτου το παραδειγμα του ναου και των οικον
αυτου και των ζακχω αυτου και των υπερων και των αποθηκων των εσωτερων
και του οικου του εξιλασμου 12 και το παραδειγμα ο ειχεν εν πνευματι αυτου
των αυλων οικου κυριου και παντων των παστοφοριων των κυκλω των εις τας
αποθηκας οικου κυριου και των αποθηκων των αγιων 13 και των καταλυματων
των εφημεριων των ιερεων και των λευιτων εις πασαν εργασιαν λειτουργιας οικ-
ου κυριου και των αποθηκων των λειτουργησιμων σκευων της λατρειας οικου
κυριου 14 και τον σταθμον της ολκης αυτων των τε χρυσων και αργυρων 15
λυχνιων την ολκην εδωκεν αυτω και των λυχνων 16 εδωκεν αυτω ομοιως τον σ-
ταθμον των τραπέζων της προδεσεως εκαστης τραπέζης χρυσης και ωσαντως των
αργυρων 17 και των κρεαγρων και σπονδειων και των φιαλων των χρυσων και
τον σταθμον των χρυσων και των αργυρων κεφφουρε εκαστου σταθμου 18 και
τον του θυσιαστηριου των θυμιαματων εκ χρυσιου δοκιμου σταθμον υπεδειξεν
αυτω και το παραδειγμα του αρματος των χερουβιν των διαπεπετασμενων ταις
περυξιν και σκιαζοντων επι της κιβωτου διαθηκης κυριου 19 παντα εν γραφη
χειρος κυριου εδωκεν δαυιδ σαλωμων κατα την περιγενηθεισαν αυτω συνεσιν της
κατεργασιας του παραδειγματος 20 και ειπεν δαυιδ σαλωμων τω υιω αυτου ισχυε
και ανδριζου και ποιει μη φοβου μηδε πτοηθης οτι κυριος ο θεος μου μετα σου
ουκ ανησει σε και ου μη σε εγκαταλιπη εως του συντελεσαι σε πασαν εργασιαν
λειτουργιας οικου κυριου 21 και ιδου αι εφημεριαι των ιερεων και των λευιτων

εις πασαν λειτουργιαν οικου του θεου και μετα σου εν παση πραγματεια και πας προθυμος εν σοφια κατα πασαν τεχνην και οι αρχοντες και πας ο λαος εις παντας τους λογους σου

Chapter 29

1 και ειπεν δαυιδ ο βασιλευς παση τη εκκλησια σαλωμων ο υιος μου εις ον ηρετικεν εν αυτω κυριος νεος και απαλος και το εργον μεγα οτι ουκ ανθρωπω η οικοδομη αλλ' η κυριω θεω 2 κατα πασαν την δυναμιν ητοιμακα εις οικον θεου μου χρυσιον αργυριον χαλκον σιδηρον ξυλα λιθους σοομ και πληρωσεως και λιθους πολυτελεις και ποικιλους και παντα λιθον τιμιον και παριον πολυν 3 και ετι εν τω ευδοκησαι με εν οικω θεου μου εστιν μοι ο περιπεποιημαι χρυσιον και αργυριον και ιδου δεδωκα εις οικον θεου μου εις υψος εκτος ων ητοιμακα εις τον οικον των αγιων 4 τρισχιλια ταλαντα χρυσιου του εκ σουφιορ και επτακισχιλια ταλαντα αργυριου δοκιμου εξαλειφθηναι εν αυτοις τους τοιχους του ιερου 5 δια χειρος τεχνιτων και τις ο προθυμουμενος πληρωσαι τας χειρας αυτου σημερον κυριω 6 και προεθυμηθησαν αρχοντες των πατριων και οι αρχοντες των υιων ισραηλ και οι χιλιαρχοι και οι εκατονταρχοι και οι προσταται των εργων και οι οικονομοι του βασιλεως 7 και εδωκαν εις τα εργα οικου κυριου χρυσιου ταλαντα πεντακισχιλια και χρυσους μυριους και αργυριου ταλαντων δεκα χιλιαδας και χαλκου ταλαντα μυρια οκτακισχιλια και σιδηρου ταλαντων χιλιαδας εκατον 8 και οισ ευρεθη παρ' αυτοις λιθος εδωκαν εις τας αποθηκας οικου κυριου δια χειρος ιηλ του γηρσωνι 9 και ευφρανθη ο λαος υπερ του προθυμηθηναι οτι εν καρδια πληρει προεθυμηθησαν τω κυριω και δαυιδ ο βασιλευς ευφρανθη μεγαλως 10 και ευλογησεν ο βασιλευς δαυιδ τον κυριον ενωπιον της εκκλησιας λεγων ευλογητος ει κυριε ο θεος ισραηλ ο πατηρ ημων απο του αιωνος και εως του αιωνος 11 σοι κυριε η μεγαλωσυνη και η δυναμις και το καυχημα και η νικη και η ισχυς οτι συ παντων των εν τω ουρανω και επι της γης δεσποζεις απο προσωπου σου ταρασσεται πας βασιλευς και εθνος 12 παρα σου ο πλουτος και η δοξα συ παντων αρχεις κυριε ο αρχων πασης αρχης και εν χειρι σου ισχυς και δυναστεια και εν χειρι σου παντοκρατωρ μεγαλυναι και κατισχυσαι τα παντα 13 και νυν κυριε εξομολογουμεθα σοι και αινουμεν το ονομα της καυχησης σου 14 και τις ειμι εγω και τις ο λαος μου οτι ισχυσαμεν προθυμηθηναι σοι κατα ταυτα οτι σα τα παντα και εκ των σων δεδωκαμεν σοι 15 οτι παροικοι εσμεν εναντιον σου και παροικουντες ως παντες οι πατερες ημων ως σκια αι ημεραι ημων επι γης και ουκ εστιν υπομονη 16 κυριε ο θεος ημων παν το πληθος τουτο ο ητοιμακα οικοδομηθηναι οικον τω ονοματι τω αγιω σου εκ χειρος σου εστιν και σοι τα παντα 17 και εγνω κυριε οτι συ ει ο εταζων καρδιας και δικαιοσυνην αγαπας εν απλοτητι καρδιας

προεδυμηθην παντα ταυτα και νυν τον λαον σου τον ευρεθεντα ωδε ειδον εν ευφροσυνη προδυμηθεντα σοι 18 κυριε ο θεος αβρααμ και ισαακ και ισραηλ των πατερων ημων φυλαξον ταυτα εν διανοια καρδιας λαου σου εις τον αιωνα και κατευθυνον τας καρδιας αυτων προς σε 19 και σαλωμων τω υιω μου δοξ καρδιαν αγαθην ποιειν τας εντολας σου και τα μαρτυρια σου και τα προσταγματα σου και του επι τελος αγαγειν την κατασκευην του οικου σου 20 και ειπεν δαυιδ παση τη εκκλησια ευλογησατε κυριον τον θεον υμων και ευλογησεν πασα η εκκλησια κυριον τον θεον των πατερων αυτων και καμψαντες τα γονατα προσεκυνησαν τω κυριω και τω βασιλει 21 και εδυσεν δαυιδ τω κυριω θυσιας και ανηνεγκεν ολοκαυτωματα τω θεω τη επαυριον της πρωτης ημερας μοςχους χιλιους κριους χιλιους αρνας χιλιους και τας σπονδας αυτων και θυσιας εις πληθος παντι τω ισραηλ 22 και εφαγον και επιον εναντιον κυριου εν εκεινη τη ημερα μετα χαρας και εβασιλευσαν εκ δευτερου τον σαλωμων υιον δαυιδ και εχρισαν αυτον τω κυριω εις βασιλεα και σαδωκ εις ιερωσυνην 23 και εκαθισεν σαλωμων επι θρονου δαυιδ του πατρος αυτου και ευδοκηθη και επηκουσαν αυτου πας ισραηλ 24 οι αρχοντες και οι δυνασται και παντες υιοι του βασιλεως δαυιδ πατρος αυτου υπεταγησαν αυτω 25 και εμεγαλυνεν κυριος τον σαλωμων επανωθεν εναντιον παντος ισραηλ και εδωκεν αυτω δοξαν βασιλεως ο ουκ εγενετο επι παντος βασιλεως εμπροσθεν αυτου 26 και δαυιδ υιος ιεσσα εβασιλευσεν επι ισραηλ 27 ετη τεσσαρακοντα εν χειβρων ετη επτα και εν ιερουσαλημ ετη τριακοντα τρια 28 και ετελευτησεν εν γηρει καλω πληρης ημερων πλουτω και δοξη και εβασιλευσεν σαλωμων υιος αυτου αντ' αυτου 29 οι δε λοιποι λογοι του βασιλεως δαυιδ οι προτεροι και οι υστεροι γεγραμμενοι εισιν εν λογοις σαμουηλ του βλεποντος και επι λογων ναθαν του προφητου και επι λογων γαδ του βλεποντος 30 περι πασης της βασιλειας αυτου και της δυναστειας αυτου και οι καιροι οι εγενοντο επ' αυτω και επι τον ισραηλ και επι πασας βασιλειας της γης.

2 Chronicles

Chapter 1

1 και ενισχυσεν σαλωμων υιος δαυιδ επι την βασιλειαν αυτου και κυριος ο θεος αυτου μετ' αυτου και εμεγαλυνεν αυτον εις υψος 2 και ειπεν σαλωμων προς παντα ισραηλ τοις χιλιαρχοις και τοις εκατονταρχοις και τοις κριταις και πασιν τοις αρχουσιν εναντιον ισραηλ τοις αρχουσι των πατριων 3 και επορευθη σαλωμων και πασα η εκκλησια μετ' αυτου εις την υψηλην την εν γαβαων ου εκει ην η σκηνη του μαρτυριου του θεου ην εποιησεν μωυσης παις κυριου εν τη ερημω 4 αλλα κιβωτον του θεου ανηνεγκεν δαυιδ εκ πολεως καριαθιαριμ οτι ητοιμασεν αυτη σκηνην εις ιερουσαλημ 5 και το θυσιαστηριον το χαλκουν ο εποιησεν βεσελεηλ υιος ουριου υιου ωρ εκει ην εναντι της σκηνης κυριου και εξεζητησεν αυτο σαλωμων και η εκκλησια 6 και ανηνεγκεν εκει σαλωμων επι το θυσιαστηριον το χαλκουν ενωπιον κυριου το εν τη σκηνη και ανηνεγκεν επ' αυτο ολοκαυτωσιν χιλιαν 7 εν τη νυκτι εκεινη ωφθη ο θεος τω σαλωμων και ειπεν αυτω αιτησαι τι σοι δω 8 και ειπεν σαλωμων προς τον θεον συ εποιησας μετα δαυιδ του πατρος μου ελεος μεγα και εβασιλευσας με αντ' αυτου 9 και νυν κυριε ο θεος πιστωδητω το ονομα σου επι δαυιδ πατερα μου οτι συ εβασιλευσας με επι λαον πολλυν ως ο χους της γης 10 νυν σοφιαν και συνεσιν δος μοι και εξελευσομαι ενωπιον του λαου τουτου και εισελευσομαι οτι τις κρινει τον λαον σου τον μεγαν τουτον 11 και ειπεν ο θεος προς σαλωμων ανθ' ων εγενετο τουτο εν τη καρδια σου και ουκ ητησω πλουτον χρηματων ουδε δοξαν ουδε την ψυχην των υπεναντιων και ημερας πολλας ουκ ητησω και ητησας σεαυτω σοφιαν και συνεσιν οπως κρινης τον λαον μου εφ' ον εβασιλευσα σε επ' αυτον 12 την σοφιαν και την συνεσιν διδωμι σοι και πλουτον και χρηματα και δοξαν δωσω σοι ως ουκ εγενηθη ομοιος σοι εν τοις βασιλευσι τοις εμπροσθε σου και μετα σε ουκ εσται ουτως 13 και ηλθεν σαλωμων εκ βαμα της εν γαβαων εις ιερουσαλημ απο προσωπου σκηνης μαρτυριου και εβασιλευσεν επι ισραηλ 14 και συνηγαγεν σαλωμων αρματα και ιππεις και εγενοντο αυτω χιλια και τετρακοσια αρματα και δωδεκα χιλιαδες ιππεων και κατελιπεν αυτα εν πολεσιν των αρματων και ο λαος μετα του βασιλεως εν ιερουσαλημ 15 και εδηκεν ο βασιλευς το χρυσιον και το αργυριον εν ιερουσαλημ ως λιθους και τας κεδρους εν τη ιουδαια ως συκαμινους τας εν τη πεδινη εις πληθος 16 και η εξοδος των ιππων των σαλωμων εξ αιγυπτου και η τιμη των εμπορων του βασιλεως εμπορευεσθαι ηγοραζον 17 και ανεβαινον και εξηγον εξ αιγυπτου αρμα εν εξακοσιων αργυριου και ιππον εκατον και πεντηκοντα και ουτως πασιν τοις βασιλευσιν των χετταιων και βασιλευσιν συριας εν χερσιν αυτων εφερον 18 και ειπεν σαλωμων του οικοδομησαι οικον τω ονοματι κυριου και οικον τη

βασιλεια αυτου

Chapter 2

1 και συνηγαγεν σαλωμων εβδομηκοντα χιλιαδας ανδρων και ογδοηκοντα χιλιαδας λατομων εν τω ορει και οι επισταται επ' αυτων τρισχιλιοι εξακοσιοι 2 και απεστειλεν σαλωμων προς χιραμ βασιλεα τυρου λεγων ως εποιησας μετα του πατρος μου δαυιδ και απεστειλας αυτω κεδρους του οικοδομησαι εαυτω οικον κατοικησαι εν αυτω 3 και ιδου εγω ο υιος αυτου οικοδομω οικον τω ονοματι κυριου θεου μου αγιασαι αυτον αυτω του θυμιαν απεναντι αυτου θυμιαμα και προθειςιν δια παντος και του αναφερειν ολοκαυτωματα δια παντος το πρωι και το δειλης και εν τοις σαββατοις και εν ταις νουμηνιαις και εν ταις εορταις του κυριου θεου ημων εις τον αιωνα τουτο επι τον ισραηλ 4 και ο οικος ον εγω οικοδομω μεγας οτι μεγας ο θεος ημων παρα παντας τους θεους 5 και τις ισχυσει οικοδομησαι αυτω οικον οτι ο ουρανος και ο ουρανος του ουρανου ου φερουσιν αυτου την δοξαν και τις εγω οικοδομων αυτω οικον οτι αλλ' η του θυμιαν κατεναντι αυτου 6 και νυν αποστειλον μοι ανδρα σοφον και ειδοτα του ποιησαι εν τω χρυσειω και εν τω αργυριω και εν τω χαλκω και εν τω σιδηρω και εν τη πορφυρα και εν τω κοκκινω και εν τη υακινθω και επισταμενον γλυψαι γλυφην μετα των σοφων των μετ' εμου εν ιουδα και εν ιερουσαλημ ων ητοιμασεν δαυιδ ο πατηρ μου 7 και αποστειλον μοι ξυλα κεδρινα και αρκευθινα και πευκινα εκ του λιβανου οτι εγω οίδα ως οι δουλοι σου οιδασιν κοπτειν ξυλα εκ του λιβανου και ιδου οι παιδες σου μετα των παιδων μου 8 πορευσονται ετοιμασαι μοι ξυλα εις πληθος οτι ο οικος ον εγω οικοδομω μεγας και ενδοξος 9 και ιδου τοις εργαζομενοις τοις κοπτουσιν ξυλα εις βρωματα δεδωκα σιτον εις δοματα τοις παισιν σου κορων εικοσι χιλιαδας και κριθων κορων εικοσι χιλιαδας και οινου μετρων εικοσι χιλιαδας και ελαιου μετρων εικοσι χιλιαδας 10 και ειπεν χιραμ βασιλευς τυρου εν γραφη και απεστειλεν προς σαλωμων εν τω αγαπησαι κυριον τον λαον αυτου εδωκεν σε επ' αυτους εις βασιλεα 11 και ειπεν χιραμ ευλογητος κυριος ο θεος ισραηλ ος εποίησεν τον ουρανον και την γην ος εδωκεν τω δαυιδ τω βασιλει υιον σοφον και επισταμενον συνεσιν και επιστημην ος οικοδομησει οικον τω κυριω και οικον τη βασιλεια αυτου 12 και νυν απεσταλκα σοι ανδρα σοφον και ειδοτα συνεσιν τον χιραμ τον πατερα μου 13 η μητηρ αυτου απο θυγατερων δαν και ο πατηρ αυτου ανηρ τυριος ειδοτα ποιησαι εν χρυσειω και εν αργυριω και εν χαλκω και εν σιδηρω εν λιθοις και ξυλοις και υφαινειν εν τη πορφυρα και εν τη υακινθω και εν τη βυσσω και εν τω κοκκινω και γλυψαι γλυφας και διανοεισθαι πασαν διανοησιν οσα αν δως αυτω μετα των σοφων σου και σοφων δαυιδ κυριου μου πατρος σου 14 και νυν τον σιτον και την κριθην και το ελαιον και τον οινον α ειπεν ο κυριος

μου αποστείλατω τοις παισιν αυτου 15 και ημεις κοψομεν ξυλα εκ του λιβανου κατα πασαν την χρειαν σου και αξομεν αυτα σχεδιας επι θαλασσαν ιοππης και συ αξεις αυτα εις ιερουσαλημ 16 και συνηγαγεν σαλωμων παντας τους ανδρας τους προσηλυτους εν γη ισραηλ μετα τον αριθμον ον ηριθμησεν αυτους δαυιδ ο πατηρ αυτου και ευρεθησαν εκατον πεντηκοντα χιλιαδες και τρισχιλιοι εξακοσιοι 17 και εποιησεν εξ αυτων εβδομηκοντα χιλιαδας νωτοφορων και ογδοηκοντα χιλιαδας λατομων και τρισχιλιους εξακοσιους εργοδιωκτας επι τον λαον

Chapter 3

1 και ηρξατο σαλωμων του οικοδομειν τον οικον κυριου εν ιερουσαλημ εν ορει του αμορια ου ωφθη κυριος τω δαυιδ πατρι αυτου εν τω τοπω ω ητοιμασεν δαυιδ εν αλω οργα του ιεβουσαιου 2 και ηρξατο οικοδομησαι εν τω μηνι τω δευτερω εν τω ετει τω τεταρτω της βασιλειας αυτου 3 και ταυτα ηρξατο σαλωμων του οικοδομησαι τον οικον του θεου μηκος πηχεων η διαμετρησις η πρωτη πηχεων εξηκοντα και ευρος πηχεων εικοσι 4 και αιλαμ κατα προσωπον του οικου μηκος επι προσωπον πλατους του οικου πηχεων εικοσι και υψος πηχεων εκατον εικοσι και κατεχρυσωσεν αυτον εσωθεν χρυσιω καθαρω 5 και τον οικον τον μεγαν εξυλωσεν ξυλοις κεδρινοις και κατεχρυσωσεν χρυσιω καθαρω και εγλυψεν επ' αυτου φοινικας και χαλαστα 6 και εκοσμησεν τον οικον λιθοις τιμιοις εις δοξαν και χρυσιω χρυσιου του εκ φαρουαιμ 7 και εχρυσωσεν τον οικον και τους τοιχους και τους πυλωνας και τα οροφωματα και τα θυρωματα χρυσιω και εγλυψεν χερουβιν επι των τοιχων 8 και εποιησεν τον οικον του αγιου των αγιων μηκος αυτου επι προσωπον πλατους πηχεων εικοσι και το ευρος πηχεων εικοσι και κατεχρυσωσεν αυτον χρυσιω καθαρω εις χερουβιν εις ταλαντα εξακοσια 9 και ολκη των ηλων ολκη του ενος πεντηκοντα σικλοι χρυσιου και το υπερων εχρυσωσεν χρυσιω 10 και εποιησεν εν τω οικω τω αγιω των αγιων χερουβιν δυο εργον εκ ξυλων και εχρυσωσεν αυτα χρυσιω 11 και αι πτερυγες των χερουβιν το μηκος πηχεων εικοσι και η πτερυξ η μια πηχεων πεντε απομενη του τοιχου του οικου και η πτερυξ η ετερα πηχεων πεντε απομενη της πτερυγος του χερουβ του ετερου 12 και η πτερυξ του χερουβ του ενος πηχεων πεντε απομενη του τοιχου του οικου και η πτερυξ η ετερα πηχεων πεντε απομενη του πτερυγος του χερουβ του ετερου 13 και αι πτερυγες των χερουβιν διαπεπετασμεναι πηχεων εικοσι και αυτα εστηκοτα επι τους ποδας αυτων και τα προσωπα αυτων εις τον οικον 14 και εποιησεν το καταπετασμα εξ υακινθου και πορφυρας και κοκκινου και βυσσου και υφανεν εν αυτω χερουβιν 15 και εποιησεν εμπροσθεν του οικου στυλους δυο πηχεων τριακοντα πεντε το υψος και τας κεφαλας αυτων πηχεων πεντε 16 και εποιησεν σερσερωθ εν τω δαβιρ και εδωκεν επι των κεφαλων των στυλων και εποιησεν

ροι+σκους εκατον και επεθηκεν επι των χαλαστων 17 και εστησεν τους στυλους κατα προσωπον του ναου ενα εκ δεξιων και τον ενα εξ ευωνυμων και εκαλεσεν το ονομα του εκ δεξιων κατορθωσις και το ονομα του εξ αριστερων ισχυς

Chapter 4

1 και εποιησεν το θυσιαστηριον χαλκουν πηχεων εικοσι μηκος και το ευρος πηχεων εικοσι υψος πηχεων δεκα 2 και εποιησεν την θαλασσαν χυτην πηχεων δεκα την διαμετρησιν στρογγυλην κυκλοθεν και πηχεων πεντε το υψος και το κυκλωμα πηχεων τριακοντα 3 και ομοιωμα μοςχων υποκατωθεν αυτης κυκλω κυκλουσιν αυτην πηχεις δεκα περιεχουσιν τον λουτηρα κυκλοθεν δυο γενη εχωνευσαν τους μοςχους εν τη χωνευσει αυτων 4 η εποιησαν αυτους δωδεκα μοςχους οι τρεις βλεποντες βορραν και οι τρεις βλεποντες δυσμας και οι τρεις βλεποντες νοτον και οι τρεις βλεποντες κατ' ανατολας και η θαλασσα επ' αυτων ανω ησαν τα οπισθια αυτων εσω 5 και το παχος αυτης παλαιστης και το χειλος αυτης ως χειλος ποτηριου διαγεγλυμμενα βλαστους κρινου χωρουσαν μετρητας τρισχιλιους και εξετελεσεν 6 και εποιησεν λουτηρας δεκα και εθηκεν τους πεντε εκ δεξιων και τους πεντε εξ αριστερων του πλυνειν εν αυτοις τα εργα των ολοκαυτωματων και αποκλυζειν εν αυτοις και η θαλασσα εις το νιπτεσθαι τους ιερεις εν αυτη 7 και εποιησεν τας λυχνιας τας χρυσας δεκα κατα το κριμα αυτων και εθηκεν εν τω ναω πεντε εκ δεξιων και πεντε εξ αριστερων 8 και εποιησεν τραπεζας δεκα και εθηκεν εν τω ναω πεντε εκ δεξιων και πεντε εξ ευωνυμων και εποιησεν φιαλας χρυσας εκατον 9 και εποιησεν την αυλην των ιερεων και την αυλην την μεγαλην και θυρας τη αυλη και θυρωματα αυτων κατακεχαλκωμενα χαλκω 10 και την θαλασσαν εθηκεν απο γωνιας του οικου εκ δεξιων ως προς ανατολας κατεναντι 11 και εποιησεν χιραμ τας κρεαγρας και τα πυρεια και την εσχαραν του θυσιαστηριου και παντα τα σκευη αυτου και συνετελεσεν χιραμ ποιησαι πασαν την εργασιαν ην εποιησεν σαλωμων τω βασιλει εν οικω του θεου 12 στυλους δυο και επ' αυτων γωλαθ τη χωθαρεθ επι των κεφαλων των στυλων δυο και δικτυα δυο συγκαλυψαι τας κεφαλαι των χωθαρεθ α εστιν επι των κεφαλων των στυλων 13 και κωδωνας χρυσους τετρακοσιους εις τα δυο δικτυα και δυο γενη ροι+σκων εν τω δικτυω τω ενι του συγκαλυψαι τας δυο γωλαθ των χωθαρεθ α εστιν επανω των στυλων 14 και τας μεχωνωθ εποιησεν δεκα και τους λουτηρας εποιησεν επι των μεχωνωθ 15 και την θαλασσαν μιαν και τους μοςχους τους δωδεκα υποκατω αυτης 16 και τους ποδιστηρας και τους αναλημπτηρας και τους λεβητας και τας κρεαγρας και παντα τα σκευη αυτων α εποιησεν χιραμ και ανηνεγκεν τω βασιλει σαλωμων εν οικω κυριου χαλκου καθαρου 17 εν τω περιχωρω του ιορδανου εχωνευσεν αυτα ο βασιλευς εν τω παχει της γης εν οικω σοκχωθ και ανα μεσον

σιρδαθα 18 και εποιησεν σαλωμων παντα τα σκευη ταυτα εις πληθος σφοδρα οτι ουκ εξελιπεν ολκη του χαλκου 19 και εποιησεν σαλωμων παντα τα σκευη οικου κυριου και το θυσιαστηριον το χρυσουν και τας τραπεζας και επ' αυτων αρτοι προθεσεως 20 και τας λυχνιας και τους λυχνους του φωτος κατα το κριμα και κατα προσωπον του δαβιρ χρυσιου καθαρου 21 και λαβιδες αυτων και οι λυχνοι αυτων και τας φιαλας και τας θυι+σκας και τα πυρεια χρυσιου καθαρου 22 και η θυρα του οικου η εσωτερα εις τα αγια των αγιων εις τας θυρας του οικου του ναου χρυσας

Chapter 5

1 και συνετελεσθη πασα η εργασία ην εποιησεν σαλωμων εν οικω κυριου και εισηνεγκεν σαλωμων τα αγια δαυιδ του πατρος αυτου το αργυριον και το χρυσιον και τα σκευη εδωκεν εις θησαυρον οικου κυριου 2 τοτε εξεκκλησιασεν σαλωμων τους πρεσβυτερους ισραηλ και παντας τους αρχοντας των φυλων τους ηγουμενους πατριων υιων ισραηλ εις ιερουσαλημ του ανενεγκαι κιβωτον διαθηκης κυριου εκ πολεως δαυιδ αυτη σιων 3 και εξεκκλησιασθησαν προς τον βασιλεα πας ανηρ ισραηλ εν τη εορτη ουτος ο μην εβδομος 4 και ηλθον παντες οι πρεσβυτεροι ισραηλ και ελαβον παντες οι λευιται την κιβωτον 5 και ανηνεγκαν την κιβωτον και την σκηνην του μαρτυριου και παντα τα σκευη τα αγια τα εν τη σκηνη και ανηνεγκαν αυτην οι ιερεις και οι λευιται 6 και ο βασιλευς σαλωμων και πασα συναγωγη ισραηλ και οι φοβουμενοι και οι επισυνηγμενοι αυτων εμπροσθεν της κιβωτου θυοντες μοσχους και προβατα οι ουκ αριθμηθησονται και οι ου λογισθησονται απο του πληθους 7 και εισηνεγκαν οι ιερεις την κιβωτον διαθηκης κυριου εις τον τοπον αυτης εις το δαβιρ του οικου εις τα αγια των αγιων υποκατω των πτερυγων των χερουβιν 8 και ην τα χερουβιν διαπεπετακοτα τας πτερυγας αυτων επι τον τοπον της κιβωτου και συνεκαλυπτεν τα χερουβιν επι την κιβωτον και επι τους αναφορεις αυτης επανωθεν 9 και υπερειχον οι αναφορεις και εβλεποντο αι κεφαλαι των αναφορεων εκ των αγιων εις προσωπον του δαβιρ ουκ εβλεποντο εξω και ησαν εκει εως της ημερας ταυτης 10 ουκ ην εν τη κιβωτω πλην δυο πλακες ας εθηκεν μωυσης εν χωρηβ α διεδετο κυριος μετα των υιων ισραηλ εν τω εξελθειν αυτους εκ γης αιγυπτου 11 και εγενετο εν τω εξελθειν τους ιερεις εκ των αγιων οτι παντες οι ιερεις οι ευρεθεντες ηγιασθησαν ουκ ησαν διατεταγμενοι κατ' εφημεριαν 12 και οι λευιται οι ψαλτωδοι παντες τοις υιοις ασαφ τω αιμαν τω ιδιθουν και τοις υιοις αυτων και τοις αδελφοις αυτων των ενδεδυμενων στολας βυσσινας εν κυμβαλοις και εν ναβλαις και εν κινυραις εστηκοτες κατεναντι του θυσιαστηριου και μετ' αυτων ιερεις εκατον εικοσι σαλπιζοντες ταις σαλπιγξιν 13 και εγενετο μια φωνη εν τω σαλπίζειν και εν τω ψαλτωδειν και εν τω αναφωνειν

φωνη μια του εξομολογισθαι και αινειν τω κυριω και ως υψωσαν φωνην εν σαλπιγξιν και εν κυμβαλοις και εν οργανοις των ωδων και ελεγον εξομολογισθε τω κυριω οτι αγαθον οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου και ο οικος ενεπλησθη νεφέλης δοξης κυριου 14 και ουκ ηδυναντο οι ιερεις του στήναι λειτουργειν απο προσωπου της νεφέλης οτι ενεπλησεν δοξα κυριου τον οικον του θεου

Chapter 6

1 τοτε ειπεν σαλωμων κυριος ειπεν του κατασκηνωσαι εν γνοφω 2 και εγω ωκοδομηκα οικον τω ονοματι σου αγιον σοι και ετοιμον του κατασκηνωσαι εις τους αιωνας 3 και επεστρεψεν ο βασιλευς το προσωπον αυτου και ευλογησεν την πασαν εκκλησιαν ισραηλ και πασα εκκλησια ισραηλ παρειστηκε 4 και ειπεν ευλογητος κυριος ο θεος ισραηλ ος ελαλησεν εν στοματι αυτου προς δαυιδ τον πατερα μου και εν χερσιν αυτου επληρωσεν λεγων 5 απο της ημερας ης ανηγαγον τον λαον μου εκ γης αιγυπτου ουκ εξελεξαμην εν πολει απο πασων φυλων ισραηλ του οικοδομησαι οικον του ειναι ονομα μου εκει και ουκ εξελεξαμην εν ανδρι του ειναι εις ηγουμενον επι τον λαον μου ισραηλ 6 και εξελεξαμην εν ιερουσαλημ γενεσθαι το ονομα μου εκει και εξελεξαμην εν δαυιδ ωστε ειναι επανω του λαου μου ισραηλ 7 και εγενετο επι καρδιαν δαυιδ του πατρος μου του οικοδομησαι οικον τω ονοματι κυριου θεου ισραηλ 8 και ειπεν κυριος προς δαυιδ πατερα μου διοτι εγενετο επι καρδιαν σου του οικοδομησαι οικον τω ονοματι μου καλως εποησας οτι εγενετο επι καρδιαν σου 9 πλην συ ουκ οικοδομησεις τον οικον οτι ο υιος σου ος εξελευσεται εκ της οσφυος σου ουτος οικοδομησει τον οικον τω ονοματι μου 10 και ανεστησεν κυριος τον λογον αυτου ον ελαλησεν και εγενηθην αντι δαυιδ πατρος μου και εκαθισα επι τον θρονον ισραηλ καθως ελαλησεν κυριος και ωκοδομησα τον οικον τω ονοματι κυριου θεου ισραηλ 11 και εθηκα εκει την κιβωτον εν η εκει διαθηκη κυριου ην διεθετο τω ισραηλ 12 και εστη κατεναντι του θυσιαστηριου κυριου εναντι πασης εκκλησιας ισραηλ και διεπετασεν τας χειρας αυτου 13 οτι εποησεν σαλωμων βασιν χαλκην και εθηκεν αυτην εν μεσω της αυλης του ιερου πεντε πηχων το μηκος αυτης και πεντε πηχεων το ευρος αυτης και τριων πηχεων το υψος αυτης και εστη επ' αυτης και επεσεν επι τα γονατα εναντι πασης εκκλησιας ισραηλ και διεπετασεν τας χειρας αυτου εις τον ουρανον 14 και ειπεν κυριε ο θεος ισραηλ ουκ εστιν ομοιος σοι θεος εν ουρανω και επι της γης φυλασσων την διαθηκην και το ελεος τοις παισιν σου τοις πορευομενοις εναντιον σου εν ολη καρδια 15 α εφυλαξας τω παιδι σου δαυιδ τω πατρι μου α ελαλησας αυτω λεγων και ελαλησας εν στοματι σου και εν χερσιν σου επληρωσας ως η ημερα αυτη 16 και νυν κυριε ο θεος ισραηλ φυλαξον τω παιδι σου τω δαυιδ τω πατρι μου α ελαλησας αυτω λεγων ουκ εκλειψει σοι ανηρ

απο προσωπου μου καθημενος επι θρονου ισραηλ πλην εαν φυλαξωσιν οι υιοι σου την οδον αυτων του πορευεσθαι εν τω νομω μου ως επορευθης εναντιον μου 17 και νυν κυριε ο θεος ισραηλ πιστωθητω δη το ρημα σου ο ελαλησας τω παιδι σου τω δαυιδ 18 οτι ει αληθως κατοικησει θεος μετα ανθρωπων επι της γης ει ο ουρανος και ο ουρανος του ουρανου ουκ αρχεσουσιν σοι και τις ο οικος ουτος ον ωκοδομησα 19 και επιβλεψη επι την προσευχην παιδος σου και επι την δεησιν μου κυριε ο θεος του επακουσαι της δεησεως και της προσευχης ης ο παις σου προσευχεται εναντιον σου σημερον 20 του ειναι οφθαλμους σου ανεωγμενους επι τον οικον τουτον ημερας και νυκτος εις τον τοπον τουτον ον ειπας επικληθηναι το ονομα σου εκει του ακουσαι της προσευχης ης ο παις σου προσευχεται εις τον τοπον τουτον 21 και ακουση της δεησεως του παιδος σου και λαου σου ισραηλ α αν προσευξωνται εις τον τοπον τουτον και συ εισακουση εν τω τοπω της κατοικησεως σου εκ του ουρανου και ακουση και ιλεως εση 22 εαν αμαρτη ανηρ τω πλησιον αυτου και λαβη επ' αυτον αραν του αρασθαι αυτον και ελθη και αρασηται κατεναντι του θυσιαστηριου εν τω οικω τουτω 23 και συ εισακουση εκ του ουρανου και ποιησεις και κρινεις τους δουλους σου του αποδουναι τω ανομω και αποδουναι οδους αυτου εις κεφαλην αυτου του δικαιωσαι δικαιον του αποδουναι αυτω κατα την δικαιοσυνην αυτου 24 και εαν θραυσθη ο λαος σου ισραηλ κατεναντι του εχθρου εαν αμαρτωσιν σοι και επιστρεψωσιν και εξομολογησωνται τω ονοματι σου και προσευξωνται και δεηθωσιν εναντιον σου εν τω οικω τουτω 25 και συ εισακουση εκ του ουρανου και ιλεως εση ταις αμαρτιαις λαου σου ισραηλ και αποστρεψεις αυτους εις την γην ην εδωκας αυτοις και τοις πατρασιν αυτων 26 εν τω συσχεθηναι τον ουρανον και μη γενεσθαι νετον οτι αμαρτησονται σοι και προσευξονται εις τον τοπον τουτον και αινεσουσιν το ονομα σου και απο των αμαρτιων αυτων επιστρεψουσιν οτι ταπεινωσεις αυτους 27 και συ εισακουση εκ του ουρανου και ιλεως εση ταις αμαρτιαις των παιδων σου και του λαου σου ισραηλ οτι δηλωσεις αυτοις την οδον την αγαθην εν η πορευσονται εν αυτη και δωσεις νετον επι την γην σου ην εδωκας τω λαω σου εις κληρονομιαν 28 λιμος εαν γενηται επι της γης θανατος εαν γενηται ανεμοφθορια και ικτερος ακρις και βρουχος εαν γενηται εαν θλιψη αυτον ο εχθρος κατεναντι των πολεων αυτων κατα πασαν πληγην και παν πονον 29 και πασα προσευχη και πασα δεησις η εαν γενηται παντι ανθρωπω και παντι λαω σου ισραηλ εαν γνω ανθρωπος την αφην αυτου και την μαλακιαν αυτου και διαπεταση τας χειρας αυτου εις τον οικον τουτον 30 και συ εισακουση εκ του ουρανου εξ ετοιμου κατοικητηριου σου και ιλαση και δωσεις ανδρι κατα τας οδους αυτου ως αν γνωσ την καρδιαν αυτου οτι μονος γινωσκεις την καρδιαν υιων ανθρωπων 31 οπως φοβωνται τας οδους σου πασας τας ημερας ας αυτοι ζωσιν επι προσωπου της γης ης εδωκας τοις πατρασιν ημων 32 και πας αλλοτριος ος ουκ εκ του λαου σου ισραηλ εστιν αυτος και ελθη

εκ γης μακροθεν δια το ονομα σου το μεγα και την χειρα σου την κραταιαν και τον βραχιονα σου τον υψηλον και ελθωσιν και προσευξωνται εις τον τοπον τουτον 33 και εισακουση εκ του ουρανου εξ ετοιμου κατοικητηριου σου και ποιησεις κατα παντα οσα εαν επικαλεσηται σε ο αλλοτριος οπως γνωσιν παντες οι λαοι της γης το ονομα σου και του φοβεισθαι σε ως ο λαος σου ισραηλ και του γνωσιν οτι επικεκληται το ονομα σου επι τον οικον τουτον ον ωκοδομησα 34 εαν δε εξελθη ο λαος σου εις πολεμον επι τους εχθρους αυτου εν οδω η αποστελεις αυτους και προσευξωνται προς σε κατα την οδον της πολεως ταυτης ην εξελεξω εν αυτη και οικου ου ωκοδομησα τω ονοματι σου 35 και ακουση εκ του ουρανου της δεησεως αυτων και της προσευχης αυτων και ποιησεις το δικαιωμα αυτων 36 οτι αμαρτησονται σοι οτι ουκ εσται ανθρωπος ος ουχ αμαρτησεται και παταξεις αυτους και παραδωσεις αυτους κατα προσωπον εχθρων και αιχμαλωτευουσιν οι αιχμαλωτευοντες αυτους εις γην εχθρων εις γην μακραν η εγγυς 37 και επιστρεψωσιν καρδιαν αυτων εν τη γη αυτων ου μετηχθησαν εκει και γε επιστρεψωσιν και δεηθωσιν σου εν τη αιχμαλωσια αυτων λεγοντες ημαρτομεν ηδικησαμεν ηνομησαμεν 38 και επιστρεψωσιν προς σε εν ολη καρδια και εν ολη ψυχη αυτων εν γη αιχμαλωτευσαντων αυτους και προσευξωνται οδον γης αυτων ης εδωκας τοις πατрасιν αυτων και της πολεως ης εξελεξω και του οικου ου ωκοδομησα τω ονοματι σου 39 και ακουση εκ του ουρανου εξ ετοιμου κατοικητηριου σου της προσευχης αυτων και της δεησεως αυτων και ποιησεις κριματα και ιλεως εση τω λαω τω αμαρτοντι σοι 40 νυν κυριε εστωσαν δη οι οφθαλμοι σου ανεωγμενοι και τα ωτα σου επηκοα εις την δεησιν του τοπου τουτου 41 και νυν αναστηθι κυριε ο θεος εις την καταπαυσιν σου συ και η κιβωτος της ισχυος σου οι ιερεις σου κυριε ο θεος ενδυσαιντο σωτηριαν και οι υιοι σου ευφρανθητωσαν εν αγαθοις 42 κυριε ο θεος μη αποστρεψης το προσωπον του χριστου σου μνησθητι τα ελεη δαυιδ του δουλου σου

Chapter 7

1 και ως συνετελεσεν σαλωμων προσευχομενος και το πυρ κατεβη εκ του ουρανου και κατεφαγεν τα ολοκαυτωματα και τας θυσιας και δοξα κυριου επλησεν τον οικον 2 και ουκ ηδυναντο οι ιερεις εισελθειν εις τον οικον κυριου εν τω καιρω εκεινω οτι επλησεν δοξα κυριου τον οικον 3 και παντες οι υιοι ισραηλ εωρων καταβαινον το πυρ και η δοξα κυριου επι τον οικον και επεσον επι προσωπον επι την γην επι το λιθοστρωτον και προσεκυνησαν και ηνουν τω κυριω οτι αγαθον οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου 4 και ο βασιλευς και πας ο λαος θυοντες θυματα εναντι κυριου 5 και εδυσιασεν σαλωμων την θυσιαν μοσχων εικοσι και δυο χιλιαδας και βοσκηματων εκατον και εικοσι χιλιαδας και ενεκαινισεν τον

οικον του θεου ο βασιλευς και πας ο λαος 6 και οι ιερεις επι τας φυλακας αυτων εστηκοτες και οι λευιται εν οργανοις ωδων κυριου του δαυιδ του βασιλεως του εξομολογεισθαι εναντι κυριου οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου εν υμνοις δαυιδ δια χειρος αυτων και οι ιερεις σαλπιζοντες ταις σαλπιγξιν εναντιον αυτων και πας ισραηλ εστηκως 7 και ηγιασεν σαλωμων το μεσον της αυλης της εν οικω κυριου οτι εποιησεν εκει τα ολοκαυτωματα και τα στεατα των σωτηριων οτι το θυσιαστηριον το χαλκουν ο εποιησεν σαλωμων ουκ εξεποιει δεξασθαι τα ολοκαυτωματα και τα μαναα και τα στεατα 8 και εποιησεν σαλωμων την εορτην εν τω καιρω εκεινω επτα ημεραις και πας ισραηλ μετ' αυτου εκκλησια μεγαλη σφοδρα απο εισοδου αιμαθ και εως χειμαρρου αιγυπτου 9 και εποιησεν εν τη ημερα τη ογδοη εξοδιον οτι εγκαινισμον του θυσιαστηριου εποιησεν επτα ημερας εορτην 10 και εν τη τριτη και εικοστη του μηνος του εβδομου απεστειλεν τον λαον εις τα σκηνωματα αυτων ευφραινομενους και αγαθη καρδια επι τοις αγαθοις οις εποιησεν κυριος τω δαυιδ και τω σαλωμων και τω ισραηλ λαω αυτου 11 και συνετελεσεν σαλωμων τον οικον κυριου και τον οικον του βασιλεως και παντα οσα ηθελησεν εν τη ψυχη σαλωμων του ποιησαι εν οικω κυριου και εν οικω αυτου ευοδωθη 12 και ωφθη ο θεος τω σαλωμων την νυχτα και ειπεν αυτω ηκουσα της προσευχης σου και εξελεξαμην εν τω τοπω τουτω εμαυτω εις οικον θυσιας 13 εαν συσχω τον ουρανον και μη γενηται υετος και εαν εντειλωμαι τη ακριδι καταφαγειν το ξυλον και εαν αποστειλω θανατον εν τω λαω μου 14 και εαν εντραπη ο λαος μου εφ' ους το ονομα μου επικεκληται επ' αυτους και προσευξωνται και ζητησωσιν το προσωπον μου και αποστρεψωσιν απο των οδων αυτων των πονηρων και εγω εισακουσομαι εκ του ουρανου και ιλεως εσομαι ταις αμαρτιαις αυτων και ιασομαι την γην αυτων 15 νυν οι οφθαλμοι μου εσονται ανεωγμενοι και τα ωτα μου επηκοα τη προσευχη του τοπου τουτου 16 και νυν εξελεξαμην και ηγιακα τον οικον τουτον του ειναι ονομα μου εκει εως αιωνος και εσονται οι οφθαλμοι μου και η καρδια μου εκει πασας τας ημερας 17 και συ εαν πορευθης εναντιον μου ως δαυιδ ο πατηρ σου και ποιησης κατα παντα α ενετειλαμην σοι και τα προσταγματα μου και τα κριματα μου φυλαξη 18 και αναστησω τον θρονον της βασιλειας σου ως διεδεμην δαυιδ τω πατρι σου λεγων ουκ εξαρθησεται σοι ανηρ ηγουμενος εν ισραηλ 19 και εαν αποστρεψητε υμεις και εγκαταλιπητε τα προσταγματα μου και τας εντολας μου ας εδωκα εναντιον υμων και πορευθητε και λατρευσητε θεοις ετεροις και προσκυνησητε αυτοις 20 και εξαρω υμας απο της γης ης εδωκα αυτοις και τον οικον τουτον ον ηγιασα τω ονοματι μου αποστρεψω εκ προσωπου μου και δωσω αυτον εις παραβολην και εις διηγημα εν πασιν τοις εθνεσιν 21 και ο οικος ουτος ο υψηλος πας ο διαπορευομενος αυτον εκστησεται και ερει χαριν τινος εποιησεν κυριος τη γη ταυτη και τω οικω τουτω 22 και ερουσιν διοτι εγκατελιπον κυριον τον θεον των πατερων αυτων τον εξαγαγοντα αυτους εκ γης αιγυπτου και

αντελαβοντο θεων ετερων και προσεκυνησαν αυτοις και εδουλευσαν αυτοις δια τουτο επηγαγεν επ' αυτους πασαν την κακιαν ταυτην

Chapter 8

1 και εγενετο μετα εικοσι ετη εν οις ωκοδομησεν σαλωμων τον οικον κυριου και τον οικον εαυτου 2 και τας πολεις ας εδωκεν χιραμ τω σαλωμων ωκοδομησεν αυτας σαλωμων και κατωκισεν εκει τους υιους ισραηλ 3 και ηλθεν σαλωμων εις αιμαθ σωβα και κατισχυσεν αυτην 4 και ωκοδομησεν την θεδμορ εν τη ερημω και πασας τας πολεις τας οχυρας ας ωκοδομησεν εν ημαθ 5 και ωκοδομησεν την βαιθωρων την ανω και την βαιθωρων την κατω πολεις οχυρας τειχη πυλαι και μοχλοι 6 και την βααλαθ και πασας τας πολεις τας οχυρας αι ησαν τω σαλωμων και πασας τας πολεις των αρματων και τας πολεις των ιππεων και οσα επεδυμησεν σαλωμων κατα την επιθυμιαν του οικοδομησαι εν ιερουσαλημ και εν τω λιβανω και εν παση τη βασιλεια αυτου 7 πας ο λαος ο καταλειφθεις απο του χετταιου και του αμορραιου και του φερεζαιου και του ευαιου και του ιεβουσαιου οι ουκ εισιν εκ του ισραηλ 8 ησαν εκ των υιων αυτων των καταλειφθεντων μετ' αυτους εν τη γη ους ουκ εξωλεθρευσαν οι υιοι ισραηλ και ανηγαγεν αυτους σαλωμων εις φορον εως της ημερας ταυτης 9 και εκ των υιων ισραηλ ουκ εδωκεν σαλωμων εις παιδας τη βασιλεια αυτου οτι αυτοι ανδρες πολεμισται και αρχοντες και δυνατοι και αρχοντες αρματων και ιππεων 10 και ουτοι αρχοντες των προστατων βασιλεως σαλωμων πεντηκοντα και διακοσιοι εργοδιωκτουντες εν τω λαω 11 και την θυγατερα φαραω σαλωμων ανηγαγεν εκ πολεως δαυιδ εις τον οικον ον ωκοδομησεν αυτη οτι ειπεν ου κατοικησει η γυνη μου εν πολει δαυιδ του βασιλεως ισραηλ οτι αγιος εστιν ου εισηλθεν εκει κιβωτος κυριου 12 τοτε ανηνεγκεν σαλωμων ολοκαυτωματα τω κυριω επι το θυσιαστηριον ο ωκοδομησεν απεναντι του ναου 13 και κατα τον λογον ημερας εν ημερα του αναφερειν κατα τας εντολας μωυση εν τοις σαββατοις και εν τοις μηνσιν και εν ταις εορταις τρεις καιρους του ενι-αυτου εν τη εορτη των αζυμων και εν τη εορτη των εβδομαδων και εν τη εορτη των σκηνων 14 και εστησεν κατα την κρισιν δαυιδ τας διαιρεσεις των ιερεων κατα τας λειτουργιας αυτων και οι λευιται επι τας φυλακας αυτων του αινειν και λειτουργειν κατεναντι των ιερεων κατα τον λογον ημερας εν τη ημερα και οι πυλωροι κατα τας διαιρεσεις αυτων εις πυλην και πυλην οτι ουτως εντολαι δαυιδ ανθρωπου του θεου 15 ου παρηλθον τας εντολας του βασιλεως περι των ιερεων και των λευιτων εις παντα λογον και εις τους θησαυρους 16 και ητοιμασθη πασα η εργασία αφ' ης ημερας εδεμελιωθη εως ου ετελειωσεν σαλωμων τον οικον κυριου 17 τοτε ωχετο σαλωμων εις γασιωνγαβερ και εις την αιλαθ την παραθαλασσιαν εν γη ιδουμια 18 και απεστειλεν χιραμ εν χειρι παιδων αυτου πλοια και παιδας

ειδοτας θαλασσαν και ωχοντο μετα των παιδων σαλωμων εις σωφικρα και ελαβον εκειθεν τετρακοσια και πεντηκοντα ταλαντα χρυσιου και ηλθον προς τον βασιλεα σαλωμων

Chapter 9

1 και βασιλισσα σαβα ηκουσεν το ονομα σαλωμων και ηλθεν του πειρασαι σαλωμων εν αινιγμασιν εις ιερουσαλημ εν δυναμει βαρεια σφοδρα και καμηλοι αιρουσαι αρωματα και χρυσιον εις πληθος και λιθον τιμιον και ηλθεν προς σαλωμων και ελαλησεν προς αυτον παντα οσα εν τη ψυχη αυτης 2 και ανηγγειλεν αυτη σαλωμων παντας τους λογους αυτης και ου παρηλθεν λογος απο σαλωμων ον ουκ απηγγειλεν αυτη 3 και ειδεν βασιλισσα σαβα την σοφικαν σαλωμων και τον οικον ον ωκοδομησεν 4 και τα βρωματα των τραπεζων και καθεδραν παιδων αυτου και στασιν λειτουργων αυτου και ιματισμον αυτων και οινοχοους αυτου και στολισμον αυτων και τα ολοκαυτωματα α ανεφερεν εν οικω κυριου και εξ εαυτης εγενετο 5 και ειπεν προς τον βασιλεα αληθινος ο λογος ον ηκουσα εν τη γη μου περι των λογων σου και περι της σοφικας σου 6 και ουκ επιστευσα τοις λογοις εως ου ηλθον και ειδον οι οφθαλμοι μου και ιδου ουκ απηγγελη μοι ημισυ του πληθους της σοφικας σου προσεδηκας επι την ακοην ην ηκουσα 7 μακαριοι οι ανδρες μακαριοι οι παιδες σου ουτοι οι παρεστηκοτες σοι δια παντος και ακουουσιν σοφικαν σου 8 εστω κυριος ο θεος σου ηυλογημενος ος ηδελησεν σοι του δουναι σε επι θρονον αυτου εις βασιλεα τω κυριω θεω σου εν τω αγαπησαι κυριον τον θεον σου τον ισραηλ του στησαι αυτον εις αιωνα και εδωκεν σε επ' αυτους εις βασιλεα του ποιησαι κριμα και δικαιοσυνην 9 και εδωκεν τω βασιλει εκατον εικοσι ταλαντα χρυσιου και αρωματα εις πληθος πολυ και λιθον τιμιον και ουκ ην κατα τα αρωματα εκεινα α εδωκεν βασιλισσα σαβα τω βασιλει σαλωμων 10 και οι παιδες σαλωμων και οι παιδες χιραμ εφερον χρυσιον τω σαλωμων εκ σουφικρ και ξυλα πευκινα και λιθον τιμιον 11 και εποιησεν ο βασιλευς τα ξυλα τα πευκινα αναβασεις τω οικω κυριου και τω οικω του βασιλεως και κιδαρας και ναβλας τοις ωδοις και ουκ ωφθησαν τοιαυτα εμπροσθεν εν γη ιουδα 12 και ο βασιλευς σαλωμων εδωκεν τη βασιλισση σαβα παντα τα θεληματα αυτης α ητησεν εκτος παντων ων ηνεγκεν τω βασιλει σαλωμων και απεστρεψεν εις την γην αυτης 13 και ην ο σταδμος του χρυσιου του ενεχθεντος τω σαλωμων εν ενιαυτω ενι εξακοσια εξηκοντα εξ ταλαντα χρυσιου 14 πλην των ανδρων των υποτεταγμενων και των εμπορευομενων ων εφερον και παντων των βασιλεων της αραβιας και σατραπων της γης εφερον χρυσιον και αργυριον τω βασιλει σαλωμων 15 και εποιησεν ο βασιλευς σαλωμων διακοσιους θυρεους χρυσους ελατους εξακοσιοι χρυσοι καθαροι τω ενι θυρεω εξακοσιοι χρυσοι επησαν επι τον ενα θυρεον

16 και τριακοσίας ασπίδας ελάτας χρυσας τριακοσίων χρυσών ανεφερετο επι την ασπίδα εκαστην και εδωκεν αυτας ο βασιλευς εν οικω δρυμου του λιβανου 17 και εποιησεν ο βασιλευς θρονον ελεφαντινον οδοντων μεγαν και κατεχρυσωσεν αυτον χρυσιω δοκιμω 18 και εξ αναβαθμοι τω θρονω ενδεδεμενοι χρυσιω και αγκωνες ενθεν και ενθεν επι του θρονου της καθεδρας και δυο λεοντες εστηκοτες παρα τους αγκωνας 19 και δωδεκα λεοντες εστηκοτες εκει επι των εξ αναβαθμων ενθεν και ενθεν ουκ εγενηθη ουτως εν παση βασιλεια 20 και παντα τα σκευη του βασιλεως σαλωμων χρυσιου και παντα τα σκευη οικου δρυμου του λιβανου χρυσιω κατειλημμενα ουκ ην αργυριον λογιζομενον εν ημεραις σαλωμων εις ουδεν 21 οτι ναυς τω βασιλει επορευετο εις θαρσις μετα των παιδων χιραμ απαξ δια τριων ετων ηρχετο πλοια εκ θαρσις τω βασιλει γεμοντα χρυσιου και αργυριου και οδοντων ελεφαντινων και πιθηκων 22 και εμεγαλυνθη σαλωμων υπερ παντας τους βασιλεις και πλουτω και σοφια 23 και παντες οι βασιλεις της γης εξητουν το προσωπον σαλωμων ακουσαι της σοφιας αυτου ης εδωκεν ο θεος εν καρδια αυτου 24 και αυτοι εφερον εκαστος τα δωρα αυτου σκευη αργυρα και σκευη χρυσα και ιματισμον στακτην και ηδυσματα ιππους και ημιονους το κατ' ενιαυτον ενιαυτον 25 και ησαν τω σαλωμων τεσσαρες χιλιαδες θηλειαι ιπποι εις αρματα και δωδεκα χιλιαδες ιππεων και εθετο αυτους εν πολεσιν των αρματων και μετα του βασιλεως εν ιερουσαλημ 26 και ην ηγουμενος παντων των βασιλεων απο του ποταμου και εως γης αλλοφυλων και εως οριου αιγυπτου 27 και εδωκεν ο βασιλευς το χρυσιον και το αργυριον εν ιερουσαλημ ως λιθους και τας κεδρους ως συκαμινους τας εν τη πεδινη εις πληθος 28 και η εξοδος των ιππων εξ αιγυπτου τω σαλωμων και εκ πασης της γης 29 και οι καταλοιποι λογοι σαλωμων οι πρωτοι και οι εσχατοι ιδου γεγραμμενοι επι των λογων ναθαν του προφητου και επι των λογων αχια του σηλωνιτου και εν ταις ορασεσιν ιωηλ του ορωντος περι ιεροβοαμ υιου ναβατ 30 και εβασιλευσεν σαλωμων ο βασιλευς επι παντα ισραηλ τεσσαρακοντα ετη 31 και εκοιμηθη σαλωμων και εθαψαν αυτον εν πολει δαυιδ του πατρος αυτου και εβασιλευσεν ροβοαμ υιος αυτου αντ' αυτου

Chapter 10

1 και ηλθεν ροβοαμ εις συχεμ οτι εις συχεμ ηρχετο πας ισραηλ βασιλευσαι αυτον 2 και εγενετο ως ηκουσεν ιεροβοαμ υιος ναβατ και αυτος εν αιγυπτω ως εφυγεν απο προσωπου σαλωμων του βασιλεως και κατωκησεν ιεροβοαμ εν αιγυπτω και απεστρεψεν ιεροβοαμ εξ αιγυπτου 3 και απεστειλαν και εκαλεσαν αυτον και ηλθεν ιεροβοαμ και πασα η εκκλησια ισραηλ προς ροβοαμ λεγοντες 4 ο πατηρ σου εσκληρυνεν τον ζυγον ημων και νυν αφες απο της δουλειας του πατρος σου της σκληρας και απο του ζυγου αυτου του βαρεος ου εδωκεν εφ' ημας και δουλευ-

σομεν σοι 5 και ειπεν αυτοις πορευεσθε εως τριων ημερων και ερχεσθε προς με και
 απηλθεν ο λαος 6 και συνηγαγεν ο βασιλευς ροβοαμ τους πρεσβυτερους τους εσ-
 τηκοτας εναντιον σαλωμων του πατρος αυτου εν τω ζην αυτον λεγων πως υμεις
 βουλευεσθε του αποκριθηναι τω λαω τουτω λογον 7 και ελαλησαν αυτω λεγοντες
 εαν εν τη σημερον γενη εις αγαθον τω λαω τουτω και ευδοκτησης και λαλησης
 αυτοις λογους αγαθους και εσονται σοι παιδες πασας τας ημερας 8 και κατελιπεν
 την βουλην των πρεσβυτερων οι συνεβουλευσαντο αυτω και συνεβουλευσατο μετα
 των παιδαριων των συνεκτραφεντων μετ' αυτου των εστηκοτων εναντιον αυτου
 9 και ειπεν αυτοις τι υμεις βουλευεσθε και αποκριθησομαι λογον τω λαω τουτω οι
 ελαλησαν προς με λεγοντες ανες απο του ζυγου ου εδωκεν ο πατηρ σου εφ' ημας
 10 και ελαλησαν αυτω τα παιδαρια τα εκτραφεντα μετ' αυτου ουτως λαλησεις τω
 λαω τω λαλησαντι προς σε λεγων ο πατηρ σου εβαρυνεν τον ζυγον ημων και συ
 αφες αφ' ημων ουτως ερεις ο μικρος δακτυλος μου παχυτερος της οσφυος του πα-
 τρος μου 11 και νυν ο πατηρ μου επαιδευσεν υμας ζυγω βαρει και εγω προσθησω
 επι τον ζυγον υμων ο πατηρ μου επαιδευσεν υμας εν μαστιγξιν και εγω παιδευσω
 υμας εν σκορπιοις 12 και ηλθεν ιεροβοαμ και πας ο λαος προς ροβοαμ τη ημερα
 τη τριτη ως ελαλησεν ο βασιλευς λεγων επιστρεψατε προς με τη ημερα τη τριτη 13
 και απεκριθη ο βασιλευς σκληρα και εγκατελιπεν ο βασιλευς ροβοαμ την βουλην
 των πρεσβυτερων 14 και ελαλησεν προς αυτους κατα την βουλην των νεωτερων
 λεγων ο πατηρ μου εβαρυνεν τον ζυγον υμων και εγω προσθησω επ' αυτον ο
 πατηρ μου επαιδευσεν υμας εν μαστιγξιν και εγω παιδευσω υμας εν σκορπιοις 15
 και ουκ ηκουσεν ο βασιλευς του λαου οτι ην μεταστροφή παρα του θεου λεγων
 ανεστησεν κυριος τον λογον αυτου ον ελαλησεν εν χειρι αχια του σηλωνιτου περι
 ιεροβοαμ υιου ναβατ 16 και παντος ισραηλ οτι ουκ ηκουσεν ο βασιλευς αυτων και
 απεκριθη ο λαος προς τον βασιλεα λεγων τις ημιν μερις εν δαυιδ και κληρονομια
 εν υιο ιεσσαι εις τα σκηνωματα σου ισραηλ νυν βλεπε τον οικον σου δαυιδ και
 επορευθη πας ισραηλ εις τα σκηνωματα αυτου 17 και ανδρες ισραηλ οι κατοικ-
 ουντες εν πολεσιν ιουδα και εβασιλευσεν επ' αυτων ροβοαμ 18 και απεστειλεν ο
 βασιλευς ροβοαμ τον αδωνιραμ τον επι του φορου και ελιθοβολησαν αυτον οι
 υιοι ισραηλ λιθοις και απεδανεν και ο βασιλευς ροβοαμ εσπευσεν του αναβηναι
 εις το αρμα του φυγειν εις ιερουσαλημ 19 και ηθετησεν ισραηλ εν τω οικω δαυιδ
 εως της ημερας ταυτης

Chapter 11

1 και ηλθεν ροβοαμ εις ιερουσαλημ και εξεκκλησιασεν τον ιουδαν και βενιαμιν
 εκατον ογδοηκοντα χιλιαδας νεανισκων ποιουντων πολεμον και επολεμει προς
 ισραηλ του επιστρεψαι την βασιλειαν τω ροβοαμ 2 και εγενετο λογος κυριου προς

σαιμαιαν ανθρωπον του θεου λεγων 3 ειπον προς ροβοαμ τον του σαλωμων και προς παντα ιουδαν και βενιαμιν λεγων 4 ταδε λεγει κυριος ουκ αναβησεσθε και ου πολεμησετε προς τους αδελφους υμων αποστρεφετε εκαστος εις τον οικον αυτου οτι παρ' εμου εγενετο το ρημα τουτο και επηκουσαν του λογου κυριου και απεστραφησαν του μη πορευθηναι επι ιεροβοαμ 5 και κατωκησεν ροβοαμ εις ιερουσαλημ και ωκοδομησεν πολεις τειχηρεις εν τη ιουδαια 6 και ωκοδομησεν την βαιθλεεμ και την αιταμ και την δεκωε 7 και την βαιθσουρα και την σοκχωθ και την οδολλαμ 8 και την γεθ και την μαρισαν και την ζιφ 9 και την αδωραιμ και την λαχισ και την αζηκα 10 και την σαραα και την αιαλων και την χεβρων η εστιν του ιουδα και βενιαμιν πολεις τειχηρεις 11 και ωχυρωσεν αυτας τειχεσιν και εδωκεν εν αυταις ηγουμενους και παραδεσεις βρωματων ελαιον και οινον 12 κατα πολιν και κατα πολιν θυρεους και δορατα και κατισχυσεν αυτας εις πληθος σφοδρα και ησαν αυτω ιουδα και βενιαμιν 13 και οι ιερεις και οι λευιται οι ησαν εν παντι ισραηλ συνηχθησαν προς αυτον εκ παντων των οριων 14 οτι εγκατελιπον οι λευιται τα σκηνωματα της κατασχεσεως αυτων και επορευθησαν προς ιουδαν εις ιερουσαλημ οτι εξεβαλεν αυτους ιεροβοαμ και οι υιοι αυτου του μη λειτουργειν κυριω 15 και κατεστησεν εαυτω ιερεις των υψηλων και τοις ειδωλοις και τοις ματαιοις και τοις μοσχοις α εποιοησεν ιεροβοαμ 16 και εξεβαλεν αυτους απο φυλων ισραηλ οι εδωκαν καρδιαν αυτων του ζητησαι κυριον θεον ισραηλ και ηλθον εις ιερουσαλημ θυσαι κυριω θεω των πατερων αυτων 17 και κατισχυσαν την βασιλειαν ιουδα και κατισχυσαν ροβοαμ τον του σαλωμων εις ετη τρια οτι επορευθη εν ταις οδοις δαυιδ και σαλωμων ετη τρια 18 και ελαβεν εαυτω ροβοαμ γυναικα την μολλαθ θυγατερα ιεριμουθ υιου δαυιδ αβαιαν θυγατερα ελιαθ του ιεσσα 19 και ετεκεν αυτω υιους τον ιαους και τον σαμαριαν και τον ροολλαμ 20 και μετα ταυτα ελαβεν εαυτω την μααχα θυγατερα αβεσσαλωμ και ετεκεν αυτω τον αβια και τον ιεθθι και τον ζιζα και τον εμμωθ 21 και ηγαπησεν ροβοαμ την μααχαν θυγατερα αβεσσαλωμ υπερ πασας τας γυναικας αυτου και τας παλλακας αυτου οτι γυναικας δεκα οκτω ειχεν και παλλακας τριακοντα και εγεννησεν υιους εικοσι οκτω και θυγατερας εξηκοντα 22 και κατεστησεν εις αρχοντα ροβοαμ τον αβια τον της μααχα εις ηγουμενον εν τοις αδελφοις αυτου οτι βασιλευσαι διενοειτο αυτον 23 και ηυξηθη παρα παντας τους υιους αυτου εν πασιν τοις οριοις ιουδα και βενιαμιν και εν ταις πολεσιν ταις οχυραις και εδωκεν αυταις τροφας πληθος πολυ και ητησατο πληθος γυναικων

Chapter 12

1 και εγενετο ως ητοιμασθη η βασιλεια ροβοαμ και ως κατεκρατηθη εγκατελιπεν τας εντολας κυριου και πας ισραηλ μετ' αυτου 2 και εγενετο εν τω πεμπτω ετει της

βασιλείας ροβοαμ ανεβη σουσακιμ βασιλευς αιγυπτου επι ιερουσαλημ οτι ημαρτον εναντιον κυριου 3 εν χιλιοις και διακοσιοις αρμασιν και εξηκοντα χιλιασιν ιππων και ουκ ην αριθμος του πληθους του ελθοντος μετ' αυτου εξ αιγυπτου λιβυες τρωγλοδυται και αιθιοπες 4 και κατεκρατησαν των πολεων των οχυρων αι ησαν εν ιουδα και ηλθεν εις ιερουσαλημ 5 και σαμαιας ο προφητης ηλθεν προς ροβοαμ και προς τους αρχοντας ιουδα τους συναχθεντας εις ιερουσαλημ απο προσωπου σουσακιμ και ειπεν αυτοις ουτως ειπεν κυριος υμεις εγκατελιπετε με καγω εγκαταλειψω υμας εν χειρι σουσακιμ 6 και ησχυνθησαν οι αρχοντες ισραηλ και ο βασιλευς και ειπαν δικαιος ο κυριος 7 και εν τω ιδειν κυριον οτι ενετραπησαν και εγενετο λογος κυριου προς σαμαιαν λεγων ενετραπησαν ου καταφθερω αυτους και δωσω αυτους ως μικρον εις σωτηριαν και ου μη σταξη ο θυμος μου εν ιερουσαλημ 8 οτι εδονται εις παιδας και γνωσονται την δουλειαν μου και την δουλειαν της βασιλείας της γης 9 και ανεβη σουσακιμ βασιλευς αιγυπτου και ελαβεν τους θησαυρους τους εν οικω κυριου και τους θησαυρους τους εν οικω του βασιλεως τα παντα ελαβεν και ελαβεν τους θυρεους τους χρυσους ους εποιησεν σαλωμων 10 και εποιησεν ροβοαμ θυρεους χαλκους αντ' αυτων και κατεστησεν επ' αυτον σουσακιμ αρχοντας παρατρεχοντων τους φυλασσοντας τον πυλωνα του βασιλεως 11 και εγενετο εν τω εισελθειν τον βασιλεα εις οικον κυριου εισεπορευοντο οι φυλασσοντες και οι παρατρεχοντες και οι επιστρεφοντες εις απαντησιν των παρατρεχοντων 12 και εν τω εντραπηναι αυτον απεστραφη απ' αυτου οργη κυριου και ουκ εις καταφθοραν εις τελος και γαρ εν ιουδα ησαν λογοι αγαθοι 13 και κατισχυσεν ροβοαμ εν ιερουσαλημ και εβασιλευσεν και τεσσαρακοντα και ενος ετων ροβοαμ εν τω βασιλευσαι αυτον και επτακαιδεκα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ εν τη πολει η εξελεξατο κυριος επονομασαι το ονομα αυτου εκει εκ πασων φυλων υιων ισραηλ και ονομα της μητρος αυτου νοομμα η αμμανιτις 14 και εποιησεν το πονηρον οτι ου κατευθυνεν την καρδιαν αυτου εκζητησαι τον κυριον 15 και λογοι ροβοαμ οι πρωτοι και οι εσχατοι ουκ ιδου γεγραμμενοι εν τοις λογοις σαμαια του προφητου και αδδω του ορωντος και πραξεις αυτου και επολεμει ροβοαμ τον ιεροβοαμ πασας τας ημερας 16 και απεθανεν ροβοαμ και εταφη μετα των πατερων αυτου και εταφη εν πολει δαυιδ και εβασιλευσεν αβια υιος αυτου αντ' αυτου

Chapter 13

1 εν τω οκτωκαιδεκατω ετει της βασιλείας ιεροβοαμ εβασιλευσεν αβια επι ιουδαν 2 ετη τρια εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου μααχα θυγατηρ ουριηλ απο γαβαων και πολεμος ην ανα μεσον αβια και ανα μεσον ιεροβοαμ 3 και παρεταξατο αβια τον πολεμον εν δυναμει πολεμισταις δυναμεως τετρακοσι-

αις χιλιασιν ανδρων δυνατων και ιεροβοαμ παρεταξατο προς αυτον πολεμον εν οκτακοσιαις χιλιασιν δυνατοι πολεμισται δυναμεως 4 και ανεστη αβια απο του ορους σομορων ο εστιν εν τω ορει εφραιμ και ειπεν ακουσατε ιεροβοαμ και πας ισραηλ 5 ουχ υμιν γνωναι οτι κυριος ο θεος ισραηλ εδωκεν βασιλειαν επι τον ισραηλ εις τον αιωνα τω δαυιδ και τοις υιοις αυτου διαθηκην αλος 6 και ανεστη ιεροβοαμ ο του ναβατ ο παις σαλωμων του δαυιδ και απεστη απο του κυριου αυτου 7 και συνηχθησαν προς αυτον ανδρες λοιμοι υιοι παρανομοι και αντεστη προς ροβοαμ τον του σαλωμων και ροβοαμ ην νεωτερος και δειλος τη καρδια και ουκ αντεστη κατα προσωπον αυτου 8 και νυν λεγετε υμεις αντιστηναι κατα προσωπον βασιλειας κυριου δια χειρος υιων δαυιδ και υμεις πληθος πολυ και μεθ' υμων μοσχοι χρυσοι ους εποιησεν υμιν ιεροβοαμ εις θεους 9 η ουκ εξεβαλετε τους ιερεις κυριου τους υιους ααρων και τους λευιτας και εποιησατε εαυτοις ιερεις εκ του λαου της γης πας ο προσπορευομενος πληρωσαι τας χειρας εν μοσχω εκ βοων και κριοις επτα και εγινετο εις ιερεα τω μη οντι θεω 10 και ημεις κυριον τον θεον ημων ουκ εγκατελιπομεν και οι ιερεις αυτου λειτουργουσιν τω κυριω οι υιοι ααρων και οι λευιται εν ταις εφημεριαις αυτων 11 θυμιωσιν τω κυριω ολοκαυτωματα πρωι και δειλης και θυμιαμα συνθεσεως και προθεσεις αρτων επι της τραπεζης της καθαρης και η λυχνια η χρυση και οι λυχνοι της καυσεως αναψαι δειλης οτι φυλασσομεν ημεις τας φυλακας κυριου του θεου των πατερων ημων και υμεις εγκατελιπετε αυτον 12 και ιδου μεθ' ημων εν αρχη κυριος και οι ιερεις αυτου και αι σαλπιγγες της σημασιας του σημαινειν εφ' υμας οι υιοι του ισραηλ πολεμησετε προς κυριον θεον των πατερων ημων οτι ουκ ευοδωθησεται υμιν 13 και ιεροβοαμ απεστρεψεν το ενεδρον ελθειν αυτων εκ των οπισθεν και εγενετο εμπροσθεν ιουδα και το ενεδρον εκ των οπισθεν 14 και απεστρεψεν ιουδας και ιδου αυτοις ο πολεμος εκ των εμπροσθεν και εκ των οπισθεν και εβοησαν προς κυριον και οι ιερεις εσαλπισαν ταις σαλπιγξιν 15 και εβοησαν ανδρες ιουδα και εγενετο εν τω βοαν ανδρας ιουδα και κυριος επαταξεν τον ιεροβοαμ και τον ισραηλ εναντιον αβια και ιουδα 16 και εφυγον οι υιοι ισραηλ απο προσωπου ιουδα και παρεδωκεν αυτους κυριος εις τας χειρας αυτων 17 και επαταξεν εν αυτοις αβια και ο λαος αυτου πληγην μεγαλην και επεσον τραυματιαι απο ισραηλ πεντακοσαι χιλιαδες ανδρες δυνατοι 18 και εταπεινωθησαν οι υιοι ισραηλ εν τη ημερα εκεινη και κατισχυσαν οι υιοι ιουδα οτι ηλπισαν επι κυριον θεον των πατερων αυτων 19 και κατεδιωξεν αβια οπισω ιεροβοαμ και προκατελαβετο παρ' αυτου πολεις την βαιθηλ και τας κωμας αυτης και την ισανα και τας κωμας αυτης και την εφρων και τας κωμας αυτης 20 και ουκ εσχεν ισχυν ιεροβοαμ ετι πασας τας ημερας αβια και επαταξεν αυτον κυριος και ετελευτησεν 21 και κατισχυσεν αβια και ελαβεν εαυτω γυναικας δεκα τεσσαρας και εγεννησεν υιους εικοσι δυο και θυγατερας δεκα εξ 22 και οι λοιποι λογοι αβια και αι πραξεις αυτου και οι λογοι αυτου γεγραμμενοι επι βιβλιω

του προφητου αδδω 23 και απεδανεν αβια μετα των πατερων αυτου και εθαψαν αυτον εν πολει δαυιδ και εβασιλευσεν ασα υιος αυτου αντ' αυτου εν ταις ημεραις ασα ησυχασεν η γη ιουδα ετη δεκα

Chapter 14

1 και εποιησεν το καλον και το ευδες ενωπιον κυριου θεου αυτου 2 και απεστησεν τα θυσιαστηρια των αλλοτριων και τα υψηλα και συνετριψεν τας στηλας και εξεκοψεν τα αλση 3 και ειπεν τω ιουδα εκζητησαι τον κυριον θεον των πατερων αυτων και ποιησαι τον νομον και τας εντολας 4 και απεστησεν απο πασων των πολεων ιουδα τα θυσιαστηρια και τα ειδωλα και ειρηνευσεν 5 πολεις τειχηρεις εν γη ιουδα οτι ειρηνευσεν η γη και ουκ ην αυτω πολεμος εν τοις ετεσιν τουτοις οτι κατεπαυσεν αυτω κυριος 6 και ειπεν τω ιουδα οικοδομησωμεν τας πολεις ταυτας και ποιησωμεν τειχη και πυργους και πυλας και μοχλους εν ω της γης κυριευσομεν οτι καθως εξεζητησαμεν κυριον θεον ημων εξεζητησεν ημας και κατεπαυσεν ημας κυκλοθεν και ευοδωσεν ημιν 7 και εγενετο τω ασα δυναμις οπλοφορων αιροντων θυρεους και δορατα εν γη ιουδα τριακοσιαι χιλιαδες και εν γη βενιαμιν πελτασται και τοξοται διακοσιαι και πεντηκοντα χιλιαδες παντες ουτοι πολεμισται δυναμεως 8 και εξηλθεν επ' αυτους ζαρε ο αιθιοψ εν δυναμει εν χιλιαις χιλιασιν και αρμασιν τριακοσιοις και ηλθεν εως μαρισα 9 και εξηλθεν ασα εις συναντησιν αυτω και παρεταξατο πολεμον εν τη φαραγγι κατα βορραν μαρισης 10 και εβοησεν ασα προς κυριον θεον αυτου και ειπεν κυριε ουκ αδυνατει παρα σοι σωζειν εν πολλοις και εν ολιγοις κατισχυσον ημας κυριε ο θεος ημων οτι επι σοι πεποιθαμεν και επι τω ονοματι σου ηλθαμεν επι το πληθος το πολυ τουτο κυριε ο θεος ημων μη κατισχυσατω προς σε ανθρωπος 11 και επαταξεν κυριος τους αιθιοπας εναντιον ιουδα και εφυγον οι αιθιοπες 12 και κατεδιωξεν ασα και ο λαος αυτου εως γεδωρ και επεσον αιθιοπες ωστε μη ειναι εν αυτοις περιποιησιν οτι συνετριβησαν ενωπιον κυριου και εναντιον της δυναμεως αυτου και εσκυλευσαν σκυλα πολλα 13 και εξεκοψαν τας κωμας αυτων κυκλω γεδωρ οτι εγενηθη εκστασις κυριου επ' αυτους και εσκυλευσαν πασας τας πολεις αυτων οτι πολλα σκυλα εγενηθη αυτοις 14 και γε σκηνας κτησεων τους αμαζονεις εξεκοψαν και ελαβον προβατα πολλα και καμηλους και επεστρεψαν εις ιερουσαλημ

Chapter 15

1 και αζαριας υιος ωδηδ εγενετο επ' αυτον πνευμα κυριου 2 και εξηλθεν εις απαντησιν ασα και παντι ιουδα και βενιαμιν και ειπεν ακουσατε μου ασα και πας ιουδα και βενιαμιν κυριος μεθ' υμων εν τω ειναι υμας μετ' αυτου και εαν

εκζητησητε αυτον ευρεθησεται υμιν και εαν εγκαταλιπητε αυτον εγκαταλειψει υμας 3 και ημεραι πολλαι τω ισραηλ εν ου θεω αληθινω και ουχ ιερεως υποδεικνυοντος και εν ου νομω 4 και επιστρεψει επι κυριον θεον ισραηλ και ευρεθησεται αυτοις 5 και εν εκεινω τω καιρω ουκ εστιν ειρηνη τω εκπορευομενω και τω εισπορευομενω οτι εκστασις κυριου επι παντας τους κατοικουντας τας χωρας 6 και πολεμησει εθνος προς εθνος και πολις προς πολιν οτι ο θεος εξεστησεν αυτους εν παση θλιψει 7 και υμεις ισχυσατε και μη εκλυεσθωσαν αι χειρες υμων οτι εστιν μισθος τη εργασία υμων 8 και εν τω ακουσαι τους λογους τουτους και την προφητειαν αδαδ του προφητου και κατισχυσεν και εξεβαλεν τα βδελυγματα απο πασης της γης ιουδα και βενιαμιν και απο των πολεων ων κατεσχεν εν ορει εφραιμ και ενεκαινισεν το θυσιαστηριον κυριου ο ην εμπροσθεν του ναου κυριου 9 και εξεκκλησιασεν τον ιουδαν και βενιαμιν και τους προσηλυτους τους παροικουντας μετ' αυτου απο εφραιμ και απο μανασση και απο συμεων οτι προσετεθησαν προς αυτον πολλοι του ισραηλ εν τω ιδειν αυτους οτι κυριος ο θεος αυτου μετ' αυτου 10 και συνηχθησαν εις ιερουσαλημ εν τω μηνι τω τριτω εν τω πεντεκαιδεκατω ετει της βασιλειας ασα 11 και εδυσεν τω κυριω εν εκεινη τη ημερα απο των σκυλων ων ηνεγκαν μοσχους επτακοσιους και προβατα επτακισχιλια 12 και διηλθεν εν διαθηκη ζητησαι κυριον θεον των πατερων αυτων εξ ολης της καρδιας και εξ ολης της ψυχης 13 και πας ος εαν μη εκζητηση κυριον θεον ισραηλ αποθανειται απο νεωτερου εως πρεσβυτερου απο ανδρος εως γυναικος 14 και ωμοσαν εν τω κυριω εν φωνη μεγαλη και εν σαλπιγξιν και εν κερατιναις 15 και ηυφρανθησαν πας ιουδα περι του ορκου οτι εξ ολης της ψυχης ωμοσαν και εν παση θελησει εζητησαν αυτον και ευρεθη αυτοις και κατεπαυσεν αυτοις κυριος κυκλοθεν 16 και την μααχα την μητερα αυτου μετεστησεν του μη ειναι τη ασταρτη λειτουργουσαν και κατεκοψεν το ειδωλον και κατεκαυσεν εν χειμαρρω κεδρων 17 πλην τα υψηλα ουκ απεστησαν ετι υπηρχεν εν τω ισραηλ αλλ' η καρδια ασα εγενετο πληρης πασας τας ημερας αυτου 18 και εισηνεγκεν τα αγια δαυιδ του πατρος αυτου και τα αγια οικου κυριου του θεου αργυριον και χρυσιον και σκευη 19 και πολεμος ουκ ην μετ' αυτου εως του πεμπτου και τριακοστου ετους της βασιλειας ασα

Chapter 16

1 και εν τω ογδω και τριακοστω ετει της βασιλειας ασα ανεβη βαασα βασιλευς ισραηλ επι ιουδαν και ωκοδομησεν την ραμα του μη δουναι εξοδον και εισοδον τω ασα βασιλει ιουδα 2 και ελαβεν ασα χρυσιον και αργυριον εκ θησαυρων οικου κυριου και οικου του βασιλεως και απεστειλεν προς τον υιον του αδερ βασιλεως συριας τον κατοικουντα εν δαμασκω λεγων 3 διαθου διαθηκην ανα μεσον εμου

και σου και ανα μεσον του πατρος μου και ανα μεσον του πατρος σου ιδου απεσταλκα σοι χρυσιον και αργυριον δευρο και διασκεδασον απ' εμου τον βαασα βασιλεα ισραηλ και απελθετω απ' εμου 4 και ηκουσεν υιος αδερ του βασιλεως ασα και απεστειλεν τους αρχοντας της δυναμεως αυτου επι τας πολεις ισραηλ και επαταξεν την ιων και την δαν και την αβελμαιν και πασας τας περιχωρους νεφθαλι 5 και εγενετο εν τω ακουσαι βαασα απελιπεν του μηκετι οικοδομειν την ραμα και κατεπαυσεν το εργον αυτου 6 και ασα ο βασιλευς ελαβεν παντα τον ιουδαν και ελαβεν τους λιθους της ραμα και τα ξυλα αυτης α ωκοδομησεν βαασα και ωκοδομησεν εν αυτοις την γαβαε και την μασφα 7 και εν τω καιρω εκεινω ηλθεν ανανι ο προφητης προς ασα βασιλεα ιουδα και ειπεν αυτω εν τω πεποιθεναι σε επι βασιλεα συριας και μη πεποιθεναι σε επι κυριον θεον σου δια τουτο εσωθη δυναμις συριας απο της χειρος σου 8 ουχ οι αιθιοπες και λιβυες ησαν εις δυναμιν πολλην εις θαρσος εις ιππεις εις πληθος σφοδρα και εν τω πεποιθεναι σε επι κυριον παρεδωκεν εις τας χειρας σου 9 οτι οι οφθαλμοι κυριου επιβλεπουσιν εν παση τη γη κατισχυσαι εν παση καρδια πληρει προς αυτον ηγνοηκας επι τουτω απο του νυν εσται μετα σου πολεμος 10 και εδυμωθη ασα τω προφητη και παρεδετο αυτον εις φυλακην οτι ωργισθη επι τουτω και ελυμνηνατο ασα εν τω λαω εν τω καιρω εκεινω 11 και ιδου οι λογοι ασα οι πρωτοι και οι εσχατοι γεγραμμενοι εν βιβλιω βασιλεων ιουδα και ισραηλ 12 και εμαλακισθη ασα εν τω ενατω και τριακοστω ετει της βασιλειας αυτου τους ποδας εως σφοδρα εμαλακισθη και εν τη μαλακια αυτου ουκ εξητησεν κυριον αλλα τους ιατρος 13 και εκοιμηθη ασα μετα των πατερων αυτου και ετελευτησεν εν τω ενατω και τριακοστω ετει της βασιλειας αυτου 14 και εθαψαν αυτον εν τω μνηματι ω ωρυξεν εαυτω εν πολει δαυιδ και εκοιμισαν αυτον επι της κλινης και επλησαν αρωματων και γενη μυρων μυρεψων και εποιησαν αυτω εκφοραν μεγαλην εως σφοδρα

Chapter 17

1 και εβασιλευσεν ιωσαφατ υιος αυτου αντ' αυτου και κατισχυσεν ιωσαφατ επι τον ισραηλ 2 και εδωκεν δυναμιν εν πασαις ταις πολεσιν ιουδα ταις οχυραις και κατεστησεν ηγουμενους εν πασαις ταις πολεσιν ιουδα και εν πολεσιν εφραιμ ας προκατελαβετο ασα ο πατηρ αυτου 3 και εγενετο κυριος μετα ιωσαφατ οτι επορευθη εν οδοις του πατρος αυτου ταις πρωταις και ουκ εξεζητησεν τα ειδωλα 4 αλλα κυριον τον θεον του πατρος αυτου εξεζητησεν και εν ταις εντολαις του πατρος αυτου επορευθη και ουχ ως του ισραηλ τα εργα 5 και κατηυδυνεν κυριος την βασιλειαν εν χειρι αυτου και εδωκεν πας ιουδα δωρα τω ιωσαφατ και εγενετο αυτω πλουτος και δοξα πολλη 6 και υψωθη καρδια αυτου εν οδω κυριου και ετι εξηρεν τα υψηλα και τα αλση απο της γης ιουδα 7 και εν τω τριτω ετει της

βασιλείας αυτού απεστείλεν τους ηγουμένους αυτού και τους υιους των δυνατών τον αβδιαν και ζαχαριαν και ναθαναήλ και μιχαιαν διδάσκειν ἐν πόλεσιν ἰουδα 8 και μετ' αὐτῶν οἱ λευῖται σαμουίας και ναθανίας και ζαβδίας και ασιήλ και σεμι-
ραμωθ και ἰωναθαν και αδωνίας και τωβίας οἱ λευῖται και μετ' αὐτῶν ἐλίσαιμα και ἰωραμ οἱ ἱερεῖς 9 και ἐδίδασκον ἐν ἰουδα και μετ' αὐτῶν βυβλος νομοῦ κυ-
ρίου και διηλθον ἐν ταῖς πόλεσιν ἰουδα και ἐδίδασκον τὸν λαόν 10 και ἐγένετο ἐκστάσις κυρίου ἐπὶ πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς ταῖς κυκλῶ ἰουδα και οὐκ ἐπολεμουν πρὸς ἰωσαφάτ 11 και ἀπο τῶν ἀλλοφύλων ἐφερον τῷ ἰωσαφάτ δῶρα και ἀργύριον και δοματά και οἱ ἀραβες ἐφερον αὐτῷ κριοὺς προβάτων ἐπτακ-
ισχίλιους ἐπτακοσίους 12 και ἦν ἰωσαφάτ πορευόμενος μείζων ἕως εἰς ὑψὺς και ὠκοδομήσεν οἰκῆσεις ἐν τῇ ἰουδαία και πόλεις οχυράς 13 και ἐργα πολλὰ ἐγένετο αὐτῷ ἐν τῇ ἰουδαία και ἄνδρες πολεμιστὰι δυνατοὶ ἰσχυόντες ἐν ἱερουσαλήμ 14 και οὗτος ἀριθμὸς αὐτῶν κατ' οἰκοὺς πατριῶν αὐτῶν τῷ ἰουδα χίλιαρχοὶ ἐδνάς ο ἄρχων και μετ' αὐτοῦ υἱοὶ δυνατοὶ δυναμῶς τριακοσαὶ χίλιαδες 15 και μετ' αὐτὸν ἰωάναν ο ἡγούμενος και μετ' αὐτοῦ διακοσαὶ ογδοηκόντα χίλιαδες 16 και μετ' αὐτὸν ἀμασίας ο τοῦ ζαχρι ο προθυμούμενος τῷ κυρίῳ και μετ' αὐτοῦ δι-
ακοσαὶ χίλιαδες δυνατοὶ δυναμῶς 17 και ἐκ τοῦ βενιαμὴν δυνατὸς δυναμῶς ἐλῖαδα και μετ' αὐτοῦ τοξοταὶ και πέλτασταὶ διακοσαὶ χίλιαδες 18 και μετ' αὐτὸν ἰωζαβαδ και μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν ογδοηκόντα χίλιαδες δυνατοὶ πολέμου 19 οὗτοι οἱ λειτουργοῦντες τῷ βασιλεὶ ἐκτὸς ὧν ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς ἐν ταῖς πόλεσιν ταῖς οχυραῖς ἐν πάσῃ τῇ ἰουδαία

Chapter 18

1 και ἐγενήθη τῷ ἰωσαφάτ ἐτι πλοῦτος και δοξά πολλή και ἐπεγαμβρεύσατο ἐν οἰκῷ ἀχασά 2 και κατέβη δια τέλους ἐτῶν πρὸς ἀχασά εἰς σαμαρείαν και ἐθύσεν αὐτῷ ἀχασά προβάτα και μόσχους πολλοὺς και τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ και ἦπα-
τα αὐτὸν τοῦ συναναβῆναι μετ' αὐτοῦ εἰς ῥαμωθ τῆς γαλααδιτιδος 3 και εἶπεν ἀχασά βασιλεὺς ἰσραὴλ πρὸς ἰωσαφάτ βασιλεῖα ἰουδα πορεύσῃ μετ' ἐμοῦ εἰς ῥαμωθ τῆς γαλααδιτιδος και εἶπεν αὐτῷ ὡς ἐγὼ οὕτως και σύ ὡς ὁ λαὸς σου και ὁ λαὸς μου μετὰ σου εἰς πόλεμον 4 και εἶπεν ἰωσαφάτ πρὸς βασιλεῖα ἰσραὴλ ζήτησον δι-
ήμερον τὸν κύριον 5 και συνήγαγεν ὁ βασιλεὺς ἰσραὴλ τοὺς προφῆτας τετρακο-
σίους ἄνδρας και εἶπεν αὐτοῖς εἰ πορεύθῃ εἰς ῥαμωθ γαλααδ εἰς πόλεμον ἡ ἐπισχῶ και εἶπαν ἀναβαίνει και δώσει ὁ θεὸς εἰς τὰς χεῖρας τοῦ βασιλεῶς 6 και εἶπεν ἰ-
ωσαφάτ οὐκ ἐστὶν ὧδε προφήτης τοῦ κυρίου ἐτι και ἐπιζητησομεν παρ' αὐτοῦ 7 και εἶπεν βασιλεὺς ἰσραὴλ πρὸς ἰωσαφάτ ἐτι ἀνὴρ εἰς τοῦ ζητῆσαι τὸν κύριον δι' αὐτοῦ και ἐγὼ ἐμίσησα αὐτὸν ὅτι οὐκ ἐστὶν προφήτευσαν περὶ ἐμοῦ εἰς ἀγαθὰ ὅτι πάσαι αἱ ἡμέραι αὐτοῦ εἰς κακὰ οὗτος μιχαιὰς υἱὸς ἱεμίλα και εἶπεν ἰωσαφάτ

μη λαλειτω ο βασιλευς ουτως 8 και εκαλεσεν ο βασιλευς ισραηλ ευνουχον ενα και ειπεν ταχος μιχαιαν υιον ιεμλα 9 και βασιλευς ισραηλ και ιωσαφατ βασιλευς ιουδα καθημενοι εκαστος επι θρονου αυτου και ενδεδυμενοι στολας καθημενοι εν τω ευρυχωρω θυρας πυλης σαμαρειας και παντες οι προφηται επροφητευσον εναντιον αυτων 10 και εποισεν αυτω σεδεκιας υιος χανανα κερατα σιδηρα και ειπεν ταδε λεγει κυριος εν τουτοις κερατιεις την συριαν εως αν συντελεσθη 11 και παντες οι προφηται επροφητευσον ουτως λεγοντες αναβαινε εις ραμωθ γαλααδ και ευοδωθηση και δωσει κυριος εις χειρας του βασιλεως 12 και ο αγγελος ο πορευθεις του καλεσαι τον μιχαιαν ελαλησεν αυτω λεγων ιδου ελαλησαν οι προφηται εν στοματι ενι αγαθα περι του βασιλεως και εστωσαν δη οι λογοι σου ως ενος αυτων και λαλησεις αγαθα 13 και ειπεν μιχαιας ζη κυριος οτι ο εαν ειπη ο θεος προς με αυτο λαλησω 14 και ηλθεν προς τον βασιλεα και ειπεν αυτω ο βασιλευς μιχαια ει πορευθω εις ραμωθ γαλααδ εις πολεμον η επισχω και ειπεν αναβαινε και ευοδωσεις και δοθησονται εις χειρας υμων 15 και ειπεν αυτω ο βασιλευς ποσακις ορχιζω σε ινα μη λαλησης προς με πλην αληθειαν εν ονοματι κυριου 16 και ειπεν ειδον τον ισραηλ διεσπαρμενους εν τοις ορεσιν ως προβατα οις ουκ εστιν ποιμην και ειπεν κυριος ουκ εχουσιν ηγουμενον αναστρεφετωσαν εκαστος εις τον οικον αυτου εν ειρηνη 17 και ειπεν ο βασιλευς ισραηλ προς ιωσαφατ ουκ ειπα σοι οτι ου προφητευει περι εμου αγαθα αλλ' η κακα 18 και ειπεν ουχ ουτως ακουσατε λογον κυριου ειδον τον κυριον καθημενον επι θρονου αυτου και πασα δυναμις του ουρανου εισηκει εκ δεξιων αυτου και εξ αριστερων αυτου 19 και ειπεν κυριος τις απατησει τον αχααβ βασιλεα ισραηλ και αναβησεται και πεσειται εν ραμωθ γαλααδ και ειπεν ουτος ουτως και ουτος ειπεν ουτως 20 και εξηλθεν το πνευμα και εστη ενωπιον κυριου και ειπεν εγω απατησω αυτον και ειπεν κυριος εν τινι 21 και ειπεν εξελευσομαι και εσομαι πνευμα ψευδες εν στοματι παντων των προφητων αυτου και ειπεν απατησεις και δυνηση εξελθε και ποιησον ουτως 22 και νυν ιδου εδωκεν κυριος πνευμα ψευδες εν στοματι παντων των προφητων σου τουτων και κυριος ελαλησεν επι σε κακα 23 και ηγγισεν σεδεκιας υιος χανανα και επαταξεν τον μιχαιαν επι την διαγωνα και ειπεν αυτω ποια τη οδω παρηλθεν πνευμα κυριου παρ' εμου του λαλησαι προς σε 24 και ειπεν μιχαιας ιδου οψη εν τη ημερα εκεινη εν η εισελευση ταμειον εκ ταμειου του κατακρυβηναι 25 και ειπεν βασιλευς ισραηλ λαβετε τον μιχαιαν και αποστρεψατε προς εμην αρχοντα της πολεως και προς ιωας αρχοντα υιον του βασιλεως 26 και ερεις ουτως ειπεν ο βασιλευς αποθεσθε τουτον εις οικον φυλακης και εσθιετω αρτον θλιψεως και υδωρ θλιψεως εως του επιστρεψαι με εν ειρηνη 27 και ειπεν μιχαιας εαν επιστρεφω επιστρεψης εν ειρηνη ουκ ελαλησεν κυριος εν εμοι ακουσατε λαοι παντες 28 και ανεβη βασιλευς ισραηλ και ιωσαφατ βασιλευς ιουδα εις ραμωθ γαλααδ 29 και ειπεν βασιλευς ισραηλ προς ιωσαφατ κατακαλυψομαι και εισελευσομαι εις τον

πολεμον και συ ενδυσαι τον ιματισμον μου και συνεκαλυψατο βασιλευς ισραηλ και εισηλθεν εις τον πολεμον 30 και βασιλευς συριας ενετειλατο τοις αρχουσιν των αρματων τοις μετ' αυτου λεγων μη πολεμειτε τον μικρον και τον μεγαν αλλ' η τον βασιλεα ισραηλ μονον 31 και εγενετο ως ειδον οι αρχοντες των αρματων τον ιωσαφατ και αυτοι ειπαν βασιλευς ισραηλ εστιν και εκυκλωσαν αυτον του πολεμειν και εβοησεν ιωσαφατ και κυριος εσωσεν αυτον και απεστρεψεν αυτους ο θεος απ' αυτου 32 και εγενετο ως ειδον οι αρχοντες των αρματων οτι ουκ ην βασιλευς ισραηλ και απεστρεψαν απ' αυτου 33 και ανηρ ενετεινεν τοξον ευστοχως και επαταξεν τον βασιλεα ισραηλ ανα μεσον του πνευμονος και ανα μεσον του θωρακος και ειπεν τω ηνιοχω επιστρεφε την χειρα σου και εξαγαγε με εκ του πολεμου οτι επονεσα 34 και ετροπωθη ο πολεμος εν τη ημερα εκεινη και ο βασιλευς ισραηλ ην εστηκως επι του αρματος εως εσπερας εξ εναντιας συριας και απεδανεν δυνοντος του ηλιου

Chapter 19

1 και απεστρεψεν ιωσαφατ βασιλευς ιουδα εις τον οικον αυτου εν ειρηνη εις ιερουσαλημ 2 και εξηλθεν εις απαντησιν αυτου ιου ο του ανανι ο προφητης και ειπεν αυτω βασιλευ ιωσαφατ ει αμαρτωλω συ βοηθεις η μισουμενω υπο κυριου φιλιαζεις δια τουτο εγενετο επι σε οργη παρα κυριου 3 αλλ' η λογοι αγαθοι ηυρεθησαν εν σοι οτι εξηρας τα αλση απο της γης ιουδα και κατηυθυνας την καρδιαν σου εκζητησαι τον κυριον 4 και κατωκησεν ιωσαφατ εν ιερουσαλημ και παλιν εξηλθεν εις τον λαον απο βηρσαβее εως ορους εφραιμ και επεστρεψεν αυτους επι κυριον θεον των πατερων αυτων 5 και κατεστησεν κριτας εν πασαις ταις πολεσιν ιουδα ταις οχυραις εν πολει και πολει 6 και ειπεν τοις κριταις ιδετε τι υμεις ποιεите οτι ουκ ανθρωπω υμεις κρινετε αλλ' η τω κυριω και μεθ' υμων λογοι της κρισεως 7 και νυν γενεσθω φοβος κυριου εφ' υμας και φυλασσετε και ποιησετε οτι ουκ εστιν μετα κυριου θεου ημων αδικια ουδε θαυμασαι προσωπον ουδε λαβειν δωρα 8 και γαρ εν ιερουσαλημ κατεστησεν ιωσαφατ των ιερεων και των λευιτων και των πατριαρχων ισραηλ εις κρισιν κυριου και κρινειν τους κατοικουντας εν ιερουσαλημ 9 και ενετειλατο προς αυτους λεγων ουτως ποιησετε εν φοβω κυριου εν αληθεια και εν πληρει καρδια 10 πας ανηρ κρισιν την ελθουσαν εφ' υμας των αδελφων υμων των κατοικουντων εν ταις πολεσιν αυτων ανα μεσον αιματος αιμα και ανα μεσον προσταγματος και εντολης και δικαιωματα και κριματα και διαστελειςδε αυτοις και ουχ αμαρτησονται τω κυριω και ουκ εσται εφ' υμας οργη και επι τους αδελφους υμων ουτως ποιησετε και ουχ αμαρτησεσθε 11 και ιδου αμαριας ο ιερεις ηγουμενος εφ' υμας εις παν λογον κυριου και ζαβδιας υιος ισμαηλ ο ηγουμενος εις οικον ιουδα προς παν λογον βασιλεως και οι γραμματαις

και οι λευιται προ προσωπου υμων ισχυσατε και ποιησατε και εσται κυριος μετα του αγαδου

Chapter 20

1 και μετα ταυτα ηλθον οι υιοι μωαβ και οι υιοι αμμων και μετ' αυτων εκ των μιναιων προς ιωσαφατ εις πολεμον 2 και ηλθον και υπεδειξαν τω ιωσαφατ λεγοντες ηκει επι σε πληθος πολυ εκ περαν της θαλασσης απο συριας και ιδου εισιν εν ασασανθαμαρ αυτη εστιν ενγαδδι 3 και εφοβηθη και εδωκεν ιωσαφατ το προσωπον αυτου εκζητησαι τον κυριον και εκηρυξεν νηστειαν εν παντι ιουδα 4 και συνηχθη ιουδας εκζητησαι τον κυριον και απο πασων των πολεων ιουδα ηλθον ζητησαι τον κυριον 5 και ανεστη ιωσαφατ εν εκκλησια ιουδα εν ιερουσαλημ εν οικω κυριου κατα προσωπον της αυλης της καινης 6 και ειπεν κυριε ο θεος των πατερων ημων ουχι συ ει θεος εν ουρανω και συ κυριευεις πασων των βασιλειων των εθνων και εν τη χειρι σου ισχυς δυναστειας και ουκ εστιν προς σε αντιστηναι 7 ουχι συ ει ο κυριος ο εξωλεθρευσας τους κατοικουντας την γην ταυτην απο προσωπου του λαου σου ισραηλ και εδωκας αυτην σπερματι αβρααμ τω ηγαπημενω σου εις τον αιωνα 8 και κατωκησαν εν αυτη και ωκοδομησαν εν αυτη αγιασμα τω ονοματι σου λεγοντες 9 εαν επελθη εφ' ημας κακα ρομφαια κρισις θανατος λιμος στησομεθα εναντιον του οικου τουτου και εναντιον σου οτι το ονομα σου επι τω οικω τουτω και βοησομεθα προς σε απο της θλιψεως και ακουση και σωσεις 10 και νυν ιδου υιοι αμμων και μωαβ και ορος σηω εις ους ουκ εδωκας τω ισραηλ διελθειν δι' αυτων εξελθοντων αυτων εκ γης αιγυπτου οτι εξεκλιναν απ' αυτων και ουκ εξωλεθρευσαν αυτους 11 και νυν ιδου αυτοι επιχειρουσιν εφ' ημας εξελθειν εκβαλειν ημας απο της κληρονομιας ημων ης εδωκας ημιν 12 κυριε ο θεος ημων ου κρινεις εν αυτοις οτι ουκ εστιν ημιν ισχυς του αντιστηναι προς το πληθος το πολυ τουτο το ελθον εφ' ημας και ουκ οιδαμεν τι ποιησωμεν αυτοις αλλ' η επι σοι οι οφθαλμοι ημων 13 και πας ιουδας εστηκως εναντι κυριου και τα παιδια αυτων και αι γυναικες 14 και τω οζιηλ τω του ζαχαριου των υιων βαναιου των υιων ελεηλ του μανθανιου του λευιτου απο των υιων ασαφ εγενετο επ' αυτον πνευμα κυριου εν τη εκκλησια 15 και ειπεν ακουσατε πας ιουδα και οι κατοικουντες ιερουσαλημ και ο βασιλευς ιωσαφατ ταδε λεγει κυριος υμιν αυτοις μη φοβεισθε μηδε πτοηθητε απο προσωπου του οχλου του πολλου τουτου οτι ουχ υμιν εστιν η παραταξις αλλ' η τω θεω 16 αυριον καταβητε επ' αυτους ιδου αναβαινουσιν κατα την αναβασιν ασας και ευρησετε αυτους επ' ακρου ποταμου της ερημου ιεριηλ 17 ουχ υμιν εστιν πολεμησαι ταυτα συνετε και ιδετε την σωτηριαν κυριου μεθ' υμων ιουδα και ιερουσαλημ μη φοβεισθε μηδε πτοηθητε αυριον εξελθειν εις απαντησιν αυτοις και κυριος μεθ'

υμων 18 και κυψας ιωσαφατ επι προσωπον αυτου και πας ιουδα και οι κατοικουντες ιερουσαλημ επεσαν εναντι κυριου προσκυνησαι κυριω 19 και ανεστησαν οι λευιται απο των υιων κααθ και απο των υιων κορε αινειν κυριω θεω ισραηλ εν φωνη μεγαλη εις υψος 20 και ωρθρισαν πρωι και εξηλθον εις την ερημον δεκωε και εν τω εξελθειν εστη ιωσαφατ και εβοησεν και ειπεν ακουσατε μου ιουδα και οι κατοικουντες εν ιερουσαλημ εμπιστευσατε εν κυριω θεω υμων και εμπιστευθησεσθε εμπιστευσατε εν προφητη αυτου και ευοδωθησεσθε 21 και εβουλευσατο μετα του λαου και εστησεν ψαλτωδους και αινουντας εξομολογεισθαι και αινειν τα αγια εν τω εξελθειν εμπροσθεν της δυναμεως και ελεγον εξομολογισθε τω κυριω οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου 22 και εν τω αρξασθαι της αινεσεως αυτου της εξομολογησεως εδωκεν κυριος πολεμειν τους υιους αμμων επι μωαβ και ορος σημρ τους εξελθοντας επι ιουδαν και ετροπωθησαν 23 και ανεστησαν οι υιοι αμμων και μωαβ επι τους κατοικουντας ορος σημρ εξολεθρευσαι και εκτριψαι και ως συνετελεσαν τους κατοικουντας σημρ ανεστησαν εις αλληλους του εξολεθρευθηναι 24 και ιουδας ηλθεν επι την σκοπιαν της ερημου και επεβλεψεν και ειδεν το πληθος και ιδου παντες νεκροι πεπτωκοτες επι της γης ουκ ην σωζομενος 25 και ηλθεν ιωσαφατ και ο λαος αυτου σκυλευσαι τα σκυλα αυτων και ευρον κτηνη πολλα και αποσκευην και σκυλα και σκευη επιθυμητα και εσκυλευσαν εαυτοις και εγενοντο ημεραι τρεις σκυλευοντων αυτων τα σκυλα οτι πολλα ην 26 και τη ημερα τη τεταρτη επισυνηχθησαν εις τον αυλωνα της ευλογιας εκει γαρ ηυλογησαν τον κυριον δια τουτο εκαλεσαν το ονομα του τοπου εκεινου κοιλας ευλογιας εως της ημερας ταυτης 27 και επεστρεψεν πας ανηρ ιουδα εις ιερουσαλημ και ιωσαφατ ηγουμενος αυτων εν ευφροσυνη μεγαλη οτι ευφρανεν αυτους κυριος απο των εχθρων αυτων 28 και εισηλθον εις ιερουσαλημ εν ναβλαις και εν κινυραις και εν σαλπιγξιν εις οικον κυριου 29 και εγενετο εκστασις κυριου επι πασας τας βασιλειας της γης εν τω ακουσαι αυτους οτι επολεμησεν κυριος προς τους υπεναντιους ισραηλ 30 και ειρηνευσεν η βασιλεια ιωσαφατ και κατεπαυσεν αυτω ο θεος αυτου κυκλοθεν 31 και εβασιλευσεν ιωσαφατ επι τον ιουδαν ετων τριακοντα πεντε εν τω βασιλευσαι αυτον και εικοσι πεντε ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου αζουβα θυγατηρ σαλι 32 και επορευθη εν ταις οδοις του πατρος αυτου ασα και ουκ εξεκλινεν του ποιησαι το ευθες ενωπιον κυριου 33 αλλα τα υψηλα ετι υπηρχεν και ετι ο λαος ου κατευθυνεν την καρδιαν προς κυριον θεον των πατερων αυτων 34 και οι λοιποι λογοι ιωσαφατ οι πρωτοι και οι εσχατοι ιδου γεγραμμενοι εν λογοις ιου του ανανι ος κατεγραψεν βιβλιον βασιλεων ισραηλ 35 και μετα ταυτα εκοινωνησεν ιωσαφατ βασιλευς ιουδα προς οχοζιαν βασιλεα ισραηλ και ουτος ηνομησεν 36 εν τω ποιησαι και πορευθηναι προς αυτον του ποιησαι πλοια του πορευθηναι εις θαρσις και εποιησεν πλοια εν γασιωνγαβερ 37 και επροφητευσεν ελιεζερ ο του δωδια απο μαρισης επι ιωσαφατ

λεγων ως εφιλιασας τω οχοζια εδραυσεν κυριος το εργον σου και συνετριβη τα πλοια σου και ουκ εδυνασθη του πορευθηναι εις θαρσις

Chapter 21

1 και εκοιμηθη ιωσαφατ μετα των πατερων αυτου και εταφη παρα τοις πατρασιν αυτου εν πολει δαυιδ και εβασιλευσεν ιωραμ υιος αυτου αντ' αυτου 2 και αυτω αδελφοι υιοι ιωσαφατ εξ αζαριας και ιηλ και ζαχαριας και αζαριας και μισαηλ και σαφατιας παντες ουτοι υιοι ιωσαφατ βασιλεως ιουδα 3 και εδωκεν αυτοις ο πατηρ αυτων δοματα πολλα αργυριον και χρυσιον και οπλα μετα πολεων τετειχισμενων εν ιουδα και την βασιλειαν εδωκεν τω ιωραμ οτι ουτος ο πρωτοτοκος 4 και ανεστη ιωραμ επι την βασιλειαν αυτου και εκραταιωθη και απεκτεινεν παντας τους αδελφους αυτου εν ρομφαια και απο των αρχοντων ισραηλ 5 οντος αυτου τριακοντα και δυο ετων κατεστη ιωραμ επι την βασιλειαν αυτου και οκτω ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ 6 και επορευθη εν οδω βασιλεων ισραηλ ως εποιησεν οικος αχααβ οτι θυγατηρ αχααβ ην αυτου γυνη και εποιησεν το πονηρον εναντιον κυριου 7 και ουκ εβουλετο κυριος εξολεθρευσαι τον οικον δαυιδ δια την διαθηκην ην διεθετο τω δαυιδ και ως ειπεν αυτω δουναι αυτω λυχνον και τοις υιοις αυτου πασας τας ημερας 8 εν ταις ημεραις εκειναις απεστη εδωμ απο του ιουδα και εβασιλευσαν εφ' εαυτους βασιλεα 9 και ωχετο ιωραμ μετα των αρχοντων και πασα η ιππος μετ' αυτου και εγενετο και ηγερθη νυκτος και επαταξεν εδωμ τον κυκλουντα αυτον και τους αρχοντας των αρματων και εφυγεν ο λαος εις τα σκηνωματα αυτων 10 και απεστη απο ιουδα εδωμ εως της ημερας ταυτης τοτε απεστη λομνα εν τω καιρω εκεινω απο χειρος αυτου οτι εγκατελιπεν κυριον θεον των πατερων αυτου 11 και γαρ αυτος εποιησεν υψηλα εν πολεσιν ιουδα και εξεπορνευσεν τους κατοικουντας εν ιερουσαλημ και απεπλανησεν τον ιουδαν 12 και ηλθεν αυτω εγγραφη παρα ηλιου του προφητου λεγων ταδε λεγει κυριος ο θεος δαυιδ του πατρος σου ανθ' ων ουκ επορευθης εν οδω ιωσαφατ του πατρος σου και εν οδοις ασα βασιλεως ιουδα 13 και επορευθης εν οδοις βασιλεων ισραηλ και εξεπορνευσας τον ιουδαν και τους κατοικουντας εν ιερουσαλημ ως εξεπορνευσεν οικος αχααβ και τους αδελφους σου υιους του πατρος σου τους αγαθους υπερ σε απεκτεινας 14 ιδου κυριος παταξει σε πληγην μεγαλην εν τω λαω σου και εν τοις υιοις σου και εν γυναιξιν σου και εν παση τη αποσκευη σου 15 και συ εν μαλακια πονηρα εν νοσω κοιλιας εως ου εξελθη η κοιλια σου μετα της μαλακιας εξ ημερων εις ημερας 16 και επηγειρεν κυριος επι ιωραμ τους αλλοφυλους και τους αραβας και τους ομορους των αιθιοπων 17 και ανεβησαν επι ιουδαν και κατεδυναστευον και απεστρεψαν πασαν την αποσκευην ην ευρον εν οικω του βασιλεως και τους υιους αυτου και τας θυγατερας αυτου και ου κατελειφθη αυτω υιος αλλ' η ο-

χοζίας ο μικροτατος των υιων αυτου 18 και μετα ταυτα παντα επαταξεν αυτον κυριος εις την κοιλιαν μαλακια εν η ουκ εστιν ιατρεια 19 και εγενετο εξ ημερων εις ημερας και ως ηλθεν καιρος των ημερων ημερας δυο εξηλθεν η κοιλια αυτου μετα της νοσου και απεθανεν εν μαλακια πονηρα και ουκ εποιησεν ο λαος αυτου εκφοραν καθως εκφοραν πατερων αυτου 20 ην τριακοντα και δυο ετων οτε εβασιλευσεν και οκτω ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και επορευθη εν ουκ επαινω και εταφη εν πολει δαυιδ και ουκ εν ταφοις των βασιλεων

Chapter 22

1 και εβασιλευσαν οι κατοικουντες εν ιερουσαλημ τον οχοζιαν υιον αυτου τον μικρον αντ' αυτου οτι παντας τους πρεσβυτερους απεκτεινεν το ληστηριον το επελθον επ' αυτους οι αραβες και οι αλιμαζονεις και εβασιλευσεν οχοζίας υιος ιωραμ βασιλεως ιουδα 2 ων εικοσι ετων οχοζίας εβασιλευσεν και ενιαυτον ενα εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου γοθολια θυγατηρ αμβρι 3 και ουτος επορευθη εν οδω οικου αχααβ οτι μητηρ αυτου ην συμβουλος του αμαρτανειν 4 και εποιησεν το πονηρον εναντιον κυριου ως οικος αχααβ οτι αυτοι ησαν αυτω μετα το αποθανειν τον πατερα αυτου συμβουλοι του εξολεθρευσαι αυτον 5 και εν ταις βουλαις αυτων επορευθη και επορευθη μετα ιωραμ υιου αχααβ εις πολεμον επι αζαηλ βασιλεα συριας εις ραμα γαλααδ και επαταξαν οι τοξοται τον ιωραμ 6 και επεστρεψεν ιωραμ του ιατρευθηναι εις ιεζραελ απο των πληγων ων επαταξαν αυτον οι συροι εν ραμα εν τω πολεμειν αυτον προς αζαηλ βασιλεα συριας και οχοζίας υιος ιωραμ βασιλευς ιουδα κατεβη θεασασθαι τον ιωραμ υιον αχααβ εις ιεζραελ οτι ηρρωσται 7 και παρα του θεου εγενετο καταστροφή οχοζια ελθειν προς ιωραμ και εν τω ελθειν αυτον εξηλθεν μετ' αυτου ιωραμ προς ιου υιον ναμεσσι χριστον κυριου τον οικον αχααβ 8 και εγενετο ως εξεδικησεν ιου τον οικον αχααβ και ευρεν τους αρχοντας ιουδα και τους αδελφους οχοζια λειτουργουντας τω οχοζια και απεκτεινεν αυτους 9 και ειπεν του ζητησαι τον οχοζιαν και κατελαβον αυτον ιατρευομενον εν σαμαρεια και ηγαγον αυτον προς ιου και απεκτεινεν αυτον και εθαψαν αυτον οτι ειπαν υιος ιωσαφατ εστιν ος εξητησεν τον κυριον εν ολη καρδια αυτου και ουκ ην εν οικω οχοζια κατισχυσαι δυναμιν περι της βασιλειας 10 και γοθολια η μητηρ οχοζια ειδεν οτι τεθνηκεν αυτης ο υιος και ηγερθη και απωλεσεν παν το σπερμα της βασιλειας εν οικω ιουδα 11 και ελαβεν ιωσαβεδ η θυγατηρ του βασιλεως τον ιωας υιον οχοζια και εκλειψεν αυτον εκ μεσου υιων του βασιλεως των θανατουμενων και εδωκεν αυτον και την τροφον αυτου εις ταμειον των κλινων και εκρυψεν αυτον ιωσαβεδ θυγατηρ του βασιλεως ιωραμ αδελφη οχοζιου γυνη ιωδαε του ιερεως και εκρυψεν αυτον απο προσωπου γοθολιας και ουκ απεκτεινεν αυτον 12 και ην μετ' αυτης εν οικω του

θεου κατακεκρυμμενος εξ ετη και γοθολια εβασιλευσεν επι της γης

Chapter 23

1 και εν τω ετει τω εβδομω εκραταιωσεν ιωδαε και ελαβεν τους εκατονταρχους τον αζαριαν υιον ιωραμ και τον ισμαηλ υιον ιωαναν και τον αζαριαν υιον ωβηδ και τον μαασαιαν υιον αδαια και τον ελισταφαν υιον ζαχαρια μετ' αυτου εις οικον 2 και εκυκλωσαν τον ιουδαν και συνηγαγον τους λευιτας εκ πασων των πολεων ιουδα και αρχοντας πατριων του ισραηλ και ηλθον εις ιερουσαλημ 3 και διεθεντο πασα εκκλησια ιουδα διαδηκην εν οικω του θεου μετα του βασιλεως και εδειξεν αυτοις τον υιον του βασιλεως και ειπεν αυτοις ιδου ο υιος του βασιλεως βασιλευσατω καθως ελαλησεν κυριος επι τον οικον δαυιδ 4 νυν ο λογος ουτος ον ποιησετε το τριτον εξ υμων εισπορευεσθωσαν το σαββατον των ιερεων και των λευιτων και εις τας πυλας των εισοδων 5 και το τριτον εν οικω του βασιλεως και το τριτον εν τη πυλη τη μεση και πας ο λαος εν αυλαις οικου κυριου 6 και μη εισελθετω εις οικον κυριου εαν μη οι ιερεις και οι λευιται και οι λειτουργουντες των λευιτων αυτοι εισελευσονται οτι αγιοι εισιν και πας ο λαος φυλασσετω φυλακας κυριου 7 και κυκλωσουσιν οι λευιται τον βασιλεα κυκλω ανδρος σκευος εν χειρι αυτου και ο εισπορευομενος εις τον οικον αποθανειται και εσονται μετα του βασιλεως εισπορευομενου και εκπορευομενου 8 και εποιησαν οι λευιται και πας ιουδα κατα παντα οσα ενετειλατο ιωδαε ο ιερεις και ελαβον εκαστος τους ανδρας αυτου απ' αρχης του σαββατου εως εξοδου του σαββατου οτι ου κατελυσεν ιωδαε τας εφημεριας 9 και εδωκεν τας μαχαιρας και τους θυρεους και τα οπλα α ην του βασιλεως δαυιδ εν οικω του θεου 10 και εστησεν παντα τον λαον εκαστον εν τοις οπλοις αυτου απο της ωμιας του οικου της δεξιας εως της ωμιας της αριστερας του θυσιαστηριου και του οικου επι τον βασιλεα κυκλω 11 και εξηγαγεν τον υιον του βασιλεως και εδωκεν επ' αυτον το βασιλειον και τα μαρτυρια και εβασιλευσαν και εχρισαν αυτον ιωδαε και οι υιοι αυτου και ειπαν ζητω ο βασιλευς 12 και ηκουσεν γοθολια την φωνην του λαου των τρεχοντων και εξομολογουμενων και αιnouντων τον βασιλεα και εισηλθεν προς τον βασιλεα εις οικον κυριου 13 και ειδεν και ιδου ο βασιλευς επι της στασεως αυτου και επι της εισοδου οι αρχοντες και αι σαλπιγγες περι τον βασιλεα και πας ο λαος ηυφρανθη και εσαλπισαν εν ταις σαλπιγξιν και οι αδοντες εν τοις οργανοις ωδοι και υμνουντες αινον και διερχηξεν γοθολια την στολην αυτης και εβοησεν και ειπεν επιτιθεμενοι επιτιθεσθε 14 και εξηλθεν ιωδαε ο ιερεις και ενετειλατο ιωδαε ο ιερεις τοις εκατονταρχοις και τοις αρχηγοις της δυναμεως και ειπεν αυτοις εκβαλετε αυτην εκτος του οικου και εισελδατε οπισω αυτης και αποθανετω μαχαιρα οτι ειπεν ο ιερεις μη αποθανετω εν οικω κυριου 15 και εδωκαν αυτη ανεσιν και διηλθεν δια της πυλης

των ιππεων του οικου του βασιλεως και εθανατωσαν αυτην εκει 16 και διεθετο ιωδαιε διαθηκην ανα μεσον αυτου και του λαου και του βασιλεως ειναι λαον τω κυριω 17 και εισηλθεν πας ο λαος της γης εις οικον βααλ και κατεσπασαν αυτον και τα θυσιαστηρια και τα ειδωλα αυτου ελεπτυναν και τον ματθαν ιερεα της βααλ εθανατωσαν εναντιον των θυσιαστηριων αυτου 18 και ενεχειρησεν ιωδαιε ο ιερευσ τα εργα οικου κυριου δια χειρος ιερεων και λευιτων και ανεστησεν τας εφημεριας των ιερεων και των λευιτων ας διεστειλεν δαυιδ επι τον οικον κυριου και ανενεγκαι ολοκαυτωματα κυριω καθως γεγραπται εν νομω μωυση εν ευφροσυνη και εν ωδαις δια χειρος δαυιδ 19 και εστησαν οι πυλωροι επι τας πυλας οικου κυριου και ουκ εισελευσεται ακαθαρτος εις παν πραγμα 20 και ελαβεν τους πατριαρχας και τους δυνατους και τους αρχοντας του λαου και παντα τον λαον της γης και ανεβιβασαν τον βασιλεα εις οικον κυριου και εισηλθεν δια της πυλης της εσωτερας εις τον οικον του βασιλεως και εκαδισαν τον βασιλεα επι τον θρονον της βασιλειας 21 και ηυφρανθη πας ο λαος της γης και η πολις ησυχασεν και την γοδολιαν εθανατωσαν μαχαιρα

Chapter 24

1 ων επτα ετων ιωας εν τω βασιλευσαι αυτον και τεσσαρακοντα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου σαβια εκ βηρσαβεε 2 και εποιησεν ιωας το ευθες ενωπιον κυριου πασας τας ημερας ιωδαιε του ιερεως 3 και ελαβεν αυτω ιωδαιε γυναικας δυο και εγεννησεν υιους και θυγατερας 4 και εγενετο μετα ταυτα και εγενετο επι καρδιαν ιωας επισκευασαι τον οικον κυριου 5 και συνηγαγεν τους ιερεις και τους λευιτας και ειπεν αυτοις εξελθατε εις τας πολεις ιουδα και συναγαγετε απο παντος ισραηλ αργυριον κατισχυσαι τον οικον κυριου ενιαυτον κατ' ενιαυτον και σπευσατε λαλησαι και ουκ εσπευσαν οι λευιται 6 και εκαλεσεν ο βασιλευς ιωας τον ιωδαιε τον αρχοντα και ειπεν αυτω δια τι ουκ επεσκεψω περι των λευιτων του εισενεγκαι απο ιουδα και ιερουσαλημ το κεκριμενον υπο μωυση ανθρωπου του θεου οτε εξεκκλησιασεν τον ισραηλ εις την σκηνην του μαρτυριου 7 οτι γοδολια ην η ανομος και οι υιοι αυτης κατεσπασαν τον οικον του θεου και γαρ τα αγια οικου κυριου εποιησαν ταις βααλιμ 8 και ειπεν ο βασιλευς γενηθητω γλωσσοκομον και τεθητω εν πυλη οικου κυριου εξω 9 και κηρυξατωσαν εν ιουδα και εν ιερουσαλημ εισενεγκαι κυριω καθως ειπεν μωυσης παις του θεου επι τον ισραηλ εν τη ερημω 10 και εδωκαν παντες αρχοντες και πας ο λαος και εισεφερον το γλωσσοκομον προς τους προστατας του βασιλεως δια χειρος των λευιτων και ως ειδον οτι επλεονασεν το αργυριον και ηλθεν ο γραμματευσ του βασιλεως και ο προστατης του ιερεως του μεγαλου και εξεκενωσαν το γλωσσοκομον και κατ-

εστησαν εις τον τοπον αυτου ουτως εποιουν ημεραν εξ ημερας και συνηγαγον αργυριον πολυ 12 και εδωκεν αυτο ο βασιλευς και ιωδαε ο ιερευς τοις ποιουσιν τα εργα εις την εργασιαν οικου κυριου και εμισθουντο λατομους και τεκτονας επισκευασαι τον οικον κυριου και χαλκεις σιδηρου και χαλκου επισκευασαι τον οικον κυριου 13 και εποιουν οι ποιουντες τα εργα και ανεβη μηκος των εργων εν χερσιν αυτων και ανεστησαν τον οικον κυριου επι την στασιν αυτου και ενισχυσαν 14 και ως συνετελεσαν ηνεγκαν προς τον βασιλεα και προς ιωδαε το καταλοιπον του αργυριου και εποιησαν σκευη εις οικον κυριου σκευη λειτουργικα ολοκαυτωματων και θυισκας χρυσας και αργυρας και ανηνεγκαν ολοκαυτωσεις εν οικω κυριου δια παντος πασας τας ημερας ιωδαε 15 και εγηρασεν ιωδαε πληρης ημερων και ετελευτησεν ων εκατον και τριακοντα ετων εν τω τελευταν αυτον 16 και εθαψαν αυτον εν πολει δαυιδ μετα των βασιλεων οτι εποιησεν αγαθωσυνην μετα ισραηλ και μετα του θεου και του οικου αυτου 17 και εγενετο μετα την τελευτην ιωδαε εισηλθον οι αρχοντες ιουδα και προσεκυνησαν τον βασιλεα τοτε επηκουσεν αυτοις ο βασιλευς 18 και εγκατελιπον τον κυριον θεον των πατερων αυτων και εδουλεουν ταις ασταρταις και τοις ειδωλοις και εγενετο οργη επι ιουδαν και επι ιερουσαλημ εν τη ημερα ταυτη 19 και απεστειλεν προς αυτους προφητας επιστρεφαι προς κυριον και ουκ ηκουσαν και διεμαρτυραντο αυτοις και ουκ ηκουσαν 20 και πνευμα θεου ενεδυσεν τον αζαριαν τον του ιωδαε τον ιερεα και ανεστη επανω του λαου και ειπεν ταδε λεγει κυριος τι παραπορευεσθε τας εντολας κυριου και ουκ ευοδωθησεσθε οτι εγκατελιπετε τον κυριον και εγκαταλειπει υμας 21 και επεθεντο αυτω και ελιθοβολησαν αυτον δι' εντολης ιωας του βασιλεως εν αυλη οικου κυριου 22 και ουκ εμνησθη ιωας του ελεους ου εποιησεν μετ' αυτου ιωδαε ο πατηρ αυτου και εθανατωσεν τον υιον αυτου και ως απεδνησκειν ειπεν ιδοι κυριος και κρινατω 23 και εγενετο μετα την συντελειαν του ενιαυτου ανεβη επ' αυτον δυναμις συριας και ηλθεν επι ιουδαν και επι ιερουσαλημ και κατεφθειραν παντας τους αρχοντας του λαου εν τω λαω και παντα τα σκυλα αυτων απεστειλαν τω βασιλει δαμασκου 24 οτι εν ολιγοις ανδρασιν παρεγενετο δυναμις συριας και ο θεος παρεδωκεν εις τας χειρας αυτων δυναμιν πολλην σφοδρα οτι εγκατελιπον κυριον θεον των πατερων αυτων και μετα ιωας εποιησεν κριματα 25 και μετα το απελθειν αυτους απ' αυτου εν τω εγκαταλιπειν αυτον εν μαλακιαις μεγαλαις και επεθεντο αυτω οι παιδες αυτου εν αιμασιν υιου ιωδαε του ιερεως και εθανατωσαν αυτον επι της κλινης αυτου και απεδανεν και εθαψαν αυτον εν πολει δαυιδ και ουκ εθαψαν αυτον εν τω ταφω των βασιλεων 26 και οι επιδεμενοι επ' αυτον ζαβεδ ο του σαμαδ ο αμμανιτης και ιωζαβεδ ο του σομαρωθ ο μωαβιτης 27 και οι υιοι αυτου παντες και προσηλθον αυτω οι πεντε και τα λοιπα ιδου γεγραμμενα επι την γραφην των βασιλεων και εβασιλευσεν αμασιας υιος αυτου αντ' αυτου

Chapter 25

1 ὧν πεντε καὶ εἰκοσι ἐτῶν ἐβασίλευσεν ἀμασίας καὶ εἰκοσι ἐννέα ἐτῆ ἐβασίλευσεν ἐν ἱερουσαλὴμ καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ ἰωαδὲν ἀπὸ ἱερουσαλὴμ 2 καὶ ἐποίησεν τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου ἀλλ' οὐκ ἐν καρδίᾳ πληρεῖ 3 καὶ ἐγένετο ὡς κατεστῆ ἡ βασιλεία ἐν χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἐθανάτωσεν τοὺς παῖδας αὐτοῦ τοὺς φονευσάντας τὸν βασιλεῖα πατέρα αὐτοῦ 4 καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν οὐκ ἀπέκτεινεν κατὰ τὴν διαθήκην τοῦ νόμου κυρίου καθὼς γεγραπταὶ ὡς ἐνετείλατο κύριος λέγων οὐκ ἀποθάνουνται πατέρες ὑπὲρ τέκνων καὶ υἱοὶ οὐκ ἀποθάνουνται ὑπὲρ πατέρων ἀλλ' ἡ ἐκάστος τῇ ἐαυτοῦ ἀμαρτίᾳ ἀποθάνουνται 5 καὶ συνήγαγεν ἀμασίας τὸν οἶκον ἰουδα καὶ ἀνέστησεν αὐτοὺς κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν εἰς χίλιαρχους καὶ ἑκατονταρχοὺς ἐν παντὶ ἰουδα καὶ ἱερουσαλὴμ καὶ ἠριθμήσεν αὐτοὺς ἀπὸ εἰκοσαετούς καὶ ἐπάνω καὶ εὗρεν αὐτοὺς τριακοσίας χιλιάδας δυνατοὺς ἐξελθεῖν εἰς πόλεμον κρατούντας δορυ καὶ θυρεὸν 6 καὶ ἐμισθώσατο ἀπὸ ἰσραὴλ ἑκατὸν χιλιάδας δυνατοὺς ἰσχυρὶ ἑκατὸν ταλάντων ἀργυρίου 7 καὶ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἦλθεν πρὸς αὐτὸν λέγων βασιλεῦ οὐ πορεύσεται μετὰ σοῦ δυνάμεις ἰσραὴλ ὅτι οὐκ ἐστὶν κύριος μετὰ ἰσραὴλ πάντων τῶν υἱῶν ἐφραΐμ 8 ὅτι ἐὰν ὑπολάβῃς κατισχύσαι ἐν τούτοις καὶ τροπώσεται σε κύριος ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν ὅτι ἐστὶν παρὰ κυρίου καὶ ἰσχύσαι καὶ τροπώσασθαι 9 καὶ εἶπεν ἀμασίας τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ καὶ τί ποιήσω τὰ ἑκατὸν τάλαντα ἃ ἐδῶκα τῇ δυνάμει ἰσραὴλ καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐστὶν τῷ κυρίῳ δοῦναι σοὶ πλεῖστα τούτων 10 καὶ διεχώρισεν ἀμασίας τῇ δυνάμει τῇ ἐλθούσῃ πρὸς αὐτὸν ἀπὸ ἐφραΐμ ἀπελθεῖν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν καὶ ἐδυμώθησαν σφοδρὰ ἐπὶ ἰουδαν καὶ ἐπεστρέψαν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν ἐν ὀργῇ θυμοῦ 11 καὶ ἀμασίας κατισχύσεν καὶ παρέλαβεν τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν κοιλάδα τῶν ἀλῶν καὶ ἐπαταξεν ἐκεῖ τοὺς υἱοὺς σὴιρ δεκά χιλιάδας 12 καὶ δεκά χιλιάδας ἐξώγρησαν οἱ υἱοὶ ἰουδα καὶ ἐφέρον αὐτοὺς ἐπὶ τὸ ἀκρὸν τοῦ κρημνοῦ καὶ κατεκρημνίζον αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ἀκροῦ τοῦ κρημνοῦ καὶ πάντες διερρηγνύντο 13 καὶ οἱ υἱοὶ τῆς δυνάμεως οὗς ἀπεστρέψεν ἀμασίας τοῦ μὴ πορευθῆναι μετ' αὐτοῦ εἰς πόλεμον καὶ ἐπέθεντο ἐπὶ τὰς πόλεις ἰουδα ἀπὸ σαμαρείας ἕως βαιθωρῶν καὶ ἐπατάξαν ἐν αὐτοῖς τρεῖς χιλιάδας καὶ ἐσκυλεύσαν σκύλα πολλὰ 14 καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ ἐλθεῖν ἀμασίαν παταξάντα τὴν ἰδουμαίαν καὶ ἠνεγκεν πρὸς αὐτοὺς τοὺς θεοὺς υἱῶν σὴιρ καὶ ἐστήσεν αὐτοὺς ἐαυτῷ εἰς θεοὺς καὶ ἐναντίον αὐτῶν προσεκυνεῖ καὶ αὐτοῖς αὐτὸς ἐθύεν 15 καὶ ἐγένετο ὀργὴ κυρίου ἐπὶ ἀμασίαν καὶ ἀπεστείλεν αὐτῷ προφῆτας καὶ εἶπαν αὐτῷ τί ἐζήτησας τοὺς θεοὺς τοῦ λαοῦ οἱ οὐκ ἐξείλαντο τὸν λαὸν αὐτῶν ἐκ χειρὸς σοῦ 16 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ λαλήσαι αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ μὴ συμβούλον τοῦ βασιλεῶς δέδωκα σε προσεχε μὴ μαστιγῶθῃς καὶ ἐσιώπησεν ὁ προφήτης καὶ εἶπεν ὅτι γινώσκω ὅτι ἐβούλετο ἐπὶ σοὶ τοῦ καταφθεῖραι σε ὅτι ἐποίησας τούτο καὶ οὐκ ἐπήκουσας τῆς συμβουλίας

μου 17 και εβουλευσατο αμασιας και απεστειλεν προς ιωας υιον ιωαχαζ υιου ιου βασιλεα ισραηλ λεγων δευρο οφθωμεν προσωποις 18 και απεστειλεν ιωας βασιλευσ ισραηλ προς αμασιαν βασιλεα ιουδα λεγων ο αχουχ ο εν τω λιβανω απεστειλεν προς την κεδρον την εν τω λιβανω λεγων δος την θυγατερα σου τω υιω μου εις γυναικα και ιδου ελευσεται τα θηρια του αγρου τα εν τω λιβανω και ηλθαν τα θηρια και κατεπατησαν τον αχουχ 19 ειπας ιδου επαταξας την ιδουμαιαν και επαιρει σε η καρδια η βαρεια νυν καθησο εν οικω σου και ινα τι συμβαλλεις εν κακια και πεση συ και ιουδας μετα σου 20 και ουκ ηκουσεν αμασιας οτι παρα κυριου εγενετο του παραδουναι αυτον εις χειρας οτι εξεζητησεν τους θεους των ιδουμαιων 21 και ανεβη ιωας βασιλευσ ισραηλ και ωφθησαν αλληλοις αυτος και αμασιας βασιλευσ ιουδα εν βαιθσαμυς η εστιν του ιουδα 22 και ετροπωθη ιουδας κατα προσωπον ισραηλ και εφυγεν εκαστος εις το σκηνωμα 23 και τον αμασιαν βασιλεα ιουδα τον του ιωας κατελαβεν ιωας βασιλευσ ισραηλ εν βαιθσαμυς και εισηγαγεν αυτον εις ιερουσαλημ και κατεσπασεν απο του τειχους ιερουσαλημ απο πυλης εφραιμ εως πυλης γωνιας τετρακοσιους πηχεις 24 και παν το χρυσιον και το αργυριον και παντα τα σκευη τα ευρεθεντα εν οικω κυριου και παρα τω αβδεδομ και τους θησαυρους οικου του βασιλεως και τους υιους των συμμιξεων και επεστρεψεν εις σαμαρειαν 25 και εξησεν αμασιας ο του ιωας βασιλευσ ιουδα μετα το αποθανειν ιωας τον του ιωαχαζ βασιλεα ισραηλ ετη δεκα πεντε 26 και οι λοιποι λογοι αμασιου οι πρωτοι και οι εσχατοι ουκ ιδου γεγραμμενοι επι βιβλιου βασιλεων ιουδα και ισραηλ 27 και εν τω καιρω ω απεστη αμασιας απο κυριου και επεδεντο αυτω επιθεσιν και εφυγεν απο ιερουσαλημ εις λαχισ και απεστειλαν κατοπισθεν αυτου εις λαχισ και εθανατωσαν αυτον εκει 28 και ανελαβον αυτον επι των ιππων και εθαψαν αυτον μετα των πατερων αυτου εν πολει δαυιδ

Chapter 26

1 και ελαβεν πας ο λαος της γης τον οζιαν και αυτος δεκα και εξ ετων και ε- βασιλευσαν αυτον αντι του πατρος αυτου αμασιου 2 αυτος ωκοδομησεν την αιλαθ αυτος επεστρεψεν αυτην τω ιουδα μετα το κοιμηθηναι τον βασιλεα μετα των πα- τερων αυτου 3 υιος δεκα εξ ετων εβασιλευσεν οζιας και πεντηκοντα και δυο ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου χαλια απο ιερουσαλημ 4 και εποιησεν το ευδες ενωπιον κυριου κατα παντα οσα εποιησεν αμασιας ο πατηρ αυτου 5 και ην εκζητων τον κυριον εν ταις ημεραις ζαχαριου του συνιοντος εν φοβω κυριου και εν ταις ημεραις αυτου εξητησεν τον κυριον και ευοδωσεν αυτω κυριος 6 και εξηλθεν και επολεμησεν προς τους αλλοφυλους και κατεσπασεν τα τειχη γεδ και τα τειχη ιαβνη και τα τειχη αζωτου και ωκοδομησεν πολεις αζωτου και εν τοις αλλοφυλοις 7 και κατισχυσεν αυτον κυριος επι τους αλλοφυλους και

επι τους αραβας τους κατοικουντας επι της πετρας και επι τους μιναιους 8 και εδωκαν οι μιναιοι δωρα τω οζια και ην το ονομα αυτου εως εισοδου αιγυπτου οτι κατισχυσεν εως ανω 9 και ωκοδομησεν οζιας πυργους εν ιερουσαλημ και επι την πυλην της γωνιας και επι την πυλην της φαραγγος και επι των γωνιων και κατισχυσεν 10 και ωκοδομησεν πυργους εν τη ερημω και ελατομησεν λαγκους πολλους οτι κτηνη πολλά υπηρχεν αυτω εν σεφηλα και εν τη πεδινη και αμπελουργοι εν τη ορεινη και εν τω καρμηλω οτι φιλογεωργος ην 11 και εγενετο τω οζια δυναμεις ποιουσαι πολεμον και εκπορευομεναι εις παραταξιν εις αριθμον και ο αριθμος αυτων δια χειρος ιηλ του γραμματεως και μαασαιου του κριτου δια χειρος ανανιου του διαδοχου του βασιλεως 12 πας ο αριθμος των πατριαρχων των δυνατων εις πολεμον διςχιλιοι εξακοσιοι 13 και μετ' αυτων δυναμεις πολεμικη τριακοσαι χιλιαδες και επτακισχιλιοι πεντακοσιοι ουτοι οι ποιουντες πολεμον εν δυναμει ισχυος βοηθησαι τω βασιλει επι τους υπεναντιους 14 και ητοιμαζεν αυτοις οζιας παση τη δυναμει θυρεους και δορατα και περικεφαλαιας και θωρακας και τοξα και σφενδονας εις λιθους 15 και εποίησεν εν ιερουσαλημ μηχανας μεμηχανευμενας λογιστου του ειναι επι των πυργων και επι των γωνιων βαλλειν βελεσιν και λιθοις μεγαλοις και ηκουσθη η κατασκευη αυτων εως πορρω οτι εδουμαστωδη του βοηθηθηναι εως ου κατισχυσεν 16 και ως κατισχυσεν υψωθη η καρδια αυτου του καταφθειραι και ηδικησεν εν κυριω θεω αυτου και εισηλθεν εις τον ναον κυριου θυμιασαι επι το θυσιαστηριον των θυμιαματων 17 και εισηλθεν οπισω αυτου αζαριας ο ιερευσ και μετ' αυτου ιερεις του κυριου ογδοηκοντα υιοι δυνατοι 18 και εστησαν επι οζιαν τον βασιλεα και ειπαν αυτω ου σοι οζια θυμιασαι τω κυριω αλλ' η τοις ιερευσιν υιοις ααρων τοις ηγιασμενοις θυμιασαι εξελθε εκ του αγιασματος οτι απεστης απο κυριου και ουκ εσται σοι τουτο εις δοξαν παρα κυριου θεου 19 και εθυμωθη οζιας και εν τη χειρι αυτου το θυμιατηριον του θυμιασαι εν τω ναω και εν τω θυμωθηναι αυτον προς τους ιερεις και η λεπρα ανετειλεν εν τω μετωπω αυτου εναντιον των ιερεων εν οικω κυριου επανω του θυσιαστηριου των θυμιαματων 20 και επεστρεψεν επ' αυτον ο ιερευσ ο πρωτος και οι ιερεις και ιδου αυτος λεπρος εν τω μετωπω και κατεσπευσαν αυτον εκειδεν και γαρ αυτος εσπευσεν εξελθειν οτι ηλεγξεν αυτον κυριος 21 και ην οζιας ο βασιλευς λεπρος εως ημερας της τελευτης αυτου και εν οικω αφφουσωθ εκαδητο λεπρος οτι απεσχισθη απο οικου κυριου και ιωαθαμ ο υιος αυτου επι της βασιλειας αυτου κρινων τον λαον της γης 22 και οι λοιποι λογοι οζιου οι πρωτοι και οι εσχατοι γεγραμμενοι υπο ιεσσιου του προφητου 23 και εκοιμηθη οζιας μετα των πατερων αυτου και εθαψαν αυτον μετα των πατερων αυτου εν τω πεδιω της ταφης των βασιλεων οτι ειπαν οτι λεπρος εστιν και εβασιλευσεν ιωαθαμ υιος αυτου αντ' αυτου

Chapter 27

1 υιος εικοσι πεντε ετων ιωαθαμ εν τω βασιλευσαι αυτον και δεκα εξ ετη ε-
βασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα της μητρος αυτου ιερουσα θυγατηρ σαδ-
ωκ 2 και εποιησεν το ευθες ενωπιον κυριου κατα παντα οσα εποιησεν οζιας ο
πατηρ αυτου αλλ' ουκ εισηλθεν εις τον ναον κυριου και ετι ο λαος κατεφθειρε-
το 3 αυτος ωκοδομησεν την πυλην οικου κυριου την υψηλην και εν τειχει του
οφλα ωκοδομησεν πολλα 4 και πολεις ωκοδομησεν εν ορει ιουδα και εν τοις δρυ-
μοις και οικησεις και πυργους 5 αυτος εμαχεσατο προς βασιλεα υιων αμμων και
κατισχυσεν επ' αυτον και εδιδουν αυτω οι υιοι αμμων κατ' ενιαυτον εκατον τα-
λαντα αργυριου και δεκα χιλιαδας κορων πυρου και κριθων δεκα χιλιαδας ταυτα
εφερεν αυτω βασιλευς αμμων κατ' ενιαυτον εν τω πρωτω ετει και τω δευτερω και
τω τριτω 6 και κατισχυσεν ιωαθαμ οτι ητοιμασεν τας οδους αυτου εναντι κυριου
θεου αυτου 7 και οι λοιποι λογοι ιωαθαμ και ο πολεμος και αι πραξεις αυτου ιδου
γεγραμμενοι επι βιβλιω βασιλεων ιουδα και ισραηλ 9 και εκοιμηθη ιωαθαμ μετα
των πατερων αυτου και εταφη εν πολει δαυιδ και εβασιλευσεν αχαζ υιος αυτου
αντ' αυτου

Chapter 28

1 υιος εικοσι ετων αχαζ εν τω βασιλευσαι αυτον και δεκα εξ ετη εβασιλευσεν εν
ιερουσαλημ και ουκ εποιησεν το ευθες ενωπιον κυριου ως δαυιδ ο πατηρ αυτου
2 και επορευθη κατα τας οδους βασιλεων ισραηλ και γαρ γλυπτα εποιησεν τοις
ειδωλοις αυτων 3 και εθυνεν εν γαιβενενομ και διηγεν τα τεκνα αυτου δια πυρος
κατα τα βδελυγματα των εθνων ων εξωλεδρευσεν κυριος απο προσωπου υιων ισ-
ραηλ 4 και εθυμια επι των υψηλων και επι των δωματων και υποκατω παντος
ξυλου αλσωδους 5 και παρεδωκεν αυτον κυριος ο θεος αυτου δια χειρος βασιλεως
συριας και επαταξεν εν αυτω και ηχμαλωτευσεν εξ αυτων αιχμαλωσιαν πολλην
και ηγαγεν εις δαμασκον και γαρ εις τας χειρας βασιλεως ισραηλ παρεδωκεν αυ-
τον και επαταξεν εν αυτω πληγην μεγαλην 6 και απεκτεινεν φακεε ο του ρομελια
βασιλευς ισραηλ εν ιουδα εν μια ημερα εκατον εικοσι χιλιαδας ανδρων δυνατων
ισχυι εν τω αυτους καταλιπειν τον κυριον θεον των πατερων αυτων 7 και απεκ-
τεινεν εξεκρι ο δυνατος του εφραιμ τον μαασαιαν τον υιον του βασιλεως και τον
εσδρικαμ ηγουμενον του οικου αυτου και τον ελκανα τον διαδοχον του βασιλεως
8 και ηχμαλωτισαν οι υιοι ισραηλ απο των αδελφων αυτων τριακοσιας χιλιαδας
γυναικας υιους και θυγατερας και σκυλα πολλα εσκυλευσαν εξ αυτων και ηνεγκαν
τα σκυλα εις σαμαρειαν 9 και εκει ην ο προφητης του κυριου ωδηδ ονομα αυτω
και εξηλθεν εις απαντησιν της δυναμεως των ερχομενων εις σαμαρειαν και ειπεν
αυτοις ιδου οργη κυριου θεου των πατερων υμων επι τον ιουδαν και παρεδωκεν

αυτους εις τας χειρας υμων και απεκτεινατε εν αυτοις εν οργη εως των ουρανων εφθακεν 10 και νυν υιους ιουδα και ιερουσαλημ υμεις λεγετε κατακτησεσθαι εις δουλους και δουλαις ουκ ιδου ειμι μεθ' υμων μαρτυρησαι κυριω θεω υμων 11 και νυν ακουσατε μου και αποστρεψατε την αιχμαλωσιαν ην ηχμαλωτευσατε των αδελφων υμων οτι οργη θυμου κυριου εφ' υμιν 12 και ανεστησαν αρχοντες απο των υιων εφραιμ ουδια ο του ιωανου και βαραχιας ο του μοσολαμωθ και εξεκιας ο του σελλημ και αμασιας ο του χοδλι επι τους ερχομενους απο του πολεμου 13 και ειπαν αυτοις ου μη εισαγαγητε την αιχμαλωσιαν ωδε προς ημας οτι εις το αμαρτανειν τω κυριω εφ' ημας υμεις λεγετε προσθειναι επι ταις αμαρτιαις ημων και επι την αγνοιαν οτι πολλη η αμαρτια ημων και οργη θυμου κυριου επι τον ισραηλ 14 και αφηκαν οι πολεμισται την αιχμαλωσιαν και τα σκυλα εναντιον των αρχοντων και πασης της εκκλησιας 15 και ανεστησαν ανδρες οι επεκληθησαν εν ονοματι και αντελαβοντο της αιχμαλωσιας και παντας τους γυμνους περιεβαλον απο των σκυλων και ενεδυσαν αυτους και υπεδησαν αυτους και εδωκαν φαγειν και αλειψασθαι και αντελαβοντο εν υποζυγιοις παντος ασθενουντος και κατεστησαν αυτους εις ιεριχω πολιν φοινικων προς τους αδελφους αυτων και επεστρεψαν εις σαμαρειαν 16 εν τω καιρω εκεινω απεστειλεν αχαζ προς βασιλεα ασσουρ βοηθησαι αυτω 17 και εν τουτω οτι ιδουμαιοι επεδεντο και επαταξαν εν ιουδα και ηχμαλωτισαν αιχμαλωσιαν 18 και οι αλλοφυλοι επεδεντο επι τας πολεις της πεδινης και απο λιβος του ιουδα και ελαβον την βαιθσαμυς και την αιλων και την γαδηρωθ και την σωχω και τας κωμας αυτης και την θαμνα και τας κωμας αυτης και την γαμζω και τας κωμας αυτης και κατωκησαν εκει 19 οτι εταπεινωσεν κυριος τον ιουδαν δι' αχαζ βασιλεα ιουδα οτι απεστη αποστασει απο κυριου 20 και ηλθεν επ' αυτον θαγλαθφελλαसार βασιλευς ασσουρ και επαταξεν αυτον 21 και ελαβεν αχαζ τα εν οικω κυριου και τα εν οικω του βασιλεως και των αρχοντων και εδωκεν τω βασιλει ασσουρ και ουκ εις βοηθειαν αυτω 22 αλλ' η τω θλιβηναι αυτον και προσεδηκεν του αποστηναι απο κυριου και ειπεν ο βασιλευς 23 εκζητησω τους θεους δαμασκου τους τυπτοντας με και ειπεν οτι θεοι βασιλεως συριας αυτοι κατισχυουσιν αυτους αυτοις τοινυν θυσω και αντιλημψονται μου και αυτοι εγενοντο αυτω εις σκωλον και παντι ισραηλ 24 και απεστησεν αχαζ τα σκευη οικου κυριου και κατεκοψεν αυτα και εκλεισεν τας θυρας οικου κυριου και εποιησεν εαυτω θυσιαστηρια εν παση γωνια εν ιερουσαλημ 25 και εν παση πολει και πολει εν ιουδα εποιησεν υψηλα θυμιαν θεοις αλλοτριоиς και παρωργισαν κυριον τον θεον των πατερων αυτων 26 και οι λοιποι λογοι αυτου και αι πραξεις αυτου αι πρωται και αι εσχαται ιδου γεγραμμεναι επι βιβλιω βασιλεων ιουδα και ισραηλ 27 και εκοιμηθη αχαζ μετα των πατερων αυτου και εταφη εν πολει δαυιδ οτι ουκ εισηνεγκαν αυτον εις τους ταφους των βασιλεων ισραηλ και εβασιλευσεν εξεκιας υιος αυτου αντ' αυτου

Chapter 29

1 και εξεκίας εβασίλευσεν ων εικοσι και πεντε ετων και εικοσι και εννεα ετη εβασίλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου αββα θυγατηρ ζαχαρια 2 και εποίησεν το ευθες ενωπιον κυριου κατα παντα οσα εποίησεν δαυιδ ο πατηρ αυτου 3 και εγενετο ως εστη επι της βασιλείας αυτου εν τω πρωτω μηνι ανεωξεν τας θυρας οικου κυριου και επεσκευασεν αυτας 4 και εισηγαγεν τους ιερεις και τους λευιτας και κατεστησεν αυτους εις το κλιτος το προς ανατολας 5 και ειπεν αυτοις ακουσατε οι λευιται νυν αγνισθητε και αγνισατε τον οικον κυριου θεου των πατερων υμων και εκβαλετε την ακαθαρσιν εκ των αγιων 6 οτι απεστησαν οι πατερες ημων και εποίησαν το πονηρον εναντιον κυριου και εγκατέλιπαν αυτον και απεστρεψαν το προσωπον απο της σκηνης κυριου και εδωκαν αυχένα 7 και απεκλεισαν τας θυρας του ναου και εσβεσαν τους λυχνους και θυμιαμα ουκ εθυμιασαν και ολοκαυτωματα ου προσηνεγκαν εν τω αγιω θεω ισραηλ 8 και ωργισθη οργη κυριος επι τον ιουδαν και επι την ιερουσαλημ και εδωκεν αυτους εις εκστασιν και εις αφανισμον και εις συρισμον ως υμεις ορατε τοις οφθαλμοις υμων 9 και ιδου πεπληγασιν οι πατερες υμων μαχαιρα και οι υιοι υμων και αι θυγατρες υμων και αι γυναικες υμων εν αιχμαλώσια εν γη ουκ αυτων ο και νυν εστιν 10 επι τουτοις νυν εστιν επι καρδιας διαθεσθαι διαθηκην κυριου θεου ισραηλ και αποστρεψει την οργην θυμου αυτου αφ' ημων 11 και νυν μη διαλιπητε οτι εν υμιν ηρετικεν κυριος στηναι εναντιον αυτου λειτουργειν και ειναι αυτω λειτουργουντας και θυμιωντας 12 και ανεστησαν οι λευιται μααθ ο του αμασι και ιωηλ ο του αζαριου εκ των υιων κααθ και εκ των υιων μεραρι κις ο του αβδι και αζαριας ο του ιαλλεληλ και απο των υιων γεδσωνι ιωα ο του ζεμμαθ και ιωδαν ο του ιωαχα 13 και των υιων ελισταφαν σαμβρι και ιηλ και των υιων ασαφ ζαχαριας και μαθθανιας 14 και των υιων αιμαν ιηλ και σεμει+ και των υιων ιδιδων σαμιας και οζιηλ 15 και συνηγαγον τους αδελφους αυτων και ηγνισθησαν κατα την εντολην του βασιλεως δια προσταγματος κυριου καθαρισαι τον οικον κυριου 16 και εισηλθον οι ιερεις εσω εις τον οικον κυριου αγνισαι και εξεβαλον πασαν την ακαθαρσιν την ευρεθεισαν εν τω οικω κυριου και εις την αυλην οικου κυριου και εδεξαντο οι λευιται εκβαλειν εις τον χειμαρρουν κεδρων εξω 17 και ηρξαντο τη ημερα τη πρωτη νουμηνια του μηνος του πρωτου αγνισαι και τη ημερα τη ογδοη του μηνος εισηλθαν εις τον ναον κυριου και ηγνισαν τον οικον κυριου εν ημεραις οκτω και τη ημερα τη εκκαιδεκατη του μηνος του πρωτου συνετελεσαν 18 και εισηλθαν εσω προς εξεκίαν τον βασιλεα και ειπαν ηγνισαμεν παντα τα εν οικω κυριου το θυσιαστηριον της ολοκαυτωσης και τα σκευη αυτου και την τραπεζαν της προδεσεως και τα σκευη αυτης 19 και παντα τα σκευη α εμianεν αχαζ ο βασιλευς εν τη βασιλεια αυτου εν τη αποστασια

αυτου ητοιμακαμεν και ηγνικαμεν ιδου εστιν εναντιον του θυσιαστηριου κυριου 20 και ωρθρισεν εξεκιας ο βασιλευς και συνηγαγεν τους αρχοντας της πολεως και ανεβη εις οικον κυριου 21 και ανηνεγκεν μοσχους επτα κριους επτα αμνους επτα χιμαρους αιγων επτα περι αμαρτιας περι της βασιλειας και περι των αγιων και περι ισραηλ και ειπεν τοις υιοις ααρων τοις ιερευσιν αναβαινειν επι το θυσιαστηριον κυριου 22 και εδυσαν τους μοσχους και εδεξαντο οι ιερεις το αιμα και προσεχεον επι το θυσιαστηριον και εδυσαν τους κριους και προσεχεον το αιμα επι το θυσιαστηριον και εδυσαν τους αμνους και περιεχεον το αιμα τω θυσιαστηριω 23 και προσηγαγον τους χιμαρους τους περι αμαρτιας εναντιον του βασιλεως και της εκκλησιας και επεθηκαν τας χειρας αυτων επ' αυτους 24 και εδυσαν αυτους οι ιερεις και εξιλασαντο το αιμα αυτων προς το θυσιαστηριον και εξιλασαντο περι παντος ισραηλ οτι περι παντος ισραηλ ειπεν ο βασιλευς η ολοκαυτωσις και τα περι αμαρτιας 25 και εστησεν τους λευιτας εν οικω κυριου εν κυμβαλοις και εν ναβλαις και εν κινυραις κατα την εντολην δαυιδ του βασιλεως και γαδ του ορωντος τω βασιλει και ναθαν του προφητου οτι δι' εντολης κυριου το προσταγμα εν χειρι των προφητων 26 και εστησαν οι λευιται εν οργανοις δαυιδ και οι ιερεις ταις σαλπιγξιν 27 και ειπεν εξεκιας ανενεγκαι την ολοκαυτωσιν επι το θυσιαστηριον και εν τω αρξασθαι αναφερειν την ολοκαυτωσιν ηρξαντο αδειν κυριω και αι σαλπιγγες προς τα οργανα δαυιδ βασιλεως ισραηλ 28 και πασα η εκκλησια προσεκυνει και οι ψαλτωδοι αδοντες και αι σαλπιγγες σαλπίζουνσαι εως ου συνετελεσθη η ολοκαυτωσις 29 και ως συνετελεσαν αναφεροντες εκαμψεν ο βασιλευς και παντες οι ευρεθεντες και προσεκυνησαν 30 και ειπεν εξεκιας ο βασιλευς και οι αρχοντες τοις λευιταις υμνειν τον κυριον εν λογοις δαυιδ και ασαφ του προφητου και υμνουν εν ευφροσυνη και επεσον και προσεκυνησαν 31 και απεκριθη εξεκιας και ειπεν νυν επληρωσατε τας χειρας υμων κυριω προσαγαγετε και φερετε θυσιας και αινεσεως εις οικον κυριου και ανηνεγκεν η εκκλησια θυσιας και αινεσεως εις οικον κυριου και πας προθυμος τη καρδια ολοκαυτωσεις 32 και εγενετο ο αριθμος της ολοκαυτωσεως ης ανηνεγκεν η εκκλησια μοσχοι εβδομηκοντα κριοι εκατον αμνοι διακοσιοι εις ολοκαυτωσιν κυριω παντα ταυτα 33 και οι ηγιασμενοι μοσχοι εξακοσιοι προβατα τρισχιλια 34 αλλ' η οι ιερεις ολιγοι ησαν και ουκ εδυναντο δειραι την ολοκαυτωσιν και αντελαβοντο αυτων οι αδελφοι αυτων οι λευιται εως ου συνετελεσθη το εργον και εως ου ηγνισθησαν οι ιερεις οτι οι λευιται προθυμως ηγνισθησαν παρα τους ιερεις 35 και η ολοκαυτωσις πολλη εν τοις στεασιν της τελειωσεως του σωτηριου και των σπονδων της ολοκαυτωσεως και κατωρδωθη το εργον εν οικω κυριου 36 και ηυφρανθη εξεκιας και πας ο λαος δια το ητοιμακεναι τον θεον τω λαω οτι εξαπινα εγενετο ο λογος

Chapter 30

1 και απεστειλεν εξεκίας επι παντα ισραηλ και ιουδαν και επιστολας εγραψεν επι τον εφραιμ και μανασση ελθειν εις οικον κυριου εις ιερουσαλημ ποιησαι το φασεκ τω κυριω θεω ισραηλ 2 και εβουλευσατο ο βασιλευς και οι αρχοντες και πασα η εκκλησια η εν ιερουσαλημ ποιησαι το φασεκ τω μηνι τω δευτερω 3 ου γαρ ηδυνασθησαν αυτο ποιησαι εν τω καιρω εκεινω οτι οι ιερεις ουχ ηγνισθησαν ικανοι και ο λαος ου συνηχθη εις ιερουσαλημ 4 και ηρεσεν ο λογος εναντιον του βασιλεως και εναντιον της εκκλησιας 5 και εστησαν λογον διελθειν κηρυγμα εν παντι ισραηλ απο βηρσαβее εως δαν ελθοντας ποιησαι το φασεκ κυριω θεω ισραηλ εν ιερουσαλημ οτι πληθος ουκ εποιησεν κατα την γραφην 6 και επορευθησαν οι τρεχοντες συν ταις επιστολαις παρα του βασιλεως και των αρχοντων εις παντα ισραηλ και ιουδαν κατα το προσταγμα του βασιλεως λεγοντες υιοι ισραηλ επιστρεψατε προς θεον αβρααμ και ισαακ και ισραηλ και επιστρεφει τους ανασεσωσμενους τους καταλειφθεντας απο χειρος βασιλεως ασσουρ 7 και μη γινεσθε καθως οι πατερες υμων και οι αδελφοι υμων οι απεστησαν απο κυριου θεου πατερων αυτων και παρεδωκεν αυτους εις ερημωσιν καθως υμεις ορατε 8 και νυν μη σκληρυνητε τους τραχηλους υμων δοτε δοξαν κυριω τω θεω και εισελθατε εις το αγιασμα αυτου ο ηγιασεν εις τον αιωνα και δουλευσατε τω κυριω θεω υμων και αποστρεφει αφ' υμων θυμον οργης 9 οτι εν τω επιστρεφειν υμας προς κυριον οι αδελφοι υμων και τα τεκνα υμων εσονται εν οικτιρμοις εναντι παντων των αιχμαλωτισαντων αυτους και αποστρεφει εις την γην ταυτην οτι ελεημων και οικτιρμων κυριος ο θεος ημων και ουκ αποστρεφει το προσωπον αυτου αφ' ημων εαν επιστρεψωμεν προς αυτον 10 και ησαν οι τρεχοντες διαπορευομενοι πολιν εκ πολεως εν τω ορει εφραιμ και μανασση και εως ζαβουλων και εγενοντο ως καταγελωντες αυτων και καταμωχωμενοι 11 αλλα ανθρωποι ασηρ και απο μανασση και απο ζαβουλων ενετραπησαν και ηλθον εις ιερουσαλημ 12 και εν ιουδα εγενετο χειρ κυριου δουναι αυτοις καρδιαν μιαν ελθειν του ποιησαι κατα το προσταγμα του βασιλεως και των αρχοντων εν λογω κυριου 13 και συνηχθησαν εις ιερουσαλημ λαος πολυς του ποιησαι την εορτην των αζυμων εν τω μηνι τω δευτερω εκκλησια πολλη σφοδρα 14 και ανεστησαν και καθειλαν τα θυσιαστηρια τα εν ιερουσαλημ και παντα εν οις εδυμωσαν τοις ψευδεσιν κατεσπασαν και ερριψαν εις τον χειμαρρουν κεδρων 15 και εδυσαν το φασεκ τη τεσσαρεσκαιδεκατη του μηνος του δευτερου και οι ιερεις και οι λευιται ενετραπησαν και ηγνισθησαν και εισηνεγκαν ολοκαυτωματα εις οικον κυριου 16 και εστησαν επι την στασιν αυτων κατα το κριμα αυτων κατα την εντολην μωυση ανθρωπου του θεου και οι ιερεις εδεχοντο τα αιματα εκ χειρος των λευιτων 17 οτι πληθος της εκκλησιας ουχ ηγνισθη και οι λευιται ησαν του θυειν το φασεκ παντι τω μη δυναμενω

αγνισθῆναι τῷ κυρίῳ 18 ὅτι τὸ πλεῖστον τοῦ λαοῦ ἀπὸ ἐφρὰιμ καὶ μανασσῆ καὶ ἰσσαχαρ καὶ ζαβουλὼν οὐχ ἠγνισθῆσαν ἀλλὰ ἐφαγον τὸ φάσεκ παρὰ τὴν γραφὴν καὶ προσηυξάτο ἐξέκλιας περὶ αὐτῶν λέγων κύριος ὁ ἀγαθὸς ἐξίλασασθῶ ὑπὲρ 19 πάσης καρδίας κατευθυνούσης ἐκζητῆσαι κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν καὶ οὐ κατὰ τὴν ἀγνείαν τῶν ἀγίων 20 καὶ ἐπήκουσεν κύριος τῷ ἐξέκλια καὶ ἰάσατο τὸν λαόν 21 καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ οἱ εὐρεθέντες ἐν ἱερουσαλὴμ τὴν εορτὴν τῶν ἀζύμων ἑπτὰ ἡμέρας ἐν εὐφροσυνῇ μεγάλη καὶ καθυμνούντες τῷ κυρίῳ ἡμέραν καθ' ἡμέραν καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ λευῖται ἐν ὄργανοις τῷ κυρίῳ 22 καὶ ἐλάλησεν ἐξέκλιας ἐπὶ πᾶσαν καρδίαν τῶν λευιτῶν καὶ τῶν συνιοντῶν συνεσιν ἀγαθὴν τῷ κυρίῳ καὶ συνετέλεσαν τὴν εορτὴν τῶν ἀζύμων ἑπτὰ ἡμέρας θύοντες θυσίας σῶτηριον καὶ ἐξομολογούμενοι τῷ κυρίῳ θεῷ τῶν πατέρων αὐτῶν 23 καὶ ἐβούλευσατο ἡ ἐκκλησία αἶμα ποιῆσαι ἑπτὰ ἡμέρας ἀλλὰς καὶ ἐποίησαν ἑπτὰ ἡμέρας ἐν εὐφροσυνῇ 24 ὅτι ἐξέκλιας ἀπὴρξάτο τῷ ἰουδα τῇ ἐκκλησίᾳ μὸςχους χίλιους καὶ ἑπτακισχίλια πρόβατα καὶ οἱ ἀρχόντες ἀπὴρξάντο τῷ λαῷ μὸςχους χίλιους καὶ πρόβατα δέκα χιλιάδας καὶ τὰ ἁγία τῶν ἱερέων εἰς πλῆθος 25 καὶ ἠυφράνθη πᾶσα ἡ ἐκκλησία οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ λευῖται καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία ἰουδα καὶ οἱ εὐρεθέντες ἐξ ἰσραὴλ καὶ οἱ προσελυτοὶ οἱ ἐλθόντες ἀπὸ γῆς ἰσραὴλ καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν ἰουδα 26 καὶ ἐγένετο εὐφροσυνῇ μεγάλη ἐν ἱερουσαλὴμ ἀπὸ ἡμερῶν σαλῶμων υἱοῦ δαυὶδ βασιλεὺς ἰσραὴλ οὐκ ἐγένετο τοιαυτὴ εορτὴ ἐν ἱερουσαλὴμ 27 καὶ ἀνέστησαν οἱ ἱερεῖς οἱ λευῖται καὶ ἠυλόγησαν τὸν λαόν καὶ ἐπήκουσθη ἡ φωνὴ αὐτῶν καὶ ἦλθεν ἡ προσευχὴ αὐτῶν εἰς τὸ κατοικητήριον τοῦ ἁγίου αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν

Chapter 31

1 καὶ ὡς συνετέλεσθη πάντα ταῦτα ἐξῆλθεν πᾶς ἰσραὴλ οἱ εὐρεθέντες ἐν πόλεσιν ἰουδα καὶ συνετρίψαν τὰς στήλας καὶ ἐξεκοίψαν τὰ ἄλσῃ καὶ κατέσπασαν τὰ ὑψηλά καὶ τοὺς βῶμους ἀπὸ πάσης τῆς ἰουδαίας καὶ βενιαμὴν καὶ ἐξ ἐφρὰιμ καὶ ἀπὸ μανασσῆ ἕως εἰς τέλος καὶ ἐπεστρέψαν πᾶς ἰσραὴλ ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ καὶ εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν 2 καὶ ἐτάξεν ἐξέκλιας τὰς ἐφημερίας τῶν ἱερέων καὶ τῶν λευιτῶν καὶ τὰς ἐφημερίας ἕκαστου κατὰ τὴν ἐαυτοῦ λειτουργίαν τοῖς ἱερεῦσιν καὶ τοῖς λευίταις εἰς τὴν ὀλοκαυτῶσιν καὶ εἰς τὴν θυσίαν τοῦ σῶτηριον καὶ αἰνεῖν καὶ ἐξομολογεῖσθαι καὶ λειτουργεῖν ἐν ταῖς πυλαῖς ἐν ταῖς αὐλαῖς οἴκου κυρίου 3 καὶ μερὶς τοῦ βασιλεὺς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ εἰς τὰς ὀλοκαυτῶσεις τὴν πρωινήν καὶ τὴν δειλινήν καὶ ὀλοκαυτῶσεις εἰς σαββάτα καὶ εἰς τὰς νομηνίας καὶ εἰς τὰς εορτάς τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ νόμῳ κυρίου 4 καὶ εἶπεν τῷ λαῷ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν ἱερουσαλὴμ δύναι τὴν μερίδα τῶν ἱερέων καὶ τῶν λευιτῶν ὅπως κατισχυσῶσιν ἐν τῇ λειτουργίᾳ οἴκου κυρίου 5 καὶ ὡς προσεταξεν τὸν λόγον

επλεονασαν οι υιοι ισραηλ απαρχην σιτου και οινου και ελαιου και μελιτος και παν γενημα αγρου και επιδεκατα παντα εις πληθος ηνεγκαν 6 οι υιοι ισραηλ και ιουδα και οι κατοικουντες εν ταις πολεσιν ιουδα και αυτοι ηνεγκαν επιδεκατα μοσχων και προβατων και επιδεκατα αιγων και ηγιασαν τω κυριω θεω αυτων και εισηνεγκαν και εθηκαν σωρους σωρους 7 εν τω μηνι τω τριτω ηρξαντο οι σωροι θεμελιουσθαι και εν τω εβδομω μηνι συνετελεσθησαν 8 και ηλθεν εξεκιας και οι αρχοντες και ειδον τους σωρους και ηυλογησαν τον κυριον και τον λαον αυτου ισραηλ 9 και επυνθανετο εξεκιας των ιερεων και των λευιτων υπερ των σωρων 10 και ειπεν προς αυτον αζαριας ο ιερευς ο αρχων εις οικον σαδωκ και ειπεν εξ ου ηρχεται η απαρχη φερεσθαι εις οικον κυριου εφαγομεν και επιομεν και κατελιπομεν οτι κυριος ηυλογησεν τον λαον αυτου και κατελιπομεν ετι το πληθος τουτο 11 και ειπεν εξεκιας ετοιμασαι παστοφορια εις οικον κυριου και ητοιμασαν 12 και εισηνεγκαν εκει τας απαρχας και τα επιδεκατα εν πιστει και επ' αυτων επιστατης χωνενιας ο λευιτης και σεμει+ ο αδελφος αυτου διαδεχομενος 13 και ιηλ και οζαζιας και ναεθ και ασαηλ και ιεριμωθ και ιωζαβαθ και ελιηλ και σαμαχια και μασθ και βαναιας και οι υιοι αυτου καθεσταμενοι δια χωνενιου και σεμει+ του αδελφου αυτου καθως προσεταξεν ο βασιλευς εξεκιας και αζαριας ο ηγουμενος οικου κυριου 14 και κωρη ο του ιεμνα ο λευιτης ο πυλωρος κατα ανατολας επι των δοματων δουναι τας απαρχας κυριω και τα αγια των αγιων 15 δια χειρος οδομ και βενιαμιν και ιησους και σεμει+ και αμαριας και σεχονιας δια χειρος των ιερεων εν πιστει δουναι τοις αδελφοις αυτων κατα τας εφημεριας κατα τον μεγαν και τον μικρον 16 εκτος της επιγονης των αρσενικων απο τριετους και επανω παντι τω εισπορευομενω εις οικον κυριου εις λογον ημερων εις ημεραν εις λειτουργιαν εφημεριας διαταξεως αυτων 17 ουτος ο καταλοχισμος των ιερεων κατ' οικους πατριων και οι λευιται εν ταις εφημεριας αυτων απο εικοσαετους και επανω εν διαταξει 18 εν καταλοχιας εν παση επιγονη υιων αυτων και θυγατερων αυτων εις παν το πληθος οτι εν πιστει ηγνισαν το αγιον 19 τοις υιοις αρων τοις ιερατευουσιν και οι απο των πολεων αυτων εν παση πολει και πολει ανδρες οι ωνομασθησαν εν ονοματι δουναι μεριδα παντι αρσενικω εν τοις ιερευσιν και παντι καταριθμουμενω εν τοις λευιταις 20 και εποιησεν ουτως εξεκιας εν παντι ιουδα και εποιησεν το καλον και το ευδες εναντιον του κυριου θεου αυτου 21 και εν παντι εργω εν ω ηρξατο εν εργασία εν οικω κυριου και εν τω νομω και εν τοις προσταγμασιν εξεζητησεν τον θεον αυτου εξ ολης ψυχης αυτου και εποιησεν και ευοδωθη

Chapter 32

1 και μετα τους λογους τουτους και την αληθειαν ταυτην ηλθεν σενναχηριμ βασιλευς ασσυριων και ηλθεν επι ιουδαν και παρενεβαλεν επι τας πολεις τας τειχηρεις και ειπεν προκαταλαβεσθαι αυτας 2 και ειδεν εξεκιας οτι ηκει σενναχηριμ και το προσωπον αυτου του πολεμησαι επι ιερουσαλημ 3 και εβουλευσατο μετα των πρεσβυτερων αυτου και των δυνατων εμφραξαι τα υδατα των πηγων α ην εξω της πολεως και συνεπισχυσαν αυτω 4 και συνηγαγεν λαον πολυν και ενεφραξεν τα υδατα των πηγων και τον ποταμον τον διοριζοντα δια της πολεως λεγων μη ελθη βασιλευς ασσουρ και ευρη υδωρ πολυ και κατισχυση 5 και κατισχυσεν εξεκιας και ωκοδομησεν παν το τειχος το κατεσκαμμενον και πυργους και εξω προτειχισμα αλλο και κατισχυσεν το αναλημμα πολεως δαυιδ και κατεσκευασεν οπλα πολλα 6 και εδετο αρχοντας του πολεμου επι τον λαον και συνηχθησαν προς αυτον εις την πλατειαν της πυλης της φαραγγος και ελαλησεν επι καρδιαν αυτων λεγων 7 ισχυσατε και ανδριζεσθε μη πτοηδητε απο προσωπου βασιλεως ασσουρ και απο προσωπου παντος του εθνους του μετ' αυτου οτι μεδ' ημων πλειονες η μετ' αυτου 8 μετ' αυτου βραχιονες σαρκινοι μεδ' ημων δε κυριος ο θεος ημων του σωζειν και του πολεμειν τον πολεμον ημων και κατεδαρσησεν ο λαος επι τοις λογοις εξεκιου βασιλεως ιουδα 9 και μετα ταυτα απεστειλεν σενναχηριμ βασιλευς ασσυριων τους παιδας αυτου επι ιερουσαλημ και αυτος επι λαχis και πασα η στρατια μετ' αυτου και απεστειλεν προς εξεκιαν βασιλεα ιουδα και προς παντα ιουδαν τον εν ιερουσαλημ λεγων 10 ουτως λεγει σενναχηριμ ο βασιλευς ασσυριων επι τινι υμεις πεποιδατε και καθησθε εν τη περιοχη εν ιερουσαλημ 11 ουχι εξεκιας απατα υμας του παραδουναι υμας εις θανατον και εις λιμον και εις διψαν λεγων κυριος ο θεος ημων σωσει ημας εκ χειρος βασιλεως ασσουρ 12 ουχ ουτος εστιν εξεκιας ος περιειλεν τα θυσιαστηρια αυτου και τα υψηλα αυτου και ειπεν τω ιουδα και τοις κατοικουσιν ιερουσαλημ λεγων κατεναντι του θυσιαστηριου τουτου προσκυνησετε και επ' αυτω θυμιασετε 13 ου γνωσεσθε ο τι εποιησα εγω και οι πατερες μου πασι τοις λαοις των χωρων μη δυναμενοι ηδυναντο θεοι των εθνων πασης της γης σωσαι τον λαον αυτων εκ χειρος μου 14 τις εν πασι τοις θεοις των εθνων τουτων ους εξωλεθρευσαν οι πατερες μου μη ηδυναντο σωσαι τον λαον αυτων εκ χειρος μου οτι δυνησεται ο θεος υμων σωσαι υμας εκ χειρος μου 15 νυν μη απατατω υμας εξεκιας και μη πεποιθεναι υμας ποιειτω κατα ταυτα και μη πιστευετε αυτω οτι ου μη δυνηται ο θεος παντος εθνους και βασιλειας του σωσαι τον λαον αυτου εκ χειρος μου και εκ χειρος πατερων μου οτι ο θεος υμων ου μη σωσει υμας εκ χειρος μου 16 και ετι ελαλησαν οι παιδες αυτου επι κυριον θεον και επι εξεκιαν παιδα αυτου 17 και βιβλιον εγραψεν ονειδιζειν τον κυριον θεον ισραηλ και ειπεν περι αυτου

λεγων ως θεοι των εθνων της γης ουκ εξειλαντο τους λαους αυτων εκ χειρος μου ουτως ου μη εξεληται ο θεος εξεκίου λαον αυτου εκ χειρος μου 18 και εβοησεν φωνη μεγαλη ιουδαι+στι επι λαον ιερουσαλημ τον επι του τειχους του φοβησαι αυτους και κατασπασαι οπως προκαταλαβωνται την πολιν 19 και ελαλησεν επι θεον ιερουσαλημ ως και επι θεους λαων της γης εργα χειρων ανθρωπων 20 και προσηυξατο εξεκίας ο βασιλευς και ησαιας υιος αμως ο προφήτης περι τουτων και εβοησαν εις τον ουρανον 21 και απεστειλεν κυριος αγγελον και εξετριψεν παν δυνατον πολεμιστην και αρχοντα και στρατηγον εν τη παρεμβολη βασιλεως ασσουρ και απεστρεψεν μετα αισχυνης προσωπου εις την γην αυτου και ηλθεν εις οικον του θεου αυτου και των εξελθοντων εκ κοιλιας αυτου κατεβαλον αυτον εν ρομφαια 22 και εσωσεν κυριος εξεκίαν και τους κατοικουντας εν ιερουσαλημ εκ χειρος σενναχηριμ βασιλεως ασσουρ και εκ χειρος παντων και κατεπαυσεν αυτους κυκλοθεν 23 και πολλοι εφερον δωρα τω κυριω εις ιερουσαλημ και δοματα τω εξεκία βασιλει ιουδα και υπερηρθη κατ' οφθαλμους παντων των εθνων μετα ταυτα 24 εν ταις ημεραις εκειναις ηρρωστησεν εξεκίας εως θανατου και προσηυξατο προς κυριον και επηκουσεν αυτου και σημειον εδωκεν αυτω 25 και ου κατα το ανταποδομα ο εδωκεν αυτω ανταπεδωκεν εξεκίας αλλα υψωθη η καρδια αυτου και εγενετο επ' αυτον οργη και επι ιουδαν και ιερουσαλημ 26 και εταπεινωθη εξεκίας απο του υψους της καρδιας αυτου και οι κατοικουντες ιερουσαλημ και ουκ επηλθεν επ' αυτους οργη κυριου εν ταις ημεραις εξεκίου 27 και εγενετο τω εξεκία πλουτος και δοξα πολλη σφοδρα και θησαυρους εποίησεν εαυτω αργυριου και χρυσιου και του λιθου του τιμιου και εις τα αρωματα και οπλοθηκας και εις σκευη επιδυμητα 28 και πολεις εις τα γεννηματα σιτου και ελαιου και οινου και φατνας παντος κτηνους και μανδρας εις τα ποιμνια 29 και πολεις ας ωκοδομησεν αυτω και αποσκευην προβατων και βοων εις πληθος οτι εδωκεν αυτω κυριος αποσκευην πολλην σφοδρα 30 αυτος εξεκίας ενεφραξεν την εξοδον του υδατος γιων το ανω και κατηυδυνεν αυτα κατω προς λιβα της πολεως δαυιδ και ευοδωθη εξεκίας εν πασι τοις εργοις αυτου 31 και ουτως τοις πρεσβευταις των αρχοντων απο βαβυλωνος τοις αποσταλειςιν προς αυτον πυθεσθαι παρ' αυτου το τερας ο εγενετο επι της γης και εγκατελιπεν αυτον κυριος του πειρασαι αυτον ειδεναι τα εν τη καρδια αυτου 32 και τα καταλοιπα των λογων εξεκίου και το ελεος αυτου ιδου γεγραπται εν τη προφητεια ησαιου υιου αμως του προφήτου και επι βιβλίου βασιλεων ιουδα και ισραηλ 33 και εκοιμηθη εξεκίας μετα των πατερων αυτου και εθαψαν αυτον εν αναβασει ταφων υιων δαυιδ και δοξαν και τιμην εδωκαν αυτω εν τω θανατω αυτου πας ιουδα και οι κατοικουντες εν ιερουσαλημ και εβασιλευσεν μανασσης υιος αυτου αντ' αυτου

Chapter 33

1 ὧν δεκά δυο ἐτῶν μανασσῆς ἐν τῷ βασιλευσάει αὐτοῦ καὶ πεντηκόντα πεντε-
ετῇ ἐβασίλευσεν ἐν ἱερουσαλὴμ 2 καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου
ἀπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων τῶν ἐθνῶν οὓς ἐξώλεθρευσεν κύριος ἀπὸ προσώ-
που τῶν υἱῶν ἰσραὴλ 3 καὶ ἐπεστρεψεν καὶ ὠκοδομήσεν τὰ ὑψηλά α κατεσ-
πάσεν ἐξεκίας ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ ἐστήσεν στηλας ταῖς βααλὶμ καὶ ἐποίησεν ἀλσὴ
καὶ προσεκύνησεν πάσῃ τῇ στρατίᾳ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐδουλεύσεν αὐτοῖς 4 καὶ
ὠκοδομήσεν θυσιαστήρια ἐν οἰκῷ κυρίου οὐ εἶπεν κύριος ἐν ἱερουσαλὴμ ἐστὶ τὸ
ὄνομα μου εἰς τὸν αἰῶνα 5 καὶ ὠκοδομήσεν θυσιαστήρια πάσῃ τῇ στρατίᾳ τοῦ
οὐρανοῦ ἐν ταῖς δυσὶν αὐλαῖς οἴκου κυρίου 6 καὶ αὐτὸς διηγάγεν τὰ τέκνα αὐτοῦ
ἐν πυρὶ ἐν γαί-βαναι-ἐννομ καὶ ἐκληδονίζετο καὶ οἰωνίζετο καὶ ἐφαρμακευετο
καὶ ἐποίησεν ἐγγαστριμυθούς καὶ ἐπαοιδούς ἐπληθύνεν τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν
ἐναντίον κυρίου τοῦ παροργισαί αὐτὸν 7 καὶ ἐθήκεν τὸ γλυπτὸν καὶ τὸ χωνευτὸν
εἰκόνα ἣν ἐποίησεν ἐν οἰκῷ θεοῦ οὐ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς δαυὶδ καὶ πρὸς σαλῳμών
υἱὸν αὐτοῦ ἐν τῷ οἰκῷ τούτῳ καὶ ἱερουσαλὴμ ἣν ἐξελέξαμην ἐκ πάσων φυλῶν
ἰσραὴλ θήσω τὸ ὄνομα μου εἰς τὸν αἰῶνα 8 καὶ οὐ προσθήσω σαλευσαί τὸν ποδᾶ
ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς γῆς ἧς ἐδώκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν πλὴν ἐὰν φυλάσσωνται τοῦ
ποιῆσαι πάντα α ἐνετείλαμην αὐτοῖς κατὰ πάντα τὸν νόμον καὶ τὰ προσταγμάτα
καὶ τὰ κρίματα ἐν χειρὶ μωϋσῆ 9 καὶ ἐπλανήσεν μανασσῆς τὸν ἰουδαὶν καὶ του-
ς κατοικοῦντας ἐν ἱερουσαλὴμ τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ὑπὲρ πάντα τὰ ἔθνη α
ἐξήρην κύριος ἀπὸ προσώπου υἱῶν ἰσραὴλ 10 καὶ ἐλάλησεν κύριος ἐπὶ μανασσῇ
καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐπήκουσαν 11 καὶ ἤγαγεν κύριος ἐπ’ αὐτοὺς τοὺς
ἀρχοντας τῆς δυναμεὶς βασιλεὺς ἀσσοὺρ καὶ κατέλαβον τὸν μανασσῇ ἐν δεσμοῖς
καὶ ἐδήσαν αὐτὸν ἐν πεδαῖς καὶ ἤγαγον εἰς βαβυλῶνα 12 καὶ ὥς ἐθλίβῃ ἐζητή-
σεν τὸ πρόσωπον κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ καὶ ἐταπείνωθῇ σφοδρὰ ἀπὸ προσώ-
που θεοῦ τῶν πατέρων αὐτοῦ 13 καὶ προσηύξατο πρὸς αὐτὸν καὶ ἐπήκουσεν
αὐτοῦ καὶ ἐπήκουσεν τῆς βοῆς αὐτοῦ καὶ ἐπεστρεψεν αὐτὸν εἰς ἱερουσαλὴμ ἐπὶ
τὴν βασιλείαν αὐτοῦ καὶ ἐγνώ μανασσῆς ὅτι κύριος αὐτὸς ἐστὶν ὁ θεός 14 καὶ
μετὰ ταῦτα ὠκοδομήσεν τείχος ἐξω τῆς πόλεως δαυὶδ ἀπὸ λίθους κατὰ γῶν ἐν τῷ
χειμαρρῷ καὶ ἐκπορευομένων τὴν πυλὴν τὴν κυκλοθὲν καὶ εἰς τὸ ὄφλα καὶ ὑψ-
ώσεν σφοδρὰ καὶ κατέστησεν ἀρχοντας τῆς δυναμεὶς ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν ταῖς
τειχηρεσὶν ἐν ἰουδα 15 καὶ περιεῖλεν τοὺς θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους καὶ τὸ γλυπτὸν
ἐξ οἴκου κυρίου καὶ πάντα τὰ θυσιαστήρια α ὠκοδομήσεν ἐν ὄρει οἴκου κυρίου
καὶ ἐν ἱερουσαλὴμ καὶ ἐξω τῆς πόλεως 16 καὶ κατέρωθωσεν τὸ θυσιαστήριον κυρι-
οῦ καὶ ἐθύσιασεν ἐπ’ αὐτὸ θυσίαν σωτηρίου καὶ αἰνεσεὺς καὶ εἶπεν τῷ ἰουδα τοῦ
δουλεύειν κυρίῳ θεῷ ἰσραὴλ 17 πλὴν ὁ λαὸς ἐτι ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν πλὴν κύριος ὁ
θεὸς αὐτῶν 18 καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων μανασσῆ καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ ἡ πρὸς

τον θεον και λογοι των ορωντων λαλουντων προς αυτον επ' ονοματι κυριου θεου ισραηλ ιδου επι λογων 19 προσευχης αυτου και ως επηκουσεν αυτου και πασαι αι αμαρτιαι αυτου και αι αποστασεις αυτου και οι τοποι εφ' οις ωκοδομησεν τα υψηλα και εστησεν εκει αλση και γλυπτα προ του επιστρεψαι ιδου γεγραπται επι των λογων των ορωντων 20 και εκοιμηθη μανασσης μετα των πατερων αυτου και εθαψαν αυτον εν παραδεισω οικου αυτου και εβασιλευσεν αντ' αυτου αμων υιος αυτου 21 ων εικοσι και δυο ετων αμων εν τω βασιλευειν αυτον και δυο ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ 22 και εποιησεν το πονηρον ενωπιον κυριου ως εποιησεν μανασσης ο πατηρ αυτου και πασιν τοις ειδωλοις οις εποιησεν μανασσης ο πατηρ αυτου εδυεν αμων και εδουλευσεν αυτοις 23 και ουκ εταπεινωθη εναντιον κυριου ως εταπεινωθη μανασσης ο πατηρ αυτου οτι υιος αυτου αμων επληθυνεν πλημμελειαν 24 και επεδεντο αυτω οι παιδες αυτου και επαταξαν αυτον εν οικω αυτου 25 και επαταξεν ο λαος της γης τους επιθεμενους επι τον βασιλεα αμων και εβασιλευσεν ο λαος της γης τον ιωσιαν υιον αυτου αντ' αυτου

Chapter 34

1 ων οκτω ετων ιωσιας εν τω βασιλευσαι αυτον και τριακοντα εν ετος εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ 2 και εποιησεν το ευθες εναντιον κυριου και επορευθη εν οδοις δαυιδ του πατρος αυτου και ουκ εξεκλινεν δεξια και αριστερα 3 και εν τω ογδω ετει της βασιλειας αυτου και αυτος ετι παιδαριον ηρξατο του ζητησαι κυριον τον θεον δαυιδ του πατρος αυτου και εν τω δωδεκατω ετει της βασιλειας αυτου ηρξατο του καθαρισαι τον ιουδαν και την ιερουσαλημ απο των υψηλων και των αλσεων και απο των χωνευτων 4 και κατεσπασεν κατα προσωπον αυτου τα θυσιαστηρια των βααλιμ και τα υψηλα τα επ' αυτων και εκοψεν τα αλση και τα γλυπτα και τα χωνευτα συνετριψεν και ελεπτυνεν και ερριψεν επι προσωπον των μνηματων των θυσιαζοντων αυτοις 5 και οστα ιερεων κατεκαυσεν επι τα θυσιαστηρια και εκαθαρισεν τον ιουδαν και την ιερουσαλημ 6 και εν πολεσιν εφραιμ και μανασση και συμεων και νεφθαλι και τοις τοποις αυτων κυκλω 7 και κατεσπασεν τα αλση και τα θυσιαστηρια και τα ειδωλα κατεκοψεν λεπτα και παντα τα υψηλα εκοψεν απο πασης της γης ισραηλ και απεστρεψεν εις ιερουσαλημ 8 και εν τω οκτωκαιδεκατω ετει της βασιλειας αυτου του καθαρισαι την γην και τον οικον απεστειλεν τον σαφαν υιον εσελια και τον μαασιαν αρχοντα της πολεως και τον ιουαχ υιον ιωχαζ τον υπομνηματογραφον αυτου κραταιωσαι τον οικον κυριου του θεου αυτου 9 και ηλθον προς χελκίαν τον ιερεα τον μεγαν και εδωκαν το αργυριον το εισενεχθεν εις οικον θεου ο συνηγαγον οι λευιται φυλασσοντες την πυλην εκ χειρος μανασση και εφραιμ και των αρχοντων και απο παντος καταλοιπου εν ισραηλ και υιων ιουδα και βενιαμιν και οικουντων εν ιερουσαλημ 10

και εδωκαν αυτο επι χειρα ποιουντων τα εργα οι καθεσταμενοι εν οικω κυριου και εδωκαν αυτο ποιουσι τα εργα οι εποιουν εν οικω κυριου επισκευασαι κατισχυσαι τον οικον 11 και εδωκαν τοις τεκτοσι και τοις οικοδομοις αγορασαι λιθους τετραπεδους και ξυλα εις δοκους στεγασαι τους οικους ους εξωλεθρευσαν βασιλεις ιουδα 12 και οι ανδρες εν πιστει επι των εργα και επ' αυτων επισκοποι ιεδ και αβδιας οι λευιται εξ υιων μεραρι και ζαχαριας και μοσολλαμ εκ των υιων κααθ επισκοπειν και πας λευιτης πας συνιων εν οργανοις ωδων 13 και επι των νωτοφορων και επι παντων των ποιουντων τα εργα εργασια και εργασια και απο των λευιτων γραμματαις και κριται και πυλωροι 14 και εν τω εκφερειν αυτους το αργυριον το εισοδιασθεν εις οικον κυριου ευρεν χελκias ο ιερεις βιβλιον νομου κυριου δια χειρος μωυση 15 και απεκριθη χελκias και ειπεν προς σαφαν τον γραμματεα βιβλιον νομου ευρον εν οικω κυριου και εδωκεν χελκias το βιβλιον τω σαφαν 16 και εισηνεγκεν σαφαν το βιβλιον προς τον βασιλεα και απεδωκεν επι τω βασιλει λογον παν το δοθεν αργυριον εν χειρι των παιδων σου των ποιουντων το εργον 17 και εχωνευσαν το αργυριον το ευρεθεν εν οικω κυριου και εδωκαν επι χειρα των επισκοπων και επι χειρα των ποιουντων εργασιαν 18 και απηγγειλεν σαφαν ο γραμματευσ τω βασιλει λεγων βιβλιον εδωκεν μοι χελκias ο ιερεις και ανεγνω αυτο σαφαν εναντιον του βασιλεως 19 και εγενετο ως ηκουσεν ο βασιλευς τους λογους του νομου και διερρηξεν τα ιματια αυτου 20 και ενετειλατο ο βασιλευς τω χελκια και τω αχικαμ υιω σαφαν και τω αβδων υιω μιχαια και τω σαφαν τω γραμματει και τω ασαια παιδι του βασιλεως λεγων 21 πορευθητε ζητησατε τον κυριον περι εμου και περι παντος του καταλειφθεντος εν ισραηλ και ιουδα περι των λογων του βιβλιου του ευρεθεντος οτι μεγας ο θυμος κυριου εκκεκαυται εν ημιν διοτι ουκ εισηκουσαν οι πατερες ημων των λογων κυριου του ποιησαι κατὰ παντα τα γεγραμμενα εν τω βιβλιω τουτω 22 και επορευθη χελκias και οis ειπεν ο βασιλευς προς ολδαν την προφητιν γυναικα σελλημ υιου θακουαθ υιου χελλης φυλασσουσας τας στολας και αυτη κατωκει εν ιερουσαλημ εν μασανα και ελαλησαν αυτη κατὰ ταυτα 23 και ειπεν αυτοis ουτως ειπεν κυριος ο θεος ισραηλ ειπατε τω ανδρι τω αποστειλαντι υμας προς με 24 ουτως λεγει κυριος ιδου εγω επαγω κακα επι τον τοπον τουτον τους παντας λογους τους γεγραμμενους εν τω βιβλιω τω ανεγνωσμενω εναντιον του βασιλεως ιουδα 25 ανθ' ων εγκατελιπον με και εδυμιασαν θεοis αλλοτριοis ινα παροργισωσιν με εν πασιν τοις εργοis των χειρων αυτων και εξεκαυθη ο θυμος μου εν τω τοπω τουτω και ου σβεσθησεται 26 και επι βασιλεα ιουδα τον αποστειλαντα υμας του ζητησαι τον κυριον ουτως ερειτε αυτω ουτως λεγει κυριος ο θεος ισραηλ τους λογους ους ηκουσας 27 και ενετραπη η καρδια σου και εταπεινωθης απο προσωπου μου εν τω ακουσαι σε τους λογους μου επι τον τοπον τουτον και επι τους κατοικουντας αυτον και εταπεινωθης εναντιον μου και διερρηξας τα ιματια σου και εκλαυσας κατεναντιον

μου και εγω ηκουσα φησιν κυριος 28 ιδου προστιθημι σε προς τους πατερας σου και προστεθηση προς τα μνηματα σου εν ειρηνη και ουκ οψονται οι οφθαλμοι σου εν πασιν τοις κακοις οις εγω επαγω επι τον τοπον τουτον και επι τους κατοικουντας αυτον και απεδωκαν τω βασιλει λογον 29 και απεστειλεν ο βασιλευς και συνηγαγεν τους πρεσβυτερους ιουδα και ιερουσαλημ 30 και ανεβη ο βασιλευς εις οικον κυριου και πας ιουδα και οι κατοικουντες ιερουσαλημ και οι ιερεις και οι λευιται και πας ο λαος απο μεγαλου εως μικρου και ανεγνω εν ωσιν αυτων τους παντας λογους βιβλιου της διαθηκης του ευρεθεντος εν οικω κυριου 31 και εστη ο βασιλευς επι τον στυλον και διεθετο διαθηκην εναντιον κυριου του πορευθηναι ενωπιον κυριου του φυλασσειν τας εντολας αυτου και μαρτυρια αυτου και προσταγματα αυτου εν ολη καρδια και εν ολη ψυχη τους λογους της διαθηκης τους γεγραμμενους επι τω βιβλיו τουτω 32 και εστησεν παντας τους ευρεθεντας εν ιερουσαλημ και βενιαμιν και εποιησαν οι κατοικουντες ιερουσαλημ διαθηκην εν οικω κυριου θεου πατερων αυτων 33 και περιειλεν ιωσιας τα παντα βδελυγματα εκ πασης της γης η ην υιων ισραηλ και εποιησεν παντας τους ευρεθεντας εν ιερουσαλημ και εν ισραηλ του δουλευειν κυριω θεω αυτων πασας τας ημερας αυτου ουκ εξεκλινεν απο οπισθεν κυριου θεου πατερων αυτου

Chapter 35

1 και εποιησεν ιωσιας το φασεχ τω κυριω θεω αυτου και εδυσαν το φασεχ τη τεσσαρεσκαιδεκατη του μηνος του πρωτου 2 και εστησεν τους ιερεις επι τας φυλακας αυτων και κατισχυσεν αυτους εις τα εργα οικου κυριου 3 και ειπεν τοις λευιταις τοις δυνατοις εν παντι ισραηλ του αγιασθηναι αυτους τω κυριω και εδηξαν την κιβωτον την αγιαν εις τον οικον ον ωκοδομησεν σαλωμων υιος δαυιδ του βασιλεως ισραηλ και ειπεν ο βασιλευς ουκ εστιν υμιν αραι επ' ωμων ουθεν νυν ουν λειτουργησατε τω κυριω θεω υμων και τω λαω αυτου ισραηλ 4 και ετοιμασθητε κατ' οικους πατριων υμων και κατα τας εφημεριας υμων κατα την γραφην δαυιδ βασιλεως ισραηλ και δια χειρος σαλωμων υιου αυτου 5 και στητε εν τω οικω κατα τας διαιρεσεις οικων πατριων υμων τοις αδελφοις υμων υιοις του λαου και μερις οικου πατριας τοις λευιταις 6 και θυσατε το φασεχ και τα αγια ετοιμασατε τοις αδελφοις υμων του ποιησαι κατα τον λογον κυριου δια χειρος μωυση 7 και απηρξατο ιωσιας τοις υιοις του λαου προβατα και αμνους και εριφους απο των τεκνων των αιγων παντα εις το φασεχ εις παντας τους ευρεθεντας εις αριθμον τριακοντα χιλιαδας και μοσχων τρεις χιλιαδας ταυτα απο της υπαρξεως του βασιλεως 8 και οι αρχοντες αυτου απηρξαντο τω λαω και τοις ιερευσιν και λευιταις εδωκεν χελκιας και ζαχαριας και ιηλ οι αρχοντες οικου του θεου τοις ιερευσιν και εδωκαν εις το φασεχ προβατα και αμνους και εριφους δισχιλια

εξακοσια και μωσχους τριακοσιους 9 και χωνενιας και βαναιας και σαμιας και ναθαναηλ αδελφος αυτου και ασαβια και ιηλ και ιωζαβαδ αρχοντες των λευιτων απηρξαντο τοις λευιταις εις το φασεχ προβατα πενταχιςχιλια και μωσχους πεντακοσιους 10 και κατωρθωθη η λειτουργια και εστησαν οι ιερεις επι την στασιν αυτων και οι λευιται επι τας διαιρεσεις αυτων κατα την εντολην του βασιλεως 11 και εδυσαν το φασεχ και προσεχεαν οι ιερεις το αιμα εκ χειρος αυτων και οι λευιται εξεδειραν 12 και ητοιμασαν την ολοκαυτωσιν παραδουναι αυτοις κατα την διαιρεσιν κατ' οικους πατριων τοις υιοις του λαου του προσαγειν τω κυριω ως γεγραπται εν βιβλιω μωυση και ουτως εις το πρωι 13 και ωπτησαν το φασεχ εν πυρι κατα την κρισιν και τα αγια ηψησαν εν τοις χαλκειοις και εν τοις λεβησιν και ευοδωθη και εδραμον προς παντας τους υιους του λαου 14 και μετα το ετοιμασαι αυτοις και τοις ιερευσιν οτι οι ιερεις εν τω αναφερειν τα στεατα και τα ολοκαυτωματα εως νυκτος και οι λευιται ητοιμασαν αυτοις και τοις αδελφοις αυτων υιοις ααρων 15 και οι ψαλτωδοι υιοι ασαφ επι της στασεως αυτων κατα τας εντολας δαυιδ και ασαφ και αιμαν και ιδιων οι προφηται του βασιλεως και οι αρχοντες και οι πυλωροι πυλης και πυλης ουκ ην αυτοις κινεισθαι απο της λειτουργιας αγιων οτι οι αδελφοι αυτων οι λευιται ητοιμασαν αυτοις 16 και κατωρθωθη και ητοιμασθη πασα η λειτουργια κυριου εν τη ημερα εκεινη του ποιησαι το φασεχ και ενεγκειν τα ολοκαυτωματα επι το θυσιαστηριον κυριου κατα την εντολην του βασιλεως ιωσια 17 και εποιησαν οι υιοι ισραηλ οι ευρεθεντες το φασεχ εν τω καιρω εκεινω και την εορτην των αζυμων επτα ημερας 18 και ουκ εγενετο φασεχ ομοιον αυτω εν ισραηλ απο ημερων σαμουηλ του προφητου και παντες βασιλεις ισραηλ ουκ εποιησαν ως το φασεχ ο εποιησεν ιωσιας και οι ιερεις και οι λευιται και πας ιουδα και ισραηλ ο ευρεθεις και οι κατοικουντες εν ιερουσαλημ τω κυριω 19 τω οκτωκαιδεκατω ετει της βασιλειας ιωσια 19 και τους εγγαστριμυθους και τους γνωστας και τα θαραφιν και τα ειδωλα και τα καρασιμ α ην εν γη ιουδα και εν ιερουσαλημ ενεπυρισεν ο βασιλευς ιωσιας ινα στηση τους λογους του νομου τους γεγραμμενους επι του βιβλιου ου ευρεν χελκias ο ιερευσ εν τω οικω κυριου 19 ομοιος αυτω ουκ εγενηθη εμπροσθεν αυτου ος επεστρεψεν προς κυριον εν ολη καρδια αυτου και εν ολη ψυχη αυτου και εν ολη ισχυι αυτου κατα παντα τον νομον μωυση και μετ' αυτον ουκ ανεστη ομοιος αυτω 19 πλην ουκ απεστραφη κυριος απο οργης θυμου αυτου του μεγαλου ου ωργισθη θυμω κυριος εν τω ιουδα επι παντα τα παροργισματα α παρωργισεν μανασσης 19 και ειπεν κυριος και γε τον ιουδαν αποστησω απο προσωπου μου καθως απεστησα τον ισραηλ και απωσαμην την πολιν ην εξελεξαμην την ιερουσαλημ και τον οικον ον ειπα εσται το ονομα μου εκει 20 και ανεβη φαρω νεχαω βασιλευς αιγυπτου επι τον βασιλεα ασσυριων επι τον ποταμον ευφρατην και επορευθη ο βασιλευς ιωσιας εις συναντησιν αυτω 21 και απεστειλεν προς αυτον αγγελους λεγων τι εμοι

και σοι βασιλευ ιουδα ουκ επι σε ηκω σημερον πολεμον ποιησαι και ο θεος ειπεν κατασπευσαι με προσεχε απο του θεου του μετ' εμου μη καταφθειρη σε 22 και ουκ απεστρεψεν ιωσιας το προσωπον αυτου απ' αυτου αλλ' η πολεμειν αυτον εκραταιωθη και ουκ ηκουσεν των λογων νεχαω δια στοματος θεου και ηλθεν του πολεμησαι εν τω πεδιω μαγεδων 23 και ετοξευσαν οι τοξοται επι βασιλεα ιωσιαν και ειπεν ο βασιλευς τοις παισιν αυτου εξαγαγετε με οτι επονεσα σφοδρα 24 και εξηγαγον αυτον οι παιδες αυτου απο του αρματος και ανεβιβασαν αυτον επι το αρμα το δευτερευον ο ην αυτω και ηγαγον αυτον εις ιερουσαλημ και απεδανεν και εταφη μετα των πατερων αυτου και πας ιουδα και ιερουσαλημ επενθησαν επι ιωσιαν 25 και εδρηνησεν ιερεμιας επι ιωσιαν και ειπαν παντες οι αρχοντες και αι αρχουσai θρηνον επι ιωσιαν εως της σημερον και εδωκαν αυτον εις προσταγμα επι ισραηλ και ιδου γεγραπται επι των θρηνων 26 και ησαν οι λογοι ιωσια και η ελπις αυτου γεγραμμενα εν νομω κυριου 27 και οι λογοι αυτου οι πρωτοι και οι εσχατοι ιδου γεγραμμενοι επι βιβλιω βασιλεων ισραηλ και ιουδα

Chapter 36

1 και ελαβεν ο λαος της γης τον ιωαχαζ υιον ιωσιου και εχρισαν αυτον και κατεστησαν αυτον εις βασιλεα αντι του πατρος αυτου εν ιερουσαλημ 2 υιος εικοσι και τριων ετων ιωαχαζ εν τω βασιλευειν αυτον και τριμηνον εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ 2 και ονομα της μητρος αυτου αμιταλ θυγατηρ ιερεμιου εκ λοβενα 2 και εποιησεν το πονηρον ενωπιον κυριου κατα παντα α εποιησαν οι πατερες αυτου 2 και εδησεν αυτον φαραω νεχαω εν δεβλαθα εν γη εμαθ του μη βασιλευειν αυτον εν ιερουσαλημ 3 και μετηγαγεν αυτον ο βασιλευς εις αιγυπτον και επεβαλεν φορον επι την γην εκατον ταλанта αργυριου και ταλαντον χρυσιου 4 και κατεστησεν φαραω νεχαω τον ελιαχιμ υιον ιωσιου βασιλεα ιουδα αντι ιωσιου του πατρος αυτου και μετεστρεψεν το ονομα αυτου ιωαχιμ και τον ιωαχαζ αδελφον αυτου ελαβεν φαραω νεχαω και εισηγαγεν αυτον εις αιγυπτον και απεδανεν εκει 4 και το αργυριον και το χρυσιον εδωκαν τω φαραω τοτε ηρξατο η γη φορολογεισθαι του δουναι το αργυριον επι στομα φαραω και εκαστος κατα δυναμιν απητει το αργυριον και το χρυσιον παρα του λαου της γης δουναι τω φαραω νεχαω 5 ων εικοσι και πεντε ετων ιωαχιμ εν τω βασιλευειν αυτον και ενδεκα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα της μητρος αυτου ξεχωρα θυγατηρ νηριου εκ ραμα και εποιησεν το πονηρον εναντιον κυριου κατα παντα οσα εποιησαν οι πατερες αυτου 5 εν ταις ημεραις αυτου ηλθεν ναβουχοδοноσορ βασιλευς βαβυλωνος εις την γην και ην αυτω δουλευων τρια ετη και απεστη απ' αυτου 5 και απεστειλεν κυριος επ' αυτους τους χαλδαιους και ληστηρια συρων και ληστηρια μωαβιτων και υιων αμμων και της σαμαρειας και απεστησαν μετα τον λογον τουτον κατα τον

λογον κυριου εν χειρι των παιδων αυτου των προφητων 5 πλην θυμος κυριου ην επι ιουδαν του αποστησαι αυτον απο προσωπου αυτου δια τας αμαρτίας μαν-ασση εν πασιν οις εποιησεν 5 και εν αιματι αθωω ω εξεχεεν ιωακιμ και επλησεν την ιερουσαλημ αιματος αθωου και ουκ ηδελησεν κυριος εξολεθρευσαι αυτους 6 και ανεβη επ' αυτον ναβουχοδοноσορ βασιλευς βαβυλωνος και εδησεν αυτον εν χαλκαις πεδαις και απηγαγεν αυτον εις βαβυλωνα 7 και μερος των σκευων οικου κυριου απηνεγκεν εις βαβυλωνα και εδηκεν αυτα εν τω ναω αυτου εν βαβυλωνι 8 και τα λοιπα των λογων ιωακιμ και παντα α εποιησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα και εκοιμηθη ιωακιμ μετα των πατερων αυτου και εταφη εν γανοζα μετα των πατερων αυτου και ε-βασιλευσεν ιεχονιας υιος αυτου αντ' αυτου 9 υιος οκτωκαιδεκα ετων ιεχονιας εν τω βασιλευειν αυτον και τριμηνον και δεκα ημερας εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και εποιησεν το πονηρον ενωπιον κυριου 10 και επιστρεφοντος του ενιαυτου απεστειλεν ο βασιλευς ναβουχοδοноσορ και εισηνεγκεν αυτον εις βαβυλωνα μετα των σκευων των επιθυμητων οικου κυριου και εβασιλευσεν σεδεκιαν αδελφον του πατρος αυτου επι ιουδαν και ιερουσαλημ 11 ετων εικοσι ενος σεδεκιας εν τω βασιλευειν αυτον και ενδεκα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ 12 και εποιησεν το πονηρον ενωπιον κυριου θεου αυτου ουκ ενετραπη απο προσωπου ιερεμιου του προφητου και εκ στοματος κυριου 13 εν τω τα προς τον βασιλεα ναβουχοδοноσορ αδετησαι α ωρκισεν αυτον κατα του θεου και εσκληρυνεν τον τραχηλον αυτου και την καρδιαν αυτου κατισχυσεν του μη επιστρεψαι προς κυριον θεον ισραηλ 14 και παντες οι ενδοξοι ιουδα και οι ιερεις και ο λαος της γης επληθυναν του αδετησαι αδετηματα βδελυγματων εθνων και εμianαν τον οικον κυριου τον εν ιερουσαλημ 15 και εξαπεστειλεν κυριος ο θεος των πατερων αυτων εν χειρι προφητων ορ-δριζων και αποστελλων τους αγγελους αυτου οτι ην φειδομενος του λαου αυτου και του αγιασματος αυτου 16 και ησαν μυκτηριζοντες τους αγγελους αυτου και εξουθενουντες τους λογους αυτου και εμπαιζοντες εν τοις προφηταις αυτου εως ανεβη ο θυμος κυριου εν τω λαω αυτου εως ουκ ην ιαμα 17 και ηγαγεν επ' αυτους βασιλεα χαλδαιων και απεκτεινεν τους νεανισκους αυτων εν ρομφαια εν οικω αγιασματος αυτου και ουκ εφεισατο του σεδεκιου και τας παρθενους αυτων ουκ ηλεησαν και τους πρεσβυτερους αυτων απηγαγον τα παντα παρεδωκεν εν χειρσιν αυτων 18 και παντα τα σκευη οικου θεου τα μεγαλα και τα μικρα και τους θησαυρους και παντας τους θησαυρους βασιλεως και μεγιστανων παντα εισηνεγκεν εις βαβυλωνα 19 και ενεπρησεν τον οικον κυριου και κατεσκαψεν το τειχος ιερουσαλημ και τας βαρεις αυτης ενεπρησεν εν πυρι και παν σκευος ωραιον εις αφανισμον 20 και απωκισεν τους καταλοιπους εις βαβυλωνα και ησαν αυτω και τοις υιοις αυτου εις δουλους εως βασιλειας μηδων 21 του πληρωθηναι λογον κυριου δια στοματος ιερεμιου εως του προσδεξασθαι την γην τα σαββατα αυτης

σαββατισαι πασας τας ημερας της ερημωσεως αυτης εσαββατισεν εις συμπληρωσιν ετων εβδομηκοντα 22 ετους πρωτου κυρου βασιλεως περσων μετα το πληρωθηναι ρημα κυριου δια στοματος ιερεμιου εξηγειρεν κυριος το πνευμα κυρου βασιλεως περσων και παρηγγειλεν κηρυξαι εν παση τη βασιλεια αυτου εν γραπτω λεγων 23 ταδε λεγει κυρος βασιλευς περσων πασας τας βασιλειας της γης εδωκεν μοι κυριος ο θεος του ουρανου και αυτος ενετειλατο μοι οικοδομησαι αυτω οικον εν ιερουσαλημ εν τη ιουδαια τις εξ υμων εκ παντος του λαου αυτου εσται ο θεος αυτου μετ' αυτου και αναβητω.

Ezra

Chapter 1

1 και ηγαγεν ιωσίας το πασχα εν ιερουσαλημ τω κυριω αυτου και εδυσεν το πασχα τη τεσσαρεσκαιδεκατη ημερα του μηνος του πρωτου 2 στησας τους ιερεις κατ' εφημεριας εστολισμενους εν τω ιερω του κυριου 3 και ειπεν τοις λευιταις ιεροδουλοις του ισραηλ αγιασαι εαυτους τω κυριω εν τη θεσει της αγιας κιβωτου του κυριου εν τω οικω ω ωκοδομησεν σαλωμων ο του δαυιδ ο βασιλευς ουκ εσται υμιν αραι επ' ωμων αυτην 4 και νυν λατρευετε τω κυριω θεω υμων και θεραπευετε το εθνος αυτου ισραηλ και ετοιμασατε κατα τας πατριας και τας φυλας υμων κατα την γραφην δαυιδ βασιλεως ισραηλ και κατα την μεγαλειότητα σαλωμων του υιου αυτου 5 και σταντες εν τω ιερω κατα την μεριδαρχιαν την πατρικην υμων των λευιτων των εμπροσθεν των αδελφων υμων υιων ισραηλ εν ταξει 6 θυσατε το πασχα και τας θυσιας ετοιμασατε τοις αδελφοις υμων και ποιησατε το πασχα κατα το προσταγμα του κυριου το δοθεν τω μωυση 7 και εδωρησατο ιωσίας τω λαω τω ευρεθεντι αρνων και εριφων τριακοντα χιλιαδας μοσχους τρισχιλιους ταυτα εκ των βασιλικων εδοθη κατ' επαγγελιαν τω λαω και τοις ιερευσιν και λευιταις 8 και εδωκεν χελκias και ζαχαριας και ησηηλος οι επισταται του ιερου τοις ιερευσιν εις πασχα προβατα δισχιλια εξακοσια μοσχους τριακοσιους 9 και ιεχονias και σαιμαias και ναθαναηλ ο αδελφος και ασαβias και οχηηλος και ιωραμ χιλιαρχοι εδωκαν τοις λευιταις εις πασχα προβατα πεντακισχιλια μοσχους επτακοσιους 10 και ταυτα τα γενομενα ευπρεπως εστησαν οι ιερεις και οι λευιται 11 εχοντες τα αζυμα κατα τας φυλας 12 και κατα τας μεριδαρχias των πατερων εμπροσθεν του λαου προσενεγκειν τω κυριω κατα τα γεγραμμενα εν βιβλιω μωυση και ουτω το πρωινον 13 και ωπτησαν το πασχα πυρι ως καθηκει και τας θυσιας ηψησαν εν τοις χαλκειοις και λεβησιν μετ' ευωδias και απηνεγκαν πασι τοις εκ του λαου 14 μετα δε ταυτα ητοιμασαν εαυτοις τε και τοις ιερευσιν αδελφοις αυτων υιοις ααρων οι γαρ ιερεις ανεφερον τα στεατα εως αωριας και οι λευιται ητοιμασαν εαυτοις και τοις ιερευσιν αδελφοις αυτων υιοις ααρων 15 και οι ιεροψαλται υιοι ασαφ ησαν επι της ταξεως αυτων κατα τα υπο δαυιδ τεταγμενα και ασαφ και ζαχαριας και εδδινους οι παρα του βασιλεως και οι θυρωροι εφ' εκαστου πυλωνος ουκ εστιν παραβηναι εκαστον την εαυτου εφημεριαν οι γαρ αδελφοι αυτων οι λευιται ητοιμασαν αυτοις 16 και συνετελεσθη τα της θυσιας του κυριου εν εκεινη τη ημερα αχθηναι το πασχα και προσενεχθηναι τας θυσιας επι το του κυριου θυσιαστηριον κατα την επιταγην του βασιλεως ιωσιου 17 και ηγαγosan οι υιοι ισραηλ οι ευρεθεντες εν τω καιρω τουτω το πασχα και την εορτην των αζυμων ημερας επτα 18 και ουκ ηχθη το πασχα τοιουτο εν τω ισραηλ απο των

χρονων σαμουηλ του προφητου 19 και παντες οι βασιλεις του ισραηλ ουκ ηγαγosan πασχα τοιουτον οιον ηγαγεν ιωσias και οι ιερεις και οι λευιται και οι ιουδαιοι και πας ισραηλ οι ευρεθεντες εν τη κατοικησει αυτων εν ιερουσαλημ 20 οκτωκαιδεκατω ετει βασιλευοντος ιωσιου ηχθη το πασχα τουτο 21 και ωρθωθη τα εργα ιωσιου ενωπιον του κυριου αυτου εν καρδια πληρει ευσεβειας 22 και τα κατ' αυτον δε αναγεγραπται εν τοις εμπροσθεν χρονοις περι των ημαρτηκοτων και ησεβηκοτων εις τον κυριον παρα παν εθνος και βασιλειαν και α ελυπησαν αυτον εν αισθησει και οι λογοι του κυριου ανεστησαν επι ισραηλ 23 και μετα πασαν την πραξιν ταυτην ιωσιου συνεβη φαραω βασιλεα αιγυπτου ελθοντα πολεμον εγειραι εν χαρκαμυς επι του ευφρατου και εξηλθεν εις απαντησιν αυτω ιωσias 24 και διεπεμψατο βασιλευς αιγυπτου προς αυτον λεγων τι εμοι και σοι εστιν βασιλευ της ιουδαιας 25 ουχι προς σε εξαπεσταλμαι υπο κυριου του θεου επι γαρ του ευφρατου ο πολεμος μου εστιν και νυν κυριος μετ' εμου εστιν και κυριος μετ' εμου επισπευδων εστιν αποστηθι και μη εναντιου τω κυριω 26 και ουκ απεστρεψεν εαυτον ιωσias επι το αρμα αυτου αλλα πολεμειν αυτον επιχειρει ου προσεχων ρημασιν ιερεμιου προφητου εκ στοματος κυριου 27 αλλα συνεστησατο προς αυτον πολεμον εν τω πεδιω μαγεδδους και κατεβησαν οι αρχοντες προς τον βασιλεα ιωσιαν 28 και ειπεν ο βασιλευς τοις παισιν αυτου αποστησατε με απο της μαχης ησθενησα γαρ λιαν και ευθεως απεστησαν αυτον οι παιδες αυτου απο της παραταξεως 29 και ανεβη επι το αρμα το δευτεριον αυτου και αποκατασταδεις εις ιερουσαλημ μετηλλαξεν τον βιον αυτου και εταφη εν τω πατριω ταφω 30 και εν ολη τη ιουδαια επενθησαν τον ιωσιαν και εδρηνησεν ιερεμias ο προφητης υπερ ιωσιου και οι προκαθημενοι συν γυναιξιν εδρηνουσαν αυτον εως της ημερας ταυτης και εξεδοθη τουτο γινεσθαι αιει εις απαν το γενος ισραηλ 31 ταυτα δε αναγεγραπται εν τη βυβλω των ιστορουμενων περι των βασιλεων της ιουδαιας και το καθ' εν πραχθεν της πραξεως ιωσιου και της δοξης αυτου και της συνεσεως αυτου εν τω νομω κυριου τα τε προπραχθεντα υπ' αυτου και τα νυν ιστορηται εν τω βυβλιω των βασιλεων ισραηλ και ιουδα 32 και αναλαβοντες οι εκ του εθνους τον ιεχονιαν υιον ιωσιου ανεδειξαν βασιλεα αντι ιωσιου του πατρος αυτου οντα ετων εικοσι τριων 33 και εβασιλευσεν εν ιουδα και ιερουσαλημ μηνας τρεις και απεκατεστησεν αυτον βασιλευς αιγυπτου βασιλευειν εν ιερουσαλημ 34 και εξημιωσεν το εθνος αργυριου ταλαντοις εκατον και χρυσιου ταλαντω ενι 35 και ανεδειξεν ο βασιλευς αιγυπτου βασιλεα ιωακιμ τον αδελφον αυτου βασιλεα της ιουδαιας και ιερουσαλημ 36 και εδησεν ιωακιμ τους μεγιστανas ζαριον δε τον αδελφον αυτου συλλαβων ανηγαγεν εξ αιγυπτου 37 ετων δε ην εικοσι πεντε ιωακιμ οτε εβασιλευσεν της ιουδαιας και ιερουσαλημ και εποιησεν το πονηρον ενωπιον κυριου 38 επ' αυτον δε ανεβη ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος και δησας αυτον εν χαλκειω δεσμω απηγαγεν εις βαβυλωνα 39 και απο των ιερων

σκευων του κυριου λαβων ναβουχοδοноσορ και απενεγκας απηρεισατο εν τω ναω αυτου εν βαβυλωνι 40 τα δε ιστορηθεντα περι αυτου και της αυτου ακαθαρσias και δυσσεβειας αναγεγραπται εν τη βιβλω των χρονων των βασιλεων 41 και εβασιλευσεν αντ' αυτου ιωακιμ ο υιος αυτου οτε γαρ ανεδειχθη ην ετων δεκα οκτω 42 βασιλευει δε μηνας τρεις και ημερας δεκα εν ιερουσαλημ και εποιησεν το πονηρον εναντι κυριου 43 και μετ' ενιαυτον αποστειλας ναβουχοδοноσορ μετηγαγεν αυτον εις βαβυλωνα αμα τοις ιεροις σκευεσιν του κυριου 44 και ανεδειξε σεδεκιαν βασιλεα της ιουδαιας και ιερουσαλημ σεδεκιαν οντα ετων εικοσι ενος βασιλευει δε ετη ενδεκα 45 και εποιησεν το πονηρον ενωπιον κυριου και ουκ ενετραπη απο των ρηθεντων λογων υπο ιερεμιου του προφητου εκ στοματος του κυριου 46 και ορκισθεις απο του βασιλεως ναβουχοδοноσορ τω ονοματι του κυριου επιορκησας απεστη και σκληρυνας αυτου τον τραχηλον και την καρδιαν αυτου παρεβη τα νομιμα κυριου θεου ισραηλ 47 και οι ηγουμενοι δε του λαου και των ιερεων πολλα ησεβησαν και ηνομησαν υπερ πασας τας ακαθαρσias παντων των εθνων και εμιαναν το ιερον του κυριου το αγιαζομενον εν ιεροσολυμοις 48 και απεστειλεν ο θεος των πατερων αυτων δια του αγγελου αυτου μετακαλεσαι αυτους καθο εφειδετο αυτων και του σκηνωματος αυτου 49 αυτοι δε εξεμυκτηρισαν εν τοις αγγελοις αυτου και η ημερα ελαλησεν κυριος ησαν εκπαιζοντες τους προφητας αυτου εως του θυμωθεντα αυτον επι τω εθνει αυτου δια τα δυσσεβηματα προσταξαι αναβιβασαι επ' αυτους τους βασιλεις των χαλδαιων 50 ουτοι απεκτειναν τους νεανισκους αυτων εν ρομφαια περικυκλω του αγιου αυτων ιερου και ουκ εφεισαντο νεανισκου και παρθενου και πρεσβυτου και νεωτερου αλλα παντας παρεδωκεν εις τας χειρας αυτων 51 και παντα τα ιερα σκευη του κυριου τα μεγαλα και τα μικρα και τας κιβωτους του κυριου και τας βασιλικας αποδηκας αναλαβοντες απηνεγκαν εις βαβυλωνα 52 και ενεπυρισαν τον οικον του κυριου και ελυσαν τα τειχα ιεροσολυμων και τους πυργους αυτων ενεπυρισαν εν πυρι 53 και συνετελεσαν παντα τα ενδοξα αυτης αχρεωσαι και τους επιλοιπους απηγαγεν μετα ρομφαιας εις βαβυλωνα 54 και ησαν παιδες αυτω και τοις υιοις αυτου μεχρι του βασιλευσαι περσας εις αναπληρωσιν του ρηματος του κυριου εν στοματι ιερεμιου 55 εως του ευδοκησαι την γην τα σαββατα αυτης παντα τον χρονον της ερημωσεως αυτης σαββατιει εις συμπληρωσιν ετων εβδομηκοντα

Chapter 2

1 βασιλευοντος κυρου περσων ετους πρωτου εις συντελειαν ρηματος κυριου εν στοματι ιερεμιου ηγειρεν κυριος το πνευμα κυρου βασιλεως περσων και εκηρυξεν εν ολη τη βασιλεια αυτου και αμα δια γραπτων λεγων 2 ταδε λεγει ο βασιλευς περσων κυρος εμε ανεδειξεν βασιλεα της οικουμενης ο κυριος του ισραηλ κυριος

ο υψιστος και εσημηνεν μοι οικοδομησαι αυτω οικον εν ιερουσαλημ τη εν τη ιουδαια 3 ει τις εστιν ουν υμων εκ του εθνους αυτου εστω ο κυριος αυτου μετ' αυτου και αναβας εις την ιερουσαλημ την εν τη ιουδαια οικοδομειτω τον οικον του κυριου του ισραηλ ουτος ο κυριος ο κατασκηνωσας εν ιερουσαλημ 4 οσοι ουν κατα τοπους οικουσιν βοηθειτωσαν αυτω οι εν τω τοπω αυτου εν χρυσιω και εν αργυριω εν δοσεσιν μεθ' ιππων και κτηνων συν τοις αλλοις τοις κατ' ευχας προστεθειμενοις εις το ιερον του κυριου το εν ιερουσαλημ 5 και κατασταντες οι αρχιφυλοι των πατριων της ιουδα και βενιαμιν φυλης και οι ιερεις και οι λευιται και παντων ων ηγειρεν κυριος το πνευμα αναβηναι οικοδομησαι οικον τω κυριω τον εν ιερουσαλημ 6 και οι περικυκλω αυτων εβοηθησαν εν πασιν αργυριω και χρυσιω ιπποις και κτηνεσιν και ευχαις ως πλεισταις πολλων ων ο νους ηγερθη 7 και ο βασιλευς κυρος εξηνεγκεν τα ιερα σκευη του κυριου α μετηγαγεν ναβουχοδοноσορ εξ ιερουσαλημ και απηρεισατο αυτα εν τω εαυτου ειδωλιω 8 εξ-ενεγκας δε αυτα κυρος ο βασιλευς περσων παρεδωκεν αυτα μιθριδατη τω εαυτου γαζοφυλακι δια δε τουτου παρεδοθησαν σαναβασσαρω προστατη της ιουδαιας 9 ο δε τουτων αριθμος ην σπονδεια χρυσα χιλια σπονδεια αργυρα χιλια θυισκαι αργυραι εικοσι εννεα 10 φιαλαι χρυσαι τριακοντα αργυραι δισχιλαιοι τετρακοσιοι δεκα και αλλα σκευη χιλια 11 τα δε παντα σκευη διεκομισθη χρυσα και αργυρα πεντακισχιλιοι τετρακοσιοι εξηκοντα εννεα ανηνεχθη δε υπο σαναβασσαρου αμα τοις εκ της αιχμαλωσιας εκ βαβυλωνος εις ιεροσολυμα 12 εν δε τοις επι αρταξερξου του περσων βασιλεως χρονους κατεγραψεν αυτω κατα των κατοικουντων εν τη ιουδαια και ιερουσαλημ βεσλεμος και μιθραδατης και ταβελλιος και ραουμος και βεελτεμος και σαμσαιος ο γραμματευσ και οι λοιποι οι τουτοις συντασσομενοι οικουντες δε εν σαμαρεια και τοις αλλοις τοποις την υπογεγραμμενην επιστολην 13 βασιλει αρταξερξη κυριω οι παιδες σου ραουμος ο τα προσπιπτοντα και σαμσαιος ο γραμματευσ και οι επιλοιποι της βουλης αυτων κριται οι εν κοιλη συρια και φοινικη 14 και νυν γνωστον εστω τω κυριω βασιλει διοτι οι ιουδαιοι αναβαντες παρ' υμων προς ημας ελθοντες εις ιερουσαλημ την πολιν την αποστατιν και πονηραν οικοδομουσιν τας τε αγορας αυτης και τα τειχη θεραπευουσιν και ναον υποβαλλονται 15 εαν ουν η πολις αυτη οικοδομηθη και τα τειχη συντελεσθη φορολογιαν ου μη υπομεινωσιν δουναι αλλα και βασιλευσιν αντιστησονται 16 και επει ενεργειται τα κατα τον ναον καλως εχειν υπολαμβανομεν μη υπεριδειν το τοιουτο αλλα προσφωνησαι τω κυριω βασιλει οπως αν φαινηται σοι επισκεφθη εν τοις απο των πατερων σου βιβλίοις 17 και ευρησεις εν τοις υπομνηματισμοις τα γεγραμμενα περι τουτων και γνωση οτι η πολις ην εκεινη αποστατις και βασιλεις και πολεις ενοχλουσα και οι ιουδαιοι αποσταται και πολιορκιας συνισταμενοι εν αυτη ετι εξ αιωνος δι' ην αιτιαν και η πολις αυτη ηρημωθη 18 νυν ουν υποδεικνυμεν σοι κυριε βασιλευ διοτι εαν η πολις αυτη οικοδομηθη και τα ταυτης

τειχη ανασταθη καθοδος σοι ουκετι εσται εις κοιλην συριαν και φοινικην 19 τοτε αντεγραψεν ο βασιλευς ραουμω τω γραφοντι τα προσπιπτοντα και βεελτεεμω και σαμσαιω γραμματει και τοις λοιποις τοις συντασσομενοις και οικουσιν εν τη σαμαρεια και συρια και φοινικη τα υπογεγραμμενα 20 ανεγων την επιστολην ην πεπομφατε προς με 21 επεταξα ουν επισκεψασθαι και ευρεθη οτι εστιν η πολις εκεινη εξ αιωνος βασιλευσιν αντιπαρατασσουσα και οι ανθρωποι αποστασεις και πολεμους εν αυτη συντελουντες 22 και βασιλεις ισχυροι και σκληροι ησαν εν ιερουσαλημ κυριευοντες και φορολογουντες κοιλην συριαν και φοινικην 23 νυν ουν επεταξα αποκωλυσαι τους ανθρωπους εκεινους του οικοδομησαι την πολιν 24 και προνοηθηναι οπως μηδεν παρα ταυτα γενηται και μη προβη επι πλειον τα της κακιας εις το βασιλεις ενοχλησαι 25 τοτε αναγνωσθεντων των παρα του βασιλεως αρταξερξου γραφεντων ο ραουμος και σαμσαιος ο γραμματευσ και οι τουτοις συντασσομενοι αναζευξαντες κατα σπουδην εις ιερουσαλημ μεθ' ιππου και οχλου παραταξεως ηρξαντο κωλυειν τους οικοδομουντας 26 και ηργει η οικοδομη του ιερου του εν ιερουσαλημ μεχρι του δευτερου ετους της βασιλειας δαρειου του περσων βασιλεως

Chapter 3

1 και βασιλευς δαρειος εποιησεν δοχην μεγαλην πασιν τοις υπ' αυτον και πασιν τοις οικογενεσιν αυτου και πασιν τοις μεγιστασιν της μηδιας και της περσιδος 2 και πασιν τοις σατραπαις και στρατηγοις και τοπαρχαις τοις υπ' αυτον απο της ινδικης μεχρι της αιθιοπιας εν ταις εκατον εικοσι επτα σατραπειαις 3 και εφαρσαν και επιοσαν και εμπλησθεντες ανελυσαν ο δε δαρειος ο βασιλευς ανελυσεν εις τον κοιτωνα και εκοιμηθη και εξυπνος εγενετο 4 τοτε οι τρεις νεανισκοι οι σωματοφυλακες οι φυλασσοντες το σωμα του βασιλεως ειπαν ετερος προς τον ετερον 5 ειπωμεν εκαστος ημων ενα λογον ος υπερισχυσει και ου αν φανη το ρημα αυτου σοφωτερον του ετερου δωσει αυτω δαρειος ο βασιλευς δωρεας μεγαλας και επινικια μεγαλα 6 και πορφυραν περιβαλεσθαι και εν χρυσωμασιν πινειν και επι χρυσω καθευδειν και αρμα χρυσοχαλινον και κιδαριν βυσσινην και μανιακην περι τον τραχηλον 7 και δευτερος καθιειται δαρειου δια την σοφian αυτου και συγγενης δαρειου κληθησεται 8 και τοτε γραψαντες εκαστος τον εαυτου λογον εσφραγισαντο και εθηκαν υπο το προσκεφαλαιον δαρειου του βασιλεως και ειπαν 9 οταν εγερθη ο βασιλευς δωσουσιν αυτω το γραμμα και ον αν κρινη ο βασιλευς και οι τρεις μεγιστανες της περσιδος οτι ο λογος αυτου σοφωτερος αυτω δοθησεται το νικος καθως γεγραπται 10 ο εις εγραψεν υπερισχυει ο οινος 11 ο ετερος εγραψεν υπερισχυει ο βασιλευς 12 ο τριτος εγραψεν υπερισχουσιν αι γυναικες υπερ δε παντα νικα η αληθεια 13 και οτε εξηγερθη ο βασιλευς λαβοντες το γραμμα εδ-

ωκαν αυτω και ανεγνω 14 και εξαποστειλας εκαλεσεν παντας τους μεγιστανas της περσιδος και της μηδίας και σατραπας και στρατηγους και τοπαρχας και υπατους και εκαθισεν εν τω χρηματιστηριω και ανεγνωσθη το γραμμα ενωπιον αυτων 15 και ειπεν καλεσατε τους νεανισκους και αυτοι δηλωσουσιν τους λογους αυτων και εκληθησαν και εισηλθουσιν 16 και ειπαν αυτοις απαγγειλατε ημιν περι των γεγραμμενων 17 και ηρξατο ο πρωτος ο ειπας περι της ισχυος του οινου και εφη ουτως 18 ανδρες πως υπερισχυει ο οινος παντας τους ανθρωπους τους πινοντας αυτον πλανα την διανοιαν 19 του τε βασιλεως και του ορφανου ποιει την διανοιαν μιαν την τε του οικετου και την του ελευθερου την τε του πενητος και την του πλουσιου 20 και πασαν διανοιαν μεταστρεφει εις ευωχίαν και ευφροσυνην και ου μεμνηται πασαν λυπην και παν οφειλημα 21 και πασας καρδιας ποιει πλουσίας και ου μεμνηται βασιλεα ουδε σατραπην και παντα δια ταλαντων ποιει λαλειν 22 και ου μεμνηται οταν πινωσιν φιλιαζειν φιλοις και αδελφοις και μετ' ου πολυ σπονται μαχαιρας 23 και οταν απο του οινου γενηθωσιν ου μεμνηται α επραξαν 24 ω ανδρες ουχ υπερισχυει ο οινος οτι ουτως αναγκαζει ποιειν και εσιγησεν ουτως ειπας

Chapter 4

1 και ηρξατο ο δευτερος λαλειν ο ειπας περι της ισχυος του βασιλεως 2 ω ανδρες ουχ υπερισχυουσιν οι ανθρωποι την γην και την θαλασσαν κατακρατουντες και παντα τα εν αυτοις 3 ο δε βασιλευς υπερισχυει και κυριευει αυτων και δεσποζει αυτων και παν ο εαν ειπη αυτοις ενακουουσιν 4 εαν ειπη αυτοις ποιησαι πολεμον ετερος προς τον ετερον ποιουσιν εαν δε εξαποστειλη αυτους προς τους πολεμιους βαδιζουσιν και κατεργαζονται τα ορη και τα τειχη και τους πυργους 5 φονευουσιν και φονευονται και τον λογον του βασιλεως ου παραβαινουσιν εαν δε νικησωσιν τω βασιλει κομιζουσιν παντα και οσα εαν προνομευσωσιν και τα αλλα παντα 6 και οσοι ου στρατευονται ουδε πολεμουσιν αλλα γεωργουσιν την γην παλιν οταν σπειρωσι θερισαντες αναφερουσιν τω βασιλει και ετερος τον ετερον αναγκαζοντες αναφερουσι τους φορους τω βασιλει 7 και αυτος εις μονος εστιν εαν ειπη αποκτειναι αποκτεννουσιν ειπεν αφειναι αφιουσιν 8 ειπε παταξαι τυπτουσιν ειπεν ερημωσαι ερημουσιν ειπεν οικοδομησαι οικοδομουσιν 9 ειπεν εκκοψαι εκκοπτουσιν ειπεν φυτευσαι φυτεουσιν 10 και πας ο λαος αυτου και αι δυναμεις αυτου ενακουουσιν 11 προς δε τουτοις αυτος ανακειται εσθiei και πινει και καθευδει αυτοι δε τηρουσιν κυκλω περι αυτον και ου δυνανται εκαστος απελθειν και ποιειν τα εργα αυτου ουδε παρακουουσιν αυτου 12 ω ανδρες πως ουχ υπερισχυει ο βασιλευς οτι ουτως επακουστος εστιν και εσιγησεν 13 ο δε τριτος ο ειπας περι των γυναικων και της αληθειας ουτος εστιν ζοροβαβελ ηρξατο

λαλειν 14 ανδρες ου μεγας ο βασιλευς και πολλοι οι ανθρωποι και ο οινος ισχυει τις ουν ο δεσποζων αυτων η τις ο κυριευων αυτων ουχ αι γυναικες 15 αι γυναικες εγεννησαν τον βασιλεα και παντα τον λαον ος κυριευει της θαλασσης και της γης 16 και εξ αυτων εγενοντο και αυται εξεθρεψαν αυτους τους φυτευοντας τους αμπελωνας εξ ων ο οινος γινεται 17 και αυται ποιουσιν τας στολας των ανθρωπων και αυται ποιουσιν δοξαν τοις ανθρωποις και ου δυνανται οι ανθρωποι ειναι χωρις των γυναικων 18 εαν δε συναγαγωσιν χρυσιον και αργυριον και παν πραγμα ωραιον και ιδωσιν γυναικα μιαν καλην τω ειδει και τω καλλει 19 και ταυτα παντα αφεντες εις αυτην εγκεχηναν και χασκοντες το στομα θεωρουσιν αυτην και παντες αυτην αιρετιζουσιν μαλλον η το χρυσιον και το αργυριον και παν πραγμα ωραιον 20 ανθρωπος τον εαυτου πατερα εγκαταλειπει ος εξεθρεψεν αυτον και την ιδιαν χωραν και προς την ιδιαν γυναικα κολλαται 21 και μετα της γυναικος αφιησι την ψυχην και ουτε τον πατερα μεμνηται ουτε την μητερα ουτε την χωραν 22 και εντευθεν δει υμας γνωναι οτι αι γυναικες κυριευουσιν υμων ουχι πονειτε και μοχθειτε και παντα ταις γυναιξιν διδοτε και φερετε 23 και λαμβανει ανθρωπος την ρομφαιαν αυτου και εκπορευεται εξοδευειν και ληστευειν και κλεπτειν και εις την θαλασσαν πλειν και ποταμους 24 και τον λεοντα θεωρει και εν σκοτει βαδιζει και οταν κλεψη και αρπαση και λωποδυτηση τη ερωμενη αποφερει 25 και πλειον αγαπα ανθρωπος την ιδιαν γυναικα μαλλον η τον πατερα και την μητερα 26 και πολλοι απενοηθησαν ταις ιδιαις διανοιαις δια τας γυναικας και δουλοι εγενοντο δι' αυτας 27 και πολλοι απωλοντο και εσφαλησαν και ημαρτοσαν δια τας γυναικας 28 και νυν ου πιστευετε μοι ουχι μεγας ο βασιλευς τη εξουσια αυτου ουχι πασαι αι χωραι ευλαβουνται αψασθαι αυτου 29 εδεωρουν αυτον και απαμην την θυγατερα βαρτακου του θαυμαστου την παλλακην του βασιλεως καδημενην εν δεξια του βασιλεως 30 και αφαιρουσαν το διαδημα απο της κεφαλης του βασιλεως και επιτιδουσαν εαυτη και ερραπιζεν τον βασιλεα τη αριστερα 31 και προς τουτοις ο βασιλευς χασκων το στομα εδεωρει αυτην και εαν προσγελαση αυτω γελα εαν δε πικρανθη επ' αυτον κολακευει αυτην οπως διαλλαγη αυτω 32 ω ανδρες πως ουχι ισχυραι αι γυναικες οτι ουτως πρασσουσιν 33 και τοτε ο βασιλευς και οι μεγιστανες ενεβλεπον ετερος προς τον ετερον 34 και ηρξατο λαλειν περι της αληθειας ανδρες ουχι ισχυραι αι γυναικες μεγαλη η γη και υψηλος ο ουρανος και ταχυσ τω δρομω ο ηλιος οτι στρεφεται εν τω κυκλω του ουρανου και παλιν αποτρεχει εις τον εαυτου τοπον εν μια ημερα 35 ουχι μεγας ος ταυτα ποιει και η αληθεια μεγαλη και ισχυροτερα παρα παντα 36 πασα η γη την αληθειαν καλει και ο ουρανος αυτην ευλογει και παντα τα εργα σειεται και τρεμει και ουκ εστιν μετ' αυτου αδικον ουθεν 37 αδικος ο οινος αδικος ο βασιλευς αδικοι αι γυναικες αδικοι παντες οι υιοι των ανθρωπων και αδικα παντα τα εργα αυτων παντα τα τοιαυτα και ουκ εστιν εν αυτοις αληθεια και εν τη αδικια αυτων

απολούνται 38 η δε αληθεια μενει και ισχυει εις τον αιωνα και ζη και κρατει εις τον αιωνα του αιωνος 39 και ουκ εστιν παρ' αυτη λαμβανειν προσωπα ουδε διαφορα αλλα τα δικαια ποιει απο παντων των αδικων και πονηρων και παντες ευδοκουσι τοις εργοις αυτης και ουκ εστιν εν τη κρισει αυτης ουθεν αδικον 40 και αυτη η ισχυς και το βασιλειον και η εξουσια και η μεγαλειοτης των παντων αιωνων ευλογητος ο θεος της αληθειας 41 και εσιωπησεν του λαλειν και πας ο λαος τοτε εφωνησεν και τοτε ειπον μεγαλη η αληθεια και υπερισχυει 42 τοτε ο βασιλευς ειπεν αυτω αιτησαι ο θελεις πλειω των γεγραμμενων και δωσομεν σοι ον τροπον ευρεθης σοφωτερος και εχομενος μου καθηση και συγγενης μου κληθηση 43 τοτε ειπεν τω βασιλει μνησθητι την ευχην ην ηυξω οικοδομησαι την ιερουσαλημ εν τη ημερα η το βασιλειον σου παρελαβες 44 και παντα τα σκευη τα λημφθεντα εξ ιερουσαλημ εκπεμψαι α εξεχωρισεν κυρος οτε ηυξατο εκκοψαι βαβυλωνα και ηυξατο εξαποστειλαι εκει 45 και συ ευξω οικοδομησαι τον ναον ον ενεπυρισαν οι ιδουμαιοι οτε ηρημωθη η ιουδαια υπο των χαλδαιων 46 και νυν τουτο εστιν ο σε αξιω κυριε βασιλευ και ο αιτουμαι σε και αυτη εστιν η μεγαλωσυνη η παρα σου δεομαι ουν ινα ποιησης την ευχην ην ηυξω τω βασιλει του ουρανου ποιησαι εκ στοματος σου 47 τοτε αναστας δαρειος ο βασιλευς κατεφιλησεν αυτον και εγραψεν αυτω τας επιστολας προς παντας τους οικονομους και τοπαρχας και στρατηγους και σατραπας ινα προπεμψωσιν αυτον και τους μετ' αυτου παντας αναβαινοντας οικοδομησαι την ιερουσαλημ 48 και πασι τοις τοπαρχαις εν κοιλη συρια και φοινικη και τοις εν τω λιβανω εγραψεν επιστολας μεταφερειν ξυλα κεδρινα απο του λιβανου εις ιερουσαλημ και οπως οικοδομησωσιν μετ' αυτου την πολιν 49 και εγραψεν πασι τοις ιουδαιοις τοις αναβαινουσιν απο της βασιλειας εις την ιουδαιαν υπερ της ελευθεριας παντα δυνατον και σατραπην και τοπαρχην και οικονομον μη επελευσεσθαι επι τας θυρας αυτων 50 και πασαν την χωραν ην κρατησουσιν αφορολογητον αυτοις υπαρχειν και ινα οι ιδουμαιοι αφιωσι τας κωμας ας διακρατουσιν των ιουδαιων 51 και εις την οικοδομην του ιερου δοθηναι κατ' ενιαυτον ταλαντα εικοσι μεχρι του οικοδομηθηναι 52 και επι το θυσιαστηριον ολοκαυτωματα καρπουσθαι καθ' ημεραν καθα εχουσιν εντολην επτακαιδεκα προσφερειν αλλα ταλαντα δεκα κατ' ενιαυτον 53 και πασιν τοις προσβαινουσιν απο της βαβυλωνιας κτισαι την πολιν υπαρχειν την ελευθεριαν αυτοις τε και τοις τεκνοις αυτων και πασι τοις ιερευσι τοις προσβαινουσιν 54 εγραψεν δε και την χορηγίαν και την ιερατικήν στολήν εν τινι λατρευουσιν εν αυτη 55 και τοις λευιταις εγραψεν δουναι την χορηγίαν εως ης ημερας επιτελεσθη ο οικος και ιερουσαλημ οικοδομηθηναι 56 και πασι τοις φρουρουσι την πολιν εγραψε δουναι αυτοις κληρους και οψωνια 57 και εξαπεστειλεν παντα τα σκευη α εξεχωρισεν κυρος απο βαβυλωνος και παντα οσα ειπεν κυρος ποιησαι και αυτος επεταξεν ποιησαι και εξαποστειλαι εις ιερουσαλημ 58 και οτε εξηλθεν ο νεανισκος αρας

το πρόσωπον εις τον ουρανον εναντιον ιερουσαλημ ευλογησεν τω βασιλει του ουρανου λεγων 59 παρα σου η νικη και παρα σου η σοφια και ση η δοξα και εγω σος οικετης 60 ευλογητος ει ος εδωκας μοι σοφιαν και σοι ομολογω δεσποτα των πατερων 61 και ελαβεν τας επιστολας και εξηλθεν εις βαβυλωνα και απηγγειλεν τοις αδελφοις αυτου πασιν 62 και ευλογησαν τον θεον των πατερων αυτων οτι εδωκεν αυτοις ανεσιν και αφεσιν 63 αναβηναι και οικοδομησαι ιερουσαλημ και το ιερον ου ωνομασθη το ονομα αυτου επ' αυτω και εκωθωνιζοντο μετα μουσικων και χαρας ημερας επτα

Chapter 5

1 μετα δε ταυτα εξελεγησαν αναβηναι αρχηγοι οικου πατριων κατα φυλας αυτων και αι γυναικες αυτων και οι υιοι και αι θυγατρες και οι παιδες αυτων και αι παιδισκαι και τα κτηνη αυτων 2 και δαρειος συναπεστειλεν μετ' αυτων ιππεις χιλιους εως του αποκαταστησαι αυτους εις ιερουσαλημ μετ' ειρηνης και μετα μουσικων τυμπανων και αυλων 3 και παντες οι αδελφοι αυτων παιζοντες και εποιησεν αυτους συναναβηναι μετ' εκεινων 4 και ταυτα τα ονοματα των ανδρων των αναβαινοντων κατα πατριας αυτων εις τας φυλας επι την μεριδαρχιαν αυτων 5 οι ιερεις υιοι φινεες υιου ααρων ιησους ο του ιωσηδεκ του σαραιου και ιωαχιμ ο του ζοροβαβελ του σαλαθιηλ εκ του οικου του δαυιδ εκ της γενεας φαρες φυλης δε ιουδα 6 ος ελαλησεν επι δαρειου του βασιλεως περσων λογους σοφους εν τω δευτερω ετει της βασιλειας αυτου μηνι νισαν του πρωτου μηνος 7 εισιν δε ουτοι εκ της ιουδαιας οι αναβαντες εκ της αιχμαλωσης της παροικιας ους μετωκισεν ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος εις βαβυλωνα 8 και επεστρεψαν εις ιερουσαλημ και την λοιπην ιουδαιαν εκαστος εις την ιδιαν πολιν οι ελθοντες μετα ζοροβαβελ και ιησου νεεμιου ζαραιου ρησαιου εννηνιος μαρδοχαιου βεελσαρου ασφαρασου βορολιου ροι+μου βαανα των προηγουμενων αυτων 9 αριθμος των απο του εθνους και οι προηγουμενοι αυτων υιοι φορος δυο χιλιαδες και εκατον εβδομηκοντα δυο 10 υιοι σαφατ τετρακοσιοι εβδομηκοντα δυο υιοι αρεε επτακοσιοι πεντηκοντα εξ 11 υιοι φααθμωαβ εις τους υιους ιησου και ιωαβ δισχιλιοι οκτακοσιοι δεκα δυο 12 υιοι ωλαμου χιλιοι διακοσιοι πεντηκοντα τεσσαρες υιοι ζατου εννακοσιοι τεσσαρακοντα πεντε υιοι χορβε επτακοσιοι πεντε υιοι βανι εξακοσιοι τεσσαρακοντα οκτω 13 υιοι βηβαι εξακοσιοι εικοσι τρεις υιοι ασγαδ χιλιοι τριακοσιοι εικοσι δυο 14 υιοι αδωνικαμ εξακοσιοι εξηκοντα επτα υιοι βαγοι δισχιλιοι εξηκοντα εξ υιοι αδινου τετρακοσιοι πεντηκοντα τεσσαρες 15 υιοι ατηρ εξεκίου ενενηκοντα δυο υιοι κιλαν και αζητας εξηκοντα επτα υιοι αζουρου τετρακοσιοι τριακοντα δυο 16 υιοι αννιαν εκατον εις υιοι αρομ υιοι βασσαι τριακοσιοι εικοσι τρεις υιοι αριθου εκατον δεκα δυο 17 υιοι βαιτηρους τρισχιλιοι πεντε υιοι εκ

βαιθλωμων εκατον εικοσι τρεις 18 οι εκ νετεβας πεντηκοντα πεντε οι εξ ενατου
 εκατον πεντηκοντα οκτω οι εκ βαιτασμων τεσσαρακοντα δυο 19 οι εκ καριαδιαρ-
 ιος εικοσι πεντε οι εκ καπιρας και βηροτ επτακοσιοι τεσσαρακοντα τρεις 20 οι
 χαδιασαι και αμμιδιοι τετρακοσιοι εικοσι δυο οι εκ κιραμας και γαββης εξακοσιοι
 εικοσι εις 21 οι εκ μακαλων εκατον εικοσι δυο οι εκ βαιτολιω πεντηκοντα δυο υιοι
 νιφισ εκατον πεντηκοντα εξ 22 υιοι καλαμω αλλου και ωνους επτακοσιοι εικοσι
 πεντε υιοι ιερεχου τριακοσιοι τεσσαρακοντα πεντε 23 υιοι σαναας τρισχιλιοι τρι-
 ακοσιοι τριακοντα 24 οι ιερεις υιοι ιεδδου του υιου ιησου εις τους υιους ανασιβ
 εννακοσιοι εβδομηκοντα δυο υιοι εμμηρου χιλιοι πεντηκοντα δυο 25 υιοι φασ-
 σουρου χιλιοι διακοσιοι τεσσαρακοντα επτα υιοι χαρμη χιλιοι δεκα επτα 26 οι δε
 λευιται υιοι ιησου και καδμιηλου και βαννου και σουδιου εβδομηκοντα τεσσαρες
 27 οι ιεροψαλται υιοι ασαφ εκατον εικοσι οκτω 28 οι θυρωροι υιοι σαλουμ υιοι
 αταρ υιοι τολμαν υιοι ακουβ υιοι ατητα υιοι σωβαι οι παντες εκατον τριακοντα
 εννεα 29 οι ιεροδουλοι υιοι ησαν υιοι ασιφα υιοι ταβαωθ υιοι κηρας υιοι σουα υιοι
 φαδαιου υιοι λαβανα υιοι αγγαβα 30 υιοι ακουδ υιοι ουτα υιοι κηταβ υιοι αγαβα
 υιοι συβαι+ υιοι αναν υιοι καθουα υιοι γεδδουρ 31 υιοι ιαι+ρου υιοι δαισαν υιοι
 νοεβα υιοι χασεβα υιοι γαζηρα υιοι οζιου υιοι φινσε υιοι ασαρα υιοι βασθαι υιοι
 ασανα υιοι μαανι υιοι ναφισι υιοι ακουφ υιοι αχιβα υιοι ασουρ υιοι φαρακιμ υιοι
 βασαλωθ 32 υιοι μεεδδα υιοι κουθα υιοι χαρεα υιοι βαρχους υιοι σεραρ υιοι θυμοι
 υιοι νασι υιοι ατιφα 33 υιοι παιδων σαλωμων υιοι ασσαφιωθ υιοι φαριδα υιοι
 ιεηλι υιοι λοζων υιοι ισδαηλ υιοι σαφυθι 34 υιοι αγια υιοι φακαρεθ-σαβιη υιοι
 σαρωθιε υιοι μασιας υιοι γας υιοι αδδους υιοι σουβας υιοι αφερρα υιοι βαρωδισ
 υιοι σαφατ υιοι αμων 35 παντες οι ιεροδουλοι και οι υιοι των παιδων σαλωμων
 τριακοσιοι εβδομηκοντα δυο 36 ουτοι αναβαντες απο θερμελεθ και θελερσας η-
 γουμενος αυτων χαρααθ αδαν και αμαρ 37 και ουκ ηδυναντο απαγγειλαι τας
 πατριας αυτων και γενεας ως εκ του ισραηλ εισιν υιοι δαλαν του υιου τουβαν
 υιοι νεκωδαν εξακοσιοι πεντηκοντα δυο 38 και εκ των ιερεων οι εμποιουμενοι
 ιερωσυνης και ουκ ευρεθησαν υιοι οββια υιοι ακκως υιοι ιοδδους του λαβοντος
 αυγίαν γυναικα των θυγατερων φαρζελλαιου και εκληθη επι τω ονοματι αυτου
 39 και τουτων ζητηθεισης της γενικης γραφης εν τω καταλοχισμω και μη ευ-
 ρεθεισης εχωρισθησαν του ιερατευειν 40 και ειπεν αυτοις νεεμιας και ατθαριας
 μη μετεχειν των αγιων αυτους εως αναστη αρχιερευσ ενδεδυμενος την δηλωσιν
 και την αληθειαν 41 οι δε παντες ησαν ισραηλ απο δωδεκαετους χωρις παιδων
 και παιδισκων μυριαδες τεσσαρες διςχιλιοι τριακοσιοι εξηκοντα παιδες τουτων
 και παιδισκαι επτακισχιλιοι τριακοσιοι τριακοντα επτα ψαλται και ψαλτωδοι δι-
 ακοσιοι τεσσαρακοντα πεντε 42 καμηλοι τετρακοσιοι τριακοντα πεντε και ιπποι
 επτακισχιλιοι τριακοντα εξ ημιονοι διακοσιοι τεσσαρακοντα πεντε υποζυγια πεν-
 τακισχίλια πεντακοσια εικοσι πεντε 43 και εκ των ηγουμενων κατα τας πατριας εν

τω παραγινεσθαι αυτους εις το ιερον του θεου το εν ιερουσαλημ ευξαντο εγειραι τον οικον επι του τοπου αυτου κατα την αυτων δυναμιν 44 και δουναι εις το ιερον γαζοφυλακιον των εργων χρυσιου μνας χιλιας και αργυριου μνας πεντακισχιλιας και στολας ιερατικας εκατον 45 και κατωκισθησαν οι ιερεις και οι λευιται και οι εκ του λαου εν ιερουσαλημ και τη χωρα οι τε ιεροψαλται και οι θυρωροι και πας ισραηλ εν ταις κωμαις αυτων 46 ενσταντος δε του εβδομου μηνος και οντων των υιων ισραηλ εκαστου εν τοις ιδιοις συνηχθησαν ομοθυμαδον εις το ευρυχωρον του πρωτου πυλωνος του προς τη ανατολη 47 και καταστας ιησους ο του ιωσεδεκ και οι αδελφοι αυτου οι ιερεις και ζοροβαβελ ο του σαλαθιηλ και οι τουτου αδελφοι ητοιμασαν το θυσιαστηριον του θεου του ισραηλ 48 προσενεγκαι επ' αυτου ολοκαυτωσεις ακολουθως τοις εν τη μωυσεως βιβλω του ανθρωπου του θεου διηγορευμενοις 49 και επισυνηχθησαν αυτοις εκ των αλλων εθνων της γης και κατωρδωσαν το θυσιαστηριον επι του τοπου αυτου οτι εν εχθρα ησαν αυτοις και κατισχυσαν αυτους παντα τα εθνη τα επι της γης και ανεφερον θυσιας κατα τον καιρον και ολοκαυτωματα τω κυριω το πρωινον και το δειλινον 50 και ηγαγosan την της σκηνοπηγιας εορτην ως επιτετακται εν τω νομω και θυσιας καθ' ημεραν ως προσηκον ην 51 και μετα ταυτα προσφορας ενδελεχισμου και θυσιας σαββατων και νουμηνιων και εορτων πασων ηγιασμενων 52 και οσοι ευξαντο ευχην τω θεω απο της νουμηνιας του εβδομου μηνος ηρξαντο προσφερειν θυσιας τω θεω και ο ναος του θεου ουπω ωκοδομητο 53 και εδωκαν αργυριον τοις λατομοις και τεκτοσι και βρωτα και ποτα και χαρα τοις σιδωνιοις και τυριοις εις το παραγειν αυτους εκ του λιβανου ξυλα κεδρινα διαφερειν σχεδιας εις τον ιοπτης λιμενα κατα το προσταγμα το γραφεν αυτοις παρα κυρου του περσων βασιλεως 54 και τω δευτερω ετει παραγενομενος εις το ιερον του θεου εις ιερουσαλημ μηνος δευτερου ηρξατο ζοροβαβελ ο του σαλαθιηλ και ιησους ο του ιωσεδεκ και οι αδελφοι αυτων και οι ιερεις οι λευιται και παντες οι παραγενομενοι εκ της αιχμαλωσιας εις ιερουσαλημ 55 και εθεμελιωσαν τον ναον του θεου τη νουμηνια του δευτερου μηνος του δευτερου ετους εν τω ελθειν εις την ιουδαιαν και ιερουσαλημ 56 και εστησαν τους λευιτας απο εικοσαετους επι των εργων του κυριου και εστη ιησους και οι υιοι και οι αδελφοι και καδμιηλ ο αδελφος και οι υιοι ιησου ημαδαβουν και οι υιοι ιωδα του ιλιαδουν συν τοις υιοις και αδελφοις παντες οι λευιται ομοθυμαδον εργοδιωκται ποιουντες εις τα εργα εν τω οικω του θεου 57 και ωκοδομησαν οι οικοδομοι τον ναον του κυριου και εστησαν οι ιερεις εστολισμενοι μετα μουσικων και σαλπιγγων και οι λευιται υιοι ασαφ εχοντες τα κυμβαλα υμνουντες τω κυριω και ευλογουντες κατα δαυιδ βασιλεα του ισραηλ 58 και εφωνησαν δι' υμνων ομολογουντες τω κυριω οτι η χρηστοτης αυτου και η δοξα εις τους αιωνας παντι ισραηλ 59 και πας ο λαος εσαλπισαν και εβοησαν φωνη μεγαλη υμνουντες τω κυριω επι τη εγερσει του οικου του κυριου 60 και ηλθοσαν

εκ των ιερεων των λευιτων και των προκαθημενων κατα τας πατριας αυτων οι πρεσβυτεροι οι εωρακοτες τον προ τουτου οικον προς την τουτου οικοδομην μετα κραυγης και κλαυθμου μεγαλου 61 και πολλοι δια σαλπιγγων και χαρας μεγαλη τη φωνη 62 ωστε τον λαον μη ακουειν των σαλπιγγων δια τον κλαυθμον του λαου ο γαρ οχλος ην ο σαλπιζων μεγαλωστι ωστε μακροθεν ακουεσθαι 63 και ακουσαντες οι εχθροι της φυλης ιουδα και βενιαμιν ηλθοσαν επιγνωναι τις η φωνη των σαλπιγγων 64 και επεγνωσαν οτι οι εκ της αιχμαλωσιας οικοδομουσιν τον ναον τω κυριω θεω ισραηλ 65 και προσελθοντες τω ζοροβαβελ και ιησου και τοις ηγουμενοις των πατριων λεγουσιν αυτοις συνοικοδομησομεν υμιν 66 ομοιως γαρ υμιν ακουομεν του κυριου υμων και αυτω επιθυομεν απο ημερων ασβασαρεθ βασιλεως ασσυριων ος μετηγαγεν ημας ενταυθα 67 και ειπεν αυτοις ζοροβαβελ και ιησους και οι ηγουμενοι των πατριων του ισραηλ ουχ υμιν και ημιν του οικοδομησαι τον οικον κυριω τω θεω ημων 68 ημεις γαρ μονοι οικοδομησομεν τω κυριω του ισραηλ ακολουθως οις προσεταξεν ημιν κυρος ο βασιλευς περσων 69 τα δε εδνη της γης επικειμενα τοις εν τη ιουδαια και πολιορκουντες ειργον του οικοδομειν 70 και επιβουλας και δημαγωγιας και επισυστασεις ποιουμενοι απεκωλυσαν του επιτελεσθηναι την οικοδομην παντα τον χρονον της ζωης του βασιλεως κυρου 71 και ειρχθησαν της οικοδομης ετη δυο εως της δαρειου βασιλειας

Chapter 6

1 εν δε τω δευτερω ετει της του δαρειου βασιλειας επροφητευσεν αγγαιος και ζαχαριας ο του εδδι οι προφηται επι τους ιουδαιους τους εν τη ιουδαια και ιερουσαλημ επι τω ονοματι κυριου θεου ισραηλ επ' αυτους 2 τοτε στας ζοροβαβελ ο του σαλαδιηλ και ιησους ο του ιωσεδεκ ηρξαντο οικοδομειν τον οικον του κυριου τον εν ιερουσαλημ συνοντων των προφητων του κυριου βοηθουντων αυτοις 3 εν αυτω τω χρονω παρην προς αυτους σισινης ο επαρχος συριας και φοινικης και σαδραβουζανης και οι συνεταιροι και ειπαν αυτοις 4 τιнос υμιν συνταξαντος τον οικον τουτον οικοδομειτε και την στεγην ταυτην και ταλλα παντα επιτελειτε και τινες εισιν οι οικοδομοι οι ταυτα επιτελουντες 5 και εσχosan χαριν επισκοπης γενομενης επι την αιχμαλωσιαν παρα του κυριου οι πρεσβυτεροι των ιουδαιων 6 και ουχ εκωλυθησαν της οικοδομης μεχρι του υποσημανθηναι δαρειω περι αυτων και προσφωνηθηναι 7 αντιγραφον επιστολης ης εγραψεν δαρειω και απεστειλεν σισινης ο επαρχος συριας και φοινικης και σαδραβουζανης και οι συνεταιροι οι εν συρια και φοινικη ηγεμονες 8 βασιλει δαρειω χαιρειν παντα γνωστα εστω τω κυριω ημων τω βασιλει οτι παραγενομενοι εις την χωραν της ιουδαιας και ελθοντες εις ιερουσαλημ την πολιν κατελαβομεν της αιχμαλωσιας τους πρεσβυτερους των ιουδαιων εν ιερουσαλημ τη πολει οικοδομουντας οικον τω κυριω

μεγαν καινον δια λιθων ξυστων πολυτελων ξυλων τιθεμενων εν τοις τοιχοις 9 και τα εργα εκεινα επι σπουδης γιγνομενα και ευοδουμενον το εργον εν ταις χερσιν αυτων και εν παση δοξη και επιμελεια συντελουμενα 10 τοτε επυνθανομεθα των πρεσβυτερων τουτων λεγοντες τινος υμιν προσταξαντος οικοδομειτε τον οικον τουτον και τα εργα ταυτα θεμελιουτε 11 επηρωτησαμεν ουν αυτους εινεκεν του γνωρισαι σοι και γραψαι σοι τους ανθρωπους τους αφηγουμενους και την ονοματογραφιαν ητουμεν αυτους των προκαθηγουμενων 12 οι δε απεκριθησαν ημιν λεγοντες ημεις εσμεν παιδες του κυριου του κτισαντος τον ουρανον και την γην 13 και ωκοδομητο ο οικος εμπροσθεν ετων πλειονων δια βασιλεως του ισραηλ μεγαλου και ισχυρου και επετελεσθη 14 και επει οι πατερες ημων παραπικραναντες ημαρτον εις τον κυριον του ισραηλ τον ουρανιον παρεδωκεν αυτους εις χειρας ναβουχοδοноσορ βασιλεως βαβυλωνος βασιλεως των χαλδαιων 15 τον τε οικον καθελοντες ενεπυρισαν και τον λαον ηχμαλωτευσαν εις βαβυλωνα 16 εν δε τω πρωτω ετει βασιλευοντος κυρου χωρας βαβυλωνιας εγραψεν ο βασιλευς κυρος οικοδομησαι τον οικον τουτον 17 και τα ιερα σκευη τα χρυσα και τα αργυρα α εξηνεγκεν ναβουχοδοноσορ εκ του οικου του εν ιερουσαλημ και απηρεισατο αυτα εν τω εαυτου ναω παλιν εξηνεγκεν αυτα κυρος ο βασιλευς εκ του ναου του εν βαβυλωνι και παρεδοθη ζοροβαβελ και σαναβασσαρω τω επαρχω 18 και επεταγη αυτω απενεγκαντι παντα τα σκευη ταυτα αποδειναι εν τω ναω τω εν ιερουσαλημ και τον ναον του κυριου τουτον οικοδομηθηναι επι του τοπου 19 τοτε ο σαναβασσαρος εκεινος παραγενομενος ενεβαλετο τους θεμελιους του οικου κυριου του εν ιερουσαλημ και απ' εκεινου μεχρι του νυν οικοδομουμενος ουκ ελαβεν συντελειαν 20 νυν ουν ει κρινεται βασιλευ επισκεπητω εν τοις βασιλικois βιβλιοφυλακiois του κυριου βασιλεως τοις εν βαβυλωνι 21 και εαν ευρισκηται μετα της γνωμης κυρου του βασιλεως γενομενην την οικοδομην του οικου κυριου του εν ιερουσαλημ και κρινηται τω κυριω βασιλει ημων προσφωνησατω ημιν περι τουτων 22 τοτε ο βασιλευς δαρειος προσεταξεν επισκεψασθαι εν τοις βασιλικois βιβλιοφυλακiois τοις κειμενοis εν βαβυλωνι και ευρεθη εν εκβατανiois τη βαρει τη εν μηδια χωρα τομος εις εν ω υπεμνηματιστο ταδε 23 ετους πρωτου βασιλευοντος κυρου βασιλευς κυρος προσεταξεν τον οικον του κυριου τον εν ιερουσαλημ οικοδομησαι οπου επιθυουσιν δια πυρος ενδελεχους 24 ου το υψος πηχεων εξηκοντα πλατος πηχεων εξηκοντα δια δομων λιθινων ξυστων τριων και δομου ξυλινου εγχωριου καινου ενος και το δαπανημα δοθηναι εκ του οικου κυρου του βασιλεως 25 και τα ιερα σκευη του οικου κυριου τα τε χρυσα και τα αργυρα α εξηνεγκεν ναβουχοδοноσορ εκ του οικου του εν ιερουσαλημ και απηνεγκεν εις βαβυλωνα αποκατασταθηναι εις τον οικον τον εν ιερουσαλημ ου ην κειμενα οπως τεθη εκει 26 προσεταξεν δε επιμεληθηναι σισιννη επαρχω συριας και φοινικης και σαδραβουζανη και τοis συνεταιριοis και τοis αποτεταγμενοis εν

συρια και φοινικη ηγεμοσιν απεχεσθαι του τοπου εασαι δε τον παιδα του κυριου ζοροβαβελ επαρχον δε της ιουδαιας και τους πρεσβυτερους των ιουδαιων τον οικον του κυριου εκεινον οικοδομειν επι του τοπου 27 καγω δε επεταξα ολοσχερως οικοδομησαι και ατενισαι ινα συμποιωσιν τοις εκ της αιχμαλωσιας της ιουδαιας μεχρι του επιτελεσθηναι τον οικον του κυριου 28 και απο της φορολογιας κοιλης συριας και φοινικης επιμελως συνταξιν διδοσθαι τουτοις τοις ανθρωποις εις θυσιας τω κυριω ζοροβαβελ επαρχω εις ταυρους και κριους και αρνας 29 ομοιως δε και πυρον και αλα και οινον και ελαιον ενδελεχως κατ' ενιαυτον καθως αν οι ιερεις οι εν ιερουσαλημ υπαγορευσωσιν αναλίσκεσθαι καθ' ημεραν αναμφισβητητως 30 οπως προσφερωνται σπονδαι τω θεω τω υψιστω υπερ του βασιλεως και των παιδων και προσευχονται περι της αυτων ζωης 31 και προσεταξεν ινα οσοι εαν παραβωσιν τι των προειρημενων και των προσγεγραμμενων η και ακυρωσωσιν λημφθηναι ξυλον εκ των ιδιων αυτου και επι τουτου κρεμασθηναι και τα υπαρχοντα αυτου ειναι βασιλικά 32 δια ταυτα και ο κυριος ου το ονομα αυτου επικεκληται εκει αφανισαι παντα βασιλεια και εθνος ος εκτενει την χειρα αυτου κωλυσαι η κακοποιησαι τον οικον του κυριου εκεινον τον εν ιερουσαλημ 33 εγω βασιλευς δαρειος δεδογματικά επιμελως κατα ταυτα γινεσθαι

Chapter 7

1 τοτε σισινηης ο επαρχος κοιλης συριας και φοινικης και σαδραβουζανης και οι συνεταιροι κατακολουθησαντες τοις υπο του βασιλεως δαρειου προσταγεισιν 2 επεστατουν των ιερων εργων επιμελεστερον συνεργουντες τοις πρεσβυτεροις των ιουδαιων και ιεροσταταις 3 και ευοδα εγινετο τα ιερα εργα προφητευοντων αγγαιου και ζαχαριου των προφητων 4 και συνετελεσαν ταυτα δια προσταγματος του κυριου θεου ισραηλ 5 και μετα της γνωμης κυρου και δαρειου και αρταξερξου βασιλεως περσων συνετελεσθη ο οικος ο αγιος εως τριτης και εικαδος μηνος αδαρ του εκτου ετους βασιλεως δαρειου 6 και εποιησαν οι υιοι ισραηλ και οι ιερεις και οι λευιται και οι λοιποι οι εκ της αιχμαλωσιας οι προστεθεντες ακολουθως τοις εν τη μωυσεως βιβλω 7 και προσηνεγκαν εις τον εγκαινισμον του ιερου του κυριου ταυρους εκατον κριους διακοσιους αρνας τετρακοσιους 8 χιμαρους υπερ αμαρτιας παντος του ισραηλ δωδεκα προς αριθμον εκ των φυλαρχων του ισραηλ δωδεκα 9 και εστησαν οι ιερεις και οι λευιται εστολισμενοι κατα φυλας επι των εργων του κυριου θεου ισραηλ ακολουθως τη μωυσεως βιβλω και οι θυρωροι εφ' εκαστου πυλωνος 10 και ηγαγosan οι υιοι ισραηλ των εκ της αιχμαλωσιας το πασχα εν τη τεσσαρεσκαιδεκατη του πρωτου μηνος οτι ηγνισθησαν οι ιερεις και οι λευιται αμα 11 και παντες οι υιοι της αιχμαλωσιας ουχ ηγνισθησαν οτι οι λευιται αμα παντες ηγνισθησαν 12 και εθυσαν το πασχα πασιν τοις υιοις της αιχμαλωσιας και

τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν τοῖς ἱερευσὶν καὶ ἑαυτοῖς 13 καὶ ἐφαγosan οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ οἱ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας πάντες οἱ χωρισθέντες ἀπὸ τῶν βδελυγμάτων τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς ζητοῦντες τὸν κυρίον 14 καὶ ἠγαγosan τὴν εορτὴν τῶν ἀζύμων ἑπτα ἡμέρας εὐφραينوμένοι ἐναντὶ τοῦ κυρίου 15 ὅτι μετεστρεψεν τὴν βουλήν τοῦ βασιλεως ἀσσυρίων ἐπ’ αὐτοὺς κατισχύσαι τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὰ ἔργα κυρίου θεοῦ ἰσραὴλ

Chapter 8

1 καὶ μεταγενεστερος τούτων βασιλευοντος ἀρταξερξοῦ τοῦ περσῶν βασιλεως προσεβῆ ἐσδρας σαραιου τοῦ ἐξερίου τοῦ χελκιου τοῦ σαλῆμου 2 τοῦ σαδδουκου τοῦ ἀχιτωβ τοῦ αμαρίου τοῦ οὔζιου τοῦ βοκκα τοῦ ἀβισουε τοῦ φινεες τοῦ ἐλεάζαρ τοῦ ααρὼν τοῦ πρώτου ἱερεως 3 οὗτος ἐσδρας ἀνεβῆ ἐκ βαβυλωνος ὡς γραμματεὺς εὐφυῆς ὢν ἐν τῷ μωυσεως νομῷ τῷ ἐκδεδομένῳ ὑπὸ τοῦ θεοῦ τοῦ ἰσραὴλ 4 καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς δοξάν ευροντος χάριν ἐναντίον αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἀξιώματα αὐτοῦ 5 καὶ συνανέβησαν ἐκ τῶν υἱῶν ἰσραὴλ καὶ τῶν ἱερέων καὶ λευιτῶν καὶ ἱεροψάλτων καὶ θυρῶρων καὶ ἱεροδουλῶν εἰς ἱεροσόλυμα ἐτοὺς ἐβδόμου βασιλευοντος ἀρταξερξοῦ ἐν τῷ πεμπτῷ μηνὶ οὗτος ἐνιαυτος ἐβδόμος τῷ βασιλεῖ 6 ἐξελθόντες γάρ ἐκ βαβυλωνος τῇ νουμηνίᾳ τοῦ πρώτου μηνος ἐν τῇ νουμηνίᾳ τοῦ πεμπτοῦ μηνος παρεγενοντο εἰς ἱεροσόλυμα κατὰ τὴν δοθείσαν αὐτοῖς εὐοδίαν παρὰ τοῦ κυρίου ἐπ’ αὐτῷ 7 ὁ γὰρ ἐσδρας πολλὴν ἐπιστήμην περιείχεν εἰς τὸ μὴδὲν παραλίπειν τῶν ἐκ τοῦ νομοῦ κυρίου καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν διδάξαι τὸν πάντα ἰσραὴλ πάντα τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα 8 προσπεσοντος δὲ τοῦ γραφέντος προσταγματος παρὰ ἀρταξερξοῦ τοῦ βασιλεως πρὸς ἐσδραν τὸν ἱερεα καὶ ἀναγνώστην τοῦ νομοῦ κυρίου οὐ ἐστὶν ἀντιγραφὸν τὸ ὑποκείμενον 9 βασιλεὺς ἀρταξερξῆς ἐσδρα τῷ ἱερεὶ καὶ ἀναγνώστῃ τοῦ νομοῦ κυρίου χαιρεῖν 10 καὶ τὰ φίλανθρωπα ἐγὼ κρίνας προσεταξά τοὺς βουλομένους ἐκ τοῦ ἐθνους τῶν ἰουδαίων αἰρετίζοντας καὶ τῶν ἱερέων καὶ τῶν λευιτῶν καὶ τῶν δὲ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ βασιλείᾳ συμπορευεσθαι σοὶ εἰς ἱερουσαλὴμ 11 ὅσοι οὖν ἐνθυμούνται συνεξορματώσαν καθάπερ δεδοκται ἐμοὶ τε καὶ τοῖς ἑπτα φίλοις συμβουλευταῖς 12 ὅπως ἐπισκεψῶνται τὰ κατὰ τὴν ἰουδαίαν καὶ ἱερουσαλὴμ ἀκολουθῶς ὡς ἔχει ἐν τῷ νομῷ τοῦ κυρίου 13 καὶ ἀπενεγκεῖν δῶρα τῷ κυρίῳ τοῦ ἰσραὴλ ἡ ἡμέρα ἐγὼ τε καὶ οἱ φίλοι εἰς ἱερουσαλὴμ καὶ πᾶν χρυσίον καὶ ἀργύριον ὃ ἐὰν εὐρεθῇ ἐν τῇ χώρᾳ τῆς βαβυλωνίας τῷ κυρίῳ εἰς ἱερουσαλὴμ σὺν τῷ δεδωρημένῳ ὑπὸ τοῦ ἐθνους εἰς τὸ ἱερόν τοῦ κυρίου αὐτῶν τὸ ἐν ἱερουσαλὴμ 14 συναχθῆναι τὸ τε χρυσίον καὶ ἀργύριον εἰς ταύρους καὶ κριοὺς καὶ ἀρνάς καὶ τὰ τούτοις ἀκολουθᾶ 15 ὥστε προσενεγκεῖν θυσίας ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ κυρίου αὐτῶν τὸ ἐν ἱερουσαλὴμ 16 καὶ πάντα ὅσα ἀν βουλή μετὰ τῶν ἀδελφῶν σου ποιῆσαι χρυσίῳ καὶ ἀργυρίῳ ἐπιτελεῖ κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ σου 17 καὶ τὰ ἱερά σκευὴ τοῦ κυρίου

τα διδομενα σοι εις την χρειαν του ιερου του θεου σου του εν ιερουσαλημ 18 και τα λοιπα οσα αν υποπιπτη σοι εις την χρειαν του ιερου του θεου σου δωσεις εκ του βασιλικου γαζοφυλακιου 19 καγω δε αρταξερξης ο βασιλευς προσεταξα τοις γαζοφυλαξι συριας και φοινικης ινα οσα αν αποστειλη εσδρας ο ιερεις και αναγνωστης του νομου του θεου του υψιστου επιμελως διδωσιν αυτω εως αργυριου ταλαντων εκατον 20 ομοιως δε και εως πυρου κορων εκατον και οινου μετρητων εκατον και αλα εκ πληθους 21 παντα τα κατα τον του θεου νομον επιτελεσθητω επιμελως τω θεω τω υψιστω ενεκα του μη γενεσθαι οργην εις την βασιλειαν του βασιλεως και των υιων 22 και υμιν δε λεγεται οπως πασι τοις ιερεισιν και τοις λευιταις και ιεροψαλταις και θυρωροις και ιεροδουλοις και πραγματικοις του ιερου τουτου μηδεμια φορολογια μηδε αλλη επιβολη γιγνηται και εξουσιαν μηδενα εχειν επιβαλειν τι τουτοις 23 και συ εσδρα κατα την σοφιαν του θεου αναδειξον κριτας και δικαστας οπως δικαζωσιν εν ολη συρια και φοινικη παντας τους επισταμενους τον νομον του θεου σου και τους μη επισταμενους δε διδαξεις 24 και παντες οσοι εαν παραβαινωσι τον νομον του θεου σου και τον βασιλικον επιμελως κολασθησονται εαν τε και θανατω εαν τε και τιμωρια η αργυρικη ζημια η απαγωγή 25 ευλογητος μονος ο κυριος ο δους ταυτα εις την καρδιαν του βασιλεως δοξασαι τον οικον αυτου τον εν ιερουσαλημ 26 και εμε ετιμησεν εναντι του βασιλεως και των συμβουλευοντων και παντων των φιλων και μεγιστανων αυτου 27 και εγω ευδαρσης εγενομην κατα την αντιλημψιν κυριου του θεου μου και συνηγαγον εκ του ισραηλ ανδρας ωστε συναναβηναι μοι 28 και ουτοι οι προηγουμενοι κατατας πατριας αυτων και τας μεριδαρχιας οι αναβαντες μετ' εμου εκ βαβυλωνος εν τη βασιλεια αρταξερξου του βασιλεως 29 εκ των υιων φινεες γαρσομος εκ των υιων ιεταμαρου γαμηλος εκ των υιων δαυιδ αττους ο σεχενιου 30 εκ των υιων φορος ζαχαριας και μετ' αυτου απο γραφης ανδρες εκατον πεντηκοντα 31 εκ των υιων φααθμωαβ ελιαωνιας ζαραιου και μετ' αυτου ανδρες διακοσιοι 32 εκ των υιων ζαδοης σεχενιας ιεζηλου και μετ' αυτου ανδρες τριακοσιοι εκ των υιων αδινου βην-ιωναδου και μετ' αυτου ανδρες διακοσιοι πεντηκοντα 33 εκ των υιων ηλαμ ιεσιας γοθολιου και μετ' αυτου ανδρες εβδομηκοντα 34 εκ των υιων σαφατιου ζαραιας μισαηλου και μετ' αυτου ανδρες εβδομηκοντα 35 εκ των υιων ιωαβ αβαδιας ιεζηλου και μετ' αυτου ανδρες διακοσιοι δεκα δυο 36 εκ των υιων βανι ασσαλιμωθ ιωσαφίου και μετ' αυτου ανδρες εκατον εξηκοντα 37 εκ των υιων βαβι ζαχαριας βηβαι και μετ' αυτου ανδρες εικοσι οκτω 38 εκ των υιων ασγαθ ιωανης ακαταν και μετ' αυτου ανδρες εκατον δεκα 39 εκ των υιων αδωνικαμ οι εσχατοι και ταυτα τα ονοματα αυτων ελιφαλατος ιεουηλ και σαμαιας και μετ' αυτων ανδρες εβδομηκοντα 40 εκ των υιων βαγο ουθι ο του ισταλκουρου και μετ' αυτου ανδρες εβδομηκοντα 41 και συνηγαγον αυτους επι τον λεγομενον θεραν ποταμον και παρενεβαλομεν αυτοθι ημερας τρεις και κατεμαδον αυτους 42 και

εκ των υιων των ιερεων και εκ των λευιτων ουχ ευρων εκει 43 απεστειλα προς ε-
λεαζαρον και ιδουηλον και μαασμαν και ελναταν και σαμαιαν και ιωριβον ναθαν
ενναταν ζαχαριαν και μεσολαμον τους ηγουμενους και επιστημονας 44 και ειπα
αυτοις ελθειν προς αδδαιον τον ηγουμενον τον εν τω τοπω του γαζοφυλακιου 45
εντειλαμενος αυτοις διαλεγηναι αδδαιω και τοις αδελφοις αυτου και τοις εν τω
τοπω γαζοφυλαξιν αποστειλαι ημιν τους ιερατευσοντας εν τω οικω του κυριου
ημων 46 και ηγαγον ημιν κατα την κραταιαν χειρα του κυριου ημων ανδρας
επιστημονας των υιων μοολι του λευι του ισραηλ ασεβηβιαν και τους υιους και
τους αδελφους δεκα οκτω 47 και ασεβιαν και αννουνον και ωσαιαν αδελφον εκ
των υιων χανουναιου και οι υιοι αυτων ανδρες εικοσι 48 και εκ των ιεροδουλων
ων εδωκεν δαυιδ και οι ηγουμενοι εις την εργασιαν των λευιτων ιεροδουλοι δι-
ακοσιοι εικοσι παντων εσημανθη η ονοματογραφια 49 και ευξαμην εκει νηστειαν
τοις νεανισκοις εναντι του κυριου ημων 50 ζητησαι παρ' αυτου ευοδιαν ημιν τε
και τοις συνουσιν ημιν τεκνοις ημων και κτηνεσιν 51 ενετραπην γαρ αιτησαι τον
βασιλεα πεζους τε και ιππεις και προπομπην ενεκεν ασφαλειας της προς τους
εναντιουμενους ημιν 52 ειπαμεν γαρ τω βασιλει οτι ισχυς του κυριου ημων εσται
μετα των επιζητουντων αυτον εις πασαν επανορθωσιν 53 και παλιν εδεηθημεν
του κυριου ημων κατα ταυτα και ευιλατου ετυχομεν 54 και εχωρισα των φυ-
λαρχων των ιερεων ανδρας δεκα δυο και σερεβιαν και ασαβιαν και μετ' αυτων
εκ των αδελφων αυτων ανδρας δεκα 55 και εστησα αυτοις το αργυριον και το
χρυσιον και τα ιερα σκευη του οικου του κυριου ημων α αυτος εδωρησατο ο
βασιλευς και οι συμβουλοι αυτου και οι μεγιστανες και πας ισραηλ 56 και στη-
σας παρεδωκα αυτοις αργυριου ταλαντα εξακοσια πεντηκοντα και σκευη αργυρα
ταλαντων εκατον και χρυσιου ταλαντα εκατον και χρυσωματα εικοσι και σκευη
χαλκα απο χρηστου χαλκου στιλβοντα χρυσοειδη σκευη δωδεκα 57 και ειπα αυ-
τοις και υμεις αγιοι εστε τω κυριω και τα σκευη αγια και το αργυριον και το
χρυσιον ευχη τω κυριω κυριω των πατερων ημων 58 αργυπνειτε και φυλασσετε
εως του παραδουναι αυτα υμας τοις φυλαρχοις των ιερεων και των λευιτων και
τοις ηγουμενοις των πατριων του ισραηλ εν ιερουσαλημ εν τοις παστοφοριοις
του οικου του κυριου ημων 59 και οι παραλαβοντες οι ιερεις και οι λευιται το
αργυριον και το χρυσιον και τα σκευη τα εν ιερουσαλημ εισηνεγκαν εις το ιερον
του κυριου 60 και αναζευξαντες απο του ποταμου θερα τη δωδεκατη του πρωτου
μηνος εισηλθομεν εις ιερουσαλημ κατα την κραταιαν χειρα του κυριου ημων την
εφ' ημιν και ερρυσατο ημας επι της εισοδου απο παντος εχθρου και ηλθομεν εις
ιερουσαλημ 61 και γενομενης αυτοδι ημερας τριτης σταθεν το αργυριον και το
χρυσιον παρεδοθη εν τω οικω του κυριου ημων μαρμωδι ουρια ιερει 62 και μετ'
αυτου ελεαζαρ ο του φινεες και ησαν μετ' αυτων ιωσαβδος ιησου και μωεδ σαβαν-
νου οι λευιται προς αριθμον και ολκην απαντα και εγραφη πασα η ολκη αυτων

αυτῇ τῇ ὥρᾳ 63 οἱ δὲ παραγενομένοι ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας προσήνεγκαν θυσίας τῷ θεῷ τοῦ ἰσραὴλ κυρίῳ ταυροὺς δώδεκα ὑπὲρ παντός ἰσραὴλ κριοὺς ἐνενηκόντα ἐξ ἀρνᾶς ἐβδομηκόντα δύο τραγούς ὑπὲρ σωτηρίου δέκα δύο ἀπαντὰ θυσίαν τῷ κυρίῳ 64 καὶ ἀπέδωκαν τὰ προστάγματα τοῦ βασιλεῶς τοῖς βασιλικοῖς οἰκονομοῖς καὶ τοῖς ἐπαρχοῖς κοίλης συρίας καὶ φοινίκης καὶ ἐδόξασαν τὸ ἔθνος καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ κυρίου 65 καὶ τούτων τελεσθέντων προσήλθοσαν μοι οἱ ἡγούμενοι λέγοντες 66 οὐκ ἐχώρισαν τὸ ἔθνος τοῦ ἰσραὴλ καὶ οἱ ἀρχόντες καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ λευῖται τὰ ἀλλογενῆ ἔθνη τῆς γῆς καὶ τὰς ἀκαθαρσίας αὐτῶν χαναναιῶν καὶ χετταίων καὶ φερεζαίων καὶ ἰεβουσαιῶν καὶ μωαβιτῶν καὶ αἰγυπτίων καὶ ἰδουμαίων 67 συνώκησαν γὰρ μετὰ τῶν θυγατέρων αὐτῶν καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ ἐπεμίγη τὸ σπέρμα τὸ ἅγιον εἰς τὰ ἀλλογενῆ ἔθνη τῆς γῆς καὶ μετείχον οἱ προηγούμενοι καὶ οἱ μέγιστανες τῆς ἀνομίας ταύτης ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ πράγματος 68 καὶ ἅμα τῷ ἀκοῦσαι μετὰ ταῦτα διερρήξα τὰ ἱμάτια καὶ τὴν ἱεράν ἐσθῆτα καὶ κατέτιλα τοῦ τριχώματος τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ πώγωνος καὶ ἐκαθίσα συννοὺς καὶ περιλύπος 69 καὶ ἐπισυνήχθησαν πρὸς με ὅσοι ποτε ἐπεκινούντο τῷ ῥήματι κυρίου τοῦ ἰσραὴλ ἐμοῦ πενθούντος ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ καὶ ἐκαθήμεν περιλύπος ἕως τῆς δειλινῆς θυσίας 70 καὶ ἐξεγερθεὶς ἐκ τῆς νηστείας διερρήγμενα ἔχον τὰ ἱμάτια καὶ τὴν ἱεράν ἐσθῆτα καμψὰς τὰ γόνατα καὶ ἐκτείνας τὰς χεῖρας πρὸς τὸν κύριον ἔλεγον 71 κυρίε ἡσχυμῶμαι ἐντετραμμῶμαι κατὰ πρόσωπον σου 72 αἱ γὰρ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἐπλεονάσαν ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν αἱ δὲ ἀγνοίαι ἡμῶν ὑπερῆνεγκαν ἕως τοῦ οὐρανοῦ 73 ἀπὸ τῶν χρόνων τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ ἐσμεν ἐν μεγάλῃ ἁμαρτίᾳ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 74 καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν καὶ τῶν πατέρων ἡμῶν παρεδόθημεν σὺν τοῖς ἀδελφοῖς ἡμῶν καὶ σὺν τοῖς βασιλευσὶν ἡμῶν καὶ σὺν τοῖς ἱερεῦσιν ἡμῶν τοῖς βασιλευσὶν τῆς γῆς εἰς ῥομφαίαν καὶ αἰχμαλωσίαν καὶ προνομὴν μετὰ αἰσχυνῆς μέχρι τῆς σήμερον ἡμέρας 75 καὶ νῦν κατὰ πόσον τι ἐγενήθη ἡμῖν ἔλεος παρὰ σου κυρίε καταλειφθῆναι ἡμῖν ρίζαν καὶ ὄνομα ἐν τῷ τόπῳ τοῦ ἁγιασματος σου 76 καὶ τοῦ ἀνακαλυψαὶ φῶστηρα ἡμῶν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ κυρίου ἡμῶν δύναι ἡμῖν τροφήν ἐν τῷ καιρῷ τῆς δουλείας ἡμῶν 77 καὶ ἐν τῷ δουλεύειν ἡμᾶς οὐκ ἐγκατελειφθῆμεν ὑπὸ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἀλλὰ ἐποίησεν ἡμᾶς ἐν χάριτι ἐνώπιον τῶν βασιλέων περσῶν 78 δύναι ἡμῖν τροφήν καὶ δοῦναι τὸ ἱερὸν τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ ἐγείρει τὴν ἐρημὸν οἶων δύναι ἡμῖν στερεῶμα ἐν τῇ ἰουδαίᾳ καὶ ἱερουσαλὴμ 79 καὶ νῦν τι ἐροῦμεν κυρίε ἔχοντες ταῦτα παρεβήμεν γὰρ τὰ προστάγματα σου ἃ ἐδῶκας ἐν χεὶρὶ τῶν παιδῶν σου τῶν προφητῶν λέγων ὅτι 80 ἡ γῆ εἰς ἣν εἰσερχέσθε κληρονομησαί ἐστιν γῆ μεμολυσμένη μολυσμῷ τῶν ἀλλογενῶν τῆς γῆς καὶ τῆς ἀκαθαρσίας αὐτῶν ἐνεπλήσαν αὐτήν 81 καὶ νῦν τὰς θυγατέρας ὑμῶν μὴ συνοικισήτε τοῖς υἱοῖς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν μὴ λαβήτε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν 82 καὶ οὐ ζητήσετε εἰρηνεύσαι τὰ πρὸς αὐτοὺς τὸν ἀπαντὰ χρόνον ἵνα ἰσχύσαντες φαγῇτε τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς καὶ κατακληρονομήσητε τοῖς

υιοις υμων εως αιωνος 83 και τα συμβαινοντα παντα ημιν γιγνεται δια τα εργα
 ημων τα πονηρα και τας μεγαλας αμαρτιας ημων 84 συ γαρ κυριε εκουφισας τας
 αμαρτιας ημων και εδωκας ημιν τοιαυτην ριζαν παλιν ανεκαμψαμεν παραβηναι
 τον νομον σου εις το επιμιγηναι τη ακαθαρσια των εθνων της γης 85 ουχι ωρ-
 γισθης ημιν απολεσαι ημας εως του μη καταλιπειν ριζαν και σπερμα και ονομα
 ημων 86 κυριε του ισραηλ αληθινος ει κατελειφθημεν γαρ ριζα εν τη σημερον
 87 ιδου νυν εσμεν ενωπιον σου εν ταις ανομιαις ημων ου γαρ εστιν στηναι ετι
 εμπροσθεν σου επι τουτοις 88 και οτε προσευχομενος εσδρας ανθρωμολογειτο κλαι-
 ων χαμαιπετης εμπροσθεν του ιερου επισυνηχθησαν προς αυτον απο ιερουσαλημ
 οχλος πολυς σφοδρα ανδρες και γυναικες και νεανιαι κλαυθμος γαρ ην μεγας εν
 τω πληθει 89 και φωνησας ιεχονιας ιεηλου των υιων ισραηλ ειπεν εσδρα ημεις
 ημαρτομεν εις τον κυριον και συνωκισαμεν γυναικας αλλογενεις εκ των εθνων
 της γης και νυν εστιν ελπις τω ισραηλ 90 εν τουτω γενεσθω ημιν ορκωμοσια
 προς τον κυριον εκβαλειν πασας τας γυναικας ημων τας εκ των αλλογενων συν
 τοις τεκνοις αυτων ως εκριθη σοι και οσοι πειθαρχουσιν τω νομω του κυριου
 91 αναστας επιτελει προς σε γαρ το πραγμα και ημεις μετα σου ισχυν ποιειν 92
 και αναστας εσδρας ωρκισεν τους φυλαρχους των ιερεων και λευιτων παντος του
 ισραηλ ποιησαι κατα ταυτα και ωμοσαν

Chapter 9

1 και αναστας εσδρας απο της αυλης του ιερου επορευθη εις το παστοφοριον
 ιωναν του ελιασιβου 2 και αυλισθεις εκει αρτου ουκ εγευσατο ουδε υδωρ επιεν
 πενθων υπερ των ανομιων των μεγαλων του πληθους 3 και εγενετο κηρυγμα
 εν ολη τη ιουδαια και ιερουσαλημ πασι τοις εκ της αιχμαλωσιας συναχθηναι εις
 ιερουσαλημ 4 και οσοι αν μη απαντησωσιν εν δυσιν η τρισιν ημεραις κατα το
 κριμα των προκαθημενων πρεσβυτερων ανιερωθησονται τα κτηνη αυτων και αυ-
 τος αλλοτριωθησεται απο του πληθους της αιχμαλωσιας 5 και επισυνηχθησαν οι
 εκ της φυλης ιουδα και βενιαμιν εν τρισιν ημεραις εις ιερουσαλημ ουτος ο μην
 ενατος τη εικαδι του μηνος 6 και συνεκαθισαν παν το πληθος εν τη ευρυχωρω
 του ιερου τρεμοντες δια τον ενεστωτα χειμωνα 7 και αναστας εσδρας ειπεν αυτοις
 υμεις ηνομησατε και συνωκισατε γυναικας αλλογενεις του προσδειναι αμαρτιαν
 τω ισραηλ 8 και νυν δοτε ομολογιαν δοξαν τω κυριω θεω των πατερων ημων 9
 και ποιησατε το θελημα αυτου και χωρισθητε απο των εθνων της γης και απο των
 γυναικων των αλλογενων 10 και εφωνησαν απαν το πληθος και ειπον μεγαλη τη
 φωνη ουτως ως ειρηκας ποιησομεν 11 αλλα το πληθος πολυ και η ωρα χειμερινη
 και ουκ ισχυομεν στηναι αιθριοι και ουχ ευρομεν και το εργον ημιν ουκ εστιν
 ημερας μιας ουδε δυο επι πλειον γαρ ημαρτομεν εν τουτοις 12 στητωσαν δε οι

προηγούμενοι του πληθους και παντες οι εκ των κατοικιων ημων οσοι εχουσιν γυναικας αλλογενεις παραγενηθητωσαν λαβοντες χρονον 13 και εκαστου δε τοπου τους πρεσβυτερους και τους κριτας εως του λυσαι την οργην του κυριου αφ' ημων του πραγματος τουτου 14 ιωναδας αζαηλου και ιεζιας θοκανου επεδεδξαντο κατα ταυτα και μοσολλαμος και λευις και σαββαταιος συνεβραβευσαν αυτοις 15 και εποιησαν κατα παντα ταυτα οι εκ της αιχμαλωσιας 16 και επελεξατο εαυτω εδρας ο ιερευσ ανδρας ηγουμενους των πατριων αυτων κατ' ονομα παντας και συνεκαδισαν τη νουμηνια του μηνος του δεκατου ετασαι το πραγμα 17 και ηχθη επι περας τα κατα τους ανδρας τους επισυνεχοντας γυναικας αλλογενεις εως της νουμηνιας του πρωτου μηνος 18 και ευρεθησαν των ιερεων οι επισυναχθεντες αλλογενεις γυναικας εχοντες 19 εκ των υιων ιησου του ιωσηδεκ και των αδελφων μασσας και ελεαζαρος και ιωριβος και ιωδανος 20 και επεβαλον τας χειρας εκβαλιν τας γυναικας αυτων και εις εξιλασμον κριους υπερ της αγνοιας αυτων 21 και εκ των υιων εμμηρ ανανιας και ζαβδαιος και μανης και σαμαιος και ιηλ και αζαριας 22 και εκ των υιων φαισουρ ελιωναις μασσιας ισμαηλος και ναθανηλος και ωκιδηλος και σαλθας 23 και εκ των λευιτων ιωζαβδος και σεμει+ς και κωλιος ουτος καλιτας και παθαιος και ωουδας και ιωανας 24 εκ των ιεροφαλτων ελιασιβος βακχουρος 25 εκ των θυρωρων σαλλουμος και τολβανης 26 εκ του ισραηλ εκ των υιων φορος ιερμας και ιεζιας και μελχιας και μιαιμινος και ελεαζαρος και ασιβιας και βανναιας 27 εκ των υιων ηλαμ ματανιας και ζαχαριας ιεζριηλος και ωβαδιος και ιερεμωθ και ηλιας 28 και εκ των υιων ζαμοθ ελιαδας ελιασιμος οδονιας ιαριμωθ και σαβαθος και ζερδαιας 29 και εκ των υιων βηβαι ιωαννης και ανανιας και ζαβδος και εμαδης 30 και εκ των υιων μανι ωλαμος μαμουχος ιεδαιος ιασουβος και ασαηλος και ιερεμωθ 31 και εκ των υιων αδδι νααθος και μοσσιας λακκουνος και ναι+δος και βεσκασπασμυς και σεσθηλ και βαλνουος και μανασσηας 32 και εκ των υιων ανναν ελιωνας και ασαιας και μελχιας και σαββαιας και σιμων χοσαμαιος 33 και εκ των υιων ασομ μαλτανναιος και ματταθιας και σαβανναιους και ελιφαλατ και μανασσης και σεμει+ 34 και εκ των υιων βαανι ιερεμιας μομδιος μαηρος ιουηλ μαμδαι και πεδιας και ανως καραβασιων και ελιασιβος και μαμνιταναιμος ελιασις βαννους ελιαλις σομει+ς σελεμιας ναθανιας και εκ των υιων εξωρα σεσσις εξριλ αζαηλος σαματος ζαμβρις ιωσηπος 35 και εκ των υιων νοομα μαζιτιας ζαβαδαιας ηδαις ιουηλ βαναιας 36 παντες ουτοι συνωκισαν γυναικας αλλογενεις και απελυσαν αυτας συν τεκνοις 37 και κατωκησαν οι ιερεις και οι λευιται και οι εκ του ισραηλ εν ιερουσαλημ και εν τη χωρα τη νουμηνια του εβδομου μηνος και οι υιοι ισραηλ εν ταις κατοικιαις αυτων 38 και συνηχθη παν το πληθος ομοθυμαδον επι το ευρυχωρον του προς ανατολας του ιερου πυλωνος 39 και ειπον εδρα τω αρχιερει και αναγνωστη κοιμισαι τον νομον μωυσεως τον παραδοθεντα υπο του κυριου θεου ισραηλ 40 και εκομισεν εδρας ο

αρχιερευσ τον νομον παντι τω πληθει απο ανθρωπου εως γυναικος και πασιν τοις ιερευσιν ακουσai του νομου νουμηνια του εβδομου μηνος 41 και ανεγιγνωσken εν τω προ του ιερου πυλωνος ευρυχωρω απο ορθρου εως μεσημβρινου ενωπιον ανδρων τε και γυναικων και επεδωκαν παν το πληθος τον νουν εις τον νομον 42 και εστη εσδρας ο ιερεις και αναγνωστης του νομου επι του ξυλινου βηματος του κατασκευασθεντος 43 και εστησαν παρ' αυτω ματταθιας σαμμους ανανιας αζαριας ουριας εξεκιας βααλσαμος εκ δεξιων 44 και εξ ευωνυμων φαδαιος μισαηλ μελχιας λωθασουβος ναβαριας ζαχαριας 45 και αναλαβων εσδρας το βιβλιον του νομου ενωπιον του πληθους προεκαθητο γαρ επιδοξως ενωπιον παντων 46 και εν τω λυσαι τον νομον παντες ορθοι εστησαν και ευλογησεν εσδρας τω κυριω θεω υψιστω θεω σαβαωθ παντοκρατορι 47 και επεφωνησεν παν το πληθος αμην και αραντες ανω τας χειρας προσπεσοντες επι την γην προσεκυνησαν τω κυριω 48 ιησους και αννιουθ και σαραβιας ιαδινος ιακουβος σαββαταιος αυταιας μαιαννας και καλιτας αζαριας και ιωζαβδος ανανιας φαλιας οι λευιται εδιδασκον τον νομον κυριου και προς το πληθος ανεγιγνωσκον τον νομον του κυριου εμφυσιουντες αμα την αναγνωσιν 49 και ειπεν ατταρατης εσδρα τω αρχιερει και αναγνωστη και τοις λευιταις τοις διδασκουσι το πληθος επι παντας 50 η ημερα αυτη εστιν αγια τω κυριω και παντες εκλαιον εν τω ακουσai του νομου 51 βαδισαντες ουν φαγετε λιπασματα και πιετε γλυκασματα και αποστείλατε αποστολας τοις μη εχουσιν 52 αγια γαρ η ημερα τω κυριω και μη λυπεισθε ο γαρ κυριος δοξασει υμας 53 και οι λευιται εκελευον τω δημω παντι λεγοντες η ημερα αυτη αγια μη λυπεισθε 54 και ωχοντο παντες φαγειν και πειν και ευφραινεσθαι και δουναι αποστολας τοις μη εχουσιν και ευφρανθηναι μεγαλως 55 οτι και ενεφυσιωθησαν εν τοις ρημασιν οις εδιδαχθησαν και επισυνηχθησαν.

Nehemiah

Chapter 1

1 και εν τω πρωτω ετει κυρου του βασιλεως περσων του τελεσθηναι λογον κυριου απο στοματος ιερεμιου εξηγειρεν κυριος το πνευμα κυρου βασιλεως περσων και παρηγγειλεν φωνην εν παση βασιλεια αυτου και γε εν γραπτω λεγων 2 ουτως ειπεν κυρος βασιλευς περσων πασας τας βασιλειας της γης εδωκεν μοι κυριος ο θεος του ουρανου και αυτος επεσκεψατο επ' εμε του οικοδομησαι αυτω οικον εν ιερουσαλημ τη εν τη ιουδαια 3 τις εν υμιν απο παντος του λαου αυτου και εσται ο θεος αυτου μετ' αυτου και αναβησεται εις ιερουσαλημ την εν τη ιουδαια και οικοδομησατω τον οικον θεου ισραηλ αυτος ο θεος ο εν ιερουσαλημ 4 και πας ο καταλειπομενος απο παντων των τοπων ου αυτος παροικει εκει και λημψονται αυτον ανδρες του τοπου αυτου εν αργυριω και χρυσιω και αποσκευη και κτηνεσιν μετα του εκουσιου εις οικον του θεου του εν ιερουσαλημ 5 και ανεστησαν αρχοντες των πατριων τω ιουδα και βενιαμιν και οι ιερεις και οι λευιται παντων ων εξηγειρεν ο θεος το πνευμα αυτων του αναβηναι οικοδομησαι τον οικον κυριου τον εν ιερουσαλημ 6 και παντες οι κυκλοθεν ενισχυσαν εν χερσιν αυτων εν σκευεσιν αργυριου εν χρυσω εν αποσκευη και εν κτηνεσιν και εν ξενιοις παρεξ των εν εκουσιοις 7 και ο βασιλευς κυρος εξηνεγκεν τα σκευη οικου κυριου α ελαβεν ναβουχοδονοσορ απο ιερουσαλημ και εδωκεν αυτα εν οικω θεου αυτου 8 και εξηνεγκεν αυτα κυρος βασιλευς περσων επι χειρα μιθραδατου γασβαρηνου και ηριθμησεν αυτα τω σασαβασαρ αρχοντι του ιουδα 9 και ουτος ο αριθμος αυτων ψυκτηρες χρυσοι τριακοντα και ψυκτηρες αργυροι χιλιοι παρηλλαγαμενα εννεα και εικοσι 10 κεφφουρη χρυσοι τριακοντα και αργυροι διακοσιοι και σκευη ετερα χιλια 11 παντα τα σκευη τω χρυσω και τω αργυρω πεντακισχιλια και τετρακοσια τα παντα αναβαινοντα μετα σασαβασαρ απο της αποικιας εκ βαβυλωνος εις ιερουσαλημ

Chapter 2

1 και ουτοι οι υιοι της χωρας οι αναβαινοντες απο της αιχμαλωσης της αποικιας της απωκισεν ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος εις βαβυλωνα και επεστρεψαν εις ιερουσαλημ και ιουδα ανηρ εις πολιν αυτου 2 οι ηλθον μετα ζοροβαβελ ιησους νεεμιας σαραιας ρεελιας μαρδοχαιος βαλασαν μασφαρ βαγوني ρεουμ βαανα ανδρων αριθμος λαου ισραηλ 3 υιοι φορος δισχιλιοι εκατον εβδομηκοντα δυο 4 υιοι σαφατια τριακοσιοι εβδομηκοντα δυο 5 υιοι ηρα επτακοσιοι εβδομηκοντα πεντε 6 υιοι φααθμωαβ τοις υιοις ιησουε ιωαβ δισχιλιοι οκτακοσιοι δεκα δυο 7 υιοι αιλ-

αμ χίλιοι διακοσιοι πεντηκοντα τεσσαρες 8 υιοι ζαδουα εννακοσιοι τεσσαρακοντα
 πεντε 9 υιοι ζακχου επτακοσιοι εξηκοντα 10 υιοι βανουι εξακοσιοι τεσσαρακοντα
 δυο 11 υιοι βαβι εξακοσιοι εικοσι τρεις 12 υιοι ασγαδ τρισχιλιοι διακοσιοι εικοσι
 δυο 13 υιοι αδωνικαμ εξακοσιοι εξηκοντα εξ 14 υιοι βαγοι διςχιλιοι πεντηκοντα
 εξ 15 υιοι αδιν τετρακοσιοι πεντηκοντα τεσσαρες 16 υιοι ατηρ τω εξεκια ενενηκον-
 τα οκτω 17 υιοι βασου τριακοσιοι εικοσι τρεις 18 υιοι ιωρα εκατον δεκα δυο 19
 υιοι ασεμ διακοσιοι εικοσι τρεις 20 υιοι γαβερ ενενηκοντα πεντε 21 υιοι βαι-
 δλεεμ εκατον εικοσι τρεις 22 υιοι νετωφα πεντηκοντα εξ 23 υιοι αναδωθ εκατον
 εικοσι οκτω 24 υιοι ασμωθ τεσσαρακοντα δυο 25 υιοι καριαθιαριμ καφιρα και
 βηρωθ επτακοσιοι τεσσαρακοντα τρεις 26 υιοι αραμα και γαβαα εξακοσιοι εικοσι
 εις 27 ανδρες μαχμας εκατον εικοσι δυο 28 ανδρες βαιθηλ και αια τετρακοσιοι
 εικοσι τρεις 29 υιοι ναβου πεντηκοντα δυο 30 υιοι μαγεβως εκατον πεντηκοντα
 εξ 31 υιοι ηλαμ-αρ χίλιοι διακοσιοι πεντηκοντα τεσσαρες 32 υιοι ηραμ τριακοσιοι
 εικοσι 33 υιοι λοδ αρωθ και ωνω επτακοσιοι εικοσι πεντε 34 υιοι ιεριχω τριακο-
 σιοι τεσσαρακοντα πεντε 35 υιοι σαναα τρισχιλιοι εξακοσιοι τριακοντα 36 και
 οι ιερεις υιοι ιεδουα τω οικω ιησου εννακοσιοι εβδομηκοντα τρεις 37 υιοι εμμηρ
 χίλιοι πεντηκοντα δυο 38 υιοι φασσουρ χίλιοι διακοσιοι τεσσαρακοντα επτα 39
 υιοι ηρεμ χίλιοι επτα 40 και οι λευιται υιοι ιησου και καδμιηλ τοις υιοις ωδουια
 εβδομηκοντα τεσσαρες 41 οι αδοντες υιοι ασαφ εκατον εικοσι οκτω 42 υιοι των
 πυλωρων υιοι σαλουμ υιοι ατηρ υιοι τελμων υιοι ακουβ υιοι ατιτα υιοι σαβαου
 οι παντες εκατον τριακοντα εννεα 43 οι ναθιναιοι υιοι σουια υιοι ασουφε υιοι
 ταβαωθ 44 υιοι κηραος υιοι σωθα υιοι φαδων 45 υιοι λαβανω υιοι αγαβα υιοι
 ακαβωθ 46 υιοι αγαβ υιοι σαμαλαι υιοι αναν 47 υιοι κεδελ υιοι γαερ υιοι ρεθα 48
 υιοι ρασων υιοι νεκωδα υιοι γαζεμ 49 υιοι ουσα υιοι φαση υιοι βασι 50 υιοι ασενα
 υιοι μαωνιμ υιοι ναφισων 51 υιοι βακβουκ υιοι ακιφα υιοι αρουρ 52 υιοι βασαλωθ
 υιοι μασουδα υιοι αρησα 53 υιοι βαρκους υιοι σισαρα υιοι θεμα 54 υιοι νασουε υιοι
 ατουφα 55 υιοι αβδησελμα υιοι σατι υιοι ασεφηραθ υιοι φαδουρα 56 υιοι ιεηλα
 υιοι δαρκων υιοι γεδηλ 57 υιοι σαφατια υιοι ατιλ υιοι φαχεραθ-ασεβωιν υιοι ημι
 58 παντες οι ναθινιν και υιοι αβδησελμα τριακοσιοι ενενηκοντα δυο 59 και ουτοι
 οι αναβαντες απο θελμελεθ δελαρησα χαρουβ ηδαν εμμηρ και ουκ ηδυνασθησαν
 του αναγγειλαι οικον πατριας αυτων και σπερμα αυτων ει εξ ισραηλ εισιν 60 υιοι
 δαλαια υιοι βουα υιοι τωβια υιοι νεκωδα εξακοσιοι πεντηκοντα δυο 61 και απο
 των υιων των ιερεων υιοι χαβια υιοι ακους υιοι βερζελλαι ος ελαβεν απο θυγατερ-
 ων βερζελλαι του γαλααδιτου γυναικα και εκληθη επι τω ονοματι αυτων 62 ουτοι
 εξητησαν γραφην αυτων οι μεθωεσιμ και ουκ ευρεθησαν και ηγχιστευθησαν απο
 της ιερατειας 63 και ειπεν αθερσαθα αυτοις του μη φαγειν απο του αγιου των
 αγιων εως αναστη ιερευσ τοις φωτιζουσιν και τοις τελειοις 64 πασα δε η εκκλησια
 ως εις τεσσαρες μυριαδες διςχιλιοι τριακοσιοι εξηκοντα 65 χωρις δουλων αυτων

και παιδισκων αυτων ουτοι επτακισχιλιοι τριακοσιοι τριακοντα επτα και ουτοι αδοντες και αδουσαι διακοσιοι 66 ιπποι αυτων επτακοσιοι τριακοντα εξ ημιονοι αυτων διακοσιοι τεσσαρακοντα πεντε 67 καμηλοι αυτων τετρακοσιοι τριακοντα πεντε ονοι αυτων εξακισχιλιοι επτακοσιοι εικοσι 68 και απο αρχοντων πατριων εν τω ελθειν αυτους εις οικον κυριου τον εν ιερουσαλημ ηκουσιασαντο εις οικον του θεου του στησαι αυτον επι την ετοιμασιαν αυτου 69 ως η δυναμις αυτων εδωκαν εις θησαυρον του εργου χρυσιον καθαρον μναι εξ μυριαδες και χιλιαι και αργυριον μναι πεντακισχιλιαι και κοθωνοι των ιερεων εκατον 70 και εκαθισαν οι ιερεις και οι λευιται και οι απο του λαου και οι αδοντες και οι πυλωροι και οι ναδινιμ εν πολεσιν αυτων και πας ισραηλ εν πολεσιν αυτων

Chapter 3

1 και εφθασεν ο μην ο εβδομος και οι υιοι ισραηλ εν πολεσιν αυτων και συνηχθη ο λαος ως ανηρ εις εις ιερουσαλημ 2 και ανεστη ιησους ο του ιωσεδεκ και οι αδελφοι αυτου ιερεις και ζοροβαβελ ο του σαλαδιηλ και οι αδελφοι αυτου και ωκοδομησαν το θυσιαστηριον θεου ισραηλ του ανενεγκαι επ' αυτο ολοκαυτωσεις κατα τα γεγραμμενα εν νομω μωυση ανθρωπου του θεου 3 και ητοιμασαν το θυσιαστηριον επι την ετοιμασιαν αυτου οτι εν καταπληξει επ' αυτους απο των λαων των γαιων και ανεβη επ' αυτο ολοκαυτωσις τω κυριω το πρωι και εις εσπεραν 4 και εποιησαν την εορτην των σκηνων κατα το γεγραμμενον και ολοκαυτωσεις ημεραν εν ημερα εν αριθμω ως η κρισις λογον ημερας εν ημερα αυτου 5 και μετα τουτο ολοκαυτωσεις ενδελεχισμου και εις τας νουμηνιας και εις πασας εορτας τας ηγιασμενας και παντι εκουσιαζομενω εκουσιον τω κυριω 6 εν ημερα μια του μηνος του εβδομου ηρξαντο αναφερειν ολοκαυτωσεις τω κυριω και ο οικος κυριου ουκ εθεμελιωθη 7 και εδωκαν αργυριον τοις λατομοις και τοις τεκτοσιν και βρωματα και ποτα και ελαιον τοις σηδανιν και τοις σωριν ενεγκαι ξυλα κεδρινα απο του λιβανου προς θαλασσαν ιοπτης κατ' επιχωρησιν κυρου βασιλεως περσων επ' αυτους 8 και εν τω ετει τω δευτερω του ελθειν αυτους εις οικον του θεου εις ιερουσαλημ εν μηνι τω δευτερω ηρξατο ζοροβαβελ ο του σαλαδιηλ και ιησους ο του ιωσεδεκ και οι καταλοιποι των αδελφων αυτων οι ιερεις και οι λευιται και παντες οι ερχομενοι απο της αιχμαλωσιας εις ιερουσαλημ και εστησαν τους λευιτας απο εικοσαετους και επανω επι τους ποιουντας τα εργα εν οικω κυριου 9 και εστη ιησους και οι υιοι αυτου και οι αδελφοι αυτου καδμιηλ και οι υιοι αυτου υιοι ιουδα επι τους ποιουντας τα εργα εν οικω του θεου υιοι ηναδαδ υιοι αυτων και αδελφοι αυτων οι λευιται 10 και εθεμελιωσαν του οικοδομησαι τον οικον κυριου και εστησαν οι ιερεις εστολισμενοι εν σαλπιγξιν και οι λευιται υιοι ασαφ εν κυμβαλοις του αινειν τον κυριον επι χειρας δαυιδ βασιλεως ισραηλ 11

και απεκριθησαν εν αινω και ανθομολογησει τω κυριω οτι αγαθον οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου επι ισραηλ και πας ο λαος εσημαινον φωνην μεγαλην αινειν τω κυριω επι θεμελιωσει οικου κυριου 12 και πολλοι απο των ιερεων και των λευιτων και αρχοντες των πατριων οι πρεσβυτεροι οι ειδοσαν τον οικον τον πρωτον εν θεμελιωσει αυτου και τουτον τον οικον εν οφθαλμοις αυτων εκλαιον φωνη μεγαλη και οχλος εν σημασια μετ' ευφροσυνης του υψωσαι ωδην 13 και ουκ ην ο λαος επιγινωσκων φωνην σημασιας της ευφροσυνης απο της φωνης του κλαυθμου του λαου οτι ο λαος εκραυγασεν φωνη μεγαλη και η φωνη ηκουετο εως απο μακροθεν

Chapter 4

1 και ηκουσαν οι θλιβοντες ιουδα και βενιαμιν οτι οι υιοι της αποικιας οικοδομουσιν οικον τω κυριω θεω ισραηλ 2 και ηγγισαν προς ζοροβαβελ και προς τους αρχοντας των πατριων και ειπαν αυτοις οικοδομησομεν μεθ' υμων οτι ως υμεις εκζητουμεν τω θεω υμων και αυτω ημεις θυσιαζομεν απο ημερων ασαραδδων βασιλεως ασσουρ του ενεγκαντος ημας ωδε 3 και ειπεν προς αυτους ζοροβαβελ και ιησους και οι καταλοιποι των αρχοντων των πατριων του ισραηλ ουχ ημιν και υμιν του οικοδομησαι οικον τω θεω ημων οτι ημεις αυτοι επι το αυτο οικοδομησομεν τω κυριω θεω ημων ως ενετειλατο ημιν κυρος ο βασιλευς περσων 4 και ην ο λαος της γης εκλυων τας χειρας του λαου ιουδα και ενεποδιζον αυτους του οικοδομειν 5 και μισθουμενοι επ' αυτους βουλευομενοι του διασκεδασαι βουλην αυτων πασας τας ημερας κυρου βασιλεως περσων και εως βασιλειας δαρειου βασιλεως περσων 6 και εν βασιλεια ασουηρου εν αρχη βασιλειας αυτου εγραψαν επιστολην επι οικουντας ιουδα και ιερουσαλημ 7 και εν ημεραις αρθασασθα εγραψεν εν ειρηνη μιθραδατη ταβειλ συν και τοις λοιποις συνδουλοις αυτου προς αρθασασθα βασιλεα περσων εγραψεν ο φορολογος γραφην συριστι και ηρμηνευμενην 8 ραουμ βααλταμ και σαμσαι ο γραμματευσ εγραψαν επιστολην μιαν κατα ιερουσαλημ τω αρθασασθα βασιλει 9 ταδε εκρινεν ραουμ βααλταμ και σαμσαι ο γραμματευσ και οι καταλοιποι συνδουλοι ημων διναιοι αφαρσαδαχαιοι ταρφαλλαιοι αφαρσαιοι αρχυαιοι βαβυλωνιοι σουσαναχαιοι οι εισιν ηλαμαιοι 10 και οι καταλοιποι εδνωνων απωκισεν ασενναφαρ ο μεγας και ο τιμιος και κατωκισεν αυτους εν πολεσιν της σομορων και το καταλοιπον περαν του ποταμου 11 αυτη η διαταγη της επιστολης ης απεστειλαν προς αυτον προς αρθασασθα βασιλεα παιδες σου ανδρες περαν του ποταμου 12 γνωστον εστω τω βασιλει οτι οι ιουδαιοι αναβαντες απο σου εφ' ημας ηλθοσαν εις ιερουσαλημ την πολιν την αποστατιν και πονηραν οικοδομουσιν και τα τειχη αυτης κατηρτισμενοι εισιν και θεμελιους αυτης ανυψωσαν 13 νυν ουν γνωστον εστω τω βασιλει οτι εαν η πολις εκεινη ανοικοδομηθη και τα τειχη

αυτης καταρτισθωσιν φοροι ουκ εσονται σοι ουδε δωσουσιν και τουτο βασιλεις κακοποιει 14 και ασχημοσυνην βασιλεως ουκ εξεστιν ημιν ιδειν δια τουτο επεμψαμεν και εγνωρισαμεν τω βασιλει 15 ινα επισκεψηται εν βιβλιω υπομνηματισμου των πατερων σου και ευρησεις και γνωση οτι η πολις εκεινη πολις αποστατις και κακοποιουσα βασιλεις και χωρας και φυγαδια δουλων εν μεσω αυτης απο χρονων αιωνος δια ταυτα η πολις αυτη ηρημωθη 16 γνωριζομεν ουν ημεις τω βασιλει οτι εαν η πολις εκεινη οικοδομηθη και τα τειχη αυτης καταρτισθω ουκ εστιν σοι ειρηνη 17 και απεστειλεν ο βασιλευς προς ραουμ βααλταμ και σαμσαι γραμματεα και τους καταλοιπους συνδουλους αυτων τους οικουντας εν σαμαρεια και τους καταλοιπους περαν του ποταμου ειρηνην και φησιν 18 ο φορολογος ον απεστείλατε προς ημας εκληθη εμπροσθεν εμου 19 και παρ' εμου ετεθη γνωμη και επεσχεψαμεθα και ευραμεν οτι η πολις εκεινη αφ' ημερων αιωνος επι βασιλεις επαιρεται και αποστασεις και φυγαδια γινονται εν αυτη 20 και βασιλεις ισχυροι γινονται επι ιερουσαλημ και επικρατουντες ολης της εσπερας του ποταμου και φοροι πληρεις και μερος διδοται αυτοις 21 και νυν θετε γνωμην καταργησαι τους ανδρας εκεινους και η πολις εκεινη ουκ οικοδομηθησεται ετι οπως απο της γνωμης 22 πεφυλαγμενοι ητε ανεσιν ποιησαι περι τουτου μηποτε πληθυνθη αφανισμος εις κακοποιησιν βασιλευσιν 23 τοτε ο φορολογος του αρθασασδα βασιλεως ανεγνω ενωπιον ραουμ και σαμσαι γραμματεως και συνδουλων αυτων και επορευθησαν σπουδη εις ιερουσαλημ και εν ιουδα και κατηργησαν αυτους εν ιπποις και δυναμει 24 τοτε ηργησεν το εργον οικου του θεου του εν ιερουσαλημ και ην αργουν εως δευτερου ετους της βασιλειας δαρειου του βασιλεως περσων

Chapter 5

1 και επροφητευσεν αγγαιος ο προφητης και ζαχαριας ο του αδδω προφητειαν επι τους ιουδαιους τους εν ιουδα και ιερουσαλημ εν ονοματι θεου ισραηλ επ' αυτους 2 τοτε ανεστησαν ζοροβαβελ ο του σαλαθιηλ και ιησους ο υιος ιωσεδεκ και ηρξαντο οικοδομησαι τον οικον του θεου τον εν ιερουσαλημ και μετ' αυτων οι προφηται του θεου βοηθουντες αυτοις 3 εν αυτω τω καιρω ηλθεν επ' αυτους θανθαναι επαρχος περαν του ποταμου και σαθαρβουζανα και οι συνδουλοι αυτων και τοια ειπαν αυτοις τις εδηκεν υμιν γνωμην του οικοδομησαι τον οικον τουτου και την χορηγίαν ταυτην καταρτισασθαι 4 τοτε ταυτα ειποσαν αυτοις τινα εστιν τα ονοματα των ανδρων των οικοδομουντων την πολιν ταυτην 5 και οι οφθαλμοι του θεου επι την αιχμαλωσιαν ιουδα και ου κατηργησαν αυτους εως γνωμη τω δαρειω απηνεχθη και τοτε απεσταλη τω φορολογω υπερ τουτου 6 διασαφησις επιστολης ης απεστειλεν θανθαναι ο επαρχος του περαν του ποταμου και σαθαρβουζανα και οι συνδουλοι αυτων αφαρσαχαιοι οι εν τω περαν του ποταμου

δαρειω τω βασιλει 7 ρησιν απεστειλαν προς αυτον και ταδε γεγραπται εν αυτω δαρειω τω βασιλει ειρηνη πασα 8 γνωστον εστω τω βασιλει οτι επορευθημεν εις την ιουδαιαν χωραν εις οικον του θεου του μεγαλου και αυτος οικοδομειται λιθοις εκλεκτοις και ξυλα εντιθεται εν τοις τοιχοις και το εργον εκεινο επιδεξιον γινεται και ευοδουται εν ταις χειρσιν αυτων 9 τοτε ηρωτησαμεν τους πρεσβυτερους εκεινους και ουτως ειπαμεν αυτοις τις εδηκεν υμιν γνωμην τον οικον τουτον οικοδομησαι και την χορηγίαν ταυτην καταρτισασθαι 10 και τα ονοματα αυτων ηρωτησαμεν αυτους γνωρισαι σοι ωστε γραφαι σοι τα ονοματα των ανδρων των αρχοντων αυτων 11 και τοιουτο ρημα απεκριθησαν ημιν λεγοντες ημεις εσμεν δουλοι του θεου του ουρανου και της γης και οικοδομουμεν τον οικον ος ην ωκοδομημενος προ τουτου ετη πολλα και βασιλευς του ισραηλ μεγας ωκοδομησεν αυτον και κατηρτισατο αυτον 12 αυτοις αφ' οτε δε παρωργισαν οι πατερες ημων τον θεον του ουρανου εδωκεν αυτους εις χειρας ναβουχοδονοσορ βασιλεως βαβυλωνος του χαλδαιου και τον οικον τουτον κατελυσεν και τον λαον απωκισεν εις βαβυλωνα 13 αλλ' εν ετει πρωτω κυρου του βασιλεως κυρος ο βασιλευς εδετο γνωμην τον οικον του θεου τουτον οικοδομηθηναι 14 και τα σκευη του οικου του θεου τα χρυσα και τα αργυρα α ναβουχοδονοσορ εξηνεγκεν απο οικου του εν ιερουσαλημ και απηνεγκεν αυτα εις ναον του βασιλεως εξηνεγκεν αυτα κυρος ο βασιλευς απο ναου του βασιλεως και εδωκεν τω σασαβασαρ τω θησαυροφυλακι τω επι του θησαυρου 15 και ειπεν αυτω παντα τα σκευη λαβε και πορευου θες αυτα εν τω οικω τω εν ιερουσαλημ εις τον εαυτων τοπον 16 τοτε σασαβασαρ εκεινος ηλθεν και εδωκεν θεμελιους του οικου του θεου του εν ιερουσαλημ και απο τοτε εως του νυν ωκοδομηθη και ουκ ετελεσθη 17 και νυν ει επι τον βασιλεα αγαθον επισκεπητω εν οικω της γαζης του βασιλεως βαβυλωνος οπως γνωσ οτι απο βασιλεως κυρου ετεθη γνωμη οικοδομησαι τον οικον του θεου εκεινον τον εν ιερουσαλημ και γνους ο βασιλευς περι τουτου πεμψατω προς ημας

Chapter 6

1 τοτε δαρειος ο βασιλευς εδηκεν γνωμην και επεσκεψατο εν ταις βιβλιοθηκαις οπου η γαζα κειται εν βαβυλωνι 2 και ευρεθη εν πολει εν τη βαρει της μηδων πολεως κεφαλις μια και τουτο ην γεγραμμενον εν αυτη υπομνημα 3 εν ετει πρωτω κυρου βασιλεως κυρος ο βασιλευς εδηκεν γνωμην περι οικου του θεου του εν ιερουσαλημ οικος οικοδομηθητω και τοπος ου θυσιαζουσιν τα θυσιασματα και εδηκεν επαρχια υψος πηχεις εξηκοντα πλατος αυτου πηχεων εξηκοντα 4 και δομοι λιθινοι κραταιοι τρεις και δομος ξυλινος εις και η δαπανη εξ οικου του βασιλεως δοθησεται 5 και τα σκευη οικου του θεου τα αργυρα και τα χρυσα α ναβουχοδονοσορ εξηνεγκεν απο οικου του εν ιερουσαλημ και εκομισεν εις βαβυλ-

ωνα και δοθητω και απελθτω εις τον ναον τον εν ιερουσαλημ επι τοπου ου ετεδη εν οικω του θεου 6 νυν δωσετε επαρχοι περαν του ποταμου σαθαρβουζανα και οι συνδουλοι αυτων αφαρσαχαιοι οι εν περα του ποταμου μακραν οντες εκειθεν 7 αφετε το εργον οικου του θεου οι αφηγουμενοι των ιουδαιων και οι πρεσβυτεροι των ιουδαιων οικον του θεου εκεινον οικοδομειτωσαν επι του τοπου αυτου 8 και απ' εμου ετεδη γνωμη μηποτε τι ποιησητε μετα των πρεσβυτερων των ιουδαιων του οικοδομησαι οικον του θεου εκεινον και απο υπαρχοντων βασιλεως των φορων περαν του ποταμου επιμελως δαπανη εστω διδομενη τοις ανδρασιν εκεινοις το μη καταργηθηναι 9 και ο αν υστερημα και υιους βοων και κριων και αμνους εις ολοκαυτωσεις τω θεω του ουρανου πυρους αλας οινον ελαιον κατα το ρημα των ιερων των εν ιερουσαλημ εστω διδομενον αυτοις ημεραν εν ημερα ο εαν αιτησωσιν 10 ινα ωσιν προσφεροντες ευωδιας τω θεω του ουρανου και προσευχωνται εις ζωην του βασιλεως και των υιων αυτου 11 και απ' εμου ετεδη γνωμη οτι πας ανθρωπος ος αλλαξει το ρημα τουτο καθαιρεθησεται ξυλον εκ της οικιας αυτου και ωρθωμενος παγησεται επ' αυτου και ο οικος αυτου το κατ' εμε ποιηθησεται 12 και ο θεος ου κατασκηνοι το ονομα εκει καταστρεψει παντα βασιλεα και λαον ος εκτενει την χειρα αυτου αλλαξει η αφανισαι τον οικον του θεου εκεινον τον εν ιερουσαλημ εγω δαρειος εδηκα γνωμην επιμελως εσται 13 τοτε θανθαναι επαρχος περαν του ποταμου σαθαρβουζανα και οι συνδουλοι αυτου προς ο απεστείλεν δαρειος ο βασιλευς ουτως εποιησαν επιμελως 14 και οι πρεσβυτεροι των ιουδαιων ωκοδομουσαν και οι λευιται εν προφητεια αγγαιου του προφητου και ζαχαριου υιου αδδω και ανωκοδομησαν και κατηρτισαντο απο γνωμης θεου ισραηλ και απο γνωμης κυρου και δαρειου και αρθασασδα βασιλεων περσων 15 και ετελεσαν τον οικον τουτον εως ημερας τριτης μηνος αδαρ ο εστιν ετος εκτον τη βασιλεια δαρειου του βασιλεως 16 και εποιησαν οι υιοι ισραηλ οι ιερεις και οι λευιται και οι καταλοιποι υιων αποικεσιας εγκαινια του οικου του θεου εν ευφροσυνη 17 και προσηνεγκαν εις τα εγκαινια του οικου του θεου μοσχους εκατον κριους διακοσιους αμνους τετρακοσιους χιμαρους αιγων περι αμαρτιας υπερ παντος ισραηλ δωδεκα εις αριθμον φυλων ισραηλ 18 και εστησαν τους ιερεις εν διαιρεσεσιν αυτων και τους λευιτας εν μερισμοις αυτων επι δουλεια θεου του εν ιερουσαλημ κατα την γραφην βιβλιου μωυση 19 και εποιησαν οι υιοι της αποικεσιας το πασχα τη τεσσαρεσκαιδεκατη του μηνος του πρωτου 20 οτι εκαθαρισθησαν οι ιερεις και οι λευιται εως εις παντες καθαροι και εσφαξαν το πασχα τοις πασιν υιοις της αποικεσιας και τοις αδελφοις αυτων τοις ιερευσιν και εαντοις 21 και εφαγον οι υιοι ισραηλ το πασχα οι απο της αποικεσιας και πας ο χωριζομενος της ακαθαρσιας εθνων της γης προς αυτους του εκζητησαι κυριον θεον ισραηλ 22 και εποιησαν την εορτην των αζυμων επτα ημερας εν ευφροσυνη οτι ευφρανεν αυτους κυριος και επεστρεψεν καρδιαν βασιλεως ασσουρ επ' αυτους κραταιωσαι

τας χειρας αυτων εν εργοις οικου του θεου ισραηλ

Chapter 7

1 και μετα τα ρηματα ταυτα εν βασιλεια αρθασασθα βασιλεως περσων ανεβη εσδρας υιος σαραιο υιου αζαριου υιου ελκια 2 υιου σαλουμ υιου σαδδουκ υιου αχιτωβ 3 υιου σαμαρια υιου εσρια υιου μαρερωθ 4 υιου ζαραια υιου σαουια υιου βοκκι 5 υιου αβισουε υιου φινεες υιου ελεαζαρ υιου ααρων του ιερεως του πρωτου 6 αυτος εσδρας ανεβη εκ βαβυλωνος και αυτος γραμματευς ταχυς εν νομω μωυση ον εδωκεν κυριος ο θεος ισραηλ και εδωκεν αυτω ο βασιλευς οτι χειρ κυριου θεου αυτου επ' αυτον εν πασιν οις εξητει αυτος 7 και ανεβησαν απο υιων ισραηλ και απο των ιερεων και απο των λευιτων και οι αδοντες και οι πυλωροι και οι ναδινιμ εις ιερουσαλημ εν ετει εβδομω τω αρθασασθα τω βασιλει 8 και ηλθοσαν εις ιερουσαλημ τω μηνι τω πεμπτω τουτο ετος εβδομον τω βασιλει 9 οτι εν μι-α του μηνος του πρωτου αυτος εδεμελιωσεν την αναβασιν την απο βαβυλωνος εν δε τη πρωτη του μηνος του πεμπτου ηλθοσαν εις ιερουσαλημ οτι χειρ θεου αυτου ην αγαθη επ' αυτον 10 οτι εσδρας εδωκεν εν καρδια αυτου ζητησαι τον νομον και ποιειν και διδασκειν εν ισραηλ προσταγματα και κριματα 11 και αυτη η διασαφησις του διαταγματος ου εδωκεν αρθασασθα τω εσδρα τω ιερει τω γραμματει βιβλιου λογων εντολων κυριου και προσταγματων αυτου επι τον ισραηλ 12 αρθασασθα βασιλευς βασιλεων εσδρα γραμματει νομου του θεου του ουρανου τετελεσται ο λογος και η αποκρισις 13 απ' εμου ετεθη γνωμη οτι πας ο εκουσιαζομενος εν βασιλεια μου απο λαου ισραηλ και ιερεων και λευιτων πορευθηναι εις ιερουσαλημ μετα σου πορευθηναι 14 απο προσωπου του βασιλεως και των επτα συμβουλων απεσταλη επισκεψασθαι επι την ιουδαιαν και εις ιερουσαλημ νομω θεου αυτων τω εν χειρι σου 15 και εις οικον κυριου αργυριον και χρυσιον ο ο βασιλευς και οι συμβουλοι ηκουσιασθησαν τω θεω του ισραηλ τω εν ιερουσαλημ κατασκηνοουντι 16 και παν αργυριον και χρυσιον ο τι εαν ευρης εν παση χωρα βαβυλωνος μετα εκουσιασμου του λαου και ιερεων των εκουσιαζομενων εις οικον θεου τον εν ιερουσαλημ 17 και παν προσπορευομενον τουτον ετοιμω ενταξον εν βιβλιω τουτω μοσχους κριους αμνους και θυσιας αυτων και σπονδας αυτων και προσοισεις αυτα επι θυσιαστηριου του οικου του θεου υμων του εν ιερουσαλημ 18 και ει τι επι σε και τους αδελφους σου αγαθυνθη εν καταλοιπω του αργυριου και του χρυσιου ποιησαι ως αρεστον τω θεω υμων ποιησατε 19 και τα σκευη τα διδομενα σοι εις λειτουργιαν οικου θεου παραδος ενωπιον του θεου εν ιερουσαλημ 20 και καταλοιπον χρειας οικου θεου σου ο αν φανη σοι δουναι δωσεις απο οικων γαζης βασιλεως 21 και απ' εμου εγω αρθασασθα βασιλευς εθηκα γνωμην πασαις ταις γαζαις ταις εν περα του ποταμου οτι παν ο αν αιτηση υμας εσδρας

ο ιερεὺς καὶ γραμματεὺς τοῦ νομοῦ τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἐτοιμῶς γιγνεσθῶ 22
 ἕως ἀργυρίου ταλάντων ἑκατὸν καὶ ἕως πυρὸς κορῶν ἑκατὸν καὶ ἕως οἴνου βάδων
 ἑκατὸν καὶ ἕως ἐλαίου βάδων ἑκατὸν καὶ ἀλάς οὐ οὐκ ἔστιν γραφή 23 πάντες οἱ ἔστιν
 ἐν γνώμῃ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ γιγνεσθῶ προσεχετε μὴ τις ἐπιχειρήσῃ εἰς οἶκον θεοῦ
 τοῦ οὐρανοῦ μήποτε γεννηταὶ ὀργὴ ἐπὶ τὴν βασιλείαν τοῦ βασιλεῶς καὶ τῶν υἱῶν
 αὐτοῦ 24 καὶ ὑμῖν ἐγνωρίζεται ἐν πάσιν τοῖς ἱερεῦσιν καὶ τοῖς λευίταις ἀδουσίην
 πυλῶροις ναδινίμ καὶ λειτουργοῖς οἴκου θεοῦ τούτου φόρος μὴ ἔστω σοὶ οὐκ ἐξου-
 σίαςεις καταδουλοῦσθαι αὐτοὺς 25 καὶ σύ ἐσθρά ὡς ἡ σοφία τοῦ θεοῦ ἐν χειρὶ σου
 καταστήσῃ γραμματεῖς καὶ κριτὰς ἵνα ὦσιν κρινόντες παντὶ τῷ λαῷ τῷ ἐν περὶ
 τοῦ ποταμοῦ πάσιν τοῖς εἰδοσίην νομὸν τοῦ θεοῦ σου καὶ τῷ μὴ εἰδοτὶ γνωρίζετε
 26 καὶ πᾶς ὅς ἀν μὴ ἡ ποιῶν νομὸν τοῦ θεοῦ καὶ νομὸν τοῦ βασιλεῶς ἐτοιμῶς
 τὸ κρίμα ἔσται γιγνομένον ἐξ αὐτοῦ εἴαν τε εἰς θάνατον εἴαν τε εἰς παιδείαν εἴαν
 τε εἰς ζημίαν τοῦ βίου εἴαν τε εἰς δεσμός 27 εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων
 ἡμῶν ὅς ἐδώκεν οὕτως ἐν καρδίᾳ τοῦ βασιλεῶς τοῦ δοξάσαι τὸν οἶκον κυρίου τὸν
 ἐν ἱερουσαλὴμ 28 καὶ ἐπ' ἐμὲ ἐκλινεν ἔλεος ἐν ὀφθαλμοῖς τοῦ βασιλεῶς καὶ τῶν
 συμβούλων αὐτοῦ καὶ πάντων τῶν ἀρχόντων τοῦ βασιλεῶς τῶν ἐπηρμένων καὶ
 ἐγὼ ἐκκραταιώθην ὡς χεὶρ θεοῦ ἡ ἀγαθὴ ἐπ' ἐμὲ καὶ συνήξα ἀπὸ ἰσραὴλ ἀρχοντας
 ἀναβῆναι μετ' ἐμοῦ

Chapter 8

1 καὶ οὗτοι οἱ ἀρχόντες πατριῶν αὐτῶν οἱ ὁδηγοὶ ἀναβαίνοντες μετ' ἐμοῦ ἐν
 βασιλείᾳ ἀρθασασθὰ τοῦ βασιλεῶς βαβυλῶνος 2 ἀπὸ υἱῶν φινεεζ γηρῶμ ἀπὸ
 υἱῶν ἰθαμαρ δανιὴλ ἀπὸ υἱῶν δαυὶδ αἰτοὺς 3 ἀπὸ υἱῶν σαχανία ἀπὸ υἱῶν φόρος
 ζαχαρίας καὶ μετ' αὐτοῦ τὸ συστρεμμά ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα 4 ἀπὸ υἱῶν φαα-
 θμωαβ ἐλιάνᾳ υἱὸς ζαράια καὶ μετ' αὐτοῦ διακοσιοὶ τὰ ἀρσενικά 5 ἀπὸ υἱῶν
 ζαδοῦς σεχενίας υἱὸς ἀζιὴλ καὶ μετ' αὐτοῦ τριακοσιοὶ τὰ ἀρσενικά 6 καὶ ἀπὸ υἱῶν
 ἀδὶν ὠβηθ υἱὸς ἰωνάθαν καὶ μετ' αὐτοῦ πεντήκοντα τὰ ἀρσενικά 7 καὶ ἀπὸ υἱῶν
 ἡλαμ ἰεσία υἱὸς ἀθελία καὶ μετ' αὐτοῦ ἐβδομηκοντα τὰ ἀρσενικά 8 καὶ ἀπὸ υἱῶν
 σαφατία ζαβδία υἱὸς μισαὴλ καὶ μετ' αὐτοῦ οὐδοήκοντα τὰ ἀρσενικά 9 καὶ ἀπὸ
 υἱῶν ἰωαβ ἀβαδία υἱὸς ἰηλ καὶ μετ' αὐτοῦ διακοσιοὶ δεκά οκτώ τὰ ἀρσενικά 10
 καὶ ἀπὸ υἱῶν βαανὶ σαλιμουθ υἱὸς ἰωσεφία καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν ἐξηκοντα τὰ
 ἀρσενικά 11 καὶ ἀπὸ υἱῶν βαβὶ ζαχαρία υἱὸς βαβὶ καὶ μετ' αὐτοῦ ἐβδομηκοντα
 οκτώ τὰ ἀρσενικά 12 καὶ ἀπὸ υἱῶν ἀσγαδ ἰωάναν υἱὸς ἀκατάν καὶ μετ' αὐτοῦ
 ἑκατὸν δεκά τὰ ἀρσενικά 13 καὶ ἀπὸ υἱῶν ἀδωνικάμ ἐσχατοὶ καὶ ταῦτα τὰ ὀνο-
 ματὰ αὐτῶν ἀλιφαλάτ ἰηλ καὶ σαμαία καὶ μετ' αὐτῶν ἐξηκοντα τὰ ἀρσενικά 14
 καὶ ἀπὸ υἱῶν βαγὸ οὐδὶ καὶ μετ' αὐτοῦ ἐβδομηκοντα τὰ ἀρσενικά 15 καὶ συνήξα
 αὐτοὺς πρὸς τὸν ποταμὸν τὸν ἐρχόμενον πρὸς τὸν εὐὶ καὶ παρενεβάλομεν ἐκεῖ

ημερας τρεις και συνηκα εν τω λαω και εν τοις ιερευσιν και απο υιων λευι ουχ ευρον εκει 16 και απεστειλα τω ελεαζαρ τω αριηλ τω σαμαια και τω αλωναμ και τω ιαριβ και τω ελναθαν και τω ναθαν και τω ζαχαρια και τω μεσουλαμ ανδρας και τω ιωαριβ και τω ελναθαν συνιοντας 17 και εξηνεγκα αυτους επι αρχοντος εν αργυριω του τοπου και εδηκα εν στοματι αυτων λογους λαλησαι προς τους αδελφους αυτων τους ναθινιμ εν αργυριω του τοπου του ενεγκαι ημιν αδοντας εις οικον θεου ημων 18 και ηλθοσαν ημιν ως χειρ θεου ημων αγαθη εφ' ημας ανηρ σαχωλ απο υιων μοολι υιου λευι υιου ισραηλ και αρχην ηλθοσαν υιοι αυτου και αδελφοι αυτου οκτωκαιδεκα 19 και τον ασεβια και τον ωσαιαν απο υιων μεραρι αδελφοι αυτου και υιοι αυτων εικοσι 20 και απο των ναθινιμ ων εδωκεν δαυιδ και οι αρχοντες εις δουλειαν των λευιτων ναθινιμ διακοσιοι και εικοσι παντες συνηχθησαν εν ονομασιν 21 και εκαλεσα εκει νηστειαν επι τον ποταμον αουε του ταπεινωθηναι ενωπιον θεου ημων ζητησαι παρ' αυτου οδον ευθειαν ημιν και τοις τεκνοις ημων και παση τη κτησει ημων 22 οτι ησχυνηθη αιτησασθαι παρα του βασιλεως δυναμιν και ιππεις σωσαι ημας απο εχθρου εν τη οδω οτι ειπαμεν τω βασιλει λεγοντες χειρ του θεου ημων επι παντας τους ζητουντας αυτον εις αγαθον και κρατος αυτου και θυμος αυτου επι παντας εγκαταλειποντας αυτον 23 και ενηστευσαμεν και εξητησαμεν παρα του θεου ημων περι τουτου και επηκουσεν ημιν 24 και διεστειλα απο αρχοντων των ιερεων δωδεκα τω σαραια ασαβια και μετ' αυτων απο αδελφων αυτων δεκα 25 και εστησα αυτοις το αργυριον και το χρυσιον και τα σκευη απαρχης οικου θεου ημων α υψωσεν ο βασιλευς και οι συμβουλοι αυτου και οι αρχοντες αυτου και πας ισραηλ οι ευρισκομενοι 26 και εστησα επι χειρας αυτων αργυριου ταλαντα εξακοσια και πεντηκοντα και σκευη αργυρα εκατον και ταλαντα χρυσιου εκατον 27 και καφουρη χρυσοι εικοσι εις την οδον χαμανιμ χιλιοι και σκευη χαλκου στιλβοντος αγαθου διαφορα επιθυμητα εν χρυσιω 28 και ειπα προς αυτους υμεις αγιοι τω κυριω και τα σκευη αγια και το αργυριον και το χρυσιον εκουσια τω κυριω θεω πατερων υμων 29 αγρυπνειτε και τηρειτε εως στητε ενωπιον αρχοντων των ιερεων και των λευιτων και των αρχοντων των πατριων εν ιερουσαλημ εις σκηνας οικου κυριου 30 και εδεξαντο οι ιερεις και οι λευιται σταθμον του αργυριου και του χρυσιου και των σκευων ενεγκειν εις ιερουσαλημ εις οικον θεου ημων 31 και εξηραμεν απο του ποταμου αουε εν τη δωδεκατη του μηνος του πρωτου του ελθειν εις ιερουσαλημ και χειρ θεου ημων ην εφ' ημιν και ερρυσατο ημας απο χειρος εχθρου και πολεμιου εν τη οδω 32 και ηλθομεν εις ιερουσαλημ και εκαδισαμεν εκει ημερας τρεις 33 και εγενηθη τη ημερα τη τεταρτη εστησαμεν το αργυριον και το χρυσιον και τα σκευη εν οικω θεου ημων επι χειρα μεριμωθ υιου ουρια του ιερεως και μετ' αυτου ελεαζαρ υιος φινεες και μετ' αυτων ιωζαβαδ υιος ιησου και νωαδια υιος βαναια οι λευιται 34 εν αριθμω και εν σταθμω τα παντα και εγραφη πας ο σταθμος εν τω καιρω εκεινω 35

οι ελθοντες απο της αιχμαλωσιας υιοι της παροικιας προσηνεγκαν ολοκαυτωσεις τω θεω ισραηλ μισχους δωδεκα περι παντος ισραηλ κριους ενενηκοντα εξ αμνους εβδομηκοντα και επτα χιμαρους περι αμαρτιας δωδεκα τα παντα ολοκαυτωματα τω κυριω 36 και εδωκαν το νομισμα του βασιλεως τοις διοικηταις του βασιλεως και επαρχοις περαν του ποταμου και εδοξασαν τον λαον και τον οικον του θεου

Chapter 9

1 και ως ετελεσθη ταυτα ηγγισαν προς με οι αρχοντες λεγοντες ουκ εχωρισθη ο λαος ισραηλ και οι ιερεις και οι λευιται απο λαων των γαιων εν μακρυμιασιν αυτων τω χανανι ο εθι ο φερεζι ο ιεβουσι ο αμμωνι ο μωαβι ο μοσερι και ο αμορι 2 οτι ελαβοσαν απο θυγατερων αυτων εαυτοις και τοις υιοις αυτων και παρηχθη σπερμα το αγιον εν λαοις των γαιων και χειρ των αρχοντων εν τη ασυνθεςια ταυτη εν αρχη 3 και ως ηκουσα τον λογον τουτον διερρηξα τα ιματια μου και επαλλομην και ετιλλον απο των τριχων της κεφαλης μου και απο του πωγωνος μου και εκαθημην ηρεμαζων 4 και συνηχθησαν προς με πας ο διωκων λογον θεου ισραηλ επι ασυνθεςια της αποικιας και εγω καθημενος ηρεμαζων εως της θυσιας της εσπερινης 5 και εν θυσια τη εσπερινη ανεστην απο ταπεινωσεως μου και εν τω διαρρηξαι με τα ιματια μου και επαλλομην και κλινω επι τα γονατα μου και εκπεταζω τας χειρας μου προς κυριον τον θεον 6 και ειπα κυριε ησχυνθην και ενετραπην του υψωσαι το προσωπον μου προς σε οτι αι ανομιαι ημων επληθυνθησαν υπερ κεφαλης ημων και αι πλημμελειαι ημων εμεγαλυνθησαν εως εις ουρανον 7 απο ημερων πατερων ημων εσμεν εν πλημμελεια μεγαλη εως της ημερας ταυτης και εν ταις ανομiais ημων παρεδοθημεν ημεις και οι βασιλεις ημων και οι υιοι ημων εν χειρι βασιλεων των εθνων εν ρομφαia και εν αιχμαλωσια και εν διαρπαγη και εν αισχυνη προσωπου ημων ως η ημερα αυτη 8 και νυν επιεικευσατο ημιν κυριος ο θεος ημων του καταλιπειν ημιν εις σωτηριαν και δουναι ημιν στηριγμα εν τοπω αγιασματος αυτου του φωτισαι οφθαλμους ημων και δουναι ζωοποιησιν μικραν εν τη δουλεια ημων 9 οτι δουλοι εσμεν και εν τη δουλεια ημων ουκ εγκατελιπεν ημας κυριος ο θεος ημων και εκλινεν εφ' ημας ελεος ενωπιον βασιλεων περσων δουναι ημιν ζωοποιησιν του υψωσαι αυτους τον οικον του θεου ημων και αναστησαι τα ερημα αυτης και του δουναι ημιν φραγμα εν ιουδα και εν ιερουσαλημ 10 τι ειπωμεν ο θεος ημων μετα τουτο οτι εγκατελιπομεν εντολας σου 11 ας εδωκας ημιν εν χειρι δουλων σου των προφητων λεγων η γη εις ην εισπορευεσθε κληρονομησαι αυτην γη μετακινουμενη εστιν εν μετακινήσει λαων των εθνων εν μακρυμιασιν αυτων ων επλησαν αυτην απο στοματος επι στομα εν ακαθαρσαις αυτων 12 και νυν τας θυγατερας υμων μη δωτε τοις υιοις αυτων και απο των θυγατερων αυτων μη λαβητε τοις υιοις υμων

και ουκ εκζητησετε ειρηνην αυτων και αγαθον αυτων εως αιωνος οπως ενισχυσητε και φαγητε τα αγαθα της γης και κληροδοτησητε τοις υιοις υμων εως αιωνος 13 και μετα παν το ερχομενον εφ' ημας εν ποιημασιν ημων τοις πονηροις και εν πλημμελεια ημων τη μεγαλη οτι ουκ εστιν ως ο θεος ημων οτι εκουφισας ημων τας ανομιας και εδωκας ημιν σωτηριαν 14 οτι επεστρεψαμεν διασχεδασαι εντολας σου και επιγαμβρευσαι τοις λαοις των γαιων μη παροξυνθης εν ημιν εως συντελειας του μη ειναι εγκαταλειμμα και διασωζομενον 15 κυριε ο θεος ισραηλ δικαιος συ οτι κατελειφθημεν διασωζομενοι ως η ημερα αυτη ιδου ημεις εναντιον σου εν πλημμελειαις ημων οτι ουκ εστιν στηναι ενωπιον σου επι τουτω

Chapter 10

1 και ως προσηυξατο εσδρας και ως εξηγορευσεν κλαιων και προσευχομενος ενωπιον οικου του θεου συνηχθησαν προς αυτον απο ισραηλ εκκλησια πολλη σφοδρα ανδρες και γυναικες και νεανισκοι οτι εκλαυσεν ο λαος και υψωσεν κλαιων 2 και απεκριθη σεχενιας υιος ιηλ απο υιων ηλαμ και ειπεν τω εσδρα ημεις ησυνθετησαμεν τω θεω ημων και εκαδισαμεν γυναικας αλλοτριας απο λαων της γης και νυν εστιν υπομονη τω ισραηλ επι τουτω 3 και νυν διαδωμεθα διαδηκην τω θεω ημων εκβαλιν πασας τας γυναικας και τα γενομενα εξ αυτων ως αν βουλη αναστηθι και φοβερισον αυτους εν εντολαις θεου ημων και ως ο νομος γενηθητω 4 αναστα οτι επι σε το ρημα και ημεις μετα σου κραταιου και ποιησον 5 και ανεστη εσδρας και ωρκισεν τους αρχοντας τους ιερεις και λευιτας και παντα ισραηλ του ποιησαι κατα το ρημα τουτο και ωμοσαν 6 και ανεστη εσδρας απο προσωπου οικου του θεου και επορευθη εις γαζοφυλακιον ιωαναν υιου ελिसουβ και επορευθη εκει αρτον ουκ εφαγεν και υδωρ ουκ επιεν οτι επενδει επι τη ασυνθεσια της αποικιας 7 και παρηνεγκαν φωνην εν ιουδα και εν ιερουσαλημ πασιν τοις υιοις της αποικιας του συναθροισθηναι εις ιερουσαλημ 8 και πας ος αν μη ελθη εις τρεις ημερας ως η βουλη των αρχοντων και των πρεσβυτερων αναθεματισθησεται πασα η υπαρξις αυτου και αυτος διασταλησεται απο εκκλησιας της αποικιας 9 και συνηχθησαν παντες ανδρες ιουδα και βενιαμιν εις ιερουσαλημ εις τας τρεις ημερας ουτος ο μην ο ενατος εν εικαδι του μηνος εκαδισεν πας ο λαος εν πλατεια οικου του θεου απο θορυβου αυτων περι του ρηματος και απο του χειμωνος 10 και ανεστη εσδρας ο ιερεις και ειπεν προς αυτους υμεις ησυνθετηκατε και εκαδισατε γυναικας αλλοτριας του προσδειναι επι πλημμελειαν ισραηλ 11 και νυν δοτε αινεσιν κυριω τω θεω των πατερων υμων και ποιησατε το αρεστον ενωπιον αυτου και διασταλητε απο λαων της γης και απο των γυναικων των αλλοτριων 12 και απεκριθησαν πασα η εκκλησια και ειπαν μεγα τουτο το ρημα σου εφ' ημας ποιησαι 13 αλλα ο λαος πολυς και ο καιρος χειμερινος και ουκ εστιν δυναμις στηναι εξω και το

εργον ουκ εις ημεραν μιαν και ουκ εις δυο οτι επληθυναμεν του αδικησαι εν τω ρηματι τουτω 14 στήτωσαν δη οι αρχοντες ημων τη παση εκκλησια και παντες οι εν πολεσιν ημων ος εκαθισεν γυναικας αλλοτριας ελθετωσαν εις καιρους απο συνταγων και μετ' αυτων πρεσβυτεροι πολεως και πολεως και κριται του αποστρεψαι οργην θυμου θεου ημων εξ ημων περι του ρηματος τουτου 15 πλην ιωναθαν υιος ασαηλ και ιαζια υιος θεκουε μετ' εμου περι τουτου και μεσουλαμ και σαβαδαι ο λευιτης βοηθων αυτοις 16 και εποιησαν ουτως υιοι της αποικιας και διεσταλησαν εσδρας ο ιερευσ και ανδρες αρχοντες πατριων τω οικω και παντες εν ονομασιν οτι επεστρεψαν εν ημερα μια του μηνος του δεκατου εκζητησαι το ρημα 17 και ετελεσαν εν πασιν ανδρασιν οι εκαθισαν γυναικας αλλοτριας εως ημερας μιας του μηνος του πρωτου 18 και ευρεθησαν απο υιων των ιερεων οι εκαθισαν γυναικας αλλοτριας απο υιων ιησου υιου ιωσεδεκ και αδελφοι αυτου μαασηα και ελιεζερ και ιαριβ και γαδαλια 19 και εδωκαν χειρα αυτων του εξενεγκαι γυναικας αυτων και πλημμελειας κριον εκ προβατων περι πλημμελησεως αυτων 20 και απο υιων εμμηρ ανανι και ζαβδια 21 και απο υιων ηραμ μασαia και ελια και σαμιαia και ιηλ και οζια 22 και απο υιων φασουρ ελιωηναι μασαia και ισμαηλ και ναθαναηλ και ιωζαβαδ και ηλασα 23 και απο των λευιτων ιωζαβαδ και σαμου και κωλια αυτος κωλιτας και φαδαια και ιοδομ και ελιεζερ 24 και απο των αδοντων ελισταφ και απο των πυλωρων σελλημ και τελημ και ωδουε 25 και απο ισραηλ απο υιων φοροσ ραμια και ιαζια και μελχια και μεαμιν και ελεαζαρ και ασαβια και βαναια 26 και απο υιων ηλαμ μαθανια και ζαχαρια και ιαι+ηλ και αβδια και ιαριμωδ και ηλια 27 και απο υιων ζαθουα ελιωηναι ελίσουβ μαθανια και ιαριμωδ και ζαβαδ και οζιζα 28 και απο υιων βαβι ιωαναν ανανια και ζαβου οθαλι 29 και απο υιων βανουι μεσουλαμ μαλουχ αδαιας ιασουβ και σαλουια και ρημωδ 30 και απο υιων φααθμωαβ εδενε χαληλ βαναια μασηα μαθανια βεσεληλ και βανουι και μανασση 31 και απο υιων ηραμ ελιεζερ ιεσσα μελχια σαμια σεμεων 32 βενιαμιν μαλουχ σαμαρια 33 και απο υιων ησαμ μαθανι μαθαδα ζαβεδ ελιφαλεδ ιεραμι μανασση σεμει+ 34 απο υιων βανι μοοδι αμραμ ουηλ 35 βαναια βαδαια χελια 36 ουιεχωα ιεραμωδ ελιασιβ 37 μαθανια μαθαναι και εποιησαν 38 οι υιοι βανουι και οι υιοι σεμει+ 39 και σελεμια και ναθαν και αδαια 40 μαχναδαβου σεσι σαρου 41 εξερηλ και σελεμια και σαμαρια 42 και σαλουμ αμαρια ιωσηφ 43 απο υιων ναβου ιηλ μαθαδια σεδεμ ζαμβινα ιαδαι και ιωηλ και βαναια 44 παντες ουτοι ελαβοσαν γυναικας αλλοτριας και εγεννησαν εξ αυτων υιους

Chapter 11

1 λογοι νεεμια υιου αχαλια και εγενετο εν μηνι χασεηλου ετους εικοστου και εγω ημην εν σουσαν αβιρα 2 και ηλθεν ανανι εις απο αδελφων μου αυτος και

ανδρες ιουδα και ηρωτησα αυτους περι των σωθεντων οι κατελειφθησαν απο της αιχμαλωσιας και περι ιερουσαλημ 3 και ειποσαν προς με οι καταλειπομενοι οι καταλειφθεντες απο της αιχμαλωσιας εκει εν τη χωρα εν πονηρια μεγαλη και εν ονειδισμω και τειχη ιερουσαλημ καθηρημενα και αι πυλαι αυτης ενεπρησθησαν εν πυρι 4 και εγενετο εν τω ακουσαι με τους λογους τουτους εκαθισα και εκλαυσα και επενδησα ημερας και ημην νηστευων και προσευχομενος ενωπιον θεου του ουρανου 5 και ειπα μη δη κυριε ο θεος του ουρανου ο ισχυρος ο μεγας και ο φοβερους φυλασσων την διαθηκην και το ελεος τοις αγαπωσιν αυτον και τοις φυλασσουσιν τας εντολας αυτου 6 εστω δη το ους σου προσεχον και οι οφθαλμοι σου ανεωγμενοι του ακουσαι προσευχην δουλου σου ην εγω προσευχομαι ενωπιον σου σημερον ημεραν και νυκτα περι υιων ισραηλ δουλων σου και εξαγορευω επι αμαρτιαις υιων ισραηλ ας ημαρτομεν σοι και εγω και ο οικος πατρος μου ημαρτομεν 7 διαλυσει διελυσαμεν προς σε και ουκ εφυλαξαμεν τας εντολας και τα προσταγματα και τα κριματα α ενετειλω τω μωυση παιδι σου 8 μνησθητι δη τον λογον ον ενετειλω τω μωυση παιδι σου λεγων υμεις εαν ασυνθετησητε εγω διασκορπιω υμας εν τοις λαοις 9 και εαν επιστρεψητε προς με και φυλαξητε τας εντολας μου και ποιησητε αυτας εαν η η διασπορα υμων απ' ακρου του ουρανου εκειθεν συναξω αυτους και εισαξω αυτους εις τον τοπον ον εξελεξαμην κατασκηνησai το ονομα μου εκει 10 και αυτοι παιδες σου και λαος σου ους ελυτρωσω εν δυναμει σου τη μεγαλη και εν τη χειρι σου τη κραταια 11 μη δη κυριε αλλ' εστω το ους σου προσεχον εις την προσευχην του δουλου σου και εις την προσευχην παιδων σου των θελοντων φοβεισθαι το ονομα σου και ευοδωσον δη τω παιδι σου σημερον και δος αυτον εις οικτιρμους ενωπιον του ανδρος τουτου και εγω ημην οينوχοος τω βασιλει

Chapter 12

1 και εγενετο εν μηνι νισαν ετους εικοστου αρθασασδα βασιλει και ην ο οινος ενωπιον εμου και ελαβον τον οινον και εδωκα τω βασιλει και ουκ ην ετερος ενωπιον αυτου 2 και ειπεν μοι ο βασιλευς δια τι το προσωπον σου πονηρον και ουκ ει μετριαζων ουκ εστιν τουτο ει μη πονηρια καρδιας και εφοβηθην πολυ σφοδρα 3 και ειπα τω βασιλει ο βασιλευς εις τον αιωνα ζητω δια τι ου μη γενηται πονηρον το προσωπον μου διοτι η πολις οικος μνημειων πατερων μου ηρημωθη και αι πυλαι αυτης κατεβρωθησαν εν πυρι 4 και ειπεν μοι ο βασιλευς περι τινος τουτο συ ζητεις και προσηυξαμην προς τον θεον του ουρανου 5 και ειπα τω βασιλει ει επι τον βασιλεα αγαθον και ει αγαθυνθησεται ο παις σου ενωπιον σου ωστε πεμψαι αυτον εις ιουδα εις πολιν μνημειων πατερων μου και ανοικοδομησω αυτην 6 και ειπεν μοι ο βασιλευς και η παλλακη η καθημενη εχομενα αυτου

εως ποτε εσται η πορεια σου και ποτε επιστρεψεις και ηγαθυνθη ενωπιον του βασιλεως και απεστειλεν με και εδωκα αυτω ορον 7 και ειπα τω βασιλει ει επι τον βασιλεα αγαθον δοτω μοι επιστολας προς τους επαρχους περαν του ποταμου ωστε παραγαγειν με εως ελθω επι ιουδαν 8 και επιστολην επι ασφα φυλακα του παραδεισου ος εστιν τω βασιλει ωστε δουναι μοι ξυλα στεγασαι τας πυλας και εις το τειχος της πολεως και εις οικον ον εισελευσομαι εις αυτον και εδωκεν μοι ο βασιλευς ως χειρ θεου η αγαθη 9 και ηλθον προς τους επαρχους περαν του ποταμου και εδωκα αυτοις τας επιστολας του βασιλεως και απεστειλεν μετ' εμου ο βασιλευς αρχηγους δυναμεως και ιππεις 10 και ηκουσεν σαναβαλλατ ο αρωνι και τωβια ο δουλος ο αμμωνι και πονηρον αυτοις εγενετο οτι ηκει ανθρωπος ζητησαι αγαθον τοις υιοις ισραηλ 11 και ηλθον εις ιερουσαλημ και ημην εκει ημερας τρεις 12 και ανεστην νυκτος εγω και ανδρες ολιγοι μετ' εμου και ουκ απηγγειλα ανθρωπω τι ο θεος διδωσιν εις καρδιαν μου του ποιησαι μετα του ισραηλ και κτηνος ουκ εστιν μετ' εμου ει μη το κτηνος ω εγω επιβαινω επ' αυτω 13 και εξηλθον εν πυλη του γωληλα και προς στομα πηγης των συκων και εις πυλην της κοπριας και ημην συντριβων εν τω τειχει ιερουσαλημ ο αυτοι καθαιρουσιν και πυλαι αυτης κατεβρωθησαν πυρι 14 και παρηλθον επι πυλην του αιν και εις κολυμβηθραν του βασιλεως και ουκ ην τοπος τω κτηνει παρελθειν υποκατω μου 15 και ημην αναβαινων εν τω τειχει χειμαρρου νυκτος και ημην συντριβων εν τω τειχει και ημην εν πυλη της φαραγγος και επεστρεψα 16 και οι φυλασσοντες ουκ εγνωσαν τι επορευθην και τι εγω ποιω και τοις ιουδαιοις και τοις ιερευσιν και τοις εντιμοις και τοις στρατηγοις και τοις καταλοιποις τοις ποιουσιν τα εργα εως τοτε ουκ απηγγειλα 17 και ειπα προς αυτους υμεις βλεπετε την πονηριαν εν η εσμεν εν αυτη πως ιερουσαλημ ερημος και αι πυλαι αυτης εδοθησαν πυρι δευτε και διοικοδομησωμεν το τειχος ιερουσαλημ και ουκ εσομεθα ετι ονειδος 18 και απηγγειλα αυτοις την χειρα του θεου η εστιν αγαθη επ' εμε και τους λογους του βασιλεως ους ειπεν μοι και ειπα αναστωμεν και οικοδομησωμεν και εκραταιωθησαν αι χειρες αυτων εις αγαθον 19 και ηκουσεν σαναβαλλατ ο αρωνι και τωβια ο δουλος ο αμμωνι και γησαμ ο αραβι και εξεγελασαν ημας και ηλθον εφ' ημας και ειπαν τι το ρημα τουτο ο υμεις ποιειτε η επι τον βασιλεα υμεις αποστατειτε 20 και επεστρεψα αυτοις λογον και ειπα αυτοις ο θεος του ουρανου αυτος ευοδωσει ημιν και ημεις δουλοι αυτου καθαροι και οικοδομησομεν και υμιν ουκ εστιν μερις και δικαιοσυνη και μνημοσυνον εν ιερουσαλημ

Chapter 13

1 και ανεστη ελिसουβ ο ιερεις ο μεγας και οι αδελφοι αυτου οι ιερεις και ωκοδομησαν την πυλην την προβατικην αυτοι ηγιασαν αυτην και εστησαν θυρας αυτης

και εως πυργου των εκατον ηγιασαν εως πυργου ανανειλ 2 και επι χειρας υιων ανδρων ιεριχω και επι χειρας υιων ζακχουρ υιου αμαρι 3 και την πυλην την ιχθυηραν ωκοδομησαν υιοι ασανα αυτοι εστεγασαν αυτην και εστησαν θυρας αυτης και κλειδρα αυτης και μοχλους αυτης 4 και επι χειρα αυτων κατεσχεν απο ραμωθ υιος ουρια υιου ακως και επι χειρα αυτων κατεσχεν μοσολλαμ υιος βαραχιου υιου μασεζεβηλ και επι χειρα αυτων κατεσχεν σαδωκ υιος βαανα 5 και επι χειρα αυτων κατεσχοσαν οι θεκωιν και αδωρηεμ ουκ εισηνεγκαν τραχηλον αυτων εις δουλειαν αυτων 6 και την πυλην του ισανα εκρατησαν ιοι+δα υιος φασεκ και μεσουλαμ υιος βασωδια αυτοι εστεγασαν αυτην και εστησαν θυρας αυτης και κλειδρα αυτης και μοχλους αυτης 8 και επι χειρα αυτων εκρατησεν ανανιας υιος του ρωκει+μ και κατελιπον ιερουσαλημ εως του τειχους του πλατεος 9 και επι χειρα αυτων εκρατησεν ραφαια αρχων ημισους περιχωρου ιερουσαλημ 10 και επι χειρα αυτων εκρατησεν ιεδαια υιος ερωμαφ και κατεναντι οικιας αυτου και επι χειρα αυτου εκρατησεν ατους υιος ασβανια 11 και δευτερος εκρατησεν μελχιας υιος ηραμ και ασουβ υιος φααθμωαβ και εως πυργου των θαννουριμ 12 και επι χειρα αυτου εκρατησεν σαλουμ υιος αλλωης αρχων ημισους περιχωρου ιερουσαλημ αυτος και αι θυγατρες αυτου 13 την πυλην της φαραγγος εκρατησαν ανουν και οι κατοικουντες ζανω αυτοι ωκοδομησαν αυτην και εστησαν θυρας αυτης και κλειδρα αυτης και μοχλους αυτης και χιλιους πηχεις εν τω τειχει εως πυλης της κοπριας 14 και την πυλην της κοπριας εκρατησεν μελχια υιος ρηχαβ αρχων περιχωρου βηθαχαρμ αυτος και οι υιοι αυτου και εσκεπασαν αυτην και εστησαν θυρας αυτης και κλειδρα αυτης και μοχλους αυτης 15 και το τειχος κολυμβηθρας των κωδιων τη κουρα του βασιλεως και εως των κλιμακων των καταβαινουσων απο πολεως δαυιδ 16 οπισω αυτου εκρατησεν νεεμιας υιος αζ-αβουχ αρχων ημισους περιχωρου βηθσουρ εως κηπου ταφου δαυιδ και εως της κολυμβηθρας της γεγοννιαις και εως βηθαγγαβαριμ 17 οπισω αυτου εκρατησαν οι λευιται ραουμ υιος βανι επι χειρα αυτου εκρατησεν ασαβια αρχων ημισους περιχωρου κει+λα τω περιχωρω αυτου 18 μετ' αυτον εκρατησαν αδελφοι αυτων βενι υιος ηναδαδ αρχων ημισους περιχωρου κει+λα 19 και εκρατησεν επι χειρα αυτου αζουρ υιος ιησου αρχων του μασφε μετρον δευτερον πυργου αναβασεως της συναπτουσης της γωνιας 20 μετ' αυτον εκρατησεν βαρουχ υιος ζαβου μετρον δευτερον απο της γωνιας εως θυρας βηθελισουβ του ιερεως του μεγαλου 21 μετ' αυτον εκρατησεν μεραμωθ υιος ουρια υιου ακως μετρον δευτερον απο θυρας βηθελισουβ εως εκλειψεως βηθελισουβ 22 και μετ' αυτον εκρατησαν οι ιερεις ανδρες αχεχαρ 23 και μετ' αυτον εκρατησεν βενιαμιν και ασουβ κατεναντι οικου αυτων μετ' αυτον εκρατησεν αζαρια υιος μασσηα υιου ανανια εχομενα οικου αυτου 24 μετ' αυτον εκρατησεν βανι υιος ηναδαδ μετρον δευτερον απο βηθαζαρια εως της γωνιας και εως της καμπης 25 φαλαλ υιου ευζαι εξ εναντιας της γωνιας και ο

πυργος ο εξεχων εκ του οικου του βασιλεως ο ανωτερος ο της αυλης της φυλακης και μετ' αυτον φαδαια υιος φορος 26 και οι ναθινιμ ησαν οικουντες εν τω ωφαλ εως κηπου πυλης του υδατος εις ανατολας και ο πυργος ο εξεχων 27 μετ' αυτον εκρατησαν οι θεκωιν μετρον δευτερον εξ εναντιας του πυργου του μεγαλου του εξεχοντος και εως του τειχους του οφλα 28 ανωτερον πυλης των ιππων εκρατησαν οι ιερεις ανηρ εξ εναντιας οικου αυτου 29 μετ' αυτον εκρατησεν σαδδουκ υιος εμμηρ εξ εναντιας οικου αυτου και μετ' αυτον εκρατησεν σαμαιο υιος σεχενια φυλαξ της πυλης της ανατολης 30 μετ' αυτον εκρατησεν ανανια υιος σελεμια και ανουμ υιος σελεφ ο εκτος μετρον δευτερον μετ' αυτον εκρατησεν μεσουλαμ υιος βαρχια εξ εναντιας γαζοφυλακιου αυτου 31 μετ' αυτον εκρατησεν μελχια υιος του σαραφι εως βηθαναδινιμ και οι ροποπωλαιοι απεναντι πυλης του μαφεκαδ και εως αναβασεως της καμπης 32 και ανα μεσον αναβασεως της πυλης της προβατικης εκρατησαν οι χαλκεις και οι ροποπωλαιοι 33 και εγενετο ηνικα ηκουσεν σαναβαλλατ οτι ημεις οικοδομουμεν το τειχος και πονηρον ην αυτω και ωργισθη επι πολυ και εξεγελα επι τοις ιουδαιοις 34 και ειπεν ενωπιον των αδελφων αυτου αυτη η δυναμις σομορων οτι οι ιουδαιοι ουτοι οικοδομουσιν την εαυτων πολιν 35 και τωβιας ο αμμανιτης εχομενα αυτου ηλθεν και ειπαν προς εαυτους μη θυσιασουσιν η φαγονται επι του τοπου αυτων ουχι αναβησεται αλωπηξ και καθελει το τειχος λιθων αυτων 36 ακουσον ο θεος ημων οτι εγενηθημεν εις μυκτηρισμον και επιστρεψον ονειδισμον αυτων εις κεφαλην αυτων και δος αυτους εις μυκτηρισμον εν γη αιχμαλωσιας 37 και μη καλυψης επι ανομιαν

Chapter 14

1 και εγενετο ως ηκουσεν σαναβαλλατ και τωβια και οι αραβες και οι αμμανιται οτι ανεβη φυη τοις τειχεσιν ιερουσαλημ οτι ηρξαντο αι διασφαγαι αναφρασσεσθαι και πονηρον αυτοις εφανη σφοδρα 2 και συνηχθησαν παντες επι το αυτο ελθειν παραταξασθαι εν ιερουσαλημ 3 και προσηξαμεθα προς τον θεον ημων και εστησαμεν προφυλακας επ' αυτους ημερας και νυκτος απο προσωπου αυτων 4 και ειπεν ιουδας συνετριβη η ισχυς των εχθρων και ο χους πολυς και ημεις ου δυνησομεθα οικοδομειν εν τω τειχει 5 και ειπαν οι θλιβοντες ημας ου γνωσονται και ουκ οψονται εως οτου ελθωμεν εις μεσον αυτων και φονευσωμεν αυτους και καταπαυσωμεν το εργον 6 και εγενετο ως ηλθοσαν οι ιουδαιοι οι οικουντες εχομενα αυτων και ειποσαν ημιν αναβαινουσιν εκ παντων των τοπων εφ' ημας 7 και εστησα εις τα κατωτατα του τοπου κατοπισθεν του τειχους εν τοις σκεπεινοις και εστησα τον λαον κατα δημους μετα ρομφαιων αυτων λογχας αυτων και τοξα αυτων 8 και ειδον και ανεστην και ειπα προς τους εντιμους και προς τους στρατηγους και προς τους καταλοιπους του λαου μη φοβηθητε απο προσωπου αυτων

μνησθήτε του θεου ημων του μεγαλου και φοβερου και παραταξασθε περι των αδελφων υμων υιων υμων και θυγατερων υμων γυναικων υμων και οικων υμων 9 και εγενετο ηνικα ηκουσαν οι εχθροι ημων οτι εγνωσθη ημιν και διεσκεδασεν ο θεος την βουλην αυτων και επεστρεψαμεν παντες ημεις εις το τειχος ανηρ εις το εργον αυτου 10 και εγενετο απο της ημερας εκεινης ημισυ των εκτετιναγμενων εποιουν το εργον και ημισυ αυτων αντειχοντο και λογχαι και θυρεοι και τα τοξα και οι θωρακες και οι αρχοντες οπισω παντος οικου ιουδα 11 των οικοδομουντων εν τω τειχει και οι αιροντες εν τοις αρτηρσιν εν οπλοις εν μια χειρι εποιει αυτο το εργον και μια εκρατει την βολιδα 12 και οι οικοδομοι ανηρ ρομφαιαν αυτου εζωσμενος επι την οσφυν αυτου και ωκοδομουςαν και ο σαλπίζων εν τη κερατινη εχομενα αυτου 13 και ειπα προς τους εντιμους και προς τους αρχοντας και προς τους καταλοιπους του λαου το εργον πλατυ και πολυ και ημεις σκορπιζομεθα επι του τειχους μακραν ανηρ απο του αδελφου αυτου 14 εν τοπω ου εαν ακουσητε την φωνην της κερατινης εκει συναχθησεσθε προς ημας και ο θεος ημων πολεμησει περι ημων 15 και ημεις ποιουντες το εργον και ημισυ αυτων κρατουντες τας λογχας απο αναβασεως του ορθρου εως εξοδου των αστρων 16 και εν τω καιρω εκεινω ειπα τω λαω αυλίσθητε εν μεσω ιερουσαλημ και εστω υμιν η νυξ προφυλακη και η ημερα εργον 17 και ημην εγω και οι ανδρες της προφυλακης οπισω μου και ουκ ην εξ ημων εκδιδυσκομενος ανηρ τα ιματια αυτου

Chapter 15

1 και ην κραυγη του λαου και γυναικων αυτων μεγαλη προς τους αδελφους αυτων τους ιουδαιους 2 και ησαν τινες λεγοντες εν υιοις ημων και εν θυγατρασιν ημων ημεις πολλοι και λημψομεθα σιτον και φαγομεθα και ζησομεθα 3 και εισιν τινες λεγοντες αγροι ημων και αμπελωνες ημων και οικiai ημων ημεις διεγγυωμεν και λημψομεθα σιτον και φαγομεθα 4 και εισιν τινες λεγοντες εδανεισαμεθα αργυριον εις φορους του βασιλεως αγροι ημων και αμπελωνες ημων και οικiai ημων 5 και νυν ως σαρκξ αδελφων ημων σαρκξ ημων ως υιοι αυτων υιοι ημων και ιδου ημεις καταδυναστευομεν τους υιους ημων και τας θυγατερας ημων εις δουλους και εισιν απο θυγατερων ημων καταδυναστευομεναι και ουκ εστιν δυναμις χειρων ημων και αγροι ημων και αμπελωνες ημων τοις εντιμοις 6 και ελυπηθην σφοδρα καθως ηκουσα την κραυγην αυτων και τους λογους τουτους 7 και εβουλευσατο καρδια μου επ' εμε και εμαχεσαμην προς τους εντιμους και τους αρχοντας και ειπα αυτοις απαιτησει ανηρ τον αδελφον αυτου υμεις απαιτειτε και εδωκα επ' αυτους εκκλησιαν μεγαλην 8 και ειπα αυτοις ημεις κεκτημεθα τους αδελφους ημων τους ιουδαιους τους πωλουμενους τοις εθνεσιν εν εκουσιω ημων και υμεις πωλειτε τους αδελφους υμων και ησυχασαν και ουχ ευροσαν λογον 9 και ειπα ουκ

αγαθος ο λογος ον υμεις ποιειτε ουχ ουτως εν φοβω θεου ημων απελευσεσθε απο ονειδισμού των εθνων των εχθρων ημων 10 και οι αδελφοι μου και οι γνωστοι μου και εγω εδηκαμεν εν αυτοις αργυριον και σιτον εγκαταλιπωμεν δη την απαιτησιν ταυτην 11 επιστρεψατε δη αυτοις ως σημερον αγρους αυτων αμπελωνας αυτων ελαιας αυτων και οικιας αυτων και απο του αργυριου τον σιτον και τον οινον και το ελαιον εξενεγκατε αυτοις 12 και ειπαν αποδωσομεν και παρ' αυτων ου ζητησομεν ουτως ποιησομεν καθως συ λεγεις και εκαλεσα τους ιερεις και ωρκισα αυτους ποιησαι ως το ρημα τουτο 13 και την αναβολην μου εξετιναξα και ειπα ουτως εκτιναξαι ο θεος παντα ανδρα ος ου στησει τον λογον τουτον εκ του οικου αυτου και εκ κοπου αυτου και εσται ουτως εκτετιναγμενος και κενος και ειπεν πασα η εκκλησια αμην και ηνεσαν τον κυριον και εποιησεν ο λαος το ρημα τουτο 14 απο της ημερας ης ενετειλατο μοι ειναι εις αρχοντα αυτων εν γη ιουδα απο ετους εικοστου και εως ετους τριακοστου και δευτερου τω αρδασασδα ετη δωδεκα εγω και οι αδελφοι μου βιαν αυτων ουκ εφαγον 15 και τας βιας τας πρωτας ας προ εμου εβαρυναν επ' αυτους και ελαβουσαν παρ' αυτων εν αρτοις και εν οινω εσχατον αργυριον διδραχμα τεσσαρακοντα και οι εκτετιναγμενοι αυτων εξουσιαζονται επι τον λαον και εγω ουκ εποιησα ουτως απο προσωπου φοβου θεου 16 και εν εργω του τειχους τουτων ουκ εκρατησα αγρον ουκ εκτησαμην και παντες οι συνηγμενοι εκει επι το εργον 17 και οι ιουδαιοι εκατον και πεντηκοντα ανδρες και οι ερχομενοι προς ημας απο των εθνων των κυκλω ημων επι τραπεζαν μου 18 και ην γινομενον εις ημεραν μιαν μοςχος εις και προβατα εξ εκλεκτα και χιμαρος εγινοντο μοι και ανα μεσον δεκα ημερων εν πασιν οινος τω πληθει και συν τουτοις αρτους της βιας ουκ εξήτησα οτι βαρεια η δουλεια επι τον λαον τουτον 19 μνησθητι μοι ο θεος εις αγαθον παντα οσα εποιησα τω λαω τουτω

Chapter 16

1 και εγενετο καθως ηκουσθη τω σαναβαλλατ και τωβια και τω γησαμ τω αραβι και τοις καταλοιποις των εχθρων ημων οτι ωκοδομησα το τειχος και ου κατελειφθη εν αυτοις πνοη εως του καιρου εκεινου θυρας ουκ επεστησα εν ταις πυλαις 2 και απεστειλεν σαναβαλλατ και γησαμ προς με λεγων δευρο και συναχθωμεν επι το αυτο εν ταις κωμαις εν πεδιω ωνω και αυτοι λογιζομενοι ποιησαι μοι πονηριαν 3 και απεστειλα επ' αυτους αγγελους λεγων εργον μεγα εγω ποιω και ου δυνησομαι καταβηναι μηποτε καταπαυση το εργον ως αν τελειωσω αυτο καταβησομαι προς υμας 4 και απεστειλαν προς με ως το ρημα τουτο και απεστειλα αυτοις κατα ταυτα 5 και απεστειλεν προς με σαναβαλλατ τον παιδα αυτου και επιστολην ανεωγμενην εν χειρι αυτου 6 και ην γεγραμμενον εν αυτη εν εθνεσιν ηκουσθη οτι συ και οι ιουδαιοι λογιζεσθε αποστατησαι δια τουτο συ

οικοδομεις το τειχος και συ γινη αυτοις εις βασιλεα 7 και προς τουτοις προφη-
τας εστησας σεαυτω ινα καθισης εν ιερουσαλημ εις βασιλεα εν ιουδα και νυν
απαγγελησονται τω βασιλει οι λογοι ουτοι και νυν δευρο βουλευσωμεθα επι το
αυτο 8 και απεστειλα προς αυτον λεγων ουκ εγενηθη ως οι λογοι ουτοι ους συ
λεγεις οτι απο καρδιας σου συ ψευδη αυτους 9 οτι παντες φοβεριζουσιν ημας
λεγοντες εκλυθησονται αι χειρες αυτων απο του εργου τουτου και ου ποιηθησε-
ται και νυν εκραταιωσα τας χειρας μου 10 και εγω εισηλθον εις οικον σεμει+ υιου
δαλαιο υιου μεηταβηλ και αυτος συνεχομενος και ειπεν συναχθωμεν εις οικον του
θεου εν μεσω αυτου και κλεισωμεν τας θυρας αυτου οτι ερχονται νυκτος φονευ-
σαι σε 11 και ειπα τις εστιν ο ανηρ ος εισελευσεται εις τον οικον και ζησεται 12
και επεγνων και ιδου ο θεος ουκ απεστειλεν αυτον οτι η προφητεια λογος κατ'
εμου και τωβιας και σαναβαλλατ εμισθωσαντο 13 επ' εμε οχλον οπως φοβηθω
και ποιησω ουτως και αμαρτω και γενωμαι αυτοις εις ονομα πονηρον οπως ονει-
δισωσιν με 14 μνησθητι ο θεος τω τωβια και τω σαναβαλλατ ως τα ποιηματα
αυτου ταυτα και τω νωαδια τω προφητη και τοις καταλοιποις των προφητων οι
ησαν φοβεριζοντες με 15 και ετελεσθη το τειχος πεμπτη και εικαδι του ελουλ εις
πεντηκοντα και δυο ημερας 16 και εγενετο ηνικα ηκουσαν παντες οι εχθροι ημων
και εφοβηθησαν παντα τα εθνη τα κυκλω ημων και επεπεσεν φοβος σφοδρα εν
οφθαλμοις αυτων και εγνωσαν οτι παρα του θεου ημων εγενηθη τελειωθηναι το
εργον τουτο 17 και εν ταις ημεραις εκειναις απο πολλων εντιμων ιουδα επιστο-
λαι επορευοντο προς τωβιαν και αι τωβια ηρχοντο προς αυτους 18 οτι πολλοι
εν ιουδα ενορχοι ησαν αυτω οτι γαμβρος ην του σεχενια υιου ηραε και ιωαναν
υιος αυτου ελαβεν την θυγατερα μεσουλαμ υιου βαραχια εις γυναικα 19 και τους
λογους αυτου ησαν λεγοντες προς με και λογους μου ησαν εκφεροντες αυτω και
επιστολας απεστειλεν τωβιας φοβερισαι με

Chapter 17

1 και εγενετο ηνικα ωκοδομηθη το τειχος και εστησα τας θυρας και επεσκεπησαν
οι πυλωροι και οι αδοντες και οι λευιται 2 και ενετειλαμην τω ανανια αδελφω
μου και τω ανανια αρχοντι της βιρα εν ιερουσαλημ οτι αυτος ως ανηρ αληθης και
φοβουμενος τον θεον παρα πολλους 3 και ειπα αυτοις ουκ ανοιγησονται πυλαι
ιερουσαλημ εως αμα τω ηλιω και ετι αυτων γρηγορουντων κλεισεθωσαν αι θυραι
και σφηνουσθωσαν και στησον προφυλακας οικουντων εν ιερουσαλημ ανηρ εν
προφυλακη αυτου και ανηρ απεναντι οικιας αυτου 4 και η πολις πλατεια και
μεγαλη και ο λαος ολιγος εν αυτη και ουκ ησαν οικiai ωκοδομημεναι 5 και εδ-
ωκεν ο θεος εις την καρδιαν μου και συνηξα τους εντιμους και τους αρχοντας και
τον λαον εις συνοδιας και ευρον βιβλιον της συνοδιας οι ανεβησαν εν πρωτοις

και ευρον γεγραμμενον εν αυτω 6 και ουτοι υιοι της χωρας οι αναβαντες απο αιχμαλωσιας της αποικιας ης απωκισεν ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος και επεστρεψαν εις ιερουσαλημ και εις ιουδα ανηρ εις την πολιν αυτου 7 μετα ζοροβ-αβελ και ιησου και νεεμια αζαρια δαεμια ναεμανι μαρδοχαιος βαλσαν μασφαραθ εσδρα βαγοι ναουμ βαανα μασφαρ ανδρες λαου ισραηλ 8 υιοι φορος δισχιλιοι εκατον εβδομηκοντα δυο 9 υιοι σαφατια τριακοσιοι εβδομηκοντα δυο 10 υιοι ηρα εξακοσιοι πεντηκοντα δυο 11 υιοι φααθμωαβ τοις υιοις ιησου και ιωαβ δισχιλιοι οκτακοσιοι δεκα οκτω 12 υιοι αιλαμ χιλιοι διακοσιοι πεντηκοντα τεσσαρες 13 υιοι ζαθουα οκτακοσιοι τεσσαρακοντα πεντε 14 υιοι ζακχου επτακοσιοι εξηκοντα 15 υιοι βανουι εξακοσιοι τεσσαρακοντα οκτω 16 υιοι βηβι εξακοσιοι εικοσι οκτω 17 υιοι ασγαδ δισχιλιοι τριακοσιοι εικοσι δυο 18 υιοι αδενικαμ εξακοσιοι εξηκοντα επ-τα 19 υιοι βαγοι δισχιλιοι εξηκοντα επτα 20 υιοι ηδιν εξακοσιοι πεντηκοντα πεντε 21 υιοι ατηρ τω εξεκια ενενηκοντα οκτω 22 υιοι ησαμ τριακοσιοι εικοσι οκτω 23 υιοι βεσι τριακοσιοι εικοσι τεσσαρες 24 υιοι αριφ εκατον δωδεκα 25 υιοι γαβαων ενενηκοντα πεντε 26 υιοι βαιθλεεμ εκατον εικοσι τρεις υιοι νετωφα πεντηκοντα εξ 27 υιοι αναθωθ εκατον εικοσι οκτω 28 ανδρες βηθασμωθ τεσσαρακοντα δυο 29 ανδρες καριαδιαριμ καφιρα και βηρωθ επτακοσιοι τεσσαρακοντα τρεις 30 ανδρες αραμα και γαβαα εξακοσιοι εικοσι εις 31 ανδρες μαχεμας εκατον εικοσι δυο 32 ανδρες βηθηλ και αια εκατον εικοσι τρεις 33 ανδρες ναβι-ααρ πεντηκοντα δυο 34 ανδρες ηλαμ-ααρ χιλιοι διακοσιοι πεντηκοντα τεσσαρες 35 υιοι ηραμ τριακοσιοι εικοσι 36 υιοι ιεριχω τριακοσιοι τεσσαρακοντα πεντε 37 υιοι λοδ αδιδ και ωνω επτακοσιοι εικοσι εις 38 υιοι σαναα τρισχιλιοι εννακοσιοι τριακοντα 39 οι ιερεις υιοι ιωδαε εις οικον ιησου εννακοσιοι εβδομηκοντα τρεις 40 υιοι εμμηρ χιλιοι πεντηκοντα δυο 41 υιοι φασσουρ χιλιοι διακοσιοι τεσσαρακοντα επτα 42 υιοι ηραμ χιλιοι δεκα επτα 43 οι λευιται υιοι ιησου τω καδμειηλ τοις υιοις του ουδουια εβδομηκοντα τεσσαρες 44 οι αδοντες υιοι ασαφ εκατον τεσσαρακοντα οκτω 45 οι πυλωροι υιοι σαλουμ υιοι ατηρ υιοι τελμων υιοι ακουβ υιοι ατιτα υιοι σαβι εκατον τριακοντα οκτω 46 οι ναθινιμ υιοι σθα υιοι ασιφα υιοι ταβαωθ 47 υιοι κιρας υιοι σουια υιοι φαδων 48 υιοι λαβανα υιοι αγαβα υιοι σαλαμι 49 υιοι αναν υιοι γαδηλ υιοι γααρ 50 υιοι ρααia υιοι ρασων υιοι νεκωδα 51 υιοι γηζαμ υιοι οζι υιοι φεση 52 υιοι βησι υιοι μει+νωμ υιοι νεφωσασιμ 53 υιοι βακβουκ υιοι αχιφα υιοι αρουρ 54 υιοι βασαλωθ υιοι μει+δα υιοι αδασαν 55 υιοι βαρκους υιοι σισ-αρα υιοι θημα 56 υιοι νισια υιοι ατιφα 57 υιοι δουλων σαλωμων υιοι σουτι υιοι σαφαραθ υιοι φεριδα 58 υιοι ιεαλη υιοι δορκων υιοι γαδηλ 59 υιοι σαφατια υιοι ετηλ υιοι φαχαραθ υιοι σαβαι+μ υιοι ημιμ 60 παντες οι ναθινιμ και υιοι δουλων σαλωμων τριακοσιοι ενενηκοντα δυο 61 και ουτοι ανεβησαν απο θελμελεθ αρησα χαρουβ ηρων ιεμηρ και ονκ ηδυνασθησαν απαγγειλαι οικους πατριων αυτων και σπερμα αυτων ει απο ισραηλ εισιν 62 υιοι δαλαιο υιοι τωβια υιοι νεκωδα εξακο-

σίοι τεσσαρακοντα δυο 63 και απο των ιερεων υιοι εβια υιοι ακως υιοι βερζελλι οτι ελαβεν απο θυγατερων βερζελλι του γαλααδιτου γυναικας και εκκληθη επ' ονοματι αυτων 64 ουτοι εξητησαν γραφην αυτων της συνοδιας και ουχ ευρεθη και ηγγιστευθησαν απο της ιερατειας 65 και ειπεν αδερσαδα ινα μη φαγωσιν απο του αγιου των αγιων εως αναστη ο ιερεις φωτισων 66 και εγενετο πασα η εκκλησια ως εις τεσσαρες μυριαδες δισχιλιοι τριακοσιοι εξηκοντα 67 παρεξ δουλων αυτων και παιδισκων αυτων ουτοι επτακισχιλιοι τριακοσιοι τριακοντα επτα και αδοντες και αδουσαι διακοσιοι τεσσαρακοντα πεντε 68 ιπποι επτακοσιοι τριακοντα εξ ημιονοι διακοσιοι τεσσαρακοντα πεντε 69 καμηλοι τετρακοσιοι τριακοντα πεντε ονοι εξακισχιλιοι επτακοσιοι εικοσι 70 και απο μερους αρχηγων των πατριων εδωκαν εις το εργον τω νεεμια εις θησαυρον χρυσους χιλιους φιαλας πεντηκοντα και χοθωνωθ των ιερεων τριακοντα 71 και απο αρχηγων των πατριων εδωκαν εις θησαυρον του εργου χρυσιου δυο μυριαδας και αργυριου μνας δισχιλιας διακοσιας 72 και εδωκαν οι καταλοιποι του λαου χρυσιου δυο μυριαδας και αργυριου μνας δισχιλιας διακοσιας και χοθωνωθ των ιερεων εξηκοντα επτα 73 και εκαθισαν οι ιερεις και οι λευιται και οι πυλωροι και οι αδοντες και οι απο του λαου και οι ναθινιμι και πας ισραηλ εν πολεσιν αυτων και εφθασεν ο μην ο εβδομος και οι υιοι ισραηλ εν πολεσιν αυτων

Chapter 18

1 και συνηχθησαν πας ο λαος ως ανηρ εις εις το πλατος το εμπροσθεν πυλης του υδατος και ειπαν τω εσδρα τω γραμματει ενεγκαι το βιβλιον νομου μωση ον ενετειλατο κυριος τω ισραηλ 2 και ηνεγκεν εσδρας ο ιερεις τον νομον ενωπιον της εκκλησιας απο ανδρος και εως γυναικος και πας ο συνιων ακουειν εν ημερα μια του μηνος του εβδομου 3 και ανεγνω εν αυτω απο της ωρας του διαφωτισαι τον ηλιον εως ημισους της ημερας απεναντι των ανδρων και των γυναικων και αυτοι συνιεντες και ωτα παντος του λαου εις το βιβλιον του νομου 4 και εστη εσδρας ο γραμματευσ επι βηματος ξυλινου και εστησαν εχομενα αυτου ματταδιας και σαμαιας και ανανιας και ουρια και ελκια και μαασαια εκ δεξιων αυτου και εξ αριστερων φαδαιας και μισαηλ και μελχιας και ωσαμ και ασαβδανα και ζαχαριας και μοσολλαμ 5 και ηνοιξεν εσδρας το βιβλιον ενωπιον παντος του λαου οτι αυτος ην επανω του λαου και εγενετο ηνικα ηνοιξεν αυτο εστη πας ο λαος 6 και ηυλογησεν εσδρας κυριον τον θεον τον μεγαν και απεκριθη πας ο λαος και ειπαν αμην επαραντες χειρας αυτων και εκυψαν και προσεκυνησαν τω κυριω επι προσωπον επι την γην 7 και ιησους και βαναιας και σαραβια ησαν συνετιζοντες τον λαον εις τον νομον και ο λαος εν τη στασει αυτου 8 και ανεγνωσαν εν βιβλιω νομου του θεου και εδιδασκεν εσδρας και διεστελλεν εν επιστημη κυριου

και συνηκεν ο λαος εν τη αναγνωσει 9 και ειπεν νεεμιας και εσδρας ο ιερεις και γραμματευς και οι λευιται οι συνετιζοντες τον λαον και ειπαν παντι τω λαω η ημερα αγια εστιν τω κυριω θεω ημων μη πενθειτε μηδε κλαιετε οτι εκλαιεν πας ο λαος ως ηκουσαν τους λογους του νομου 10 και ειπεν αυτοις πορευεσθε φαγετε λιπασματα και πιετε γλυκασματα και αποστειλατε μεριδας τοις μη εχουσιν οτι αγια εστιν η ημερα τω κυριω ημων και μη διαπεσητε οτι εστιν ισχυς υμων 11 και οι λευιται κατεσιωπων παντα τον λαον λεγοντες σιωπατε οτι η ημερα αγια και μη καταπιπτετε 12 και απηλθεν πας ο λαος φαγειν και πειν και αποστελλειν μεριδας και ποιησαι ευφροσυνην μεγαλην οτι συνηκαν εν τοις λογοις οις εγνωρισεν αυτοις 13 και εν τη ημερα τη δευτερα συνηχθησαν οι αρχοντες των πατριων τω παντι λαω οι ιερεις και οι λευιται προς εσδραν τον γραμματεα επιστησαι προς παντας τους λογους του νομου 14 και ευροσαν γεγραμμενον εν τω νομω ω ενετειλατο κυριος τω μωυση οπως κατοικησωσιν οι υιοι ισραηλ εν σκηναις εν εορτη εν μηνι τω εβδομω 15 και οπως σημανωσιν σαλπιγξιν εν πασαις ταις πολεσιν αυτων και εν ιερουσαλημ και ειπεν εσδρας εξελθετε εις το ορος και ενεγκετε φυλλα ελαιας και φυλλα ξυλων κυπαρισσινων και φυλλα μυρσινης και φυλλα φοινικων και φυλλα ξυλου δασεος ποιησαι σκηνας κατα το γεγραμμενον 16 και εξηλθεν ο λαος και ηνεγκαν και εποιησαν εαυτοις σκηνας ανηρ επι του δωματος αυτου και εν ταις αυλαις αυτων και εν ταις αυλαις οικου του θεου και εν πλατειαις της πολεως και εως πυλης εφραιμ 17 και εποιησαν πασα η εκκλησια οι επιστρεψαντες απο της αιχμαλωσιας σκηνας και εκαδισαν εν σκηναις οτι ουκ εποιησαν απο ημερων ιησου υιου ναυη ουτως οι υιοι ισραηλ εως της ημερας εκεινης και εγενετο ευφροσυνη μεγαλη 18 και ανεγνω εν βιβλιω νομου του θεου ημεραν εν ημερα απο της ημερας της πρωτης εως της ημερας της εσχατης και εποιησαν εορτην επτα ημερας και τη ημερα τη ογδοη εξοδιον κατα το κριμα

Chapter 19

1 και εν ημερα εικοστη και τεταρτη του μηνος τουτου συνηχθησαν οι υιοι ισραηλ εν νηστεια και εν σακκοις 2 και εχωρισθησαν οι υιοι ισραηλ απο παντος υιου αλλοτριου και εστησαν και εξηγορευσαν τας αμαρτίας αυτων και τας ανομιας των πατερων αυτων 3 και εστησαν επι στασει αυτων και ανεγνωσαν εν βιβλιω νομου κυριου θεου αυτων και ησαν εξαγορευοντες τω κυριω και προσκυνουντες τω κυριω θεω αυτων 4 και εστη επι αναβασει των λευιτων ιησους και υιοι καδμειηλ σαχανια υιος σαραβια υιοι χανανι και εβοησαν φωνη μεγαλη προς κυριον τον θεον αυτων 5 και ειποσαν οι λευιται ιησους και καδμειηλ αναστητε ευλογειτε τον κυριον θεον υμων απο του αιωνος και εως του αιωνος και ευλογησουσιν ονομα δοξης σου και υψωσουσιν επι παση ευλογια και αινεσει 6 και ειπεν εσδρας συ ει

αυτος κυριος μονος συ εποιησας τον ουρανον και τον ουρανον του ουρανου και πασαν την στασιν αυτων την γην και παντα οσα εστιν εν αυτη τας θαλασσας και παντα τα εν αυταις και συ ζωοποιεις τα παντα και σοι προσκυνουσιν αι στρατιαι των ουρανων 7 συ ει κυριος ο θεος συ εξελεξω εν αβραμ και εξηγαγες αυτον εκ της χωρας των χαλδαιων και επεθηκας αυτω ονομα αβρααμ 8 και ευρες την καρδιαν αυτου πιστην ενωπιον σου και διεδου προς αυτον διαθηκην δουναι αυτω την γην των χαναναιων και χετταιων και αμορραιων και φερεζαιων και ιεβουσαιων και γεργεσαιων και τω σπερματι αυτου και εστησας τους λογους σου οτι δικαιος συ 9 και ειδες την ταπεινωσιν των πατερων ημων εν αιγυπτω και την κραυγην αυτων ηκουσας επι θαλασσαν ερυθραν 10 και εδωκας σημεια εν αιγυπτω εν φαραω και εν πασιν τοις παισιν αυτου και εν παντι τω λαω της γης αυτου οτι εγνωσ οτι υπερηφανησαν επ' αυτους και εποιησας σεαυτω ονομα ως η ημερα αυτη 11 και την θαλασσαν ερρηξας ενωπιον αυτων και παρηλθουσιν εν μεσω της θαλασσης εν ξηρασια και τους καταδιωξαντας αυτους ερριψας εις βυθον ωσει λιθον εν υδατι σφοδρω 12 και εν στυλω νεφελης ωδηγησας αυτους ημερας και εν στυλω πυρος την νυκτα του φωτισαι αυτοις την οδον εν η πορευσονται εν αυτη 13 και επι ορος σινα κατεβης και ελαλησας προς αυτους εξ ουρανου και εδωκας αυτοις κριματα ευθειας και νομους αληθειας προσταγματα και εντολας αγαθας 14 και το σαββατον σου το αγιον εγνωρισας αυτοις εντολας και προσταγματα και νομον ενετειλω αυτοις εν χειρι μωυση δουλου σου 15 και αρτον εξ ουρανου εδωκας αυτοις εις σιτοδειαν αυτων και υδωρ εκ πετρας εξηνεγκας αυτοις εις διψαν αυτων και ειπας αυτοις εισελθειν κληρονομησαι την γην εφ' ην εξετεινας την χειρα σου δουναι αυτοις 16 και αυτοι και οι πατερες ημων υπερηφανευσαντο και εσκληρυναν τον τραχήλον αυτων και ουκ ηκουσαν των εντολων σου 17 και ανενευσαν του εισακουσαι και ουκ εμνησθησαν των θαυμασιων σου ων εποιησας μετ' αυτων και εσκληρυναν τον τραχήλον αυτων και εδωκαν αρχην επιστρεψαι εις δουλειαν αυτων εν αιγυπτω και συ θεος ελεημων και οικτιρμων μακροθυμος και πολυελεος και ουκ εγκατελιπες αυτους 18 ετι δε και εποιησαν εαυτοις μοσχον χωνευτον και ειπαν ουτοι οι θεοι οι εξαγαγοντες ημας εξ αιγυπτου και εποιησαν παροργισμους μεγάλους 19 και συ εν οικτιρμοις σου τοις πολλοις ουκ εγκατελιπες αυτους εν τη ερημω τον στυλον της νεφελης ουκ εξεκλινας απ' αυτων ημερας οδηγησαι αυτους εν τη οδω και τον στυλον του πυρος την νυκτα φωτιζειν αυτοις την οδον εν η πορευσονται εν αυτη 20 και το πνευμα σου το αγαθον εδωκας συνετισαι αυτους και το μαννα σου ουκ αφυστερησας απο στοματος αυτων και υδωρ εδωκας αυτοις τω διψει αυτων 21 και τεσσαρακοντα ετη διεδρεψας αυτους εν τη ερημω ουκ υστερησαν ιματια αυτων ουκ επαλαιωθησαν και ποδες αυτων ου διερραγησαν 22 και εδωκας αυτοις βασιλειας και λαους και διεμερισας αυτοις και εκκληρονομησαν την γην σην βασιλεως εσεβων και την γην ωγ βασιλεως του βασαν 23 και τους υιους αυτων

επληθύνας ως τους αστερας του ουρανου και εισηγαγες αυτους εις την γην ην ειπας τοις πατρασιν αυτων και εκληρονομησαν αυτην 24 και εξετριψας ενωπιον αυτων τους κατοικουντας την γην των χαναναιων και εδωκας αυτους εις τας χειρας αυτων και τους βασιλεις αυτων και τους λαους της γης ποιησαι αυτοις ως αρεστον ενωπιον αυτων 25 και κατελαβosan πολεις υψηλας και εκληρονομησαν οικιας πληρεις παντων αγαθων λακκους λελατομημενους αμπελωνας και ελαιωνας και παν ξυλον βρωσιμον εις πληθος και εφαγosan και ενεπλησθησαν και ελιπανθησαν και ετρυφησαν εν αγαθωσυνη σου τη μεγαλη 26 και ηλλαξαν και απεστησαν απο σου και ερριψαν τον νομον σου οπισω σωματος αυτων και τους προφητας σου απεκτειναν οι διεμαρτυραντο εν αυτοις επιστρεψαι αυτους προς σε και εποιησαν παροργισμους μεγαλους 27 και εδωκας αυτους εν χειρι θλιβοντων αυτους και εθλιψαν αυτους και ανεβοησαν προς σε εν καιρω θλιψεως αυτων και συ εξ ουρανου σου ηκουσας και εν οικτιρμοις σου τοις μεγαλοις εδωκας αυτοις σωτηρας και εσωσας αυτους εκ χειρος θλιβοντων αυτους 28 και ως ανεπαυσαντο επεστρεψαν ποιησαι το πονηρον ενωπιον σου και εγκατελιπες αυτους εις χειρας εχθρων αυτων και κατηρξαν εν αυτοις και παλιν ανεβοησαν προς σε και συ εξ ουρανου εισηκουσας και ερρυσω αυτους εν οικτιρμοις σου πολλοις 29 και επεμαρτυρω αυτοις επιστρεψαι αυτους εις τον νομον σου και ουκ ηκουσαν αλλα εν ταις εντολαις σου και εν τοις κριμασι σου ημαρτοσαν α ποιησας αυτα ανθρωπος ζησεται εν αυτοις και εδωκαν νωτον απειδουντα και τραχηλον αυτων εσκληρυναν και ουκ ηκουσαν 30 και ειλκυσας επ' αυτους ετη πολλα και επεμαρτυρω αυτοις εν πνευματι σου εν χειρι προφητων σου και ουκ ηνωτισαντο και εδωκας αυτους εν χειρι λαων της γης 31 και συ εν οικτιρμοις σου τοις πολλοις ουκ εποιησας αυτους συντελειαν και ουκ εγκατελιπες αυτους οτι ισχυρος ει και ελεημων και οικτιρμων 32 και νυν ο θεος ημων ο ισχυρος ο μεγας ο κραταιος και ο φοβερους φυλασσω την διαθηκην σου και το ελεος σου μη ολιγωθητω ενωπιον σου πας ο μοχθος ος ευρεν ημας και τους βασιλεις ημων και τους αρχοντας ημων και τους ιερεις ημων και τους προφητας ημων και τους πατερας ημων και εν παντι τω λαω σου απο ημερων βασιλεων ασσουρ και εως της ημερας ταυτης 33 και συ δικαιος επι πασι τοις ερχομενοις εφ' ημας οτι αληθειαν εποιησας και ημεις εξημαρτομεν 34 και οι βασιλεις ημων και οι αρχοντες ημων και οι ιερεις ημων και οι πατερες ημων ουκ εποιησαν τον νομον σου και ου προσεσχον των εντολων σου και τα μαρτυρια σου α διεμαρτυρω αυτοις 35 και αυτοι εν βασιλεια σου και εν αγαθωσυνη σου τη πολλη η εδωκας αυτοις και εν τη γη τη πλατεια και λιπαρα η εδωκας ενωπιον αυτων ουκ εδουλευσαν σοι και ουκ απεστρεψαν απο επιτηδευματων αυτων των πονηρων 36 ιδου εσμεν σημερον δουλοι και η γη ην εδωκας τοις πατρασιν ημων φαγειν τον καρπον αυτης 37 τοις βασιλευσιν οις εδωκας εφ' ημας εν αμαρτιαις ημων και επι τα σωματα ημων εξουσιαζουσιν και εν κτηνεσιν ημων ως αρεστον

αυτοῖς καὶ ἐν θλίψει μεγάλη ἐσμέν

Chapter 20

1 καὶ ἐν πασὶ τούτοις ἡμεῖς διατιθεμεθα πιστὴν καὶ γραφομένην καὶ ἐπισφραγίζουσιν πάντες ἀρχόντες ἡμῶν λευταὶ ἡμῶν ἱερεῖς ἡμῶν 2 καὶ ἐπὶ τῶν σφραγίζοντων νεεμίας υἱὸς ἀχαλῖα καὶ σεδεκίας 3 υἱὸς σαράια καὶ ἀζαρία καὶ ἱερμία 4 φάσουρ ἀμαρία μελχία 5 αὐτοὺς σεβανὶ μαλουχ 6 ἱραμ μεραμωθ ἀβδία 7 δανιήλ γαναθὼν βαρουχ 8 μεσουλαμ ἀβία μιαμὶν 9 μααζία βελγαὶ σαμαία οὗτοι ἱερεῖς 10 καὶ οἱ λευταὶ ἰησοὺς υἱὸς ἀζανία βαναιου ἀπὸ υἱῶν ἡναδαδ καδμειήλ 11 καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ σαβανία ὠδουία καλὶτα φέλει+α ἀναν 12 μιχα ρωθ ἐσεβίας 13 ζαχωρ σαραβία σεβανία 14 ὠδουία υἱοὶ βανουναί 15 ἀρχόντες τοῦ λαοῦ φορὸς φααθμωαβ ἡλαμ ζαθουία υἱοὶ 16 βανὶ ἀσγαδ βηβαί 17 ἐδανία βαγοὶ ἡδὶν 18 ἀτηρ ἐξεκία ἀζουρ 19 ὠδουία ἡσαμ βησί 20 ἀριθ ἀναθωθ νωβαί 21 μαγαφῆς μεσουλαμ ἡζιρ 22 μεσῶζεβήλ σαδδουκ ἰεδδουα 23 φαλτία ἀναν ἀναία 24 ὥσπερ ἀνανία ἀσουβ 25 ἀλῶης φαλαί+ σῶβηκ 26 ραουμ ἐσαβανὰ μαασαία 27 καὶ αἱ+α αἶναν ἡγαν 28 μαλουχ ἡραμ βαανὰ 29 καὶ οἱ καταλοίποι τοῦ λαοῦ οἱ ἱερεῖς οἱ λευταὶ οἱ πυλῶροι οἱ ἀδόντες οἱ ναθινίμ καὶ πας ὁ προσπορευόμενος ἀπὸ λαῶν τῆς γῆς πρὸς νόμον τοῦ θεοῦ γυναικες αὐτῶν υἱοὶ αὐτῶν θυγατέρες αὐτῶν πας ὁ εἰδὼς καὶ συνίων 30 ἐνίσχυν ἐπὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν κατήρασάντο αὐτοὺς καὶ εἰσηλθούσαν ἐν ἀρᾷ καὶ ἐν ὀρκῷ τοῦ πορευέσθαι ἐν νόμῳ τοῦ θεοῦ ὅς ἐδοθῇ ἐν χεὶρὶ μωσῆ δουλοῦ τοῦ θεοῦ καὶ φυλάσσεσθαι καὶ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς κυρίου ἡμῶν καὶ κρίματα αὐτοῦ 31 καὶ τοῦ μὴ δύναι θυγατέρας ἡμῶν τοῖς λαοῖς τῆς γῆς καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν οὐ ληψόμεθα τοῖς υἱοῖς ἡμῶν 32 καὶ λαοὶ τῆς γῆς οἱ φέροντες τοὺς ἀγορασμούς καὶ πᾶσαν πρᾶσιν ἐν ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου ἀποδοσθαι οὐκ ἀγορώμεν παρ' αὐτῶν ἐν σαββάτῳ καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἀγία καὶ ἀνησόμεν τὸ ἐτὸς τὸ ἐβδομόν καὶ ἀπαιτήσιν πάσης χειρὸς 33 καὶ στήσομεν ἐφ' ἡμᾶς ἐντολάς δύναι ἐφ' ἡμᾶς τρίτον τοῦ διδραχμοῦ κατ' ἐνιαυτὸν εἰς δουλείαν οἴκου θεοῦ ἡμῶν 34 εἰς ἀρτοὺς τοῦ προσώπου καὶ θυσίαν τοῦ ἐνδελεχίσμου καὶ εἰς ὀλοκαυτῶμα τοῦ ἐνδελεχίσμου τῶν σαββάτων τῶν νομηνίων εἰς τὰς εορτάς καὶ εἰς τὰ ἀγία καὶ τὰ περὶ ἀμαρτίας ἐξίλασασθαι περὶ ἰσραὴλ καὶ εἰς ἐργα οἴκου θεοῦ ἡμῶν 35 καὶ κληρὸς ἐβαλομέν περὶ κληροῦ ξυλοφορίας οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ λευταὶ καὶ ὁ λαὸς ἐνεγκαι εἰς οἶκον θεοῦ ἡμῶν εἰς οἶκον πατρίων ἡμῶν εἰς καιροὺς ἀπὸ χρόνων ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτὸν ἐκκαύσαι ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κυρίου θεοῦ ἡμῶν ὡς γεγραπταὶ ἐν τῷ νόμῳ 36 καὶ ἐνεγκαι τὰ πρωτογενήματα τῆς γῆς ἡμῶν καὶ πρωτογενήματα καρποῦ πάντος ξύλου ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτὸν εἰς οἶκον κυρίου 37 καὶ τὰ πρωτοτόκα υἱῶν ἡμῶν καὶ κτηνῶν ἡμῶν ὡς γεγραπταὶ ἐν τῷ νόμῳ καὶ τὰ πρωτοτόκα βοῶν ἡμῶν καὶ ποιμνίων ἡμῶν ἐνεγκαι εἰς οἶκον θεοῦ ἡμῶν τοῖς ἱερεῦσιν τοῖς λειτουργοῖσιν

εν οικω θεου ημων 38 και την απαρχην σιτων ημων και τον καρπον παντος ξυλου οινου και ελαιου οισομεν τοις ιερευσιν εις γαζοφυλακιον οικου του θεου και δεκατην γης ημων τοις λευιταις και αυτοι οι λευιται δεκατουντες εν πασαις πολεσιν δουλειας ημων 39 και εσται ο ιερεις υιος ααρων μετα του λευιτου εν τη δεκατη του λευιτου και οι λευιται ανοισουσιν την δεκατην της δεκατης εις οικον θεου ημων εις τα γαζοφυλακια εις οικον του θεου 40 οτι εις τους θησαυρους εισοιδουσιν οι υιοι ισραηλ και οι υιοι του λευι τας απαρχας του σιτου και του οινου και του ελαιου και εκει σκευη τα αγια και οι ιερεις οι λειτουργοι και οι πυλωροι και οι αδοντες και ουκ εγκαταλειψομεν τον οικον του θεου ημων

Chapter 21

1 και εκαθισαν οι αρχοντες του λαου εν ιερουσαλημ και οι καταλοιποι του λαου εβαλосαν κληρους ενεγκαι ενα απο των δεκα καθισαι εν ιερουσαλημ πολει τη αγια και εννεα μερη εν ταις πολεσιν 2 και ευλογησεν ο λαος τους παντας ανδρας τους εκουσιαζομενους καθισαι εν ιερουσαλημ 3 και ουτοι οι αρχοντες της χωρας οι εκαθισαν εν ιερουσαλημ και εν πολεσιν ιουδα εκαθισαν ανηρ εν κατασχεσει αυτου εν πολεσιν αυτων ισραηλ οι ιερεις και οι λευιται και οι ναδιναιοι και οι υιοι δουλων σαλωμων 4 και εν ιερουσαλημ εκαθισαν απο υιων ιουδα και απο υιων βενιαμιν απο υιων ιουδα αθαια υιος αζαια υιος ζαχαρια υιος αμαρια υιος σαφατια υιος μαεληλ και απο υιων φαρες 5 και μασια υιος βαρουχ υιος χαλαζα υιος οζια υιος αθαια υιος ιωριβ υιος δηζια υιος του σηλωνι 6 παντες υιοι φαρες οι καθημενοι εν ιερουσαλημ τετρακοσιοι εξηκοντα οκτω ανδρες δυναμεως 7 και ουτοι υιοι βενιαμιν σηλω υιος μεσουλαμ υιος ιωαδ υιος φαδαια υιος κωλια υιος μασαia υιος αιδιηλ υιος ιεσια 8 και οπισω αυτου γηβι σηλι εννακοσιοι εικοσι οκτω 9 και ιωηλ υιος ξεχρι επισκοπος επ' αυτους και ιουδας υιος ασανα επι της πολεως δευτερος 10 απο των ιερεων και ιαδια υιος ιωριβ ιαχιν 11 σαραια υιος ελκια υιος μεσουλαμ υιος σαδδουκ υιος μαριωθ υιος αι+τωβ απεναντι οικου του θεου 12 και αδελφοι αυτων ποιουντες το εργον του οικου αμασι υιος ζαχαρια υιος φασσουρ υιος μελchia 13 αρχοντες πατριων διακοσιοι τεσσαρακοντα δυο και αμεσσαι υιος εσδριηλ 14 και αδελφοι αυτου δυνατοι παραταξεως εκατον εικοσι οκτω και επισκοπος επ' αυτων βαδιηλ 15 και απο των λευιτων σαμαia υιος ασουβ υιος εζρι 17 και μαθανia υιος μιχα και ωβηδ υιος σαμουι 18 διακοσιοι ογδοηκοντα τεσσαρες 19 και οι πυλωροι ακουβ τελαμιν και οι αδελφοι αυτων εκατον εβδομηκοντα δυο 22 και επισκοπος λευιτων υιος βανι οζι υιος ασαβια υιος μιχα απο υιων ασαφ των αδοντων απεναντι εργου οικου του θεου 23 οτι εντολη του βασιλεως επ' αυτους 24 και παθαια υιος βασηζα προς χειρα του βασιλεως εις παν ρημα τω λαω 25 και προς τας επαυλεις εν αγρω αυτων και απο υιων ιουδα εκαθισαν εν καριαθαρθοκ

26 και εν ιησου 27 και εν βεηρσαβεε 30 και επαυλεις αυτων λαχis και αγροι αυτης και παρενεβαλοσαν εν βεηρσαβεε 31 και οι υιοι βενιαμιν απο γαβα μαχαμας 36 και απο των λευιτων μεριδες ιουδα τω βενιαμιν

Chapter 22

1 και ουτοι οι ιερεις και οι λευιται οι αναβαινοντες μετα ζοροβαβελ υιου σαλαθιηλ και ιησου σαραιο ιερμια εσδρα 2 αμαρια μαλουχ 3 σεχενια 7 ουτοι αρχοντες των ιερεων και αδελφοι αυτων εν ημεραις ιησου 8 και οι λευιται ιησου βανουι καδμιηλ σαραβια ιουδα μαχανια επι των χειρων αυτος και οι αδελφοι αυτου 9 εις τας εφημεριας 10 και ιησους εγεννησεν τον ιωακιμ και ιωακιμ εγεννησεν τον ελιασιβ και ελιασιβ τον ιωδαε 11 και ιωδαε εγεννησεν τον ιωναθαν και ιωναθαν εγεννησεν τον ιαδου 12 και εν ημεραις ιωακιμ αδελφοι αυτου οι ιερεις και οι αρχοντες των πατριων τω σαραιο μαραιο τω ιερμια ανανια 13 τω εσδρα μεσουλαμ τω αμαρια ιωαναν 14 τω μαλουχ ιωναθαν τω σεχενια ιωσηφ 15 τω αρεμ αδνας τω μαριωθ ελκαι 16 τω αδδαι ζαχαριας τω γαναθων μοσολλαμ 17 τω αβια ζεχρι τω βενιαμιν εν καιροις τω φελητι 18 τω βαλγα σαμουε τω σεμεια ιωναθαν 19 τω ιωιαριβ μαδθαναι τω ιδια οζι 20 τω σαλλαι καλλαι τω αμουκ αβεδ 21 τω ελκια ασαβιας τω ιεδει+ου ναθαναηλ 22 οι λευιται εν ημεραις ελιασιβ ιωαδα και ιωαναν και ιδουα γεγραμμενοι αρχοντες πατριων και οι ιερεις εν βασιλεια δαρειου του περσου 23 υιοι λευι αρχοντες των πατριων γεγραμμενοι επι βιβλιω λογων των ημερων και εως ημερων ιωαναν υιου ελισουβ 24 και αρχοντες των λευιτων ασαβια και σαραβια και ιησου και υιοι καδμιηλ και οι αδελφοι αυτων κατεναντιον αυτων εις υμνειν και αινειν εν εντολη δαυιδ ανθρωπου του θεου εφημερια προς εφημεριαν 25 εν τω συναγαγειν με τους πυλωρους 26 εν ημεραις ιωακιμ υιου ιησου υιου ιωσεδεκ και εν ημεραις νεεμια και εσδρας ο ιερεις ο γραμματευσ 27 και εν εγκαινιοις τειχους ιερουσαλημ εζητησαν τους λευιτας εν τοις τοποις αυτων του ενεγκαι αυτους εις ιερουσαλημ ποιησαι εγκαινια και ευφροσυνην εν θωδαδα και εν ωδαις κυμβαλιζοντες και ψαλτηρια και κινυραι 28 και συνηχθησαν οι υιοι των αδοντων και απο της περιχωρου κυκλοθεν εις ιερουσαλημ και απο επαυλεων 29 και απο αγρων οτι επαυλεις ωκοδομησαν εαυτοις οι αδοντες εν ιερουσαλημ 30 και εκαθαρισθησαν οι ιερεις και οι λευιται και εκαθαρισαν τον λαον και τους πυλωρους και το τειχος 31 και ανηνεγκα τους αρχοντας ιουδα επανω του τειχους και εστησα δυο περι αινεσεως μεγαλους και διηλθον εκ δεξιων επανω του τειχους της κοπριας 32 και επορευθη οπισω αυτων ωσαια και ημισυ αρχοντων ιουδα 33 και αζαριας εσδρας και μεσουλαμ 34 ιουδα και βενιαμιν και σαμαιο και ιερμια 35 και απο υιων των ιερεων εν σαλπιγξιν ζαχαριας υιος ιωναθαν υιος σαμαιο υιος μαθανια υιος μιχαιο υιος ζακχουρ υιος ασαφ 36 και αδελφοι αυτου σαμαιο και οζιηλ αινειν

εν ὧδαις δαυιδ ἀνθρώπου του θεου και εσδρας ο γραμματεὺς ἐμπροσθεν αὐτῶν 37 ἐπὶ πυλῆς του αἰν κατεναντι αὐτῶν ἀνέβησαν ἐπὶ κλίμακας πολεως δαυιδ ἐν ἀναβάσει του τειχοῦς ἐπάνωθεν του οἴκου δαυιδ και εὗς πυλῆς του ὕδατος κατὰ ἀνατολᾶς 38 και περὶ αἰνεσεως ἡ δευτέρα ἐπορευετο συναντῶσα αὐτοῖς και ἐγὼ ὀπισθὸν αὐτῆς και το ἡμισὺ του λαοῦ ἐπάνω του τειχοῦς ὑπεράνω του πυργου τῶν θεννουριμ και εὗς του τειχοῦς του πλατεος 39 και ὑπεράνω τῆς πυλῆς ἐφραιμ και ἐπὶ πυλὴν τῆς ἰσάνα και ἐπὶ πυλὴν τὴν ἰχθυήραν και πυργῷ ἀνανεὴλ και εὗς πυλῆς τῆς προβατικῆς και ἐστήσαν ἐν πυλὴ τῆς φυλακῆς 40 και ἐστήσαν αἱ δύο τῆς αἰνεσεως ἐν οἴκῳ του θεου και ἐγὼ και το ἡμισὺ τῶν στρατηγῶν μετ' ἐμοῦ 41 και οἱ ἱερεῖς ἐλῖακιμ μαασίας βενιαμὴν μιχαῖας ἐλιωῆναι ζαχαρίας ἀνανίας ἐν σαλπιγξίν 42 και μαασίας και σεμείας και ἐλεάζαρ και ὄζι και ἰωάναν και μελχίας και αἰλαμ και ἐζούρ και ἠκούσθησαν οἱ ἀδόντες και ἐπεσκεπήσαν 43 και ἐθύσαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θυσιασμάτα μεγάλα και ἠυφράνθησαν ὅτι ὁ θεὸς ἠυφράνεν αὐτοὺς μεγάλως και αἱ γυναῖκες αὐτῶν και τὰ τέκνα αὐτῶν ἠυφράνθησαν και ἠκούσθη ἡ εὐφροσύνη ἐν ἱερουσαλὴμ ἀπὸ μακροθεν 44 και κατεστήσαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνδρας ἐπὶ τῶν γαζοφυλακίων τοῖς θησαυροῖς ταῖς ἀπαρχαῖς και ταῖς δεκαταῖς και τοῖς σὺνῆγμένοις ἐν αὐτοῖς ἀρχουσὶν τῶν πόλεων μερίδας τοῖς ἱερεῦσι και τοῖς λευίταις ὅτι εὐφροσύνη ἦν ἐν ἰουδα ἐπὶ τοὺς ἱερεῖς και ἐπὶ τοὺς λευίτας τοὺς ἐστῶτας 45 και ἐφυλάξαν φυλακὰς θεοῦ αὐτῶν και φυλακὰς του καθαρισμοῦ και τοὺς ἀδόντας και τοὺς πυλῶρους ὡς ἐντολαὶ δαυιδ και σαλωμῶν υἱοῦ αὐτοῦ 46 ὅτι ἐν ἡμέραις δαυιδ ἀσαφ' ἀπ' ἀρχῆς πρῶτος τῶν ἀδόντων και ὕμνον και αἰνεσὶν τῷ θεῷ 47 και πᾶς ἰσραὴλ ἐν ἡμέραις ζοροβαβέλ διδόντες μερίδας τῶν ἀδόντων και τῶν πυλῶρων λόγον ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ αὐτοῦ και ἀγιαζόντες τοῖς λευίταις και οἱ λευῖται ἀγιαζόντες τοῖς υἱοῖς αἰσῶν

Chapter 23

1 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεγνώσθη ἐν βιβλίῳ μωϋση ἐν ὧσιν του λαοῦ και εὐρεθὴ γεγραμμένον ἐν αὐτῷ ὅπως μὴ εἰσελθῶσιν ἀμμανῖται και μωαβῖται ἐν ἐκκλησίᾳ θεοῦ εὗς αἰῶνος 2 ὅτι οὐ σὺνῆντησαν τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ ἐν ἀρτῷ και ἐν ὕδατι και ἐμισθῶσαντο ἐπ' αὐτὸν τὸν βαλααμ καταρσασθαι και ἐστρεψεν ὁ θεὸς ἡμῶν τὴν καταρᾶν εἰς εὐλογίαν 3 και ἐγένετο ὡς ἠκούσαν τὸν νόμον και ἐχωρίσθησαν πᾶς ἐπιμικτός ἐν ἰσραὴλ 4 και πρὸ τούτου ἐλῖασιβ ὁ ἱερεὺς οἰκῶν ἐν γαζοφυλακίῳ οἴκου θεοῦ ἡμῶν ἐγγίων τῶβια 5 και ἐποίησεν αὐτῷ γαζοφυλακίον μέγα και ἐκεῖ ἦσαν πρῶτερον διδόντες τὴν μανᾶν και τὸν λίβανον και τὰ σκευὴ και τὴν δεκατὴν του σίτου και του οἴνου και του ἐλαίου ἐντολὴν τῶν λευιτῶν και τῶν ἀδόντων και τῶν πυλῶρων και ἀπαρχὰς τῶν ἱερέων 6 και ἐν παντὶ τούτῳ οὐκ ἤμην ἐν ἱερουσαλὴμ ὅτι ἐν εἵ τριακοστῷ και δευτέρῳ του ἀρθασασθα βασιλεως βαβυλωνος

ηλθον προς τον βασιλεα και μετα τελος ημερων ητησαμην παρα του βασιλεως 7 και ηλθον εις ιερουσαλημ και συνηκα εν τη πονηρια η εποιησεν ελίσουβ τω τωβια ποιησαι αυτω γαζοφυλακιον εν αυλη οικου του θεου 8 και πονηρον μοι εφανη σφοδρα και ερριψα παντα τα σκευη οικου τωβια εξω απο του γαζοφυλακιου 9 και ειπα και εκαθαρισαν τα γαζοφυλακια και επεστρεψα εκει σκευη οικου του θεου την μαναα και τον λιβανον 10 και εγνων οτι μεριδες των λευιτων ουκ εδοθησαν και εφυγοσαν ανηρ εις αγρον αυτου οι λευιται και οι αδοντες ποιουντες το εργον 11 και εμαχεσαμην τοις στρατηγοις και ειπα δια τι εγκατελειφθη ο οικος του θεου και συνηγαγον αυτους και εστησα αυτους επι τη στασει αυτων 12 και πας ιουδα ηνεγκαν δεκατην του πυρου και του οινου και του ελαιου εις τους θησαυρους 13 επι χειρα σελεμια του ιερεως και σαδδουκ του γραμματεως και φαδαια απο των λευιτων και επι χειρα αυτων αναν υιος ζακχουρ υιος μαθανια οτι πιστοι ελογισθησαν επ' αυτους μεριζειν τοις αδελφοις αυτων 14 μνησθητι μου ο θεος εν ταυτη και μη εξαλειφθητω ελεος μου ο εποιησα εν οικω κυριου του θεου 15 εν ταις ημεραις εκειναις ειδον εν ιουδα πατουντας ληνους εν τω σαββατω και φεροντας δραγματα και επιγεμιζοντας επι τους ονους και οινον και σταφυλην και συκα και παν βασταγμα και φεροντας εις ιερουσαλημ εν ημερα του σαββατου και επεμαρτυραμην εν ημερα πρασεως αυτων 16 και εκαθισαν εν αυτη φεροντες ιχθυν και πασαν πρασιν πωλουντες εν τω σαββατω τοις υιοις ιουδα και εν ιερουσαλημ 17 και εμαχεσαμην τοις υιοις ιουδα τοις ελευθεροις και ειπα αυτοις τις ο λογος ουτος ο πονηρος ον υμεις ποιεите και βεβηλουτε την ημεραν του σαββατου 18 ουχι ουτως εποιησαν οι πατερες υμων και ηνεγκεν επ' αυτους ο θεος ημων και εφ' ημας παντα τα κακα ταυτα και επι την πολιν ταυτην και υμεις προστιθετε οργην επι ισραηλ βεβηλωσαι το σαββατον 19 και εγενετο ηνικα κατεστησαν πυλαι ιερουσαλημ προ του σαββατου και ειπα και εκλεισαν τας πυλας και ειπα ωστε μη ανοιγηναι αυτας εως οπισω του σαββατου και εκ των παιδαριων μου εστησα επι τας πυλας ωστε μη αιρειν βασταγματα εν ημερα του σαββατου 20 και ηυλισθησαν παντες και εποιησαν πρασιν εξω ιερουσαλημ απαξ και δις 21 και διεμαρτυραμην εν αυτοις και ειπα προς αυτους δια τι υμεις αυλιζεσθε απεναντι του τειχους εαν δευτερωσητε εκτενω την χειρα μου εν υμιν απο του καιρου εκεινου ουκ ηλθοσαν εν σαββατω 22 και ειπα τοις λευιταις οι ησαν καθαριζομενοι και ερχομενοι φυλασσοντες τας πυλας αγιαζειν την ημεραν του σαββατου προς ταυτα μνησθητι μου ο θεος και φεισαι μου κατα το πληθος του ελεους σου 23 και εν ταις ημεραις εκειναις ειδον τους ιουδαιους οι εκαθισαν γυναικας αζωτιας αμμανιτιδας μωαβιτιδας 24 και οι υιοι αυτων ημισυ λαλουντες αζωτιστι και ουκ εισιν επιγινωσκοντες λαλειν ιουδαι+στι 25 και εμαχεσαμην μετ' αυτων και κατηρασαμην αυτους και επαταξα εν αυτοις ανδρας και εμαδαρωσα αυτους και ωρκισα αυτους εν τω θεω εαν δωτε τας θυγατερας υμων τοις υιοις αυτων και εαν λαβητε απο

των θυγατερων αυτων τοις υιοις υμων 26 ουχ ουτως ημαρτεν σαλωμων βασιλευς ισραηλ και εν εθνεσιν πολλοις ουκ ην βασιλευς ομοιος αυτω και αγαπωμενος τω θεω ην και εδωκεν αυτον ο θεος εις βασιλεια επι παντα ισραηλ και τουτον εξεκλιναν αι γυναικες αι αλλοτριαι 27 και υμων μη ακουσομεθα ποιησαι την πασαν πονηριαν ταυτην ασυνδετησαι εν τω θεω ημων καθισαι γυναικας αλλοτριας 28 και απο υιων ιωαδα του ελισουβ του ιερεως του μεγαλου νυμφιου του σαναβαλλατ του ωρωνιτου και εξεβρασα αυτον απ' εμου 29 μνησθητι αυτοις ο θεος επι αγκιστρια της ιερατειας και διαδηκης της ιερατειας και τους λευιτας 30 και εκαθαρισα αυτους απο πασης αλλοτριωσεως και εστησα εφημεριας τοις ιερευσιν και τοις λευιταις ανηρ ως το εργον αυτου 31 και το δωρον των ξυλοφορων εν καιροις απο χρονων και εν τοις βακχυριοις μνησθητι μου ο θεος ημων εις αγαθωσυνην.

Esther

Chapter 0

1 ετους δευτερου βασιλευοντος αρταξερξου του μεγαλου τη μια του νισα ενυπνιον ειδεν μαρδοχαιος ο του ιαι+ρου του σεμει+ου του κισαιου εκ φυλης βενιαμιν 2 ανθρωπος ιουδαιος οικων εν σουσοις τη πολει ανθρωπος μεγας θεραπευων εν τη αυλη του βασιλεως 3 ην δε εκ της αιχμαλωσιας ης ηχμαλωτευσεν ναβουχοδοноσορ ο βασιλευς βαβυλωνος εξ ιερουσαλημ μετα ιεχονιου του βασιλεως της ιουδαιας 4 και τουτο αυτου το ενυπνιον και ιδου φωναι και θορυβος βρονται και σεισμος ταραχος επι της γης 5 και ιδου δυο δρακοντες μεγαλοι ετοιμοι προηλθον αμφοτεροι παλαιειν και εγενετο αυτων φωνη μεγαλη 6 και τη φωνη αυτων ητοιμασθη παν εθνος εις πολεμον ωστε πολεμησαι δικαιων εθνος 7 και ιδου ημερα σκοτους και γνοφου θλιψις και στενοχωρια κακωσις και ταραχος μεγας επι της γης 8 και εταραχθη δικαιον παν εθνος φοβουμενοι τα εαυτων κακα και ητοιμασθησαν απολεσθαι και εβοησαν προς τον θεον 9 απο δε της βοης αυτων εγενετο ωσανει απο μικρας πηγης ποταμος μεγας υδωρ πολυ 10 φως και ο ηλιος ανετειλεν και οι ταπεινοι υψωθησαν και κατεφαγον τους ενδοξους 11 και διεγερθεις μαρδοχαιος ο εωρακως το ενυπνιον τουτο και τι ο θεος βεβουλευται ποιησαι ειχεν αυτο εν τη καρδια και εν παντι λογω ηθελεν επιγνωναι αυτο εως της νυκτος 12 και ησυχασεν μαρδοχαιος εν τη αυλη μετα γαβαθα και θαρρα των δυο ευνουχων του βασιλεως των φυλασσοντων την αυλην 13 ηκουσεν τε αυτων τους λογισμους και τας μεριμνας αυτων εξηρευνησεν και εμαθεν οτι ετοιμαζουσιν τας χειρας επιβαλειν αρταξερξη τω βασιλει και υπεδειξεν τω βασιλει περι αυτων 14 και εξητασεν ο βασιλευς τους δυο ευνουχους και ομολογησαντες απηχθησαν 15 και εγραψεν ο βασιλευς τους λογους τουτους εις μνημοσυνον και μαρδοχαιος εγραψεν περι των λογων τουτων 16 και επεταξεν ο βασιλευς μαρδοχαιω θεραπευειν εν τη αυλη και εδωκεν αυτω δοματα περι τουτων 17 και ην αμαν αμαδαδου βουγαιος ενδοξος ενωπιον του βασιλεως και εξητησεν κακοποιησαι τον μαρδοχαιον και τον λαον αυτου υπερ των δυο ευνουχων του βασιλεως 18 και εγενετο μετα τους λογους τουτους εν ταις ημεραις αρταξερξου ουτος ο αρταξερξης απο της ινδικης εκατον εικοσι επτα χωρων εκρατησεν

Chapter 1

1 Σεε Εσθηρ 1 : 1 - 17 2 εν αυταις ταις ημεραις οτε εθρονισθη ο βασιλευς αρταξερξης εν σουσοις τη πολει 3 εν τω τριτω ετει βασιλευοντος αυτου δοχην εποιησεν τοις φιλοις και τοις λοιποις εθνεσιν και τοις περσων και μηδων ενδοξοις και τοις

αρχουσιν των σατραπων 4 και μετα ταυτα μετα το δειξαι αυτοις τον πλουτον της βασιλειας αυτου και την δοξαν της ευφροσυνης του πλουτου αυτου επι ημερας εκατον ογδοηκοντα 5 οτε δε ανεπληρωθησαν αι ημεραι του γαμου εποιησεν ο βασιλευς ποτον τοις εθνεσιν τοις ευρεθεισιν εις την πολιν επι ημερας εξ εν αυλη οικου του βασιλεως 6 κεκοσμημενη βυσσινιοις και καρπασινιοις τεταμενοις επι σχοινιοις βυσσινιοις και πορφυροις επι κυβοις χρυσοις και αργυροις επι στυλοις παρινιοις και λιθινιοις κλιναι χρυσαι και αργυραι επι λιθοστρωτου σμαραγδιτου λιθου και πιννινου και παρινου λιθου και στρωμναι διαφανεις ποικιλως διηνδισμεναι κυκλω ροδα πεπασμενα 7 ποτηρια χρυσα και αργυρα και ανδρακινον κυλικιον προκειμενον απο ταλαντων τρισμυριων οινος πολυς και ηδυσ ον αυτος ο βασιλευς επινεν 8 ο δε ποτος ουτος ου κατα προκειμενον νομον εγενετο ουτως δε ηδελησεν ο βασιλευς και επεταξεν τοις οικονομοις ποιησαι το θελημα αυτου και των ανθρωπων 9 και αστιν η βασιλισσα εποιησε ποτον ταις γυναιξιν εν τοις βασιλαιοις οπου ο βασιλευς αρταξερξης 10 εν δε τη ημερα τη εβδομη ηδεως γενομενος ο βασιλευς ειπεν τω αμαν και βαζαν και θαρρα και βωραζη και ζαδολθα και αβαταζα και θαραβα τοις επτα ευνουχοις τοις διακονοις του βασιλεως αρταξερξου 11 εισαγαγειν την βασιλισσαν προς αυτον βασιλευειν αυτην και περιθειναι αυτη το διαδημα και δειξαι αυτην πασιν τοις αρχουσιν και τοις εθνεσιν το καλλος αυτης οτι καλη ην 12 και ουκ εισηκουσεν αυτου αστιν η βασιλισσα ελθειν μετα των ευνουχων και ελυπηθη ο βασιλευς και ωργισθη 13 και ειπεν τοις φιλοις αυτου κατα ταυτα ελαλησεν αστιν ποιησατε ουν περι τουτου νομον και κρισιν 14 και προσηλθεν αυτω αρχεσαιος και σαρσαθαιος και μαλησεαρ οι αρχοντες περσων και μηδων οι εγγυς του βασιλεως οι πρωτοι παρακαθημενοι τω βασιλει 15 και απηγγειλαν αυτω κατα τους νομους ως δει ποιησαι αστιν τη βασιλισση οτι ουκ εποιησεν τα υπο του βασιλεως προσταχθεντα δια των ευνουχων 16 και ειπεν ο μουχαιος προς τον βασιλεα και τους αρχοντας ου τον βασιλεα μονον ηδικησεν αστιν η βασιλισσα αλλα και παντας τους αρχοντας και τους ηγουμενους του βασιλεως 17 και γαρ διηγησατο αυτοις τα ρηματα της βασιλισσης και ως αντειπεν τω βασιλει ως ουν αντειπεν τω βασιλει αρταξερξη 18 ουτως σημερον αι τυραννιδες αι λοιπαι των αρχοντων περσων και μηδων ακουσασαι τα τω βασιλει λεχθεντα υπ' αυτης τολμησουσιν ομοιως ατιμασαι τους ανδρας αυτων 19 ει ουν δοκει τω βασιλει προσταξατω βασιλικον και γραφητω κατα τους νομους μηδων και περσων και μη αλλως χρησασθω μηδε εισελθατω ετι η βασιλισσα προς αυτον και την βασιλειαν αυτης δοτω ο βασιλευς γυναικι κρειττονι αυτης 20 και ακουσθητω ο νομος ο υπο του βασιλεως ον εαν ποιη εν τη βασιλεια αυτου και ουτως πασαι αι γυναικες περιθησουσιν τιμην τοις ανδρασιν εαυτων απο πτωχου εως πλουσιου 21 και ηρεσεν ο λογος τω βασιλει και τοις αρχουσι και εποιησεν ο βασιλευς καθα ελαλησεν ο μουχαιος 22 και απεστειλεν εις πασαν την βασιλειαν κατα χωραν κατα

την λέξιν αυτων ωστε ειναι φοβον αυτοις εν ταις οικιαις αυτων

Chapter 2

1 και μετα τους λογους τουτους εκοπασεν ο βασιλευς του θυμου και ουκετι εμνησθη της αστιν μνημονευων οια ελαλησεν και ως κατεκρινεν αυτην 2 και ειπαν οι διακονοι του βασιλεως ζητηθητω τω βασιλει κορασια αφθορα καλα τω ειδει 3 και καταστησει ο βασιλευς κωμαρχας εν πασαις ταις χωραις της βασιλειας αυτου και επιλεξατωσαν κορασια παρθενικα καλα τω ειδει εις σουσαν την πολιν εις τον γυναικωνα και παραδοθητωσαν τω ευνουχω του βασιλεως τω φυλακι των γυναικων και δοθητω σμηγμα και η λοιπη επιμελεια 4 και η γυνη η αν αρεση τω βασιλει βασιλευσει αντι αστιν και ηρεσεν τω βασιλει το πραγμα και εποιησεν ουτως 5 και ανθρωπος ην ιουδαιος εν σουσοις τη πολει και ονομα αυτω μαρδοχαιος ο του ιαι+ρου του σεμει+ου του κισαιου εκ φυλης βενιαμιν 6 ος ην αιχμαλωτος εξ ιερουσαλημ ην ηχμαλωτευσεν ναβουχοδοноσορ βασιλευς βαβυλωνος 7 και ην τουτω παις θρεπτη θυγατηρ αμιναδαβ αδελφου πατρος αυτου και ονομα αυτη εσθηρ εν δε τω μεταλλαξαι αυτης τους γονεις επαιδευσεν αυτην εαυτω εις γυναικα και ην το κορασιον καλον τω ειδει 8 και οτε ηκουσθη το του βασιλεως προσταγμα συνηχθησαν κορασια πολλα εις σουσαν την πολιν υπο χειρα γαι και ηχθη εσθηρ προς γαι τον φυλακα των γυναικων 9 και ηρεσεν αυτω το κορασιον και ευρεν χαριν ενωπιον αυτου και εσπευσεν αυτη δουναι το σμηγμα και την μεριδα και τα επτα κορασια τα αποδεδειγμενα αυτη εκ βασιλικου και εχρησατο αυτη καλως και ταις αβραις αυτης εν τω γυναικωνι 10 και ουχ υπεδειξεν εσθηρ το γενος αυτης ουδε την πατριδα ο γαρ μαρδοχαιος ενετειλατο αυτη μη απαγγελται 11 καθ' εκαστην δε ημεραν ο μαρδοχαιος περιεπατει κατα την αυλην την γυναικειαν επισκοπων τι εσθηρ συμβησεται 12 ουτος δε ην καιρος κορασιου εισελθειν προς τον βασιλεα οταν αναπληρωση μηνας δεκα δυο ουτως γαρ αναπληρουνται αι ημεραι της θεραπειας μηνας εξ αλειφομεναι εν σμυρνινω ελαιω και μηνας εξ εν τοις αρωμασιν και εν τοις σμηγμασιν των γυναικων 13 και τοτε εισπορευεται προς τον βασιλεα και ο εαν ειπη παραδωσει αυτη συνεισερχεσθαι αυτη απο του γυναικωνος εως των βασιλειων 14 δειλης εισπορευεται και προς ημεραν αποτρεχει εις τον γυναικωνα τον δευτερον ου γαι ο ευνουχος του βασιλεως ο φυλαξ των γυναικων και ουκετι εισπορευεται προς τον βασιλεα εαν μη κληθη ονοματι 15 εν δε τω αναπληρουσθαι τον χρονον εσθηρ της θυγατρος αμιναδαβ αδελφου πατρος μαρδοχαιου εισελθειν προς τον βασιλεα ουδεν ηθετησεν ων αυτη ενετειλατο ο ευνουχος ο φυλαξ των γυναικων ην γαρ εσθηρ ευρισκουσα χαριν παρα παντων των βλεποντων αυτην 16 και εισηλθεν εσθηρ προς αρταξερξην τον βασιλεα τω δωδεκατω μηνι ος εστιν αδαρ τω εβδομω ετει της βασιλειας αυτου 17 και ηρασθη

ο βασιλεὺς ἐσθῆρ καὶ εὐρεν χάριν παρὰ πᾶσας τὰς παρθένους καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὸ διαδήμα το γυναικειὸν 18 καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς ποτόν πασὶ τοῖς φίλοις αὐτοῦ καὶ ταῖς δυναμεσὶν ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ καὶ ὑψώσεν τοὺς γαμούς ἐσθῆρ καὶ ἀφ᾽ ἐσθῆρ ἐποίησεν τοῖς ὑπο τὴν βασιλείαν αὐτοῦ 19 ὁ δὲ μαρδοχαῖος ἐθεραπεύεν ἐν τῇ αὐλῇ 20 ἡ δὲ ἐσθῆρ οὐχ ὑπέδειξεν τὴν πατρίδα αὐτῆς οὕτως γὰρ ἐνετείλατο αὐτῇ μαρδοχαῖος φοβείσθαι τὸν θεὸν καὶ ποιεῖν τὰ προσταγμάτων αὐτοῦ καθὼς ἦν μετ' αὐτοῦ καὶ ἐσθῆρ οὐ μετελλάξεν τὴν ἀγωγὴν αὐτῆς 21 καὶ ἐλυπηθῆσαν οἱ δύο εὐνοῦχοι τοῦ βασιλεῶς οἱ ἀρχισωματοφύλακες ὅτι προηχθῇ μαρδοχαῖος καὶ ἐζητοῦν ἀποκτείναι ἀρταξερξὴν τὸν βασιλεῖα 22 καὶ ἐδηλώθη μαρδοχαίῳ ὁ λόγος καὶ ἐσημάνεν ἐσθῆρ καὶ αὐτῇ ἐνεφάνισεν τῷ βασιλεὶ τὰ τῆς ἐπιβουλῆς 23 ὁ δὲ βασιλεὺς ἤτασεν τοὺς δύο εὐνοῦχους καὶ ἐκρέμασεν αὐτοὺς καὶ προσεταξεν ὁ βασιλεὺς καταχωρῆσαι εἰς μνημοσύνην ἐν τῇ βασιλικῇ βιβλιοθήκῃ ὑπὲρ τῆς εὐνοίας μαρδοχαίου ἐν ἐγκωμίῳ

Chapter 3

1 μετὰ δὲ ταῦτα ἐδοξάσεν ὁ βασιλεὺς ἀρταξερξῆς ἀμὴν ἀμαδαδου βουγαίου καὶ ὑψώσεν αὐτὸν καὶ ἐπρωτοβαθρεῖ πάντων τῶν φίλων αὐτοῦ 2 καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ αὐλῇ προσεκύουν αὐτῷ οὕτως γὰρ προσεταξεν ὁ βασιλεὺς ποιῆσαι ὁ δὲ μαρδοχαῖος οὐ προσεκύνη αὐτῷ 3 καὶ ἐλάλησαν οἱ ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ βασιλεῶς τῷ μαρδοχαίῳ μαρδοχαίῃ τι παρακούεις τὰ ὑπο τοῦ βασιλεῶς λεγόμενα 4 καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐλάλουν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπήκουεν αὐτῶν καὶ ὑπέδειξεν τῷ ἀμὴν μαρδοχαίῳ τοῖς τοῦ βασιλεῶς λόγοις ἀντιτάσσομενον καὶ ὑπέδειξεν αὐτοῖς ὁ μαρδοχαῖος ὅτι Ἰουδαῖος ἐστίν 5 καὶ ἐπιγνούς ἀμὴν ὅτι οὐ προσκύνη αὐτῷ μαρδοχαῖος ἐδυμώθη σφοδρὰ 6 καὶ ἐβουλευσατο ἀφάνισαι πάντας τοὺς ὑπο τὴν ἀρταξερξῆος βασιλείαν Ἰουδαίους 7 καὶ ἐποίησεν ψήφισμα ἐν ἔτει δώδεκατῷ τῆς βασιλείας ἀρταξερξῆος καὶ ἐβάλεν κληρὸς ἡμέραν ἐξ ἡμέρας καὶ μῆνα ἐκ μηνὸς ὥστε ἀπολεσá ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τὸ γένος μαρδοχαίου καὶ ἐπέσεν ὁ κληρὸς εἰς τὴν τεσσαρεσκαίδεκατὴν τοῦ μηνὸς ὅς ἐστιν ἀδάρ 8 καὶ ἐλάλησεν πρὸς τὸν βασιλεῖα ἀρταξερξὴν λέγων ὑπάρχει ἔθνος διεσπαρμένον ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ σου οἱ δὲ νόμοι αὐτῶν ἐξάλλοι παρὰ πάντα τὰ ἔθνη τῶν δὲ νόμων τοῦ βασιλεῶς παρακούουσιν καὶ οὐ συμφέρει τῷ βασιλεὶ εἶσαί αὐτοὺς 9 εἰ δοκεῖ τῷ βασιλεὶ δογματίσασθαι ἀπολεσá αὐτοὺς καγὼ διαγράψω εἰς τὸ γάζοφυλάκιον τοῦ βασιλεῶς ἀργυρίου τάλαντα μυρία 10 καὶ περιελομένος ὁ βασιλεὺς τὸν δακτυλὶον ἔδωκεν εἰς χεῖρα τῷ ἀμὴν σφραγίσαι κατὰ τῶν γεγραμμένων κατὰ τῶν Ἰουδαίων 11 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ ἀμὴν τὸ μὲν ἀργύριον ἔχε τῷ δὲ ἔθνεϊ χρῶ ὡς βούλει 12 καὶ ἐκλήθησαν οἱ γραμματεῖς τοῦ βασιλεῶς μὴνὶ πρῶτῳ τῇ τρισκαίδεκατῇ καὶ ἐγράψαν ὡς ἐπεταξεν ἀμὴν τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοῖς ἀρχουσὶν κατὰ πᾶσαν χώραν ἀπὸ Ἰνδικῆς ἕως τῆς

αιθιοπίας ταις εκατον εικοσι επτα χωραις τοις τε αρχουσι των εθνων κατα την αυτων λεξιν δι' αρταξερξου του βασιλεως 13 και απεσταλη δια βιβλιαφορων εις την αρταξερξου βασιλειαν αφανισαι το γενοσ των ιουδαιων εν ημερα μια μηνος δωδεκατου ος εστιν αδαρ και διαρπασαι τα υπαρχοντα αυτων 13 της δε επιστολης εστιν το αντιγραφον τοδε βασιλευς μεγας αρταξερξης τοις απο της ινδικης εως της αιθιοπιας εκατον εικοσι επτα χωρων αρχουσι και τοπαρχαις υποτεταγμενοις ταδε γραφει 13 πολλων επαρχιας εθνων και πασης επικρατησας οικουμενης εβουληθηδην μη τω θρασει της εξουσιας επαιρομενος επιεικестερον δε και μετα ηπιότητος αει διεξαγων τους των υποτεταγμενων ακυματους δια παντος καταστησαι βιους την τε βασιλειαν ημερον και πορευτην μεχρι περατων παρεξομενος ανανεωσασθαι τε την ποδουμενην τοις πασιν ανθρωποις ειρηνην 13 πυθομενου δε μου των συμβουλων πως αν αχθειη τουτο επι περας σωφροσυνη παρ' ημιν διενεγκας και εν τη ευνοια απααραλλακτως και βεβαια πιστει αποδεδειγμενος και δευτερον των βασιλειων γερας απενηνεγμενος αμαν 13 επεδειξεν ημιν εν πασαις ταις κατα την οικουμενην φυλαις αναμειχθαι δυσμενη λαον τινα τοις νομοις αντιθετον προς παν εθνος τα τε των βασιλεων παραπεμποντας διηνεκως διαταγματα προς το μη κατατιδεσθαι την υφ' ημων κατευθυνομενην αμεμπτως συναρχιαν 13 διειληφοτες ουν τοδε το εθνος μονωτατον εν αντιπαραγωγή παντι δια παντος ανθρωπω κειμενον διαγωγήν νομων ξενιζουσαν παραλλασσον και δυσνοουν τοις ημετεροις πραγμασιν τα χειριστα συντελουν κακα και προς το μη την βασιλειαν ευσταδειας τυγχανειν 13 προστεταχαμεν ουν τους σημαινομενους υμιν εν τοις γεγραμμενοις υπο αμαν του τεταγμενου επι των πραγματων και δευτερου πατρος ημων παντας συν γυναιξι και τεκνοις απολεσαι ολορριζει ταις των εχθρων μαχαιραις ανευ παντος οικτου και φειδους τη τεσσαρεσκαιδεκατη του δωδεκατου μηνος αδαρ του ενεστωτος ετους 13 οπως οι παλαι και νυν δυσμενεις εν ημερα μια βιαιως εις τον αδην κατελθοντες εις τον μετεπειτα χρονον ευσταδη και αταραχα παρεχωσιν ημιν δια τελους τα πραγματα 14 τα δε αντιγραφα των επιστολων εξετιθετο κατα χωραν και προσεταγη πασι τοις εθνεσιν ετοιμους ειναι εις την ημεραν ταυτην 15 εσπευδετο δε το πραγμα και εις σουσαν ο δε βασιλευς και αμαν εκωθωνιζοντο εταρασσετο δε η πολις

Chapter 4

1 ο δε μαρδοχαιος επιγνους το συντελουμενον διερρηξεν τα ιματια αυτου και ενεδυσατο σακκον και κατεπασατο σποδον και εκπηδησας δια της πλατειας της πολεως εβοα φωνη μεγαλη αιρεται εθνος μηδεν ηδικηκος 2 και ηλθεν εως της πυλης του βασιλεως και εστη ου γαρ ην εξον αυτω εισελθειν εις την αυλην σακκον εχοντι και σποδον 3 και εν παση χωρα ου εξετιθετο τα γραμματα

κραυγή και κοπετος και πενθος μεγα τοις ιουδαιοις σακκον και σποδον εστρωσαν εαυτοις 4 και εισηλθον αι αβραι και οι ευνουχοι της βασιλισσης και ανηγγειλαν αυτη και εταραχθη ακουσασα το γεγονος και απεστειλεν στολισαι τον μαρδοχαιον και αφελεσθαι αυτου τον σακκον ο δε ουκ επεισθη 5 η δε εσθηρ προσεκαλεσατο αχραθαιον τον ευνουχον αυτης ος παρειστηκει αυτη και απεστειλεν μαθειν αυτη παρα του μαρδοχαιου το ακριβες 7 ο δε μαρδοχαιος υπεδειξεν αυτω το γεγονος και την επαγγελιαν ην επηγγειλατο αμαν τω βασιλει εις την γαζαν ταλαντων μυριων ινα απολεση τους ιουδαιους 8 και το αντιγραφον το εν σουσοις εκτεδεν υπερ του απολεσθαι αυτους εδωκεν αυτω δειξαι τη εσθηρ και ειπεν αυτω εντειλασθαι αυτη εισελθουση παραιτησασθαι τον βασιλεα και αξιωσαι αυτον περι του λαου μνησθαισα ημερων ταπεινωσεως σου ως ετραφης εν χειρι μου διοτι αμαν ο δευτερευων τω βασιλει ελαλησεν καθ' ημων εις θανατον επικαλεσαι τον κυριον και λαλησον τω βασιλει περι ημων και ρυσαι ημας εκ θανατου 9 εισελθων δε ο αχραθαιος ελαλησεν αυτη παντας τους λογους τουτους 10 ειπεν δε εσθηρ προς αχραθαιον πορευθητι προς μαρδοχαιον και ειπον οτι 11 τα εθνη παντα της βασιλειας γινωσκει οτι πας ανθρωπος η γυνη ος εισελευσεται προς τον βασιλεα εις την αυλην την εσωτεραν ακλητος ουκ εστιν αυτω σωτηρια πλην ω εκτεινει ο βασιλευς την χρυσην ραβδον ουτος σωθησεται καγω ου κεκλημαι εισελθειν προς τον βασιλεα εισιν αυται ημεραι τριακοντα 12 και απηγγειλεν αχραθαιος μαρδοχαιω παντας τους λογους εσθηρ 13 και ειπεν μαρδοχαιος προς αχραθαιον πορευθητι και ειπον αυτη εσθηρ μη ειπης σεαυτη οτι σωθηση μονη εν τη βασιλεια παρα παντας τους ιουδαιους 14 ως οτι εαν παρακουσης εν τουτω τω καιρω αλλοθεν βοηθεια και σκεπη εσται τοις ιουδαιοις συ δε και ο οικος του πατρος σου απολεισθε και τις οιδεν ει εις τον καιρον τουτον εβασιλευσας 15 και εξαπεστειλεν εσθηρ τον ηγοντα προς αυτην προς μαρδοχαιον λεγουσα 16 βαδισας εκκλησιασον τους ιουδαιους τους εν σουσοις και νηστευσατε επ' εμοι και μη φαγητε μηδε πιητε επι ημερας τρεις νυκτα και ημεραν καγω δε και αι αβραι μου ασιτησομεν και τοτε εισελευσομαι προς τον βασιλεα παρα τον νομον εαν και απολεσθαι με η 17 και βαδισας μαρδοχαιος εποιησεν οσα ενετειλατο αυτω εσθηρ 17 και εδεθη κυριου μνημονευων παντα τα εργα κυριου και ειπεν 17 κυριε κυριε βασιλευ παντων κρατων οτι εν εξουσια σου το παν εστιν και ουκ εστιν ο αντιδοξων σοι εν τω θελειν σε σωσαι τον ισραηλ 17 οτι συ εποιησας τον ουρανον και την γην και παν θαυμαζομενον εν τη υπ' ουρανον και κυριος ει παντων και ουκ εστιν ος αντιταζεται σοι τω κυριω 17 συ παντα γινωσκεις συ οιδας κυριε οτι ουκ εν υβρει ουδε εν υπερηφανια ουδε εν φιλοδοξια εποιησα τουτο το μη προσκυνειν τον υπερηφανον αμαν οτι ηυδοκουν φιλειν πελματα ποδων αυτου προς σωτηριαν ισραηλ 17 αλλα εποιησα τουτο ινα μη θω δοξαν ανθρωπου υπερανω δοξης θεου και ου προσκυνησω ουδενα πλην σου του κυριου μου και ου ποιησω αυτα εν

υπερηφανια 17 και νυν κυριε ο θεος ο βασιλευς ο θεος αβρααμ φεισαι του λαου σου οτι επιβλεπουσιν ημιν εις καταφθοραν και επεθυμησαν απολεσαι την εξ αρχης κληρονομιαν σου 17 μη υπεριδης την μεριδα σου ην σεαυτω ελυτρωσω εκ γης αιγυπτου 17 επακουσον της δεησεως μου και ιλασθητι τω κληρω σου και στρεψον το πενθος ημων εις ευωχian ινα ζωντες υμνωμεν σου το ονομα κυριε και μη αφανισης στομα αινουντων σοι 17 και πας ισραηλ εκεκραξαν εξ ισχυος αυτων οτι θανατος αυτων εν οφθαλμοις αυτων 17 και εσθηρ η βασιλισσα κατεφυγεν επι τον κυριον εν αγωνι θανατου κατειλημμενη και αφελομενη τα ιματια της δοξης αυτης ενεδυσατο ιματια στενοχωριας και πενθους και αντι των υπερηφανων ηδυσματων σποδου και κοπριων επλησεν την κεφαλην αυτης και το σωμα αυτης εταπεινωσεν σφοδρα και παντα τοπον κοσμου αγαλλιαματος αυτης επλησε στρεπτων τριχων αυτης και εδειτο κυριου θεου ισραηλ και ειπεν 17 κυριε μου ο βασιλευς ημων συ ει μονος βοηθησον μοι τη μονη και μη εχουση βοηθον ει μη σε οτι κινδυνος μου εν χειρι μου 17 εγω ηκουον εκ γενετης μου εν φυλη πατριας μου οτι συ κυριε ελαβες τον ισραηλ εκ παντων των εθνων και τους πατερας ημων εκ παντων των προγονων αυτων εις κληρονομιαν αιωνιον και εποιησας αυτοις οσα ελαλησας 17 και νυν ημαρτομεν ενωπιον σου και παρεδωκας ημας εις χειρας των εχθρων ημων ανθ' ων εδοξασαμεν τους θεους αυτων δικαιος ει κυριε 17 και νυν ουκ ικανωθησαν εν πικρασμω δουλειας ημων αλλα εθηκαν τας χειρας αυτων επι τας χειρας των ειδωλων αυτων εξαραι ορισμον στοματος σου και αφανισαι κληρονομιαν σου και εμφραξαι στομα αινουντων σοι και σβεσαι δοξαν οικου σου και θυσιαστηριον σου 17 και ανοιξαι στομα εθνων εις αρετας ματαιων και θυμασθηναι βασιλεα σαρκινον εις αιωνα 17 μη παραδως κυριε το σκηπτρον σου τοις μη ουσιν και μη καταγελαστωσαν εν τη πτωσει ημων αλλα στρεψον την βουλην αυτων επ' αυτους τον δε αρξαμενον εφ' ημας παραδειγματισον 17 μνησθητι κυριε γνωσθητι εν καιρω θλιψεως ημων και εμε θαρσυνον βασιλευ των θεων και πασης αρχης επικρατων 17 δος λογον ευρυθμον εις το στομα μου ενωπιον του λεοντος και μεταδες την καρδιαν αυτου εις μισος του πολεμουντος ημας εις συντελειαν αυτου και των ομονοουντων αυτω 17 ημας δε ρυσαι εν χειρι σου και βοηθησον μοι τη μονη και μη εχουση ει μη σε κυριε 17 παντων γνωσιν εχεις και οιδας οτι εμισησα δοξαν ανομων και βδελυσσομαι κοιτην απεριτμητων και παντος αλλοτριου 17 συ οιδας την αναγκην μου οτι βδελυσσομαι το σημειον της υπερηφανιας μου ο εστιν επι της κεφαλης μου εν ημεραις οπτασιας μου βδελυσσομαι αυτο ως ρακος καταμηνιων και ου φορω αυτο εν ημεραις ησυχιας μου 17 και ουκ εφαγεν η δουλη σου τραπεζαν αμαν και ουκ εδοξασα συμποσιον βασιλεως ουδε επιον οινον σπονδων 17 και ουκ ηυφρανθη η δουλη σου αφ' ημερας μεταβολης μου μεχρι νυν πλην επι σοι κυριε ο θεος αβρααμ 17 ο θεος ο ισχυων επι παντας εισακουσον φωνην απηλπισμενων και ρυσαι ημας εκ χειρος των πονηρευομενων

και ρυσαι με εκ του φοβου μου

Chapter 5

1 και εγενηθη εν τη ημερα τη τριτη ως επαυσατο προσευχομενη εξεδυσατο τα ιματια της θεραπειας και περιεβαλετο την δοξαν αυτης 1 και γενηθεις επιφανης επικαλεσαμενη τον παντων εποπτην θεον και σωτηρα παρελαβεν τας δυο αβρας και τη μεν μια επηρειδετο ως τρυφερευομενη η δε ετερα επηκολουθει κουφιζουσα την ενδυσιν αυτης 1 και αυτη ερυθριωσα ακμη καλλους αυτης και το προσωπον αυτης ιλαρον ως προσφιλες η δε καρδια αυτης απεστενωμενη απο του φοβου 1 και εισελθουσα πασας τας θυρας κατεστη ενωπιον του βασιλεως και αυτος εκαθητο επι του θρονου της βασιλειας αυτου και πασαν στολην της επιφανειας αυτου ενεδεδυκει ολος δια χρυσου και λιθων πολυτελων και ην φοβερος σφοδρα 1 και αρας το προσωπον αυτου πεπυρωμενον δοξη εν ακμη θυμου εβλεψεν και επεσεν η βασίλισσα και μετεβαλεν το χρωμα αυτης εν εκλυσει και κατεπεκυψεν επι την κεφαλην της αβρας της προπορευομενης 1 και μετεβαλεν ο θεος το πνευμα του βασιλεως εις πραυ+τητα και αγωνιασας ανεπηδησεν απο του θρονου αυτου και ανελαβεν αυτην επι τας αγκαλας αυτου μεχρις ου κατεστη και παρεκαλει αυτην λογοις ειρηνικοις και ειπεν αυτη 1 τι εστιν εσθηρ εγω ο αδελφος σου θαρσει ου μη αποθανης οτι κοινον το προσταγμα ημων εστιν προσελθε 2 και αρας την χρυσην ραβδον επεθηκεν επι τον τραχηλον αυτης και ησπασατο αυτην και ειπεν λαλησον μοι 2 και ειπεν αυτω ειδον σε κυριε ως αγγελον θεου και εταραχθη η καρδια μου απο φοβου της δοξης σου οτι θαυμαστος ει κυριε και το προσωπον σου χαριτων μεστον 2 εν δε τω διαλεγεσθαι αυτην επεσεν απο εκλυσεως αυτης και ο βασιλευς εταρασσετο και πασα η θεραπεια αυτου παρεκαλει αυτην 3 και ειπεν ο βασιλευς τι θελεις εσθηρ και τι σου εστιν το αξιωμα εως του ημισους της βασιλειας μου και εσται σοι 4 ειπεν δε εσθηρ ημερα μου επισημος σημερον εστιν ει ουν δοκει τω βασιλει ελθατω και αυτος και αμαν εις την δοχην ην ποιησω σημερον 5 και ειπεν ο βασιλευς κατασπευσατε αμαν οπως ποιησωμεν τον λογον εσθηρ και παραγινονται αμφοτεροι εις την δοχην ην ειπεν εσθηρ 6 εν δε τω ποτω ειπεν ο βασιλευς προς εσθηρ τι εστιν βασίλισσα εσθηρ και εσται σοι οσα αξιοις 7 και ειπεν το αιτημα μου και το αξιωμα μου 8 ει ευρον χαριν ενωπιον του βασιλεως ελθατω ο βασιλευς και αμαν επι την αυριον εις την δοχην ην ποιησω αυτοις και αυριον ποιησω τα αυτα 9 και εξηλθεν ο αμαν απο του βασιλεως υπερχαρης ευφραινομενος εν δε τω ιδειν αμαν μαρδοχαιον τον ιουδαιον εν τη αυλη εδυμωθη σφοδρα 10 και εισελθων εις τα ιδια εκαλεσεν τους φιλους και ζωσαραν την γυναικα αυτου 11 και υπεδειξεν αυτοις τον πλουτον αυτου και την δοξαν ην ο βασιλευς αυτω περιεθηκεν και ως εποησεν αυτον πρωτευειν και ηγεισθαι της βασιλειας 12 και ειπεν αμαν ου

κεκληκεν η βασιλισσα μετα του βασιλεως ουδενα εις την δοχην αλλ' η εμε και εις την αυριον κεκλημαι 13 και ταυτα μοι ουκ αρεσκει οταν ιδω μαρδοχαιον τον ιουδαιον εν τη αυλη 14 και ειπεν προς αυτον ζωσαρα η γυνη αυτου και οι φιλοι κοπητω σοι ξυλον πηγων πεντηκοντα ορθρου δε ειπον τω βασιλει και κρεμασθητω μαρδοχαιος επι του ξυλου συ δε εισελθε εις την δοχην συν τω βασιλει και ευφραινου και ηρεσεν το ρημα τω αμαν και ητοιμασθη το ξυλον

Chapter 6

1 ο δε κυριος απεστησεν τον υπνον απο του βασιλεως την νυκτα εκεινην και ειπεν τω διδασκαλω αυτου εισφερειν γραμματα μνημοσυνα των ημερων αναγινωσκειν αυτω 2 ευρεν δε τα γραμματα τα γραφεντα περι μαρδοχαιου ως απηγγειλεν τω βασιλει περι των δυο ευνουχων του βασιλεως εν τω φυλασσειν αυτους και ζητησαι επιβαλειν τας χειρας αρταξερξη 3 ειπεν δε ο βασιλευς τινα δοξαν η χαριν εποιησαμεν τω μαρδοχαιω και ειπαν οι διακονοι του βασιλεως ουκ εποιησας αυτω ουδεν 4 εν δε τω πυνθανεσθαι τον βασιλεα περι της ευνοιας μαρδοχαιου ιδου αμαν εν τη αυλη ειπεν δε ο βασιλευς τις εν τη αυλη ο δε αμαν εισηλθεν ειπειν τω βασιλει κρεμασαι τον μαρδοχαιον επι τω ξυλω ω ητοιμασεν 5 και ειπαν οι διακονοι του βασιλεως ιδου αμαν εστηκεν εν τη αυλη και ειπεν ο βασιλευς καλεσατε αυτον 6 ειπεν δε ο βασιλευς τω αμαν τι ποιησω τω ανθρωπω ον εγω θελω δοξασαι ειπεν δε εν εαυτω αμαν τινα θελει ο βασιλευς δοξασαι ει μη εμε 7 ειπεν δε προς τον βασιλεα ανθρωπον ον ο βασιλευς θελει δοξασαι 8 ενεγκατωσαν οι παιδες του βασιλεως στολην βυσσινην ην ο βασιλευς περιβαλλεται και ιππον εφ' ον ο βασιλευς επιβαινει 9 και δοτω ενι των φιλων του βασιλεως των ενδοξων και στολισατω τον ανθρωπον ον ο βασιλευς αγαπα και αναβιβασατω αυτον επι τον ιππον και κηρυσσετω δια της πλατειας της πολεως λεγων ουτως εσται παντι ανθρωπω ον ο βασιλευς δοξαζει 10 ειπεν δε ο βασιλευς τω αμαν καθως ελαλησας ουτως ποιησον τω μαρδοχαιω τω ιουδαιω τω θεραπευοντι εν τη αυλη και μη παραπεσατω σου λογος ων ελαλησας 11 ελαβεν δε αμαν την στολην και τον ιππον και εστολισεν τον μαρδοχαιον και ανεβιβασεν αυτον επι τον ιππον και διηλθεν δια της πλατειας της πολεως και εκηρυσσεν λεγων ουτως εσται παντι ανθρωπω ον ο βασιλευς θελει δοξασαι 12 επεστρεψεν δε ο μαρδοχαιος εις την αυλην αμαν δε υπεστρεψεν εις τα ιδια λυπουμενος κατα κεφαλης 13 και διηγησατο αμαν τα συμβεβηκοτα αυτω ζωσαρα τη γυναικι αυτου και τοις φιλοις και ειπαν προς αυτον οι φιλοι και η γυνη ει εκ γενους ιουδαιων μαρδοχαιος ηρξαι ταπεινουσθαι ενωπιον αυτου πεσων πεση ου μη δυνη αυτον αμυνασθαι οτι θεος ζων μετ' αυτου 14 ετι αυτων λαλουντων παραγινονται οι ευνουχοι επισπευδοντες τον αμαν επι τον ποτον ον ητοιμασεν εσθηρ

Chapter 7

1 εισηλθεν δε ο βασιλευς και αμαν συμπιειν τη βασιλισση 2 ειπεν δε ο βασιλευς εσθηρ τη δευτερα ημερα εν τω ποτω τι εστιν εσθηρ βασιλισσα και τι το αιτημα σου και τι το αξιωμα σου και εστω σοι εως του ημισους της βασιλειας μου 3 και αποκριθαισα ειπεν ει ευρον χαριν ενωπιον του βασιλεως δοθητω η ψυχη μου τω αιτηματι μου και ο λαος μου τω αξιωματι μου 4 επραθημεν γαρ εγω τε και ο λαος μου εις απωλειαν και διαρπαγην και δουλειαν ημεις και τα τεκνα ημων εις παιδας και παιδισκας και παρηκουσα ου γαρ αξιος ο διαβολος της αυλης του βασιλεως 5 ειπεν δε ο βασιλευς τις ουτος οστις ετολμησεν ποιησαι το πραγμα τουτο 6 ειπεν δε εσθηρ ανθρωπος εχθρος αμαν ο πονηρος ουτος αμαν δε εταραχθη απο του βασιλεως και της βασιλισσης 7 ο δε βασιλευς εξανεστη εκ του συμποσιου εις τον κηπον ο δε αμαν παρητειτο την βασιλισσαν εωρα γαρ εαυτον εν κακοις οντα 8 επεστρεψεν δε ο βασιλευς εκ του κηπου αμαν δε επιπεπτωκει επι την κλινην αξιων την βασιλισσαν ειπεν δε ο βασιλευς ωστε και την γυναικα βιαζη εν τη οικια μου αμαν δε ακουσας διετραπη τω προσωπω 9 ειπεν δε βουγαδαν εις των ευνουχων προς τον βασιλεα ιδου και ξυλον ητοιμασεν αμαν μαρδοχαιω τω λαλησαντι περι του βασιλεως και ωρθωται εν τοις αμαν ξυλον πηχων πεντηκοντα ειπεν δε ο βασιλευς σταυρωθητω επ' αυτου 10 και εκρεμασθη αμαν επι του ξυλου ο ητοιμασεν μαρδοχαιω και τοτε ο βασιλευς εκοπασεν του θυμου

Chapter 8

1 και εν αυτη τη ημερα ο βασιλευς αρταξερξης εδωρησατο εσθηρ οσα υπηρχεν αμαν τω διαβολω και μαρδοχαιος προσεκληθη υπο του βασιλεως υπεδειξεν γαρ εσθηρ οτι ενοικειωται αυτη 2 ελαβεν δε ο βασιλευς τον δακτυλιον ον αφειλατο αμαν και εδωκεν αυτον μαρδοχαιω και κατεστησεν εσθηρ μαρδοχαιον επι παντων των αμαν 3 και προσθεισα ελαλησεν προς τον βασιλεα και προσεπεσεν προς τους ποδας αυτου και ηξιου αφελειν την αμαν κακιαν και οσα εποησεν τοις ιουδαιοις 4 εξετεινεν δε ο βασιλευς εσθηρ την ραβδον την χρυσην εξηγερθη δε εσθηρ παρεστηκεναι τω βασιλει 5 και ειπεν εσθηρ ει δοκει σοι και ευρον χαριν πεμφθητω αποστραφηναι τα γραμματα τα απεσταλμενα υπο αμαν τα γραφεντα απολεσθαι τους ιουδαιους οι εισιν εν τη βασιλεια σου 6 πως γαρ δυνησομαι ιδειν την κακωσιν του λαου μου και πως δυνησομαι σωθηναι εν τη απωλεια της πατριδος μου 7 και ειπεν ο βασιλευς προς εσθηρ ει παντα τα υπαρχοντα αμαν εδωκα και εχαρισαμην σοι και αυτον εκρεμασα επι ξυλου οτι τας χειρας επηνεγχε τοις ιουδαιοις τι ετι επιζητεις 8 γραψατε και υμεις εκ του ονοματος μου ως δοκει υμιν και σφραγισατε τω δακτυλιω μου οσα γαρ γραφεται του βασιλεως επιταξαντος και σφραγισθη τω δακτυλιω μου ουκ εστιν αυτοις αντειπειν 9 εκληθησαν δε

οι γραμματεῖς ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ ὃς ἐστὶ νῖσα τρίτῃ καὶ εἰκαδὶ τοῦ αὐτοῦ ἐτοῦς καὶ ἐγγραφῇ τοῖς ἰουδαίοις ὅσα ἐνετείλατο τοῖς οἰκονομοῖς καὶ τοῖς ἀρχουσὶν τῶν σατραπῶν ἀπὸ τῆς ἰνδικῆς ἕως τῆς αἰθιοπίας ἑκατὸν εἰκοσὶ ἑπτὰ σατραπείαις κατὰ χώραν καὶ χώραν κατὰ τὴν αὐτῶν λέξιν 10 ἐγγραφῇ δὲ διὰ τοῦ βασιλεῶς καὶ ἐσφραγισθῇ τῷ δακτυλίῳ αὐτοῦ καὶ ἐξαπεστείλαν τα γραμματα διὰ βιβλίαφορῶν 11 ὥς ἐπεταξεν αὐτοῖς χρῆσθαι τοῖς νομοῖς αὐτῶν ἐν πάσῃ πόλει βοηθῆσαι τε αὐτοῖς καὶ χρῆσθαι τοῖς ἀντιδικοῖς αὐτῶν καὶ τοῖς ἀντικειμένοις αὐτῶν ὥς βούλονται 12 ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ ἀρταξερξοῦ τῇ τρισκαιδεκατῇ τοῦ δωδεκατοῦ μηνὸς ὃς ἐστὶν ἀδαρ 12 ὧν ἐστὶν ἀντιγραφὸν τῆς ἐπιστολῆς τὰ ὑπογεγραμμένα 12 βασιλεὺς μέγας ἀρταξερξῆς τοῖς ἀπὸ τῆς ἰνδικῆς ἕως τῆς αἰθιοπίας ἑκατὸν εἰκοσὶ ἑπτὰ σατραπείαις χώρων ἀρχουσί καὶ τοῖς τὰ ἡμετέρα φρονουσί χαιρεῖν 12 πολλοὶ τῇ πλειοστῇ τῶν εὐεργετούντων χρηστοτήτι πυκνότερον τιμώμενοι μείζον ἐφρόνησαν καὶ οὐ μόνον τοὺς ὑποτεταγμένους ἡμῖν ζητοῦσι κακοποιεῖν τὸν τε κορὸν οὐ δυνάμενοι φερεῖν καὶ τοῖς αὐτῶν εὐεργεταῖς ἐπιχειροῦσι μηχανασθαι 12 καὶ τὴν εὐχαριστίαν οὐ μόνον ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἀνταναιρουντες ἀλλὰ καὶ τοῖς τῶν ἀπειραγαθῶν κομποῖς ἐπαρθεντες τοῦ τὰ πάντα κατοπτρευόντος αἰὲ θεοῦ μισοπονῆρον ὑπολαμβάνουσιν ἐκφενύξεσθαι δικὴν 12 πολλακίς δὲ καὶ πολλοὺς τῶν ἐπ' ἐξουσίαις τεταγμένων τῶν πιστευθέντων χειρίζειν φίλων τὰ πράγματα παραμυθία μεταίτιους αἱμάτων ἀθῶν καταστήσασα περιέβαλε συμφοραῖς ἀνηκεστοῖς 12 τῷ τῆς κακοηθείας ψευδεὶ παραλογισμῷ παραλογισαμένων τὴν τῶν ἐπικρατούντων ἀκεραῖον εὐγνώμοσυνην 12 σκοπεῖν δὲ ἐξεστὶν οὐ τοσοῦτον ἐκ τῶν παλαιότερων ὧν παρεδωκάμεν ἱστορίων ὅσα ἐστὶν παρὰ πόδας ὑμᾶς ἐκζητούντας ἀνοσίως συντετελεσμένα τῇ τῶν ἀναξία δυναστευόντων λοιμοτήτι 12 καὶ προσεχεῖν εἰς τὰ μετὰ ταῦτα εἰς τὸ τὴν βασιλείαν ἀταράχον τοῖς πασὶν ἀνθρώποις μετ' εἰρήνης παρεξομέθα 12 χρωμένοι ταῖς μεταβολαῖς τὰ δὲ ὑπὸ τὴν οὔσιν ἐρχόμενα διακρίνοντες αἰὲ μετ' ἐπιεικστερας ἀπαντήσεως 12 ὥς γὰρ ἄμην ἀμαδάδου μακεδῶν ταῖς ἀληθείαις ἀλλοτρίος τοῦ τῶν περσῶν αἵματος καὶ πολὺ διεστηκώς τῆς ἡμετέρας χρηστοτήτος ἐπιξενώθεις ἡμῖν 12 ἐτυχεν ἡς ἐχομεν πρὸς πᾶν ἔθνος φιλανθρωπίας ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε ἀναγορευεσθαι ἡμῶν πατέρα καὶ προσκυνουμένον ὑπὸ πάντων τὸ δευτερόν τοῦ βασιλικοῦ θρόνου πρόσωπον διατελεῖν 12 οὐκ ἐνεγκας δὲ τὴν ὑπερηφάνιαν ἐπετηδευσεν τῆς ἀρχῆς στερεῖν ἡμᾶς καὶ τοῦ πνεύματος 12 τὸν τε ἡμέτερον σῶτῆρα καὶ διὰ πάντος εὐεργετὴν μαρδοχαιὸν καὶ τὴν ἀμείμπτον τῆς βασιλείας κοινῶν ἐσθῆρ συν παντὶ τῷ τούτων ἔθνει πολυπλοκοῖς μεθοδῶν παραλογισμοῖς αἰτησάμενος εἰς ἀπώλειαν 12 διὰ γὰρ τῶν τροπῶν τούτων ὠθητὴ λαβὼν ἡμᾶς ἐρήμους τὴν τῶν περσῶν ἐπικρατήσιν εἰς τοὺς μακεδῶνας μεταξαι 12 ἡμεῖς δὲ τοὺς ὑπὸ τοῦ τρισαλιτηρίου παραδεδομένους εἰς ἀφανισμόν ἰουδαίους εὐρισκομένους οὐ κακουργοὺς ὄντας δικαιοτατοῖς δὲ πολιτευομένους νομοῖς 12 ὄντας δὲ υἱοὺς τοῦ ὑψίστου μεγίστου ζώντος θεοῦ τοῦ κατευθυνόντος ἡμῖν τε

και τοις προγονοις ημων την βασιλειαν εν τη καλλιστη διαθεσει 12 καλως ουν ποιησετε μη προσχησαμενοι τοις υπο αμαν αμαδαθου αποσταλεις γραμμασιν δια το αυτον τον ταυτα εξεργασαμενον προς ταις σουσων πυλαις εσταυρωσθαι συν τη πανοικια την καταξιαν του τα παντα επικρατουντος θεου δια ταχους αποδοντος αυτω κρισιν 12 το δε αντιγραφον της επιστολης ταυτης εκθεντες εν παντι τοπω μετα παρηγσιας εαν τους ιουδαιους χρησθαι τοις εαυτων νομιμοις και συνεπισχυειν αυτοις οπως τους εν καιρω θλιψεως επιδεμενους αυτοις αμυνωνται τη τρισκαιδεκατη του δωδεκατου μηνος αδαρ τη αυτη ημερα 12 ταυτην γαρ ο παντα δυναστευων θεος αντ' ολεθριας του εκλεκτου γενους εποιησεν αυτοις ευφροσυνην 12 και υμεις ουν εν ταις επωνυμοις υμων εορταις επισημον ημεραν μετα πασης ευωχιας αγετε οπως και νυν και μετα ταυτα σωτηρια η ημιν και τοις ευνοουσιν περσαις τοις δε ημιν επιβουλευουσιν μνημοσυνον της απωλειας 12 πασα δε πολις η χωρα το συνολον ητις κατα ταυτα μη ποιηση δορατι και πυρι καταναλωθησεται μετ' οργης ου μονον ανθρωποις αβατος αλλα και θηριοις και πετεινοις εις τον απαντα χρονον εχθιστος κατασταθησεται 13 τα δε αντιγραφα εκτιθεσθωσαν οφθαλμοφανως εν παση τη βασιλεια ετοιμους τε ειναι παντας τους ιουδαιους εις ταυτην την ημεραν πολεμησαι αυτων τους υπεναντιους 14 οι μεν ουν ιππεις εξηλθον σπευδοντες τα υπο του βασιλεως λεγομενα επιτελειν εξετεδη δε το προσταγμα και εν σουσοις 15 ο δε μαρδοχαιος εξηλθεν εστολισμενος την βασιλικην στολην και στεφανον εχων χρυσουν και διαδημα βυσσινον πορφυρουν ιδοντες δε οι εν σουσοις εχαρησαν 16 τοις δε ιουδαιοις εγενετο φως και ευφροσυνη 17 κατα πολιν και χωραν ου αν εξετεδη το προσταγμα ου αν εξετεδη το εκδεμα χαρα και ευφροσυνη τοις ιουδαιοις κωδων και ευφροσυνη και πολλοι των εθνων περιετεμοντο και ιουδαιζον δια τον φοβον των ιουδαιων

Chapter 9

1 εν γαρ τω δωδεκατω μηνι τρισκαιδεκατη του μηνος ος εστιν αδαρ παρην τα γραμματα τα γραφεντα υπο του βασιλεως 2 εν αυτη τη ημερα απωλοντο οι αντικειμενοι τοις ιουδαιοις ουδεις γαρ αντεστη φοβουμενος αυτους 3 οι γαρ αρχοντες των σατραπων και οι τυραννοι και οι βασιλικοι γραμματαις ετιμων τους ιουδαιους ο γαρ φοβος μαρδοχαιου ενεκειτο αυτοις 4 προσεπεσεν γαρ το προσταγμα του βασιλεως ονομασθηναι εν παση τη βασιλεια 6 και εν σουσοις τη πολει απεκτειναν οι ιουδαιοι ανδρας πεντακοσιους 7 τον τε φαρσαννεσταιν και δελφων και φασγα 8 και φαρδαθα και βαρεα και σαρβαχα 9 και μαρμασιμα και αρουφαιον και αρσαιον και ζαβουθαιθαν 10 τους δεκα υιους αμαν αμαδαθου βουγαίου του εχθρου των ιουδαιων και διηρπασαν 11 εν αυτη τη ημερα επεδοθη ο αριθμος τω βασιλει των απολωλοτων εν σουσοις 12 ειπεν δε ο βασιλευς προς εσθηρ απωλε-

σαν οι ιουδαιοι εν σουσοις τη πολει ανδρας πεντακοσιους εν δε τη περιχωρω πως οiei εχρησαντο τι ουν αξιους ετι και εσται σοι 13 και ειπεν εσθηρ τω βασιλει δο-
θητω τοις ιουδαιοις χρησθαι ωσαντως την αυριον ωστε τους δεκα υιους κρεμασαι
αμαν 14 και επετρεψεν ουτως γενεσθαι και εξεθηκε τοις ιουδαιοις της πολεως
τα σωματα των υιων αμαν κρεμασαι 15 και συνηχθησαν οι ιουδαιοι εν σουσοις
τη τεσσαρεσκαιδεκατη του αδαρ και απεκτειναν ανδρας τριακοσιους και ουδεν
διηρπασαν 16 οι δε λοιποι των ιουδαιων οι εν τη βασιλεια συνηχθησαν και εαυτοις
εβοηθουν και ανεπαυσαντο απο των πολεμιων απωλεσαν γαρ αυτων μυριους πεν-
τακισχιλιους τη τρισκαιδεκατη του αδαρ και ουδεν διηρπασαν 17 και ανεπαυσαν-
το τη τεσσαρεσκαιδεκατη του αυτου μηνος και ηγον αυτην ημεραν αναπαυσεως
μετα χαρας και ευφροσυνης 18 οι δε ιουδαιοι οι εν σουσοις τη πολει συνηχθησαν
και τη τεσσαρεσκαιδεκατη και ουκ ανεπαυσαντο ηγον δε και την πεντεκαιδεκατη-
ν μετα χαρας και ευφροσυνης 19 δια τουτο ουν οι ιουδαιοι οι διεσπαρμενοι εν
παση χωρα τη εξω αγουσιν την τεσσαρεσκαιδεκατην του αδαρ ημεραν αγαθην
μετ' ευφροσυνης αποστελλοντες μεριδας εκαστος τω πλησιον οι δε κατοικουντες
εν ταις μητροπολεσιν και την πεντεκαιδεκατην του αδαρ ημεραν ευφροσυνην α-
γαθην αγουσιν εξαποστελλοντες μεριδας τοις πλησιον 20 εγραψεν δε μαρδοχαιος
τους λογους τουτους εις βιβλιον και εξαπεστειλεν τοις ιουδαιοις οσοι ησαν εν τη
αρταξερξου βασιλεια τοις εγγυς και τοις μακραν 21 στησαι τας ημερας ταυτας
αγαθας αγειν τε την τεσσαρεσκαιδεκατην και την πεντεκαιδεκατην του αδαρ 22
εν γαρ ταυταις ταις ημεραις ανεπαυσαντο οι ιουδαιοι απο των εχθρων αυτων και
τον μηνα εν ω εστραφη αυτοις ος ην αδαρ απο πενθους εις χαραν και απο οδυνης
εις αγαθην ημεραν αγειν ολον αγαθας ημερας γαμων και ευφροσυνης εξαποστελ-
λοντας μεριδας τοις φιλοις και τοις πτωχοις 23 και προσεδεξαντο οι ιουδαιοι
καθως εγραψεν αυτοις ο μαρδοχαιος 24 πως αμαν αμαδαθου ο μακεδων επολεμει
αυτους καθως εδετο ψηφισμα και κληρον αφανισαι αυτους 25 και ως εισηλθεν
προς τον βασιλεα λεγων κρεμασαι τον μαρδοχαιον οσα δε επεχειρησεν επαξαι επι
τους ιουδαιους κακα επ' αυτον εγενοντο και εκρεμασθη αυτος και τα τεκνα αυτου
26 δια τουτο επεκληθησαν αι ημεραι αυται φρουραι δια τους κληρους οτι τη δι-
αλεκτω αυτων καλουνται φρουραι δια τους λογους της επιστολης ταυτης και οσα
πεπονθασιν δια ταυτα και οσα αυτοις εγενετο 27 και εστησεν και προσεδεχοντο οι
ιουδαιοι εφ' εαυτοις και επι τω σπερματι αυτων και επι τοις προστεθειμενοις επ'
αυτων ουδε μην αλλως χρησησονται αι δε ημεραι αυται μνημοσυνον επιτελουμενον
κατα γενεαν και γενεαν και πολιν και πατριαν και χωραν 28 αι δε ημεραι αυται
των φρουραι αχθησονται εις τον απαντα χρονον και το μνημοσυνον αυτων ου μη
εκλιπη εκ των γενεων 29 και εγραψεν εσθηρ η βασιλισσα θυγατηρ αμιναδαβ και
μαρδοχαιος ο ιουδαιος οσα εποιησαν το τε στερεωμα της επιστολης των φρουραι
31 και μαρδοχαιος και εσθηρ η βασιλισσα εστησαν εαυτοις καθ' εαυτων και τοτε

στησαντες κατα της υγειας αυτων και την βουλην αυτων 32 και εσθηρ λογω εστησεν εις τον αιωνα και εγραφη εις μνημοσυνον

Chapter 10

1 εγραψεν δε ο βασιλευς τελη επι την βασιλειαν της τε γης και της θαλασσης 2 και την ισχυν αυτου και ανδραγαδιαν πλουτον τε και δοξαν της βασιλειας αυτου ιδου γεγραπται εν βιβλιω βασιλεων περσων και μηδων εις μνημοσυνον 3 ο δε μαρδοχαιος διεδεχετο τον βασιλεα αρταξερξην και μεγας ην εν τη βασιλεια και δεδοξασμενος υπο των ιουδαιων και φιλουμενος διηγειτο την αγωγην παντι τω εθνει αυτου 3 και ειπεν μαρδοχαιος παρα του θεου εγενετο ταυτα 3 εμνησθη γαρ περι του ενυπνιου ου ειδον περι των λογων τουτων ουδε γαρ παρηλθεν απ' αυτων λογος 3 η μικρα πηγη η εγενετο ποταμος και ην φως και ηλιος και υδωρ πολυ εσθηρ εστιν ο ποταμος ην εγαμησεν ο βασιλευς και εποιησεν βασιλίσσαν 3 οι δε δυο δρακοντες εγω ειμι και αμαν 3 τα δε εθνη τα επισυναχθεντα απολεσαι το ονομα των ιουδαιων 3 το δε εθνος το εμον ουτος εστιν ισραηλ οι βοησαντες προς τον θεον και σωθεντες και εσωσεν κυριος τον λαον αυτου και ερρυσατο κυριος ημας εκ παντων των κακων τουτων και εποιησεν ο θεος τα σημεια και τα τερατα τα μεγαλα α ου γεγονεν εν τοις εθνεσιν 3 δια τουτο εποιησεν κληρους δυο ενα τω λαω του θεου και ενα πασι τοις εθνεσιν 3 και ηλθον οι δυο κληροι ουτοι εις ωραν και καιρον και εις ημεραν κρισεως ενωπιον του θεου και εν πασι τοις εθνεσιν 3 και εμνησθη ο θεος του λαου αυτου και εδικαιωσεν την κληρονομιαν αυτου 3 και εσονται αυτοις αι ημεραι αυται εν μηνι αδαρ τη τεσσαρεσκαιδεκατη και τη πεντεκαιδεκατη του αυτου μηνος μετα συναγωγης και χαρας και ευφροσυνης ενωπιον του θεου κατα γενεας εις τον αιωνα εν τω λαω αυτου ισραηλ 3 ετους τεταρτου βασιλευοντος πτολεμαιου και κλεοπατρας εισηνεγκεν δωσιθεος ος εφη ειναι ιερευσ και λευιτης και πτολεμαιοις ο υιος αυτου την προκειμενην επιστολην των φρουραι ην εφασαν ειναι και ερμηνευκεναι λυσιμαχον πτολεμαιου των εν ιερουσαλημ.

Job

Chapter 1

1 ανθρωπος τις ην εν χωρα τη αυσιτιδι ω ονομα ιωβ και ην ο ανθρωπος εκεινος αληθινος αμεμπτος δικαιος θεοσεβης απεχομενος απο παντος πονηρου πραγματος 2 εγενοντο δε αυτω υιοι επτα και θυγατερες τρεις 3 και ην τα κτηνη αυτου προβατα επτακισχιλια καμηλοι τρισχιλια ζευγη βοων πεντακοσια ονοι θηλειαι νομαδες πεντακοσιαι και υπηρεσια πολλη σφοδρα και εργα μεγαλα ην αυτω επι της γης και ην ο ανθρωπος εκεινος ευγενης των αφ' ηλιου ανατολων 4 συμπορευομενοι δε οι υιοι αυτου προς αλληλους εποιουσαν ποτον καθ' εκαστην ημεραν συμπαραλαμβανοντες αμα και τας τρεις αδελφας αυτων εσθιειν και πινειν μετ' αυτων 5 και ως αν συνετελεσθησαν αι ημεραι του ποτου απεστελλεν ιωβ και εκαθαριζεν αυτους ανισταμενος το πρωι και προσεφερεν περι αυτων θυσιας κατα τον αριθμον αυτων και μοσχον ενα περι αμαρτιας περι των ψυχων αυτων ελεγεν γαρ ιωβ μηποτε οι υιοι μου εν τη διανοια αυτων κακα ενενοησαν προς θεον ουτως ουν εποiei ιωβ πασας τας ημερας 6 και ως εγενετο η ημερα αυτη και ιδου ηλθον οι αγγελοι του θεου παραστηναι ενωπιον του κυριου και ο διαβολος ηλθεν μετ' αυτων 7 και ειπεν ο κυριος τω διαβολω ποθεν παραγεγονας και αποκριθεις ο διαβολος τω κυριω ειπεν περιελθων την γην και εμπεριπατησας την υπ' ουρανον παρειμι 8 και ειπεν αυτω ο κυριος προσεσχες τη διανοια σου κατα του παιδος μου ιωβ οτι ουκ εστιν κατ' αυτον των επι της γης ανθρωπος αμεμπτος αληθινος θεοσεβης απεχομενος απο παντος πονηρου πραγματος 9 απεκριθη δε ο διαβολος και ειπεν εναντιον του κυριου μη δωρεαν σεβεται ιωβ τον θεον 10 ου συ περιεφραξας τα εξω αυτου και τα εσω της οικιας αυτου και τα εξω παντων των οντων αυτω κυκλω τα εργα των χειρων αυτου ευλογησας και τα κτηνη αυτου πολλα εποιησας επι της γης 11 αλλα αποστειλον την χειρα σου και αφαι παντων ων εχει ει μην εις προσωπον σε ευλογησει 12 τοτε ειπεν ο κυριος τω διαβολω ιδου παντα οσα εστιν αυτω διδωμι εν τη χειρι σου αλλα αυτου μη αφη και εξηλθεν ο διαβολος παρα του κυριου 13 και ην ως η ημερα αυτη οι υιοι ιωβ και αι θυγατερες αυτου επινον οινον εν τη οικια του αδελφου αυτων του πρεσβυτερου 14 και ιδου αγγελος ηλθεν προς ιωβ και ειπεν αυτω τα ζευγη των βοων ηροτρια και αι θηλειαι ονοι εβοσκοντο εχομεναι αυτων 15 και ελθοντες οι αιχμαλωτευοντες ηχμαλωτευσαν αυτας και τους παιδας απεκτειναν εν μαχαιραις σωθεις δε εγω μονος ηλθον του απαγγειλαι σοι 16 ετι τουτου λαλουντος ηλθεν ετερος αγγελος και ειπεν προς ιωβ πυρ επεσεν εκ του ουρανου και κατεκαυσεν τα προβατα και τους ποιμενας κατεφαγεν ομοιως και σωθεις εγω μονος ηλθον του απαγγειλαι σοι 17 ετι τουτου λαλουντος ηλθεν ετερος αγγελος και ειπεν προς ιωβ οι ιππεις εποιησαν ημιν κεφαλας τρεις και

εκυκλώσαν τας καμηλούς και ηχμαλωτεύσαν αυτας και τους παιδας απεκτειναν εν μαχαιραις εσώθην δε εγω μονος και ηλθον του απαγγειλαι σοι 18 ετι τουτου λαλουντος αλλος αγγελος ερχεται λεγων τω ιωβ των υιων σου και των θυγατερων σου εσθιοντων και πινοντων παρα τω αδελφω αυτων τω πρεσβυτερω 19 εξαιφνης πνευμα μεγα επηλθεν εκ της ερημου και ηψατο των τεσσαρων γωνιων της οικιας και επεσεν η οικια επι τα παιδια σου και ετελευτησαν εσώθην δε εγω μονος και ηλθον του απαγγειλαι σοι 20 ουτως αναστας ιωβ διερρηξεν τα ιματια αυτου και εκειρατο την κομην της κεφαλης αυτου και πεσων χαμαι προσεκυνησεν και ειπεν 21 αυτος γυμνος εξηλθον εκ κοιλιας μητρος μου γυμνος και απελευσομαι εκει ο κυριος εδωκεν ο κυριος αφειλατο ως τω κυριω εδοξεν ουτως και εγενετο ειη το ονομα κυριου ευλογημενον 22 εν τουτοις πασιν τοις συμβεβηκοσιν αυτω ουδεν ημαρτεν ιωβ εναντιον του κυριου και ουκ εδωκεν αφροσυνην τω θεω

Chapter 2

1 εγενετο δε ως η ημερα αυτη και ηλθον οι αγγελοι του θεου παραστηναι εναντι κυριου και ο διαβολος ηλθεν εν μεσω αυτων παραστηναι εναντιον του κυριου 2 και ειπεν ο κυριος τω διαβολω ποθεν συ ερχη τοτε ειπεν ο διαβολος ενωπιον του κυριου διαπορευθεις την υπ' ουρανον και εμπεριπατησας την συμπασαν παρειμι 3 ειπεν δε ο κυριος προς τον διαβολον προσεσχες ουν τω θεραποντι μου ιωβ οτι ουκ εστιν κατ' αυτον των επι της γης ανθρωπος ακακος αληθινος αμεμπτος θεοσεβης απεχομενος απο παντος κακου ετι δε εχεται ακακιας συ δε ειπας τα υπαρχοντα αυτου δια κενης απολεσαι 4 υπολαβων δε ο διαβολος ειπεν τω κυριω δερμα υπερ δερματος οσα υπαρχει ανθρωπω υπερ της ψυχης αυτου εκτεισει 5 ου μην δε αλλα αποστειλας την χειρα σου απαι των οστων αυτου και των σαρκων αυτου ει μην εις προσωπον σε ευλογησει 6 ειπεν δε ο κυριος τω διαβολω ιδου παραδιδωμι σοι αυτον μονον την ψυχην αυτου διαφυλαξον 7 εξηλθεν δε ο διαβολος απο του κυριου και επαισεν τον ιωβ ελκει πονηρω απο ποδων εως κεφαλης 8 και ελαβεν οστρακον ινα τον ιχωρα ξυη και εκαθητο επι της κοπριας εξω της πολεως 9 χρονου δε πολλου προβεβηκοτος ειπεν αυτω η γυνη αυτου μεχρι τινος καρτερησεις λεγων 9 ιδου αναμενω χρονον ετι μικρον προσδεχομενος την ελπιδα της σωτηριας μου 9 ιδου γαρ ηφανισται σου το μνημοσυνον απο της γης υιοι και θυγατρες εμης κοιλιας ωδινες και πονοι ους εις το κενον εκοπιασα μετα μοχθων 9 συ τε αυτος εν σαπρια σκωληκων καθησαι διανυκτερευων αιθριος 9 καγω πλανητις και λατρις τοπον εκ τοπου περιερχομενη και οικιαν εξ οικιας προσδεχομενη τον ηλιον ποτε δυσεται ινα αναπαυσωμαι των μοχθων και των οδυνων αι με νυν συνεχουσιν 9 αλλα ειπον τι ρημα εις κυριον και τελευτα 10 ο δε εμβλεψας ειπεν αυτη ωσπερ μια των αφρονων γυναικων ελαλησας ει τα αγαθα εδεξαμεθα

ἐκ χειρὸς κυρίου τὰ κακὰ οὐχ ὑποίσομεν ἐν πασὶν τοῦτοις τοῖς συμβεβηκοσιν αὐτῷ οὐδὲν ἡμάρτεν ἰωβ τοῖς χεῖλεσιν ἐναντίον τοῦ θεοῦ 11 ἀκούσαντες δὲ οἱ τρεῖς φίλοι αὐτοῦ τὰ κακὰ πάντα τὰ ἐπελθόντα αὐτῷ παρεγενοντο ἕκαστος ἐκ τῆς ἰδίας χώρας πρὸς αὐτὸν ἐλθὼς ὁ θαιμανὼν βασιλεὺς βαλδαδ ὁ σαυχαιὼν τυραννὸς σῶφαρ ὁ μιναιὼν βασιλεὺς καὶ παρεγενοντο πρὸς αὐτὸν ὁμοθυμαδὸν τοῦ παρακαλεῖσθαι καὶ ἐπισκεψασθαι αὐτὸν 12 ἰδόντες δὲ αὐτὸν πορρωθέν οὐκ ἐπεγνώσαν καὶ βοήσαντες φωνὴ μεγάλη ἐκλαυσαν ῥηξάντες ἕκαστος τὴν ἐαυτοῦ στολὴν καὶ καταπασάμενοι γῆν 13 παρεκαθίσαν αὐτῷ ἑπτὰ ἡμέρας καὶ ἑπτὰ νύκτας καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐλάλησεν ἑωρὼν γὰρ τὴν πληγὴν δεινὴν οὖσαν καὶ μεγάλην σφοδρά

Chapter 3

1 μετὰ τοῦτο ἠνοιξεν ἰωβ τὸ στόμα αὐτοῦ 2 καὶ κατήρασατο τὴν ἡμέραν αὐτοῦ λέγων 3 ἀπολοῖτο ἡ ἡμέρα ἐν ἣ ἐγεννηθὴν καὶ ἡ νύξ ἐν ἣ εἶπαν ἰδοὺ ἄρσεν 4 ἡ ἡμέρα ἐκείνη εἴη σκοτὸς καὶ μὴ ἀναζητησαὶ αὐτήν ὁ κύριος ἀνῶθεν μὴδὲ ἐλθοὶ εἰς αὐτήν φεγγὸς 5 ἐκλαβοὶ δὲ αὐτήν σκοτὸς καὶ σκία θανάτου ἐπελθοὶ ἐπ' αὐτήν γνοφὸς 6 καταραθεῖη ἡ ἡμέρα καὶ ἡ νύξ ἐκείνη ἀπενεγκαιτο αὐτήν σκοτὸς μὴ εἴη εἰς ἡμέρας ἐνιαυτοῦ μὴδὲ ἀριθμηθεῖη εἰς ἡμέρας μηνῶν 7 ἀλλὰ ἡ νύξ ἐκείνη εἴη ὀδυνὴ καὶ μὴ ἐλθοὶ ἐπ' αὐτήν εὐφροσύνη μὴδὲ χαρμὸν 8 ἀλλὰ καταρασάιτο αὐτήν ὁ καταρῶμενος τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁ μέλλων τὸ μέγα κῆτος χεῖρῳ σάσθαι 9 σκοτωθεῖη τὰ ἀστρά τῆς νυκτὸς ἐκείνης ὑπομῖναι καὶ εἰς φωτισμὸν μὴ ἐλθοὶ καὶ μὴ ἰδοὶ ἐωσφορὸν ἀνατελλόντα 10 ὅτι οὐ συνεκλείσειν πύλας γαστροῦ μητροῦ μου ἀπηλλάξεν γὰρ ἀν πόνον ἀπὸ ὀφθαλμῶν μου 11 διὰ τί γὰρ ἐν κοιλίᾳ οὐκ ἐτελευτήσα ἐκ γαστροῦ δὲ ἐξηλθὼν καὶ οὐκ εὐθὺς ἀπώλομην 12 ἵνα τί δὲ συνῆντησαν μοι γόνατα ἵνα τί δὲ μαστοὺς ἐθῆλασα 13 νῦν ἀν κοιμηθεῖς ἡσυχάσα ὑπνώσας δὲ ἀνεπαύσαμην 14 μετὰ βασιλέων βουλευτῶν γῆς οἱ ἡγαυρίωντο ἐπὶ ξίφεσιν 15 ἡ μετὰ ἀρχόντων ὧν πολὺς ὁ χρυσὸς οἱ ἐπλησαν τοὺς οἴκους αὐτῶν ἀργυρίου 16 ἡ ὥσπερ ἐκτρώμα ἐκπορευόμενον ἐκ μητρὸς μητροῦ ἡ ὥσπερ νηπιοὶ οἱ οὐκ εἶδον φῶς 17 ἐκεῖ ἀσεβεῖς ἐξεκαύσαν θυμὸν ὀργῆς ἐκεῖ ἀνεπαύσαντο κατακοποὶ τῷ σώματι 18 ὁμοθυμαδὸν δὲ οἱ αἰωνιοὶ οὐκ ἤκουσαν φωνὴν φορολογίου 19 μικρὸς καὶ μέγας ἐκεῖ ἐστὶν καὶ θεραπῶν οὐ δεδοικὼς τὸν κύριον αὐτοῦ 20 ἵνα τί γὰρ δεδοταὶ τοῖς ἐν πικρίᾳ φῶς ζωὴ δὲ ταῖς ἐν ὀδύναις ψυχαῖς 21 οἱ οἰμειροῦνται τοῦ θανάτου καὶ οὐ τυγχάνουσιν ἀνορύσσοντες ὥσπερ θησαυροὺς 22 περιχαρεῖς δὲ ἐγένοντο ἐὰν κατατυχῶσιν 23 θάνατος ἀνδρὶ ἀναπαύμα συνεκλείσειν γὰρ ὁ θεὸς κατ' αὐτοῦ 24 πρὸ γὰρ τῶν σιτῶν μου στεναγμὸς μοι ἤκει δακρῦν δὲ ἐγὼ συνεχόμενος φοβῶ 25 φόβος γὰρ ὃν ἐφρόντισα ἦλθεν μοι καὶ ὃν ἐδεδοικεῖν συνῆντησεν μοι 26 οὔτε εἰρηνεύσα οὔτε ἡσυχάσα οὔτε ἀνεπαύσαμην ἦλθεν δὲ μοι

οργή

Chapter 4

1 υπολαβων δε ελιφας ο θαιμανιτης λεγει 2 μη πολλακις σοι λελαληται εν κοπω ισχυν δε ρηματων σου τις υποισει 3 ει γαρ συ ενουθετησας πολλους και χειρας ασθενους παρεκαλεσας 4 ασθενουντας τε εξανεστησας ρημασιν γονασιν τε αδυνατουσιν θαρσος περιεδηκας 5 νυν δε ηκει επι σε πονος και ηψατο σου συ δε εσπουδασας 6 ποτερον ουχ ο φοβος σου εστιν εν αφροσυνη και η ελπις σου και η ακακια της οδου σου 7 μνησθητι ουν τις καθαρος ων απωλετο η ποτε αληθινοι ολορριζοι απωλοντο 8 καθ' ον τροπον ειδον τους αροτριωντας τα ατοπα οι δε σπειροντες αυτα οδυνας θερειουσιν εαυτοις 9 απο προσταγματος κυριου απολυνται απο δε πνευματος οργης αυτου αφανισθησονται 10 σθενος λεοντος φωνη δε λεαινης γαυριαμα δε δρακοντων εσβεσθη 11 μυρμηκολεων ωλετο παρα το μη εχειν βοραν σκυμνοι δε λεοντων ελιπον αλληλους 12 ει δε τι ρημα αληθινον εγεγονει εν λογοις σου ουδεν αν σοι τουτων κακον απηνητησεν ποτερον ου δεξεται μου το ους εξαισια παρ' αυτου 13 φοβοι δε και ηχω νυκτερινη επιπιπτων φοβος επ' ανθρωπους 14 φρικη δε μοι συνηνητησεν και τρομος και μεγαλως μου τα οστα συνεσεισεν 15 και πνευμα επι προσωπον μου επηλθεν εφριξαν δε μου τριχες και σαρκες 16 ανεστην και ουκ επεγνων ειδον και ουκ ην μορφη προ οφθαλμων μου αλλ' η αυραν και φωνην ηκουον 17 τι γαρ μη καθαρος εσται βροτος εναντιον κυριου η απο των εργαων αυτου αμεμπτos ανηρ 18 ει κατα παιδων αυτου ου πιστευει κατα δε αγγελων αυτου σχολιον τι επενοησεν 19 τους δε κατοικουντας οικιας πηλινας εξ ων και αυτοι εκ του αυτου πηλου εσμεν επαισεν αυτους σητος τροπον 20 και απο πρωιδεν εως εσπερας ουκετι εισιν παρα το μη δυνασθαι αυτους εαυτοις βοηθησαι απωλοντο 21 ενεφυσησεν γαρ αυτοις και εξηρανθησαν απωλοντο παρα το μη εχειν αυτους σοφιαν

Chapter 5

1 επικαλεσαι δε ει τις σοι υπακουσεται η ει τινα αγγελων αγιων οψη 2 και γαρ αφρονα αναιρει οργη πεπλανημενον δε θανατοι ζηλος 3 εγω δε εωρακα αφρονας ριζαν βαλλοντας αλλ' ευθεως εβρωθη αυτων η διαιτα 4 πορρω γενοιντο οι υιοι αυτων απο σωτηριας κολαβρισθεισαν δε επι θυραις ησονων και ουκ εσται ο εξαιρουμενος 5 α γαρ εκεινοι συνηγαγον δικαιοι εδονται αυτοι δε εκ κακων ουκ εξαιρετοι εσονται εκσιφωνισθειη αυτων η ισχυς 6 ου γαρ μη εξελθη εκ της γης κοπος ουδε εξ ορεων αναβλαστησει πονος 7 αλλα ανθρωπος γεννεται κοπω νεοσσοι δε γυπος τα υψηλα πετονται 8 ου μην δε αλλα εγω δεηθησομαι κυριου

κυριον δε τον παντων δεσποτην επικαλεσομαι 9 τον ποιουντα μεγαλα και ανεξιχνιαστα ενδοξα τε και εξαισια ων ουκ εστιν αριθμος 10 τον διδοντα νεκτον επι την γην αποστελλοντα υδωρ επι την υπ' ουρανων 11 τον ποιουντα ταπεινους εις υψος και απολωλοτας εξεγειροντα 12 διαλασσοντα βουλας πανουργων και ου μη ποιησουσιν αι χειρες αυτων αληθες 13 ο καταλαμβανων σοφους εν τη φρονησει βουλην δε πολυπλοκων εξεστησεν 14 ημερας συναντησεται αυτοις σκοτος το δε μεσημβρινον ψηλαφησαισαν ισα νυκτι 15 απολιντο δε εν πολεμω αδυνατος δε εξελθοι εκ χειρος δυναστου 16 ειη δε αδυνατω ελπις αδικου δε στομα εμφραχθειη 17 μακαριος δε ανθρωπος ον ηλεγξεν ο κυριος νουθετημα δε παντοκρατορος μη απαναινου 18 αυτος γαρ αλγειν ποιει και παλιν αποκαθιστησιν επαισεν και αι χειρες αυτου ιασαντο 19 εξακισ εξ αναγκων σε εξελειται εν δε τω εβδομω ου μη αφηται σου κακον 20 εν λιμω ρυσεται σε εκ θανατου εν πολεμω δε εκ χειρος σιδηρου λυσει σε 21 απο μαστιγος γλωσσης σε κρυψει και ου μη φοβηθης απο κακων ερχομενων 22 αδικων και ανομων καταγελαση απο δε θηριων αγριων ου μη φοβηθης 23 θηρες γαρ αγριοι ειρηνευσουσιν σοι 24 ειτα γνωση οτι ειρηνευσει σου ο οικος η δε δαιτα της σκηνης σου ου μη αμαρτη 25 γνωση δε οτι πολυ το σπερμα σου τα δε τεκνα σου εσται ωσπερ το παμβοτανον του αγρου 26 ελευση δε εν ταφω ωσπερ σιτος ωριμος κατα καιρον θεριζομενος η ωσπερ θυμωνια αλωνος καθ' ωραν συγκομισθεισα 27 ιδου ταυτα ουτως εξιχνιασαμεν ταυτα εστιν ακηκοαμεν συ δε γνωδι σεαυτω ει τι επραξας

Chapter 6

1 υπολαβων δε ιωβ λεγει 2 ει γαρ τις ιστων στησαι μου την οργην τας δε οδυνας μου αραι εν ζυγω ομοθυμαδον 3 και δη αμμου παραλιας βαρυντερα εσται αλλ' ως εοικεν τα ρηματα μου εστιν φανυλα 4 βελη γαρ κυριου εν τω σωματι μου εστιν ων ο θυμος αυτων εκπινει μου το αιμα οταν αρξωμαι λαλειν κεντουσι με 5 τι γαρ μη δια κενης κεκραζεται ονος αγριος αλλ' η τα σιτα ζητων ει δε και ρηξει φωνην βους επι φατνης εχων τα βρωματα 6 ει βρωθησεται αρτος ανευ αλος ει δε και εστιν γευμα εν ρημασιν κενois 7 ου δυναται γαρ παυσασθαι μου η ψυχη βρομον γαρ ορω τα σιτα μου ωσπερ οσμην λεοντος 8 ει γαρ δωη και ελθοι μου η αιτησις και την ελπιδα μου δωη ο κυριος 9 αρξαμενος ο κυριος τρωσατω με εις τελος δε μη με ανελετω 10 ειη δε μου πολισ ταφος εφ' ης επι τειχεων ηλλομην επ' αυτης ου μη φεισωμαι ου γαρ εψευσαμην ρηματα αγια θεου μου 11 τις γαρ μου η ισχυς οτι υπομενω η τις μου ο χρονος οτι ανεχεται μου η ψυχη 12 μη ισχυς λιθων η ισχυς μου η αι σαρκες μου εισιν χαλκεια 13 η ουκ επ' αυτω επεποιθειν βοηθεια δε απ' εμου απεστιν 14 απειπατο με ελεος επισκοπη δε κυριου υπερειδεν με 15 ου προσειδον με οι εγγυτατοι μου ωσπερ χειμαρρους εκλειπων η ωσπερ κυ-

μα παρηλθον με 16 οιτινες με διευλαβουντο νυν επιπεπτωκασιν μοι ωσπερ χιων η κρυσταλλος πεπηγως 17 καθως τακείσα θερμης γενομενης ουκ επεγνωσθη οπερ ην 18 ουτως καγω κατελειφθην υπο παντων απωλομην δε και εξοικος εγενομην 19 ιδετε οδους θαιμανων ατραπους σαβων οι διορωντες 20 και αισχυνην οφειλησουσιν οι επι πολεσιν και χρημασιν πεποιδότες 21 αταρ δε και υμεις επεβητε μοι ανελεημονως ωστε ιδοντες το εμον τραυμα φοβηθητε 22 τι γαρ μη τι υμας ητησα η της παρ' υμων ισχυος επιδεομαι 23 ωστε σωσαι με εξ εχθρων η εκ χειρος δυναστων ρυσασθαι με 24 διδαξατε με εγω δε κωφευσω ει τι πεπλανημαι φρασατε μοι 25 αλλ' ως εοικεν φαυλα αληθινου ρηματα ου γαρ παρ' υμων ισχυν αιτουμαι 26 ουδε ο ελεγχος υμων ρημασιν με παυσει ουδε γαρ υμων φθεγμα ρηματος ανεξομαι 27 πλην οτι επ' ορφανω επιπιπτετε εναλλεσθε δε επι φιλω υμων 28 νυνι δε εισβλεψας εις προσωπα υμων ου ψευσομαι 29 καθισατε δη και μη ειη αδικον και παλιν τω δικαιω συνερχεσθε 30 ου γαρ εστιν εν γλωσση μου αδικον η ο λαρυγξ μου ουχι συνεσιν μελετα

Chapter 7

1 ποτερον ουχι πειρατηριον εστιν ο βιος ανθρωπου επι της γης και ωσπερ μισθιου αυθημερινου η ζωη αυτου 2 η ωσπερ θεραπων δεδοικως τον κυριον αυτου και τετευχως σκιας η ωσπερ μισθωτος αναμενων τον μισθον αυτου 3 ουτως καγω υπεμεινα μηνας κενους νυκτες δε οδυνων δεδομεναι μοι εισιν 4 εαν κοιμηθω λεγω ποτε ημερα ως δ' αν αναστω παλιν ποτε εσπερα πληρης δε γινομαι οδυνων απο εσπερας εως πρωι 5 φυρεται δε μου το σωμα εν σαπρια σκώληκων τηκω δε βωλακας γης απο ιχωρος ξυων 6 ο δε βιος μου εστιν ελαφροτερος λαλιας απολωλεν δε εν κενη ελπιδι 7 μνησθητι ουν οτι πνευμα μου η ζωη και ουκετι επανελευσεται ο οφθαλμος μου ιδειν αγαθον 8 ου περιβλεψεται με οφθαλμος ορωντος με οι οφθαλμοι σου εν εμοι και ουκετι ειμι 9 ωσπερ νεφος αποκαθαρθεν απ' ουρανου εαν γαρ ανθρωπος καταβη εις αδην ουκετι μη αναβη 10 ουδ' ου μη επιστρεψη ετι εις τον ιδιον οικον ουδε μη επιγνω αυτον ετι ο τοπος αυτου 11 αταρ ουν ουδε εγω φεισομαι τω στοματι μου λαλησω εν αναγκη ων ανοιξω πικριαν ψυχης μου συνεχομενος 12 ποτερον θαλασσα ειμι η δρακων οτι κατεταξας επ' εμε φυλακην 13 ειπα οτι παρακαλεσει με η κλινη μου ανοισω δε προς εμαυτον ιδια λογον τη κοιτη μου 14 εκφοβεις με ενυπνιοις και εν οραμασιν με καταπλησσεις 15 απαλλαξεις απο πνευματος μου την ψυχην μου απο δε θανατου τα οστα μου 16 ου γαρ εις τον αιωνα ζησομαι ινα μακροθυμησω αποστα απ' εμου κενος γαρ μου ο βιος 17 τι γαρ εστιν ανθρωπος οτι εμεγαλυνας αυτον η οτι προσεχεις τον νουν εις αυτον 18 η επισκοπην αυτου ποιηση εως το πρωι και εις αναπαυσιν αυτον κρινεις 19 εως τινος ουκ εας με ουδε προι+η με εως αν καταπιω τον πτυελον μου

εν οδυνη 20 ει εγω ημαρτον τι δυναμαι σοι πραξαι ο επισταμενος τον νουν των ανθρωπων δια τι εθου με κατεντευκτην σου ειμι δε επι σοι φορτιον 21 και δια τι ουκ εποιησω της ανομιαις μου ληθην και καθαρισμον της αμαρτιας μου νυνι δε εις γην απελευσομαι ορθριζων δε ουκετι ειμι

Chapter 8

1 υπολαβων δε βαλδαδ ο σαυχιτης λεγει 2 μεχρι τινος λαλησεις ταυτα πνευμα πολυρημον του στοματος σου 3 μη ο κυριος αδικησει κρινων η ο τα παντα ποιησας ταραξει το δικαιον 4 ει οι υιοι σου ημαρτον εναντιον αυτου απεστειλεν εν χειρι ανομιαις αυτων 5 συ δε ορθριζε προς κυριον παντοκρατορα δεομενος 6 ει καθαρος ει και αληθινος δεησεως επακουσεται σου αποκαταστησει δε σοι διαιταν δικαιοσυνης 7 εσται ουν τα μεν πρωτα σου ολιγα τα δε εσχατα σου αμυθητα 8 επερωτησον γαρ γενεαν πρωτην εξιχνιασον δε κατα γενος πατερων 9 χθιζοι γαρ εσμεν και ουκ οίδαμεν σκια γαρ εστιν ημων επι της γης ο βιος 10 η ουχ ουτοι σε διδαξουσιν και αναγγελουσιν και εκ καρδιας εξαξουσιν ρηματα 11 μη θαλλει παπυρος ανευ υδατος η υψωθησεται βουτομον ανευ ποτου 12 ετι ον επι ριζης και ου μη θερισθη προ του πιειν πασα βοτανη ουχι ξηραινεται 13 ουτως τοι νυν εσται τα εσχατα παντων των επιλανθανομενων του κυριου ελπις γαρ ασεβους απολειται 14 οικητος γαρ αυτου εσται ο οικος αραχνη δε αυτου αποβησεται η σκηνη 15 εαν υπερειση την οικιαν αυτου ου μη στη επιλαβομενου δε αυτου ου μη υπομεινη 16 υγρος γαρ εστιν υπο ηλιου και εκ σαπριας αυτου ο ραδαμνος αυτου εξελευσεται 17 επι συναγωγην λιθων κοιμαται εν δε μεσω χαλικων ζησεται 18 εαν καταπιη ο τοπος ψευσεται αυτον ουχ εορακας τοιαυτα 19 οτι καταστροφη ασεβους τοιαυτη εκ δε γης αλλον αναβλαστησει 20 ο γαρ κυριος ου μη αποποιησηται τον ακακον παν δε δωρον ασεβους ου δεξεται 21 αληθινων δε στομα εμπλησει γελωτος τα δε χειλη αυτων εξομολογησεως 22 οι δε εχθροι αυτων ενδυσονται αισχυνην διαιτα δε ασεβους ουκ εσται

Chapter 9

1 υπολαβων δε ιωβ λεγει 2 επ' αληθειας οίδα οτι ουτως εστιν πως γαρ εσται δικαιος βροτος παρα κυριω 3 εαν γαρ βουληται κριθηται αυτω ου μη υπακουση αυτω ινα μη αντειπη προς ενα λογον αυτου εκ χιλιων 4 σοφος γαρ εστιν διανοια κραταιος τε και μεγας τις σκληρος γενομενος εναντιον αυτου υπεμεινεν 5 ο παλαιων ορη και ουκ οιδασιν ο καταστρεφων αυτα οργη 6 ο σειων την υπ' ουρανον εκ θεμελιων οι δε στυλοι αυτης σαλευονται 7 ο λεγων τω ηλιω και ουκ ανατελλει κατα δε αστρων κατασφραγιζει 8 ο τανυσας τον ουρανον μονος και περιπατων ως επ' εδαφους επι

θαλασσης 9 ο ποιων πλειαδα και εσπερον και αρχτουρον και ταμεια νοτου 10 ο ποιων μεγαλα και ανεξιχνιαστα ενδοξα τε και εξαισια ων ουκ εστιν αριθμος 11 εαν υπερβη με ου μη ιδω και εαν παρελθη με ουδ' ως εγνων 12 εαν απαλλαξη τις αποστρεψει η τις ερει αυτω τι εποιησας 13 αυτος γαρ απεστραπται οργην υπ' αυτου εκαμφθησαν κητη τα υπ' ουρανον 14 εαν δε μου υπακουσεται η διακρινει τα ρηματα μου 15 εαν τε γαρ ω δικαιος ουκ εισακουσεται μου του κριματος αυτου δεηθησομαι 16 εαν τε καλεσω και υπακουση ου πιστευω οτι εισακηκοεν μου 17 μη γνοφω με εκτριψη πολλα δε μου τα συντριμματα πεποιηκεν δια κενης 18 ουκ εα γαρ με αναπνευσαι ενεπλησεν δε με πικριας 19 οτι μεν γαρ ισχυι κρατει τις ουν κριματι αυτου αντιστησεται 20 εαν γαρ ω δικαιος το στομα μου ασεβησει εαν τε ω αμεμπτος σκολιος αποβησομαι 21 ειτε γαρ ησεβησα ουκ οίδα τη ψυχη πλην οτι αφαιρειται μου η ζωη 22 διο ειπον μεγαν και δυναστην απολλυει οργη 23 οτι φανλοι εν θανατω εξαισιω αλλα δικαιοι καταγελωνται 24 παραδεδονται γαρ εις χειρας ασεβους προσωπα κριτων αυτης συγκαλυπτει ει δε μη αυτος τις εστιν 25 ο δε βιος μου εστιν ελαφροτερος δρομεως απεδρασαν και ουκ ειδοσαν 26 η και εστιν ναυσιν ιχνος οδου η αετου πετομενου ζητουντος βοραν 27 εαν τε γαρ ειπω επιλησομαι λαλων συγκυψας τω προσωπω στεναξω 28 σειομαι πασιν τοις μελεσιν οίδα γαρ οτι ουκ αθων με εασεις 29 επειδη δε ειμι ασεβης δια τι ουκ απεδανον 30 εαν γαρ απολουσωμαι χιονι και αποκαθαρωμαι χερσιν καθαραις 31 ικανως εν ρυπω με εβαψας εβδελυξατο δε με η στολη 32 ου γαρ ει ανθρωπος κατ' εμε ω αντικρινουμαι ινα ελθωμεν ομοθυμαδον εις κρισιν 33 ειθε ην ο μεσιτης ημων και ελεγχων και διακουων ανα μεσον αμφοτερων 34 απαλλαξατω απ' εμου την ραβδον ο δε φοβος αυτου μη με στροβειτω 35 και ου μη φοβηθω αλλα λαλησω ου γαρ ουτω συνεπισταμαι

Chapter 10

1 καμνων τη ψυχη μου στενων επαφησω επ' αυτον τα ρηματα μου λαλησω πικρια ψυχης μου συνεχομενος 2 και ερω προς κυριον μη με ασεβειν διδασκε και δια τι με ουτως εκρινας 3 η καλον σοι εαν αδικησω οτι απειπω εργα χειρων σου βουλη δε ασεβων προσεσχες 4 η ωσπερ βροτος ορα καθορας η καθως ορα ανθρωπος βλεψη 5 η ο βιος σου ανθρωπινος εστιν η τα ετη σου ανδρος 6 οτι ανεζητησας την ανομιαν μου και τας αμαρτιας μου εξιχνιασας 7 οιδας γαρ οτι ουκ ησεβησα αλλα τις εστιν ο εκ των χειρων σου εξαιρουμενος 8 αι χειρες σου επλασαν με και εποιησαν με μετα ταυτα μεταβαλων με επαισας 9 μνησθητι οτι πληλον με επλασας εις δε γην με παλιν αποστρεφεις 10 η ουκ ωσπερ γαλα με ημελξας ετυρωσας δε με ισα τυρω 11 δερμα και κρεας με ενεδυσας οστειος δε και νευροις με ενειρας 12 ζωην δε και ελεος εθου παρ' εμοι η δε επισκοπη σου εφυλαξεν μου το πνευμα 13 ταυτα

εχων εν σεαυτω οιδα οτι παντα δυνασαι αδυνατει δε σοι ουθεν 14 εαν τε γαρ αμαρτω φυλασσεις με απο δε ανομιας ουκ αθων με πεποιηκας 15 εαν τε γαρ ασεβης ω οιμμοι εαν τε ω δικαιος ου δυναμαι ανακυψαι πληρης γαρ ατιμιας ειμι 16 αγρευομαι γαρ ωσπερ λεων εις σφαγην παλιν δε μεταβαλων δεινως με ολεκεις 17 επανακαινιζων επ' εμε την ετασιν μου οργη δε μεγαλη μοι εχρησω επηγαγες δε επ' εμε πειρατηρια 18 ινα τι ουν εκ κοιλιας με εξηγαγες και ουκ απεθανον οφθαλμος δε με ουκ ειδεν 19 και ωσπερ ουκ ων εγενομην δια τι γαρ εκ γαστρος εις μνημα ουκ απηλλαγην 20 η ουκ ολιγος εστιν ο χρονος του βιου μου εασον με αναπαυσασθαι μικρον 21 προ του με πορευθηναι οθεν ουκ αναστρεψω εις γην σκοτεινην και γνοφεραν 22 εις γην σκοτους αιωνιου ου ουκ εστιν φεγγος ουδε οραν ζων βροτων

Chapter 11

1 υπολαβων δε σωφαρ ο μιναιος λεγει 2 ο τα πολλα λεγων και αντακουσεται η και ο ευλαλος οιεται ειναι δικαιος ευλογημενος γεννητος γυναικος ολιγοβιος 3 μη πολυς εν ρημασιν γινου ου γαρ εστιν ο αντικρινόμενος σοι 4 μη γαρ λεγε οτι καθαρως ειμι τοις εργοις και αμεμπτος εναντιον αυτου 5 αλλα πως αν ο κυριος λαλησαι προς σε και ανοιξει χειλη αυτου μετα σου 6 ειτα αναγγελει σοι δυναμιν σοφιας οτι διπλους εσται των κατα σε και τοτε γνωση οτι αξια σοι απεβη απο κυριου ων ημαρτηκας 7 η ιχνος κυριου ευρησεις η εις τα εσχατα αφικου α εποιησεν ο παντοκρατωρ 8 υψηλος ο ουρανος και τι ποιησεις βαθυτερα δε των εν αδου τι οιδας 9 η μακροτερα μετρου γης η ευρους θαλασσης 10 εαν δε καταστρεψη τα παντα τις ερει αυτω τι εποιησας 11 αυτος γαρ οιδεν εργα ανομων ιδων δε ατοπα ου παροψεται 12 ανθρωπος δε αλλως νηχεται λογοις βροτος δε γεννητος γυναικος ισα ονω ερημιτη 13 ει γαρ συ καθαραν εθου την καρδιαν σου υπτιαζεις δε χειρας προς αυτον 14 ει ανομον τι εστιν εν χερσιν σου πορρω ποιησον αυτο απο σου αδικια δε εν διαιτη σου μη αυλισθητω 15 ουτως γαρ αναλαμψει σου το προσωπον ωσπερ υδωρ καθαρων εκδυση δε ρυπον και ου μη φοβηθης 16 και τον κοπον επιληση ωσπερ κυμα παρελθον και ου πτοηθηση 17 η δε ευχη σου ωσπερ εωσφορος εκ δε μεσημβριας ανατελει σοι ζωη 18 πεποιθως τε εση οτι εστιν σοι ελπις εκ δε μεριμνης και φροντιδος αναφανειται σοι ειρηνη 19 ησυχασεις γαρ και ουκ εσται ο πολεμων σε μεταβαλομενοι δε πολλοι σου δεηθησονται 20 σωτηρια δε αυτους απολειπει η γαρ ελπις αυτων απωλεια οφθαλμοι δε ασεβων τακησονται

Chapter 12

1 υπολαβων δε ιωβ λεγει 2 ειτα υμεις εστε ανθρωποι η μεθ' υμων τελευτησει σοφια
3 καμοι μεν καρδια καθ' υμας εστιν 4 δικαιος γαρ ανηρ και αμεμπτος εγενηθη
εις χλευασμα 5 εις χρονον γαρ τακτον ητοιμαστο πεσειν υπο αλλους οικους τε
αυτου εκπορθεισθαι υπο ανομων 6 ου μην δε αλλα μηδεις πεποιθετω πονηρος
ων αθως εσεσθαι οσοι παροργιζουσιν τον κυριον ως ουχι και ετασις αυτων εσται
7 αλλα δη επερωτησον τετραποδα εαν σοι ειπωσιν πετεινα δε ουρανου εαν σοι
απαγγειλωσιν 8 εκδιηγησαι δε γη εαν σοι φραση και εξηγησονται σοι οι ιχθυες της
θαλασσης 9 τις ουκ εγνω εν πασι τουτοις οτι χειρ κυριου εποιησεν ταυτα 10 ει μη
εν χειρι αυτου ψυχη παντων των ζωντων και πνευμα παντος ανθρωπου 11 ους
μεν γαρ ρηματα διακρινει λαρυγξ δε σιτα γευεται 12 εν πολλω χρονω σοφια εν
δε πολλω βιω επιστημη 13 παρ' αυτω σοφια και δυναμις αυτω βουλη και συνεσις
14 εαν καταβαλη τις οικοδομησει εαν κλειση κατα ανθρωπων τις ανοιξει 15 εαν
κωλυση το ωδωρ ξηρανει την γην εαν δε επαφη απωλεσεν αυτην καταστρεψας
16 παρ' αυτω κρατος και ισχυς αυτω επιστημη και συνεσις 17 διαγων βουλευτας
αιχμαλωτους κριτας δε γης εξεστησεν 18 καθιζανων βασιλεις επι θρονους και
περιεδησεν ζωνη οσφυας αυτων 19 εξαποστελλων ιερεις αιχμαλωτους δυναστας
δε γης κατεστρεψεν 20 διαλλασσων χειλη πιστων συνεσιν δε πρεσβυτερων εγνω
21 εκχεων ατιμιαν επ' αρχοντας ταπεινους δε ιασατο 22 ανακαλυπτων βαθεα εκ
σκοτους εξηγαγεν δε εις φως σκιαν θανατου 23 πλανων εθνη και απολλυν αυτα
καταστρωννυων εθνη και καθοδηγων αυτα 24 διαλλασσων καρδιας αρχοντων γης
επλανησεν δε αυτους οδω η ουκ ηδεισαν 25 ψηλαφησαισαν σκοτος και μη φως
πλανηθεισαν δε ωσπερ ο μεθυων

Chapter 13

1 ιδου ταυτα εωρακεν μου ο οφθαλμος και ακηκοεν μου το ους 2 και οιδα οσα και
υμεις επιστασθε και ουκ ασυνετωτερος ειμι υμων 3 ου μην δε αλλ' εγω προς κυριον
λαλησω ελεγξω δε εναντιον αυτου εαν βουληται 4 υμεις δε εστε ιατροι αδικοι και
ιαται κακων παντες 5 ειη δε υμιν κωφευσαι και αποβησεται υμιν εις σοφιαν
6 ακουσατε ελεγχον στοματος μου κρισιν δε χειλεων μου προσεχετε 7 ποτερον
ουκ εναντι κυριου λαλειτε εναντι δε αυτου φθεγγεσθε δολον 8 η υποστελεισθε
υμεις δε αυτοι κριται γενεσθε 9 καλον γε εαν εξιχνιαση υμας ει γαρ τα παντα
ποιουντες προστεδησεσθε αυτω 10 ουθεν ηττον ελεγξει υμας ει δε και κρυφη
προσωπα θαυμασετε 11 ποτερον ουχι δεινα αυτου στροβησει υμας φοβος δε παρ'
αυτου επιπεσειται υμιν 12 αποβησεται δε υμων το αγαυριαμα ισα σποδω το δε
σωμα πηλινον 13 κωφευσατε ινα λαλησω και αναπαυσωμαι θυμου 14 αναλαβων
τας σαρκας μου τοις οδουσιν ψυχην δε μου θησω εν χειρι 15 εαν με χειρωσεται

ο δυναστης επει και ηρχται η μην λαλησω και ελεγξω εναντιον αυτου 16 και τουτο μοι αποβησεται εις σωτηριαν ου γαρ εναντιον αυτου δολος εισελευσεται 17 ακουσατε ακουσατε τα ρηματα μου αναγγελω γαρ υμων ακουοντων 18 ιδου εγω εγγυς ειμι του κριματος μου οйда εγω οτι δικαιος αναφανουμαι 19 τις γαρ εστιν ο κριθησομενος μοι οτι νυν κωφευσω και εκλειψω 20 δυειν δε μοι χρηση τοτε απο του προσωπου σου ου κρυβησομαι 21 την χειρα απ' εμου απεχου και ο φοβος σου μη με καταπλησσετω 22 ειτα καλεσεις εγω δε σοι υπακουσομαι η λαλησεις εγω δε σοι δωσω ανταποκρισιν 23 ποσαι εισιν αι αμαρτιαι μου και αι ανομιαι μου διδαξον με τινες εισιν 24 δια τι απ' εμου κρυπτη ηγησαι δε με υπεναντιον σοι 25 η ως φυλλον κινουμενον υπο ανεμου ευλαβηθηση η ως χορτω φερομενω υπο πνευματος αντικεισαι μοι 26 οτι κατεγραψας κατ' εμου κακα περιεδηκας δε μοι νεοτητος αμαρτιας 27 εδου δε μου τον ποδα εν κωλυματι εφυλαξας δε μου παντα τα εργα εις δε ριζας των ποδων μου αφικου 28 ο παλαιουται ισα ασκω η ωσπερ ιματιον σητοβρωτον

Chapter 14

1 βροτος γαρ γεννητος γυναικος ολιγοβιος και πληρης οργης 2 η ωσπερ ανθος ανθησαν εξεπεσεν απεδρα δε ωσπερ σκια και ου μη στη 3 ουχι και τουτου λογον εποιησω και τουτον εποιησας εισελθειν εν κριματι ενωπιον σου 4 τις γαρ καθαρως εσται απο ρυπου αλλ' ουθεις 5 εαν και μια ημερα ο βιος αυτου επι της γης αριθμητοι δε μηνες αυτου παρα σοι εις χρονον εδου και ου μη υπερβη 6 αποστα απ' αυτου ινα ησυχαση και ευδοκηση τον βιον ωσπερ ο μισθωτος 7 εστιν γαρ δενδρω ελπις εαν γαρ εκκοπη ετι επανθησει και ο ραδαμνος αυτου ου μη εκλιπη 8 εαν γαρ γηραση εν γη η ριζα αυτου εν δε πετρα τελευτηση το στελεχος αυτου 9 απο οσμης υδατος ανθησει ποιησει δε θερισμον ωσπερ νεοφυτον 10 ανηρ δε τελευτησας ωχετο πεσων δε βροτος ουκετι εστιν 11 χρονω γαρ σπανιζεται θαλασσα ποταμος δε ερημωθεις εξηρανθη 12 ανθρωπος δε κοιμηθεις ου μη αναστη εως αν ο ουρανος ου μη συρραφη και ουκ εξυπνισθησονται εξ υπνου αυτων 13 ει γαρ οφελον εν αδη με εφυλαξας εκρυψας δε με εως αν παυσηται σου η οργη και ταξη μοι χρονον εν ω μνειαν μου ποιηση 14 εαν γαρ αποθανη ανθρωπος ζησεται συντελεσας ημερας του βιου αυτου υπομενω εως αν παλιν γενωμαι 15 ειτα καλεσεις εγω δε σοι υπακουσομαι τα δε εργα των χειρων σου μη αποποιου 16 ηριθμησας δε μου τα επιτηδευματα και ου μη παρελθη σε ουδεν των αμαρτιων μου 17 εσφραγισας δε μου τας ανομιαις εν βαλλαντιω επεσημηνω δε ει τι ακων παρεβην 18 και πλην ορος πιπτον διαπεσειται και πετρα παλαιωθησεται εκ του τοπου αυτης 19 λιθους ελεαναν υδατα και κατεκλυσεν υδατα υπτια του χωματος της γης και υπομονην ανθρωπου απωλεσας 20 ωσας αυτον εις τελος και ωχετο

επεστησας αυτω το προσωπον και εξαπεστειλας 21 πολλων δε γενομενων των υιων αυτου ουκ οιδεν εαν δε ολιγοι γενωνται ουκ επισταται 22 αλλ' η αι σαρκες αυτου ηλγησαν η δε ψυχη αυτου επενθησεν

Chapter 15

1 υπολαβων δε ελιφας ο θαιμανιτης λεγει 2 ποτερον σοφος αποκρισιν δωσει συνεσεως πνευματος και ενεπλησεν πονον γαστρος 3 ελεγχων εν ρημασιν οis ου δει εν λογοis οis ουδεν οφελος 4 ου και συ απειποιησω φοβον συνετελεσω δε ρηματα τοιαυτα εναντι του κυριου 5 ενοχος ει ρημασιν στοματος σου ουδε διεκρινας ρηματα δυναστων 6 ελεγξαι σε το σον στομα και μη εγω τα δε χειλη σου καταμαρτυρησουσιν σου 7 τι γαρ μη πρωτος ανθρωπων εγενηθης η προ θινων επαγης 8 η συνταγμα κυριου ακηκοας εις δε σε αφικετο σοφια 9 τι γαρ οιδας ο ουκ οιδαμεν η τι συνιεις ο ουχι και ημεις 10 και γε πρεσβυτης και γε παλαιος εν ημιν βαρύτερος του πατρος σου ημεραις 11 ολιγα ων ημαρτηκας μεμαστιγωσαι μεγαλως υπερβαλλοντως λελαληκας 12 τι ετολμησεν η καρδια σου η τι επηνεγκαν οι οφθαλμοι σου 13 οτι θυμον ερρηξας εναντι κυριου εξηγαγες δε εκ στοματος ρηματα τοιαυτα 14 τις γαρ ων βροτος οτι εσται αμεμπτος η ως εσομενος δικαιος γεννητος γυναικος 15 ει κατα αγιων ου πιστευει ουρανος δε ου καθαρως εναντιον αυτου 16 εα δε εβδελυγμενος και ακαδαρτος ανηρ πινων αδικιας ισα ποτω 17 αναγγελω δε σοι ακουε μου α δη εωρακα αναγγελω σοι 18 α σοφοι ερουσιν και ουκ εκρυψαν πατερας αυτων 19 αυτοis μονοis εδοθη η γη και ουκ επηλθεν αλλογενης επ' αυτους 20 πας ο βιος ασεβους εν φροντιδι ετη δε αριθμητα δεδομενα δυναστη 21 ο δε φοβος αυτου εν ωσιν αυτου οταν δοκη ηδη ειρηνευειν ηξει αυτου η καταστροφη 22 μη πιστευετω αποστραφηναι απο σκοτους εντεταλται γαρ ηδη εις χειρας σιδηρου 23 κατατετακται δε εις σιτα γυψιν οιδεν δε εν εαυτω οτι μενει εις πτωμα ημερα δε αυτον σκοτεινη στροβησει 24 αναγκη δε και θλιψις αυτον καθεξει ωσπερ στρατηγος πρωτοστατης πιπτων 25 οτι ηρκεν χειρας εναντιον του κυριου εναντι δε κυριου παντοκρατορος ετραχηλιασεν 26 εδραμεν δε εναντιον αυτου υβρει εν παχει νωτου ασπιδος αυτου 27 οτι εκαλυψεν το προσωπον αυτου εν στεατι αυτου και εποίησεν περιστομιον επι των μηριων 28 αυλισθειη δε πολεις ερημους εισελθοι δε εις οικους οικητους α δε εκεινοι ητοιμασαν αλλοι αποισονται 29 ουτε μη πλουτισθη ουτε μη μεινη αυτου τα υπαρχοντα ου μη βαλη επι την γην σκιαν 30 ουδε μη εκφυγη το σκοτος τον βλαστον αυτου μαρναναι ανεμος εκπεσοι δε αυτου το ανθος 31 μη πιστευετω οτι υπομενει κενα γαρ αποβησεται αυτω 32 η τομη αυτου προ ωρας φθαρησεται και ο ραδαμνος αυτου ου μη πυκαση 33 τρυγηθειη δε ωσπερ ομφαξ προ ωρας εκπεσοι δε ως ανθος ελαιας 34 μαρτυριον γαρ ασεβους θανατος πυρ δε καυσει οικους δωροδεκτων 35 εν γαστρι δε λημψεται οδυνας αποβησεται δε αυτω

κενα η δε κοιλια αυτου υποισει δολον

Chapter 16

1 υπολαβων δε ιωβ λεγει 2 ακηκοα τοιαυτα πολλα παρακλητορες κακων παντες 3 τι γαρ μη ταξις εστιν ρημασιν πνευματος η τι παρενοχλησει σοι οτι αποκρινη 4 καγω καθ' υμας λαλησω ει υπεκειτο γε η ψυχη υμων αντι της εμης ειτ' εναλουμεαι υμιν ρημασιν κινήσω δε καθ' υμων κεφαλην 5 ειη δε ισχυς εν τω στοματι μου κινήσιν δε χείλεων ου φειδομαι 6 εαν γαρ λαλησω ουκ αλγήσω το τραυμα εαν δε και σιωπήσω τι ελάττον τρωθήσομαι 7 νυν δε κατακοπον με πεποίηκεν μωρον σεσηποτα 8 και επελάβου μου εις μαρτυριον εγενηθη και ανεστη εν εμοι το ψευδος μου κατα προσωπον μου ανταπεκριθη 9 οργη χρησαμενος κατεβάλεν με εβρύξεν επ' εμε τους οδοντας βέλη πειρατων αυτου επ' εμοι επεσεν 10 ακισιν οφθαλμων ενηλατο οξει επαισεν με εις διαγωνα ομοθυμαδον δε κατεδραμον επ' εμοι 11 παρεδωκεν γαρ με ο κυριος εις χείρας αδικου επι δε ασεβειςιν ερριψεν με 12 ειρηνευοντα διεσκέδασεν με λαβων με της κομης διετίλεν κατεστήσεν με ωσπερ σκοπον 13 εκυκλώσαν με λογχαις βαλλοντες εις νεφρους μου ου φειδομενοι εξεχεαν εις την γην την χολην μου 14 κατεβάλον με πτώμα επι πτώματι εδραμον προς με δυναμενοι 15 σακκον ερραψα επι βυρσης μου το δε σθενος μου εν γη εσβεσθη 16 η γαστηρ μου συγκεκαυται απο κλαυθμου επι δε βλεφαροις μου σκια 17 αδικον δε ουδεν ην εν χερσιν μου ευχη δε μου καθαρα 18 γη μη επικαλυψης εφ' αιματι της σαρκος μου μηδε ειη τοπος τη κραυγη μου 19 και νυν ιδου εν ουρανοις ο μαρτυς μου ο δε συνιστωρ μου εν υψιστοις 20 αφικοιτο μου η δεησις προς κυριον εναντι δε αυτου σταζοι μου ο οφθαλμος 21 ειη δε ελεγχος ανδρι εναντι κυριου και υιος ανθρωπου τω πλησιον αυτου 22 ετη δε αριθμητα ηκασιν οδω δε η ουκ επαναστραφήσομαι πορευομαι

Chapter 17

1 ολεκομαι πνευματι φερομενος δεομαι δε ταφης και ου τυγχανω 2 λισσομαι καμνων και τι ποιησας 3 εκλεψαν δε μου τα υπαρχοντα αλλοτριои τις εστιν ουτος τη χειρι μου συνδεθητω 4 οτι καρδιαν αυτων εκρύψας απο φρονησεως δια τουτο ου μη υψώσης αυτους 5 τη μεριδι αναγγελει κακίας οφθαλμοι δε μου εφ' υιοις ετακησαν 6 εθου δε με θρύλημα εν εθνεσιν γέλως δε αυτοις απεβην 7 πεπώρωνται γαρ απο οργης οι οφθαλμοι μου πεπολιορχημαι μεγαλως υπο παντων 8 θαυμα εσχεν αληθινους επι τουτω δικαιος δε επι παρανομω επανασταιη 9 σχοιη δε πιστος την εαυτου οδον καθαρος δε χείρας αναλαβοι θαρσος 10 ου μην δε αλλα παντες ερειδετε και δευτε δη ου γαρ ευρίσκω εν υμιν αληθεις 11 αι ημεραι μου

παρηλθον εν βρομω ερραγη δε τα αρθρα της καρδιας μου 12 νυχτα εις ημεραν
 εθηκαν φως εγγυς απο προσωπου σκοτους 13 εαν γαρ υπομεινω αδης μου ο οικος
 εν δε γνοφω εστρωται μου η στρωμνη 14 θανατον επεκαλεσαμην πατερα μου
 ειναι μητερα δε μου και αδελφην σαπριαν 15 που ουν μου επι εστιν η ελπις η
 τα αγαθα μου οψομαι 16 η μετ' εμου εις αδην καταβησονται η ομοθυμαδον επι
 χωματος καταβησομεθα

Chapter 18

1 υπολαβων δε βαλδαδ ο σαυχιτης λεγει 2 μεχρι τινος ου παυση επισχες ινα
 και αυτοι λαλησωμεν 3 δια τι ωσπερ τετραποδα σεσιωπηκαμεν εναντιον σου 4
 κεκρηται σοι ορηγη τι γαρ εαν συ αποθανης αοικητος η υπ' ουρανον η κατασ-
 τραφησεται ορη εκ θεμελιων 5 και φως ασεβων σβεσθησεται και ουκ αποβησεται
 αυτων η φλοξ 6 το φως αυτου σκοτος εν διαιτη ο δε λυχνος επ' αυτω σβεσθη-
 σεται 7 θηρευσαισαν ελαχιστοι τα υπαρχοντα αυτου σφαλαι δε αυτου η βουλη 8
 εμβεβληται δε ο πους αυτου εν παγιδι εν δικτυω ελιχθει 9 ελθοισαν δε επ' αυτον
 παγιδες κατισχυσει επ' αυτον διψωντας 10 κεκρυπται εν τη γη σχοινιον αυτου
 και η συλλημψις αυτου επι τριβων 11 κυκλω ολεσαισαν αυτον οδυναι πολλοι δε
 περι ποδας αυτου ελθοισαν εν λιμω στενω 12 πτωμα δε αυτω ητοιμασται εξαι-
 σιον 13 βρωθεισαν αυτου κλωνες ποδων κατεδεεται δε τα ωραια αυτου θανατος
 14 εκραγειη δε εκ διαιτης αυτου ιασις σχοιη δε αυτον αναγκη αιτια βασιλικη 15
 κατασκηνησκει εν τη σκηνη αυτου εν νυκτι αυτου κατασπαρησονται τα ευπρεπη
 αυτου θειω 16 υποκατωθεν αι ριζαι αυτου ξηρανθησονται και επανωθεν επιπε-
 σεται θερισμος αυτου 17 το μνημοσυνον αυτου απολοιτο εκ γης και υπαρχει
 ονομα αυτω επι προσωπον εξωτερω 18 απωσειεν αυτον εκ φωτος εις σκοτος 19
 ουκ εσται επιγνωστος εν λαω αυτου ουδε σεσωσμενος εν τη υπ' ουρανον ο οικος
 αυτου αλλ' εν τοις αυτου ζησονται ετεροι 20 επ' αυτω εστεναξαν εσχατοι πρωτους
 δε εσχεν θαυμα 21 ουτοι εισιν οικoi αδικων ουτος δε ο τοπος των μη ειδωτων τον
 κυριον

Chapter 19

1 υπολαβων δε ιωβ λεγει 2 εως τινος εγχοπον ποιησετε ψυχην μου και καθαιρειτε
 με λογοις 3 γνωτε μονον οτι ο κυριος εποιησε με ουτως καταλαλειτε μου ουκ
 αισχυνομενοι με επικεισθε μοι 4 ναι δη επ' αληθειας εγω επλανηθην παρ' εμοι
 δε αυλιζεται πλανος 4 λαλησαι ρημα ο ουκ εδει τα δε ρηματα μου πλαναται
 και ουκ επι καιρου 5 εα δε οτι επ' εμοι μεγαλυνεσθε εναλλεσθε δε μοι ονειδει
 6 γνωτε ουν οτι ο κυριος εστιν ο ταραξας οχυρωμα δε αυτου επ' εμε υψωσεν

7 ιδου γελω ονειδει και ου λαλησω κεκραξομαι και ουδαμου κριμα 8 κυκλω περιωκοδομημαι και ου μη διαβω επι προσωπον μου σκοτος εθετο 9 την δε δοξαν απ' εμου εξεδυσεν αφειλεν δε στεφανον απο κεφαλης μου 10 διεσπασεν με κυκλω και ωχομην εξεκοψεν δε ωσπερ δενδρον την ελπιδα μου 11 δεινως δε μοι οργη εχρησατο ηγησατο δε με ωσπερ εχθρον 12 ομοθυμαδον δε ηλθον τα πειρατηρια αυτου επ' εμοι ταις οδοις μου εκκυκλωσαν με εγκαθετοι 13 απ' εμου δε αδελφοι μου απεστησαν εγνωσαν αλλοτριους η εμε φιλοι δε μου ανελεημονες γεγονασιν 14 ου προσεποιησαντο με οι εγγυτατοι μου και οι ειδοτες μου το ονομα επελαθοντο μου 15 γειτονες οικιας θεραπαιναι τε μου αλλογενης ημην εναντιον αυτων 16 θεραποντα μου εκαλεσα και ουχ υπηκουσεν στομα δε μου εδεετο 17 και ικετευον την γυναικα μου προσεκαλουμην δε κολακευων υιους παλλακιδων μου 18 οι δε εις τον αιωνα με απεποιησαντο οταν αναστω κατ' εμου λαλουσιν 19 εβδελυξαντο δε με οι ειδοτες με ους δη ηγαπηκειν επανεστησαν μοι 20 εν δερματι μου εσαπησαν αι σαρκες μου τα δε οστα μου εν οδουσιν εχεται 21 ελεησατε με ελεησατε με ω φιλοι χειρ γαρ κυριου η αψαμενη μου εστιν 22 δια τι δε με διωκετε ωσπερ και ο κυριος απο δε σαρκων μου ουκ εμπιπласθε 23 τις γαρ αν δωη γραφηναι τα ρηματα μου τεθηναι δε αυτα εν βιβλιω εις τον αιωνα 24 εν γραφειω σιδηρω και μολιβω η εν πετραις εγγλυφηναι 25 οίδα γαρ οτι αενας εστιν ο εκλυειν με μελλων επι γης 26 αναστησαι το δερμα μου το ανατλων ταυτα παρα γαρ κυριου ταυτα μοι συνετελεσθη 27 α εγω εμαυτω συνεπισταμαι α ο οφθαλμος μου εορακεν και ουκ αλλος παντα δε μοι συνετελεσται εν κολπω 28 ει δε και ερειτε τι ερουμεν εναντι αυτου και ριζαν λογου ευρησομεν εν αυτω 29 ευλαβηθητε δη και υμεις απο επικαλυμματος θυμος γαρ επ' ανομους επελευσεται και τοτε γνωσονται που εστιν αυτων η υλη

Chapter 20

1 υπολαβων δε σωφαρ ο μιναιος λεγει 2 ουχ ουτως υπελαμβανον αντερειν σε ταυτα και ουχι συνιετε μαλλον η και εγω 3 παιδειαν εντροπης μου ακουσομαι και πνευμα εκ της συνεσεως αποκρινεται μοι 4 μη ταυτα εγνωσ απο του ετι αφ' ου ετεθη ανθρωπος επι της γης 5 ευφροσυνη γαρ ασεβων πτωμα εξαισιον χαρμονη δε παρανομων απωλεια 6 εαν αναβη εις ουρανον αυτου τα δωρα η δε θυσια αυτου νεφων απηται 7 οταν γαρ δοκη ηδη κατεστηριχθαι τοτε εις τελος απολειται οι δε ιδοντες αυτον ερουσιν που εστιν 8 ωσπερ ενυπνιον εκπετασθεν ου μη ευρεθη επτη δε ωσπερ φασμα νυκτερινον 9 οφθαλμος παρεβλεψεν και ου προσθησει και ουκετι προσνοησει αυτον ο τοπος αυτου 10 τους υιους αυτου ολεσαισαν ηττονες αι δε χειρες αυτου πυρσευσαισαν οδυνας 11 οστα αυτου ενεπλησθησαν νεοτητος αυτου και μετ' αυτου επι χωματος κοιμηθησεται 12 εαν γλυκανθη εν

στοματι αυτου κακια κρυψει αυτην υπο την γλωσσαν αυτου 13 ου φεισεται αυτης και ουκ εγκαταλειπει αυτην και συνεξει αυτην εν μεσω του λαρυγγος αυτου 14 και ου μη δυνηθη βοηθησαι εαυτω χολη ασπιδος εν γαστρι αυτου 15 πλουτος αδικως συναγομενος εξεμεσθησεται εξ οικιας αυτου εξελκυσει αυτον αγγελος 16 θυμον δε δρακοντων θηλασειεν ανελτοι δε αυτον γλωσσα οφεως 17 μη ιδοι αμελξιν νομαδων μηδε νομας μελιτος και βουτυρου 18 εις κενα και ματαια εκοπιασεν πλουτον εξ ου ου γευσεται ωσπερ στριφνος αμασητος ακαταποτος 19 πολλων γαρ αδυνατων οικους εδλασεν διαιταν δε ηρπασεν και ουκ εστησεν 20 ουκ εστιν αυτου σωτηρια τοις υπαρχουσιν εν επιθυμια αυτου ου σωθησεται 21 ουκ εστιν υπολειμμα τοις βρωμασιν αυτου δια τουτο ουκ ανθησει αυτου τα αγαθα 22 οταν δε δοκη ηδη πεπληρωσθαι θλιβησεται πασα δε αναγκη επ' αυτον επελευσεται 23 ει πως πληρωσαι γαστερα αυτου επαποστείλαι επ' αυτον θυμον οργης νιψαι επ' αυτον οδυνας 24 και ου μη σωθη εκ χειρος σιδηρου τρωσαι αυτον τοξον χαλκειον 25 διεξελθοι δε δια σωματος αυτου βελος αστραπαι δε εν διαιταις αυτου περιπατησαισαν επ' αυτω φοβοι 26 παν δε σκοτος αυτω υπομειναι κατεδεται αυτον πυρ ακαυστον κακωσαι δε αυτου επηλυτος τον οικον 27 ανακαλυψαι δε αυτου ο ουρανός τας ανομιας γη δε επανασταται αυτω 28 ελκυσαι τον οικον αυτου απωλεια εις τελος ημερα οργης επελθοι αυτω 29 αυτη η μερις ανθρωπου ασεβους παρα κυριου και κτημα υπαρχοντων αυτω παρα του επισκοπου

Chapter 21

1 υπολαβων δε ιωβ λεγει 2 ακουσατε ακουσατε μου των λογων ινα μη η μοι παρ' υμων αυτη η παρακλησις 3 αρατε με εγω δε λαλησω ειτ' ου καταγελασετε μου 4 τι γαρ μη ανθρωπου μου η ελεγχις η δια τι ου θυμωδησομαι 5 εισβλεψαντες εις εμε θαυμασατε χειρα θεντες επι σιαγονι 6 εαν τε γαρ μνησθω εσπουδακα εχουσιν δε μου τας σαρκας οδυναι 7 δια τι ασεβεις ζωσιν πεπαλαιωνται δε και εν πλουτω 8 ο σπορος αυτων κατα ψυχην τα δε τεκνα αυτων εν οφθαλμοις 9 οι οικoi αυτων ευθηνουσιν φοβος δε ουδαμου μαστιξ δε παρα κυριου ουκ εστιν επ' αυτοις 10 η βους αυτων ουκ ωμοτοκησεν διεσωθη δε αυτων εν γαστρι εχουσα και ουκ εσφαλεν 11 μενουσιν δε ως προβατα αιωνια τα δε παιδια αυτων προσπαιζουσιν 12 αναλ-αβοντες ψαλτηριον και κιθαραν και ευφραινονται φωνη ψαλμου 13 συνετελεσαν δε εν αγαθοις τον βιον αυτων εν δε αναπαυσει αδου εκοιμηθησαν 14 λεγει δε κυριω αποστα απ' εμου οδους σου ειδεναι ου βουλομαι 15 τι ικανος οτι δουλευ-σομεν αυτω και τις ωφελεια οτι απαντησομεν αυτω 16 εν χερσιν γαρ ην αυτων τα αγαθα εργα δε ασεβων ουκ εφορα 17 ου μην δε αλλα και ασεβων λυχνος σβεσθη-σεται επελευσεται δε αυτοις η καταστροφή ωδινες δε αυτους εξουσιν απο οργης 18 εσονται δε ωσπερ αχυρα προ ανεμου η ωσπερ κονιορτος ον υφειλατο λαιλαψ

19 εκλιποι υιους τα υπαρχοντα αυτου ανταποδωσει προς αυτον και γνωσεται 20 ιδοισαν οι οφθαλμοι αυτου την εαυτου σφαγην απο δε κυριου μη διασωθειη 21 οτι τι θελημα αυτου εν οικω αυτου μετ' αυτον και αριθμοι μηνων αυτου διηρεθησαν 22 ποτερον ουχι ο κυριος εστιν ο διδασκων συνεσιν και επιστημην αυτος δε φονους διακρινει 23 ουτος αποθανειται εν κρατει απλοσυνης αυτου ολος δε ευπαθων και ευθηνων 24 τα δε εγκατα αυτου πληρη στεατος μυελος δε αυτου διαχειται 25 ο δε τελευτα υπο πικριας ψυχης ου φαγων ουδεν αγαθον 26 ομοθυμαδον δε επι γης κοιμωνται σαπρια δε αυτους εκαλυψεν 27 ωστε οίδα υμας οτι τολμη επικεισθε μοι 28 οτι ερειτε που εστιν οικος αρχοντος και που εστιν η σκεπη των σκηνωματων των ασεβων 29 ερωτησατε παραπορευομενους οδον και τα σημεια αυτων ουκ απαλλοτριωσετε 30 οτι εις ημεραν απωλειας κουφιζεται ο πονηρος εις ημεραν οργης αυτου απαχθησονται 31 τις απαγγελοι επι προσωπου αυτου την οδον αυτου και αυτος εποιησεν τις ανταποδωσει αυτω 32 και αυτος εις ταφους απηνεχθη και επι σορω ηγρυπνησεν 33 εγλυκανθησαν αυτω χαλικες χειμαρρου και οπισω αυτου πας ανθρωπος απελευσεται και εμπροσθεν αυτου αναριθμητοι 34 πως δε παρακαλείτε με κενα το δε εμε καταπαυσασθαι αφ' υμων ουδεν

Chapter 22

1 υπολαβων δε ελιφας ο θαιμανιτης λεγει 2 ποτερον ουχι ο κυριος εστιν ο διδασκων συνεσιν και επιστημην 3 τι γαρ μελει τω κυριω εαν συ ησθα τοις εργοις αμεμπτος η ωφελεια οτι απλωσης την οδον σου 4 η λογον σου ποιουμενος ελεγχξει σε και συνεισελευσεται σοι εις κρισιν 5 ποτερον ουχ η κακια σου εστιν πολλη αναριθμητοι δε σου εισιν αι αμαρτιαι 6 ηνεχυραζες δε τους αδελφους σου δια κενης αμφιασιν δε γυμνων αφειλου 7 ουδε υδωρ διψωντας εποτισας αλλα πεινωντων εστερησας ψωμον 8 εθαυμασας δε τινων προσωπον ωκισας δε τους επι της γης 9 χηρας δε εξαπεστειλας κενας ορφανους δε εκακωσας 10 τοιγαρουν εκυκλωσαν σε παγιδες και εσπουδασεν σε πολεμος εξαισιος 11 το φως σοι σκοτος απεβη κοιμηθεντα δε υδωρ σε εκαλυψεν 12 μη ουχι ο τα υψηλα ναιων εφορα τους δε υβρει φερομενους εταπεινωσεν 13 και ειπας τι εγνω ο ισχυρος η κατα του γνοφου κρινει 14 νεφη αποκρυφη αυτου και ουχ οραθησεται και γυρον ουρανου διαπορευσεται 15 μη τριβον αιωνιον φυλαξεις ην επατησαν ανδρες αδικοι 16 οι συνελημφθησαν αωροι ποταμος επιρρεων οι θεμελιοι αυτων 17 οι λεγοντες κυριος τι ποιησει ημιν η τι επαζεται ημιν ο παντοκρατωρ 18 ος δε ενεπλησεν τους οικους αυτων αγαθων βουλη δε ασεβων πορρω απ' αυτου 19 ιδοντες δικαιοι εγελασαν αμεμπτος δε εμυκτηρισεν 20 ει μη ηφανισθη η υποστασις αυτων και το καταλειμμα αυτων καταφαγεται πυρ 21 γενου δη σκληρος εαν υπομεινης ειτ' ο καρπος σου εσται

εν αγαθοις 22 εκλαβε δε εκ στοματος αυτου εξηγοριαν και αναλαβε τα ρηματα αυτου εν καρδια σου 23 εαν δε επιστραφης και ταπεινωσης σεαυτον εναντι κυριου πορρω εποησας απο διαιτης σου το αδικον 24 θηση επι χωματι εν πετρα και ως πετρα χειμαρρους ωφιρ 25 εσται ουν σου ο παντοκρατωρ βοηθος απο εχθρων καθαρων δε αποδωσει σε ωσπερ αργυριον πεπυρωμενον 26 ειτα παρρησιασθηση εναντι κυριου αναβλεψας εις τον ουρανον ιλαρως 27 ευξαμενου δε σου προς αυτον εισακουσεται σου δωσει δε σοι αποδουναι τας ευχας 28 αποκαταστησει δε σοι διαιταν δικαιοσυνης επι δε οδοις σου εσται φεγγος 29 οτι εταπεινωσεν αυτον και ερεις υπερηφανευσατο και κυφοντα οφθαλμοις σωσει 30 ρυσεται αδων και διασωθητι εν καθαραις χειρσιν σου

Chapter 23

1 υπολαβων δε ιωβ λεγει 2 και δη οιδα οτι εκ χειρος μου η ελεγχξις εστιν και η χειρ αυτου βαρεια γεγονεν επ' εμω στεναγμω 3 τις δ' αρα γνοιη οτι ευροιμι αυτον και ελθοιμι εις τελος 4 ειποιμι δε εμαυτου κριμα το δε στομα μου εμπλησαιμι ελεγχων 5 γνωην δε ρηματα α μοι ερει αισδοιμην δε τινα μοι απαγγελοι 6 και ει εν πολλη ισχυι επελευσεται μοι ειτα εν απειλη μοι ου χρησεται 7 αληθεια γαρ και ελεγχος παρ' αυτου εξαγαγοι δε εις τελος το κριμα μου 8 εις γαρ πρωτα πορευσομαι και ουκετι ειμι τα δε επ' εσχατοις τι οιδα 9 αριστερα ποιησαντος αυτου και ου κατεσχον περιβαλει δεξια και ουκ οψομαι 10 οιδεν γαρ ηδη οδον μου διεκρινεν δε με ωσπερ το χρυσιον 11 εξελευσομαι δε εν ενταλμασιν αυτου οδους γαρ αυτου εφυλαξα και ου μη εκκλινω 12 απο ενταλματων αυτου και ου μη παρελθω εν δε κολπω μου εκρυψα ρηματα αυτου 13 ει δε και αυτος εκρινεν ουτως τις εστιν ο αντειπων αυτω ο γαρ αυτος ηδελησεν και εποησεν 15 δια τουτο επ' αυτω εσπουδακα νουθετουμενος δε εφροντισα αυτου 15 επι τουτω απο προσωπου αυτου κατασπουδασθω κατανοησω και πτοηθησομαι εξ αυτου 16 κυριος δε εμαλακυνεν την καρδιαν μου ο δε παντοκρατωρ εσπουδασεν με 17 ου γαρ ηδειν οτι επελευσεται μοι σκοτος προ προσωπου δε μου εκαλυψεν γνοφος

Chapter 24

1 δια τι δε κυριον ελαθον ωραι 2 ασεβεις δε οριον υπερεβησαν ποιμνιον συν ποιμενι αρπασαντες 3 υποζυγιον ορφανων απηγαγον και βουν χηρας ηνεχυρασαν 4 εξεκλιναν αδυνατους εξ οδου δικαιας ομοθυμαδον εκρυβησαν πραεις γης 5 απεβησαν δε ωσπερ ονοι εν αγρω υπερ εμου εξελθοντες την εαυτων πραξιν ηδυνθη αυτω αρτος εις νεωτερους 6 αγρον προ ωρας ουκ αυτων οντα εδερισαν αδυνατοι δε αμπελωνας ασεβων αμισθι και ασιτι ηργασαντο 7 γυμνους πολλους εκοιμισαν

ανευ ιματιων αμφιασιν δε ψυχης αυτων αφειλαντο 8 απο ψεκαδων ορεων υγραιν-
 ονται παρα το μη εχειν αυτους σκεπην πετραν περιεβαλοντο 9 ηρπασαν ορφανον
 απο μαστου εκπεπτωκοτα δε εταπεινωσαν 10 γυμνους δε εκοιμισαν αδικως πειν-
 ωντων δε τον ψωμον αφειλαντο 11 εν στενοις αδικως ενηδρευσαν οδον δε δικαιαν
 ουκ ηδεισαν 12 οι εκ πολεως και οικων ιδιων εξεβαλλοντο ψυχη δε νηπιων εσ-
 τεναξεν μεγα αυτος δε δια τι τουτων επισκοπην ου πεποιηται 13 επι γης οντων
 αυτων και ουκ επεγνωσαν οδον δε δικαιοσυνης ουκ ηδεισαν ουδε ατραπους αυτης
 επορευθησαν 14 γνους δε αυτων τα εργα παρεδωκεν αυτους εις σκοτος και νυκτος
 εσται ως κλεπτης 15 και οφθαλμος μοιχου εφυλαξεν σκοτος λεγων ου προσνοη-
 σει με οφθαλμος και αποκρυβην προσωπου εθετο 16 διωρυξεν εν σκοτει οικιας
 ημερας εσφραγισαν εαυτους ουκ επεγνωσαν φως 17 οτι ομοθυμαδον το πρωι αυ-
 τοις σκια θανατου οτι επιγνωσεται ταραχας σκιας θανατου 18 ελαφρος εστιν επι
 προσωπον υδατος καταραθει η μερις αυτων επι γης 19 αναφανει η δε τα φυτα
 αυτων επι γης ξηρα αγκαλιδα γαρ ορφανων ηρπασαν 20 ειτ' ανεμνησθη αυτου η
 αμαρτια ωσπερ δε ομιχλη δροσου αφανης εγενετο αποδοθει η δε αυτω α επραξεν
 συντριβει η δε πας αδικος ισα ξυλω ανιατω 21 στειραν γαρ ουκ ευ εποιοησεν και
 γυναιον ουκ ηλεησεν 22 θυμω δε κατεστρεψεν αδυνατους αναστας τοιγαρουν ου
 μη πιστευση κατα της εαυτου ζωης 23 μαλακισθεις μη ελπιζετω υγιασθηναι αλλα
 πεσειται νοσω 24 πολλους γαρ εκακωσεν το υψωμα αυτου εμαρανθη δε ωσπερ
 μολοχη εν καυματι η ωσπερ σταχυς απο καλαμης αυτοματος αποπεσων 25 ει δε
 μη τις εστιν ο φαμενος ψευδη με λεγειν και θησει εις ουδεν τα ρηματα μου

Chapter 25

1 υπολαβων δε βαλδαδ ο σαυχιτης λεγει 2 τι γαρ προοιμιον η φοβος παρ' αυτου
 ο ποιων την συμπασαν εν υψιστω 3 μη γαρ τις υπολαβοι οτι εστιν παρελκυσις
 πειραταις επι τινας δε ουκ επελευσεται ενεδρα παρ' αυτου 4 πως γαρ εσται δικαιος
 βροτος εναντι κυριου η τις αν αποκαθαρισαι εαυτον γεννητος γυναικος 5 ει σελ-
 ηνη συντασσει και ουκ επιφασκει αστρα δε ου καθαρα εναντιον αυτου 6 εα δε
 ανθρωπος σαπρια και υιος ανθρωπου σκοληξ

Chapter 26

1 υπολαβων δε ιωβ λεγει 2 τινι προσκεισαι η τινι μελλεις βοηθειν ποτερον ουχ
 ω πολλη ισχυς και ω βραχιων κραταιος εστιν 3 τινι συμβεβουλευσαι ουχ ω πασα
 σοφια η τινι επακολουθησεις ουχ ω μεγαστη δυναμις 4 τινι ανηγγειλας ρηματα
 πνοη δε τινος εστιν η εξελθουσα εκ σου 5 μη γιγαντες μαιωθησονται υποκατωθεν
 υδατος και των γειτονων αυτου 6 γυμνος ο αδης επωπιον αυτου και ουκ εστιν

περιβολαιον τη απωλεια 7 εκτεινων βορεαν επ' ουδεν κρεμαζων γην επι ουδενος 8 δεσμευων υδωρ εν νεφελαις αυτου και ουκ ερραγη νεφος υποκατω αυτου 9 ο κρατων προσωπον θρονου εκπεταζων επ' αυτον νεφος αυτου 10 προσταγμα εγυρωσεν επι προσωπον υδατος μεχρι συντελειας φωτος μετα σκοτους 11 στυλοι ουρανου επετασθησαν και εξεστησαν απο της επιτιμησεως αυτου 12 ισχυι κατεπαυσεν την θαλασσαν επιστημη δε ετρωσε το κητος 13 κλειδρα δε ουρανου δεδοικασιν αυτον προσταγματι δε εθανατωσεν δρακοντα αποστατην 14 ιδου ταυτα μερη οδου αυτου και επι ικμαδα λογου ακουσομεθα εν αυτω σθενος δε βροντης αυτου τις οιδεν οποτε ποιησει

Chapter 27

1 ετι δε προσθεις ιωβ ειπεν τω προοιμιω 2 ζη κυριος ος ουτω με κεκρικεν και ο παντοκρατωρ ο πικρανας μου την ψυχην 3 η μην ετι της πνοης μου ενουσης πνευμα δεθειον το περιον μοι εν ρισιν 4 μη λαλησειν τα χειλη μου ανομα ουδε η ψυχη μου μελετησει αδικα 5 μη μοι ειη δικαιοις υμας αποφηναι εως αν αποθανω ου γαρ απαλλαξω μου την ακακcian 6 δικαιοσυνη δε προσεχων ου μη προωμαι ου γαρ συνοιδα εμαυτω ατοπα πραξας 7 ου μην δε αλλα ειησαν οι εχθροι μου ωσπερ η καταστροφη των ασεβων και οι επ' εμε επανιστανομενοι ωσπερ η απωλεια των παρανομων 8 και τις γαρ εστιν ελπις ασεβει οτι επεχει πεποιδως επι κυριον αρα σωθησεται 9 η την δεησιν αυτου εισακουσεται κυριος η επελθουσης αυτω αναγκης 10 μη εχει τινα παρρησιαν εναντι αυτου η ως επικαλεσαμενου αυτου εισακουσεται αυτου 11 αλλα δη αναγγελω υμιν τι εστιν εν χειρι κυριου α εστιν παρα παντοκρατορι ου ψευσομαι 12 ιδου δη παντες οιδατε οτι κενα κενois επιβαλλετε 13 αυτη η μερις ανθρωπου ασεβους παρα κυριου κτημα δε δυναστων ελευσεται παρα παντοκρατορος επ' αυτους 14 εαν δε πολλοι γενωνται οι υιοι αυτου εις σφαγην εσονται εαν δε και ανδρωθωσιν προσαιτησουσιν 15 οι δε περιοντες αυτου εν θανατω τελευτησουσιν χηρας δε αυτων ουδεις ελεησει 16 εαν συναγαγη ωσπερ γην αργυριον ισα δε πηλω ετοιμαση χρυσιον 17 ταυτα παντα δικαιοι περιποιησονται τα δε χρηματα αυτου αληθινοι καδεξουσιν 18 απεβη δε ο οικος αυτου ωσπερ σητες και ωσπερ αραχνη 19 πλουσιος κοιμηθεις και ου προσθησει οφθαλμους αυτου διηνοιξεν και ουκ εστιν 20 συνηντησαν αυτω ωσπερ υδωρ αι οδυнай νυκτι δε υφειλατο αυτον γνοφος 21 αναλημψεται αυτον καυσων και απελευσεται και λικμησει αυτον εκ του τοπου αυτου 22 και επιρριψει επ' αυτον και ου φεισεται εκ χειρος αυτου φυγη φευξεται 23 κροτησει επ' αυτου χειρας αυτου και συρει αυτον εκ του τοπου αυτου

Chapter 28

1 ἐστὶν γὰρ ἀργυρίῳ τόπος ὁδὸν γινεται τόπος δὲ χρυσίῳ ὁδὸν διηθεται 2 σιδηρὸς μὲν γὰρ ἐκ γῆς γινεται χαλκὸς δὲ ἰσὰ λίθῳ λατομεῖται 3 ταξὶν ἐθετο σκοτεῖ καὶ παν περὰς αὐτὸς ἐξακριβάζεται λίθος σκοτία καὶ σκία θανάτου 4 διακοπὴ χειμάρρου ἀπὸ κονίας οἱ δὲ ἐπιλανθανόμενοι ὁδὸν δικαίαν ἠσθένησαν ἐκ βροτῶν 5 γῆ ἐξ αὐτῆς ἐξελευσεται ἄρτος ὑποκάτω αὐτῆς ἐστραφή ὥσει πυρ 6 τόπος σαπφείρου οἱ λίθοι αὐτῆς καὶ χῶμα χρυσίον αὐτῷ 7 τρίβος οὐκ ἐγὼ αὐτὴν πετεινὸν καὶ οὐ παρὲβλεψεν αὐτὴν ὀφθαλμὸς γυψὸς 8 οὐκ ἐπατήσαν αὐτὴν υἱοὶ ἀλαζόνων οὐ παρήλθεν ἐπ' αὐτῆς λέων 9 ἐν ἀκροτομῷ ἐξετείνεν χεῖρα αὐτοῦ κατεστρέψεν δὲ ἐκ ριζῶν ὄρη 10 δίνας δὲ ποταμῶν ἐρρηξεν παν δὲ ἐντιμὸν εἶδεν μου ὁ ὀφθαλμὸς 11 βάθῃ δὲ ποταμῶν ἀνεκαλύψεν ἐδείξεν δὲ ἑαυτοῦ δύναμιν εἰς φῶς 12 ἡ δὲ σοφία ποθεν εὐρεθῇ ποίος δὲ τόπος ἐστὶν τῆς ἐπιστημῆς 13 οὐκ οἶδεν βροτὸς ὁδὸν αὐτῆς οὐδὲ μὴ εὐρεθῇ ἐν ἀνθρώποις 14 ἀβυσσὸς εἶπεν οὐκ ἐστὶν ἐν ἐμοὶ καὶ θάλασσα εἶπεν οὐκ ἐστὶν μετ' ἐμοῦ 15 οὐ δώσει συγκλῆισμον ἀντ' αὐτῆς καὶ οὐ σταθῇσεται ἀργυρίον ἀνταλλάγμα αὐτῆς 16 καὶ οὐ συμβασταχθῇσεται χρυσίῳ ὦφιρ ἐν ὄνυχι τιμίῳ καὶ σαπφείρῳ 17 οὐκ ἰσθῇσεται αὐτὴ χρυσίῳ καὶ υἶλος καὶ τὸ ἀλλάγμα αὐτῆς σκευὴ χρυσα 18 μετεῶρα καὶ γάβις οὐ μνησθῇσεται καὶ ἐλκυσὸν σοφίαν ὑπὲρ τὰ ἐσώτατα 19 οὐκ ἰσθῇσεται αὐτὴ τοπαζίων αἰδιοπίας χρυσίῳ καθάρῳ οὐ συμβασταχθῇσεται 20 ἡ δὲ σοφία ποθεν εὐρεθῇ ποίος δὲ τόπος ἐστὶν τῆς συνέσεως 21 λελήθεν πάντα ἀνθρώπον καὶ ἀπὸ πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ ἐκρυβῇ 22 ἡ ἀπώλεια καὶ ὁ θάνατος εἶπαν ἀκηχοάμεν δὲ αὐτῆς τὸ κλέος 23 ὁ θεὸς ἐν συνέστησεν αὐτῆς τὴν ὁδὸν αὐτὸς δὲ οἶδεν τὸν τόπον αὐτῆς 24 αὐτὸς γὰρ τὴν ὑπ' οὐρανὸν πᾶσαν ἐφόρα εἰδὼς τὰ ἐν τῇ γῇ πάντα ἃ ἐποίησεν 25 ἀνέμων σταθμὸν ὕδατος τε μέτρα 26 ὅτε ἐποίησεν οὕτως ὑέτον ἠριθμῆσεν καὶ ὁδὸν ἐν τινάγματι φῶνας 27 τότε εἶδεν αὐτὴν καὶ ἐξηγήσατο αὐτὴν ἐτοιμάσας ἐξιχνίασεν 28 εἶπεν δὲ ἀνθρώπῳ ἴδου ἡ θεοσεβεία ἐστὶν σοφία τὸ δὲ ἀπεχεσθαι ἀπὸ κακῶν ἐστὶν ἐπιστήμη

Chapter 29

1 ἐτι δὲ προσθεὶς ἰωβ εἶπεν τῷ προοιμίῳ 2 τίς ἀν με θείῃ κατὰ μῆνα ἐμπροσθεν ἡμερῶν ὧν με ὁ θεὸς ἐφύλαξεν 3 ὥς ὅτε ἠυγεί ὁ λυχνὸς αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς μου ὅτε τῷ φωτὶ αὐτοῦ ἐπορευομένην ἐν σκοτεῖ 4 ὅτε ἡμὴν ἐπιβριδῶν ὁδοῖς ὅτε ὁ θεὸς ἐπισκοπὴν ἐποιεῖτο τοῦ οἴκου μου 5 ὅτε ἡμὴν ὑλῶδης λιαν κυκλῶ δὲ μου οἱ παῖδες 6 ὅτε ἔχεοντο μου αἱ ὁδοὶ βουτύρῳ τὰ δὲ ὄρη μου ἔχεοντο γαλακτί 7 ὅτε ἐξεπορευομένην ὀρθρὸς ἐν πόλει ἐν δὲ πλατείαις ἐτιθέτο μου ὁ διφρὸς 8 ἰδόντες με νεανίσκοι ἐκρυβήσαν πρεσβυταὶ δὲ πάντες ἐστήσαν 9 ἄδρῳ δὲ ἐπαύσαντο λαλοῦντες δακτυλὸν ἐπιθέντες ἐπὶ στοματί 10 οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐμακάρισαν με καὶ γλώσσα αὐτῶν τῷ λαρυγγὶ αὐτῶν ἐκολληθῇ 11 ὅτι οὐς ἠκούσεν καὶ ἐ-

μακαρισεν με οφθαλμος δε ιδων με εξεκλινεν 12 διεσωσα γαρ πτωχον εκ χειρος δυναστου και ορφανω ω ουκ ην βοηθος εβοηθησα 13 ευλογια απολλυμενου επ' εμε ελθοι στομα δε χηρας με ευλογησεν 14 δικαιουσυνην δε ενεδεδυkein ημφιασαμην δε κριμα ισα διπλοι+δι 15 οφθαλμος ημην τυφλων πους δε χωλων 16 εγω ημην πατηρ αδυνατων δικην δε ην ουκ ηδειν εξιχνιασα 17 συνετριψα δε μυλας αδικων εκ δε μεσου των οδοντων αυτων αρπαγμα εξεσπασα 18 ειπα δε η ηλικια μου γηρασει ωσπερ στελεχος φοινικος πολυν χρονον βιωσω 19 η ριζα μου διηνοιχται επι υδατος και δροσος αυλισθησεται εν τω θερисμω μου 20 η δοξα μου καινη μετ' εμου και το τοξον μου εν χειρι αυτου πορευσεται 21 εμου ακουσαντες προσεσχον εσιωπησαν δε επι τη εμη βουλη 22 επι δε τω εμω ρηματι ου προσεδεντο περιχαρεις δε εγινοντο οποταν αυτοις ελαλουν 23 ωσπερ γη διψωσα προσδεχομενη τον υετον ουτως ουτοι την εμην λαλιαν 24 εαν γελασω προς αυτους ου μη πιστευσωσιν και φως του προσωπου μου ουκ απεπιπτεν 25 εξελεξαμην οδον αυτων και εκαθισα αρχων και κατεσκηνουν ωσει βασιλευς εν μονοζωνοις ον τροπον παθεινους παρακαλων

Chapter 30

1 νυνι δε κατεγελασαν μου ελαχιστοι νυν νουθετουσιν με εν μερει ων εξουθενουν πατερας αυτων ους ουχ ηγησαμην ειναι αξιους κυνων των εμων νομαδων 2 και γε ισχυς χειρων αυτων ινα τι μοι επ' αυτους απωλετο συντελεια 3 εν ενδεια και λιμω αγονος οι φευγοντες ανυδρον εχδες συνοχην και ταλαιπωριαν 4 οι περικλωντες αλιμα επι ηχουντι οιτινες αλιμα ην αυτων τα σιτα ατιμοι δε και πεφανλισμενοι ενδεις παντος αγαθου οι και ριζας ξυλων εμασωντο υπο λιμου μεγαλου 5 επανεστησαν μοι κλεπται 6 ων οι οικoi αυτων ησαν τρωγλαι πετρων 7 ανα μεσον ευηχων βοηθονται οι υπο φρυγανα αγρια διητωντο 8 αφρονων υιοι και ατιμων ονομα και κλεος εσβεσμενον απο γης 9 νυνι δε κιθαρα εγω ειμι αυτων και εμε θρυλημα εχουσιν 10 εβδελυξαντο δε με αποσταντες μακραν απο δε προσωπου μου ουκ εφεισαντο πτυελον 11 ανοιξας γαρ φαρετραν αυτου εκακωσεν με και χαλινον του προσωπου μου εξαπεστειλαν 12 επι δεξιων βλαστου επανεστησαν ποδα αυτων εξετειναν και ωδοποιησαν επ' εμε τριβους απωλειας αυτων 13 εξετριβησαν τριβοι μου εξεδυσεν γαρ μου την στολην 14 βελεσιν αυτου κατηκοντισεν με κεχρηται μοι ως βουλεται εν οδυναις πεφυρμαι 15 επιστρεφονται δε μου αι οδυναι ωχετο μου η ελπις ωσπερ πνευμα και ωσπερ νεφος η σωτηρια μου 16 και νυν επ' εμε εκχυθησεται η ψυχη μου εχουσιν δε με ημεραι οδυνων 17 νυκτι δε μου τα οστα συγκεκαυται τα δε νευρα μου διαλελυται 18 εν πολλη ισχυι επελαβετο μου της στολης ωσπερ το περιστομιον του χιτωνος μου περιεσχεν με 19 ηγησαι δε με ισα πηλω εν γη και σποδω μου η μερις 20 κεκραγα δε προς σε και ουκ εισακουεις

μου εστησαν και κατενοησαν με 21 επεβης δε μοι ανελεημονως χειρι κραταια με
εμαστιγωσας 22 εταξας δε με εν οδυναις και απερριψας με απο σωτηριας 23 οίδα
γαρ οτι θανατος με εκτριψει οικια γαρ παντι θνητω γη 24 ει γαρ οφελον δυναμιμη-
ν εμαυτον χειρωσασθαι η δεηθεις γε ετερου και ποιησει μοι τουτο 25 εγω δε επι
παντι αδυνατω εκλαυσα εστεναξα δε ιδων ανδρα εν αναγκαις 26 εγω δε επεχων
αγαθοις ιδου συνηντησαν μοι μαλλον ημεραι κακων 27 η κοιλια μου εξεξεσεν
και ου σιωπησεται προεφθασαν με ημεραι πτωχειας 28 στενων πεπορευμαι ανευ
φιμου εστηκα δε εν εκκλησια κεκραγως 29 αδελφος γεγονα σειρηνων εταιρος δε
στρουθων 30 το δε δερμα μου εσκοτωται μεγαλως τα δε οστα μου απο καυματος
31 απεβη δε εις παθος μου η κιθαρα ο δε ψαλμος μου εις κλαυθμον εμοι

Chapter 31

1 διαθηκην εθεμην τοις οφθαλμοις μου και ου συνησω επι παρθενον 2 και τι
εμερισεν ο θεος απανωθεν και κληρονομια ικανου εξ υψιστων 3 ουχι απωλεια
τω αδικω και απαλλοτριωσις τοις ποιουσιν ανομιαν 4 ουχι αυτος οψεται οδον
μου και παντα τα διαβηματα μου εξαριθμησεται 5 ει δε ημην πεπορευμενος μετα
γελοιαστων ει δε και εσπουδασεν ο πους μου εις δολον 6 ισταιη με αρα εν ζυγω
δικαιω οιδεν δε ο κυριος την ακακιαν μου 7 ει εξεκλινεν ο πους μου εκ της
οδου ει δε και τω οφθαλμω επηκολουθησεν η καρδια μου ει δε και ταις χειρσιν
μου ηψαμην δωρων 8 σπειραιμι αρα και αλλοι φαγοισαν αρριζος δε γενοιμην επι
γης 9 ει εξηκολουθησεν η καρδια μου γυναικι ανδρος ετερου ει και εγκαθετος
εγενομην επι θυραις αυτης 10 αρεσαι αρα και η γυνη μου ετερω τα δε νηπια
μου ταπεινωθειη 11 θυμος γαρ οργης ακατασχετος το μιαναι ανδρος γυναικα
12 πυρ γαρ εστιν καιομενον επι παντων των μερων ου δ' αν επελθη εκ ριζων
απωλεσεν 13 ει δε και εφ αυλιστα κριμα θεραποντος μου η θεραπαινιης κρινομενων
αυτων προς με 14 τι γαρ ποιησω εαν ετασιν μου ποιησεται ο κυριος εαν δε
και επισκοπην τινα αποκρισιν ποιησομαι 15 ποτερον ουχ ως και εγω εγενομην
εν γαστρι και εκεινοι γεγονασιν γεγοναμεν δε εν τη αυτη κοιλια 16 αδυνατοι
δε χρειαν ην ποτ' ειχον ουκ απετυχον χηρας δε τον οφθαλμον ουκ εξετηξα 17
ει δε και τον ψωμον μου εφαγον μονος και ουχι ορφανω μετεδωκα 18 οτι εκ
νεοτητος μου εξετρεφον ως πατηρ και εκ γαστρος μητρος μου ωδηγησα 19 ει
δε και υπερειδον γυμνον απολλυμενον και ουκ ημφιασα 20 αδυνατοι δε ει μη
ευλογησαν με απο δε κουρας αμνων μου εθερμανθησαν οι ωμοι αυτων 21 ει
επηρα ορφανω χειρα πεποιδως οτι πολλη μοι βοηθεια περιεστιν 22 αποσταιη αρα
ο ωμος μου απο της κλειδος ο δε βραχιων μου απο του αγκωνος μου συντριβειη
23 φοβος γαρ κυριου συνεσχεν με και απο του λημματος αυτου ουχ υποισω 24
ει εταξα χρυσιον ισχυν μου ει δε και λιθω πολυτελει επεποιδησα 25 ει δε και

ευφρανθην πολλου πλουτου μοι γενομενου ει δε και επ' αναριθμητοις εδεμην χειρα μου 26 η ουχ ορω μεν ηλιον τον επιφασκοντα εκλειποντα σεληνην δε φθινουσαν ου γαρ επ' αυτοις εστιν 27 και ει ηπατηθη λαθρα η καρδια μου ει δε και χειρα μου επιθεις επι στοματι μου εφιλησα 28 και τουτο μοι αρα ανομια η μεγαστη λογισθειη οτι εψευσαμην εναντιον κυριου του υψιστου 29 ει δε και επιχαρης εγενομην πτωματι εχθρων μου και ειπεν η καρδια μου ευγε 30 ακουσαι αρα το ους μου την καταραν μου θρυληθειην δε αρα υπο λαου μου κακουμενος 31 ει δε και πολλακις ειπον αι θεραπαιναι μου τις αν δωη ημιν των σαρκων αυτου πλησθηναι λιαν μου χρηστου οντος 32 εξω δε ουκ ηυλιζετο ξενος η δε θυρα μου παντι ελθοντι ανεωκτο 33 ει δε και αμαρτων ακουσιως εκρυψα την αμαρτιαν μου 34 ου γαρ διετραπην πολυοχλιαν πληθους του μη εξαγορευσαι ενωπιον αυτων ει δε και ειασα αδυνατον εξελθειν θυραν μου κολπω κενω 35 τις δωη ακουοντα μου χειρα δε κυριου ει μη εδεδοικειν συγγραφην δε ην ειχον κατα τινος 36 επ' ωμοις αν περιθεμενος στεφανον ανεγινωσκον 37 και ει μη ρηξας αυτην απεδωκα ουδεν λαβων παρα χρεοφειλετου 38 ει επ' εμοι ποτε η γη εστεναξεν ει δε και οι αυλακες αυτης εκλαυσαν ομοθυμαδον 39 ει δε και την ισχυν αυτης εφαγον μονος ανευ τιμης ει δε και ψυχην κυριου της γης εκβαλων ελυπησα 40 αντι πυρου αρα εξελθοι μοι κνιδη αντι δε κριθς βατος και επαυσατο ιωβ ρημασιν

Chapter 32

1 ησυχασαν δε και οι τρεις φιλοι αυτου ετι αντειπειν ιωβ ην γαρ ιωβ δικαιος εναντιον αυτων 2 ωργισθη δε ελιους ο του βαραχιηλ ο βουζιτης εκ της συγγενειας ραμ της αυσιτιδος χωρας ωργισθη δε τω ιωβ σφοδρα διοτι απεφηνην εαυτον δικαιον εναντιον κυριου 3 και κατα των τριων δε φιλων ωργισθη σφοδρα διοτι ουκ ηδυνηθησαν αποκριθηναι αντιδετα ιωβ και εθεντο αυτον ειναι ασεβη 4 ελιους δε υπεμεινεν δουναι αποκρισιν ιωβ οτι πρεσβυτεροι αυτου εισιν ημεραις 5 και ειδεν ελιους οτι ουκ εστιν αποκρισις εν στοματι των τριων ανδρων και εδυμωθη οργη αυτου 6 υπολαβων δε ελιους ο του βαραχιηλ ο βουζιτης ειπεν νεωτερος μεν ειμι τω χρονω υμεις δε εστε πρεσβυτεροι διο ησυχασα φοβηθεις του υμιν αναγγειλαι την εμαυτου επιστημην 7 ειπα δε οτι ο χρονος εστιν ο λαλων εν πολλοις δε ετεσιν οιδασιν σοφιαν 8 αλλα πνευμα εστιν εν βροτοις πνοη δε παντοκρατορος εστιν η διδασκουσα 9 ουχ οι πολυχρονιοι εισιν σοφοι ουδ' οι γεροντες οιδασιν κριμα 10 διο ειπα ακουσατε μου και αναγγελω υμιν α οйда 11 ενωτιζεσθε μου τα ρηματα ερω γαρ υμων ακουοντων αχρι ου ετασητε λογους 12 και μεχρι υμων συνησω και ιδου ουκ ην τω ιωβ ελεγχων ανταποκρινομενος ρηματα αυτου εξ υμων 13 ινα μη ειπητε ευρομεν σοφιαν κυριω προσθεμενοι 14 ανθρωπω δε επετρεψατε λαλησαι τοιαυτα ρηματα 15 επτοηθησαν ουκ απεκριθησαν ετι επαλαιωσαν εξ αυτων

λογους 16 υπεμεινα ου γαρ ελαλησαν οτι εστησαν ουκ απεκριθησαν 17 υπολαβων δε ελιους λεγει 18 παλιν λαλησω πληρης γαρ ειμι ρηματων ολεκει γαρ με το πνευμα της γαστρος 19 η δε γαστηρ μου ωσπερ ασκος γλευκους ζεων δεδεμενος η ωσπερ φυσητηρ χαλκεως ερρηγως 20 λαλησω ινα αναπαυσωμαι ανοιξας τα χειλη 21 ανθρωπον γαρ ου μη αισχυνθω αλλα μην ουδε βροτον ου μη εντραπω 22 ου γαρ επισταμαι θαυμασαι προσωπον ει δε μη και εμε σητες εδονται

Chapter 33

1 ου μην δε αλλα ακουσον ιωβ τα ρηματα μου και λαλιαν ενωτιζου μου 2 ιδου γαρ ηνοιξα το στομα μου και ελαλησεν η γλωσσα μου 3 καθαρα μου η καρδια ρημασιν συνεσις δε χειλεων μου καθαρα νοησει 4 πνευμα θειον το ποιησαν με πνοη δε παντοκρατορος η διδασκουσα με 5 εαν δυνη δος μοι αποκρισιν προς ταυτα υπομεινον στηθι κατ' εμε και εγω κατα σε 6 εκ πηλου διηρτισαι συ ως και εγω εκ του αυτου διηρτισμεθα 7 ουκ ο φοβος μου σε στροβησει ουδε η χειρ μου βαρεια εσται επι σοι 8 πλην ειπας εν ωσιν μου φωνην ρηματων σου ακηκοα 9 διοτι λεγεις καθαρως ειμι ουκ αμαρτων αμεμπτος δε ειμι ου γαρ ηνομησα 10 μεμψιν δε κατ' εμου ευρεν ηγηται δε με ωσπερ υπεναντιον 11 εθετο δε εν ξυλω τον ποδα μου εφυλαξεν δε μου πασας τας οδους 12 πως γαρ λεγεις δικαιος ειμι και ουκ επακηκοεν μου αιωνιος γαρ εστιν ο επανω βροτων 13 λεγεις δε δια τι της δικης μου ουκ επακηκοεν παν ρημα 14 εν γαρ τω απαξ λαλησαι ο κυριος εν δε τω δευτερω ενυπνιον 15 η εν μελετη νυκτερινη ως οταν επιπιπτη δεινος φοβος επ' ανθρωπους επι νυσταγματων επι κοιτης 16 τοτε ανακαλυπτει νουν ανθρωπων εν ειδεσιν φοβου τοιουτοις αυτους εξεφοβησεν 17 αποστρεψαι ανθρωπον εξ αδικιας το δε σωμα αυτου απο πτωματος ερρυσατο 18 εφεισατο δε της ψυχης αυτου απο θανατου και μη πεσειν αυτον εν πολεμω 19 παλιν δε ηλεγξεν αυτον εν μαλακια επι κοιτης και πληθος οστων αυτου εναρχησεν 20 παν δε βρωτον σιτου ου μη δυνηται προσδεξασθαι και η ψυχη αυτου βρωσιν επιθυμησει 21 εως αν σαπωσιν αυτου αι σαρκες και αποδειξη τα οστα αυτου κενα 22 ηγγισεν δε εις θανατον η ψυχη αυτου η δε ζωη αυτου εν αδη 23 εαν ωσιν χιλιοι αγγελοι θανατηφοροι εις αυτων ου μη τρωση αυτον εαν νοηση τη καρδια επιστραφηναι επι κυριον αναγγειλη δε ανθρωπω την εαυτου μεμψιν την δε ανοιαν αυτου δειξη 24 ανδεξεται του μη πεσειν αυτον εις θανατον ανανεωσει δε αυτου το σωμα ωσπερ αλοιφην επι τοιχου τα δε οστα αυτου εμπλησει μυελου 25 απαλυνει δε αυτου τας σαρκας ωσπερ νηπιου αποκαταστησει δε αυτον ανθρωθεντα εν ανθρωποις 26 ευξαμενος δε προς κυριον και δεκτα αυτω εσται εισελευσεται δε προσωπω καθαρω συν εξηγορια αποδωσει δε ανθρωποις δικαιοσυνην 27 ειτα τοτε απομεμψεται ανθρωπος αυτος εαυτω λεγων οια συνετελουν και ουκ αξια ητασεν με ων ημαρτον

28 σωσον ψυχην μου του μη ελθειν εις διαφθοραν και η ζωη μου φως οψεται 29 ιδου παντα ταυτα εργαται ο ισχυρος οδους τρεις μετα ανδρος 30 αλλ' ερρυσατο την ψυχην μου εκ θανατου ινα η ζωη μου εν φωτι αινη αυτον 31 ενωτιζου ιωβ και ακουε μου κωφευσον και εγω ειμι λαλησω 32 ει εισιν λογοι αποκριθητι μοι λαλησον θελω γαρ δικαιωθηναι σε 33 ει μη συ ακουσον μου κωφευσον και διδαξω σε σοφίαν

Chapter 34

1 υπολαβων δε ελιους λεγει 2 ακουσατε μου σοφοι επισταμενοι ενωτιζεσθε το καλον 3 οτι ους λογους δοκιμαζει και λαρυγξ γευεται βρωσιν 4 κρισιν ελωμεθα εαυτοις γνωμεν ανα μεσον εαυτων ο τι καλον 5 οτι ειρηκεν ιωβ δικαιος ειμι ο κυριος απηλλαξεν μου το κριμα 6 εψευσατο δε τω κριματι μου βιαιον το βελος μου ανευ αδικιας 7 τις ανηρ ωσπερ ιωβ πινων μυκτηρισμον ωσπερ υδωρ 8 ουχ αμαρτων ουδε ασεβησας η οδου κοινωνησας μετα ποιουντων τα ανομα του πορευθηναι μετα ασεβων 9 μη γαρ ειπης οτι ουκ εσται επισκοπη ανδρος και επισκοπη αυτω παρα κυριου 10 διο συνετοι καρδιας ακουσατε μου μη μοι ειη εναντι κυριου ασεβησαι και εναντι παντοκρατορος ταραξαι το δικαιον 11 αλλα αποδιδοι ανθρωπω καθα ποιει εκαστος αυτων και εν τριβω ανδρος ευρησει αυτον 12 οη δε τον κυριον ατοπα ποιησειν η ο παντοκρατωρ ταραξει κρισιν 13 ος εποιησεν την γην τις δε εστιν ο ποιων την υπ' ουρανον και τα ενοντα παντα 14 ει γαρ βουλοιτο συνεχειν και το πνευμα παρ' αυτω κατασχειν 15 τελευτησει πασα σαρξ ομοθυμαδον πας δε βροτος εις γην απελευσεται οθεν και επλασθη 16 ει δε μη νουθετη ακουε ταυτα ενωτιζου φωνην ρημάτων 17 ιδε συ τον μισουντα ανομα και τον ολλυντα τους πονηρους οντα αιωνιον δικαιον 18 ασεβης ο λεγων βασιλει παρανομεις ασεβεστατε τοις αρχουσιν 19 ος ουκ επησχυνθη προσωπον εντιμου ουδε οιδεν τιμην θεσθαι αδροις θαυμασθηναι προσωπα αυτων 20 κενα δε αυτοις αποβησεται το κεκραγεναι και δεισθαι ανδρος εχρησαντο γαρ παρανομως εκκλινομενων αδυνατων 21 αυτος γαρ ορατης εστιν εργων ανθρωπων λεληθεν δε αυτον ουδεν ων πρρασουσιν 22 ουδε εσται τοπος του κρυβηναι τους ποιουντας τα ανομα 23 οτι ουκ επ' ανδρα θησει ετι ο γαρ κυριος παντας εφορα 24 ο καταλαμβανων ανεξιχνιαστα ενδοξα τε και εξαισια ων ουκ εστιν αριθμος 25 ο γνωριζων αυτων τα εργα και στρεψει νυχτα και ταπεινωθησονται 26 εσβεσεν δε ασεβεις ορατοι δε εναντιον αυτου 27 οτι εξεκλιναν εκ νομου θεου δικαιωματα δε αυτου ουκ επεγνωσαν 28 του επαγαγειν επ' αυτον κραυγην πενήτος και κραυγην πτωχων εισακουσεται 29 και αυτος ησυχίαν παρεξει και τις καταδικασεται και κρυψει προσωπον και τις οψεται αυτον και κατα εθνους και κατα ανθρωπου ομου 30 βασιλευων ανθρωπον υποκριτην απο δυσκολιας λαου 31 οτι προς τον

ισχυρον ο λεγων ειληφα ουκ ενεχυρασω 32 ανευ εμαυτου οψομαι συ δειξον μοι ει αδικιαν ηργασαμην ου μη προσθησω 33 μη παρα σου αποτεισει αυτην οτι απωση οτι συ εκλεξη και ουκ εγω και τι εγνωσ λαλησον 34 διο συνετοι καρδιας ερουσιν ταυτα ανηρ δε σοφος ακηκοεν μου το ρημα 35 ιωβ δε ουκ εν συνεσει ελαλησεν τα δε ρηματα αυτου ουκ εν επιστημη 36 ου μην δε αλλα μαθε ιωβ μη δως ετι ανταποκρισιν ωσπερ οι αφρονες 37 ινα μη προσδωμεν εφ' αμαρτιας ημων ανομια δε εφ' ημιν λογισθησεται πολλα λαλουντων ρηματα εναντιον του κυριου

Chapter 35

1 υπολαβων δε ελιους λεγει 2 τι τουτο ηγησω εν κρισει συ τις ει οτι ειπας δικαιος ειμι εναντι κυριου 3 η ερεις τι ποιησω αμαρτων 4 εγω σοι δωσω αποκρισιν και τοις τρισιν φιλοις σου 5 αναβλεψον εις τον ουρανον και ιδε καταμαθε δε νεφη ως υψηλα απο σου 6 ει ημαρτες τι πραξεις ει δε και πολλα ηνομησας τι δυνασαι ποιησαι 7 επει δε ουν δικαιος ει τι δωσεις αυτω η τι εκ χειρος σου λημψεται 8 ανδρι τω ομοιω σου η ασεβεια σου και υιω ανθρωπου η δικαιοσυνη σου 9 απο πληθους συκοφαντουμενοι κεκραξονται βοηθονται απο βραχιονος πολλων 10 και ουκ ειπεν που εστιν ο θεος ο ποιησας με ο κατατασσω φυλακας νυκτερινας 11 ο διοριζων με απο τετραποδων γης απο δε πετεινων ουρανου 12 εκει κεκραξονται και ου μη εισακουση και απο υβρεως πονηρων 13 ατοπα γαρ ου βουλεται ο κυριος ιδειν αυτος γαρ ο παντοκρατωρ ορατης εστιν 14 των συντελουντων τα ανομα και σωσει με κριθητι δε εναντιον αυτου ει δυνασαι αινεσαι αυτον ως εστιν 15 και νυν οτι ουκ εστιν επισκεπτομενος οργην αυτου και ουκ εγνω παραπτωματι σφοδρα 16 και ιωβ ματαιως ανοιγει το στομα αυτου εν αγνωσια ρηματα βαρυνει

Chapter 36

1 προσθεις δε ελιους ετι λεγει 2 μεινον με μικρον ετι ινα διδαξω σε ετι γαρ εν εμοι εστιν λεξις 3 αναλαβων την επιστημην μου μακραν εργοις δε μου δικαια ερω 4 επ' αληθειας και ουκ αδικα ρηματα αδικως συνιεις 5 γιγνωσκε δε οτι ο κυριος ου μη αποποιησεται τον ακακον δυνατος ισχυι καρδιας 6 ασεβη ου μη ζωοποιησει και κριμα πτωχων δωσει 7 ουκ αφελει απο δικαιου οφθαλμους αυτου και μετα βασιλεων εις θρονον και καθιει αυτους εις νεικος και υψωθησονται 8 και ει πεπεδημενοι εν χειροπεδαις συσχεθησονται εν σχοινοις πενιας 9 και αναγγελει αυτοις τα εργα αυτων και τα παραπτωματα αυτων οτι ισχυσουσιν 10 αλλα του δικαιου εισακουσεται και ειπεν οτι επιστραφησονται εξ αδικιας 11 εαν ακουσωσιν και δουλευσωσιν συντελεσουσιν τας ημερας αυτων εν αγαθοις και τα ετη αυτων εν ευπρεπειαις 12 ασεβεις δε ου διασωζει παρα το μη βουλεσθαι ειδεναι αυτους

τον κυριον και διοτι νουθετουμενοι ανηκοοι ησαν 13 και υποκριται καρδια ταξουσιν θυμον ου βοηθονται οτι εδησεν αυτους 14 αποθανοι τοινυν εν νεοτητι η ψυχη αυτων η δε ζωη αυτων τιτρωσκομενη υπο αγγελων 15 ανθ' ων εδλιψαν ασθενη και αδυνατον κριμα δε πραεων εκθησει 16 και προσετι ηπατησεν σε εκ στοματος εχθρου αβυσσος καταχυσις υποκατω αυτης και κατεβη τραπεζα σου πληρης πισοτητος 17 ουχ υστερησει δε απο δικαιων κριμα 18 θυμος δε επ' ασεβεις εσται δι' ασεβειαν δωρων ων εδεχοντο επ' αδικiais 19 μη σε εκκλινατω εκων ο νους δεησεως εν αναγκη οντων αδυνατων και παντας τους κραταιουντας ισχυν 20 μη εξελκυσης την νυχτα του αναβηναι λαους αντ' αυτων 21 αλλα φυλαξαι μη πραξης ατοπα επι τουτον γαρ εξειλω απο πτωχειας 22 ιδου ο ισχυρος κραταιωσει εν ισχυι αυτου τις γαρ εστιν κατ' αυτον δυναστης 23 τις δε εστιν ο εταζων αυτου τα εργα η τις ο ειπας επραξεν αδικα 24 μνησθητι οτι μεγαλα εστιν αυτου τα εργα ων ηρξαν ανδρες 25 πας ανθρωπος ειδεν εν εαυτω οσοι τιτρωσκομενοι εισιν βροτοι 26 ιδου ο ισχυρος πολυς και ου γνωσομεθα αριθμος ετων αυτου και απεραντος 27 αριθμηται δε αυτω σταγονες υετου και επιχυθησονται υετω εις νεφελην 28 ρυησονται παλαιωματα εσκιασεν δε νεφη επι αμυθητων βροτων 28 ωραν εδετο κτηνεσιν οιδασιν δε κοιτης ταξιν 28 επι τουτοις πασιν ουκ εξισταται σου η διανοια ουδε διαλλασσεται σου η καρδια απο σωματος 29 και εαν συνη απεκτασεις νεφελης ισοτητα σκηνης αυτου 30 ιδου εκτεινει επ' αυτον ηδω και ριζωματα της θαλασσης εκαλυψεν 31 εν γαρ αυτοις κρινει λαους δωσει τροφην τω ισχυοντι 32 επι χειρων εκαλυψεν φως και ενετειλατο περι αυτης εν απαντωντι 33 αναγγελει περι αυτου φιλον αυτου κτησις και περι αδικιας

Chapter 37

1 και ταυτης εταραχθη η καρδια μου και απερρυη εκ του τοπου αυτης 2 ακουε ακοην εν οργη θυμου κυριου και μελετη εκ στοματος αυτου εξελευσεται 3 υποκατω παντος του ουρανου αρχη αυτου και το φως αυτου επι πτερυγων της γης 4 οπισω αυτου βοησεται φωνη βροντησει εν φωνη υβρεως αυτου και ουκ ανταλλαξει αυτους οτι ακουσει φωνην αυτου 5 βροντησει ο ισχυρος εν φωνη αυτου θαυμασια εποιησεν γαρ μεγαλα α ουκ ηδειμεν 6 συντασσων χιονι γινου επι της γης και χειμων υετος και χειμων υετων δυναστειας αυτου 7 εν χειρι παντος ανθρωπου κατασφραγιζει ινα γνω πας ανθρωπος την εαυτου ασθενειαν 8 εισηλθεν δε θηρια υπο σκεπην ησυχασαν δε επι κοιτης 9 εκ ταμειων επερχονται διναι απο δε ακρωτηριων ψυχος 10 και απο πνοης ισχυρου δωσει παγος οιακιζει δε το υδωρ ως εαν βουληται 11 και εκλεκτον καταπλασσει νεφελη διασκορπιει νεφος φως αυτου 12 και αυτος κυκλωματα διαστρεψει εν δεεβουλαδω εις εργα αυτων παντα οσα αν εντειληται αυτοις ταυτα συντετακται παρ' αυτου επι της γης 13 εαν εις παιδειαν

εαν εις την γην αυτου εαν εις ελεος ευρησει αυτον 14 ενωτιζου ταυτα ιωβ στηθι νουθετου δυναμιν κυριου 15 οιδαμεν οτι ο θεος εθετο εργα αυτου φως ποιησας εκ σκοτους 16 επισταται δε διακρισιν νεφων εξαισια δε πτωματα πονηρων 17 σου δε η στολη θερμη ησυχάζεται δε επι της γης 18 στερεώσεις μετ' αυτου εις παλαιωματα ισχυραι ως οράσις επιχυσεως 19 δια τι διδάξον με τι ερουμεν αυτω και παυσώμεθα πολλά λεγοντες 20 μη βιβλος η γραμματευσ μοι παρεστήκεν ινα ανθρωπον εστηκως κατασιωπησω 21 πασιν δ' ουχ ορατον το φως τηλαυγες εστιν εν τοις παλαιωμασιν ωσπερ το παρ' αυτου επι νεφων 22 απο βορρα νεφη χρυσ αυγουντα επι τουτοις μεγαλη η δοξα και τιμη παντοκρατορος 23 και ουχ ευρισκομεν αλλον ομοιον τη ισχυι αυτου ο τα δικαία κρινων ουχ οικει επακουειν αυτον 24 διο φοβηθησονται αυτον οι ανθρωποι φοβηθησονται δε αυτον και οι σοφοι καρδια

Chapter 38

1 μετα δε το παυσασθαι ελιουν της λεξεως ειπεν ο κυριος τω ιωβ δια λαιλαπος και νεφων 2 τις ουτος ο κρυπτων με βουλην συνεχων δε ρήματα εν καρδια εμε δε οιεται κρυπτειν 3 ζώσαι ωσπερ ανηρ την οσφυν σου ερωτησω δε σε συ δε μοι αποκριθητι 4 που ης εν τω θεμελιουν με την γην απαγγειλον δε μοι ει επιστη συνεσιν 5 τις εθετο τα μετρα αυτης ει οιδας η τις ο επαγαγων σπαρτιον επ' αυτης 6 επι τινος οι κρικοι αυτης πεπηγασιν τις δε εστιν ο βαλων λιθονγωνιαιον επ' αυτης 7 οτε εγεννηθησαν αστρα ηνεσαν με φωνη μεγαλη παντες αγγελοι μου 8 εφραξα δε θαλασσαν πυλαις οτε εμαιομασεν εκ κοιλιας μητρος αυτης εκπορευομενη 9 εθεμην δε αυτη νεφος αμφιασιν ομιχλη δε αυτην εσπαργανωσα 10 εθεμην δε αυτη ορια περιθεις κλειδρα και πυλας 11 ειπα δε αυτη μεχρι τουτου ελευση και ουχ υπερβηση αλλ' εν σεαυτη συντριβησεται σου τα κυματα 12 η επι σου συντεταχα φεγγος πρωινον εωσφορος δε ειδεν την εαυτου ταξιν 13 επιλαβεσθαι πτερυγων γης εκτιναξαι ασεβεις εξ αυτης 14 η συ λαβων γην πηλον επλασας ζων και λαλητον αυτον εδου επι γης 15 αφειλας δε απο ασεβων το φως βραχιονα δε υπερηφανων συνετριψας 16 ηλδες δε επι πηγην θαλασσης εν δε ιχνεσιν αβυσσου περιεπατησας 17 ανοιγονται δε σοι φοβω πυλαι θανατου πυλωροι δε αδου ιδοντες σε επτηξαν 18 νενουθετησαι δε το ευρος της υπ' ουρανον αναγγειλον δη μοι ποση τις εστιν 19 ποια δε γη αυλιζεται το φως σκοτους δε ποιος ο τοπος 20 ει αγαγοις με εις ορια αυτων ει δε και επιστασαι τριβους αυτων 21 οίδα αρα οτι τοτε γεγεννησαι αριθμος δε ετων σου πολυς 22 ηλδες δε επι θησαυρους χιονος θησαυρους δε χαλαζης εορακας 23 αποκειται δε σοι εις ωραν εχθρων εις ημεραν πολεμου και μαχης 24 ποθεν δε εκπορευεται παχνη η διασκεδαννυται νοτος εις την υπ' ουρανον 25 τις δε ητοιμασεν υετω λαβρω ρυσιν οδον δε κυδοιμων 26 του υετισαι επι γην ου

ουκ ανηρ ερημον ου ουχ υπαρχει ανθρωπος εν αυτη 27 του χορτασαι αβατον και αιικητον και του εκβλαστησαι εξοδον χλοης 28 τις εστιν υετου πατηρ τις δε εστιν ο τετοκως βωλους δροσου 29 εκ γαστρος δε τινος εκπορευεται ο κρυσταλλος παχνην δε εν ουρανω τις τετοκεν 30 η καταβαινει ωσπερ υδωρ ρεον προσωπον δε αβυσσου τις επηξεν 31 συνηκας δε δεσμον πλειαδος και φραγμαον ωριωνος ηνοιξας 32 η διανοιξεις μαζουρωθ εν καιρω αυτου και εσπερον επι κομης αυτου αξεις αυτα 33 επιστασαι δε τροπας ουρανου η τα υπ' ουρανον ομοθυμαδον γινομενα 34 καλεσεις δε νεφος φωνη και τρομω υδατος λαβρω υπακουσεται σου 35 αποστελεις δε κεραινους και πορευσονται ερουσιν δε σοι τι εστιν 36 τις δε εδωκεν γυναιξιν υφασματος σοφιαν η ποικιλτικην επιστημην 37 τις δε ο αριθμων νεφη σοφια ουρανου δε εις γην εκλινεν 38 κεχυται δε ωσπερ γη κονια κεκολληκα δε αυτον ωσπερ λιθω κυβον 39 θηρευσεις δε λεουσιν βοραν ψυχας δε δρακοντων εμπλησεις 40 δεδοικασιν γαρ εν κοιταις αυτων καθηνται δε εν υλαις ενεδρευοντες 41 τις δε ητοιμασεν κορακι βοραν νεοσσοι γαρ αυτου προς κυριον κεκραγασιν πλανωμενοι τα σιτα ζητούντες

Chapter 39

1 ει εγνωσ καιρον τοκετου τραγελαφων πετραις εφυλαξας δε ωδιναις ελαφων 2 ηριθμησας δε αυτων μηναις πληρεις τοκετου ωδιναις δε αυτων ελυσας 3 εξεδρεψας δε αυτων τα παιδια εξω φοβου ωδιναις αυτων εξαποστελεις 4 απορρηξουσιν τα τεκνα αυτων πληθυνθησονται εν γεννηματι εξελευσονται και ου μη ανακαμψουσιν αυτοις 5 τις δε εστιν ο αφεις ονον αγριον ελευθερον δεσμους δε αυτου τις ελυσεν 6 εδεμην δε την διαιταν αυτου ερημον και τα σκηνωματα αυτου αλμυριδα 7 καταγελων πολυοχλιας πολεως μεμψιν δε φορολογου ουκ ακουων 8 κατασκειπεται ορη νομην αυτου και οπισω παντος χλωρου ζητει 9 βουλησεται δε σοι μονοκερως δουλευσαι η κοιμηθηναι επι φατνης σου 10 δησεις δε εν ιμασι ζυγον αυτου η ελκυσει σου αυλακας εν πεδιω 11 πεποιδας δε επ' αυτω οτι πολλη η ισχυς αυτου επαφησεις δε αυτω τα εργα σου 12 πιστευσεις δε οτι αποδωσει σοι τον σπορον εισοισει δε σου τον αλωνα 13 πτερυξ τερπομενων νεελασα εαν συλλαβη ασιδα και νεσσα 14 οτι αφησει εις γην τα ωα αυτης και επι χουν θαλπει 15 και επελαθετο οτι πους σκορπιει και θηρια αγρου καταπατησει 16 απεσκληρυνεν τα τεκνα αυτης ωστε μη εαυτη εις κενον εκοπιασεν ανευ φοβου 17 οτι κατεσιωπησεν αυτη ο θεος σοφιαν και ουκ εμερισεν αυτη εν τη συνεσει 18 κατα καιρον εν υψει υψωσε καταγλασεται ιππου και του επιβατου αυτου 19 η συ περιεδηκας ιππω δυναμιν ενεδυσας δε τραχηλω αυτου φοβον 20 περιεδηκας δε αυτω πανοπλιαν δοξαν δε στηθεων αυτου τολμη 21 ανορυσσων εν πεδιω γαυρια εκπορευεται δε εις πεδιον εν ισχυι 22 συναντων βελει καταγελα και ου μη αποστραφη απο σιδηρου

23 ἐπ' αὐτῷ γαυρία τοξὸν καὶ μάχαιρα 24 καὶ ὀργὴ ἀφανίζει τὴν γῆν καὶ οὐ μὴ πιστεύσῃ εὖς ἂν σημεῖον σαλπιγῆς 25 σαλπιγγὸς δὲ σημαινούσης λέγει εὐγὲ πορρωθεν δὲ ὁσφραίνεται πολέμου σὺν ἀλματι καὶ κραυγῇ 26 ἐκ δὲ τῆς σῆς ἐπιστήμης ἐστήκεν ἱεραξ ἀναπετασὰς τὰς πτερυγὰς ἀκίνητος καθορῶν τὰ πρὸς νοτόν 27 ἐπὶ δὲ σὼ προσταγμάτων ὑψοῦνται αἶτος γυψὶ δὲ ἐπὶ νοσσίας αὐτοῦ καθέσθεις ἀνλίζεται 28 ἐπ' ἐξοχῇ πέτρας καὶ ἀποκρυφῶ 29 ἐκείσε ὧν ζητεῖ τὰ σίτα πορρωθεν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ σκοπεύουσιν 30 νεοσσοὶ δὲ αὐτοῦ φερόνται ἐν αἵματι οὐ δ' ἂν ὥς τεθνεώτες παραχρημα εὐρίσκονται

Chapter 40

1 καὶ ἀπεκριθὲ κυριὸς ὁ θεὸς τῷ ἰωβ καὶ εἶπεν 2 μὴ κρίσιν μετὰ ἱκανοῦ ἐκκλίνει ἐλεγχὼν θεὸν ἀποκριθήσεται αὐτήν 3 ὑπολάβων δὲ ἰωβ λέγει τῷ κυρίῳ 4 τί ἐγὼ κρίνομαι νουθετούμενος καὶ ἐλεγχὼν κύριον ἀκουῶν τοιαῦτα οὐδὲν ὧν ἐγὼ δὲ τίνα ἀποκρισὶν δῶ πρὸς ταῦτα χεὶρά θῆσω ἐπὶ στόματι μου 5 ἀπαξ λελάληκα ἐπὶ δὲ τῷ δευτέρῳ οὐ προσθήσω 6 ἐγὼ δὲ ὑπολάβων ὁ κύριος εἶπεν τῷ ἰωβ ἐκ τοῦ νεφους 7 μὴ ἀλλὰ ζῶσαι ὥσπερ ἀνὴρ τὴν ὁσφύν σου ἐρωτήσω δὲ σε σὺ δὲ μοὶ ἀποκριθήτι 8 μὴ ἀποποιῶν μου τὸ κρίμα οἶει δὲ με ἄλλως σοὶ κεχρηματικέναι ἢ ἵνα ἀναφανῇς δίκαιος 9 ἢ βραχίων σοὶ ἐστὶν κατὰ τοῦ κυρίου ἢ φωνὴ κατ' αὐτὸν βροντᾶς 10 ἀναλαβὲ δὴ ὑψὸς καὶ δυνάμειν δοξᾶν δὲ καὶ τιμὴν ἀμφιέσαι 11 ἀποστείλον δὲ ἀγγέλους ὀργῇ παν δὲ ὑβριστὴν ταπεινώσον 12 ὑπερηφάνον δὲ σβεσον σηψὸν δὲ ἀσεβεὶς παραχρημα 13 κρυψὸν δὲ εἰς γῆν ἐξῶ ὁμοθυμαδὸν τὰ δὲ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας ἐμπλήσον 14 ὁμολογήσω ἅρα ὅτι δυνατόν ἐστι δέξια σου σῶσαι 15 ἀλλὰ δὴ ἴδου θῆρῃα παρὰ σοὶ χορτὸν ἴσα βουσίην ἐσθίει 16 ἴδου δὴ ἰσχύς αὐτοῦ ἐπ' ὁσφύϊ ἢ δὲ δυνάμεις ἐπ' ὀμφαλοῦ γαστροῦ 17 ἐστήσεν οὐρανὸς ὥς κυπαρίσσον τὰ δὲ νευρὰ αὐτοῦ συμπεπλεκτά 18 αἱ πλευраὶ αὐτοῦ πλευраὶ χαλκαίαι ἢ δὲ ῥαχὶς αὐτοῦ σιδηρὸς χυτὸς 19 τοῦτ' ἐστὶν ἀρχὴ πλάσματος κυρίου πεποιημένον ἐγκαταπαίξεσθαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ 20 ἐπελθὼν δὲ ἐπ' ὄρος ἀκροτομὸν ἐποίησεν χαρμονὴν τετραποσὶν ἐν τῷ τάρταρῳ 21 ὑπὸ παντοδαπὰ δένδρα κοιμάται παρὰ παπύρον καὶ καλάμον καὶ βουτομὸν 22 σκιαζόνται δὲ ἐν αὐτῷ δένδρα μεγάλα σὺν ῥαδαμνοῖς καὶ κλώνες ἀγνοῦ 23 εἰάν γενῇται πλημμυρὰ οὐ μὴ αἰσθηθῇ πεποιθὲν ὅτι προσκρούσει ὁ ἰορδάνης εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ 24 ἐν τῷ ὀφθαλμῷ αὐτοῦ δεξεται αὐτὸν ἐνσκολιευόμενος τρήσει ρίνα 25 ἀξίεις δὲ δράκοντα ἐν ἀγκίστρῳ περιθήσεις δὲ φορβέαν περὶ ρίνα αὐτοῦ 26 εἰ δῆσεις κρίκον ἐν τῷ μυκτήρι αὐτοῦ ψελίῳ δὲ τρυπήσεις τὸ χεῖλος αὐτοῦ 27 λαλήσει δὲ σοὶ δεήσει ἱκετήρια μαλακῶς 28 θήσεται δὲ διαθήκην μετὰ σου λήμψῃ δὲ αὐτὸν δούλον αἰώνιον 29 παίξῃ δὲ ἐν αὐτῷ ὥσπερ ὀρνέω ἢ δῆσεις αὐτὸν ὥσπερ στρουθίον παιδίῳ 30 ἐνσῖτουνται δὲ ἐν αὐτῷ ἔθνη μεριτεύονται δὲ αὐτὸν φοινίκων γενῇ

31 παν δε πλωτον συνελθον ου μη ενεγκωσιν βυρσαν μιαν ουρας αυτου και εν πλοιοις αλιεων κεφαλην αυτου 32 επιθησεις δε αυτω χειρα μνησθεις πολεμον τον γινομενον εν σωματι αυτου και μηκετι γινεσθω

Chapter 41

1 ουχ εορακας αυτον ουδε επι τοις λεγομενοις τεθauμακας 2 ου δεδοικας οτι ητοιμασται μοι τις γαρ εστιν ο εμοι αντιστας 3 η τις αντιστησεται μοι και υπομενει ει πασα η υπ' ουρανον εμη εστιν 4 ου σιωπησομαι δι' αυτον και λογον δυναμεως ελεησει τον ισον αυτου 5 τις αποκαλυψει προσωπον ενδυσεως αυτου εις δε πτυξιν θωρακος αυτου τις αν εισελθοι 6 πυλας προσωπου αυτου τις ανοιξει κυκλω οδοντων αυτου φοβος 7 τα εγκατα αυτου ασπιδες χαλκειαι συνδεσμος δε αυτου ωσπερ σμιριτης λιθος 8 εις του ενος κολλωνται πνευμα δε ου μη διελθη αυτον 9 ανηρ τω αδελφω αυτου προσκολληθησεται συνεχονται και ου μη αποσπασθωσιν 10 εν παταρμω αυτου επιφauσκεται φεγγος οι δε οφθαλμοι αυτου ειδος εωσφορου 11 εκ στοματος αυτου εκπορευονται λαμπαδες καιομεναι και διαρριπτονται εσχαι πυρος 12 εκ μυκτηρων αυτου εκπορευεται καπνος καμινου καιομενης πυρι ανδρακων 13 η ψυχη αυτου ανδρακες φλοξ δε εκ στοματος αυτου εκπορευεται 14 εν δε τραχηλω αυτου αυλιζεται δυναμις εμπροσθεν αυτου τρεχει απωλεια 15 σαρκες δε σωματος αυτου κεκολληνται καταχει επ' αυτον ου σαλευθησεται 16 η καρδια αυτου πεπηγεν ως λιθος εστηκεν δε ωσπερ ακμων ανηλατος 17 στραφεντος δε αυτου φοβος θηριοις τετραποσιν επι γης αλλομενοις 18 εαν συναντησωσιν αυτω λογchai ουδεν μη ποιησωσιν δορυ επηρμενον και θωρακα 19 ηγηται μεν γαρ σιδηρον αχυρα χαλκον δε ωσπερ ξυλον σαθρον 20 ου μη τρωση αυτον τοξον χαλκειον ηγηται μεν πετροβολον χορτον 21 ως καλαμη ελογισθησαν σφυραι καταγελα δε σεισμου πυρφορου 22 η στρωμνη αυτου οβελισκοι οξεις πας δε χρυσος θαλασσης υπ' αυτον ωσπερ πηλος αμυθητος 23 αναζει την αβυσσον ωσπερ χαλκειον ηγηται δε την θαλασσαν ωσπερ εξαλειπτρον 24 τον δε ταρταρον της αβυσσου ωσπερ αιχμαλωτον ελογισατο αβυσσον εις περιπατον 25 ουκ εστιν ουδεν επι της γης ομοιον αυτω πεποιημενον εγκαταπαιζεσθαι υπο των αγγελων μου 26 παν υψηλον ορα αυτος δε βασιλευς παντων των εν τοις υδασιν

Chapter 42

1 υπολαβων δε ιωβ λεγει τω κυριω 2 οιδα οτι παντα δυνασαι αδυνατει δε σοι ουδεν 3 τις γαρ εστιν ο κρυπτων σε βουλην φειδομενος δε ρηματων και σε οιεται κρυπτειν τις δε αναγγελοι μοι α ουκ ηδειν μεγαλα και θαυμαστα α ουκ ηπισταμην 4 ακουσον δε μου κυριε ινα καγω λαλησω ερωτησω δε σε συ δε με διδαξον 5

ακοην μεν ωτος ηκουον σου το προτερον νυνι δε ο οφθαλμος μου εορακεν σε 6
διο εφ αυλιστα εμαυτον και ετακην ηγημαι δε εμαυτον γην και σποδον 7 εγενετο
δε μετα το λαλησαι τον κυριον παντα τα ρηματα ταυτα τω ιωβ ειπεν ο κυριος
ελιφας τω θαιμανιτη ημαρτες συ και οι δυο φιλοι σου ου γαρ ελαλησατε ενωπιον
μου αληθες ουδεν ωσπερ ο θεραπων μου ιωβ 8 νυν δε λαβετε επτα μοσχους και
επτα κριους και πορευθητε προς τον θεραποντα μου ιωβ και ποιησει καρπωσιν
περι υμων ιωβ δε ο θεραπων μου ευξεται περι υμων οτι ει μη προσωπον αυτου
λημψομαι ει μη γαρ δι' αυτον απωλεσα αν υμας ου γαρ ελαλησατε αληθες κα-
τα του θεραποντος μου ιωβ 9 επορευθη δε ελιφας ο θαιμανιτης και βαλδαδ ο
σανχιτης και σωφαρ ο μιναιος και εποιησαν καθως συνεταξεν αυτοις ο κυριος και
ελυσεν την αμαρτιαν αυτοις δια ιωβ 10 ο δε κυριος ηυξησεν τον ιωβ ευξαμενου
δε αυτου και περι των φιλων αυτου αφηκεν αυτοις την αμαρτιαν εδωκεν δε ο
κυριος διπλα οσα ην εμπροσθεν ιωβ εις διπλασιασμον 11 ηκουσαν δε παντες οι
αδελφοι αυτου και αι αδελφαι αυτου παντα τα συμβεβηκοτα αυτω και ηλθον
προς αυτον και παντες οσοι ηδεισαν αυτον εκ πρωτου φαγοντες δε και πιοντες
παρ' αυτω παρεκαλεσαν αυτον και εθαυμασαν επι πασιν οις επηγαγεν αυτω ο
κυριος εδωκεν δε αυτω εκαστος αμναδα μιαν και τετραδραχμον χρυσουν ασημιον
12 ο δε κυριος ευλογησεν τα εσχατα ιωβ η τα εμπροσθεν ην δε τα κτηνη αυτου
προβατα μυρια τετρακισχιλια καμηλοι εξακισχιλια ζευγη βοων χιλια ονοι θηλειαι
νομαδες χιλια 13 γεννωνται δε αυτω υιοι επτα και θυγατρες τρεις 14 και εκαλε-
σεν την μεν πρωτην ημεραν την δε δευτεραν κασιαν την δε τριτην αμαλθειας
κερας 15 και ουχ ευρεθησαν κατα τας θυγατερας ιωβ βελτιους αυτων εν τη υπ'
ουρανον εδωκεν δε αυταις ο πατηρ κληρονομιαν εν τοις αδελφοις 16 εξησεν δε
ιωβ μετα την πληγην ετη εκατον εβδομηκοντα τα δε παντα εξησεν ετη διακοσι-
α τεσσαρακοντα οκτω και ειδεν ιωβ τους υιους αυτου και τους υιους των υιων
αυτου τεταρτην γενεαν 17 και ετελευτησεν ιωβ πρεσβυτερος και πληρης ημερων
17 γεγραπται δε αυτον παλιν αναστησεσθαι μεθ' ων ο κυριος ανιστησιν 17 ουτος
ερμηνευεται εκ της συριακης βιβλου εν μεν γη κατοικων τη αυσιτιδι επι τοις ορι-
οις της ιδουμιας και αραβιας προ+πηρχεν δε αυτω ονομα ιωβαβ 17 λαβων δε
γυναικα αραβισσαν γεννα υιον ω ονομα εννων ην δε αυτος πατρος μεν ζαρε των
ησαν υιων υιος μητρος δε βοσορρας ωστε ειναι αυτον πεμπτον απο αβρααμ 17
και ουτοι οι βασιλεις οι βασιλευσαντες εν εδωμ ης και αυτος ηρξεν χωρας πρωτος
βαλακ ο του βεωρ και ονομα τη πολει αυτου δενναβα μετα δε βαλακ ιωβαβ ο
καλουμενος ιωβ μετα δε τουτον ασομ ο υπαρχων ηγεμων εκ της θαιμανιτιδος
χωρας μετα δε τουτον αδαδ υιος βαραδ ο εκκοψας μαδιαμ εν τω πεδιω μωαβ και
ονομα τη πολει αυτου γεθθαιμ 17 οι δε ελθοντες προς αυτον φιλοι ελιφας των
ησαν υιων θαιμανων βασιλευς βαλδαδ ο σανχαιων τυραννος σωφαρ ο μιναιων
βασιλευς.

Psalms

Chapter 1

1 μακαριος ανηρ ος ουκ επορευθη εν βουλη ασεβων και εν οδω αμαρτωλων ουκ εστη και επι καθεδραν λοιμων ουκ εκαθισεν 2 αλλ' η εν τω νομω κυριου το θελημα αυτου και εν τω νομω αυτου μελετησει ημερας και νυκτος 3 και εσται ως το ξυλον το πεφυτευμενον παρα τας διεξοδους των υδατων ο τον καρπον αυτου δωσει εν καιρω αυτου και το φυλλον αυτου ουκ απορρυησεται και παντα οσα αν ποιη κατευοδωθησεται 4 ουχ ουτως οι ασεβεις ουχ ουτως αλλ' η ως ο χνους ον εκριπτει ο ανεμος απο προσωπου της γης 5 δια τουτο ουκ αναστησονται ασεβεις εν κρισει ουδε αμαρτωλοι εν βουλη δικαιων 6 οτι γινωσκει κυριος οδον δικαιων και οδος ασεβων απολειται

Chapter 2

1 ινα τι εφρυαξαν εθνη και λαοι εμελετησαν κενα 2 παρεστησαν οι βασιλεις της γης και οι αρχοντες συνηχθησαν επι το αυτο κατα του κυριου και κατα του χριστου αυτου διαψαλμα 3 διαρρηξωμεν τους δεσμους αυτων και απορριψωμεν αφ' ημων τον ζυγον αυτων 4 ο κατοικων εν ουρανοις εκγελασεται αυτους και ο κυριος εκμυκτηριει αυτους 5 τοτε λαλησει προς αυτους εν οργη αυτου και εν τω θυμω αυτου ταραξει αυτους 6 εγω δε κατεσταθην βασιλευς υπ' αυτου επι σιων ορος το αγιον αυτου 7 διαγγελλων το προσταγμα κυριου κυριος ειπεν προς με υιος μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε 8 αιτησαι παρ' εμου και δωσω σοι εθνη την κληρονομiam σου και την κατασχεσιν σου τα περατα της γης 9 ποιμανεις αυτους εν ραβδω σιδηρα ως σκευος κεραμεως συντριψεις αυτους 10 και νυν βασιλεις συνετε παιδευθητε παντες οι κρινοντες την γην 11 δουλευσατε τω κυριω εν φοβω και αγαλλιασθε αυτω εν τρομω 12 δραξασθε παιδειας μηποτε οργισθη κυριος και απολειςθε εξ οδου δικαιας οταν εκκαυθη εν ταχει ο θυμος αυτου μακαριοι παντες οι πεποιθοτες επ' αυτω

Chapter 3

1 ψαλμος τω δαυιδ οποτε απεδιδρασκεν απο προσωπου αβεσσαλωμ του υιου αυτου 2 κυριε τι επληθυνθησαν οι θλιβοντες με πολλοι επανιστανται επ' εμε 3 πολλοι λεγουσιν τη ψυχη μου ουκ εστιν σωτηρια αυτω εν τω θεω αυτου διαψαλμα 4 συ δε κυριε αντιλημπτωρ μου ει δοξα μου και υψων την κεφαλην μου 5 φωνη μου προς κυριον εκεκραξα και επηκουσεν μου εξ ορους αγιου αυτου διαψαλμα 6 εγω

εκοιμηθην και υπνωσα εξηγερεθην οτι κυριος αντιλημψεται μου 7 ου φοβηθησομαι απο μυριαδων λαου των κυκλω συνεπιτιθεμενων μοι 8 αναστα κυριε σωσον με ο θεος μου οτι συ επαταξας παντας τους εχθραινοντας μοι ματαιως οδοντας αμαρτωλων συνετριψας 9 του κυριου η σωτηρια και επι τον λαον σου η ευλογια σου

Chapter 4

1 εις το τελος εν ψαλμοις ωδη τω δαυιδ 2 εν τω επικαλεισθαι με εισηκουσεν μου ο θεος της δικαιοσυνης μου εν θλιψει επλατυνας μοι οικτιρησον με και εισακουσον της προσευχης μου 3 υιοι ανθρωπων εως ποτε βαρυκαρδιοι ινα τι αγαπατε ματαιοτητα και ζητειτε ψευδος διαψαλμα 4 και γνωτε οτι εδουμαστωσεν κυριος τον οσιον αυτου κυριος εισακουσεται μου εν τω κεκραγεναι με προς αυτον 5 οργιζεσθε και μη αμαρτανετε λεγετε εν ταις καρδιαις υμων και επι ταις κοιταις υμων κατανυγητε διαψαλμα 6 θυσατε θυσιαν δικαιοσυνης και ελπισατε επι κυριον 7 πολλοι λεγουσιν τις δειξει ημιν τα αγαθα εσημειωθη εφ' ημας το φως του προσωπου σου κυριε 8 εδωκας ευφροσυνην εις την καρδιαν μου απο καιρου σιτου και οινου και ελαιου αυτων επληθυνθησαν 9 εν ειρηνη επι το αυτο κοιμηθησομαι και υπνωσω οτι συ κυριε κατα μονας επ' ελπιδι κατωχισας με

Chapter 5

1 εις το τελος υπερ της κληρονομουσης ψαλμος τω δαυιδ 2 τα ρηματα μου ενωτισαι κυριε συνες της κραυγης μου 3 προσχες τη φωνη της δεησεως μου ο βασιλευς μου και ο θεος μου οτι προς σε προσευξομαι κυριε 4 το πρωι εισακουση της φωνης μου το πρωι παραστησομαι σοι και εποψομαι 5 οτι ουχι θεος θελων ανομιαν συ ει ουδε παροικησει σοι πονηρευομενος 6 ου διαμενουσιν παρανομοι κατεναντι των οφθαλμων σου εμισησας παντας τους εργαζομενους την ανομιαν 7 απολεις παντας τους λαλουντας το ψευδος ανδρα αιματων και δολιον βδελυσσεται κυριος 8 εγω δε εν τω πληθει του ελεους σου εισελευσομαι εις τον οικον σου προσκυνησω προς ναον αγιον σου εν φοβω σου 9 κυριε οδηγησον με εν τη δικαιοσυνη σου ενεκα των εχθρων μου κατευθυνον ενωπιον μου την οδον σου 10 οτι ουκ εστιν εν τω στοματι αυτων αληθεια η καρδια αυτων ματαια ταφος ανεωγμενος ο λαρυγξ αυτων ταις γλωσσαις αυτων εδολιουσιν 11 κρινον αυτους ο θεος αποπεσατωσαν απο των διαβουλιων αυτων κατα το πληθος των ασεβειων αυτων εξωσον αυτους οτι παρεπικραναν σε κυριε 12 και ευφρανθητωσαν παντες οι ελπίζοντες επι σε εις αιωνα αγαλλιασονται και κατασκηνωσεις εν αυτοις και καυχησονται εν σοι παντες οι αγαπωντες το ονομα σου 13 οτι συ ευλογησεις δικαιον κυριε ως οπλω

ευδοκίας εστεφανώσας ημάς

Chapter 6

1 εἰς τὸ τέλος ἐν ὑμνοῖς ὑπὲρ τῆς οὐδοῦς ψαλμὸς τῷ δαυὶδ 2 κυριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλεγξῇς με μὴδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με 3 ἐλέησον με κυριε ὅτι ἀσθενῆς εἰμι ἰάσαι με κυριε ὅτι ἐταραχθὴ τὰ ὀστά μου 4 καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταραχθὴ σφοδρὰ καὶ σὺ κυριε ἕως ποτε 5 ἐπιστρέψον κυριε ῥύσαι τὴν ψυχὴν μου σώσον με ἐνεκεν τοῦ ἐλεοῦς σου 6 ὅτι οὐκ ἐστὶν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου ἐν δὲ τῷ ἀδὴ τις ἐξομολογήσεται σοὶ 7 ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου λουσῶ καθ' ἑκάστην νύκτα τὴν κλινὴν μου ἐν δακρυσὶν μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω 8 ἐταραχθὴ ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπαλαιώθη ἐν πάσιν τοῖς ἐχθροῖς μου 9 ἀποστήτε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ανομίαν ὅτι εἰσηκούσεν κυριὸς τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου 10 εἰσηκούσεν κυριὸς τῆς δεήσεώς μου κυριὸς τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο 11 αἰσχυνθῆναι καὶ ταραχθῆναι σφοδρὰ πάντες οἱ ἐχθροὶ μου ἀποστραφῆναι καὶ καταισχυνθῆναι σφοδρὰ διὰ τὰς ταχὺς

Chapter 7

1 ψαλμὸς τῷ δαυὶδ ὃν ᾔσεν τῷ κυρίῳ ὑπὲρ τῶν λόγων χουσι υἱοῦ ἰεμενὶ 2 κυριε ὁ θεὸς μου ἐπὶ σοὶ ἠλπίσα σώσον με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ῥύσαι με 3 μὴποτε ἀρπασθῇ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου μὴ ὄντος λυτρουμένου μὴδὲ σώζοντος 4 κυριε ὁ θεὸς μου εἰ ἐποίησα τοῦτο εἰ ἐστὶν ἀδικία ἐν χερσίν μου 5 εἰ ἀνταπεδῶκα τοῖς ἀνταποδιδούσιν μοι κακὰ ἀποπεσοῖν ἀρὰ ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενὸς 6 καταδιώξαι ἀρὰ ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλαβοὶ καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζῶν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χόον κατασκήνωσαι διαψάλμα 7 ἀναστήθι κυριε ἐν ὀργῇ σου ὑψώθητι ἐν τοῖς περάσι τῶν ἐχθρῶν μου ἐξεγερθήτι κυριε ὁ θεὸς μου ἐν προσταγμάτι ὃ ἐνετείλω 8 καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὑψὸς ἐπιστρέψον 9 κυριὸς κρίνει λαοὺς κρίνον με κυριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοὶ 10 συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ κατευθύνεις δικαίον ἐταζῶν καρδίας καὶ νεφροὺς ὁ θεὸς 11 δικαία ἡ βοήθεια μου παρὰ τοῦ θεοῦ τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τὴν καρδίαν 12 ὁ θεὸς κριτὴς δικαίος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακροθυμὸς μὴ ὀργὴν ἐπαγὼν καθ' ἑκάστην ἡμέραν 13 ἐὰν μὴ ἐπιστράφητε τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ στιλβώσει τὸ τοξὸν αὐτοῦ ἐνετεινέν καὶ ἡτοιμάσεν αὐτὸ 14 καὶ ἐν αὐτῷ ἡτοιμάσεν σκευὴ θανάτου τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιόμενοις ἐξείργασατο 15 ἴδου ὠδίνῃσεν ἀδικίαν συνέλαβεν πόνον καὶ ἐτεκεν ανομίαν 16 λακκὸν ὠρυξέν καὶ ἀνεσκαψέν αὐτὸν καὶ ἐμπεσείται εἰς βόθρον ὃν εἰργάσατο 17 ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ

κορυφήν αυτού η αδικία αυτού καταβήσεται 18 εξομολογησώμαι κυρίω κατά την δικαιοσύνην αυτού και ψάλω τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ υψίστου

Chapter 8

1 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν ψάλμος τῷ δαυίδ 2 κυριε ὁ κυριος ἡμῶν ὡς θαυμαστον τὸ ὄνομα σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ ὅτι ἐπληρῆ ἡ μεγαλοπρέπεια σου ὑπερανῶ των οὐρανῶν 3 ἐκ στοματος νηπιῶν καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον ἐνεκα των ἐχθρῶν σου τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητὴν 4 ὅτι οἶσμαι τοὺς οὐρανούς ἐργα των δακτυλῶν σου σελήνην καὶ ἀστέρας α ὅς ἐδεμελιώσας 5 τί ἐστὶν ἄνθρωπος ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ ἡ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκεπτὴ αὐτὸν 6 ἡλάττωσας αὐτὸν βραχὺ τί παρ' ἀγγέλους δοξῇ καὶ τιμῇ ἐστεφανώσας αὐτὸν 7 καὶ κατεστήσας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα των χειρῶν σου πάντα ὑπετάξας ὑποκάτω των ποδῶν αὐτοῦ 8 προβάτα καὶ βοᾶς πάσας ἐτι δε καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου 9 τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης τὰ διαπορευόμενα τριβούς θαλάσσεων 10 κυριε ὁ κυριος ἡμῶν ὡς θαυμαστον τὸ ὄνομα σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ

Chapter 9

1 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῦ υἱοῦ ψάλμος τῷ δαυίδ 2 εξομολογησώμαι σοι κυριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου διηγῶμαι πάντα τὰ θαύμασία σου 3 εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιασώμαι ἐν σοὶ ψάλω τῷ ὀνόματι σου υψίστε 4 ἐν τῷ ἀποστραφῆναι τὸν ἐχθρὸν μου εἰς τὰ ὀπίσω ἀσθενήσουσιν καὶ ἀπολύνονται ἀπὸ προσώπου σου 5 ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μου καὶ τὴν δικὴν μου ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου ὁ κρίνων δικαιοσύνην 6 ἐπετιμῆσας ἐθνέσιν καὶ ἀπώλετο ὁ ἀσεβὴς τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐξήλειψας εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος 7 τοῦ ἐχθροῦ ἐξέλιπον αἱ ρομφαίαι εἰς τέλος καὶ πόλεις καθεῖλες ἀπώλετο τὸ μνημοσύνην αὐτῶν μετ' ἡγούς 8 καὶ ὁ κυριος εἰς τὸν αἰῶνα μένει ἡτοιμάσεν ἐν κρίσει τὸν θρόνον αὐτοῦ 9 καὶ αὐτὸς κρίνει τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει λαούς ἐν εὐθύτητι 10 καὶ ἐγένετο κυριος καταφυγὴ τῷ πενήτῃ βοηθὸς ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψει 11 καὶ ἐλπίσατόσαν ἐπὶ σὲ οἱ γινώσκοντες τὸ ὄνομα σου ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἐκζητούντας σὲ κυριε 12 ψάλατε τῷ κυρίῳ τῷ κατοικούντι ἐν σιών ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἐθνέσιν τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ 13 ὅτι ἐκζητῶν τὰ αἵματα αὐτῶν ἐμνήσθη οὐκ ἐπελάθετο τῆς κραυγῆς των πενήτων 14 ἐλέησον με κυριε ἴδε τὴν ταπείνωσιν μου ἐκ των ἐχθρῶν μου ὁ ὑψὼν με ἐκ των πύλων τοῦ θανάτου 15 ὅπως ἀν' ἐξαγγείλω πάσας τὰς αἰνεσεῖς σου ἐν ταῖς πυλαῖς τῆς θυγατρὸς σιών ἀγαλλιασώμαι ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου 16 ἐνεπαγήσαν ἐθνή ἐν διαφθορᾷ ἡ ἐποίησαν ἐν παγιδί ταύτῃ ἡ ἐκρύψαν συνελήμφθη ὁ πους αὐτῶν 17 γινώσκεται κυριος κρίματα ποίων ἐν τοῖς ἔργοις των

χειρων αυτου συνελημφθη ο αμαρτωλος ωδη διαψαλματος 18 αποστραφητωσαν οι αμαρτωλοι εις τον αδην παντα τα εθνη τα επιλανθανομενα του θεου 19 οτι ουκ εις τελος επιλησθησεται ο πτωχος η υπομονη των πενητων ουκ απολειται εις τον αιωνα 20 αναστηθι κυριε μη κραταιουσθω ανθρωπος κριθητωσαν εθνη ενωπιον σου 21 καταστησον κυριε νομοδετην επ' αυτους γνωτωσαν εθνη οτι ανθρωποι εισιν διαψαλμα 22 ινα τι κυριε αφεστηκας μακροθεν υπερορας εν ευκαιριαις εν θλιψει 23 εν τω υπερηφανευεσθαι τον ασεβη εμπυριζεται ο πτωχος συλλαμβανονται εν διαβουλοις ος διαλογιζονται 24 οτι επαινειται ο αμαρτωλος εν ταις επιθυμιαις της ψυχης αυτου και ο αδικων ενευλογειται 25 παρωξυνεν τον κυριον ο αμαρτωλος κατα το πληθος της οργης αυτου ουκ εκζητησει ουκ εστιν ο θεος ενωπιον αυτου 26 βεβηλουνται αι οδοι αυτου εν παντι καιρω ανταναιρειται τα κριματα σου απο προσωπου αυτου παντων των εχθρων αυτου κατακυριευσει 27 ειπεν γαρ εν καρδια αυτου ου μη σαλευθω απο γενεας εις γενεαν ανευ κακου 28 ου αρας το στομα αυτου γεμει και πικριας και δολου υπο την γλωσσαν αυτου κοπος και πονος 29 εγκαθηται ενεδρα μετα πλουσιων εν αποκρυφοις αποκτειναι αδων οι οφθαλμοι αυτου εις τον πενητα αποβλεπουσιν 30 ενεδρευει εν αποκρυφω ως λεων εν τη μανδρα αυτου ενεδρευει του αρπασαι πτωχον αρπασαι πτωχον εν τω ελकुσαι αυτον 31 εν τη παγιδι αυτου ταπεινωσει αυτον κυψει και πεσειται εν τω αυτον κατακυριευσαι των πενητων 32 ειπεν γαρ εν καρδια αυτου επιλελησται ο θεος απεστρεψεν το προσωπον αυτου του μη βλεπειν εις τελος 33 αναστηθι κυριε ο θεος υψωθιτω η χειρ σου μη επιλαθη των πενητων 34 ενεκεν τινος παρωξυνεν ο ασεβης τον θεον ειπεν γαρ εν καρδια αυτου ουκ εκζητησει 35 βλεπεις οτι συ πονον και θυμον κατανοεις του παραδουναι αυτους εις χειρας σου σοι ουν εγκαταλελειπται ο πτωχος ορφανω συ ησθα βοηθων 36 συντριψον τον βραχιονα του αμαρτωλου και πονηρου ζητηθησεται η αμαρτια αυτου και ου μη ευρεθη δι' αυτην 37 βασιλευσει κυριος εις τον αιωνα και εις τον αιωνα του αιωνος απολειςδε εθνη εκ της γης αυτου 38 την επιθυμιαν των πενητων εισηκουσεν κυριος την ετοιμασιαν της καρδιας αυτων προσεσχεν το ους σου 39 κριναι ορφανω και ταπεινω ινα μη προσδη ετι του μεγαλυχειν ανθρωπος επι της γης

Chapter 10

1 εις το τελος ψαλμος τω δαυιδ επι τω κυριω πεποιδα πας ερειτε τη ψυχη μου μεταναστευον επι τα ορη ως στρουθιον 2 οτι ιδου οι αμαρτωλοι ενετειναν τοξον ητοιμασαν βελη εις φαρετραν του κατατοξευσαι εν σκοτομηνη τους ευδεις τη καρδια 3 οτι α κατηρτισω καθειλον ο δε δικαιος τι εποισεν 4 κυριος εν ναω αγιω αυτου κυριος εν ουρανω ο θρονος αυτου οι οφθαλμοι αυτου εις τον πενητα αποβλεπουσιν τα βλεφαρα αυτου εξεταζει τους υιους των ανθρωπων 5 κυριος

εξετάζει τον δικαιον και τον ασεβη ο δε αγαπων αδικιαν μισει την εαυτου ψυχην
6 επιβρεξει επι αμαρτωλους παγιδας πυρ και θειον και πνευμα καταιγιδος η μερις
του ποτηριου αυτων 7 οτι δικαιος κυριος και δικαιοσυνας ηγαπησεν ευθυτητα
ειδεν το προσωπον αυτου

Chapter 11

1 εις το τελος υπερ της ογδοης ψαλμος τω δαυιδ 2 σωσον με κυριε οτι εκλελοιπεν
οσιος οτι ωλιγωθησαν αι αληθειαι απο των υιων των ανθρωπων 3 ματαια ελαλη-
σεν εκαστος προς τον πλησιον αυτου χειλη δολια εν καρδια και εν καρδια ελαλη-
σαν 4 εξολεθρευσαι κυριος παντα τα χειλη τα δολια και γλωσσαν μεγαλορημονα 5
τους ειποντας την γλωσσαν ημων μεγαλυνουμεν τα χειλη ημων παρ' ημων εστιν
τις ημων κυριος εστιν 6 απο της ταλαιπωριας των πτωχων και απο του στεναγμου
των πενητων νυν αναστησομαι λεγει κυριος θησομαι εν σωτηρια παρρησιασομαι
εν αυτω 7 τα λογια κυριου λογια αγνα αργυριον πεπυρωμενον δοκιμιον τη γη
κεκαθαρισμενον επταπλασιως 8 συ κυριε φυλαξεις ημας και διατηρησεις ημας
απο της γενεας ταυτης και εις τον αιωνα 9 κυκλω οι ασεβεις περιπατουσιν κατα
το υψος σου επολυωρησας τους υιους των ανθρωπων

Chapter 12

1 εις το τελος ψαλμος τω δαυιδ 2 εως ποτε κυριε επιληση μου εις τελος εως ποτε
αποστρεψεις το προσωπον σου απ' εμου 3 εως τινος θησομαι βουλας εν ψυχη
μου οδυνας εν καρδια μου ημερας εως ποτε υψωθησεται ο εχθρος μου επ' εμε
4 επιβλεψον εισακουσον μου κυριε ο θεος μου φωτισον τους οφθαλμους μου
μηποτε υπνωσω εις θανατον 5 μηποτε ειπη ο εχθρος μου ισχυσα προς αυτον
οι θλιβοντες με αγαλλιασονται εαν σαλευθω 6 εγω δε επι τω ελεει σου ηλπισα
αγαλλιασεται η καρδια μου επι τω σωτηριω σου ασω τω κυριω τω ευεργετησαντι
με και ψαλω τω ονοματι κυριου του υψιστου

Chapter 13

1 εις το τελος ψαλμος τω δαυιδ ειπεν αφρων εν καρδια αυτου ουκ εστιν θεος
διεφθειραν και εβδελυχθησαν εν επιτηδευμασιν ουκ εστιν ποιων χρηστοτητα ουκ
εστιν εως ενος 2 κυριος εκ του ουρανου διεκυψεν επι τους υιους των ανθρωπων
του ιδειν ει εστιν συνιων η εκζητων τον θεον 3 παντες εξεκλιναν αμα ηχρεωθη-
σαν ουκ εστιν ποιων χρηστοτητα ουκ εστιν εως ενος ταφος ανεωγμενος ο λαρυγξ
αυτων ταις γλωσσαις αυτων εδολιουσαν ιος ασπιδων υπο τα χειλη αυτων ων

το στομα αρας και πικριας γεμει οξεις οι ποδες αυτων εκχει αιμα συντριμμα και ταλαιπωρια εν ταις οδοις αυτων και οδον ειρηνης ουκ εγνωσαν ουκ εστιν φοβος θεου απεναντι των οφθαλμων αυτων 4 ουχι γνωσονται παντες οι εργαζομενοι την ανομιαν οι κατεσθιοντες τον λαον μου βρωσει αρτου τον κυριον ουκ επεκαλεσαντο 5 εκει εδειλιασαν φοβω ου ουκ ην φοβος οτι ο θεος εν γενεα δικαια 6 βουλην πτωχου κατησχυνατε οτι κυριος ελπις αυτου εστιν 7 τις δωσει εκ σιων το σωτηριον του ισραηλ εν τω επιστρεψαι κυριον την αιχμαλωσιαν του λαου αυτου αγαλλιασθω ιακωβ και ευφρανθητω ισραηλ

Chapter 14

1 ψαλμος τω δαυιδ κυριε τις παροικησει εν τω σκηνωματι σου και τις κατασκηνωσει εν τω ορει τω αγιω σου 2 πορευομενος αμωμος και εργαζομενος δικαιουσνην λαλων αληθειαν εν καρδια αυτου 3 ος ουκ εδολωσεν εν γλωσση αυτου ουδε εποησεν τω πλησιον αυτου κακον και ονειδισμον ουκ ελαβεν επι τους εγγιστα αυτου 4 εξουθενωται ενωπιον αυτου πονηρευομενος τους δε φοβουμενους κυριον δοξαζει ο ομνυνων τω πλησιον αυτου και ουκ αδετων 5 το αργυριον αυτου ουκ εδωκεν επι τοκω και δωρα επ' αδωοις ουκ ελαβεν ο ποιων ταυτα ου σαλευθησεται εις τον αιωνα

Chapter 15

1 στηλογραφια τω δαυιδ φυλαξον με κυριε οτι επι σοι ηλπισα 2 ειπα τω κυριω κυριος μου ει συ οτι των αγαθων μου ου χρειαν εχεις 3 τοις αγιοις τοις εν τη γη αυτου εδαυμαστωσεν παντα τα θεληματα αυτου εν αυτοις 4 επληθυνθησαν αι ασθενειαι αυτων μετα ταυτα εταχυναν ου μη συναγαγω τας συναγωγας αυτων εξ αιματων ουδε μη μνησθω των ονοματων αυτων δια χειλεων μου 5 κυριος η μερις της κληρονομιας μου και του ποτηριου μου συ ει ο αποκαθιστων την κληρονομiam μου εμοι 6 σχοινια επεπεσαν μοι εν τοις κρατιστοις και γαρ η κληρονομια μου κρατιστη μοι εστιν 7 ευλογησω τον κυριον τον συνετισαντα με ετι δε και εως νυκτος επαιδευσαν με οι νεφροι μου 8 προωρωμην τον κυριον ενωπιον μου δια παντος οτι εκ δεξιων μου εστιν ινα μη σαλευθω 9 δια τουτο ηυφρανθη η καρδια μου και ηγαλλιασατο η γλωσσα μου ετι δε και η σαρξ μου κατασκηνωσει επ' ελπιδι 10 οτι ουκ εγκαταλειψεις την ψυχην μου εις αδην ουδε δωσεις τον οσιον σου ιδειν διαφθοραν 11 εγνωρισας μοι οδους ζωης πληρωσεις με ευφροσυνης μετα του προσωπου σου τερπνοτητες εν τη δεξια σου εις τελος

Chapter 16

1 προσευχή του δαυιδ εισακουσον κυριε της δικαιοσυνης μου προσχες τη δεήσει μου ενωτισαι της προσευχής μου ουκ εν χειλεσιν δολιοις 2 εκ προσώπου σου το κριμα μου εξελθοι οι οφθαλμοι μου ιδετωσαν ευθυτητας 3 εδοκιμασας την καρδιαν μου επεσκεψω νυκτος επυρωσας με και ουχ ευρεθη εν εμοι αδικια 4 οπως αν μη λαληση το στομα μου τα εργα των ανθρωπων δια τους λογους των χειλεων σου εγω εφυλαξα οδους σκληρας 5 καταρτισαι τα διαβηματα μου εν ταις τριβοις σου ινα μη σαλευθωσιν τα διαβηματα μου 6 εγω εκεκραξα οτι επηκουσας μου ο θεος κλινον το ους σου εμοι και εισακουσον των ρημάτων μου 7 θαυμαστωσον τα ελεη σου ο σωζων τους ελπίζοντας επι σε εκ των ανθεστηκοτων τη δεξια σου 8 φυλαξον με ως κοραν οφθαλμου εν σκεπη των πτερυγων σου σκεπασεις με 9 απο προσώπου ασεβων των ταλαιπωρησαντων με οι εχθροι μου την ψυχήν μου περιεσχον 10 το στεαρ αυτων συνεκλεισαν το στομα αυτων ελαλησεν υπερηφανιαν 11 εκβαλλοντες με νυνι περιεκυκλωσαν με τους οφθαλμους αυτων εθεντο εκκλιναι εν τη γη 12 υπελαβον με ωσει λεων ετοιμος εις θήραν και ωσει σκυμνος οικων εν αποκρυφοις 13 αναστηθι κυριε προφθασον αυτους και υποσκελίσον αυτους ρυσαι την ψυχήν μου απο ασεβους ρομφαιαν σου απο εχθρων της χειρος σου 14 κυριε απο ολιγων απο γης διαμερισον αυτους εν τη ζώη αυτων και των κεκρυμμενων σου επλησθη η γαστηρ αυτων εχορτασθησαν υιων και αφηκαν τα καταλοιπα τοις νηπιοις αυτων 15 εγω δε εν δικαιοσυνη οφθησομαι τω προσώπῳ σου χορτασθησομαι εν τῷ οφθῆναι την δόξαν σου

Chapter 17

1 εις το τέλος τῷ παιδι κυριου τῷ δαυιδ α ελαλησεν τῷ κυρίῳ τους λογους της ὁδῆς ταύτης εν ἡμερᾷ ἡ ἐρρυσάτο αὐτον κυριος εκ χειρος παντων των εχθρων αὐτου και εκ χειρος σαουλ 2 και ειπεν ἀγαπήσω σε κυριε ἡ ἰσχυς μου 3 κυριος στερεῶμα μου και καταφυγή μου και ρυστῆς μου ο θεος μου βοηθος μου και ἐλπὶς ἐπ' αὐτον υπερασπιστῆς μου και κερᾶς σωτηρίας μου ἀντιλημπτῶρ μου 4 αἰνων επικαλεσομαι κυριον και εκ των εχθρων μου σωθησομαι 5 περιεσχον με ὠδινες θανάτου και χεῖμαρροι ἀνομίας ἐξεταράξαν με 6 ὠδινες ἀδου περιεκυκλωσαν με προεφθασαν με παγίδες θανάτου 7 και εν τῷ θλιβεσθαι με επεκαλεσαμην τον κυριον και προς τον θεον μου εκεκραξα ἤκουσεν εκ ναου ἁγίου αὐτου φωνῆς μου και ἡ κραυγὴ μου ἐνώπιον αὐτου εἰσελευσεται εις τα ὠτα αὐτου 8 και ἐσαλευθη και ἐντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ και τὰ θεμέλια των ὀρεων ἐταραχθησαν και ἐσαλευθησαν οτι ὠργισθη αὐτοις ο θεος 9 ἀνέβη καπνος εν ὀργῇ αὐτου και πῦρ ἀπο προσώπου αὐτου κατεφλόγισεν ἀνδράχες ἀνηφθησαν ἀπ' αὐτου 10 και ἐκλινεν οὐρανὸν και κατέβη και γνοφὸς ὑπο τους ποδας αὐτου 11 και ἐπέβη ἐπὶ χερουβιν

και επετασθη επετασθη επι πτερυγων ανεμων 12 και εθετο σκοτος αποκρυφην
αυτου κυκλω αυτου η σκηνη αυτου σκοτεινον υδωρ εν νεφελαις αερων 13 απο
της τηλαυγησεως ενωπιον αυτου αι νεφελαι διηλθον χαλαζα και ανθρακες πυρος
14 και εβροντησεν εξ ουρανου κυριος και ο υψιστος εδωκεν φωνην αυτου 15 και
εξαπεστειλεν βελη και εσκορπισεν αυτους και αστραπας επληθυνεν και συνεταραξ-
εν αυτους 16 και ωφθησαν αι πηγαι των υδατων και ανεκαλυφθη τα θεμελια της
οικουμενης απο επιτιμησεως σου κυριε απο εμπνευσεως πνευματος οργης σου 17
εξαπεστειλεν εξ υψους και ελαβεν με προσελαβετο με εξ υδατων πολλων 18 ρυσε-
ται με εξ εχθρων μου δυνατων και εκ των μισουντων με οτι εστερεωθησαν υπερ
εμε 19 προεφθασαν με εν ημερα κακωσεως μου και εγενετο κυριος αντιστηριγμα
μου 20 και εξηγαγεν με εις πλατυσμον ρυσεται με οτι ηθελησεν με ρυσεται με εξ
εχθρων μου δυνατων και εκ των μισουντων με 21 και ανταποδωσει μοι κυριος
κατα την δικαιοσυνην μου και κατα την καθαριότητα των χειρων μου ανταποδ-
ωσει μοι 22 οτι εφυλαξα τας οδους κυριου και ουκ ησεβησα απο του θεου μου 23
οτι παντα τα κριματα αυτου ενωπιον μου και τα δικαιωματα αυτου ουκ απεστη-
σα απ' εμου 24 και εσομαι αμωμος μετ' αυτου και φυλαξομαι απο της ανομιας
μου 25 και ανταποδωσει μοι κυριος κατα την δικαιοσυνην μου και κατα την
καθαριότητα των χειρων μου ενωπιον των οφθαλμων αυτου 26 μετα οσιου οσι-
ωθηση και μετα ανδρος αθωου αθως εση 27 και μετα εκλεκτου εκλεκτος εση και
μετα στρεβλου διαστρεψεις 28 οτι συ λαον ταπεινον σωσεις και οφθαλμους υπερ-
ηφανων ταπεινωσεις 29 οτι συ φωτιεις λυχνον μου κυριε ο θεος μου φωτιεις το
σκοτος μου 30 οτι εν σοι ρυσθησομαι απο πειρατηριου και εν τω θεω μου υπερβη-
σομαι τειχος 31 ο θεος μου αμωμος η οδος αυτου τα λογια κυριου πεπυρωμενα
υπερασπιστης εστιν παντων των ελπιζοντων επ' αυτον 32 οτι τις θεος πλην του
κυριου και τις θεος πλην του θεου ημων 33 ο θεος ο περιζωννυν με δυναμιν
και εθετο αμωμον την οδον μου 34 ο καταρτιζομενος τους ποδας μου ως ελαφου
και επι τα υψηλα ιστων με 35 διδασκων χειρας μου εις πολεμον και εδου τοξον
χαλκουν τους βραχιονας μου 36 και εδωκας μοι υπερασπισμον σωτηριας μου και
η δεξια σου αντελαβετο μου και η παιδεια σου ανωρθωσεν με εις τελος και η
παιδεια σου αυτη με διδαξει 37 επλατυνας τα διαβηματα μου υποκατω μου και
ουκ ησθενησαν τα ιχνη μου 38 καταδιωξω τους εχθρους μου και καταλημψομαι
αυτους και ουκ αποστραφησομαι εως αν εκλιπωσιν 39 εκθλιψω αυτους και ου μη
δυνωνται στηναι πεσουνται υπο τους ποδας μου 40 και περιεζωσας με δυναμιν
εις πολεμον συνεποδισας παντας τους επανιστανομενους επ' εμε υποκατω μου
41 και τους εχθρους μου εδωκας μοι νωτον και τους μισουντας με εξωλεδρευσας
42 εκεκραξαν και ουκ ην ο σωζων προς κυριον και ουκ εισηκουσεν αυτων 43
και λεπτυνω αυτους ως χουν κατα προσωπον ανεμου ως πηλον πλατειων λεανω
αυτους 44 ρυση με εξ αντιλογιων λαου καταστησεις με εις κεφαλην εθνων λαος

ον ουκ εγνων εδουλευσεν μοι 45 εις ακοην ωτιου υπηκουσεν μοι υιοι αλλοτριoi
εψευσαντο μοι 46 υιοι αλλοτριoi επαλαιωθησαν και εχωλαναν απο των τριβων
αυτων 47 ζη κυριος και ευλογητος ο θεος μου και υψωθητω ο θεος της σωτηριας
μου 48 ο θεος ο διδους εκδικησεις εμοι και υποταξας λαους υπ' εμε 49 ο ρυστης
μου εξ εχθρων μου οργιλων απο των επανιστανομενων επ' εμε υψωσεις με απο
ανδρος αδικου ρυση με 50 δια τουτο εξομολογησομαι σοι εν εθνεσιν κυριε και τω
ονοματι σου ψαλω 51 μεγαλυνων τας σωτηριας του βασιλεως αυτου και ποιων
ελεος τω χριστω αυτου τω δαυιδ και τω σπερματι αυτου εως αιωνος

Chapter 18

1 εις το τελος ψαλμος τω δαυιδ 2 οι ουρανοι διηγουνται δοξαν θεου ποιησιν
δε χειρων αυτου αναγγελλει το στερεωμα 3 ημερα τη ημερα ερευγεται ρημα και
νυξ νυκτι αναγγελλει γνωσιν 4 ουκ εισιν λαλιαι ουδε λογοι ων ουχι ακουονται αι
φωναι αυτων 5 εις πασαν την γην εξηλθεν ο φθογγος αυτων και εις τα περατα της
οικουμενης τα ρηματα αυτων εν τω ηλιω εθετο το σκηνωμα αυτου 6 και αυτος
ως νυμφιος εκπορευομενος εκ παστων αυτου αγαλλιασεται ως γιγας δραμειν οδον
αυτου 7 απ' ακρου του ουρανου η εξοδος αυτου και το καταντημα αυτου εως
ακρου του ουρανου και ουκ εστιν ος αποκρυβησεται την θερμην αυτου 8 ο νομος
του κυριου αμωμος επιστρεφων ψυχας η μαρτυρια κυριου πιστη σοφιζουσα νηπια
9 τα δικαιωματα κυριου ευθεια ευφραινοντα καρδιαν η εντολη κυριου τηλαυγης
φωτιζουσα οφθαλμους 10 ο φοβος κυριου αγνος διαμενων εις αιωνα αιωνος τα
κριματα κυριου αληθινα δεδικαιωμενα επι το αυτο 11 επιθυμητα υπερ χρυσιον
και λιθον τιμιον πολυν και γλυκυτερα υπερ μελι και κηριον 12 και γαρ ο δουλος
σου φυλασσει αυτα εν τω φυλασσειν αυτα ανταποδοσις πολλη 13 παραπτωματα
τις συνησει εκ των κρυφίων μου καθαρισον με 14 και απο αλλοτριων φεισαι του
δουλου σου εαν μη μου κατακυριευσωσιν τοτε αμωμος εσομαι και καθαρισθησομαι
απο αμαρτιας μεγαλης 15 και εσονται εις ευδοκιαν τα λογια του στοματος μου και
η μελετη της καρδιας μου ενωπιον σου δια παντος κυριε βοηθε μου και λυτρωτα
μου

Chapter 19

1 εις το τελος ψαλμος τω δαυιδ 2 επακουσαι σου κυριος εν ημερα θλιψεως υπ-
ερασπισαι σου το ονομα του θεου ιακωβ 3 εξαποστειλαι σοι βοηθειαν εξ αγιου
και εκ σιων αντιλαβοιτο σου 4 μνησθειη πασης θυσιας σου και το ολοκαυτωμα
σου πιανατω διαψαλμα 5 δωη σοι κατα την καρδιαν σου και πασαν την βουλην
σου πληρωσαι 6 αγαλλιασομεθα εν τω σωτηριω σου και εν ονοματι θεου ημων

μεγαλυνθησομεθα πληρωσαι κυριος παντα τα αιτηματα σου 7 νυν εγνων οτι εσωσεν κυριος τον χριστον αυτου επακουσεται αυτου εξ ουρανου αγιου αυτου εν δυναστεiais η σωτηρια της δεξιας αυτου 8 ουτοι εν αρμασιν και ουτοι εν ιπποις ημεις δε εν ονοματι κυριου θεου ημων μεγαλυνθησομεθα 9 αυτοι συνεποδισθησαν και επεσαν ημεις δε ανεστημεν και ανωρθωθημεν 10 κυριε σωσον τον βασιλεα σου και επακουσον ημων εν η αν ημερα επικαλεσωμεθα σε

Chapter 20

1 εις το τελος ψαλμος τω δαυιδ 2 κυριε εν τη δυναμει σου ευφρανθησεται ο βασιλευς και επι τω σωτηριω σου αγαλλιασεται σφοδρα 3 την επιθυμιαν της ψυχης αυτου εδωκας αυτω και την θελησιν των χειλεων αυτου ουκ εστερησας αυτον διαψαλμα 4 οτι προεφθασας αυτον εν ευλογiais χρηστοτητος εδηκας επι την κεφαλην αυτου στεφανον εκ λιθου τιμιου 5 ζωην ητησατο σε και εδωκας αυτω μακροτητα ημερων εις αιωνα αιωνος 6 μεγαλη η δοξα αυτου εν τω σωτηριω σου δοξαν και μεγαλοπρεπειαν επιθησεις επ' αυτον 7 οτι δωσεις αυτω ευλογιαν εις αιωνα αιωνος ευφρανεις αυτον εν χαρα μετα του προσωπου σου 8 οτι ο βασιλευς ελπίζει επι κυριον και εν τω ελεει του υψιστου ου μη σαλευθη 9 ευρεθει η χειρ σου πασιν τοις εχθροις σου η δεξια σου ευροι παντας τους μισουντας σε 10 θησεις αυτους ως κλιβανον πυρος εις καιρον του προσωπου σου κυριος εν οργη αυτου συνταραξει αυτους και καταφαγεται αυτους πυρ 11 τον καρπον αυτων απο γης απολεις και το σπερμα αυτων απο υιων ανθρωπων 12 οτι εκλιναν εις σε κακα διελογισαντο βουλην ην ου μη δυνωνται στησαι 13 οτι θησεις αυτους νωτον εν τοις περιλοιποις σου ετοιμασεις το προσωπον αυτων 14 υψωθητι κυριε εν τη δυναμει σου ασομεν και ψαλουμεν τας δυναστεias σου

Chapter 21

1 εις το τελος υπερ της αντιλημψεως της εωθινης ψαλμος τω δαυιδ 2 ο θεος ο θεος μου προσχες μοι ινα τι εγκατελιπες με μακραν απο της σωτηριας μου οι λογοι των παραπτωμάτων μου 3 ο θεος μου κεκραξομαι ημερας και ουκ εισακουση και νυκτος και ουκ εις ανοιαν εμοι 4 συ δε εν αγιοις κατοικεις ο επαινος ισραηλ 5 επι σοι ηλπισαν οι πατερες ημων ηλπισαν και ερρυσω αυτους 6 προς σε εκεκραξαν και εσωθησαν επι σοι ηλπισαν και ου κατησχυνθησαν 7 εγω δε ειμι σκωληξ και ουκ ανθρωπος ονειδος ανθρωπου και εξουδενημα λαου 8 παντες οι θεωρουντες με εξεμυκτηρισαν με ελαλησαν εν χειλεσιν εκινησαν κεφαλην 9 ηλπισεν επι κυριον ρυσασθω αυτον σωσατω αυτον οτι θελει αυτον 10 οτι συ ει ο εκσπασας με εκ γαστρος η ελπις μου απο μαστων της μητρος μου 11 επι σε

επερριφην εκ μητρας εκ κοιλιας μητρος μου θεος μου ει συ 12 μη αποστης απ' εμου οτι θλιψις εγγυς οτι ουκ εστιν ο βοηθων 13 περιεκυκλωσαν με μοσχοι πολλοι ταυροι πιονες περιεσχον με 14 ηνοιξαν επ' εμε το στομα αυτων ως λεων ο αρπαζων και ωρυομενος 15 ωσει υδωρ εξεχυθη και διεσκορπισθη παντα τα οστα μου εγενηθη η καρδια μου ωσει κηρος τηκομενος εν μεσω της κοιλιας μου 16 εξηρανθη ως οστρακον η ισχυς μου και η γλωσσα μου κεκολληται τω λαρυγγι μου και εις χουν θανατου κατηγαγες με 17 οτι εκυκλωσαν με κυνες πολλοι συναγωγή πονηρευομενων περιεσχον με ωρυξαν χειρας μου και ποδας 18 εξηριθμησα παντα τα οστα μου αυτοι δε κατενοησαν και επειδον με 19 διεμερισαντο τα ιματια μου εαυτοις και επι τον ιματισμον μου εβαλον κληρον 20 συ δε κυριε μη μακρυνης την βοηθειαν μου εις την αντιληψιν μου προσχες 21 ρυσαι απο ρομφαιας την ψυχην μου και εκ χειρος κυνος την μονογενη μου 22 σωσον με εκ στοματος λεοντος και απο κερων μονοκερωτων την ταπεινωσιν μου 23 διηγησομαι το ονομα σου τοις αδελφοις μου εν μεσω εκκλησιας υμνησω σε 24 οι φοβουμενοι κυριον αινεσατε αυτον απαν το σπερμα ιακωβ δοξασατε αυτον φοβηθητωσαν αυτον απαν το σπερμα ισραηλ 25 οτι ουκ εξουδενωσεν ουδε προσωχθισεν τη δεησει του πτωχου ουδε απεστρεψεν το προσωπον αυτου απ' εμου και εν τω κεκραγεναι με προς αυτον εισηκουσεν μου 26 παρα σου ο επαινος μου εν εκκλησια μεγαλη τας ευχας μου αποδωσω ενωπιον των φοβουμενων αυτον 27 φαγονται πενητες και εμπλησθησονται και αινεσουσιν κυριον οι εκζητουντες αυτον ζησονται αι καρδιαι αυτων εις αιωνα αιωνος 28 μνησθησονται και επιστραφησονται προς κυριον παντα τα περατα της γης και προσκυνησουσιν ενωπιον σου πασαι αι πατριαι των εθνων 29 οτι του κυριου η βασιλεια και αυτος δεσποζει των εθνων 30 εφαγον και προσεκυνησαν παντες οι πιονες της γης ενωπιον αυτου προπεσουνται παντες οι καταβαινοντες εις την γην και η ψυχη μου αυτω ζη 31 και το σπερμα μου δουλευσει αυτω αναγγελησεται τω κυριω γενεα η ερχομενη 32 και αναγγελουσιν την δικαιοσυνην αυτου λαω τω τεχθησομενω οτι εποιησεν ο κυριος

Chapter 22

1 ψαλμος τω δαυιδ κυριος ποιμινει με και ουδεν με υστερησει 2 εις τοπον χλοης εκει με κατεσκηνωσεν επι υδατος αναπαυσεως εξεδρεψεν με 3 την ψυχην μου επεστρεψεν ωδηγησεν με επι τριβους δικαιοσυνης ενεκεν του ονοματος αυτου 4 εαν γαρ και πορευθω εν μεσω σκιας θανατου ου φοβηθησομαι κακα οτι συ μετ' εμου ει η ραβδος σου και η βακτηρια σου αυται με παρεκαλεσαν 5 ητοιμασας ενωπιον μου τραπεζαν εξ εναντιας των θλιβοντων με ελιπανας εν ελαιω την κεφαλην μου και το ποτηριον σου μεθυσκον ως κρατιστον 6 και το ελεος σου καταδιωξεται με πασας τας ημερας της ζωης μου και το κατοικειν με εν οικω

κυριου εις μακροτητα ημερων

Chapter 23

1 ψαλμος τω δαυιδ της μιας σαββατων του κυριου η γη και το πληρωμα αυτης η οικουμενη και παντες οι κατοικουντες εν αυτη 2 αυτος επι θαλασσων εθεμελιωσεν αυτην και επι ποταμων ητοιμασεν αυτην 3 τις αναβησεται εις το ορος του κυριου και τις στησεται εν τοπω αγιω αυτου 4 αθως χερσιν και καθαρος τη καρδια ος ουκ ελαβεν επι ματαιω την ψυχην αυτου και ουκ ωμοσεν επι δολω τω πλησιον αυτου 5 ουτος λημψεται ευλογιαν παρα κυριου και ελεημοσυνην παρα θεου σωτηρος αυτου 6 αυτη η γενεα ζητουντων αυτον ζητουντων το προσωπον του θεου ιακωβ διαψαλμα 7 αρατε πυλας οι αρχοντες υμων και επαρθητε πυλαι αιωνιοι και εισελευσεται ο βασιλευς της δοξης 8 τις εστιν ουτος ο βασιλευς της δοξης κυριος κραταιος και δυνατος κυριος δυνατος εν πολεμω 9 αρατε πυλας οι αρχοντες υμων και επαρθητε πυλαι αιωνιοι και εισελευσεται ο βασιλευς της δοξης 10 τις εστιν ουτος ο βασιλευς της δοξης κυριος των δυναμεων αυτος εστιν ο βασιλευς της δοξης

Chapter 24

1 ψαλμος τω δαυιδ προς σε κυριε ηρα την ψυχην μου ο θεος μου 2 επι σοι πεποιθα μη καταισχυνθειην μηδε καταγελασάτωσαν μου οι εχθροι μου 3 και γαρ παντες οι υπομενοντες σε ου μη καταισχυνθωσιν αισχυνθητωσαν παντες οι ανομουντες δια κενης 4 τας οδους σου κυριε γνωρισον μοι και τας τριβους σου διδαξον με 5 οδηγησον με επι την αληθειαν σου και διδαξον με οτι συ ει ο θεος ο σωτηρ μου και σε υπεμεινα ολην την ημεραν 6 μνησθητι των οικτιρμων σου κυριε και τα ελεη σου οτι απο του αιωνος εισιν 7 αμαρτιας νεοτητος μου και αγνοιας μου μη μνησθης κατα το ελεος σου μνησθητι μου συ ενεκα της χρηστοτητος σου κυριε 8 χρηστος και ευθης ο κυριος δια τουτο νομοθετησει αμαρτανοντας εν οδω 9 οδηγησει πραεις εν κρισει διδαξει πραεις οδους αυτου 10 πασαι αι οδοι κυριου ελεος και αληθεια τοις εκζητουσιν την διαθηκην αυτου και τα μαρτυρια αυτου 11 ενεκα του ονοματος σου κυριε και ιλαση τη αμαρτια μου πολλη γαρ εστιν 12 τις εστιν ανθρωπος ο φοβουμενος τον κυριον νομοθετησει αυτω εν οδω η ηρετισατο 13 η ψυχη αυτου εν αγαθοις αυλισθησεται και το σπερμα αυτου κληρονομησει γην 14 κραταιωμα κυριος των φοβουμενων αυτον και το ονομα κυριου των φοβουμενων αυτον και η διαθηκη αυτου του δηλωσαι αυτοις 15 οι οφθαλμοι μου δια παντος προς τον κυριον οτι αυτος εκσπασει εκ παγιδος τους ποδας μου 16 επιβλεψον επ' εμε και ελεησον με οτι μονογενης και πτωχος ειμι

εγω 17 αι θλιψεις της καρδιας μου επλατυνθησαν εκ των αναγκων μου εξαγαγε με 18 ιδε την ταπεινωσιν μου και τον κοπον μου και αφες πασας τας αμαρτιας μου 19 ιδε τους εχθρους μου οτι επληθυνθησαν και μισος αδικων εμισεσαν με 20 φυλαξον την ψυχην μου και ρυσαι με μη καταισχυνθειην οτι ηλπισα επι σε 21 ακακοι και ευθεις εκολλωντο μοι οτι υπεμεινα σε κυριε 22 λυτρωσαι ο θεος τον ισραηλ εκ πασων των θλιψεων αυτου

Chapter 25

1 του δαυιδ κρινον με κυριε οτι εγω εν ακακια μου επορευθην και επι τω κυριω ελπιζων ου μη ασθενησω 2 δοκιμασον με κυριε και πειρασον με πυρωσον τους νεφρους μου και την καρδιαν μου 3 οτι το ελεος σου κατεναντι των οφθαλμων μου εστιν και ευηρεστησα εν τη αληθεια σου 4 ουκ εκαθισα μετα συνεδριου ματαιοτητος και μετα παρανομουντων ου μη εισελθω 5 εμισεσα εκκλησιαν πονηρευομενων και μετα ασεβων ου μη καθισω 6 νιψομαι εν αδωις τας χειρας μου και κυκλωσω το θυσιαστηριον σου κυριε 7 του ακουσαι φωνην αινεσεως και διηγησασθαι παντα τα θαυμασια σου 8 κυριε ηγαπησα ευπρεπειαν οικου σου και τοπον σκηνωματος δοξης σου 9 μη συναπολεσης μετα ασεβων την ψυχην μου και μετα ανδρων αιματων την ζωην μου 10 ων εν χερσιν ανομιαι η δεξια αυτων επλησθη δωρων 11 εγω δε εν ακακια μου επορευθην λυτρωσαι με και ελεησον με 12 ο γαρ πους μου εστη εν ευθυτητι εν εκκλησιαις ευλογησω σε κυριε

Chapter 26

1 του δαυιδ προ του χρισθηναι κυριος φωτισμος μου και σωτηρ μου τινα φοβηθησομαι κυριος υπερασπιστης της ζωης μου απο τινος δειλιασω 2 εν τω εγγιζειν επ' εμε κακουντας του φαγειν τας σαρκας μου οι θλιβοντες με και οι εχθροι μου αυτοι ησθενησαν και επεσαν 3 εαν παραταξηται επ' εμε παρεμβολη ου φοβηθησεται η καρδια μου εαν επαναστη επ' εμε πολεμος εν ταυτη εγω ελπιζω 4 μιαν ητησαμην παρα κυριου ταυτην εκζητησω του κατοικειν με εν οικω κυριου πασας τας ημερας της ζωης μου του θεωρειν με την τερπνοτητα του κυριου και επισκεπτεσθαι τον ναον αυτου 5 οτι εκρυψεν με εν σκηνη εν ημερα κακων μου εσκεπασεν με εν αποκρυφω της σκηνης αυτου εν πετρα υψωσεν με 6 και νυν ιδου υψωσεν την κεφαλην μου επ' εχθρους μου εκυκλωσα και εδυσα εν τη σκηνη αυτου θυσιαν αλαλαγμου ασομαι και ψαλω τω κυριω 7 εισακουσον κυριε της φωνης μου ης εκεκραξα ελεησον με και εισακουσον μου 8 σοι ειπεν η καρδια μου εξητησεν το προσωπον μου το προσωπον σου κυριε ζητησω 9 μη αποστρεψης το προσωπον σου απ' εμου μη εκκλινης εν οργη απο του δουλου σου βοηθος μου γενου μη

αποσκορακισής με και μη εγκαταλίπης με ο θεος ο σωτηρ μου 10 οτι ο πατηρ μου και η μητηρ μου εγκατελιπον με ο δε κυριος προσελαβετο με 11 νομοθετησον με κυριε τη οδω σου και οδηγησον με εν τριβω ευθεια ενεκα των εχθρων μου 12 μη παραδως με εις ψυχας θλιβοντων με οτι επανεστησαν μοι μαρτυρες αδικοι και εψευσατο η αδικια εαυτη 13 πιστευω του ιδειν τα αγαθα κυριου εν γη ζωντων 14 υπομεινον τον κυριον ανδριζου και κραταιουσθω η καρδια σου και υπομεινον τον κυριον

Chapter 27

1 του δαυιδ προς σε κυριε εκεκραξα ο θεος μου μη παρασιωπησης απ' εμου μηποτε παρασιωπησης απ' εμου και ομοιωθησομαι τοις καταβαινουσιν εις λακκον 2 εισακουσον της φωνης της δεησεως μου εν τω δεεσθαι με προς σε εν τω με αιρειν χειρας μου προς ναον αγιον σου 3 μη συνελκυσης μετα αμαρτωλων την ψυχην μου και μετα εργαζομενων αδικιαν μη συναπολεσης με των λαλουντων ειρηνην μετα των πλησιον αυτων κακα δε εν ταις καρδιαις αυτων 4 δος αυτοις κατα τα εργα αυτων και κατα την πονηριαν των επιτηδευματων αυτων κατα τα εργα των χειρων αυτων δος αυτοις αποδος το ανταποδομα αυτων αυτοις 5 οτι ου συνηκαν εις τα εργα κυριου και εις τα εργα των χειρων αυτου καθελεις αυτους και ου μη οικοδομησεις αυτους 6 ευλογητος κυριος οτι εισηκουσεν της φωνης της δεησεως μου 7 κυριος βοηθος μου και υπερασπιστης μου επ' αυτω ηλπισεν η καρδια μου και εβοηθηθην και ανεθαλεν η σαρξ μου και εκ θεληματος μου εξομολογησομαι αυτω 8 κυριος κραταιωμα του λαου αυτου και υπερασπιστης των σωτηριων του χριστου αυτου εστιν 9 σωσον τον λαον σου και ευλογησον την κληρονομιαν σου και ποιμανον αυτους και επαρον αυτους εως του αιωνος

Chapter 28

1 ψαλμος τω δαυιδ εξοδιου σκηνης ενεγκατε τω κυριω υιοι θεου ενεγκατε τω κυριω υιους κριων ενεγκατε τω κυριω δοξαν και τιμην 2 ενεγκατε τω κυριω δοξαν ονοματι αυτου προσκυνησατε τω κυριω εν αυλη αγια αυτου 3 φωνη κυριου επι των υδατων ο θεος της δοξης εβροντησεν κυριος επι υδατων πολλων 4 φωνη κυριου εν ισχυι φωνη κυριου εν μεγαλοπρεπεια 5 φωνη κυριου συντριβοντος κεδρους και συντριψει κυριος τας κεδρους του λιβανου 6 και λεπτυνει αυτας ως τον μοσχον τον λιβανον και ο ηγαπημενος ως υιος μονοκερωτων 7 φωνη κυριου διακοπτοντος φλογα πυρος 8 φωνη κυριου συσσειοντος ερημον και συσσεισει κυριος την ερημον καδης 9 φωνη κυριου καταρτιζομενου ελαφους και αποκαλυψει δρυμους και εν τω ναω αυτου πας τις λεγει δοξαν 10 κυριος τον κατακλυσμον

κατοικiei και καθieiται κυριος βασιλευς εις τον αιωνα 11 κυριος ισχυν τω λαω αυτου δωσει κυριος ευλογησει τον λαον αυτου εν ειρηνη

Chapter 29

1 εις το τελος ψαλμος ωδης του εγκαινισμού του οικου τω δαυιδ 2 υψωσω σε κυριε οτι υπελαβες με και ουκ ηυφρανas τους εχθρους μου επ' εμε 3 κυριε ο θεος μου εκεκραξα προς σε και ιασω με 4 κυριε ανηγαγες εξ αδου την ψυχην μου εσωσας με απο των καταβαινοντων εις λακκον 5 ψαλατε τω κυριω οι οσιοι αυτου και εξομολογεισθε τη μνημη της αγιωσυνης αυτου 6 οτι οργη εν τω θυμω αυτου και ζωη εν τω θεληματι αυτου το εσπερας αυλίσθησεται κλαυθμος και εις το πρωι αγαλλιασις 7 εγω δε ειπα εν τη ευθηνια μου ου μη σαλευθω εις τον αιωνα 8 κυριε εν τω θεληματι σου παρεσχου τω καλλει μου δυναμιν απεστρεψας δε το προσωπον σου και εγενηθην τεταραγμενος 9 προς σε κυριε κεκραξομαι και προς τον θεον μου δεηθησομαι 10 τις ωφελεια εν τω αιματι μου εν τω καταβηναι με εις διαφθοραν μη εξομολογησεται σοι χους η αναγγελει την αληθειαν σου 11 ηκουσεν κυριος και ηλεησεν με κυριος εγενηθη βοηθος μου 12 εστρεψας τον κοπετον μου εις χορον εμοι διερρηξας τον σακκον μου και περιεζωσας με ευφροσυνην 13 οπως αν ψαλη σοι η δοξα μου και ου μη κατανυγω κυριε ο θεος μου εις τον αιωνα εξομολογησομαι σοι

Chapter 30

1 εις το τελος ψαλμος τω δαυιδ εκστασεως 2 επι σοι κυριε ηλπισα μη καταισχυνθειην εις τον αιωνα εν τη δικαιοσυνη σου ρυσαι με και εξελου με 3 κλινον προς με το ους σου ταχυνον του εξελεσθαι με γενου μοι εις θεον υπερασπιστην και εις οικον καταφυγης του σωσαι με 4 οτι κραταιωμα μου και καταφυγη μου ει συ και ενεκεν του ονοματος σου οδηγησεις με και διαθρεψεις με 5 εξαξεις με εκ παγιδος ταυτης ης εκρυψαν μοι οτι συ ει ο υπερασπιστης μου 6 εις χειρας σου παραθησομαι το πνευμα μου ελυτρωσω με κυριε ο θεος της αληθειας 7 εμισησας τους διαφυλασσοντας ματαιοτητας δια κενης εγω δε επι τω κυριω ηλπισα 8 αγαλλιασομαι και ευφρανθησομαι επι τω ελεει σου οτι επειδες την ταπεινωσιν μου εσωσας εκ των αναγκων την ψυχην μου 9 και ου συνεκλεισας με εις χειρας εχθρου εστησας εν ευρυχωρω τους ποδας μου 10 ελεησον με κυριε οτι θλιβομαι εταραχθη εν θυμω ο οφθαλμος μου η ψυχη μου και η γαστηρ μου 11 οτι εξελιπεν εν οδυνη η ζωη μου και τα ετη μου εν στεναγμοις ησθενησεν εν πτωχεια η ισχυς μου και τα οστα μου εταραχθησαν 12 παρα παντας τους εχθρους μου εγενηθην ονειδος και τοις γειτοσιν μου σφοδρα και φοβος τοις γνωστοις μου οι θεωρουντες με εξω εφυγον

απ' εμου 13 επελησθην ωσει νεκρος απο καρδιας εγενηθην ωσει σκευος απολω-
λος 14 οτι ηκουσα ψογον πολλων παροικουντων κυκλοθεν εν τω επισυναχθηναι
αυτους αμα επ' εμε του λαβειν την ψυχην μου εβουλευσαντο 15 εγω δε επι σε
ηλπισα κυριε ειπα συ ει ο θεος μου 16 εν ταις χερσιν σου οι καιροι μου ρυσαι με
εκ χειρος εχθρων μου και εκ των καταδιωκοντων με 17 επιφανον το προσωπον
σου επι τον δουλον σου σωσον με εν τω ελεει σου 18 κυριε μη κατασχυνθειη-
ν οτι επεκαλεσαμην σε αισχυνθειησαν οι ασεβεις και καταχθειησαν εις αδου 19
αλαλα γενηθητω τα χειλη τα δολια τα λαλουντα κατα του δικαιου ανομιαν εν
υπερηφανια και εξουθενωσει 20 ως πολυ το πληθος της χρηστοτητος σου κυριε
της εκρυψας τοις φοβουμενοις σε εξειργασω τοις ελπιζουσιν επι σε εναντιον των
υιων των ανθρωπων 21 κατακρυψεις αυτους εν αποκρυφω του προσωπου σου
απο ταραχης ανθρωπων σκεπασεις αυτους εν σκηνη απο αντιλογιας γλωσσων 22
ευλογητος κυριος οτι εδουμαστωσεν το ελεος αυτου εν πολει περιοχης 23 εγω δε
ειπα εν τη εκστασει μου απερριμμαι αρα απο προσωπου των οφθαλμων σου δια
τουτο εισηκουσας της φωνης της δεησεως μου εν τω κεκραγεναι με προς σε 24
αγαπησατε τον κυριον παντες οι οσιοι αυτου οτι αληθειας εκζητει κυριος και αν-
ταποδιδωσιν τοις περισσω ποιουσιν υπερηφανιαν 25 ανδριζεσθε και κραταιουσθε
η καρδια υμων παντες οι ελπιζοντες επι κυριον

Chapter 31

1 τω δαυιδ συνεσεως μακαριοι ων αφεδησαν αι ανομιαι και ων επεκαλυφθησαν αι
αμαρτιαι 2 μακαριος ανηρ ου ου μη λογισηται κυριος αμαρτιαν ουδε εστιν εν τω
στοματι αυτου δολος 3 οτι εσιγησα επαλαιωθη τα οστα μου απο του κραζειν με
ολην την ημεραν 4 οτι ημερας και νυκτος εβαρυνθη επ' εμε η χειρ σου εστραφην
εις ταλαιπωριαν εν τω εμπαγηναι ακανθαν διαψαλμα 5 την αμαρτιαν μου εγν-
ωρισα και την ανομιαν μου ουκ εκάλυψα ειπα εξαγορευσω κατ' εμου την ανομιαν
μου τω κυριω και συ αφηκας την ασεβειαν της αμαρτιας μου διαψαλμα 6 υπερ
ταυτης προσευξεται πας οσιος προς σε εν καιρω ευθετω πλην εν κατακλυσμω
υδατων πολλων προς αυτον ουκ εγγιουσιν 7 συ μου ει καταφυγη απο θλιψεως
της περιεχουσης με το αγαλλιαμα μου λυτρωσαι με απο των κυκλωσαντων με
διαψαλμα 8 συνετιω σε και συμβιβω σε εν οδω ταυτη η πορευση επιστηριω επι
σε τους οφθαλμους μου 9 μη γινεσθε ως ιππος και ημιονος οis ουκ εστιν συνεσις
εν χαλινω και κημω τας διαγονας αυτων αγξαι των μη εγγιζοντων προς σε 10
πολλαι αι μαστιγες του αμαρτωλου τον δε ελπιζοντα επι κυριον ελεος κυκλωσει
11 ευφρανθητε επι κυριον και αγαλλιασθε δικαιοι και καυχασθε παντες οι ευθεις
τη καρδια

Chapter 32

1 τῷ δαυιδ ἀγαλλιασθε δικαιοὶ ἐν τῷ κυρίῳ τοῖς εὐθεσί· πρέπει αἰνεσίς 2 ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ἐν κίθαρα ἐν ψαλτηρίῳ· δεκάχορδῳ ψάλατε αὐτῷ 3 ἀσατε αὐτῷ ἄσμα καὶνον· καλῶς ψάλατε ἐν ἀλαλαγμῷ 4 ὅτι εὐθὺς ὁ λόγος τοῦ κυρίου καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πίστει 5 ἀγάπα ἐλεημοσύνην καὶ κρίσιν τοῦ ἐλεοῦς κυρίου πλήρης ἡ γῆ 6 τῷ λόγῳ τοῦ κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν 7 συναγὼν ὡς ἄσκον ὕδατα θαλάσσης· τιθεὶς ἐν θησαυροῖς ἀβύσσους 8 φοβηθῆτω τὸν κύριον πᾶσα ἡ γῆ ἀπ' αὐτοῦ· δεσαλευθῆτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην 9 ὅτι αὐτὸς εἶπεν καὶ ἐγενήθησαν αὐτὸς ἐνετειλατο καὶ ἐκτίσθησαν 10 κύριος διασκεδάζει βούλας ἐθνῶν· ἀθετεῖ δὲ λογισμοὺς λαῶν καὶ ἀθετεῖ βούλας ἀρχόντων 11 ἡ δὲ βούλη τοῦ κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει· λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ εἰς γενεάν καὶ γενεάν 12 μακάριον τὸ ἔθνος οὗ ἐστὶν κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ· λαὸς οὗ ἐξελέξατο εἰς κληρονομίαν· εαυτῷ 13 ἐξ οὐρανοῦ ἐπεβλέψεν ὁ κύριος· εἶδεν πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων 14 ἐξ ἐτοιμοῦ κατοικήτηριον αὐτοῦ ἐπεβλέψεν ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν 15 ὁ πλασάς κατὰ μόνας τὰς καρδίας αὐτῶν ὁ συνιείς εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν 16 οὐ σῶζεται βασιλεὺς διὰ πολλὴν δύναμιν καὶ γίγας οὐ σῶθησεται ἐν πληθεί· ἰσχυρὸς αὐτοῦ 17 ψευδὴς ἵππος εἰς σωτηρίαν ἐν δὲ πληθεί· δυναμὲως αὐτοῦ οὐ σῶθησεται 18 ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβούμενους αὐτὸν τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τῷ ἔλεος αὐτοῦ 19 ῥυσασθαι ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς αὐτῶν καὶ διαθρεῖν αὐτοὺς ἐν λιμῷ 20 ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομένει τῷ κυρίῳ ὅτι βοηθὸς καὶ υπερασπιστὴς ἡμῶν ἐστίν 21 ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ καρδιὰ ἡμῶν καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ἠλπισάμεν 22 γένοιτο τὸ ἔλεος σου κυρίε· ἐφ' ἡμᾶς καθάπερ ἠλπισάμεν ἐπὶ σέ

Chapter 33

1 τῷ δαυιδ ὅποτε ἠλλοίωσεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐναντίον ἀβιμελεχ καὶ ἀπέλυσεν αὐτὸν καὶ ἀπῆλθεν 2 εὐλόγησά τὸν κύριον ἐν παντί· καίρῳ διὰ παντός ἡ αἰνεσίς αὐτοῦ ἐν τῷ στόματι μου 3 ἐν τῷ κυρίῳ ἐπαινεσθήσεται ἡ ψυχὴ μου· ἀκουσάτωσαν πρᾶεις καὶ εὐφρανθήτωσαν 4 μεγαλύνετε τὸν κύριον· σὺν ἐμοὶ καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό 5 ἐξεζήτησα τὸν κύριον καὶ ἐπηκούσεν μου καὶ ἐκ πασῶν τῶν παροικιῶν μου ἐρρύσατό με 6 προσελθάτε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτισθήτε καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῇ 7 οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκεκράξεν καὶ ὁ κύριος εἰσηκούσεν αὐτοῦ καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἐσῶσεν αὐτὸν 8 παρεμβάλει ἀγγέλους κυρίου κυκλῶ τῶν φοβούμενων αὐτὸν καὶ ῥύσεται αὐτοὺς 9 γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ κύριος· μακάριος ἄνθρωπος ἐλπίζει ἐπ' αὐτὸν 10 φοβηθήτε τὸν κύριον οἱ ἅγιοι αὐτοῦ ὅτι οὐκ ἐστὶν ὑστέρημα τοῖς φοβούμενοις

αυτον 11 πλουσιοι επτωχευσαν και επεινασαν οι δε εκζητουντες τον κυριον ουκ ελαττωθησονται παντος αγαθου διαψαλμα 12 δευτε τεκνα ακουσατε μου φοβον κυριου διδαξω υμας 13 τις εστιν ανθρωπος ο θελων ζωην αγαπων ημερας ιδειν αγαθας 14 παυσον την γλωσσαν σου απο κακου και χειλη σου του μη λαλησαι δολον 15 εκκλινον απο κακου και ποιησον αγαθον ζητησον ειρηνην και διωξον αυτην 16 οφθαλμοι κυριου επι δικαιους και ωτα αυτου εις δεησιν αυτων 17 προσωπον δε κυριου επι ποιουντας κακα του εξολεθρευσαι εκ γης το μνημοσυνον αυτων 18 εκεκραξαν οι δικαιοι και ο κυριος εισηκουσεν αυτων και εκ πασων των θλιψεων αυτων ερρυσατο αυτους 19 εγγυς κυριος τοις συντετριμμενοις την καρδιαν και τους ταπεινους τω πνευματι σωσει 20 πολλαι αι θλιψεις των δικαιων και εκ πασων αυτων ρυσεται αυτους 21 κυριος φυλασσει παντα τα οστα αυτων εν εξ αυτων ου συντριβησεται 22 θανατος αμαρτωλων πονηρος και οι μισουντες τον δικαιον πλημμελησουσιν 23 λυτρωσεται κυριος ψυχας δουλων αυτου και ου μη πλημμελησωσιν παντες οι ελπίζοντες επ' αυτον

Chapter 34

1 τω δαυιδ δικασον κυριε τους αδικουντας με πολεμησον τους πολεμουντας με 2 επιλαβου οπλου και θυρεου και αναστηθι εις βοηθειαν μου 3 εκχεον ρομφαιαν και συγκλεισον εξ εναντιας των καταδιωκοντων με ειπον τη ψυχη μου σωτηρια σου εγω ειμι 4 αισχυνητωσαν και εντραπητωσαν οι ζητουντες την ψυχην μου αποστραφητωσαν εις τα οπισω και καταισχυνητωσαν οι λογιζομενοι μοι κακα 5 γενηθητωσαν ωσει χνους κατα προσωπον ανεμου και αγγελος κυριου εκθλιβων αυτους 6 γενηθητω η οδος αυτων σκοτος και ολισθημα και αγγελος κυριου καταδιωκων αυτους 7 οτι δωρεαν εκρυψαν μοι διαφθοραν παγιδος αυτων ματην ωνειδισαν την ψυχην μου 8 ελθετω αυτοις παγισ ην ου γινωσκουσιν και η θηρα ην εκρυψαν συλλαβετω αυτους και εν τη παγιδι πεσουνται εν αυτη 9 η δε ψυχη μου αγαλλιασεται επι τω κυριω τερφθησεται επι τω σωτηριω αυτου 10 παντα τα οστα μου ερουσιν κυριε τις ομοιος σοι ρυομενος πτωχον εκ χειρος στερεωτερων αυτου και πτωχον και πενητα απο των διαρπαζοντων αυτον 11 ανασταντες μαρτυρες αδικοι α ουκ εγινωσκον ηρωτων με 12 ανταπεδιδοσαν μοι πονηρα αντι καλων και ατεκνιαν τη ψυχη μου 13 εγω δε εν τω αυτους παρενοχλειν μοι ενεδυομην σακκον και εταπεινουν εν νηστεια την ψυχην μου και η προσευχη μου εις κολπον μου αποστραφησεται 14 ως πλησιον ως αδελφον ημετερον ουτως ευηρεστουν ως πενθων και σκυθρωπαζων ουτως εταπεινουμην 15 και κατ' εμου ηυφρανθησαν και συνηχθησαν συνηχθησαν επ' εμε μαστιγες και ουκ εγνων διεσχισθησαν και ου κατενυγησαν 16 επειρασαν με εξεμυκτηρισαν με μυκτηρισμον εβρυξαν επ' εμε τους οδοντας αυτων 17 κυριε ποτε εποψη αποκαταστησον την ψυχην μου

απο της κακουργιας αυτων απο λεοντων την μονογενη μου 18 εξομολογησομαι
σοι κυριε εν εκκλησια πολλη εν λαω βαρει αινεσω σε 19 μη επιχαρεισαν μοι
οι εχθραινοντες μοι αδικως οι μισουντες με δωρεαν και διανευοντες οφθαλμοις
20 οτι εμοι μεν ειρηνικα ελαλουν και επ' οργην δολους διελογιζοντο 21 και ε-
πλατυναν επ' εμε το στομα αυτων ειπαν ευγε ευγε ειδαν οι οφθαλμοι ημων 22
ειδες κυριε μη παρασιωπησης κυριε μη αποστης απ' εμου 23 εξεγερθητι κυριε και
προσχες τη κρισει μου ο θεος μου και ο κυριος μου εις την δικην μου 24 κρινον
με κατα την δικαιοσυνην σου κυριε ο θεος μου και μη επιχαρεισαν μοι 25 μη
ειπαισαν εν καρδιαις αυτων ευγε ευγε τη ψυχη ημων μηδε ειπαισαν κατεπιομεν
αυτον 26 αισχυνηθησαν και εντροπειησαν αμα οι επιχαιροντες τοις κακοις μου
ενδυσασθωσαν αισχυνην και εντροπην οι μεγαλορρημονουντες επ' εμε 27 αγαλ-
λιασαιντο και ευφρανθειησαν οι θελοντες την δικαιοσυνην μου και ειπατωσαν
δια παντος μεγαλυνθητω ο κυριος οι θελοντες την ειρηνην του δουλου αυτου 28
και η γλωσσα μου μελετησει την δικαιοσυνην σου ολην την ημεραν τον επαινον
σου

Chapter 35

1 εις το τελος τω δουλw κυριου τω δαυιδ 2 φησιν ο παρανομος του αμαρτανειν
εν εαυτω ουκ εστιν φοβος θεου απεναντι των οφθαλμων αυτου 3 οτι εδολωσεν
ενωπιον αυτου του ευρειν την ανομιαν αυτου και μισησαι 4 τα ρηματα του στομ-
ατος αυτου ανομια και δολος ουκ εβουληθη συνιεναι του αγαθου 5 ανομιαν
διελογισατο επι της κοιτης αυτου παρεστη παση οδω ουκ αγαθη τη δε κακια ου
προσωχθισεν 6 κυριε εν τω ουρανw το ελεος σου και η αληθεια σου εως των
νεφελων 7 η δικαιοσυνη σου ωσει ορη θεου τα κριματα σου αβυσσος πολλη ανθρ-
ωπους και κτηνη σωσεις κυριε 8 ως επληθυνας το ελεος σου ο θεος οι δε υιοι των
ανθρωπων εν σκεπη των πτερυγων σου ελπιουσιν 9 μεθυσθησονται απο πιοτητος
του οικου σου και τον χειμαρρουν της τρυφης σου ποτιεις αυτους 10 οτι παρα
σοι πηγη ζωης εν τω φωτι σου οψομεθα φως 11 παρατεινον το ελεος σου τοις
γινωσκουσιν σε και την δικαιοσυνην σου τοις ευθεσι τη καρδια 12 μη ελθετω
μοι πους υπερηφανιας και χειρ αμαρτωλων μη σαλευσαι με 13 εκει επεσον οι
εργαζομενοι την ανομιαν εξωσθησαν και ου μη δυνωνται στηναι

Chapter 36

1 του δαυιδ μη παραζηλου εν πονηρευομενοις μηδε ζηλου τους ποιουντας την
ανομιαν 2 οτι ωσει χορτος ταχυ αποξηρανθησονται και ωσει λαχανα χλοης ταχυ
αποπεσουνται 3 ελπισον επι κυριον και ποιει χρηστοτητα και κατασκηνου την

γην και ποιμανθησῃ ἐπὶ τῷ πλουτῷ αὐτῆς 4 κατατρύφῃσιν τοῦ κυρίου και δώσει σοὶ τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σου 5 ἀποκαλύψον πρὸς κύριον τὴν ὁδὸν σου και ἐλπίσον ἐπ’ αὐτὸν και αὐτὸς ποιήσῃ 6 και ἐξοίσει ὡς φῶς τὴν δικαιοσύνην σου και τὸ κρίμα σου ὡς μεσημβρίαν 7 ὑποταγῇ τῷ κυρίῳ και ἰκετεύσιν αὐτὸν μὴ παραζήλου ἐν τῷ κατευοδουμένῳ ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ ἐν ἀνθρώπῳ ποιοῦντι παρανομίας 8 παύσαι ἀπὸ ὀργῆς και ἐγκαταλίπε θυμὸν μὴ παραζήλου ὥστε πονηρευέσθαι 9 ὅτι οἱ πονηρευόμενοι ἐξολεθρευθήσονται οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν κύριον αὐτοὶ κληρονομήσουσιν γην 10 και ἐτι ὀλίγον και οὐ μὴ υπαρξῇ ὁ ἁμαρτωλὸς και ζητήσεις τὸν τόπον αὐτοῦ και οὐ μὴ εὐρῆς 11 οἱ δὲ πράξεις κληρονομήσουσιν γην και κατατρύφῃσιν ἐπὶ πληθείᾳ εἰρήνης 12 παρατηρήσεται ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον και βρῦξαι ἐπ’ αὐτὸν τοὺς ὁδόντας αὐτοῦ 13 ὁ δὲ κύριος ἐκγέλασται αὐτὸν ὅτι προβλέπει ὅτι ἤξει ἡ ἡμέρα αὐτοῦ 14 ῥομφαίαν ἐσπασάντο οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐνετεινάν τοξὸν αὐτῶν τοῦ καταβαλεῖν πτωχὸν και πενήτην τοῦ σφάζαι τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ 15 ἡ ῥομφαία αὐτῶν εἰσελθοὶ εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν και τὰ τοῖχα αὐτῶν συντριβείησαν 16 κρείσσον ὀλίγον τῷ δικαίῳ ὑπερ πλούτον ἁμαρτωλῶν πολὺν 17 ὅτι βραχίονες ἁμαρτωλῶν συντριβήσονται ὑποστηρίζει δὲ τοὺς δικαίους κύριος 18 γινώσκει κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων και ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα ἐστὶ 19 οὐ καταισχυνθήσονται ἐν καιρῷ πονηρῷ και ἐν ἡμέραις λιμοῦ χορτασθήσονται 20 ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπολούνται οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ κυρίου ἀμὰ τῷ δοξασθῆναι αὐτοὺς και ὑψωθῆναι ἐκλιπόντες ὥσει κάπνος ἐξέλιπον 21 δανιέζεται ὁ ἁμαρτωλὸς και οὐκ ἀποτεῖσει ὁ δὲ δίκαιος οἰκτιρεῖ και δίδω 22 ὅτι οἱ εὐλογούντες αὐτὸν κληρονομήσουσιν γην οἱ δὲ καταρῶμενοι αὐτὸν ἐξολεθρευθήσονται 23 παρὰ κυρίου τὰ διαβήματα ἀνθρώπου κατευθύνεται και τὴν ὁδὸν αὐτοῦ θέλησῃ 24 ὅταν πέσῃ οὐ καταραχθήσεται ὅτι κύριος ἀντιστηρίζει χεῖρα αὐτοῦ 25 νεώτερος ἐγενομένην και γὰρ ἐγήρασά και οὐκ εἶδον δίκαιον ἐγκαταλείμμενον οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητοῦν ἄρτους 26 ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλεᾷ και δανίζει και τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς εὐλογίαν ἐστὶ 27 ἐκκλινὸν ἀπὸ κακοῦ και ποιήσιν ἀγαθὸν και κατασκήνου εἰς αἰῶνα αἰῶνος 28 ὅτι κύριος ἀγάπα κρίσιν και οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὀσίους αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται ἀνομοὶ δὲ ἐκδιωχθήσονται και σπέρμα ἀσεβῶν ἐξολεθρευθήσεται 29 δίκαιοι δὲ κληρονομήσουσιν γην και κατασκήνωσουσιν εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐπ’ αὐτῆς 30 στόμα δίκαιου μελετήσῃ σοφίαν και ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσῃ κρίσιν 31 ὁ νόμος τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ και οὐκ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαβήματα αὐτοῦ 32 κατανοεῖ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον και ζητεῖ τοῦ θανατώσαι αὐτὸν 33 ὁ δὲ κύριος οὐ μὴ ἐγκαταλίπη αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ οὐδὲ μὴ καταδικασθῇ αὐτὸν ὅταν κρίνῃται αὐτῷ 34 ὑπομείνον τὸν κύριον και φυλάξον τὴν ὁδὸν αὐτοῦ και ὑψώσει σε τοῦ κατακληρονομήσαι γην ἐν τῷ ἐξολεθρευέσθαι ἁμαρτωλοὺς ὀψὲ 35 εἶδον ἀσεβῆ ὑπερυψούμενον και ἐπαιρούμενον ὡς τὰς κέδρους τοῦ λίβανου 36 και

παρηλθον και ιδου ουκ ην και εξητησα αυτον και ουκ ευρεθη ο τοπος αυτου 37 φυλασσε ακακιαν και ιδε ευθυτητα οτι εστιν εγκαταλειμμα ανθρωπω ειρηνικω 38 οι δε παρανομοι εξολεθρευθησονται επι το αυτο τα εγκαταλειμματα των ασεβων εξολεθρευθησονται 39 σωτηρια δε των δικαιων παρα κυριου και υπερασπιστης αυτων εστιν εν καιρω θλιψεως 40 και βοηθησει αυτοις κυριος και ρυσεται αυτους και εξελειται αυτους εξ αμαρτων και σωσει αυτους οτι ηλπισαν επ' αυτον

Chapter 37

1 ψαλμος τω δαυιδ εις αναμνησιν περι σαββατου 2 κυριε μη τω θυμω σου ελεγξης με μηδε τη οργη σου παιδευσης με 3 οτι τα βελη σου ενεπαγησαν μοι και επεστηρισας επ' εμε την χειρα σου 4 ουκ εστιν ιασις εν τη σαρκι μου απο προσωπου της οργης σου ουκ εστιν ειρηνη τοις οστεοις μου απο προσωπου των αμαρτιων μου 5 οτι αι ανομιαι μου υπερηραν την κεφαλην μου ωσει φορτιον βαρυ εβαρυνθησαν επ' εμε 6 προσωζεσαν και εσαπησαν οι μωλωπες μου απο προσωπου της αφροσυνης μου 7 εταλαιπωρησα και κατεκαμφθην εως τελους ολην την ημεραν σκυθρωπαζων επορευομην 8 οτι αι ψυαι μου επλησθησαν εμπαιγμων και ουκ εστιν ιασις εν τη σαρκι μου 9 εκακωθην και εταπεινωθην εως σφοδρα ωρουμην απο στεναγμου της καρδιας μου 10 κυριε εναντιον σου πασα η επιθυμια μου και ο στεναγμος μου απο σου ουκ εκρυβη 11 η καρδια μου εταραχθη εγκατελιπεν με η ισχυς μου και το φως των οφθαλμων μου και αυτο ουκ εστιν μετ' εμου 12 οι φιλοι μου και οι πλησιον μου εξ εναντιας μου ηγγισαν και εστησαν και οι εγγιστα μου απο μακροθεν εστησαν 13 και εξεβιασαντο οι ζητουντες την ψυχην μου και οι ζητουντες τα κακα μοι ελαλησαν ματαιιοτητας και δολιοτητας ολην την ημεραν εμελετησαν 14 εγω δε ωσει κωφος ουκ ηκουον και ωσει αλαλος ουκ ανοιγων το στομα αυτου 15 και εγενομην ωσει ανθρωπος ουκ ακουων και ουκ εχων εν τω στοματι αυτου ελεγμους 16 οτι επι σοι κυριε ηλπισα συ εισακουση κυριε ο θεος μου 17 οτι ειπα μηποτε επιχαρωσιν μοι οι εχθροι μου και εν τω σαλευθηναι ποδας μου επ' εμε εμεγαλορρημονησαν 18 οτι εγω εις μαστιγας ετοιμος και η αλγηδων μου ενωπιον μου δια παντος 19 οτι την ανομιαν μου εγω αναγγελω και μεριμνησω υπερ της αμαρτιας μου 20 οι δε εχθροι μου ζωσιν και κεκραταιωνται υπερ εμε και επληθυνθησαν οι μισουντες με αδικως 21 οι ανταποδιδοντες κακα αντι αγαθων ενδιεβαλλον με επει κατεδιωκον δικαιοσυνην και απερριψαν με τον αγαπητον ωσει νεκρον εβδελυγμενον 22 μη εγκαταλιπης με κυριε ο θεος μου μη αποστης απ' εμου 23 προσχες εις την βοηθειαν μου κυριε της σωτηριας μου

Chapter 38

1 εις το τέλος τω ιδιθουν ωδη τω δαυιδ 2 ειπα φυλαξω τας οδους μου του μη αμαρτανειν εν γλωσση μου εθεμην τω στοματι μου φυλακην εν τω συστηναι τον αμαρτωλον εναντιον μου 3 εκωφωθην και εταπεινωθην και εσιγησα εξ αγαθων και το αλγημα μου ανεκαινισθη 4 εθερμανθη η καρδια μου εντος μου και εν τη μελετη μου εκκαυθησεται πυρ ελαλησα εν γλωσση μου 5 γνωρισον μοι κυριε το περας μου και τον αριθμον των ημερων μου τις εστιν ινα γνω τι υστερω εγω 6 ιδου παλαιστας εθου τας ημερας μου και η υποστασις μου ωσει ουθεν ενωπιον σου πλην τα συμπαντα ματαιοτης πας ανθρωπος ζων διαψαλμα 7 μεντοιγε εν εικονι διαπορευεται ανθρωπος πλην ματην ταρασσονται θησαυριζει και ου γινωσκει τινη συναξει αυτα 8 και νυν τις η υπομονη μου ουχι ο κυριος και η υποστασις μου παρα σου εστιν 9 απο πασων των ανομιων μου ρυσαι με ονειδος αφρονι εδωκας με 10 εκωφωθην και ουκ ηνοιξα το στομα μου οτι συ ει ο ποιησας με 11 αποστησον απ' εμου τας μαστιγας σου απο της ισχυος της χειρος σου εγω εξελιπον 12 εν ελεγμοις υπερ ανομιαις επαιδευσας ανθρωπον και εξετηξας ως αραχνην την ψυχην αυτου πλην ματην ταρασσεται πας ανθρωπος διαψαλμα 13 εισακουσον της προσευχης μου κυριε και της δεησεως μου ενωτισαι των δακρυων μου μη παρασιωπησης οτι παροικος εγω ειμι παρα σοι και παρεπιδημος καθως παντες οι πατερες μου 14 ανες μοι ινα αναψυξω προ του με απελθειν και ουκετι μη υπαρξω

Chapter 39

1 εις το τέλος τω δαυιδ ψαλμος 2 υπομενων υπεμεινα τον κυριον και προσεσχεν μοι και εισηκουσεν της δεησεως μου 3 και ανηγαγεν με εκ λακκου ταλαιπωριας και απο πηλου ιλνυος και εστησεν επι πετραν τους ποδας μου και κατηρθυνεν τα διαβηματα μου 4 και ενεβαλεν εις το στομα μου ασμα καινον υμνον τω θεω ημων οψονται πολλοι και φοβηθησονται και ελπiousιν επι κυριον 5 μακαριος ανηρ ου εστιν το ονομα κυριου ελπις αυτου και ουκ ενεβλεψεν εις ματαιοτητας και μανιας ψευδεις 6 πολλα εποιησας συ κυριε ο θεος μου τα θαυμασια σου και τοις διαλογισμοις σου ουκ εστιν τις ομοιωθησεται σοι απηγγειλα και ελαλησα επληθυνθησαν υπερ αριθμον 7 θυσιαν και προσφοραν ουκ ηθελησας ωτια δε κατηρτισω μοι ολοκαυτωμα και περι αμαρτιας ουκ ητησας 8 τοτε ειπον ιδου ηκω εν κεφαλιδι βιβλιου γεγραπται περι εμου 9 του ποιησαι το θελημα σου ο θεος μου εβουληθη και τον νομον σου εν μεσω της κοιλιας μου 10 ευηγγελισαμην δικαιοσυνην εν εκκλησια μεγαλη ιδου τα χειλη μου ου μη κωλυσω κυριε συ εγνως 11 την δικαιοσυνην σου ουκ εκρυψα εν τη καρδια μου την αληθειαν σου και το σωτηριον σου ειπα ουκ εκρυψα το ελεος σου και την αληθειαν σου απο συναγωγης πολλης 12 συ δε κυριε μη μακρυνης τους οικτιρισμους σου απ' εμου

το ελεος σου και η αληθεια σου δια παντος αντελαβοντο μου 13 οτι περιεσχον με κακα ων ουκ εστιν αριθμος κατελαβον με αι ανομιαι μου και ουκ ηδυνηθην του βλεπειν επληθυνθησαν υπερ τας τριχας της κεφαλης μου και η καρδια μου εγκατελιπεν με 14 ευδοκησον κυριε του ρυσασθαι με κυριε εις το βοηθησαι μοι προσχες 15 καταισχυνθεισαν και εντραπειησαν αμα οι ζητουντες την ψυχην μου του εξαραι αυτην αποστραφειησαν εις τα οπισω και εντραπειησαν οι θελοντες μοι κακα 16 κομισασθωσαν παραχρημα αισχυνην αυτων οι λεγοντες μοι ευγε ευγε 17 αγαλλιασαιντο και ευφρανθειησαν επι σοι παντες οι ζητουντες σε κυριε και ειπατωσαν δια παντος μεγαλυνθητω ο κυριος οι αγαπωντες το σωτηριον σου 18 εγω δε πτωχος ειμι και πενης κυριος φροντιει μου βοηθος μου και υπερασπιστης μου συ ει ο θεος μου μη χρονισης

Chapter 40

1 εις το τελος ψαλμος τω δαυιδ 2 μακαριος ο συνιων επι πτωχον και πενητα εν ημερα πονηρα ρυσεται αυτον ο κυριος 3 κυριος διαφυλαξαι αυτον και ζησαι αυτον και μακαρισαι αυτον εν τη γη και μη παραδωη αυτον εις χειρας εχθρου αυτου 4 κυριος βοηθησαι αυτω επι κλινης οδυνης αυτου ολην την κοιτην αυτου εστρεψας εν τη αρρωστια αυτου 5 εγω ειπα κυριε ελεησον με ιασαι την ψυχην μου οτι ημαρτον σοι 6 οι εχθροι μου ειπαν κακα μοι ποτε αποθανειται και απολειται το ονομα αυτου 7 και ει εισεπορευετο του ιδειν ματην ελαλει η καρδια αυτου συνηγαγεν ανομιαν εαυτω εξεπορευετο εξω και ελαλει 8 επι το αυτο κατ' εμου επιθυριζον παντες οι εχθροι μου κατ' εμου ελογιζοντο κακα μοι 9 λογον παρανομον κατεθεντο κατ' εμου μη ο κοιμωμενος ουχι προσθησει του αναστηναι 10 και γαρ ο ανθρωπος της ειρηνης μου εφ' ον ηλπισα ο εσδιων αρτους μου εμεγαλυνεν επ' εμε πτερνισμον 11 συ δε κυριε ελεησον με και αναστησον με και ανταποδωσω αυτοις 12 εν τουτω εγνων οτι τεθεληκας με οτι ου μη επιχαρη ο εχθρος μου επ' εμε 13 εμου δε δια την ακαχian αντελαβου και εβεβαιωσας με ενωπιον σου εις τον αιωνα 14 ευλογητος κυριος ο θεος ισραηλ απο του αιωνος και εις τον αιωνα γενοιτο γενοιτο

Chapter 41

1 εις το τελος εις συνεσιν τοις υιοις χορε 2 ον τροπον επιποθει η ελαφος επι τας πηγας των υδατων ουτως επιποθει η ψυχη μου προς σε ο θεος 3 εδιψησεν η ψυχη μου προς τον θεον τον ζωντα ποτε ηξω και οφθησομαι τω προσωπω του θεου 4 εγενηθη μοι τα δακρυα μου αρτος ημερας και νυκτος εν τω λεγεσθαι μοι καθ' εκαστην ημεραν που εστιν ο θεος σου 5 ταυτα εμνησθην και εξεχεα επ' εμε την

ψυχήν μου ὅτι διελευσομαι ἐν τοπῷ σκηνῆς θαυμαστῆς ἕως τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ ἐν φωνῇ ἀγαλλίασεως καὶ ἐξομολογήσεως ἡχοῦ εορταζόντος 6 ἵνα τί περιλυπὸς εἰ ψυχὴ καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με ἐλπίσον ἐπὶ τὸν θεόν ὅτι ἐξομολογησομαι αὐτῷ σωτήριον τοῦ προσώπου μου ὁ θεὸς μου 7 πρὸς ἑμαυτὸν ἡ ψυχὴ μου ἐταραχθῇ διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σοὺ ἐκ γῆς ἰορδάνου καὶ ἐρμυνίμ ἀπὸ ὄρους μικροῦ 8 ἀβύσσος ἀβύσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν καταρρακτῶν σου πάντες οἱ μετεωρισμοὶ σου καὶ τὰ κύματα σου ἐπ’ ἐμὲ διηλθόν 9 ἡμέρας ἐντελείται κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ νύκτος ὥδῃ παρ’ ἐμοὶ προσευχῇ τῷ θεῷ τῆς ζωῆς μου 10 ἐρῶ τῷ θεῷ ἀντιλημπτῶρ μου εἰ διὰ τί μου ἐπελάθου ἵνα τί σκυθρωπαζὼν πορευομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρὸν μου 11 ἐν τῷ καταθλασαι τὰ ὅστα μου ὠνείδισαν με οἱ θλιβόντες με ἐν τῷ λέγειν αὐτοὺς μοι καθ’ ἑκάστην ἡμέραν ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς σου 12 ἵνα τί περιλυπὸς εἰ ψυχὴ καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με ἐλπίσον ἐπὶ τὸν θεόν ὅτι ἐξομολογησομαι αὐτῷ ἡ σωτηρία τοῦ προσώπου μου ὁ θεὸς μου

Chapter 42

1 ψάλμος τῷ δαυίδ κρινὸν με ὁ θεὸς καὶ δικάσον τὴν δίκην μου ἐξ ἐθνῶν οὐχ ὀσίου ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου καὶ δολίου ῥῦσαι με 2 ὅτι σύ εἰ ὁ θεὸς κραταίωμα μου ἵνα τί ἀπώσω με καὶ ἵνα τί σκυθρωπαζὼν πορευομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρὸν μου 3 ἐξαποστείλον τὸ φῶς σου καὶ τὴν ἀληθειάν σου αὐτὰ με ὠδηγήσαν καὶ ἡγάγον με εἰς ὄρος ἁγίον σου καὶ εἰς τὰ σκηνώματα σου 4 καὶ εἰσελευσομαι πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ θεοῦ πρὸς τὸν θεόν τὸν εὐφραίνοντα τὴν νεότητά μου ἐξομολογησομαι σοὶ ἐν κιθάρα ὁ θεὸς ὁ θεὸς μου 5 ἵνα τί περιλυπὸς εἰ ψυχὴ καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με ἐλπίσον ἐπὶ τὸν θεόν ὅτι ἐξομολογησομαι αὐτῷ σωτήριον τοῦ προσώπου μου ὁ θεὸς μου

Chapter 43

1 εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς κορε εἰς συνέσιν ψάλμος 2 ὁ θεὸς ἐν τοῖς ὥσιν ἡμῶν ἠκουσαμεν οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνηγγείλαν ἡμῖν ἔργον ὁ εἰργασῶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις 3 ἡ χεὶρ σου ἐθνή ἐξώλεθρευσεν καὶ κατεφυτεύσας αὐτοὺς ἐκακώσας λαοὺς καὶ ἐξεβάλες αὐτοὺς 4 οὐ γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῶν ἐκλήρονομήσαν γῆν καὶ ὁ βραχίων αὐτῶν οὐκ ἐσώσεν αὐτοὺς ἀλλ’ ἡ δεξιὰ σου καὶ ὁ βραχίων σου καὶ ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου σου ὅτι εὐδοκήσας ἐν αὐτοῖς 5 σύ εἰ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ θεὸς μου ὁ ἐντελλόμενος τὰς σωτηρίας ἡμῶν 6 ἐν σοὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν κεραιούμεν καὶ ἐν τῷ ὀνόματι σου ἐξουθενώσομεν τοὺς ἐπανιστανομένους ἡμῖν 7 οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ τοῦ ξῶ μου ἐλπίω καὶ ἡ ῥομφαία μου οὐ σῶσει με 8 ἐσώσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς καὶ τοὺς μισούντας ἡμᾶς

κατησχυνας 9 εν τω θεω επαινεσθησομεθα ολην την ημεραν και εν τω ονοματι σου εξομολογησομεθα εις τον αιωνα διαψαλμα 10 νυνι δε απωσω και κατησχυνας ημας και ουκ εξελευση εν ταις δυναμεσιν ημων 11 απεστρεψας ημας εις τα οπισω παρα τους εχθρους ημων και οι μισουντες ημας διηρπαζον εαυτοις 12 εδωκας ημας ως προβατα βρωσεως και εν τοις εθνεσιν διεσπειρας ημας 13 απεδου τον λαον σου ανευ τιμης και ουκ ην πληθος εν τοις αλλαγμασιν αυτων 14 εθου ημας ονειδος τοις γειτοσιν ημων μυκτηρισμον και καταγελωτα τοις κυκλω ημων 15 εθου ημας εις παραβολην εν τοις εθνεσιν κινήσιν κεφαλής εν τοις λαοις 16 ολην την ημεραν η εντροπη μου κατεναντιον μου εστιν και η αισχυνη του προσωπου μου εκάλυψεν με 17 απο φωνης ονειδιζοντος και παραλαλουντος απο προσωπου εχθρου και εκδιωκοντος 18 ταυτα παντα ηλθεν εφ' ημας και ουκ επελαθομεθα σου και ουκ ηδικησαμεν εν διαδηκη σου 19 και ουκ απεστη εις τα οπισω η καρδια ημων και εξεκλινας τας τριβους ημων απο της οδου σου 20 οτι εταπεινωσας ημας εν τοπω κακωσεως και επεκαλυψεν ημας σκια θανατου 21 ει επελαθομεθα του ονοματος του θεου ημων και ει διεπετασαμεν χειρας ημων προς θεον αλλοτριον 22 ουχι ο θεος εκζητησει ταυτα αυτος γαρ γινωσκει τα κρυφια της καρδιας 23 οτι ενεκα σου θανατουμεθα ολην την ημεραν ελογισθημεν ως προβατα σφαγης 24 εξεγερθητι ινα τι υπνοις κυριε αναστηθι και μη απωση εις τελος 25 ινα τι το προσωπον σου αποστρεφεις επιλανθανη της πτωχειας ημων και της θλιψεως ημων 26 οτι εταπεινωθη εις χουν η ψυχη ημων εκολληθη εις γην η γαστηρ ημων 27 αναστα κυριε βοηθησον ημιν και λυτρωσαι ημας ενεκεν του ονοματος σου

Chapter 44

1 εις το τελος υπερ των αλλοιωθησομενων τοις υιοις κορε εις συνεσιν ωδη υπερ του αγαπητου 2 εξηρευξατο η καρδια μου λογον αγαθον λεγω εγω τα εργα μου τω βασιλει η γλωσσα μου καλαμος γραμματεως οξυγραφου 3 ωραιος καλλει παρα τους υιους των ανθρωπων εξεχυθη χαρις εν χειλεσιν σου δια τουτο ευλογησεν σε ο θεος εις τον αιωνα 4 περιζωσαι την ρομφαιαν σου επι τον μηρον σου δυνατε τη ωραιότητι σου και τω καλλει σου 5 και εντεινον και κατευοδου και βασιλευε ενεκεν αληθειας και πρην+τητος και δικαιοσυνης και οδηγησει σε θαυμαστως η δεξια σου 6 τα βελη σου ηκονημενα δυνατε λαοι υποκατω σου πεσουνται εν καρδια των εχθρων του βασιλεως 7 ο θρονος σου ο θεος εις τον αιωνα του αιωνος ραβδος ευθυτητος η ραβδος της βασιλειας σου 8 ηγαπησας δικαιοσυνην και emisησας ανομιαν δια τουτο εχρισεν σε ο θεος ο θεος σου ελαιον αγαλλιασεως παρα τους μετοχους σου 9 σμυρνα και στακτη και κασια απο των ιματιων σου απο βαρεων ελεφαντινων εξ ων ηυφραναν σε 10 θυγατερες βασιλεων εν τη τιμη σου παρεστη η βασίλισσα εκ δεξιων σου εν ιματισμω διαχρυσω περιβεβλημενη πεποικ-

ιλμενη 11 ακουσον θυγατερ και ιδε και κλινον το ους σου και επιλαθου του λαου σου και του οικου του πατρος σου 12 οτι επεδυμησεν ο βασιλευς του καλλους σου οτι αυτος εστιν ο κυριος σου 13 και προσκυνησουσιν αυτω θυγατερες τυρου εν δωροις το προσωπον σου λιτανευσουσιν οι πλουσιοι του λαου 14 πασα η δοξα αυτης θυγατρος βασιλεως εσωθεν εν κροσσωτοις χρυσοις περιβεβλημενη πεποικιλμενη 15 απενεχθησονται τω βασιλει παρθενoi οπισω αυτης αι πλησιον αυτης απενεχθησονται σοι 16 απενεχθησονται εν ευφροσυνη και αγαλλιασει αχθησονται εις ναον βασιλεως 17 αντι των πατερων σου εγενηθησαν σοι υιοι καταστησεις αυτους αρχοντας επι πασαν την γην 18 μνησθησονται του ονοματος σου εν παση γενεα και γενεα δια τουτο λαοι εξομολογησονται σοι εις τον αιωνα και εις τον αιωνα του αιωνος

Chapter 45

1 εις το τελος υπερ των υιων χορε υπερ των κρυφίων ψαλμος 2 ο θεος ημων καταφυγη και δυναμις βοηθος εν θλιψεσιν ταις ευρουσαις ημας σφοδρα 3 δια τουτο ου φοβηθησομεθα εν τω ταρασσεσθαι την γην και μετατιδεσθαι ορη εν καρδιαις θαλασσων 4 ηχησαν και εταραχθησαν τα υδατα αυτων εταραχθησαν τα ορη εν τη κραταιοτητι αυτου διαψαλμα 5 του ποταμου τα ορηματα ευφραινουσιν την πολιν του θεου ηγιασεν το σκηνωμα αυτου ο υψιστος 6 ο θεος εν μεσω αυτης ου σαλευθησεται βοηθησει αυτη ο θεος το προς πρωι 7 εταραχθησαν εθνη εκλιναν βασιλειαι εδωκεν φωνην αυτου εσαλευθη η γη 8 κυριος των δυναμεων μεθ' ημων αντιλημπτωρ ημων ο θεος ιακωβ διαψαλμα 9 δευτε ιδετε τα εργα κυριου α εθετο τερατα επι της γης 10 ανταναιρων πολεμους μεχρι των περατων της γης τοξον συντριψει και συγκλασει οπλον και θυρεους κατακαυσει εν πυρι 11 σχολασατε και γνωτε οτι εγω ειμι ο θεος υψωθησομαι εν τοις εθνεσιν υψωθησομαι εν τη γη 12 κυριος των δυναμεων μεθ' ημων αντιλημπτωρ ημων ο θεος ιακωβ

Chapter 46

1 εις το τελος υπερ των υιων χορε ψαλμος 2 παντα τα εθνη κροτησατε χειρας αλαλαξατε τω θεω εν φωνη αγαλλιασεως 3 οτι κυριος υψιστος φοβερους βασιλευς μεγας επι πασαν την γην 4 υπεταξεν λαους ημιν και εθνη υπο τους ποδας ημων 5 εξελεξατο ημιν την κληρονομiam αυτου την καλλονην ιακωβ ην ηγαπησεν διαψαλμα 6 ανεβη ο θεος εν αλαλαγω κυριος εν φωνη σαλπιγγος 7 ψαλατε τω θεω ημων ψαλατε ψαλατε τω βασιλει ημων ψαλατε 8 οτι βασιλευς πασης της γης ο θεος ψαλατε συνετως 9 εβασιλευσεν ο θεος επι τα εθνη ο θεος καθηται επι θρονου αγιου αυτου 10 αρχοντες λαων συνηχθησαν μετα του θεου αβρααμ οτι

του θεου οι κραταιοι της γης σφοδρα επηρθησαν

Chapter 47

1 ψαλμος ωδης τοις υιοις κορε δευτερα σαββατου 2 μεγας κυριος και αινετος σφοδρα εν πολει του θεου ημων ορει αγιω αυτου 3 ευ ριζων αγαλλιαματι πασης της γης ορη σιων τα πλευρα του βορρα η πολις του βασιλεως του μεγαλου 4 ο θεος εν ταις βαρεσιν αυτης γνωσκειται οταν αντιλαμβανηται αυτης 5 οτι ιδου οι βασιλεις συνηχθησαν ηλθοσαν επι το αυτο 6 αυτοι ιδοντες ουτως εθαυμασαν εταραχθησαν εσαλευθησαν 7 τρομος επελαβετο αυτων εκει ωδινες ως τικτουσης 8 εν πνευματι βιαιω συντριψεις πλοια θαρσις 9 καθαπερ ηκουσαμεν ουτως ειδομεν εν πολει κυριου των δυναμεων εν πολει του θεου ημων ο θεος εθεμελιωσεν αυτην εις τον αιωνα διαψαλμα 10 υπελαβομεν ο θεος το ελεος σου εν μεσω του ναου σου 11 κατα το ονομα σου ο θεος ουτως και η αινεσις σου επι τα περατα της γης δικαιοσυνης πληρης η δεξια σου 12 ευφρανθητω το ορος σιων αγαλλιασθωσαν αι θυγατρες της ιουδαιας ενεκεν των κριματων σου κυριε 13 κυκλωσατε σιων και περιλαβετε αυτην διηγησασθε εν τοις πυργοις αυτης 14 δεσθε τας καρδιας υμων εις την δυναμιν αυτης και καταδιελεσθε τας βαρεις αυτης οπως αν διηγησησθε εις γενεαν ετεραν 15 οτι ουτος εστιν ο θεος ο θεος ημων εις τον αιωνα και εις τον αιωνα του αιωνος αυτος ποιμανει ημας εις τους αιωνας

Chapter 48

1 εις το τελος τοις υιοις κορε ψαλμος 2 ακουσατε ταυτα παντα τα εθνη ενωτισασθε παντες οι κατοικουντες την οικουμενην 3 οι τε γηγενεις και οι υιοι των ανθρωπων επι το αυτο πλουσιος και πενης 4 το στομα μου λαλησει σοφιαν και η μελετη της καρδιας μου συνεσιν 5 κλινω εις παραβολην το ους μου ανοιξω εν ψαλτηριω το προβλημα μου 6 ινα τι φοβουμαι εν ημερα πονηρα η ανομια της πτερνης μου κυκλωσει με 7 οι πεποιδότες επι τη δυναμει αυτων και επι τω πληθει του πλουτου αυτων καυχωμενοι 8 αδελφος ου λυτρoutai λυτρωσεται ανθρωπος ου δωσει τω θεω εξιλασμα αυτου 9 και την τιμην της λυτρωσεως της ψυχης αυτου 10 και εκοπασεν εις τον αιωνα και ζησεται εις τελος οτι ουκ οψεται καταφθοραν οταν ιδη σοφους αποθνησκοντας 11 επι το αυτο αφρων και ανους απολουνται και καταλειψουσιν αλλοτριους τον πλουτον αυτων 12 και οι ταφοι αυτων οικiai αυτων εις τον αιωνα σκηνωματα αυτων εις γενεαν και γενεαν επεκαλεσαντο τα ονοματα αυτων επι των γαιων αυτων 13 και ανθρωπος εν τιμη ων ου συνηκεν παρασυνεβληθη τοις κτηνεσιν τοις ανοητοις και ωμοιωθη αυτοις 14 αυτη η οδος αυτων σκανδαλον αυτοις και μετα ταυτα εν τω στοματι αυτων

ευδοκῆσουσιν διαψάλμα 15 ὡς προβάτα ἐν ἀδῇ ἐθεντο θάνατος ποιμαίνει αὐτοὺς
καὶ κατακυριεύσουσιν αὐτῶν οἱ εὐθεῖς τὸ πρῶν καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν παλαιωθή-
σεται ἐν τῷ ἀδῇ ἐκ τῆς δοξῆς αὐτῶν 16 πλὴν ὁ θεὸς λυτρώσεται τὴν ψυχὴν μου
ἐκ χειρὸς ἀδου ὅταν λαμβανῇ με διαψάλμα 17 μὴ φοβοῦ ὅταν πλουτήσῃ ἀνθρώ-
πος καὶ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δοξά του οἴκου αὐτοῦ 18 ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκειν
αὐτὸν λημψεται τὰ πάντα οὐδὲ συγκαταβήσεται αὐτῷ ἡ δοξά αὐτοῦ 19 ὅτι ἡ
ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εὐλογηθήσεται ἐξομολογήσεται σοὶ ὅταν ἀγαθύνῃς
αὐτῷ 20 εἰσελευσεται εἰς γενεὰς πατέρων αὐτοῦ εἰς αἰῶνος οὐκ ὀφεται φῶς 21
ἀνθρώπος ἐν τιμῇ ὧν οὐ συνήκεν παρὰσυνεβλήθη τοῖς κτήνεσιν τοῖς ἀνοήτοις
καὶ ὡμοιωθῇ αὐτοῖς

Chapter 49

1 ψάλμος τῷ ἀσαφ θεῷ θεῶν κυριὸς ἐλάλησεν καὶ ἐκάλεσεν τὴν γῆν ἀπὸ ἀνατολῶ-
ν ἡλίου καὶ μέχρι δυσμῶν 2 ἐκ σιῶν ἡ εὐπρέπεια τῆς ὡραιότητος αὐτοῦ ὁ θεὸς
ἐμφανῶς ἤξει 3 ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ οὐ παρὰσιωπῆσεται πυρὶ ἐναντίον αὐτοῦ καυθή-
σεται καὶ κυκλῶ αὐτοῦ καταιγὶς σφοδρά 4 προσκαλεσεται τὸν οὐρανὸν ἄνω καὶ
τὴν γῆν διακρίναι τὸν λαὸν αὐτοῦ 5 συναγαγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ τοὺς
διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις 6 καὶ ἀναγγέλουσιν οἱ οὐρανοὶ
τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ ὅτι ὁ θεὸς κριτὴς ἐστὶν διαψάλμα 7 ἀκούσον λαὸς μου
καὶ λαλήσω σοὶ ἰσραὴλ καὶ διαμαρτυροῦμαι σοὶ ὁ θεὸς ὁ θεὸς σου εἰμὶ ἐγώ 8 οὐκ ἐπὶ
ταῖς θυσίαις σου ἐλέγξω σε τὰ δὲ ὀλοκαυτώματα σου ἐνώπιόν μου ἐστὶν δια παν-
τός 9 οὐ δεξομαί ἐκ τοῦ οἴκου σου μωσχοὺς οὐδὲ ἐκ τῶν ποιμνίων σου χίμαρους
10 ὅτι ἐμὰ ἐστὶν πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ κτήνη ἐν τοῖς ὄρεσιν καὶ βόες 11
ἐγνώκα πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὡραιότης ἀγροῦ μετ' ἐμοῦ ἐστὶν 12 εἰ
πείνασῶ οὐ μὴ σοὶ εἰπῶ ἐμὴ γὰρ ἐστὶν ἡ οἰκουμένη καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς 13 μὴ
φαγομαί κρέα ταύρων ἡ αἷμα τραγῶν πίομαι 14 θύσον τῷ θεῷ θύσιαν αἰνεσεῶς
καὶ ἀποδοῦ τῷ ὑψίστῳ τὰς εὐχὰς σου 15 καὶ ἐπικαλεσά με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως καὶ
ἐξελθούμαι σε καὶ δοξάσεις με διαψάλμα 16 τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ θεὸς ἵνα τί
σύ διηγῇ τὰ δικαιώματά μου καὶ ἀναλαμβάνεις τὴν διαθήκην μου διὰ στόματος
σου 17 σύ δὲ ἐμισήσας παιδείαν καὶ ἐξεβάλες τοὺς λόγους μου εἰς τὰ ὀπίσω 18
εἰ ἐδεδώρεις κλεπτὴν συνετρεχες αὐτῷ καὶ μετὰ μοιχῶν τὴν μερίδα σου ἐτιθεῖς 19
τὸ στόμα σου ἐπλεόνασεν κακίαν καὶ ἡ γλῶσσα σου περιέπλεκεν δολιοτήτα 20
καθημένος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλεις καὶ κατὰ τοῦ υἱοῦ τῆς μητρὸς σου
ἐτιθεῖς σκάνδαλον 21 ταῦτα ἐποίησας καὶ ἐσιγήσα υπελάβες ἀνομίαν ὅτι ἐσομαι
σοὶ ὁμοῖος ἐλέγξω σε καὶ παρὰστήσω κατὰ πρόσωπον σου 22 συνετε δὴ ταῦτα οἱ
ἐπιλανθάνομενοὶ τοῦ θεοῦ μὴποτε ἀρπασῇ καὶ μὴ ἡ ὀρυόμενος 23 θύσια αἰνεσεῶς
δοξάσει με καὶ ἐκεῖ ὁδὸς ἡ δεῖξω αὐτῷ τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ

Chapter 50

1 εις το τέλος ψαλμος τω δαυιδ 2 εν τω ελθειν προς αυτον ναθαν τον προφητην ηνικα εισηλθεν προς βηρσαβεε 3 ελεησον με ο θεος κατα το μεγα ελεος σου και κατα το πληθος των οικτιρμων σου εξαλειψον το ανομημα μου 4 επι πλειον πλυνον με απο της ανομιας μου και απο της αμαρτιας μου καθαρισον με 5 οτι την ανομιαν μου εγω γνωσκω και η αμαρτια μου ενωπιον μου εστιν δια παντος 6 σοι μονω ημαρτον και το πονηρον ενωπιον σου εποιησα οπως αν δικαιωθης εν τοις λογοις σου και νικησης εν τω κρινεσθαι σε 7 ιδου γαρ εν ανομιαις συνελημφθην και εν αμαρτιαις εκισσησεν με η μητηρ μου 8 ιδου γαρ αληθειαν ηγαπησας τα αδηλα και τα κρυφια της σοφιας σου εδηλωσας μοι 9 ραντιεις με υσσωπω και καθαρισθησομαι πλυνεις με και υπερ χιονα λευκανθησομαι 10 ακουτιεις με αγαλλιασιν και ευφροσυνην αγαλλιασονται οστα τεταπεινωμενα 11 αποστρεψον το προσωπον σου απο των αμαρτιων μου και πασας τας ανομιας μου εξαλειψον 12 καρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι ο θεος και πνευμα ευδες εγκαινισον εν τοις εγκατοις μου 13 μη απορριψης με απο του προσωπου σου και το πνευμα το αγιον σου μη αντανελης απ' εμου 14 αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτηριου σου και πνευματι ηγεμονικω στηρισον με 15 διδαξω ανομους τας οδους σου και ασεβεις επι σε επιστρεψουσιν 16 ρυσαι με εξ αιματων ο θεος ο θεος της σωτηριας μου αγαλλιασεται η γλωσσα μου την δικαιοσυνην σου 17 κυριε τα χειλη μου ανοιξεις και το στομα μου αναγγελει την αινεσιν σου 18 οτι ει ηδελησας θυσιαν εδωκα αν ολοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις 19 θυσια τω θεω πνευμα συντετριμμενον καρδιαν συντετριμμενην και τεταπεινωμενην ο θεος ουκ εξουθενωσει 20 αγαθυνον κυριε εν τη ευδοκια σου την σιων και οικοδομηθητω τα τειχη ιερουσαλημ 21 τοτε ευδοκησεις θυσιαν δικαιοσυνης αναφοραν και ολοκαυτωματα τοτε ανοισουσιν επι το θυσιαστηριον σου μοσχους

Chapter 51

1 εις το τέλος συνεσεως τω δαυιδ 2 εν τω ελθειν δωηκ τον ιδουμαιον και αναγγειλαι τω σαουλ και ειπειν αυτω ηλθεν δαυιδ εις τον οικον αβιμελεχ 3 τι εγκαυχα εν κακια ο δυνατος ανομιαν ολην την ημεραν 4 αδικιαν ελογισατο η γλωσσα σου ωσει ξυρον ηκονημενον εποιησας δολον 5 ηγαπησας κακιαν υπερ αγαθωσυνην αδικιαν υπερ το λαλησαι δικαιοσυνην διαψαλμα 6 ηγαπησας παντα τα ρηματα καταποντισμου γλωσσαν δολιαν 7 δια τουτο ο θεος καδελει σε εις τελος εκτιλαι σε και μεταναστευσαι σε απο σκηνωματος και το ριζωμα σου εκ γης ζωντων διαψαλμα 8 και οφονται δικαιοι και φοβηθησονται και επ' αυτον γελασονται και ερουσιν 9 ιδου ανθρωπος ος ουκ εδετο τον θεον βοηθον αυτου αλλ' επηλπισεν επι το πληθος του πλουτου αυτου και εδυναμωθη επι τη ματαιοτητι αυτου 10

εγω δε ωσει ελαια κατακαρπος εν τω οικω του θεου ηλπισα επι το ελεος του θεου εις τον αιωνα και εις τον αιωνα του αιωνος 11 εξομολογησομαι σοι εις τον αιωνα οτι εποιησας και υπομενω το ονομα σου οτι χρηστον εναντιον των οσιων σου

Chapter 52

1 εις το τελος υπερ μαελεθ συνεσεως τω δαυιδ 2 ειπεν αφρων εν καρδια αυτου ουκ εστιν θεος διεφθαρησαν και εβδελυχθησαν εν ανομιαις ουκ εστιν ποιων αγαθον 3 ο θεος εκ του ουρανου διεκυψεν επι τους υιους των ανθρωπων του ιδειν ει εστιν συνιων η εκζητων τον θεον 4 παντες εξεκλιναν αμα ηχρεωθησαν ουκ εστιν ποιων αγαθον ουκ εστιν εως ενος 5 ουχι γνωσονται παντες οι εργαζομενοι την ανομιαν οι εσθοντες τον λαον μου βρωσει αρτου τον θεον ουκ επεκαλεσαντο 6 εκει φοβηθησονται φοβον ου ουκ ην φοβος οτι ο θεος διεσκορπισεν οστα ανθρωπων παρεσκων κατησχυνησαν οτι ο θεος εξουδενωσεν αυτους 7 τις δωσει εκ σιων το σωτηριον του ισραηλ εν τω επιστρεψαι κυριον την αιχμαλωσιαν του λαου αυτου αγαλλιασεται ιακωβ και ευφρανθησεται ισραηλ

Chapter 53

1 εις το τελος εν υμνοις συνεσεως τω δαυιδ 2 εν τω ελθειν τους ζιφαιους και ειπειν τω σαουλ ουκ ιδου δαυιδ κεκρυπται παρ' ημιν 3 ο θεος εν τω ονοματι σου σωσον με και εν τη δυναμει σου κρινον με 4 ο θεος εισακουσον της προσευχης μου ενωτισαι τα ρηματα του στοματος μου 5 οτι αλλοτριои επανεστησαν επ' εμε και κραταιοι εξητησαν την ψυχην μου ου προεθεντο τον θεον ενωπιον αυτων διαψαλμα 6 ιδου γαρ ο θεος βοηθει μοι και ο κυριος αντιλημπτωρ της ψυχης μου 7 αποστρεψει τα κακα τοις εχθροις μου εν τη αληθεια σου εξολεθρευσον αυτους 8 εκουσιως θυσω σοι εξομολογησομαι τω ονοματι σου κυριε οτι αγαθον 9 οτι εκ πασης θλιψεως ερρυσω με και εν τοις εχθροις μου επειδεν ο οφθαλμος μου

Chapter 54

1 εις το τελος εν υμνοις συνεσεως τω δαυιδ 2 ενωτισαι ο θεος την προσευχην μου και μη υπεριδης την δεησιν μου 3 προσχες μοι και εισακουσον μου ελυπητην εν τη αδολεσχια μου και εταραχτην 4 απο φωνης εχθρου και απο θλιψεως αμαρτωλου οτι εξεκλιναν επ' εμε ανομιαν και εν οργη ενεκοτουν μοι 5 η καρδια μου εταραχθη εν εμοι και δειλια θανατου επεπεσεν επ' εμε 6 φοβος και τρομος ηλθεν επ' εμε και εκαλυψεν με σκοτος 7 και ειπα τις δωσει μοι

πτερυγας ωσει περιστερας και πετασθησομαι και καταπαυσω 8 ιδου εμακρυνα φυγαδευων και ηυλισθην εν τη ερημω διαψαλμα 9 προσεδεχομην τον σωζοντα με απο ολιγοψυχιας και καταιγιδος 10 καταποντισον κυριε και καταδιελε τας γλωσσας αυτων οτι ειδον ανομιαν και αντιλογιαν εν τη πολει 11 ημερας και νυκτος κυκλωσει αυτην επι τα τειχη αυτης ανομια και κοπος εν μεσω αυτης και αδικια 12 και ουκ εξελιπεν εκ των πλατειων αυτης τοκος και δολος 13 οτι ει εχθρος ωνειδισεν με υπηνεγκα αν και ει ο μισων με επ' εμε εμεγαλορρημονησεν εκρυβην αν απ' αυτου 14 συ δε ανθρωπε ισοψυχε ηγεμων μου και γνωστε μου 15 ος επι το αυτο μοι εγλυκανας εδεσματα εν τω οικω του θεου επορευθημεν εν ομονοια 16 ελθετω θανατος επ' αυτους και καταβητωσαν εις αδου ζωντες οτι πονηριαι ενταις παροικιαις αυτων εν μεσω αυτων 17 εγω δε προς τον θεον εκεκραξα και ο κυριος εισηκουσεν μου 18 εσπερας και πρωι και μεσημβριας διηγησομαι απαγγελω και εισακουσεται της φωνης μου 19 λυτρωσεται εν ειρηνη την ψυχην μου απο των εγγιζοντων μοι οτι εν πολλοις ησαν συν εμοι 20 εισακουσεται ο θεος και ταπεινωσει αυτους ο υπαρχων προ των αιωνων διαψαλμα ου γαρ εστιν αυτοις ανταλλαγμα και ουκ εφοβηθησαν τον θεον 21 εξετεινεν την χειρα αυτου εν τω αποδιδοναι εβεβηλωσαν την διαθηκην αυτου 22 διεμερισθησαν απο οργης του προσωπου αυτου και ηγγισεν η καρδια αυτου ηπαλυνθησαν οι λογοι αυτου υπερ ελαιον και αυτοι εισιν βολιδες 23 επιρριψον επι κυριον την μεριμναν σου και αυτος σε διαθρεψει ου δωσει εις τον αιωνα σαλον τω δικαιω 24 συ δε ο θεος καταξεις αυτους εις φρεαρ διαφθορας ανδρες αιματων και δολιοτητος ου μη ημισευσωσιν τας ημερας αυτων εγω δε ελπιω επι σε κυριε

Chapter 55

1 εις το τελος υπερ του λαου του απο των αγιων μεμακρυμμενου τω δαυιδ εις στηλογραφιαν οποτε εκρατησαν αυτον οι αλλοφυλοι εν γεθ 2 ελεησον με κυριε οτι κατεπατησεν με ανθρωπος ολην την ημεραν πολεμων εθλιψεν με 3 κατεπατησαν με οι εχθροι μου ολην την ημεραν οτι πολλοι οι πολεμουντες με απο υψους 4 ημερας φοβηθησομαι εγω δε επι σοι ελπιω 5 εν τω θεω επαινεσω τους λογους μου ολην την ημεραν επι τω θεω ηλπισα ου φοβηθησομαι τι ποιησει μοι σαρκ 6 ολην την ημεραν τους λογους μου εβδελυσσοντο κατ' εμου παντες οι διαλογισμοι αυτων εις κακον 7 παροικησουσιν και κατακρυψουσιν αυτοι την πτερναν μου φυλαξουσιν καθαπερ υπεμειναν την ψυχην μου 8 υπερ του μηθενος σωσεις αυτους εν οργη λαους καταξεις ο θεος 9 την ζωην μου εξηγγειλα σοι εθου τα δακρυα μου ενωπιον σου ως και εν τη επαγγελια σου 10 επιστρεψουσιν οι εχθροι μου εις τα οπισω εν η αν ημερα επικαλεσωμαι σε ιδου εγνων οτι θεος μου ει συ 11 επι τω θεω αινεσω ρημα επι τω κυριω αινεσω λογον 12 επι τω θεω ηλπισα

ου φοβηθησομαι τι ποιησει μοι ανθρωπος 13 εν εμοι ο θεος αι ευχαι ας αποδωσω
αινεσεως σοι 14 οτι ερρυσω την ψυχην μου εκ θανατου και τους ποδας μου εξ
ολισθηματος του ευαρεστησαι ενωπιον του θεου εν φωτι ζωντων

Chapter 56

1 εις το τελος μη διαφθειρης τω δαυιδ εις στηλογραφian εν τω αυτον απο-
διδρασκειν απο προσωπου σαουλ εις το σπηλαιον 2 ελεησον με ο θεος ελεησον
με οτι επι σοι πεποιθεν η ψυχη μου και εν τη σκια των πτερυγων σου ελπιω εως
ου παρελθη η ανομια 3 κεκραξομαι προς τον θεον τον υψιστον τον θεον τον
ευεργετησαντα με 4 εξαπεστειλεν εξ ουρανου και εσωσεν με εδωκεν εις ονειδος
τους καταπατουντας με διαψαλμα εξαπεστειλεν ο θεος το ελεος αυτου και την
αληθειαν αυτου 5 και ερρυσατο την ψυχην μου εκ μεσου σκυμνων εκοιμηθη
τεταραγμενος υιοι ανθρωπων οι οδοντες αυτων οπλον και βελη και η γλωσσα
αυτων μαχαιρα οξεια 6 υψωθητι επι τους ουρανους ο θεος και επι πασαν την γην
η δοξα σου 7 παριδα ητοιμασαν τοις ποσιν μου και κατεκαμψαν την ψυχην μου
ωρυξαν προ προσωπου μου βοθρον και ενεπεσαν εις αυτον διαψαλμα 8 ετοιμη η
καρδια μου ο θεος ετοιμη η καρδια μου ασομαι και ψαλω 9 εξεγερθητι η δοξα
μου εξεγερθητι ψαλτηριον και κιθαρα εξεγερθησομαι ορθρου 10 εξομολογησομαι
σοι εν λαοις κυριε ψαλω σοι εν εθνεσιν 11 οτι εμεγαλυνθη εως των ουρανων το
ελεος σου και εως των νεφελων η αληθεια σου 12 υψωθητι επι τους ουρανους ο
θεος και επι πασαν την γην η δοξα σου

Chapter 57

1 εις το τελος μη διαφθειρης τω δαυιδ εις στηλογραφian 2 ει αληθως αρα δικαιο-
συνην λαλειτε ευθεια κρινετε οι υιοι των ανθρωπων 3 και γαρ εν καρδια ανομιας
εργαζεσθε εν τη γη αδικian αι χειρες υμων συμπλεκουσιν 4 απηλλοτριωθησαν οι
αμαρτωλοι απο μητρας επλανηθησαν απο γαστρος ελαλησαν ψευδη 5 θυμος αυ-
τοις κατα την ομοιωσιν του οφεως ωσει ασπιδος κωφης και βουουσης τα ωτα αυτης
6 ητις ουκ εισακουσεται φωνην επαδοντων φαρμακου τε φαρμακευομενου παρα
σοφου 7 ο θεος συνετριψεν τους οδοντας αυτων εν τω στοματι αυτων τας μυλας
των λεοντων συνεθλασεν κυριος 8 εξουδενωθησονται ως υδωρ διαπορευομενον
εντενει το τοξον αυτου εως ου ασθενησουσιν 9 ωσει κηρος ο τακεις ανταναιρεθη-
σονται επεπεσε πυρ και ουκ ειδον τον ηλιον 10 προ του συνιεναι τας ακανθας
υμων την ραμνον ωσει ζοντας ωσει εν οργη καταπιεται υμας 11 ευφρανθησεται
δικαιος οταν ιδη εκδικησιν ασεβων τας χειρας αυτου νιφεται εν τω αιματι του
αμαρτωλου 12 και ερει ανθρωπος ει αρα εστιν καρπος τω δικαιω αρα εστιν ο θεος

κρινων αυτους εν τη γη

Chapter 58

1 εις το τελος μη διαφθειρης τω δαυιδ εις στηλογραφιαν οποτε απεστειλεν σαουλ και εφυλαξεν τον οικον αυτου του θανατωσαι αυτον 2 εξελου με εκ των εχθρων μου ο θεος και εκ των επανιστανομενων επ' εμε λυτρωσαι με 3 ρυσαι με εκ των εργαζομενων την ανομιαν και εξ ανδρων αιματων σωσον με 4 οτι ιδου εδηρευσαν την ψυχην μου επεδεντο επ' εμε κραταιοι ουτε η ανομια μου ουτε η αμαρτια μου κυριε 5 ανευ ανομιαις εδραμον και κατευθυναν εξεγερθητι εις συναντησιν μου και ιδε 6 και συ κυριε ο θεος των δυναμεων ο θεος ισραηλ προσχες του επισκεψασθαι παντα τα εθνη μη οικτιρησης παντας τους εργαζομενους την ανομιαν διαψαλμα 7 πιστρεψουσιν εις εσπεραν και λιμωξουσιν ως κυων και κυκλωσουσιν πολιν 8 ιδου αποφθεγχονται εν τω στοματι αυτων και ρομφαια εν τοις χειλεσιν αυτων οτι τις ηκουσεν 9 και συ κυριε εκγελαση αυτους εξουδενωσεις παντα τα εθνη 10 το κρατος μου προς σε φυλαξω οτι ο θεος αντιλημπτωρ μου ει 11 ο θεος μου το ελεος αυτου προφθασει με ο θεος δειξει μοι εν τοις εχθροις μου 12 μη αποκτεινης αυτους μηποτε επιλαθωνται του λαου μου διασκορπισον αυτους εν τη δυναμει σου και καταγαγε αυτους ο υπερασπιστης μου κυριε 13 αμαρτιαν στοματος αυτων λογον χειλεων αυτων και συλλημφθητωσαν εν τη υπερηφανια αυτων και εξ αρας και ψευδους διαγγελησονται συντελειαι 14 εν οργη συντελειας και ου μη υπαρξωσιν και γνωσονται οτι ο θεος δεσποζει του ιακωβ των περατων της γης διαψαλμα 15 πιστρεψουσιν εις εσπεραν και λιμωξουσιν ως κυων και κυκλωσουσιν πολιν 16 αυτοι διασκορπισθησονται του φαγειν εαν δε μη χορτασθωσιν και γογγυσουσιν 17 εγω δε ασομαι τη δυναμει σου και αγαλλιασομαι το πρωι το ελεος σου οτι εγενηθης αντιλημπτωρ μου και καταφυγη εν ημερα θλιψεως μου 18 βοηθος μου σοι ψαλω οτι ο θεος αντιλημπτωρ μου ει ο θεος μου το ελεος μου

Chapter 59

1 εις το τελος τοις αλλοιωθησομενοις ετι εις στηλογραφιαν τω δαυιδ εις διδαχην 2 οποτε ενεπυρισεν την μεσοποταμιαν συριας και την συριαν σωβα και επεστρεψεν ιωαβ και επαταξεν την φαραγγα των αλων δωδεκα χιλιαδας 3 ο θεος απωσω ημας και καθειλες ημας ωργισθης και οικτιρησας ημας 4 συνεσειςας την γην και συνεταραξας αυτην ιασαι τα συντριμματα αυτης οτι εσαλευθη 5 εδειξας τω λαω σου σκληρα εποτισας ημας οινον κατανυξεως 6 εδωκας τοις φοβουμενοις σε σημειωσιν του φυγειν απο προσωπου τοξου διαψαλμα 7 οπως αν ρυσθωσιν οι αγαπητοι σου σωσον τη δεξια σου και επακουσον μου 8 ο θεος ελαλησεν εν

τω αγιω αυτου αγαλλιασομαι και διαμεριω σικιμα και την κοιλαδα των σκηνων
διαμετρησω 9 εμος εστιν γαλααδ και εμος εστιν μανασση και εφραιμ κραταιωσις
της κεφαλης μου ιουδας βασιλευς μου 10 μωαβ λεβης της ελπιδος μου επι την
ιδουμαιαν εκτενω το υποδημα μου εμοι αλλοφυλοι υπεταγησαν 11 τις απαξει
με εις πολιν περιοχης τις οδηγησει με εως της ιδουμαιας 12 ουχι συ ο θεος ο
απωσαμενος ημας και ουκ εξελευση ο θεος εν ταις δυναμεσιν ημων 13 δος ημιν
βοηθειαν εκ θλιψεως και ματαια σωτηρια ανθρωπου 14 εν δε τω θεω ποιησομεν
δυναμιν και αυτος εξουθενωσει τους θλιβοντας ημας

Chapter 60

1 εις το τελος εν υμνοις τω δαυιδ 2 εισακουσον ο θεος της δεησεως μου προσχες τη
προσευχη μου 3 απο των περατων της γης προς σε εκεκραξα εν τω ακηδιασαι την
καρδιαν μου εν πετρα υψωσας με 4 ωδηγησας με οτι εγενηθης ελπις μου πυργος
ισχυος απο προσωπου εχθρου 5 παροικησω εν τω σκηνωματι σου εις τους αιωνας
σκεπασθησομαι εν σκεπη των πτερυγων σου διαψαλμα 6 οτι συ ο θεος εισηκουσας
των ευχων μου εδωκας κληρονομιαν τοις φοβουμενοις το ονομα σου 7 ημερας εφ'
ημερας βασιλεως προσθησεις ετη αυτου εως ημερας γενεας και γενεας 8 διαμενει
εις τον αιωνα ενωπιον του θεου ελεος και αληθειαν αυτου τις εκζητησει 9 ουτως
φαλω τω ονοματι σου εις τον αιωνα του αιωνος του αποδουναι με τας ευχας μου
ημεραν εξ ημερας

Chapter 61

1 εις το τελος υπερ ιδιθουν ψαλμος τω δαυιδ 2 ουχι τω θεω υποταγησεται η ψυχη
μου παρ' αυτου γαρ το σωτηριον μου 3 και γαρ αυτος θεος μου και σωτηρ μου
αντιλημπτωρ μου ου μη σαλευθω επι πλειον 4 εως ποτε επιτιθεσθε επ' ανθρωπον
φονευετε παντες ως τοιχω κεκλιμενω και φραγμω ωσμενω 5 πλην την τιμην μου
εβουλευσαντο απωσασθαι εδραμον εν ψευδει τω στοματι αυτων ευλογουσιν και
τη καρδια αυτων κατηρωντο διαψαλμα 6 πλην τω θεω υποταγητι η ψυχη μου
οτι παρ' αυτου η υπομονη μου 7 οτι αυτος θεος μου και σωτηρ μου αντιλημπτωρ
μου ου μη μεταναστευσω 8 επι τω θεω το σωτηριον μου και η δοξα μου ο θεος της
βοηθειας μου και η ελπις μου επι τω θεω 9 ελπισατε επ' αυτον πασα συναγωγη
λαου εκχεετε ενωπιον αυτου τας καρδιας υμων ο θεος βοηθος ημων διαψαλμα
10 πλην ματαιοι οι υιοι των ανθρωπων ψευδεις οι υιοι των ανθρωπων εν ζυγοις
του αδικησαι αυτοι εκ ματαιοτητος επι το αυτο 11 μη ελπιζετε επι αδικιαν και
επι αρπαγμα μη επιποθειτε πλουτος εαν ρεη μη προστιθεσθε καρδιαν 12 απαξ
ελαλησεν ο θεος δυο ταυτα ηκουσα 13 οτι το κρατος του θεου και σοι κυριε το

ελεος οτι συ αποδωσεις εκαστω κατα τα εργα αυτου

Chapter 62

1 ψαλμος τω δαυιδ εν τω ειναι αυτον εν τη ερημω της ιουδαιας 2 ο θεος ο θεος μου προς σε ορθριζω εδιψησεν σοι η ψυχη μου ποσαπλως σοι η σαρξ μου εν γη ερημω και αβατω και ανυδρω 3 ουτως εν τω αγιω ωφθην σοι του ιδειν την δυναμιν σου και την δοξαν σου 4 οτι κρεισσον το ελεος σου υπερ ζωας τα χειλη μου επαινεσουσιν σε 5 ουτως ευλογησω σε εν τη ζωη μου εν τω ονοματι σου αρωτας χειρας μου 6 ωσει στεατος και πιότητος εμπλησθειη η ψυχη μου και χειλη αγαλλιασεως αινεσει το στομα μου 7 ει εμνημονευον σου επι της στρωμνης μου εν τοις ορθροις εμελετων εις σε 8 οτι εγενηθης βοηθος μου και εν τη σκεπη των πτερυγων σου αγαλλιασομαι 9 εκολληθη η ψυχη μου οπισω σου εμου αντελαβετο η δεξια σου 10 αυτοι δε εις ματην εξητησαν την ψυχην μου εισελευσονται εις τα κατωτατα της γης 11 παραδοθησονται εις χειρας ρομφαιας μεριδες αλωπεκων εσονται 12 ο δε βασιλευς ευφρανθησεται επι τω θεω επαινεσθησεται πας ο ομνυων εν αυτω οτι ενεφραγη στομα λαλουντων αδικα

Chapter 63

1 εις το τελος ψαλμος τω δαυιδ 2 εισακουσον ο θεος της φωνης μου εν τω δεεσθαι με απο φοβου εχθρου εξελου την ψυχην μου 3 εσχεπασας με απο συστροφης πονηρευομενων απο πληθους εργαζομενων την ανομιαν 4 οιτινες ηχονησαν ως ρομφαιαν τας γλωσσας αυτων ενετειναν τοξον αυτων πραγμα πικρον 5 του κατατοξευσαι εν αποκρυφοις αμωμον εξαπινα κατατοξευσουσιν αυτον και ου φοβηθησονται 6 εκραταιωσαν εαυτοις λογον πονηρον διηγησαντο του κρυψαι παγιδας ειπαν τις οψεται αυτους 7 εξηρευνησαν ανομιαν εξελιπον εξερευνησας εξερευνησει προσελευσεται ανθρωπος και καρδια βαθεια 8 και υψωθησεται ο θεος βελος νηπιων εγενηθησαν αι πληgai αυτων 9 και εξησθενησαν επ' αυτους αι γλωσσαι αυτων εταραχθησαν παντες οι θεωρουντες αυτους 10 και εφοβηθη πας ανθρωπος και ανηγγειλαν τα εργα του θεου και τα ποιηματα αυτου συνηκαν 11 ευφρανθησεται δικαιος επι τω κυριω και ελπiei επ' αυτον και επαινεσθησονται παντες οι ευθεις τη καρδια

Chapter 64

1 εις το τελος ψαλμος τω δαυιδ ωδη ιερεμιου και ιεζεκιηλ εκ του λογου της παροικιας οτε εμελλον εκπορευεσθαι 2 σοι πρεπει υμνος ο θεος εν σιων και σοι

αποδοθησεται ευχη εν ιερουσαλημ 3 εισακουσον προσευχης μου προς σε πασα σαρχ ηξει 4 λογοι ανομιων υπερεδυναμωσαν ημας και τας ασεβειας ημων συ ιλαση 5 μακαριος ον εξελεξω και προσελαβου κατασκηνωσει εν ταις αυλαις σου πλησθησομεθα εν τοις αγαθοις του οικου σου αγιος ο ναος σου θαυμαστος εν δικαιοσυνη 6 επακουσον ημων ο θεος ο σωτηρ ημων η ελπις παντων των περατων της γης και εν θαλασση μακραν 7 ετοιμαζων ορη εν τη ισχυι αυτου περιεζωσμενος εν δυναστεια 8 ο συνταρασσων το κυτος της θαλασσης ηχους κυματων αυτης ταραχθησονται τα εθνη 9 και φοβηθησονται οι κατοικουντες τα περατα απο των σημειων σου εξοδους πρωιας και εσπερας τερψεις 10 επεσκεψω την γην και εμεθυσας αυτην επληθυνας του πλουτισαι αυτην ο ποταμος του θεου επληρωθη υδατων ητοιμασας την τροφην αυτων οτι ουτως η ετοιμασια σου 11 τους αυλακας αυτης μεθυσον πληθυνον τα γεννηματα αυτης εν ταις σταγοσιν αυτης ευφρανθησεται ανατελλουσα 12 ευλογησεις τον στεφανον του ενιαυτου της χρηστοτητος σου και τα πεδια σου πλησθησονται πιοτητος 13 πιανησονται τα ωραιο της ερημου και αγαλλιασιν οι βουνοι περιζωσονται 14 ενεδυσαντο οι κριοι των προβατων και αι κοιλαδες πληθυνουσι σιτον κεκραξονται και γαρ υμνησουσιν

Chapter 65

1 εις το τελος ωδη ψαλμου αναστασεως αλαλαξατε τω θεω πασα η γη 2 ψαλατε δη τω ονοματι αυτου δοτε δοξαν αινεσει αυτου 3 ειπατε τω θεω ως φοβερα τα εργα σου εν τω πληθει της δυναμεως σου ψευσονται σε οι εχθροι σου 4 πασα η γη προσκνηνησατωσαν σοι και ψαλατωσαν σοι ψαλατωσαν τω ονοματι σου διαψαλμα 5 δευτε και ιδετε τα εργα του θεου φοβερος εν βουλαις υπερ τους υιους των ανθρωπων 6 ο μεταστρεφων την θαλασσαν εις ξηραν εν ποταμω διελευσονται ποδι εκει ευφρανθησομεθα επ' αυτω 7 τω δεσποζοντι εν τη δυναστεια αυτου του αιωνος οι οφθαλμοι αυτου επι τα εθνη επιβλεπουσιν οι παραπικραινοντες μη υψουσθωσαν εν εαυτοις διαψαλμα 8 ευλογειτε εθνη τον θεον ημων και ακουτισασθε την φωνην της αινεσεως αυτου 9 του θεμενου την ψυχην μου εις ζωην και μη δοντος εις σαλον τους ποδας μου 10 οτι εδοκιμασας ημας ο θεος επυρωσας ημας ως πυρουνται το αργυριον 11 εισηγαγες ημας εις την παγίδα εθου θλιψεις επι τον νωτον ημων 12 επεβιβασας ανθρωπους επι τας κεφαλας ημων διηλδομεν δια πυρος και υδατος και εξηγαγες ημας εις αναψυχην 13 εισελευσομαι εις τον οικον σου εν ολοκαυτωμασιν αποδωσω σοι τας ευχας μου 14 ας διεστειλεν τα χειλη μου και ελαλησεν το στομα μου εν τη θλιψει μου 15 ολοκαυτωματα μεμυαλωμενα ανοισω σοι μετα θυμιαματος και κριων ποιησω σοι βοας μετα χιμαρων διαψαλμα 16 δευτε ακουσατε και διηγησομαι παντες οι φοβουμενοι τον θεον οσα εποησεν τη ψυχη μου 17 προς αυτον τω στοματι μου εκεκραξα και υψωσα υπο την γλωσ-

σαν μου 18 αδικιαν ει εθεωρουν εν καρδια μου μη εισακουσατω κυριος 19 δια τουτο εισηκουσεν μου ο θεος προσεσχεν τη φωνη της δεησεως μου 20 ευλογητος ο θεος ος ουκ απεστησεν την προσευχην μου και το ελεος αυτου απ' εμου

Chapter 66

1 εις το τελος εν υμνοις ψαλμος ωδης 2 ο θεος οικτιρησαι ημας και ευλογησαι ημας επιφαναι το προσωπον αυτου εφ' ημας διαψαλμα 3 του γνωναι εν τη γη την οδον σου εν πασιν εθνεσιν το σωτηριον σου 4 εξομολογησασθωσαν σοι λαοι ο θεος εξομολογησασθωσαν σοι λαοι παντες 5 ευφρανθητωσαν και αγαλλιασθωσαν εθνη οτι κρινεις λαους εν ευθυτητι και εθνη εν τη γη οδηγησεις διαψαλμα 6 εξομολογησασθωσαν σοι λαοι ο θεος εξομολογησασθωσαν σοι λαοι παντες 7 γη εδωκεν τον καρπον αυτης ευλογησαι ημας ο θεος ο θεος ημων 8 ευλογησαι ημας ο θεος και φοβηθητωσαν αυτον παντα τα περατα της γης

Chapter 67

1 εις το τελος τω δαυιδ ψαλμος ωδης 2 αναστητω ο θεος και διασκορπισθητωσαν οι εχθροι αυτου και φυγετωσαν οι μισουντες αυτον απο προσωπου αυτου 3 ως εκλειπει καπνος εκλιπετωσαν ως τηκεται κηρος απο προσωπου πυρος ουτως απολιντο οι αμαρτωλοι απο προσωπου του θεου 4 και οι δικαιοι ευφρανθητωσαν αγαλλιασθωσαν ενωπιον του θεου τερφθητωσαν εν ευφροσυνη 5 ασατε τω θεω ψαλατε τω ονοματι αυτου οδοποιησατε τω επιβεβηκοτι επι δυσμων κυριος ονομα αυτω και αγαλλιασθε ενωπιον αυτου ταραχθησονται απο προσωπου αυτου 6 του πατρος των ορφανων και κριτου των χηρων ο θεος εν τοπω αγιω αυτου 7 ο θεος κατοικιζει μονοτροπους εν οικω εξαγων πεπεδημενους εν ανδρεια ομοιως τους παραπικραινοντας τους κατοικουντας εν ταφοις 8 ο θεος εν τω εκπορευεσθαι σε ενωπιον του λαου σου εν τω διαβαινειν σε εν τη ερημω διαψαλμα 9 γη εσεισθη και γαρ οι ουρανοι εσταξαν απο προσωπου του θεου τουτο σινα απο προσωπου του θεου ισραηλ 10 βροχην εκουσιον αφορεις ο θεος τη κληρονομια σου και ησθενησεν συ δε κατηρτισω αυτην 11 τα ζωα σου κατοικουσιν εν αυτη ητοιμασας εν τη χρηστοτητι σου τω πτωχω ο θεος 12 κυριος δωσει ρημα τοις ευαγγελιζομενοις δυναμει πολλη 13 ο βασιλευς των δυναμεων του αγαπητου και ωραιοτητι του οικου διελεσθαι σκυλα 14 εαν κοιμηθητε ανα μεσον των κληρων πτερυγες περιστερας περιηργυρωμεναι και τα μεταφρενα αυτης εν χλωροτητι χρυσιου διαψαλμα 15 εν τω διαστελλειν τον επουρανιον βασιλεις επ' αυτης χιονωθησονται εν σελμων 16 ορος του θεου ορος πιον ορος τετυρωμενον ορος πιον 17 ινα τι υπολαμβανετε ορη τετυρωμενα το ορος ο ευδοκησεν ο θεος κατοικειν εν αυτω και γαρ ο κυριος

κατασκηνώσει εις τέλος 18 το αρμα του θεου μυριοπλασιον χιλιαδες ευθηνουντων ο κυριος εν αυτοις εν σινα εν τω αγιω 19 ανεβης εις υψος ηχμαλωτευσας αιχμαλωσιαν ελαβες δοματα εν ανθρωπω και γαρ απειθουντες του κατασκηνώσαι κυριος ο θεος ευλογητος 20 ευλογητος κυριος ημεραν καθ' ημεραν κατευοδωσει ημιν ο θεος των σωτηριων ημων διαψαλμα 21 ο θεος ημων θεος του σωζειν και του κυριου κυριου αι διεξοδοι του θανατου 22 πλην ο θεος συνθλασει κεφαλας εχθρων αυτου κορυφην τριχος διαπορευομενων εν πλημμελειαις αυτων 23 ειπεν κυριος εκ βασαν επιστρεψω επιστρεψω εν βυθοις θαλασσης 24 οπως αν βαφη ο πους σου εν αιματι η γλωσσα των κυνων σου εξ εχθρων παρ' αυτου 25 εθεωρηθησαν αι πορειαι σου ο θεος αι πορειαι του θεου μου του βασιλεως του εν τω αγιω 26 προεφθασαν αρχοντες εχομενοι ψαλλοντων εν μεσω νεανιδων τυμπανιστριων 27 εν εκκλησιαις ευλογειτε τον θεον τον κυριον εκ πηγων ισραηλ 28 εκει βενιαμιν νεωτερος εν εκστασει αρχοντες ιουδα ηγεμονες αυτων αρχοντες ζαβουλων αρχοντες νεφθαλι 29 εντειλαι ο θεος τη δυναμει σου δυναμωσον ο θεος τουτο ο κατειργασω ημιν 30 απο του ναου σου επι ιερουσαλημ σοι οισουσιν βασιλεις δωρα 31 επιτιμησον τοις θηριοις του καλαμου η συναγωγή των ταυρων εν ταις δαμαλεσιν των λαων του μη αποκλεισθηναι τους δεδοκιμασμενους τω αργυριω διασκορπισον εθνη τα τους πολεμους θελοντα 32 ηξουσιν πρεσβεις εξ αιγυπτου αιθιοπια προφθασει χειρα αυτης τω θεω 33 αι βασιλειαί της γης ασατε τω θεω ψαλατε τω κυριω διαψαλμα 34 ψαλατε τω θεω τω επιβεβηκοτι επι τον ουρανον του ουρανου κατα ανατολας ιδου δωσει εν τη φωνη αυτου φωνην δυναμεως 35 δοτε δοξαν τω θεω επι τον ισραηλ η μεγαλοπρεπεια αυτου και η δυναμις αυτου εν ταις νεφελαις 36 θαυμαστος ο θεος εν τοις αγιοις αυτου ο θεος ισραηλ αυτος δωσει δυναμιν και κραταιωσιν τω λαω αυτου ευλογητος ο θεος

Chapter 68

1 εις το τέλος υπερ των αλλοιωθησομενων τω δαυιδ 2 σωσον με ο θεος οτι εισηλθοσαν υδατα εως ψυχης μου 3 ενεπαγην εις ιλυν βυθου και ουκ εστιν υποστασις ηλθον εις τα βαθη της θαλασσης και καταιγεις κατεποντισεν με 4 εκοπιασα κραζων εβραγχιασεν ο λαρυγξ μου εξελιπον οι οφθαλμοι μου απο του ελπιζειν επι τον θεον μου 5 επληθυνθησαν υπερ τας τριχας της κεφαλης μου οι μισουντες με δωρεαν εκραταιωθησαν οι εχθροι μου οι εκδιωκοντες με αδικως α ουχ ηρπασα τοτε απειννουν 6 ο θεος συ εγνως την αφροσυνην μου και αι πλημμελειαι μου απο σου ουκ εκρυβησαν 7 μη αισχυνθεισαν επ' εμοι οι υπομενοντες σε κυριε κυριε των δυναμεων μη εντραπεισαν επ' εμοι οι ζητουντες σε ο θεος του ισραηλ 8 οτι ενεκα σου υπηνεγκα ονειδισμον εκαλυψεν εντροπη το προσωπον μου 9 απηλλοτριωμενος εγενηθην τοις αδελφοις μου και ξενος τοις υιοις της μητρος

μου 10 οτι ο ζηλος του οικου σου κατεφαγεν με και οι ονειδισμοι των ονειδιζοντων σε επεπεσαν επ' εμε 11 και συνεκαμψα εν νηστεια την ψυχην μου και εγενηθη εις ονειδισμον εμοι 12 και εδεμην το ενδυμα μου σακκον και εγενομην αυτοις εις παραβολην 13 κατ' εμου ηδολεσχουν οι καθημενοι εν πυλη και εις εμε εψαλλον οι πινοντες τον οινον 14 εγω δε τη προσευχη μου προς σε κυριε καιρος ευδοκias ο θεος εν τω πληθει του ελεους σου επακουσον μου εν αληθεια της σωτηριας σου 15 σωσον με απο πηλου ινα μη εμπαγω ρυσθειην εκ των μισουντων με και εκ του βαθους των υδατων 16 μη με καταποντισατω καταγιγς υδατος μηδε καταπιετω με βυθος μηδε συσχετω επ' εμε φρεαρ το στομα αυτου 17 εισακουσον μου κυριε οτι χρηστον το ελεος σου κατα το πληθος των οικτιρισμων σου επιβλεψον επ' εμε 18 μη αποστρεψης το προσωπον σου απο του παιδος σου οτι θλιβομαι ταχυ επακουσον μου 19 προσχες τη ψυχη μου και λυτρωσαι αυτην ενεκα των εχθρων μου ρυσαι με 20 συ γαρ γινωσκεις τον ονειδισμον μου και την αισχυνην μου και την εντροπην μου εναντιον σου παντες οι θλιβοντες με 21 ονειδισμον προσεδοκησεν η ψυχη μου και ταλαιπωριαν και υπεμεινα συλλυπουμενον και ουχ υπηρξεν και παρακαλουντας και ουχ ευρον 22 και εδωκαν εις το βρωμα μου χολην και εις την διψαν μου εποτισαν με οξος 23 γενηθητω η τραπεζα αυτων ενωπιον αυτων εις παγίδα και εις ανταποδοσιν και εις σκανδαλον 24 σκοτισθητωσαν οι οφθαλμοι αυτων του μη βλεπειν και τον νωτον αυτων δια παντος συγκαμψον 25 εκχεον επ' αυτους την οργην σου και ο θυμος της οργης σου καταλαβοι αυτους 26 γενηθητω η επαυλις αυτων ηρημωμενη και εν τοις σκηνωμασιν αυτων μη εστω ο κατοικων 27 οτι ον συ επαταξας αυτοι κατεδιωξαν και επι το αλγος των τραυματιων σου προσεδηκαν 28 προσδες ανομιαν επι την ανομιαν αυτων και μη εισελθετωσαν εν δικαιοσυνη σου 29 εξαλειφθητωσαν εκ βιβλου ζωντων και μετα δικαιων μη γραφητωσαν 30 πτωχος και αλγων ειμι εγω και η σωτηρια του προσωπου σου ο θεος αντελαβετο μου 31 αινεσω το ονομα του θεου μετ' ωδης μεγαλυνω αυτον εν αινεσει 32 και αρεσει τω θεω υπερ μοςχον νεον κερατα εκφεροντα και οπλας 33 ιδετωσαν πτωχοι και ευφρανθητωσαν εκζητησατε τον θεον και ζησεται η ψυχη υμων 34 οτι εισηκουσεν των πενητων ο κυριος και τους πεπεδημενους αυτου ουκ εξουδενωσεν 35 αινεσατωσαν αυτον οι ουρανοι και η γη θαλασσα και παντα τα ερποντα εν αυτοις 36 οτι ο θεος σωσει την σιων και οικοδομηθησονται αι πολεις της ιουδαιας και κατοικησουσιν εκει και κληρονομησουσιν αυτην 37 και το σπερμα των δουλων αυτου καθεξουσιν αυτην και οι αγαπωντες το ονομα αυτου κατασκηνωσουσιν εν αυτη

Chapter 69

1 εις το τέλος τῷ δαυιδ εις αναμνησιν 2 εις το σωσαι με κυριον ο θεος εις την βοηθειαν μου προσχες 3 αισχυνθεισαν και εντραπεισαν οι ζητουντες μου την ψυχην αποστραφεισαν εις τα οπισω και καταισχυνθεισαν οι βουλομενοι μοι κακα 4 αποστραφεισαν παρ αυτικα αισχυνομενοι οι λεγοντες μοι ευγε ευγε 5 αγαλλιασθωσαν και ευφρανθητωσαν επι σοι παντες οι ζητουντες σε και λεγετωσαν δια παντος μεγαλυνθητω ο θεος οι αγαπωντες το σωτηριον σου 6 εγω δε πτωχος και πενης ο θεος βοηθησον μοι βοηθος μου και ρυστης μου ει συ κυριε μη χρονισης

Chapter 70

1 τῷ δαυιδ υιῶν ιωναδαβ και των πρωτων αιχμαλωτισθεντων ο θεος επι σοι ηλπισα μη καταισχυνθειην εις τον αιωνα 2 εν τη δικαιοσυνη σου ρυσαι με και εξελου με κλινον προς με το ους σου και σωσον με 3 γενου μοι εις θεον υπερασπιστην και εις τοπον οχυρον του σωσαι με οτι στερεωμα μου και καταφυγη μου ει συ 4 ο θεος μου ρυσαι με εκ χειρος αμαρτωλου εκ χειρος παρανομουντος και αδικουντος 5 οτι συ ει η υπομονη μου κυριε κυριος η ελπις μου εκ νεοτητος μου 6 επι σε επεστηριχθην απο γαστρος εκ κοιλιας μητρος μου συ μου ει σκεπαστης εν σοι η υμνησις μου δια παντος 7 ωσει τερας εγενηθην τοις πολλοις και συ βοηθος κραταιος 8 πληρωθητω το στομα μου αινεσεως οπως υμνησω την δοξαν σου ολην την ημεραν την μεγαλοπρεπειαν σου 9 μη απορριψης με εις καιρον γηρους εν τῷ εκλειπειν την ισχυν μου μη εγκαταλιπης με 10 οτι ειπαν οι εχθροι μου εμοι και οι φυλασσοντες την ψυχην μου εβουλευσαντο επι το αυτο 11 λεγοντες ο θεος εγκατελιπεν αυτον καταδιωξατε και καταλαβετε αυτον οτι ουκ εστιν ο ρυομενος 12 ο θεος μη μακρυνης απ' εμου ο θεος μου εις την βοηθειαν μου προσχες 13 αισχυνθητωσαν και εκλιπετωσαν οι ενδιαβαλλοντες την ψυχην μου περιβαλεσθωσαν αισχυνην και εντροπην οι ζητουντες τα κακα μοι 14 εγω δε δια παντος ελπιω και προσδησω επι πασαν την αινεσιν σου 15 το στομα μου εξαγγειλει την δικαιοσυνην σου ολην την ημεραν την σωτηριαν σου οτι ουκ εγνων γραμματειας 16 εισελευσομαι εν δυναστεια κυριου κυριε μνησθησομαι της δικαιοσυνης σου μονου 17 εδιδαξας με ο θεος εκ νεοτητος μου και μεχρι νυν απαγγελω τα θαυμασια σου 18 και εως γηρους και πρεσβειου ο θεος μη εγκαταλιπης με εως αν απαγγειλω τον βραχιονα σου παση τη γενεα τη ερχομενη την δυναστειαν σου και την δικαιοσυνην σου 19 ο θεος εως υψιστων α εποιησας μεγαλεια ο θεος τις ομοιος σοι 20 οσας εδειξας μοι θλιψεις πολλας και κακας και επιστρεψας εξωπονησας με και εκ των αβυσσων της γης παλιν ανηγαγες με 21 επλεονασας την μεγαλοσυνην σου και επιστρεψας παρεκαλεσας με και εκ των αβυσσων της γης

παλιν ανηγαγες με 22 και γαρ εγω εξομολογησομαι σοι εν σκευει ψαλμου την αληθειαν σου ο θεος ψαλω σοι εν κιθαρα ο αγιος του ισραηλ 23 αγαλλιασονται τα χειλη μου οταν ψαλω σοι και η ψυχη μου ην ελυτρωσω 24 ετι δε και η γλωσσα μου ολην την ημεραν μελετησει την δικαιοσυνην σου οταν αισχυνθωσιν και εντραπωσιν οι ζητουντες τα κακα μοι

Chapter 71

1 εις σαλωμων ο θεος το κριμα σου τω βασιλει δος και την δικαιοσυνην σου τω υιο του βασιλεως 2 κρινειν τον λαον σου εν δικαιοσυνη και τους πτωχους σου εν κρισει 3 αναλαβετω τα ορη ειρηνην τω λαω σου και οι βουνοι εν δικαιοσυνη 4 κρινει τους πτωχους του λαου και σωσει τους υιους των πενητων και ταπεινωσει συκοφαντην 5 και συμπαραμενει τω ηλιω και προ της σεληνης γενεας γενεων 6 και καταβησεται ως νετος επι ποκον και ωσει σταγονες σταζουσαι επι την γην 7 ανατελει εν ταις ημεραις αυτου δικαιοσυνη και πληθος ειρηνης εως ου ανταναιρεθη η σεληνη 8 και κατακυριευσει απο θαλασσης εως θαλασσης και απο ποταμου εως περατων της οικουμενης 9 ενωπιον αυτου προπεσουνται αιθιοπες και οι εχθροι αυτου χουν λειξουσιν 10 βασιλεις θαρσις και αι νησοι δωρα προσοιουσιν βασιλεις αραβων και σαβα δωρα προσαξουσιν 11 και προσκυνησουσιν αυτω παντες οι βασιλεις παντα τα εθνη δουλευσουσιν αυτω 12 οτι ερρυσατο πτωχον εκ χειρος δυναστου και πενητα ω ουχ υπηρχεν βοηθος 13 φεισεται πτωχου και πενητος και ψυχας πενητων σωσει 14 εκ τοκου και εξ αδικιας λυτρωσεται τας ψυχας αυτων και εντιμον το ονομα αυτων ενωπιον αυτου 15 και ζησεται και δοθησεται αυτω εκ του χρυσιου της αραβιας και προσευξονται περι αυτου δια παντος ολην την ημεραν ευλογησουσιν αυτον 16 εσται στηριγμα εν τη γη επ' ακρων των ορεων υπεραρθησεται υπερ τον λιβανον ο καρπος αυτου και εξανθησουσιν εκ πολεως ωσει χορτος της γης 17 εστω το ονομα αυτου ευλογημενον εις τους αιωνας προ του ηλιου διαμενει το ονομα αυτου και ευλογηθησονται εν αυτω πασαι αι φυλαι της γης παντα τα εθνη μακαριουσιν αυτον 18 ευλογητος κυριος ο θεος ο θεος ισραηλ ο ποιων θαυμασια μονος 19 και ευλογητον το ονομα της δοξης αυτου εις τον αιωνα και εις τον αιωνα του αιωνος και πληρωθησεται της δοξης αυτου πασα η γη γενοιτο γενοιτο 20 εξελιπον οι υμνοι δαυιδ του υιου ιεσσα

Chapter 72

1 ψαλμος τω ασαφ ως αγαθος τω ισραηλ ο θεος τοις ευθεσι τη καρδια 2 εμου δε παρα μικρον εσαλευθησαν οι ποδες παρ' ολιγον εξεχυθη τα διαβηματα μου 3 οτι εξηλωσα επι τοις ανομοις ειρηνην αμαρτωλων θεωρων 4 οτι ουκ εστιν ανανευσις

τῷ θανάτῳ αὐτῶν καὶ στερεῶμα ἐν τῇ μαστιγῇ αὐτῶν 5 ἐν κοποῖς ἀνθρώπων οὐκ εἰσὶν καὶ μετὰ ἀνθρώπων οὐ μαστιγώθησονται 6 διὰ τοῦτο ἐκρατήσεν αὐτοὺς ἡ ὑπερηφάνια περιεβαλόντο ἀδικίαν καὶ ἀσεβειαν αὐτῶν 7 ἐξέλυσεται ὡς ἐκ στεατος ἡ ἀδικία αὐτῶν διηλθούσαν εἰς διαθεσὶν καρδίας 8 διενοηθῆσαν καὶ ἐλάλησαν ἐν πονηρίᾳ ἀδικίαν εἰς τὸ ὑψὸς ἐλάλησαν 9 ἐθεντο εἰς οὐρανὸν τὸ στόμα αὐτῶν καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν διηλθεν ἐπὶ τῆς γῆς 10 διὰ τοῦτο ἐπιστρέψει ὁ λαὸς μου ἐνταῦθα καὶ ἡμέραι πληρεῖς εὐρεθήσονται αὐτοῖς 11 καὶ εἶπαν πῶς ἐγὼ ὁ θεὸς καὶ εἰ ἐστὶν γνῶσις ἐν τῷ ὑψίστῳ 12 ἴδου οὗτοι ἀμαρτωλοὶ καὶ εὐθηνούνται εἰς τὸν αἰῶνα κατεσχὼν πλοῦτου 13 καὶ εἶπα ἀρὰ ματαιῶς ἐδικαίωσα τὴν καρδίαν μου καὶ ἐνιψάμην ἐν ἀθώοις τὰς χεῖρας μου 14 καὶ ἐγενομην μεμαστιγώμενος ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ὁ ἐλεγχὸς μου εἰς τὰς πρῶιās 15 εἰ ἐλέγον διηγῆσομαι οὕτως ἴδου τὴν γενεὰ τῶν υἱῶν σου ἡσυνδέτηκα 16 καὶ ὑπελάβον τοῦ γινῶναι τοῦτο κοπὸς ἐστὶν ἐναντίον μου 17 ἕως εἰσελθῶ εἰς τὸ ἀγιαστήριον τοῦ θεοῦ καὶ συνῶ εἰς τὰ ἐσχάτα αὐτῶν 18 πλὴν διὰ τὰς δολιοτητάς ἐθού αὐτοῖς κατεβάλες αὐτοὺς ἐν τῷ ἐπαρθῆναι 19 πῶς ἐγενοντο εἰς ἐρημῶσιν ἐξαπὶνα ἐξελίπον ἀπώλονται διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν 20 ὥσει ἐνυπνίον ἐξεγείρομένου κυρίε ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξουδενώσεις 21 ὅτι ἐξεκαυθῆ ἡ καρδία μου καὶ οἱ νεφροὶ μου ἡλλοιωθῆσαν 22 καὶ ἐγὼ ἐξουδενώμενος καὶ οὐκ ἐγὼν κτηνώδης ἐγενομην παρὰ σοὶ 23 καὶ ἐγὼ διὰ παντός μετὰ σου ἐκρατήσας τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου 24 ἐν τῇ βουλῇ σου ὠδηγήσας με καὶ μετὰ δόξης προσελάβου με 25 τί γὰρ μοι ὑπαρχει ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ παρὰ σοῦ τί ἠδέλῃσα ἐπὶ τῆς γῆς 26 ἐξελίπεν ἡ καρδία μου καὶ ἡ σὰρξ μου ὁ θεὸς τῆς καρδίας μου καὶ ἡ μερίς μου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα 27 ὅτι ἴδου οἱ μακρυνόντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σου ἀπολύνονται ἐξῳλεθρεύσας πάντα τὸν πορνέοντα ἀπὸ σου 28 ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλησθαι τῷ θεῷ ἀγαθὸν ἐστὶν τιθεσθαι ἐν τῷ κυρίῳ τὴν ἐλπίδα μου τοῦ ἐξαγγεῖλαι πᾶσας τὰς αἰνεσεῖς σου ἐν ταῖς πυλαῖς τῆς θυγατρὸς σιών

Chapter 73

1 συνέσεως τῷ ἀσάφ ἵνα τί ἀπώσω ὁ θεὸς εἰς τέλος ὠργισθῇ ὁ θυμὸς σου ἐπὶ προβάτα νομῆς σου 2 μνησθῇτι τῆς συναγωγῆς σου ἧς ἐκτησῶ ἀπ' ἀρχῆς ἐλυτρώσω ραβδὸν κληρονομίας σου ὁρὸς σιών τοῦτο ὁ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ 3 ἐπαρὼν τὰς χεῖρας σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφάνιας αὐτῶν εἰς τέλος ὅσα ἐπονηρέυσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τοῖς ἁγίοις σου 4 καὶ ἐνεκαυχῆσαντο οἱ μισούντες σε ἐν μέσῳ τῆς ἐορτῆς σου ἐθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα καὶ οὐκ ἐγνώσαν 5 ὥς εἰς τὴν εἰσοδὸν ὑπερανῶ 6 ὥς ἐν δρυμῷ ξύλων ἀξίναις ἐξεκοῦσαν τὰς θύρας αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐν πέλεκει καὶ λαξευτήριῳ κατερραῶσαν αὐτὴν 7 ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἀγιαστήριον σου εἰς τὴν γῆν ἐβεβήλωσαν τὸ σκηνῶμα τοῦ ὀνόματος σου 8 εἶπαν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν

η συγγενεια αυτων επι το αυτο δευτε και κατακαυσωμεν πασας τας εορτας του θεου απο της γης 9 τα σημεια ημων ουκ ειδομεν ουκ εστιν ετι προφητης και ημας ου γνωσεται ετι 10 εως ποτε ο θεος ονειδιει ο εχθρος παροξυνει ο υπεναντιος το ονομα σου εις τελος 11 ινα τι αποστρεφεις την χειρα σου και την δεξιαν σου εκ μεσου του κολπου σου εις τελος 12 ο δε θεος βασιλευς ημων προ αιωνος ειργασατο σωτηριαν εν μεσω της γης 13 συ εκραταιωσας εν τη δυναμει σου την θαλασσαν συ συνετριψας τας κεφαλαι των δρακοντων επι του υδατος 14 συ συνεθλασας τας κεφαλαι του δρακοντος εδωκας αυτον βρωμα λαοις τοις αιθιοψιν 15 συ διερρηξας πηγας και χειμαρρους συ εξηρανας ποταμους ηθαμ 16 ση εστιν η ημερα και ση εστιν η νυξ συ κατηρτισω φανσιν και ηλιον 17 συ εποιησας παντα τα ορια της γης θερος και εαρ συ επλασας αυτα 18 μνησθητι ταυτης εχθρος ωνειδισεν τον κυριον και λαος αφρων παρωξυνεν το ονομα σου 19 μη παραδως τοις θηριοις ψυχην εξομολογουμενην σοι των ψυχων των πενητων σου μη επιλαθη εις τελος 20 επιβλεψον εις την διαθηκην σου οτι επληρωθησαν οι εσκοτισμενοι της γης οικων ανομιων 21 μη αποστραφητω τεταπεινωμενος κατησχυμμενος πτωχος και πενης αινεσουσιν το ονομα σου 22 αναστα ο θεος δικασον την δικην σου μνησθητι των ονειδισμων σου των υπο αφρονος ολην την ημεραν 23 μη επιλαθη της φωνης των ικετων σου η υπερηφανια των μισουντων σε ανεβη δια παντος προς σε

Chapter 74

1 εις το τελος μη διαφθειρης ψαλμος τω ασαφ ωδης 2 εξομολογησομεθα σοι ο θεος εξομολογησομεθα και επικαλεσομεθα το ονομα σου 3 διηγησομαι παντα τα θαυμασια σου οταν λαβω καιρον εγω ευθυτητας κρινω 4 ετακη η γη και παντες οι κατοικουντες εν αυτη εγω εστερεωσα τους στυλους αυτης διαψαλμα 5 ειπα τοις παρανομουσιν μη παρανομειτε και τοις αμαρτανουσιν μη υψουτε κερας 6 μη επαιρετε εις υψος το κερας υμων μη λαλειτε κατα του θεου αδικιαν 7 οτι ουτε απο εξοδων ουτε απο δυσμων ουτε απο ερημων ορεων 8 οτι ο θεος κριτης εστιν τουτον ταπεινοι και τουτον υψοι 9 οτι ποτηριον εν χειρι κυριου οινου ακρατου πληρες κερασματος και εκλινεν εκ τουτου εις τουτο πλην ο τρυγας αυτου ουκ εξεκενωθη πιονται παντες οι αμαρτωλοι της γης 10 εγω δε αγαλλιασομαι εις τον αιωνα ψαλω τω θεω ιακωβ 11 και παντα τα κερατα των αμαρτωλων συγκλασω και υψωθησεται τα κερατα του δικαιου

Chapter 75

1 εις το τελος εν υμνοις ψαλμος τω ασαφ ωδη προς τον ασσυριον 2 γνωστος εν τη ιουδαια ο θεος εν τω ισραηλ μεγα το ονομα αυτου 3 και εγενηθη εν ειρηνη

ο τοπος αυτου και το κατοικητηριον αυτου εν σιων 4 εκει συνετριψεν τα κρατη των τοξων οπλον και ρομφαιαν και πολεμον διαψαλμα 5 φωτιζεις συ θαυμαστως απο ορεων αιωνιων 6 εταραχθησαν παντες οι ασυνετοι τη καρδια υπνωσαν υπνον αυτων και ουχ ευρον ουδεν παντες οι ανδρες του πλουτου ταις χειρσιν αυτων 7 απο επιτιμησης σου ο θεος ιακωβ ενυσταξαν οι επιβεβηκοτες τους ιππους 8 συ φοβερος ει και τις αντιστησεται σοι απο τοτε η οργη σου 9 εκ του ουρανου ηκουτισας κρισιν γη εφοβηθη και ησυχασεν 10 εν τω αναστηναι εις κρισιν τον θεον του σωσαι παντας τους πραεις της γης διαψαλμα 11 οτι ενδυμιον ανθρωπου εξομολογησεται σοι και εγκαταλειμμα ενδυμιου εορτασει σοι 12 ευξασθε και αποδοτε κυριω τω θεω υμων παντες οι κυκλω αυτου οισουσιν δωρα 13 τω φοβερω και αφαιρουμενω πνευματα αρχοντων φοβερω παρα τοις βασιλευσι της γης .

Chapter 76

1 εις το τελος υπερ ιδιουν τω ασαφ ψαλμος 2 φωνη μου προς κυριον εκεκραξα φωνη μου προς τον θεον και προσεσχεν μοι 3 εν ημερα θλιψεως μου τον θεον εξεζητησα ταις χειρσιν μου νυκτος εναντιον αυτου και ουκ ηπατηθην απηνηνατο παρακληθηναι η ψυχη μου 4 εμνησθην του θεου και ευφρανθην ηδολεσχησα και ωλιγοψυχησεν το πνευμα μου διαψαλμα 5 προκατελαβοντο φυλακας οι οφθαλμοι μου εταραχθην και ουκ ελαλησα 6 διελογισαμην ημερας αρχαιας και ετη αιωνια εμνησθην και εμελετησα 7 νυκτος μετα της καρδιας μου ηδολεσχουν και εσκαλλεν το πνευμα μου 8 μη εις τους αιωνας απωσεται κυριος και ου προσθησει του ευδοκησαι ετι 9 η εις τελος το ελεος αυτου αποκοψει απο γενεας εις γενεαν 10 η επιλησεται του οικτιρησαι ο θεος η συνεξει εν τη οργη αυτου τους οικτιρμους αυτου διαψαλμα 11 και ειπα νυν ηρξαμην αυτη η αλλοιωσις της δεξιας του υψιστου 12 εμνησθην των εργων κυριου οτι μνησθησομαι απο της αρχης των θαυμασιων σου 13 και μελετησω εν πασιν τοις εργοις σου και εν τοις επιτηδευμασιν σου αδολεσχησω 14 ο θεος εν τω αγιω η οδος σου τις θεος μεγας ως ο θεος ημων 15 συ ει ο θεος ο ποιων θαυμασια εγνωρισας εν τοις λαοις την δυναμιν σου 16 ελυτρωσω εν τω βραχιοι σου τον λαον σου τους υιους ιακωβ και ιωσηφ διαψαλμα 17 ειδοσαν σε υδατα ο θεος ειδοσαν σε υδατα και εφοβηθησαν και εταραχθησαν αβυσσοι πληθος ηχους υδατων 18 φωνην εδωκαν αι νεφελαι και γαρ τα βελη σου διαπορευονται 19 φωνη της βροντης σου εν τω τροχω εφαναν αι αστραπαι σου τη οικουμενη εσαλευθη και εντρομος εγενηθη η γη 20 εν τη θαλασση η οδος σου και αι τριβοι σου εν υδασι πολλοις και τα ιχνη σου ου γνωσθησονται 21 ωδηγησας ως προβατα τον λαον σου εν χειρι μωυση και ααρων

Chapter 77

1 συνεσεως τω ασαφ προσεχετε λαος μου τον νομον μου κλινατε το ους υμων εις τα ρηματα του στοματος μου 2 ανοιξω εν παραβολαις το στομα μου φθεγξομαι προβλήματα απ' αρχης 3 οσα ηκουσαμεν και εγνωμεν αυτα και οι πατερες ημων διηγησαντο ημιν 4 ουκ εκρυβη απο των τεκνων αυτων εις γενεαν ετεραν απαγγελοντες τας αινεσεις του κυριου και τας δυναστειας αυτου και τα θαυμασια αυτου α εποιησεν 5 και ανεστησεν μαρτυριον εν ιακωβ και νομον εθετο εν ισραηλ οσα ενετειλατο τοις πατρασιν ημων του γνωρισαι αυτα τοις υιοις αυτων 6 οπως αν γνω γενεα ετερα υιοι οι τεχνησομενοι και αναστησονται και απαγγελουσιν αυτα τοις υιοις αυτων 7 ινα θωνται επι τον θεον την ελπιδα αυτων και μη επιλαθωνται των εργαων του θεου και τας εντολας αυτου εκζητησουσιν 8 ινα μη γενωνται ως οι πατερες αυτων γενεα σκολια και παραπικραινουσα γενεα ητις ου κατηνυθεν την καρδιαν αυτης και ουκ επιστωθη μετα του θεου το πνευμα αυτης 9 υιοι εφραιμ εντεινοντες και βαλλοντες τοξοις εστραφησαν εν ημερα πολεμου 10 ουκ εφυλαξαν την διαθηκην του θεου και εν τω νομω αυτου ουκ ηδελον πορευεσθαι 11 και επελαθοντο των ευεργεσιων αυτου και των θαυμασιων αυτου ων εδειξεν αυτοις 12 εναντιον των πατερων αυτων α εποιησεν θαυμασια εν γη αιγυπτω εν πεδιω τανεως 13 διερρηξεν θαλασσαν και διηγαγεν αυτους εστησεν υδατα ωσει ασκον 14 και ωδηγησεν αυτους εν νεφελη ημερας και ολην την νυχτα εν φωτισμω πυρος 15 διερρηξεν πετραν εν ερημω και εποτισεν αυτους ως εν αβυσσω πολλη 16 και εξηγαγεν υδωρ εκ πετρας και κατηγαγεν ως ποταμους υδατα 17 και προσεδεντο ετι του αμαρτανειν αυτω παρεπικραναν τον υψιστον εν ανυδρω 18 και εξεπειρασαν τον θεον εν ταις καρδιαις αυτων του αιτησαι βρωματα ταις ψυχαις αυτων 19 και κατελαλησαν του θεου και ειπαν μη δυνησεται ο θεος ετοιμασαι τραπεζαν εν ερημω 20 επει επαταξεν πετραν και ερρυησαν υδατα και χειμαρροι κατεκλυσθησαν μη και αρτον δυναται δουναι η ετοιμασαι τραπεζαν τω λαω αυτου 21 δια τουτο ηκουσεν κυριος και ανεβαλετο και πυρ ανηφθη εν ιακωβ και οργη ανεβη επι τον ισραηλ 22 οτι ουκ επιστευσαν εν τω θεω ουδε ηλπισαν επι το σωτηριον αυτου 23 και ενετειλατο νεφελαις υπερανωθεν και θυρας ουρανου ανεωξεν 24 και εβρεξεν αυτοις μαννα φαγειν και αρτον ουρανου εδωκεν αυτοις 25 αρτον αγγελων εφαγεν ανθρωπος επισιτισμον απεστειλεν αυτοις εις πλησμονην 26 απηρεν νοτον εξ ουρανου και επηγαγεν εν τη δυναστεια αυτου λιβα 27 και εβρεξεν επ' αυτους ωσει χουν σαρκας και ωσει αμμον θαλασσων πετεινα πτερωτα 28 και επεπεσον εις μεσον της παρεμβολης αυτων κυκλω των σκηνωματων αυτων 29 και εφαγοσαν και ενεπλησθησαν σφοδρα και την επιθυμιαν αυτων ηνεγκεν αυτοις 30 ουκ εστερηθησαν απο της επιθυμιας αυτων ετι της βρωσεως αυτων ουσης εν τω στοματι αυτων 31 και οργη του θεου ανεβη επ' αυτους και

απεκτεινεν εν τοις πiosιν αυτων και τους εκλεκτους του ισραηλ συνεποδισεν 32
εν πασιν τουτοις ημαρτον επι και ουκ επιστευσαν εν τοις θαυμασioις αυτου 33
και εξελιπον εν ματαιοτητι αι ημεραι αυτων και τα ετη αυτων μετα σπουδης
34 οταν απεκτεννεν αυτους εξεζητουν αυτον και επεστρεφον και ωρθριζον προς
τον θεον 35 και εμνησθησαν οτι ο θεος βοηθος αυτων εστιν και ο θεος ο υψι-
ιστος λυτρωτης αυτων εστιν 36 και ηπατησαν αυτον εν τω στοματι αυτων και
τη γλωσση αυτων εψευσαντο αυτω 37 η δε καρδια αυτων ουκ ευθεια μετ' αυτου
ουδε επιστωθησαν εν τη διαθηκη αυτου 38 αυτος δε εστιν οικτιρμων και ιλασεται
ταις αμαρτιας αυτων και ου διαφθερει και πληθυνει του αποστρεψαι τον θυμον
αυτου και ουχι εκκαυσει πασαν την οργην αυτου 39 και εμνησθη οτι σαρξ εισιν
πνευμα πορευομενον και ουκ επιστρεφον 40 ποσακις παρεπικραναν αυτον εν τη
ερημω παρωργισαν αυτον εν γη ανυδρω 41 και επεστρεψαν και επειρασαν τον
θεον και τον αγιον του ισραηλ παρωξυναν 42 ουκ εμνησθησαν της χειρος αυτου
ημερας ης ελυτρωσατο αυτους εκ χειρος θλιβοντος 43 ως εθετο εν αιγυπτω τα
σημεια αυτου και τα τερατα αυτου εν πεδιω τανewς 44 και μετεστρεψεν εις αιμα
τους ποταμους αυτων και τα ομβρηματα αυτων οπως μη πιwsιν 45 εξαπεστείλεν
εις αυτους κυνομυιαν και κατεφαγεν αυτους και βατραχον και διεφθειρεν αυτους
46 και εδωκεν τη ερυσιβη τον καρπον αυτων και τους πονους αυτων τη ακριδι
47 απεκτεινεν εν χαλαζη την αμπελον αυτων και τας συκαμινους αυτων εν τη
παχνη 48 και παρεδωκεν εις χαλαζαν τα κτηνη αυτων και την υπαρξιν αυτων
τω πυρι 49 εξαπεστείλεν εις αυτους οργην θυμου αυτου θυμον και οργην και
θλιψιν αποστολην δι' αγγελων πονηρων 50 ωδοποιησεν τριβον τη οργη αυτου
ουκ εφείσατο απο θανατου των ψυχων αυτων και τα κτηνη αυτων εις θανατον
συνεκλείσεν 51 και επαταξεν παν πρωτοτοκον εν αιγυπτω απαρχην των πονων
αυτων εν τοις σκηνωμασι χαμ 52 και απηρεν ως προβατα τον λαον αυτου και αν-
ηγagen αυτους ως ποιμνιον εν ερημω 53 και ωδηγησεν αυτους εν ελπιδι και ουκ
εδειλιάσαν και τους εχθρους αυτων εκάλυψεν θαλασσα 54 και εισηγαγεν αυτους
εις οριον αγιασματος αυτου ορος τουτο ο δεξια αυτου 55 και εξεβαλεν
απο προσωπου αυτων εθνη και εκληροδοτησεν αυτους εν σχοινιω κληροδοσιας και
κατεσκήνωσεν εν τοις σκηνωμασιν αυτων τας φυλας του ισραηλ 56 και επειρασαν
και παρεπικραναν τον θεον τον υπιστον και τα μαρτυρια αυτου ουκ εφυλάξαντο
57 και απεστρεψαν και ησυνθετησαν καθως και οι πατερες αυτων και μετεσ-
τραφησαν εις τοξον στρεβλον 58 και παρωργισαν αυτον εν τοις βουνois αυτων
και εν τοις γλυπτοις αυτων παρεζήλωσαν αυτον 59 ηκουσεν ο θεος και υπερειδεν
και εξουδενωσεν σφοδρα τον ισραηλ 60 και απώσατο την σκηνην σήλωμ σκην-
ωμα αυτου ου κατεσκήνωσεν εν ανθρωποις 61 και παρεδωκεν εις αιχμαλωσιαν
την ισχυν αυτων και την καλλονην αυτων εις χειρας εχθρου 62 και συνεκλείσεν
εις ρομφαιαν τον λαον αυτου και την κληρονομian αυτου υπερειδεν 63 τους

νεανισκους αυτων κατεφαγεν πυρ και αι παρθενoi αυτων ουκ επενθηθησαν 64
oi ιερεις αυτων εν ρομφαia επεσαν και αι χηραι αυτων ου κλαυσθησονται 65 και
εξηγερθη ως ο υπνων κυριος ως δυνατος κεκραiπαληκως εξ οινου 66 και επαταξεν
τους εχθρους αυτου εις τα οπισω ονειδος αιωνιον εδωκεν αυτοις 67 και απωσατο
το σκηνωμα ιωσηφ και την φυλην εφραιμ ουκ εξελεξατο 68 και εξελεξατο την
φυλην ιουδα το ορος το σιων ο ηγαπησεν 69 και ωκοδομησεν ως μονοκερωτων
το αγιασμα αυτου εν τη γη εθεμελιωσεν αυτην εις τον αιωνα 70 και εξελεξατο
δαυιδ τον δουλον αυτου και ανελαβεν αυτον εκ των ποιμνιων των προβατων
71 εξοπισθεν των λοχευομενων ελαβεν αυτον ποιμαινειν ιακωβ τον λαον αυτου
και ισραηλ την κληρονομιαν αυτου 72 και εποιμανεν αυτους εν τη ακακια της
καρδιας αυτου και εν ταις συνεσεσι των χειρων αυτου ωδηγησεν αυτους

Chapter 78

1 ψαλμος τω ασαφ ο θεος ηλθοσαν εθνη εις την κληρονομιαν σου εμianαν τον
ναον τον αγιον σου εθεντο ιερουσαλημ εις οπωροφυλακιον 2 εθεντο τα θνησιμια
των δουλων σου βρωματα τοις πετεινοις του ουρανου τας σαρκας των οσιων σου
τοις θηριοις της γης 3 εξεχεαν το αιμα αυτων ως υδωρ κυκλω ιερουσαλημ και
ουκ ην ο θαπτων 4 εγενηθημεν ονειδος τοις γειτοσιν ημων μυκτηρισμος και
χλευασμος τοις κυκλω ημων 5 εως ποτε κυριε οργισθη εις τελος εκκαυθησεται
ως πυρ ο ζηλος σου 6 εκχεον την οργην σου επι εθνη τα μη γινωσκοντα σε και
επι βασιλειας αι το ονομα σου ουκ επεκαλεσαντο 7 οτι κατεφαγον τον ιακωβ
και τον τοπον αυτου ηρημωσαν 8 μη μνησθης ημων ανομιων αρχαιων ταχυ
προκαταλαβετωσαν ημας οι οικτιρμοι σου οτι επτωχευσαμεν σφοδρα 9 βοηθησον
ημιν ο θεος ο σωτηρ ημων ενεκα της δοξης του ονοματος σου κυριε ρυσαι ημας και
ιλασθητι ταις αμαρτιαις ημων ενεκα του ονοματος σου 10 μηποτε ειπωσιν τα εθνη
που εστιν ο θεος αυτων και γνωσθητω εν τοις εθνεσιν ενωπιον των οφθαλμων
ημων η εκδικησις του αιματος των δουλων σου του εκκεχυμενου 11 εισελθατω
ενωπιον σου ο στεναγμος των πεπεδημενων κατα την μεγαλωσυνην του βραχιονος
σου περιποιησαι τους υιους των τεθανατωμενων 12 αποδος τοις γειτοσιν ημων
επαπλασιονα εις τον κολπον αυτων τον ονειδισμον αυτων ον ωνειδισαν σε κυριε
13 ημεις δε λαος σου και προβατα της νομης σου ανθομολογησομεθα σοι εις τον
αιωνα εις γενεαν και γενεαν εξαγγελουμεν την αινεσιν σου

Chapter 79

1 εις το τελος υπερ των αλλοιωθησομενων μαρτυριον τω ασαφ ψαλμος υπερ του
ασσυριου 2 ο ποιμαινων τον ισραηλ προσχες ο οδηγων ωσει προβατα τον ιω-

σηφ ο καθήμενος επι των χερουβιν εμφανηθι 3 εναντιον εφραιμ και βενιαμιν και μανασση εξεγειρον την δυναστειαν σου και ελθε εις το σωσαι ημας 4 ο θεος επιστρεψον ημας και επιφανον το προσωπον σου και σωθησομεθα 5 κυριε ο θεος των δυναμεων εως ποτε οργιζη επι την προσευχην του δουλου σου 6 ψωμεις ημας αρτον δακρυων και ποτιεις ημας εν δακρυσιν εν μετρω 7 εδου ημας εις αντιλογιαν τοις γειτοσιν ημων και οι εχθροι ημων εμυκτηρισαν ημας 8 κυριε ο θεος των δυναμεων επιστρεψον ημας και επιφανον το προσωπον σου και σωθησομεθα διαψαλμα 9 αμπελον εξ αιγυπτου μετηρας εξεβαλες εθνη και κατεφυτευσας αυτην 10 ωδοποιησας εμπροσθεν αυτης και κατεφυτευσας τας ριζας αυτης και επλησθη η γη 11 εκάλυψεν ορη η σκια αυτης και αι αναδενδραδες αυτης τας κεδρους του θεου 12 εξετεινεν τα κληματα αυτης εως θαλασσης και εως ποταμου τας παραφυαδας αυτης 13 ινα τι καθειλες τον φραγμαον αυτης και τρυγωσιν αυτην παντες οι παραπορευομενοι την οδον 14 ελυμνηατο αυτην συς εκ δρυμου και μονιος αγριος κατενεμησατο αυτην 15 ο θεος των δυναμεων επιστρεψον διη επιβλεψον εξ ουρανου και ιδε και επισχεψαι την αμπελον ταυτην 16 και καταρτισαι αυτην ην εφυτευσεν η δεξια σου και επι υιον ανθρωπου ον εκραταιωσας σεαυτω 17 εμπεπυρισμενη πυρι και ανεσκαμμενη απο επιτιμησεως του προσωπου σου απολουνται 18 γεννηθτω η χειρ σου επ' ανδρα δεξιας σου και επι υιον ανθρωπου ον εκραταιωσας σεαυτω 19 και ου μη αποστωμεν απο σου ζωσεις ημας και το ονομα σου επικαλεσομεθα 20 κυριε ο θεος των δυναμεων επιστρεψον ημας και επιφανον το προσωπον σου και σωθησομεθα

Chapter 80

1 εις το τελος υπερ των ληνων τω ασαφ ψαλμος 2 αγαλλιασθε τω θεω τω βοηθω ημων αλαλαξατε τω θεω ιακωβ 3 λαβετε ψαλμον και δοτε τυμπανον ψαλτηριον τερπνον μετα κιθαρρας 4 σαλπισατε εν νεομηνια σαλπιγγι εν ευσημω ημερα εορτης ημων 5 οτι προσταγμα τω ισραηλ εστιν και κριμα τω θεω ιακωβ 6 μαρτυριον εν τω ιωσηφ εθετο αυτον εν τω εξελθειν αυτον εκ γης αιγυπτου γλωσσαν ην ουκ εγνω ηκουσεν 7 απεστησεν απο αρσεων τον νωτον αυτου αι χειρες αυτου εν τω κοφινω εδουλευσαν 8 εν θλιψει επεκαλεσω με και ερρυσαμην σε επηκουσα σου εν αποκρυφω καταγιδος εδοκιμασα σε επι υδατος αντιλογιας διαψαλμα 9 ακουσον λαος μου και διαμαρτυρομαι σοι ισραηλ εαν ακουσης μου 10 ουκ εσται εν σοι θεος προσφατος ουδε προσκυνησεις θεω αλλοτριω 11 εγω γαρ ειμι κυριος ο θεος σου ο αναγαγων σε εκ γης αιγυπτου πλατυνον το στομα σου και πληρωσω αυτο 12 και ουκ ηκουσεν ο λαος μου της φωνης μου και ισραηλ ου προσεσχεν μοι 13 και εξαπεστειλα αυτους κατα τα επιτηδευματα των καρδιων αυτων πορευονται εν τοις επιτηδευμασιν αυτων 14 ει ο λαος μου ηκουσεν μου ισραηλ ταις οδοις

μου ει επορευθη 15 εν τω μηδενι αν τους εχθρους αυτων εταπεινωσα και επι τους θλιβοντας αυτους επεβαλον την χειρα μου 16 οι εχθροι κυριου εψευσαντο αυτω και εσται ο καιρος αυτων εις τον αιωνα 17 και εψωμισεν αυτους εκ στεατος πυρου και εκ πετρας μελι εχορτασεν αυτους

Chapter 81

1 ψαλμος τω ασαφ ο θεος εστη εν συναγωγη θεων εν μεσω δε θεους διακρινει 2 εως ποτε κρινετε αδικιαν και προσωπα αμαρτωλων λαμβανετε διαψαλμα 3 κρινατε ορφανον και πτωχον ταπεινον και πενητα δικαιωσατε 4 εξελεσθε πενητα και πτωχον εκ χειρος αμαρτωλου ρυσασθε 5 ουκ εγνωσαν ουδε συνηκαν εν σκοτει διαπορευονται σαλευθησονται παντα τα θεμελια της γης 6 εγω ειπα θεοι εστε και υιοι υψιστου παντες 7 υμεις δε ως ανθρωποι αποθνησκετε και ως εις των αρχοντων πιπτετε 8 αναστα ο θεος κρινον την γην οτι συ κατακληρονομησεις εν πασιν τοις εθνεσιν

Chapter 82

1 ωδη ψαλμου τω ασαφ 2 ο θεος τις ομοιωθησεται σοι μη σιγησης μηδε καταπραυ+νης ο θεος 3 οτι ιδου οι εχθροι σου ηχησαν και οι μισουντες σε ηραν κεφαλην 4 επι τον λαον σου κατεπανουργευσαντο γνωμην και εβουλευσαντο κατα των αγιων σου 5 ειπαν δευτε και εξολεθρευσωμεν αυτους εξ εθνους και ου μη μνησθι το ονομα ισραηλ ετι 6 οτι εβουλευσαντο εν ομονοια επι το αυτο κατα σου διαθηκην διεθεντο 7 τα σκηνωματα των ιδουμαιων και οι ισμαηλιται μωαβ και οι αγαρηνοι 8 γεβαλ και αμμων και αμαληκ και αλλοφυλοι μετα των κατοικουντων τυρον 9 και γαρ και ασσουρ συμπαρεγενετο μετ' αυτων εγενηθησαν εις αντιλημψιν τοις υιοις λωτ διαψαλμα 10 ποιησον αυτοις ως τη μαδιαμ και τω σισαρα ως ο ιαβιν εν τω χειμαρρω κισων 11 εξωλεθρευθησαν εν αενδωρ εγενηθησαν ωσει κοπρος τη γη 12 θου τους αρχοντας αυτων ως τον ωρηβ και ζηβ και ζεβεε και σαλμανα παντας τους αρχοντας αυτων 13 οιτινες ειπαν κληρονομησωμεν εαυτοις το αγιαστηριον του θεου 14 ο θεος μου θου αυτους ως τροχον ως καλαμην κατα προσωπον ανεμου 15 ωσει πυρ ο διαφλεξει δρυμον ως ει φλοξ κατακαυσαι ορη 16 ουτως καταδιωξεις αυτους εν τη καταιγιδι σου και εν τη οργη σου ταραξεις αυτους 17 πληρωσον τα προσωπα αυτων ατιμιας και ζητησουσιν το ονομα σου κυριε 18 αισχυνθητωσαν και ταραχθητωσαν εις τον αιωνα του αιωνος και εντραπητωσαν και απολεσθωσαν 19 και γνωτωσαν οτι ονομα σοι κυριος συ μονος υψιστος επι πασαν την γην

Chapter 83

1 εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν τοῖς υἱοῖς κορε ψαλμός 2 ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματα σου κυριε τῶν δυναμῶν 3 ἐπιποθεὶ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ κυρίου ἡ καρδία μου καὶ ἡ σαρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ θεὸν ζῶντα 4 καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἐαυτῷ οἰκίαν καὶ τρυγὼν νοσσίαν ἐαυτῇ οὐ θῆσει τὰ νοσσία αὐτῆς τὰ θυσιαστήρια σου κυριε τῶν δυναμῶν ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ θεὸς μου 5 μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων αἰνεσοῦσιν σε διαψάλμα 6 μακάριος ἀνὴρ οὐ ἐστὶν ἡ ἀντιλημψὶς αὐτοῦ παρὰ σου κυριε ἀναβασεῖς ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο 7 ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ κλαυθμῶνος εἰς τοπὸν ὃν ἐθετο καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν 8 πορεύονται ἐκ δυναμῶς εἰς δυνάμιν ὀφθησεται ὁ θεὸς τῶν θεῶν ἐν σὶων 9 κυριε ὁ θεὸς τῶν δυναμῶν εἰσακούσον τῆς προσευχῆς μου ἐνωτίσαι ὁ θεὸς ἰακώβ διαψάλμα 10 ὑπερασπίστα ἡμῶν ἴδε ὁ θεὸς καὶ ἐπιβλεψὼν ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου 11 ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας ἐξελεξαμένην παραρριπτέισθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ μάλλον ἢ οἰκεῖν ἐν σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν 12 ὅτι ἔλεον καὶ ἀληθεῖαν ἀγάπα κυριὸς ὁ θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει κυριὸς οὐ στερησεὶ τὰ ἀγαθὰ τοὺς πορευομένους ἐν ἀκακίᾳ 13 κυριε τῶν δυναμῶν μακάριος ἀνδρῶπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σε

Chapter 84

1 εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς κορε ψαλμός 2 εὐδοκήσας κυριε τὴν γῆν σου ἀπεστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν ἰακώβ 3 ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου ἐκαλύψας πᾶσας τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν διαψάλμα 4 κατεπαύσας πᾶσαν τὴν ὀργὴν σου ἀπεστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου 5 ἐπιστρέψον ἡμᾶς ὁ θεὸς τῶν σωτηριῶν ἡμῶν καὶ ἀποστρέψον τὸν θυμὸν σου ἀφ' ἡμῶν 6 μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθῇ ἡμῖν ἡ διατενεὶς τὴν ὀργὴν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν 7 ὁ θεὸς σύ ἐπιστρέψας ζώσεις ἡμᾶς καὶ ὁ λαὸς σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοὶ 8 δεῖξον ἡμῖν κυριε τὸ ἔλεος σου καὶ τὸ σωτήριον σου δώῃς ἡμῖν 9 ἀκουσομαι τι λαλήσει ἐν ἐμοὶ κυριὸς ὁ θεὸς ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαόν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας πρὸς αὐτὸν καρδίαν 10 πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ τοῦ κατασκηνώσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν 11 ἔλεος καὶ ἀληθεῖα συνήντησαν δικαιοσύνη καὶ εἰρήνῃ κατεφίλησαν 12 ἀληθεῖα ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλεν καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διεκύψεν 13 καὶ γὰρ ὁ κυριὸς δώσει χρηστότητα καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς 14 δικαιοσύνη ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύσεται καὶ θῆσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ

Chapter 85

1 προσευχη τω δαυιδ κλινον κυριε το ους σου και επακουσον μου οτι πτωχος και πενης ειμι εγω 2 φυλαξον την ψυχην μου οτι οσιος ειμι σωσον τον δουλον σου ο θεος μου τον ελπιζοντα επι σε 3 ελεησον με κυριε οτι προς σε κεκραξομαι ολην την ημεραν 4 ευφρανον την ψυχην του δουλου σου οτι προς σε κυριε ηρα την ψυχην μου 5 οτι συ κυριε χρηστος και επεικης και πολυελεος πασι τοις επικαλουμενοις σε 6 ενωτισαι κυριε την προσευχην μου και προσches τη φωνη της δεησεως μου 7 εν ημερα θλιψεως μου εκεκραξα προς σε οτι εισηκουσας μου 8 ουκ εστιν ομοιος σοι εν θεοις κυριε και ουκ εστιν κατα τα εργα σου 9 παντα τα εθνη οσα εποιησας ηξουσιν και προσκυνησουσιν ενωπιον σου κυριε και δοξασουσιν το ονομα σου 10 οτι μεγας ει συ και ποιων θαυμασια συ ει ο θεος μονος ο μεγας 11 οδηγησον με κυριε τη οδω σου και πορευσομαι εν τη αληθεια σου ευφρανθητω η καρδια μου του φοβεισθαι το ονομα σου 12 εξομολογησομαι σοι κυριε ο θεος μου εν ολη καρδια μου και δοξασω το ονομα σου εις τον αιωνα 13 οτι το ελεος σου μεγα επ' εμε και ερρυσω την ψυχην μου εξ αδου κατωτατου 14 ο θεος παρανομοι επανεστησαν επ' εμε και συναγωγη κραταιων εζητησαν την ψυχην μου και ου προεδεντο σε ενωπιον αυτων 15 και συ κυριε ο θεος οικτιρμων και ελεημων μακροθυμος και πολυελεος και αληθινος 16 επιβλεψον επ' εμε και ελεησον μεδος το κρατος σου τω παιδι σου και σωσον τον υιον της παιδισκης σου 17 ποιησον μετ' εμου σημειον εις αγαθον και ιδετωσαν οι μισουντες με και αισχυνθητωσαν οτι συ κυριε εβοηθησας μοι και παρεκαλεσας με

Chapter 86

1 τοις υιοις χορε ψαλμος ωδης οι θεμελιοι αυτου εν τοις ορεσιν τοις αγιοις 2 αγαπα κυριος τας πυλας σιων υπερ παντα τα σκηνωματα ιακωβ 3 δεδοξασμενα ελαληθη περι σου η πολις του θεου διαψαλμα 4 μνησθησομαι ρααβ και βαβυλωνος τοις γνωσκουσιν με και ιδου αλλοφυλοι και τυρος και λαος αιθιοπων ουτοι εγενηθησαν εκει 5 μητηρ σιων ερει ανθρωπος και ανθρωπος εγενηθη εν αυτη και αυτος εθεμελιωσεν αυτην ο υπιστος 6 κυριος διηγησεται εν γραφη λαων και αρχοντων τουτων των γεγενημενων εν αυτη διαψαλμα 7 ως ευφραινομενων παντων η κατοικια εν σοι

Chapter 87

1 ωδη ψαλμου τοις υιοις χορε εις το τελος υπερ μαελεθ του αποκριθηναι συνεσεως αιμαν τω ισραηλιτη 2 κυριε ο θεος της σωτηριας μου ημερας εκεκραξα και εν νυκτι εναντιον σου 3 εισελδατω ενωπιον σου η προσευχη μου κλινον το ους σου εις την

δεησιν μου κυριε 4 οτι επλησθη κακων η ψυχη μου και η ζωη μου τω αδη ηγγισεν
 5 προσελογισθην μετα των καταβαινοντων εις λακκον εγενηθην ως ανθρωπος
 αβοηθητος εν νεκροις ελευθερος 6 ωσει τραυματιαι ερριμμενοι καθευδοντες εν
 ταφω ων ουκ εμνησθης ετι και αυτοι εκ της χειρος σου απωσθησαν 7 εθεντο με
 εν λακκω κατωτατω εν σκοτεινοις και εν σκια θανατου 8 επ' εμε επεστηριχθη
 ο θυμος σου και παντας τους μετεωρισμους σου επ' εμε επηγαγες διαψαλμα 9
 εμακρυνας τους γνωστους μου απ' εμου εθεντο με βδελυγμα εαυτοις παρεδοθην
 και ουκ εξεπορευομην 10 οι οφθαλμοι μου ησθενησαν απο πτωχειας εκεκραξα
 προς σε κυριε ολην την ημεραν διεπετασα προς σε τας χειρας μου 11 μη τοις
 νεκροις ποιησεις θαυμασια η ιατροι αναστησουσιν και εξομολογησονται σοι 12
 μη διηγησεται τις εν ταφω το ελεος σου και την αληθειαν σου εν τη απωλεια
 13 μη γνωσθησεται εν τω σκοτει τα θαυμασια σου και η δικαιοσυνη σου εν
 γη επιλελησμενη 14 καγω προς σε κυριε εκεκραξα και το πρωι η προσευχη μου
 προφθασει σε 15 ινα τι κυριε απωθεις την ψυχην μου αποστρεφεις το προσωπον
 σου απ' εμου 16 πτωχος ειμι εγω και εν κοποις εκ νεοτητος μου υψωθεις δε
 εταπεινωθην και εξηπορηθην 17 επ' εμε διηλθον αι οργαι σου και οι φοβερисμοι
 σου εξεταραξαν με 18 εκυκλωσαν με ως υδωρ ολην την ημεραν περιεσχον με
 αμα 19 εμακρυνας απ' εμου φιλον και πλησιον και τους γνωστους μου απο
 ταλαιπωριας

Chapter 88

1 συνεσεως αιθαν τω ισραηλιτη 2 τα ελεη σου κυριε εις τον αιωνα ασομαι εις
 γενεαν και γενεαν απαγγελω την αληθειαν σου εν τω στοματι μου 3 οτι ειπας
 εις τον αιωνα ελεος οικοδομηθησεται εν τοις ουρανοις ετοιμασθησεται η αληθεια
 σου 4 διεθεμην διαθηκην τοις εκλεκτοις μου ωμοσα δαυιδ τω δουλω μου 5 εως
 του αιωνος ετοιμασω το σπερμα σου και οικοδομησω εις γενεαν και γενεαν τον
 θρονον σου διαψαλμα 6 εξομολογησονται οι ουρανοι τα θαυμασια σου κυριε και
 την αληθειαν σου εν εκκλησια αγιων 7 οτι τις εν νεφελαις ισωθησεται τω κυριω
 και τις ομοιωθησεται τω κυριω εν υιοις θεου 8 ο θεος ενδοξαζομενος εν βουλη
 αγιων μεγας και φοβερους επι παντας τους περικυκλω αυτου 9 κυριε ο θεος των
 δυναμεων τις ομοιος σοι δυνατος ει κυριε και η αληθεια σου κυκλω σου 10 συ
 δεσποζεις του κρατους της θαλασσης τον δε σαλον των κυματων αυτης συ κατ-
 απραυ+νεις 11 συ εταπεινωσας ως τραυματιαν υπερηφανον και εν τω βραχιονι
 της δυναμεως σου διεσκορπισας τους εχθρους σου 12 σοι εισιν οι ουρανοι και ση
 εστιν η γη την οικουμενην και το πληρωμα αυτης συ εθεμελιωσας 13 τον βορραν
 και θαλασσας συ εκτισας θαβωρ και ερμων εν τω ονοματι σου αγαλλιασονται 14
 σος ο βραχιων μετα δυναστειας κραταιωθητω η χειρ σου υψωθητω η δεξια σου 15

δικαιοσύνη και κρίμα ετοιμασία του θρόνου σου έλεος και αλήθεια προπορευσε-
ται προ προσώπου σου 16 μακάριος ο λαός ο γινώσκων αλαλαγμόν κυριε εν τω
φωτί του προσώπου σου πορευσόνται 17 και εν τω ονοματί σου αγαλλιασόνται
ολήν την ημέραν και εν τη δικαιοσύνη σου υψώθησονται 18 οτι το καύχημα της
δυναμείως αυτών ει σύ και εν τη ευδοκία σου υψώθησεται το κέρας ημών 19 οτι
του κυρίου η αντιλημψίς και του αγίου ισραήλ βασιλείως ημών 20 τότε έλαλήσας
εν όρασει τοίς όσίοις σου και ειπας έδεμην βοήθειαν επί δυνατόν υψώσα εκλεκ-
τόν εκ του λαού μου 21 εύρον δαυιδ τον δούλον μου εν ελαίω αγίω μου έχρισα
αυτόν 22 η γαρ χείρ μου συναντιλημψεται αυτώ και ο βραχίων μου κατισχύ-
σει αυτόν 23 ουκ ωφέλησει έχθρος εν αυτώ και υίος ανομίας ου προσθήσει του
κακώσαι αυτόν 24 και συγκοψώ τους έχθρους αυτού από προσώπου αυτού και
τους μισούντας αυτόν τροπώσομαι 25 και η αλήθεια μου και το έλεος μου μετ'
αυτού και εν τω ονοματί μου υψώθησεται το κέρας αυτού 26 και θήσομαι εν
θάλασση χείρα αυτού και εν ποταμοίς δεξιαν αυτού 27 αυτός επικαλεσεται με
πάτηρ μου ει σύ θεός μου και αντιλημπτώρ της σωτηρίας μου 28 καγώ πρωτο-
τόκον θήσομαι αυτόν ύψηλον παρα τοίς βασιλεύσιν της γης 29 εις τον αιώνα
φυλάξω αυτώ το έλεος μου και η διαθήκη μου πιστή αυτώ 30 και θήσομαι εις
τον αιώνα του αιώνος το σπέρμα αυτού και τον θρόνον αυτού ως τας ημέρας του
ουρανού 31 εάν εγκαταλιπώσιν οι υιοί αυτού τον νόμον μου και τοίς κρίμασιν
μου μη πορευθώσιν 32 εάν τα δικαιώματα μου βεβήλωσουσιν και τας εντολάς
μου μη φυλάξωσιν 33 επισκεψομαι εν ραβδώ τας ανομίας αυτών και εν μαστιξίν
τας αμαρτίας αυτών 34 το δε έλεος μου ου μη διασκεδάσω απ' αυτού ουδε μη
αδικήσω εν τη αλήθεια μου 35 ουδε μη βεβήλωσω την διαθήκην μου και τα εκ-
πορευόμενα δια των χείλεων μου ου μη αθετήσω 36 απαξ ώμοσα εν τω αγίω μου
ει τω δαυιδ ψεύσομαι 37 το σπέρμα αυτού εις τον αιώνα μένει και ο θρόνος αυτού
ως ο ήλιος εναντίον μου 38 και ως η σέληνη κατηρτισμένη εις τον αιώνα και ο
μαρτύς εν ουρανώ πιστός διαψάλμα 39 σύ δε απώσω και εξουδενώσας ανεβάλον
τον χριστόν σου 40 κατεστρέψας την διαθήκην του δούλου σου εβεβήλωσας εις
την γην το αγιασμα αυτού 41 καθείλες πάντας τους φραγμούς αυτού έδου τα ο-
χυρώματα αυτού δειλίαν 42 διήρπασαν αυτόν πάντες οι διόδευοντες όδον εγενήθη
όνειδος τοίς γείτοσιν αυτού 43 υψώσας την δεξιαν των έχθρων αυτού ευφράνας
πάντας τους έχθρους αυτού 44 απεστρέψας την βοήθειαν της ρομφαίας αυτού
και ουκ αντελάβου αυτού εν τω πολέμω 45 κατέλυσας από καθαρίσμου αυτόν
τον θρόνον αυτού εις την γην κατερράξας 46 εσμικρύνας τας ημέρας του χρόνου
αυτού κατεχέας αυτού αισχυνήν διαψάλμα 47 έως ποτε κυριε αποστρέψεις εις
τέλος εκκαυθήσεται ως πυρ η όργη σου 48 μνησθήτι τίς μου η υποστάσις μη
γάρ ματαιώς εκτίσας πάντας τους υίους των ανθρώπων 49 τίς έστιν άνθρωπος
ός ζήσεται και ουκ όψεται θάνατον ρύσεται την ψυχήν αυτού εκ χειρός άδου

διαψαλμα 50 που εισιν τα ελεη σου τα αρχαια κυριε α ωμοσας τω δαυιδ εν τη αληθεια σου 51 μνησθητι κυριε του ονειδισμού των δουλων σου ου υπεσχον εν τω κολπω μου πολλων εθνων 52 ου ωνειδισαν οι εχθροι σου κυριε ου ωνειδισαν το ανταλλαγμα του χριστου σου 53 ευλογητος κυριος εις τον αιωνα γενοιτο γενοιτο

Chapter 89

1 προσευχη του μωυση ανθρωπου του θεου κυριε καταφυγη εγενηθης ημιν εν γενεα και γενεα 2 προ του ορη γενηθηναι και πλασθηναι την γην και την οικουμενην και απο του αιωνος εως του αιωνος συ ει 3 μη αποστρεψης ανθρωπον εις ταπεινωσιν και ειπας επιστρεψατε υιοι ανθρωπων 4 οτι χιλια ετη εν οφθαλμοις σου ως η ημερα η εχθες ητις διηλθεν και φυλακη εν νυκτι 5 τα εξουδενωματα αυτων ετη εσονται το πρωι ωσει χλοη παρελθοι 6 το πρωι ανθησαι και παρελθοι το εσπερας αποπεσοι σκληρυνθειη και ξηρανθειη 7 οτι εξελιπομεν εν τη οργη σου και εν τω θυμω σου εταραχθημεν 8 εδου τας ανομιας ημων ενωπιον σου ο αιων ημων εις φωτισμον του προσωπου σου 9 οτι πασαι αι ημεραι ημων εξελιπον και εν τη οργη σου εξελιπομεν τα ετη ημων ως αραχνην εμελετων 10 αι ημεραι των ετων ημων εν αυτοις εβδομηκοντα ετη εαν δε εν δυναστεiais ογδοηκοντα ετη και το πλειον αυτων κοπος και πονος οτι επηλθεν πραυ+της εφ' ημας και παιδευθησομεθα 11 τις γνωσκει το κρατος της οργης σου και απο του φοβου σου τον θυμον σου 12 εξαριθμησασθαι την δεξian σου ουτως γνωρισον και τους πεπεδημενους τη καρδια εν σοφια 13 επιστρεψον κυριε εως ποτε και παρακληθητι επι τοις δουλοις σου 14 ενεπλησθημεν το πρωι του ελεους σου και ηγαλλιασαμεθα και ευφρανθημεν εν πασαις ταις ημεραις ημων 15 ευφρανθημεν ανθ' ων ημερων εταπεινωσας ημας ετων ων ειδομεν κακα 16 και ιδε επι τους δουλους σου και τα εργα σου και οδηγησον τους υιους αυτων 17 και εστω η λαμπροτης κυριου του θεου ημων εφ' ημας και τα εργα των χειρων ημων κατευθυνον εφ' ημας

Chapter 90

1 αινος ωδης τω δαυιδ ο κατοικων εν βοηθεια του υψιστου εν σκεπη του θεου του ουρανου αυλισθησεται 2 ερει τω κυριω αντιλημπτωρ μου ει και καταφυγη μου ο θεος μου ελπιω επ' αυτον 3 οτι αυτος ρυσεται με εκ παγιδος θηρευτων και απο λογου ταραχωδους 4 εν τοις μεταφρενοις αυτου επισκιασει σοι και υπο τας πτερυγας αυτου ελπιεις οπλω κυκλωσει σε η αληθεια αυτου 5 ου φοβηθηση απο φοβου νυκτερινου απο βελους πετομενου ημερας 6 απο πραγματος διαπορευομενου εν σκοτει απο συμπτωματος και δαιμονιου μεσημβρινου 7 πεσειται εκ του κλιτους σου χιλιας και μυριας εκ δεξιων σου προς σε δε ουκ εγγιει 8 πλην τοις οφθαλμοις

σου κατανοησεις και ανταποδοσιν αμαρτωλων οψη 9 οτι συ κυριε η ελπις μου τον υπιστον εθου καταφυγην σου 10 ου προσελευσεται προς σε κακα και μαστιξ ουκ εγγιει τω σκηνωματι σου 11 οτι τοις αγγελοις αυτου εντελειται περι σου του διαφυλαξαι σε εν πασαις ταις οδοις σου 12 επι χειρων αρουσιν σε μηποτε προσκοψης προς λιθον τον ποδα σου 13 επ' ασπιδα και βασιλισκον επιβηση και καταπατησεις λεοντα και δρακοντα 14 οτι επ' εμε ηλπισεν και ρυσομαι αυτον σκεπασω αυτον οτι εγνω το ονομα μου 15 επικαλεσεται με και εισακουσομαι αυτου μετ' αυτου ειμι εν θλιψει και εξελουμαι και δοξασω αυτον 16 μακροτητα ημερων εμπλησω αυτον και δειξω αυτω το σωτηριον μου

Chapter 91

1 ψαλμος ωδης εις την ημεραν του σαββατου 2 αγαδον το εξομολογεισθαι τω κυριω και ψαλλειν τω ονοματι σου υψιστε 3 του αναγγελλειν το πρωι το ελεος σου και την αληθειαν σου κατα νυκτα 4 εν δεκαχορδω ψαλτηριω μετ' ωδης εν κιθαρα 5 οτι ευφρανas με κυριε εν τω ποιηματι σου και εν τοις εργοις των χειρων σου αγαλλιασομαι 6 ως εμεγαλυνθη τα εργα σου κυριε σφοδρα εβαθυνθησαν οι διαλογισμοι σου 7 ανηρ αφρων ου γνωσεται και ασυνετος ου συνησει ταυτα 8 εν τω ανατειλαι τους αμαρτωλους ως χορτον και διεκυψαν παντες οι εργαζομενοι την ανομιαν οπως αν εξολεθρευθωσιν εις τον αιωνα του αιωνος 9 συ δε υψιστος εις τον αιωνα κυριε 10 οτι ιδου οι εχθροι σου απολουνται και διασκορπισθησονται παντες οι εργαζομενοι την ανομιαν 11 και υψωθησεται ως μονοκερωτος το κερας μου και το γηρας μου εν ελαιω πιονι 12 και επειδεν ο οφθαλμος μου εν τοις εχθροις μου και εν τοις επανιστανομενοις επ' εμε πονηρευομενοις ακουσεται το ους μου 13 δικαιος ως φοιनिξ ανθησει ωσει κεδρος η εν τω λιβανω πληθυνθησεται 14 πεφυτευμενοι εν τω οικω κυριου εν ταις αυλαις του θεου ημων εξανθησουσιν 15 ετι πληθυνθησονται εν γηρει πιονι και ευπαθουντες εσονται 16 του αναγγειλαι οτι ευθης κυριος ο θεος μου και ουκ εστιν αδικια εν αυτω

Chapter 92

1 εις την ημεραν του προσαββατου οτε κατωκισται η γη αινος ωδης τω δαυιδ ο κυριος εβασιλευσεν ευπρεπειαν ενεδυσατο ενεδυσατο κυριος δυναμιν και περιεζωσατο και γαρ εστερεωσεν την οικουμενην ητις ου σαλευθησεται 2 ετοιμος ο θρονος σου απο τοτε απο του αιωνος συ ει 3 επηραν οι ποταμοι κυριε επηραν οι ποταμοι φωνας αυτων 4 απο φωνων υδατων πολλων θαυμαστοι οι μετεωρισμοι της θαλασσης θαυμαστος εν υψηλοις ο κυριος 5 τα μαρτυρια σου επιστωθησαν σφοδρα τω οικω σου πρεπει αγιασμα κυριε εις μακροτητα ημερων

Chapter 93

1 ψαλμος τω δαυιδ τετραδι σαββατων ο θεος εκδικησεων κυριος ο θεος εκδικησεων
επαρρησιασατο 2 υψωθητι ο κρινων την γην αποδος ανταποδοσιν τοις υπερ-
ηφανοις 3 εως ποτε αμαρτωλοι κυριε εως ποτε αμαρτωλοι καυχησονται 4 φθεγγ-
ονται και λαλησουσιν αδικιαν λαλησουσιν παντες οι εργαζομενοι την ανομιαν 5
τον λαον σου κυριε εταπεινωσαν και την κληρονομιαν σου εκακωσαν 6 χηραν
και προσηλυτον απεκτειναν και ορφανους εφονευσαν 7 και ειπαν ουκ οφεται
κυριος ουδε συνησει ο θεος του ιακωβ 8 συνετε δη αφρονες εν τω λαω και μωροι
ποτε φρονησατε 9 ο φυτευσας το ους ουχι ακουει η ο πλασας τον οφθαλμον
ου κατανοει 10 ο παιδευων εθνη ουχι ελεγξει ο διδασκων ανθρωπον γνωσιν 11
κυριος γνωσκει τους διαλογισμους των ανθρωπων οτι εισιν ματαιοι 12 μακαριος
ανθρωπος ον αν συ παιδευσης κυριε και εκ του νομου σου διδαξης αυτον 13 του
πραιναι αυτω αφ' ημερων πονηρων εως ου ορυγη τω αμαρτωλω βοθρος 14 οτι ουκ
απωσεται κυριος τον λαον αυτου και την κληρονομιαν αυτου ουκ εγκαταλειψει
15 εως ου δικαιοσυνη επιστρεψη εις κρισιν και εχομενοι αυτης παντες οι ευδεις
τη καρδια διαψαλμα 16 τις αναστησεται μοι επι πονηρενομενους η τις συμπαρα-
στησεται μοι επι εργαζομενους την ανομιαν 17 ει μη οτι κυριος εβοηθησεν μοι
παρὰ βραχυ παρωκησεν τω αδη η ψυχη μου 18 ει ελεγον σεσαλευται ο πους μου
το ελεος σου κυριε βοηθει μοι 19 κυριε κατα το πληθος των οδυνων μου εν τη
καρδια μου αι παρακλησεις σου ηγαπησαν την ψυχην μου 20 μη συμπροσεσται
σοι θρονος ανομιας ο πλασων κοπον επι προσταγματι 21 θηρευσουσιν επι ψυχην
δικαιου και αιμα αθων καταδικασονται 22 και εγενετο μοι κυριος εις καταφυγη-
ν και ο θεος μου εις βοηθον ελπιδος μου 23 και αποδωσει αυτοις την ανομιαν
αυτων και κατα την πονηριαν αυτων αφανει αυτους κυριος ο θεος ημων

Chapter 94

1 αινος ωδης τω δαυιδ δευτε αγαλλιασωμεθα τω κυριω αλαλαξωμεν τω θεω τω
σωτηρι ημων 2 προφθασωμεν το προσωπον αυτου εν εξομολογησει και εν ψαλμοις
αλαλαξωμεν αυτω 3 οτι θεος μεγας κυριος και βασιλευς μεγας επι παντας τους
θεους 4 οτι εν τη χειρι αυτου τα περατα της γης και τα υψη των ορεων αυτου
εισιν 5 οτι αυτου εστιν η θαλασσα και αυτος εποιησεν αυτην και την ξηραν
αι χειρες αυτου επλασαν 6 δευτε προσκυνησωμεν και προσπεσωμεν αυτω και
κlausωμεν εναντιον κυριου του ποιησαντος ημας 7 οτι αυτος εστιν ο θεος ημων
και ημεις λαος νομης αυτου και προβατα χειρος αυτου σημερον εαν της φωνης
αυτου ακουσητε 8 μη σκληρυνητε τας καρδιας υμων ως εν τω παραπικρασμω
κατα την ημεραν του πειρασμου εν τη ερημω 9 ου επειρασαν οι πατερες υμων
εδοκιμασαν και ειδοσαν τα εργα μου 10 τεσσαρακοντα ετη προσωχδισα τη γενεα

εκεινη και ειπα αι πλανωνται τη καρδια και αυτοι ουκ εγνωσαν τας οδους μου
11 ως ωμοσα εν τη οργη μου ει εισελευσονται εις την καταπαυσιν μου

Chapter 95

1 οτε ο οικος ωκοδομειτο μετα την αιχμαλωσιαν ωδη τω δαυιδ ασατε τω κυριω
ασμα καινον ασατε τω κυριω πασα η γη 2 ασατε τω κυριω ευλογησατε το ονομα
αυτου ευαγγελιζεσθε ημεραν εξ ημερας το σωτηριον αυτου 3 αναγγειλατε εν τοις
εθνεσιν την δοξαν αυτου εν πασι τοις λαοις τα θαυμασια αυτου 4 οτι μεγας κυριος
και αινετος σφοδρα φοβερους εστιν επι παντας τους θεους 5 οτι παντες οι θεοι των
εθνων δαιμονια ο δε κυριος τους ουρανους εποιησεν 6 εξομολογησις και ωραιότης
ενωπιον αυτου αγιωσυνη και μεγαλοπρεπεια εν τω αγιασματι αυτου 7 ενεγκατε
τω κυριω αι πατριαι των εθνων ενεγκατε τω κυριω δοξαν και τιμην 8 ενεγκατε τω
κυριω δοξαν ονοματι αυτου αρατε θυσιαις και εισπορευεσθε εις τας αυλας αυτου
9 προσκυνησατε τω κυριω εν αυλη αγια αυτου σαλευθητω απο προσωπου αυτου
πασα η γη 10 ειπατε εν τοις εθνεσιν ο κυριος εβασιλευσεν και γαρ κατωρθωσεν την
οικουμενην ητις ου σαλευθησεται κρινει λαους εν ευθυτητι 11 ευφραινεσθωσαν
οι ουρανοι και αγαλλιασθω η γη σαλευθητω η θαλασσα και το πληρωμα αυτης
12 χαρησεται τα πεδια και παντα τα εν αυτοις τοτε αγαλλιασονται παντα τα
ξυλα του δρυμου 13 προ προσωπου κυριου οτι ερχεται οτι ερχεται κринαι την γην
κρινει την οικουμενην εν δικαιοσυνη και λαους εν τη αληθεια αυτου

Chapter 96

1 τω δαυιδ οτε η γη αυτου καθισταται ο κυριος εβασιλευσεν αγαλλιασθω η γη
ευφρανθητωσαν νησοι πολλαι 2 νεφελη και γνοφος κυκλω αυτου δικαιοσυνη και
κριμα κατορθωσις του θρονου αυτου 3 πυρ εναντιον αυτου προπορευσεται και
φλογει κυκλω τους εχθρους αυτου 4 εφαναν αι αστραπαι αυτου τη οικουμενη
ειδεν και εσαλευθη η γη 5 τα ορη ετακησαν ωσει κηρος απο προσωπου κυριου απο
προσωπου κυριου πασης της γης 6 ανηγγειλαν οι ουρανοι την δικαιοσυνην αυτου
και ειδοσαν παντες οι λαοι την δοξαν αυτου 7 αισχυνθητωσαν παντες οι προσκυ-
νουντες τοις γλυπτοις οι εγκαυχωμενοι εν τοις ειδωλοις αυτων προσκυνησατε
αυτω παντες οι αγγελοι αυτου 8 ηκουσεν και ευφρανθη σιων και ηγαλλιασαντο
αι θυγατρες της ιουδαιας ενεκεν των κριματων σου κυριε 9 οτι συ ει κυριος ο
υψιστος επι πασαν την γην σφοδρα υπερυψωθης υπερ παντας τους θεους 10 οι
αγαπωντες τον κυριον μισειτε πονηρον φυλασσει κυριος τας ψυχας των οσιων
αυτου εκ χειρος αμαρτωλων ρυσεται αυτους 11 φως ανετειλεν τω δικαιω και τοις

ευθεσι τη καρδια ευφροσυνη 12 ευφρανθητε δικαιοι επι τω κυριω και εξομολογισθε τη μνημη της αγιωσυνης αυτου

Chapter 97

1 ψαλμος τω δαυιδ ασατε τω κυριω ασμα καινον οτι θαυμαστα εποιησεν κυριος εσωσεν αυτω η δεξια αυτου και ο βραχιων ο αγιος αυτου 2 εγνωρισεν κυριος το σωτηριον αυτου εναντιον των εθνων απεκαλυψεν την δικαιοσυνην αυτου 3 εμνησθη του ελεους αυτου τω ιακωβ και της αληθειας αυτου τω οικω ισραηλ ειδοσαν παντα τα περατα της γης το σωτηριον του θεου ημων 4 αλαλαξατε τω θεω πασα η γη ασατε και αγαλλιασθε και ψαλατε 5 ψαλατε τω κυριω εν κιθαρα εν κιθαρα και φωνη ψαλμου 6 εν σαλπινγξιν ελათαις και φωνη σαλπινγος κερατινης αλαλαξατε ενωπιον του βασιλεως κυριου 7 σαλευθητω η θαλασσα και το πληρωμα αυτης η οικουμενη και οι κατοικουντες εν αυτη 8 ποταμοι κροτησουσιν χειρι επι το αυτο τα ορη αγαλλιασονται 9 οτι ηκει κριναι την γην κρινει την οικουμενην εν δικαιοσυνη και λαους εν ευθυτητι

Chapter 98

1 ψαλμος τω δαυιδ ο κυριος εβασιλευσεν οργιζεσθωσαν λαοι ο καθημενος επι των χειρουβιν σαλευθητω η γη 2 κυριος εν σιων μεγας και υψηλος εστιν επι παντας τους λαους 3 εξομολογησασθωσαν τω ονοματι σου τω μεγαλω οτι φοβερων και αγιον εστιν 4 και τιμη βασιλεως κρισιν αγαπα συ ητοιμασας ευθυτητας κρισιν και δικαιοσυνην εν ιακωβ συ εποιησας 5 υψουτε κυριον τον θεον ημων και προσκυνειτε τω υποποδιω των ποδων αυτου οτι αγιος εστιν 6 μωυσης και ααρων εν τοις ιερευσιν αυτου και σαμουηλ εν τοις επικαλουμενοις το ονομα αυτου επεκαλουντο τον κυριον και αυτος επηκουσεν αυτων 7 εν στυλω νεφελης ελαλει προς αυτους εφυλασσον τα μαρτυρια αυτου και τα προσταγματα α εδωκεν αυτοις 8 κυριε ο θεος ημων συ επηκουες αυτων ο θεος συ ευιλατος εγινου αυτοις και εκδικων επι παντα τα επιτηδευματα αυτων 9 υψουτε κυριον τον θεον ημων και προσκυνειτε εις ορος αγιον αυτου οτι αγιος κυριος ο θεος ημων

Chapter 99

1 ψαλμος εις εξομολογησιν αλαλαξατε τω κυριω πασα η γη 2 δουλευσατε τω κυριω εν ευφροσυνη εισελθατε ενωπιον αυτου εν αγαλλιασει 3 γνωτε οτι κυριος αυτος εστιν ο θεος αυτος εποιησεν ημας και ουχ ημεις λαος αυτου και προβατα της νομης αυτου 4 εισελθατε εις τας πυλας αυτου εν εξομολογησει εις τας αυλας

αυτου εν υμνοις εξομολογειςδε αυτω αινειτε το ονομα αυτου 5 οτι χρηστος κυριος εις τον αιωνα το ελεος αυτου και εως γενεας και γενεας η αληθεια αυτου

Chapter 100

1 τω δαυιδ ψαλμος ελεος και κρισιν ασομαι σοι κυριε 2 ψαλω και συνησω εν οδω αμωμω ποτε ηξεις προς με διεπορευομενην εν ακακια καρδιας μου εν μεσω του οικου μου 3 ου προεθεμην προ οφθαλμων μου πραγμα παρανομον ποιουντας παραβασεις εμισησα 4 ουκ εκολληθη μοι καρδια σκαμβη εκκλινοντος απ' εμου του πονηρου ουκ εγινωσκον 5 τον καταλαλουντα λαθρα του πλησιον αυτου τουτον εξεδιωκον υπερηφανω οφθαλμω και απληστω καρδια τουτω ου συνησδιον 6 οι οφθαλμοι μου επι τους πιστους της γης του συγκαθησθαι αυτους μετ' εμου πορευομενος εν οδω αμωμω ουτος μοι ελειτουργει 7 ου κατωκει εν μεσω της οικιας μου ποιων υπερηφανιαν λαλων αδικα ου κατευθυνεν εναντιον των οφθαλμων μου 8 εις τας πρωιας απεκτεννον παντας τους αμαρτωλους της γης του εξολεθρευσαι εκ πολεως κυριου παντας τους εργαζομενους την ανομιαν

Chapter 101

1 προσευχη τω πτωχω οταν ακηδιαση και εναντιον κυριου εκχη την δεησιν αυτου 2 εισακουσον κυριε της προσευχης μου και η κραυγη μου προς σε ελθατω 3 μη αποστρεψης το προσωπον σου απ' εμου εν η αν ημερα θλιβωμαι κλινον το ους σου προς με εν η αν ημερα επικαλεσωμαι σε ταχυ εισακουσον μου 4 οτι εξελιπον ωσει καπνος αι ημεραι μου και τα οστα μου ωσει φρυγιον συνεφρυγησαν 5 επληγη ωσει χορτος και εξηρανθη η καρδια μου οτι επελαθομην του φαγειν τον αρτον μου 6 απο φωνης του στεναγμου μου εκολληθη το οστουν μου τη σαρκι μου 7 ωμοιωθην πελεκανι ερημικω εγεννητην ωσει νυκτικοραξ εν οικοπεδω 8 ηγρυπνησα και εγεννητην ωσει στρουθιον μοναζον επι δωματι 9 ολην την ημεραν ωνειδιζον με οι εχθροι μου και οι επαινουντες με κατ' εμου ωμνυον 10 οτι σποδον ωσει αρτον εφαγον και το πομα μου μετα κλαυθμου εκιρνων 11 απο προσωπου της οργης σου και του θυμου σου οτι επαρας κατερραξας με 12 αι ημεραι μου ωσει σκια εκλιθησαν και εγω ωσει χορτος εξηραντην 13 συ δε κυριε εις τον αιωνα μενεις και το μνημοσυνον σου εις γενεαν και γενεαν 14 συ αναστας οικτιρησεις την σιων οτι καιρος του οικτιρησαι αυτην οτι ηκει καιρος 15 οτι ευδοκησαν οι δουλοι σου τους λιθους αυτης και τον χουν αυτης οικτιρησουσιν 16 και φοβηθησονται τα εθνη το ονομα κυριου και παντες οι βασιλεις της γης την δοξαν σου 17 οτι οικοδομησει κυριος την σιων και οφθησεται εν τη δοξη αυτου 18 επεβλεψεν επι την προσευχην των ταπεινων και ουκ εξουδενωσεν την δεησιν αυτων 19 γραφητω

αυτῇ εἰς γενεάν ἑτέραν καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνεσέι τὸν κύριον 20 ὅτι ἐξεκύψεν
ἐξ ὑψους ἁγίου αὐτοῦ κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπεβλέψεν 21 τοῦ ἀκούσαι
τὸν στεναγμὸν τῶν πεπεδημένων τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων 22
τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν σὶων τὸ ὄνομα κυρίου καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν ἱερουσαλὴμ 23
ἐν τῷ συναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ βασιλείας τοῦ δουλεύειν τῷ κυρίῳ 24
ἀπεκριθὴ αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχυρὸς αὐτοῦ τὴν ὀλιγοτητα τῶν ἡμερῶν μου ἀναγγεῖλον
μοι 25 μὴ ἀναγαγῆς με ἐν ἡμισεὶ ἡμερῶν μου ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου 26 κατ'
ἀρχὰς σὺ κυριεὶ τὴν γῆν ἐδεμελιώσας καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοὶ
27 αὐτοὶ ἀπολούνται σὺ δὲ διαμένεις καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται καὶ
ὥσει περιβολαῖον ἀλλάξεις αὐτοὺς καὶ ἀλλαγήσονται 28 σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἰ καὶ τὰ
ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν 29 οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκήνωσουσιν καὶ τὸ
σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται

Chapter 102

1 τῷ δαυὶδ εὐλογεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον καὶ πάντα τὰ ἐντὸς μου τὸ ὄνομα τοῦ
ἁγίου αὐτοῦ 2 εὐλογεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς
ἀνταποδοσεῖς αὐτοῦ 3 τὸν εὐλατεῦνonta πᾶσαις ταῖς ἀνομίαις σου τὸν ἰωμένον
πάσας τὰς νόσους σου 4 τὸν λυτρουμένον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου τὸν στεφά-
νουντα σὲ ἐν ἑλπίῃ καὶ οἰκτιρμοῖς 5 τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν
σου ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀέτου ἡ νεότης σου 6 ποίων ἐλεημοσύνας ὁ κύριος καὶ
κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις 7 ἐγνώρισεν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ μωσῇ τοῖς υἱοῖς
ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ 8 οἰκτιρῶν καὶ ἐλεμῶν ὁ κύριος μακροθυμὸς καὶ
πολυέλεος 9 οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μὴνιεῖ 10 οὐ κατὰ τὰς
ἀμαρτίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν οὐδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἀνταπεδῶκεν ἡμῖν 11
ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταιώσεν κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ
ἐπὶ τοὺς φοβούμενους αὐτὸν 12 καθ' ὅσον ἀπεχουσὶν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν ἐ-
μακρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν 13 καθὼς οἰκτιρεῖ πατὴρ υἱοὺς οἰκτιρῆσεν
κύριος τοὺς φοβούμενους αὐτὸν 14 ὅτι αὐτὸς ἐγνώ το πλάσμα ἡμῶν μνησθητι
ὅτι χεὺς ἐσμεν 15 ἀνθρώπος ὥσει χορτὸς αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὥσει ἀνθὸς τοῦ ἀγροῦ
οὕτως ἐξανθήσεται 16 ὅτι πνεῦμα διηλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπαρξεί καὶ οὐκ ἐπιγν-
ώσεται ἐπὶ τὸν τόπον αὐτοῦ 17 τὸ δὲ ἔλεος τοῦ κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως
τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβούμενους αὐτὸν καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοὺς υἱῶν
18 τοῖς φυλάσσουσιν τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ
τοῦ ποιῆσαι αὐτάς 19 κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασεν τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ
ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσποζει 20 εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντες οἱ ἀγγελοὶ
αὐτοῦ δυνατοὶ ἰσχυρὶ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκούσαι τῆς φωνῆς τῶν
λογῶν αὐτοῦ 21 εὐλογεῖτε τὸν κύριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ λειτουργοὶ αὐτοῦ

ποιουντες το θελημα αυτου 22 ευλογειτε τον κυριον παντα τα εργα αυτου εν παντι τοπω της δεσποτειας αυτου ευλογει η ψυχη μου τον κυριον

Chapter 103

1 τω δαυιδ ευλογει η ψυχη μου τον κυριον κυριε ο θεος μου εμεγαλυνθης σφοδρα εξομολογησιν και ευπρεπειαν ενεδυσω 2 αναβαλλομενος φως ως ιματιον εκτεινων τον ουρανον ωσει δερριν 3 ο στεγαζων εν υδασιν τα υπερωα αυτου ο τιδεις νεφη την επιβασιν αυτου ο περιπατων επι πτερυγων ανεμων 4 ο ποιων τους αγγελους αυτου πνευματα και τους λειτουργους αυτου πυρ φλεγον 5 εδεμελιωσεν την γην επι την ασφαλειαν αυτης ου κλιθησεται εις τον αιωνα του αιωνος 6 αβυσσος ως ιματιον το περιβολαιον αυτου επι των ορεων στησονται υδατα 7 απο επιτιμησης σου φευξονται απο φωνης βροντης σου δειλιασουσιν 8 αναβαινουσιν ορη και καταβαινουσιν πεδια εις τοπον ον εδεμελιωσας αυτοις 9 οριον εθου ο ου παρελευσονται ουδε επιστρεψουσιν καλυψαι την γην 10 ο εξαποστελλων πηγας εν φαραγξιν ανα μεσον των ορεων διελευσονται υδατα 11 ποτιουσιν παντα τα θηρια του αγρου προσδεχονται οναγροι εις διψαν αυτων 12 επ' αυτα τα πετεινα του ουρανου κατασκηνωσει εκ μεσου των πετρων δωσουσιν φωνην 13 ποτιζων ορη εκ των υπερων αυτου απο καρπου των εργα σου χορτασθησεται η γη 14 εξανατελλων χορτον τοις κτηνεσιν και χλοην τη δουλεια των ανθρωπων του εξαγαγειν αρτον εκ της γης 15 και οινος ευφραίνει καρδιαν ανθρωπου του ιλαρυναι προσωπον εν ελαιω και αρτος καρδιαν ανθρωπου στηριζει 16 χορτασθησεται τα ξυλα του πεδιου αι κεδροι του λιβανου ας εφυτευσεν 17 εκει στρουθια εννοσσεουσιν του ερωδιου η οικια ηγειται αυτων 18 ορη τα υψηλα ταις ελαφοις πετρα καταφυγη τοις χοιρογρυλλιοις 19 εποιησεν σεληνην εις καιρους ο ηλιος εγνω την δυσιν αυτου 20 εθου σκοτος και εγενετο νυξ εν αυτη διελευσονται παντα τα θηρια του δρυμου 21 σκυμνοι ωρουμενοι αρπασαι και ζητησαι παρα του θεου βρωσιν αυτοις 22 ανετειλεν ο ηλιος και συνηχθησαν και εν ταις μανδραις αυτων κοιτασθησονται 23 εξελευσεται ανθρωπος επι το εργον αυτου και επι την εργασιαν αυτου εως εσπερας 24 ως εμεγαλυνθη τα εργα σου κυριε παντα εν σοφια εποιησας επληρωθη η γη της κτησεως σου 25 αυτη η θαλασσα η μεγαλη και ευρυχωρος εκει ερπετα ων ουκ εστιν αριθμος ζωα μικρα μετα μεγαλων 26 εκει πλοια διαπορευονται δρακων ουτος ον επλασας εμπαιζειν αυτω 27 παντα προς σε προσδοκωσιν δουναι την τροφην αυτοις ευκαιρον 28 δοντος σου αυτοις συλλεξουσιν ανοιξαντος δε σου την χειρα τα συμπαντα πλησθησονται χρηστοτητος 29 αποστρεψαντος δε σου το προσωπον ταραχθησονται αντανελεις το πνευμα αυτων και εκλειψουσιν και εις τον χουν αυτων επιστρεψουσιν 30 εξαποστελεις το πνευμα σου και κτισθησονται και ανακαινιεις το προσωπον της γης 31 ητω η δοξα κυριου

εις τον αιωνα ευφρανθησεται κυριος επι τοις εργοις αυτου 32 ο επιβλεπων επι την γην και ποιων αυτην τρεμειν ο απτομενος των ορεων και καπνιζονται 33 ασω τω κυριω εν τη ζωη μου ψαλω τω θεω μου εως υπαρχω 34 ηδυνθειη αυτω η διαλογη μου εγω δε ευφρανθησομαι επι τω κυριω 35 εκλιποισαν αμαρτωλοι απο της γης και ανομοι ωστε μη υπαρχειν αυτους ευλογει η ψυχη μου τον κυριον

Chapter 104

1 αλληλουια εξομολογισθε τω κυριω και επικαλειςθε το ονομα αυτου απαγγειλατε εν τοις εθνεσιν τα εργα αυτου 2 ασατε αυτω και ψαλατε αυτω διηγησασθε παντα τα θαυμασια αυτου 3 επαινειςθε εν τω ονοματι τω αγιω αυτου ευφρανθητω καρδια ζητούντων τον κυριον 4 ζητησατε τον κυριον και κραταιωθητε ζητησατε το προσωπον αυτου δια παντος 5 μνησθητε των θαυμασιων αυτου ων εποιησεν τα τερατα αυτου και τα κριματα του στοματος αυτου 6 σπερμα αβρααμ δουλοι αυτου υιοι ιακωβ εκλεκτοι αυτου 7 αυτος κυριος ο θεος ημων εν παση τη γη τα κριματα αυτου 8 εμνησθη εις τον αιωνα διαθηκης αυτου λογου ου ενετειλατο εις χιλιας γενεας 9 ον διεθετο τω αβρααμ και του ορκου αυτου τω ισαακ 10 και εστησεν αυτην τω ιακωβ εις προσταγμα και τω ισραηλ διαθηκην αιωνιον 11 λεγων σοι δωσω την γην χανααν σχοινισμα κληρονομιας υμων 12 εν τω ειναι αυτους αριθμω βραχεις ολιγοστους και παροικους εν αυτη 13 και διηλθον εξ εθνους εις εθνος εκ βασιλειας εις λαον ετερον 14 ουκ αφηκεν ανθρωπον αδικησαι αυτους και ηλεγξεν υπερ αυτων βασιλεις 15 μη απτεσθε των χριστων μου και εν τοις προφηταις μου μη πονηρευσθε 16 και εκαλεσεν λιμον επι την γην παν στηριγμα αρτου συνετριψεν 17 απεστειλεν εμπροσθεν αυτων ανθρωπον εις δουλον επραδη ιωσηφ 18 εταπεινωσαν εν πεδαις τους ποδας αυτου σιδηρον διηλθεν η ψυχη αυτου 19 μεχρι του ελθειν τον λογον αυτου το λογιον κυριου επυρωσεν αυτον 20 απεστειλεν βασιλευς και ελυσεν αυτον αρχων λαων και αφηκεν αυτον 21 κατεστησεν αυτον κυριον του οικου αυτου και αρχοντα πασης της κτησεως αυτου 22 του παιδευσαι τους αρχοντας αυτου ως εαυτον και τους πρεσβυτερους αυτου σοφισαι 23 και εισηλθεν ισραηλ εις αιγυπτον και ιακωβ παρωκησεν εν γη χαμ 24 και ηυξησεν τον λαον αυτου σφοδρα και εκραταιωσεν αυτον υπερ τους εχθρους αυτου 25 μετεστρεψεν την καρδιαν αυτων του μισησαι τον λαον αυτου του δολιουσθαι εν τοις δουλοις αυτου 26 εξαπεστειλεν μωυσην τον δουλον αυτου ααρων ον εξελεξατο αυτον 27 εθετο εν αυτοις τους λογους των σημειων αυτου και των τερατων εν γη χαμ 28 εξαπεστειλεν σκοτος και εσκοτασεν και παρεπικραναν τους λογους αυτου 29 μετεστρεψεν τα υδατα αυτων εις αιμα και απεκτεινεν τους ιχθυας αυτων 30 εξηρψεν η γη αυτων βατραχους εν τοις ταμειοις των βασιλεων αυτων 31 ειπεν και ηλθεν κυνομυια και σκνιπες εν πασι τοις οριοις αυτων 32

εδετο τας βροχας αυτων χαλαζαν πυρ καταφλεγον εν τη γη αυτων 33 και επαταξεν τας αμπελους αυτων και τας συκας αυτων και συνετριψεν παν ξυλον οριου αυτων 34 ειπεν και ηλθεν ακρις και βρουχος ου ουκ ην αριθμος 35 και κατεφαγεν παντα τον χορτον εν τη γη αυτων και κατεφαγεν τον καρπον της γης αυτων 36 και επαταξεν παν πρωτοτοκον εν τη γη αυτων απαρχην παντος πονου αυτων 37 και εξηγαγεν αυτους εν αργυριω και χρυσιω και ουκ ην εν ταις φυλαις αυτων ασθενων 38 ευφρανθη αιγυπτος εν τη εξοδω αυτων οτι επεπεσεν ο φοβος αυτων επ' αυτους 39 διεπετασεν νεφελην εις σκεπην αυτοις και πυρ του φωτισαι αυτοις την νυκτα 40 ητησαν και ηλθεν ορτυγομητρα και αρτον ουρανου ενεπλησεν αυτους 41 διερρηξεν πετραν και ερρυησαν υδατα επορευθησαν εν ανυδροις ποταμοι 42 οτι εμνησθη του λογου του αγιου αυτου του προς αβρααμ τον δουλον αυτου 43 και εξηγαγεν τον λαον αυτου εν αγαλλιασει και τους εκλεκτους αυτου εν ευφροσυνη 44 και εδωκεν αυτοις χωρας εθνων και πονους λαων εκληρονομησαν 45 οπως αν φυλαξωσιν τα δικαιωματα αυτου και τον νομον αυτου εκζητησωσιν

Chapter 105

1 αλληλουια εξομολογεισθε τω κυριω οτι χρηστος οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου 2 τις λαλησει τας δυναστεias του κυριου ακουστας ποιησει πασας τας αινεσεις αυτου 3 μακαριοι οι φυλασσοντες κρισιν και ποιουντες δικαιοσυνην εν παντι καιρω 4 μνησθητι ημων κυριε εν τη ευδοκια του λαου σου επισκεψαι ημας εν τω σωτηριω σου 5 του ιδειν εν τη χρηστοτητι των εκλεκτων σου του ευφρανθηναι εν τη ευφροσυνη του εθνους σου του επαινεισθαι μετα της κληρονομias σου 6 ημαρτομεν μετα των πατερων ημων ηνομησαμεν ηδικησαμεν 7 οι πατερες ημων εν αιγυπτω ου συνηκαν τα θαυμασια σου ουκ εμνησθησαν του πληθους του ελεους σου και παρεπικραναν αναβαινοντες εν τη ερυθρα θαλασση 8 και εσωσεν αυτους ενεκεν του ονοματος αυτου του γνωρισαι την δυναστεian αυτου 9 και επετιμησεν τη ερυθρα θαλασση και εξηρανθη και ωδηγησεν αυτους εν αβυσσω ως εν ερημω 10 και εσωσεν αυτους εκ χειρος μισουντων και ελυτρωσατο αυτους εκ χειρος εχθρου 11 και εκαλυψεν υδωρ τους θλιβοντας αυτους εις εξ αυτων ουκ υπελειφθη 12 και επιστευσαν εν τοις λογοις αυτου και ησαν την αινεσιν αυτου 13 εταχυναν επελαδοντο των εργων αυτου ουκ υπεμειναν την βουλην αυτου 14 και επεδυμησαν επιθυμian εν τη ερημω και επειρασαν τον θεον εν ανυδρω 15 και εδωκεν αυτοις το αιτημα αυτων και εξαπεστειλεν πλησμονην εις τας ψυχας αυτων 16 και παρωργισαν μωυσην εν τη παρεμβολη και ααρων τον αγιον κυριου 17 ηνοιχθη η γη και κατεπιεν δαδαν και εκαλυψεν επι την συναγωγην αβιρων 18 και εξεκαυθη πυρ εν τη συναγωγη αυτων φλοξ κατεφλεξεν αμαρτωλους 19 και εποιησαν μοσχον εν χωρηβ και προσεκυνησαν τω γλυπτω 20 και ηλλαξαντο

την δοξαν αυτων εν ομοιωματι μοσχου εσθοντος χορτον 21 επελαθοντο του θεου του σωζοντος αυτους του ποιησαντος μεγαλα εν αιγυπτω 22 θαυμαστα εν γη χαμ φοβερα επι θαλασσης ερυθρας 23 και ειπεν του εξολεθρευσαι αυτους ει μη μωσης ο εκλεκτος αυτου εστη εν τη θραυσει ενωπιον αυτου του αποστρεψαι την οργην αυτου του μη εξολεθρευσαι 24 και εξουδενωσαν γην επιθυμητην ουκ επιστευσαν τω λογω αυτου 25 και εγογγυσαν εν τοις σκηνωμασιν αυτων ουκ εισηκουσαν της φωνης κυριου 26 και επηρεν την χειρα αυτου αυτοις του καταβαλειν αυτους εν τη ερημω 27 και του καταβαλειν το σπερμα αυτων εν τοις εθνεσιν και διασκορπισαι αυτους εν ταις χωραις 28 και ετελεσθησαν τω βεελφεγωρ και εφαγον θυσιας νεκρων 29 και παρωξυναν αυτον εν τοις επιτηδευμασιν αυτων και επληθυνθη εν αυτοις η πτωσις 30 και εστη φινεες και εξιλασατο και εκοπασεν η θραυσις 31 και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην εις γενεαν και γενεαν εως του αιωνος 32 και παρωργισαν αυτον εφ' υδατος αντιλογιας και εκακωδη μωσης δι' αυτους 33 οτι παρεπικραναν το πνευμα αυτου και διεστειλεν εν τοις χειλεσιν αυτου 34 ουκ εξωλεθρευσαν τα εθνη α ειπεν κυριος αυτοις 35 και εμιγησαν εν τοις εθνεσιν και εμαθον τα εργα αυτων 36 και εδουλευσαν τοις γλυπτοις αυτων και εγενηθη αυτοις εις σκανδαλον 37 και εδυσαν τους υιους αυτων και τας θυγατερας αυτων τοις δαιμονιοις 38 και εξεχεαν αιμα αδων αιμα υιων αυτων και θυγατερων ων εδυσαν τοις γλυπτοις χανααν και εφονοκτονηθη η γη εν τοις αιμασιν 39 και εμιανθη εν τοις εργοις αυτων και επορνευσαν εν τοις επιτηδευμασιν αυτων 40 και ωργισθη θυμω κυριος επι τον λαον αυτου και εβδελυξατο την κληρονομιαν αυτου 41 και παρεδωκεν αυτους εις χειρας εθνων και εκυριευσαν αυτων οι μισουντες αυτους 42 και εδλιψαν αυτους οι εχθροι αυτων και εταπεινωθησαν υπο τας χειρας αυτων 43 πλεονακις ερρυσατο αυτους αυτοι δε παρεπικραναν αυτον εν τη βουλη αυτων και εταπεινωθησαν εν ταις ανομιαις αυτων 44 και ειδεν εν τω θλιβεσθαι αυτους εν τω αυτον εισακουσαι της δεησεως αυτων 45 και εμνησθη της διαθηκης αυτου και μετεμεληθη κατα το πληθος του ελεους αυτου 46 και εδωκεν αυτους εις οικτιρισμους εναντιον παντων των αιχμαλωτισαντων αυτους 47 σωσον ημας κυριε ο θεος ημων και επισυναγαγε ημας εκ των εθνων του εξομολογησασθαι τω ονοματι τω αγιω σου του εγκαυχασθαι εν τη αινεσει σου 48 ευλογητος κυριος ο θεος ισραηλ απο του αιωνος και εως του αιωνος και ερει πας ο λαος γενοιτο γενοιτο

Chapter 106

1 αλληλουια εξομολογεισθε τω κυριω οτι χρηστος οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου
2 ειπατωσαν οι λελυτρωμενοι υπο κυριου ους ελυτρωσατο εκ χειρος εχθρου 3 εκ των χωρων συνηγαγεν αυτους απο ανατολων και δυσμων και βορρα και θαλασσης

4 ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρημῷ ἐν ἀνυδρῷ ὁδὸν πολεως κατοικητηρίου οὐχ εὗρον 5
πεινῶντες καὶ διψῶντες ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλιπεν 6 καὶ ἐκεκραῶσαν πρὸς
κύριον ἐν τῷ θλιβεσθαι αὐτοὺς καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐρρυσάτο αὐτοὺς 7 καὶ
ὠδήγησεν αὐτοὺς εἰς ὁδὸν εὐθείαν τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν κατοικητηρίου 8 ἐξ-
ομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἔλεη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμασία αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν
ἀνθρώπων 9 ὅτι ἐχορτάσεν ψυχὴν κενὴν καὶ ψυχὴν πεινώσαν ἐνεπλήσεν ἀγαθῶν
10 κατήμενους ἐν σκοτει καὶ σκία θανάτου πεπεδημένους ἐν πτωχεῖα καὶ σιδηρῷ
11 ὅτι παρεπικράναν τὰ λόγια τοῦ θεοῦ καὶ τὴν βουλήν τοῦ ὑψίστου παρῶξυναν
12 καὶ ἐταπεινώθη ἐν κοποῖς ἡ καρδία αὐτῶν ἡσθένησαν καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν 13
καὶ ἐκεκραῶσαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλιβεσθαι αὐτοὺς καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν
ἐσώσεν αὐτοὺς 14 καὶ ἐξηγάγεν αὐτοὺς ἐκ σκοτοῦς καὶ σκίας θανάτου καὶ τοὺς
δεσμοὺς αὐτῶν διερρήξεν 15 ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἔλεη αὐτοῦ καὶ
τὰ θαυμασία αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων 16 ὅτι συνετριψεν πύλας χαλκᾶς
καὶ μοχλοὺς σιδηροὺς συνεκλάσεν 17 ἀντελάβετο αὐτῶν ἐξ ὁδοῦ ἀνομίας αὐτῶν
διὰ γὰρ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐταπεινώθησαν 18 πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ
αὐτῶν καὶ ἠγγίσαν ἐως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου 19 καὶ ἐκεκραῶσαν πρὸς κύριον
ἐν τῷ θλιβεσθαι αὐτοὺς καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐσώσεν αὐτοὺς 20 ἀπεστείλεν
τὸν λόγον αὐτοῦ καὶ ἰάσατο αὐτοὺς καὶ ἐρρυσάτο αὐτοὺς ἐκ τῶν διαφθορῶν
αὐτῶν 21 ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἔλεη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμασία αὐτοῦ
τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων 22 καὶ θύσατώσαν θύσιαν αἰνεσεως καὶ ἐξαγγειλατώσαν
τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀγαλλίασει 23 οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν θάλασσαν ἐν πλοίοις
ποιούντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς 24 αὐτοὶ εἶδον τὰ ἔργα κυρίου καὶ τὰ
θαυμασία αὐτοῦ ἐν τῷ βυθῷ 25 εἶπεν καὶ ἑστὴ πνεῦμα καταιγιδοῦς καὶ ὑψώθη
τὰ κύματα αὐτῆς 26 ἀναβαίνουνσιν ἐως τῶν οὐρανῶν καὶ καταβαίνουνσιν ἐως τῶν
ἀβύσσων ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν κακοῖς ἐτήκετο 27 ἐταραχθῆσαν ἐσαλευθῆσαν ὥς ὁ
μέθυων καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν κατεπόθη 28 καὶ ἐκεκραῶσαν πρὸς κύριον ἐν τῷ
θλιβεσθαι αὐτοὺς καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐξηγάγεν αὐτοὺς 29 καὶ ἐπετάξεν
τῇ καταιγίδι καὶ ἑστὴ εἰς αὐραν καὶ ἐσιγήσαν τὰ κύματα αὐτῆς 30 καὶ εὐφραν-
θῆσαν ὅτι ἡσυχάσαν καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐπὶ λιμένα θελήματος αὐτῶν 31 ἐξο-
μολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἔλεη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμασία αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν
ἀνθρώπων 32 ὑψώσατώσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτερ-
ῶν αἰνεσατώσαν αὐτὸν 33 ἔθετο ποταμοὺς εἰς ἐρημὸν καὶ διεξοδοὺς ὑδάτων εἰς
διψάν 34 γῆν καρποφόρον εἰς ἀλμὴν ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ 35
ἔθετο ἐρημὸν εἰς λίμνας ὑδάτων καὶ γῆν ἀνυδρὸν εἰς διεξοδοὺς ὑδάτων 36 καὶ
κατώκισεν ἐκεῖ πεινῶντας καὶ συνεστήσαντο πόλιν κατοικεσίας 37 καὶ ἐσπείραν
ἀγροὺς καὶ ἐφύτευσαν ἀμπελῶνας καὶ ἐποίησαν καρπὸν γεννηματος 38 καὶ ἐυ-
λογησεν αὐτοὺς καὶ ἐπληθύνθησαν σφοδρὰ καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν οὐκ ἐσμικρύνεν
39 καὶ ὠλιγώθησαν καὶ ἐκακώθησαν ἀπὸ θλίψεως κακῶν καὶ ὁδυνῆς 40 ἐξεχύθη

εξουδενωσις επ' αρχοντας και επλανησεν αυτους εν αβατω και ουχ οδω 41 και εβοηθησεν πενητι εκ πτωχειας και εθετο ως προβατα πατριας 42 οψονται ευθεις και ευφρανθησονται και πασα ανομια εμφραξει το στομα αυτης 43 τις σοφος και φυλαξει ταυτα και συνησουσιν τα ελεη του κυριου

Chapter 107

1 ωδη ψαλμου τω δαυιδ 2 ετοιμη η καρδια μου ο θεος ετοιμη η καρδια μου ασομαι και ψαλω εν τη δοξη μου 3 εξεγερθητι ψαλτηριον και κιθαρα εξεγερθησομαι ορδρου 4 εξομολογησομαι σοι εν λαοις κυριε και ψαλω σοι εν εθνεσιν 5 οτι μεγα επανω των ουρανων το ελεος σου και εως των νεφελων η αληθεια σου 6 υψωθητι επι τους ουρανους ο θεος και επι πασαν την γην η δοξα σου 7 οπως αν ρυσθωσιν οι αγαπητοι σου σωσον τη δεξια σου και επακουσον μου 8 ο θεος ελαλησεν εν τω αγιω αυτου υψωθησομαι και διαμεριω σικιμα και την κοιλαδα των σκηνων διαμετρησω 9 εμος εστιν γαλααδ και εμος εστιν μανασση και εφραιμ αντιλημψις της κεφαλης μου ιουδας βασιλευς μου 10 μωαβ λεβης της ελπιδος μου επι την ιδουμαιαν εκτενω το υποδημα μου εμοι αλλοφυλοι υπεταγησαν 11 τις απαξει με εις πολιν περιοχης τις οδηγησει με εως της ιδουμαιας 12 ουχι συ ο θεος ο απωσαμενος ημας και ουκ εξελευση ο θεος εν ταις δυναμεσιν ημων 13 δος ημιν βοηθειαν εκ θλιψεως και ματαια σωτηρια ανθρωπου 14 εν τω θεω ποιησομεν δυναμιν και αυτος εξουδενωσει τους εχθρους ημων

Chapter 108

1 εις το τελος τω δαυιδ ψαλμος ο θεος την αινεσιν μου μη παρασιωπησης 2 οτι στομα αμαρτωλου και στομα δολιου επ' εμε ηνοιχθη ελαλησαν κατ' εμου γλωσση δολια 3 και λογοις μισους εκυκλωσαν με και επολεμησαν με δωρεαν 4 αντι του αγαπαν με ενδιεβαλλον με εγω δε προσευχομην 5 και εθεντο κατ' εμου κακα αντι αγαθων και μισος αντι της αγαπησεως μου 6 καταστησον επ' αυτον αμαρτωλον και διαβολος στητω εκ δεξιων αυτου 7 εν τω κρινεσθαι αυτον εξελθοι καταδεδικασμενος και η προσευχη αυτου γενεσθω εις αμαρτιαν 8 γεννηθητωσαν αι ημεραι αυτου ολιγαι και την επισκοπην αυτου λαβοι ετερος 9 γεννηθητωσαν οι υιοι αυτου ορφανοι και η γυνη αυτου χηρα 10 σαλευομενοι μεταναστητωσαν οι υιοι αυτου και επαιτησατωσαν εκβληθητωσαν εκ των οικοπεδων αυτων 11 εξερευνησατω δανειστης παντα οσα υπαρχει αυτω διαρπασατωσαν αλλοτριου τους πονους αυτου 12 μη υπαρξατω αυτω αντιλημπτωρ μηδε γεννηθητω οικτιρισμων τοις ορφανοις αυτου 13 γεννηθητω τα τεκνα αυτου εις εξολεθρευσιν εν γενεα μι-α εξαλειφθητω το ονομα αυτου 14 αναμνησθειη η ανομια των πατερων αυτου

εναντι κυριου και η αμαρτια της μητρος αυτου μη εξαλειφθειη 15 γεννηθητωσαν εναντι κυριου δια παντος και εξολεθρευθειη εκ γης το μνημοσυνον αυτων 16 ανδ' ων ουκ εμνησθη του ποιησαι ελεος και κατεδιωξεν ανθρωπον πενητα και πτωχον και κατανενυγμενον τη καρδια του θανατωσαι 17 και ηγαπησεν καταραν και ηξει αυτω και ουκ ηθελησεν ευλογιαν και μακρυνθησεται απ' αυτου 18 και ενεδυσατο καταραν ως ιματιον και εισηλθεν ως υδωρ εις τα εγκατα αυτου και ωσει ελαιον εν τοις οστέοις αυτου 19 γεννηθητω αυτω ως ιματιον ο περιβαλλεται και ωσει ζωνη ην δια παντος περιζωννυται 20 τουτο το εργον των ενδιαβαλλοντων με παρα κυριου και των λαλουντων πονηρα κατα της ψυχης μου 21 και συ κυριε κυριε ποιησον μετ' εμου ελεος ενεκεν του ονοματος σου οτι χρηστον το ελεος σου 22 ρυσαι με οτι πτωχος και πενης εγω ειμι και η καρδια μου τεταραχται εντος μου 23 ωσει σκια εν τω εκκλιναι αυτην αντανηρεθην εξετιναχθην ωσει ακριδες 24 τα γονατα μου ησθενησαν απο νηστειας και η σαρκ μου ηλλοιωθη δι' ελαιον 25 και εγω εγενηθην ονειδος αυτοις ειδοσαν με εσαλευσαν κεφαλας αυτων 26 βοηθησον μοι κυριε ο θεος μου σωσον με κατα το ελεος σου 27 και γνωτωσαν οτι η χειρ σου αυτη και συ κυριε εποιησας αυτην 28 καταρασονται αυτοι και συ ευλογησεις οι επανιστανομενοι μοι αισχυνητωσαν ο δε δουλος σου ευφρανθησεται 29 ενδυσασθωσαν οι ενδιαβαλλοντες με εντροπην και περιβαλεσθωσαν ωσει διπλοι+δα αισχυνην αυτων 30 εξομολογησομαι τω κυριω σφοδρα εν τω στοματι μου και εν μεσω πολλων αινεσω αυτον 31 οτι παρεστη εκ δεξιων πενητος του σωσαι εκ των καταδιωκοντων την ψυχην μου

Chapter 109

1 τω δαυιδ ψαλμος ειπεν ο κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου 2 ραβδον δυναμεως σου εξαποστελει κυριος εκ σιων και κατακυριευε εν μεσω των εχθρων σου 3 μετα σου η αρχη εν ημερα της δυναμεως σου εν ταις λαμπροτησιν των αγιων εκ γαστρος προ εωσφορου εξεγεννησα σε 4 ωμοσεν κυριος και ου μεταμεληθησεται συ ει ιερεις εις τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισεδεκ 5 κυριος εκ δεξιων σου συνεδλασεν εν ημερα οργης αυτου βασιλεις 6 κρινει εν τοις εθνεσιν πληρωσει πτωματα συνθλασει κεφαλας επι γης πολλων 7 εκ χειμαρρου εν οδω πιεται δια τουτο υψωσει κεφαλην

Chapter 110

1 αλληλουια εξομολογησομαι σοι κυριε εν ολη καρδια μου εν βουλη ευθειων και συναγωγή 2 μεγαλα τα εργα κυριου εξεζητημενα εις παντα τα θεληματα αυτου 3 εξομολογησις και μεγαλοπρεπεια το εργον αυτου και η δικαιοσυνη αυτου μενει

εις τον αιωνα του αιωνος 4 μνειαν εποiehσaτο των θαυμασιων αυτου ελεημων και οικτιρμων ο κυριος 5 τροφην εδωκεν τοις φοβουμενοις αυτον μνησθησεται εις τον αιωνα διαθηκης αυτου 6 ισχυν εργαυ αυτου ανηγγειλεν τω λαω αυτου του δουναι αυτοις κληρονομιαν εθνων 7 εργα χειρων αυτου αληθεια και κρισις πισται πασαι αι εντολαι αυτου 8 εστηρικμεναι εις τον αιωνα του αιωνος πεπονημεναι εν αληθεια και ευθυτητι 9 λυτρωσιν απεστειλεν τω λαω αυτου ενετειλατο εις τον αιωνα διαθηκην αυτου αγιον και φοβερον το ονομα αυτου 10 αρχη σοφιας φοβος κυριου συνεσις αγαθη πασι τοις ποιουσιν αυτην η αινεσις αυτου μενει εις τον αιωνα του αιωνος

Chapter 111

1 αλληλουια μακαριος ανηρ ο φοβουμενος τον κυριον εν ταις εντολαις αυτου θελησει σφοδρα 2 δυνατον εν τη γη εσται το σπερμα αυτου γενα ευθειων ευλογηθησεται 3 δοξα και πλουτος εν τω οικω αυτου και η δικαιοσυνη αυτου μενει εις τον αιωνα του αιωνος 4 εξανετειλεν εν σκοτει φως τοις ευθεσιν ελεημων και οικτιρμων και δικαιος 5 χρηστος ανηρ ο οικτιρων και κυχρων οικονομησει τους λογους αυτου εν κρισει 6 οτι εις τον αιωνα ου σαλευθησεται εις μνημοσυνον αιωνιον εσται δικαιος 7 απο ακοης πονηρας ου φοβηθησεται ετοιμη η καρδια αυτου ελπιζειν επι κυριον 8 εστηρικται η καρδια αυτου ου μη φοβηθη εως ου επιδη επι τους εχθρους αυτου 9 εσκορπισεν εδωκεν τοις πενησιν η δικαιοσυνη αυτου μενει εις τον αιωνα του αιωνος το κερας αυτου υψωθησεται εν δοξη 10 αμαρτωλος οψεται και οργισθησεται τους οδοντας αυτου βρυξει και τακησεται επιθυμια αμαρτωλων απολειται

Chapter 112

1 αλληλουια αινειτε παιδες κυριον αινειτε το ονομα κυριου 2 ειη το ονομα κυριου ευλογημενον απο του νυν και εως του αιωνος 3 απο ανατολων ηλιου μεχρι δυσμων αινειτε το ονομα κυριου 4 υψηλος επι παντα τα εθνη ο κυριος επι τους ουρανους η δοξα αυτου 5 τις ως κυριος ο θεος ημων ο εν υψηλοις κατοικων 6 και τα ταπεινα εφορων εν τω ουρανω και εν τη γη 7 ο εγειρων απο γης πτωχον και απο κοπριας ανυψων πενητα 8 του καθισαι αυτον μετα αρχοντων μετα αρχοντων λαου αυτου 9 ο κατοικιζων στειραν εν οικω μητερα τεκνων ευφραινομενην

Chapter 113

1 ἀλλήλουια ἐν ἐξοδῷ ἰσραὴλ ἐξ αἰγυπτου οἴκου ἰακώβ ἐκ λαοῦ βαρβαροῦ 2 ἐγενήθη ἰουδαία ἁγιασμός αὐτοῦ ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ 3 ἡ θάλασσα εἶδεν καὶ ἐφύγεν ὁ ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω 4 τὰ ὄρη ἐσκιρτήσαν ὥσει κριοὶ καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων 5 τί σοι ἐστὶν θάλασσα ὅτι ἐφύγες καὶ σοὶ ἰορδάνη ὅτι ἀνεχώρησας εἰς τὰ ὀπίσω 6 τὰ ὄρη ὅτι ἐσκιρτήσατε ὥσει κριοὶ καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων 7 ἀπὸ προσώπου κυρίου ἐσαλευθῇ ἡ γῆ ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ ἰακώβ 8 τοῦ στρεψάντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων καὶ τὴν ἀκροτομόν εἰς πηγὰς ὑδάτων 9 μὴ ἡμῖν κυριε μὴ ἡμῖν ἀλλ' ἡ τῷ ὀνόματι σου δὸς δοξάν ἐπὶ τῷ ἐλεεῖ σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου 10 μὴποτε εἰπῶσιν τὰ ἔθνη ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς αὐτῶν 11 ὁ δὲ θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ ἐν τῇ γῇ πάντα ὅσα ἠδελήσεν ἐποίησεν 12 τὰ εἰδῶλα τῶν ἐθνῶν ἀργυρίον καὶ χρυσιον ἐργὰ χειρῶν ἀνθρώπων 13 στόμα ἔχουσιν καὶ οὐ λαλήσουσιν ὀφθαλμοὺς ἔχουσιν καὶ οὐκ ὁφθονταὶ 14 ὠτα ἔχουσιν καὶ οὐκ ἀκουσονται ῥίνας ἔχουσιν καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται 15 χεῖρας ἔχουσιν καὶ οὐ ψηλαφήσουσιν ποδας ἔχουσιν καὶ οὐ περιπατήσουσιν οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λαρυγγί αὐτῶν 16 ὁμοιοὶ αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτὰ καὶ πάντες οἱ πεποιδότες ἐπ' αὐτοῖς 17 οἶκος ἰσραὴλ ἠλπισεν ἐπὶ κυρίῳ βοηθῷ αὐτῶν καὶ υπερασπιστῇ αὐτῶν ἐστὶν 18 οἶκος ἀαρῶν ἠλπισεν ἐπὶ κυρίῳ βοηθῷ αὐτῶν καὶ υπερασπιστῇ αὐτῶν ἐστὶν 19 οἱ φοβούμενοι τὸν κυρίον ἠλπισαν ἐπὶ κυρίῳ βοηθῷ αὐτῶν καὶ υπερασπιστῇ αὐτῶν ἐστὶν 20 κύριος ἐμνήσθη ἡμῶν καὶ εὐλόγησεν ἡμᾶς εὐλόγησεν τὸν οἶκον ἰσραὴλ εὐλόγησεν τὸν οἶκον ἀαρῶν 21 εὐλόγησεν τοὺς φοβούμενους τὸν κυρίον τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων 22 προσθεῖη κύριος ἐφ' ὑμᾶς ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν 23 εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ κυρίῳ τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν 24 ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ κυρίῳ τὴν δὲ γῆν ἔδωκεν τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων 25 οὐχ οἱ νεκροὶ ἀινέσουσιν σὲ κυριε οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ἀδου 26 ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογησόμεν τὸν κυρίον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος

Chapter 114

1 ἀλλήλουια ἡγαπήσα ὅτι εἰσακουσεται κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου 2 ὅτι ἐκλινεν τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοὶ καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλεσομαι 3 περιεσχόν με ὠδίνες θανάτου κινδύνοι ἀδοῦ εὐροσαν με θλίψιν καὶ ὀδύνην εὐρον 4 καὶ τὸ ὄνομα κυρίου ἐπεκαλεσαμένην ὦ κυριε ῥύσαι τὴν ψυχὴν μου 5 ἐλεημῶν ὁ κύριος καὶ δίκαιος καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν ἔλεα 6 φυλάσσων τὰ νηπία ὁ κύριος ἐταπείνωθην καὶ ἐσῶσεν με 7 ἐπιστρέψον ἡ ψυχὴ μου εἰς τὴν ἀναπαυσίν σου ὅτι κύριος ἐνὶ ἡμετέροις ἐσῶσεν σὲ 8 ὅτι ἐξείλατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου τοὺς ὀφθαλμοὺς μου ἀπὸ δακρυῶν καὶ τοὺς ποδας μου ἀπὸ ὀλισθημάτων 9 εὐαρεστήσω ἐναντίον κυρίου ἐν

χωρα ζωντων

Chapter 115

1 αλληλουια επιστευσα διο ελαλησα εγω δε εταπεινωθην σφοδρα 2 εγω ειπα εν τη εκστασει μου πας ανθρωπος ψευστης 3 τι ανταποδωσω τω κυριω περι παντων ων ανταπεδωκεν μοι 4 ποτηριον σωτηριου λημψομαι και το ονομα κυριου επικαλεσομαι 6 τιμιος εναντιον κυριου ο θανατος των οσιων αυτου 7 ω κυριε εγω δουλος σος εγω δουλος σος και υιος της παιδισκης σου διερρηξας τους δεσμους μου 8 σοι θυσω θυσιαν αινεσεως 9 τας ευχας μου τω κυριω αποδωσω εναντιον παντος του λαου αυτου 10 εν αυλαις οικου κυριου εν μεσω σου ιερουσαλημ

Chapter 116

1 αλληλουια αινειτε τον κυριον παντα τα εθνη επαινεσατε αυτον παντες οι λαοι 2 οτι εκραταιωθη το ελεος αυτου εφ' ημας και η αληθεια του κυριου μενει εις τον αιωνα

Chapter 117

1 αλληλουια εξομολογισθε τω κυριω οτι αγαθος οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου 2 ειπατω δη οικος ισραηλ οτι αγαθος οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου 3 ειπατω δη οικος ααρων οτι αγαθος οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου 4 ειπατωσαν δη παντες οι φοβουμενοι τον κυριον οτι αγαθος οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου 5 εν θλιψει επεκαλεσαμην τον κυριον και επηκουσεν μου εις πλατυσμον 6 κυριος εμοι βοηθος ου φοβηθησομαι τι ποιησει μοι ανθρωπος 7 κυριος εμοι βοηθος καγω εποψομαι τους εχθρους μου 8 αγαθον πεποιθεναι επι κυριον η πεποιθεναι επ' ανθρωπον 9 αγαθον ελπιζειν επι κυριον η ελπιζειν επ' αρχοντας 10 παντα τα εθνη εκυκλωσαν με και τω ονοματι κυριου ημυναμην αυτους 11 κυκλωσαντες εκυκλωσαν με και τω ονοματι κυριου ημυναμην αυτους 12 εκυκλωσαν με ωσει μελισσαι κηριον και εξεκαυθησαν ωσει πυρ εν ακανθαις και τω ονοματι κυριου ημυναμην αυτους 13 ωσθεις ανετραπην του πεσειν και ο κυριος αντελαβετο μου 14 ισχυς μου και υμνησις μου ο κυριος και εγενετο μοι εις σωτηριαν 15 φωνη αγαλλιασεως και σωτηριας εν σκηναις δικαιων δεξια κυριου εποιησεν δυναμιν 16 δεξια κυριου υψωσεν με δεξια κυριου εποιησεν δυναμιν 17 ουκ αποθανουμαι αλλα ζησομαι και εκδιηγησομαι τα εργα κυριου 18 παιδευων επαιδευσεν με ο κυριος και τω θανατω ου παρεδωκεν με 19 ανοιξατε μοι πυλας δικαιοσυνης εισελθων εν αυταις εξομολογησομαι τω κυριω 20 αυτη η πυλη του κυριου δικαιοι εισελευσονται εν

αυτη 21 εξομολογησομαι σοι οτι επηκουσας μου και εγενου μοι εις σωτηριαν 22 λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας 23 παρα κυριου εγενετο αυτη και εστιν θαυμαστη εν οφθαλμοις ημων 24 αυτη η ημερα ην εποιησεν ο κυριος αγαλλιασμεθα και ευφρανθωμεν εν αυτη 25 ω κυριε σωσον δη ω κυριε ευοδωσον δη 26 ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου ευλογηκαμεν υμας εξ οικου κυριου 27 θεος κυριος και επεφανεν ημιν συστησασθε εορτην εν τοις πυκαζουσιν εως των κερατων του θυσιαστηριου 28 θεος μου ει συ και εξομολογησομαι σοι θεος μου ει συ και υψωσω σε εξομολογησομαι σοι οτι επηκουσας μου και εγενου μοι εις σωτηριαν 29 εξομολογεισθε τω κυριω οτι αγαθος οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου

Chapter 118

1 αλληλουια αλφ μακαριοι οι αμωμοι εν οδω οι πορευομενοι εν νομω κυριου 2 μακαριοι οι εξερευνωντες τα μαρτυρια αυτου εν ολη καρδια εκζητησουσιν αυτον 3 ου γαρ οι εργαζομενοι την ανομιαν εν ταις οδοις αυτου επορευθησαν 4 συ εντειλω τας εντολας σου φυλαξασθαι σφοδρα 5 οφελον κατευθυνθεισαν αι οδοι μου του φυλαξασθαι τα δικαιωματα σου 6 τοτε ου μη επαισχυνω εν τω με επιβλεπειν επι πασας τας εντολας σου 7 εξομολογησομαι σοι κυριε εν ευθυτητι καρδιας εν τω μεμαθηκεναι με τα κριματα της δικαιοσυνης σου 8 τα δικαιωματα σου φυλαξω μη με εγκαταλιπης εως σφοδρα 9 βηθ εν τινι κατορθωσει ο νεωτερος την οδον αυτου εν τω φυλασσεσθαι τους λογους σου 10 εν ολη καρδια μου εξεζητησα σε μη απωση με απο των εντολων σου 11 εν τη καρδια μου εκρυψα τα λογια σου οπως αν μη αμαρτω σοι 12 ευλογητος ει κυριε διδαξον με τα δικαιωματα σου 13 εν τοις χειλεσιν μου εξηγγειλα παντα τα κριματα του στοματος σου 14 εν τη οδω των μαρτυριων σου ετερφθην ως επι παντι πλουτω 15 εν ταις εντολαις σου αδολεσχησω και κατανοησω τας οδους σου 16 εν τοις δικαιωμασιν σου μελετησω ουκ επιλησομαι των λογων σου 17 γιμναλ ανταποδος τω δουλω σου ζησομαι και φυλαξω τους λογους σου 18 αποκαλυψον τους οφθαλμους μου και κατανοησω τα θαυμασια σου εκ του νομου σου 19 παροικος εγω ειμι εν τη γη μη αποκρυψης απ' εμου τας εντολας σου 20 επεποθησεν η ψυχη μου του επιθυμησαι τα κριματα σου εν παντι καιρω 21 επετιμησας υπερηφανοις επικαταρατοι οι εκκλινοντες απο των εντολων σου 22 περιελε απ' εμου ονειδος και εξουδενωσιν οτι τα μαρτυρια σου εξεζητησα 23 και γαρ εκαθισαν αρχοντες και κατ' εμου κατελαλουν ο δε δουλος σου ηδολεσχει εν τοις δικαιωμασιν σου 24 και γαρ τα μαρτυρια σου μελετη μου εστιν και αι συμβουλiai μου τα δικαιωματα σου 25 δελθ εκολληθη τω εδαφει η ψυχη μου ζησον με κατα τον λογον σου 26 τας οδους μου εξηγγειλα και επηκουσας μου διδαξον με τα δικαιωματα σου 27 οδον δικαιωματος σου συνετισον με

και αδολεσχησω εν τοις θαυμασίοις σου 28 εσταξεν η ψυχη μου απο ακηδίας βεβαιωσον με εν τοις λόγοις σου 29 οδον αδικίας αποστησον απ' εμου και τω νομω σου ελεησον με 30 οδον αληθείας ηρετίσαμην τα κριματα σου ουκ επελαδομην 31 εκολληθην τοις μαρτυριοις σου κυριε μη με καταισχυνης 32 οδον εντολων σου εδραμον οταν επλατυνας την καρδιαν μου 33 η νομοθετησον με κυριε την οδον των δικαιωμάτων σου και εκζητησω αυτην δια παντος 34 συνετισον με και εξερευνησω τον νομον σου και φυλαξω αυτον εν ολη καρδια μου 35 οδηγησον με εν τριβω των εντολων σου οτι αυτην ηδελησα 36 κλινον την καρδιαν μου εις τα μαρτυρια σου και μη εις πλεονεξίαν 37 αποστρεψον τους οφθαλμους μου του μη ιδειν ματαιοτητα εν τη οδω σου ζησον με 38 στησον τω δουλω σου το λογιον σου εις τον φοβον σου 39 περιελε τον ονειδισμον μου ον υπωπτειυσα τα γαρ κριματα σου χρηστα 40 ιδου επεδυμησα τας εντολας σου εν τη δικαιοσυνη σου ζησον με 41 ουαν και ελθοι επ' εμε το ελεος σου κυριε το σωτηριον σου κατα το λογιον σου 42 και αποκριθωμαι τοις ονειδιζουσι με λογον οτι ηλπισα επι τους λογους σου 43 και μη περιελθης εκ του στοματος μου λογον αληθείας εως σφοδρα οτι επι τα κριματα σου επηλπισα 44 και φυλαξω τον νομον σου δια παντος εις τον αιωνα και εις τον αιωνα του αιωνος 45 και επορευομην εν πλατυσμω οτι τας εντολας σου εξεζητησα 46 και ελαλουν εν τοις μαρτυριοις σου εναντιον βασιλεων και ουκ ησχυνομην 47 και εμελετων εν ταις εντολαις σου αις ηγαπησα σφοδρα 48 και ηρα τας χειρας μου προς τας εντολας σου ας ηγαπησα και ηδολεσχουν εν τοις δικαιώμασιν σου 49 ζαι μνησθητι τον λογον σου τω δουλω σου ω επηλπισας με 50 αυτη με παρεκαλεσεν εν τη ταπεινωσει μου οτι το λογιον σου εξησεν με 51 υπερηφανοι παρηνομουν εως σφοδρα απο δε του νομου σου ουκ εξεκλινα 52 εμνησθην των κριματων σου απ' αιωνος κυριε και παρεκληθην 53 αθυμια κατεσχεν με απο αμαρτωλων των εγκαταλιμπανοντων τον νομον σου 54 ψαλτα ησαν μοι τα δικαιώματα σου εν τοπω παροικίας μου 55 εμνησθην εν νυκτι του ονοματος σου κυριε και εφυλαξα τον νομον σου 56 αυτη εγενηθη μοι οτι τα δικαιώματα σου εξεζητησα 57 ηθ μερις μου κυριε ειπα φυλαξασθαι τον νομον σου 58 εδεηθην του προσωπου σου εν ολη καρδια μου ελεησον με κατα το λογιον σου 59 διελογισαμην τας οδους σου και επεστρεψα τους ποδας μου εις τα μαρτυρια σου 60 ητοιμασθην και ουκ εταραχθην του φυλαξασθαι τας εντολας σου 61 σχοινια αμαρτωλων περιεπλακησαν μοι και του νομου σου ουκ επελαδομην 62 μεσονυκτιον εξηγειρομην του εξομολογεισθαι σοι επι τα κριματα της δικαιοσύνης σου 63 μετοχος εγω ειμι παντων των φοβουμενων σε και των φυλασσοντων τας εντολας σου 64 του ελεους σου κυριε πληρης η γη τα δικαιώματα σου διδαξον με 65 τηθ χρηστοτητα εποιησας μετα του δουλου σου κυριε κατα τον λογον σου 66 χρηστοτητα και παιδειαν και γνωσιν διδαξον με οτι ταις εντολαις σου επιστευσα 67 προ του με ταπεινωθηναι εγω επλημμελησα δια τουτο το λογιον σου εφυλαξα

68 χρῆστος εἰ σύ κυρίε καὶ ἐν τῇ χρηστοτητί σου διδάξον με τὰ δικαιώματά σου
69 ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμέ ἀδικία ὑπερηφάνων ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω
τάς ἐντολάς σου 70 ἐτυρώθῃ ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου
ἐμελέτησα 71 ἀγαθὸν μοι ὅτι ἐταπεινώσας με ὅπως ἀν μαθῶ τὰ δικαιώματά σου
72 ἀγαθὸν μοι ὁ νόμος τοῦ στόματος σου ὑπὲρ χιλιάδας χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου 73
ἰδοὺ αἱ χεῖρες σου ἐποίησαν με καὶ ἐπλάσαν με συνετίσον με καὶ μαθησομαι τὰς
ἐντολάς σου 74 οἱ φοβούμενοί σε οἴονται με καὶ εὐφρανθήσονται ὅτι εἰς τοὺς
λόγους σου ἐπηλπίσα 75 ἐγὼν κυρίε ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου καὶ ἀλήθεια
ἐταπεινώσας με 76 γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλεῖσαι με κατὰ τὸ λόγιόν
σου τῷ δούλῳ σου 77 ἐλθέτωσαν μοι οἱ οἰκτιρμοὶ σου καὶ ζήσομαι ὅτι ὁ νόμος
σου μελέτη μου ἐστίν 78 αἰσχυνθήτωσαν ὑπερηφάνοι ὅτι ἀδικῶς ἠνομήσαν εἰς ἐμέ
ἐγὼ δὲ ἀδολέσχῃσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου 79 ἐπιστρέψατωσαν μοι οἱ φοβούμενοί
σε καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτυρία σου 80 γενηθήτω ἡ καρδία μου ἀμώμος ἐν
τοῖς δικαιώμασιν σου ὅπως ἀν μὴ αἰσχυνθῶ 81 χάψ ἐκλείπει εἰς τὸ σῶτηριόν σου
ἡ ψυχὴ μου καὶ εἰς τὸν λόγον σου ἐπηλπίσα 82 ἐξελίπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ
λόγιόν σου λέγοντες ποτε παρακαλέσεις με 83 ὅτι ἐγενήθην ὡς ἄσχος ἐν παχνὴ
τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελάθομην 84 ποσαὶ εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου
ποτε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδιωκόντων με κρίσιν 85 διηγήσαντο μοι παρανομοὶ
ἀδολέσχιας ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σου κυρίε 86 πασαὶ αἱ ἐντολαὶ σου ἀλήθεια ἀδικ-
ῶς κατεδιώξαν με βοηθήσον μοι 87 παρὰ βραχὺ συνετέλεσαν με ἐν τῇ γῇ ἐγὼ δὲ
οὐκ ἐγκατελίπον τὰς ἐντολάς σου 88 κατὰ τὸ ἔλεός σου ζήσον με καὶ φυλάξω τὰ
μαρτυρία τοῦ στόματος σου 89 λαβὸν εἰς τὸν αἰῶνα κυρίε ὁ λόγός σου διαμένει
ἐν τῷ οὐρανῷ 90 εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθεια σου ἐθεμελίωσας τὴν γῆν καὶ
διαμένει 91 τῇ διατάξει σου διαμένει ἡ ἡμέρα ὅτι τὰ συμπαντὰ δούλα σα 92 εἰ μὴ
ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν τότε ἀν ἀπώλομην ἐν τῇ ταπεινώσει μου 93 εἰς
τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλαθῶμαι τῶν δικαιωμάτων σου ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐξήσας με κυρίε
94 σὸς εἰμι ἐγὼ σῶσον με ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα 95 ἐμὲ ὑπεμείναν
ἀμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολεῖσαι με τὰ μαρτυρία σου συνήκα 96 πάσης συντελείας εἶδον
πέρας πλάτεια ἡ ἐντολὴ σου σφοδρὰ 97 μὴμ ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου κυρίε
ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἐστίν 98 ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσοφίσας με τὴν
ἐντολήν σου ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα μοι ἐστίν 99 ὑπὲρ πάντας τοὺς διδασκόντας με
συνήκα ὅτι τὰ μαρτυρία σου μελέτη μου ἐστίν 100 ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνήκα
ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα 101 ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρὰς ἐκώλυσα τοὺς ποδας
μου ὅπως ἀν φυλάξω τοὺς λόγους σου 102 ἀπὸ τῶν κρίματων σου οὐκ ἐξεκλίνα
ὅτι σύ ἐνομοθέτησας μοι 103 ὡς γλυκεὰ τῷ λαρυγγί μου τὰ λόγια σου ὑπὲρ μέλι
καὶ κηρίον τῷ στόματι μου 104 ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνήκα διὰ τοῦτο ἐμίσῃσα
πάσαν ὁδὸν ἀδικίας ὅτι σύ ἐνομοθέτησας μοι 105 νοὺν λυχνὸς τοῖς ποσίν μου ὁ
λόγός σου καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου 106 ὁμῶμοκα καὶ ἐστήσα του φυλάξασθαι

τα κριματα της δικαιοσυνης σου 107 εταπεινωθην εως σφοδρα κυριε ζησον με
κατα τον λογον σου 108 τα εκουσια του στοματος μου ευδοκησον δη κυριε και
τα κριματα σου διδαξον με 109 η ψυχη μου εν ταις χερσιν μου δια παντος και
του νομου σου ουκ επελαθομην 110 εθεντο αμαρτωλοι παγιδα μοι και εκ των
εντολων σου ουκ επλανηθην 111 εκληρονομησα τα μαρτυρια σου εις τον αιωνα
οτι αγαλλιαμα της καρδιας μου εισιν 112 εκλινα την καρδιαν μου του ποιησαι
τα δικαιωματα σου εις τον αιωνα δι' ανταμειψιν 113 σαμχ παρανομους εμισεσα
και τον νομον σου ηγαπησα 114 βοηθος μου και αντιλημπτωρ μου ει συ εις τον
λογον σου επηλπισα 115 εκκλινατε απ' εμου πονηρευομενοι και εξερευνησω τας
εντολας του θεου μου 116 αντιλαβου μου κατα το λογιον σου και ζησομαι και
μη καταισχυνης με απο της προσδοκias μου 117 βοηθησον μοι και σωθησομαι
και μελετησω εν τοις δικαιωμασιν σου δια παντος 118 εξουδενωσας παντας τους
αποστατούντας απο των δικαιωμάτων σου οτι αδικον το ενδυμημα αυτων 119
παραβαινοντας ελογισαμην παντας τους αμαρτωλους της γης δια τουτο ηγαπησα
τα μαρτυρια σου δια παντος 120 καθηλωσον εκ του φοβου σου τας σαρκας μου
απο γαρ των κριματων σου εφοβηθην 121 αιν εποιησα κριμα και δικαιοσυνην μη
παραδως με τοις αδικουσιν με 122 εκδεξαι τον δουλον σου εις αγαθον μη συκο-
φαντησατωσαν με υπερηφανοι 123 οι οφθαλμοι μου εξελιπον εις το σωτηριον σου
και εις το λογιον της δικαιοσυνης σου 124 ποιησον μετα του δουλου σου κατα το
ελεος σου και τα δικαιωματα σου διδαξον με 125 δουλος σου ειμι εγω συνετισον με
και γνωσομαι τα μαρτυρια σου 126 καιρος του ποιησαι τω κυριω διεσκεδασαν τον
νομον σου 127 δια τουτο ηγαπησα τας εντολας σου υπερ χρυσιον και τοπαζιον
128 δια τουτο προς πασας τας εντολας σου κατωρδουμην πασαν οδον αδικον
εμισεσα 129 φη θαυμαστα τα μαρτυρια σου δια τουτο εξηρευνησεν αυτα η ψυχη
μου 130 η δηλωσις των λογων σου φωτει και συνετει νηπιους 131 το στομα μου
ηνοιξα και ειλκυσα πνευμα οτι τας εντολας σου επεποθουν 132 επιβλεψον επ' εμε
και ελεησον με κατα το κριμα των αγαπωντων το ονομα σου 133 τα διαβηματα
μου κατευθυνον κατα το λογιον σου και μη κατακυριευσατω μου πασα ανομια
134 λυτρωσαι με απο συκοφαντίας ανθρωπων και φυλαξω τας εντολας σου 135
το προσωπον σου επιφανον επι τον δουλον σου και διδαξον με τα δικαιωματα
σου 136 διεξοδους υδατων κατεβησαν οι οφθαλμοι μου επει ουκ εφυλαξαν τον
νομον σου 137 σαδη δικαιο ει κυριε και ευθης η κρισις σου 138 ενετειλω δικαιο-
συνην τα μαρτυρια σου και αληθειαν σφοδρα 139 εξετηξεν με ο ζηλος του οικου
σου οτι επελαθοντο των λογων σου οι εχθροι μου 140 πεπυρωμενον το λογιον
σου σφοδρα και ο δουλος σου ηγαπησεν αυτο 141 νεωτερος ειμι εγω και εξουδεν-
ωμενος τα δικαιωματα σου ουκ επελαθομην 142 η δικαιοσυνη σου δικαιοσυνη εις
τον αιωνα και ο νομος σου αληθεια 143 θλιψις και αναγκη ευροσαν με αι εν-
τολαι σου μελετη μου 144 δικαιοσυνη τα μαρτυρια σου εις τον αιωνα συνετισον

με και ζησομαι 145 κωφ εκεκραξα εν ολη καρδια μου επακουσον μου κυριε τα δικαιωματα σου εκζητησω 146 εκεκραξα σε σωσον με και φυλαξω τα μαρτυρια σου 147 προεφθασα εν αωρια και εκεκραξα εις τους λογους σου επηλπισα 148 προεφθασαν οι οφθαλμοι μου προς ορθρον του μελεταν τα λογια σου 149 της φωνης μου ακουσον κυριε κατα το ελεος σου κατα το κριμα σου ζησον με 150 προσηγγισαν οι καταδιωκοντες με ανομια απο δε του νομου σου εμακρυνθησαν 151 εγγυς ει συ κυριε και πασαι αι εντολαι σου αληθεια 152 κατ' αρχας εγνων εκ των μαρτυριων σου οτι εις τον αιωνα εθεμελιωσας αυτα 153 ρης ιδε την ταπεινωσιν μου και εξελου με οτι τον νομον σου ουκ επελαδομην 154 κρινον την κρισιν μου και λυτρωσαι με δια τον λογον σου ζησον με 155 μακραν απο αμαρτων σωτηρια οτι τα δικαιωματα σου ουκ εξεζητησαν 156 οι οικτιρμοι σου πολλοι κυριε κατα το κριμα σου ζησον με 157 πολλοι οι εκδιωκοντες με και εκθλιβοντες με εκ των μαρτυριων σου ουκ εξεκλινα 158 ειδον ασυνθετουντας και εξετηχομην οτι τα λογια σου ουκ εφυλαξαντο 159 ιδε οτι τας εντολας σου ηγαπησα κυριε εν τω ελεει σου ζησον με 160 αρχη των λογων σου αληθεια και εις τον αιωνα παντα τα κριματα της δικαιοσυνης σου 161 σεν αρχοντες κατεδιωξαν με δωρεαν και απο των λογων σου εδειλιασεν η καρδια μου 162 αγαλλιασομαι εγω επι τα λογια σου ως ο ευρισκων σκυλα πολλα 163 αδικιαν εμισησα και εβδελυξαμην τον δε νομον σου ηγαπησα 164 επτακις της ημερας ηνεσα σοι επι τα κριματα της δικαιοσυνης σου 165 ειρηνη πολλη τοις αγαπωσιν τον νομον σου και ουκ εστιν αυτοις σκανδαλον 166 προσεδοκων το σωτηριον σου κυριε και τας εντολας σου ηγαπησα 167 εφυλαξεν η ψυχη μου τα μαρτυρια σου και ηγαπησεν αυτα σφοδρα 168 εφυλαξα τας εντολας σου και τα μαρτυρια σου οτι πασαι αι οδοι μου εναντιον σου κυριε 169 θαν εγγισατω η δεησις μου ενωπιον σου κυριε κατα το λογιον σου συνετισον με 170 εισελθοι το αξιωμα μου ενωπιον σου κατα το λογιον σου ρυσαι με 171 εξερευξαιντο τα χειλη μου υμνον οταν διδαξης με τα δικαιωματα σου 172 φθεγξαιτο η γλωσσα μου το λογιον σου οτι πασαι αι εντολαι σου δικαιοσυνη 173 γενεσθω η χειρ σου του σωσαι με οτι τας εντολας σου ηρετισαμην 174 επεποθησα το σωτηριον σου κυριε και ο νομος σου μελετη μου εστιν 175 ζησεται η ψυχη μου και αινεσει σε και τα κριματα σου βοηθησει μοι 176 επλανηθην ως προβατον απολωλος ζητησον τον δουλον σου οτι τας εντολας σου ουκ επελαδομην

Chapter 119

1 ωδη των αναβαδμων προς κυριον εν τω θλιβεσθαι με εκεκραξα και εισηκουσεν μου 2 κυριε ρυσαι την ψυχην μου απο χειλεων αδικων και απο γλωσσης δολιας 3 τι δοθειη σοι και τι προστεθειη σοι προς γλωσσαν δολιαν 4 τα βελη του δυνατου ηκονημενα συν τοις ανδραξιν τοις ερημικοις 5 οιμμοι οτι η παροιγια

μου εμακρυνθη κατεσκηνωσα μετα των σκηνωματων κηδαρ 6 πολλα παρωκησεν η ψυχη μου 7 μετα των μισουντων την ειρηνην ημην ειρηνικος οταν ελαλουν αυτοις επολεμουν με δωρεαν

Chapter 120

1 ωδη των αναβαθμων ηρα τους οφθαλμους μου εις τα ορη ποθεν ηξει η βοηθεια μου 2 η βοηθεια μου παρα κυριου του ποιησαντος τον ουρανον και την γην 3 μη δως εις σαλον τον ποδα σου μηδε νυσταξη ο φυλασσων σε 4 ιδου ου νυσταξει ουδε υπνωσει ο φυλασσων τον ισραηλ 5 κυριος φυλαξει σε κυριος σκεπη σου επι χειρα δεξιαν σου 6 ημερας ο ηλιος ου συγκαυσει σε ουδε η σεληνη την νυκτα 7 κυριος φυλαξει σε απο παντος κακου φυλαξει την ψυχην σου 8 κυριος φυλαξει την εισοδον σου και την εξοδον σου απο του νυν και εως του αιωνος

Chapter 121

1 ωδη των αναβαθμων ευφρανθην επι τοις ειρηκοσιν μοι εις οικον κυριου πορευσομεθα 2 εστωτες ησαν οι ποδες ημων εν ταις αυλαις σου ιερουσαλημ 3 ιερουσαλημ οικοδομουμενη ως πολις ης η μετοχη αυτης επι το αυτο 4 εκει γαρ ανεβησαν αι φυλαι φυλαι κυριου μαρτυριον τω ισραηλ του εξομολογησασθαι τω ονοματι κυριου 5 οτι εκει εκαθισαν θρονοι εις κρισιν θρονοι επι οικον δαυιδ 6 ερωτησατε δη τα εις ειρηνην την ιερουσαλημ και ευθηνια τοις αγαπωσιν σε 7 γενεσθω δη ειρηνη εν τη δυναμει σου και ευθηνια εν ταις πυργοβαρειας σου 8 ενεκα των αδελφων μου και των πλησιον μου ελαλουν δη ειρηνην περι σου 9 ενεκα του οικου κυριου του θεου ημων εξεζητησα αγαθα σοι

Chapter 122

1 ωδη των αναβαθμων προς σε ηρα τους οφθαλμους μου τον κατοικουντα εν τω ουρανω 2 ιδου ως οφθαλμοι δουλων εις χειρας των κυριων αυτων ως οφθαλμοι παιδισκης εις χειρας της κυριας αυτης ουτως οι οφθαλμοι ημων προς κυριον τον θεον ημων εως ου οικτιρησαι ημας 3 ελεησον ημας κυριε ελεησον ημας οτι επι πολυ επλησθημεν εξουδενωσεως 4 επι πλειον επλησθη η ψυχη ημων το ονειδος τοις ευθηνουσιν και η εξουδενωσις τοις υπερηφανοις

Chapter 123

1 ὡδή των αναβαθμων ει μη οτι κυριος ην εν ημιν ειπατω δη ισραηλ 2 ει μη οτι κυριος ην εν ημιν εν τω επαναστηναι ανθρωπους εφ' ημας 3 αρα ζωντας αν κατεπιον ημας εν τω οργισθηναι τον θυμον αυτων εφ' ημας 4 αρα το υδωρ κατεποντισεν ημας χειμαρρον διηλθεν η ψυχη ημων 5 αρα διηλθεν η ψυχη ημων το υδωρ το ανυποστατον 6 ευλογητος κυριος ος ουκ εδωκεν ημας εις θηραν τοις οδουσιν αυτων 7 η ψυχη ημων ως στρουθιον ερρυσθη εκ της παγιδος των θηρευοντων η παγίς συνετριβη και ημεις ερρυσθημεν 8 η βοηθεια ημων εν ονοματι κυριου του ποιησαντος τον ουρανον και την γην

Chapter 124

1 ὡδή των αναβαθμων οι πεποιδότες επι κυριον ως ορος σιων ου σαλευθησεται εις τον αιωνα ο κατοικων ιερουσαλημ 2 ορη κυκλω αυτης και κυριος κυκλω του λαου αυτου απο του νυν και εως του αιωνος 3 οτι ουκ αφησει την ραβδον των αμαρτωλων επι τον κληρον των δικαιων οπως αν μη εκτεινωσιν οι δικαιοι εν ανομια χειρας αυτων 4 αγαθυνον κυριε τοις αγαθοις και τοις ευθεσι τη καρδια 5 τους δε εκκλινοντας εις τας στραγγαalias απαξει κυριος μετα των εργαζομενων την ανομιαν ειρηνη επι τον ισραηλ

Chapter 125

1 ὡδή των αναβαθμων εν τω επιστρεψαι κυριον την αιχμαλωσιαν σιων εγενηθημεν ως παρακεκλημενοι 2 τοτε επλησθη χαρας το στομα ημων και η γλωσσα ημων αγαλλιασεως τοτε ερουσιν εν τοις εθνεσιν εμεγαλυνεν κυριος του ποιησαι μετ' αυτων 3 εμεγαλυνεν κυριος του ποιησαι μεθ' ημων εγενηθημεν ευφραινόμενοι 4 επιστρεψον κυριε την αιχμαλωσιαν ημων ως χειμαρρους εν τω νοτω 5 οι σπειροντες εν δακρυσιν εν αγαλλιασει θεριουσιν 6 πορευομενοι επορευοντο και εκλαιον αιροντες τα σπερματα αυτων ερχομενοι δε ηξουσιν εν αγαλλιασει αιροντες τα δραγματα αυτων

Chapter 126

1 ὡδή των αναβαθμων τω σαλωμων εαν μη κυριος οικοδομησῃ οικον εις ματην εκοπιασαν οι οικοδομουντες αυτον εαν μη κυριος φυλαξη πολιν εις ματην ηγρυπνησεν ο φυλασσων 2 εις ματην υμιν εστιν του ορδριζειν εγειρεσθαι μετα το καθησθαι οι εσθοντες αρτον οδυνης οταν δω τοις αγαπητοις αυτου υπνον 3 ιδου

η κληρονομια κυριου υιοι ο μισθος του καρπου της γαστρος 4 ωσει βελη εν χειρι δυνατου ουτως οι υιοι των εκτετιναγμενων 5 μακαριος ανθρωπος ος πληρωσει την επιθυμιαν αυτου εξ αυτων ου καταισχυνθησονται οταν λαλωσι τοις εχθροις αυτων εν πυλη

Chapter 127

1 ωδη των αναβαθμων μακαριοι παντες οι φοβουμενοι τον κυριον οι πορευομενοι εν ταις οδοις αυτου 2 τους πονους των καρπων σου φαγεσαι μακαριος ει και καλως σοι εσται 3 η γυνη σου ως αμπελος ευθηνουσα εν τοις κλιτεσι της οικιας σου οι υιοι σου ως νεοφυτα ελαιων κυκλω της τραπέζης σου 4 ιδου ουτως ευλογηθησεται ανθρωπος ο φοβουμενος τον κυριον 5 ευλογησαι σε κυριος εκ σιων και ιδοις τα αγαθα ιερουσαλημ πασας τας ημερας της ζωης σου 6 και ιδοις υιους των υιων σου ειρηνη επι τον ισραηλ

Chapter 128

1 ωδη των αναβαθμων πλεονακис επολεμησαν με εκ νεοτητος μου ειπατω δη ισραηλ 2 πλεονακис επολεμησαν με εκ νεοτητος μου και γαρ ουκ ηδυνηθησαν μοι 3 επι του νωτου μου ετεκταινον οι αμαρτωλοι εμακρυναν την ανομιαν αυτων 4 κυριος δικαιος συνεκοψεν αυχενας αμαρτωλων 5 αισχυνητωσαν και αποστραφητωσαν εις τα οπισω παντες οι μισουντες σιων 6 γενηθητωσαν ως χορτος δωματων ος προ του εκσπασθηναι εξηρανθη 7 ου ουκ επληρωσεν την χειρα αυτου ο θεριζων και τον κολπον αυτου ο τα δραγματα συλλεγων 8 και ουκ ειπαν οι παραγοντες ευλογια κυριου εφ' υμας ευλογηκαμεν υμας εν ονοματι κυριου

Chapter 129

1 ωδη των αναβαθμων εκ βαθεων εκεκραξα σε κυριε 2 κυριε εισακουσον της φωνης μου γενηθητω τα ωτα σου προσεχοντα εις την φωνην της δεησεως μου 3 εαν ανομιας παρατηρηση κυριε κυριε τις υποστησεται 4 οτι παρα σοι ο ιλασμος εστιν 5 ενεκεν του νομου σου υπεμεινα σε κυριε υπεμεινεν η ψυχη μου εις τον λογον σου 6 ηλπισεν η ψυχη μου επι τον κυριον απο φυλακης πρωιας μεχρι νυκτος απο φυλακης πρωιας ελπισατω ισραηλ επι τον κυριον 7 οτι παρα τω κυριω το ελεος και πολλη παρ' αυτω λυτρωσις 8 και αυτος λυτρωσεται τον ισραηλ εκ πασων των ανομιων αυτου

Chapter 130

1 ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν τῷ δαυὶδ κυριε οὐχ υψώθη μου ἡ καρδία οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ 2 εἰ μὴ ἐταπείνοφρονουν ἀλλὰ υψώσα τὴν ψυχὴν μου ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ ὡς ἀνταποδοσίς ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου 3 ἐλπισάτω ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἐως τοῦ αἰῶνος

Chapter 131

1 ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν μνησθῆτι κυριε τοῦ δαυὶδ καὶ πασης τῆς πραύτητος αὐτοῦ 2 ὡς ὠμοσεν τῷ κυρίῳ ἠυξάτο τῷ θεῷ ἰακώβ 3 εἰ εἰσελευσομαι εἰς σκηνώμα οἴκου μου εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλινῆς στρωμνῆς μου 4 εἰ δώσω ὑπνόν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου καὶ τοῖς βλέφαροις μου νύσταγμα καὶ ἀναπαύσιν τοῖς κροταφοῖς μου 5 ἐως οὗ εὐρὼ τοπὸν τῷ κυρίῳ σκηνώμα τῷ θεῷ ἰακώβ 6 ἰδοὺ ἠκουσαμεν αὐτὴν ἐν ἐφραθα εὐρομέν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ 7 εἰσελευσομεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον οὗ ἐστήσαν οἱ ποδὲς αὐτοῦ 8 ἀναστήθι κυριε εἰς τὴν ἀναπαύσιν σου σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιασματος σου 9 οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὁσίοι σου ἀγαλλιάσονται 10 ἐνεκεν δαυὶδ τοῦ δούλου σου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου 11 ὠμοσεν κύριος τῷ δαυὶδ ἀληθειᾶν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτὴν ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τὸν θρόνον σου 12 ἐὰν φυλαξῶνται οἱ υἱοὶ σου τὴν διαθήκην μου καὶ τὰ μαρτυρία μου ταῦτα ἀδιδάξω αὐτοὺς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἐως τοῦ αἰῶνος καθιούνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου 13 ὅτι ἐξελέξατο κύριος τὴν σιών ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ 14 αὕτη ἡ καταπαύσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος ὧδε κατοικήσω ὅτι ἡρετίσαμην αὐτὴν 15 τὴν θῆραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογῆσω τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἀρτῶν 16 τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν καὶ οἱ ὁσίοι αὐτῆς ἀγαλλιάσονται 17 ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ δαυὶδ ἡτοιμάσα λυχνὸν τῷ χριστῷ μου 18 τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχυνήν ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξάνθησει τὸ ἁγίασμα μου

Chapter 132

1 ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν τῷ δαυὶδ ἰδοὺ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνὸν ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφούς ἐπὶ τὸ αὐτὸ 2 ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνά τον πώγωνά τον ἀαρὼν τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὠάν του ἐνδυματος αὐτοῦ 3 ὡς δροσὸς ἀερμῶν ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη σιών ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο κύριος τὴν εὐλογίαν καὶ ζώην ἐως τοῦ αἰῶνος

Chapter 133

1 ὡδὴ τῶν ἀναβαθμῶν ἴδου δὴ εὐλογεῖτε τὸν κυρίον πάντες οἱ δούλοι κυρίου οἱ ἐστῶτες ἐν οἰκῷ κυρίου ἐν αὐλαῖς οἴκου θεοῦ ἡμῶν 2 ἐν ταῖς νυξὶν ἐπαράτε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἁγία καὶ εὐλογεῖτε τὸν κυρίον 3 εὐλογησὶ σε κύριος ἐκ σιῶν ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν

Chapter 134

1 ἀλλήλουϊα αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου αἰνεῖτε δούλοι κυρίου 2 οἱ ἐστῶτες ἐν οἰκῷ κυρίου ἐν αὐλαῖς οἴκου θεοῦ ἡμῶν 3 αἰνεῖτε τὸν κυρίον ὅτι ἀγαθὸς κύριος ψάλατε τῷ ὀνοματί αὐτοῦ ὅτι καλὸν 4 ὅτι τὸν ἰακώβ ἐξελεξάτο ἑαυτῷ ὁ κύριος ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμόν αὐτοῦ 5 ὅτι ἐγὼ ἐγνων ὅτι μέγας κύριος καὶ ὁ κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς θεοὺς 6 πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ κύριος ἐποίησεν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις 7 ἀναγὼν νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς ἀστράπας εἰς νετὸν ἐποίησεν ὁ ἐξαγὼν ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ 8 ὡς ἐπάταξεν τὰ πρωτοτόκα αἰγυπτου ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτηνῶν 9 ἐξάπεστειλεν σημεῖα καὶ τεράτα ἐν μέσῳ σου αἰγυπτέ ἐν φάραῳ καὶ ἐν πασὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ 10 ὡς ἐπάταξεν ἔθνη πολλὰ καὶ ἀπεκτείνεν βασιλεῖς κραταιοὺς 11 τὸν σὴν βασιλεα τῶν ἀμορραίων καὶ τὸν ὦγ βασιλεα τῆς βασάν καὶ πάσας τὰς βασιλείας χαναάν 12 καὶ ἔδωκεν τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν κληρονομίαν ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ 13 κυρίε τὸ ὄνομα σου εἰς τὸν αἰῶνα κυρίε τὸ μνημόσυνον σου εἰς γενεάν καὶ γενεάν 14 ὅτι κρίνει κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθῆσεται 15 τὰ εἰδῶλα τῶν ἐθνῶν ἀργυρίον καὶ χρυσιὸν ἐργὰ χερῶν ἀνθρώπων 16 στόμα ἐχούσιν καὶ οὐ λαλῆσουσιν ὀφθαλμοὺς ἐχούσιν καὶ οὐκ ὁφνῶνται 17 ὦτα ἐχούσιν καὶ οὐκ ἐνωτισθῆσονται ρίνας ἐχούσιν καὶ οὐκ ὁσφρανθῆσονται χεῖρας ἐχούσιν καὶ οὐ ψηλαφησουσιν ποδὰς ἐχούσιν καὶ οὐ περιπατήσουσιν οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λαρυγγί αὐτῶν οὐδὲ γὰρ ἐστὶν πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν 18 ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτὰ καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ’ αὐτοῖς 19 οἶκος ἰσραὴλ εὐλογησατε τὸν κυρίον οἶκος ἀαρῶν εὐλογησατε τὸν κυρίον 20 οἶκος λευὶ εὐλογησατε τὸν κυρίον οἱ φοβούμενοι τὸν κυρίον εὐλογησατε τὸν κυρίον 21 εὐλογητὸς κύριος ἐκ σιῶν ὁ κατοικῶν ἱερουσαλὴμ

Chapter 135

1 ἀλλήλουϊα ἐξομολογείσθε τῷ κυρίῳ ὅτι χρηστὸς ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 2 ἐξομολογείσθε τῷ θεῷ τῶν θεῶν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 3 ἐξομολογείσθε τῷ κυρίῳ τῶν κυρίων ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 4 τῷ ποιοῦντι θαυμασία μεγάλα μόνῳ ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ 5 τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανούς ἐν

συνεσει οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου 6 τω στερεωσαντι την γην επι των υδατων οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου 7 τω ποιησαντι φωτα μεγαλα μονω οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου 8 τον ηλιον εις εξουσιαν της ημερας οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου 9 την σεληνην και τα αστρα εις εξουσιαν της νυκτος οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου 10 τω παταξαντι αιγυπτον συν τοις πρωτοτοκοις αυτων οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου 11 και εξαγαγοντι τον ισραηλ εκ μεσου αυτων οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου 12 εν χειρι κραταια και εν βραχιονι υψηλω οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου 13 τω καταδιελοντι την ερυθραν θαλασσαν εις διαιρεσεις οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου 14 και διαγαγοντι τον ισραηλ δια μεσου αυτης οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου 15 και εκτιναξαντι φαραω και την δυναμιν αυτου εις θαλασσαν ερυθραν οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου 16 τω διαγαγοντι τον λαον αυτου εν τη ερημω οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου τω εξαγαγοντι υδωρ εκ πετρας ακροτομου οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου 17 τω παταξαντι βασιλεις μεγαλους οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου 18 και αποκτειναντι βασιλεις κραταιους οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου 19 τον σων βασιλεα των αμορραιων οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου 20 και τον ωγ βασιλεα της βασαν οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου 21 και δοντι την γην αυτων κληρονομιαν οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου 22 κληρονομιαν ισραηλ δουλω αυτου οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου 23 οτι εν τη ταπεινωσει ημων εμνησθη ημων ο κυριος οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου 24 και ελυτρωσατο ημας εκ των εχθρων ημων οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου 25 ο διδους τροφην παση σαρκι οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου 26 εξομολογεισθε τω θεω του ουρανου οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου εξομολογεισθε τω κυριω των κυριων οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου

Chapter 136

1 τω δαυιδ επι των ποταμων βαβυλωνος εκει εκαθισαμεν και εκλαυσαμεν εν τω μνησθηναι ημας της σιων 2 επι ταις ιτεαις εν μεσω αυτης εκρεμασαμεν τα οργανα ημων 3 οτι εκει επηρωτησαν ημας οι αιχμαλωτευσαντες ημας λογους ωδων και οι απαγαγοντες ημας υμνον ασατε ημιν εκ των ωδων σιων 4 πως ασωμεν την ωδην κυριου επι γης αλλοτριας 5 εαν επιλαθωμαι σου ιερουσαλημ επιλησθει η δεξια μου 6 κολληθει η γλωσσα μου τω λαρυγγι μου εαν μη σου μνησθω εαν μη προαναταξωμαι την ιερουσαλημ εν αρχη της ευφροσυνης μου 7 μνησθητι κυριε των υιων εδωμ την ημεραν ιερουσαλημ των λεγοντων εκκενουτε εκκενουτε εως ο θεμελιος εν αυτη 8 θυγατηρ βαβυλωνος η ταλαιπωρος μακαριος ος ανταποδωσει σοι το ανταποδομα σου ο ανταπεδωκας ημιν 9 μακαριος ος κρατησει και εδαφiei τα νηπια σου προς την πετραν

Chapter 137

1 τῷ δαυιδ ἐξομολογησομαι σοι κυριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ὅτι ἤκουσας τὰ ῥήματα τοῦ στόματος μου καὶ ἐναντίον ἀγγέλων ψάλω σοι 2 προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίον σου καὶ ἐξομολογησομαι τῷ ὀνόματι σου ἐπὶ τῷ ἔλεει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν ὄνομα τὸ ἄγιον σου 3 ἐν ἡ ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμαι σε ταχὺ ἐπακούσον μου πολυώρησεις με ἐν ψυχῇ μου ἐν δυνάμει 4 ἐξομολογησάσθωσαν σοι κυριε πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματος σου 5 καὶ ἀσατώσαν ἐν ταῖς ὁδοῖς κυρίου ὅτι μεγάλη ἡ δόξα κυρίου 6 ὅτι ὑψηλὸς κυριὸς καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφόρα καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπὸ μακροθῆν γινώσκει 7 ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως ζήσεις με ἐπ' ὀργὴν ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας χεῖρα σου καὶ ἐσώσεν με ἡ δεξιά σου 8 κυριὸς ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμοῦ κυριε τὸ ἔλεος σου εἰς τὸν αἰῶνα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρῆς

Chapter 138

1 εἰς τὸ τέλος ψάλμος τῷ δαυιδ κυριε ἐδοκιμάσας με καὶ ἐγνώς με 2 σὺ ἐγνώς τὴν καθέδραν μου καὶ τὴν ἐγερσίν μου σὺ συνήκας τοὺς διαλογισμοὺς μου ἀπὸ μακροθῆν 3 τὴν τριβὸν μου καὶ τὴν σχοινὸν μου σὺ ἐξιχνίασας καὶ πᾶσας τὰς ὁδοὺς μου προείδες 4 ὅτι οὐκ ἐστὶν λόγος ἐν γλώσσῃ μου 5 ἴδου κυριε σὺ ἐγνώς πάντα τὰ ἐσχάτα καὶ τὰ ἀρχαῖα σὺ ἐπλάσας με καὶ ἐθήκας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρα σου 6 ἐθαυμαστώθῃ ἡ γνῶσις σου ἐξ ἐμοῦ ἐκραταιώθῃ οὐ μὴ δυνώμαι πρὸς αὐτὴν 7 πού πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματος σου καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου πού φυγῶ 8 ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανὸν σὺ εἰ ἐκεῖ ἐὰν καταβῶ εἰς τὸν ἀδὴν παρεῖ 9 ἐὰν ἀναλαβοίμι τὰς πτερυγὰς μου κατ' ὄρδρον καὶ κατασκηνώσω εἰς τὰ ἐσχάτα τῆς θαλάσσης 10 καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χεὶρ σου ὁδήγησέ με καὶ καθεξὶ με ἡ δεξιά σου 11 καὶ εἶπα ἀρὰ σκότος καταπατήσῃ με καὶ νύξ φωτισμὸς ἐν τῇ τρυφῇ μου 12 ὅτι σκότος οὐ σκοτισθήσεται ἀπὸ σου καὶ νύξ ὥς ἡμέρα φωτισθήσεται ὥς τὸ σκότος αὐτῆς οὕτως καὶ τὸ φῶς αὐτῆς 13 ὅτι σὺ ἐκτίσω τοὺς νεφροὺς μου κυριε ἀντέλαβου μου ἐκ γαστροῦ μητρὸς μου 14 ἐξομολογησομαι σοι ὅτι φοβερῶς ἐθαυμαστώθῃ θάυμασια τὰ ἔργα σου καὶ ἡ ψυχὴ μου γινώσκει σφοδρὰ 15 οὐκ ἐκρυβή το ὅστων μου ἀπὸ σου ὁ ἐποίησας ἐν κρυφῇ καὶ ἡ ὑποστάσις μου ἐν τοῖς κατώτατοις τῆς γῆς 16 τὸ ἀκατεργαστὸν μου εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντες γραφῆσονται ἡμέρας πλασθήσονται καὶ οὐθεὶς ἐν αὐτοῖς 17 ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου ὁ θεὸς λίαν ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν 18 ἐξαριθμησομαι αὐτοὺς καὶ ὑπὲρ ἀμμόν πληθυνθήσονται ἐξηγερέθῃ καὶ ἐτι εἰμι μετὰ σου 19 ἐὰν ἀποκτείνῃς ἀμαρτωλοὺς ὁ θεὸς ἀνδρες αἱμάτων ἐκκλινάτε ἀπ' ἐμοῦ 20 ὅτι ἐρεῖς εἰς διαλογισμὸν λημψονται εἰς ματαιότητα τὰς πόλεις σου 21 οὐχὶ τοὺς μισούντας σε κυριε ἐμίσησα καὶ ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς σου ἐξέτηκόν με 22

τελειον μισος εμισουν αυτους εις εχθρους εγενοντο μοι 23 δοκιμασον με ο θεος και γνωθι την καρδιαν μου ετασον με και γνωθι τας τριβους μου 24 και ιδε ει οδος ανομιαις εν εμοι και οδηγησον με εν οδω αιωνια

Chapter 139

1 εις το τελος ψαλμος τω δαυιδ 2 εξελου με κυριε εξ ανθρωπου πονηρου απο ανδρος αδικου ρυσαι με 3 οιτινες ελογισαντο αδικιας εν καρδια ολην την ημεραν παρετασσοντο πολεμους 4 ηκονησαν γλωσσαν αυτων ωσει οφεως ιος ασπιδων υπο τα χειλη αυτων διαψαλμα 5 φυλαξον με κυριε εκ χειρος αμαρτωλου απο ανθρωπων αδικων εξελου με οιτινες ελογισαντο υποσχελίσαι τα διαβηματα μου 6 εκρυψαν υπερηφανοι παγίδα μοι και σχοινια διετειναν παγιδας τοις ποσιν μου εχομενα τριβου σκανδαλον εθεντο μοι διαψαλμα 7 ειπα τω κυριω θεος μου ει συ ενωτισαι κυριε την φωνην της δεησεως μου 8 κυριε κυριε δυναμις της σωτηριας μου επεσκιασας επι την κεφαλην μου εν ημερα πολεμου 9 μη παραδως με κυριε απο της επιθυμιας μου αμαρτωλω διελογισαντο κατ' εμου μη εγκαταλιπης με μηποτε υψωθωσιν διαψαλμα 10 η κεφαλη του κυκλωματος αυτων κοπος των χειλεων αυτων καλυψει αυτους 11 πεσουνται επ' αυτους ανθρακες εν πυρι καταβαλεις αυτους εν ταλαιπωριας ου μη υποστωσιν 12 ανηρ γλωσσωδης ου κατευθυνθησεται επι της γης ανδρα αδικον κακα θηρευσει εις διαφθοραν 13 εγνων οτι ποιησει κυριος την κρισιν του πτωχου και την δικην των πενητων 14 πλην δικαιοι εξομολογησονται τω ονοματι σου και κατοικησουσιν ευθεις συν τω προσωπω σου

Chapter 140

1 ψαλμος τω δαυιδ κυριε εκεκραξα προς σε εισακουσον μου προσχες τη φωνη της δεησεως μου εν τω κεκραγεναι με προς σε 2 κατευθυνθητω η προσευχη μου ως θυμιαμα ενωπιον σου επαρσις των χειρων μου θυσια εσπερινη 3 θου κυριε φυλακην τω στοματι μου και θυραν περιοχης περι τα χειλη μου 4 μη εκκλινης την καρδιαν μου εις λογους πονηριας του προφασιζεσθαι προφασεις εν αμαρτιας συν ανθρωποις εργαζομενοις ανομιαν και ου μη συνδυασω μετα των εκλεκτων αυτων 5 παιδευσει με δικαιος εν ελεει και ελεγξει με ελαιον δε αμαρτωλου μη λιπανατω την κεφαλην μου οτι ετι και η προσευχη μου εν ταις ευδοκιας αυτων 6 κατεποθησαν εχομενα πετρας οι κριται αυτων ακουσονται τα ρηματα μου οτι ηδυνθησαν 7 ωσει παχος γης διερραγη επι της γης διεσκορπισθη τα οστα ημων παρα τον αδην 8 οτι προς σε κυριε κυριε οι οφθαλμοι μου επι σε ηλπισα μη αντανελης την ψυχην μου 9 φυλαξον με απο παγιδος ης συνεστησαντο μοι και απο σκανδαλων των εργαζομενων την ανομιαν 10 πεσουνται εν αμφιβληστρω

αυτου αμαρτωλοι κατα μονας ειμι εγω εως ου αν παρελθω

Chapter 141

1 συνεσεως τω δαυιδ εν τω ειναι αυτον εν τω σπηλαιω προσευχη 2 φωνη μου προς κυριον εκεκραξα φωνη μου προς κυριον εδεηθην 3 εκχεω εναντιον αυτου την δεησιν μου την θλιψιν μου ενωπιον αυτου απαγγελω 4 εν τω εκλειπειν εξ εμου το πνευμα μου και συ εγνως τας τριβους μου εν οδω ταυτη η επορευομην εκρυψαν παγίδα μοι 5 κατενοουν εις τα δεξια και επεβλεπον οτι ουκ ην ο επιγινωσκων με απωλετο φυγη απ' εμου και ουκ εστιν ο εκζητων την ψυχην μου 6 εκεκραξα προς σε κυριε ειπα συ ει η ελπις μου μερις μου εν γη ζωντων 7 προσχες προς την δεησιν μου οτι εταπεινωθην σφοδρα ρυσαι με εκ των καταδιωκοντων με οτι εκραταιωθησαν υπερ εμε 8 εξαγαγε εκ φυλακης την ψυχην μου του εξομολογησασθαι τω ονοματι σου κυριε εμε υπομενουσιν δικαιοι εως ου ανταποδως μοι

Chapter 142

1 ψαλμος τω δαυιδ οτε αυτον ο υιος καταδιωκει κυριε εισακουσον της προσευχης μου ενωτισαι την δεησιν μου εν τη αληθεια σου επακουσον μου εν τη δικαιοσυνη σου 2 και μη εισελθης εις κρισιν μετα του δουλου σου οτι ου δικαιωθησεται ενωπιον σου πας ζων 3 οτι κατεδιωξεν ο εχθρος την ψυχην μου εταπεινωσεν εις γην την ζωην μου εκαθισεν με εν σκοτεινοις ως νεκρους αιωνος 4 και ηκηδιασεν επ' εμε το πνευμα μου εν εμοι εταραχθη η καρδια μου 5 εμνησθην ημερων αρχαιων και εμελετησα εν πασι τοις εργοις σου εν ποιημασιν των χειρων σου εμελετων 6 διεπετασα τας χειρας μου προς σε η ψυχη μου ως γη ανυδρος σοι διαψαλμα 7 ταχυ εισακουσον μου κυριε εξελιπεν το πνευμα μου μη αποστρεψης το προσωπον σου απ' εμου και ομοιωθησομαι τοις καταβαινουσιν εις λακκον 8 ακουστον ποιησον μοι το πρωι το ελεος σου οτι επι σοι ηλπισα γνωρισον μοι κυριε οδον εν η πορευσομαι οτι προς σε ηρα την ψυχην μου 9 εξελου με εκ των εχθρων μου κυριε οτι προς σε κατεφυγον 10 διδαξον με του ποιειν το θελημα σου οτι συ ει ο θεος μου το πνευμα σου το αγαθον οδηγησει με εν γη ευθεια 11 ενεκα του ονοματος σου κυριε ζησεις με εν τη δικαιοσυνη σου εξαξεις εκ θλιψεως την ψυχην μου 12 και εν τω ελεει σου εξολεθρευσεις τους εχθρους μου και απολεις παντας τους θλιβοντας την ψυχην μου οτι δουλος σου ειμι εγω

Chapter 143

1 τῷ δαυιδ πρὸς τὸν γολιαδ εὐλογητὸς κυριὸς ὁ θεὸς μου ὁ διδασκὼν τὰς χεῖρας μου εἰς παρατάξιν τοὺς δακτυλοὺς μου εἰς πόλεμον 2 ἔλεος μου καὶ καταφυγὴ μου ἀντιλήμπτωρ μου καὶ ῥυστὴς μου ὑπερασπιστὴς μου καὶ ἐπ' αὐτῷ ἠλπίσα ὁ ὑποτασσὼν τὸν λαὸν μου ὑπ' ἐμὲ 3 κυριε τί ἐστὶν ἄνθρωπος ὅτι ἐγνώσθης αὐτῷ ἡ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι λογίζῃ αὐτὸν 4 ἄνθρωπος ματαιοτήτι ὁμοιωθῇ αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὥσει σκία παραγοῦσιν 5 κυριε κλινὸν οὐρανὸς σου καὶ καταβῇ αἱ τῶν ὀρέων καὶ καπνισθῇσονται 6 ἀστράψον ἀστραπὴν καὶ σκορπίεις αὐτοὺς ἐξαποστείλον τὰ βέλη σου καὶ συνταράξεις αὐτοὺς 7 ἐξαποστείλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὑψοῦς ἐξέλου με καὶ ῥυσαι με ἐξ ὑδάτων πολλῶν ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων 8 ὧν τὸ στόμα ἐλάλησεν ματαιοτήτα καὶ ἡ δεξιά αὐτῶν δεξιά ἀδικίας 9 ὁ θεὸς ὠδὴν καὶ νῆαν ἀσομαί σοι ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχορδῷ ψάλω σοι 10 τῷ δίδοντι τὴν σωτηρίαν τοῖς βασιλευσὶν τῷ λυτρουμένῳ δαυιδ τὸν δούλον αὐτοῦ ἐκ ρομφαίας πονηράς 11 ῥυσαι με καὶ ἐξέλου με ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων ὧν τὸ στόμα ἐλάλησεν ματαιοτήτα καὶ ἡ δεξιά αὐτῶν δεξιά ἀδικίας 12 ὧν οἱ υἱοὶ ὡς νεοφυτὰ ἠδρυσμένα ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν αἱ θυγατέρες αὐτῶν κεκαλλωπισμέναι περικεκοσμημέναι ὡς ὁμοίωμα ναοῦ 13 τὰ ταμίεια αὐτῶν πλήρη ἐξερευγόμενα ἐκ τούτου εἰς τούτο τὰ προβάτα αὐτῶν πολυτοκά πληθύνοντα ἐν ταῖς ἐξοδαῖς αὐτῶν 14 οἱ βοεὶς αὐτῶν παχείς οὐκ ἐστὶν καταπτώμα φραγμοῦ οὐδὲ διεξόδος οὐδὲ κραυγὴ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῶν 15 ἐμακάρισαν τὸν λαὸν ὦ ταῦτα ἐστὶν μακάριος ὁ λαὸς οὗ κυριὸς ὁ θεὸς αὐτοῦ

Chapter 144

1 αἰνεῖς τῷ δαυιδ ὑψῶσω σε ὁ θεὸς μου ὁ βασιλεὺς μου καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομα σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος 2 καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ αἰνεῶ τὸ ὄνομα σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος 3 μέγας κυριὸς καὶ αἰνετὸς σφοδρὰ καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἐστὶν πέρας 4 γένεα καὶ γένεα ἐπαινεσε τὰ ἔργα σου καὶ τὴν δύναμιν σου ἀπαγγέλουσιν 5 τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἀγιωσύνης σου λαλήσουσιν καὶ τὰ θαύμασί σου διηγῇσονται 6 καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐρῶσιν καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγῇσονται 7 μνήμην τοῦ πληθοῦς τῆς χρηστότητος σου ἐξερεῦξονται καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται 8 οἰκτιρῶν καὶ ἐλεημὼν ὁ κυριὸς μακροθύμος καὶ πολυέλεος 9 χρηστὸς κυριὸς τοῖς συμπασιν καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ 10 ἐξομολογήσασθωσαν σοι κυριε πάντα τὰ ἔργα σου καὶ οἱ ὁσίοι σου εὐλογησάτωσαν σε 11 δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐρῶσιν καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσιν 12 τοῦ γινώσκειν τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου 13 ἡ βασιλεία σου βασιλεία

παντων των αιωνων και η δεσποτεια σου εν παση γενεα και γενεα 13 πιστος κυριος εν τοις λογοις αυτου και οσιος εν πασι τοις εργοις αυτου 14 υποστηριζει κυριος παντας τους καταπιπτοντας και ανορθοι παντας τους κατερραγμενους 15 οι οφθαλμοι παντων εις σε ελπιζουσιν και συ διδως την τροφην αυτων εν ευκαιρια 16 ανοιγεις συ την χειρα σου και εμπιπλας παν ζων ευδοκιας 17 δικαιος κυριος εν πασαις ταις οδοις αυτου και οσιος εν πασιν τοις εργοις αυτου 18 εγγυς κυριος πασιν τοις επικαλουμενοις αυτον πασι τοις επικαλουμενοις αυτον εν αληθεια 19 δελημα των φοβουμενων αυτον ποιησει και της δεησεως αυτων επακουσεται και σωσει αυτους 20 φυλασσει κυριος παντας τους αγαπωντας αυτον και παντας τους αμαρτωλους εξολεθρευσει 21 αινεσιν κυριου λαλησει το στομα μου και ευλογειτω πασα σαρχ το ονομα το αγιον αυτου εις τον αιωνα και εις τον αιωνα του αιωνος

Chapter 145

1 αλληλουια αγγαιου και ζαχαριου αινει η ψυχη μου τον κυριον 2 αινεσω κυριον εν ζωη μου ψαλω τω θεω μου εως υπαρχω 3 μη πεποιθατε επ' αρχοντας και εφ' υιους ανθρωπων οις ουκ εστιν σωτηρια 4 εξελευσεται το πνευμα αυτου και επιστρεψει εις την γην αυτου εν εκεινη τη ημερα απολουνται παντες οι διαλογισμοι αυτων 5 μακαριος ου ο θεος ιακωβ βοηθος η ελπις αυτου επι κυριον τον δεον αυτου 6 τον ποιησαντα τον ουρανον και την γην την θαλασσαν και παντα τα εν αυτοις τον φυλασσοντα αληθειαν εις τον αιωνα 7 ποιουντα κριμα τοις αδικουμενοις διδοντα τροφην τοις πεινωσιν κυριος λυει πεπεδημενους 8 κυριος ανορθοι κατερραγμενους κυριος σοφοι τυφλους κυριος αγαπα δικαιους 9 κυριος φυλασσει τους προσηλυτους ορφανον και χηραν αναλημψεται και οδον αμαρτωλων αφανει 10 βασιλευσει κυριος εις τον αιωνα ο θεος σου σιων εις γενεαν και γενεαν

Chapter 146

1 αλληλουια αγγαιου και ζαχαριου αινειτε τον κυριον οτι αγαθον ψαλμος τω θεω ημων ηδυνθει η αινεσις 2 οικοδομων ιερουσαλημ ο κυριος και τας διασπορας του ισραηλ επισυναξει 3 ο ιωμενος τους συντετριμμενους την καρδιαν και δεσμευων τα συντριμματα αυτων 4 ο αριθμων πληθη αστρων και πασιν αυτοις ονοματα καλων 5 μεγας ο κυριος ημων και μεγαλη η ισχυς αυτου και της συνεσεως αυτου ουκ εστιν αριθμος 6 αναλαμβανων πραεις ο κυριος ταπεινων δε αμαρτωλους εως της γης 7 εξαρξατε τω κυριω εν εξομολογησει ψαλατε τω θεω ημων εν κιθαρα 8 τω περιβαλλοντι τον ουρανον εν νεφελαις τω ετοιμαζοντι τη γη υετον τω εξανατελλοντι εν ορεσι χορτον και χλοην τη δουλεια των ανθρωπων 9 διδοντι

τοῖς κτηνεσὶ τροφήν αὐτῶν καὶ τοῖς νεοσσοῖς τῶν κορακῶν τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν 10 οὐκ ἐν τῇ δυναστείᾳ τοῦ ἵππου θελήσει οὐδὲ ἐν ταῖς κνήμαῖς τοῦ ἀνδρός εὐδοκεῖ 11 εὐδοκεῖ κυριὸς ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτὸν καὶ ἐν τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ

Chapter 147

1 ἀλλήλουῖα ἀγγαίου καὶ ζαχαρίου ἐπαινεῖ ἱερουσαλήμ τὸν κύριον αἰνεῖ τὸν θεὸν σου σὺ 2 ὅτι ἐνίσχυσεν τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου εὐλόγησεν τοὺς υἱοὺς σου ἐν σοὶ 3 ὁ τιθεὶς τὰ ὅρια σου εἰρηνὴν καὶ στέαρ πυρὸς ἐμπιπλὼν σε 4 ὁ ἀποστέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ τῇ γῇ εἰς ταχοὺς δραμεῖται ὁ λόγος αὐτοῦ 5 τοῦ διδόντος χιόνα ὥσει ἐρίον ὀμιχλὴν ὥσει σποδὸν πασσόντος 6 βαλλόντος κρυστάλλον αὐτοῦ ὥσει ψῶμους κατὰ πρόσωπον ψυχῶν αὐτοῦ τὰς υποστήσεται 7 ἀποστέλλει τὸν λόγον αὐτοῦ καὶ τηρεῖ αὐτὰ πνεύσει τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ῥησεται ὕδατα 8 ἀπαγγέλλων τὸν λόγον αὐτοῦ τῷ Ἰακώβ δικαιοῦματα καὶ κρίματα αὐτοῦ τῷ Ἰσραὴλ 9 οὐκ ἐποίησεν οὕτως παντὶ ἔθνει καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ οὐκ ἐδήλωσεν αὐτοῖς

Chapter 148

1 ἀλλήλουῖα ἀγγαίου καὶ ζαχαρίου αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις 2 αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἀγγελοὶ αὐτοῦ αἰνεῖτε αὐτὸν πασαὶ αἱ δυνάμεις αὐτοῦ 3 αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἀστρά καὶ τὸ φῶς 4 αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τοῦ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν 5 αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα κυρίου ὅτι αὐτὸς εἶπεν καὶ ἐγενήθησαν αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν 6 ἐστήσεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος προσταγμὰ ἐθετο καὶ οὐ παρελευσεται 7 αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῆς γῆς δρακόντες καὶ πασαὶ ἀβύσσοι 8 πυρὶ χαλαζὰ χιὼν κρυστάλλος πνεῦμα καταιγίδος τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ 9 τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοὶ ξύλα καρποφόρα καὶ πασαὶ κέδροι 10 τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη ἑρπετα καὶ πετεινα πτερώτα 11 βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοὶ ἀρχόντες καὶ πάντες κρίται γῆς 12 νεανίσκοι καὶ παρθένοι πρεσβῦται μετὰ νεωτέρων 13 αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα κυρίου ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου ἡ ἐξομολογήσις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ 14 καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ ὕμνος πασὶ τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαῷ ἐγγιζόντι αὐτῷ

Chapter 149

1 ἀλλήλουϊα ἀσατε τῷ κυρίῳ ᾠσμα καὶνον ἡ αἰνεσίς αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων
2 εὐφρανθήτω ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτὸν καὶ υἱοὶ σιών ἀγαλλιασθῶσαν
ἐπὶ τῷ βασιλεὶ αὐτῶν 3 αἰνεσατώσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ ἐν τυμπανῷ καὶ
ψαλτηρίῳ ψαλατώσαν αὐτῷ 4 ὅτι εὐδοκεῖ κύριος ἐν λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πράξεις
ἐν σωτηρίᾳ 5 καυχῶνται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν
6 αἱ ὑψώσεις τοῦ θεοῦ ἐν τῷ λαρυγγί αὐτῶν καὶ ρομφαίαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν
αὐτῶν 7 τοῦ ποιῆσαι ἐκδικήσιν ἐν τοῖς ἐθνέσιν ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς 8 τοῦ δηῆσαι
τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδοξοὺς αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς
9 τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κριμα ἐγγράπτων δόξα αὕτη ἐστὶν πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ

Chapter 150

1 ἀλλήλουϊα αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι
δυναμέως αὐτοῦ 2 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ
τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ 3 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἡχῷ σαλπιγγὸς αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κithαρά 4 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπανῷ καὶ χορῷ αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργανῷ 5 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐηχοῖς αἰνεῖτε αὐτὸν
ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ 6 πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν κύριον ἀλλήλουϊα.

Proverbs

Chapter 1

1 παροιμιαί σαλωμώντος υιου δαβιδ ὁς ἐβασίλευσεν ἐν ἰσραὴλ 2 γινῶναι σοφίαν
καὶ παιδείαν νοῆσαι τὰ λόγους φρονήσεως 3 δεξασθαι τὰ στρόφους λόγων νοῆ-
σαι τὰ δικαιόσυνην ἀληθὴ καὶ κρίμα κατευθύνειν 4 ἵνα δώῃ ἀκακοῖς πανουργίαν
παιδί δὲ νέῳ αἰσθήσιν τε καὶ ἐννοίαν 5 τῶνδε γὰρ ἀκούσας σοφὸς σοφώτερος
ἐστὶ ὁ δὲ νοητῶν κυβερνήσιν κτήσεται 6 νοῆσει τε παραβολὴν καὶ σκοτεῖνον
λόγον ῥήσεις τε σοφῶν καὶ αἰνίγματα 7 ἀρχὴ σοφίας φόβος θεοῦ συνέσις δὲ ἀ-
γαθὴ πασι τοῖς ποιοῦσιν αὐτήν εὐσεβεία δὲ εἰς θεὸν ἀρχὴ αἰσθησεως σοφίαν δὲ
καὶ παιδείαν ἀσεβεῖς ἐξουθενήσουσιν 8 ἀκούε υἱὲ παιδείαν πατρός σου καὶ μὴ
ἀπόσῃ θεσμούς μητρός σου 9 στέφανον γὰρ χάριτων δέξῃ σὴ κορυφῇ καὶ κλοῖον
χρῦσεον περὶ σὺ τραχήλῳ 10 υἱὲ μὴ σε πλανήσωσιν ἄνδρες ἀσεβεῖς μηδὲ βουληθῇς
εἰς παρακαλέσωσι σε λέγοντες 11 ἔλθε μεθ' ἡμῶν κοινωνήσου ἀιματος κρυψόμεν
δὲ εἰς γῆν ἄνδρα δίκαιον ἀδικῶς 12 καταπιωμένον δὲ αὐτὸν ὥσπερ ἀδὴς ζῶντα καὶ
ἀρώμενον αὐτοῦ τὴν μνήμην ἐκ γῆς 13 τὴν κτήσιν αὐτοῦ τὴν πολυτελεῖ κατὰ
ἀβώμεθα πλησόμεν δὲ οἰκοὺς ἡμετέρους σκυλῶν 14 τὸν δὲ σὸν κληρὸν βάλε ἐν
ἡμῖν κοινὸν δὲ βάλλαντιον κτήσωμεθα πάντες καὶ μαρσιππίον ἐν γεννηθῆτω ἡμῖν
15 μὴ πορευθῇς ἐν ὁδῷ μετ' αὐτῶν ἐκκλίνον δὲ τὸν ποδὰ σου ἐκ τῶν τριβῶν
αὐτῶν 16 οἱ γὰρ ποδὲς αὐτῶν εἰς κακίαν τρέχουσιν καὶ ταχῖνοι τοῦ ἐκχεῖν αἷμα
17 οὐ γὰρ ἀδικῶς ἐκτείνεται δίκτυα περὶ τοὺς 18 αὐτοὶ γὰρ οἱ φόνου μετεχόντες
θησαυρίζουσιν ἑαυτοῖς κακὰ ἡ δὲ καταστροφή ἀνδρῶν παρανομῶν κακὴ 19 αὐταὶ
αἱ ὁδοὶ εἰσὶν πάντων τῶν συντελούντων τὰ ἀνόμα τῇ γὰρ ἀσεβείᾳ τὴν ἑαυτῶν
ψυχὴν ἀφαιρουνται 20 σοφία ἐν ἐξοδοῖς ὑμνείται ἐν δὲ πλατείαις παρρησίαν ἀγεί
21 ἐπ' ἀκρῶν δὲ τειχεῶν κηρύσσεται ἐπὶ δὲ πυλαῖς δυναστῶν παρεδρεῖ ἐπὶ δὲ
πυλαῖς πολέως θαρροῦσα λέγει 22 ὅσον ἂν χρόνον ἀκαχοὶ ἐχῶνται τῆς δικαιο-
σύνης οὐκ αἰσχυνθήσονται οἱ δὲ ἀφρονεῖς τῆς ὑβρεως ὄντες ἐπιθυμῆται ἀσεβεῖς
γενόμενοι ἐμίσησαν αἰσθήσιν 23 καὶ ὑπευθύνοντες ἐγένοντο ἐλεγχοῖς ἰδοὺ προησο-
μαί ὑμῖν ἐμῆς πνοῆς ῥῆσιν διδάξω δὲ ὑμᾶς τὸν ἐμὸν λόγον 24 ἐπεὶ δὲ ἐκαλοῦν
καὶ οὐκ ὑπήκουσατε καὶ ἐξετεῖνον λόγους καὶ οὐ προσείχετε 25 ἀλλὰ ἀκυροὺς
ἐποιεῖτε ἐμὰς βουλὰς τοῖς δὲ ἐμοῖς ἐλεγχοῖς ἠπειθήσατε 26 τοιγαροῦν καγὼ τῇ
ὑμετέρᾳ ἀπώλειᾳ ἐπιγελασόμεθα καταχαρούμεθα δὲ ἥνικα ἂν ἐρχῇται ὑμῖν ὀλεθρὸς
27 καὶ ὥς ἂν ἀφικῇται ὑμῖν ἀφῶν θορύβος ἡ δὲ καταστροφή ὁμοίως καταιγίδι
παρῇ καὶ ὅταν ἐρχῇται ὑμῖν θλίψις καὶ πόλις ὀρχία ἡ ὅταν ἐρχῇται ὑμῖν ὀλεθρὸς
28 ἐστὶ γὰρ ὅταν ἐπικαλεσῇσθε με ἐγὼ δὲ οὐκ εἰσακουσόμεθα ὑμῶν ζήτησουσιν
με κακοὶ καὶ οὐκ εὐρήσουσιν 29 ἐμίσησαν γὰρ σοφίαν τὸν δὲ φόβον τοῦ κυρίου
οὐ προείλαντο 30 οὐδὲ ἠθέλον ἐμὰς προσεχεῖν βουλὰς ἐμυκτηρίζον δὲ ἐμούς

ελεγχους 31 τοιγαρουν εδονται της εαυτων οδου τους καρπους και της εαυτων ασεβειας πλησθησονται 32 ανθ' ων γαρ ηδικουν νηπιους φονευθησονται και εξετασμος ασεβεις ολει 33 ο δε εμου ακουων κατασκηνωσει επ' ελπιδι και ησυχασει αφοβως απο παντος κακου

Chapter 2

1 υιε εαν δεξαμενος ρησιν εμης εντολης κρυψης παρα σεαυτω 2 υπακουσεται σοφιας το ους σου και παραβαλεις καρδιαν σου εις συνεσιν παραβαλεις δε αυτην επι νουθετησιν τω υιω σου 3 εαν γαρ την σοφιαν επικαλεση και τη συνεσει δως φωνην σου την δε αισθησιν ζητησης μεγαλη τη φωνη 4 και εαν ζητησης αυτην ως αργυριον και ως θησαυρους εξερευνησης αυτην 5 τοτε συνησεις φοβον κυριου και επιγνωσιν θεου ευρησεις 6 οτι κυριος διδωσιν σοφιαν και απο προσωπου αυτου γνωσις και συνεσις 7 και θησαυριζει τοις κατορθουσι σωτηριαν υπερασπει την πορειαν αυτων 8 του φυλαξαι οδους δικαιωματος και οδον ευλαβουμενων αυτον διαφυλαξει 9 τοτε συνησεις δικαιοσυνην και κριμα και κατορθωσεις παντας αξονας αγαθους 10 εαν γαρ ελθη η σοφια εις την διανοιαν η δε αισθησις τη ση ψυχη καλη ειναι δοξη 11 βουλη καλη φυλαξει σε εννοια δε οσια τηρησει σε 12 ινα ρυσηται σε απο οδου κακης και απο ανδρος λαλουντος μηδεν πιστον 13 ω οι εγκαταλειποντες οδους ευθειας του πορευεσθαι εν οδοις σκοτους 14 οι ευφραينوμενοι επι κακοις και χαιροντες επι διαστροφη κακη 15 ων αι τριβוי σχολιαι και καμπυλαι αι τροχιαι αυτων 16 του μακραν σε ποιησαι απο οδου ευθειας και αλλοτριον της δικαιας γνωμης 17 υιε μη σε καταλαβη κακη βουλη η απολειπουσα διδασκαλιαν νεοτητος και διαδηκην θειαν επιλελησμενη 18 εθετο γαρ παρα τω θανατω τον οικον αυτης και παρα τω αδη μετα των γηγενων τους αξονας αυτης 19 παντες οι πορευομενοι εν αυτη ουκ αναστρεψουσιν ουδε μη καταλαβωσιν τριβους ευθειας ου γαρ καταλαμβανονται υπο ενιαυτων ζωης 20 ει γαρ επορευοντο τριβους αγαθας ευροσαν αν τριβους δικαιοσυνης λειους 21 χρηστοι εσονται οικητορες γης ακαχοι δε υπολειφθησονται εν αυτη οτι ευθεις κατασκηνωσουσι γην και οσιοι υπολειφθησονται εν αυτη 22 οδοι ασεβων εκ γης ολουνται οι δε παρανομοι εξωσθησονται απ' αυτης

Chapter 3

1 υιε εμων νομιμων μη επιλανθανου τα δε ρηματα μου τηρειτω ση καρδια 2 μηκος γαρ βιου και ετη ζωης και ειρηνην προσθησουσιν σοι 3 ελεημοσυναι και πιστεις μη εκλιπετωσαν σε αφαψαι δε αυτας επι σω τραχηλω και ευρησεις χαριν 4 και προνοου καλα ενωπιον κυριου και ανθρωπων 5 ισθι πεποιθως εν ολη καρδια επι

θεω επι δε ση σοφια μη επαιρου 6 εν πασαις οδοις σου γνωριζε αυτην ινα ορθοτομη
 τας οδους σου ο δε πους σου ου μη προσκοπτη 7 μη ισθι φρονιμος παρα σεαυτω
 φοβου δε τον θεον και εκκλινε απο παντος κακου 8 τοτε ιασις εσται τω σωματι
 σου και επιμελεια τοις οστεοις σου 9 τιμα τον κυριον απο των δικαιων πονων και
 απαρχου αυτω απο των καρπων δικαιοσυνης 10 ινα πιμπληται τα ταμεια σου
 πλησμονης σιτου οινω δε αι ληνοι σου εκβλυζωσιν 11 υιε μη ολιγωρει παιδειας
 κυριου μηδε εκλυου υπ' αυτου ελεγχομενος 12 ον γαρ αγαπα κυριος παιδευει
 μαστιγοι δε παντα υιον ον παραδεχεται 13 μακαριος ανθρωπος ος ευρεν σοφιαν
 και θνητος ος ειδεν φρονησιν 14 κρειττον γαρ αυτην εμπορευεσθαι η χρυσιου
 και αργυριου θησαυρους 15 τιμιωτερα δε εστιν λιθων πολυτελων ουκ αντιταξεται
 αυτη ουδεν πονηρον ευγνωστος εστιν πασιν τοις εγγιζουσιν αυτη παν δε τιμιον
 ουκ αξιον αυτης εστιν 16 μηκος γαρ βιου και ετη ζωης εν τη δεξια αυτης εν
 δε τη αριστερα αυτης πλουτος και δοξα 16 εκ του στοματος αυτης εκπορευεται
 δικαιοσυνη νομον δε και ελεον επι γλωσσης φορει 17 αι οδοι αυτης οδοι καλαι και
 παντες οι τριβοι αυτης εν ειρηνη 18 ξυλον ζωης εστι πασι τοις αντεχομενοις αυτης
 και τοις επερειδομενοις επ' αυτην ως επι κυριον ασφαλης 19 ο θεος τη σοφια
 εθεμελιωσεν την γην ητοιμασεν δε ουρανους εν φρονησει 20 εν αισθησει αβυσσοι
 ερραγησαν νεφη δε ερρηγισαν δροσους 21 υιε μη παραρρηγης τηρησον δε εμην
 βουλην και εννοιαν 22 ινα ζηση η ψυχη σου και χαρις η περι σω τραχηλω 22 εσται
 δε ιασις ταις σαρξι σου και επιμελεια τοις σοις οστεοις 23 ινα πορευη πεποιθως
 εν ειρηνη πασας τας οδους σου ο δε πους σου ου μη προσκοπη 24 εαν γαρ
 καθη αφοβος εση εαν δε καθευδης ηδεως υπνωσεις 25 και ου φοβηθηση πτοησιν
 επελθουσιν ουδε ορμας ασεβων επερχομενας 26 ο γαρ κυριος εσται επι πασων
 οδων σου και ερεισει σον ποδα ινα μη σαλευθης 27 μη αποσχη ευ ποιειν ενδεη
 ηνικα αν εχη η χειρ σου βοηθειν 28 μη ειπης επανελθων επανηκε και αυριον δωσω
 δυνατου σου οντος ευ ποιειν ου γαρ οιδας τι τεξεται η επιουσα 29 μη τεκτηνη
 επι σον φιλον κακα παροικουντα και πεποιθοτα επι σοι 30 μη φιλεχθρησης προς
 ανθρωπον ματην μη τι εις σε εργασηται κακον 31 μη κτηση κακων ανδρων ονειδη
 μηδε ζηλωσης τας οδους αυτων 32 ακαθαρτος γαρ εναντι κυριου πας παρανομος
 εν δε δικαιοις ου συνεδριαζει 33 καταρα θεου εν οικοις ασεβων επαυλεις δε δικαιων
 ευλογουνται 34 κυριος υπερηφανοις αντιτασεται ταπεινοις δε διδωσιν χαριν 35
 δοξαν σοφοι κληρονομησουσιν οι δε ασεβεις υψωσαν ατιμιαν

Chapter 4

1 ακουσατε παιδες παιδειαν πατρος και προσεχετε γνωμαι εννοιαν 2 δωρον γαρ α-
 γαθον δωρουμαι υμιν τον εμον νομον μη εγκαταλιπητε 3 υιος γαρ εγενομην καγω
 πατρι υπηκοος και αγαπωμενος εν προσωπω μητρος 4 οι ελεγον και εδιδασκον

με ερειδετω ο ημετερος λογος εις την καρδιαν 5 φυλασσε εντολας μη επιλαθη
 μηδε παριδης ρησιν εμου στοματος 6 μηδε εγκαταλιπης αυτην και ανθεξεται σου
 ερασθητι αυτης και τηρησει σε 8 περιχαρακωσον αυτην και υψωσει σε τιμησον
 αυτην ινα σε περιλαβη 9 ινα δω τη ση κεφαλη στεφανον χαριτων στεφανω δε
 τρυφης υπερασπιση σου 10 ακουε υιε και δεξαι εμους λογους και πληθυνθησεται
 ετη ζωης σου ινα σοι γενωνται πολλαι οδοι βιου 11 οδους γαρ σοφιας διδασκω
 σε εμβιβαζω δε σε τροχiais ορθαις 12 εαν γαρ πορευη ου συγκλεισθησεται σου τα
 διαβηματα εαν δε τρεχης ου κοπιασεις 13 επιλαβου εμης παιδειας μη αφης αλλα
 φυλαξον αυτην σεαυτω εις ζωην σου 14 οδους ασεβων μη επελθης μηδε ζηλωσης
 οδους παρανομων 15 εν ω αν τοπω στρατοπεδευσωσιν μη επελθης εκει εκκλινον
 δε απ' αυτων και παραλλαξον 16 ου γαρ μη υπνωσωσιν εαν μη κακοποιησωσιν
 αφηρηται ο υπνος αυτων και ου κοιμονται 17 οιδε γαρ σιτουνται σιτα ασεβειας
 οινω δε παρανομο μεθυσκονται 18 αι δε οδοι των δικαιων ομοιως φωτι λαμπουσιν
 προπορευονται και φωτιζουσιν εως κατορθωθη η ημερα 19 αι δε οδοι των ασεβων
 σκοτειναι ουκ οιδασιν πως προσκοπτουσιν 20 υιε εμη ρησει προσεχε τοις δε εμοις
 λογοις παραβαλε σον ους 21 οπως μη εκλιπωσιν σε αι πηγαι σου φυλασσε αυτας
 εν τη καρδια 22 ζωη γαρ εστιν τοις ευρισκουσιν αυτας και παση σαρκι ιασις 23
 παση φυλακη τηρει την καρδιαν εκ γαρ τουτων εξοδοι ζωης 24 περιελε σεαυτου
 σχολιον στομα και αδικα χειλη μακραν απο σου απωσαι 25 οι οφθαλμοι σου ορθα
 βλεπετωσαν τα δε βλεφαρα σου νευετω δικαια 26 ορθας τροχias ποιει σοις ποσιν
 και τας οδους σου κατευθυνε 27 μη εκκλινης εις τα δεξια μηδε εις τα αριστερα
 αποστρεψον δε σον ποδα απο οδου κακης 27 οδους γαρ τας εκ δεξιων οιδεν ο θεος
 διεστραμμεναι δε εισιν αι εξ αριστερων 27 αυτος δε ορθας ποιησει τας τροχias σου
 τας δε πορειας σου εν ειρηνη προαξει

Chapter 5

1 υιε εμη σοφια προσεχε εμοις δε λογοις παραβαλλε σον ους 2 ινα φυλαξης εννοιαν
 αγαθην αισθησιν δε εμων χειλεων εντελλομαι σοι 3 μη προσεχε φαυλη γυναικι
 μελι γαρ αποσταζει απο χειλεων γυναικος πορνης η προς καιρον λιπαινει σον
 φαρυγγα 4 υστερον μεντοι πικροτερον χολης ευρησεις και ηκονημενον μαλλον
 μαχαιρας διστομου 5 της γαρ αφροσυνης οι ποδες καταγουσιν τους χρωμενους
 αυτη μετα θανατου εις τον αδην τα δε ιχνη αυτης ουκ ερειδεται 6 οδους γαρ
 ζωης ουκ επερχεται σφαλεραι δε αι τροχiai αυτης και ουκ ευγνωστοι 7 νυν ουν
 υιε ακουε μου και μη ακυρους ποιησης εμους λογους 8 μακραν ποιησον απ' αυτης
 την οδον μη εγγισης προς θυραις οικων αυτης 9 ινα μη προη αλλοις ζωην σου
 και σον βιον ανελεημοσιν 10 ινα μη πλησθωσιν αλλοτριои της ισχυος οι δε σοι
 πονοι εις οικους αλλοτριων εισελθωσιν 11 και μεταμεληθηση επ' εσχατων ηνικα αν

κατατριβῶσιν σαρκὲς σώματος σου 12 καὶ εἶς πῶς ἐμίσῃσαι παιδείαν καὶ ἐλεγχούς
ἐξεκλινεν ἡ καρδία μου 13 οὐκ ἤκουον φωνὴν παιδευόντος με καὶ διδασκόντος
με οὐδὲ παρεβαλλον τὸ οὖς μου 14 παρ' ὀλίγον ἐγενομένη ἐν παντὶ κακῶ ἐν μέσῳ
ἐκκλησίας καὶ συναγωγῆς 15 πινε ὕδατα ἀπὸ σῶν ἀγγείων καὶ ἀπὸ σῶν φρεάτων
πηγῆς 16 μὴ ὑπερεκχεισθῶ σοὶ τὰ ὕδατα ἐκ τῆς σῆς πηγῆς εἰς δὲ σὰς πλατείας
διαπορευέσθω τὰ σὰ ὕδατα 17 ἐστὼ σοὶ μόνῳ ὑπαρχόντα καὶ μηδεὶς ἀλλοτρίος
μετασχετῶ σοὶ 18 ἡ πηγὴ σου τοῦ ὕδατος ἐστὼ σοὶ ἰδία καὶ συνευφραίνου μετὰ
γυναικὸς τῆς ἐκ νεότητος σου 19 ἐλάφος φιλίας καὶ πῶλος σῶν χαρίτων οὐμίλειτῶ
σοὶ ἡ δὲ ἰδία ἡγεῖσθῶ σοὶ καὶ συνεστῶ σοὶ ἐν παντὶ καιρῷ ἐν γὰρ τῇ ταύτης φιλίᾳ
συμπεριφερομένου πολλοστός ἐστὶ 20 μὴ πολὺς ἰσθὶ πρὸς ἀλλοτρίαν μηδὲ συνεχὸς
ἀγκάλαις τῆς μὴ ἰδίας 21 ἐνώπιον γὰρ εἰσὶν τῶν τοῦ θεοῦ ὀφθαλμῶν ὁδοὶ ἀνδρὸς
εἰς δὲ πᾶσας τὰς τροχίας αὐτοῦ σκοπεύει 22 παρανομίαι ἀνδρὸς ἀγρευουσὶν σείραις
δὲ τῶν ἐαυτοῦ ἀμαρτιῶν ἐκαστὸς σφίγγεται 23 οὗτος τελευτᾷ μετὰ ἀπαιδευτῶν
ἐκ δὲ πλῆθους τῆς ἐαυτοῦ βιοτήτος ἐξερριφῇ καὶ ἀπωλετο δι' ἀφροσύνην

Chapter 6

1 υἱὲ εἰάν ἐγγυῇσῃ σὸν φίλον παραδῶσεις τὴν χεῖρα ἐχθρῷ 2 παγὶς γὰρ ἰσχυρὰ
ἀνδρὶ τὰ ἰδία χεῖλη καὶ ἀλισκεται χεῖλεσιν ἰδίου στόματος 3 ποιεὶ υἱὲ ἄ ἐγὼ σοὶ
ἐντελλομαι καὶ σῶζου ἡκεῖς γὰρ εἰς χεῖρας κακῶν διὰ σὸν φίλον ἰδί μὴ ἐκλυόμενος
παροξύνει δὲ καὶ τὸν φίλον σου ὃν ἐνεγύησῳ 4 μὴ δῶς ὑπνόν σοὶς ὀμμασὶν μηδὲ
ἐπινύσταξῇς σοὶς βλεφαροῖς 5 ἵνα σῶζῃ ὥσπερ δορκᾶς ἐκ βροχῶν καὶ ὥσπερ ὄρ-
νεον ἐκ παγίδος 6 ἰδί πρὸς τὸν μυρμηκᾶ ὡ ὀκνηρὲ καὶ ζήλωσον ἰδὼν τὰς ὁδούς
αὐτοῦ καὶ γένου ἐκεῖνου σοφώτερος 7 ἐκείνῳ γὰρ γεωργίου μὴ ὑπαρχόντος μηδὲ
τὸν ἀναγκαζόντα ἐχὼν μηδὲ ὑπὸ δεσποτῆν ὢν 8 ἐτοιμάζεται θέρους τὴν τροφήν
πολλὴν τε ἐν τῷ ἀμῆτῳ ποιεῖται τὴν παραθεσὶν 8 ἡ πορευθῆτι πρὸς τὴν μέλι-
σαν καὶ μαθεὶ ὡς ἐργατὶς ἐστὶν τὴν τε ἐργασίαν ὡς σέμνην ποιεῖται 8 ἡς τοὺς
πονούς βασιλεῖς καὶ ἰδιῶται πρὸς ὑγίειαν προσφέρονται ποθεῖν δὲ ἐστὶν πᾶσιν
καὶ ἐπιδοξὸς 8 καὶ περ οὕσα τῇ ῥῶμῃ ἀσθενῆς τὴν σοφίαν τιμήσασα προήχθη 9
ἐὼς τίνος ὀκνηρὲ κατακείσθαι ποτε δὲ ἐξ ὑπνὸς ἐγερθῆσῃ 10 ὀλίγον μὲν ὑπνοῖς
ὀλίγον δὲ καθῆσθαι μικρὸν δὲ νυσταζεις ὀλίγον δὲ ἐναγκαλιζῇ χερσὶν στηθῇ 11 εἰτ'
ἐμπαράγινεται σοὶ ὥσπερ κακὸς ὁδοιπόρος ἡ πένια καὶ ἡ ἐνδεια ὥσπερ ἀγαθὸς
δρομεὺς 11 εἰάν δὲ ἀοκνὸς ἡς ἡξέι ὥσπερ πηγὴ ὁ ἀμῆτος σου ἡ δὲ ἐνδεια ὥσπερ
κακὸς δρομεὺς ἀπ' αὐτομολῇσιν 12 ἀνὴρ ἀφρῶν καὶ παρανομὸς πορεύεται ὁδούς
οὐκ ἀγαθὰς 13 ὁ δ' αὐτὸς ἐννευεὶ ὀφθαλμῷ σημαίνει δὲ ποδὶ διδάσκει δὲ ἐννευ-
μασὶν δακτυλῶν 14 διεστραμμένη δὲ καρδία τεκταίνεται κακὰ ἐν παντὶ καιρῷ
ὁ τοιοῦτος ταραχὰς συνίστησιν πόλει 15 διὰ τοῦτο ἐξαπίνης ἐρχεται ἡ ἀπώλεια
αὐτοῦ διακοπὴ καὶ συντριβὴ ἀνιάτος 16 ὅτι χαιρεὶ πᾶσιν οἷς μισεὶ ὁ κύριος συν-

τριβεται δε δι' ακαθαρσιαν ψυχης 17 οφθαλμος υβριστου γλωσσα αδικος χειρες εκχεουσai αιμα δικαιου 18 και καρδια τεκταινομενη λογισμους κακους και ποδες επισπευδοντες κακοποιειν 19 εκκαιει ψευδη μαρτυς αδικος και επιπεμπει κρισεις ανα μεσον αδελφων 20 υιε φυλασσε νομους πατρος σου και μη απωση θεσμους μητρος σου 21 αφαιψαι δε αυτους επι ση ψυχη δια παντος και εγκλωιωσαι επι σω τραχηλω 22 ηνικα αν περιπατης επαγου αυτην και μετα σου εστω ως δ' αν καθευδης φυλασσετω σε ινα εγειρομενω συλλαλη σοι 23 οτι λυχνος εντολη νομου και φως και οδος ζωης ελεγχος και παιδεια 24 του διαφυλασσειν σε απο γυναικος υπανδρου και απο διαβολης γλωσσης αλλοτριας 25 μη σε νικηση καλλους επιθυμια μηδε αγρευθης σοις οφθαλμοις μηδε συναρπασθης απο των αυτης βλεφαρων 26 τιμη γαρ πορνης οση και ενος αρτου γυνη δε ανδρων τιμιας ψυχας αγρευει 27 αποδησει τις πυρ εν κολπω τα δε ιματια ου κατακαυσει 28 η περιπατησει τις επ' ανδρακων πυρος τους δε ποδας ου κατακαυσει 29 ουτως ο εισελθων προς γυναικα υπανδρον ουκ αθωωθησεται ουδε πας ο απτομενος αυτης 30 ου θαυμαστον εαν αλω τις κλεπτων κλεπτει γαρ ινα εμπληση την ψυχην πεινων 31 εαν δε αλω αποτεισει επταπλασια και παντα τα υπαρχοντα αυτου δους ρυσεται εαυτον 32 ο δε μοιχος δι' ενδειαν φρενων απωλειαν τη ψυχη αυτου περιποιειται 33 οδυνας τε και ατιμιας υποφερει το δε ονειδος αυτου ουκ εξαλειφθησεται εις τον αιωνα 34 μεστος γαρ ζηλου θυμος ανδρος αυτης ου φεισεται εν ημερα κρισεως 35 ουκ ανταλλαζεται ουδενος λυτρου την εχθραν ουδε μη διαλυθη πολλων δωρων

Chapter 7

1 υιε φυλασσε εμους λογους τας δε εμας εντολας κρυψον παρα σεαυτω 1 υιε τιμα τον κυριον και ισχυσεις πλην δε αυτου μη φοβου αλλον 2 φυλαξον εμας εντολας και βιωσεις τους δε εμους λογους ωσπερ κορας ομματων 3 περιθου δε αυτους σοις δακτυλοις επιγραψον δε επι το πλατος της καρδιας σου 4 ειπον την σοφian σην αδελφην ειναι την δε φρονησιν γνωριμον περιποιησαι σεαυτω 5 ινα σε τηρηση απο γυναικος αλλοτριας και πονηρας εαν σε λογοις τοις προς χαριν εμβαληται 6 απο γαρ θυριδος εκ του οικου αυτης εις τας πλατειας παρακυπτουσα 7 ον αν ιδη των αφρονων τεκνων νεανιαν ενδεη φρενων 8 παραπορευομενον παρα γωνιαν εν διοδοις οικων αυτης 9 και λαλουντα εν σκοτει εσπερινω ηνικα αν ησυχια νυκτερινη η και γνοφωδης 10 η δε γυνη συναντα αυτω ειδος εχουσα πορνικον η ποιει νεων εξιπτασθαι καρδιας 11 ανεπτερωμενη δε εστιν και ασωτος εν οικω δε ουχ ησυχάζουσιν οι ποδες αυτης 12 χρονον γαρ τινα εξω ρεμβεται χρονον δε εν πλατειαις παρα πασαν γωνιαν ενεδρευει 13 ειτα επιλαβομενη εφιλησεν αυτον αναιδει δε προσωπω προσειπεν αυτω 14 θυσια ειρηνικη μοι εστιν σημερον αποδιδωμι τας ευχας μου 15 ενεκα τουτου εξηλθον εις συναντησιν σοι

ποθουσα το σον προσωπον ευρηκα σε 16 χειρiais τετακα την κλινην μου αμφι-
 ταποις δε εστρωκα τοις απ' αιγυπτου 17 διερραγκα την κοιτην μου κροκω τον
 δε οικον μου κινναμωμω 18 ελθε και απολαυσωμεν φιλιας εως ορθρου δευρο και
 εγκυλισθωμεν ερωτι 19 ου γαρ παρεστιν ο ανηρ μου εν οικω πεπορευται δε οδον
 μακραν 20 ενδεσμον αργυριου λαβων εν χειρι αυτου δι' ημερων πολλων επανηξει
 εις τον οικον αυτου 21 απεπλανησεν δε αυτον πολλη ομιλια βροχοις τε τοις απο
 χειλεων εξωκειλεν αυτον 22 ο δε επηκολουθησεν αυτη κεπφωθεις ωσπερ δε βους
 επι σφαγην αγεται και ωσπερ κυων επι δεσμους 23 η ως ελαφος τοξευματι πεπλ-
 ηγως εις το ηπαρ σπενδει δε ωσπερ ορνεον εις παγιδα ουκ ειδως οτι περι ψυχης
 τρεχει 24 νυν ουν υie ακουε μου και προσεχε ρημασιν στοματος μου 25 μη εκκλι-
 νατω εις τας οδους αυτης η καρδια σου 26 πολλους γαρ τρωσασα καταβεβληκεν
 και αναριθμητοι εισιν ους πεφονευκεν 27 οδοι αδου ο οικος αυτης καταγουςαι
 εις τα ταμεια του θανατου

Chapter 8

1 συ την σοφian κηρυξεις ινα φρονησις σοι υπακουση 2 επι γαρ των υψηλων
 ακρων εστιν ανα μεσον δε των τριβων εστηκεν 3 παρα γαρ πυλαις δυναστων
 παρεδρευει εν δε εισοδοις υμνείται 4 υμας ω ανθρωποι παρακαλω και προ+εμαι
 εμην φωνην υιοις ανθρωπων 5 νοησατε ακακοι πανουργian οι δε απαιδευτοι εν-
 δεσθε καρδιαν 6 εισακουσατε μου σεμνα γαρ ερω και ανοισω απο χειλεων ορθα
 7 οτι αληθειαν μελετησει ο φαρυγξ μου εβδελυγμενα δε εναντιον εμου χειλη
 ψευδη 8 μετα δικαιοσυνης παντα τα ρηματα του στοματος μου ουδεν εν αυ-
 τοις σχολιον ουδε στραγγαλωδες 9 παντα ενωπια τοις συνιουσιν και ορθα τοις
 ευρισκουσι γνωσιν 10 λαβετε παιδειαν και μη αργυριον και γνωσιν υπερ χρυσιον
 δεδοκιμασμενον ανθαιρεισθε δε αισθησιν χρυσιου καθαρου 11 κρεισσων γαρ σοφια
 λιθων πολυτελων παν δε τιμιον ουκ αξιον αυτης εστιν 12 εγω η σοφια κατεσκη-
 ωσα βουλην και γνωσιν και εννοian εγω επεκαλεσαμην 13 φοβος κυριου μισει
 αδικian υβριν τε και υπερηφανian και οδους πονηρων μεμισηκα δε εγω διεστραμ-
 μενας οδους κακων 14 εμη βουλη και ασφαεια εμη φρονησις εμη δε ισχυς 15
 δι' εμου βασιλεις βασιλευουσιν και οι δυνασται γραφουσιν δικαιοσυνην 16 δι' ε-
 μου μεγιστανες μεγαλυνονται και τυραννοι δι' εμου κρατουσι γης 17 εγω τους
 εμε φιλουντας αγαπω οι δε εμε ζητουντες ευρησουσιν 18 πλουτος και δοξα εμοι
 υπαρχει και κτησις πολλων και δικαιοσυνη 19 βελτιον εμε καρπιζεσθαι υπερ χρυ-
 σιον και λιθον τιμιον τα δε εμα γεννηματα κρεισσω αργυριου εκλεκτου 20 εν οδοις
 δικαιοσυνης περιπατω και ανα μεσον τριβων δικαιωματος αναστρεφομαι 21 ινα
 μερισω τοις εμε αγαπωσιν υπαρξιν και τους θησαυρους αυτων εμπλησω αγαδων
 21 εαν αναγγειλω υμιν τα καθ' ημεραν γινομενα μνημονευσω τα εξ αιωνος αρι-

δημισαι 22 κυριος εκτισεν με αρχην οδων αυτου εις εργα αυτου 23 προ του αιωνος
 εθεμελιωσεν με εν αρχη 24 προ του την γην ποιησαι και προ του τας αβυσσους
 ποιησαι προ του προελθειν τας πηγας των υδατων 25 προ του ορη εδρασθηναι
 προ δε παντων βουνων γεννα με 26 κυριος εποιησεν χωρας και οικητους και
 ακρα οικουμενα της υπ' ουρανον 27 ηνικα ητοιμαζεν τον ουρανον συμπαρημην
 αυτω και οτε αφωριζεν τον εαυτου θρονον επ' ανεμων 28 ηνικα ισχυρα εποιει τα
 ανω νεφη και ως ασφαλεις ετιθει πηγας της υπ' ουρανον 29 και ισχυρα εποιει
 τα θεμελια της γης 30 ημην παρ' αυτω αρμοζουσα εγω ημην η προσεχαιρεν καθ'
 ημεραν δε ευφραινομην εν προσωπω αυτου εν παντι καιρω 31 οτε ευφραινετο
 την οικουμενην συντελεσας και ενευφραινετο εν υιοις ανθρωπων 32 νυν ουν υιε
 ακουε μου 34 μακαριος ανηρ ος εισακουσεται μου και ανθρωπος ος τας εμας
 οδους φυλαξει αγρυπνων επ' εμαιοι θυραις καθ' ημεραν τηρων σταθμους εμων
 εισοδων 35 αι γαρ εξοδοι μου εξοδοι ζωης και ετοιμαζεται θελησις παρα κυριου
 36 οι δε εις εμε αμαρτανοντες ασεβουσιν τας εαυτων ψυχας και οι μισουντες με
 αγαπωσιν θανατον

Chapter 9

1 η σοφια ωκοδομησεν εαυτη οικον και υπηρεισεν στυλους επτα 2 εσφαξεν τα
 εαυτης θυματα εκερασεν εις κρατηρα τον εαυτης οινον και ητοιμασατο την εαυτη-
 ς τραπεζαν 3 απεστειλεν τους εαυτης δουλους συγκαλουσας μετα υψηλου κηρυγ-
 ματος επι κρατηρα λεγουσα 4 ος εστιν αφρων εκκλινατω προς με και τοις ενδεεσι
 φρενων ειπεν 5 ελθατε φαγετε των εμων αρτων και πιετε οινον ον εκερασα υμιν
 6 απολειπετε αφροσυνην και ζησεσθε και ζητησατε φρονησιν ινα βιωσητε και
 κατορθωσατε εν γνωσει συνεσιν 7 ο παιδευων κακους λημψεται εαυτω ατιμιαν
 ελεγχων δε τον ασεβη μωμησεται εαυτον 8 μη ελεγχε κακους ινα μη μισωσιν
 σε ελεγχε σοφον και αγαπησει σε 9 διδου σοφω αφορμην και σοφωτερος εσται
 γνωριζε δικαιο και προσθησει του δεχεσθαι 10 αρχη σοφιας φοβος κυριου και
 βουλη αγιων συνεσις 10 το γαρ γνωναι νομον διανοιας εστιν αγαθης 11 τουτω
 γαρ τω τροπω πολυν ζησεις χρονον και προστεδησεται σοι ετη ζωης σου 12 υιε
 εαν σοφος γενη σεαυτω σοφος εση και τοις πλησιον εαν δε κακος αποβης μονος
 αναντλησεις κακα 12 ος ερειδεται επι ψευδεσιν ουτος ποιμανει ανεμους ο δ' αυτος
 διωξεται ορνεα πετομενα 12 απελιπεν γαρ οδους του εαυτου αμπελωνος τους δε
 αξονας του ιδιου γεωργιου πεπλανηται 12 διαπορευεται δε δι' ανυδρου ερημου
 και γην διατεταγμενην εν διψωδεσιν συναγει δε χερσιν ακαρπιαν 13 γυνη αφρων
 και θρασεια ενδεης ψωμου γινεται η ουκ επισταται αισχυνην 14 εκαδισεν επι θυ-
 ραις του εαυτης οικου επι διφρου εμφανως εν πλατειαις 15 προσκαλουμενη τους
 παριοντας και κατευθυνοντας εν ταις οδοις αυτων 16 ος εστιν υμων αφρονες-

τατος εκκλινατω προς με ενδεεσι δε φρονησεως παρακελευομαι λεγουσα 17 αρτων κρυφίων ηδεως αψασθε και υδατος κλοπης γλυκερου 18 ο δε ουκ οιδεν οτι γηγενεις παρ' αυτη ολλυνται και επι πετευρον αδου συναντα 18 αλλα αποπηδησον μη εγχρονισης εν τω τοπω μηδε επιστησης το σον ομμα προς αυτην 18 ουτως γαρ διαβηση υδωρ αλλοτριον και υπερβηση ποταμον αλλοτριον 18 απο δε υδατος αλλοτριου αποσχου και απο πηγης αλλοτριας μη πιης 18 ινα πολυν ζησης χρονον προστεδη δε σοι ετη ζωης

Chapter 10

1 υιος σοφος ευφραίνει πατερα υιος δε αφρων λυπη τη μητρι 2 ουκ ωφελησουσιν θησαυροι ανομους δικαιοσυνη δε ρυσεται εκ θανατου 3 ου λιμοκτονησει κυριος ψυχην δικαιαν ζωην δε ασεβων ανατρεφει 4 πενια ανδρα ταπεινοι χειρες δε ανδρειων πλουτιζουσιν 4 υιος πεπαιδευμενος σοφος εσται τω δε αφρονι διακονω χρησεται 5 διεσωθη απο καυματος υιος νοημων ανεμοφθορος δε γινεται εν αμητω υιος παρανομος 6 ευλογια κυριου επι κεφαλην δικαιου στομα δε ασεβων καλυψει πενθος ωρον 7 μνημη δικαιων μετ' εγκωμιων ονομα δε ασεβους σβεννυται 8 σοφος καρδια δεξεται εντολας ο δε αστεγος χειλεσιν σχολιαζων υποσκελισθησεται 9 ος πορευεται απλως πορευεται πεποιδως ο δε διαστρεφων τας οδους αυτου γνωσθησεται 10 ο εννευων οφθαλμοις μετα δολου συναγει ανδρασι λυπας ο δε ελεγχων μετα παρησιας ειρηνοποιει 11 πηγη ζωης εν χειρι δικαιου στομα δε ασεβους καλυψει απωλεια 12 μισος εγειρει νεικος παντας δε τους μη φιλονεικουντας καλυπτει φιλια 13 ος εκ χειλεων προφερει σοφιαν ραβδω τυπτει ανδρα ακαρδιον 14 σοφοι κρυψουσιν αισθησιν στομα δε προπετους εγγιζει συντριβη 15 κτησις πλουσιων πολις οχυρα συντριβη δε ασεβων πενια 16 εργα δικαιων ζωην ποιει καρποι δε ασεβων αμαρτιας 17 οδους δικαιας ζωης φυλασσει παιδεια παιδεια δε ανεξελεγκτος πλαναται 18 καλυπτουσιν εχθραν χειλη δικαια οι δε εκφεροντες λοιδοριας αφρονεστατοι εισιν 19 εκ πολυλογιας ουκ εκφευξη αμαρτιαν φειδομενος δε χειλεων νοημων εση 20 αργυρος πεπυρωμενος γλωσσα δικαιου καρδια δε ασεβους εκλειπει 21 χειλη δικαιων επισταται υψηλα οι δε αφρονες εν ενδεια τελευτωσιν 22 ευλογια κυριου επι κεφαλην δικαιου αυτη πλουτιζει και ου μη προστεδη αυτη λυπη εν καρδια 23 εν γελωτι αφρων πρασσει κακα η δε σοφια ανδρι τικτει φρονησιν 24 εν απωλεια ασεβης περιφερεται επιθυμια δε δικαιου δεκτη 25 παραπορευομενης καταιγιδος αφανιζεται ασεβης δικαιος δε εκκλινας σωζεται εις τον αιωνα 26 ωσπερ ομφαξ οδουσι βλαβερον και καπνος ομμασιν ουτως παρανομια τοις χρωμενοις αυτην 27 φοβος κυριου προστιθησιν ημερας ετη δε ασεβων ολιγωθησεται 28 εγχρονιζει δικαιοις ευφροσυνη ελπις δε ασεβων ολλυται 29 οχυρωμα οσιου φοβος κυριου συντριβη δε τοις εργαζομενοις κακα 30

δικαιος τον αιωνα ουκ ενδωσει ασεβεις δε ουκ οικησουσιν γην 31 στομα δικαιου αποσταζει σοφιαν γλωσσα δε αδικου εξολειται 32 χειλη ανδρων δικαιων αποσταζει χαριτας στομα δε ασεβων αποστρεφεται

Chapter 11

1 ζυγοι δολιοι βδελυγμα ενωπιον κυριου σταθμιον δε δικαιον δεκτον αυτω 2 ου εαν εισελθη υβρις εκει και ατιμια στομα δε ταπεινων μελετα σοφιαν 3 αποθανων δικαιος ελιπεν μεταμελον προχειρος δε γινεται και επιχαρτος ασεβων απωλεια 5 δικαιοσυνη αμωμους ορθοτομει οδους ασεβεια δε περιπιπτει αδικια 6 δικαιοσυνη ανδρων ορθων ρυεται αυτους τη δε απωλεια αυτων αλισκονται παρανομοι 7 τελευτησαντος ανδρος δικαιου ουκ ολλυται ελπις το δε καυχημα των ασεβων ολλυται 8 δικαιος εκ θηρας εκδυνει αντ' αυτου δε παραδιδεται ο ασεβης 9 εν στοματι ασεβων παγισ πολιταις αισθησις δε δικαιων ευοδος 10 εν αγαθοις δικαιων κατωρδωσεν πολις 11 στομασιν δε ασεβων κατεσκαφη 12 μυκτηριζει πολιτας ενδεης φρενων ανηρ δε φρονιμος ησυχιαν αγει 13 ανηρ διγλωσσος αποκαλυπτει βουλας εν συνεδριω πιστος δε πνοη κρυπτειπραγματα 14 οις μη υπαρχει κυβερνησις πιπτουσιν ωσπερ φυλλα σωτηρια δε υπαρχει εν πολλη βουλη 15 πονηρος κακοποιει οταν συμμειξη δικαιω μισει δε ηχον ασφαλειας 16 γυνη ευχαριστος εγειρει ανδρι δοξαν θρονος δε ατιμιας γυνη μισουσα δικαια πλουτου οκνηροι ενδεεις γινονται οι δε ανδρειοι ερειδονται πλουτω 17 τη ψυχη αυτου αγαθον ποιει ανηρ ελεημων εξολλυει δε αυτου σωμα ο ανελεημων 18 ασεβης ποιει εργα αδικα σπερμα δε δικαιων μισθος αληθειας 19 υιος δικαιος γεννεται εις ζωην διωγμος δε ασεβους εις θανατον 20 βδελυγμα κυριω διεστραμμεναι οδοι προσδεκτοι δε αυτω παντες αμωμοι εν ταις οδοις αυτων 21 χειρι χειρας εμβαλων αδικως ουκ ατιμωρητος εσται ο δε σπειρων δικαιοσυνην λημψεται μισθον πιστον 22 ωσπερ ενωτιον εν ρινι υος ουτως γυναικι κακοφρονι καλλος 23 επιθυμια δικαιων πασα αγαθη ελπις δε ασεβων απολειται 24 εισιν οι τα ιδια σπειροντες πλειονα ποιουσιν εισιν και οι συναγοντες ελαττονουνται 25 ψυχη ευλογουμενη πασα απλη ανηρ δε θυμωδης ουκ ευσχημων 26 ο συνεχων σιτον υπολιποιτο αυτον τοις εθνεσιν ευλογια δε εις κεφαλην του μεταδιδοντος 27 τεκταινομενος αγαθα ζητει χαριν αγαθην εκζητουντα δε κακα καταλημψεται αυτον 28 ο πεποιθως επι πλουτω ουτος πεσειται ο δε αντιλαμβανομενος δικαιων ουτος ανατελει 29 ο μη συμπεριφερομενος τω εαυτου οικω κληρονομησει ανεμον δουλευσει δε αφρων φρονιμω 30 εκ καρπου δικαιοσυνης φυεται δενδρον ζωης αφαιρουνται δε αωροι ψυχαι παρανομων 31 ει ο μεν δικαιος μολις σωζεται ο ασεβης και αμαρτωλος που φανειται

Chapter 12

1 ο αγαπων παιδειαν αγαπα αισθησιν ο δε μισων ελεγχους αφρων 2 κρεισσων ο ευρων χαριν παρα κυριω ανηρ δε παρανομος παρασιωπηθησεται 3 ου κατορθωσε ανθρωπος εξ ανομου αι δε ριζαι των δικαιων ουκ εξαρθησονται 4 γυνη ανδρεια στεφανος τω ανδρι αυτης ωσπερ δε εν ξυλω σκωληξ ουτως ανδρα απολλυσιν γυνη κακοποιος 5 λογισμοι δικαιων κριματα κυβερνωσιν δε ασεβεις δολους 6 λογοι ασεβων δολιοι στομα δε ορθων ρυσεται αυτους 7 ου εαν στραφη ασεβης αφανιζεται οικoi δε δικαιων παραμενουσιν 8 στομα συνετου εγκωμιαζεται υπο ανδρος νωθροκαρδιος δε μυκτηριζεται 9 κρεισσων ανηρ εν ατιμια δουλευων εαυτω η τιμην εαυτω περιτιθεις και προσδεομενος αρτου 10 δικαιος οικτιρει ψυχας κτηνων αυτου τα δε σπλαγχνα των ασεβων ανελεημονα 11 ο εργαζομενος την εαυτου γην εμπλησθησεται αρτων οι δε διωκοντες ματαια ενδεεις φρενων 11 ος εστιν ηδυσ εν οινων διατριβαις εν τοις εαυτου οχυρωμασιν καταλειπει ατιμian 12 επιθυμιαι ασεβων κακαι αι δε ριζαι των ευσεβων εν οχυρωμασιν 13 δι' αμαρτιαν χειλεων εμπιπτει εις παγιδας αμαρτωλος εκφευγει δε εξ αυτων δικαιος 13 ο βλεπων λεια ελεθησεται ο δε συναντων εν πυλαις εκθλιπει ψυχας 14 απο καρπων στοματος ψυχη ανδρος πλησθησεται αγαθων ανταποδομα δε χειλεων αυτου δοθησεται αυτω 15 οδοι αφρωνων ορθαι ενωπιον αυτων εισακουει δε συμβουλιας σοφος 16 αφρων αυθημερον εξαγγελλει οργην αυτου κρυπτει δε την εαυτου ατιμian πανουργος 17 επιδεικνυμενην πιστιν απαγγελλει δικαιος ο δε μαρτυς των αδικων δολιος 18 εισιν οι λεγοντες τιτρωσκουσιν μαχαιρα γλωσσαι δε σοφων ιωνται 19 χειλη αληθινα κατορδοι μαρτυριαν μαρτυς δε ταχυσ γλωσσαν εχει αδικον 20 δολος εν καρδια τεκταινομενου κακα οι δε βουλομενοι ειρηνην ευφρανθησονται 21 ουκ αρεσει τω δικαιω ουδεν αδικον οι δε ασεβεις πλησθησονται κακων 22 βδελυγμα κυριω χειλη ψευδη ο δε ποιων πιστεις δεκτος παρ' αυτω 23 ανηρ συνετος θρονος αισθησεως καρδια δε αφρωνων συναντησεται αραις 24 χειρ εκλεκτων κρατησει ευχερως δολιοι δε εσονται εις προνομην 25 φοβερος λογος καρδιαν ταρασσει ανδρος δικαιου αγγελια δε αγαθη ευφραινει αυτον 26 επιγνωμων δικαιος εαυτου φιλος εσται αι δε γνωμαι των ασεβων ανεπιεικεις αμαρτανοντας καταδιωξεται κακα η δε οδος των ασεβων πλανησει αυτους 27 ουκ επιτευξεται δολιος θηρας κτημα δε τιμιον ανηρ καθαρος 28 εν οδοις δικαιοσυνης ζωη οδοι δε μνησικακων εις θανατον

Chapter 13

1 υιος πανουργος υπηκοος πατρι υιος δε ανηκοος εν απωλεια 2 απο καρπων δικαιοσυνης φαγεται αγαθος ψυχαι δε παρανομων ολουνται αωροι 3 ος φυλασσει το εαυτου στομα τηρει την εαυτου ψυχην ο δε προπετης χειλεσιν πτοησει εαυτον 4 εν επιθυμιαις εστιν πας αεργος χειρες δε ανδρειων εν επιμελεια 5 λογον αδικον

μισει δικαιος ασεβης δε αισχυνεται και ουχ εξει παρρησιαν 6 δικαιοσυνη φυλασσει ακακους τους δε ασεβεις φανλους ποιει αμαρτια 7 εισιν οι πλουτιζοντες εαυτους μηδεν εχοντες και εισιν οι ταπεινουντες εαυτους εν πολλω πλουτω 8 λυτρον ανδρος ψυχης ο ιδιος πλουτος πτωχος δε ουχ υφισταται απειλην 9 φως δικαιοις δια παντος φως δε ασεβων σβεννυται 9 ψυχαι δολilai πλανωνται εν αμαρτιαις δικαιοι δε οικτιρουσιν και ελεωσιν 10 κακος μεθ' υβρεως πρασσει κακα οι δε εαυτων επιγνωμονες σοφοι 11 υπαρξis επισπουδαζομενη μετα ανομιας ελασσων γινεται ο δε συναγων εαυτω μετ' ευσεβειας πληθυνθησεται δικαιος οικτιρει και κιχρα 12 κρεισσων εναρχομενος βοηθων καρδια του επαγγελλομενου και εις ελπιδα αγωντος δενδρον γαρ ζωης επιθυμια αγαθη 13 ος καταφρονει πραγματος καταφρονηθησεται υπ' αυτου ο δε φοβουμενος εντολην ουτος υγαινει 13 υιω δολιω ουδεν εσται αγαθον οικετη δε σοφω ευοδοι εσονται πραξεις και κατευθυνθησεται η οδος αυτου 14 νομος σοφου πηγη ζωης ο δε ανους υπο παγιδος θανειται 15 συνεσις αγαθη διδωσιν χαριν το δε γνωναι νομον διανοιας εστιν αγαθης οδοι δε καταφρονουντων εν απωλεια 16 πας πανουργος πρασσει μετα γνωσεως ο δε αφρων εξεπετασεν εαυτου κακιαν 17 βασιλευς θρασυς εμπεσειται εις κακα αγγελος δε πιστος ρυσεται αυτον 18 πενιαν και ατιμιαν αφαιρειται παιδεια ο δε φυλασσων ελεγχους δοξασθησεται 19 επιθυμια ευσεβων ηδυνουσιν ψυχην εργα δε ασεβων μακραν απο γνωσεως 20 ο συμπορευομενος σοφοις σοφος εσται ο δε συμπορευομενος αφροσι γνωσθησεται 21 αμαρτανοντας καταδιωζεται κακα τους δε δικαιους καταλημψεται αγαθα 22 αγαθος ανηρ κληρονομησει υιους υιων θησαυριζεται δε δικαιοις πλουτος ασεβων 23 δικαιοι ποιησουσιν εν πλουτω ετη πολλα αδικοι δε απολουνται συντομως 24 ος φειδεται της βακτηριας μισει τον υιον αυτου ο δε αγαπων επιμελως παιδευει 25 δικαιος εσθων εμπιπλα την ψυχην αυτου ψυχαι δε ασεβων ενδεει

Chapter 14

1 σοφαι γυναικες ωκοδομησαν οικους η δε αφρων κατεσκαψεν ταις χερσιν αυτης 2 ο πορευομενος ορθως φοβειται τον κυριον ο δε σχολιαζων ταις οδοις αυτου ατιμασθησεται 3 εκ στοματος αφρονων βακτηρια υβρεως χειλη δε σοφων φυλασσει αυτους 4 ου μη εισιν βοες φατναι καθαραι ου δε πολλα γεννηματα φανερα βοος ισχυς 5 μαρτυς πιστος ου ψευδεται εκκαιει δε ψευδη μαρτυς αδικος 6 ζητησεις σοφian παρα κακοις και ουχ ευρησεις αισθησις δε παρα φρονιμοις ευχερης 7 παντα εναντια ανδρι αφρονι οπλα δε αισθησεως χειλη σοφα 8 σοφια πανουργων επιγνωσεται τας οδους αυτων ανοια δε αφρονων εν πλανη 9 οικiai παρανομων οφειλησουσιν καθαρισμον οικiai δε δικαιων δεκται 10 καρδια ανδρος αισθητικη λυπηρα ψυχη αυτου οταν δε ευφραινηται ουκ επιμειγνυται υβρει 11 οικiai ασεβων αφανισθησονται σκηνηαι δε κατορθουντων στησονται 12 εστιν οδος η δοκει

ορθή είναι παρα ανθρώποις τα δε τελευταία αυτής ερχεται εις πυθμένα αδου 13
 εν ευφροσυναις ου προσμειγνυται λυπη τελευταία δε χαρά εις πένθος ερχεται
 14 των εαυτου οδων πλησθησεται θρασυκαρδιος απο δε των διανοημάτων αυτου
 ανηρ αγαθος 15 ακακος πιστευει παντι λογω πανουργος δε ερχεται εις μετανοian
 16 σοφος φοβηθεις εξεκλινεν απο κακου ο δε αφρων εαυτω πεποιθως μειγνυται
 ανομω 17 οξύθυμος πρσσει μετα αβουλίας ανηρ δε φρονιμος πολλά υποφέρει 18
 μεριουνται αφρονες κακian οι δε πανουργοι κρατησουσιν αισθησεως 19 ολισθη-
 σουσιν κακοι εναντι αγαθων και ασεβεις θεραπευσουσιν θυρας δικaiων 20 φιλοι
 μισησουσιν φίλους πτωχους φίλοι δε πλουσιων πολλοι 21 ο ατιμαζων πενητας
 αμαρτανει ελεων δε πτωχους μακαριστος 22 πλανωμενοι τεκταινουσι κακα ελεον
 δε και αληθειαν τεκταινουσιν αγαθοι ουκ επιστανται ελεον και πιστιν τεκτονες
 κακων ελεημοσυναι δε και πιστεις παρα τεκτοσιν αγαθοις 23 εν παντι μεριμνωντι
 ενεστιν περισσον ο δε ηδυσ και αναλγητος εν ενδεια εσται 24 στεφανος σοφων
 πανουργος η δε διατριβη αφρονων κακη 25 ρυσεται εκ κακων ψυχην μαρτυς
 πιστος εκκαιει δε ψευδη δολιος 26 εν φοβω κυριου ελπις ισχυος τοις δε τεκνοις
 αυτου καταλειπει ερεισμα 27 προσταγμα κυριου πηγη ζωης ποιει δε εκκλινειν εκ
 παγιδος θανατου 28 εν πολλω εθνει δοξα βασιλεως εν δε εκλειπει λαου συντριβ-
 η δυναστου 29 μακροθυμος ανηρ πολυς εν φρονησει ο δε ολιγοψυχος ισχυρως
 αφρων 30 πρσθυμος ανηρ καρδιας ιατρος σης δε οστων καρδια αισθητικη 31
 ο συκοφαντων πενητα παροξυνει τον ποιησαντα αυτον ο δε τιμων αυτον ελεα
 πτωχον 32 εν κακia αυτου απωσθησεται ασεβης ο δε πεποιθως τη εαυτου οσιοτητι
 δικaiος 33 εν καρδια αγαθη ανδρος σοφια εν δε καρδια αφρονων ου διαγιγνωσκε-
 ται 34 δικαιοσυνη υψοι εθνος ελασσονουσι δε φυλας αμαρτιαι 35 δεκτος βασιλει
 υπηρετης νοημων τη δε εαυτου ευστροφια αφαιρειται ατιμιαν

Chapter 15

1 οργη απολλυσιν και φρονιμους αποκρισις δε υποπιπτουσα αποστρεφει θυμον
 λογος δε λυπηρος εγειρει οργας 2 γλωσσα σοφων καλα επισταται στομα δε αφρον-
 ων αναγγελοι κακα 3 εν παντι τοπω οφθαλμοι κυριου σκοπεουσιν κακους τε
 και αγαθους 4 ιασις γλωσσης δενδρον ζωης ο δε συντηρων αυτην πλησθησεται π-
 νευματος 5 αφρων μυκτηριζει παιδειαν πατρος ο δε φυλασων εντολας πανουρ-
 γοτερος 6 εν πλεοναζουση δικαιοσυνη ισχυς πολλη οι δε ασεβεις ολορριζοι εκ
 γης ολουνται οικoiς δικaiων ισχυς πολλη καρποι δε ασεβων απολουνται 7 χειλη
 σοφων δεδετα αισθησει καρδιαι δε αφρονων ουκ ασφαλεις 8 θυσαι ασεβων βδελ-
 υγμα κυριω ευχαι δε κατευθυνοντων δεκται παρ' αυτω 9 βδελυγμα κυριω οδοι
 ασεβους διωκοντας δε δικαιοσυνην αγαπα 10 παιδεια ακακου γνωριζεται υπο των
 παριοντων οι δε μισουντες ελεγχους τελευτωσιν αισχρως 11 αδης και απωλεια

φανερὰ παρὰ τὸ κυρίῳ πῶς οὐχὶ καὶ αἱ καρδίαι τῶν ἀνθρώπων 12 οὐκ ἀγαπήσει ἀπαιδευτὸς τοὺς ἐλεγχόντας αὐτὸν μετὰ δὲ σοφῶν οὐχὶ οὐμίλησει 13 καρδίας εὐφραينوμένης προσώπων θαλλεῖ ἐν δὲ λύπαις οὐσῆς σκυθρωπάζει 14 καρδία ὀρθή ζητεῖ αἰσθήσιν στόμα δὲ ἀπαιδευτῶν γινώσεται κακὰ 15 πάντα τὸν χρόνον οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν κακῶν προσδεχόνται κακὰ οἱ δὲ ἀγαθοὶ ἡσυχάζουσιν διὰ παντός 16 κρείσσων μικρὰ μερὶς μετὰ φόβου κυρίου ἢ θῆσαυροὶ μεγάλοι μετὰ ἀφοβίας 17 κρείσσων ξενισμὸς λαχανῶν πρὸς φίλιαν καὶ χάριν ἢ παραθεσίς μοσχῶν μετὰ ἐχθρᾶς 18 ἀνὴρ θυμωδὴς παρασκευάζει μάχας μακροθυμὸς δὲ καὶ τὴν μέλλουσαν καταπραυνεῖ 18 μακροθυμὸς ἀνὴρ κατασβεθεῖ κρίσεις ὁ δὲ ἀσεβὴς ἐγείρει μάλλον 19 ὁδοὶ ἀεργῶν ἐστρωμέναι ἀκανθαῖς αἱ δὲ τῶν ἀνδρείων τετριμμέναι 20 υἱὸς σοφὸς εὐφραίνει πατέρα υἱὸς δὲ ἀφρῶν μυχτηρίζει μητέρα αὐτοῦ 21 ἀνοήτου τριβοὶ ἐνδεεῖς φρενῶν ἀνὴρ δὲ φρονιμὸς κατευθυνῶν πορεύεται 22 ὑπερτιθενταὶ λογισμοὺς οἱ μὴ τιμώντες συνέδρια ἐν δὲ καρδίαις βουλευομένων μένει βουλή 23 οὐ μὴ ὑπακούσῃ ὁ κακὸς αὐτῇ οὐδὲ μὴ εἰπῇ καιρὸν τί καὶ καλὸν τῷ κοινῷ 24 ὁδοὶ ζωῆς διανοήματα συνέτου ἵνα ἐκκλινᾷς ἐκ τοῦ ἀδου σωθῇ 25 οἰκοὺς ὑβριστῶν κατασπα κύριος ἐστήρισεν δὲ ὄριον χηρᾶς 26 βδελυγμὰ κυρίῳ λογισμὸς ἀδικὸς ἀγνῶν δὲ ῥήσεις σεμνᾶι 27 ἐξόλλυσιν ἑαυτὸν ὁ δωρολημπτής ὁ δὲ μισῶν δώρων λημψίς σωζεται 27 ἐλεημοσύναις καὶ πιστεσὶν ἀποκαθαίρονται ἁμαρτίαι τῷ δὲ φόβῳ κυρίου ἐκκλίνει πᾶς ἀπὸ κακοῦ 28 καρδίαι δικαίων μελετώσιν πιστεῖς στόμα δὲ ἀσεβῶν ἀποκρίνεται κακὰ 28 δεχταὶ παρὰ κυρίῳ ὁδοὶ ἀνθρώπων δικαίων διὰ δὲ αὐτῶν καὶ οἱ ἐχθροὶ φίλοι γίνονται 29 μακρὰν ἀπεχεῖ ὁ θεὸς ἀπὸ ἀσεβῶν εὐχαῖς δὲ δικαίων ἐπακούει 29 κρείσσων ὀλίγη λημψὶς μετὰ δικαιοσύνης ἢ πολλὰ γενήματα μετὰ ἀδικίας 29 καρδία ἀνδρὸς λογιζέσθω δίκαια ἵνα ὑπὸ τοῦ θεοῦ διορθῶθῃ τὰ διαβήματα αὐτοῦ 30 θεωρῶν ὀφθαλμὸς καλὰ εὐφραίνει καρδὴν φήμῃ δὲ ἀγαθὴ πιαίνει ὅσα 32 ὅς ἀπωθεῖται παιδείαν μισεῖ ἑαυτὸν ὁ δὲ τηρῶν ἐλεγχοὺς ἀγαπᾷ ψυχὴν αὐτοῦ 33 φόβος θεοῦ παιδεία καὶ σοφία καὶ ἀρχὴ δοξῆς ἀποκριθῆσεται αὐτῇ

Chapter 16

2 πάντα τὰ ἔργα τοῦ ταπεινοῦ φανερὰ παρὰ τῷ θεῷ οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐν ἡμέρᾳ κακῇ ὀλούνται 5 ἀκαθάρτος παρὰ θεῷ πᾶς ὑψηλοκαρδὸς χεὶρὶ δὲ χειρᾶς ἐμβάλων ἀδικῶς οὐκ ἀδωθήσεται 7 ἀρχὴ ὁδοῦ ἀγαθῆς τὸ ποιεῖν τὰ δίκαια δεκτὰ δὲ παρὰ θεῷ μᾶλλον ἢ θυεῖν θυσίας 8 ὁ ζητῶν τὸν κύριον εὐρήσει γνῶσιν μετὰ δικαιοσύνης οἱ δὲ ὀρθῶς ζητοῦντες αὐτὸν εὐρήσουσιν εἰρήνην 9 πάντα τὰ ἔργα τοῦ κυρίου μετὰ δικαιοσύνης φυλάσσεται δὲ ὁ ἀσεβὴς εἰς ἡμέραν κακὴν 10 μαντεῖον ἐπὶ χεῖρεσιν βασιλεὺς ἐν δὲ κρίσει οὐ μὴ πλανηθῇ τὸ στόμα αὐτοῦ 11 ῥοπὴ ζυγοῦ δικαιοσύνη παρὰ κυρίῳ τὰ δὲ ἔργα αὐτοῦ σταθμὰ δίκαια 12 βδελυγμὰ βασιλεῖ ὁ ποιῶν κακὰ

μετα γαρ δικαιοσυνης ετοιμαζεται θρονος αρχης 13 δεκτα βασιλει χειλη δικαιο-
 λογους δε ορθους αγαπα 14 θυμος βασιλεως αγγελος θανατου ανηρ δε σοφος εξι-
 λασεται αυτον 15 εν φωτι ζωης υιος βασιλεως οι δε προσδεκτοι αυτω ωσπερ νεφος
 οψιμον 16 νοσσαι σοφιας αιρετωτεραι χρυσιου νοσσαι δε φρονησεως αιρετωτεραι
 υπερ αργυριον 17 τριβοι ζωης εκκλινουσιν απο κακων μηκος δε βιου οδοι δικαιο-
 συνης ο δεχομενος παιδειαν εν αγαθοις εσται ο δε φυλασσων ελεγχους σοφισθη-
 σεται ος φυλασσει τας εαυτου οδους τηρει την εαυτου ψυχην αγαπων δε ζωην
 αυτου φεισεται στοματος αυτου 18 προ συντριβης ηγειται υβρις προ δε πτωματος
 κακοφροσυνη 19 κρεισσων πραυ+θυμος μετα ταπεινωσεως η ος διαιρειται σκυ-
 λα μετα υβριστων 20 συνετος εν πραγμασιν ευρετης αγαθων πεποιθως δε επι θεω
 μακαριστος 21 τους σοφους και συνετους φαυλους καλουσιν οι δε γλυκεις εν λογ-
 ω πλειονα ακουσονται 22 πηγη ζωης εννοια τοις κεκτημενοις παιδεια δε αφρονων
 κακη 23 καρδια σοφου νοησει τα απο του ιδιου στοματος επι δε χειλεσιν φορεσει
 επιγνωμοσυνην 24 κηρια μελιτος λογοι καλοι γλυκασμα δε αυτων ιασις ψυχης 25
 εισιν οδοι δοκουςαι ειναι ορθαι ανδρι τα μεντοι τελευταια αυτων βλεπει εις πυθ-
 μενα αδου 26 ανηρ εν πονοις πονει εαυτω και εκβιαζεται εαυτου την απωλειαν
 ο μεντοι σχολιος επι τω εαυτου στοματι φορει την απωλειαν 27 ανηρ αφρων
 ορυσσει εαυτω κακα επι δε των εαυτου χειλεων θησαυριζει πυρ 28 ανηρ σχολιος
 διαπεμπεται κακα και λαμπτηρα δολου πυρσευει κακοις και διαχωριζει φιλους
 29 ανηρ παρανομος αποπειραται φιλων και απαγει αυτους οδους ουκ αγαθας 30
 στηριζων οφθαλμους αυτου λογιζεται διεστραμμενα οριζει δε τοις χειλεσιν αυτου
 παντα τα κακα ουτος καμινος εστιν κακιας 31 στεφανος καυχησεως γηρας εν δε
 οδοις δικαιοσυνης ευρισκεται 32 κρεισσων ανηρ μακροθυμος ισχυρου ο δε κρατων
 οργης κρεισσων καταλαμβανομενου πολιν 33 εις κολπους επερχεται παντα τοις
 αδικοις παρα δε κυριου παντα τα δικαia

Chapter 17

1 κρεισσων ψωμος μεθ' ηδονης εν ειρηνη η οικος πληρης πολλων αγαθων και αδικ-
 ων θυματων μετα μαχης 2 οικετης νοημων κρατησει δεσποτων αφρονων εν δε
 αδελφοις διελειτουργει μερη 3 ωσπερ δοκιμαζεται εν καμινω αργυρος και χρυσος ουτ-
 ως εκλεκται καρδιαι παρα κυριω 4 κακος υπακουει γλωσσης παρανομων δικαιος
 δε ου προσεχει χειλεσιν ψευδεσιν 5 ο καταγελων πτωχου παροξυνει τον ποιησαν-
 τα αυτον ο δε επιχαιρων απολλυμενω ουκ αθωωθησεται ο δε επισπλαγχνιζομενος
 ελεηθησεται 6 στεφανος γεροντων τεκνα τεκνων καυχημα δε τεκνων πατερες
 αυτων 6 του πιστου ολος ο κοσμος των χρηματων του δε απιστου ουδε οβολος
 7 ουκ αρμοσει αφρονι χειλη πιστα ουδε δικαιω χειλη ψευδη 8 μισθος χαριτων η
 παιδεια τοις χρωμενοις ου δ' αν επιστρεψη ευοδωθησεται 9 ος κρυπτει αδικημα-

τα ζητει φιλιαν ος δε μισει κρυπτειν διςτησιν φιλους και οικειους 10 συντριβει απειλη καρδιαν φρονιμου αφρων δε μαστιγωθεις ουκ αισθανεται 11 αντιλογιας εγειρει πας κακος ο δε κυριος αγγελον ανελεημονα εκπεμψει αυτω 12 εμπεσειται μεριμνα ανδρι νοημονι οι δε αφρονες διαλογιουνται κακα 13 ος αποδιδωσιν κακα αντι αγαθων ου κινηθησεται κακα εκ του οικου αυτου 14 εξουσιαν διδωσιν λογοις αρχη δικαιοσυνης προηγειται δε της ενδειας στασις και μαχη 15 ος δικαιον κρινει τον αδικον αδικον δε τον δικαιον ακαθαρτος και βδελυκτος παρα θεω 16 ινα τι υπηρξεν χρηματα αφρονι κτησασθαι γαρ σοφιαν ακαρδιος ου δυνησεται 16 ος υψηλον ποιει τον εαυτου οικον ζητει συντριβην ο δε σχολιαζων του μαθειν εμπεσειται εις κακα 17 εις παντα καιρον φιλος υπαρχετω σοι αδελφοι δε εν αναγκαις χρησιμοι εστωσαν τουτου γαρ χαριν γεννωνται 18 ανηρ αφρων επικροτει και επιχαιρει εαυτω ως και ο εγγυωμενος εγγυη τον εαυτου φιλον 19 φιλαμαρτημων χαιρει μαχαις 20 ο δε σκληροκαρδιος ου συναντα αγαθοις ανηρ ευμεταβολος γλωσση εμπεσειται εις κακα 21 καρδια δε αφρονος οδυνη τω κεκτημενω αυτην ουκ ευφραινεται πατηρ επι υιω απαιδευτω υιος δε φρονιμος ευφραινει μητερα αυτου 22 καρδια ευφραινομενη ευεκτειν ποιει ανδρος δε λυπηρου ξηραινεται τα οστα 23 λαμβανοντος δωρα εν κολπω αδικως ου κατευοδουνται οδοι ασεβης δε εκκλινει οδους δικαιοσυνης 24 προσωπον συνετον ανδρος σοφου οι δε οφθαλμοι του αφρονος επ' ακρα γης 25 οργη πατρι υιος αφρων και οδυνη τη τεκουση αυτου 26 ζημιουν ανδρα δικαιον ου καλον ουδε οσιον επιβουλευειν δυνασταις δικαιοις 27 ος φειδεται ρημα προεσθαι σκληρον επιγνωμων μακροθυμος δε ανηρ φρονιμος 28 ανοητω επερωτησαντι σοφιαν σοφια λογισθησεται ενεον δε τις εαυτον ποιησας δοξει φρονιμος ειναι

Chapter 18

1 προφασεις ζητει ανηρ βουλομενος χωριζεσθαι απο φιλων εν παντι δε καιρω επονειδιστος εσται 2 ου χρειαν εχει σοφιας ενδεης φρενων μαλλον γαρ αγεται αφροσυνη 3 οταν ελθη ασεβης εις βαθος κακων καταφρονει επερχεται δε αυτω ατιμια και ονειδος 4 υδωρ βαθυ λογος εν καρδια ανδρος ποταμος δε αναπηδυει και πηγη ζωης 5 θαυμασαι προσωπον ασεβους ου καλον ουδε οσιον εκκλινειν το δικαιον εν κρισει 6 χειλη αφρονος αγουσιν αυτον εις κακα το δε στομα αυτου το θρασυ θανατον επικαλειται 7 στομα αφρονος συντριβη αυτω τα δε χειλη αυτου παγισ τη ψυχη αυτου 8 οκνηρους καταβαλλει φοβος ψυχαι δε ανδρογυνων πεινασουσιν 9 ο μη ιωμενος εαυτον εν τοις εργοις αυτου αδελφος εστιν του λυμαινομενου εαυτον 10 εκ μεγαλωσυνης ισχυος ονομα κυριου αυτω δε προσδραμοντες δικαιοι υφουνται 11 υπαρξις πλουσιου ανδρος πολις οχυρα η δε δοξα αυτης μεγα επισκιαζει 12 προ συντριβης υψουται καρδια ανδρος και προ δοξης ταπεινουται

13 ος αποκρίνεται λόγον πριν ακουσαι αφροσυννη αυτω εστιν και ονειδος 14 θυμον ανδρος πραυ+νει θεραπων φρονιμος ολιγοψυχον δε ανδρα τις υποισει 15 καρδια φρονιμου κταται αισθησιν ωτα δε σοφων ζητει εννοιαν 16 δομα ανθρωπου εμπλατυνει αυτον και παρα δυνασταις καθιζανει αυτον 17 δικαιος εαυτου κατηγορος εν πρωτολογια ως δ' αν επιβαλη ο αντιδικος ελεγχεται 18 αντιλογιας πανει κληρος εν δε δυνασταις οριζει 19 αδελφος υπο αδελφου βοηθουμενος ως πολις οχυρα και υψηλη ισχυει δε ωσπερ τεθεμελιωμενον βασιλειον 20 απο καρπων στοματος ανηρ πιμπλησιν κοιλιαν αυτου απο δε καρπων χειλεων αυτου εμπλησθησεται 21 θανατος και ζωη εν χειρι γλωσσης οι δε κρατουντες αυτης εδονται τους καρπους αυτης 22 ος ευρεν γυναικα αγαθην ευρεν χαριτας ελαβεν δε παρα θεου ιλαροτητα 22 ος εκβαλλει γυναικα αγαθην εκβαλλει τα αγαθα ο δε κατεχων μοιχαλιδα αφρων και ασεβης

Chapter 19

3 αφροσυννη ανδρος λυμαινεται τας οδους αυτου τον δε θεον αιτιαται τη καρδια αυτου 4 πλουτος προστιθησιν φιλους πολλους ο δε πτωχος και απο του υπαρχοντος φιλου λειπεται 5 μαρτυς ψευδης ουκ ατιμωρητος εσται ο δε εγκαλων αδικως ου διαφευζεται 6 πολλοι θεραπευουσιν προσωπα βασιλεων πας δε ο κακος γινεται ονειδος ανδρι 7 πας ος αδελφον πτωχον μισει και φιλιας μακραν εσται εννοια αγαθη τοις ειδοσιν αυτην εγγιει ανηρ δε φρονιμος ευρησει αυτην ο πολλα κακοποιων τελεσιουργει κακιαν ος δε ερεθιζει λογους ου σωθησεται 8 ο κτωμενος φρονησιν αγαπα εαυτον ος δε φυλασσει φρονησιν ευρησει αγαθα 9 μαρτυς ψευδης ουκ ατιμωρητος εσται ος δ' αν εκκαυση κακιαν απολειται υπ' αυτης 10 ου συμφερει αφρονη τρυφη και εαν οικετης αρξηται μεθ' υβρεως δυναστευειν 11 ελεημων ανηρ μακροθυμει το δε καυχημα αυτου επερχεται παρανομους 12 βασιλεως απειλη ομοια βρυγμω λεοντος ωσπερ δε δροσος επι χορτω ουτως το ιλαρον αυτου 13 αισχυνη πατρι υιος αφρων και ουχ αγναι ευχαι απο μισθωματος εταιρας 14 οικον και υπαρξιν μεριζουσιν πατερες παισιν παρα δε θεου αρμοζεται γυνη ανδρι 15 δειλια κατεχει ανδρογυναιον ψυχη δε αεργου πεινασει 16 ος φυλασσει εντολην τηρει την εαυτου ψυχην ο δε καταφρονων των εαυτου οδων απολειται 17 δανιζει θεω ο ελεων πτωχον κατα δε το δομα αυτου ανταποδωσει αυτω 18 παιδευε υιον σου ουτως γαρ εσται ευελπισ εις δε υβριν μη επαιρου τη ψυχη σου 19 κακοφρων ανηρ πολλα ζημιωθησεται εαν δε λοιμευηται και την ψυχην αυτου προσθησει 20 ακουε υιε παιδειαν πατρος σου ινα σοφος γενη επ' εσχατων σου 21 πολλοι λογισμοι εν καρδια ανδρος η δε βουλη του κυριου εις τον αιωνα μενει 22 καρπος ανδρι ελεημοσυννη κρεισσων δε πτωχος δικαιος η πλουσιος ψευστης 23 φοβος κυριου εις ζωην ανδρι ο δε αφοβος αυλισθησεται εν τοποις ου

ουκ επισκοπείται γνωσις 24 ο εγκρυπτων εις τον κολπον αυτου χειρας αδικως ουδε τω στοματι ου μη προσαγαγη αυτας 25 λοιμου μαστιγουμενου αφρων πανουργοτερος γινεται εαν δε ελεγχης ανδρα φρονιμον νοησει αισθησιν 26 ο ατιμαζων πατερα και απωθουμενος μητερα αυτου καταισχυνησεται και επονειδιστος εσται 27 υιος απολειπομενος φυλαξαι παιδειαν πατρος μελετησει ρησεις κακας 28 ο εγγυωμενος παιδα αφρονα καθυβριζει δικαιωμα στομα δε ασεβων καταπιεται κρισεις 29 ετοιμαζονται ακολαστοις μαστιγες και τιμωριαι ωμοις αφρωνων

Chapter 20

1 ακολαστον οινος και υβριστικον μεθη πας δε ο συμμειγνυμενος αυτη ουκ εσται σοφος 2 ου διαφερει απειλη βασιλεως θυμου λεοντος ο δε παροξυνων αυτον αμαρτανει εις την εαυτου ψυχην 3 δοξα ανδρι αποστρεφεςθαι λαιδοριας πας δε αφρων τοιουτοις συμπλεκεται 4 ονειδιζομενος οκνηρος ουκ αισχυνεται ωσαυτως και ο δανιζομενος σιτον εν αμητω 5 υδωρ βαθυ βουλη εν καρδια ανδρος ανηρ δε φρονιμος εξαντλησει αυτην 6 μεγα ανθρωπος και τιμιον ανηρ ελεημων ανδρα δε πιστον εργον ευρειν 7 ος αναστρεφεται αμωμος εν δικαιοσυνη μακαριους τους παιδας αυτου καταλειψει 8 οταν βασιλευς δικαιος καθιση επι θρονου ουκ εναντιουται εν οφθαλμοις αυτου παν πονηρον 9 τις καυχησεται αγνην εχειν την καρδιαν η τις παρρησιασεται καθαρος ειναι απο αμαρτιων 9 κακολογουντος πατερα η μητερα σβεσθησεται λαμπτηρ αι δε κοραι των οφθαλμων αυτου οψονται σκοτος 9 μερις επισπουδαζομενη εν πρωτοις εν τοις τελευταιοις ουκ ευλογηθησεται 9 μη ειπης τεισομαι τον εχθρον αλλα υπομεινον τον κυριον ινα σοι βοηθηση 10 σταθμιον μεγα και μικρον και μετρα δισσα ακαθαρτα ενωπιον κυριου και αμφοτερα 11 και ο ποιων αυτα εν τοις επιτηδευμασιν αυτου συμποδισθησεται νεανισκος μετα οσιου και ευθεια η οδος αυτου 12 ους ακουει και οφθαλμος ορα κυριου εργα και αμφοτερα 13 μη αγαπα καταλαλιν ινα μη εξαρθης διανοιξον τους οφθαλμους σου και εμπλησθητι αρτων 23 βδελυγμα κυριω διsson σταθμιον και ζυγος δολιος ου καλον ενωπιον αυτου 24 παρα κυριου ευθυνεται τα διαβηματα ανδρι θνητος δε πως αν νοησαι τας οδους αυτου 25 παγισ ανδρι ταχυ τι των ιδιων αγιασαι μετα γαρ το ευξασθαι μετανοειν γινεται 26 λικμητωρ ασεβων βασιλευς σοφος και επιβαλει αυτοις τροχον 27 φως κυριου πνοη ανθρωπων ος ερευνα ταμεια κοιλιας 28 ελεημοσυνη και αληθεια φυλακη βασιλει και περικυκλωουσιν εν δικαιοσυνη τον θρονον αυτου 29 κοσμος νεανiais σοφια δοξα δε πρεσβυτερων πολiai 30 υπωπια και συντριμματα συναντα κακοις πληgai δε εις ταμεια κοιλιας

Chapter 21

1 ὥσπερ ὁρμηὶ ὕδατος οὕτως καρδία βασιλεως ἐν χειρὶ θεοῦ οὐ εἰάν θελῶν νευσῇ
ἐκεῖ ἐκλινεν αὐτήν 2 πᾶς ἀνὴρ φαίνεται εἰς αὐτὸ δίκαιος κατευθύνει δὲ καρδίας
κύριος 3 ποιεῖν δίκαια καὶ ἀληθεύειν ἀρεστά παρὰ θεῷ μᾶλλον ἢ θύσιον αἷμα 4
μεγαλοφρῶν ἐφ’ ὑβρεῖ θρασυκαρδὸς λαμπτήρ δὲ ἀσεβῶν ἀμαρτία 6 ὁ ἐνεργῶν θη-
σαυρισμὰτα γλώσση ψευδεῖ ματαία διώκει ἐπὶ παγίδας θανάτου 7 ὁλεθρὸς ἀσεβέσιν
ἐπιξενώθησεται οὐ γὰρ βούλονται πρᾶσσειν τὰ δίκαια 8 πρὸς τοὺς σχολίους σκο-
λίας ὁδοὺς ἀποστέλλει ὁ θεὸς ἀγὰρ καὶ ὀρθὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ 9 κρείσσον οἰκεῖν
ἐπὶ γωνίας ὑπαιθρου ἢ ἐν κεκονιαμένοις μετὰ ἀδικίας καὶ ἐν οἴκῳ κοινῷ 10 ψυχὴ
ἀσεβῶν οὐκ ἐλεηθήσεται ὑπ’ οὐδενὸς τῶν ἀνθρώπων 11 ζημιούμενου ἀκολασ-
τοῦ πανουργότερος γίνεται ὁ ἀκαχὸς συνίων δὲ σοφὸς δεῖξεται γινώσκειν 12 συνι-
εῖ δίκαιος καρδίας ἀσεβῶν καὶ φανυλίζει ἀσεβεῖς ἐν κακοῖς 13 ὅς φράσσει τὰ ὦτα τοῦ
μὴ ἐπακουσάαι ἀσθενούς καὶ αὐτὸς ἐπικαλεσεται καὶ οὐκ ἐστὶ ὁ εἰσακουσῶν 14
δοσίς λαθρίου ἀνατρέπει ὀργὰς δῶρων δὲ ὁ φειδομένος θυμὸν ἐγείρει ἰσχυρὸν 15
εὐφροσύνη δίκαιων ποιεῖν κρίμα ὁσίος δὲ ἀκαθάρτος παρὰ κακούργοις 16 ἀνὴρ
πλανώμενος ἐξ ὁδοῦ δικαιοσύνης ἐν συναγωγῇ γιγαντῶν ἀναπαύσεται 17 ἀνὴρ
ἐνδεὴς ἀγάπα εὐφροσύνην φίλων οἶνον καὶ ἐλαίον εἰς πλούτον 18 περικαθαρμὰ
δὲ δικαίου ἀνόμιος 19 κρείσσον οἰκεῖν ἐν γῇ ἐρημῷ ἢ μετὰ γυναικὸς μαχίμου καὶ
γλώσσῳδους καὶ ὀργίλου 20 θησαυρὸς ἐπιθυμητὸς ἀναπαύσεται ἐπὶ στομάτος σο-
φοῦ ἀφρόνες δὲ ἄνδρες καταπίονται αὐτόν 21 ὁδὸς δικαιοσύνης καὶ ἐλεημοσύνης
εὐρήσει ζῶν καὶ δοξάν 22 πόλεις ὀχυρὰς ἐπέβη σοφὸς καὶ καθεῖλεν τὸ ὀχυρῶμα
ἐφ’ ᾧ ἐπεποιδεῖσαν οἱ ἀσεβεῖς 23 ὅς φυλάσσει τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ τὴν γλῶσσαν
διατηρεῖ ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν αὐτοῦ 24 θράσος καὶ ἀνθαδῆς καὶ ἀλαζῶν λοιμὸς
καλεῖται ὅς δὲ μνησικακεῖ παρανόμιος 25 ἐπιθυμῶν ὀκνηρὸν ἀποκτείνουσιν οὐ γὰρ
προαιροῦνται αἱ χεῖρες αὐτοῦ ποιεῖν τι 26 ἀσεβὴς ἐπιθυμεῖ ὅλην τὴν ἡμέραν ἐπι-
θυμίας κακῆς ὁ δὲ δίκαιος ἐλεᾷ καὶ οἰκτιρεῖ ἀφειδῶς 27 θύσιαι ἀσεβῶν βδελυγμὰ
κύριῳ καὶ γὰρ παρανόμως προσφέρουσιν αὐτὰς 28 μάρτυς ψευδῆς ἀπολείται ἀνὴρ
δὲ ὑπηκόος φυλάσσομενος λαλήσει 29 ἀσεβὴς ἀνὴρ ἀναιδῶς ὑφίσταται προσώπῳ
ὁ δὲ εὐθὴς αὐτὸς συνιᾷ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ 30 οὐκ ἐστὶν σοφία οὐκ ἐστὶν ἀνδρεία
οὐκ ἐστὶν βούλη πρὸς τὸν ἀσεβῆ 31 ἵππος ἐτοιμάζεται εἰς ἡμέραν πολέμου παρὰ
δὲ κυρίου ἡ βοήθεια

Chapter 22

1 αἰρετώτερον ὄνομα καλὸν ἢ πλοῦτος πολὺς ὑπερὶ δὲ ἀργυρίου καὶ χρυσίου χάρις
ἀγαθῇ 2 πλουσίος καὶ πτωχὸς συνήντησαν ἀλλήλοις ἀμφοτέρους δὲ ὁ κύριος ἐ-
ποίησεν 3 πανουργὸς ἰδὼν πονηρὸν τιμωρούμενον κραταιῶς αὐτὸς παιδεύεται οἱ
δὲ ἀφρόνες παρελθόντες ἐζημιώθησαν 4 γενεὰ σοφίας φόβος κυρίου καὶ πλοῦτος

και δοξα και ζωη 5 τριβολοι και παγιδες εν οδοις σχολιαις ο δε φυλασσω την
εαυτου ψυχην αφεξεται αυτων 7 πλουσιοι πτωχων αρξουσιν και οικεται ιδιοις
δεσποταις δανιουσιν 8 ο σπειρων φαυλα θερισει κακα πληγην δε εργων αυτου
συντελεσει 8 ανδρα ιλαρον και δοτην ευλογει ο θεος ματαιοτητα δε εργων αυτου
συντελεσει 9 ο ελεων πτωχον αυτος διατραφησεται των γαρ εαυτου αρτων εδ-
ωκεν τω πτωχω 9 νικην και τιμην περιποιειται ο δωρα δους την μεντοι ψυχην
αφαιρειται των κεκτημενων 10 εκβαλε εκ συνεδριου λοιμον και συνεξελευσεται
αυτω νεικος οταν γαρ καθιση εν συνεδριω παντας ατιμαζει 11 αγαπα κυριος ος-
ιας καρδιας δεκτοι δε αυτω παντες αμωμοι χειλεσιν ποιμαινει βασιλευς 12 οι δε
οφθαλμοι κυριου διατηρουνσιν αισθησιν φαυλιζει δε λογους παρανομος 13 προ-
φασιζεται και λεγει οκνηρος λεων εν ταις οδοις εν δε ταις πλατειαις φονευται 14
βοθρος βαθυς στομα παρανομου ο δε μισηθεις υπο κυριου εμπεσειται εις αυτον
14 εισιν οδοι κακαι ενωπιον ανδρος και ουκ αγαπα του αποστρεψαι απ' αυτων
αποστρεφειν δε δει απο οδου σχολιας και κακης 15 ανοια εξηπται καρδιας νεου
ραβδος δε και παιδεια μακραν απ' αυτου 16 ο συκοφαντων πενητα πολλα ποιει τα
εαυτου διδωσιν δε πλουσιω επ' ελασσονι 17 λογοις σοφων παραβαλλε σον ους και
ακουε εμον λογον την δε σην καρδιαν επιστησον ινα γνωσ οτι καλοι εισιν 18 και
εαν εμβαλης αυτους εις την καρδιαν σου ευφρανουσιν σε αμα επι σοις χειλεσιν
19 ινα σου γενηται επι κυριον η ελπις και γνωριση σοι την οδον αυτου 20 και
συ δε απογραψαι αυτα σεαυτω τρισσως εις βουλην και γνωσιν επι το πλατος της
καρδιας σου 21 διδασκω ουν σε αληθη λογον και γνωσιν αγαθην υπακουειν του
αποκρινεσθαι λογους αληθειας τοις προβαλλομενοις σοι 22 μη αποβιαζου πενητα
πτωχος γαρ εστιν και μη ατιμασης ασθενη εν πυλαις 23 ο γαρ κυριος κρινει αυτου
την κρισιν και ρυση σην ασυλον ψυχην 24 μη ισθι εταιρος ανδρι θυμωδει φιλω
δε οργιλω μη συναυλιζου 25 μηποτε μαθης των οδων αυτου και λαβης βροχους
τη ση ψυχη 26 μη διδου σεαυτον εις εγγυην αισχυνομενος προσωπον 27 εαν γαρ
μη εχης ποθεν αποτεισης λημψονται το στρωμα το υπο τας πλευρας σου 28 μη
μεταιρε ορια αιωνια α εθεντο οι πατερες σου 29 ορατικον ανδρα και οξυν εν τοις
εργοις αυτου βασιλευσι δει παρεσταναι και μη παρεσταναι ανδρασι νωθροις

Chapter 23

1 εαν καθισης δειπνειν επι τραπεζης δυναστων νοητως νοει τα παρατιθεμενα
σοι 2 και επιβαλλε την χειρα σου ειδως οτι τοιαυτα σε δει παρασκευασαι 3 ει
δε απληστοτερος ει μη επιθυμει των εδεσματος αυτου ταυτα γαρ εχεται ζωης
ψευδους 4 μη παρεκτεινου πενης ων πλουσιω τη δε ση εννοια αποσχου 5 εαν
επιστησης το σον ομμα προς αυτον ουδαμου φανειται κατεσκευασται γαρ αυτω
περυγες ωσπερ αετου και υποστρεφει εις τον οικον του προεστηχοτος αυτου 6 μη

συνδειπνει ανδρι βασκανω μηδε επιθυμει των βρωματων αυτου 7 ον τροπον γαρ ει τις καταπιει τριχα ουτως εσθιει και πινει 8 μηδε προς σε εισαγαγης αυτον και φαγης τον ψωμον σου μετ' αυτου εξεμεσει γαρ αυτον και λυμανειται τους λογους σου τους καλους 9 εις ωτα αφρονος μηδεν λεγε μηποτε μυκτηριση τους συνετους λογους σου 10 μη μεταθης ορια αιωνια εις δε κτημα ορφανων μη εισελθης 11 ο γαρ λυτρουμενος αυτους κυριος κραταιος εστιν και κρινει την κρισιν αυτων μετα σου 12 δος εις παιδειαν την καρδιαν σου τα δε ωτα σου ετοιμασον λογοις αισθησεως 13 μη αποσχη νηπιον παιδευειν οτι εαν παταξης αυτον ραβδω ου μη αποθανη 14 συ μεν γαρ παταξεις αυτον ραβδω την δε ψυχην αυτου εκ θανατου ρυση 15 υιε εαν σοφη γενηται σου η καρδια ευφρανεις και την εμην καρδιαν 16 και ενδιατριψει λογοις τα σα χειλη προς τα εμα χειλη εαν ορθα ωσιν 17 μη ζηλουτω η καρδια σου αμαρτωλους αλλα εν φοβω κυριου ισθι ολην την ημεραν 18 εαν γαρ τηρησης αυτα εσται σοι εκγονα η δε ελπις σου ουκ αποστησεται 19 ακουε υιε και σοφος γινου και κατευθυνε εννοιας σης καρδιας 20 μη ισθι οينوποτης μηδε εκτεινου συμβολαις κρεων τε αγορασμοις 21 πας γαρ μεθυσος και πορνοκοπος πτωχευσει και ενδυσεται διερρηγμενα και ρακωδη πας υπνωδης 22 ακουε υιε πατρος του γεννησαντος σε και μη καταφρονει οτι γεγηρακεν σου η μητηρ 24 καλως εκτρεφει πατηρ δικαιος επι δε υιω σοφω ευφραινεται η ψυχη αυτου 25 ευφραινεσθω ο πατηρ και η μητηρ επι σοι και χαιρετω η τεκουσα σε 26 δος μοι υιε σην καρδιαν οι δε σοι οφθαλμοι εμας οδους τηρειτωσαν 27 πιθος γαρ τετρημενος εστιν αλλοτριος οικος και φρεαρ στενον αλλοτριον 28 ουτος γαρ συντομως απολειται και πας παρανομος αναλωθησεται 29 τινι ουαι τινι θορυβος τινι κρισις τινι αηδαι και λεσхай τινι συντριμματα δια κενης τινος πελειοι οι οφθαλμοι 30 ου των εγχρονοντων εν οινοις ου των ιχνευοντων που ποτοι γινονται 31 μη μεθυσκεσθε οινω αλλα ομιλειτε ανθρωποις δικαιοις και ομιλειτε εν περιπατοις εαν γαρ εις τας φιαλας και τα ποτηρια δως τους οφθαλμους σου υστερον περιπατησεις γυμνοτερος υπερου 32 το δε εσχατον ωσπερ υπο οφεως πεπληγως εκτεινεται και ωσπερ υπο κεραστου διαχειται αυτω ο ιος 33 οι οφθαλμοι σου οταν ιδωσιν αλλοτριαν το στομα σου τοτε λαλησει σχολια 34 και καταχειση ωσπερ εν καρδια θαλασσης και ωσπερ κυβερνητης εν πολλω κλυδωνι 35 ερεις δε τυπτουσιν με και ουκ επονεσα και ενεπαιξαν μοι εγω δε ουκ ηδειν ποτε ορθρος εσται ινα ελθων ζητησω μεθ' ων συνελευσομαι

Chapter 24

1 υιε μη ζηλωσης κακους ανδρας μηδε επιθυμησης ειναι μετ' αυτων 2 ψευδη γαρ μελετα η καρδια αυτων και πονους τα χειλη αυτων λαλει 3 μετα σοφιας οικοδομεται οικος και μετα συνεσεως ανορθουται 4 μετα αισθησεως εμπιμπλαται

ταμεια εκ παντος πλουτου τιμιου και καλου 5 κρεισσων σοφος ισχυρου και ανηρ φρονησιν εχων γεωργιου μεγαλου 6 μετα κυβερνησεως γινεται πολεμος βοηθεια δε μετα καρδιας βουλευτικης 7 σοφια και εννοια αγαθη εν πυλαις σοφων σοφοι ουκ εκκλινουσιν εκ στοματος κυριου 8 αλλα λογιζονται εν συνεδριοις απαιδευτοις συναντα θανατος 9 αποθνησκει δε αφρων εν αμαρτιας ακαθαρσια δε ανδρι λοιμω εμμολυνθησεται 10 εν ημερα κακη και εν ημερα θλιψεως εως αν εκλιπη 11 ρυσαι αγομενους εις θανατον και εκπριου κτεινομενους μη φειση 12 εαν δε ειπης ουκ οίδα τουτον γινωσκε οτι κυριος καρδιας παντων γινωσκει και ο πλασας πνοην πασιν αυτος οιδεν παντα ος αποδιδωσιν εκαστω κατα τα εργα αυτου 13 φαγε μελι υιε αγαθον γαρ κηριον ινα γλυκανθη σου ο φαρυγξ 14 ουτως αισθηση σοφιαν τη ση ψυχη εαν γαρ ευρης εσται καλη η τελευτη σου και ελπις σε ουκ εγκαταλειψει 15 μη προσαγαγης ασεβη νομη δικαιων μηδε απατηδης χορτασια κοιλιας 16 επτακι γαρ πεσειται ο δικαιος και αναστησεται οι δε ασεβεις ασθενησουσιν εν κακοις 17 εαν πεση ο εχθρος σου μη επιχαρης αυτω εν δε τω υποσκελισματι αυτου μη επαιρου 18 οτι οψεται κυριος και ουκ αρεσει αυτω και αποστρεψει τον θυμον αυτου απ' αυτου 19 μη χαιρε επι κακοποιοις μηδε ζηλου αμαρτωλους 20 ου γαρ μη γενηται εκγονα πονηρων λαμπτηρ δε ασεβων σβεσθησεται 21 φοβου τον θεον υιε και βασιλεα και μηδετερω αυτων απειδησης 22 εξαιφνης γαρ τεισονται τους ασεβεις τας δε τιμωριας αμφοτερων τις γνωσεται 22 λογον φυλασσομενος υιος απωλειας εκτος εσται δεχομενος δε εδεξατο αυτον 22 μηδεν ψευδος απο γλωσσης βασιλει λεγεσθω και ουδεν ψευδος απο γλωσσης αυτου ου μη εξελθη 22 μαχαιρα γλωσσα βασιλεως και ου σαρκινη ος δ' αν παραδοθη συντριβησεται 22 εαν γαρ οξυνθη ο θυμος αυτου συν νευροις ανθρωπους αναλίσκει 22 και οστα ανθρωπων κατατρωγει και συγκαιει ωσπερ φλοξ ωστε αβρωτα ειναι νεοσσοις αετων 23 ταυτα δε λεγω υμιν τοις σοφοις επιγινωσκειν αιδεισθαι προσωπον εν κρισει ου καλον 24 ο ειπων τον ασεβη δικαιος εστιν επικαταρατος λαοις εσται και μισητος εις εθνη 25 οι δε ελεγχοντες βελτιους φανουνται επ' αυτους δε ηξει ευλογια αγαθη 26 χειλη δε φιλησουσιν αποκρινομενα λογους αγαθους 27 ετοιμαζε εις την εξοδον τα εργα σου και παρασκευαζου εις τον αγρον και πορευου κατοπισθεν μου και ανοικοδομησεις τον οικον σου 28 μη ισθι ψευδης μαρτυς επι σον πολιτην μηδε πλατυνου σοις χειλεσιν 29 μη ειπης ον τροπον εχρησατο μοι χρησομαι αυτω τεισομαι δε αυτον α με ηδικησεν 30 ωσπερ γεωργιον ανηρ αφρων και ωσπερ αμπελων ανθρωπος ενδεης φρενων 31 εαν αφης αυτον χερσωθησεται και χορτομανησει ολος και γινεται εκλελειμμενος οι δε φραγμοι των λιθων αυτου κατασκαπτονται 32 υστερον εγω μετενοησα επεβλεψα του εκλεξασθαι παιδειαν 33 ολιγον νυσταζω ολιγον δε καθυπνω ολιγον δε εναγκαλιζομαι χερσιν στηθη 34 εαν δε τουτο ποιης ηξει προπορευομενη η πενια σου και η ενδεια σου ωσπερ αγαθος δρομευς

Chapter 30

1 τους εμους λογους υιε φοβηθητι και δεξαμενος αυτους μετανοει ταδε λεγει ο ανηρ τοις πιστευουσιν θεω και πανομαι 2 αφρονεστατος γαρ ειμι παντων ανθρωπων και φρονησις ανθρωπων ουκ εστιν εν εμοι 3 θεος δεδιδαχεν με σοφιαν και γνωσιν αγιων εγνωκα 4 τις ανεβη εις τον ουρανον και κατεβη τις συνηγαγεν ανεμους εν χολπω τις συνεστρεψεν υδωρ εν ιματιω τις εκρατησεν παντων των ακρων της γης τι ονομα αυτω η τι ονομα τοις τεκνοις αυτου ινα γνωσ 5 παντες λογοι θεου πεπυρωμενοι υπερασπιζει δε αυτος των ευλαβουμενων αυτον 6 μη προσδης τοις λογοις αυτου ινα μη ελεγξη σε και ψευδης γενη 7 δυο αιτουμαι παρα σου μη αφελης μου χαριν προ του αποθανειν με 8 ματαιον λογον και ψευδη μακραν μου ποιησον πλουτον δε και πενιαν μη μοι δως συνταξον δε μοι τα δεοντα και τα αυταρχη 9 ινα μη πλησθεις ψευδης γενωμαι και ειπω τις με ορα η πενηθεις κλεψω και ομοσω το ονομα του θεου 10 μη παραδως οικητην εις χειρας δεσποτου μηποτε καταρασηται σε και αφανισθης 11 εκγονον κακον πατερα καταραται την δε μητερα ουκ ευλογει 12 εκγονον κακον δικαιον εαυτον κρινει την δε εξοδον αυτου ουκ απενιψεν 13 εκγονον κακον υψηλους οφθαλμους εχει τοις δε βλεφαροις αυτου επαιρεται 14 εκγονον κακον μαχαιρας τους οδοντας εχει και τας μυλας τομιδας ωστε αναλίσκειν και κατεσθιειν τους ταπεινους απο της γης και τους πενητας αυτων εξ ανθρωπων 15 τη βδελλη τρεις θυγατερες ησαν αγαπησει αγαπωμεναι και αι τρεις αυται ουκ ενεπιμπλασαν αυτην και η τεταρτη ουκ ηρκεσθη ειπειν ικανον 16 αδης και ερωσ γυναικος και ταρταρος και γη ουκ επιπλάμενη υδατος και υδωρ και πυρ ου μη ειπωσιν αρχει 17 οφθαλμον καταγελωντα πατρος και ατιμαζοντα γηρας μητρος εκκοψαισαν αυτον κορακες εκ των φαραγγων και καταφαγοισαν αυτον νεοσσοι αετων 18 τρια δε εστιν αδυνατα μοι νοησαι και το τεταρτον ουκ επιγινωσκω 19 ιχνη αετου πετομενου και οδους οφεως επι πετρας και τριβους νηος ποντοπορορησης και οδους ανδρος εν νεοτητι 20 τοιαυτη οδος γυναικος μοιχαλιδος η οταν πραξη απονιψαμενη ουδεν φησιν πεπραχεναι ατοπον 21 δια τριων σιειται η γη το δε τεταρτον ου δυναται φερειν 22 εαν οικητης βασιλευση και αφρων πλησθη σιτιων 23 και οικητις εαν εκβαλη την εαυτης κυριαν και μισητη γυνη εαν τυχη ανδρος αγαθου 24 τεσσαρα δε εστιν ελαχιστα επι της γης ταυτα δε εστιν σοφωτερα των σοφων 25 οι μυρμηκες οις μη εστιν ισχυς και ετοιμαζονται θερους την τροφην 26 και οι χοιρογρυλλιοι εθνος ουκ ισχυρον οι εποησαντο εν πετραις τους εαυτων οικους 27 αβασιλευτον εστιν η ακρις και εκστρατευει αφ' ενος κελευσματος ευτακτως 28 και καλαβωτης χειρσιν ερειδομενος και ευαλωτος ων κατοικει εν οχυρωμασιν βασιλεως 29 τρια δε εστιν ευοδως πορευεται και το τεταρτον ο καλως διαβαινει 30 σκυμνος λεοντος ισχυροτερος κτηνων ος ουκ αποστρεφεται ουδε καταπτησσει κτηνος 31 και αλεκ-

τωρ εμπεριπατων θηλειαις ευψυχος και τραγος ηγουμενος αιπολιου και βασιλευς
δημηγορων εν εθνει 32 εαν προη σεαυτον εις ευφροσυνην και εκτεινης την χειρα
σου μετα μαχης ατιμασθηση 33 αμελγε γαλα και εσται βουτυρον εαν δε εκπιεζης
μυκτηρας εξελευσεται αιμα εαν δε εξελκης λογους εξελευσονται κρισεις και μαχαι

Chapter 31

1 οι εμοι λογοι ειρηνται υπο θεου βασιλεως χρηματισμος ον επαιδευσεν η μητηρ
αυτου 2 τι τεκνον τηρησεις τι ρησεις θεου πρωτογενες σοι λεγω υιε τι τεκνον εμης
κοιλιας τι τεκνον εμων ευχων 3 μη δως γυναιξι σον πλουτον και τον σον νουν
και βιον εις υστεροβουλιαν 4 μετα βουλης παντα ποιει μετα βουλης οينوποτει οι
δυνασται θυμωδεις εισιν οινον δε μη πινετωσαν 5 ινα μη πιοντες επιλαθωνται
της σοφιας και ορθα κριναι ου μη δυνωνται τους ασθενεις 6 διδοτε μεθην τοις
εν λυπαις και οινον πινειν τοις εν οδυναις 7 ινα επιλαθωνται της πενιας και
των πονων μη μνησθωσιν ετι 8 ανοιγε σον στομα λογω θεου και κρινε παντας
υγιως 9 ανοιγε σον στομα και κρινε δικαιως διακρινε δε πενητα και ασθενη 10
γυναικα ανδρειαν τις ευρησει τιμιωτερα δε εστιν λιθων πολυτελων η τοιαυτη
11 θαρσει επ' αυτη η καρδια του ανδρος αυτης η τοιαυτη καλων σκυλων ουκ
απορησει 12 ενεργει γαρ τω ανδρι αγαθα παντα τον βιον 13 μηρυομενη ερια και
λινον εποιησεν ευχρηστον ταις χειρσιν αυτης 14 εγενετο ωσει ναυς εμπορευομενη
μακροθεν συναγει δε αυτη τον βιον 15 και ανισταται εκ νυκτων και εδωκεν
βρωματα τω οικω και εργα ταις θεραπαιναις 16 θεωρησασα γεωργιον επριατο
απο δε καρπων χειρων αυτης κατεφυτευσεν κτημα 17 αναζωσαμενη ισχυρως την
οσφυν αυτης ηρεισεν τους βραχιονας αυτης εις εργον 18 εγευσατο οτι καλον
εστιν το εργαζεσθαι και ουκ αποσβεννυται ολην την νυκτα ο λυχνος αυτης 19
τους πηχεις αυτης εκτεινει επι τα συμφεροντα τας δε χειρας αυτης ερειδει εις
ατρακτον 20 χειρας δε αυτης διηνοιξεν πενητι καρπον δε εξετεινεν πτωχω 21
ου φροντιζει των εν οικω ο ανηρ αυτης οταν που χρονιζη παντες γαρ οι παρ'
αυτης ενδιδυσκονται 22 δισσας χλαινας εποιησεν τω ανδρι αυτης εκ δε βυσσου
και πορφυρας εαυτη ενδυματα 23 περιβλεπτος δε γινεται εν πυλαις ο ανηρ αυτης
ηνικα αν καδιση εν συνεδριω μετα των γεροντων κατοικων της γης 24 σινδονας
εποιησεν και απεδото περιζωματα δε τοις χαναναιois 25 στομα αυτης διηνοιξεν
προσεχοντως και εννομως και ταξιν εστειλατο τη γλωσση αυτης 26 ισχυν και
ευπρεπειαν ενεδυσατο και ευφρανθη εν ημεραις εσχαταις 27 στεγναι διατριβαι
οικων αυτης σιτα δε οκνηρα ουκ εφαγεν 28 το στομα δε ανοιγει σοφως και
νομοθεσμως η δε ελεημοσυνη αυτης ανεστησεν τα τεκνα αυτης και επλουτησαν
και ο ανηρ αυτης ηγεσεν αυτην 29 πολλαι θυγατρες εκτησαντο πλουτον πολλαι
εποιησαν δυνατα συ δε υπερχεισαι και υπερηρας πασας 30 ψευδεις αρεσκεια και

ματαιον καλλος γυναικος γυνη γαρ συνετη ευλογειται φοβον δε κυριου αυτη
 αινειτω 31 δοτε αυτη απο καρπων χειρων αυτης και αινεισθω εν πυλαις ο ανηρ
 αυτης .

Chapter 32

1 αυται αι παιδειαι σαλωμωντος αι αδιακριτοι ας εξεγραψαντο οι φιλοι εξεκίου
 του βασιλεως της ιουδαιας 2 δοξα θεου κρυπται λογον δοξα δε βασιλεως τιμα
 πραγματα 3 ουρανός υψηλός γη δε βαθεια καρδια δε βασιλεως ανεξελεγκτος 4
 τυπτε αδοξιμον αργυριον και καθαρισθησεται καθαρον απαν 5 κτεινε ασεβεις εκ
 προσωπου βασιλεως και κατορθωσει εν δικαιοσυνη ο θρονος αυτου 6 μη αλα-
 ζονευου ενωπιον βασιλεως μηδε εν τοποις δυναστων υφιστασο 7 κρεισσον γαρ
 σοι το ρηθηναι αναβαινε προς με η ταπεινωσαι σε εν προσωπω δυναστου α ειδον
 οι οφθαλμοι σου λεγε 8 μη προσπιπτε εις μαχην ταχεως ινα μη μεταμεληθης επ’
 εσχατων ηνικα αν σε ονειδιση ο σος φίλος 9 αναχωρει εις τα οπισω μη καταφρονει
 10 μη σε ονειδιση μεν ο φίλος η δε μαχη σου και η εχθρα ουκ απεσται αλλ’ εσται
 σοι ιση θανατω 10 χαρις και φιλια ελευθεροι ας τηρησον σεαυτω ινα μη επονει-
 διστος γενη αλλα φυλαξον τας οδους σου ευσυναλλακτως 11 μηλον χρυσουν εν
 ορμισκω σαρδιου ουτως ειπειν λογον 12 εις ενωτιον χρυσουν σαρδιον πολυτελες
 δεδεται λογος σοφος εις ευηκοον ους 13 ωσπερ εξοδος χιονος εν αμητω κατα
 καυμα ωφελει ουτως αγγελος πιστος τους αποστειλαντας αυτον ψυχας γαρ των
 αυτω χρωμενων ωφελει 14 ωσπερ ανεμοι και νεφη και υετοι επιφανεστατοι ουτως
 οι καυχωμενοι επι δοσει ψευδει 15 εν μακροθυμια ευοδια βασιλευσιν γλωσσα δε
 μαλακη συντριβει οστα 16 μελι ευρων φαγε το ικανον μηποτε πλησθεις εξεμεσης
 17 σπανιον εισαγε σον ποδα προς τον σεαυτου φιλον μηποτε πλησθεις σου μισηση
 σε 18 ροπαλον και μαχαιρα και τοξευμα ακιδωτον ουτως και ανηρ ο καταμαρ-
 τυρων του φιλου αυτου μαρτυριαν ψευδη 19 οδους κακου και πους παρανομου
 ολειται εν ημερα κακη 20 ωσπερ οξος ελκει ασυμφορον ουτως προσπεσον παθος
 εν σωματι καρδιαν λυπει 20 ωσπερ σης ιματιω και σκωληξ ξυλω ουτως λυπη
 ανδρος βλαπτει καρδιαν 21 εαν πεινα ο εχθρος σου τρεφε αυτον εαν διψα ποτιζε
 αυτον 22 τουτο γαρ ποιων ανθρακας πυρος σωρευσεις επι την κεφαλην αυτου
 ο δε κυριος ανταποδωσει σοι αγαθα 23 ανεμος βορεας εξεγειρει νεφη προσωπον
 δε αναιδες γλωσσαν ερεδιζει 24 κρειττον οικειν επι γωνιας δωματος η μετα γυ-
 ναικος λοιδορου εν οικια κοινη 25 ωσπερ υδωρ ψυχρον ψυχη διψωση προσηνες
 ουτως αγγελια αγαθη εκ γης μακροθεν 26 ωσπερ ει τις πηγην φρασσοι και υδατος
 εξοδον λυμαιοιτο ουτως ακοσμον δικαιον πεπτωκεναι ενωπιον ασεβους 27 εσ-
 διειν μελι πολυ ου καλον τιμαν δε χρη λογους ενδοξους 28 ωσπερ πολις τα τειχη
 καταβεβλημενη και ατειχιστος ουτως ανηρ ος ου μετα βουλης τι πρασσει

Chapter 33

1 ὥσπερ δροσος ἐν ἀμῆτῳ καὶ ὥσπερ νετὸς ἐν θέρει οὕτως οὐκ ἐστὶν ἀφρονι
τιμὴ 2 ὥσπερ ὄρνεα πετάται καὶ στρουθοὶ οὕτως ἀρὰ ματαῖα οὐκ ἐπελεύσεται
οὐδενὶ 3 ὥσπερ μαστιγὴ ἰππῳ καὶ κέντρον ὄνῳ οὕτως ῥαβδος ἐθνεὶ παρὰ νομῶ 4 μὴ
ἀποκρίνου ἀφρονὶ πρὸς τὴν ἐκείνου ἀφροσύνην ἵνα μὴ ὁμοῖος γένῃ αὐτῷ 5 ἀλλὰ
ἀποκρίνου ἀφρονὶ κατὰ τὴν ἀφροσύνην αὐτοῦ ἵνα μὴ φαίνεται σοφὸς παρ' αὐτῷ
6 ἐκ τῶν ἐαυτοῦ ποδῶν ὀνειδὸς πιεῖται ὁ ἀποστείλας δι' ἀγγέλου ἀφρονὸς λόγον
7 ἀφέλου πορείαν σκελῶν καὶ παροιμίαν ἐκ στομάτος ἀφρονῶν 8 ὅς ἀποδεσμεύει
λίθον ἐν σφενδονῇ ὁμοῖος ἐστὶν τῷ δίδοντι ἀφρονὶ δοξάν 9 ἀκανθαὶ φυτόνται ἐν
χείρῃ τοῦ μεθύσου δουλεία δὲ ἐν χεὶρὶ τῶν ἀφρονῶν 10 πολλὰ χεῖμαζεται πᾶσα
σαρξ ἀφρονῶν συντριβεται γὰρ ἡ ἐκστάσις αὐτῶν 11 ὥσπερ κύων ὅταν ἐπέλθῃ
ἐπὶ τὸν ἐαυτοῦ ἐμετόν καὶ μισητός γένηται οὕτως ἀφρῶν τῇ ἐαυτοῦ κακίᾳ ἀνασ-
τρέψας ἐπὶ τὴν ἐαυτοῦ ἀμαρτίαν 11 ἐστὶν αἰσχυνὴ ἐπαγούσα ἀμαρτίαν καὶ ἐστὶν
αἰσχυνὴ δοξὰ καὶ χάρις 12 εἶδον ἄνδρα δοξάντα παρ' αὐτῷ σοφὸν εἶναι ἐλπίδα
μέντοι ἐσχεν μάλλον ἀφρῶν αὐτοῦ 13 λέγει ὁκνηρὸς ἀποστελλόμενος εἰς ὁδὸν
λέων ἐν ταῖς ὁδοῖς 14 ὥσπερ θύρα στρεφεται ἐπὶ τοῦ στροφιγγοῦ οὕτως ὁκνηρὸς
ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ 15 κρυψὰς ὁκνηρὸς τὴν χεῖρα ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ οὐ
δύνησεται ἐπενεγκεῖν ἐπὶ τὸ στόμα 16 σοφώτερος ἐαυτῷ ὁκνηρὸς φαίνεται τοῦ
ἐν πλησμονῇ ἀποκομιζόντος ἀγγέλιαν 17 ὥσπερ ὁ κρατῶν κερκὸν κύνος οὕτως
ὁ προεστὼς ἀλλοτρίας κρίσεως 18 ὥσπερ οἱ ἰωμένοι προβάλλουσιν λόγους εἰς ἄν-
θρωπους ὁ δὲ ἀπαντήσας τῷ λόγῳ πρῶτος ὑποσκελίσθησεται 19 οὕτως πάντες
οἱ ἐνεδρευνότες τοὺς ἐαυτῶν φίλους ὅταν δὲ φωραθῶσιν λεγούσιν ὅτι παίζων
ἐπράξα 20 ἐν πολλοῖς ξυλοῖς θαλλεῖ πυρὸς ὅπου δὲ οὐκ ἐστὶν διθυμὸς ἡσυχαίνει
μάχη 21 ἐσχάρα ἀνδραξίν καὶ ξύλα πυρὶ ἀνὴρ δὲ λοιδορὸς εἰς ταραχὴν μάχης 22
λόγοι κερκῶπων μαλακοὶ οὗτοι δὲ τυπτουσιν εἰς ταμίαια σπλαγχνῶν 23 ἀργυρί-
ον δίδομενον μετὰ δόλου ὥσπερ ὀστράκον ἡγήτεον χεῖλῃ λείᾳ καρδίᾳ καλύπτει
λυπηρὰν 24 χεῖλεσιν πάντα ἐπινεύει ἀποκλαιομενὸς ἐχθρὸς ἐν δὲ τῇ καρδίᾳ τεκ-
ταίνεται δόλους 25 εἰς σου δεῖται ὁ ἐχθρὸς μεγάλη τῇ φωνῇ μὴ πεισθῆς ἑπτα
γὰρ εἰσὶν πονηρίαι ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ 26 ὁ κρυπτῶν ἐχθρὰν συνίστησιν δόλον
ἐκκαλύπτει δὲ τὰς ἐαυτοῦ ἀμαρτίας ἐγγνώστος ἐν συνέδριοις 27 ὁ ὀρυσσὼν βο-
θρὸν τῷ πλησίον ἐμπεσεται εἰς αὐτόν ὁ δὲ κύλιον λίθον ἐφ' αὐτόν κύλει 28
γλώσσα ψευδῆς μισεὶ ἀληθείαν στόμα δὲ ἀστεγὸν ποιεῖ ἀκαταστασίας

Chapter 34

1 μὴ καυχῶ τὰ εἰς αὐρίον οὐ γὰρ γινώσκεις τί τεξεται ἡ ἐπιούσα 2 ἐγκωμιάζω σε
ὁ πέλας καὶ μὴ τὸ σὸν στόμα ἀλλοτρίος καὶ μὴ τὰ σὰ χεῖλῃ 3 βαρὺ λίθος καὶ δυσ-
βάστακτον ἄμμος ὀργῇ δὲ ἀφρονὸς βαρύτερα ἀμφοτέρων 4 ἀνελεῖμων θυμὸς καὶ

οξεία οργή ἀλλ' οὐδὲνα υφίσταται ζήλος 5 κρείσσους ἐλεγχοὶ ἀποκεκαλυμμένοι κρυπτομένης φιλίας 6 ἀξιοπιστοτέρα ἐστὶν τραυμάτα φίλου ἢ ἐκουσία φιλημάτων ἐχθροῦ 7 ψυχὴ ἐν πλησμόνῃ οὐσα κηριοὺς ἐμπαιζει ψυχὴ δὲ ἐνδεὲς καὶ τὰ πικρὰ γλυκεία φαίνεται 8 ὥστερ' ὅταν ὀρνέον καταπετασθῇ ἐκ τῆς ἰδίας νοσσίας οὕτως ἀνθρώπος δουλοῦται ὅταν ἀποξενωθῇ ἐκ τῶν ἰδίων τοπῶν 9 μυροὺς καὶ οἶνοις καὶ θυμιαμασὶν τερπεται καρδία καταρρηγνύται δὲ ὑπὸ συμπτωμάτων ψυχὴ 10 φίλον σὸν ἢ φίλον πατρῶν μὴ ἐγκαταλιπῆς εἰς δὲ τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ σου μὴ εἰσελθῇς ἀτυχῶν κρείσσων φίλος ἐγγὺς ἢ ἀδελφὸς μακρὰν οἰκῶν 11 σοφὸς γίνου νῦν ἵνα εὐφρανῇται μοι ἡ καρδία καὶ ἀποστρέψῃ ἀπὸ σοῦ ἐπονειδιστοὺς λόγους 12 πανουργὸς κακῶν ἐπερχομένων ἀπεκρυβὴ ἀφρόνες δὲ ἐπελθόντες ζημίαν τείσουσιν 13 ἀφέλου τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ παρήλθεν γὰρ ὑβριστῆς ὅστις τὰ ἄλλοτρια λυμαινεται 14 ὅς ἂν εὐλογῇ φίλον τὸ πρῶτον μεγάλη τῇ φωνῇ καταρῶμενον οὐδὲν διαφέρειν δοξεῖ 15 σταγονες ἐκβαλλουσιν ἀνθρώπον ἐν ἡμέρᾳ χειμερινῇ ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ ὥσαυτως καὶ γυνὴ λοιδορὸς ἐκ τοῦ ἰδίου οἴκου 16 βορέας σκληρὸς ἀνέμος ὀνοματίζεται ἐπιδέξιός τε καλεῖται 17 σιδηρὸς σιδηρὸν ὀξύνει ἀνὴρ δὲ παροξύνει πρόσωπον ἐταίρου 18 ὅς φυτεύει σπυρίδι φαγεται τοὺς καρπούς αὐτῆς ὅς δὲ φυλάσσει τὸν ἑαυτοῦ κυρίον τιμηθῆσεται 19 ὥστερ' οὐχ ὅμοια πρόσωπα πρόσωποις οὕτως οὐδὲ αἱ καρδίαι τῶν ἀνθρώπων 20 ἀδῆς καὶ ἀπώλεια οὐκ ἐμπιπλάνται ὥσαυτως καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀπληστοὶ 20 βδέλυγμα κυρίῳ στηρίζων ὀφθαλμὸν καὶ οἱ ἀπαιδευτοὶ ἀκρατεῖς γλώσση 21 δοκιμὸν ἀργύρῳ καὶ χρυσῷ πυρῶσις ἀνὴρ δὲ δοκιμάζεται διὰ στόματος ἐγκωμιάζοντων αὐτὸν 21 καρδία ἀνομοῦ ἐκζητεῖ κακὰ καρδία δὲ εὐθὺς ἐκζητεῖ γνῶσιν 22 εἰ μαστιγοῖς ἀφρόνα ἐν μέσῳ συνέδριου ἀτιμαζῶν οὐ μὴ περιελθῇ τὴν ἀφροσύνην αὐτοῦ 23 γνῶστος ἐπιγνώση ψυχᾶς ποιμνίου σου καὶ ἐπιστήσεις καρδίαν σου σῆς ἀγέλαις 24 ὅτι οὐ τὸν αἰῶνα ἀνδρὶ κράτος καὶ ἰσχύς οὐδὲ παραδιδῶσιν ἐκ γενεᾶς εἰς γενεάν 25 ἐπιμελῶν τῶν ἐν τῷ πεδίῳ χλωρῶν καὶ κερεῖς ποτὶς καὶ συναγε χορτὸν ὀρεινὸν 26 ἵνα ἐχῇς προβάτα εἰς ἱματισμὸν τίμα πεδίον ἵνα ὦσιν σοὶ ἄρνες 27 νῦν παρ' ἐμοῦ ἔχεις ῥῆσεις ἰσχυρὰς εἰς τὴν ζωὴν σου καὶ εἰς τὴν ζωὴν τῶν θεραπόντων

Chapter 35

1 φεύγει ἀσεβῆς μηδενὸς διώκοντος δίκαιος δὲ ὥστερ' ἰσὺς πεποιθὲν 2 δι' ἁμαρτίας ἀσεβῶν κρίσεις ἐγείρονται ἀνὴρ δὲ πανουργὸς κατασβεσθεῖ αὐτὰς 3 ἀνδρείος ἐν ἀσεβείαις συγκοφαντεῖ πτωχοὺς ὥστερ' ὑετὸς λαβρὸς καὶ ἀνωφελὴς 4 οὕτως οἱ ἐγκαταλείποντες τὸν νόμον ἐγκωμιάζουσιν ἀσεβείαν οἱ δὲ ἀγαπῶντες τὸν νόμον περιβαλλουσιν ἑαυτοὺς τείχος 5 ἀνδρεῖς κακοὶ οὐ νοήσουσιν κρίμα οἱ δὲ ζητούντες τὸν κυρίον συνήσουσιν ἐν παντί 6 κρείσσων πτωχὸς πορευόμενος ἐν ἀληθείᾳ πλουσίου ψευδοῦς 7 φυλάσσει νόμον υἱὸς συνέτος ὅς δὲ ποιμαίνει ἀσώτιαν ἀτι-

μαζει πατερα 8 ο πληθυνων τον πλουτον αυτου μετα τοκων και πλεονασμων τω ελεωντι πτωχους συναγει αυτον 9 ο εκκλινων το ους αυτου του μη εισακουσαι νομου και αυτος την προσευχην αυτου εβδελυκται 10 ος πλανα ευθεις εν οδω κακη εις διαφθοραν αυτος εμπεσεται οι δε ανομοι διελευσονται αγαθα και ουκ εισελευσονται εις αυτα 11 σοφος παρ' εαυτω ανηρ πλουσιος πενης δε νοημων καταγνωσεται αυτου 12 δια βοηθειαν δικαιων πολλη γινεται δοξα εν δε τοποις ασεβων αλισκονται ανθρωποι 13 ο επικαλυπτων ασεβειαν εαυτου ουκ ευοδωθεται ο δε εξηγουμενος ελεγχους αγαπηθησεται 14 μακαριος ανηρ ος καταπτησσει παντα δι' ευλαβειαν ο δε σκληρος την καρδιαν εμπεσεται κακοις 15 λεων πεινων και λυκος διψων ος τυραννει πτωχος ων εθνους πενιχρου 16 βασιλευς ενδεης προσοδων μεγας συκοφαντης ο δε μισων αδικιαν μακρον χρονον ζησεται 17 ανδρα τον εν αιτια φονου ο εγγυωμενος φυγας εσται και ουκ εν ασφαλεια 17 παιδευε υιον και αγαπησει σε και δωσει κοσμον τη ση ψυχη ου μη υπακουσης εθνει παρανομω 18 ο πορευομενος δικαιως βεβοηθηται ο δε σχολιαις οδοις πορευομενος εμπλακησεται 19 ο εργαζομενος την εαυτου γην πλησθησεται αρτων ο δε διωκων σχολην πλησθησεται πενιας 20 ανηρ αξιοπιστος πολλα ευλογηθησεται ο δε κακος ουκ ατιμωρητος εσται 21 ος ουκ αισχυνεται προσωπα δικαιων ουκ αγαθος ο τοιουτος ψωμου αρτου αποδωσεται ανδρα 22 σπενδει πλουτειν ανηρ βασκανος και ουκ οιδεν οτι ελεημων κρατησει αυτου 23 ο ελεγχων ανθρωπου οδους χαριτας εξει μαλλον του γλωσσοχαριτουντος 24 ος αποβαλλεται πατερα η μητερα και δοκει μη αμαρτανειν ουτος κοινωνος εστιν ανδρος ασεβους 25 απληστος ανηρ κρινει εικη ος δε πεποιθεν επι κυριον εν επιμελεια εσται 26 ος πεποιθεν θρασεια καρδια ο τοιουτος αφρων ος δε πορευεται σοφια σωθησεται 27 ος διδωσιν πτωχοις ουκ ενδεηθησεται ος δε αποστρεφει τον οφθαλμον αυτου εν πολλη απορια εσται 28 εν τοποις ασεβων στενουσι δικαιοι εν δε τη εκεινων απωλεια πληθυνθησονται δικαιοι

Chapter 36

1 κρεισσων ανηρ ελεγχων ανδρος σκληροτραχηλου εξαπινης γαρ φλεγομενου αυτου ουκ εστιν ιασις 2 εγκωμιαζομενων δικαιων ευφρανθησονται λαοι αρχοντων δε ασεβων στενουσιν ανδρες 3 ανδρος φιλουντος σοφιαν ευφραινεται πατηρ αυτου ος δε ποιμαινει πορνas απολει πλουτον 4 βασιλευς δικαιος ανιστησιν χωραν ανηρ δε παρανομος κατασκαπτει 5 ος παρασκευαζεται επι προσωπον του εαυτου φιλου δικτυον περιβαλλει αυτο τοις εαυτου ποσιν 6 αμαρτανοντι ανδρι μεγαλη παγίς δικαιος δε εν χαρα και εν ευφροσυνη εσται 7 επισταται δικαιος κρινειν πενιχροις ο δε ασεβης ου συνησει γνωσιν και πτωχω ουχ υπαρχει νους επιγνωμων 8 ανδρες λοιμοι εξεκαυσαν πολιν σοφοι δε απεστρεψαν οργην 9 ανηρ σοφος

κρινει εθνη ανηρ δε φαυλος οργιζομενος καταγελათαι και ου καταπτησσει 10 ανδρες αιματων μετοχοι μισησουσιν οσιον οι δε ευθεις εκζητησουσιν ψυχην αυτου 11 ολον τον θυμον αυτου εκφερει αφρων σοφος δε ταμειευεται κατα μερος 12 βασιλεως υπακουοντος λογον αδικον παντες οι υπ' αυτον παρανομοι 13 δανιστου και χρεοφειλετου αλληλοις συνελθοντων επισκοπην ποιειται αμφοτερων ο κυριος 14 βασιλεως εν αληθεια κρινοντος πτωχους ο θρονος αυτου εις μαρτυριον κατασπαθησεται 15 πληγαι και ελεγχοι διδοασιν σοφιαν παις δε πλανωμενος αισχυνει γονεις αυτου 16 πολλων οντων ασεβων πολλαι γινονται αμαρτιαι οι δε δικαιοι εκεινων πιπτοντων καταφοβοι γινονται 17 παιδευε υιον σου και αναπαυσει σε και δωσει κοσμον τη ψυχη σου 18 ου μη υπαρξη εξηγητης εθνει παρανομω ο δε φυλασσων τον νομον μακαριστος 19 λογοις ου παιδευθησεται οικετης σκληρος εαν γαρ και νοηση αλλ' ουχ υπακουσεται 20 εαν ιδης ανδρα ταχυν εν λογοις γνωσκε οτι ελπιδα εχει μαλλον αφρων αυτου 21 ος κατασπαταλα εκ παιδος οικετης εσται εσχατον δε οδυνηθησεται εφ' εαυτω 22 ανηρ θυμωδης ορυσσει νεικος ανηρ δε οργιλος εξωρυξεν αμαρτιας 23 υβρις ανδρα ταπεινοι τους δε ταπεινοφρονας ερειδει δοξη κυριος 24 ος μεριζεται κλεπτη μισει την εαυτου ψυχην εαν δε ορκου προτεθεντος ακουσαντες μη αναγγειλωσιν 25 φοβηθεντες και αισχυνθεντες ανθρωπους υπεσχελίσθησαν ο δε πεποιθως επι κυριον ευφρανθησεται ασεβεια ανδρι διδωσιν σφαλμα ος δε πεποιθεν επι τω δεσποτη σωθησεται 26 πολλοι θεραπεουσιν προσωπα ηγουμενων παρα δε κυριου γινεται το δικαιον ανδρι 27 βδελυγμα δικαιοις ανηρ αδικος βδελυγμα δε ανομω κατευθυνουσα οδος.

Ecclesiastes

Chapter 1

1 ρήματα εκκλησιαστού υιού δαβίδ βασιλεως ισραηλ εν ιερουσαλημ 2 ματαιοτης ματαιοτητων ειπεν ο εκκλησιαστης ματαιοτης ματαιοτητων τα παντα ματαιοτης 3 τις περισσεια τω ανθρωπω εν παντι μοχθω αυτου ω μοχθει υπο τον ηλιον 4 γενεα πορευεται και γενεα ερχεται και η γη εις τον αιωνα εστηκεν 5 και ανατελλει ο ηλιος και δυνει ο ηλιος και εις τον τοπον αυτου ελκει 6 ανατελλων αυτος εκει πορευεται προς νοτον και κυκλοι προς βορραν κυκλοι κυκλων πορευεται το πνευμα και επι κυκλους αυτου επιστρεφει το πνευμα 7 παντες οι χειμαρροι πορευονται εις την θαλασσαν και η θαλασσα ουκ εσται επιμεικταμενη εις τοπον ου οι χειμαρροι πορευονται εκει αυτοι επιστρεφουσιν του πορευθηναι 8 παντες οι λογοι εγκοποι ου δυνησεται ανηρ του λαλειν και ουκ εμπλησθησεται οφθαλμος του οραν και ου πληρωθησεται ους απο ακροασεως 9 τι το γεγονος αυτο το γενησομενον και τι το πεποιημενον αυτο το ποιηθησομενον και ουκ εστιν παν προσφατον υπο τον ηλιον 10 ος λαλησει και ερει ιδε τουτο καινον εστιν ηδη γεγονεν εν τοις αιωσιν τοις γενομενοις απο εμπροσθεν ημων 11 ουκ εστιν μνημη τοις πρωτοις και γε τοις εσχατοις γενομενοις ουκ εσται αυτοις μνημη μετα των γενησομενων εις την εσχατην 12 εγω εκκλησιαστης εγενομην βασιλευς επι ισραηλ εν ιερουσαλημ 13 και εδωκα την καρδιαν μου του εκζητησαι και του κατασκεψασθαι εν τη σοφια περι παντων των γινομενων υπο τον ουρανον οτι περισπασμον πονηρον εδωκεν ο θεος τοις υιοις του ανθρωπου του περισπασθαι εν αυτω 14 ειδον συν παντα τα ποιηματα τα πεποιημενα υπο τον ηλιον και ιδου τα παντα ματαιοτης και προαιρεσις πνευματος 15 διεστραμμενον ου δυνησεται του επικοσμηθηναι και υστερημα ου δυνησεται του αριθμηθηναι 16 ελαλησα εγω εν καρδια μου τω λεγειν εγω ιδου εμεγαλυνθην και προσεδηκα σοφian επι πασιν οι εγενοντο εμπροσθεν μου εν ιερουσαλημ και καρδια μου ειδεν πολλα σοφian και γνωσιν 17 και εδωκα καρδιαν μου του γνωσιν σοφian και γνωσιν παραβολας και επιστημην εγνωσιν οτι και γε τουτ' εστιν προαιρεσις πνευματος 18 οτι εν πληθει σοφias πληθος γνωσεως και ο προστιθεις γνωσιν προσθησει αλγημα

Chapter 2

1 ειπον εγω εν καρδια μου δευρο δη πειρασω σε εν ευφροσυνη και ιδε εν αγαθω και ιδου και γε τουτο ματαιοτης 2 τω γελωτι ειπα περιφοραν και τη ευφροσυνη τι τουτο ποιεις 3 κατεσκεψαμην εν καρδια μου του ελχυσαι εις οινον την σαρχα μου και καρδια μου ωδηγησεν εν σοφια και του κρατησαι επ' αφροσυνη εως ου ιδω

ποιον το αγαθον τοις υιοις του ανθρωπου ο ποιησουσιν υπο τον ηλιον αριθμον ημερων ζωης αυτων 4 εμεγαλυνα ποιημα μου ωκοδομησα μοι οικους εφυτευσα μοι αμπελωνας 5 εποιησα μοι κηπους και παραδεισους και εφυτευσα εν αυτοις ξυλον παν καρπου 6 εποιησα μοι κολυμβηθρας υδατων του ποτισαι απ' αυτων δρυμον βλαστωντα ξυλα 7 εκτησαμην δουλους και παιδισκας και οικογενεις εγενοντο μοι και γε κτησις βουκολιου και ποιμνιου πολλη εγενετο μοι υπερ παντας τους γενομενους εμπροσθεν μου εν ιερουσαλημ 8 συνηγαγον μοι και γε αργυριον και χρυσιον και περιουσιασμους βασιλεων και των χωρων εποιησα μοι αδοντας και αδουσας και εντρυφηματα υιων του ανθρωπου οινοχοον και οινοχοας 9 και εμεγαλυνθην και προσεθηκα παρα παντας τους γενομενους εμπροσθεν μου εν ιερουσαλημ και γε σοφια μου εσταθη μοι 10 και παν ο ητησαν οι οφθαλμοι μου ουκ υφειλον απ' αυτων ουκ απεκωλυσα την καρδιαν μου απο πασης ευφροσυνης οτι καρδια μου ευφρανθη εν παντι μοχθω μου και τουτο εγενετο μερις μου απο παντος μοχθου μου 11 και επεβλεψα εγω εν πασιν ποιημασιν μου οις εποιησαν αι χειρες μου και εν μοχθω ω εμοχθησα του ποιειν και ιδου τα παντα ματαιιοτης και προαιρεσις πνευματος και ουκ εστιν περισσεια υπο τον ηλιον 12 και επεβλεψα εγω του ιδειν σοφιαν και περιφοραν και αφροσυνην οτι τις ο ανθρωπος ος επελευσεται οπισω της βουλης τα οσα εποιησεν αυτην 13 και ειδον εγω οτι εστιν περισσεια τη σοφια υπερ την αφροσυνην ως περισσεια του φωτος υπερ το σκοτος 14 του σοφου οι οφθαλμοι αυτου εν κεφαλη αυτου και ο αφρων εν σκοτει πορευεται και εγνω και γε εγω οτι συναντημα εν συναντησεται τοις πασιν αυτοις 15 και ειπα εγω εν καρδια μου ως συναντημα του αφρονος και γε εμοι συναντησεται μοι και ινα τι εσοφισαμην εγω τοτε περισσον ελαλησα εν καρδια μου διοτι αφρων εκ περισσευματος λαλει οτι και γε τουτο ματαιιοτης 16 οτι ουκ εστιν μνημη του σοφου μετα του αφρονος εις αιωνα καθοτι ηδη αι ημεραι αι ερχομεναι τα παντα επελησθη και πως αποθανειται ο σοφος μετα του αφρονος 17 και εμισησα συν την ζωην οτι πονηρον επ' εμε το ποιημα το πεποιημενον υπο τον ηλιον οτι τα παντα ματαιιοτης και προαιρεσις πνευματος 18 και εμισησα εγω συν παντα μοχθον μου ον εγω μοχθω υπο τον ηλιον οτι αφιω αυτον τω ανθρωπω τω γινομενω μετ' εμε 19 και τις οιδεν ει σοφος εσται η αφρων και εξουσιαζεται εν παντι μοχθω μου ω εμοχθησα και ω εσοφισαμην υπο τον ηλιον και γε τουτο ματαιιοτης 20 και επεστρεψα εγω του αποταξασθαι τη καρδια μου επι παντι τω μοχθω ω εμοχθησα υπο τον ηλιον 21 οτι εστιν ανθρωπος ου μοχθος αυτου εν σοφια και εν γνωσει και εν ανδρεια και ανθρωπος ος ουκ εμοχθησεν εν αυτω δωσει αυτω μεριδα αυτου και γε τουτο ματαιιοτης και πονηρια μεγαλη 22 οτι τι γινεται τω ανθρωπω εν παντι μοχθω αυτου και εν προαιρεσει καρδιας αυτου ω αυτος μοχθει υπο τον ηλιον 23 οτι πασαι αι ημεραι αυτου αλγηματων και θυμου περισπασμος αυτου και γε εν νυκτι ου κοιμαται η καρδια αυτου και γε τουτο ματαιιοτης εστιν

24 ουκ εστιν αγαθον εν ανθρωπω ο φαγεται και ο πιεται και ο δειξει τη ψυχη αυτου αγαθον εν μοχθω αυτου και γε τουτο ειδον εγω οτι απο χειρος του θεου εστιν 25 οτι τις φαγεται και τις φεισεται παρεξ αυτου 26 οτι τω ανθρωπω τω αγαθω προ προσωπου αυτου εδωκεν σοφιαν και γνωσιν και ευφροσυνην και τω αμαρτανοντι εδωκεν περισπασμον του προσδειναι και του συναγαγειν του δουναι τω αγαθω προ προσωπου του θεου οτι και γε τουτο ματαιιοτης και προαιρεσις πνευματος

Chapter 3

1 τοις πασιν χρονος και καιρος τω παντι πραγματι υπο τον ουρανον 2 καιρος του τεκειν και καιρος του αποθανειν καιρος του φυτευσαι και καιρος του εκτιλαι πεφυτευμενον 3 καιρος του αποκτειναι και καιρος του ιασασθαι καιρος του καθελειν και καιρος του οικοδομησαι 4 καιρος του κλαυσαι και καιρος του γελασαι καιρος του κοψασθαι και καιρος του ορχησασθαι 5 καιρος του βαλειν λιθους και καιρος του συναγαγειν λιθους καιρος του περιλαβειν και καιρος του μακρυνθηναι απο περιλημψεως 6 καιρος του ζητησαι και καιρος του απολεσαι καιρος του φυλαξαι και καιρος του εκβαλειν 7 καιρος του ρηξαι και καιρος του ραφαι καιρος του σιγαν και καιρος του λαλειν 8 καιρος του φιλησαι και καιρος του μισησαι καιρος πολεμου και καιρος ειρηνης 9 τις περισσεια του ποιουντος εν οις αυτος μοχθει 10 ειδον συν τον περισπασμον ον εδωκεν ο θεος τοις υιοις του ανθρωπου του περισπασθαι εν αυτω 11 συν τα παντα εποιησεν καλα εν καιρω αυτου και γε συν τον αιωνα εδωκεν εν καρδια αυτων οπως μη ευρη ο ανθρωπος το ποιημα ο εποιησεν ο θεος απ' αρχης και μεχρι τελους 12 εγνων οτι ουκ εστιν αγαθον εν αυτοις ει μη του ευφρανθηναι και του ποιειν αγαθον εν ζωη αυτου 13 και γε πας ο ανθρωπος ος φαγεται και πιεται και ιδη αγαθον εν παντι μοχθω αυτου δομα θεου εστιν 14 εγνων οτι παντα οσα εποιησεν ο θεος αυτα εσται εις τον αιωνα επ' αυτω ουκ εστιν προσδειναι και απ' αυτου ουκ εστιν αφελειν και ο θεος εποιησεν ινα φοβηθωσιν απο προσωπου αυτου 15 το γενομενον ηδη εστιν και οσα του γινεσθαι ηδη γεγονεν και ο θεος ζητησει τον διωκομενον 16 και ετι ειδον υπο τον ηλιον τοπον της κρισεως εκει ο ασεβης και τοπον του δικαιου εκει ο ασεβης 17 ειπα εγω εν καρδια μου συν τον δικαιον και συν τον ασεβη κρινει ο θεος οτι καιρος τω παντι πραγματι και επι παντι τω ποιηματι 18 εκει ειπα εγω εν καρδια μου περι λαλιας υιων του ανθρωπου οτι διακρινει αυτους ο θεος και του δειξαι οτι αυτοι κτηνη εισιν και γε αυτοις 19 οτι συναντημα υιων του ανθρωπου και συναντημα του κτηνους συναντημα εν αυτοις ως ο θανατος τουτου ουτως ο θανατος τουτου και πνευμα εν τοις πασιν και τι επερισσευσεν ο ανθρωπος παρα το κτηνος ουδεν οτι τα παντα ματαιιοτης 20 τα παντα πορευεται εις τοπον ενα τα παντα εγενετο

απο του χοος και τα παντα επιστρεφει εις τον χουν 21 και τις οιδεν πνευμα υιων του ανθρωπου ει αναβαινει αυτο εις ανω και πνευμα του κτηνους ει καταβαινει αυτο κατω εις γην 22 και ειδον οτι ουκ εστιν αγαθον ει μη ο ευφρανθησεται ο ανθρωπος εν ποιημασιν αυτου οτι αυτο μερις αυτου οτι τις αξει αυτον του ιδειν εν ω εαν γενηται μετ' αυτον

Chapter 4

1 και επεστρεψα εγω και ειδον συν πασας τας συκοφαντιας τας γινομενας υπο τον ηλιον και ιδου δακρυον των συκοφαντουμενων και ουκ εστιν αυτοις παρακαλων και απο χειρος συκοφαντουντων αυτους ισχυς και ουκ εστιν αυτοις παρακαλων 2 και επηνεσα εγω συν τους τεθνηκοτας τους ηδη αποθανοντας υπερ τους ζωντας οσοι αυτοι ζωσιν εως του νυν 3 και αγαθος υπερ τους δυο τουτους οστις ουπω εγενετο ος ουκ ειδεν συν το ποιημα το πονηρον το πεποιημενον υπο τον ηλιον 4 και ειδον εγω συν παντα τον μοχθον και συν πασαν ανδρειαν του ποιηματος οτι αυτο ζηλος ανδρος απο του εταιρου αυτου και γε τουτο ματαιιοτης και προαιρεσις πνευματος 5 ο αφρων περιελαβεν τας χειρας αυτου και εφαγεν τας σαρκας αυτου 6 αγαθον πληρωμα δρακος αναπαυσεως υπερ πληρωμα δυο δρακων μοχθου και προαιρεσεως πνευματος 7 και επεστρεψα εγω και ειδον ματαιιοτητα υπο τον ηλιον 8 εστιν εις και ουκ εστιν δευτερος και γε υιος και αδελφος ουκ εστιν αυτω και ουκ εστιν περασμος τω παντι μοχθω αυτου και γε οφθαλμος αυτου ουκ εμπιπλαται πλουτου και τινι εγω μοχθω και στερισκω την ψυχην μου απο αγαθωσυνης και γε τουτο ματαιιοτης και περισπασμος πονηρος εστιν 9 αγαθοι οι δυο υπερ τον ενα οις εστιν αυτοις μισθος αγαθος εν μοχθω αυτων 10 οτι εαν πεσωσιν ο εις εγερει τον μετοχον αυτου και ουαι αυτω τω ενι οταν πεση και μη η δευτερος του εγειραι αυτον 11 και γε εαν κοιμηθωσιν δυο και θερμη αυτοις και ο εις πως θερμανθη 12 και εαν επικραταιωθη ο εις οι δυο στησονται κατεναντι αυτου και το σπαρτιον το εντριτον ου ταχεως απορραγησεται 13 αγαθος παις πενης και σοφος υπερ βασιλεα πρεσβυτερον και αφρονα ος ουκ εγνω του προσεχειν ετι 14 οτι εξ οικου των δεσμιων εξελευσεται του βασιλευσαι οτι και γε εν βασιλεια αυτου εγεννηθη πενης 15 ειδον συν παντας τους ζωντας τους περιπατουντας υπο τον ηλιον μετα του νεανισκου του δευτερου ος στησεται αντ' αυτου 16 ουκ εστιν περασμος τω παντι λαω τοις πασιν οσοι εγενοντο εμπροσθεν αυτων και γε οι εσχατοι ουκ ευφρανθησονται εν αυτω οτι και γε τουτο ματαιιοτης και προαιρεσις πνευματος 17 φυλαξον ποδα σου εν ω εαν πορευη εις οικον του θεου και εγγυς του ακουειν υπερ δομα των αφρωνων θυσια σου οτι ουκ εισιν ειδοτες του ποιησαι κακον

Chapter 5

1 μη σπευδε επι στοματι σου και καρδια σου μη ταχυνατω του εξενεγκαι λογον
προ προσωπου του θεου οτι ο θεος εν τω ουρανω και συ επι της γης επι τουτω
εστωσαν οι λογοι σου ολιγοι 2 οτι παραγινεται ενυπνιον εν πληθει περισπασμου
και φωνη αφρονος εν πληθει λογων 3 καθως αν ευξη ευχην τω θεω μη χρο-
νισης του αποδουναι αυτην οτι ουκ εστιν θελημα εν αφροσιν συν οσα εαν ευξη
αποδος 4 αγαθον το μη ευξασθαι σε η το ευξασθαι σε και μη αποδουναι 5 μη
δως το στομα σου του εξαμαρτησαι την σαρκα σου και μη ειπης προ προσωπου
του θεου οτι αγνοια εστιν ινα μη οργισθη ο θεος επι φωνη σου και διαφθειρη
τα ποιηματα χειρων σου 6 οτι εν πληθει ενυπνιων και ματαιοτητες και λογοι
πολλοι οτι συν τον θεον φοβου 7 εαν συκοφαντιαν πενητος και αρπαγην κρι-
ματος και δικαιοσυνης ιδης εν χωρα μη θαυμασης επι τω πραγματι οτι υψηλος
επανω υψηλου φυλαξαι και υψηλοι επ' αυτους 8 και περισσεια γης εν παντι εστι
βασιλευς του αγρου ειργασμενου 9 αγαπων αργυριον ου πλησθησεται αργυριου
και τις ηγαπησεν εν πληθει αυτων γεννημα και γε τουτο ματαιοτης 10 εν πληθει
της αγαθωσυνης επληθυνθησαν εσθοντες αυτην και τι ανδρεια τω παρ' αυτης οτι
αλλ' η του οραν οφθαλμοις αυτου 11 γλυκυσ υπνος του δουλου ει ολιγον και
ει πολυ φαγεται και τω εμπλησθεντι του πλουτησαι ουκ εστιν αφιων αυτον του
υπνωσαι 12 εστιν αρρωστια ην ειδον υπο τον ηλιον πλουτον φυλασσομενον τω
παρ' αυτου εις κακιαν αυτου 13 και απολειται ο πλουτος εκεινος εν περισπασμω
πονηρω και εγεννησεν υιον και ουκ εστιν εν χειρι αυτου ουδεν 14 καθως εξηλθεν
απο γαστρος μητρος αυτου γυμνος επιστρεψει του πορευθηναι ως ηκει και ουδεν
ου λημψεται εν μοχθω αυτου ινα πορευθη εν χειρι αυτου 15 και γε τουτο πονηρα
αρρωστια ωσπερ γαρ παρεγενετο ουτως και απελευσεται και τις περισσεια αυτω
η μοχθει εις ανεμον 16 και γε πασαι αι ημεραι αυτου εν σκοτει και πενθει και
θυμω πολλω και αρρωστια και χολω 17 ιδου ο ειδον εγω αγαθον ο εστιν καλον
του φαγειν και του πιειν και του ιδειν αγαθωσυνην εν παντι μοχθω αυτου ω
εαν μοχθη υπο τον ηλιον αριθμον ημερων ζωης αυτου ων εδωκεν αυτω ο θεος
οτι αυτο μερις αυτου 18 και γε πας ο ανθρωπος ω εδωκεν αυτω ο θεος πλουτον
και υπαρχοντα και εξουσιασεν αυτον του φαγειν απ' αυτου και του λαβειν το
μερος αυτου και του ευφρανθηναι εν μοχθω αυτου τουτο δομα θεου εστιν 19 οτι
ου πολλα μνησθησεται τας ημερας της ζωης αυτου οτι ο θεος περισπα αυτον εν
ευφροσυνη καρδιας αυτου

Chapter 6

1 εστιν πονηρια ην ειδον υπο τον ηλιον και πολλη εστιν επι τον ανθρωπον 2 ανηρ
ω δωσει αυτω ο θεος πλουτον και υπαρχοντα και δοξαν και ουκ εστιν υστερων

τη ψυχη αυτου απο παντων ων επιθυμησει και ουκ εξουσιασει αυτω ο θεος του φαγειν απ' αυτου οτι ανηρ ξενος φαγεται αυτον τουτο ματαιιοτης και αρρωστια πονηρα εστιν 3 εαν γεννηση ανηρ εκατον και ετη πολλα ζησεται και πληθος ο τι εσονται ημεραι ετων αυτου και ψυχη αυτου ουκ εμπλησθησεται απο της αγαθωσυνης και γε ταφη ουκ εγενετο αυτω ειπα αγαθον υπερ αυτον το εκτρωμα 4 οτι εν ματαιιοτητι ηλθεν και εν σκοτει πορευεται και εν σκοτει ονομα αυτου καλυφθησεται 5 και γε ηλιον ουκ ειδεν και ουκ εγνω αναπαυσις τουτω υπερ τουτον 6 και ει εξησεν χιλιων ετων καθοδους και αγαθωσυνην ουκ ειδεν μη ουκ εις τοπον ενα τα παντα πορευεται 7 πας μοχθος του ανθρωπου εις στομα αυτου και γε η ψυχη ου πληρωθησεται 8 οτι τις περισσεια τω σοφω υπερ τον αφρονα διοτι ο πενης οιδεν πορευθηναι κατεναντι της ζωης 9 αγαθον οραμα οφθαλμων υπερ πορευομενον ψυχη και γε τουτο ματαιιοτης και προαιρεσις πνευματος 10 ει τι εγενετο ηδη κεκληται ονομα αυτου και εγνωσθη ο εστιν ανθρωπος και ου δυνησεται του κριθηναι μετα του ισχυρου υπερ αυτον 11 οτι εισιν λογοι πολλοι πληθυνοντες ματαιιοτητα τι περισσον τω ανθρωπω 12 οτι τις οιδεν τι αγαθον τω ανθρωπω εν τη ζωη αριθμον ημερων ζωης ματαιιοτητος αυτου και εποιησεν αυτας εν σκια οτι τις απαγγελει τω ανθρωπω τι εσται οπισω αυτου υπο τον ηλιον

Chapter 7

1 αγαθον ονομα υπερ ελαιον αγαθον και ημερα του θανατου υπερ ημεραν γενεσεως αυτου 2 αγαθον πορευθηναι εις οικον πενθους η οτι πορευθηναι εις οικον ποτου καθοτι τουτο τελος παντος του ανθρωπου και ο ζων δωσει εις καρδιαν αυτου 3 αγαθον θυμος υπερ γελωτα οτι εν κακια προσωπου αγαθυνησεται καρδια 4 καρδια σοφων εν οικω πενθους και καρδια αφρονων εν οικω ευφροσυνης 5 αγαθον το ακουσαι επιτιμηςιν σοφου υπερ ανδρα ακουοντα ασμα αφρονων 6 οτι ως φωνη των ακανθων υπο τον λεβητα ουτως γελως των αφρονων και γε τουτο ματαιιοτης 7 οτι η συκοφαντια περιφερει σοφον και απολλυσι την καρδιαν ευτονιας αυτου 8 αγαθη εσχατη λογων υπερ αρχην αυτου αγαθον μακροθυμος υπερ υψηλον πνευματι 9 μη σπενσης εν πνευματι σου του θυμουσθαι οτι θυμος εν κολπω αφρονων αναπαυσεται 10 μη ειπης τι εγενετο οτι αι ημεραι αι προτεραι ησαν αγαθαι υπερ ταυτας οτι ουκ εν σοφια επηρωτησας περι τουτου 11 αγαθη σοφια μετα κληροδοσιας και περισσεια τοις θεωρουσιν τον ηλιον 12 οτι εν σκια αυτης η σοφια ως σκια του αργυριου και περισσεια γνωσεως της σοφιας ζωοποιησει τον παρ' αυτης 13 ιδε τα ποιηματα του θεου οτι τις δυνησεται του κοσμησαι ον αν ο θεος διαστρεψη αυτον 14 εν ημερα αγαθωσυνης ζηθι εν αγαθω και εν ημερα κακιας ιδε και γε συν τουτο συμφωνον τουτω εποιησεν ο θεος περι λαλιας ινα μη ευρη ο ανθρωπος οπισω αυτου μηδεν 15 συν τα παντα ειδον εν ημεραις

ματαιοτητος μου εστιν δικαιος απολλυμενος εν δικαιω αυτου και εστιν ασεβης μενων εν κακια αυτου 16 μη γινου δικαιος πολυ και μη σοφίζου περισσα μηποτε εκπλαγης 17 μη ασεβησης πολυ και μη γινου σκληρος ινα μη αποθανης εν ου καιρω σου 18 αγαθον το αντεχεσθαι σε εν τουτω και γε απο τουτου μη ανης την χειρα σου οτι φοβουμενος τον θεον εξελευσεται τα παντα 19 η σοφια βοηθησει τω σοφω υπερ δεκα εξουσιαζοντας τους οντας εν τη πολει 20 οτι ανθρωπος ουκ εστιν δικαιος εν τη γη ος ποιησει αγαθον και ουχ αμαρτησεται 21 και γε εις παντας τους λογους ους λαλησουσιν μη θης καρδιαν σου οπως μη ακουσης του δουλου σου καταρωμενου σε 22 οτι πλειστακις πονηρευσεται σε και καθοδους πολλας κακωσει καρδιαν σου οπως και γε συ κατηρασω ετερους 23 παντα ταυτα επειρασα εν τη σοφια ειπα σοφισθησομαι 24 και αυτη εμακρυνθη απ' εμου μακραν υπερ ο ην και βαθυ βαθος τις ευρησει αυτο 25 εκυκλωσα εγω και η καρδια μου του γνωναι και του κατασκεψασθαι και ζητησαι σοφιαν και ψηφον και του γνωναι ασεβους αφροσυνην και σκληριαν και περιφοραν 26 και ευρισκω εγω πικροτερον υπερ θανατον συν την γυναικα ητις εστιν θηρευματα και σαγηναι καρδια αυτης δεσμοι χειρες αυτης αγαθος προ προσωπου του θεου εξαιρεθησεται απ' αυτης και αμαρτανων συλλημψθησεται εν αυτη 27 ιδε τουτο ευρον ειπεν ο εκκλησιαστης μια τη μια του ευρειν λογισμον 28 ον ετι εξητησεν η ψυχη μου και ουχ ευρον ανθρωπον ενα απο χιλιων ευρον και γυναικα εν πασι τουτοις ουχ ευρον 29 πλην ιδε τουτο ευρον ο εποησεν ο θεος συν τον ανθρωπον ευθη και αυτοι εξητησαν λογισμους πολλους

Chapter 8

1 τις οιδεν σοφους και τις οιδεν λυσιν ρηματος σοφια ανθρωπου φωτιει προσωπον αυτου και αναιδης προσωπω αυτου μισηθησεται 2 στομα βασιλεως φυλαξον και περι λογον ορκου θεου μη σπουδασης 3 απο προσωπου αυτου πορευση μη στης εν λογω πονηρω οτι παν ο εαν θεληση ποιησει 4 καθως λαλει βασιλευς εξουσιαζων και τις ερει αυτω τι ποιησεις 5 ο φυλασσω εντολην ου γνωσεται ρημα πονηρον και καιρον κρισεως γινωσκει καρδια σοφου 6 οτι παντι πραγματι εστιν καιρος και κρισις οτι γνωσις του ανθρωπου πολλη επ' αυτον 7 οτι ουκ εστιν γινωσκων τι το εσομενον οτι καθως εσται τις αναγγελει αυτω 8 ουκ εστιν ανθρωπος εξουσιαζων εν πνευματι του κωλυσαι συν το πνευμα και ουκ εστιν εξουσια εν ημερα του θανατου και ουκ εστιν αποστολη εν τω πολεμω και ου διασωσει ασεβεια τον παρ' αυτης 9 και συν παν τουτο ειδον και εδωκα την καρδιαν μου εις παν ποιημα ο πεποιηται υπο τον ηλιον τα οσα εξουσιασατο ο ανθρωπος εν ανθρωπω του κακωσαι αυτον 10 και τοτε ειδον ασεβεις εις ταφους εισαχθεντας και εκ τοπου αγιου επορευθησαν και επηγεθησαν εν τη πολει οτι ουτως εποησαν και γε τουτο

ματαιιοτης 11 οτι ουκ εστιν γινομενη αντιρρησης απο των ποιουντων το πονηρον ταχυ δια τουτο επληροφορηθη καρδια υιων του ανθρωπου εν αυτοις του ποιησαι το πονηρον 12 ος ημαρτεν εποησεν το πονηρον απο τοτε και απο μακροτητος αυτω οτι και γε γινωσκω εγω οτι εσται αγαθον τοις φοβουμενοις τον θεον οπως φοβωνται απο προσωπου αυτου 13 και αγαθον ουκ εσται τω ασεβει και ου μακρυνει ημερας εν σκια ος ουκ εστιν φοβουμενος απο προσωπου του θεου 14 εστιν ματαιιοτης η πεποιηται επι της γης οτι εισι δικαιοι οτι φθανει προς αυτους ως ποιημα των ασεβων και εισιν ασεβεις οτι φθανει προς αυτους ως ποιημα των δικαιων ειπα οτι και γε τουτο ματαιιοτης 15 και επηγεσα εγω συν την ευφροσυνην οτι ουκ εστιν αγαθον τω ανθρωπω υπο τον ηλιον οτι ει μη του φαγειν και του πιειν και του ευφρανθηναι και αυτο συμπροσεσται αυτω εν μοχθω αυτου ημερας ζωης αυτου οσας εδωκεν αυτω ο θεος υπο τον ηλιον 16 εν οις εδωκα την καρδιαν μου του γνωμαι σοφιαν και του ιδειν τον περισπασμον τον πεπονημενον επι της γης οτι και γε εν ημερα και εν νυκτι υπνον εν οφθαλμοις αυτου ουκ εστιν βλεπων 17 και ειδον συν παντα τα ποιηματα του θεου οτι ου δυνησεται ανθρωπος του ευρειν συν το ποιημα το πεπονημενον υπο τον ηλιον οσα αν μοχθηση ο ανθρωπος του ζητησαι και ουχ ευρησει και γε οσα αν ειπη ο σοφος του γνωμαι ου δυνησεται του ευρειν

Chapter 9

1 οτι συν παν τουτο εδωκα εις καρδιαν μου και καρδια μου συν παν ειδεν τουτο ως οι δικαιοι και οι σοφοι και εργασιαι αυτων εν χειρι του θεου και γε αγαπην και γε μισος ουκ εστιν ειδως ο ανθρωπος τα παντα προ προσωπου αυτων 2 ματαιιοτης εν τοις πασιν συναντημα εν τω δικαιο και τω ασεβει τω αγαθω και τω κακω και τω καθαρω και τω ακαθαρτω και τω θυσιαζοντι και τω μη θυσιαζοντι ως ο αγαθος ως ο αμαρτανων ως ο ομνυνων καθως ο τον ορκον φοβουμενος 3 τουτο πονηρον εν παντι πεπονημενω υπο τον ηλιον οτι συναντημα εν τοις πασιν και γε καρδια υιων του ανθρωπου επληρωθη πονηρου και περιφερεια εν καρδια αυτων εν ζωη αυτων και οπισω αυτων προς τους νεκρους 4 οτι τις ος κοινωνει προς παντας τους ζωντας εστιν ελπις οτι ο κυων ο ζων αυτος αγαθος υπερ τον λεοντα τον νεκρον 5 οτι οι ζωντες γνωσονται οτι αποθανουνται και οι νεκροι ουκ εισιν γινωσκοντες ουδεν και ουκ εστιν αυτοις ετι μισθος οτι επελησθη η μνημη αυτων 6 και γε αγαπη αυτων και γε μισος αυτων και γε ζηλος αυτων ηδη απωλετο και μερις ουκ εστιν αυτοις ετι εις αιωνα εν παντι τω πεπονημενω υπο τον ηλιον 7 δευρο φαγε εν ευφροσυνη αρτον σου και πιε εν καρδια αγαθη οινον σου οτι ηδη ευδοκησεν ο θεος τα ποιηματα σου 8 εν παντι καιρω εστωσαν ιματια σου λευκα και ελαιον επι κεφαλην σου μη υστερησατω 9 ιδε ζωην μετα γυναικος ης ηγαπησας πασας ημερας

ζωης ματαιοτητος σου τας δοθεισας σοι υπο τον ηλιον πασας ημερας ματαιοτητος σου οτι αυτο μερις σου εν τη ζωη σου και εν τω μοχθω σου ω συ μοχθεις υπο τον ηλιον 10 παντα οσα αν ευρη η χειρ σου του ποιησαι ως η δυναμις σου ποιησον οτι ουκ εστιν ποιημα και λογισμος και γνωσις και σοφια εν αδη οπου συ πορευη εκει 11 επεστρεψα και ειδον υπο τον ηλιον οτι ου τοις κουφοις ο δρομος και ου τοις δυνατοις ο πολεμος και γε ου τοις σοφοις αρτος και γε ου τοις συνετοις πλουτος και γε ου τοις γινωσκουσιν χαρις οτι καιρος και απαντημα συναντησεται τοις πασιν αυτοις 12 οτι και γε ουκ εγνω ο ανθρωπος τον καιρον αυτου ως οι ιχθυες οι θηρευομενοι εν αμφιβληστρω κακω και ως ορνεα τα θηρευομενα εν παγιδι ως αυτα παγιδευονται οι υιοι του ανθρωπου εις καιρον πονηρον οταν επιπεση επ' αυτους αφνω 13 και γε τουτο ειδον σοφιαν υπο τον ηλιον και μεγαλη εστιν προς με 14 πολις μικρα και ανδρες εν αυτη ολιγοι και ελθη επ' αυτην βασιλευς μεγας και κυκλωση αυτην και οικοδομηση επ' αυτην χαρακας μεγαλους 15 και ευρη εν αυτη ανδρα πενητα σοφον και διασωσει αυτος την πολιν εν τη σοφια αυτου και ανθρωπος ουκ εμνησθη συν του ανδρος του πενητος εκεινου 16 και ειπα εγω αγαθη σοφια υπερ δυναμιν και σοφια του πενητος εξουθενωμενη και λογοι αυτου ουκ εισιν ακουομενοι 17 λογοι σοφων εν αναπαυσει ακουονται υπερ κραυγην εξουσιαζοντων εν αφροσυναις 18 αγαθη σοφια υπερ σκευη πολεμου και αμαρτανων εις απολεσει αγαθωσυνην πολλην

Chapter 10

1 μυiai θανατουσαι σαπριουσιν σκευασιαν ελαιου ηδυσματος τιμιον ολιγον σοφιας υπερ δοξαν αφροσυνης μεγαλης 2 καρδια σοφου εις δεξιον αυτου και καρδια αφρονος εις αριστερον αυτου 3 και γε εν οδω οταν αφρων πορευηται καρδια αυτου υστερησει και α λογιεται παντα αφροσυνη εστιν 4 εαν πνευμα του εξουσιαζοντος αναβη επι σε τοπον σου μη αφης οτι ιαμα καταπαυσει αμαρτιας μεγαλας 5 εστιν πονηρια ην ειδον υπο τον ηλιον ως ακουσιον ο εξηλθεν απο προσωπου του εξουσιαζοντος 6 εδοθη ο αφρων εν υψεσι μεγαλοις και πλουσιοι εν ταπεινω καθησονται 7 ειδον δουλους εφ' ιππους και αρχοντας πορευομενους ως δουλους επι της γης 8 ο ορυσσων βοθρον εν αυτω εμπεσεται και καθαιρουντα φραγμαον δηξεται αυτον οφιος 9 εξαιρων λιθους διαπονηθησεται εν αυτοις σχιζων ξυλα κινδυνευσει εν αυτοις 10 εαν εκπεση το σιδηριον και αυτος προσωπον εταραξεν και δυναμεις δυναμωσει και περισσεια του ανδρειου σοφια 11 εαν δακη ο οφιος εν ου ψιδυρισμω και ουκ εστιν περισσεια τω επαδοντι 12 λογοι στοματος σοφου χαρις και χειλη αφρονος καταποντιουσιν αυτον 13 αρχη λογων στοματος αυτου αφροσונה και εσχατη στοματος αυτου περιφερεια πονηρα 14 και ο αφρων πληθυνει λογους ουκ εγνω ο ανθρωπος τι το γενομενον και τι το εσομενον οπισω

αυτου τις αναγγελει αυτω 15 μοχθος των αφρονων κοπωσει αυτους ος ουκ εγνω του πορευθηναι εις πολιν 16 ουαι σοι πολις ης ο βασιλευς σου νεωτερος και οι αρχοντες σου εν πρωια εσθιουσιν 17 μακαρια συ γη ης ο βασιλευς σου υιος ελευθερων και οι αρχοντες σου προς καιρον φαγονται εν δυναμει και ουκ αισχυνθησονται 18 εν οκνηριας ταπεινωθησεται η δοκωσις και εν αργια χειρων σταξει η οικια 19 εις γελωτα ποιουσιν αρτον και οινος ευφραινει ζωντας και του αργυριου επακουσεται συν τα παντα 20 και γε εν συνειδησει σου βασιλεα μη καταραση και εν ταμειοις κοιτωνων σου μη καταραση πλουσιον οτι πετεινον του ουρανου αποιδει συν την φωνην και ο εχων τας πτερυγας απαγγελει λογον

Chapter 11

1 αποστειλον τον αρτον σου επι προσωπον του υδατος οτι εν πληθει των ημερων ευρησεις αυτον 2 δος μεριδα τοις επτα και γε τοις οκτω οτι ου γνωσκεις τι εσται πονηρον επι την γην 3 εαν πληρωθωσιν τα νεφη υετου επι την γην εκχεουσιν και εαν πεση ξυλον εν τω νοτω και εαν εν τω βορρα τοπω ου πεσειται το ξυλον εκει εσται 4 τηρων ανεμον ου σπερει και βλεπων εν ταις νεφελαις ου θερισει 5 εν οις ουκ εστιν γινωσκων τις η οδος του πνευματος ως οστα εν γαστρι της κυοφορουσης ουτως ου γνωση τα ποιηματα του θεου οσα ποιησει συν τα παντα 6 εν πρωια σπειρον το σπερμα σου και εις εσπεραν μη αφετω η χειρ σου οτι ου γνωσκεις ποιον στοιχησει η τουτο η τουτο και εαν τα δυο επι το αυτο αγαθα 7 και γλυκυ το φως και αγαθον τοις οφθαλμοις του βλεπειν συν τον ηλιον 8 οτι και εαν ετη πολλα ζησεται ο ανθρωπος εν πασιν αυτοις ευφρανθησεται και μνησθησεται τας ημερας του σκοτους οτι πολλαι εσονται παν το ερχομενον ματαιοτης 9 ευφραινου νεανισκε εν νεοτητι σου και αγαθυνατω σε η καρδια σου εν ημεραις νεοτητος σου και περιπατει εν οδοις καρδιας σου και εν ορασει οφθαλμων σου και γνωθι οτι επι πασι τουτοις αξει σε ο θεος εν κρισει 10 και αποστησον θυμον απο καρδιας σου και παραγαγε πονηριαν απο σαρκος σου οτι η νεοτης και η ανοια ματαιοτης

Chapter 12

1 και μνησθητι του κτισαντος σε εν ημεραις νεοτητος σου εως οτου μη ελθωσιν ημεραι της κακιας και φθασωσιν ετη εν οις ερεις ουκ εστιν μοι εν αυτοις θελημα 2 εως ου μη σκοτισθη ο ηλιος και το φως και η σεληνη και οι αστερες και επιστρεψωσιν τα νεφη οπισω του υετου 3 εν ημερα η εαν σαλευθωσιν φυλακες της οικιας και διαστραφωσιν ανδρες της δυναμεως και ηργησαν αι αληθουσαι οτι ωλιγωθησαν και σκοτασουσιν αι βλεπουσαι εν ταις οπαις 4 και κλεισουσιν θυρας εν αγορα εν ασθενεια φωνης της αληθουσης και αναστησεται εις φωνην

του στρουθιου και ταπεινωθησονται πασαι αι θυγατερες του ασματος 5 και γε απο υψους οψονται και θαμβοι εν τη οδω και ανθηση το αμυγδαλον και παχυνθη η ακρις και διασκεδασθη η καππαρις οτι επορευθη ο ανθρωπος εις οικον αιωνος αυτου και εκυκλωσαν εν αγορα οι κοπτομενοι 6 εως οτου μη ανατραπη σχοινιον του αργυριου και συνθλιβη ανθεμιον του χρυσιου και συντριβη υδρια επι την πηγην και συντροχαση ο τροχος επι τον λακκον 7 και επιστρεψη ο χους επι την γην ως ην και το πνευμα επιστρεψη προς τον θεον ος εδωκεν αυτο 8 ματαιοτης ματαιοτητων ειπεν ο εκκλησιαστης τα παντα ματαιοτης 9 και περισσον οτι εγενετο εκκλησιαστης σοφος ετι εδιδαξεν γνωσιν συν τον λαον και ους εξιχνιασεται κοσμιον παραβολων 10 πολλα εζητησεν εκκλησιαστης του ευρειν λογους θεληματος και γεγραμμενον ευδυτητος λογους αληθειας 11 λογοι σοφων ως τα βουκεντρα και ως ηλοι πεφυτευμενοι οι παρα των συναγματων εδοθησαν εκ ποιμενος ενος και περισσον εξ αυτων 12 υιε μου φυλαξαι ποιησαι βιβλια πολλα ουκ εστιν περασμος και μελετη πολλη κοπωσις σαρκος 13 τελος λογου το παν ακουεται τον θεον φοβου και τας εντολας αυτου φυλασσε οτι τουτο πας ο ανθρωπος 14 οτι συν παν το ποιημα ο θεος αξει εν κρισει εν παντι παρεωραμενω εαν αγαθον και εαν πονηρον.

Song of Solomon

Chapter 1

1 ασμα ασματων ο εστιν τω σαλωμων 2 φιλησατω με απο φιληματων στοματος
 αυτου οτι αγαθοι μαστοι σου υπερ οινον 3 και οσμη μυρων σου υπερ παντα τα
 αρωματα μυρον εκκενωθεν ονομα σου δια τουτο νεανιδες ηγαπησαν σε 4 ειλκυ-
 σαν σε οπισω σου εις οσμην μυρων σου δραμουμεν εισηνεγκεν με ο βασιλευς εις
 το ταμειον αυτου αγαλλιασμεθα και ευφρανθωμεν εν σοι αγαπησομεν μαστους
 σου υπερ οινον ευδυτης ηγαπησεν σε 5 μελαινα ειμι και καλη θυγατερες ιερ-
 ουσαλημ ως σκηνωματα κηδαρ ως δερρεις σαλωμων 6 μη βλεψητε με οτι εγω ειμι
 μεμελανωμενη οτι παρεβλεψεν με ο ηλιος υιοι μητρος μου εμαχεσαντο εν εμοι
 εθεντο με φυλαχισσαν εν αμπελωσιν αμπελωνα εμον ουκ εφυλαξα 7 απαγγειλον
 μοι ον ηγαπησεν η ψυχη μου που ποιμαινεις που κοιταζεις εν μεσημβρια μηποτε
 γενωμαι ως περιβαλλομενη επ' αγελαις εταιρων σου 8 εαν μη γνως σεαυτην η
 καλη εν γυναιξιν εξελθε συ εν πτερναις των ποιμνιων και ποιμαινε τας εριφους
 σου επι σκηνωμασιν των ποιμενων 9 τη ιππω μου εν αρμασιν φαραω ωμοιωσα
 σε η πλησιον μου 10 τι ωραιωθησαν διαγονες σου ως τρυγονες τραχήλος σου
 ως ορμισκοι 11 ομοιωματα χρυσιου ποιησομεν σοι μετα στιγματων του αργυριου
 12 εως ου ο βασιλευς εν ανακλινει αυτου ναρδος μου εδωκεν οσμην αυτου 13
 αποδεσμος της στακτης αδελφιδος μου εμοι ανα μεσον των μαστων μου αυλισθη-
 σεται 14 βοτρυς της κυπρου αδελφιδος μου εμοι εν αμπελωσιν εγγαδδι 15 ιδου
 ει καλη η πλησιον μου ιδου ει καλη οφθαλμοι σου περιστεραι 16 ιδου ει καλος
 ο αδελφιδος μου και γε ωραιος προς κλινη ημων συσκιος 17 δοκοι οικων ημων
 κεδροι φατνωματα ημων κυπαρισσοι

Chapter 2

1 εγω ανθος του πεδιου κρινον των κοιλαδων 2 ως κρινον εν μεσω ακανθων ουτως
 η πλησιον μου ανα μεσον των θυγατερων 3 ως μηλον εν τοις ξυλοις του δρυμου
 ουτως αδελφιδος μου ανα μεσον των υιων εν τη σκια αυτου επεδυμησα και
 εκαδισα και καρπος αυτου γλυκυσ εν λαρυγγι μου 4 εισαγαγετε με εις οικον του
 οινου ταξατε επ' εμε αγαπην 5 στηρισατε με εν αμοραις στοιβασατε με εν μηλοις
 οτι τετρωμενη αγαπης εγω 6 ευωνυμος αυτου υπο την κεφαλην μου και η δεξια
 αυτου περιλημψεται με 7 ωρκισα υμας θυγατερες ιερουσαλημ εν ταις δυναμεσιν
 και εν ταις ισχυσεσιν του αγρου εαν εγειρητε και εξεγειρητε την αγαπην εως ου
 θεληση 8 φωνη αδελφιδου μου ιδου ουτος ηκει πηδων επι τα ορη διαλλομενος
 επι τους βουνους 9 ομοιος εστιν αδελφιδος μου τη δορκαδι η νεβρω ελαφων

επι τα ορη βαιθηλ ιδου ουτος εστηκεν οπισω του τοιχου ημων παρακυπτων δια των θυριδων εκκυπτων δια των δικτυων 10 αποκρινεται αδελφιδος μου και λεγει μοι αναστα ελθε η πλησιον μου καλη μου περιστερα μου 11 οτι ιδου ο χειμων παρηλθεν ο υετος απηλθεν επορευθη εαυτω 12 τα ανθη ωφθη εν τη γη καιρος της τομης εφθακεν φωνη του τρυγονος ηκουσθη εν τη γη ημων 13 η συκη εξηνεγκεν ολυνθους αυτης αι αμπελοι κυπριζουσιν εδωκαν οσμην αναστα ελθε η πλησιον μου καλη μου περιστερα μου 14 και ελθε συ περιστερα μου εν σκεπη της πετρας εχομενα του προτειχισματος δειξον μοι την οψιν σου και ακουτισον με την φωνην σου οτι η φωνη σου ηδεια και η οψις σου ωραιο 15 πιασατε ημιν αλωπεκας μικρους αφανιζοντας αμπελωνας και αι αμπελοι ημων κυπριζουσιν 16 αδελφιδος μου εμοι καγω αυτω ο ποιμαινων εν τοις κρινοις 17 εως ου διαπνευση η ημερα και κινηθωσιν αι σκιαι αποστρεψον ομοιωθητι συ αδελφιδε μου τω δορκωνι η νεβρω ελαφων επι ορη κοιλωματων

Chapter 3

1 επι κοιτην μου εν νυξιν εξητησα ον ηγαπησεν η ψυχη μου εξητησα αυτον και ουχ ευρον αυτον εκαλεσα αυτον και ουχ υπηκουσεν μου 2 αναστησομαι δη και κυκλωσω εν τη πολει εν ταις αγοραις και εν ταις πλατειαις και ζητησω ον ηγαπησεν η ψυχη μου εξητησα αυτον και ουχ ευρον αυτον 3 ευροσαν με οι τηρουντες οι κυκλουντες εν τη πολει μη ον ηγαπησεν η ψυχη μου ειδετε 4 ως μικρον οτε παρηλθον απ' αυτων εως ου ευρον ον ηγαπησεν η ψυχη μου εκρατησα αυτον και ουκ αφησω αυτον εως ου εισηγαγον αυτον εις οικον μητρος μου και εις ταμειον της συλλαβουσης με 5 ωρκισα υμας θυγατερες ιερουσαλημ εν ταις δυναμεσιν και εν ταις ισχυσεσιν του αγρου εαν εγειρητε και εξεγειρητε την αγαπην εως αν θεληση 6 τις αυτη η αναβαινουσα απο της ερημου ως στελεχη καπνου τεθυμιαμενη συμυρναν και λιβανον απο παντων κονιορτων μυρεψου 7 ιδου η κλινη του σαλωμων εξηκοντα δυνατοι κυκλω αυτης απο δυνατων ισραηλ 8 παντες κατεχοντες ρομφαιαν δεδιδαγμενοι πολεμον ανηρ ρομφαιο αυτου επι μηρον αυτου απο θαμβους εν νυξιν 9 φορειον εποιησεν εαυτω ο βασιλευς σαλωμων απο ξυλων του λιβανου 10 στυλους αυτου εποιησεν αργυριον και ανακλιτον αυτου χρυσειον επιβασις αυτου πορφυρα εντος αυτου λιδοστρωτον αγαπην απο θυγατερων ιερουσαλημ 11 εξελθατε και ιδετε εν τω βασιλει σαλωμων εν τω στεφανω ω εστεφανωσεν αυτον η μητηρ αυτου εν ημερα νυμφευσεως αυτου και εν ημερα ευφροσυνης καρδιας αυτου

Chapter 4

1 ἰδου εἰ καλὴ ἡ πλησίον μου ἰδου εἰ καλὴ οὐθαλμοὶ σου περιστεραι ἐκτος τῆς σιωπησεως σου τριχῶμα σου ὡς ἀγέλαι τῶν αἰγῶν αἱ ἀπεκαλυφθῆσαν ἀπο τοῦ γαλααδ 2 ὀδοντες σου ὡς ἀγέλαι τῶν κεκαρμενῶν αἱ ἀνεβῆσαν ἀπο τοῦ λουτροῦ αἱ πασαι διδυμευουσai καὶ ἀτεκνουσα οὐκ ἐστὶν ἐν αὐταῖς 3 ὡς σπαρτίον το κοκκινον χειλὴ σου καὶ ἡ λαλία σου ὠραία ὡς λεπυρον τῆς ροας μῆλον σου ἐκτος τῆς σιωπησεως σου 4 ὡς πυργος δαυιδ τραχηλὸς σου ὁ ὠκοδομημενος εἰς θαλπι-
ωθ χίλιοι θυρεοὶ κρεμάνται ἐπ’ αὐτὸν πασαι βολίδες τῶν δυνατῶν 5 δύο μαστοὶ σου ὡς δύο νεβροὶ διδυμοὶ δορκαδὸς οἱ νεμομενοὶ ἐν κρίνοις 6 ἕως οὐ διαπνευση ἡ ἡμερὰ καὶ κινήθωσιν αἱ σκῆαι πορευσομαι ἐμαυτῷ πρὸς τὸ ὄρος τῆς σμυρνης καὶ πρὸς τὸν βουνὸν τοῦ λιβανου 7 ὅλη καλὴ εἰ ἡ πλησίον μου καὶ μῶμος οὐκ ἐστὶν ἐν σοὶ 8 δευρὸ ἀπο λιβανου νυμφὴ δευρὸ ἀπο λιβανου ἐλευση καὶ διελευση ἀπο ἀρχῆς πιστεως ἀπο κεφαλῆς σάνιρ καὶ ἐρμῶν ἀπο μανδρῶν λεοντῶν ἀπο ὀρεῶν παρδαλεῶν 9 ἐκαρδιώσας ἡμᾶς ἀδελφῇ μου νυμφὴ ἐκαρδιώσας ἡμᾶς ἐνὶ ἀπο οὐθαλμῶν σου ἐν μίᾳ ἐνθεματὶ τραχηλῶν σου 10 τί ἐκαλλιωθῆσαν μαστοὶ σου ἀδελφῇ μου νυμφὴ τί ἐκαλλιωθῆσαν μαστοὶ σου ἀπο οἶνου καὶ ὀσμῆ ἱματίων σου ὑπερ πάντα τὰ ἀρώματα 11 κήριον ἀποσταζουσιν χειλὴ σου νυμφὴ μέλι καὶ γάλα ὑπὸ τὴν γλῶσσαν σου καὶ ὀσμῆ ἱματίων σου ὡς ὀσμῆ λιβανου 12 κήπος κεκλεισμενὸς ἀδελφῇ μου νυμφὴ κήπος κεκλεισμενὸς πηγῇ ἐσφραγισμενῇ 13 ἀποστολαὶ σου παραδείσος ῥοῶν μετὰ καρποῦ ἀκροδρῶν κυπριοὶ μετὰ ναρδῶν 14 ναρδὸς καὶ κροκὸς καλαμὸς καὶ κινναμῶμον μετὰ πάντων ξύλων τοῦ λιβανου σμυρνὰ ἀλῶθ μετὰ πάντων πρώτων μυρῶν 15 πηγῇ κήπων φρεὰρ ὕδατος ζώντος καὶ ροιζούντος ἀπο τοῦ λιβανου 16 ἐξεγερθῆτι βορρὰ καὶ ἐρχου νοτε διαπνευσον κήπον μου καὶ ρευσάτωσαν ἀρώματα μου καταβήτω ἀδελφίδος μου εἰς κήπον αὐτοῦ καὶ φάγετω καρπὸν ἀκροδρῶν αὐτοῦ

Chapter 5

1 εἰσηλθὼν εἰς κήπον μου ἀδελφῇ μου νυμφὴ ἐτρύγησα σμυρνὰν μου μετὰ ἀρωματῶν μου ἐφαγὼν ἄρτον μου μετὰ μέλιτος μου ἐπιὼν οἶνον μου μετὰ γαλακτος μου φάγετε πλησίοι καὶ πῖετε καὶ μεθύσθητε ἀδελφοὶ 2 ἐγὼ καθευδῶ καὶ ἡ καρδία μου ἀγρυπνεῖ φωνὴ ἀδελφίδου μου κρούει ἐπὶ τὴν θύραν ἀνοιξὼν μοι ἀδελφῇ μου ἡ πλησίον μου περιστέρα μου τέλεια μου ὅτι ἡ κεφαλὴ μου ἐπλησθῆ δροσῶν καὶ οἱ βοστρυχοὶ μου ψεκάδων νυκτός 3 ἐξέδυσάμην τὸν χιτῶνα μου πῶς ἐνδύσωμαι αὐτὸν ἐνιψάμην τοὺς ποδας μου πῶς μολύνω αὐτούς 4 ἀδελφίδος μου ἀπεστείλεν χεῖρα αὐτοῦ ἀπο τῆς ὀπῆς καὶ ἡ κοιλία μου ἐθροήθη ἐπ’ αὐτὸν 5 ἀνέστην ἐγὼ ἀνοιξάι τῷ ἀδελφίδῳ μου χεῖρες μου ἐστάξαν σμυρνὰν δακτύλοι μου σμυρνὰν πληρὴ ἐπὶ χεῖρας τοῦ κλειθροῦ 6 ἠνοιξά ἐγὼ τῷ ἀδελφίδῳ μου ἀδελφίδος μου

παρηλθεν ψυχη μου εξηλθεν εν λογω αυτου εξητησα αυτον και ουχ ευρον αυτον
εκαλεσα αυτον και ουχ υπηκουσεν μου 7 ευροσαν με οι φυλακες οι κυκλουντες εν
τη πολει επαταξαν με ετραυματισαν με ηραν το θειστρον μου απ' εμου φυλακες
των τειχεων 8 ωρκισα υμας θυγατερες ιερουσαλημ εν ταις δυναμεσιν και εν ταις
ισχυσεσιν του αγρου εαν ευρητε τον αδελφιδον μου τι απαγγειλητε αυτω οτι τετρ-
ωμενη αγαπης ειμι εγω 9 τι αδελφιδος σου απο αδελφιδου η καλη εν γυναιξιν τι
αδελφιδος σου απο αδελφιδου οτι ουτως ωρκισας ημας 10 αδελφιδος μου λευκος
και πυρρος εκλελοχισμενος απο μυριαδων 11 κεφαλη αυτου χρυσιον και φαζ
βοστρυχοι αυτου ελათαι μελανες ως κοραξ 12 οφθαλμοι αυτου ως περιστεραι επι
πληρωματα υδατων λελουσμεναι εν γαλακτι καθημεναι επι πληρωματα υδατων
13 σιαγονες αυτου ως φιαλαι του αρωματος φνουςαι μυρεψικα χειλη αυτου κρινα
σταζοντα σμυρναν πληρη 14 χειρες αυτου τορευται χρυσαι πεπληρωμεναι θαρσις
κοιλια αυτου πυξιον ελεφαντινον επι λιθου σαπφειρου 15 κνημαι αυτου στυλοι
μαρμαρινοι τεθεμελιωμενοι επι βασεις χρυσας ειδος αυτου ως λιβανος εκλεκτος
ως κεδροι 16 φαρυγξ αυτου γλυκασμοι και ολος επιθυμια ουτος αδελφιδος μου
και ουτος πλησιον μου θυγατερες ιερουσαλημ

Chapter 6

1 που απηλθεν ο αδελφιδος σου η καλη εν γυναιξιν που απεβλεψεν ο αδελφιδος
σου και ζητησομεν αυτον μετα σου 2 αδελφιδος μου κατεβη εις κηπον αυτου
εις φιαλας του αρωματος ποιμαινειν εν κηποις και συλλεγειν κρινα 3 εγω τω
αδελφιδω μου και αδελφιδος μου εμοι ο ποιμαινων εν τοις κρινοις 4 καλη ει
η πλησιον μου ως ευδοκια ωραια ως ιερουσαλημ θαμβος ως τεταγμεναι 5 αποσ-
τρεψον οφθαλμους σου απεναντιον μου οτι αυτοι ανεπτρωσαν με τριχωμα σου
ως αγelai των αιγων αι ανεφανησαν απο του γαλααδ 6 οδοντες σου ως αγelai
των κεκαρμενων αι ανεβησαν απο του λουτρον αι πασαι διδυμενουςαι και ατε-
κνουσα ουκ εστιν εν αυταις 7 ως σπαρτιον το κοκκινον χειλη σου και η λαλια
σου ωραια ως λεπυρον της ροας μηλον σου εκτος της σιωπησεως σου 8 εξηκοντα
εισιν βασιλισσαι και ογδοηκοντα παλλακαι και νεανιδες ων ουκ εστιν αριθμος 9
μια εστιν περιστερα μου τελεια μου μια εστιν τη μητρι αυτης εκλεκτη εστιν τη
τεκουση αυτης ειδοσαν αυτην θυγατερες και μακαριουσιν αυτην βασιλισσαι και
παλλακαι και αινεσουσιν αυτην 10 τις αυτη η εκκυπτουσα ωσει ορθρος καλη ως
σεληνη εκλεκτη ως ο ηλιος θαμβος ως τεταγμεναι 11 εις κηπον καρυας κατεβ-
ην ιδειν εν γενημασιν του χειμαρρου ιδειν ει ηνθησεν η αμπελος εξηνθησαν αι
ροαι εκει δωσω τους μαστους μου σοι 12 ουκ εγνω η ψυχη μου εθετο με αρματα
αμυναδαβ

Chapter 7

1 επιστρεφε επιστρεφε η σουλαμιτις επιστρεφε επιστρεφε και οψομεθα εν σοι τι οψεσθε εν τη σουλαμιτιδι η ερχομενη ως χοροι των παρεμβολων 2 τι ωραιωθησαν διαβήματα σου εν υποδημασιν θυγατερ ναδαβ ρυθμοι μηρων σου ομοιοι ορμισκοις εργω χειρων τεχνιτου 3 ομφαλος σου κρατηρ τορευτος μη υστερουμενος κραμα κοιλια σου θυμωνια σιτου πεφραγμενη εν κρινοις 4 δυο μαστοι σου ως δυο νεβροι διδυμοι δορκαδος 5 τραχηλος σου ως πυργος ελεφαντινος οφθαλμοι σου ως λιμναι εν εσεβων εν πυλαις θυγατρος πολλων μυκτηρ σου ως πυργος του λιβανου σκοπευων προσωπον δαμασκου 6 κεφαλη σου επι σε ως καρμηλος και πλοκιον κεφαλης σου ως πορφυρα βασιλευς δεδεμενος εν παραδρομαις 7 τι ωραιωθης και τι ηδυνθης αγαπη εν τρυφαις σου 8 τουτο μεγαθος σου ωμοιωθη τω φοινικι και οι μαστοι σου τοις βοτρυσιν 9 ειπα αναβησομαι εν τω φοινικι κρατησω των υψεων αυτου και εσονται δη μαστοι σου ως βοτρυες της αμπελου και οσμη ρινος σου ως μηλα 10 και λαρυγξ σου ως οινος ο αγαθος πορευομενος τω αδελφιδω μου εις ευθυθητα ικανουμενος χειλεσιν μου και οδουσιν 11 εγω τω αδελφιδω μου και επ' εμε η επιστροφη αυτου 12 ελθε αδελφιδε μου εξελθωμεν εις αγρον αυλισθωμεν εν κωμαις 13 ορθρισωμεν εις αμπελωνας ιδωμεν ει ηνθησεν η αμπελος ηνθησεν ο κυπρισμος ηνθησαν αι ροαι εκει δωσω τους μαστους μου σοι 14 οι μανδραγοραι εδωκαν οσμην και επι θυραις ημων παντα ακροδρυα νεα προς παλαια αδελφιδε μου ετηρησα σοι

Chapter 8

1 τις δωη σε αδελφιδον μου θηλαζοντα μαστους μητρος μου ευρουσα σε εξω φιλησω σε και γε ουκ εξουδενωσουσιν μοι 2 παραλημψομαι σε εισαξω σε εις οικον μητρος μου και εις ταμειον της συλλαβουσης με ποτιω σε απο οινου του μυρεψικου απο ναματος ρων μου 3 ευωνυμος αυτου υπο την κεφαλην μου και η δεξια αυτου περιλημψεται με 4 ωρικσα υμας θυγατερες ιερουσαλημ εν ταις δυναμεσιν και εν ταις ισχυσεσιν του αγρου τι εγειρητε και τι εξεγειρητε την αγαπην εως αν θεληση 5 τις αυτη η αναβαινουσα λελευκανθισμενη επιστηριζομενη επι τον αδελφιδον αυτης υπο μηλον εξηγειρα σε εκει ωδινησεν σε η μητηρ σου εκει ωδινησεν σε η τεκουσα σου 6 θες με ως σφραγιδα επι την καρδιαν σου ως σφραγιδα επι τον βραχιονα σου οτι κραταια ως θανατος αγαπη σκληρος ως αδης ζηλος περιπτερα αυτης περιπτερα πυρος φλογες αυτης 7 υδωρ πολυ ου δυνησεται σβεσαι την αγαπην και ποταμοι ου συγκλυσουσιν αυτην εαν δω ανηρ τον παντα βιον αυτου εν τη αγαπη εξουδενωσει εξουδενωσουσιν αυτον 8 αδελφη ημιν μικρα και μαστους ουκ εχει τι ποιησωμεν τη αδελφη ημων εν ημερα η εαν λαληθη εν αυτη 9 ει τειχος εστιν οικοδομησωμεν επ' αυτην επαλξεις αργυρας και ει θυρα

εστιν διαγραφωμεν επ' αυτην σανιδα κεδρινην 10 εγω τειχος και μαστοι μου ως πυργοι εγω ημην εν οφθαλμοις αυτου ως ευρισκουσα ειρηνην 11 αμπελων εγενηθη τω σαλωμων εν βεελαμων εδωκεν τον αμπελωνα αυτου τοις τηρουσιν ανηρ οισει εν καρπω αυτου χιλιους αργυριου 12 αμπελων μου εμος ενωπιον μου οι χιλιοι σοι σαλωμων και οι διακοσιοι τοις τηρουσι τον καρπον αυτου 13 ο καθημενος εν κηποις εταιροι προσεχοντες τη φωνη σου ακουτισον με 14 φυγε αδελφιδε μου και ομοιωθητι τη δορκαδι η τω νεβρω των ελαφων επι ορη αρωματων.

Isaiah

Chapter 1

1 ορασις ην ειδεν ησαιας υιος αμως ην ειδεν κατα της ιουδαιας και κατα ιερουσαλημ εν βασιλεια οζιου και ιωαθαμ και αχαζ και εξεκιου οι εβασιλευσαν της ιουδαιας 2 ακουε ουρανε και ενωτιζου γη οτι κυριος ελαλησεν υιους εγεννησα και υψωσα αυτοι δε με ηθετησαν 3 εγνω βους τον κτησαμενον και ονος την φατνην του κυριου αυτου ισραηλ δε με ουκ εγνω και ο λαος με ου συνηκεν 4 ουαι εθνος αμαρτωλον λαος πληρης αμαρτιων σπερμα πονηρον υιοι ανομοι εγκατελιπατε τον κυριον και παρωργισατε τον αγιον του ισραηλ 5 τι ετι πληγητε προστιθεντες ανομιαν πασα κεφαλη εις πονον και πασα καρδια εις λυπην 6 απο ποδων εως κεφαλης ουτε τραυμα ουτε μωλωψ ουτε πληγη φλεγμαινουσα ουκ εστιν μαλαγμα επιθειναι ουτε ελαιον ουτε καταδεσμους 7 η γη υμων ερημος αι πολεις υμων πυρικαυστοι την χωραν υμων ενωπιον υμων αλλοτριои κατεσδιουσιν αυτην και ηρημωται κατεστραμμενη υπο λαων αλλοτριων 8 εγκαταλειφθησεται η θυγατηρ σιων ως σκηνη εν αμπελωνι και ως οπωροφυλακιον εν σικυηρατω ως πολις πολιορκουμενη 9 και ει μη κυριος σαβαωθ εγκατελιπεν ημιν σπερμα ως σοδομα αν εγενηθημεν και ως γομορρα αν ωμοιωθημεν 10 ακουσατε λογον κυριου αρχοντες σοδομων προσεχετε νομον θεου λαος γομορρας 11 τι μοι πληθος των θυσιων υμων λεγει κυριος πληρης ειμι ολοκαυτωματων κριων και στεαρ αρνων και αιμα ταυρων και τραγων ου βουλομαι 12 ουδ' εαν ερχησθε οφθηναι μοι τις γαρ εξεζητησεν ταυτα εκ των χειρων υμων πατειν την αυλην μου 13 ου προσθησεσθε εαν φερητε σεμιδαλιν ματαιον θυμιαμα βδελυγμα μοι εστιν τας νουμηνιας υμων και τα σαββατα και ημεραν μεγαλην ουκ ανεχομαι νηστειαν και αργιαν 14 και τας νουμηνιας υμων και τας εορτας υμων μισει η ψυχη μου εγενηθητε μοι εις πλησμονην ουκετι ανησω τας αμαρτίας υμων 15 οταν τας χειρας εκτεινητε προς με αποστρεψω τους οφθαλμους μου αφ' υμων και εαν πληθυνητε την δεησιν ουκ εισακουσομαι υμων αι γαρ χειρες υμων αιματος πληρεις 16 λουσασθε καθαροι γενεσθε αφελετε τας πονηριας απο των ψυχων υμων απεναντι των οφθαλμων μου παυσασθε απο των πονηριων υμων 17 μαθετε καλον ποιειν εκζητησατε κρισιν ρυσασθε αδικουμενον κρινατε ορφανω και δικαιοσατε χηραν 18 και δευτε και διελεγχθωμεν λεγει κυριος και εαν ωσιν αι αμαρτιαι υμων ως φοινικουν ως χιονα λευκανω εαν δε ωσιν ως κοκκινον ως εριον λευκανω 19 και εαν θελητε και εισακουσητε μου τα αγαθα της γης φαγεσθε 20 εαν δε μη θελητε μηδε εισακουσητε μου μαχαιρα υμας κατεδεεται το γαρ στομα κυριου ελαλησεν ταυτα 21 πως εγενετο πορνη πολις πιστη σιων πληρης κρισεως εν η δικαιοσυνη εκοιμηθη εν αυτη νυν δε φονευται 22 το αργυριον υμων αδοκιμον οι καπηλοι σου μισγουσι τον οινον υδατι 23 οι αρχοντες σου

απειθουσιν κοινωνοι κλεπτων αγαπωντες δωρα διωκοντες ανταποδομα ορφανοις ου κρινοντες και κρισιν χηρων ου προσεχοντες 24 δια τουτο ταδε λεγει ο δεσποτης κυριος σαβαωθ ουαι οι ισχυοντες ισραηλ ου παυσεται γαρ μου ο θυμος εν τοις υπεναντιοις και κρισιν εκ των εχθρων μου ποιησω 25 και επαξω την χειρα μου επι σε και πυρωσω σε εις καθαρον τους δε απειθουντας απολεσω και αφελω παντας ανομους απο σου και παντας υπερηφανους ταπεινωσω 26 και επιστησω τους κριτας σου ως το προτερον και τους συμβουλους σου ως το απ' αρχης και μετα ταυτα κληθηση πολις δικαιοσυνης μητροπολις πιστη σιων 27 μετα γαρ κριματος σωθησεται η αιχμαλωσια αυτης και μετα ελεημοσυνης 28 και συντριβησονται οι ανομοι και οι αμαρτωλοι αμα και οι εγκαταλειποντες τον κυριον συντελεσθησονται 29 διοτι αισχυνθησονται επι τοις ειδωλοις αυτων α αυτοι ηβουλοντο και επησχυνθησαν επι τοις κηποις αυτων α επεδυμησαν 30 εσονται γαρ ως τερεβινθος αποβεβληκυια τα φυλλα και ως παραδεισος υδωρ μη εχων 31 και εσται η ισχυς αυτων ως καλαμη στιππυου και αι εργασιαι αυτων ως σπινθηρες πυρος και κατακαυθησονται οι ανομοι και οι αμαρτωλοι αμα και ουκ εσται ο σβεσων

Chapter 2

1 ο λογος ο γενομενος παρα κυριου προς ησαιαν υιον αμως περι της ιουδαιας και περι ιερουσαλημ 2 οτι εσται εν ταις εσχαις ημεραις εμφανες το ορος κυριου και ο οικος του θεου επ' ακρων των ορεων και υψωθησεται υπερανω των βουνων και ηξουσιν επ' αυτο παντα τα εθνη 3 και πορευσονται εθνη πολλα και ερουσιν δευτε και αναβωμεν εις το ορος κυριου και εις τον οικον του θεου ιακωβ και αναγγειλι ημιν την οδον αυτου και πορευσομεθα εν αυτη εκ γαρ σιων εξελευσεται νομος και λογος κυριου εξ ιερουσαλημ 4 και κρινει ανα μεσον των εθνων και ελεγξει λαον πολυν και συγκοψουσιν τας μαχαιρας αυτων εις αροτρα και τας ζιβυνας αυτων εις δρεπανα και ου λημψεται ετι εθνος επ' εθνος μαχαιραν και ου μη μαθωσιν ετι πολεμειν 5 και νυν ο οικος του ιακωβ δευτε πορευθωμεν τω φωτι κυριου 6 ανηκεν γαρ τον λαον αυτου τον οικον του ισραηλ οτι ενεπλησθη ως το απ' αρχης η χωρα αυτων κληδονισμων ως η των αλλοφυλων και τεκνα πολλα αλλοφυλα εγενηθη αυτοις 7 ενεπλησθη γαρ η χωρα αυτων αργυριου και χρυσιου και ουκ ην αριθμος των θησαυρων αυτων και ενεπλησθη η γη ιππων και ουκ ην αριθμος των αρματων αυτων 8 και ενεπλησθη η γη βδελυγματων των εργαων των χειρων αυτων και προσεκυνησαν οις εποιησαν οι δακτυλοι αυτων 9 και εκυψεν ανθρωπος και εταπεινωθη ανηρ και ου μη ανησω αυτους 10 και νυν εισελθετε εις τας πετρας και κρυπτεσθε εις την γην απο προσωπου του φοβου κυριου και απο της δοξης της ισχυος αυτου οταν αναστη θραυσαι την γην 11 οι γαρ οφθαλμοι κυριου υψηλοι ο δε ανθρωπος ταπεινος και ταπεινωθησεται το υψος

των ανθρωπων και υψωθησεται κυριος μονος εν τη ημερα εκεινη 12 ημερα γαρ κυριου σαβαωθ επι παντα υβριστην και υπερηφανον και επι παντα υψηλον και μετεωρον και ταπεινωθησονται 13 και επι πασαν κεδρον του λιβανου των υψηλων και μετεωρων και επι παν δενδρον βαλανου βασαν 14 και επι παν ορος και επι παντα βουνον υψηλον 15 και επι παντα πυργον υψηλον και επι παν τειχος υψηλον 16 και επι παν πλοιον θαλασσης και επι πασαν θεαν πλοιων καλλους 17 και ταπεινωθησεται πας ανθρωπος και πεσειται υψος ανθρωπων και υψωθησεται κυριος μονος εν τη ημερα εκεινη 18 και τα χειροποιητα παντα κατακρυψουσιν 19 εισενεγκαντες εις τα σπηλαια και εις τας σχισμας των πετρων και εις τας τρωγλας της γης απο προσωπου του φοβου κυριου και απο της δοξης της ισχυος αυτου οταν αναστη θραυσαι την γην 20 τη γαρ ημερα εκεινη εκβαλει ανθρωπος τα βδελυγματα αυτου τα αργυρα και τα χρυσα α εποιησαν προσκυνειν τοις ματαιοις και ταις νυκτερισιν 21 του εισελθειν εις τας τρωγλας της στερεας πετρας και εις τας σχισμας των πετρων απο προσωπου του φοβου κυριου και απο της δοξης της ισχυος αυτου οταν αναστη θραυσαι την γην

Chapter 3

1 ιδου δη ο δεσποτης κυριος σαβαωθ αφελει απο της ιουδαιας και απο ιερουσαλημ ισχυοντα και ισχυουσιν ισχυν αρτου και ισχυν υδατος 2 γιγαντα και ισχυοντα και ανθρωπον πολεμιστην και δικαστην και προφητην και στοχαστην και πρεσβυτερον 3 και πεντηκονταρχον και θαυμαστον συμβουλον και σοφον αρχιτεκτονα και συνετον ακροατην 4 και επιστησω νεανισκους αρχοντας αυτων και εμπαικται κυριευσουσιν αυτων 5 και συμπεσειται ο λαος ανθρωπος προς ανθρωπον και ανθρωπος προς τον πλησιον αυτου προσκοφει το παιδιον προς τον πρεσβυτην ο ατιμος προς τον εντιμον 6 οτι επιλημψεται ανθρωπος του αδελφου αυτου η του οικειου του πατρος αυτου λεγων ιματιον εχεις αρχηγος ημων γενου και το βρωμα το εμον υπο σε εστω 7 και αποκριθεις ερει εν τη ημερα εκεινη ουκ εσομαι σου αρχηγος ου γαρ εστιν εν τω οικω μου αρτος ουδε ιματιον ουκ εσομαι αρχηγος του λαου τουτου 8 οτι ανειται ιερουσαλημ και η ιουδαια συμπεπτωκεν και αι γλωσσαι αυτων μετα ανομιαις τα προς κυριον απειθουντες διοτι νυν εταπεινωθη η δοξα αυτων 9 και η αισχυνη του προσωπου αυτων αντεστη αυτοις την δε αμαρτιαν αυτων ως σοδομων ανηγγειλαν και ενεφανισαν ουαι τη ψυχη αυτων διοτι βεβουλευνται βουλην πονηραν καθ' εαυτων 10 ειποντες δησωμεν τον δικαιον οτι δυσχερηστος ημιν εστιν τοις τα γεννηματα των εργων αυτων φαγονται 11 ουαι τω ανομω πονηρα κατα τα εργα των χειρων αυτου συμβησεται αυτω 12 λαος μου οι πρακτορες υμων καλαμωνται υμας και οι απαιτουντες κυριευσουσιν υμων λαος μου οι μακαριζοντες υμας πλανωσιν υμας και τον τριβον των ποδων υμων

ταρασσουσιν 13 αλλα νυν καταστησεται εις κρισιν κυριος και στησει εις κρισιν τον λαον αυτου 14 αυτος κυριος εις κρισιν ηξει μετα των πρεσβυτερων του λαου και μετα των αρχοντων αυτου υμεις δε τι ενεπυρισατε τον αμπελωνα μου και η αρπαγη του πτωχου εν τοις οικοις υμων 15 τι υμεις αδικειτε τον λαον μου και το προσωπον των πτωχων καταισχυνετε 16 ταδε λεγει κυριος ανθ' ων υψωθησαν αι θυγατερες σιων και επορευθησαν υψηλω τραχηλω και εν νευμασιν οφθαλμων και τη πορεια των ποδων αμα συρουσαι τους χιτωνας και τοις ποσιν αμα παιζουσαι 17 και ταπεινωσει ο θεος αρχουσας θυγατερας σιων και κυριος αποκαλυψει το σχημα αυτων 18 εν τη ημερα εκεινη και αφελει κυριος την δοξαν του ιματισμου αυτων και τους κοσμους αυτων και τα εμπλοκια και τους κοσσυμβους και τους μηνισκους 19 και το καδεμα και τον κοσμον του προσωπου αυτων 20 και την συνθεσιν του κοσμου της δοξης και τους χλιδωνας και τα ψελια και το εμπλοκιον και τα περιδεξια και τους δακτυλιους και τα ενωτια 21 και τα περιπορφυρα και τα μεσοπορφυρα 22 και τα επιβληματα τα κατα την οικιαν και τα διαφανη λακωνικα 23 και τα βυσσινα και τα υακινθινα και τα κοκκινα και την βυσσον συν χρυσιω και υακινθω συγκαδυφασμενα και θεριστρα κατακλιτα 24 και εσται αντι οσμης ηδειας κονιορτος και αντι ζωνης σχοινιω ζωση και αντι του κοσμου της κεφαλης του χρυσιου φαλακρωμα εξεις δια τα εργα σου και αντι του χιτωνος του μεσοπορφυρου περιζωση σακκον 25 και ο υιος σου ο καλλιστος ον αγαπας μαχαιρα πεσειται και οι ισχυοντες υμων μαχαιρα πεσουνται 26 και ταπεινωθησονται και πενθησουσιν αι θηκαι του κοσμου υμων και καταλειφθηση μονη και εις την γην εδαφισθηση

Chapter 4

1 και επιλημψονται επτα γυναικες ανθρωπου ενος λεγουσαι τον αρτον ημων φαγομεθα και τα ιματια ημων περιβαλουμεθα πλην το ονομα το σον κεκλησθω εφ' ημας αφελε τον ονειδισμον ημων 2 τη δε ημερα εκεινη επιλαμψει ο θεος εν βουλη μετα δοξης επι της γης του υψωσαι και δοξασαι το καταλειφθεν του ισραηλ 3 και εσται το υπολειφθεν εν σιων και το καταλειφθεν εν ιερουσαλημ αγιοι κληθησονται παντες οι γραφεντες εις ζωην εν ιερουσαλημ 4 οτι εκπλυνει κυριος τον ρυπον των υιων και των θυγατερων σιων και το αιμα εκκαθαριει εκ μεσου αυτων εν πνευματι κρισεως και πνευματι καυσεως 5 και ηξει και εσται πας τοπος του ορους σιων και παντα τα περικυκλω αυτης σκιασει νεφελη ημερας και ως καπνου και ως φωτος πυρος καιομενου νυκτος παση τη δοξη σκεπασθησεται 6 και εσται εις σκιαν απο καυματος και εν σκεπη και εν αποκρυφω απο σκληροτητος και υετου

Chapter 5

1 ἄσω δὴ τῷ ἡγαπημένῳ ἄσµα τοῦ ἀγαπητοῦ τῷ ἀµπελῶνι μου ἀµπελῶν ἐγενήθη
τῷ ἡγαπημένῳ ἐν κερᾷ ἐν τοπῷ πιονι 2 καὶ φραγµον περιεθῆκα καὶ ἐχαράκωσα
καὶ ἐφύτευσα ἀµπελον σῶρηχ καὶ ὠκοδοµήσα πυργον ἐν μέσῳ αὐτοῦ καὶ προλ-
ήνιον ὠρυξά ἐν αὐτῷ καὶ ἐµεῖνα τοῦ ποιῆσαι σταφυλὴν ἐποίησεν δὲ ἀκανθὰς 3
καὶ νῦν ἄνθρωπος τοῦ ἰουδα καὶ οἱ ἐνοικούντες ἐν ἱερουσαλὴμ κρινάτε ἐν ἐμοὶ
καὶ ἀνα μέσον τοῦ ἀµπελῶνος μου 4 τί ποιήσω ἐτι τῷ ἀµπελῶνι μου καὶ οὐκ
ἐποίησα αὐτῷ διότι ἐµεῖνα τοῦ ποιῆσαι σταφυλὴν ἐποίησεν δὲ ἀκανθὰς 5 νῦν
δὲ ἀναγγέλω ὑμῖν τί ποιήσω τῷ ἀµπελῶνι μου ἀφελὼ τὸν φραγµον αὐτοῦ καὶ
ἐστὶ ἐἰς διαρπαγὴν καὶ καθελὼ τὸν τοίχον αὐτοῦ καὶ ἐστὶ ἐἰς καταπατήµα 6 καὶ
ἀνήσω τὸν ἀµπελῶνα μου καὶ οὐ µὴ τμηθῇ οὐδὲ µὴ σκαφή καὶ ἀναβήσεται ἐἰς
αὐτὸν ὥς ἐἰς χερσὸν ἀκανθὰ καὶ ταῖς νεφέλαις ἐντελούµαι τοῦ µὴ βρέξαι ἐἰς αὐ-
τὸν ὑετὸν 7 ὁ γὰρ ἀµπελῶν κυρίου σαβαωθ οἶκος τοῦ ἰσραὴλ ἐστὶν καὶ ἄνθρωπος
τοῦ ἰουδα νεοφυτὸν ἡγαπηµένον ἐµεῖνα τοῦ ποιῆσαι κρίσιν ἐποίησεν δὲ ἀνοµίαν
καὶ οὐ δικαιοσύνην ἀλλὰ κραυγὴν 8 οὐαὶ οἱ συναπτοντες οἰκίαν πρὸς οἰκίαν καὶ
ἀγρὸν πρὸς ἀγρὸν ἐγγιζόντες ἵνα τοῦ πλησίον ἀφελῶνται τί µὴ οἰκησέτε µονοὶ
ἐπὶ τῆς γῆς 9 ἠκουσθή γὰρ ἐἰς τὰ ὦτα κυρίου σαβαωθ ταῦτα ἐὰν γὰρ γενῶνται
οἰκίαι πολλαὶ ἐἰς ἐρηµον ἐσονται μεγάλαι καὶ καλαὶ καὶ οὐκ ἐσονται οἱ ἐνοικ-
ούντες ἐν αὐταῖς 10 οὐ γὰρ ἐργῶνται δεκά ζευγὴ βοῶν ποιήσει κερᾶµιον ἐν καὶ
ὁ σπειρὼν ἀρταβάς ἐξ ποιήσει μέτρα τρία 11 οὐαὶ οἱ ἐγείροµενοι τὸ πρῶν καὶ τὸ
σικερά διώκοντες οἱ µενόντες τὸ σῆψις ὁ γὰρ οἶνος αὐτοὺς συγκάψει 12 µετὰ γὰρ
κιδάρας καὶ ψαλτηρίου καὶ τυµπανῶν καὶ αὐλῶν τὸν οἶνον πίνουσιν τὰ δὲ ἐργα
κυρίου οὐκ ἐμβλέπουσιν καὶ τὰ ἐργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ οὐ κατανοοῦσιν 13 τοίνυν
αἰχµαλωτὸς ὁ λαὸς μου ἐγενήθη διὰ τὸ µὴ εἶδεναι αὐτοὺς τὸν κύριον καὶ πλῆθος
ἐγενήθη νεκρῶν διὰ λιµὸν καὶ διψᾶν ὕδατος 14 καὶ ἐπλατύνεν ὁ ἀδὴς τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ καὶ διηνοιξεν τὸ στόµα αὐτοῦ τοῦ µὴ διαλιπεῖν καὶ καταβήσονται οἱ ἐν-
δοξοὶ καὶ οἱ μεγάλοι καὶ οἱ πλουσιοὶ καὶ οἱ λοιμοὶ αὐτῆς 15 καὶ ταπεινωθήσεται
ἄνθρωπος καὶ ἀτιµασθήσεται ἀνὴρ καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ µετεωροὶ ταπεινωθήσονται
16 καὶ ὑψωθήσεται κύριος σαβαωθ ἐν κρίματι καὶ ὁ θεὸς ὁ ἅγιος δοξασθήσεται ἐν
δικαιοσύνῃ 17 καὶ βοσκηθήσονται οἱ διηρπασµένοι ὥς ταυροὶ καὶ τὰς ἐρηµοὺς τῶν
ἀπειληµένων ἀρνὲς φαγόνται 18 οὐαὶ οἱ ἐπισπῶµενοι τὰς ἀµαρτίας ὥς σχοινί-
ω μακρῷ καὶ ὥς ζυγοῦ ἱµαντι δαµαλεῶς τὰς ἀνοµίας 19 οἱ λεγόντες τὸ ταχὺς
ἐγγίσατω ἃ ποιήσει ἵνα ἰδῶµεν καὶ ἐλθᾶτω ἡ βουλή τοῦ ἁγίου ἰσραὴλ ἵνα γν-
ῶµεν 20 οὐαὶ οἱ λεγόντες τὸ πονηρὸν καλὸν καὶ τὸ καλὸν πονηρὸν οἱ τιθέντες
τὸ σκοτὸς φῶς καὶ τὸ φῶς σκοτὸς οἱ τιθέντες τὸ πικρὸν γλυκὺ καὶ τὸ γλυκὺ
πικρὸν 21 οὐαὶ οἱ συνετοὶ ἐν ἑαυτοῖς καὶ ἐνώπιον ἑαυτῶν ἐπιστήµονες 22 οὐαὶ οἱ
ἰσχυρόντες ὑµῶν οἱ τὸν οἶνον πίνοντες καὶ οἱ δύνασται οἱ κερᾶννυντες τὸ σικερά

23 οι δικαιουντες τον ασεβη ενεκεν δωρων και το δικαιον του δικαιου αιροντες
24 δια τουτο ον τροπον καυθησεται καλαμη υπο ανδρακος πυρος και συγκαυθη-
σεται υπο φλογος ανειμενης η ριζα αυτων ως χνους εσται και το ανθος αυτων
ως κονιορτος αναβησεται ου γαρ ηθελησαν τον νομον κυριου σαβαωθ αλλα το
λογιον του αγιου ισραηλ παρωξυναν 25 και εδυμωθη οργη κυριος σαβαωθ επι
τον λαον αυτου και επεβαλεν την χειρα αυτου επ' αυτους και επαταξεν αυτους
και παρωξυνθη τα ορη και εγενηθη τα θνησιμια αυτων ως κοπρια εν μεσω οδου
και εν πασι τουτοις ουκ απεστραφη ο θυμος αλλ' ετι η χειρ υψηλη 26 τοιγαρουν
αρει συσσημον εν τοις εθνεσιν τοις μακραν και συρει αυτοις απ' ακρου της γης
και ιδου ταχυ κουφως ερχονται 27 ου πεινασουσιν ουδε κοπιασουσιν ουδε νυσ-
ταξουσιν ουδε κοιμηθησονται ουδε λυσουσιν τας ζωνας αυτων απο της οσφυος
αυτων ουδε μη ραγωσιν οι ιμαντες των υποδηματων αυτων 28 ων τα βελη οξεια
εστιν και τα τοξα αυτων εντεταμενα οι ποδες των ιππων αυτων ως στερεα πετρα
ελογισθησαν οι τροχοι των αρματων αυτων ως καταγιγ 29 ορμωσιν ως λεοντες
και παρεστηκαν ως σκυμνος λεοντος και επιλημψεται και βοησει ως θηριου και
εκβαλει και ουκ εσται ο ρυομενος αυτους 30 και βοησει δι' αυτους εν τη ημερα
εκεινη ως φωνη θαλασσης κυμαινουσης και εμβλεψονται εις την γην και ιδου
σκοτος σκληρον εν τη απορια αυτων

Chapter 6

1 και εγενετο του ενιαυτου ου απεδανεν οζιας ο βασιλευς ειδον τον κυριον κα-
θημενον επι θρονου υψηλου και επηρμενου και πληρης ο οικος της δοξης αυτου
2 και σεραφιν εισηκεισαν κυκλω αυτου εξ πτερυγες τω ενι και εξ πτερυγες τω
ενι και ταις μεν δυσιν κατεκαλυπτον το προσωπον και ταις δυσιν κατεκαλυπτον
τους ποδας και ταις δυσιν επεταντο 3 και εκεκραγον ετερος προς τον ετερον και
ελεγον αγιος αγιος αγιος κυριος σαβαωθ πληρης πασα η γη της δοξης αυτου 4 και
επηρθη το υπερδυρον απο της φωνης ης εκεκραγον και ο οικος επλησθη καπνου
5 και ειπα ω ταλας εγω οτι κατανενυγμαι οτι ανθρωπος ων και ακαθαρτα χειλη
εχων εν μεσω λαου ακαθαρτα χειλη εχοντος εγω οικω και τον βασιλεα κυριον
σαβαωθ ειδον τοις οφθαλμοις μου 6 και απεσταλη προς με εν των σεραφιν και εν
τη χειρι ειχεν ανδρακα ον τη λαβιδι ελαβεν απο του θυσιαστηριου 7 και ηψατο
του στοματος μου και ειπεν ιδου ηψατο τουτο των χειλεων σου και αφελει τας
ανομιας σου και τας αμαρτιας σου περικαθαριει 8 και ηκουσα της φωνης κυρι-
ου λεγοντος τινα αποστειλω και τις πορευσεται προς τον λαον τουτον και ειπα
ιδου ειμι εγω αποστειλον με 9 και ειπεν πορευθητι και ειπον τω λαω τουτω ακοη
ακουσετε και ου μη συνητε και βλεποντες βλεψετε και ου μη ιδητε 10 επαχυνθη
γαρ η καρδια του λαου τουτου και τοις ωσιν αυτων βαρεως ηκουσαν και τους

οφθαλμους αυτων εξαμμυσαν μηποτε ιδωσιν τοις οφθαλμοις και τοις ωσιν ακουσωσιν και τη καρδια συνωσιν και επιστρεψωσιν και ιασομαι αυτους 11 και ειπα εως ποτε κυριε και ειπεν εως αν ερημωθωσιν πολεις παρα το μη κατοικεισθαι και οικoi παρα το μη ειναι ανθρωπους και η γη καταλειφθησεται ερημος 12 και μετα ταυτα μακρυνει ο θεος τους ανθρωπους και οι καταλειφθεντες πληθυνθησονται επι της γης 13 και ετι επ' αυτης εστιν το επιδεκατον και παλιν εσται εις προνομην ως τερεβινθος και ως βαλανος οταν εκπεση απο της θηκης αυτης

Chapter 7

1 και εγενετο εν ταις ημεραις αχαζ του ιωαθαμ του υιου οζιου βασιλεως ιουδα ανεβη ρασσων βασιλευς αραμ και φακεε υιος ρομελιου βασιλευς ισραηλ επι ιερουσαλημ πολεμησαι αυτην και ουκ ηδυνηθησαν πολιορκησαι αυτην 2 και ανηγγελη εις τον οικον δαυιδ λεγοντες συνεφωνησεν αραμ προς τον εφραιμ και εξεστη η ψυχη αυτου και η ψυχη του λαου αυτου ον τροπον οταν εν δρυμω ξυλον υπο πνευματος σαλευθη 3 και ειπεν κυριος προς ησαιαν εξελθε εις συναντησιν αχαζ συ και ο καταλειφθεις ιασουβ ο υιος σου προς την κολυμβηθραν της ανω οδου του αγρου του γναφεως 4 και ερεις αυτω φυλαξαι του ησυχασαι και μη φοβου μηδε η ψυχη σου ασθενειτω απο των δυο ξυλων των δαλων των καπνιζομενων τουτων οταν γαρ οργη του θυμου μου γενηται παλιν ιασομαι 5 και ο υιος του αραμ και ο υιος του ρομελιου οτι εβουλευσαντο βουλην πονηραν περι σου λεγοντες 6 αναβησομεθα εις την ιουδαιαν και συλλαλησαντες αυτοις αποστρεψομεν αυτους προς ημας και βασιλευσομεν αυτης τον υιον ταβεηλ 7 ταδε λεγει κυριος σαβαωθ ου μη εμμεινη η βουλη αυτη ουδε εσται 8 αλλ' η κεφαλη αραμ δαμασκος αλλ' ετι εξηκοντα και πεντε ετων εκλειπει η βασιλεια εφραιμ απο λαου 9 και η κεφαλη εφραιμ σομορων και η κεφαλη σομορων υιος του ρομελιου και εαν μη πιστευσητε ουδε μη συνητε 10 και προσεδετο κυριος λαλησαι τω αχαζ λεγων 11 αιτησαι σεαυτω σημειον παρα κυριου θεου σου εις βαθος η εις υψος 12 και ειπεν αχαζ ου μη αιτησω ουδ' ου μη πειρασω κυριον 13 και ειπεν ακουσατε δη οικος δαυιδ μη μικρον υμιν αγωνα παρεχειν ανθρωποις και πως κυριω παρεχετε αγωνα 14 δια τουτο δωσει κυριος αυτος υμιν σημειον ιδου η παρθενος εν γαστρι εξει και τεξεται υιον και καλεσεις το ονομα αυτου εμμανουηλ 15 βουτυρον και μελι φαγεται πριν η γνωμαι αυτον η προελεσθαι πονηρα εκλεξεται το αγαθον 16 διοτι πριν η γνωμαι το παιδιον αγαθον η κακον απειθει πονηρια του εκλεξασθαι το αγαθον και καταλειφθησεται η γη ην συ φοβη απο προσωπου των δυο βασιλεων 17 αλλα επαξει ο θεος επι σε και επι τον λαον σου και επι τον οικον του πατρος σου ημερας αι ουπω ηκασιν αφ' ης ημερας αφειλεν εφραιμ απο ιουδα τον βασιλεα των ασσυριων 18 και εσται εν τη ημερα εκεινη συριει κυριος μυιαις

ο κυριευει μερους ποταμου αιγυπτου και τη μελισση η εστιν εν χωρα ασσυριων 19 και ελευσονται παντες και αναπαυσονται εν ταις φαραγξι της χωρας και εν ταις τρωγλαις των πετρων και εις τα σπηλαια και εις πασαν ραγαδα και εν παντι ξυλω 20 εν τη ημερα εκεινη ξυρησει κυριος τω ξυρω τω μεγαλω και μεμεδυσμενω ο εστιν περαν του ποταμου βασιλεως ασσυριων την κεφαλην και τας τριχας των ποδων και τον πωγωνα αφελει 21 και εσται εν τη ημερα εκεινη θρεψει ανθρωπος δαμαλιν βοων και δυο προβατα 22 και εσται απο του πλειστον ποιειν γαλα βουτυρον και μελι φαγεται πας ο καταλειφθεις επι της γης 23 και εσται εν τη ημερα εκεινη πας τοπος ου εαν ωσιν χιλιαι αμπελοι χιλιων σικλων εις χερσον εσονται και εις ακανθαν 24 μετα βελους και τοξευματος εισελευσονται εκει οτι χερσος και ακανθα εσται πασα η γη 25 και παν ορος αροτριωμενον αροτριαθησεται και ου μη επελθη εκει φοβος εσται γαρ απο της χερσου και ακανθης εις βοσκημα προβατου και εις καταπατημα βοος

Chapter 8

1 και ειπεν κυριος προς με λαβε σεαυτω τομον καινου μεγαλου και γραψον εις αυτον γραφιδι ανθρωπου του οξεως προνομην ποιησαι σκυλων παρεστιν γαρ 2 και μαρτυρας μοι ποιησον πιστους ανθρωπους τον ουριαν και τον ζαχαριαν υιον βαραχιου 3 και προσηλθον προς την προφητιν και εν γαστρι ελαβεν και ετεκεν υιον και ειπεν κυριος μοι καλεσον το ονομα αυτου ταχεως σκυλευσον οξεως προνομευσον 4 διοτι πριν η γνωναι το παιδιον καλειν πατερα η μητερα λημψεται δυναμιν δαμασκου και τα σκυλα σαμαρειας εναντι βασιλεως ασσυριων 5 και προσεδετο κυριος λαλησαι μοι ετι 6 δια το μη βουλευσθαι τον λαον τουτον το υδωρ του σιλωαμ το πορευομενον ησυχη αλλα βουλευσθαι εχειν τον ραασων και τον υιον ρομελιου βασιλεα εφ' υμων 7 δια τουτο ιδου αναγει κυριος εφ' υμας το υδωρ του ποταμου το ισχυρον και το πολυ τον βασιλεα των ασσυριων και την δοξαν αυτου και αναβησεται επι πασαν φαραγγα υμων και περιπατησει επι παν τειχος υμων 8 και αφελει απο της ιουδαιας ανθρωπον ος δυνησεται κεφαλην αραι η δυνατον συντελεσασθαι τι και εσται η παρεμβολη αυτου ωστε πληρωςαι το πλατος της χωρας σου μεθ' ημων ο θεος 9 γνωτε εθνη και ηττασθε επακουσατε εως εσχατου της γης ισχυκοτες ηττασθε εαν γαρ παλιν ισχυσητε παλιν ηττηθησεσθε 10 και ην αν βουλευσησθε βουλην διασχεδασει κυριος και λογον ον εαν λαλησητε ου μη εμμεινη υμιν οτι μεθ' ημων κυριος ο θεος 11 ουτως λεγει κυριος τη ισχυρα χειρι απειδουσιν τη πορεια της οδου του λαου τουτου λεγοντες 12 μηποτε ειπητε σκληρον παν γαρ ο εαν ειπη ο λαος ουτος σκληρον εστιν τον δε φοβον αυτου ου μη φοβηθητε ουδε μη ταραχθητε 13 κυριον αυτον αγιασατε και αυτος εσται σου φοβος 14 και εαν επ' αυτω πεποιθως ης εσται σοι εις αγιασμα και ουχ ως λιθου

προσκομματα συναντησεσθε αυτω ουδε ως πετρας πτωματι ο δε οικος ιακωβ εν παγιδι και εν κοιλασματι εγκαθήμενοι εν ιερουσαλημ 15 δια τουτο αδυνατησουσιν εν αυτοις πολλοι και πεσουνται και συντριβησονται και εγγιουσιν και αλωσονται ανθρωποι εν ασφαλεια οντες 16 τοτε φανεροι εσονται οι σφραγιζομενοι τον νομον του μη μαθειν 17 και ερει μενω τον θεον τον αποστρεψαντα το προσωπον αυτου απο του οικου ιακωβ και πεποιθως εσομαι επ' αυτω 18 ιδου εγω και τα παιδια α μοι εδωκεν ο θεος και εσται εις σημεια και τερατα εν τω οικω ισραηλ παρα κυριου σαβαωθ ος κατοικει εν τω ορει σιών 19 και εαν ειπωσιν προς υμας ζητησατε τους απο της γης φωνουντας και τους εγγαστριμυθους τους κενολογουντας οι εκ της κοιλιας φωνουσιν ουκ εθνος προς θεον αυτου τι εκζητουσιν περι των ζωντων τους νεκρους 20 νομον γαρ εις βοηθειαν εδωκεν ινα ειπωσιν ουκ ως το ρημα τουτο περι ου ουκ εστιν δωρα δουναι περι αυτου 21 και ηξει εφ' υμας σκληρα λιμος και εσται ως αν πεινασητε λυπηθησεσθε και κακως ερειτε τον αρχοντα και τα παταχρα και αναβλεψονται εις τον ουρανον ανω 22 και εις την γην κατω εμβλεψονται και ιδου θλιψις και στενοχωρια και σκοτος απορια στενη και σκοτος ωστε μη βλεπειν 23 και ουκ απορηθησεται ο εν στενοχωρια ων εως καιρου τουτο πρωτον ποιει ταχυ ποιει χωρα ζαβουλων η γη νεφθαλιμ οδον θαλασσης και οι λοιποι οι την παραλιαν κατοικουντες και περαν του ιορδανου γαλιλαια των εθνων τα μερη της ιουδαιας

Chapter 9

1 ο λαος ο πορευομενος εν σκοτει ιδετε φως μεγα οι κατοικουντες εν χωρα και σκια θανατου φως λαμψει εφ' υμας 2 το πλειστον του λαου ο κατηγαγες εν ευφροσυνη σου και ευφρανθησονται ενωπιον σου ως οι ευφραινομενοι εν αμητω και ον τροπον οι διαιρουμενοι σκυλα 3 διοτι αφηρηται ο ζυγος ο επ' αυτων κειμενος και η ραβδος η επι του τραχηλου αυτων την γαρ ραβδον των απαιτουντων διεσκεδασεν κυριος ως τη ημερα τη επι μαδιαμ 4 οτι πασαν στολην επισυνηγμενην δολω και ιματιον μετα καταλλαγης αποτειδουσιν και θελησουσιν ει εγεννηθησαν πυρικαυστοι 5 οτι παιδιον εγεννηθη ημιν υιος και εδοθη ημιν ου η αρχη εγεννηθη επι του ωμου αυτου και καλειται το ονομα αυτου μεγαλης βουλης αγγελος εγω γαρ αξω ειρηνην επι τους αρχοντας ειρηνην και υγειαν αυτω 6 μεγαλη η αρχη αυτου και της ειρηνης αυτου ουκ εστιν οριον επι τον θρονον δαυιδ και την βασιλειαν αυτου κατορθωσαι αυτην και αντιλαβεσθαι αυτης εν δικαιοσυνη και εν κριματι απο του νυν και εις τον αιωνα χρονον ο ζηλος κυριου σαβαωθ ποιησει ταυτα 7 θανατον απεστειλεν κυριος επι ιακωβ και ηλθεν επι ισραηλ 8 και γνωσονται πας ο λαος του εφραιμ και οι εγκαθήμενοι εν σαμαρεια εφ' υβρει και υψηλη καρδια λεγοντες 9 πλινθοι πεπτωκασιν αλλα δευτε λαξευσωμεν λιθους και εκκοψωμεν

συκαμινους και κεδρους και οικοδομησωμεν εαυτοις πυργον 10 και ραξει ο θεος τους επανιστανομενους επ' ορος σιων επ' αυτους και τους εχθρους αυτων διασκεδασει 11 συριαν αφ' ηλιου ανατολων και τους ελληνας αφ' ηλιου δυσμων τους κατεσθιοντας τον ισραηλ ολω τω στοματι επι τουτοις πασιν ουκ απεστραφη ο θυμος αλλ' ετι η χειρ υψηλη 12 και ο λαος ουκ απεστραφη εως επληγη και τον κυριον ουκ εξεζητησαν 13 και αφειλεν κυριος απο ισραηλ κεφαλην και ουραν μεγαν και μικρον εν μια ημερα 14 πρεσβυτην και τους τα προσωπα θαυμαζοντας αυτη η αρχη και προφητην διδασκοντα ανομα ουτος η ουρα 15 και εσονται οι μακαριζοντες τον λαον τουτον πλανωντες και πλανωσιν οπως καταπιωσιν αυτους 16 δια τουτο επι τους νεανισκους αυτων ουκ ευφρανθησεται ο θεος και τους ορφανους αυτων και τας χηρας αυτων ουκ ελεησει οτι παντες ανομοι και πονηροι και παν στομα λαλει αδικα επι πασιν τουτοις ουκ απεστραφη ο θυμος αλλ' ετι η χειρ υψηλη 17 και καυθησεται ως πυρ η ανομια και ως αγρωστις ξηρα βρωθησεται υπο πυρος και καυθησεται εν τοις δασεσι του δρυμου και συγκαταφαγεται τα κυκλω των βουνων παντα 18 δια θυμον οργης κυριου συγκεκαυται η γη ολη και εσται ο λαος ως υπο πυρος κατακαυμενος ανθρωπος τον αδελφον αυτου ουκ ελεησει 19 αλλα εκκλινει εις τα δεξια οτι πεινασει και φαγεται εκ των αριστερων και ου μη εμπλησθη ανθρωπος εσθων τας σαρκας του βραχιονος αυτου 20 φαγεται γαρ μανασση του εφραιμ και εφραιμ του μανασση οτι αμα πολιορκησουσιν τον ιουδαν επι τουτοις πασιν ουκ απεστραφη ο θυμος αλλ' ετι η χειρ υψηλη

Chapter 10

1 ουαι τοις γραφουσιν πονηριαν γραφοντες γαρ πονηριαν γραφουσιν 2 εκκλινοντες κρισιν πτωχων αρπαζοντες κριμα πενητων του λαου μου ωστε ειναι αυτοις χηραν εις αρπαγην και ορφανον εις προνομην 3 και τι ποιησουσιν εν τη ημερα της επισκοπης η γαρ θλιψις υμιν πορρωθεν ηξει και προς τινα καταφευξεσθε του βοηθηθηναι και που καταλειψετε την δοξαν υμων 4 του μη εμπεσειν εις επαγωγην επι πασι τουτοις ουκ απεστραφη ο θυμος αλλ' ετι η χειρ υψηλη 5 ουαι ασσυριοις η ραβδος του θυμου μου και οργης εστιν εν ταις χερσιν αυτων 6 την οργην μου εις εθνος ανομον αποστελω και τω εμω λαω συνταξω ποιησαι σκυλα και προνομην και καταπατειν τας πολεις και θειναι αυτας εις κονιορτον 7 αυτος δε ουχ ουτως ενεδυμηθη και τη ψυχη ουχ ουτως λελογισται αλλα απαλλαξει ο νους αυτου και του εθνη εξολεδρευσαι ουκ ολιγα 8 και εαν ειπωσιν αυτω συ μονος ει αρχων 9 και ερει ουκ ελαβον την χωραν την επανω βαβυλωνος και χαλαννη ου ο πυργος ωκοδομηθη και ελαβον αραβιαν και δαμασκον και σαμαρειαν 10 ον τροπον ταυτας ελαβον εν τη χειρι μου και πασας τας αρχας λημφομαι ολολυξατε τα γλυπτα εν ιερουσαλημ και εν σαμαρεια 11 ον τροπον γαρ

εποίησα σαμαρεία και τοις χειροποιήτοις αυτής ουτως ποιήσω και ιερουσαλημ και τοις ειδωλοις αυτής 12 και εσται οταν συντελεση κυριος παντα ποιων εν τω ορει σιων και εν ιερουσαλημ επαξει επι τον νουν τον μεγαν τον αρχοντα των ασσυριων και επι το υψος της δοξης των οφθαλμων αυτου 13 ειπεν γαρ τη ισχυι ποιήσω και τη σοφια της συνεσεως αφελω ορια εθνων και την ισχυν αυτων προνομευσω και σεισω πολεις κατοικουμενας 14 και την οικουμενην ολην καταλημψομαι τη χειρι ως νοσσιαν και ως καταλελειμμενα ωα αρω και ουκ εστιν ος διαφευξεται με η αντειπη μοι 15 μη δοξασθησεται αξινη ανευ του κοπτοντος εν αυτη η υψωθησεται πριων ανευ του ελκοντος αυτον ωσαντως εαν τις αρη ραβδον η ξυλον 16 και ουκ ουτως αλλα αποστελει κυριος σαβαωθ εις την σην τιμην ατιμιαν και εις την σην δοξαν πυρ καιομενον καυθησεται 17 και εσται το φως του ισραηλ εις πυρ και αγιασει αυτον εν πυρι καιομενω και φαγεται ωσει χορτον την υλην τη ημερα εκεινη 18 αποσβεσθησεται τα ορη και οι βουνοι και οι δρυμοι και καταφαγεται απο ψυχης εως σαρκων και εσται ο φευγων ως ο φευγων απο φλογος καιομενης 19 και οι καταλειφθεντες απ' αυτων εσονται αριθμοι και παιδιον γραψει αυτους 20 και εσται εν τη ημερα εκεινη ουκετι προστεθησεται το καταλειφθεν ισραηλ και οι σωθεντες του ιακωβ ουκετι μη πεποιδοτες ωσιν επι τους αδικησαντας αυτους αλλα εσονται πεποιδοτες επι τον θεον τον αγιον του ισραηλ τη αληθεια 21 και εσται το καταλειφθεν του ιακωβ επι θεον ισχυοντα 22 και εαν γενηται ο λαος ισραηλ ως η αμμος της θαλασσης το καταλειμμα αυτων σωθησεται λογον γαρ συντελων και συντεμνων εν δικαιοσυνη 23 οτι λογον συντετμημενον ποιησει ο θεος εν τη οικουμενη ολη 24 δια τουτο ταδε λεγει κυριος σαβαωθ μη φοβου ο λαος μου οι κατοικουντες εν σιων απο ασσυριων οτι εν ραβδω παταξει σε πληγην γαρ εγω επαγω επι σε του ιδειν οδον αιγυπτου 25 ετι γαρ μικρον και παυσεται η οργη ο δε θυμος μου επι την βουλην αυτων 26 και επεγερει ο θεος επ' αυτους κατα την πληγην την μαδιαμ εν τοπω θλιψεως και ο θυμος αυτου τη οδω τη κατα θαλασσαν εις την οδον την κατ' αιγυπτον 27 και εσται εν τη ημερα εκεινη αφαιρεθησεται ο φοβος αυτου απο σου και ο ζυγος αυτου απο του ωμου σου και καταφθαρησεται ο ζυγος απο των ωμων υμων 28 ηξει γαρ εις την πολιν αγγαι και παρελευσεται εις μαγεδω και εν μαχμας θησει τα σκευη αυτου 29 και παρελευσεται φαραγγα και ηξει εις αγγαι φοβος λημψεται ραμα πολιν σαουλ φευξεται 30 η θυγατηρ γαλλιμ επακουσεται λαισα επακουσεται αναδωθ 31 εξεστη μαδεβηνα και οι κατοικουντες γιββιρ παρακαλειτε 32 σημερον εν οδω του μειναι τη χειρι παρακαλειτε το ορος την θυγατερα σιων και οι βουνοι οι εν ιερουσαλημ 33 ιδου γαρ ο δεσποτης κυριος σαβαωθ συνταρασσει τους ενδοξους μετα ισχυος και οι υψηλοι τη υβρει συντριβησονται και οι υψηλοι ταπεινωθησονται 34 και πεσουνται οι υψηλοι μαχαιρα ο δε λιβανος συν τοις υψηλοις πεσειται

Chapter 11

1 και εξελευσεται ραβδος εκ της ριζης ιεσσαι και ανθος εκ της ριζης αναβησεται 2 και αναπαυσεται επ' αυτον πνευμα του θεου πνευμα σοφιας και συνεσεως πνευμα βουλης και ισχυος πνευμα γνωσεως και ευσεβειας 3 εμπλησει αυτον πνευμα φοβου θεου ου κατα την δοξαν κρινει ουδε κατα την λαλιαν ελεγξει 4 αλλα κρινει ταπεινω κρισιν και ελεγξει τους ταπεινους της γης και παταξει γην τω λογω του στοματος αυτου και εν πνευματι δια χειλεων ανελει ασεβη 5 και εσται δικαιοσυνη εξωσμενος την οσφυν αυτου και αληθεια ειλημενος τας πλευρας 6 και συμβοσκηθησεται λυκος μετα αρνος και παρδαλις συναναπαυσεται εριφω και μοσχαριον και ταυρος και λεων αμα βοσκηθησονται και παιδιον μικρον αξει αυτους 7 και βους και αρκος αμα βοσκηθησονται και αμα τα παιδια αυτων εσονται και λεων και βους αμα φαγονται αχυρα 8 και παιδιον νηπιον επι τρωγλην ασπιδων και επι κοιτην εκγονων ασπιδων την χειρα επιβαλει 9 και ου μη κακοποιησωσιν ουδε μη δυνωνται απολεσαι ουδενα επι το ορος το αγιον μου οτι ενεπλησθη η συμπασα του γνωναι τον κυριον ως υδωρ πολυ κατακαλυψαι θαλασσας 10 και εσται εν τη ημερα εκεινη η ριζα του ιεσσαι και ο ανισταμενος αρχειν εθνων επ' αυτω εθνη ελπιουσιν και εσται η αναπαυσις αυτου τιμη 11 και εσται τη ημερα εκεινη προσθησει κυριος του δειξαι την χειρα αυτου του ζηλωσαι το καταλειφθεν υπολοιπον του λαου ο αν καταλειφθη απο των ασσυριων και απο αιγυπτου και βαβυλωνιας και αιθιοπιας και απο αιλαμιτων και απο ηλιου ανατολων και εξ αραβιας 12 και αρει σημειον εις τα εθνη και συναξει τους απολομενους ισραηλ και τους διεσπαρμενους του ιουδα συναξει εκ των τεσσαρων πτερυγων της γης 13 και αφαιρεθησεται ο ζηλος εφραιμ και οι εχθροι ιουδα απολουνται εφραιμ ου ζηλωσει ιουδαν και ιουδας ου θλιψει εφραιμ 14 και πετασθησονται εν πλοιοις αλλοφυλων θαλασσαν αμα προνομευσουσιν και τους αφ' ηλιου ανατολων και ιδουμαιαν και επι μωαβ πρωτον τας χειρας επιβαλουσιν οι δε υιοι αμμων πρωτοι υπακουσονται 15 και ερημωσει κυριος την θαλασσαν αιγυπτου και επιβαλει την χειρα αυτου επι τον ποταμον πνευματι βιαιω και παταξει επτα φαραγγας ωστε διαπορευεσθαι αυτον εν υποδημασιν 16 και εσται διόδος τω καταλειφθεντι μου λαω εν αιγυπτω και εσται τω ισραηλ ως η ημερα οτε εξηλθεν εκ γης αιγυπτου

Chapter 12

1 και ερεις εν τη ημερα εκεινη ευλογησω σε κυριε διοτι ωργισθης μοι και απεστρεψας τον θυμον σου και ηλεησας με 2 ιδου ο θεος μου σωτηρ μου κυριος πεποιθως εσομαι επ' αυτω και σωθησομαι εν αυτω και ου φοβηθησομαι διοτι η δοξα μου και η αινεσις μου κυριος και εγενετο μοι εις σωτηριαν 3 και αντλησετε υδωρ μετ' ευφροσυνης εκ των πηγων του σωτηριου 4 και ερεις εν τη ημερα εκεινη υμνειτ-

ε κυριον βοατε το ονομα αυτου αναγγειλατε εν τοις εθνεσιν τα ενδοξα αυτου μιμνησθεσθε οτι υψωθη το ονομα αυτου 5 υμνησατε το ονομα κυριου οτι υψηλα εποιησεν αναγγειλατε ταυτα εν παση τη γη 6 αγαλλιασθε και ευφραινεσθε οι κατοικουντες σιων οτι υψωθη ο αγιος του ισραηλ εν μεσω αυτης

Chapter 13

1 ορασις ην ειδεν ησαιας υιος αμως κατα βαβυλωνος 2 επ' ορους πεδινου αρατε σημειον υψωσατε την φωνην αυτοις μη φοβεισθε παρακαλειτε τη χειρι ανοιξατε οι αρχοντες 3 εγω συντασσω και εγω αγω αυτους ηγιασμενοι εισιν και εγω αγω αυτους γιγαντες ερχονται πληρωσαι τον θυμον μου χαιροντες αμα και υβριζοντες 4 φωνη εθνων πολλων επι των ορεων ομοια εθνων πολλων φωνη βασιλεων και εθνων συνηγμενων κυριος σαβαωθ εντεταλται εθνει οπλομαχω 5 ερχεσθαι εκ γης πορρωθεν απ' ακρου θεμελιου του ουρανου κυριος και οι οπλομαχοι αυτου του καταφθειραι την οικουμενην ολην 6 ολολυζετε εγγυς γαρ η ημερα κυριου και συντριβη παρα του θεου ηξει 7 δια τουτο πασα χειρ εκλυθησεται και πασα ψυχη ανθρωπου δειλιασει 8 και ταραχθησονται οι πρεσβεις και ωδινες αυτους εξουσιν ως γυναικος τικτουσης και συμφορασουσιν ετερος προς τον ετερον και εκστησονται και το προσωπον αυτων ως φλοξ μεταβαλουσιν 9 ιδου γαρ ημερα κυριου ανιατος ερχεται θυμου και οργης θειναι την οικουμενην ολην ερημον και τους αμαρτωλους απολεσαι εξ αυτης 10 οι γαρ αστερες του ουρανου και ο ωριων και πας ο κοσμος του ουρανου το φως ου δωσουσιν και σκοτισθησεται του ηλιου ανατελλοντος και η σεληνη ου δωσει το φως αυτης 11 και εντελουμεναι τη οικουμενη ολη κακα και τοις ασεβειν τας αμαρτίας αυτων και απολω υβριν ανομων και υβριν υπερηφανων ταπεινωσω 12 και εσονται οι καταλελειμμενοι εντιμοι μαλλον η το χρυσιον το απυρον και ο ανθρωπος μαλλον εντιμος εσται η ο λιθος ο εκ σουφιρ 13 ο γαρ ουρανός θυμωθησεται και η γη σεισθησεται εκ των θεμελιων αυτης δια θυμον οργης κυριου σαβαωθ τη ημερα η αν επελθη ο θυμος αυτου 14 και εσονται οι καταλελειμμενοι ως δορκαδιον φευγον και ως προβατον πλανωμενον και ουκ εσται ο συναγων ωστε ανθρωπον εις τον λαον αυτου αποστραφηναι και ανθρωπον εις την χωραν αυτου διωξαι 15 ος γαρ αν αλω ηττηθησεται και οιτινες συνηγμενοι εισιν μαχαιρα πεσουνται 16 και τα τεκνα αυτων ενωπιον αυτων ραξουσιν και τας οικιας αυτων προνομευσουσιν και τας γυναικας αυτων εξουσιν 17 ιδου επεγειρω υμιν τους μηδους οι ου λογιζονται αργυριον ουδε χρυσιου χρεϊαν εχουσιν 18 τοξευματα νεανισκων συντριψουσιν και τα τεκνα υμων ου μη ελεησωσιν ουδε επι τοις τεκνοις ου φειδονται οι οφθαλμοι αυτων 19 και εσται βαβυλων η καλειται ενδοξος υπο βασιλεως χαλδαιων ον τροπον κατεστρεψεν ο θεος σοδομα και γομορρα 20 ου κατοικηθησεται εις τον αιωνα χρονον ουδε μη εισελθωσιν εις αυτην

δια πολλων γενεων ουδε μη διελθωσιν αυτην αραβες ουδε ποιμενες ου μη ανα-
παυσωνται εν αυτη 21 και αναπαυσονται εκει θηρια και εμπλησθησονται αι οικiai
ηχου και αναπαυσονται εκει σειρηνες και δαιμονια εκει ορχησονται 22 και ονο-
κενταυροι εκει κατοικησουσιν και νοσοποιησουσιν εχिनοι εν τοις οικoις αυτων
ταχυ ερχεται και ου χρονιει

Chapter 14

1 και ελεησει κυριος τον ιακωβ και εκλεξεται επι τον ισραηλ και αναπαυσονται
επι της γης αυτων και ο γιωρας προστεθησεται προς αυτους και προστεθησεται
προς τον οικον ιακωβ 2 και λημψονται αυτους εθνη και εισαξουσιν εις τον το-
πον αυτων και κατακληρονομησουσιν και πληθυνθησονται επι της γης του θεου
εις δουλους και δουλαις και εσονται αιχμαλωτοι οι αιχμαλωτευσαντες αυτους και
κυριευθησονται οι κυριευσαντες αυτων 3 και εσται εν τη ημερα εκεινη αναπαυσει
σε ο θεος εκ της οδυνης και του θυμου σου και της δουλειας σου της σκληρας ης
εδουλευσας αυτοις 4 και λημψη τον θρηνον τουτον επι τον βασιλεα βαβυλωνος
και ερεις εν τη ημερα εκεινη πως αναπεπαυται ο απαιτων και αναπεπαυται ο
επισπουδαστης 5 συνετριψεν ο θεος τον ζυγον των αμαρτωλων τον ζυγον των
αρχοντων 6 παταξας εθνος θυμω πληγη ανιατω παιων εθνος πληγην θυμου η ουκ
εφεισατο 7 ανεπαυσατο πεποιθως πασα η γη βοα μετ' ευφροσυνης 8 και τα ξυλα
του λιβανου ευφρανθησαν επι σοι και η κεδρος του λιβανου αφ' ου συ κεκοιμησαι
ουκ ανεβη ο κοπτων ημας 9 ο αδης κατωθεν επικρανθη συναντησας σοι συνηγερ-
θησαν σοι παντες οι γιγαντες οι αρξαντες της γης οι εγειραντες εκ των θρονων
αυτων παντας βασιλεις εθνων 10 παντες αποκριθησονται και ερουσιν σοι και συ
εαλως ωσπερ και ημεις εν ημιν δε κατελογισθης 11 κατεβη δε εις αδου η δοξα
σου η πολλη σου ευφροσυνη υποκατω σου στρωσουσιν σπησιν και το κατακαλυμ-
μα σου σκωληξ 12 πως εξεπεσεν εκ του ουρανου ο εωσφορος ο πρωι ανατελλων
συνετριβη εις την γην ο αποστελλων προς παντα τα εθνη 13 συ δε ειπας εν τη
διανοια σου εις τον ουρανον αναβησομαι επανω των αστρων του ουρανου θησω
τον θρονον μου καθιω εν ορει υψηλω επι τα ορη τα υψηλα τα προς βορραν 14
αναβησομαι επανω των νεφελων εσομαι ομοιος τω υψιστω 15 νυν δε εις αδου
καταβηση και εις τα θεμελια της γης 16 οι ιδοντες σε θαυμασουσιν επι σοι και
ερουσιν ουτος ο ανθρωπος ο παροξυνων την γην σειων βασιλεις 17 ο θεις την
οικουμενην ολην ερημον και τας πολεις καθειλεν τους εν επαγωγη ουκ ελυσεν 18
παντες οι βασιλεις των εθνων εκοιμηθησαν εν τιμη ανθρωπος εν τω οικω αυτου
19 συ δε ριφηση εν τοις ορεσιν ως νεκρος εβδελυγμενος μετα πολλων τεθνηκοτων
εκκεκεντημενων μαχαιραις καταβαινοντων εις αδου ον τροπον ιματιον εν αιματι
πεφυρμενον ουκ εσται καθαρον 20 ουτως ουδε συ εση καθαρος διοτι την γην μου

απώλεσας και τον λαον μου απεκτεινας ου μη μεινης εις τον αιωνα χρονον σπερμα πονηρον 21 ετοιμασον τα τεκνα σου σφαγηναι ταις αμαρτιαις του πατρος σου ινα μη αναστωσιν και την γην κληρονομησωσιν και εμπλησωσι την γην πολεων 22 και επαναστησομαι αυτοις λεγει κυριος σαβαωθ και απολω αυτων ονομα και καταλειμμα και σπερμα ταδε λεγει κυριος 23 και θησω την βαβυλωνιαν ερημον ωστε κατοικειν εχινους και εσται εις ουδεν και θησω αυτην πηλου βαραθρον εις απωλειαν 24 ταδε λεγει κυριος σαβαωθ ον τροπον ειρηκα ουτως εσται και ον τροπον βεβουλευμαι ουτως μενει 25 του απολεσαι τους ασσυριους απο της γης της εμης και απο των ορεων μου και εσονται εις καταπατημα και αφαιρεθησεται απ' αυτων ο ζυγος αυτων και το κυδος αυτων απο των ωμων αφαιρεθησεται 26 αυτη η βουλη ην βεβουλευται κυριος επι την οικουμενην ολην και αυτη η χειρ η υψηλη επι παντα τα εθνη της οικουμενης 27 α γαρ ο θεος ο αγιος βεβουλευται τις διασχεδασει και την χειρα την υψηλην τις αποστρεψει 28 του ετους ου απεθανεν αχαζ ο βασιλευς εγενηθη το ρημα τουτο 29 μη ευφρανθειητε παντες οι αλλοφυλοι συνετριβη γαρ ο ζυγος του παιοντος υμας εκ γαρ σπερματος οφεων εξελευσεται εκγονα ασπιδων και τα εκγονα αυτων εξελευσονται οφεις πετομενοι 30 και βοσκηθησονται πτωχοι δι' αυτου πτωχοι δε ανδρες επ' ειρηνης αναπαυσονται ανελοι δε λιμω το σπερμα σου και το καταλειμμα σου ανελοι 31 ολολυζετε πυλαι πολεων κεκραγετωσαν πολεις τεταραγμεναι οι αλλοφυλοι παντες οτι καπνος απο βορρα ερχεται και ουκ εστιν του ειναι 32 και τι αποκριθησονται βασιλεις εθνων οτι κυριος εδεμελιωσεν σιων και δι' αυτου σωθησονται οι ταπεινοι του λαου

Chapter 15

1 το ρημα το κατα της μωαβιτιδος νυκτος απολειται η μωαβιτις νυκτος γαρ απολειται το τειχος της μωαβιτιδος 2 λυπεισθε εφ' εαυτοις απολειται γαρ και δηβων ου ο βωμος υμων εκει αναβησεσθε κλαιειν επι ναβαν της μωαβιτιδος ολολυζετε επι πασης κεφαλης φαλακρωμα παντες βραχιονες κατατετμημενοι 3 εν ταις πλατειαις αυτης περιζωσασθε σακκους και κοπτεσθε επι των δωματων αυτης και εν ταις ρυμαις αυτης παντες ολολυζετε μετα κλαυθμου 4 οτι κεκραγεν εσεβων και ελεαλη εως ιασσα ηκουσθη η φωνη αυτων δια τουτο η οσφυς της μωαβιτιδος βοα η ψυχη αυτης γνωσεται 5 η καρδια της μωαβιτιδος βοα εν αυτη εως σηγωρ δαμαλις γαρ εστιν τριετης επι δε της αναβασεως της λουιθ προς σε κλαιοντες αναβησονται τη οδω αρωνιμι βοα συντριμμα και σεισμος 6 το υδωρ της νεμριμ ερημον εσται και ο χορτος αυτης εκλειψει χορτος γαρ χλωρος ουκ εσται 7 μη και ουτως μελλει σωθηναι επαξω γαρ επι την φαραγγα αραβας και λημψονται αυτην 8 συνηψεν γαρ η βοη το οριον της μωαβιτιδος της αγαλλιμ και ολολυγμος αυτης εως του φρεατος του αιλιμ 9 το δε υδωρ το ρεμμων πλησθησε-

ται αιματος επαξω γαρ επι ρεμμων αραβας και αρω το σπερμα μωαβ και αριηλ και το καταλοιπον αδαμα

Chapter 16

1 αποστελω ως ερπετα επι την γην μη πετρα ερημος εστιν το ορος σιων 2 εση γαρ ως πετεινου ανιπταμενου νεοσσος αφηρημενος θυγατερ μωαβ επειτα δε αρνων 3 πλειονα βουλευου ποιειτε σκεπην πενθους αυτη δια παντος εν μεσημβρινη σκοτια φευγουσιν εξεστησαν μη απαχθης 4 παροικησουσιν σοι οι φυγαδες μωαβ εσονται σκεπη υμιν απο προσωπου διωκοντος οτι ηρθη η συμμαχια σου και ο αρχων απωλετο ο καταπατων επι της γης 5 και διορθωθησεται μετ' ελεους θρονος και καθιεται επ' αυτου μετα αληθειας εν σκηνη δαυιδ κρινων και εκζητων κριμα και σπυδων δικαιοσυνην 6 ηκουσαμεν την υβριν μωαβ υβριστης σφοδρα την υπερηφανιαν εξηρας ουχ ουτως η μαντεια σου 7 ουχ ουτως ολολυξει μωαβ εν γαρ τη μωαβιτιδι παντες ολολυξουσιν τοις κατοικουσιν δεσεθ μελετησεις και ουχ εντραπηση 8 τα πεδια εσεβων πενθησει αμπελος σεβαμα καταπινοντες τα εδνη καταπατησατε τας αμπελους αυτης εως ιαζηρ ου μη συναψητε πλανηθητε την ερημον οι απεσταλμενοι εγκατελειφθησαν διεβησαν γαρ την ερημον 9 δια τουτο κλαυσομαι ως τον κλαυθμον ιαζηρ αμπελον σεβαμα τα δενδρα σου κατεβαλεν εσεβων και ελεαλη οτι επι τω θερισμω και επι τω τρυγητω σου καταπατησω και παντα πεδουνται 10 και αρθησεται ευφροσυνη και αγαλλιαμα εκ των αμπελων σου και εν τοις αμπελωσιν σου ου μη ευφρανθησονται και ου μη πατησουσιν οινον εις τα υποληνια πεπαυται γαρ 11 δια τουτο η κοιλια μου επι μωαβ ως κιθαρα ηχησει και τα εντος μου ωσει τειχος ο ενεκαινισας 12 και εσται εις το εντραπηναι σε οτι εκοπιασεν μωαβ επι τοις βωμοις και εισελευσεται εις τα χειροποιητα αυτης ωστε προσευξασθαι και ου μη δυνηται εξελεσθαι αυτον 13 τουτο το ρημα ο ελαλησεν κυριος επι μωαβ οποτε και ελαλησεν 14 και νυν λεγω εν τρισιν ετεσιν ετων μισθωτου ατιμασθησεται η δοξα μωαβ εν παντι τω πλουτω τω πολλω και καταλειφθησεται ολιγοστος και ουχ εντιμος

Chapter 17

1 το ρημα το κατα δαμασκου ιδου δαμασκος αρθησεται απο πολεων και εσται εις πτωσιν 2 καταλελειμμενη εις τον αιωνα εις κοιτην ποιμνιων και αναπαυσιν και ουχ εσται ο διωκων 3 και ουκετι εσται οχυρα του καταφυγειν εφραιμ και ουκετι εσται βασιλεια εν δαμασκω και το λοιπον των συρων απολειται ου γαρ συ βελτιων ει των υιων ισραηλ και της δοξης αυτων ταδε λεγει κυριος σαβαωθ 4 εσται εν τη ημερα εκεινη εκλειψις της δοξης ιακωβ και τα πiona της δοξης αυτου σεισθησεται

5 και εσται ον τροπον εαν τις συναγαγη αμητον εστηκοτα και σπερμα σταχυων εν τω βραχιονι αυτου αμηση και εσται ον τροπον εαν τις συναγαγη σταχυν εν φαραγγι στερεα 6 και καταλειφθη εν αυτη καλαμη η ως ρωγες ελαιας δυο η τρεις επ' ακρου μετεωρου η τεσσαρες η πεντε επι των κλαδων αυτων καταλειφθη ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ 7 τη ημερα εκεινη πεποιδως εσται ανθρωπος επι τω ποιησαντι αυτον οι δε οφθαλμοι αυτου εις τον αγιον του ισραηλ εμβλεψονται 8 και ου μη πεποιδότες ωσιν επι τοις βωμοις ουδε επι τοις εργοις των χειρων αυτων α εποιησαν οι δακτυλοι αυτων και ουκ οψονται τα δενδρα αυτων ουδε τα βδελυγματα αυτων 9 τη ημερα εκεινη εσονται αι πολεις σου εγκαταλελειμμεναι ον τροπον εγκατελιπον οι αμορραιοι και οι ευαιοι απο προσωπου των υιων ισραηλ και εσονται ερημοι 10 διοτι κατελιπες τον θεον τον σωτηρα σου και κυριου του βοηθου σου ουκ εμνησθης δια τουτο φυτευσεις φυτευμα απιστον και σπερμα απιστον 11 τη δε ημερα η αν φυτευσης πλανηθηση το δε πρωι εαν σπειρης ανθησει εις αμητον η αν ημερα κληρωση και ως πατηρ ανθρωπου κληρωση τοις υιοις σου 12 ουαι πληθος εθνων πολλων ως θαλασσα κυμαινουσα ουτως ταραχθησεσθε και νωτος εθνων πολλων ως υδωρ ηχησει 13 ως υδωρ πολυ εθνη πολλα ως υδατος πολλου βια καταφερομενου και αποσκορακιει αυτον και πορρω αυτον διωξεται ως χνουν αχυρου λικμωντων απεναντι ανεμου και ως κονιορτον τροχου καταιγισ φερουσα 14 προς εσπεραν εσται πενθος πριν η πρωι και ουκ εσται αυτη η μερις των υμας προνομευσαντων και κληρονομια τοις υμας κληρονομησασιν

Chapter 18

1 ουαι γης πλοιων περυγες επεκεινα ποταμων αιθιοπιας 2 ο αποστελλων εν θαλασση ομηρα και επιστολας βυβλινας επανω του υδατος πορευσονται γαρ αγγελοι κουφοι προς εθνος μετεωρον και ξενον λαον και χαλεπον τις αυτου επεκεινα εθνος ανελπιστον και καταπεπατημενον νυν οι ποταμοι της γης 3 παντες ως χωρα κατοικουμενη κατοικηθησεται η χωρα αυτων ωσει σημειον απο ορους αρθη ως σαλπιγγος φωνη ακουστον εσται 4 οτι ουτως ειπεν μοι κυριος ασφαλεια εσται εν τη εμη πολει ως φως καυματος μεσημβριας και ως νεφέλη δροσου ημερας αμητου εσται 5 προ του θερισμου οταν συντελεσθη ανθος και ομφαξ ανθηση ανθος ομφακιζουσα και αφελει τα βοτρυδια τα μικρα τοις δρεπανοις και τας κληματιδας αφελει και κατακοψει 6 και καταλειψει αμα τοις πετεινοις του ουρανου και τοις θηριοις της γης και συναχθησεται επ' αυτους τα πετεινα του ουρανου και παντα τα θηρια της γης επ' αυτον ηξει 7 εν τω καιρω εκεινω ανενεχθησεται δωρα κυριω σαβαωθ εκ λαου τεθλιμμενου και τετιλμενου και απο λαου μεγαλου απο του νυν και εις τον αιωνα χρονον εθνος ελπιζον και καταπεπατημενον ο εστιν εν μερει ποταμου της χωρας αυτου εις τον τοπον ου το

ονομα κυριου σαβαωθ επεκληθη ορος σιων

Chapter 19

1 ορασις αιγυπτου ιδου κυριος καθηται επι νεφελης κουφης και ηξει εις αιγυπτον και σεισθησεται τα χειροποιητα αιγυπτου απο προσωπου αυτου και η καρδια αυτων ηττηθησεται εν αυτοις 2 και επεγερθησονται αιγυπτιοι επ' αιγυπτιους και πολεμησει ανθρωπος τον αδελφον αυτου και ανθρωπος τον πλησιον αυτου πολισ επι πολιν και νομος επι νομον 3 και ταραχθησεται το πνευμα των αιγυπτιων εν αυτοις και την βουλην αυτων διασκεδασω και επερωτησουσιν τους θεους αυτων και τα αγαλματα αυτων και τους εκ της γης φωνουντας και τους εγγαστριμυθους 4 και παραδωσω αιγυπτον εις χειρας ανθρωπων κυριων σκληρων και βασιλεις σκληροι κυριευσουσιν αυτων ταδε λεγει κυριος σαβαωθ 5 και πιονται οι αιγυπτιοι υδωρ το παρα θαλασσαν ο δε ποταμος εκλειψει και ξηρανθησεται 6 και εκλειψουσιν οι ποταμοι και αι διωρυγες του ποταμου και ξηρανθησεται πασα συναγωγη υδατος και εν παντι ελει καλαμου και παπυρου 7 και το αχι το χλωρον παν το κυκλω του ποταμου και παν το σπειρομενον δια του ποταμου ξηρανθησεται ανεμοφθορον 8 και στεναξουσιν οι αλλεις και στεναξουσιν παντες οι βαλλοντες αγκιστρον εις τον ποταμον και οι βαλλοντες σαγηνας και οι αμφιβολεις πενθησουσιν 9 και αισχυνη λημψεται τους εργαζομενους το λινον το σχιστον και τους εργαζομενους την βυσσον 10 και εσονται οι διαζομενοι αυτα εν οδυνη και παντες οι τον ζυθον ποιουντες λυπηθησονται και τας ψυχας πονεσουσιν 11 και μωροι εσονται οι αρχοντες τανεως οι σοφοι συμβουλοι του βασιλεως η βουλη αυτων μωρανθησεται πως ερειτε τω βασιλει υιοι συνετων ημεις υιοι βασιλεων των εξ αρχης 12 που εισιν νυν οι σοφοι σου και αναγγειλατωσαν σοι και ειπατωσαν τι βεβουλευται κυριος σαβαωθ επ' αιγυπτον 13 εξελιπον οι αρχοντες τανεως και υψωθησαν οι αρχοντες μεμφεως και πλανησουσιν αιγυπτον κατα φυλας 14 κυριος γαρ εκερασεν αυτοις πνευμα πλανησεως και επλανησαν αιγυπτον εν πασι τοις εργοις αυτων ως πλαναται ο μεθυων και ο εμων αμα 15 και ουκ εσται τοις αιγυπτιοις εργον ο ποιησει κεφαλην και ουραν αρχην και τελος 16 τη δε ημερα εκεινη εσονται οι αιγυπτιοι ως γυναικες εν φοβω και εν τρομω απο προσωπου της χειρος κυριου σαβαωθ ην αυτος επιβαλει αυτοις 17 και εσται η χωρα των ιουδαιων τοις αιγυπτιοις εις φοβητρον πας ος εαν ονομαση αυτην αυτοις φοβηθησονται δια την βουλην ην βεβουλευται κυριος επ' αυτην 18 τη ημερα εκεινη εσονται πεντε πολεις εν αιγυπτω λαλουσαι τη γλωσση τη χανανιτιδι και ομνυουσαι τω ονοματι κυριου πολις-ασεδεκ κληθησεται η μια πολισ 19 τη ημερα εκεινη εσται θυσιαστηριον τω κυριω εν χωρα αιγυπτιων και στηλη προς το οριον αυτης τω κυριω 20 και εσται εις σημειον εις τον αιωνα κυριω εν χωρα αιγυπτου οτι κεκραξονται

προς κυριον δια τους θλιβοντας αυτους και αποστελει αυτοις κυριος ανθρωπον ος σωσει αυτους κρινων σωσει αυτους 21 και γνωστος εσται κυριος τοις αιγυπτιοις και γνωσονται οι αιγυπτιοι τον κυριον εν τη ημερα εκεινη και ποιησουσιν θυσιας και ευχονται ευχας τω κυριω και αποδωσουσιν 22 και παταξει κυριος τους αιγυπτιους πληγη μεγαλη και ιασεται αυτους ιασει και επιστραφησονται προς κυριον και εισακουσεται αυτων και ιασεται αυτους 23 τη ημερα εκεινη εσται οδος αιγυπτου προς ασσυριους και εισελευσονται ασσυριοι εις αιγυπτον και αιγυπτιοι πορευσονται προς ασσυριους και δουλευσουσιν οι αιγυπτιοι τοις ασσυριοις 24 τη ημερα εκεινη εσται ισραηλ τριτος εν τοις ασσυριοις και εν τοις αιγυπτιοις ευλογημενος εν τη γη 25 ην ευλογησεν κυριος σαβαωθ λεγων ευλογημενος ο λαος μου ο εν αιγυπτω και ο εν ασσυριοις και η κληρονομια μου ισραηλ

Chapter 20

1 του ετους ου εισηλθεν ταναθαν εις αζωτον ηνικα απεσταλη υπο αρνα βασιλεως ασσυριων και επολεμησεν την αζωτον και κατελαβετο αυτην 2 τοτε ελαλησεν κυριος προς ησαιαν λεγων πορευου και αφελε τον σακκον απο της οσφυος σου και τα σανδαλια σου υπολυσαι απο των ποδων σου και εποιησεν ουτως πορευομενος γυμνος και ανυποδετος 3 και ειπεν κυριος ον τροπον πεπορευται ησαιας ο παις μου γυμνος και ανυποδετος τρια ετη εσται σημεια και τερατα τοις αιγυπτιοις και αιθιοψιν 4 οτι ουτως αξει βασιλευς ασσυριων την αιχμαλωσιαν αιγυπτου και αιθιοπων νεανισκους και πρεσβυτας γυμνους και ανυποδετους ανακεκαλυμμενους την αισχυνην αιγυπτου 5 και αισχυνθησονται ηττηθεντες οι αιγυπτιοι επι τοις αιθιοψιν εφ' οις ησαν πεποιδότες οι αιγυπτιοι ησαν γαρ αυτοις δοξα 6 και ερουσιν οι κατοικουντες εν τη νησω ταυτη ιδου ημεις ημεν πεποιδότες του φυγειν εις αυτους εις βοηθειαν οι ουκ εδυναντο σωθηναι απο βασιλεως ασσυριων και πως ημεις σωθησομεθα

Chapter 21

1 το οραμα της ερημου ως καταιγεις δι' ερημου διελθοι εξ ερημου ερχομενη εκ γης φοβερον 2 το οραμα και σκληρον ανηγγελη μοι ο αδετων αδετει ο ανομων ανομει επ' εμοι οι αιλαμιται και οι πρεσβεις των περσων επ' εμε ερχονται νυν στεναξω και παρακαλεσω εμαυτον 3 δια τουτο ενεπλησθη η οσφυς μου εκλυσεως και ωδινες ελαβον με ως την τικτουςαν ηδίκησα το μη ακουσαι εσπουδασα το μη βλέπειν 4 η καρδια μου πλαναται και η ανομια με βαπτίζει η ψυχη μου εφεστηκεν εις φοβον 5 ετοιμασον την τραπεζαν πιετε φαγετε ανασταντες οι αρχοντες ετοιμασατε θυρεους 6 οτι ουτως ειπεν κυριος προς με βαδισας σεαυτω

στησον σκοπον και ο αν ιδης αναγγειλον 7 και ειδον αναβατας ιππεις δυο αναβατην ονου και αναβατην καμηλου ακροασαι ακροασιν πολλην 8 και καλεσον ουριαν εις την σκοπιαν κυριου και ειπεν εστην δια παντος ημερας και επι της παρεμβολης εστην ολην την νυκτα 9 και ιδου αυτος ερχεται αναβατης συνωριδος και αποκριθεις ειπεν πεπτωκεν βαβυλων και παντα τα αγαλματα αυτης και τα χειροποιητα αυτης συνετριβησαν εις την γην 10 ακουσατε οι καταλελειμμενοι και οι οδυνωμενοι ακουσατε α ηκουσα παρα κυριου σαβαωθ ο θεος του ισραηλ ανηγγειλεν ημιν 11 το οραμα της ιδουμαιας προς εμε καλει παρα του σιγρ φυλασσετε επαλξεις 12 φυλασσω το πρωι και την νυκτα εαν ζητης ζητει και παρ' εμοι οικει 13 εν τω δρυμω εσπερας κοιμηθηση εν τη οδω δαιδαν 14 εις συναντησιν διψωντι υδωρ φερετε οι ενοικουντες εν χωρα θαιμαν αρτοις συναντατε τοις φευγουσιν 15 δια το πληθος των φευγοντων και δια το πληθος των πλανωμενων και δια το πληθος της μαχαιρας και δια το πληθος των τοξευματων των διατεταμενων και δια το πληθος των πεπτωκωτων εν τω πολεμω 16 οτι ουτως ειπεν μοι κυριος ετι ενιαυτος ως ενιαυτος μισθωτου εκλειψει η δοξα των υιων κηδαρ 17 και το καταλοιπον των τοξευματων των ισχυρων υιων κηδαρ εσται ολιγον διοτι κυριος ελαλησεν ο θεος ισραηλ

Chapter 22

1 το ρημα της φαραγγος σιων τι εγενετο σοι νυν οτι ανεβητε παντες εις δωματα 2 ματαια ενεπλησθη η πολις βοωντων οι τραυματιαι σου ου τραυματιαι μαχαιρας ουδε οι νεκροι σου νεκροι πολεμου 3 παντες οι αρχοντες σου πεφευγασιν και οι αλοντες σκληρως δεδεμενοι εισιν και οι ισχυοντες εν σοι πορρω πεφευγασιν 4 δια τουτο ειπα αφετε με πικρως κλαυσομαι μη κατισχυσητε παρακαλιν με επι το συντριμμα της θυγατρος του γενους μου 5 οτι ημερα ταραχης και απωλειας και καταπατηματος και πλανησις παρα κυριου σαβαωθ εν φαραγγι σιων πλανωνται απο μικρου εως μεγαλου πλανωνται επι τα ορη 6 οι δε αιλαμιται ελαβον φαρετρας αναβαιναι ανθρωποι εφ' ιπποις και συναγωγή παραταξεως 7 και εσονται αι εκλεκται φαραγγες σου πλησθησονται αρματων οι δε ιππεις εμφραξουσι τας πυλας σου 8 και ανακαλυψουσιν τας πυλας ιουδα και εμβλεψονται τη ημερα εκεινη εις τους εκλεκτους οικους της πολεως 9 και ανακαλυψουσιν τα κρυπτα των οικων της ακρας δαυιδ και ειδοσαν οτι πλειους εισιν και οτι απεστρεψαν το υδωρ της αρχαιας κολυμβηθρας εις την πολιν 10 και οτι καθειλοσαν τους οικους ιερουσαλημ εις οχυρωμα του τειχους τη πολει 11 και εποιησατε εαυτοις υδωρ ανα μεσον των δυο τειχεων εσωτερων της κολυμβηθρας της αρχαιας και ουκ ενεβλεψατε εις τον απ' αρχης ποιησαντα αυτην και τον κτισαντα αυτην ουκ ειδατε 12 και εκαλεσεν κυριος σαβαωθ εν τη ημερα εκεινη κλαυθμον και κοπετον και ξυρησιν και ζωσιν

σακκων 13 αυτοι δε εποιησαντο ευφροσυνην και αγαλλιαμα σφαζοντες μοςχους και θυοντες προβατα ωστε φαγειν κρεα και πειν οινον λεγοντες φαγωμεν και πιωμεν αυριον γαρ αποθνησκομεν 14 και ανακεκαλυμμενα ταυτα εστιν εν τοις ωσιν κυριου σαβαωθ οτι ουκ αφεδησεται υμιν αυτη η αμαρτια εως αν αποθανητε 15 ταδε λεγει κυριος σαβαωθ πορευου εις το παστοφοριον προς σομναν τον ταμιαν και ειπον αυτω 16 τι συ ωδε και τι σοι εστιν ωδε οτι ελατομησας σεαυτω ωδε μνημειον και εποιησας σεαυτω εν υψηλω μνημειον και εγραψας σεαυτω εν πετρω σκηνην 17 ιδου δη κυριος σαβαωθ εκβαλει και εκτριψει ανδρα και αφελει την στολην σου 18 και τον στεφανον σου τον ενδοξον και ριπει σε εις χωραν μεγαλην και αμετρητον και εκει αποθανη και θησει το αρμα σου το καλον εις ατιμιαν και τον οικον του αρχοντος σου εις καταπατημα 19 και αφαιρεδηση εκ της οικονομιας σου και εκ της στασεως σου 20 και εσται εν τη ημερα εκεινη καλεσω τον παιδα μου ελιακιμ τον του χελκιου 21 και ενδυσω αυτον την στολην σου και τον στεφανον σου δωσω αυτω και το κρατος και την οικονομιαν σου δωσω εις τας χειρας αυτου και εσται ως πατηρ τοις ενοικουσιν εν ιερουσαλημ και τοις ενοικουσιν εν ιουδα 22 και δωσω την δοξαν δαυιδ αυτω και αρξει και ουκ εσται ο αντιλεγων 23 και στησω αυτον αρχοντα εν τοπω πιστω και εσται εις θρονον δοξης του οικου του πατρος αυτου 24 και εσται πεποιδως επ' αυτον πας ενδοξος εν τω οικω του πατρος αυτου απο μικρου εως μεγαλου και εσονται επικρεμαμενοι αυτω 25 εν τη ημερα εκεινη ταδε λεγει κυριος σαβαωθ κινηθησεται ο ανθρωπος ο εστηριγμενος εν τοπω πιστω και πεσειται και αφαιρεδησεται η δοξα η επ' αυτον οτι κυριος ελαλησεν

Chapter 23

1 το οραμα τυρου ολολυζετε πλοια καρχηδονος οτι απωλετο και ουκετι ερχονται εκ γης κιττιαιων ηκται αιχμαλωτος 2 τινι ομοιοι γεγονασιν οι ενοικουντες εν τη νησω μεταβολοι φοινικης διαπερωντες την θαλασσαν 3 εν υδατι πολλω σπερμα μεταβολων ως αμητου εισφερομενου οι μεταβολοι των εθνων 4 αισχυνητι σιδων ειπεν η θαλασσα η δε ισχυς της θαλασσης ειπεν ουκ ωδινον ουδε ετεκον ουδε εξεδρεψα νεανισκους ουδε υψωσα παρθενους 5 οταν δε ακουστον γενηται αιγυπτω λημψεται αυτους οδυνη περι τυρου 6 απελθατε εις καρχηδονα ολολυξατε οι ενοικουντες εν τη νησω ταυτη 7 ουχ αυτη ην υμων η υβρις η απ' αρχης πριν η παραδοθηναι αυτην 8 τις ταυτα εβουλευσεν επι τυρον μη ησσων εστιν η ουκ ισχυει οι εμποροι αυτης ενδοξοι αρχοντες της γης 9 κυριος σαβαωθ εβουλευσατο παραλυσαι πασαν την υβριν των ενδοξων και ατιμασαι παν ενδοxon επι της γης 10 εργαζου την γην σου και γαρ πλοια ουκετι ερχεται εκ καρχηδονος 11 η δε χειρ σου ουκετι ισχυει κατα θαλασσαν η παροξυνουσα βασιλεις κυριος

σαβαωθ ενετειλατο περι χανααν απολεσαι αυτης την ισχυν 12 και ερουσιν ουκετι μη προσθητε του υβριζειν και αδικειν την θυγατερα σιδωνος και εαν απελθης εις κιτιεις ουδε εκει σοι αναπαυσις εσται 13 και εις γην χαλδαιων και αυτη ηρημωται απο των ασσυριων ουδε εκει σοι αναπαυσις εσται οτι ο τοιχος αυτης πεπτωκεν 14 ολολυζετε πλοια καρχηδονος οτι απωλετο το οχυρωμα υμων 15 και εσται εν τη ημερα εκεινη καταλειφθησεται τυρος ετη εβδομηκοντα ως χρονος βασιλεως ως χρονος ανθρωπου και εσται μετα εβδομηκοντα ετη εσται τυρος ως ασμα πορνης 16 λαβε κιθαραν ρεμβευσον πολεις πορνη επιλελησμενη καλως κιθαρισον πολλα ασον ινα σου μνεια γενηται 17 και εσται μετα εβδομηκοντα ετη επισκοπην ποιησει ο θεος τυρου και παλιν αποκατασταθησεται εις το αρχαιον και εσται εμποριον πασαις ταις βασιλειαίς της οικουμενης 18 και εσται αυτης η εμπορια και ο μισθος αγιον τω κυριω ουκ αυτοις συναχθησεται αλλα τοις κατοικουσιν εναντι κυριου πασα η εμπορια αυτης φαγειν και πειν και εμπλησθηναι εις συμβολην μνημοσυνον εναντι κυριου

Chapter 24

1 ιδου κυριος καταφθειρει την οικουμενην και ερημωσει αυτην και ανακαλυψει το προσωπον αυτης και διασπερει τους ενοικουντας εν αυτη 2 και εσται ο λαος ως ο ιερευσ και ο παις ως ο κυριος και η θεραπαινα ως η κυρια εσται ο αγοραζων ως ο πωλων και ο δανειζων ως ο δανειζομενος και ο οφειλων ως ω οφειλει 3 φθορα φθαρησεται η γη και προνομη προνομευθησεται η γη το γαρ στομα κυριου ελαλησεν ταυτα 4 επενθησεν η γη και εφδαρη η οικουμενη επενθησαν οι υψηλοι της γης 5 η δε γη ηνομησεν δια τους κατοικουντας αυτην διοτι παρεβησαν τον νομον και ηλλαξαν τα προσταγματα διαθηκην αιωνιον 6 δια τουτο αρα εδεται την γην οτι ημαρτοσαν οι κατοικουντες αυτην δια τουτο πτωχοι εσονται οι ενοικουντες εν τη γη και καταλειφθησονται ανθρωποι ολιγοι 7 πενθησει οινος πενθησει αμπελος στεναξουσιν παντες οι ευφραινομενοι την ψυχην 8 πεπαυται ευφροσυνη τυμπανων πεπαυται αυθαδεια και πλουτος ασεβων πεπαυται φωνη κιθαρας 9 ησχυνθησαν ουκ επιον οινον πικρον εγενετο το σικερα τοις πινουσιν 10 ηρημωθη πασα πολις κλεισει οικιαν του μη εισελθειν 11 ολολυζετε περι του οινου πανταχη πεπαυται πασα ευφροσυνη της γης 12 και καταλειφθησονται πολεις ερημοι και οικoi εγκαταλελειμμενοι απολουνται 13 ταυτα παντα εσται εν τη γη εν μεσω των εθνων ον τροπον εαν τις καλαμησηται ελαιαν ουτως καλαμησησονται αυτους και εαν παυσηται ο τρυγητος 14 ουτοι φωνη βοησονται οι δε καταλειφθεντες επι της γης ευφρανθησονται αμα τη δοξη κυριου ταραχθησεται το υδωρ της θαλασσης 15 δια τουτο η δοξα κυριου εν ταις νησοις εσται της θαλασσης το ονομα κυριου ενδοξον εσται κυριε ο θεος ισραηλ 16 απο των πτερυγων της γης τερατα ηκουσαμεν

ελπεις τω ευσεβει και ερουσιν ουαι τοις αδετουσιν οι αδετουντες τον νομον 17 φοβος και βοθυνος και παγισ εφ' υμας τους ενοικουντας επι της γης 18 και εσται ο φευγων τον φοβον εμπεσεται εις τον βοθυνον ο δε εκβαινων εκ του βοθυνου αλωσεται υπο της παγιδος οτι θυριδες εκ του ουρανου ηνεωχθησαν και σεισθησεται τα θεμελια της γης 19 ταραχη ταραχθησεται η γη και απορια απορηθησεται η γη 20 εκλινεν και σεισθησεται ως οπωροφυλακιον η γη ως ο μεθυων και κραιπαλων και πεσεται και ου μη δυνηται αναστηναι κατισχυσεν γαρ επ' αυτης η ανομια 21 και επαξει ο θεος επι τον κοσμον του ουρανου την χειρα και επι τους βασιλεις της γης 22 και συναξουσιν και αποκλεισουσιν εις οχυρωμα και εις δεσμοτηριον δια πολλων γενεων επισκοπη εσται αυτων 23 και τακησεται η πλινθος και πεσεται το τειχος οτι βασιλευσει κυριος εν σιων και εν ιερουσαλημ και ενωπιον των πρεσβυτερων δοξασθησεται

Chapter 25

1 κυριε ο θεος μου δοξασω σε υμνησω το ονομα σου οτι εποιησας θαυμαστα πραγματα βουλην αρχαιαν αληθινην γενοιτο κυριε 2 οτι εδηκας πολεις εις χωμα πολεις οχυρας του πεσειν αυτων τα θεμελια των ασεβων πολεις εις τον αιωνα ου μη οικοδομηθη 3 δια τουτο ευλογησει σε ο λαος ο πτωχος και πολεις ανθρωπων αδικουμενων ευλογησουσιν σε 4 εγενου γαρ παση πολει ταπεινη βοηθος και τοις αθυμησασιν δια ενδειαν σκεπη απο ανθρωπων πονηρων ρυση αυτους σκεπη διψωντων και πνευμα ανθρωπων αδικουμενων 5 ευλογησουσιν σε ως ανθρωποι ολιγοψυχοι διψωντες εν σιων απο ανθρωπων ασεβων οis ημας παρεδωκας 6 και ποιησει κυριος σαβαωθ πασι τοις εθνεσιν επι το ορος τουτο πιονται ευφροσυνην πιονται οινον χρισονται μυρον 7 εν τω ορει τουτω παραδος ταυτα παντα τοις εθνεσιν η γαρ βουλη αυτη επι παντα τα εθνη 8 κατεπιεν ο θανατος ισχυσας και παλιν αφειλεν ο θεος παν δακρυον απο παντος προσωπου το ονειδος του λαου αφειλεν απο πασης της γης το γαρ στομα κυριου ελαλησεν 9 και ερουσιν τη ημερα εκεινη ιδου ο θεος ημων εφ' ω ηλπιζομεν και ηγαλλιωμεθα και ευφρανθησομεθα επι τη σωτηρια ημων 10 οτι αναπαυσιν δωσει ο θεος επι το ορος τουτο και καταπατηθησεται η μωαβιτις ον τροπον πατουσιν αλωνα εν αμαξαις 11 και ανησει τας χειρας αυτου ον τροπον και αυτος εταπεινωσεν του απολεσαι και ταπεινωσει την υβριν αυτου εφ' α τας χειρας επεβαλεν 12 και το υψος της καταφυγης του τοιχου σου ταπεινωσει και καταβησεται εως του εδαφους

Chapter 26

1 τη ημερα εκεινη ασονται το ασμα τουτο επι γης ιουδα λεγοντες ιδου πολεις οχυρα και σωτηριον ημων θησει τειχος και περιτειχος 2 ανοιξατε πυλας εισελθατω λαος φυλασσων δικαιοσυνην και φυλασσων αληθειαν 3 αντιλαμβανομενος αληθειας και φυλασσων ειρηνην οτι επι σοι 4 ηλπισαν κυριε εως του αιωνος ο θεος ο μεγας ο αιωνιος 5 ος ταπεινωσας κατηγαγες τους ενοικουντας εν υψηλοις πολεις οχυρας καταβαλεις και καταξεις εως εδαφους 6 και πατησουσιν αυτους ποδες πραεων και ταπεινων 7 οδος ευσεβων ευθεια εγενετο και παρεσκευασμενη η οδος των ευσεβων 8 η γαρ οδος κυριου κρισις ηλπισαμεν επι τω ονοματι σου και επι τη μνεια 9 η επιθυμει η ψυχη ημων εκ νυκτος ορδριζει το πνευμα μου προς σε ο θεος διوتي φως τα προσταγματα σου επι της γης δικαιοσυνην μαθετε οι ενοικουντες επι της γης 10 πεπαυται γαρ ο ασεβης ου μη μαθη δικαιοσυνην επι της γης αληθειαν ου μη ποιηση αρθητω ο ασεβης ινα μη ιδη την δοξαν κυριου 11 κυριε υψηλος σου ο βραχιων και ουκ ηδεισαν γνοντες δε αισχυνθησονται ζηλος λημψεται λαον απαιδευτον και νυν πυρ τους υπεναντιους εδεται 12 κυριε ο θεος ημων ειρηνηνδος ημιν παντα γαρ απεδωκας ημιν 13 κυριε ο θεος ημων κτησαι ημας κυριε εκτος σου αλλον ουκ οίδαμεν το ονομα σου ονομαζομεν 14 οι δε νεκροι ζωην ου μη ιδωσιν ουδε ιατροι ου μη αναστησωσιν δια τουτο επηγαγες και απωλεσας και ηρας παν αρσεν αυτων 15 προσδες αυτοις κακα κυριε προσδες κακα πασιν τοις ενδοξοις της γης 16 κυριε εν θλιψει εμνησθην σου εν θλιψει μικρα η παιδεια σου ημιν 17 και ως η ωδινουσα εγγιζει του τεκειν και επι τη ωδινι αυτης εκεκραξεν ουτως εγενηθημεν τω αγαπητω σου δια τον φοβον σου κυριε 18 εν γαστρι ελαβομεν και ωδινησαμεν και ετεκομεν πνευμα σωτηριας σου εποιησαμεν επι της γης αλλα πεσουνται οι ενοικουντες επι της γης 19 αναστησονται οι νεκροι και εγερθησονται οι εν τοις μνημειοις και ευφρανθησονται οι εν τη γη η γαρ δροσος η παρα σου ιαμα αυτοις εστιν η δε γη των ασεβων πεσειται 20 βαδιζε λαος μου εισελθε εις τα ταμεια σου αποκλεισον την θυραν σου αποκρυβηδι μικρον οσον οσον εως αν παρελθη η οργη κυριου 21 ιδου γαρ κυριος απο του αγιου επαγει την οργην επι τους ενοικουντας επι της γης και ανακαλυψει η γη το αιμα αυτης και ου κατακαλυψει τους ανηρημενους

Chapter 27

1 τη ημερα εκεινη επαξει ο θεος την μαχαιραν την αγιαν και την μεγαλην και την ισχυραν επι τον δρακοντα οφιν φευγοντα επι τον δρακοντα οφιν σκολιον και ανελκει τον δρακοντα 2 τη ημερα εκεινη αμπελων καλος επιθυμημα εξαρχειν κατ' αυτης 3 εγω πολεις ισχυρα πολεις πολιορκουμενη ματην ποτιω αυτην αλωσεται γαρ νυκτος ημερας δε πεσειται το τειχος 4 ουκ εστιν η ουκ επελαβετο αυτης τις

με θήσει φυλάσσειν καλάμην εν αγρω δια την πολεμian ταυτην ηδετηκα αυτην
 τοινυν δια τουτο εποιησεν κυριος ο θεος παντα οσα συνεταξεν κατακεκαυμαι 5
 βοησονται οι ενοικουντες εν αυτη ποιησωμεν ειρηνην αυτω ποιησωμεν ειρηνην
 6 οι ερχομενοι τεκνα ιακωβ βλαστησει και εξανθησει ισραηλ και εμπλησθησε-
 ται η οικουμενη του καρπου αυτου 7 μη ως αυτος επαταξεν και αυτος ουτως
 πληγησεται και ως αυτος ανειλεν ουτως αναιρεθησεται 8 μαχομενος και ονει-
 διζων εξαποστελει αυτους ου συ ησθα ο μελετων τω πνευματι τω σκληρω ανελειν
 αυτους πνευματι θυμου 9 δια τουτο αφαιρεθησεται η ανομια ιακωβ και τουτο
 εστιν η ευλογία αυτου οταν αφελωμαι αυτου την αμαρτιαν οταν θωσιν παντας
 τους λιθους των βωμων κατακεκοιμμενους ως κονιαν λεπτην και ου μη μεινη τα
 δενδρα αυτων και τα ειδωλα αυτων εκκεκοιμμενα ωσπερ δρυμος μακραν 10 το
 κατοικουμενον ποιμνιον ανειμενον εσται ως ποιμνιον καταλελειμμενον και εσται
 πολυν χρονον εις βοσκημα και εκει αναπαυσονται 11 και μετα χρονον ουκ εσται
 εν αυτη παν χλωρον δια το ξηρανθηναι γυναικες ερχομεναι απο θεας δευτε ου
 γαρ λαος εστιν εχων συνεσιν δια τουτο ου μη οικτιρηση ο ποιησας αυτους ουδε ο
 πλασας αυτους ου μη ελεηση 12 και εσται εν τη ημερα εκεινη συμφραξει κυριος
 απο της διωρυγος του ποταμου εως ρινοκορουρων υμεις δε συναγαγετε τους υιους
 ισραηλ κατα ενα ενα 13 και εσται εν τη ημερα εκεινη σαλπιουσιν τη σαλπιγγι τη
 μεγαλη και ηξουσιν οι απολομενοι εν τη χωρα των ασσυριων και οι απολομενοι
 εν αιγυπτω και προσκυνησουσιν τω κυριω επι το ορος το αγιον εν ιερουσαλημ

Chapter 28

1 ουαι τω στεφανω της υβρεως οι μισθωτοι εφραιμ το ανθος το εκπεσον εκ
 της δοξης επι της κορυφης του ορους του παχεος οι μεθυοντες ανευ οινου 2
 ιδου ισχυρον και σκληρον ο θυμος κυριου ως χαλαζα καταφερομενη ουκ εχουσα
 σκεπην βια καταφερομενη ως υδατος πολυ πληθος συρον χωραν τη γη ποιη-
 σει αναπαυσιν ταις χερσιν 3 και τοις ποσιν καταπατηθησεται ο στεφανος της
 υβρεως οι μισθωτοι του εφραιμ 4 και εσται το ανθος το εκπεσον της ελπιδος
 της δοξης επ' ακρου του ορους του υψηλου ως προδρομος συκου ο ιδων αυτο
 πριν η εις την χειρα αυτου λαβειν θελησει αυτο καταπιειν 5 τη ημερα εκεινη
 εσται κυριος σαβαωθ ο στεφανος της ελπιδος ο πλακεις της δοξης τω καταλειφ-
 δεντι μου λαω 6 καταλειφθησονται επι πνευματι κρισεως επι κρισιν και ισχυν
 κωλυων ανελειν 7 ουτοι γαρ οινω πεπλανημενοι εισιν επλανηθησαν δια το σικ-
 ερα ιερεις και προφητης εξεστησαν δια τον οινον εσεισθησαν απο της μεθης του
 σικερα επλανηθησαν τουτ' εστι φασμα 8 αρα εδεται ταυτην την βουλην αυτη
 γαρ η βουλη ενεκεν πλεονεξιας 9 τινι ανηγγειλαμεν κακα και τινι ανηγγειλα-
 μεν αγγελιαν οι απογεγαλακτισμενοι απο γαλακτος οι απεσπασμενοι απο μαστου

10 θλιψιν επι θλιψιν προσδεχου ελπιδα επ' ελπιδι ετι μικρον ετι μικρον 11 δια φαυλισμον χειλεων δια γλωσσης ετερας οτι λαλησουσιν τω λαω τουτω 12 λεγοντες αυτω τουτο το αναπαυμα τω πεινωντι και τουτο το συντριμμα και ουκ ηδελησαν ακουειν 13 και εσται αυτοις το λογιον κυριου του θεου θλιψις επι θλιψιν ελπις επ' ελπιδι ετι μικρον ετι μικρον ινα πορευθωσιν και πεσωσιν εις τα οπισω και κινδυνευσουσιν και συντριβησονται και αλωσονται 14 δια τουτο ακουσατε λογον κυριου ανδρες τεθλιμμενοι και αρχοντες του λαου τουτου του εν ιερουσαλημ 15 οτι ειπατε εποιησαμεν διαθηκην μετα του αδου και μετα του θανατου συνθηκας καταιγις φερομενη εαν παρελθη ου μη ελθη εφ' ημας εθηκαμεν ψευδος την ελπιδα ημων και τω ψευδει σκεπασθησομεθα 16 δια τουτο ουτως λεγει κυριος ιδου εγω εμβαλω εις τα θεμελια σιων λιθον πολυτελη εκλεκτον ακρογωνιαιον εντιμον εις τα θεμελια αυτης και ο πιστευων επ' αυτω ου μη καταισχυνη 17 και θησω κρισιν εις ελπιδα η δε ελεημοσυνη μου εις σταθμους και οι πεποιδότες ματην ψευδει οτι ου μη παρελθη υμας καταιγις 18 μη και αφελη υμων την διαθηκην του θανατου και η ελπις υμων η προς τον αδην ου μη εμμεινη καταιγις φερομενη εαν επελθη εσεσθε αυτη εις καταπατημα 19 οταν παρελθη λημψεται υμας πρωι πρωι παρελευσεται ημερας και εν νυκτι εσται ελπις πονηρα μαθετε ακουειν 20 στενοχωρουμενοι ου δυναμεθα μαχεσθαι αυτοι δε ασθενουμεν του ημας συναχθηναι 21 ωσπερ ορος ασεβων αναστησεται και εσται εν τη φαραγγι γαβαων μετα θυμου ποιησει τα εργα αυτου πικριας εργον ο δε θυμος αυτου αλλοτριως χρησεται και η πικρια αυτου αλλοτρια 22 και υμεις μη ευφρανθειτε μηδε ισχυσατωσαν υμων οι δεσμοι διοτι συντετελεσμενα και συντετμημενα πραγματα ηκουσα παρα κυριου σαβαωθ α ποιησει επι πασαν την γην 23 ενωτιξεσθε και ακουετε της φωνης μου προσεχετε και ακουετε τους λογους μου 24 μη ολην την ημεραν μελλει ο αροτριων αροτριαν η σπορον προετοιμασει πριν εργασασθαι την γην 25 ουχ οταν ομαλιση αυτης το προσωπον τοτε σπειρει μικρον μελανθιον και κυμινον και παλιν σπειρει πυρον και κριθην και ζεαν εν τοις οριοις σου 26 και παιδευθησθ κριματι θεου σου και ευφρανθησθ 27 ου γαρ μετα σκληροτητος καθαιρεται το μελανθιον ουδε τροχος αμαξης περιαξει επι το κυμινον αλλα ραβδω εκτινασσεται το μελανθιον το δε κυμινον 28 μετα αρτου βρωθησεται ου γαρ εις τον αιωνα εγω υμιν οργισθησομαι ουδε φωνη της πικριας μου καταπατησει υμας 29 και ταυτα παρα κυριου σαβαωθ εξηλθεν τα τερατα βουλευσασθε υψωσατε ματαιαν παρακλησιν

Chapter 29

1 ουαι πολις αριηλ την δαυιδ επολεμησεν συναγαγετε γεννηματα ενιαυτον επ' ενιαυτον φαγεσθε γαρ συν μωαβ 2 εκθλιψω γαρ αριηλ και εσται αυτης η ισχυς και το πλουτος εμοι 3 και κυκλωσω ως δαυιδ επι σε και βαλω περι σε χαρακα και

θήσω περι σε πυργους 4 και ταπεινωθησονται οι λογοι σου εις την γην και εις την γην οι λογοι σου δυσονται και εσται ως οι φωνουντες εκ της γης η φωνη σου και προς το εδαφος η φωνη σου ασθενησει 5 και εσται ως κονιορτος απο τροχου ο πλουτος των ασεβων και ως χνους φερομενος και εσται ως στιγμη παραχημα 6 παρα κυριου σαβαωθ επισκοπη γαρ εσται μετα βροντης και σεισμου και φωνης μεγαλης καταγιγς φερομενη και φλοξ πυρος κατεσθιουσα 7 και εσται ως ο ενυπνιαζομενος εν υπνω ο πλουτος των εθνων παντων οσοι επεστρατευσαν επι αριηλ και παντες οι στρατευσαμενοι επι ιερουσαλημ και παντες οι συνηγμενοι επ' αυτην και θλιβοντες αυτην 8 και εσονται ως οι εν υπνω πινοντες και εσθοντες και εξανασταντων ματαιων αυτων το ενυπνιον και ον τροπον ενυπνιαζεται ο διψων ως πινων και εξαναστας ετι διψα η δε ψυχη αυτου εις κενον ηλπισεν ουτως εσται ο πλουτος παντων των εθνων οσοι επεστρατευσαν επι το ορος σιων 9 εκλυθητε και εκστητε και κραιπαλησατε ουκ απο σικερα ουδε απο οινου 10 οτι πεποτικεν υμας κυριος πνευματι κατανυξεως και καμμυσει τους οφθαλμους αυτων και των προφητων αυτων και των αρχοντων αυτων οι ορωντες τα κρυπτα 11 και εσονται υμιν παντα τα ρηματα ταυτα ως οι λογοι του βιβλιου του εσφραγισμενου τουτου ο εαν δωσιν αυτο ανθρωπω επισταμενω γραμματα λεγοντες αναγνωδι ταυτα και ερει ου δυναμαι αναγνωσαι εσφραγισται γαρ 12 και δοθησεται το βιβλιον τουτο εις χειρας ανθρωπου μη επισταμενου γραμματα και ερει αυτω αναγνωδι τουτο και ερει ουκ επισταμαι γραμματα 13 και ειπεν κυριος εγγιζει μοι ο λαος ουτος τοις χείλεσιν αυτων τιμωσιν με η δε καρδια αυτων πορρω απεχει απ' εμου ματην δε σεβονται με διδασκοντες ενταλματα ανθρωπων και διδασκαλιας 14 δια τουτο ιδου εγω προσθήσω του μεταδιναι τον λαον τουτον και μεταθήσω αυτους και απολώ την σοφίαν των σοφών και την συνέσιν των συνετών κρυψώ 15 ουαι οι βαθεως βουλήν ποιουντες και ου δια κυριου ουαι οι εν κρυφή βουλήν ποιουντες και εσται εν σκοτει τα εργα αυτων και ερουσιν τις ημας εωρακεν και τις ημας γνωσεται η α ημεις ποιουμεν 16 ουχ ως ο πηλος του κεραμεως λογισθησεσθε μη ερει το πλασμα τω πλασαντι ου συ με επλασας η το ποιημα τω ποιησαντι ου συνετως με εποίησας 17 ουκετι μικρον και μετατεθησεται ο λιβανος ως το ορος το χερμελ και το ορος το χερμελ εις δρυμον λογισθησεται 18 και ακουσονται εν τη ημερα εκεινη κωφοι λογους βιβλιου και οι εν τω σκοτει και οι εν τη ομιχλη οφθαλμοι τυφλων βλεψονται 19 και αγαλλιασονται πτωχοι δια κυριον εν ευφροσυνη και οι απηλπισμενοι των ανθρωπων εμπλησθησονται ευφροσυνης 20 εξελιπεν ανομος και απωλετο υπερηφανος και εξωλεθρευθησαν οι ανομουντες επι κακια 21 και οι ποιουντες αμαρτειν ανθρωπους εν λογω παντας δε τους ελεγχοντας εν πυλαις προσκομμα θηουσιν και επλαγιασαν εν αδικοις δικαιον 22 δια τουτο ταδε λεγει κυριος επι τον οικον ιακωβ ον αφωρισεν εξ αβρααμ ου νυν αισχυνησεται ιακωβ ουδε νυν το προσωπον μεταβαλει ισραηλ 23 αλλ' οταν ιδωσιν τα τεκνα αυτων τα

εργα μου δι' εμε αγιασουσιν το ονομα μου και αγιασουσιν τον αγιον ιακωβ και τον θεον του ισραηλ φοβηθησονται 24 και γνωσονται οι τω πνευματι πλανωμενοι συνεσιν οι δε γογγυζοντες μαθησονται υπακουειν και αι γλωσσαι αι ψελλιζουσαι μαθησονται λαλειν ειρηνην

Chapter 30

1 ουαι τεκνα αποσταται ταδε λεγει κυριος εποιησατε βουλην ου δι' εμου και συνθηκας ου δια του πνευματος μου προσθειναι αμαρτιας εφ' αμαρτιας 2 οι πορευομενοι καταβηναι εις αιγυπτον εμε δε ουκ επηρωτησαν του βοηθηθηναι υπο φαραω και σκεπασθηναι υπο αιγυπτίων 3 εσται γαρ υμιν η σκεπη φαραω εις αισχυνην και τοις πεποιθοσιν επ' αιγυπτον ονειδος 4 οτι εισιν εν τανει αρχηγοι αγγελοι πονηροι ματην κοπιασουσιν 5 προς λαον ος ουκ ωφελησει αυτους ουτε εις βοηθειαν ουτε εις ωφελειαν αλλα εις αισχυνην και ονειδος 6 η ορασις των τετραποδων των εν τη ερημω εν τη θλιψει και τη στενοχωρια λεων και σκυμνος λεοντος εκειθεν και ασπιδες και εκγονα ασπιδων πετομενων οι εφερον επ' ονων και καμηλων τον πλουτον αυτων προς εθνος ο ουκ ωφελησει αυτους εις βοηθειαν αλλα εις αισχυνην και ονειδος 7 αιγυπτιοι ματαια και κενα ωφελησουσιν υμας απαγγειλον αυτοις οτι ματαια η παρακλησις υμων αυτη 8 νυν ουν καδισας γραψον επι πυξιου ταυτα και εις βιβλιον οτι εσται εις ημερας καιρων ταυτα και εως εις τον αιωνα 9 οτι λαος απειθης εστιν υιοι ψευδεις οι ουκ ηβουλοντο ακουειν τον νομον του θεου 10 οι λεγοντες τοις προφηταις μη αναγγελλετε ημιν και τοις τα οραματα ορωσιν μη λαλειτε ημιν αλλα ημιν λαλειτε και αναγγελλετε ημιν ετεραν πλανησιν 11 και αποστρεψατε ημας απο της οδου ταυτης αφελετε αφ' ημων τον τριβον τουτον και αφελετε αφ' ημων τον αγιον του ισραηλ 12 δια τουτο ουτως λεγει κυριος ο αγιος του ισραηλ οτι ηπειθησατε τοις λογοις τουτοις και ηλπισατε επι ψευδει και οτι εγογγυσας και πεποιθως εγενου επι τω λογω τουτω 13 δια τουτο εσται υμιν η αμαρτια αυτη ως τειχος πιπτον παραχρημα πολεως οχυρας εαλωκυιας ης παραχρημα παρεστιν το πτωμα 14 και το πτωμα αυτης εσται ως συντριμμα αγγειου οστρακινου εκ κεραμιου λεπτα ωστε μη ευρειν εν αυτοις οστρακον εν ω πυρ αρεις και εν ω αποσυρεις υδωρ μικρον 15 ουτω λεγει κυριος ο αγιος του ισραηλ οταν αποστραφεις στεναξης τοτε σωθηση και γνωση που ησθα οτε επεποιδεις επι τοις ματαιοις ματαια η ισχυς υμων εγενηθη και ουκ ηβουλεσθε ακουειν 16 αλλ' ειπατε εφ' ιππων φευξομεθα δια τουτο φευξεσθε και ειπατε επι κουφοις αναβαται εσομεθα δια τουτο κουφοι εσονται οι διωκοντες υμας 17 δια φωνην ενος φευξονται χιλιοι και δια φωνην πεντε φευξονται πολλοι εως αν καταλειφθητε ως ιστος επ' ορους και ως σημαιαν φερων επι βουνου 18 και παλιν μενει ο θεος του οικτιρησαι υμας και δια τουτο υψωθησεται του ελεη-

σαι υμας διوتي κριτης κυριος ο θεος ημων εστιν και που καταλειψετε την δοξαν υμων μακαριοι οι εμμενοντες εν αυτω 19 διوتي λαος αγιος εν σιων οικησει και ιερουσαλημ κλαυθμω εκλαυσεν ελεησον με ελεησει σε την φωνην της κραυγης σου ηνικα ειδεν επηκουσεν σου 20 και δωσει κυριος υμιν αρτον θλιψεως και υδωρ στενον και ουκετι μη εγγισωσιν σοι οι πλανωντες σε οτι οι οφθαλμοι σου οψονται τους πλανωντας σε 21 και τα ωτα σου ακουσονται τους λογους των οπισω σε πλανησαντων οι λεγοντες αυτη η οδος πορευθωμεν εν αυτη ειτε δεξια ειτε αριστερα 22 και εξαρεις τα ειδωλα τα περιηργυρωμενα και τα περικεχυσωμενα λεπτα ποιησεις και λικμησεις ως υδωρ αποκαθημενης και ως κοπρον ωσεις αυτα 23 τοτε εσται ο υετος τω σπερματι της γης σου και ο αρτος του γεννηματος της γης σου εσται πλησμονη και λιπαρος και βοσκηθησεται σου τα κτηνη τη ημερα εκεινη τοπον πιονα και ευρυχωρον 24 οι ταυροι υμων και οι βοες οι εργαζομενοι την γην φαγονται αχυρα αναπεποιημενα εν κριθη λελικμημενα 25 και εσται επι παντος ορους υψηλου και επι παντος βουνου μετεωρου υδωρ διαπορευομενον εν τη ημερα εκεινη οταν απολωνται πολλοι και οταν πεσωσιν πυργοι 26 και εσται το φως της σεληνης ως το φως του ηλιου και το φως του ηλιου εσται επταπλασιον εν τη ημερα οταν ιασηται κυριος το συντριμμα του λαου αυτου και την οδυνην της πληγης σου ιασεται 27 ιδου το ονομα κυριου δια χρονου ερχεται πολλου καιιομενος ο θυμος μετα δοξης το λογιον των χειλεων αυτου το λογιον οργης πληρες και η οργη του θυμου ως πυρ εδεται 28 και το πνευμα αυτου ως υδωρ εν φαραγγι συρον ηξει εως του τραχηλου και διαιρεθησεται του εθνη ταραξαι επι πλανησει ματαια και διωξεται αυτους πλανησις και λημψεται αυτους κατα προσωπον αυτων 29 μη δια παντος δει υμας ευφραινεσθαι και εισπορευεσθαι εις τα αγια μου δια παντος ωσει εορταζοντας και ωσει ευφραινομενους εισελθειν μετα αυλου εις το ορος του κυριου προς τον θεον του ισραηλ 30 και ακουστην ποιησει ο θεος την δοξαν της φωνης αυτου και τον θυμον του βραχιονος αυτου δειξει μετα θυμου και οργης και φλογος κατεσθιουσης κεραυνωσει βιαιως και ως υδωρ και χαλαζα συγκαταφερομενη βια 31 δια γαρ φωνην κυριου ηττηθησονται ασσυριοι τη πληγη η αν παταξη αυτους 32 και εσται αυτω κυκλοθεν οθεν ην αυτω η ελπις της βοηθειας εφ' η αυτος επεποιδει αυτοι μετα αυλων και κιθαρας πολεμησουσιν αυτον εκ μεταβολης 33 συ γαρ προ ημερων απαιτηθηση μη και σοι ητοιμασθη βασιλευειν φαραγγα βαθειαν ξυλα κειμενα πυρ και ξυλα πολλα ο θυμος κυριου ως φαραγξ υπο θειου καιομενη

Chapter 31

1 ουαι οι καταβαινοντες εις αιγυπτον επι βοηθειαν οι εφ' ιπποις πεποιθοτες και εφ' αρμασιν εστιν γαρ πολλα και εφ' ιπποις πληθος σφοδρα και ουκ ησαν πεποι-

δοτες επι τον αγιον του ισραηλ και τον θεον ουκ εξεζητησαν 2 και αυτος σοφος ηγεν επ' αυτους κακα και ο λογος αυτου ου μη αθετηθη και επαναστησεται επ' οικους ανθρωπων πονηρων και επι την ελπιδα αυτων την ματαιαν 3 αιγυπτιον ανθρωπον και ου θεον ιππων σαρκας και ουκ εστιν βοηθεια ο δε κυριος επαξει την χειρα αυτου επ' αυτους και κοπιασουσιν οι βοηθουντες και αμα παντες απολυνται 4 οτι ουτως ειπεν μοι κυριος ον τροπον εαν βοηση ο λεων η ο σκυμνος επι τη θηρα η ελαβεν και κεκραξη επ' αυτη εως αν εμπλησθη τα ορη της φωνης αυτου και ηττηθησαν και το πληθος του θυμου επτοηθησαν ουτως καταβησεται κυριος σαβαωθ επιστρατευσαι επι το ορος το σιων επι τα ορη αυτης 5 ως ορνεα πετομενα ουτως υπερασπει κυριος υπερ ιερουσαλημ και εξελειται και περιποιησεται και σωσει 6 επιστραφητε οι την βαθειαν βουλην βουλευομενοι και ανομον 7 οτι τη ημερα εκεινη απαρνησονται οι ανθρωποι τα χειροποιητα αυτων τα αργυρα και τα χρυσα α εποησαν αι χειρες αυτων 8 και πεσειται ασσουρ ου μαχαιρα ανδρος ουδε μαχαιρα ανθρωπου καταφαγεται αυτον και φευξεται ουκ απο προσωπου μαχαιρας οι δε νεανισκοι εσονται εις ηττημα 9 πετρα γαρ περιλημφθησονται ως χαρακι και ηττηθησονται ο δε φευγων αλωσεται ταδε λεγει κυριος μακαριος ος εχει εν σιων σπερμα και οικειους εν ιερουσαλημ

Chapter 32

1 ιδου γαρ βασιλευς δικαιος βασιλευσει και αρχοντες μετα κρισεως αρξουσιν 2 και εσται ο ανθρωπος κρυπτων τους λογους αυτου και κρυβησεται ως αφ' υδατος φερομενου και φανησεται εν σιων ως ποταμος φερομενος ενδοξος εν γη διψωσι 3 και ουκετι εσονται πεποιδοτες επ' ανθρωποις αλλα τα ωτα δωσουσιν ακουειν 4 και η καρδια των ασθενουντων προσεξει του ακουειν και αι γλωσσαι αι ψελλιζουσαι ταχυ μαθησονται λαλειν ειρηνην 5 και ουκετι μη ειπωσιν τω μωρω αρχειν και ουκετι μη ειπωσιν οι υπηρεται σου σιγα 6 ο γαρ μωρος μωρα λαλησει και η καρδια αυτου ματαια νοησει του συντελειν ανομα και λαλειν προς κυριον πλανησιν του διασπειραι ψυχας πεινωσας και τας ψυχας τας διψωσας κενας ποιησαι 7 η γαρ βουλη των πονηρων ανομα βουλευσεται καταφθειραι ταπεινους εν λογοις αδικοις και διασκεδασαι λογους ταπεινων εν κρισει 8 οι δε ευσεβεις συνετα εβουλευσαντο και αυτη η βουλη μενει 9 γυναικες πλουσαι αναστητε και ακουσατε της φωνης μου θυγατερες εν ελπιδι ακουσατε τους λογους μου 10 ημερας ενιαυτου μνειαν ποιησασθε εν οδυνη μετ' ελπιδος ανηλωται ο τρυγητος πεπαυται ο σπορος και ουκετι μη ελθη 11 εκστητε λυπηθητε αι πεποιδυιαι εκδυσασθε γυμναι γενεσθε περιζωσασθε σακκους τας οσφυας 12 και επι των μαστων κοπτεσθε απο αγρου επιθυμηματος και αμπελου γεννηματος 13 η γη του λαου μου ακανθα και χορτος αναβησεται και εκ πασης οικιας ευφροσυνη αρθησεται πολις πλουσια 14 οικoi

εγκαταλείμμενοι πλουτον πολεως και οικους επιθυμητους αφησουσιν και εσονται αι κωμαι σπηλαια εως του αιωνος ευφροσυνη ονων αγριων βοσκηματα ποιμενων 15 εως αν επελθη εφ' υμας πνευμα αφ' υψηλου και εσται ερημος ο χερμελ και ο χερμελ εις δρυμον λογισθησεται 16 και αναπαυσεται εν τη ερημω κριμα και δικαιοσυνη εν τω καρμηλω κατοικησει 17 και εσται τα εργα της δικαιοσυνης ειρηνη και κρατησει η δικαιοσυνη αναπαυσιν και πεποιθοτες εως του αιωνος 18 και κατοικησει ο λαος αυτου εν πολει ειρηνης και ενοικησει πεποιθως και αναπαυσονται μετα πλουτου 19 η δε χαλαζα εαν καταβη ουκ εφ' υμας ηξει και εσονται οι ενοικουντες εν τοις δρυμοις πεποιθοτες ως οι εν τη πεδινη 20 μακαριοι οι σπειροντες επι παν υδωρ ου βους και ονος πατει

Chapter 33

1 ουαι τοις ταλαιπωρουσιν υμας υμας δε ουδεις ποιει ταλαιπωρους και ο αθετων υμας ουκ αθετει αλωσονται οι αθετουντες και παραδοθησονται και ως σης επι ιματιου ουτως ηττηθησονται 2 κυριε ελεησον ημας επι σοι γαρ πεποιθαμεν εγενηθη το σπερμα των απειδουντων εις απωλειαν η δε σωτηρια ημων εν καιρω θλιψεως 3 δια φωνην του φοβου σου εξεστησαν λαοι απο του φοβου σου και διεσπαρησαν τα εθνη 4 νυν δε συναχθησεται τα σκυλα υμων μικρου και μεγαλου ον τροπον εαν τις συναγαγη ακριδας ουτως εμπαιξουσιν υμιν 5 αγιος ο θεος ο κατοικων εν υψηλοις ενεπλησθη σιων κρισεως και δικαιοσυνης 6 εν νομω παραδοθησονται εν θησαυροις η σωτηρια ημων εκει σοφια και επιστημη και ευσεβεια προς τον κυριον ουτοι εισιν θησαυροι δικαιοσυνης 7 ιδου δη εν τω φοβω υμων αυτοι φοβηθησονται ους εφοβεισθε φοβηθησονται αφ' υμων αγγελοι γαρ αποσταλησονται αξιουντες ειρηνην πικρως κλαιοντες παρακαλουντες ειρηνην 8 ερημωθησονται γαρ αι τουτων οδοι πεπαυται ο φοβος των εθνων και η προς τουτους διαθηκη αιρεται και ου μη λογισησθε αυτους ανθρωπους 9 επενθησεν η γη ησχυνη ο λιβανος ελη εγενετο ο σαρων φανερα εσται η γαλιλαια και ο καρμηλος 10 νυν αναστησομαι λεγει κυριος νυν δοξασθησομαι νυν υψωθησομαι 11 νυν οψεσθε νυν αισθηθησεσθε ματαια εσται η ισχυς του πνευματος υμων πυρ υμας κατεδεται 12 και εσονται εθνη κατακεκαυμενα ως ακανθα εν αγρω ερριμμενη και κατακεκαυμενη 13 ακουσονται οι πορρωθεν α εποησα γνωσονται οι εγγιζοντες την ισχυν μου 14 απεστησαν οι εν σιων ανομοι λημψεται τρομος τους ασεβεις τις αναγγελει υμιν οτι πυρ καιεται τις αναγγελει υμιν τον τοπον τον αιωνιον 15 πορευομενος εν δικαιοσυνη λαλων ευθειαν οδον μισων ανομιαν και αδικιαν και τας χειρας αποσειομενος απο δωρων βαρυνων τα ωτα ινα μη ακουση κρισιν αιματος καμμυων τους οφθαλμους ινα μη ιδη αδικιαν 16 ουτος οικησει εν υψηλω σπηλαιω πετρας ισχυρας αρτος αυτω δοθησεται και το υδωρ αυτου πιστον 17 βασιλεα μετα δοξης

οψεσθε και οι οφθαλμοι υμων οψονται γην πορρωθεν 18 η ψυχη υμων μελετησει φοβον που εισιν οι γραμματικοι που εισιν οι συμβουλευοντες που εστιν ο αριθμων τους τρεφομενους 19 μικρον και μεγαλ λαον ω ου συνεβουλευσαντο ουδε ηδει βαθυφωνον ωστε μη ακουσαι λαος πεφauλισμενος και ουκ εστιν τω ακουοντι συνεσις 20 ιδου σιων η πολις το σωτηριον ημων οι οφθαλμοι σου οψονται ιερουσαλημ πολις πλουσια σκηnai αι ου μη σεισθωσιν ουδε μη κινηθωσιν οι πασσαλοι της σκηνης αυτης εις τον αιωνα χρονον ουδε τα σχοινια αυτης ου μη διαρραγωσιν 21 οτι το ονομα κυριου μεγα υμιν τοπος υμιν εσται ποταμοι και διωρυγες πλαταις και ευρυχωροι ου πορευση ταυτην την οδον ουδε πορευεται πλοιον ελαυνον 22 ο γαρ θεος μου μεγας εστιν ου παρελευσεται με κυριος κριτης ημων κυριος αρχων ημων κυριος βασιλευς ημων κυριος ουτος ημας σωσει 23 ερραγησαν τα σχοινια σου οτι ουκ ενισχυσεν ο ιστος σου εκλινεν ου χαλασει τα ιστια ουκ αρει σημειον εως ου παραδοθη εις προνομην τοινυν πολλοι χωλοι προνομην ποιησουσιν 24 και ου μη ειπη κοπιω ο λαος ο ενοικων εν αυτοις αφεθη γαρ αυτοις η αμαρτια

Chapter 34

1 προσαγαγετε εθνη και ακουσατε αρχοντες ακουσατω η γη και οι εν αυτη η οικουμενη και ο λαος ο εν αυτη 2 διοτι θυμος κυριου επι παντα τα εθνη και οργη επι τον αριθμον αυτων του απολεσαι αυτους και παραδουναι αυτους εις σφαγην 3 οι δε τραυματιαι αυτων ριφησονται και οι νεκροι και αναβησεται αυτων η οσμη και βραχησεται τα ορη απο του αιματος αυτων 4 και ελιγησεται ο ουρανος ως βιβλιον και παντα τα αστρα πεσειται ως φυλλα εξ αμπελου και ως πιπτει φυλλα απο συκης 5 εμεδυσθη η μαχαιρα μου εν τω ουρανω ιδου επι την ιδουμαιαν καταβησεται και επι τον λαον της απωλειας μετα κρισεως 6 η μαχαιρα κυριου ενεπλησθη αιματος επαχυνθη απο στεατος αρνων και απο στεατος τραγων και κριων οτι θυσια κυριω εν βοσορ και σφαγη μεγαλη εν τη ιδουμαια 7 και συμπεσονται οι αδροι μετ' αυτων και οι κριοι και οι ταυροι και μεδυσθησεται η γη απο του αιματος και απο του στεατος αυτων εμπλησθησεται 8 ημερα γαρ κρισεως κυριου και ενιαυτος ανταποδοσεως κρισεως σιων 9 και στραφησονται αυτης αι φαραγγες εις πισσαν και η γη αυτης εις θειον και εσται αυτης η γη καιομενη ως πισσα 10 νυκτος και ημερας και ου σβεσθησεται εις τον αιωνα χρονον και αναβησεται ο καπνος αυτης ανω εις γενεας ερημωθησεται και εις χρονον πολυν 11 και κατοικησουσιν εν αυτη ορνεα και εχिनοι και ιβεις και κορακες και επιβληθησεται επ' αυτην σπαρτιον γεωμετριας ερημου και ονοκενταυροι οικησουσιν εν αυτη 12 οι αρχοντες αυτης ουκ εσονται οι γαρ βασιλεις αυτης και οι αρχοντες αυτης και οι μεγιστανες αυτης εσονται εις απωλειαν 13 και αναφυσει εις τας πολεις αυτων

ακανθίνα ξύλα και εις τα οχυρώματα αυτής και εσται επαυλις σειρήνων και αυλή στρουθών 14 και συναντησούσιν δαιμονία ονοκενταυροις και βοησούσιν ετερος προς τον ετερον εκει αναπαύσονται ονοκενταυροι ευρον γαρ αυτοις αναπαύσιν 15 εκει ενόσσευσεν εχινος και εσώσεν η γη τα παιδια αυτής μετα ασφαλείας εκει ελαφοι συνήντησαν και ειδον τα προσωπα αλλήλων 16 αριθμω παρηλθον και μια αυτών ουκ απώλετο ετερα την ετεραν ουκ εξήτησαν οτι κυριος ενετείλατο αυτοις και το πνευμα αυτου συνήγαγεν αυτας 17 και αυτος επιβάλει αυτοις κληρους και η χειρ αυτου διεμερίσεν βοσκεσθαι εις τον αιωνα χρονον κληρονομήσετε εις γενεας γενεών αναπαύσονται επ' αυτής

Chapter 35

1 ευφρανθήτι ερημος διψώσα αγαλλιασθω ερημος και ανθιτω ως κρινον 2 και εξανθήσει και αγαλλιασεται τα ερημα του ιορδανου και η δοξα του λιβανου εδοθη αυτή και η τιμη του καρμήλου και ο λαος μου οψεται την δοξαν κυριου και το υψος του θεου 3 ισχύσατε χειρες ανειμέναι και γονατα παραλεύμενα 4 παρακαλέσατε οι ολιγοψυχοι τη διανοια ισχύσατε μη φοβείσθε ιδου ο θεος ημών κρισιν ανταποδιδώσιν και ανταποδώσει αυτος ηξει και σώσει ημας 5 τότε ανοιχθήσονται οφθαλμοι τυφλών και ωτα κωφών ακουσονται 6 τότε αλείται ως ελαφος ο χώλος και τρανή εσται γλώσσα μογίλαλων οτι ερραγή εν τη ερημω υδωρ και φαράγξ εν γη διψώση 7 και η ανυδρος εσται εις ελη και εις την διψώσαν γην πηγή υδατος εσται εκει ευφροσυνη ορνέων επαυλις καλαμου και ελη 8 εκει εσται οδος καθαρά και οδος αγία κληθήσεται και ου μη παρελθη εκει ακαθαρτος ουδε εσται εκει οδος ακαθαρτος οι δε διεσπαρμένοι πορευσονται επ' αυτής και ου μη πλανηθώσιν 9 και ουκ εσται εκει λεών ουδε των θηρίων των πονηρών ου μη αναβη επ' αυτήν ουδε μη ευρεθη εκει αλλά πορευσονται εν αυτή λελυτρωμένοι 10 και συνηγμένοι δια κυριον αποστραφήσονται και ηξουσιν εις σιών μετ' ευφροσύνης και ευφροσυνη αιώνιος υπερ κεφαλής αυτών επι γαρ κεφαλής αυτών αινεσις και αγαλλιαμα και ευφροσυνη καταλημψεται αυτους απεδρα οδυνη και λυπη και στεναγμος

Chapter 36

1 και εγενετο του τεσσαρεσκαίδεκατου ετους βασιλευοντος εξεκίου ανεβη σενναχηριμ βασιλευς ασσυριών επι τας πολεις της ιουδαιας τας οχυρας και ελαβεν αυτας 2 και απεστείλεν βασιλευς ασσυριών ραψακην εκ λαχis εις ιερουσαλημ προς τον βασιλεα εξεκίαν μετα δυναμείως πολλής και εστη εν τω υδραγωγώ της κολυμβήθρας της ανω εν τη οδω του αγρου του γναφεως 3 και εξηλθεν προς αυ-

τον ελιακιμ ο του χελκιου ο οικονομος και σομνας ο γραμματευσ και ιωαχ ο του ασαφ ο υπομνηματογραφος 4 και ειπεν αυτοις ραφακης ειπατε εξεκια ταδε λεγει ο βασιλευς ο μεγας βασιλευς ασσυριων τι πεποιθως ει 5 μη εν βουλη η λογοις χειλεων παραταξις γινεται και νυν επι τινι πεποιθας οτι απειθεις μοι 6 ιδου πεποιθως ει επι την ραβδον την καλαμινην την τεθλασμενην ταυτην επ' αιγυπτον ος αν επ' αυτην επιστηρισθη εισελευσεται εις την χειρα αυτου ουτως εστιν φαραω βασιλευς αιγυπτου και παντες οι πεποιθοτες επ' αυτω 7 ει δε λεγετε επι κυριον τον θεον ημων πεποιδαμεν 8 νυν μειχθητε τω κυριω μου τω βασιλει ασσυριων και δωσω υμιν δισχιλιαν ιππον ει δυνησεσθε δουναι αναβατας επ' αυτους 9 και πως δυνασθε αποστρεψαι εις προσωπον τοπαρχου ενος οικεται εισιν οι πεποιθοτες επ' αιγυπτιοις εις ιππον και αναβατην 10 και νυν μη ανευ κυριου ανεβημεν επι την χωραν ταυτην πολεμησαι αυτην 11 και ειπεν προς αυτον ελιακιμ και σομνας και ιωαχ λαλησον προς τους παιδας σου συριστι ακουομεν γαρ ημεις και μη λαλει προς ημας ιουδαι+στι και ινα τι λαλεις εις τα ωτα των ανθρωπων των επι τω τειχει 12 και ειπεν ραφακης προς αυτους μη προς τον κυριον υμων η προς υμας απεσταλκεν με ο κυριος μου λαλησαι τους λογους τουτους ουχι προς τους ανθρωπους τους καθημενους επι τω τειχει ινα φαγωσιν κοπρον και πιωσιν ουρον μεθ' υμων αμα 13 και εστη ραφακης και εβοησεν φωνη μεγαλη ιουδαι+στι και ειπεν ακουσατε τους λογους του βασιλεως του μεγαλου βασιλεως ασσυριων 14 ταδε λεγει ο βασιλευς μη απατατω υμας εξεκιας λογοις οι ου δυνησονται ρυσασθαι υμας 15 και μη λεγετω υμιν εξεκιας οτι ρυσεται υμας ο θεος και ου μη παραδοθη η πολις αυτη εν χειρι βασιλεως ασσυριων 16 μη ακουετε εξεκιου ταδε λεγει ο βασιλευς ασσυριων ει βουλεσθε ευλογηθηναι εκπορευεσθε προς με και φαγεσθε εκαστος την αμπελον αυτου και τας συκας και πιεσθε υδωρ του λακκου υμων 17 εως αν ελθω και λαβω υμας εις γην ως η γη υμων γη σιτου και οινου και αρτων και αμπελωνων 18 μη υμας απατατω εξεκιας λεγων ο θεος υμων ρυσεται υμας μη ερρυσαντο οι θεοι των εθνων εκαστος την εαυτου χωραν εκ χειρος βασιλεως ασσυριων 19 που εστιν ο θεος αιμαθ και αρφαθ και που ο θεος της πολεως σεπφαριμ μη εδυναντο ρυσασθαι σαμαρειαν εκ χειρος μου 20 τις των θεων παντων των εθνων τουτων ερρυσατο την γην αυτου εκ της χειρος μου οτι ρυσεται ο θεος ιερουσαλημ εκ χειρος μου 21 και εσιωπησαν και ουδεις απεκριθη αυτω λογον δια το προσταξαι τον βασιλεα μηδενα αποκριθηναι 22 και εισηλθεν ελιακιμ ο του χελκιου ο οικονομος και σομνας ο γραμματευσ της δυναμεως και ιωαχ ο του ασαφ ο υπομνηματογραφος προς εξεκιαν εσχισμενοι τους χιτωνας και απηγγειλαν αυτω τους λογους ραφακου

Chapter 37

1 και εγενετο εν τω ακουσαι τον βασιλεα εξεκian εσχισεν τα ιματια και σακκον περιεβαλετο και ανεβη εις τον οικον κυριου 2 και απεστειλεν ελιακιμ τον οικονομον και σομναν τον γραμματεα και τους πρεσβυτερους των ιερεων περιβεβλημενους σακκους προς ησαιαν υιον αμως τον προφητην 3 και ειπαν αυτω ταδε λεγει εξεκias ημερα θλιψεως και ονειδισμου και ελεγμου και οργης η σημερον ημερα οτι ηκει η ωδιν τη τικτουση ισχυν δε ουκ εχει του τεκειν 4 εισακουσαι κυριος ο θεος σου τους λογους ραψακου ους απεστειλεν βασιλευς ασσυριων ονειδιζειν θεον ζωντα και ονειδιζειν λογους ους ηκουσεν κυριος ο θεος σου και δεηθησθι προς κυριον τον θεον σου περι των καταλελειμμενων τουτων 5 και ηλθον οι παιδες του βασιλεως προς ησαιαν 6 και ειπεν αυτοις ησαιας ουτως ερειτε προς τον κυριον υμων ταδε λεγει κυριος μη φοβηθης απο των λογων ων ηκουσας ους ωνειδισαν με οι πρεσβεις βασιλεως ασσυριων 7 ιδου εγω εμβαλω εις αυτον πνευμα και ακουσας αγγελιαν αποστραφησεται εις την χωραν αυτου και πεσειται μαχαιρα εν τη γη αυτου 8 και απεστρεψεν ραψακης και κατελαβεν πολιορκουντα τον βασιλεα λομναν και ηκουσεν βασιλευς ασσυριων οτι 9 εξηλθεν θαρακα βασιλευς αιδιοπων πολιορκησαι αυτον και ακουσας απεστρεψεν και απεστειλεν αγγελους προς εξεκian λεγων 10 ουτως ερειτε εξεκia βασιλει της ιουδαιας μη σε απατατω ο θεος σου εφ' ω πεποιθως ει επ' αυτω λεγων ου μη παραδοθη ιερουσαλημ εις χειρας βασιλεως ασσυριων 11 η ουκ ηκουσας α εποησαν βασιλεις ασσυριων πασαν την γην ως απωλεσαν 12 μη ερρυσαντο αυτους οι θεοι των εθνων ους οι πατερες μου απωλεσαν την τε γωζαν και χαρραν και ραφες αι εισιν εν χωρα θεμαδ 13 που εισιν οι βασιλεις αιμαδ και αρφαδ και πολεως σεπφαριμ αναγ ουγαυα 14 και ελαβεν εξεκias το βιβλιον παρα των αγγελων και ηνοιξεν αυτο εναντιον κυριου 15 και προσευξατο εξεκias προς κυριον λεγων 16 κυριε σαβαωθ ο θεος ισραηλ ο καθημενος επι των χειρουβιν συ θεος μονος ει πασης βασιλειας της οικουμενης συ εποησας τον ουρανον και την γην 17 εισακουσον κυριε εισβλεψον κυριε και ιδε τους λογους ους απεστειλεν σενναχηριμ ονειδιζειν θεον ζωντα 18 επ' αληθειας γαρ ηρημωσαν βασιλεις ασσυριων την οικουμενην ολην και την χωραν αυτων 19 και ενεβαλον τα ειδωλα αυτων εις το πυρ ου γαρ θεοι ησαν αλλα εργα χειρων ανθρωπων ξυλα και λιθοι και απωλεσαν αυτους 20 συ δε κυριε ο θεος ημων σωσον ημας εκ χειρος αυτων ινα γνω πασα βασιλεια της γης οτι συ ει ο θεος μονος 21 και απεσταλη ησαιας υιος αμως προς εξεκian και ειπεν αυτω ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ ηκουσα α προσηυξω προς με περι σενναχηριμ βασιλεως ασσυριων 22 ουτος ο λογος ον ελαλησεν περι αυτου ο θεος εφαυλισεν σε και εμυκτηρισεν σε παρθενος θυγατηρ σιων επι σοι κεφαλην εκινησεν θυγατηρ ιερουσαλημ 23 τινα ωνειδισας και παρωξυνας η προς τινα υψωσας την φωνην σου και ουκ ηρας εις

υψος τους οφθαλμους σου εις τον αγιον του ισραηλ 24 οτι δι' αγγελων ωνειδισας κυριον συ γαρ ειπας τω πληθει των αρματων εγω ανεβην εις υψος ορεων και εις τα εσχατα του λιβανου και εκοψα το υψος της κεδρου αυτου και το καλλος της κυπαρισσου και εισηλθον εις υψος μερους του δρυμου 25 και εδηκα γεφυραν και ηρημωσα υδατα και πασαν συναγωγην υδατος 26 ου ταυτα ηκουσας παλαι α εγω εποιησα εξ αρχαιων ημερων συνεταξα νυν δε επεδειξα εξερημωσαι εθνη εν οχυροις και ενοικουντας εν πολεσιν οχυραις 27 ανηκα τας χειρας και εξηρανθησαν και εγενοντο ως χορτος ξηρος επι δωματων και ως αγρωστις 28 νυν δε την αναπαυσιν σου και την εξοδον σου και την εισοδον σου εγω επισταμαι 29 ο δε θυμος σου ον εθυμωθης και η πικρια σου ανεβη προς με και εμβαλω φιμον εις την ρινα σου και χαλινον εις τα χειλη σου και αποστρεψω σε τη οδω η ηλθες εν αυτη 30 τουτο δε σοι το σημειον φαγε τουτον τον ενιαυτον α εσπαρκας τω δε ενιαυτω τω δευτερω το καταλειμμα τω δε τριτω σπειραντες αμησατε και φυτευσατε αμπελωνας και φαγεσθε τον καρπον αυτων 31 και εσονται οι καταλελειμμενοι εν τη ιουδαια φυησουσιν ριζαν κατω και ποιησουσιν σπερμα ανω 32 οτι εξ ιερουσαλημ εξελευσονται οι καταλελειμμενοι και οι σωζομενοι εξ ορους σιων ο ζηλος κυριου σαβαωθ ποιησει ταυτα 33 δια τουτο ουτως λεγει κυριος επι βασιλεια ασσυριων ου μη εισελθι εις την πολιν ταυτην ουδε μη βαλη επ' αυτην βελος ουδε μη επιβαλη επ' αυτην θυρεον ουδε μη κυκλωσθι επ' αυτην χαρακα 34 αλλα τη οδω η ηλθεν εν αυτη αποστραφησεται ταδε λεγει κυριος 35 υπερασπιω υπερ της πολεως ταυτης του σωσαι αυτην δι' εμε και δια δαυιδ τον παιδα μου 36 και εξηλθεν αγγελος κυριου και ανειλεν εκ της παρεμβολης των ασσυριων εκατον ογδοηκοντα πεντε χιλιαδας και εξανασταντες το πρωι ευρον παντα τα σωματα νεκρα 37 και αποστραφεις απηλθεν βασιλευς ασσυριων και ωκησεν εν νινευη 38 και εν τω αυτον προσκυνειν εν τω οικω νασαραχ τον παταχρον αυτου αδραμελεχ και σαρασαρ οι υιοι αυτου επαταξαν αυτον μαχαιραις αυτοι δε διεσωθησαν εις αρμενιαν και εβασιλευσεν ασορδαν ο υιος αυτου αντ' αυτου

Chapter 38

1 εγενετο δε εν τω καιρω εκεινω εμαλακισθη εξεκιας εως θανατου και ηλθεν προς αυτον ησαιας υιος αμως ο προφητης και ειπεν προς αυτον ταδε λεγει κυριος ταξαι περι του οικου σου αποθνησκεις γαρ συ και ου ζηση 2 και απεστρεψεν εξεκιας το προσωπον αυτου προς τον τοιχον και προσηυξατο προς κυριον 3 λεγων μνησθητι κυριε ως επορευθην ενωπιον σου μετα αληθειας εν καρδια αληθινη και τα αρεστα ενωπιον σου εποιησα και εκλαυσεν εξεκιας κλαυθμω μεγαλω 4 και εγενετο λογος κυριου προς ησαιαν λεγων 5 πορευθητι και ειπον εξεκια ταδε λεγει κυριος ο θεος δαυιδ του πατρος σου ηκουσα της φωνης της προσευχης σου και ειδον τα

δακρυα σου ιδου προστιδημι προς τον χρονον σου ετη δεκα πεντε 6 και εκ χειρος βασιλεως ασσυριων σωσω σε και υπερ της πολεως ταυτης υπερασπιω 7 τουτο δε σοι το σημειον παρα κυριου οτι ο θεος ποιησει το ρημα τουτο 8 την σκιαν των αναβαθμων ους κατεβη ο ηλιος τους δεκα αναβαθμους του οικου του πατρος σου αποστρεψω τον ηλιον τους δεκα αναβαθμους και ανεβη ο ηλιος τους δεκα αναβαθμους ους κατεβη η σκια 9 προσευχη εξεκίου βασιλεως της ιουδαιας ηνικα εμαλακισθη και ανεστη εκ της μαλακιας αυτου 10 εγω ειπα εν τω υφει των ημερων μου εν πυλαις αδου καταλειψω τα ετη τα επιλοιπα 11 ειπα ουκετι μη ιδω το σωτηριον του θεου επι της γης ουκετι μη ιδω ανθρωπον 12 εκ της συγγενειας μου κατελιπον το λοιπον της ζωης μου εξηλθεν και απηλθεν απ' εμου ωσπερ ο καταλυν σκηνην πηξας το πνευμα μου παρ' εμοι εγενετο ως ιστος εριδου εγγιζουσας εκτεμειν εν τη ημερα εκεινη παρεδοθην 13 εως πρωι ως λεοντι ουτως τα οστα μου συνετριψεν απο γαρ της ημερας εως της νυκτος παρεδοθην 14 ως χελιδων ουτως φωνησω και ως περιστερα ουτως μελετησω εξελιπον γαρ μου οι οφθαλμοι του βλεπειν εις το υψος του ουρανου προς τον κυριον ος εξειλατο με 15 και αφειλατο μου την οδυνην της ψυχης 16 κυριε περι αυτης γαρ ανηγγελη σοι και εξηγειρας μου την πνοην και παρακληθεις εζησα 17 ειλου γαρ μου την ψυχην ινα μη αποληται και απερριψας οπισω μου πασας τας αμαρτιας μου 18 ου γαρ οι εν αδου αινεσουσιν σε ουδε οι αποθανοντες ευλογησουσιν σε ουδε ελπιουσιν οι εν αδου την ελεημοσυνην σου 19 οι ζωντως ευλογησουσιν σε ον τροπον καγω απο γαρ της σημερον παιδια ποιησω α αναγγελουσιν την δικαιοσυνην σου 20 κυριε της σωτηριας μου και ου παυσομαι ευλογων σε μετα ψαλτηριου πασας τας ημερας της ζωης μου κατεναντι του οικου του θεου 21 και ειπεν ησαιας προς εξεκίαν λαβε παλαθην εκ συκων και τριψον και καταπλασαι και υγιης εση 22 και ειπεν εξεκίας τουτο το σημειον οτι αναβησομαι εις τον οικον κυριου του θεου

Chapter 39

1 εν τω καιρω εκεινω απεστειλεν μαρωδαχ υιος του λααδαν ο βασιλευς της βαβυλωνιας επιστολας και πρεσβεις και δωρα εξεκία ηκουσεν γαρ οτι εμαλακισθη εως θανατου και ανεστη 2 και εχαρη επ' αυτοις εξεκίας χαραν μεγαλην και εδειξεν αυτοις τον οικον του νεχωδα και της στακτης και των θυμιαματων και του μυρου και του αργυριου και του χρυσιου και παντας τους οικους των σκευων της γαζης και παντα οσα ην εν τοις θησαυροις αυτου και ουκ ην ουθεν ο ουκ εδειξεν εξεκίας εν τω οικω αυτου 3 και ηλθεν ησαιας ο προφητης προς τον βασιλεα εξεκίαν και ειπεν προς αυτον τι λεγουσιν οι ανθρωποι ουτοι και ποθεν ηκασιν προς σε και ειπεν εξεκίας εκ γης πορρωθεν ηκασιν προς με εκ βαβυλωνος 4 και ειπεν ησαιας τι ειδοσαν εν τω οικω σου και ειπεν εξεκίας παντα τα εν τω οικω μου ειδοσαν και

ουκ εστιν εν τω οικω μου ο ουκ ειδοσαν αλλα και τα εν τοις θησαυροις μου 5 και ειπεν αυτω ησαιας ακουσον τον λογον κυριου σαβαωθ 6 ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και λημψονται παντα τα εν τω οικω σου και οσα συνηγαγον οι πατερες σου εως της ημερας ταυτης εις βαβυλωνα ηξει και ουδεν ου μη καταλιπωσιν ειπεν δε ο θεος 7 οτι και απο των τεκνων σου ων εγεννησας λημψονται και ποιησουσιν σπαδοντας εν τω οικω του βασιλεως των βαβυλωνιων 8 και ειπεν εξεκias προς ησαιαν αγαθος ο λογος κυριου ον ελαλησεν γενεσθω δη ειρηνη και δικαιοσυνη εν ταις ημεραις μου .

Chapter 40

1 παρακαλειτε παρακαλειτε τον λαον μου λεγει ο θεος 2 ιερεις λαλησατε εις την καρδιαν ιερουσαλημ παρακαλεσατε αυτην οτι επλησθη η ταπεινωσις αυτης λελυται αυτης η αμαρτια οτι εδεξατο εκ χειρος κυριου διπλα τα αμαρτηματα αυτης 3 φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειας ποιειτε τας τριβους του θεου ημων 4 πασα φαραγξ πληρωθησεται και παν ορος και βουνος ταπεινωθησεται και εσται παντα τα σκολια εις ευθειαν και η τραχεια εις πεδια 5 και οφθησεται η δοξα κυριου και οψεται πασα σαρξ το σωτηριον του θεου οτι κυριος ελαλησεν 6 φωνη λεγοντος βοησον και ειπα τι βοησω πασα σαρξ χορτος και πασα δοξα ανθρωπου ως ανθος χορτου 7 εξηρανθη ο χορτος και το ανθος εξεπεσεν 8 το δε ρημα του θεου ημων μενει εις τον αιωνα 9 επ' ορος υψηλον αναβηθι ο ευαγγελιζομενος σιων υψωσον τη ισχυι την φωνην σου ο ευαγγελιζομενος ιερουσαλημ υψωσατε μη φοβεισθε ειπον ταις πολεσιν ιουδα ιδου ο θεος υμων 10 ιδου κυριος μετα ισχυος ερχεται και ο βραχιων μετα κυριειας ιδου ο μισθος αυτου μετ' αυτου και το εργον εναντιον αυτου 11 ως ποιμην ποιμανει το ποιμνιον αυτου και τω βραχιονι αυτου συναξει αρνας και εν γαστρι εχουσας παρακαλεσει 12 τις εμετρησεν τη χειρι το υδωρ και τον ουρανον σπιθαμη και πασαν την γην δρακι τις εστησεν τα ορη σταθμω και τας ναπας ζυγω 13 τις εγνω νουν κυριου και τις αυτου συμβουλος εγενετο ος συμβιβα αυτον 14 η προς τινα συνεβουλευσατο και συνεβιβασεν αυτον η τις εδειξεν αυτω κρισιν η οδον συνεσεως τις εδειξεν αυτω 15 ει παντα τα εθνη ως σταγων απο καδου και ως ροπη ζυγου ελογισθησαν και ως σιελος λογισθησονται 16 ο δε λιβανος ουχ ικανος εις καυσιν και παντα τα τετραποδα ουχ ικανα εις ολοκαρπωσιν 17 και παντα τα εθνη ως ουδεν εισι και εις ουδεν ελογισθησαν 18 τινι ωμοιωσατε κυριον και τινι ομοιωματι ωμοιωσατε αυτον 19 μη εικονα εποιησεν τεκτων η χρυσοχοος χωνευσας χρυσιον περιεχρυσωσεν αυτον ομοιωμα κατεσκευασεν αυτον 20 ξυλον γαρ ασηπτον εκλεγεται τεκτων και σοφως ζητει πως στησει αυτου εικονα και ινα μη σαλευηται 21 ου γνωσεσθε ουκ ακουσεσθε ουκ ανηγγελη εξ αρχης

υμιν ουκ εγνωτε τα θεμελια της γης 22 ο κατεχων τον γυρον της γης και οι ενοικουντες εν αυτη ως ακριδες ο στησας ως καμαραν τον ουρανον και διατεινας ως σκηνην κατοικειν 23 ο διδους αρχοντας εις ουδεν αρχειν την δε γην ως ουδεν εποίησεν 24 ου γαρ μη σπειρωσιν ουδε μη φυτευσωσιν ουδε μη ριζωθι εις την γην η ριζα αυτων επνευσεν επ' αυτους και εξηρανθησαν και καταιγισ ως φρυγανα αναλημψεται αυτους 25 νυν ουν τινι με ωμοιωσατε και υψωθησομαι ειπεν ο αγιος 26 αναβλεψατε εις υψος τους οφθαλμους υμων και ιδετε τις κατεδειξεν παντα ταυτα ο εκφερων κατα αριθμον τον κοσμον αυτου παντας επ' ονοματι καλεσει απο πολλης δοξης και εν κρατει ισχυος ουδεν σε ελαθεν 27 μη γαρ ειπης ιακωβ και τι ελαλησας ισραηλ απεκρυβη η οδος μου απο του θεου και ο θεος μου την κρισιν αφειλεν και απεστη 28 και νυν ουκ εγνως ει μη ηκουσας θεος αιωνιος ο θεος ο κατασκευασας τα ακρα της γης ου πεινασει ουδε κοπιασει ουδε εστιν εξευρεσις της φρονησεως αυτου 29 διδους τοις πεινωσιν ισχυν και τοις μη οδυνωμενοις λυπην 30 πεινασουσιν γαρ νεωτεροι και κοπιασουσιν νεανισκοι και εκλεκτοι ανισχυες εσονται 31 οι δε υπομενοντες τον θεον αλλαξουσιν ισχυν πτεροφυησουσιν ως αετοι δραμουνται και ου κοπιασουσιν βαδιουνται και ου πεινασουσιν

Chapter 41

1 εγκαινιζεσθε προς με νησοι οι γαρ αρχοντες αλλαξουσιν ισχυν εγγισατωσαν και λαλησατωσαν αμα τοτε κρισιν αναγγειλατωσαν 2 τις εξηγειρεν απο ανατολων δικαιοσυνην εκαλεσεν αυτην κατα ποδας αυτου και πορευσεται δωσει εναντιον εθνων και βασιλεις εκστησει και δωσει εις γην τας μαχαιρας αυτων και ως φρυγανα εξωσμενα τα τοξα αυτων 3 και διωξεται αυτους και διελευσεται εν ειρηνη η οδος των ποδων αυτου 4 τις ενηργησεν και εποίησεν ταυτα εκαλεσεν αυτην ο καλων αυτην απο γενεων αρχης εγω θεος πρωτος και εις τα επερχομενα εγω ειμι 5 ειδοσαν εθνη και εφοβηθησαν τα ακρα της γης ηγγισαν και ηλθουσιν αμα 6 κρινων εκαστος τω πλησιον και τω αδελφω βοηθησαι και ερει 7 ισχυσεν ανηρ τεκτων και χαλκευς τυπτων σφυρη αμα ελαυνων ποτε μεν ερει συμβλημα καλον εστιν ισχυρωσαν αυτα εν ηλοις θησουσιν αυτα και ου κινηθησονται 8 συ δε ισραηλ παις μου ιακωβ ον εξελεξαμην σπερμα αβρααμ ον ηγαπησα 9 ου αντελαβομην απ' ακρων της γης και εκ των σκοπιων αυτης εκαλεσα σε και ειπα σοι παις μου ει εξελεξαμην σε και ουκ εγκατελιπον σε 10 μη φοβου μετα σου γαρ ειμι μη πλανω εγω γαρ ειμι ο θεος σου ο ενισχυσας σε και εβοηθησα σοι και ησφαλισαμην σε τη δεξια τη δικαια μου 11 ιδου αισχυνηθουσιν και εντραπησονται παντες οι αντικειμενοι σοι εσονται γαρ ως ουκ οντες και απολουνται παντες οι αντιδικοι σου 12 ζητησεις αυτους και ου μη ευρης τους ανθρωπους οι παροινησουσιν εις σε εσονται γαρ ως ουκ οντες και ουκ εσονται οι αντιπολεμουντες σε 13 οτι εγω

ο θεος σου ο κρατων της δεξιας σου ο λεγων σοι μη φοβου 14 ιακωβ ολιγοστος ισραηλ εγω εβοηθησα σοι λεγει ο θεος ο λυτρουμενος σε ισραηλ 15 ιδου εποησα σε ως τροχους αμαξης αλωωντας καινους πριστηροειδεις και αλοησεις ορη και λεπτυνεις βουνους και ως χνουν θησεις 16 και λικμησεις και ανεμος λημψεται αυτους και καταιγεις διασπερει αυτους συ δε ευφρανθηση εν τοις αγιοις ισραηλ και αγαλλιασονται 17 οι πτωχοι και οι ενδεις ζητησουσιν γαρ υδωρ και ουκ εσται η γλωσσα αυτων απο της διψης εξηρανθη εγω κυριος ο θεος εγω επακουσομαι ο θεος ισραηλ και ουκ εγκαταλειψω αυτους 18 αλλα ανοιξω επι των ορεων ποταμους και εν μεσω πεδιων πηγας ποιησω την ερημον εις ελη και την διψωσαν γην εν υδραγωγοις 19 θησω εις την ανυδρον γην κεδρον και πυξον και μυρσινην και κυπαρισσον και λευκην 20 ινα ιδωσιν και γνωσιν και εννοηθωσιν και επιστωνται αμα οτι χειρ κυριου εποησεν ταυτα παντα και ο αγιος του ισραηλ κατεδειξεν 21 εγγιζει η κρισις υμων λεγει κυριος ο θεος ηγγισαν αι βουλαι υμων λεγει ο βασιλευς ιακωβ 22 εγγισατωσαν και αναγγειλατωσαν υμιν α συμβησεται η τα προτερα τινα ην ειπατε και επιστησομεν τον νουν και γνωσομεθα τι τα εσχατα και τα επερχομενα ειπατε ημιν 23 αναγγειλατε ημιν τα επερχομενα επ' εσχατου και γνωσομεθα οτι θεοι εστε ευ ποιησατε και κακωσατε και θαυμασομεθα και οψομεθα αμα 24 οτι ποθεν εστε υμεις και ποθεν η εργασία υμων εκ γης βδελυγμα εξελεξαντο υμας 25 εγω δε ηγειρα τον απο βορρα και τον αφ' ηλιου ανατολων κληθησονται τω ονοματι μου ερχεσθωσαν αρχοντες και ως πηλος κεραμεως και ως κεραμευς καταπατων τον πηλον ουτως καταπατηθησεσθε 26 τις γαρ αναγγειλει τα εξ αρχης ινα γνωμεν και τα εμπροσθεν και ερουμεν οτι αληθη εστιν ουκ εστιν ο προλεγων ουδε ο ακουων υμων τους λογους 27 αρχην σιων δωσω και ιερουσαλημ παρακαλεσω εις οδον 28 απο γαρ των εθνων ιδου ουδεις και απο των ειδωλων αυτων ουκ ην ο αναγγελλων και εαν ερωτησω αυτους ποθεν εστε ου μη αποκριθωσιν μοι 29 εισιν γαρ οι ποιουντες υμας και ματην οι πλανωντες υμας

Chapter 42

1 ιακωβ ο παις μου αντιλημφομαι αυτου ισραηλ ο εκλεκτος μου προσεδεξατο αυτον η ψυχη μου εδωκα το πνευμα μου επ' αυτον κρισιν τοις εθνεσιν εξοισει 2 ου κεκραξεται ουδε ανησει ουδε ακουσθησεται εξω η φωνη αυτου 3 καλαμον τεθλασμενον ου συντριψει και λινον καπνιζομενον ου σβεσει αλλα εις αληθειαν εξοισει κρισιν 4 αναλαμψει και ου θραυσθησεται εως αν θη επι της γης κρισιν και επι τω ονοματι αυτου εθνη ελπιουσιν 5 ουτως λεγει κυριος ο θεος ο ποιησας τον ουρανον και πηξας αυτον ο στερεωσας την γην και τα εν αυτη και διδους πνοην τω λαω τω επ' αυτης και πνευμα τοις πατουσιν αυτην 6 εγω κυριος ο θεος εκαλεσα σε εν δικαιοσυνη και κρατησω της χειρος σου και ενισχυσω σε και εδωκα

σε εις διαθηκην γενους εις φως εθνων 7 ανοιξαι οφθαλμους τυφλων εξαγαγειν εκ δεσμων δεδεμενους και εξ οικου φυλακης καθημενους εν σκοτει 8 εγω κυριος ο θεος τουτο μου εστιν το ονομα την δοξαν μου ετερω ου δωσω ουδε τας αρετας μου τοις γλυπτοις 9 τα απ' αρχης ιδου ηκασιν και καινα α εγω αναγγελω και προ του ανατειλαι εδηλωθη υμιν 10 υμνησατε τω κυριω υμνον καινον η αρχη αυτου δοξαζετε το ονομα αυτου απ' ακρου της γης οι καταβαινοντες εις την θαλασσαν και πλεοντες αυτην αι νησοι και οι κατοικουντες αυτας 11 ευφρανθητι ερημος και αι κωμαι αυτης επαυλεις και οι κατοικουντες κηδαρ ευφρανθησονται οι κατοικουντες πετραν απ' ακρων των ορεων βοηθουσιν 12 δωσουσιν τω θεω δοξαν τας αρετας αυτου εν ταις νησοις αναγγελουσιν 13 κυριος ο θεος των δυναμεων εξελευσεται και συντριψει πολεμον επεγερει ζηλον και βοησεται επι τους εχθρους αυτου μετα ισχυος 14 εσιωπησα μη και αι σιωπησομαι και ανεξομαι εκαρτερησα ως η τικτουσα εκστησω και ξηρανω αμα 15 και θησω ποταμους εις νησους και ελη ξηρανω 16 και αξω τυφλους εν οδω η ουκ εγνωσαν και τριβους ους ουκ ηδειςαν πατησαι ποιησω αυτους ποιησω αυτοις το σκοτος εις φως και τα σκολια εις ευθειαν ταυτα τα ρηματα ποιησω και ουκ εγκαταλειψω αυτους 17 αυτοι δε απεστραφησαν εις τα οπισω αισχυνηθητε αισχυνην οι πεποιθοτες επι τοις γλυπτοις οι λεγοντες τοις χωνευτοις υμεις εστε θεοι ημων 18 οι κωφοι ακουσατε και οι τυφλοι αναβλεψατε ιδειν 19 και τις τυφλος αλλ' η οι παιδες μου και κωφοι αλλ' η οι κυριευοντες αυτων και ετυφλωθησαν οι δουλοι του θεου 20 ειδετε πλεονακεις και ουκ εφυλαξασθε ηνοιγμενα τα ωτα και ουκ ηκουσατε 21 κυριος ο θεος εβουλετο ινα δικαιωθη και μεγαλυνη αινεσιν και ειδον 22 και εγενετο ο λαος πεπρονομευμενος και διηρπασμενος η γαρ παγίς εν τοις ταμειοις πανταχου και εν οικοις αμα οπου εκρυψαν αυτους εγενοντο εις προνομην και ουκ ην ο εξαιρουμενος αρπαγμα και ουκ ην ο λεγων αποδος 23 τις εν υμιν ος ενωτιειται ταυτα εισακουσεται εις τα επερχομενα 24 τις εδωκεν εις διαρπαγην ιακωβ και ισραηλ τοις προνομεουσιν αυτον ουχι ο θεος ω ημαρτοσαν αυτω και ουκ εβουλοντο εν ταις οδοις αυτου πορευεσθαι ουδε ακουειν του νομου αυτου 25 και επηγαγεν επ' αυτους οργην θυμου αυτου και κατισχυσεν αυτους πολεμος και οι συμφλεγοντες αυτους κυκλω και ουκ εγνωσαν εκαστος αυτων ουδε εθεντο επι ψυχην

Chapter 43

1 και νυν ουτως λεγει κυριος ο θεος ο ποιησας σε ιακωβ ο πλασας σε ισραηλ μη φοβου οτι ελυτρωσαμην σε εκαλεσα σε το ονομα σου εμος ει συ 2 και εαν διαβαινης δι' υδατος μετα σου ειμι και ποταμοι ου συγκλυσουσιν σε και εαν διελθης δια πυρος ου μη κατακαυθης φλοξ ου κατακαυσει σε 3 οτι εγω κυριος ο θεος σου ο αγιος ισραηλ ο σωζων σε εποιησα σου αλλαγμα αιγυπτον και αιθιοπιαν και

σοηνην υπερ σου 4 αφ' ου εντιμος εγενου εναντιον μου εδοξασθης καγω σε ηγαπη-
σα και δωσω ανθρωπους πολλους υπερ σου και αρχοντας υπερ της κεφαλης σου
5 μη φοβου οτι μετα σου ειμι απο ανατολων αξω το σπερμα σου και απο δυσμων
συναξω σε 6 ερω τω βορρα αγε και τω λιβι μη κωλυε αγε τους υιους μου απο
γης πορρωθεν και τας θυγατερας μου απ' ακρων της γης 7 παντας οσοι επικεκλ-
ηνται τω ονοματι μου εν γαρ τη δοξη μου κατεσκευασα αυτον και επλασα και
εποιησα αυτον 8 και εξηγαγον λαον τυφλον και οφθαλμοι εισιν ωσαντως τυφλοι
και κωφοι τα ωτα εχοντες 9 παντα τα εθνη συνηχθησαν αμα και συναχθησον-
ται αρχοντες εξ αυτων τις αναγγελει ταυτα η τα εξ αρχης τις αναγγελει υμιν
αγαγετωσαν τους μαρτυρας αυτων και δικαιωδητωσαν και ειπατωσαν αληθη 10
γενεσθε μοι μαρτυρες καγω μαρτυς λεγει κυριος ο θεος και ο παις ον εξελεξαμην
ινα γνωτε και πιστευσητε και συνητε οτι εγω ειμι εμπροσθεν μου ουκ εγενετο
αλλος θεος και μετ' εμε ουκ εσται 11 εγω ο θεος και ουκ εστιν παρεξ εμου σωζων
12 ανηγγειλα και εσωσα ωνειδισα και ουκ ην εν υμιν αλλοτριος υμεις εμοι μαρ-
τυρες καγω μαρτυς λεγει κυριος ο θεος 13 ετι απ' αρχης και ουκ εστιν ο εκ των
χειρων μου εξαιρουμενος ποιησω και τις αποστρεψει αυτο 14 ουτως λεγει κυριος
ο θεος ο λυτρουμενος υμας ο αγιος ισραηλ ενεκεν υμων αποστελω εις βαβυλωνα
και επεγερω παντας φευγοντας και χαλδαιοι εν πλοιοις δεδησονται 15 εγω κυριος
ο θεος ο αγιος υμων ο καταδειξας ισραηλ βασιλεα υμων 16 ουτως λεγει κυριος ο
διδους οδον εν θαλασση και εν υδατι ισχυρω τριβον 17 ο εξαγαγων αρματα και
ιππον και οχλον ισχυρον αλλα εκοιμηθησαν και ουκ αναστησονται εσβεσθησαν
ως λινον εσβεσμενον 18 μη μνημονευετε τα πρωτα και τα αρχαια μη συλλογιζεσθε
19 ιδου ποιω καινα α νυν ανατελει και γνωσεσθε αυτα και ποιησω εν τη ερημω
οδον και εν τη ανυδρω ποταμους 20 ευλογησει με τα θηρια του αγρου σειρηνες
και θυγατερες στρουθων οτι εδωκα εν τη ερημω υδωρ και ποταμους εν τη ανυδρω
ποτισαι το γενος μου το εκλεκτον 21 λαον μου ον περιεποιησαμην τας αρετας
μου διηγεισθαι 22 ου νυν εκαλεσα σε ιακωβ ουδε κοπιασαι σε εποιησα ισραηλ
23 ουκ εμοι προβατα της ολοκαρπωσεως σου ουδε εν ταις θυσιαις σου εδοξασας
με ουδε εγχοπον εποιησα σε εν λιβανω 24 ουδε εκτησω μοι αργυριου θυμιαμα
ουδε το στεαρ των θυσιων σου επεδυμησα αλλα εν ταις αμαρτιαις σου και εν ταις
αδικιαις σου προεστην σου 25 εγω ειμι εγω ειμι ο εξαλειφων τας ανομιας σου
και ου μη μνησθησομαι 26 συ δε μνησθητι και κριθωμεν λεγε συ τας ανομιας
σου πρωτος ινα δικαιωθης 27 οι πατερες υμων πρωτοι και οι αρχοντες αυτων
ηνομησαν εις εμε 28 και εμianαν οι αρχοντες τα αγια μου και εδωκα απολεσαι
ιακωβ και ισραηλ εις ονειδισμον

Chapter 44

1 νυν δε ακουσον παις μου ιακωβ και ισραηλ ον εξελεξαμην 2 ουτως λεγει κυριος ο θεος ο ποιησας σε και ο πλασας σε εκ κοιλίας ετι βοηθηθηση μη φοβου παις μου ιακωβ και ο ηγαπημενος ισραηλ ον εξελεξαμην 3 οτι εγω δωσω υδωρ εν διψει τοις πορευομενοις εν ανυδρω επιδησω το πνευμα μου επι το σπερμα σου και τας ευλογιας μου επι τα τεκνα σου 4 και ανατελουσιν ωσει χορτος ανα μεσον υδατος και ως ιτεα επι παραρρεον υδωρ 5 ουτος ερει του θεου ειμι και ουτος βοησεται επι τω ονοματι ιακωβ και ετερος επιγραψει του θεου ειμι επι τω ονοματι ισραηλ 6 ουτως λεγει ο θεος ο βασιλευς του ισραηλ ο ρυσαμενος αυτον θεος σαβαωθ εγω πρωτος και εγω μετα ταυτα πλην εμου ουκ εστιν θεος 7 τις ωσπερ εγω στητω καλεσατω και ετοιμασατω μοι αφ' ου εποιησα ανθρωπον εις τον αιωνα και τα επερχομενα προ του ελθειν αναγγειλατωσαν υμιν 8 μη παρακαλυπτεσθε ουκ απ' αρχης ηνωτισασθε και απηγγειλα υμιν μαρτυρες υμεις εστε ει εστιν θεος πλην εμου και ουκ ησαν τοτε 9 οι πλασσοντες και γλυφοντες παντες ματαιοι οι ποιουντες τα καταδυμια αυτων α ουκ ωφελησει αυτους αλλα αισχυνθησονται 10 παντες οι πλασσοντες θεον και γλυφοντες ανωφελη 11 και παντες οθεν εγενοντο εξηρανθησαν και κωφοι απο ανθρωπων συναχθητωσαν παντες και στητωσαν αμα εντραπητωσαν και αισχυνθητωσαν αμα 12 οτι ωξυνεν τεκτων σιδηρον σκεπαρνω ειργασατο αυτο και εν τερετρω ετρησεν αυτο ειργασατο αυτο εν τω βραχιονι της ισχυος αυτου και πεινασει και ασθενησει και ου μη πιη υδωρ εκλεξαμενος 13 τεκτων ξυλον εστησεν αυτο εν μετρω και εν κολλη ερρυθμισεν αυτο εποιησεν αυτο ως μορφην ανδρος και ως ωραιότητα ανθρωπου στησαι αυτο εν οικω 14 ο εκοψεν ξυλον εκ του δρυμου ο εφυτευσεν κυριος και υετος εμηκυνεν 15 ινα η ανθρωποις εις καυσιν και λαβων απ' αυτου εθερμανθη και καυσαντες επεψαν αρτους επ' αυτων το δε λοιπον ειργασαντο εις θεους και προσκυνουσιν αυτους 16 ου το ημισυ αυτου κατεκαυσαν εν πυρι και καυσαντες επεψαν αρτους επ' αυτων και επ' αυτου κρεας οπτησας εφαγεν και ενεπλησθη και θερμανθεις ειπεν ηδυ μοι οτι εθερμανθην και ειδον πυρ 17 το δε λοιπον εποιησεν εις θεον γλυπτον και προσκυνει αυτω και προσευχεται λεγων εξελου με οτι θεος μου ει συ 18 ουκ εγνωσαν φρονησαι οτι απημαυρωθησαν του βλεπειν τοις οφθαλμοις αυτων και του νοησαι τη καρδια αυτων 19 και ουκ ελογισατο τη καρδια αυτου ουδε ανελογισατο εν τη ψυχη αυτου ουδε εγνω τη φρονησει οτι το ημισυ αυτου κατεκαυσεν εν πυρι και επεψεν επι των ανδρακων αυτου αρτους και οπτησας κρεας εφαγεν και το λοιπον αυτου εις βδελυγμα εποιησεν και προσκυνουσιν αυτω 20 γνωτε οτι σποδος η καρδια αυτων και πλανωνται και ουδεις δυναται εξελεσθαι την ψυχην αυτου ιδετε ουκ ερειτε οτι ψευδος εν τη δεξια μου 21 μνησθητι ταυτα ιακωβ και ισραηλ οτι παις μου ει συ επλασα σε παιδα μου και συ ισραηλ μη επιλανθανου μου 22

ιδου γαρ απηλειψα ως νεφελην τας ανομιαις σου και ως γνοφον τας αμαρτιας σου επιστραφητι προς με και λυτρωσομαι σε 23 ευφρανθητε ουρανοι οτι ηληθεν ο θεος τον ισραηλ σαλπισατε θεμελια της γης βοησατε ορη ευφροσυνην οι βουνοι και παντα τα ξυλα τα εν αυτοις οτι ελυτρωσατο ο θεος τον ιακωβ και ισραηλ δοξασθησεται 24 ουτως λεγει κυριος ο λυτρουμενος σε και ο πλασσων σε εκ κοιλι-
ας εγω κυριος ο συντελων παντα εξετεινα τον ουρανον μονος και εστερεωσα την γην τις ετερος 25 διασκεδασει σημεια εγγαστριμυθων και μαντειας απο καρδιας αποστρεφων φρονημους εις τα οπισω και την βουλην αυτων μωρεων 26 και ιστων ρηματα παιδος αυτου και την βουλην των αγγελων αυτου αληθευων ο λεγων ιερουσαλημ κατοικηθησεται και ταις πολεσιν της ιουδαιας οικοδομηθησεσθε και τα ερημα αυτης ανατελει 27 ο λεγων τη αβυσσω ερημωθησεται και τους ποταμους σου ξηρανω 28 ο λεγων κυρω φρονειν και παντα τα θεληματα μου ποιησει ο λεγων ιερουσαλημ οικοδομηθησεται και τον οικον τον αγιον μου θεμελιωσω

Chapter 45

1 ουτως λεγει κυριος ο θεος τω χριστω μου κυρω ου εκρατησα της δεξιας επακουσαι εμπροσθεν αυτου εθνη και ισχυν βασιλεων διαρρηξω ανοιξω εμπροσθεν αυτου θυρας και πολεις ου συγκλεισθησονται 2 εγω εμπροσθεν σου πορευσομαι και ορη ομαλιω θυρας χαλκας συντριψω και μοχλους σιδηρους συγκλασω 3 και δωσω σοι θησαυρους σκοτεινους αποκρυφους αορατους ανοιξω σοι ινα γνως οτι εγω κυριος ο θεος ο καλων το ονομα σου θεος ισραηλ 4 ενεκεν ιακωβ του παιδος μου και ισραηλ του εκλεκτου μου εγω καλεσω σε τω ονοματι σου και προσδεξομαι σε συ δε ουκ εγνως με 5 οτι εγω κυριος ο θεος και ουκ εστιν ετι πλην εμου θεος και ουκ ηδεις με 6 ινα γνωσιν οι απο ανατολων ηλιου και οι απο δυσμων οτι ουκ εστιν πλην εμου εγω κυριος ο θεος και ουκ εστιν ετι 7 εγω ο κατασκευασας φως και ποιησας σκοτος ο ποιων ειρηνην και κτιζων κακα εγω κυριος ο θεος ο ποιων ταυτα παντα 8 ευφρανθητω ο ουρανος ανωθεν και αι νεφελαι ρανατωσαν δικαιοσυνην ανατειλατω η γη ελεος και δικαιοσυνην ανατειλατω αμα εγω ειμι κυριος ο κτισας σε 9 ποιον βελτιον κατεσκευασα ως πηλον κεραμεως μη ο αροτριων αροτριασει την γην ολην την ημεραν μη ερει ο πηλος τω κεραμει τι ποιεις οτι ουκ εργαζη ουδε εχεις χειρας 10 ο λεγων τω πατρι τι γεννησεις και τη μητρι τι ωδινησεις 11 οτι ουτως λεγει κυριος ο θεος ο αγιος ισραηλ ο ποιησας τα επερχομενα ερωτησατε με περι των υιων μου και περι των θυγατερων μου και περι των εργα των χειρων μου εντειλασθε μοι 12 εγω εποιησα γην και ανθρωπον επ' αυτης εγω τη χειρι μου εστερεωσα τον ουρανον εγω πασι τοις αστροις εντειλαμην 13 εγω ηγειρα αυτον μετα δικαιοσυνης βασιλεα και πασαι αι οδοι αυτου ευθειαι ουτος οικοδομησει την πολιν μου και την αιχμαλωσιαν του λαου μου επιστρεψει ου μετα λυτρων

ουδε μετα δωρων ειπεν κυριος σαβαωθ 14 ουτως λεγει κυριος σαβαωθ εκοπιασεν αιγυπτος και εμπορια αιθιοπων και οι σεβωιν ανδρες υψηλοι επι σε διαβησονται και σοι εσονται δουλοι και οπισω σου ακολουθησουσιν δεδεμενοι χειροπεδαις και προσκυνησουσιν σοι και εν σοι προσευξονται οτι εν σοι ο θεος εστιν και ερουσιν ουκ εστιν θεος πλην σου 15 συ γαρ ει θεος και ουκ ηδειμεν ο θεος του ισραηλ σωτηρ 16 αισχυνηθουσιν και εντραπησονται παντες οι αντικειμενοι αυτω και πορευσονται εν αισχυνη εγκαινιζεσθε προς με νησοι 17 ισραηλ σωζεται υπο κυριου σωτηριαν αιωνιον ουκ αισχυνηθουσιν ουδε μη εντραπωσιν εως του αιωνος 18 ουτως λεγει κυριος ο ποιησας τον ουρανον ουτος ο θεος ο καταδειξας την γην και ποιησας αυτην αυτος διωρισεν αυτην ουκ εις κενον εποιησεν αυτην αλλα κατοικεισθαι εγω ειμι και ουκ εστιν ετι 19 ουκ εν κρυφη λελαληκα ουδε εν τοπω γης σκοτεινω ουκ ειπα τω σπερματι ιακωβ ματαιον ζητησατε εγω ειμι εγω ειμι κυριος λαλων δικαιοσυνην και αναγγελων αληθειαν 20 συναχθητε και ηκετε βουλευσασθε αμα οι σωζομενοι απο των εθνων ουκ εγνωσαν οι αιροντες το ξυλον γλυμμα αυτων και προσευχομενοι ως προς θεους οι ου σωζουσιν 21 ει αναγγελουσιν εγγισατωσαν ινα γνωσιν αμα τις ακουστα εποιησεν ταυτα απ' αρχης τοτε ανηγγελη υμιν εγω ο θεος και ουκ εστιν αλλος πλην εμου δικαιος και σωτηρ ουκ εστιν παρεξ εμου 22 επιστραφητε προς με και σωθησεσθε οι απ' εσχατου της γης εγω ειμι ο θεος και ουκ εστιν αλλος 23 κατ' εμαυτου ομνυω η μην εξελευσεται εκ του στοματος μου δικαιοσυνη οι λογοι μου ουκ αποστραφησονται οτι εμοι καμψει παν γονυ και εξομολογησεται πασα γλωσσα τω θεω 24 λεγων δικαιοσυνη και δοξα προς αυτον ηξουσιν και αισχυνηθουσιν παντες οι αφοριζοντες εαυτους 25 απο κυριου δικαιωθησονται και εν τω θεω ενδοξασθησονται παν το σπερμα των υιων ισραηλ

Chapter 46

1 επεσε βηλ συνετριβη δαγων εγενετο τα γλυπτα αυτων εις θηρια και κτηνη αιρετε αυτα καταδεδεμενα ως φορτιον κοπιωντι 2 και πεινωντι και εκλελυμενω ουκ ισχυοντι αμα οι ου δυνησονται σωθηναι απο πολεμου αυτοι δε αιχμαλωτοι ηχθησαν 3 ακουσατε μου οικος του ιακωβ και παν το καταλοιπον του ισραηλ οι αιρομενοι εκ κοιλιας και παιδευομενοι εκ παιδιου 4 εως γηρους εγω ειμι και εως αν καταγηρασητε εγω ειμι εγω ανεχομαι υμων εγω εποιησα και εγω ανησω εγω αναλημφομαι και σωσω υμας 5 τινι με ωμοιωσατε ιδετε τεχνασασθε οι πλανωμενοι 6 οι συμβαλλομενοι χρυσιον εκ μαρσιππιου και αργυριον εν ζυγω στησουσιν εν σταθμω και μισθωσαμενοι χρυσοχοον εποιησαν χειροποιητα και κυψαντες προσκυνουσιν αυτοις 7 αιρουσιν αυτο επι των ωμων και πορευονται εαν δε θωσιν αυτο επι του τοπου αυτου μενει ου μη κινηθη και ος αν βοηση προς αυτον ου μη εισακ-

ουση απο κακων ου μη σωση αυτον 8 μνησθητε ταυτα και στεναξατε μετανοησατε οι πεπλανημενοι επιστρεψατε τη καρδια 9 και μνησθητε τα προτερα απο του αιωνος οτι εγω ειμι ο θεος και ουκ εστιν ετι πλην εμου 10 αναγγελλων προτερον τα εσχατα πριν αυτα γενεσθαι και αμα συνετελεσθη και ειπα πασα μου η βουλη στησεται και παντα οσα βεβουλευμαι ποιησω 11 καλων απ' ανατολων πετεινον και απο γης πορρωθεν περι ων βεβουλευμαι ελαλησα και ηγαγον εκτισα και εποιησα ηγαγον αυτον και ευοδωσα την οδον αυτου 12 ακουσατε μου οι απολωλεκοτες την καρδιαν οι μακραν απο της δικαιοσυνης 13 ηγγισα την δικαιοσυνην μου και την σωτηριαν την παρ' εμου ου βραδυνω δεδωκα εν σιων σωτηριαν τω ισραηλ εις δοξασμα

Chapter 47

1 καταβηθι καθισον επι την γην παρθενος θυγατηρ βαβυλωνος εισελθε εις το σκοτος θυγατηρ χαλδαιων οτι ουκετι προστεδηση κληθηναι απαλη και τρυφερα 2 λαβε μυλον αλεσον αλευρον αποκαλυψαι το κατακαλυμμα σου ανακαλυψαι τας πολιας ανασυραι τας κνημας διαβηθι ποταμους 3 ανακαλυφθησεται η αισχυνη σου φανησονται οι ονειδισμοι σου το δικαιον εκ σου λημψομαι ουκετι μη παραδω ανθρωποις 4 ειπεν ο ρυσαμενος σε κυριος σαβαωθ ονομα αυτω αγιος ισραηλ 5 καθισον κατανενυγμενη εισελθε εις το σκοτος θυγατηρ χαλδαιων ουκετι μη κληθης ισχυς βασιλειας 6 παρωξυνθην επι τω λαω μου εμianas την κληρονομian μου εγω εδωκα εις την χειρα σου συ δε ουκ εδωκας αυτοις ελεος του πρεσβυτερου εβαρυνας τον ζυγον σφοδρα 7 και ειπας εις τον αιωνα εσομαι αρχουσα ουκ ενοησας ταυτα εν τη καρδια σου ουδε εμνησθης τα εσχατα 8 νυν δε ακουσον ταυτα η τρυφερα η καθημενη πεποιθυια η λεγουσα εν τη καρδια αυτης εγω ειμι και ουκ εστιν ετερα ου καθιω χηρα ουδε γνωσομαι ορφανειαν 9 νυν δε ηξει εξαιφνης επι σε τα δυο ταυτα εν μια ημερα χηρεια και ατεκνια ηξει εξαιφνης επι σε εν τη φαρμακεια σου εν τη ισχυι των επαοιδων σου σφοδρα 10 τη ελπιδι της πονηριας σου συ γαρ ειπας εγω ειμι και ουκ εστιν ετερα γνωθι οτι η συνεσις τουτων και η πορνεια σου εσται σοι αισχυνη και ειπας τη καρδια σου εγω ειμι και ουκ εστιν ετερα 11 και ηξει επι σε απωλεια και ου μη γνως βοθυνος και εμπεση εις αυτον και ηξει επι σε ταλαιπωρια και ου μη δυνηση καθαρα γενεσθαι και ηξει επι σε εξαπινης απωλεια και ου μη γνως 12 στηθι νυν εν ταις επαοιδαις σου και τη πολλη φαρμακεια σου α εμianθανες εκ νεοτητος σου ει δυνηση ωφεληθηναι 13 κεκοπιακας εν ταις βουλαις σου στητωσαν και σωσατωσαν σε οι αστρολογοι του ουρανου οι ορωντες τους αστερας αναγγειλατωσαν σοι τι μελλει επι σε ερχεσθαι 14 ιδου παντες ως φρυγανα επι πυρι κατακαησονται και ου μη εξελωνται την ψυχην αυτων εκ φλογος οτι εχεις ανθρακας πυρος καθισαι επ' αυτους 15 ουτοι εσονται σοι βοηθεια

εκοπιασας εν τη μεταβολη σου εκ νεοτητος ανθρωπος καθ' εαυτον επλανηθη σοι
δε ουκ εσται σωτηρια

Chapter 48

1 ακουσατε ταυτα οικος ιακωβ οι κεκλημενοι τω ονοματι ισραηλ και οι εξ ιουδα
εξελθοντες οι ομνυοντες τω ονοματι κυριου θεου ισραηλ μιμνησκομενοι ου μετα
αληθειας ουδε μετα δικαιοσυνης 2 και αντεχομενοι τω ονοματι της πολεως της
αγιας και επι τω θεω του ισραηλ αντιστηριζομενοι κυριος σαβαωθ ονομα αυτω 3
τα προτερα ετι ανηγγειλα και εκ του στοματος μου εξηλθεν και ακουστον εγενετο
εξαπινα εποιησα και επηλθεν 4 γινωσκω εγω οτι σκληρος ει και νευρον σιδηρουν ο
τραχηλος σου και το μετωπον σου χαλκουν 5 και ανηγγειλα σοι παλαι πριν ελθειν
επι σε ακουστον σοι εποιησα μη ειπης οτι τα ειδωλα μου εποιησαν και μη ειπης
οτι τα γλυπτα και τα χωνευτα ενετειλατο μοι 6 ηκουσατε παντα και υμεις ουκ
εγνωτε αλλα και ακουστα σοι εποιησα τα καινα απο του νυν α μελλει γινεσθαι
και ουκ ειπας 7 νυν γινεται και ου παλαι και ου προτεραις ημεραις ηκουσας αυτα
μη ειπης οτι ναι γινωσκω αυτα 8 ουτε εγνως ουτε ηπιστω ουτε απ' αρχης ηνοιξα
σου τα ωτα εγνων γαρ οτι αδετων αδετησεις και ανομος ετι εκ κοιλιας κληθηση 9
ενεκεν του εμου ονοματος δειξω σοι τον θυμον μου και τα ενδοξα μου επαξω επι
σοι ινα μη εξολεθρευσω σε 10 ιδου πεπρακα σε ουχ ενεκεν αργυριου εξειλαμην δε
σε εκ καμινου πτωχειας 11 ενεκεν εμου ποιησω σοι οτι το εμον ονομα βεβηλουται
και την δοξαν μου ετερω ου δωσω 12 ακουε μου ιακωβ και ισραηλ ον εγω καλω
εγω ειμι πρωτος και εγω ειμι εις τον αιωνα 13 και η χειρ μου εθεμελιωσεν την γην
και η δεξια μου εστερεωσεν τον ουρανον καλεσω αυτους και στησονται αμα 14
και συναχθησονται παντες και ακουσονται τις αυτοις ανηγγειλεν ταυτα αγαπων
σε εποιησα το θελημα σου επι βαβυλωνα του αραι σπερμα χαλδαιων 15 εγω
ελαλησα εγω εκαλεσα ηγαγον αυτον και ευοδωσα την οδον αυτου 16 προσαγαγετε
προς με και ακουσατε ταυτα ουκ απ' αρχης εν κρυφη ελαλησα ουδε εν τοπω γης
σκοτεινω ηνικα εγενετο εκει ημην και νυν κυριος απεσταλκεν με και το πνευμα
αυτου 17 ουτως λεγει κυριος ο ρυσαμενος σε ο αγιος ισραηλ εγω ειμι ο θεος σου
δεδειχα σοι του ευρειν σε την οδον εν η πορευση εν αυτη 18 και ει ηκουσας των
εντολων μου εγενετο αν ωσει ποταμος η ειρηνη σου και η δικαιοσυνη σου ως κυμα
θαλασσης 19 και εγενετο αν ως η αμμος το σπερμα σου και τα εκγονα της κοιλιας
σου ως ο χους της γης ουδε νυν ου μη εξολεθρευθης ουδε απολειται το ονομα
σου ενωπιον μου 20 εξελθε εκ βαβυλωνος φευγων απο των χαλδαιων φωνην
ευφροσυνης αναγγειλατε και ακουστον γενεσθω τουτο απαγγειλατε εως εσχατου
της γης λεγετε ερρυσατο κυριος τον δουλον αυτου ιακωβ 21 και εαν διψησωσιν δι'
ερημου αξει αυτους υδωρ εκ πετρας εξαξει αυτοις σχισθησεται πετρα και ρυησεται

υδωρ και πιεται ο λαος μου 22 ουκ εστιν χαιρειν τοις ασεβεσιν λεγει κυριος

Chapter 49

1 ακουσατε μου νησοι και προσεχετε εθνη δια χρονου πολλου στησεται λεγει κυριος εκ κοιλιας μητρος μου εκαλεσεν το ονομα μου 2 και εθηκεν το στομα μου ωσει μαχαιραν οξειαν και υπο την σκεπην της χειρος αυτου εκρυψεν με εθηκεν με ως βελος εκλεκτον και εν τη φαρετρα αυτου εσκεπασεν με 3 και ειπεν μοι δουλος μου ει συ ισραηλ και εν σοι δοξασθησομαι 4 και εγω ειπα κενως εκοπιασα και εις ματαιον και εις ουδεν εδωκα την ισχυν μου δια τουτο η κρισις μου παρα κυριω και ο πονος μου εναντιον του θεου μου 5 και νυν ουτως λεγει κυριος ο πλασας με εκ κοιλιας δουλον εαυτω του συναγαγειν τον ιακωβ και ισραηλ προς αυτον συναχθησομαι και δοξασθησομαι εναντιον κυριου και ο θεος μου εσται μου ισχυς 6 και ειπεν μοι μεγα σοι εστιν του κληθηναι σε παιδα μου του στησαι τας φυλας ιακωβ και την διασποραν του ισραηλ επιστρεψαι ιδου τεδεικα σε εις διαθηκην γενους εις φως εθνων του ειναι σε εις σωτηριαν εως εσχατου της γης 7 ουτως λεγει κυριος ο ρυσαμενος σε ο θεος ισραηλ αγιασατε τον φαυλιζοντα την ψυχην αυτου τον βδελυσσομενον υπο των εθνων των δουλων των αρχοντων βασιλεις οψονται αυτον και αναστησονται αρχοντες και προσκυνησουσιν αυτω ενεκεν κυριου οτι πιστος εστιν ο αγιος ισραηλ και εξελεξαμην σε 8 ουτως λεγει κυριος καιρω δεκτω επηκουσα σου και εν ημερα σωτηριας εβοηθησα σοι και εδωκα σε εις διαθηκην εθνων του καταστησαι την γην και κληρονομησαι κληρονομιαν ερημου 9 λεγοντα τοις εν δεσμοις εξελθατε και τοις εν τω σκοτει ανακαλυφθηναι και εν πασαις ταις οδοις αυτων βοσκηθησονται και εν πασαις ταις τριβοις η νομη αυτων 10 ου πεινασουσιν ουδε διψησουσιν ουδε παταξει αυτους καυσων ουδε ο ηλιος αλλα ο ελεων αυτους παρακαλεσει και δια πηγων υδατων αξει αυτους 11 και θησω παν ορος εις οδον και πασαν τριβον εις βοσκημα αυτοις 12 ιδου ουτοι πορρωθεν ερχονται ουτοι απο βορρα και ουτοι απο θαλασσης αλλοι δε εκ γης περσων 13 ευφραινεσθε ουρανοι και αγαλλιασθω η γη ρηξατωσαν τα ορη ευφροσυνην και οι βουνοι δικαιοσυνην οτι ηλεησεν ο θεος τον λαον αυτου και τους ταπεινους του λαου αυτου παρεκαλεσεν 14 ειπεν δε σιων εγκατελιπεν με κυριος και ο κυριος επελαθετο μου 15 μη επιλησεται γυνη του παιδιου αυτης του μη ελεησαι τα εκγονα της κοιλιας αυτης ει δε και επιλαθοιτο ταυτα γυνη αλλ' εγω ουκ επιλησομαι σου ειπεν κυριος 16 ιδου επι των χειρων μου εξωγραφησα σου τα τειχη και ενωπιον μου ει δια παντος 17 και ταχυ οικοδομηθησιν υφ' ων καθηρεθης και οι ερημωσαντες σε εκ σου εξελευσονται 18 αρων κυκλω τους οφθαλμους σου και ιδε παντας ιδου συνηχθησαν και ηλθοσαν προς σε ζω εγω λεγει κυριος οτι παντας αυτους ενδυση και περιβηση αυτους ως κοσμον νυμφης

19 οτι τα ερημα σου και τα διεφθαρμενα και τα πεπτωκοτα νυν στενοχωρησει απο των κατοικούντων και μακρυνθησονται απο σου οι καταπινοντες σε 20 ερουσιν γαρ εις τα ωτα σου οι υιοι σου ους απολωλεκας στενος μοι ο τοπος ποιησον μοι τοπον ινα κατοικησω 21 και ερεις εν τη καρδια σου τις εγεννησεν μοι τουτους εγω δε ατεκνος και χηρα τουτους δε τις εξεδρεψεν μοι εγω δε κατελειφθην μονη ουτοι δε μοι που ησαν 22 ουτως λεγει κυριος ιδου αιρω εις τα εθνη την χειρα μου και εις τας νησους αρω συσσημον μου και αξουσιν τους υιους σου εν κολπω τας δε θυγατερας σου επ' ωμων αρουσιν 23 και εσονται βασιλεις τιθηνοι σου αι δε αρχουσαι τροφοι σου επι προσωπον της γης προσκυνησουσιν σοι και τον χουν των ποδων σου λειξουσιν και γνωση οτι εγω κυριος και ουκ αισχυνθηση 24 μη λημψεται τις παρα γιγαντος σκυλα και εαν αιχμαλωτευση τις αδικως σωθησεται 25 ουτως λεγει κυριος εαν τις αιχμαλωτευση γιγαντα λημψεται σκυλα λαμβανων δε παρα ισχυοντος σωθησεται εγω δε την κρισιν σου κρινω και εγω τους υιους σου ρυσομαι 26 και φαγονται οι θλιψαντες σε τας σαρκας αυτων και πιονται ως οινον νεον το αιμα αυτων και μεθυσθησονται και αισθανθησεται πασα σαρξ οτι εγω κυριος ο ρυσαμενος σε και αντιλαμβανομενος ισχυος ιακωβ

Chapter 50

1 ουτως λεγει κυριος ποιον το βιβλιον του αποστασιου της μητρος υμων ω εξαπεστείλα αυτην η τινι υποχρεω πεπρακα υμας ιδου ταις αμαρτιαις υμων επρα-
θητε και ταις ανομιαις υμων εξαπεστείλα την μητερα υμων 2 τι οτι ηλθον και ουκ ην ανθρωπος εκαλεσα και ουκ ην ο υπακουων μη ουκ ισχυει η χειρ μου του ρυσασθαι η ουκ ισχυω του εξελεσθαι ιδου τη απειλη μου εξερημωσω την θαλασσαν και θησω ποταμους ερημους και ξηρανθησονται οι ιχθυες αυτων απο του μη ειναι υδωρ και αποθανουνται εν διψει 3 και ενδυσω τον ουρανον σκοτος και θησω ως σακκον το περιβολαιον αυτου 4 κυριος διδωσιν μοι γλωσσαν παιδειας του γνωναι εν καιρω ηνικα δει ειπειν λογον εθηκεν μοι πρωι προσεδηκεν μοι ωτιον ακουειν 5 και η παιδεια κυριου ανοιγει μου τα ωτα εγω δε ουκ απειθω ουδε αντιλεγω 6 τον νωτον μου δεδωκα εις μαστιγας τας δε σιαγονας μου εις ραπισματα το δε προσωπον μου ουκ απεστρεψα απο αισχυνης εμπτυσμάτων 7 και κυριος βοηθος μου εγεννηθη δια τουτο ουκ ενετραπην αλλα εθηκα το προσωπον μου ως στερεαν πετραν και εγνων οτι ου μη αισχυνθω 8 οτι εγγιζει ο δικαιωσας με τις ο κρινομενος μοι αντιστητω μοι αμα και τις ο κρινομενος μοι εγγισατω μοι 9 ιδου κυριος βοηθει μοι τις κακωσει με ιδου παντες υμεις ως ιματιον παλαιωθησεσθε και ως σης καταφαγεται υμας 10 τις εν υμιν ο φοβουμενος τον κυριον ακουσατω της φωνης του παιδος αυτου οι πορευομενοι εν σκοτει ουκ εστιν αυτοις φως πεποιδατε επι τω ονοματι κυριου και αντιστηρισασθε επι τω θεω 11 ιδου παντες

υμεις πυρ καιετε και κατισχυετε φλογα πορευεσθε τω φωτι του πυρος υμων και τη φλογι η εξεκαυσате δι' εμε εγενετο ταυτα υμιν εν λυπη κοιμηθησεθε

Chapter 51

1 ακουσατε μου οι διωκοντες το δικαιον και ζητουντες τον κυριον εμβλεψατε εις την στερεαν πετραν ην ελατομησατε και εις τον βοθυνον του λακκου ον ωρυξατε 2 εμβλεψατε εις αβρααμ τον πατερα υμων και εις σαρραν την ωδινουσαν υμας οτι εις ην και εκαλεσα αυτον και ευλογησα αυτον και ηγαπησα αυτον και επληθυνα αυτον 3 και σε νυν παρακαλεσω σιων και παρεκαλεσα παντα τα ερημα αυτης και θησω τα ερημα αυτης ως παραδεισον κυριου ευφροσυνην και αγαλλιαμα ευρησουσιν εν αυτη εξομολογησιν και φωνην αινεσεως 4 ακουσατε μου ακουσατε λαος μου και οι βασιλεις προς με ενωτισασθε οτι νομος παρ' εμου εξελευσεται και η κρισις μου εις φως εθνων 5 εγγιζει ταχυ η δικαιοσυνη μου και εξελευσεται ως φως το σωτηριον μου και εις τον βραχιονα μου εθνη ελπιουσιν εμε νησοι υπομενουσιν και εις τον βραχιονα μου ελπιουσιν 6 αρατε εις τον ουρανον τους οφθαλμους υμων και εμβλεψατε εις την γην κατω οτι ο ουρανος ως καπνος εστερεωθη η δε γη ως ιματιον παλαιωθησεται οι δε κατοικουντες την γην ωσπερ ταυτα αποθανουνται το δε σωτηριον μου εις τον αιωνα εσται η δε δικαιοσυνη μου ου μη εκλιπη 7 ακουσατε μου οι ειδοτες κρισιν λαος μου ου ο νομος μου εν τη καρδια υμων μη φοβεισθε ονειδισμον ανθρωπων και τω φανλισμω αυτων μη ηττασθε 8 ωσπερ γαρ ιματιον βρωθησεται υπο χρονου και ως ερια βρωθησεται υπο σητος η δε δικαιοσυνη μου εις τον αιωνα εσται το δε σωτηριον μου εις γενεας γενεων 9 εξεγειρου εξεγειρου ιερουσαλημ και ενδυσαι την ισχυν του βραχιονος σου εξεγειρου ως εν αρχη ημερας ως γενεα αιωνος ου συ ει 10 η ερημουσα θαλασσαν υδωρ αβυσσου πληθος η θεισα τα βαθη της θαλασσης οδον διαβασεως ρυομενοις 11 και λελυτρωμενοις υπο γαρ κυριου αποστραφησονται και ηξουσιν εις σιων μετ' ευφροσυνης και αγαλλιαματος αιωνιου επι γαρ της κεφαλης αυτων αγαλλιασις και αινεσις και ευφροσυνη καταλημψεται αυτους απεδρα οδυνη και λυπη και στεναγμος 12 εγω ειμι εγω ειμι ο παρακαλων σε γνωθι τινα ευλαβηθεισα εφοβηθης απο ανθρωπου θνητου και απο υιου ανθρωπου οι ωσει χορτος εξηρανθησαν 13 και επελαδου θεον τον ποιησαντα σε τον ποιησαντα τον ουρανον και θεμελιωσαντα την γην και εφοβου αιει πασας τας ημερας το προσωπον του θυμου του θλιβοντος σε ον τροπον γαρ εβουλευσατο του αραι σε και νυν που ο θυμος του θλιβοντος σε 14 εν γαρ τω σωζεσθαι σε ου στησεται ουδε χρονιει 15 οτι εγω ο θεος σου ο ταρασσων την θαλασσαν και ηγων τα κυματα αυτης κυριος σαβαωθ ονομα μοι 16 θησω τους λογους μου εις το στομα σου και υπο την σκιαν της χειρος μου σκεπασω σε εν η εστησα τον ουρανον και εθεμελιωσα την γην και ερει σιων λαος

μου ει συ 17 εξεγειρου εξεγειρου αναστηθι ιερουσαλημ η πiousα το ποτηριον του θυμου εκ χειρος κυριου το ποτηριον γαρ της πτωσεως το κονδυ του θυμου εξεπιες και εξεκενωσας 18 και ουκ ην ο παρακαλων σε απο παντων των τεκνων σου ων ετεκες και ουκ ην ο αντιλαμβανομενος της χειρος σου ουδε απο παντων των υιων σου ων υψωσας 19 δυο ταυτα αντικειμενα σοι τις σοι συλλυπηθησεται πτωμα και συντριμμα λιμος και μαχαιρα τις σε παρακαλεσει 20 οι υιοι σου οι απορουμενοι οι καθευδοντες επ' ακρου πασης εξοδου ως σευτλιον ημιεφθον οι πληρεις θυμου κυριου εκλελυμενοι δια κυριου του θεου 21 δια τουτο ακουε τεταπεινωμενη και μεθυουσα ουκ απο οινου 22 ουτως λεγει κυριος ο θεος ο κρινων τον λαον αυτου ιδου ειληφα εκ της χειρος σου το ποτηριον της πτωσεως το κονδυ του θυμου και ου προσδηση ετι πειν αυτο 23 και εμβαλω αυτο εις τας χειρας των αδικησαντων σε και των ταπεινωσαντων σε οι ειπαν τη ψυχη σου κυψον ινα παρελθωμεν και εδηκας ισα τη γη τα μεταφρενα σου εξω τοις παραπορευομενοις

Chapter 52

1 εξεγειρου εξεγειρου σιων ενδυσαι την ισχυν σου σιων και ενδυσαι την δοξαν σου ιερουσαλημ πολις η αγια ουκετι προστεθησεται διελθειν δια σου απεριτμητος και ακαθαρτος 2 εκτιναξαι τον χουν και αναστηθι καθισον ιερουσαλημ εκδυσαι τον δεσμον του τραχηλου σου η αιχμαλωτος θυγατηρ σιων 3 οτι ταδε λεγει κυριος δωρεαν επραθητε και ου μετα αργυριου λυτρωθησεσθε 4 ουτως λεγει κυριος εις αιγυπτον κατεβη ο λαος μου το προτερον παροικησαι εκει και εις ασσυριους βια ηχθησαν 5 και νυν τι ωδε εστε ταδε λεγει κυριος οτι ελημφθη ο λαος μου δωρεαν θαυμαζετε και ολολυζετε ταδε λεγει κυριος δι' υμας δια παντος το ονομα μου βλασφημειται εν τοις εθνεσιν 6 δια τουτο γνωσεται ο λαος μου το ονομα μου εν τη ημερα εκεινη οτι εγω ειμι αυτος ο λαλων παρειμι 7 ως ωρα επι των ορεων ως ποδες ευαγγελιζομενου ακοην ειρηνης ως ευαγγελιζομενος αγαθα οτι ακουστην ποιησω την σωτηριαν σου λεγων σιων βασιλευσει σου ο θεος 8 οτι φωνη των φυλασσοντων σε υψωθη και τη φωνη αμα ευφρανθησονται οτι οφθαλμοι προς οφθαλμους οψονται ηνικα αν ελεηση κυριος την σιων 9 ρηξατω ευφροσυνην αμα τα ερημα ιερουσαλημ οτι ηλεησεν κυριος αυτην και ερρυσατο ιερουσαλημ 10 και αποκαλυψει κυριος τον βραχιονα αυτου τον αγιον ενωπιον παντων των εθνων και οψονται παντα τα ακρα της γης την σωτηριαν την παρα του θεου 11 αποστητε αποστητε εξελθατε εκειθεν και ακαθαρτου μη απτεσθε εξελθατε εκ μεσου αυτης αφορισθητε οι φεροντες τα σκευη κυριου 12 οτι ου μετα ταραχης εξελευσεσθε ουδε φυγη πορευσεσθε πορευσεται γαρ προτερος υμων κυριος και ο επισυναγων υμας κυριος ο θεος ισραηλ 13 ιδου συνησει ο παις μου και υψωθησεται και δοξασθησεται σφοδρα 14 ον τροπον εκστησονται επι σε πολλοι ουτως

αδοξησει απο ανθρωπων το ειδος σου και η δοξα σου απο των ανθρωπων 15 ουτως θαυμασονται εθνη πολλα επ' αυτω και συνεξουσιν βασιλεις το στομα αυτων οτι οis ουκ ανηγγελη περι αυτου οφονται και οι ουκ ακηκοασιν συνησουσιν

Chapter 53

1 κυριε τις επιστευσεν τη ακοη ημων και ο βραχιων κυριου τινι απεκαλυφθη 2 ανηγγειλαμεν εναντιον αυτου ως παιδιον ως ριζα εν γη διψωση ουκ εστιν ειδος αυτω ουδε δοξα και ειδομεν αυτον και ουκ ειχεν ειδος ουδε καλλος 3 αλλα το ειδος αυτου ατιμον εκλειπον παρα παντας ανθρωπους ανθρωπος εν πληγη ων και ειδως φερειν μαλακιαν οτι απεστραπτai το προσωπον αυτου ητιμασθη και ουκ ελογισθη 4 ουτος τας αμαρτιας ημων φερει και περι ημων οδυνεται και ημεις ελογισαμεθα αυτον ειναι εν πονω και εν πληγη και εν κακωσει 5 αυτος δε ετραυματισθη δια τας ανομιαις ημων και μεμαλακισται δια τας αμαρτιας ημων παιδεια ειρηνης ημων επ' αυτον τω μωλωπι αυτου ημεις ιαθημεν 6 παντες ως προβατα επλανηθημεν ανθρωπος τη οδω αυτου επλανηθη και κυριος παρεδωκεν αυτον ταις αμαρτιαis ημων 7 και αυτος δια το κεκακωσθαι ουκ ανοιγει το στομα ως προβατον επι σφαγην ηχθη και ως αμνος εναντιον του κειροντος αυτον αφωνος ουτως ουκ ανοιγει το στομα αυτου 8 εν τη ταπεινωσει η κρισις αυτου ηρθη την γενεαν αυτου τις διηγησεται οτι αιρεται απο της γης η ζωη αυτου απο των ανομιων του λαου μου ηχθη εις θανατον 9 και δωσω τους πονηρους αντι της ταφης αυτου και τους πλουσιους αντι του θανατου αυτου οτι ανομιαν ουκ εποιησεν ουδε ευρεθη δολος εν τω στοματι αυτου 10 και κυριος βουλεται καθαρισαι αυτον της πληγης εαν δωτε περι αμαρτιας η ψυχη υμων οψεται σπερμα μακροβιον και βουλεται κυριος αφελειν 11 απο του πονου της ψυχης αυτου δειξαι αυτω φως και πλασαι τη συνεσει δικαιωσαι δικαιον ευ δουλευοντα πολλοis και τας αμαρτιας αυτων αυτος ανοισει 12 δια τουτο αυτος κληρονομησει πολλους και των ισχυρων μεριει σκυλα ανθ' ων παρεδοθη εις θανατον η ψυχη αυτου και εν τοis ανομοis ελογισθη και αυτος αμαρτιας πολλων ανηνεγκεν και δια τας αμαρτιας αυτων παρεδοθη

Chapter 54

1 ευφρανθητι στειρα η ου τικτουσα ρηξον και βοησον η ουκ ωδινουσα οτι πολλα τα τεκνα της ερημου μαλλον η της εχουσης τον ανδρα ειπεν γαρ κυριος 2 πλατυνον τον τοπον της σκηνης σου και των αυλαιων σου πηξον μη φειση μακρυνον τα σχοινισματα σου και τους πασσαλους σου κατισχυσον 3 ετι εις τα δεξια και εις τα αριστερα εκπετασον και το σπερμα σου εθνη κληρονομησει και πολεις ηρημωμενας κατοικειis 4 μη φοβου οτι κατησχυνθης μηδε εντραπης

οτι ωνειδισθης οτι αισχυνην αιωνιον επιληση και ονειδος της χηρειας σου ου μη
 μνησθιση 5 οτι κυριος ο ποιων σε κυριος σαβαωθ ονομα αυτω και ο ρυσαμενος σε
 αυτος θεος ισραηλ παση τη γη κληθησεται 6 ουχ ως γυναικα καταλελειμμενην και
 ολιγοψυχον κεκληκεν σε κυριος ουδ' ως γυναικα εκ νεοτητος μεμισημενην ειπεν
 ο θεος σου 7 χρονον μικρον κατελιπον σε και μετα ελεους μεγαλου ελεησω σε 8
 εν θυμω μικρῳ απεστρεψα το προσωπον μου απο σου και εν ελεει αιωνιω ελεησω
 σε ειπεν ο ρυσαμενος σε κυριος 9 απο του υδατος του επι νωε τουτο μοι εστιν
 καθοτι ωμοσα αυτω εν τῳ χρονῳ εκεινω τη γη μη θυμωθησεσθαι επι σοι ετι μηδε
 εν απειλῃ σου 10 τα ορη μεταστησεσθαι ουδε οι βουνοι σου μετακινήθησονται
 ουτως ουδε το παρ' εμου σοι ελεος εκλείπει ουδε η διαθηκη της ειρηνης σου ου
 μη μεταστη ειπεν γαρ κυριος ιλεως σοι 11 ταπεινη και ακαταστατος ου παρεκλ-
 ηθης ιδου εγω ετοιμαζω σοι ανδρακα τον λιθον σου και τα θεμελια σου σαπφειρον
 12 και θησω τας επαλξεις σου ιασπιν και τας πυλας σου λιθους κρυσταλλου και
 τον περιβολον σου λιθους εκλεκτους 13 και παντας τους υιους σου διδακτους
 θεου και εν πολλῃ ειρηνη τα τεκνα σου 14 και εν δικαιοσυνη οικοδομηθησῃ απε-
 χου απο αδικου και ου φοβηθησῃ και τρομος ουκ εγγιει σοι 15 ιδου προσηλυτοι
 προσελευσονται σοι δι' εμου και επι σε καταφευξονται 16 ιδου εγω κτιζω σε ουχ
 ως χαλκευς φυσων ανδρακας και εκφερων σκευος εις εργον εγω δε εκτισα σε ουκ
 εις απωλειαν φθειραι 17 παν σκευος φθαρτον επι σε ουκ ευοδωσω και πασα φωνη
 αναστησεται επι σε εις κρισιν παντας αυτους ηττησεις οι δε ενοχοι σου εσονται
 εν αυτη εστιν κληρονομια τοις θεραπεουσιν κυριον και υμεις εσεσθε μοι δικαιοι
 λεγει κυριος

Chapter 55

1 οι διψωντες πορευεσθε εφ' υδωρ και όσοι μη εχετε αργυριον βαδισαντες αγο-
 ρασατε και πιετε ανευ αργυριου και τιμης οινου και στεαρ 2 ινα τι τιμασθε
 αργυριου και τον μοχθον υμων ουκ εις πλησμονην ακουσατε μου και φαγεσθε
 αγαθα και εντρυφησει εν αγαθοις η ψυχη υμων 3 προσεχετε τοις ωτιοις υμων και
 επακολουθησατε ταις οδοις μου επακουσατε μου και ζησεται εν αγαθοις η ψυχη
 υμων και διαθησομαι υμιν διαθηκην αιωνιον τα οσια δαυιδ τα πιστα 4 ιδου μαρ-
 τυριον εν εθνεσιν δεδωκα αυτον αρχοντα και προστασσοντα εθνεσιν 5 εθνη α ουκ
 ηδειςαν σε επικαλεσονται σε και λαοι οι ουκ επιστανται σε επι σε καταφευξον-
 ται ενεκεν του θεου σου του αγιου ισραηλ οτι εδοξασεν σε 6 ζητησατε τον θεον
 και εν τῳ ευρισκειν αυτον επικαλεσασθε ηνικα δ' αν εγγιζῃ υμιν 7 απολιπετω ο
 ασεβης τας οδους αυτου και ανηρ ανομος τας βουλας αυτου και επιστραφητω επι
 κυριον και ελεηθησεται οτι επι πολυ αφησει τας αμαρτίας υμων 8 ου γαρ εισιν
 αι βουλαι μου ωσπερ αι βουλαι υμων ουδε ωσπερ αι οδοι υμων αι οδοι μου λεγει

κυριος 9 αλλ' ως απεχει ο ουρανος απο της γης ουτως απεχει η οδος μου απο των οδων υμων και τα διανοηματα υμων απο της διανοιας μου 10 ως γαρ εαν καταβη υετος η χιων εκ του ουρανου και ου μη αποστραφη εως αν μεθυση την γην και εκτεκη και εκβλαστηση και δω σπερμα τω σπειροντι και αρτον εις βρωσιν 11 ουτως εσται το ρημα μου ο εαν εξελθη εκ του στοματος μου ου μη αποστραφη εως αν συντελεσθη οσα ηθελησα και ευοδωσω τας οδους σου και τα ενταλματα μου 12 εν γαρ ευφροσυνη εξελευσεσθε και εν χαρα διδαχθησεσθε τα γαρ ορη και οι βουνοι εξαλουνται προσδεχομενοι υμας εν χαρα και παντα τα ξυλα του αγρου επικροτησει τοις κλαδοις 13 και αντι της στοιβης αναβησεται κυπαρισσος αντι δε της κονυζης αναβησεται μυρσινη και εσται κυριος εις ονομα και εις σημειον αιωνιον και ουκ εκλειψει

Chapter 56

1 ταδε λεγει κυριος φυλασσεσθε κρισιν ποιησατε δικαιοσυνην ηγγισεν γαρ το σωτηριον μου παραγινεσθαι και το ελεος μου αποκαλυφθηναι 2 μακαριος ανηρ ο ποιων ταυτα και ανθρωπος ο αντεχομενος αυτων και φυλασσων τα σαββατα μη βεβηλουν και διατηρων τας χειρας αυτου μη ποιειν αδικημα 3 μη λεγετω ο αλλογενης ο προσκειμενος προς κυριον αφοριει με αρα κυριος απο του λαου αυτου και μη λεγετω ο ευνουχος οτι εγω ειμι ξυλον ξηρον 4 ταδε λεγει κυριος τοις ευνουχοις οσοι αν φυλαξωνται τα σαββατα μου και εκλεξωνται α εγω θελω και αντεχωνται της διαθηκης μου 5 δωσω αυτοις εν τω οικω μου και εν τω τειχει μου τοπον ονομαστον κρειττω υιων και θυγατερων ονομα αιωνιον δωσω αυτοις και ουκ εκλειψει 6 και τοις αλλογενεσι τοις προσκειμενοις κυριω δουλευειν αυτω και αγαπαν το ονομα κυριου του ειναι αυτω εις δουλους και δουλαις και παντας τους φυλασσομενους τα σαββατα μου μη βεβηλουν και αντεχομενους της διαθηκης μου 7 εισαξω αυτους εις το ορος το αγιον μου και ευφρανω αυτους εν τω οικω της προσευχης μου τα ολοκαυτωματα αυτων και αι θυσιαι αυτων εσονται δεκται επι του θυσιαστηριου μου ο γαρ οικος μου οικος προσευχης κληθησεται πασιν τοις εθνεσιν 8 ειπεν κυριος ο συναγων τους διεσπαρμενους ισραηλ οτι συναξω επ' αυτον συναγωγην 9 παντα τα θηρια τα αγρια δευτε φαγετε παντα τα θηρια του δρυμου 10 ιδετε οτι παντες εκτετυφλωνται ουκ εγνωσαν φρονησαι παντες κυνες ενεοι ου δυνησονται υλακτειν ενυπνιαζομενοι κοιτην φιλουντες νυσταξαι 11 και οι κυνες αναιδεις τη ψυχη ουκ ειδοτες πλησμονην και εισιν πονηροι ουκ ειδοτες συνεσιν παντες εν ταις οδοις αυτων εξηκολουθησαν εκαστος κατα το εαυτου

Chapter 57

1 ιδετε ως ο δικαιος απωλετο και ουδεις εκδεχεται τη καρδια και ανδρες δικαιοι αιρονται και ουδεις κατανοει απο γαρ προσωπου αδικιας ηρται ο δικαιος 2 εσται εν ειρηνη η ταφη αυτου ηρται εκ του μεσου 3 υμεις δε προσαγαγετε ωδε υιοι ανομοι σπερμα μοιχων και πορνης 4 εν τινι ενετρυφησατε και επι τινα ηνοιξατε το στομα υμων και επι τινα εχαλασατε την γλωσσαν υμων ουχ υμεις εστε τεκνα απωλειας σπερμα ανομον 5 οι παρακαλουντες επι τα ειδωλα υπο δενδρα δασεα σφαζοντες τα τεκνα αυτων εν ταις φαραγξιν ανα μεσον των πετρων 6 εκεινη σου η μερις ουτος σου ο κληρος κακεινοις εξεχεας σπονδας κακεινοις ανηνεγκας θυσιας επι τουτοις ουν ουκ οργισθησομαι 7 επ' ορος υψηλον και μετεωρον εκει σου η κοιτη κακει ανεβιβασας θυσιας 8 και οπισω των σταθμων της θυρας σου εδηκας μνημοσυνα σου ωου οτι εαν απ' εμου αποστης πλειον τι εξεις ηγαπησας τους κοιμωμενους μετα σου 9 και επληθυνας την πορνειαν σου μετ' αυτων και πολλους εποιησας τους μακραν απο σου και απεστειλας πρεσβεις υπερ τα ορια σου και απεστρεψας και εταπεινωθης εως αδου 10 ταις πολυοδiais σου εκοπιασας και ουκ ειπας παυσομαι ενισχυουσα οτι επραξας ταυτα δια τουτο ου κατεδεηθης μου 11 συ τινα ευλαβηθεις εφοβηθης και εψευσω με και ουκ εμνησθης μου ουδε ελαβες με εις την διανοιαν ουδε εις την καρδιαν σου καγω σε ιδων παρορω και εμε ουκ εφοβηθης 12 καγω απαγγελω την δικαιοσυνην μου και τα κακα σου α ουκ ωφελησουσιν σε 13 οταν αναβοησης εξελεσθωσαν σε εν τη θλιψει σου τουτους γαρ παντας ανεμος λημψεται και αποισει καταιγεις οι δε αντεχομενοι μου κτησονται γην και κληρονομησουσιν το ορος το αγιον μου 14 και ερουσιν καθαρισατε απο προσωπου αυτου οδους και αρατε σκωλα απο της οδου του λαου μου 15 ταδε λεγει κυριος ο υψιστος ο εν υψηλοις κατοικων τον αιωνα αγιος εν αγιοις ονομα αυτω κυριος υψιστος εν αγιοις αναπαυομενος και ολιγοψυχοις διδους μακροθυμian και διδους ζωην τοις συντετριμμενοις την καρδιαν 16 ουκ εις τον αιωνα εκδικησω υμας ουδε δια παντος οργισθησομαι υμιν πνευμα γαρ παρ' εμου εξελευσεται και πνοην πασαν εγω εποιησα 17 δι' αμαρτιαν βραχυ τι ελυπησα αυτον και επαταξα αυτον και απεστρεψα το προσωπον μου απ' αυτου και ελυπηθη και επορευθη στυγνος εν ταις οδοις αυτου 18 τας οδους αυτου εωρακα και ιασαμην αυτον και παρεκαλεσα αυτον και εδωκα αυτω παρακλησιν αληθινην 19 ειρηνην επ' ειρηνην τοις μακραν και τοις εγγυς ουσιν και ειπεν κυριος ιασομαι αυτους 20 οι δε αδικοι ουτως κλυδωνισθησονται και αναπαυσασθαι ου δυνησονται 21 ουκ εστιν χαιρειν τοις ασεβεσιν ειπεν κυριος ο θεος

Chapter 58

1 αναβοησον εν ισχυι και μη φειση ως σαλπιγγα υψωσον την φωνην σου και αναγγειλον τω λαω μου τα αμαρτηματα αυτων και τω οικω ιακωβ τας ανομιας αυτων 2 εμε ημεραν εξ ημερας ζητουσιν και γνωναι μου τας οδους επιθυμουσιν ως λαος δικαιοσυνην πεποιηκως και κρισιν θεου αυτου μη εγκαταλελοιπως αιτουσιν με νυν κρισιν δικαιαν και εγγιζειν θεω επιθυμουσιν 3 λεγοντες τι οτι ενηστευσαμεν και ουκ ειδες εταπεινωσαμεν τας ψυχας ημων και ουκ εγνωσεν γαρ ταις ημεραις των νηστειων υμων ευρισκετε τα θεληματα υμων και παντας τους υποχειριους υμων υπονυσσετε 4 ει εις κρισεις και μαχας νηστευετε και τυπτετε πυγμαις ταπεινον ινα τι μοι νηστευετε ως σημερον ακουσθηναι εν κραυγη την φωνην υμων 5 ου ταυτην την νηστειαν εξελεξαμην και ημεραν ταπεινουν ανθρωπον την ψυχην αυτου ουδ' αν καμψης ως κρικον τον τραχηλον σου και σακκον και σποδον υποστρωση ουδ' ουτως καλεσετε νηστειαν δεκτην 6 ουχι τοιαυτην νηστειαν εγω εξελεξαμην λεγει κυριος αλλα λυε παντα συνδεσμον αδικιας διαλυε στραγγαλιας βιαιων συναλλαγματων αποστελλε τεθραυσμενους εν αφεσει και πασαν συγγραφην αδικον διασπα 7 διαδρυπτε πεινωντι τον αρτον σου και πτωχους αστεγους εισαγε εις τον οικον σου εαν ιδης γυμνον περιβαλε και απο των οικειων του σπερματος σου ουχ υπεροψη 8 τοτε ραγησεται προιμον το φως σου και τα ιαματα σου ταχυ ανατελει και προπορευσεται εμπροσθεν σου η δικαιοσυνη σου και η δοξα του θεου περιστελει σε 9 τοτε βοηση και ο θεος εισακουσεται σου ετι λαλουντος σου ερει ιδου παρειμι εαν αφελης απο σου συνδεσμον και χειροτονιαν και ρημα γογγυσμου 10 και δως πεινωντι τον αρτον εκ ψυχης σου και ψυχην τεταπεινωμενην εμπλησης τοτε ανατελει εν τω σκοτει το φως σου και το σκοτος σου ως μεσημβρια 11 και εσται ο θεος σου μετα σου δια παντος και εμπλησθησθι καθαπερ επιθυμει η ψυχη σου και τα οστα σου πιανθησεται και εση ως κηπος μεδυων και ως πηγη ην μη εξελιπεν υδωρ και τα οστα σου ως βοτανη ανατελει και πιανθησεται και κληρονομησουσι γενεας γενεων 12 και οικοδομηθισονται σου αι ερημοι αιωνιοι και εσται σου τα θεμελια αιωνια γενεων γενεαις και κληθησθι οικοδομος φραγμων και τους τριβους τους ανα μεσον παυσεις 13 εαν αποστρεψης τον ποδα σου απο των σαββατων του μη ποιειν τα θεληματα σου εν τη ημερα τη αγια και καλεσεις τα σαββατα τρυφερα αγια τω θεω σου ουκ αρεις τον ποδα σου επ' εργω ουδε λαλησεις λογον εν οργη εκ του στοματος σου 14 και εση πεποιθως επι κυριον και αναβιβασει σε επι τα αγαθα της γης και ψωμει σε την κληρονομιαν ιακωβ του πατρος σου το γαρ στομα κυριου ελαλησεν ταυτα

Chapter 59

1 μη ουκ ισχυει η χειρ κυριου του σωσαι η εβαρυνεν το ους αυτου του μη εισακουσαι 2 αλλα τα αμαρτηματα υμων διστωσιν ανα μεσον υμων και του θεου και διατας αμαρτιας υμων απεστρεψεν το προσωπον αυτου αφ' υμων του μη ελεησαι 3 αι γαρ χειρες υμων μεμολυμμεναι αιματι και οι δακτυλοι υμων εν αμαρτιας τα δε χειλη υμων ελαλησεν ανομιαν και η γλωσσα υμων αδικιαν μελετα 4 ουδεις λαλει δικαια ουδε εστιν κρισις αληθινη πεποιθασιν επι ματαιοις και λαλουσιν κενα οτι κνουςιν πονον και τικτουςιν ανομιαν 5 ω ασπιδων ερρηξαν και ιστον αραχνης υφαινουσιν και ο μελλων των ων αυτων φαγειν συντριψας ουριον ευρεν και εν αυτω βασιλισκος 6 ο ιστος αυτων ουκ εσται εις ιματιον ουδε μη περιβαλονται απο των εργαυτων τα γαρ εργα αυτων εργα ανομιαις 7 οι δε ποδες αυτων επι πονηριαν τρεχουσιν ταχινοι εκχει αιμα και οι διαλογισμοι αυτων διαλογισμοι αφρονων συντριμμα και ταλαιπωρια εν ταις οδοις αυτων 8 και οδον ειρηνης ουκ οιδασιν και ουκ εστιν κρισις εν ταις οδοις αυτων αι γαρ τριβοι αυτων διεστραμμεναι ας διοδευουσιν και ουκ οιδασιν ειρηνην 9 δια τουτο απεστη η κρισις απ' αυτων και ου μη καταλαβη αυτους δικαιοσυνη υπομειναντων αυτων φως εγενετο αυτοις σκοτος μειναντες αυγην εν αωρια περιεπατησαν 10 ψηλαφησουσιν ως τυφλοι τοιχον και ως ουχ υπαρχοντων οφθαλμων ψηλαφησουσιν και πεσουνται εν μεσημβρια ως εν μεσονυχτιω ως αποθνησκοντες στεναξουσιν 11 ως αρκος και ως περιστερα αμα πορευονται ανεμειναμεν κρισιν και ουκ εστιν σωτηρια μακραν αφεστηκεν αφ' ημων 12 πολλη γαρ ημων η ανομια εναντιον σου και αι αμαρτιαι ημων αντεστησαν ημιν αι γαρ ανομιαι ημων εν ημιν και τα αδικηματα ημων εγνωμεν 13 ησεβησαμεν και εψευσσαμεθα και απεστημεν απο οπισθεν του θεου ημων ελαλησαμεν αδικα και ηπειθησαμεν εκυομεν και εμελετησαμεν απο καρδιας ημων λογους αδικους 14 και απεστησαμεν οπισω την κρισιν και η δικαιοσυνη μακραν αφεστηκεν οτι καταναλωθη εν ταις οδοις αυτων η αληθεια και δι' ευθειας ουκ ηδυναντο διελθειν 15 και η αληθεια ηρται και μετεστησαν την διανοιαν του συνιεναι και ειδεν κυριος και ουκ ηρεσεν αυτω οτι ουκ ην κρισις 16 και ειδεν και ουκ ην ανηρ και κατενοησεν και ουκ ην ο αντιλημφομενος και ημυνατο αυτους τω βραχιονι αυτου και τη ελεημοσυνη εστηρισατο 17 και ενεδυσατο δικαιοσυνην ως θωρακα και περιεθετο περικεφαλαιαν σωτηριου επι της κεφαλης και περιεβαλετο ιματιον εκδικησεως και το περιβολαιον 18 ως ανταποδωσων ανταποδοσιν ονειδος τοις υπεναντιοις 19 και φοβηθησονται οι απο δυσμων το ονομα κυριου και οι απ' ανατολων ηλιου το ονομα το ενδοξον ηξει γαρ ως ποταμος βιαιος η οργη παρα κυριου ηξει μετα θυμου 20 και ηξει ενεκεν σιων ο ρυομενος και αποστρεφει ασεβειας απο ιακωβ 21 και αυτη αυτοις η παρ' εμου διαθηκη ειπεν κυριος το πνευμα το εμον ο εστιν επι σοι και τα ρηματα α εδωκα

εις το στομα σου ου μη εκλιπη εκ του στοματος σου και εκ του στοματος του
πνευματος σου ειπεν γαρ κυριος απο του νυν και εις τον αιωνα

Chapter 60

1 φωτιζου φωτιζου ιερουσαλημ ηκει γαρ σου το φως και η δοξα κυριου επι σε
ανατεταλκεν 2 ιδου σκοτος και γνοφος καλυψει γην επ' εθνη επι δε σε φανησεται
κυριος και η δοξα αυτου επι σε οφθησεται 3 και πορευσονται βασιλεις τω φωτι
σου και εθνη τη λαμπροτητι σου 4 αρον κυκλω τους οφθαλμους σου και ιδε συν-
ηγμενα τα τεκνα σου ιδου ηκασιν παντες οι υιοι σου μακροθεν και αι θυγατερες
σου επ' ωμων αρθησονται 5 τοτε οψη και φοβηθηση και εκστηση τη καρδια οτι
μεταβαλει εις σε πλουτος θαλασσης και εθνων και λαων και ηξουσιν σοι 6 αγελαι
καμηλων και καλυψουσιν σε καμηλοι μαδιαμ και γαιφα παντες εκ σαβα ηξουσιν
φεροντες χρυσιον και λιβανον οισουσιν και το σωτηριον κυριου ευαγγελιουνται 7
και παντα τα προβατα κηδαρ συναχθησονται σοι και κριοι ναβαιωθ ηξουσιν σοι
και ανενεχθησεται δεκτα επι το θυσιαστηριον μου και ο οικος της προσευχης μου
δοξασθησεται 8 τινες οιδε ως νεφελαι πετανται και ως περιστεραι συν νεοσσοις 9
εμε νησοι υπεμειναν και πλοια θαρσις εν πρωτοις αγαγειν τα τεκνα σου μακροθεν
και τον αργυρον και τον χρυσον μετ' αυτων δια το ονομα κυριου το αγιον και δια
το τον αγιον του ισραηλ ενδοξον ειναι 10 και οικοδομησουσιν αλλογενεις τα τειχη
σου και οι βασιλεις αυτων παραστησονται σοι δια γαρ οργην μου επαταξα σε και
δια ελεον ηγαπησα σε 11 και ανοιχθησονται αι πυλαι σου δια παντος ημερας και
νυκτος ου κλεισθησονται εισαγαγειν προς σε δυναμιν εθνων και βασιλεις αγομε-
νους 12 τα γαρ εθνη και οι βασιλεις οιτινες ου δουλευσουσιν σοι απολουνται
και τα εθνη ερημια ερημωθησονται 13 και η δοξα του λιβανου προς σε ηξει εν
κυπαρισσω και πευκη και κεδρω αμα δοξασαι τον τοπον τον αγιον μου 14 και
πορευσονται προς σε δεδοικοτες υιοι ταπεινωσαντων σε και παροξυναντων σε και
κληθηση πολεις κυριου σιων αγιου ισραηλ 15 δια το γεγενησθαι σε εγκαταλελειμ-
μενην και μεμισημενην και ουκ ην ο βοηθων και θησω σε αγαλλιαμα αιωνιον
ευφροσυνην γενεων γενεαις 16 και θηλασεις γαλα εθνων και πλουτον βασιλεων
φαγεσαι και γνωση οτι εγω κυριος ο σωζων σε και εξαιρουμενος σε θεος ισραηλ
17 και αντι χαλκου οισω σοι χρυσιον αντι δε σιδηρου οισω σοι αργυριον αντι
δε ξυλων οισω σοι χαλκον αντι δε λιθων σιδηρον και δωσω τους αρχοντας σου
εν ειρηνη και τους επισκοπους σου εν δικαιοσυνη 18 και ουκ ακουσθησεται ετι
αδικια εν τη γη σου ουδε συντριμμα ουδε ταλαιπωρια εν τοις οριοις σου αλλα
κληθησεται σωτηριον τα τειχη σου και αι πυλαι σου γλυμμα 19 και ουκ εσται σοι
ο ηλιος εις φως ημερας ουδε ανατολη σεληνης φωτιει σοι την νυκτα αλλ' εσται
σοι κυριος φως αιωνιον και ο θεος δοξα σου 20 ου γαρ δυσεται ο ηλιος σοι και

η σελήνη σοι ουκ εκλείψει εσται γαρ κυριος σοι φως αιωνιον και αναπληρωθη-
σονται αι ημεραι του πενθους σου 21 και ο λαος σου πας δικαιος και δι' αιωνος
κληρονομησουσιν την γην φυλασσων το φυτευμα εργα χειρων αυτου εις δοξαν
22 ο ολιγοστος εσται εις χιλιαδας και ο ελαχιστος εις εθνος μεγα εγω κυριος κατα
καιρον συναξω αυτους

Chapter 61

1 πνευμα κυριου επ' εμε ου εινεκεν εχρισεν με ευαγγελισασθαι πτωχοις απεσταλκεν
με ιασασθαι τους συντετριμμενους τη καρδια κηρυξαι αιχμαλωτοις αφεσιν και
τυφλοις αναβλεψιν 2 καλεσαι ενιαυτον κυριου δεκτον και ημεραν ανταποδοσεως
παρακαλεσαι παντας τους πενθουντας 3 δοθηναι τοις πενθουσιν σιων δοξαν αν-
τι σποδου αλειμμα ευφροσυνης τοις πενθουσιν καταστολην δοξης αντι πνευ-
ματος ακηδιας και κληθησονται γενεαι δικαιοσυνης φυτευμα κυριου εις δοξαν
4 και οικοδομησουσιν ερημους αιωνιας εξηρημωμενας προτερον εξαναστησουσιν
και καινιουσιν πολεις ερημους εξηρημωμενας εις γενεας 5 και ηξουσιν αλλο-
γενεις ποιμαινοντες τα προβατα σου και αλλοφυλοι αροτηρες και αμπελουργοι
6 υμεις δε ιερεις κυριου κληθησεσθε λειτουργοι θεου ισχυν εθνων κατεδεσθε και
εν τω πλουτω αυτων θαυμασθησεσθε 7 ουτως εκ δευτερας κληρονομησουσιν την
γην και ευφροσυνη αιωνιος υπερ κεφαλης αυτων 8 εγω γαρ ειμι κυριος ο αγαπ-
ων δικαιοσυνην και μισων αρπαγματα εξ αδικιας και δωσω τον μοχθον αυτων
δικαιοις και διαθηκην αιωνιον διαθησομαι αυτοις 9 και γνωσθησεται εν τοις ε-
θνεσιν το σπερμα αυτων και τα εκγονα αυτων πας ο ορων αυτους επιγνωσεται
αυτους οτι ουτοι εισιν σπερμα ηυλογημενον υπο θεου 10 και ευφροσυνη ευ-
φρανθησονται επι κυριον αγαλλιασθω η ψυχη μου επι τω κυριω ενεδυσεν γαρ με
ιματιον σωτηριου και χιτωνα ευφροσυνης ως νυμφιω περιεδηκεν μοι μιτραν και
ως νυμφην κατεκοσμησεν με κοσμω 11 και ως γην αυξουσαν το ανθος αυτης και
ως κηπος τα σπερματα αυτου ουτως ανατελει κυριος δικαιοσυνην και αγαλλιαμα
εναντιον παντων των εθνων

Chapter 62

1 δια σιων ου σιωπησομαι και δια ιερουσαλημ ουκ ανησω εως αν εξελθη ως φως
η δικαιοσυνη μου το δε σωτηριον μου ως λαμπας καυθησεται 2 και οψονται εθνη
την δικαιοσυνην σου και βασιλεις την δοξαν σου και καλεσει σε το ονομα σου
το καινον ο ο κυριος ονομασει αυτο 3 και εση στεφανος καλλους εν χειρι κυριου
και διαδημα βασιλειας εν χειρι θεου σου 4 και ουκετι κληθηση καταλελειμμενη
και η γη σου ου κληθησεται ερημος σοι γαρ κληθησεται θελημα εμον και τη γη

σου οικουμένη 5 και ως συνοικων νεανισκος παρθενω ουτως κατοικησουσιν οι υιοι σου μετα σου και εσται ον τροπον ευφρανθησεται νυμφιος επι νυμφη ουτως ευφρανθησεται κυριος επι σοι 6 και επι των τειχεων σου ιερουσαλημ κατεστησα φυλακας ολην την ημεραν και ολην την νυκτα οι δια τελους ου σιωπησονται μιμνησκομενοι κυριου 7 ουκ εστιν γαρ υμιν ομοιος εαν διορθωση και ποιηση ιερουσαλημ αγαυριαμα επι της γης 8 ωμοσεν κυριος κατα της δεξιας αυτου και κατα της ισχυος του βραχιονος αυτου ει επι δωσω τον σιτον σου και τα βρωματα σου τοις εχθροις σου και ει επι πιονται υιοι αλλοτριου τον οινον σου εφ' ω εμοχθησας 9 αλλ' η οι συναγοντες φαγονται αυτα και αινεσουσιν κυριον και οι συναγοντες πιονται αυτα εν ταις επαυλεσιν ταις αγiais μου 10 πορευεσθε δια των πυλων μου και οδοποιησατε τω λαω μου και τους λιθους τους εκ της οδου διαρριψατε εξαρατε συσσημον εις τα εθνη 11 ιδου γαρ κυριος εποιησεν ακουστον εως εσχατου της γης ειπατε τη θυγατρι σιων ιδου σοι ο σωτηρ παραγινεται εχων τον εαυτου μισθον και το εργον προ προσωπου αυτου 12 και καλεσει αυτον λαον αγιον λελυτρωμενον υπο κυριου συ δε κληθηση επιζητουμένη πολις και ουκ εγκαταλελειμμένη

Chapter 63

1 τις ουτος ο παραγινομενος εξ εδωμ ερυθημα ιματιων εκ βοσορ ουτως ωραιος εν στολη βια μετα ισχυος εγω διαλεγομαι δικαιοσυνην και κρισιν σωτηριου 2 δια τι σου ερυθρα τα ιματια και τα ενδυματα σου ως απο πατητου ληνου 3 πληρης κατεπατημένης και των εθνων ουκ εστιν ανηρ μετ' εμου και κατεπατησα αυτους εν θυμω και κατεθλασα αυτους ως γην και κατηγαγον το αιμα αυτων εις γην 4 ημερα γαρ ανταποδοσεως επηλθεν αυτοις και ενιαυτος λυτρωσεως παρεστιν 5 και επεβλεψα και ουδεις βοηθος και προσενοησα και ουδεις αντελαμβάνετο και ερρυσατο αυτους ο βραχιων μου και ο θυμος μου επεστη 6 και κατεπατησα αυτους τη οργη μου και κατηγαγον το αιμα αυτων εις γην 7 τον ελεον κυριου εμνησθην τας αρετας κυριου εν πασιν οις ο κυριος ημιν ανταποδιδωσιν κυριος κριτης αγαθος τω οικω ισραηλ επαγει ημιν κατα το ελεος αυτου και κατα το πληθος της δικαιοσυνης αυτου 8 και ειπεν ουχ ο λαος μου τεκνα ου μη αδετησωσιν και εγενετο αυτοις εις σωτηριαν 9 εκ πασης θλιψεως ου πρεσβυς ουδε αγγελος αλλ' αυτος κυριος εσωσεν αυτους δια το αγαπαν αυτους και φειδεσθαι αυτων αυτος ελυτρωσατο αυτους και ανελαβεν αυτους και υψωσεν αυτους πασας τας ημερας του αιωνος 10 αυτοι δε ηπειδησαν και παρωξυναν το πνευμα το αγιον αυτου και εστραφη αυτοις εις εχθραν και αυτος επολεμησεν αυτους 11 και εμνησθη ημερων αιωνιων ο αναβιβασας εκ της γης τον ποιμενα των προβατων που εστιν ο θεις εν αυτοις το πνευμα το αγιον 12 ο αγαγων τη δεξια μωυσην ο βραχιων της δοξης αυτου κατισχυσεν υδωρ απο προσωπου αυτου ποιησαι αυτω ονομα αιωνιον 13

ηγαγεν αυτους δια της αβυσσου ως ιππον δι' ερημου και ουκ εκοπιασαν 14 και ως κτηνη δια πεδιου κατεβη πνευμα παρα κυριου και ωδηγησεν αυτους ουτως ηγαγες τον λαον σου ποιησαι σεαυτω ονομα δοξης 15 επιστρεψον εκ του ουρανου και ιδε εκ του οικου του αγιου σου και δοξης που εστιν ο ζηλος σου και η ισχυς σου που εστιν το πληθος του ελεους σου και των οικτιρμων σου οτι ανεσχον ημων 16 συ γαρ ημων ει πατηρ οτι αβρααμ ουκ εγνω ημας και ισραηλ ουκ επεγνω ημας αλλα συ κυριε πατηρ ημων ρυσαι ημας απ' αρχης το ονομα σου εφ' ημας εστιν 17 τι επλανησας ημας κυριε απο της οδου σου εσχληρυνας ημων τας καρδιας του μη φοβεισθαι σε επιστρεψον δια τους δουλους σου δια τας φυλας της κληρονομιας σου 18 ινα μικρον κληρονομησωμεν του ορους του αγιου σου οι υπεναντιοι ημων κατεπατησαν το αγιασμα σου 19 εγενομεθα ως το απ' αρχης οτε ουκ ηρξας ημων ουδε επεκληθη το ονομα σου εφ' ημας εαν ανοιξης τον ουρανον τρομος λημψεται απο σου ορη και τακησονται

Chapter 64

1 ως κηρος απο πυρος τηκεται και κατακαυσει πυρ τους υπεναντιους και φανερον εσται το ονομα κυριου εν τοις υπεναντιοις απο προσωπου σου εθνη ταραχθησονται 2 οταν ποιης τα ενδοξα τρομος λημψεται απο σου ορη 3 απο του αιωνος ουκ ηκουσαμεν ουδε οι οφθαλμοι ημων ειδον θεον πλην σου και τα εργα σου α ποιησεις τοις υπομενουσιν ελεον 4 συναντησεται γαρ τοις ποιουσιν το δικαιον και των οδων σου μνησθησονται ιδου συ ωργισθης και ημεις ημαρτομεν δια τουτο επλανηθημεν 5 και εγενηθημεν ως ακαθαρτοι παντες ημεις ως ρακος αποκαθήμενης πασα η δικαιοσυνη ημων και εξερρυθμεν ως φυλλα δια τας ανομιας ημων ουτως ανεμος οισει ημας 6 και ουκ εστιν ο επικαλουμενος το ονομα σου και ο μνησθεις αντιλαβεσθαι σου οτι απεστρεψας το προσωπον σου αφ' ημων και παρεδωκας ημας δια τας αμαρτιας ημων 7 και νυν κυριε πατηρ ημων συ ημεις δε πληος εργων των χειρων σου παντες 8 μη οργιζου ημιν σφοδρα και μη εν καιρω μνησθης αμαρτιων ημων και νυν επιβλεψον οτι λαος σου παντες ημεις 9 πολις του αγιου σου εγενηθη ερημος σιων ως ερημος εγενηθη ιερουσαλημ εις καταραν 10 ο οικος το αγιον ημων και η δοξα ην ηυλογησαν οι πατερες ημων εγενηθη πυρκαυστος και παντα τα ενδοξα συνεπεσεν 11 και επι πασι τουτοις ανεσχου κυριε και εσιωπησας και εταπεινωσας ημας σφοδρα

Chapter 65

1 εμφανης εγενομην τοις εμε μη ζητουςιν ευρεθην τοις εμε μη επερωτωσιν ειπα ιδου ειμι τω εθνει οι ουκ εκαλεσαν μου το ονομα 2 εξεπετασα τας χειρας μου

ολην την ημεραν προς λαον απειθουντα και αντιλεγοντα οι ουκ επορευθησαν
οδω αληθινη αλλ' οπισω των αμαρτιων αυτων 3 ο λαος ουτος ο παροξυνων με
εναντιον εμου δια παντος αυτοι θυσιαζουσιν εν τοις κηποις και θυμιωσιν επι ταις
πλινθοις τοις δαιμονιοις α ουκ εστιν 4 και εν τοις μνημασιν και εν τοις σπηλαιois
κοιμονται δι' ενυπνια οι εσθοντες κρεα υεια και ζωμον θυσιων μεμολυμμενα παν-
τα τα σκευη αυτων 5 οι λεγοντες πορρω απ' εμου μη εγγισης μου οτι καθαρος
ειμι ουτος καπνος του θυμου μου πυρ καιεται εν αυτω πασας τας ημερας 6 ιδου
γεγραπται ενωπιον μου ου σιωπησω εως αν αποδω εις τον κολπον αυτων 7 τας
αμαρτιας αυτων και των πατερων αυτων λεγει κυριος οι εθυμιασαν επι των ορεων
και επι των βουνων ωνειδισαν με αποδωσω τα εργα αυτων εις τον κολπον αυτων
8 ουτως λεγει κυριος ον τροπον ευρεθησεται ο ρωξ εν τω βοτρυι και ερουσιν
μη λυμηνη αυτον οτι ευλογια κυριου εστιν εν αυτω ουτως ποιησω ενεκεν του
δουλευοντος μοι τουτου ενεκεν ου μη απολεσω παντας 9 και εξαξω το εξ ιακωβ
σπερμα και το εξ ιουδα και κληρονομησει το ορος το αγιον μου και κληρονομη-
σουσιν οι εκλεκτοι μου και οι δουλοι μου και κατοικησουσιν εκει 10 και εσονται
εν τω δρυμω επαυλεις ποιμνιων και φαραγξ αχωρ εις αναπαυσιν βουκολιων τω
λαω μου οι εξητησαν με 11 υμεις δε οι εγκαταλιποντες με και επιλανθανομενοι
το ορος το αγιον μου και ετοιμαζοντες τω δαιμονι τραπεζαν και πληρουντες τη
τυχη κερασμα 12 εγω παραδωσω υμας εις μαχαιραν παντες εν σφαγη πεσεισθε οτι
εκαλεσα υμας και ουκ υπηκουσατε ελαλησα και παρηκουσατε και εποιησατε το
πονηρον εναντιον εμου και α ουκ εβουλομην εξελεξασθε 13 δια τουτο ταδε λεγει
κυριος ιδου οι δουλευοντες μοι φαγονται υμεις δε πεινασετε ιδου οι δουλευοντες
μοι πιονται υμεις δε διψησετε ιδου οι δουλευοντες μοι ευφρανθησονται υμεις δε
αισχυνησεσθε 14 ιδου οι δουλευοντες μοι αγαλλιασονται εν ευφροσυνη υμεις
δε κεκραξεσθε δια τον πονον της καρδιας υμων και απο συντριβης πνευματος
ολολουξετε 15 καταλειψετε γαρ το ονομα υμων εις πλησμονην τοις εκλεκτοις μου
υμας δε ανελει κυριος τοις δε δουλευουσιν αυτω κληθησεται ονομα καινον 16 ο
ευλογηθησεται επι της γης ευλογησουσιν γαρ τον θεον τον αληθινον και οι ομν-
υοντες επι της γης ομουνται τον θεον τον αληθινον επιλησονται γαρ την θλιψιν
αυτων την πρωτην και ουκ αναβησεται αυτων επι την καρδιαν 17 εσται γαρ ο
ουρανος καινος και η γη καινη και ου μη μνησθωσιν των προτερων ουδ' ου μη
επελθη αυτων επι την καρδιαν 18 αλλ' ευφροσυνην και αγαλλιαμα ευρησουσιν εν
αυτη οτι ιδου εγω ποιω ιερουσαλημ αγαλλιαμα και τον λαον μου ευφροσυνην 19
και αγαλλιασομαι επι ιερουσαλημ και ευφρανθησομαι επι τω λαω μου και ουκετι
μη ακουσθη εν αυτη φωνη κλαυθμου ουδε φωνη κραυγης 20 και ου μη γενηται
εκει αωρος και πρεσβυτης ος ουκ εμπλησει τον χρονον αυτου εσται γαρ ο νεος εκα-
τον ετων ο δε αποθνησκων αμαρτωλος εκατον ετων και επικαταρατος εσται 21 και
οικοδομησουσιν οικιας και αυτοι ενοικησουσιν και καταφυτευουσιν αμπελωνας

και αυτοι φαγονται τα γεννηματα αυτων 22 και ου μη οικοδομησουσιν και αλλοι ενοικησουσιν και ου μη φυτευουσιν και αλλοι φαγονται κατα γαρ τας ημερας του ξυλου της ζωης εσονται αι ημεραι του λαου μου τα εργα των πονων αυτων παλαιωσουσιν 23 οι δε εκλεκτοι μου ου κοπιασουσιν εις κενον ουδε τεκνοποιησουσιν εις καταραν οτι σπερμα ηυλογημενον υπο θεου εστιν και τα εκγονα αυτων μετ' αυτων εσονται 24 και εσται πριν κεκραξαι αυτους εγω επακουσομαι αυτων ετι λαλουντων αυτων ερω τι εστιν 25 τοτε λυκοι και αρνες βοσκηθησονται αμα και λεων ως βους φαγεται αχυρα οφεις δε γην ως αρτον ουκ αδικησουσιν ουδε μη λυμανουνται επι τω ορει τω αγιω μου λεγει κυριος

Chapter 66

1 ουτως λεγει κυριος ο ουρανος μοι θρονος η δε γη υποποδιον των ποδων μου ποιον οικον οικοδομησετε μοι η ποιος τοπος της καταπαυσεως μου 2 παντα γαρ ταυτα εποιησεν η χειρ μου και εστιν εμα παντα ταυτα λεγει κυριος και επι τινα επιβλεψω αλλ' η επι τον ταπεινον και ησυχιον και τρεμοντα τους λογους μου 3 ο δε ανομος ο θυων μοι μοσχον ως ο αποκτεννων κυνα ο δε αναφερων σεμιδαλιν ως αιμα υειον ο διδους λιθον εις μνημοσυνον ως βλασφημος και ουτοι εξελεξαντο τας οδους αυτων και τα βδελυγματα αυτων α η ψυχη αυτων ηθελησεν 4 καγω εκλεξομαι τα εμπαιγματα αυτων και τας αμαρτιας ανταποδωσω αυτοις οτι εκαλεσα αυτους και ουκ υπηκουσαν μου ελαλησα και ουκ ηκουσαν και εποιησαν το πονηρον εναντιον μου και α ουκ εβουλομην εξελεξαντο 5 ακουσατε το ρημα κυριου οι τρεμοντες τον λογον αυτου ειπατε αδελφοι ημων τοις μισουσιν ημας και βδελυσσομενοις ινα το ονομα κυριου δοξασθη και οφθη εν τη ευφροσυνη αυτων κακεινοι αισχυνθησονται 6 φωνη κραυγης εκ πολεως φωνη εκ ναου φωνη κυριου ανταποδιδοντας ανταποδοσιν τοις αντικειμενοις 7 πριν η την ωδινουσαν τεκειν πριν ελθειν τον πονον των ωδινων εξεφυγεν και ετεκεν αρσεν 8 τις ηκουσεν τοιουτο και τις εωρακεν ουτως η ωδινεν γη εν μια ημερα η και ετεχθη εθνος εις απαξ οτι ωδινεν και ετεκεν σιων τα παιδια αυτης 9 εγω δε εδωκα την προσδοκιαν ταυτην και ουκ εμνησθης μου ειπεν κυριος ουκ ιδου εγω γεννωσαν και στειραν εποιησα ειπεν ο θεος 10 ευφρανθητι ιερουσαλημ και πανηγυρισατε εν αυτη παντες οι αγαπωντες αυτην χαρητε χαρα παντες οσοι πενθειτε επ' αυτης 11 ινα θηλασητε και εμπλησθητε απο μαστου παρακλησεως αυτης ινα εκθηλασαντες τρυφησητε απο εισοδου δοξης αυτης 12 οτι ταδε λεγει κυριος ιδου εγω εκκλινω εις αυτους ως ποταμος ειρηνης και ως χειμαρρους επικλυζων δοξαν εθνων τα παιδια αυτων επ' ωμων αρθησονται και επι γονατων παρακληθησονται 13 ως ει τινα μητηρ παρακαλεσει ουτως και εγω παρακαλεσω υμας και εν ιερουσαλημ παρακληθησεσθε 14 και οψεσθε και χαρησεται υμων η καρδια και τα οστα υμων

ως βοτανη ανατελει και γνωσθησεται η χειρ κυριου τοις σεβομενοις αυτον και απειλησει τοις απειθουσιν 15 ιδου γαρ κυριος ως πυρ ηξει και ως καταιγεις τα αρματα αυτου αποδουναι εν θυμω εκδικησιν και αποσκορακισμον εν φλογι πυρος 16 εν γαρ τω πυρι κυριου κριθησεται πασα η γη και εν τη ρομφαια αυτου πασα σαρξ πολλοι τραυματιαι εσονται υπο κυριου 17 οι αγνιζομενοι και καθαριζομενοι εις τους κηπους και εν τοις προθυροις εσθοντες κρεας υειον και τα βδελυγματα και τον νυν επι το αυτο αναλωθησονται ειπεν κυριος 18 καγω τα εργα αυτων και τον λογισμον αυτων επισταμαι ερχομαι συναγαγειν παντα τα εθνη και τας γλωσσας και ηξουσιν και οψονται την δοξαν μου 19 και καταλειψω επ' αυτων σημεια και εξαποστελω εξ αυτων σεσωσμενους εις τα εθνη εις θαρσις και φουδ και λουδ και μοσοχ και θυβελ και εις την ελλαδα και εις τας νησους τας πορθω οι ουκ ακηκοασιν μου το ονομα ουδε εωρακασιν την δοξαν μου και αναγγελουσιν μου την δοξαν εν τοις εθνεσιν 20 και αξουσιν τους αδελφους υμων εκ παντων των εθνων δωρον κυριω μεθ' ιππων και αρματων εν λαμπηναις ημιονων μετα σκιαδιων εις την αγιαν πολιν ιερουσαλημ ειπεν κυριος ως αν ενεγκαισαν οι υιοι ισραηλ εμοι τας θυσιας αυτων μετα ψαλμων εις τον οικον κυριου 21 και απ' αυτων λημψομαι εμοι ιερεις και λευιτας ειπεν κυριος 22 ον τροπον γαρ ο ουρανός καινός και η γη καινη α εγω ποιω μενει ενωπιον μου λεγει κυριος ουτως στησεται το σπερμα υμων και το ονομα υμων 23 και εσται μηνα εκ μηνος και σαββατον εκ σαββατου ηξει πασα σαρξ ενωπιον μου προσκυνησαι εν ιερουσαλημ ειπεν κυριος 24 και εξελευσονται και οψονται τα κωλα των ανθρωπων των παραβεβηκοτων εν εμοι ο γαρ σκοληξ αυτων ου τελευτησει και το πυρ αυτων ου σβεσθησεται και εσονται εις ορασιν παση σαρχι.

Jeremiah

Chapter 1

1 το ρημα του θεου ο εγενετο επι ιερεμian τον του χελκιου εκ των ιερεων ος κατωκει εν αναθωθ εν γη βενιαμιν 2 ος εγενηθη λογος του θεου προς αυτον εν ταις ημεραις ιωσια υιου αμως βασιλεως ιουδα ετους τρισκαιδεκατου εν τη βασιλεια αυτου 3 και εγενετο εν ταις ημεραις ιωακιμ υιου ιωσια βασιλεως ιουδα εως ενδεκατου ετους σεδεκια υιου ιωσια βασιλεως ιουδα εως της αιχμαλωσιας ιερουσαλημ εν τω πεμπτω μηνι 4 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 5 προ του με πλασαι σε εν κοιλια επισταμαι σε και προ του σε εξελθειν εκ μητρας ηγιακα σε προφητην εις εθνη τεθεικα σε 6 και ειπα ω δεσποτα κυριε ιδου ουκ επισταμαι λαλειν οτι νεωτερος εγω ειμι 7 και ειπεν κυριος προς με μη λεγε οτι νεωτερος εγω ειμι οτι προς παντας ους εαν εξαποστειλω σε πορευση και κατα παντα οσα εαν εντειλωμαι σοι λαλησεις 8 μη φοβηθης απο προσωπου αυτων οτι μετα σου εγω ειμι του εξαιρεισθαι σε λεγει κυριος 9 και εξετεινεν κυριος την χειρα αυτου προς με και ηψατο του στοματος μου και ειπεν κυριος προς με ιδου δεδωκα τους λογους μου εις το στομα σου 10 ιδου κατεστακα σε σημερον επι εθνη και βασιλειας εκριζουν και κατασκαπτειν και απολλυειν και ανοικοδομειν και καταφυτευειν 11 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων τι συ ορας ιερεμια και ειπα βακτηριαν καρυι+νην 12 και ειπεν κυριος προς με καλως εωρακας διοτι εγρηγορα εγω επι τους λογους μου του ποιησαι αυτους 13 και εγενετο λογος κυριου προς με εκ δευτερου λεγων τι συ ορας και ειπα λεβητα υποκαιομενον και το προσωπον αυτου απο προσωπου βορρα 14 και ειπεν κυριος προς με απο προσωπου βορρα εκκαυθησεται τα κακα επι παντας τους κατοικουντας την γην 15 διοτι ιδου εγω συγκαλω πασας τας βασιλειας απο βορρα της γης λεγει κυριος και ηξουσιν και θησουσιν εκαστος τον θρονον αυτου επι τα προθυρα των πυλων ιερουσαλημ και επι παντα τα τειχη τα κυκλω αυτης και επι πασας τας πολεις ιουδα 16 και λαλησω προς αυτους μετα κρισεως περι πασης της κακιας αυτων ως εγκατελιπον με και εδυσαν θεοις αλλοτριοις και προσεκυνησαν τοις εργοις των χειρων αυτων 17 και συ περιζωσαι την οσφυν σου και αναστηθι και ειπον προς αυτους παντα οσα αν εντειλωμαι σοι μη φοβηθης απο προσωπου αυτων μηδε πτοηθης εναντιον αυτων οτι μετα σου εγω ειμι του εξαιρεισθαι σε λεγει κυριος 18 ιδου τεθεικα σε εν τη σημερον ημερα ως πολιν οχυραν και ως τειχος χαλκουν οχυρον απασιν τοις βασιλευσιν ιουδα και τοις αρχουσιν αυτου και τω λαω της γης 19 και πολεμησουσιν σε και ου μη δυνωνται προς σε διοτι μετα σου εγω ειμι του εξαιρεισθαι σε ειπεν κυριος

Chapter 2

2 και ειπεν ταδε λεγει κυριος εμνησθην ελεους νεοτητος σου και αγαπης τελειωσεως σου του εξακολουθησαι σε τω αγιω ισραηλ λεγει κυριος 3 αγιος ισραηλ τω κυριω αρχη γεννηματων αυτου παντες οι εσθοντες αυτον πλημμελησουσιν κακα ηξει επ' αυτους φησιν κυριος 4 ακουσατε λογον κυριου οικος ιακωβ και πασα πατρια οικου ισραηλ 5 ταδε λεγει κυριος τι ευροσαν οι πατερες υμων εν εμοι πλημμελημα οτι απεστησαν μακραν απ' εμου και επορευθησαν οπισω των ματαιων και εματαιωθησαν 6 και ουκ ειπαν που εστιν κυριος ο αναγαγων ημας εκ γης αιγυπτου ο καθοδηγησας ημας εν τη ερημω εν γη απειρω και αβατω εν γη ανυδρω και ακαρπω εν γη εν η ου διωδευσεν εν αυτη ουθεν και ου κατωκησεν εκει υιος ανθρωπου 7 και εισηγαγον υμας εις τον καρμηλον του φαγειν υμας τους καρπους αυτου και τα αγαθα αυτου και εισηλθατε και εμειναντε την γην μου και την κληρονομιαν μου εθεσθε εις βδελυγμα 8 οι ιερεις ουκ ειπαν που εστιν κυριος και οι αντεχομενοι του νομου ουκ ηπισταντο με και οι ποιμενες ησεβουν εις εμε και οι προφηται επροφητευον τη βααλ και οπισω ανωφελους επορευθησαν 9 δια τουτο ετι κριθησομαι προς υμας λεγει κυριος και προς τους υιους των υιων υμων κριθησομαι 10 διοτι διελθετε εις νησους χεττιμ και ιδετε και εις κηδαρ αποστείλατε και νοησατε σφοδρα και ιδετε ει γεγονεν τοιαυτα 11 ει αλλαζονται εθνη θεους αυτων και ουτοι ουκ εισιν θεοι ο δε λαος μου ηλλαξατο την δοξαν αυτου εξ ης ουκ ωφεληθησονται 12 εξεστη ο ουρανός επι τουτω και εφριξεν επι πλειον σφοδρα λεγει κυριος 13 οτι δυο πονηρα εποιησεν ο λαος μου εμε εγκατελιπον πηγην υδατος ζωης και ωρυξαν εαυτοις λαγκους συντετριμμενους οι ου δυνησονται υδωρ συνεχειν 14 μη δουλος εστιν ισραηλ η οικογενης εστιν δια τι εις προνομην εγενετο 15 επ' αυτον ωρυοντο λεοντες και εδωκαν την φωνην αυτων οι εταξαν την γην αυτου εις ερημον και αι πολεις αυτου κατεσκαφησαν παρα το μη κατοικεισθαι 16 και υιοι μεμφεως και ταφνας εγνωσαν σε και κατεπαιζον σου 17 ουχι ταυτα εποιησεν σοι το καταλιπειν σε εμε λεγει κυριος ο θεος σου 18 και νυν τι σοι και τη οδω αιγυπτου του πιειν υδωρ γηων και τι σοι και τη οδω ασσυριων του πιειν υδωρ ποταμων 19 παιδευσει σε η αποστασια σου και η κακια σου ελεγξει σε και γνωθι και ιδε οτι πικρον σοι το καταλιπειν σε εμε λεγει κυριος ο θεος σου και ουκ ευδοκησα επι σοι λεγει κυριος ο θεος σου 20 οτι απ' αιωνος συνετριψας τον ζυγον σου διεσπασας τους δεσμους σου και ειπας ου δουλευσω αλλα πορευσομαι επι παν βουνον υψηλον και υποκατω παντος ξυλου κατασχιου εκει διαχυθησομαι εν τη πορνεια μου 21 εγω δε εφυτευσα σε αμπελον καρποφορον πασαν αληθινην πως εστραφης εις πικριαν η αμπελος η αλλοτρια 22 εαν αποπλυνη εν νιτρω και πληθυνης σεαυτη ποαν κεκληιδωσαι εν ταις αδικιαις σου εναντιον εμου λεγει κυριος 23 πως ερεις ουκ εμεινανθην και οπισω της βααλ

οὐκ ἐπορεύθην ἰδεῖ τὰς ὁδοὺς σου ἐν τῷ πολυανδρίῳ καὶ γνῶθι τί ἐποίησας οὕτως φωνῇ αὐτῆς ὡλολύξεν τὰς ὁδοὺς αὐτῆς 24 ἐπλάτυνεν ἐφ' ὕδατα ἐρήμου ἐν ἐπιθυμίαις ψυχῆς αὐτῆς ἐπνευματοφορεῖτο παρεδόθη τίς ἐπιστρέψει αὐτήν πάντες οἱ ζητούντες αὐτήν οὐ κοπιάσουσιν ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτῆς εὐρηδοῦσιν αὐτήν 25 ἀποστρέψον τὸν ποδὰ σου ἀπὸ ὁδοῦ τραχείας καὶ τὸν φάρυγγα σου ἀπὸ διψοῦς ἡ δὲ εἶπεν ἀνδριουμαὶ ὅτι ἡγαπήκει ἀλλοτρίους καὶ ὀπίσω αὐτῶν ἐπορεύετο 26 ὥς αἰσχυρὴ κλέπτου ὅταν ἀλῶ οὕτως αἰσχυνθήσονται οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ αὐτοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν καὶ οἱ ἀρχόντες αὐτῶν καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν καὶ οἱ προφῆται αὐτῶν 27 τῷ ξύλῳ εἶπαν ὅτι πατήρ μου εἶ σύ καὶ τῷ λίθῳ σύ ἐγεννήσας με καὶ ἐστρέψαν ἐπ' ἐμὲ νῶτα καὶ οὐ προσώπα αὐτῶν καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῶν κακῶν αὐτῶν ἐρῶσιν ἀνάστα καὶ σῶσον ἡμᾶς 28 καὶ ποῦ εἰσὶν οἱ θεοὶ σου οὓς ἐποίησας σεαυτῷ εἰ ἀναστήσονται καὶ σῶσουσιν σε ἐν καιρῷ τῆς κακώσεώς σου ὅτι κατ' ἀριθμὸν τῶν πολέων σου ἦσαν θεοὶ σου ἰουδα καὶ κατ' ἀριθμὸν διόδων τῆς ἱερουσαλὴμ ἐθύον τῇ βααλ 29 ἵνα τί λαλεῖτε πρὸς με πάντες ὑμεῖς ἡσεβήσατε καὶ πάντες ὑμεῖς ἠνομήσατε εἰς ἐμὲ λέγει κύριος 30 ματὴν ἐπάταξα τὰ τεκνα ὑμῶν παιδείαν οὐκ ἐδεξάσθε μαχαίρα κατέφαγεν τοὺς προφῆτας ὑμῶν ὥς λέων ὀλεθρευὼν καὶ οὐκ ἐφοβήθητε 31 ἀκούσατε λόγον κυρίου ταδε λέγει κύριος μὴ ἐρήμος ἐγενόμην τῷ ἰσραὴλ ἡ γῆ κεχερσώμενη διὰ τί εἶπεν ὁ λαὸς μου οὐ κυριευθήσομεθα καὶ οὐχ ἡξομέν πρὸς σε ἐτι 32 μὴ ἐπιλησεται νυμφὴ τὸν κόσμον αὐτῆς καὶ παρθένος τὴν στηθοδεσμιδα αὐτῆς ὁ δὲ λαὸς μου ἐπελαθετο μου ἡμέρας ὧν οὐκ ἐστὶν ἀριθμὸς 33 τί ἐτι καλὸν ἐπιτηδεύσεις ἐν ταῖς ὁδοῖς σου τοῦ ζητῆσαι ἀγαπήσιν οὐχ οὕτως ἀλλὰ καὶ σύ ἐπονηρεῦσω τοῦ μίαναι τὰς ὁδοὺς σου 34 καὶ ἐν ταῖς χερσὶν σου εὐρεθήσων αἱματὰ ψυχῶν ἀθῶων οὐκ ἐν διοργάσμασιν εὐρὸν αὐτοὺς ἀλλ' ἐπὶ πασῇ δρυὶ 35 καὶ εἶπας ἀθῶος εἰμι ἀλλὰ ἀποστραφῆτω ὁ θυμὸς αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ ἰδοὺ ἐγὼ κρίνομαι πρὸς σε ἐν τῷ λέγειν σε οὐχ ἡμαρτον 36 τί κατέφρονῃσας σφοδρὰ τοῦ δευτερώσαι τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀπὸ αἰγύπτου κατὰ σχυνθήσῃ καθὼς κατὰ σχυνθήσῃ ἀπὸ ἀσσοῦρ 37 ὅτι καὶ ἐντεῦθεν ἐξέλευσῃ καὶ αἱ χεῖρες σου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου ὅτι ἀπώσατο κύριος τὴν ἐλπίδα σου καὶ οὐκ εὐοδώσῃ ἐν αὐτῇ

Chapter 3

1 εἰάν τις ἐξαποστείλῃ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἀπελθῇ ἀπ' αὐτοῦ καὶ γενήται ἀνδρὶ ἑτέρῳ μὴ ἀνακαμπτοῦσα ἀνακαμψὲ πρὸς αὐτὸν ἐτι οὐ μαινομένη μίανθησεται ἡ γυνὴ ἐκείνη καὶ σύ ἐξεπορνεύσας ἐν ποιμῆσιν πολλοῖς καὶ ἀνεκαμπτες πρὸς με λέγει κύριος 2 ἄρον εἰς εὐθείαν τοὺς ὀφθαλμοὺς σου καὶ ἰδε ποῦ οὐχὶ ἐξέφυρθῃς ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς ἐκαθίσας αὐτοῖς ὥσει κορῶν ἐρημιζομένη καὶ ἐμῖανας τὴν γῆν ἐν ταῖς πορνείαις σου καὶ ἐν ταῖς κακίαις σου 3 καὶ ἐσχες ποιμένας πολλοὺς εἰς προσκομῖμα σεαυτῇ οὕτως πορνῆς ἐγένετο σοὶ ἀπηναισχυντήσας πρὸς πάντας

4 ουχ ως οικον με εκαλεσας και πατερα και αρχηγον της παρθενιας σου 5 μη διαμενει εις τον αιωνα η διαφυλαχθησεται εις νεικος ιδου ελαλησας και εποιησας τα πονηρα ταυτα και ηδυνασθης 6 και ειπεν κυριος προς με εν ταις ημεραις ιωσια του βασιλεως ειδες α εποιησεν μοι η κατοικια του ισραηλ επορευθησαν επι παν ορος υψηλον και υποκατω παντος ξυλου αλσωδους και επορνενυσαν εκει 7 και ειπα μετα το πορνενυσαι αυτην ταυτα παντα προς με αναστρεψον και ουκ ανεστρεψεν και ειδεν την ασυνθεσιαν αυτης η ασυνθετος ιουδα 8 και ειδον διοτι περι παντων ων κατελημφθη εν οις εμοιχατο η κατοικια του ισραηλ και εξαπεστειλα αυτην και εδωκα αυτη βιβλιον αποστασιου εις τας χειρας αυτης και ουκ εφοβηθη η ασυνθετος ιουδα και επορευθη και επορνενυσεν και αυτη 9 και εγενετο εις ουδεν η πορνεια αυτης και εμοιχευσεν το ξυλον και τον λιθον 10 και εν πασιν τουτοις ουκ επεστραφη προς με η ασυνθετος ιουδα εξ ολης της καρδιας αυτης αλλ' επι ψευδει 11 και ειπεν κυριος προς με εδικαιωσεν την ψυχην αυτου ισραηλ απο της ασυνθετου ιουδα 12 πορευου και αναγνωθι τους λογους τουτους προς βορραν και ερεις επιστραφητι προς με η κατοικια του ισραηλ λεγει κυριος και ου στηριω το προσωπον μου εφ' υμας οτι ελεημων εγω ειμι λεγει κυριος και ου μηνιω υμιν εις τον αιωνα 13 πλην γνωθι την αδικιαν σου οτι εις κυριον τον θεον σου ησεβησας και διεχεας τας οδους σου εις αλλοτριους υποκατω παντος ξυλου αλσωδους της δε φωνης μου ουχ υπηκουσας λεγει κυριος 14 επιστραφητε υιοι αφεστηκοτες λεγει κυριος διοτι εγω κατακυριευσω υμων και λημψομαι υμας ενα εκ πολεως και δυο εκ πατριας και εισαξω υμας εις σιων 15 και δωσω υμιν ποιμενας κατα την καρδιαν μου και ποιμανουσιν υμας ποιμαινοντες μετ' επιστημης 16 και εσται εαν πληθυνθητε και αυξηθητε επι της γης εν ταις ημεραις εκειναις λεγει κυριος ουκ ερουσιν ετι κιβωτος διαθηκης αγιου ισραηλ ουκ αναβησεται επι καρδιαν ουκ ονομασθησεται ουδε επισκεφθησεται και ου ποιηθησεται ετι 17 εν ταις ημεραις εκειναις και εν τω καιρω εκεινω καλεσουσιν την ιερουσαλημ θρονος κυριου και συναχθησονται εις αυτην παντα τα εθνη και ου πορευσονται ετι οπισω των ενδυμηματων της καρδιας αυτων της πονηρας 18 εν ταις ημεραις εκειναις συνελευσονται οικος ιουδα επι τον οικον του ισραηλ και ηξουσιν επι το αυτο απο γης βορρα και απο πασων των χωρων επι την γην ην κατεκληρονομησα τους πατερας αυτων 19 και εγω ειπα γενοιτο κυριε οτι ταξω σε εις τεκνα και δωσω σοι γην εκλεκτην κληρονομιαν θεου παντοκρατορος εθνων και ειπα πατερα καλεσετε με και απ' εμου ουκ αποστραφησεσθε 20 πλην ως αδετει γυνη εις τον συνοντα αυτη ουτως ηθετησεν εις εμε οικος ισραηλ λεγει κυριος 21 φωνη εκ χειλεων ηκουσθη κλαυθμου και δεησεως υιων ισραηλ οτι ηδικησαν εν ταις οδοις αυτων επελαθοντο θεου αγιου αυτων 22 επιστραφητε υιοι επιστρεφοντες και ιασομαι τα συντριμματα υμων ιδου δουλοι ημεις εσομεθα σοι οτι συ κυριος ο θεος ημων ει 23 οντως εις ψευδος ησαν οι βουνοι και η δυναμις των ορεων πλην δια κυριου

θεου ημων η σωτηρια του ισραηλ 24 η δε αισχυνη καταναλωσεν τους μοχθους των πατερων ημων απο νεοτητος ημων τα προβατα αυτων και τους μοσχους αυτων και τους υιους αυτων και τας θυγατερας αυτων 25 εκοιμηθημεν εν τη αισχυνη ημων και επεκαλυψεν ημας η ατιμια ημων διοτι εναντι του θεου ημων ημαρτομεν ημεις και οι πατερες ημων απο νεοτητος ημων εως της ημερας ταυτης και ουχ υπηκουσαμεν της φωνης κυριου του θεου ημων

Chapter 4

1 εαν επιστραφη ισραηλ λεγει κυριος προς με επιστραφησεται εαν περιελη τα β-
δελυγματα αυτου εκ στοματος αυτου και απο του προσωπου μου ευλαβηθη 2 και
ομοση ζη κυριος μετα αληθειας και εν κρισει και εν δικαιοσυνη και ευλογησουσιν
εν αυτη εθνη και εν αυτω αινεσουσιν τω θεω εν ιερουσαλημ 3 οτι ταδε λεγει κυριος
τοις ανδρασιν ιουδα και τοις κατοικουσιν ιερουσαλημ νεωσατε εαυτοις νεωματα
και μη σπειριhte επ' ακανθαις 4 περιτμηθητε τω θεω υμων και περιτεμεσθε την
σκληροκαρδιαν υμων ανδρες ιουδα και οι κατοικουντες ιερουσαλημ μη εξελθη
ως πυρ ο θυμος μου και εκκαυθησεται και ουχ εσται ο σβεσων απο προσωπου
πονηριας επιτηδευματων υμων 5 αναγγειλατε εν τω ιουδα και ακουσθητω εν
ιερουσαλημ ειπατε σημανατε επι της γης σαλπιγγι και κεκραξατε μεγα ειπατε
συναχθητε και εισελθωμεν εις τας πολεις τας τειχηρεις 6 αναλαβοντες φευγετε εις
σιων σπευσατε μη στητε οτι κακα εγω επαγω απο βορρα και συντριβην μεγαλην
7 ανεβη λεων εκ της μανδρας αυτου εξολεθρευων εθνη εξηρεν και εξηλθεν εκ
του τοπου αυτου του θειναι την γην εις ερημωσιν και πολεις καδαιρεθησονται
παρα το μη κατοικεισθαι αυτας 8 επι τουτοις περιζωσασθε σακκους και κοπτεσθε
και αλαλαξατε διοτι ουχ απεστραφη ο θυμος κυριου αφ' υμων 9 και εσται εν
εκεινη τη ημερα λεγει κυριος απολειται η καρδια του βασιλεως και η καρδια των
αρχοντων και οι ιερεις εκστησονται και οι προφηται θαυμασονται 10 και ειπα ω
δεσποτα κυριε αρα γε απατων ηπατησας τον λαον τουτον και την ιερουσαλημ
λεγων ειρηνη εσται υμιν και ιδου ηψατο η μαχαιρα εως της ψυχης αυτων 11 εν
τω καιρω εκεινω ερουσιν τω λαω τουτω και τη ιερουσαλημ πνευμα πλανησεως
εν τη ερημω οδος της θυγατρος του λαου μου ουχ εις καθαρον ουδ' εις αγιον
12 πνευμα πληρωσεως ηξει μοι νυν δε εγω λαλω κριματα προς αυτους 13 ιδου
ως νεφελη αναβησεται και ως καταιγεις τα αρματα αυτου κουφοτεροι αετων οι
ιπποι αυτου ουαι ημιν οτι ταλαιπωρουμεν 14 αποπλυνε απο καχιας την καρδιαν
σου ιερουσαλημ ινα σωθης εως ποτε υπαρξουσιν εν σοι διαλογισμοι πονων σου
15 διοτι φωνη αναγγελλοντος εκ δαν ηξει και ακουσθησεται πονος εξ ορους ε-
φραιμ 16 αναμνησατε εθνη ιδου ηκασιν αναγγειλατε εν ιερουσαλημ συστροφαι
ερχονται εκ γης μακροθεν και εδωκαν επι τας πολεις ιουδα φωνην αυτων 17 ως

φυλασσοντες αγρον εγενοντο επ' αυτην κυκλω οτι εμου ημελησας λεγει κυριος 18
 αι οδοι σου και τα επιτηδευματα σου εποιησαν ταυτα σοι αυτη η κακια σου οτι
 πικρα οτι ηφατο εως της καρδιας σου 19 την κοιλιαν μου την κοιλιαν μου αλγω
 και τα αισθητηρια της καρδιας μου μαιμασσει η ψυχη μου σπαρασσει η καρδια
 μου ου σιωπησομαι οτι φωνην σαλπιγγος ηκουσεν η ψυχη μου κραυγην πολε-
 μου 20 και ταλαιπωριαν συντριμμον επικαλειται οτι τεταλαιπωρηκεν πασα η γη
 αφνω τεταλαιπωρηκεν η σκηνη διεσπασθησαν αι δερρεις μου 21 εως ποτε οψομαι
 φευγοντας ακουων φωνην σαλπιγγων 22 διοτι οι ηγουμενοι του λαου μου εμε
 ουκ ηδειςαν υιοι αφρονες εισιν και ου συνετοι σοφοι εισιν του κακοποιησαι το δε
 καλως ποιησαι ουκ επεγνωσαν 23 επεβλεψα επι την γην και ιδου ουθεν και εις
 τον ουρανον και ουκ ην τα φωτα αυτου 24 ειδον τα ορη και ην τρεμοντα και
 παντας τους βουνους ταρασσομενους 25 επεβλεψα και ιδου ουκ ην ανθρωπος και
 παντα τα πετεινα του ουρανου επτοειτο 26 ειδον και ιδου ο καρμηλος ερημος και
 πασαι αι πολεις εμπεπυρισμεναι πυρι απο προσωπου κυριου και απο προσωπου
 οργης θυμου αυτου ηφανισθησαν 27 ταδε λεγει κυριος ερημος εσται πασα η γη
 συντελειαν δε ου μη ποιησω 28 επι τουτοις πενθειτω η γη και συσκοταστω ο
 ουρανός ανωθεν διοτι ελαλησα και ου μετανοησω ωρμησα και ουκ αποστρεψω
 απ' αυτης 29 απο φωνης ιππεως και εντεταμενου τοξου ανεχωρησεν πασα χωρα
 εισεδυσαν εις τα σπηλαια και εις τα αλση εκρυβησαν και επι τας πετρας ανεβησαν
 πασα πολις εγκατελειφθη ου κατοικει εν αυταις ανθρωπος 30 και συ τι ποιησεις
 εαν περιβαλη κοκκινον και κοσμηση κοσμω χρυσω και εαν εγχριση στιβι τους
 οφθαλμους σου εις ματην ο ωραι+σμος σου απωσαντο σε οι ερασται σου την
 ψυχην σου ζητουσιν 31 οτι φωνην ως ωδινουσης ηκουσα του στεναγμου σου ως
 πρωτοτοκουσης φωνη θυγατρος σιων εκλυθησεται και παρησει τας χειρας αυτης
 οιμμοι εγω οτι εκλειπει η ψυχη μου επι τοις ανηρημενοις

Chapter 5

1 περιδραμετε εν ταις οδοις ιερουσαλημ και ιδετε και γνωτε και ζητησατε εν ταις
 πλατειαις αυτης εαν ευρητε ανδρα ει εστιν ποιων κριμα και ζητων πιστιν και ιλεως
 εσομαι αυτοις λεγει κυριος 2 ζη κυριος λεγουσιν δια τουτο ουκ επι ψευδεσιν ομν-
 νουσιν 3 κυριε οι οφθαλμοι σου εις πιστιν εμαστιγωσας αυτους και ουκ επονεσαν
 συνετελεσας αυτους και ουκ ηδελησαν δεξασθαι παιδειαν εστερεωσαν τα προσω-
 πα αυτων υπερ πετρων και ουκ ηδελησαν επιστραφηναι 4 και εγω ειπα ισως
 πτωχοι εισιν διοτι ουκ εδυνασθησαν οτι ουκ εγνωσαν οδον κυριου και κρισιν
 θεου 5 πορευσομαι προς τους αδρους και λαλησω αυτοις οτι αυτοι επεγνωσαν
 οδον κυριου και κρισιν θεου και ιδου ομοθυμαδον συνετριψαν ζυγον διερρηξαν
 δεσμούς 6 δια τουτο επαισεν αυτους λεων εκ του δρυμου και λυκος εως των οικι-

ων ωλεθρευσεν αυτους και παρδαλις εγρηγορησεν επι τας πολεις αυτων παντες οι εκπορευομενοι απ' αυτων θηρευθησονται οτι επληθυναν ασεβειας αυτων ισχυσαν εν ταις αποστροφαις αυτων 7 ποια τουτων ιλεως γενωμαι σοι οι υιοι σου εγκατελιπον με και ωμνουν εν τοις ουκ ουσιν θεοις και εχορτασα αυτους και εμοιχωντο και εν οικοις πορνων κατελυν 8 ιπποι θηλυμανεις εγενηθησαν εκαστος επι την γυναικα του πλησιον αυτου εχρεμετιζον 9 μη επι τουτοις ουκ επισκεψομαι λεγει κυριος η εν εδνει τοιουτω ουκ εκδικησει η ψυχη μου 10 αναβητε επι τους προμαχωνας αυτης και κατασκαψατε συντελειαν δε μη ποιησητε υπολιπεςδε τα υποστηριγματα αυτης οτι του κυριου εισιν 11 οτι αθετων ηθετησεν εις εμε λεγει κυριος οικος ισραηλ και οικος ιουδα 12 εψευσαντο τω κυριω εαυτων και ειπαν ουκ εστιν ταυτα ουχ ηξει εφ' ημας κακα και μαχαιραν και λιμον ουκ οψομεθα 13 οι προφηται ημων ησαν εις ανεμον και λογος κυριου ουχ υπηρχεν εν αυτοις ουτως εσται αυτοις 14 δια τουτο ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ ανθ' ων ελαλησατε το ρημα τουτο ιδου εγω δεδωκα τους λογους μου εις το στομα σου πυρ και τον λαον τουτον ξυλα και καταφαγεται αυτους 15 ιδου εγω επαγω εφ' υμας εθνος πορρωθεν οικος ισραηλ λεγει κυριος εθνος ου ουκ ακουση της φωνης της γλωσσης αυτου 16 παντες ισχυροι 17 και κατεδονται τον θερισμον υμων και τους αρτους υμων και κατεδονται τους υιους υμων και τας θυγατερας υμων και κατεδονται τα προβατα υμων και τους μοσχους υμων και κατεδονται τους αμπελωνας υμων και τους συκωνας υμων και τους ελαιωνας υμων και αλοησουσιν τας πολεις τας οχυρας υμων εφ' αις υμεις πεποιθατε επ' αυταις εν ρομφαια 18 και εσται εν ταις ημεραις εκειναις λεγει κυριος ο θεος σου ου μη ποιησω υμας εις συντελειαν 19 και εσται οταν ειπητε τινος ενεκεν εποιησεν κυριος ο θεος ημων ημιν απαντα ταυτα και ερεις αυτοις ανθ' ων εδουλευσατε θεοις αλλοτριοις εν τη γη υμων ουτως δουλευσετε αλλοτριοις εν γη ουχ υμων 20 αναγγειλατε ταυτα εις τον οικον ιακωβ και ακουσθητω εν τω ιουδα 21 ακουσατε δη ταυτα λαος μωρος και ακαρδιος οφθαλμοι αυτοις και ου βλεπουσιν ωτα αυτοις και ουκ ακουουσιν 22 μη εμε ου φοβηθησεσθε λεγει κυριος η απο προσωπου μου ουκ ευλαβηθησεσθε τον ταξαντα αμμον οριον τη θαλασση προσταγμα αιωνιον και ουχ υπερβησεται αυτο και ταραχθησεται και ου δυνησεται και ηχησουσιν τα κυματα αυτης και ουχ υπερβησεται αυτο 23 τω δε λαω τουτω εγενηθη καρδια ανηκοος και απειδης και εξεκλιναν και απηλθουσιν 24 και ουκ ειπον εν τη καρδια αυτων φοβηθωμεν δη κυριον τον θεον ημων τον διδοντα ημιν υετον προιμον και οψιμον κατα καιρον πληρωσεως προσταγματος θερισμου και εφυλαξεν ημιν 25 αι ανομιαι υμων εξεκλιναν ταυτα και αι αμαρτιαι υμων απεστησαν τα αγαθα αφ' υμων 26 οτι ευρεθησαν εν τω λαω μου ασεβεις και παγιδας εστησαν διαφθειραι ανδρας και συνελαμβανουσιν 27 ως παγισ εφεσταμενη πληρης πετεινων ουτως οι οικoi αυτων πληρεις δολου δια τουτο εμεγαλυνθησαν και επλουτησαν 28 και παρεβησαν κρισιν

οὐκ ἐκρίναν κρίσιν ὀρφανοῦ καὶ κρίσιν χήρας οὐκ ἐκρίνοσαν 29 μὴ ἐπὶ τοῦτοις οὐκ ἐπισκεψομαι λέγει κύριος ἡ ἐν ἐθνῷ τῷ τοιοῦτῳ οὐκ ἐκδικήσῃ ἡ ψυχὴ μου 30 ἐκστασίς καὶ φρίκτα ἐγενήθη ἐπὶ τῆς γῆς 31 οἱ προφῆται προφήτευσουσιν ἀδίκᾳ καὶ οἱ ἱερεῖς ἐπεκρότησαν ταῖς χερσὶν αὐτῶν καὶ ὁ λαὸς μου ἠγαπήσεν οὕτως καὶ τί ποιήσετε εἰς τὰ μετὰ ταῦτα

Chapter 6

1 ἐνισχύσατε υἱοὶ βενιαμὴν ἐκ μέσου τῆς ἱερουσαλήμ καὶ ἐν θεκυνε σημανατε σαλπικῆ καὶ ὑπερ βαϊθαχαρμὰ ἀράτε σημεῖον ὅτι κακὰ ἐκκεκυφέν ἀπὸ βορρᾶ καὶ συντριβὴ μεγάλη γίνεταί 2 καὶ ἀφαιρεθήσεται τὸ ὕψος σου θυγατέρ σιών 3 εἰς αὐτὴν ἡξουσὶν ποιμένες καὶ τὰ ποιμνία αὐτῶν καὶ πηξουσὶν ἐπ' αὐτὴν σκηνὰς κυκλῶ καὶ ποιμάνουσιν ἕκαστος τῇ χειρὶ αὐτοῦ 4 παρασκευάσασθε ἐπ' αὐτὴν εἰς πόλεμον ἀναστήτε καὶ ἀναβῶμεν ἐπ' αὐτὴν μεσημβρίας οὐαὶ ἡμῖν ὅτι κεκλίκεν ἡ ἡμέρα ὅτι ἐκλείπουσιν αἱ σκῆαι τῆς ἐσπερας 5 ἀναστήτε καὶ ἀναβῶμεν ἐν τῇ νυκτὶ καὶ διαφθεірῶμεν τὰ θεμέλια αὐτῆς 6 ὅτι ταδε λέγει κύριος ἐκκοψόν τὰ ξύλα αὐτῆς ἐκχεόν ἐπὶ ἱερουσαλήμ δύναμιν ὡς πόλις ψευδῆς ὅλη καταδυναστεία ἐν αὐτῇ 7 ὡς ψυχεὶ λακκος ὕδωρ οὕτως ψυχεὶ κακία αὐτῆς ἀσεβεία καὶ τάλαιπωρία ἀκουσθήσεται ἐν αὐτῇ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς διὰ παντός πόνος καὶ μαστιγὶ 8 παιδευθῆσθαι ἱερουσαλήμ μὴ ἀποστή ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ σου μὴ ποιῶ σε ἀβάτον γῆν ἥτις οὐ κατοικήθησεται 9 ὅτι ταδε λέγει κύριος κάλαμασθε κάλαμασθε ὡς ἀμπέλον τὰ καταλοιπὰ τοῦ ἱσραὴλ ἐπιστρέψατε ὡς ὁ τρυγὼν ἐπὶ τὸν καρτάλλον αὐτοῦ 10 πρὸς τίνα λαλήσω καὶ διαμαρτυρῶμαι καὶ ἀκουσεται ἰδοὺ ἀπεριτμητὰ τὰ ὠτὰ αὐτῶν καὶ οὐ δύνανται ἀκοῦειν ἰδοὺ τὸ ῥῆμα κυρίου ἐγένετο αὐτοῖς εἰς ὀνειδισμόν οὐ μὴ βουληθῶσιν αὐτὸ ἀκοῦσαι 11 καὶ τὸν θυμὸν μου ἐπλήσα καὶ ἐπέσχον καὶ οὐ συνετέλεσα αὐτοὺς ἐκχεῶ ἐπὶ νῆπια ἐξῶθεν καὶ ἐπὶ συναγωγὴν νεανίσκων ἀμὰ ὅτι ἀνὴρ καὶ γυνὴ συλλημφθήσονται πρεσβύτερος μετὰ πλείους ἡμερῶν 12 καὶ μεταστραφήσονται αἱ οἰκίαι αὐτῶν εἰς ἑτέρους ἀγροὶ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὅτι ἐκτενώ τὴν χεῖρα μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταυτὴν λέγει κύριος 13 ὅτι ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν καὶ ἕως μεγάλου πάντες συνετέλεσαντο ἀνόμιμα ἀπὸ ἱερέως καὶ ἕως ψευδοπροφήτου πάντες ἐποίησαν ψευδῆ 14 καὶ ἰώντο τὸ συντριμμὶα τοῦ λαοῦ μου ἐξουθενούντες καὶ λέγοντες εἰρήνην εἰρήνην καὶ πού ἐστὶν εἰρήνη 15 κατήσχυνθησαν ὅτι ἐξέλιπον καὶ οὐδ' ὡς καταισχυνομένοι κατήσχυνθησαν καὶ τὴν ἀτιμίαν αὐτῶν οὐκ ἐγνώσαν διὰ τοῦτο πεδούνται ἐν τῇ πτώσει αὐτῶν καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀπολούνται εἶπεν κύριος 16 ταδε λέγει κύριος στήτε ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς καὶ ἰδετε καὶ ἐρωτήσατε τριβούς κυρίου αἰωνίους καὶ ἰδετε ποία ἐστὶν ἡ ὁδὸς ἡ ἀγαθὴ καὶ βαδίζετε ἐν αὐτῇ καὶ εὐρησέτε ἀγνισμόν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν καὶ εἶπαν οὐ πορευσομεθα 17 κατεστακα ἐφ' ὑμᾶς

σκοπους ακουσατε της φωνης της σαλπιγγος και ειπαν ουκ ακουσομεθα 18 δια τουτο ηκουσαν τα εθνη και οι ποιμαινοντες τα ποιμνια αυτων 19 ακουε γη ιδου εγω επαγω επι τον λαον τουτον κακα τον καρπον αποστροφης αυτων οτι των λογων μου ου προσεσχον και τον νομον μου απωσαντο 20 ινα τι μοι λιβανον εκ σαβα φερετε και κινναμωμον εκ γης μακροθεν τα ολοκαυτωματα υμων ουκ εισιν δεκτα και αι θυσαι υμων ουχ ηδυναν μοι 21 δια τουτο ταδε λεγει κυριος ιδου εγω διδωμι επι τον λαον τουτον ασθενειαν και ασθενησουσιν εν αυτη πατερες και υιοι αμα γειτων και ο πλησιον αυτου απολουνται 22 ταδε λεγει κυριος ιδου λαος ερχεται απο βορρα και εθνη εξεγερθησεται απ' εσχατου της γης 23 τοξον και ζιβυνην κρατησουσιν ιταμος εστιν και ουκ ελεησει φωνη αυτου ως θαλασσα κυμαινουσα εφ' ιπποις και αρμασιν παραταξεται ως πυρ εις πολεμον προς σε θυγατερ σιων 24 ηκουσαμεν την ακοην αυτων παρελυθησαν αι χειρες ημων θλιψις κατεσχεν ημας ωδινες ως τικτουσης 25 μη εκπορευεσθε εις αγρον και εν ταις οδοις μη βαδιζετε οτι ρομφαια των εχθρων παροικει κυκλοθεν 26 θυγατερ λαου μου περιζωσαι σακκον καταπασαι εν σποδω πενθος αγαπητου ποιησαι σεαυτη κοπετον οικτρον οτι εξαιφνης ηξει ταλαιπωρια εφ' υμας 27 δοκιμαστην δεδωκα σε εν λαοις δεδοκιμασμενοις και γνωση με εν τω δοκιμασαι με την οδον αυτων 28 παντες ανηκοι πορευομενοι σχολιως χαλκος και σιδηρος παντες διεφθαρμενοι εισιν 29 εξελιπεν φυσητηρ απο πυρος εξελιπεν μολιβος εις κενον αργυροκοπος αργυροκοπει πονηρια αυτων ουκ ετακη 30 αργυριον αποδεδοκιμασμενον καλεσατε αυτους οτι απεδοκιμασεν αυτους κυριος

Chapter 7

2 ακουσατε λογον κυριου πασα η ιουδαια 3 ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ διορθωσατε τας οδους υμων και τα επιτηδευματα υμων και κατοικιω υμας εν τω τοπω τουτω 4 μη πεποιθατε εφ' εαυτοις επι λογοις ψευδесιν οτι το παραπαν ουκ ωφελησουσιν υμας λεγοντες ναος κυριου ναος κυριου εστιν 5 οτι εαν διορθουντες διορθωσητε τας οδους υμων και τα επιτηδευματα υμων και ποιουντες ποιησητε κρισιν ανα μεσον ανδρος και ανα μεσον του πλησιον αυτου 6 και προσηλυτον και ορφανον και χηραν μη καταδυναστευσητε και αιμα αθων μη εκχεητε εν τω τοπω τουτω και οπισω θεων αλλοτριων μη πορευησθε εις κακον υμιν 7 και κατοικιω υμας εν τω τοπω τουτω εν γη η εδωκα τοις πατρασιν υμων εξ αιωνος και εως αιωνος 8 ει δε υμεις πεποιθατε επι λογοις ψευδесιν οθεν ουκ ωφεληθησεσθε 9 και φονευετε και μοιχασθε και κλεπτετε και ομνυετε επ' αδικω και εδυμιατε τη βααλ και επορευεσθε οπισω θεων αλλοτριων ων ουκ οιδате του κακως ειναι υμιν 10 και ηλθετε και εστητε ενωπιον εμου εν τω οικω ου επικεκληται το ονομα μου επ' αυτω και ειπατε απεσχημεθα του μη ποιειν παντα τα βδελυγματα ταυτα 11 μη

σπηλαιον ληστων ο οικος μου ου επικεκληται το ονομα μου επ' αυτω εκει ενωπιον υμων και εγω ιδου εωρακα λεγει κυριος 12 οτι πορευθητε εις τον τοπον μου τον εν σηλωμ ου κατεσκηνωσα το ονομα μου εκει εμπροσθεν και ιδετε α εποιησα αυτω απο προσωπου κακιας λαου μου ισραηλ 13 και νυν ανθ' ων εποιησατε παντα τα εργα ταυτα και ελαλησα προς υμας και ουκ ηκουσατε μου και εκαλεσα υμας και ουκ απεκριθητε 14 και ποιησω τω οικω τουτω ω επικεκληται το ονομα μου επ' αυτω εφ' ω υμεις πεποιθατε επ' αυτω και τω τοπω ω εδωκα υμιν και τοις πατρασιν υμων καθως εποιησα τη σηλωμ 15 και απορριψω υμας απο προσωπου μου καθως απερριψα τους αδελφους υμων παν το σπερμα εφραιμ 16 και συ μη προσευχου περι του λαου τουτου και μη αξιου του ελεηθηναι αυτους και μη ευχου και μη προσελθης μοι περι αυτων οτι ουκ εισακουσομαι 17 η ουχ ορας τι αυτοι ποιουσιν εν ταις πολεσιν ιουδα και εν ταις οδοις ιερουσαλημ 18 οι υιοι αυτων συλλεγουσιν ξυλα και οι πατερες αυτων καιουσι πυρ και αι γυναικες αυτων τριβουσιν σταις του ποιησαι χαυωνας τη στρατια του ουρανου και εσπειςαν σπονδας θεοις αλλοτριους ινα παροργισωσιν με 19 μη εμε αυτοι παροργιζουσιν λεγει κυριος ουχι εαυτους οπως καταισχυνη τα προσωπα αυτων 20 δια τουτο ταδε λεγει κυριος ιδου οργη και θυμος μου χειται επι τον τοπον τουτον και επι τους ανθρωπους και επι τα κτηνη και επι παν ξυλον του αγρου αυτων και επι παντα τα γεννηματα της γης και καυθησεται και ου σβεσθησεται 21 ταδε λεγει κυριος τα ολοκαυτωματα υμων συναγαγετε μετα των θυσιων υμων και φαγετε κρεα 22 οτι ουκ ελαλησα προς τους πατερας υμων και ουκ ενετειλαμην αυτοις εν ημερα η ανηγαγον αυτους εκ γης αιγυπτου περι ολοκαυτωματων και θυσιας 23 αλλ' η το ρημα τουτο ενετειλαμην αυτοις λεγων ακουσατε της φωνης μου και εσομαι υμιν εις θεον και υμεις εσεσθε μοι εις λαον και πορευεσθε εν πασαις ταις οδοις μου αις αν εντειλωμαι υμιν οπως αν ευ η υμιν 24 και ουκ ηκουσαν μου και ου προσεσχεν το ους αυτων αλλ' επορευθησαν εν τοις ενθυμημασιν της καρδιας αυτων της κακης και εγεννηθησαν εις τα οπισθεν και ουκ εις τα εμπροσθεν 25 αφ' ης ημερας εξηλθοσαν οι πατερες αυτων εκ γης αιγυπτου και εως της ημερας ταυτης και εξαπεστειλα προς υμας παντας τους δουλους μου τους προφητας ημερας και ορθρου και απεστειλα 26 και ουκ ηκουσαν μου και ου προσεσχεν το ους αυτων και εσχληρυναν τον τραχηλον αυτων υπερ τους πατερας αυτων 27 και ερεις αυτοις τον λογον τουτον τουτο το εθνος ο ουκ ηκουσεν της φωνης κυριου ουδε εδεξατο παιδειαν εξελιπεν η πιστις εκ στοματος αυτων 29 κειραι την κεφαλην σου και απορριπτε και αναλαβε επι χειλεων θρηνον οτι απεδοκιμασεν κυριος και απωσατο την γενεαν την ποιουσαν ταυτα 30 οτι εποιησαν οι υιοι ιουδα το πονηρον εναντιον εμου λεγει κυριος εταξαν τα βδελυγματα αυτων εν τω οικω ου επικεκληται το ονομα μου επ' αυτον του μιαναι αυτον 31 και ωκοδομησαν τον βωμον του ταφεθ ος εστιν εν φαραγγι υιου εννομ του κατακαιειν τους υιους αυτων και τας θυγατερας αυτων εν πυρι

ο ουκ ενετειλαμην αυτοις και ου διενοηθην εν τη καρδια μου 32 δια τουτο ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και ουκ ερουσιν ετι βωμος του ταφεθ και φαραγξ υιου εννομ αλλ' η φαραγξ των ανηρημενων και θαψουσιν εν τω ταφεθ δια το μη υπαρχειν τοπον 33 και εσονται οι νεκροι του λαου τουτου εις βρωσιν τοις πετεινοις του ουρανου και τοις θηριοις της γης και ουκ εσται ο αποσοβων 34 και καταλυσω εκ πολεων ιουδα και εκ διοδων ιερουσαλημ φωνην ευφραινομενων και φωνην χαιροντων φωνην νυμφιου και φωνην νυμφης οτι εις ερημωσιν εσται πασα η γη

Chapter 8

1 εν τω καιρω εκεινω λεγει κυριος εξοισουσιν τα οστα των βασιλεων ιουδα και τα οστα των αρχοντων αυτου και τα οστα των ιερεων και τα οστα των προφητων και τα οστα των κατοικουντων ιερουσαλημ εκ των ταφων αυτων 2 και ψυξουσιν αυτα προς τον ηλιον και την σεληνην και προς παντας τους αστερας και προς πασαν την στρατιαν του ουρανου α ηγαπησαν και οις εδουλευσαν και ων επορευθησαν οπισω αυτων και ων αντειχοντο και οις προσεκυνησαν αυτοις ου κοπησονται και ου ταφησονται και εσονται εις παραδειγμα επι προσωπου της γης 3 οτι ειλοντο τον θανατον η την ζωην και πασιν τοις καταλοιποις τοις καταλειφθεισιν απο της γενεας εκεινης εν παντι τοπω ου εαν εξωσω αυτους εκει 4 οτι ταδε λεγει κυριος μη ο πιπτων ουκ ανισταται η ο αποστρεφων ουκ επιστρεφει 5 δια τι απεστρεψεν ο λαος μου ουτος αποστροφην αναιδη και κατεκρατηθησαν εν τη προαιρεσει αυτων και ουκ ηθελησαν του επιστρεψαι 6 ενωτισασθε δη και ακουσατε ουχ ουτως λαλησουσιν ουκ εστιν ανθρωπος μετανοων απο της κακιας αυτου λεγων τι εποιησα διελιπεν ο τρεχων απο του δρομου αυτου ως ιππος καδιδρος εν χρεμετισμω αυτου 7 και η ασιδα εν τω ουρανω εγνω τον καιρον αυτης τρυγων και χελιδων αγρου στρουθια εφυλαξαν καιρους εισοδων αυτων ο δε λαος μου ουκ εγνω τα κριματα κυριου 8 πως ερειτε οτι σοφοι εσμεν ημεις και νομος κυριου εστιν μεθ' ημων εις ματην εγενηθη σχοινος ψευδης γραμματευσιν 9 ησχυνησαν σοφοι και επτοηθησαν και εαλωσαν οτι τον λογον κυριου απεδοκιμασαν σοφια τις εστιν εν αυτοις 10 δια τουτο δωσω τας γυναικας αυτων ετεροις και τους αγρους αυτων τοις κληρονομοις 13 και συναξουσιν τα γεννηματα αυτων λεγει κυριος ουκ εστιν σταφυλη εν ταις αμπελοις και ουκ εστιν συκα εν ταις συκαις και τα φυλλα κατερρυηκεν 14 επι τι ημεις καθημεθα συναχθητε και εισελθωμεν εις τας πολεις τας οχυρας και απορριφωμεν οτι ο θεος απερριψεν ημας και εποτισεν ημας υδωρ χολης οτι ημαρτομεν εναντιον αυτου 15 συνηχθημεν εις ειρηνην και ουκ ην αγαθα εις καιρον ιασεως και ιδου σπουδη 16 εκ δαν ακουσομεθα φωνην οξυτητος ιππων αυτου απο φωνης χρεμετισμου ιππασιας ιππων αυτου εσεισθη

πασα η γη και ηξει και καταφαγεται την γην και το πληρωμα αυτης πολιν και τους κατοικουντας εν αυτη 17 διοτι ιδου εγω εξαποστελλω εις υμας οφεις θανατουντας οισ ουκ εστιν επασαι και δηξονται υμας 18 ανιατα μετ' οδυνης καρδιας υμων απορουμενης 19 ιδου φωνη κραυγης θυγατρος λαου μου απο γης μακροθεν μη κυριος ουκ εστιν εν σιων η βασιλευς ουκ εστιν εκει δια τι παρωργισαν με εν τοις γλυπτοις αυτων και εν ματαιοις αλλοτριοις 20 διηλθεν θερος παρηλθεν αμητος και ημεις ου διεσωθημεν 21 επι συντριμματι θυγατρος λαου μου εσκοτωθην απορια κατισχυσαν με ωδινες ως τικτουςης 22 μη ρητινη ουκ εστιν εν γαλααδ η ιατρος ουκ εστιν εκει δια τι ουκ ανεβη ιασις θυγατρος λαου μου 23 τις δωσει κεφαλη μου υδωρ και οφθαλμοις μου πηγην δακρυων και κλαυσομαι τον λαον μου τουτον ημερας και νυκτος τους τετραυματισμενους θυγατρος λαου μου

Chapter 9

1 τις δωη μοι εν τη ερημω σταθμον εσχατον και καταλειψω τον λαον μου και απελευσομαι απ' αυτων οτι παντες μοιχωνται συνοδος αθετουντων 2 και ενετειναν την γλωσσαν αυτων ως τοξον ψευδος και ου πιστις ενισχυσεν επι της γης οτι εκ κακων εις κακα εξηλθουσιν και εμε ουκ εγνωσαν 3 εκαστος απο του πλησιον αυτου φυλαξασθε και επ' αδελφοις αυτων μη πεποιθατε οτι πας αδελφος πτερνη πτερνιει και πας φιλος δολιως πορευσεται 4 εκαστος κατα του φιλου αυτου καταπαιζεται αληθειαν ου μη λαλησωσιν μεμαθηκεν η γλωσσα αυτων λαλειν ψευδη ηδικησαν και ου διελιπον του επιστρεψαι 5 τοκος επι τοκω δολος επι δολω ουκ ηθελον ειδεναι με 6 δια τουτο ταδε λεγει κυριος ιδου εγω πυρωσω αυτους και δοκιμω αυτους οτι ποιησω απο προσωπου πονηριας θυγατρος λαου μου 7 βολις τιτρωσκουσα η γλωσσα αυτων δολια τα ρηματα του στοματος αυτων τω πλησιον αυτου λαλει ειρηνικα και εν εαυτω εχει την εχθραν 8 μη επι τουτοις ουκ επισκεψομαι λεγει κυριος η εν λαω τω τοιουτω ουκ εκδικησει η ψυχη μου 9 επι τα ορη λαβετε κοπετον και επι τας τριβους της ερημου θρηνον οτι εξελιπον παρα το μη ειναι ανθρωπους ουκ ηκουσαν φωνην υπαρξεως απο πετεινων του ουρανου και εως κτηνων εξεστησαν ωχοντο 10 και δωσω την ιερουσαλημ εις μετοικιαν και εις κατοικητηριον δρακοντων και τας πολεις ιουδα εις αφανισμον θησομαι παρα το μη κατοικεισθαι 11 τις ο ανθρωπος ο συνετος και συνετω τουτο και ω λογος στοματος κυριου προς αυτον αναγγειλατω υμιν ενεκεν τινος απωλετο η γη ανηφθη ως ερημος παρα το μη διοδευεσθαι αυτην 12 και ειπεν κυριος προς με δια το εγκαταλιπειν αυτους τον νομον μου ον εδωκα προ προσωπου αυτων και ουκ ηκουσαν της φωνης μου 13 αλλ' επορευθησαν οπισω των αρεστων της καρδιας αυτων της κακης και οπισω των ειδωλων α εδίδαξαν αυτους οι πατερες αυτων 14 δια τουτο ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ ιδου εγω ψωμιω αυτους

αναγκας και ποτιω αυτους υδωρ χολης 15 και διασκορπιω αυτους εν τοις εθνεσιν εις ους ουκ εγινωσκον αυτοι και οι πατερες αυτων και επαποστελω επ' αυτους την μαχαιραν εως του εξαναλωσαι αυτους εν αυτη 16 ταδε λεγει κυριος καλεσατε τας θρηγουσας και ελθετωσαν και προς τας σοφας αποστειλατε και φθεγξασθωσαν 17 και λαβετωσαν εφ' υμας θρηνον και καταγαγετωσαν οι οφθαλμοι υμων δακρυα και τα βλεφαρα υμων ρειτω υδωρ 18 οτι φωνη οικτου ηκουσθη εν σιων πως εταλαιπωρησαμεν κατησχυνθημεν σφοδρα οτι εγκατελιπομεν την γην και απεργισαμεν τα σκηνωματα ημων 19 ακουσατε δη γυναικες λογον θεου και δεξασθω τα ωτα υμων λογους στοματος αυτου και διδαξατε τας θυγατερας υμων οικτον και γυνη την πλησιον αυτης θρηνον 20 οτι ανεβη θανατος δια των θυριδων υμων εισηλθεν εις την γην υμων του εκτριψαι νηπια εξωθεν και νεανισκους απο των πλατειων 21 και εσονται οι νεκροι των ανθρωπων εις παραδειγμα επι προσωπου του πεδιου της γης υμων και ως χορτος οπισω θεριζοντος και ουκ εσται ο συναγων 22 ταδε λεγει κυριος μη καυχασθω ο σοφος εν τη σοφια αυτου και μη καυχασθω ο ισχυρος εν τη ισχυι αυτου και μη καυχασθω ο πλουσιος εν τω πλουτω αυτου 23 αλλ' η εν τουτω καυχασθω ο καυχωμενος συνιειν και γινωσκειν οτι εγω ειμι κυριος ποιων ελεος και κριμα και δικαιοσυνην επι της γης οτι εν τουτοις το θελημα μου λεγει κυριος 24 ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και επισκεψομαι επι παντας περιτετμημενους ακροβυστιας αυτων 25 επ' αιγυπτον και επι την ιουδαιαν και επι εδωμ και επι υιους αμμων και επι υιους μωαβ και επι παντα περιχειρομενον τα κατα προσωπον αυτου τους κατοικουντας εν τη ερημω οτι παντα τα εθνη απεριτμητα σαρχι και πας οικος ισραηλ απεριτμητοι καρδιας αυτων

Chapter 10

1 ακουσατε τον λογον κυριου ον ελαλησεν εφ' υμας οικος ισραηλ 2 ταδε λεγει κυριος κατα τας οδους των εθνων μη μανθανετε και απο των σημειων του ουρανου μη φοβεισθε οτι φοβουνται αυτα τοις προσωποις αυτων 3 οτι τα νομιματα των εθνων ματαια ξυλον εστιν εκ του δρυμου εκκεκομμενον εργον τεκτονος και χωνευμα 4 αργυριω και χρυσιω κεκαλλωπισμενα εστιν εν σφυραις και ηλοις εστερεωσαν αυτα και ου κινηθησονται 5 αιρομενα αρθησονται οτι ουκ επιβησονται μη φοβηθητε αυτα οτι ου μη κακοποιησωσιν και αγαδον ουκ εστιν εν αυτοις 9 αργυριον τορευτον εστιν ου πορευσονται αργυριον προσβλητον απο θαρσις ηξει χρυσιον μωφαζ και χειρ χρυσοχων εργα τεχνιτων παντα υακινθον και πορφυραν ενδυσουσιν αυτα 11 ουτως ερειτε αυτοις θεοι οι τον ουρανον και την γην ουκ εποιησαν απολεσθωσαν απο της γης και υποκατωθεν του ουρανου τουτου 12 κυριος ο ποιησας την γην εν τη ισχυι αυτου ο ανορθωσας την οικουμενην εν τη σοφια αυτου και τη φρονησει αυτου εξετεινεν τον ουρανον 13 και πληθος

υδατος εν ουρανῳ και ανηγαγεν νεφελας εξ εσχατου της γης αστραπας εις υετον
 εποιησεν και εξηγαγεν φως εκ θησαυρων αυτου 14 εμωρανθη πας ανθρωπος απο
 γνωσεως κατησχυνθη πας χρυσοχοος επι τοις γλυπτοις αυτου οτι ψευδη εχωνευ-
 σαν ουκ εστιν πνευμα εν αυτοις 15 ματαια εστιν εργα εμπεπαιγμενα εν καιρω
 επισκοπης αυτων απολουνται 16 ουκ εστιν τοιαυτη μερις τῳ ιακωβ οτι ο πλασας
 τα παντα αυτος κληρονομια αυτου κυριος ονομα αυτω 17 συνηγαγεν εξωθεν την
 υποστασιν σου κατοικουσα εν εκλεκτοις 18 οτι ταδε λεγει κυριος ιδου εγω σκελιζω
 τους κατοικουντας την γην ταυτην εν θλιψει οπως ευρεθη η πληγη σου 19 ουαι
 επι συντριμματι σου αλγηρα η πληγη σου καγω ειπα οντως τουτο το τραυμα μου
 και κατελαβεν με 20 η σκηνη μου εταλαιπωρησεν ωλετο και πασαι αι δερρεις μου
 διεσπασθησαν οι υιοι μου και τα προβατα μου ουκ εισιν ουκ εστιν ετι τοπος της
 σκηνης μου τοπος των δερρεων μου 21 οτι οι ποιμενες ηφρονευσαντο και τον
 κυριον ουκ εξεζητησαν δια τουτο ουκ ενοησεν πασα η νομη και διεσκορπισθησαν
 22 φωνη ακοης ιδου ερχεται και σεισμος μεγας εκ γης βορρα του ταξαι τας πολεις
 ιουδα εις αφανισμον και κοιτην στρουθων 23 οίδα κυριε οτι ουχι του ανθρωπου
 η οδος αυτου ουδε ανηρ πορευσεται και κατορθωσει πορειαν αυτου 24 παιδευ-
 σον ημας κυριε πλην εν κρισει και μη εν θυμῳ ινα μη ολιγους ημας ποιησης
 25 εκχεον τον θυμον σου επι εθνη τα μη ειδοτα σε και επι γενεας αι το ονομα
 σου ουκ επεκαλεσαντο οτι κατεφαγον τον ιακωβ και εξανηλωσαν αυτον και την
 νομην αυτου ηρημωσαν

Chapter 11

1 ο λογος ο γενομενος παρα κυριου προς ιερεμιαν λεγων 2 ακουσατε τους λογους
 της διαθηκης ταυτης και λαλησεις προς ανδρας ιουδα και προς τους κατοικουντας
 ιερουσαλημ 3 και ερεις προς αυτους ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ επικαταρατος
 ο ανθρωπος ος ουκ ακουσεται των λογων της διαθηκης ταυτης 4 ης ενετειλαμην
 τοις πατρασιν υμων εν ημερα η ανηγαγον αυτους εκ γης αιγυπτου εκ καμιννου της
 σιδηρας λεγων ακουσατε της φωνης μου και ποιησατε παντα οσα εαν εντειλωμαι
 υμιν και εσεσθε μοι εις λαον και εγω εσομαι υμιν εις θεον 5 οπως στησω τον ορκον
 μου ον ωμοσα τοις πατρασιν υμων του δουναι αυτοις γην ρεουσαν γαλα και μελι
 καθως η ημερα αυτη και απεκριθην και ειπα γενοιτο κυριε 6 και ειπεν κυριος
 προς με αναγνωθι τους λογους τουτους εν πολεσιν ιουδα και εξωθεν ιερουσαλημ
 λεγων ακουσατε τους λογους της διαθηκης ταυτης και ποιησατε αυτους 8 και ουκ
 εποιησαν 9 και ειπεν κυριος προς με ευρεθη συνδεσμος εν ανδρασιν ιουδα και
 εν τοις κατοικουσιν ιερουσαλημ 10 επεστραφησαν επι τας αδικιας των πατερων
 αυτων των προτερον οι ουκ ηθελον εισακουσαι των λογων μου και ιδου αυτοι
 βαδιζουσιν οπισω θεων αλλοτριων του δουλευειν αυτοις και διεσχεδασαν οικος

ισραηλ και οικος ιουδα την διαθηκην μου ην διεθεμην προς τους πατερας αυτων 11 δια τουτο ταδε λεγει κυριος ιδου εγω επαγω επι τον λαον τουτον κακα εξ ων ου δυνησονται εξελθειν εξ αυτων και κεκραξονται προς με και ουκ εισακουσομαι αυτων 12 και πορευσονται πολεις ιουδα και οι κατοικουντες ιερουσαλημ και κεκραξονται προς τους θεους οis αυτοι θυμιωσιν αυτοις μη σωσουσιν αυτους εν καιρω των κακων αυτων 13 οτι κατ' αριθμον των πολεων σου ησαν θεοι σου ιουδα και κατ' αριθμον εξοδων της ιερουσαλημ εταξατε βωμους θυμιαν τη βααλ 14 και συ μη προσευχου περι του λαου τουτου και μη αξιου περι αυτων εν δεησει και προσευχη οτι ουκ εισακουσομαι εν τω καιρω εν ω επικαλουνται με εν καιρω κακωσεως αυτων 15 τι η ηγαπημενη εν τω οικω μου εποιησεν βδελυγμα μη ευχαι και κρεα αγια αφελουσιν απο σου τας κακιας σου η τουτοις διαφευξη 16 ελαιαν ωραιαν ευσκιον τω ειδει εκαλεσεν κυριος το ονομα σου εις φωνην περιτομης αυτης ανηφθη πυρ επ' αυτην μεγαλη η θλιψις επι σε ηχρεωθησαν οι κλαδοι αυτης 17 και κυριος ο καταφυτευσας σε ελαλησεν επι σε κακα αντι της κακιας οικου ισραηλ και οικου ιουδα οτι εποιησαν εαυτοις του παροργισαι με εν τω θυμιαν αυτους τη βααλ 18 κυριε γνωρισον μοι και γνωσομαι τοτε ειδον τα επιτηδευματα αυτων 19 εγω δε ως αρνιον ακακον αγομενον του θυεσθαι ουκ εγνων επ' εμε ελογισαντο λογισμον πονηρον λεγοντες δευτε και εμβαλωμεν ξυλον εις τον αρτον αυτου και εκτριψωμεν αυτον απο γης ζωντων και το ονομα αυτου ου μη μνησθι ετι 20 κυριε κρινων δικαια δοκιμαζων νεφρους και καρδιας ιδοιμι την παρα σου εκδικησιν εξ αυτων οτι προς σε απεκαλυψα το δικαιωμα μου 21 δια τουτο ταδε λεγει κυριος επι τους ανδρας αναθωθ τους ζητουντας την ψυχην μου τους λεγοντας ου μη προφητευσης επι τω ονοματι κυριου ει δε μη αποθανη εν ταις χερσιν ημων 22 ιδου εγω επισκεψομαι επ' αυτους οι νεανισκοι αυτων εν μαχαιρα αποθανουνται και οι υιοι αυτων και αι θυγατρες αυτων τελευτησουσιν εν λιμω 23 και εγκαταλειμμα ουκ εσται αυτων οτι επαξω κακα επι τους κατοικουντας εν αναθωθ εν ενιαυτω επισκεψεως αυτων

Chapter 12

1 δικαιος ει κυριε οτι απολογησομαι προς σε πλην κριματα λαλησω προς σε τι οτι οδος ασεβων ευοδουται ευδηνησαν παντες οι αθετουντες αθετηματα 2 εφυτευσας αυτους και ερριζωθησαν ετεκνοποιησαν και εποιησαν καρπον εγγυς ει συ του στοματος αυτων και πορρω απο των νεφρων αυτων 3 και συ κυριε γινωσκεις με δεδοκιμακας την καρδιαν μου εναντιον σου αγνισον αυτους εις ημεραν σφαγης αυτων 4 εως ποτε πενθησει η γη και πας ο χορτος του αγρου ξηρανθησεται απο κακιας των κατοικουντων εν αυτη ηφανισθησαν κτηνη και πετεινα οτι ειπαν ουκ οψεται ο θεος οδους ημων 5 σου οι ποδες τρεχουσιν και εκλυουσιν σε πως

παρασκευαση εφ' ιπποις και εν γη ειρηνης συ πεποιθας πως ποιησεις εν φρουραγματι του ιορδανου 6 και οι αδελφοι σου και ο οικος του πατρος σου και ουτοι ηδετησαν σε και αυτοι εβοησαν εκ των οπισω σου επισυνηχθησαν μη πιστευσης εν αυτοις οτι λαλησουσιν προς σε καλα 7 εγκαταλελοιπα τον οικον μου αφηκα την κληρονομiam μου εδωκα την ηγαπημενην ψυχην μου εις χειρας εχθρων αυτης 8 εγενηθη η κληρονομια μου εμοι ως λεων εν δρυμω εδωκεν επ' εμε την φωνην αυτης δια τουτο εμισησα αυτην 9 μη σπηλαιον υαινης η κληρονομια μου εμοι η σπηλαιον κυκλω αυτης βαδισατε συναγαγετε παντα τα θηρια του αγρου και ελθετωσαν του φαγειν αυτην 10 ποιμενες πολλοι διεφθειραν τον αμπελωνα μου εμολυναν την μεριδα μου εδωκαν μεριδα επιθυμητην μου εις ερημον αβατον 11 ετεθη εις αφανισμον απωλειας δι' εμε αφανισμω ηφανισθη πασα η γη οτι ουκ εστιν ανηρ τιθεμενος εν καρδια 12 επι πασαν διεκβολην εν τη ερημω ηλθον ταλαιπωρουντες οτι μαχαιρα του κυριου καταφαγεται απ' ακρου της γης εως ακρου της γης ουκ εστιν ειρηνη παση σαρκι 13 σπειρατε πυρους και ακανθας θερισατε οι κληροι αυτων ουκ ωφελησουσιν αυτους αισχυνητε απο καυχησης υμων απο ονειδισμού εναντι κυριου 14 οτι ταδε λεγει κυριος περι παντων των γειτονων των πονηρων των απομενων της κληρονομιας μου ης εμερισα τω λαω μου ισραηλ ιδου εγω αποσπω αυτους απο της γης αυτων και τον ιουδαν εκβαλω εκ μεσου αυτων 15 και εσται μετα το εκβαλειν με αυτους επιστρεψω και ελεησω αυτους και κατοικιω αυτους εκαστον εις την κληρονομiam αυτου και εκαστον εις την γην αυτου 16 και εσται εαν μαθοντες μαθωσιν την οδον του λαου μου του ομνυειν τω ονοματι μου ζη κυριος καθως εδιδαξαν τον λαον μου ομνυειν τη βααλ και οικοδομηθησονται εν μεσω του λαου μου 17 εαν δε μη επιστρεψωσιν και εξαρω το εθνος εκεινο εξαρσει και απωλεια

Chapter 13

1 ταδε λεγει κυριος βαδισον και κτησαι σεαυτω περιζωμα λινουν και περιδου περι την οσφυν σου και εν υδατι ου διελευσεται 2 και εκτησαμην το περιζωμα κατα τον λογον κυριου και περιεδηκα περι την οσφυν μου 3 και εγενηθη λογος κυριου προς με λεγων 4 λαβε το περιζωμα το περι την οσφυν σου και αναστηθι και βαδισον επι τον ευφρατην και κατακρυψον αυτο εκει εν τη τρυμαλια της πετρας 5 και επορευθην και εκρυψα αυτο εν τω ευφρατη καθως ενετειλατο μοι κυριος 6 και εγενετο μεθ' ημερας πολλας και ειπεν κυριος προς με αναστηθι βαδισον επι τον ευφρατην και λαβε εκειθεν το περιζωμα ο ενετειλαμην σοι του κατακρυψαι εκει 7 και επορευθην επι τον ευφρατην ποταμον και ωρυξα και ελαβον το περιζωμα εκ του τοπου ου κατωρυξα αυτο εκει και ιδου διεφθαρμενον ην ο ου μη χρησθη εις ουδεν 8 και εγενηθη λογος κυριου προς με λεγων 9

ταδε λεγει κυριος ουτω φθερω την υβριν ιουδα και την υβριν ιερουσαλημ 10 την πολλην ταυτην υβριν τους μη βουλομενους υπακουειν των λογων μου και πορευθεντας οπισω θεων αλλοτριων του δουλευειν αυτοις και του προσκυνειν αυτοις και εσονται ωσπερ το περιζωμα τουτο ο ου χρησθησεται εις ουδεν 11 οτι καθαπερ κολλαται το περιζωμα περι την οσφυν του ανθρωπου ουτως εκολλησα προς εμαυτον τον οικον του ισραηλ και παν οικον ιουδα του γενεσθαι μοι εις λαον ονομαστον και εις καυχημα και εις δοξαν και ουκ εισηκουσαν μου 12 και ερεις προς τον λαον τουτον πας ασκος πληρωθησεται οινου και εσται εαν ειπωσιν προς σε μη γνοντες ου γνωσομεθα οτι πας ασκος πληρωθησεται οινου 13 και ερεις προς αυτους ταδε λεγει κυριος ιδου εγω πληρω τους κατοικουντας την γην ταυτην και τους βασιλεις αυτων τους καθημενους υιους δαυιδ επι θρονου αυτου και τους ιερεις και τους προφητας και τον ιουδαν και παντας τους κατοικουντας ιερουσαλημ μεθυσματι 14 και διασκορπιω αυτους ανδρα και τον αδελφον αυτου και τους πατερας αυτων και τους υιους αυτων εν τω αυτω ουκ επιποθησω λεγει κυριος και ου φεισομαι και ουκ οικτιρησω απο διαφθορας αυτων 15 ακουσατε και ενωτισασθε και μη επαιρεσθε οτι κυριος ελαλησεν 16 δοτε τω κυριω θεω υμων δοξαν προ του συσκοτασαι και προς του προσκοψαι ποδας υμων επ' ορη σκοτεινα και αναμενειτε εις φως και εκει σκια θανατου και τεθησονται εις σκοτος 17 εαν δε μη ακουσητε κεκρυμμενως κλαυσεται η ψυχη υμων απο προσωπου υβρεως και καταξουσιν οι οφθαλμοι υμων δακρυα οτι συνετριβη το ποιμνιον κυριου 18 ειπατε τω βασιλει και τοις δυναστευουσιν ταπεινωθητε και καδισατε οτι καθηρεθη απο κεφαλης υμων στεφανος δοξης υμων 19 πολεις αι προς νοτον συνεκλεισθησαν και ουκ ην ο ανοιγων απωκισθη ιουδας συνετελεσεν αποικιαν τελειαν 20 αναλαβε οφθαλμους σου ιερουσαλημ και ιδε τους ερχομενους απο βορρα που εστιν το ποιμνιον ο εδοθη σοι προβατα δοξης σου 21 τι ερεις οταν επισκεπτωνται σε και συ εδιδαξας αυτους επι σε μαθηματα εις αρχην ουκ ωδινες καθεξουσιν σε καθως γυναικα τικτουςαν 22 και εαν ειπης εν τη καρδια σου δια τι απηντησεν μοι ταυτα δια το πληθος της αδικιας σου ανεκαλυφθη τα οπισθια σου παραδειγματισθηναι τας πτερνas σου 23 ει αλλαζεται αιθιοψ το δερμα αυτου και παρδαλις τα ποικιλιματα αυτης και υμεις δυνησεσθε ευ ποιησαι μεμαθηκοτες τα κακα 24 και διεσπειρα αυτους ως φρυγανα φερομενα υπο ανεμου εις ερημον 25 ουτος ο κληρος σου και μερις του απειθειν υμας εμοι λεγει κυριος ως επελαθον μου και ηλπισας επι ψευδεσιν 26 καγω αποκαλυψω τα οπισω σου επι το προσωπον σου και οφθησεται η ατιμια σου 27 και η μοιχεια σου και ο χρεμετισμος σου και η απαλλοτριωσις της πορνειας σου επι των βουνων και εν τοις αγροις εωρακα τα βδελυγματα σου ουαι σοι ιερουσαλημ οτι ουκ εκαθαρισθης οπισω μου εως τινος ετι

Chapter 14

1 και εγενετο λογος κυριου προς ιερεμιαν περι της αβροχιας 2 επενθησεν η ιουδαια και αι πυλαι αυτης εκενωθησαν και εσκοτωθησαν επι της γης και η κραυγη της ιερουσαλημ ανεβη 3 και οι μεγιστανες αυτης απεστειλαν τους νεωτερους αυτων εφ' υδωρ ηλθοσαν επι τα φρεατα και ουχ ευροσαν υδωρ και απεστρεψαν τα αγγεια αυτων κενα 4 και τα εργα της γης εξελιπεν οτι ουκ ην υετος ησχυνηθησαν γεωργοι επεκαλυψαν την κεφαλην αυτων 5 και ελαφοι εν αγρω ετεκον και εγκατελιπον οτι ουκ ην βοτανη 6 ονοι αγριοι εστησαν επι ναπας ειλκυσαν ανεμον εξελιπον οι οφθαλμοι αυτων οτι ουκ ην χορτος απο λαου αδικιας 7 ει αι αμαρτιαι ημων αντεστησαν ημιν κυριε ποιησον ημιν ενεκεν σου οτι πολλαι αι αμαρτιαι ημων εναντιον σου οτι σοι ημαρτομεν 8 υπομονη ισραηλ κυριε και σωζεις εν καιρω κακων ινα τι εγενηθης ωσει παροικος επι της γης και ως αυτοχθων εκκλινων εις καταλυμα 9 μη εση ωσπερ ανθρωπος υπνων η ως ανηρ ου δυναμενος σωζειν και συ εν ημιν ει κυριε και το ονομα σου επικεκληται εφ' ημας μη επιλαθη ημων 10 ουτως λεγει κυριος τω λαω τουτω ηγαπησαν κινειν ποδας αυτων και ουκ εφεισαντο και ο θεος ουκ ευδοκησεν εν αυτοις νυν μνησθησεται των αδικιων αυτων 11 και ειπεν κυριος προς με μη προσευχου περι του λαου τουτου εις αγαθα 12 οτι εαν νηστευσωσιν ουκ εισακουσομαι της δεησεως αυτων και εαν προσενεγκωσιν ολοκαυτωματα και θυσιας ουκ ευδοκησω εν αυτοις οτι εν μαχαιρα και εν λιμω και εν θανατω εγω συντελεσω αυτους 13 και ειπα ω κυριε ιδου οι προφηται αυτων προφητεουσιν και λεγουσιν ουκ οψεσθε μαχαιραν ουδε λιμος εσται εν υμιν οτι αληθειαν και ειρηνην δωσω επι της γης και εν τω τοπω τουτω 14 και ειπεν κυριος προς με ψευδη οι προφηται προφητεουσιν επι τω ονοματι μου ουκ απεστειλα αυτους και ουκ ενετειλαμην αυτοις και ουκ ελαλησα προς αυτους οτι ορασεις ψευδεις και μαντειας και οιωνισματα και προαιρεσεις καρδιας αυτων αυτοι προφητεουσιν υμιν 15 δια τουτο ταδε λεγει κυριος περι των προφητων των προφητευοντων επι τω ονοματι μου ψευδη και εγω ουκ απεστειλα αυτους οι λεγουσιν μαχαιρα και λιμος ουκ εσται επι της γης ταυτης εν θανατω νοσερω αποθανουνται και εν λιμω συντελεσθησονται οι προφηται 16 και ο λαος οis αυτοι προφητεουσιν αυτοις και εσονται ερριμμενοι εν ταις διοδοις ιερουσαλημ απο προσωπου μαχαιρας και του λιμου και ουκ εσται ο θαπτων αυτους και αι γυναικες αυτων και οι υιοι αυτων και αι θυγατρες αυτων και εκχεω επ' αυτους τα κακα αυτων 17 και ερεις προς αυτους τον λογον τουτον καταγαγετε επ' οφθαλμους υμων δακρυα ημερας και νυκτος και μη διαλιπετωσαν οτι συντριμματι συνετριβη θυγατηρ λαου μου και πληγη οδυνηρα σφοδρα 18 εαν εξελθω εις το πεδιον και ιδου τραυματιαι μαχαιρας και εαν εισελθω εις την πολιν και ιδου πονος λιμου οτι ιερεις και προφητης επορευθησαν εις γην ην ουκ ηδειςαν 19 μη αποδοκιμαζων

απεδοκιμασας τον ιουδαν και απο σιων απεστη η ψυχη σου ινα τι επαισας ημας και ουκ εστιν ημιν ιασις υπεμειναμεν εις ειρηνην και ουκ ην αγαθα εις καιρον ιασεως και ιδου ταραχη 20 εγνωμεν κυριε αμαρτηματα ημων αδικιας πατερων ημων οτι ημαρτομεν εναντιον σου 21 κοπασον δια το ονομα σου μη απολεσης θρονον δοξης σου μνησθητι μη διασκεδασης την διαθηκην σου την μεθ' ημων 22 μη εστιν εν ειδωλοις των εθνων υετιζων και ει ο ουρανος δωσει πλησμονην αυτου ουχι συ ει αυτος και υπομενουμεν σε οτι συ εποιησας παντα ταυτα

Chapter 15

1 και ειπεν κυριος προς με εαν στη μωυσης και σαμουηλ προ προσωπου μου ουκ εστιν η ψυχη μου προς αυτους εξαποστειλον τον λαον τουτον και εξελδετωσαν 2 και εσται εαν ειπωσιν προς σε που εξελευσομεθα και ερεις προς αυτους ταδε λεγει κυριος οσοι εις θανατον εις θανατον και οσοι εις μαχαιραν εις μαχαιραν και οσοι εις λιμον εις λιμον και οσοι εις αιχμαλωσιαν εις αιχμαλωσιαν 3 και εκδικησω επ' αυτους τεσσαρα ειδη λεγει κυριος την μαχαιραν εις σφαγην και τους κυνας εις διασπασμον και τα θηρια της γης και τα πετεινα του ουρανου εις βρωσιν και εις διαφθοραν 4 και παραδωσω αυτους εις αναγκας πασαις ταις βασιλειαίς της γης δια μανασση υιον εξεκίου βασιλεα ιουδα περι παντων ων εποιησεν εν ιερουσαλημ 5 τις φεισεται επι σοι ιερουσαλημ και τις δειλιασει επι σοι η τις ανακαμψει εις ειρηνην σοι 6 συ απεστραφης με λεγει κυριος οπισω πορευση και εκτενω την χειρα μου και διαφθερω σε και ουκετι ανησω αυτους 7 και διασπερω αυτους εν διασπορα εν πυλαις λαου μου ητεκνωθησαν απωλεσαν τον λαον μου δια τας κακιας αυτων 8 επληθυνθησαν χηραι αυτων υπερ την αμμον της θαλασσης επηγαγον επι μητερα νεανισκου ταλαιπωριαν εν μεσημβρια επερριψα επ' αυτην εξαιφνης τρομον και σπουδην 9 εκενωθη η τικτουσα επτα απεκακησεν η ψυχη αυτης επεδυ ο ηλιος αυτη ετι μεσουσης της ημερας κατησχυνθη και ωνειδισθη τους καταλοιπους αυτων εις μαχαιραν δωσω εναντιον των εχθρων αυτων 10 οιμμοι εγω μητερ ως τινα με ετεκες ανδρα δικαζομενον και διακρινομενον παση τη γη ουτε ωφελησα ουτε ωφελησεν με ουδεις η ισχυς μου εξελιπεν εν τοις καταρωμενοις με 11 γενοιτο δεσποτα κατευθυνοντων αυτων ει μη παρεστην σοι εν καιρω των κακων αυτων και εν καιρω θλιψεως αυτων εις αγαθα προς τον εχθρον 12 ει γνωσθησεται σιδηρος και περιβολαιον χαλκουν 13 η ισχυς σου και τους θησαυρους σου εις προνομην δωσω ανταλλαγμα δια πασας τας αμαρτιας σου και εν πασι τοις οριοις σου 14 και καταδουλωσω σε κυκλω τοις εχθροις σου εν τη γη η ουκ ηδεις οτι πυρ εκκεκαυται εκ του θυμου μου εφ' υμας καυθησεται 15 κυριε μνησθητι μου και επισκεψαι με και αθωωσον με απο των καταδιωκοντων με μη εις μακροθυμιαν γνωθι ως ελαβον περι σου ονειδισμον 16 υπο των αδετουντων

τους λογους σου συντελεσον αυτους και εσται ο λογος σου εμοι εις ευφροσυνην και χαραν καρδιας μου οτι επικεκληται το ονομα σου επ' εμοι κυριε παντοκρατωρ 17 ουκ εκαθισα εν συνεδριω αυτων παιζοντων αλλα ευλαβουμην απο προσωπου χειρος σου κατα μονας εκαθημην οτι πικριας ενεπλησθην 18 ινα τι οι λυπουντες με κατισχυουσιν μου η πληγη μου στερεα ποθεν ιαθησομαι γινομενη εγενηθη μοι ως υδωρ ψευδες ουκ εχον πιστιν 19 δια τουτο ταδε λεγει κυριος εαν επιστρεψης και αποκαταστησω σε και προ προσωπου μου στηση και εαν εξαγαγης τιμιον απο αναξιου ως στομα μου εση και αναστρεψουσιν αυτοι προς σε και συ ουκ αναστρεψεις προς αυτους 20 και δωσω σε τω λαω τουτω ως τειχος οχυρον χαλκουν και πολεμησουσιν προς σε και ου μη δυνωνται προς σε διοτι μετα σου ειμι του σωζειν σε 21 και εξαιρεισθαι σε εκ χειρος πονηρων και λυτρωσομαι σε εκ χειρος λοιμων

Chapter 16

1 και συ μη λαβης γυναικα λεγει κυριος ο θεος ισραηλ 2 και ου γεννηθησεται σοι υιος ουδε θυγατηρ εν τω τοπω τουτω 3 οτι ταδε λεγει κυριος περι των υιων και περι των θυγατερων των γεννωμενων εν τω τοπω τουτω και περι των μητερων αυτων των τετοχυιων αυτους και περι των πατερων αυτων των γεγεννηκοτων αυτους εν τη γη ταυτη 4 εν θανατω νοσερω αποθανουνται ου κοπησονται και ου ταφησονται εις παραδειγμα επι προσωπου της γης εσονται και τοις θηριοις της γης και τοις πετεινοις του ουρανου εν μαχαιρα πεσουνται και εν λιμω συντελεσθησονται 5 ταδε λεγει κυριος μη εισελθης εις διασον αυτων και μη πορευθης του κοψασθαι και μη πενθησης αυτους οτι αφεστακα την ειρηνην μου απο του λαου τουτου 6 ου μη κοψωνται αυτους ουδε εντομιδας ου μη ποιησωσιν και ου ξυρησονται 7 και ου μη κλασθη αρτος εν πενθει αυτων εις παρακλησιν επι τεθνηκοτι ου ποτιουσιν αυτον ποτηριον εις παρακλησιν επι πατρι και μητρι αυτου 8 εις οικιαν ποτου ουκ εισελευση συγκαθισαι μετ' αυτων του φαγειν και πιειν 9 διοτι ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ ιδου εγω καταλυω εκ του τοπου τουτου ενωπιον των οφθαλμων υμων και εν ταις ημεραις υμων φωνην χαρας και φωνην ευφροσυνης φωνην νυμφιου και φωνην νυμφης 10 και εσται οταν αναγγειλης τω λαω τουτω απαντα τα ρηματα ταυτα και ειπωσιν προς σε δια τι ελαλησεν κυριος εφ' ημας παντα τα κακα ταυτα τις η αδικια ημων και τις η αμαρτια ημων ην ημαρτομεν εναντι κυριου του θεου ημων 11 και ερεις αυτοις ανθ' ων εγκατελιπον με οι πατερες υμων λεγει κυριος και ωχοντο οπισω θεων αλλοτριων και εδουλευσαν αυτοις και προσεκυνησαν αυτοις και εμε εγκατελιπον και τον νομον μου ουκ εφυλαξαντο 12 και υμεις επονηρευσασθε υπερ τους πατερας υμων και ιδου υμεις πορευεσθε εκαστος οπισω των αρεστων της καρδιας

υμων της πονηρας του μη υπακουειν μου 13 και απορριψω υμας απο της γης ταυτης εις την γην ην ουκ ηδείτε υμεις και οι πατερες υμων και δουλευσετε εκει θεοις ετεροις οι ου δωσουσιν υμιν ελεος 14 δια τουτο ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και ουκ ερουσιν ετι ζη κυριος ο αναγαγων τους υιους ισραηλ εκ γης αιγυπτου 15 αλλα ζη κυριος ος ανηγαγεν τον οικον ισραηλ απο γης βορρα και απο πασων των χωρων ου εξωσθησαν εκει και αποκαταστησω αυτους εις την γην αυτων ην εδωκα τοις πατρασιν αυτων 16 ιδου εγω αποστελλω τους αλεις τους πολλους λεγει κυριος και αλιευσουσιν αυτους και μετα ταυτα αποστελω τους πολλους θηρευτας και θηρευσουσιν αυτους επανω παντος ορους και επανω παντος βουνου και εκ των τρυμαλιων των πετρων 17 οτι οι οφθαλμοι μου επι πασας τας οδους αυτων και ουκ εκρυβη τα αδικηματα αυτων απεναντι των οφθαλμων μου 18 και ανταποδωσω διπλας τας αδικιας αυτων και τας αμαρτιας αυτων εφ' αις εβεβηλωσαν την γην μου εν τοις θνησιμαιοις των βδελυγματων αυτων και εν ταις ανομιαις αυτων εν αις επλημμελησαν την κληρονομιαν μου 19 κυριε ισχυς μου και βοηθεια μου και καταφυγη μου εν ημερα κακων προς σε εθνη ηξουσιν απ' εσχατου της γης και ερουσιν ως ψευδη εκτησαντο οι πατερες ημων ειδωλα και ουκ εστιν εν αυτοις ωφελημα 20 ει ποιησει εαυτω ανθρωπος θεους και ουτοι ουκ εισιν θεοι 21 δια τουτο ιδου εγω δηλωσω αυτοις εν τω καιρω τουτω την χειρα μου και γνωριω αυτοις την δυναμιν μου και γνωσονται οτι ονομα μοι κυριος

Chapter 17

5 επικαταρατος ο ανθρωπος ος την ελπιδα εχει επ' ανθρωπον και στηρισει σαρκα βραχιονος αυτου επ' αυτον και απο κυριου αποστη η καρδια αυτου 6 και εσται ως η αγριομυρική η εν τη ερημω ουκ οψεται οταν ελθη τα αγαθα και κατασκηνωσει εν αλιμοις και εν ερημω εν γη αλμυρα ητις ου κατοικειται 7 και ευλογημενος ο ανθρωπος ος πεποιθεν επι τω κυριω και εσται κυριος ελπις αυτου 8 και εσται ως ξυλον ευθηνουν παρ' υδατα και επι ικμαδα βαλει ριζας αυτου και ου φοβηθησεται οταν ελθη καυμα και εσται επ' αυτω στελεχη αλσωδη εν ενιαυτω αβροχιας ου φοβηθησεται και ου διαλειψει ποιων καρπον 9 βαθεια η καρδια παρα παντα και ανθρωπος εστιν και τις γνωσεται αυτον 10 εγω κυριος εταζων καρδιας και δοκιμαζων νεφρους του δουναι εκαστω κατα τας οδους αυτου και κατα τους καρπους των επιτηδευματων αυτου 11 εφωνησεν περδιξ συνηγαγεν α ουκ ετεκεν ποιων πλουτον αυτου ου μετα κρισεως εν ημισει ημερων αυτου εγκαταλειψουσιν αυτον και επ' εσχατων αυτου εσται αφρων 12 θρονος δοξης υψωμενος αγιασμα ημων 13 υπομονη ισραηλ κυριε παντες οι καταλιποντες σε καταισχυνητωσαν αφεστηκοτες επι της γης γραφητωσαν οτι εγκατελιπον πηγην ζωης τον κυριον 14 ιασαι με κυριε και ιαθησομαι σωσον με και σωθησομαι οτι καυχημα μου συ

ει 15 ιδου αυτοι λεγουσι προς με που εστιν ο λογος κυριου ελθατω 16 εγω δε
 ουκ εκοπιασα κατακολουθων οπισω σου και ημεραν ανθρωπου ουκ επεθυμησα
 συ επιστη τα εκπορευομενα δια των χειλεων μου προ προσωπου σου εστιν 17
 μη γενηθης μοι εις αλλοτριωσιν φειδομενος μου εν ημερα πονηρα 18 καταισχυν-
 δητωσαν οι διωκοντες με και μη καταισχυνθειην εγω πτοηθεισαν αυτοι και μη
 πτοηθειην εγω επαγαγε επ' αυτους ημεραν πονηραν δισσον συντριμμα συντριψον
 αυτους 19 ταδε λεγει κυριος βαδισον και στηθι εν πυλαις υιων λαου σου εν αις
 εισπορευονται εν αυταις βασιλεις ιουδα και εν αις εκπορευονται εν αυταις και εν
 πασαις ταις πυλαις ιερουσαλημ 20 και ερεις προς αυτους ακουσατε λογον κυρι-
 ου βασιλεις ιουδα και πασα ιουδαια και πασα ιερουσαλημ οι εισπορευομενοι εν
 ταις πυλαις ταυταις 21 ταδε λεγει κυριος φυλασσεσθε τας ψυχας υμων και μη
 αιρετε βασταγματα εν τη ημερα των σαββατων και μη εκπορευεσθε ταις πυλαις
 ιερουσαλημ 22 και μη εκφερετε βασταγματα εξ οικιων υμων εν τη ημερα των
 σαββατων και παν εργον ου ποιησετε αγιασατε την ημεραν των σαββατων καθως
 εντειλαμην τοις πατρασιν υμων και ουκ ηκουσαν και ουκ εκλιναν το ους αυτων
 23 και εσκληρυναν τον τραχηλον αυτων υπερ τους πατερας αυτων του μη ακ-
 ουσαι μου και του μη δεξασθαι παιδειαν 24 και εσται εαν ακοη ακουσητε μου
 λεγει κυριος του μη εισφερειν βασταγματα δια των πυλων της πολεως ταυτης εν
 τη ημερα των σαββατων και αγιαζειν την ημεραν των σαββατων του μη ποιειν
 παν εργον 25 και εισελευσονται δια των πυλων της πολεως ταυτης βασιλεις και
 αρχοντες καθημενοι επι θρονου δαυιδ και επιβεβηκοτες εφ' αρμασιν και ιπποις
 αυτων αυτοι και οι αρχοντες αυτων ανδρες ιουδα και οι κατοικουντες ιερουσαλημ
 και κατοικισθησεται η πολις αυτη εις τον αιωνα 26 και ηξουσιν εκ των πολεων
 ιουδα και κυκλοθεν ιερουσαλημ και εκ γης βενιαμιν και εκ της πεδινης και εκ του
 ορους και εκ της προς νοτον φεροντες ολοκαυτωματα και θυσιαν και θυμιαματα
 και μαναα και λιβανον φεροντες αινεσιν εις οικον κυριου 27 και εσται εαν μη
 εισακουσητε μου του αγιαζειν την ημεραν των σαββατων του μη αιρειν βασταγ-
 ματα και μη εισπορευεσθαι ταις πυλαις ιερουσαλημ εν τη ημερα των σαββατων
 και αναψω πυρ εν ταις πυλαις αυτης και καταφαγεται αμφοδα ιερουσαλημ και
 ου σβεσθησεται

Chapter 18

1 ο λογος ο γενομενος παρα κυριου προς ιερεμιαν λεγων 2 αναστηθι και καταβηθι
 εις οικον του κεραμεως και εκει ακουση τους λογους μου 3 και κατεβην εις τον
 οικον του κεραμεως και ιδου αυτος εποιει εργον επι των λιθων 4 και διεπεσεν
 το αγγειον ο αυτος εποιει εν ταις χειρσιν αυτου και παλιν αυτος εποίησεν αυτο
 αγγειον ετερον καθως ηρεσεν ενωπιον αυτου του ποιησαι 5 και εγενετο λογος

κυριου προς με λεγων 6 ει καθως ο κεραμευς ουτος ου δυνησομαι του ποιησαι υμας οικος ισραηλ ιδου ως ο πηλος του κεραμεως υμεις εστε εν ταις χερσιν μου 7 περας λαλησω επι εθνος η επι βασιλειαν του εξαραι αυτους και του απολλυειν 8 και επιστραφη το εθνος εκεινο απο παντων των κακων αυτων και μετανοησω περι των κακων ων ελογισαμην του ποιησαι αυτοις 9 και περας λαλησω επι εθνος και επι βασιλειαν του ανοικοδομεισθαι και του καταφυτευσθαι 10 και ποιησωσιν τα πονηρα εναντιον μου του μη ακουειν της φωνης μου και μετανοησω περι των αγαθων ων ελαλησα του ποιησαι αυτοις 11 και νυν ειπον προς ανδρας ιουδα και προς τους κατοικουντας ιερουσαλημ ιδου εγω πλασσω εφ' υμας κακα και λογιζομαι εφ' υμας λογισμον αποστραφητω δη εκαστος απο οδου αυτου της πονηρας και καλλιονα ποιησετε τα επιτηδευματα υμων 12 και ειπαν ανδριουμεθα οτι οπισω των αποστροφων ημων πορευσομεθα και εκαστος τα αρεστα της καρδιας αυτου της πονηρας ποιησομεν 13 δια τουτο ταδε λεγει κυριος ερωτησατε δη εν εθνεσιν τις ηκουσεν τοιαυτα φρικτα α εποιησεν σφοδρα παρθενος ισραηλ 14 μη εκλειψουσιν απο πετρας μαστοι η χιων απο του λιβανου μη εκκλινει υδωρ βιαιως ανεμω φερομενον 15 οτι επελαθοντο μου ο λαος μου εις κενον εδυμιασαν και ασθενησουσιν εν ταις οδοις αυτων σχοινους αιωνιους του επιβηναι τριβους ουκ εχοντας οδον εις πορειαν 16 του ταξαι την γην αυτων εις αφανισμον και συριγμα αιωνιον παντες οι διαπορευομενοι δι' αυτης εκστησονται και κινησουσιν την κεφαλην αυτων 17 ως ανεμον καυσωνα διασπερω αυτους κατα προσωπον εχδρων αυτων δειξω αυτοις ημεραν απωλειας αυτων 18 και ειπαν δευτε λογισωμεθα επι ιερεμian λογισμον οτι ουκ απολειται νομος απο ιερεως και βουλη απο συνετου και λογος απο προφητου δευτε και παταξωμεν αυτον εν γλωσση και ακουσομεθα παντας τους λογους αυτου 19 εισακουσον μου κυριε και εισακουσον της φωνης του δικαιωματος μου 20 ει ανταποδιδεται αντι αγαθων κακα οτι συνελαλησαν ρηματα κατα της ψυχης μου και την κολασιν αυτων εκρυψαν μοι μνησθητι εστηκοτος μου κατα προσωπον σου του λαλησαι υπερ αυτων αγαθα του αποστρεψαι τον θυμον σου απ' αυτων 21 δια τουτο δος τους υιους αυτων εις λιμον και αθροισον αυτους εις χειρας μαχαιρας γενεσθωσαν αι γυναικες αυτων ατεκνοι και χηραι και οι ανδρες αυτων γενεσθωσαν ανηρημενοι θανατω και οι νεανισκοι αυτων πεπτωκοτες μαχαιρα εν πολεμω 22 γενηθητω κραυγη εν ταις οικiais αυτων επαξεις επ' αυτους ληστας αφνω οτι ενεχειρησαν λογον εις συλλημψιν μου και παγιδας εκρυψαν επ' εμε 23 και συ κυριε εγnows απασαν την βουλην αυτων επ' εμε εις θανατον μη αθωωσης τας αδικιας αυτων και τας αμαρτιας αυτων απο προσωπου σου μη εξαλειψης γενεσθω η ασθενεια αυτων εναντιον σου εν καιρω θυμου σου ποιησον εν αυτοις

Chapter 19

1 τότε ειπεν κυριος προς με βαδισον και κτησαι βικον πεπλασμενον οστρακινον και αξεις απο των πρεσβυτερων του λαου και απο των πρεσβυτερων των ιερεων 2 και εξελευση εις το πολυανδριον υιων των τεκνων αυτων ο εστιν επι των προθυρων πυλης της χαρσιθ και αναγνωθι εκει παντας τους λογους ους αν λαλησω προς σε 3 και ερεις αυτοις ακουσατε τον λογον κυριου βασιλεις ιουδα και ανδρες ιουδα και οι κατοικουντες ιερουσαλημ και οι εισπορευομενοι εν ταις πυλαις ταυταις ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ ιδου εγω επαγω επι τον τοπον τουτον κακα ωστε παντος ακουοντος αυτα ηχησει αμφοτερα τα ωτα αυτου 4 ανθ' ων εγκατελιπον με και απηλλοτριωσαν τον τοπον τουτον και εδυμιασαν εν αυτω θεοις αλλοτριους οις ουκ ηδεισαν αυτοι και οι πατερες αυτων και οι βασιλεις ιουδα επλησαν τον τοπον τουτον αιματων αδων 5 και ωκοδομησαν υψηλα τη βααλ του κατακαιειν τους υιους αυτων εν πυρι α ουκ ενετειλαμην ουδε ελαλησα ουδε διενοηθην εν τη καρδια μου 6 δια τουτο ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και ου κληθησεται τω τοπω τουτω ετι διαπτωσις και πολυανδριον υιου εννομ αλλ' η πολυανδριον της σφαγης 7 και σφαξω την βουλην ιουδα και την βουλην ιερουσαλημ εν τω τοπω τουτω και καταβαλω αυτους εν μαχαιρα εναντιον των εχθρων αυτων και εν χερσιν των ζητούντων τας ψυχας αυτων και δωσω τους νεκρους αυτων εις βρωσιν τοις πετεινοις του ουρανου και τοις θηριοις της γης 8 και ταξω την πολιν ταυτην εις αφανισμον και εις συριγμον πας ο παραπορευομενος επ' αυτης σκυθρωπασει και συρει υπερ πασης της πληγης αυτης 9 και εδονται τας σαρκας των υιων αυτων και τας σαρκας των θυγατερων αυτων και εκαστος τας σαρκας του πλησιον αυτου εδονται εν τη περιοχη και εν τη πολιορκια η πολιορκησουσιν αυτους οι εχθροι αυτων 10 και συντριψεις τον βικον κατ' οφθαλμους των ανδρων των εκπορευομενων μετα σου 11 και ερεις ταδε λεγει κυριος ουτως συντριψω τον λαον τουτον και την πολιν ταυτην καθως συντριβεται αγγος οστρακινον ο ου δυνησεται ιαθηναι ετι 12 ουτως ποιησω λεγει κυριος τω τοπω τουτω και τοις κατοικουσιν εν αυτω του δοθηναι την πολιν ταυτην ως την διαπιπτουσαν 13 και οι οικoi ιερουσαλημ και οι οικoi βασιλεων ιουδα εσονται καθως ο τοπος ο διαπιπτων των ακαθαρσιων εν πασαις ταις οικiais εν αις εδυμιασαν επι των δωματων αυτων παση τη στρατια του ουρανου και εσπεισαν σπονδας θεοις αλλοτριους 14 και ηλθεν ιερεμias απο της διαπτωσεως ου απεστειλεν αυτον κυριος εκει του προφητευσαι και εστη εν τη αυλη οικου κυριου και ειπε προς παντα τον λαον 15 ταδε λεγει κυριος ιδου εγω επαγω επι την πολιν ταυτην και επι πασας τας πολεις αυτης και επι τας κωμας αυτης απαντα τα κακα α ελαλησα επ' αυτην οτι εσκληρυναν τον τραχηλον αυτων του μη εισακουειν των λογων μου

Chapter 20

1 και ηκουσεν πασχωρ υιος εμμηρ ο ιερεις και ουτος ην καθεσταμενος ηγουμενος οικου κυριου του ιερεμιου προφητευοντος τους λογους τουτους 2 και επαταξεν αυτον και ενεβαλεν αυτον εις τον καταρρακτην ος ην εν πυλη οικου αποτεταγμενου του υπερου ος ην εν οικω κυριου 3 και εξηγαγεν πασχωρ τον ιερεμιαν εκ του καταρρακτου και ειπεν αυτω ιερεμιας ουχι πασχωρ εκαλεσεν κυριος το ονομα σου αλλ' η μετοικον 4 διοτι ταδε λεγει κυριος ιδου εγω διδωμι σε εις μετοιικιαν συν πασι τοις φιλοις σου και πεσουνται εν μαχαιρα εχθρων αυτων και οι οφθαλμοι σου οφνονται και σε και παντα ιουδαν δωσω εις χειρας βασιλεως βαβυλωνος και μετοιικουσιν αυτους και κατακοψουσιν αυτους εν μαχαιραις 5 και δωσω την πασαν ισχυν της πολεως ταυτης και παντας τους πονους αυτης και παντας τους θησαυρους του βασιλεως ιουδα εις χειρας εχθρων αυτου και αξουσιν αυτους εις βαβυλωνα 6 και συ και παντες οι κατοικουντες εν τω οικω σου πορευσεσθε εν αιχμαλωσια και εν βαβυλωνι αποθανη και εκει ταφηση συ και παντες οι φιλοι σου οις επροφητευσας αυτοις ψευδη 7 ηπατησας με κυριε και ηπατηθην εκρατησας και ηδυνασθης εγενομην εις γελωτα πασαν ημεραν διετελεσα μυκτηριζομενος 8 οτι πικρω λογω μου γελασομαι αδεσιαν και ταλαιπωριαν επικαλεσομαι οτι εγενηθη λογος κυριου εις ονειδισμον εμοι και εις χλευασμον πασαν ημεραν μου 9 και ειπα ου μη ονομασω το ονομα κυριου και ου μη λαλησω ετι επι τω ονοματι αυτου και εγενετο ως πυρ καιομενον φλεγον εν τοις οστεοις μου και παρειμαι παντοθεν και ου δυναμαι φερειν 10 οτι ηκουσα ψογον πολλων συναθροιζομενων κυκλοθεν επισυστητε και επισυστωμεν αυτω παντες ανδρες φιλοι αυτου τηρησατε την επινοιαν αυτου ει απατηθησεται και δυνησομεθα αυτω και λημψομεθα την εκδικησιν ημων εξ αυτου 11 και κυριος μετ' εμου καθως μαχητης ισχυων δια τουτο εδιωξαν και νοησαι ουκ ηδυναντο ησχυνθησαν σφοδρα οτι ουκ ενοησαν ατιμιας αυτων αι δι' αιωνος ουκ επιλησθησονται 12 κυριε δοκιμαζων δικαια συνιων νεφρους και καρδιας ιδοιμι την παρα σου εκδικησιν εν αυτοις οτι προς σε απεκαλυψα τα απολογηματα μου 13 ασατε τω κυριω αινεσατε αυτω οτι εξειλατο ψυχην πενητος εκ χειρος πονηρευομενων 14 επικαταρατος η ημερα εν η ετεχθην εν αυτη η ημερα εν η ετεκεν με η μητηρ μου μη εστω επευκτη 15 επικαταρατος ο ανθρωπος ο ευαγγελισαμενος τω πατρι μου λεγων ετεχθη σοι αρσεν ευφραινομενος 16 εστω ο ανθρωπος εκεινος ως αι πολεις ας κατεστρεψεν κυριος εν θυμω και ου μετεμεληθη ακουσατω κραυγης το πρωι και αλαλαγμου μεσημβριας 17 οτι ουκ απεκτεινεν με εν μητρα μητρος και εγενετο μοι η μητηρ μου ταφος μου και η μητρα συλλημψεως αιωνιας 18 ινα τι τουτο εξηλθον εκ μητρας του βλεπειν κοπους και πονους και διετελεσαν εν αισχυνη αι ημεραι μου

Chapter 21

1 ο λόγος ο γενομενος παρα κυριου προς ιερεμian οτε απεστειλεν προς αυτον ο βασιλευς σεδεκias τον πασχωρ υιον μελχιου και σοφονian υιον μαασaiου τον ιερεα λεγων 2 επερωτησον περι ημων τον κυριον οτι βασιλευς βαβυλωνος εφεστηκεν εφ' ημας ει ποιησει κυριος κατα παντα τα θαυμασια αυτου και απελευσεται αφ' ημων 3 και ειπεν προς αυτους ιερεμias ουτως ερειτε προς σεδεκian βασιλεα ιουδα 4 ταδε λεγει κυριος ιδου εγω μεταστρεφω τα οπλα τα πολεμικα εν οis υμεις πολεμειτε εν αυτοis προς τους χαλδaiους τους συγκεκλεικοτας υμας εξωθεν του τειχους εις το μεσον της πολεως ταυτης 5 και πολεμησω εγω υμας εν χειρι εκτεταμενη και εν βραχιονι κραταιω μετα θυμου και οργης και παροργισμου μεγαλου 6 και παταξω παντας τους κατοικουντας εν τη πολει ταυτη τους ανθρωπους και τα κτηνη εν θανατω μεγαλω και αποθανουνται 7 και μετα ταυτα ουτως λεγει κυριος δωσω τον σεδεκian βασιλεα ιουδα και τους παιδας αυτου και τον λαον τον καταλειφθεντα εν τη πολει ταυτη απο του θανατου και απο του λιμου και απο της μαχαιρας εις χειρας εχθρων αυτων των ζητουντων τας ψυχας αυτων και κατακοψουσιν αυτους εν στοματι μαχαιρας ου φειδομαι επ' αυτοis και ου μη οικτιρησω αυτους 8 και προς τον λαον τουτον ερεις ταδε λεγει κυριος ιδου εγω δεδωκα προ προσωπου υμων την οδον της ζωης και την οδον του θανατου 9 ο καθημενος εν τη πολει ταυτη αποθανειται εν μαχαιρα και εν λιμω και ο εκπορευομενος προσχωρησαι προς τους χαλδaiους τους συγκεκλεικοτας υμας ζησεται και εσται η ψυχη αυτου εις σκυλα και ζησεται 10 διοτι εστηρικα το προσωπον μου επι την πολιν ταυτην εις κακα και ουκ εις αγαθα εις χειρας βασιλεως βαβυλωνος παραδοθησεται και κατακαυσει αυτην εν πυρι 11 ο οικος βασιλεως ιουδα ακουσατε λογον κυριου 12 οικος δαυιδ ταδε λεγει κυριος κρινατε το πρωι κριμα και κατευθυνατε και εξελεσθε διηρπασμενον εκ χειρος αδικουντος αυτον οπως μη αναφθη ως πυρ η οργη μου και καυθησεται και ουκ εσται ο σβεσων 13 ιδου εγω προς σε τον κατοικουντα την κοιλαδα σορ την πεδινην τους λεγοντας τις πτοησει ημας η τις εισελευσεται προς το κατοικητηριον ημων 14 και αναψω πυρ εν τω δρυμω αυτης και εδεται παντα τα κυκλω αυτης

Chapter 22

1 ταδε λεγει κυριος πορευου και καταβηθι εις τον οικον του βασιλεως ιουδα και λαλησεις εκει τον λογον τουτον 2 και ερεις ακουε λογον κυριου βασιλεu ιουδα ο καθημενος επι θρονου δαυιδ συ και ο οικος σου και ο λαος σου και οι εισπορευομενοι ταις πυλαις ταυταις 3 ταδε λεγει κυριος ποιειτε κρισιν και δικαιοσυνην και εξαιρεισθε διηρπασμενον εκ χειρος αδικουντος αυτον και προσηλυτον και ορφανον και χηραν μη καταδυναστευετε και μη ασεβειτε και αιμα αδων μη

εκχεητε εν τω τοπω τουτω 4 διοτι εαν ποιουντες ποιησητε τον λογον τουτον και εισελευσονται εν ταις πυλαις του οικου τουτου βασιλεις καθημενοι επι θρονου δαυιδ και επιβεβηκοτες εφ' αρματων και ιππων αυτοι και οι παιδες αυτων και ο λαος αυτων 5 εαν δε μη ποιησητε τους λογους τουτους κατ' εμαυτου ωμοσα λεγει κυριος οτι εις ερημωσιν εσται ο οικος ουτος 6 οτι ταδε λεγει κυριος κατα του οικου βασιλεως ιουδα γαλααδ συ μοι αρχη του λιβανου εαν μη θω σε εις ερημον πολεις μη κατοικηθησομενας 7 και επαξω επι σε ανδρα ολεθρευοντα και τον πελεκυν αυτου και εκκοψουσιν τας εκλεκτας κεδρους σου και εμβαλουσιν εις το πυρ 8 και διελευσονται εθνη δια της πολεως ταυτης και ερουσιν εκαστος προς τον πλησιον αυτου δια τι εποιησεν κυριος ουτως τη πολει τη μεγαλη ταυτη 9 και ερουσιν ανθ' ων εγκατελιπον την διαθηκην κυριου θεου αυτων και προσεκυνησαν θεοις αλλοτριους και εδουλευσαν αυτοις 10 μη κλαιετε τον τεθνηκοτα μηδε θρηνειτε αυτον κλαυσате κλαυθμω τον εκπορευομενον οτι ουκ επιστρεψει ετι και ου μη ιδη την γην πατριδος αυτου 11 διοτι ταδε λεγει κυριος επι σελλημι υιον ιωσια τον βασιλευοντα αντι ιωσια του πατρος αυτου ος εξηλθεν εκ του τοπου τουτου ουκ αναστρεψει εκει ουκετι 12 αλλ' η εν τω τοπω ου μετωκισα αυτον εκει αποθανειται και την γην ταυτην ουκ οψεται ετι 13 ω ο οικοδομων οικιαν αυτου ου μετα δικαιοσυνης και τα υπερωα αυτου ουκ εν κριματι παρα τω πλησιον αυτου εργαται δωρεαν και τον μισθον αυτου ου μη αποδωσει αυτω 14 ωκοδομησας σεαυτω οικον συμμετρον υπερωα ριπιστα διεσταλμενα θυρισιν και εξυλωμενα εν κεδρω και κεχρισμενα εν μιλτω 15 μη βασιλευσεις οτι συ παροξυνη εν αχαζ τω πατρι σου ου φαγονται και ου πιονται βελτιον ην σε ποιειν κριμα και δικαιοσυνην καλην 16 ουκ εγνωσαν ουκ εκριναν κρισιν ταπεινω ουδε κρισιν πενητος ου τουτο εστιν το μη γνωναι σε εμε λεγει κυριος 17 ιδου ουκ εισιν οι οφθαλμοι σου ουδε η καρδια σου καλη αλλ' εις την πλεονεξιαν σου και εις το αιμα το αθων του εκχειν αυτο και εις αδικημα και εις φονον του ποιειν 18 δια τουτο ταδε λεγει κυριος επι ιωακιμ υιον ιωσια βασιλεα ιουδα ουαι επι τον ανδρα τουτον ου μη κοψωνται αυτον ω αδελφε ουδε μη κλαυσονται αυτον οιμμοι κυριε 19 ταφην ονου ταφησεται συμψησθεις ριφησεται επεκεινα της πυλης ιερουσαλημ 20 αναβηδι εις τον λιβανον και κεκραξον και εις την βασαν δος την φωνην σου και βοησον εις το περαν της θαλασσης οτι συνετριβησαν παντες οι ερασται σου 21 ελαλησα προς σε εν τη παραπτωσει σου και ειπας ουκ ακουσομαι αυτη η οδος σου εκ νεοτητος σου ουκ ηκουσας της φωνης μου 22 παντας τους ποιμενας σου ποιμανει ανεμος και οι ερασται σου εν αιχμαλωσια εξελευσονται οτι τοτε αισχυνθηση και ατιμωθηση απο παντων των φιλουντων σε 23 κατοικουσα εν τω λιβανω εννοσσευουσα εν ταις κεδροις καταστεναξεις εν τω ελθειν σοι ωδινας ως τικτουςης 24 ζω εγω λεγει κυριος εαν γενομενος γενηται ιεχονιας υιος ιωακιμ βασιλευς ιουδα αποσφραγισμα επι της χειρος της δεξιας μου εκειθεν εκσπασω σε

25 και παραδωσω σε εις χειρας των ζητούντων την ψυχην σου ων συ ευλαβη απο προσωπου αυτων εις χειρας των χαλδαιων 26 και απορριψω σε και την μητερα σου την τεκουσαν σε εις γην ου ουκ ετεχθης εκει και εκει αποθανεισθε 27 εις δε την γην ην αυτοι ευχονται ταις ψυχαις αυτων ου μη αποστρεψωσιν 28 ητιμωθη ιεχονιας ως σκευος ου ουκ εστιν χρεια αυτου οτι εξεργιφη και εξεβληθη εις γην ην ουκ ηδει 29 γη γη ακουε λογον κυριου 30 γραψον τον ανδρα τουτον εκκηρυκτον ανθρωπον οτι ου μη αυξηθη εκ του σπερματος αυτου ανηρ καθημενος επι θρονου δαυιδ αρχων ετι εν τω ιουδα

Chapter 23

1 ω οι ποιμενες οι διασκορπιζοντες και απολλυνοντες τα προβατα της νομης μου 2 δια τουτο ταδε λεγει κυριος επι τους ποιμαινοντας τον λαον μου υμεις διεσκορπισατε τα προβατα μου και εξωσατε αυτα και ουκ επεσκεψασθε αυτα ιδου εγω εκδικω εφ' υμας κατα τα πονηρα επιτηδευματα υμων 3 και εγω εισδεξομαι τους καταλοιπους του λαου μου απο πασης της γης ου εξωσα αυτους εκει και καταστησω αυτους εις την νομην αυτων και αυξηθησονται και πληθυνθησονται 4 και αναστησω αυτοις ποιμενας οι ποιμανουσιν αυτους και ου φοβηθησονται ετι ουδε πτοηθησονται λεγει κυριος 5 ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και αναστησω τω δαυιδ ανατολην δικαιαν και βασιλευσει βασιλευς και συνησει και ποιησει κριμα και δικαιοσυνην επι της γης 6 εν ταις ημεραις αυτου σωθησεται ιουδας και ισραηλ κατασκηνωσει πεποιθως και τουτο το ονομα αυτου ο καλεσει αυτον κυριος ιωσηδεκ 7 δια τουτο ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και ουκ ερουσιν ετι ζη κυριος ος ανηγαγεν τον οικον ισραηλ εκ γης αιγυπτου 8 αλλα ζη κυριος ος συνηγαγεν απαν το σπερμα ισραηλ απο γης βορρα και απο πασων των χωρων ου εξωσεν αυτους εκει και απεκατεστησεν αυτους εις την γην αυτων 9 εν τοις προφηταις συνετριβη η καρδια μου εν εμοι εσαλευθη παντα τα οστα μου εγενηθην ως ανηρ συντετριμμενος και ως ανθρωπος συνεχομενος απο οινου απο προσωπου κυριου και απο προσωπου ευπρεπειας δοξης αυτου 10 οτι απο προσωπου τουτων επενθησεν η γη εξηρανθησαν αι νομαι της ερημου και εγενετο ο δρομος αυτων πονηρος και η ισχυς αυτων ουχ ουτως 11 οτι ιερευσ και προφητης εμολυνθησαν και εν τω οικω μου ειδον πονηριας αυτων 12 δια τουτο γενεσθω η οδος αυτων αυτοις εις ολισθημα εν γνοφω και υποσκελισθησονται και πεσουνται εν αυτη δι-οτι επαξω επ' αυτους κακα εν ενιαυτω επισκεψεως αυτων φησιν κυριος 13 και εν τοις προφηταις σαμαρειας ειδον ανομηματα επροφητευσαν δια της βααλ και επλανησαν τον λαον μου ισραηλ 14 και εν τοις προφηταις ιερουσαλημ εωρακα φρικτα μοιχωμενους και πορευομενους εν ψευδεσι και αντιλαμβανομενους χειρων πονηρων του μη αποστραφηναι εκαστον απο της οδου αυτου της πονηρας

εγενηθησαν μοι παντες ως σοδομα και οι κατοικουντες αυτην ωσπερ γομορρα 15
δια τουτο ταδε λεγει κυριος ιδου εγω ψωμιω αυτους οδυνην και ποτιω αυτους
υδωρ πικρον οτι απο των προφητων ιερουσαλημ εξηλθεν μολυσμος παση τη γη
16 ουτως λεγει κυριος παντοκρατωρ μη ακουετε τους λογους των προφητων οτι
ματαιουσιν εαυτοις ορασιν απο καρδιας αυτων λαλουσιν και ουκ απο στοματος
κυριου 17 λεγουσιν τοις απωθουμενοις τον λογον κυριου ειρηνη εσται υμιν και
πασιν τοις πορευομενοις τοις θελημασιν αυτων παντι τω πορευομενω πλανη καρ-
διας αυτου ειπαν ουχ ηξει επι σε κακα 18 οτι τις εστη εν υποστηγματι κυριου και
ειδεν τον λογον αυτου τις ενωτισατο και ηκουσεν 19 ιδου σεισμος παρα κυριου
και οργη εκπορευεται εις συσσεισμον συστρεφομενη επι τους ασεβεις ηξει 20 και
ουκετι αποστρεψει ο θυμος κυριου εως αν ποιηση αυτο και εως αν αναστηση αυ-
το απο εγχειρηματος καρδιας αυτου επ' εσχατου των ημερων νοησουσιν αυτα 21
ουκ απεστελλον τους προφητας και αυτοι ετρεχον ουκ ελαλησα προς αυτους και
αυτοι επροφητευσον 22 και ει εστησαν εν τη υποστασει μου και εισηκουσαν των
λογων μου και τον λαον μου αν απεστρεφον αυτους απο των πονηρων επιτηδευ-
ματων αυτων 23 θεος εγγιζων εγω ειμι λεγει κυριος και ουχι θεος πορρωθεν 24
ει κρυβησεται ανθρωπος εν κρυφαιοις και εγω ουκ οψομαι αυτον μη ουχι τον
ουρανον και την γην εγω πληρω λεγει κυριος 25 ηκουσα α λαλουσιν οι προφηται
α προφητεουσιν επι τω ονοματι μου ψευδη λεγοντες ηνυπνιασαμην ενυπνιον
26 εως ποτε εσται εν καρδια των προφητων των προφητευοντων ψευδη και εν τω
προφητευνειν αυτους τα θεληματα καρδιας αυτων 27 των λογιζομενων του επιλα-
θεσθαι του νομου μου εν τοις ενυπνιοις αυτων α διηγουντο εκαστος τω πλησιον
αυτου καθαπερ επελαθοντο οι πατερες αυτων του ονοματος μου εν τη βααλ 28
ο προφητης εν ω το ενυπνιον εστιν διηγησασθω το ενυπνιον αυτου και εν ω ο
λογος μου προς αυτον διηγησασθω τον λογον μου επ' αληθειας τι το αχυρον προς
τον σιτον ουτως οι λογοι μου λεγει κυριος 29 ουχι οι λογοι μου ωσπερ πυρ φλε-
γον λεγει κυριος και ως πελυξ κοπτων πετραν 30 δια τουτο ιδου εγω προς τους
προφητας λεγει κυριος ο θεος τους κλεπτοντας τους λογους μου εκαστος παρα του
πλησιον αυτου 31 ιδου εγω προς τους προφητας τους εκβαλλοντας προφητειας
γλωσσης και νυσταζοντας νυσταγμαν εαυτων 32 ιδου εγω προς τους προφητας
τους προφητευοντας ενυπνια ψευδη και διηγουντο αυτα και επλανησαν τον λαον
μου εν τοις ψευδεσιν αυτων και εν τοις πλανοις αυτων και εγω ουκ απεστειλα
αυτους και ουκ ενετειλαμην αυτοις και ωφελειαν ουκ ωφελησουσιν τον λαον
τουτον 33 και εαν ερωτησωσι σε ο λαος ουτος η ιερεις η προφητης λεγων τι το
λημμα κυριου και ερεις αυτοις υμεις εστε το λημμα και ραξω υμας λεγει κυριος 34
και ο προφητης και ο ιερεις και ο λαος οι αν ειπωσιν λημμα κυριου και εκδικησω
τον ανθρωπον εκεινον και τον οικον αυτου 35 οτι ουτως ερειτε εκαστος προς τον
πλησιον αυτου και εκαστος προς τον αδελφον αυτου τι απεκριθη κυριος και τι ε-

λαλησεν κυριος 36 και λημμα κυριου μη ονομαζετε ετι οτι το λημμα τω ανθρωπω εσται ο λογος αυτου 37 και δια τι ελαλησεν κυριος ο θεος ημων 38 δια τουτο ταδε λεγει κυριος ο θεος ανθ' ων ειπατε τον λογον τουτον λημμα κυριου και απεστειλα προς υμας λεγων ουκ ερειτε λημμα κυριου 39 δια τουτο ιδου εγω λαμβανω και ρασσω υμας και την πολιν ην εδωκα υμιν και τοις πατρασιν υμων 40 και δωσω εφ' υμας ονειδισμον αιωνιον και ατιμιαν αιωνιον ητις ουκ επιλησθησεται

Chapter 24

1 εδειξεν μοι κυριος δυο καλαθους συκων κειμενους κατα προσωπον ναου κυριου μετα το αποικισαι ναβουχοδονοσορ βασιλεα βαβυλωνος τον ιεχονιαν υιον ιωακιμ βασιλεα ιουδα και τους αρχοντας και τους τεχνιτας και τους δεσμωτας και τους πλουσιους εξ ιερουσαλημ και ηγαγεν αυτους εις βαβυλωνα 2 ο καλαθος ο εις συκων χρηστων σφοδρα ως τα συκα τα προιμα και ο καλαθος ο ετερος συκων πονηρων σφοδρα α ου βρωθησεται απο πονηριας αυτων 3 και ειπεν κυριος προς με τι συ ορας ιερεμια και ειπα συκα τα χρηστα χρηστα λιαν και τα πονηρα πονηρα λιαν α ου βρωθησεται απο πονηριας αυτων 4 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 5 ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ ως τα συκα τα χρηστα ταυτα ουτως επιγνώσομαι τους αποικισθεντας ιουδα ους εξαπεσταλκα εκ του τοπου τουτου εις γην χαλδαιων εις αγαθα 6 και στηριω τους οφθαλμους μου επ' αυτους εις αγαθα και αποκαταστησω αυτους εις την γην ταυτην εις αγαθα και ανοικοδομησω αυτους και ου μη καθελω και καταφυτευσω αυτους και ου μη εκτιλω 7 και δωσω αυτοις καρδιαν του ειδεναι αυτους εμε οτι εγω ειμι κυριος και εσονται μοι εις λαον και εγω εσομαι αυτοις εις θεον οτι επιστραφησονται επ' εμε εξ ολης της καρδιας αυτων 8 και ως τα συκα τα πονηρα α ου βρωθησεται απο πονηριας αυτων ταδε λεγει κυριος ουτως παραδωσω τον σεδεκιαν βασιλεα ιουδα και τους μεγιστανas αυτου και το καταλοιπον ιερουσαλημ τους υπολελειμμενους εν τη γη ταυτη και τους κατοικουντας εν αιγυπτω 9 και δωσω αυτους εις διασκορπισμον εις πασας τας βασιλειας της γης και εσονται εις ονειδισμον και εις παραβολην και εις μισος και εις καταραν εν παντι τοπω ου εξωσα αυτους εκει 10 και αποστελω εις αυτους τον λιμον και τον θανατον και την μαχαιραν εως αν εκλιπωσιν απο της γης ης εδωκα αυτοις

Chapter 25

1 ο λογος ο γενομενος προς ιερεμιαν επι παντα τον λαον ιουδα εν τω ετει τω τεταρτω του ιωακιμ υιου ιωσια βασιλεως ιουδα 2 ον ελαλησεν προς παντα τον λαον ιουδα και προς τους κατοικουντας ιερουσαλημ λεγων 3 εν τρισκαιδεκατω

ετει ιωσια υιου αμως βασιλεως ιουδα και εως της ημερας ταυτης εικοσι και τρια
 ετη και ελαλησα προς υμας ορθριζων και λεγων 4 και απεστελλον προς υμας τους
 δουλους μου τους προφητας ορθρου αποστελλων και ουκ εισηκουσατε και ου
 προσεσχετε τοις ωσιν υμων 5 λεγων αποστραφητε εκαστος απο της οδου αυτου
 της πονηρας και απο των πονηρων επιτηδευματων υμων και κατοικησετε επι
 της γης ης εδωκα υμιν και τοις πατρασιν υμων απ' αιωνος και εως αιωνος 6
 μη πορευεσθε οπισω θεων αλλοτριων του δουλευειν αυτοις και του προσκυνειν
 αυτοις οπως μη παροργιζητε με εν τοις εργοις των χειρων υμων του κακωσαι υμας
 7 και ουκ ηκουσατε μου 8 δια τουτο ταδε λεγει κυριος επειδη ουκ επιστευσατε
 τοις λογοις μου 9 ιδου εγω αποστελλω και λημψομαι την πατριαν απο βορρα και
 αξω αυτους επι την γην ταυτην και επι τους κατοικουντας αυτην και επι παντα
 τα εθνη τα κυκλω αυτης και εξερημωσω αυτους και δωσω αυτους εις αφανισμον
 και εις συριγμον και εις ονειδισμον αιωνιον 10 και απολω απ' αυτων φωνην
 χαρας και φωνην ευφροσυνης φωνην νυμφιου και φωνην νυμφης οσμην μυρου
 και φως λυχνου 11 και εσται πασα η γη εις αφανισμον και δουλευσουσιν εν τοις
 εθνεσιν εβδομηκοντα ετη 12 και εν τω πληρωθηναι τα εβδομηκοντα ετη εκδικησω
 το εθνος εκεινο φησιν κυριος και θησομαι αυτους εις αφανισμον αιωνιον 13 και
 επαξω επι την γην εκεινην παντας τους λογους μου ους ελαλησα κατ' αυτης
 παντα τα γεγραμμενα εν τω βιβλιω τουτω 14 α επροφητευσεν ιερεμιας επι τα
 εθνη τα αιλαμ 15 ταδε λεγει κυριος συντριβητω το τοξον αιλαμ αρχη δυναστειας
 αυτων 16 και επαξω επι αιλαμ τεσσαρας ανεμους εκ των τεσσαρων ακρων του
 ουρανου και διασπερω αυτους εν πασιν τοις ανεμοις τουτοις και ουκ εσται εθνος
 ο ουχ ηξει εκει οι εξωσμενοι αιλαμ 17 και πτοησω αυτους εναντιον των εχθρων
 αυτων των ζητούντων την ψυχην αυτων και επαξω επ' αυτους κακα κατα την
 οργην του θυμου μου και επαποστελω οπισω αυτων την μαχαιραν μου εως του
 εξαναλωσαι αυτους 18 και θησω τον θρονον μου εν αιλαμ και εξαποστελω εκειθεν
 βασιλεα και μεγιστανas 19 και εσται επ' εσχατου των ημερων αποστρεψω την
 αιχμαλωσιαν αιλαμ λεγει κυριος 20 εν αρχη βασιλευοντος σεδεκιου του βασιλεως
 εγενετο ο λογος ουτος περι αιλαμ

Chapter 26

2 τη αιγυπτω επι δυναμιν φαραω νεχαω βασιλεως αιγυπτου ος ην επι τω ποταμω
 ευφρατη εν χαρχαμιν ον επαταξε ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος εν τω ετει
 τω τεταρτω ιωακιμ βασιλεως ιουδα 3 αναλαβετε οπλα και ασπιδας και προσαγαγετε
 εις πολεμον 4 επισαξατε τους ιππους επιβητε οι ιππεις και καταστητε εν ταις
 περικεφαλαιαις υμων προβαλετε τα δορατα και ενδυσασθε τους θωρακας υμων
 5 τι οτι αυτοι πτοουνται και αποχωρουσιν οπισω διοτι οι ισχυροι αυτων κοπη-

σονται φυγή εφύγον και ουκ ανεστρεψαν περιεχομενοι κυκλοθεν λεγει κυριος 6 μη φευγετω ο κουφος και μη ανασωζεσθω ο ισχυρος επι βορραν τα παρα τον ευφρατην ησθενησαν πεπτωκασιν 7 τις ουτος ως ποταμος αναβησεται και ως ποταμοι κυμαινουσιν υδωρ 8 υδατα αιγυπτου ωσει ποταμος αναβησεται και ειπεν αναβησομαι και κατακαλυψω γην και απολω κατοικουντας εν αυτη 9 επιβητε επι τους ιππους παρασκευασατε τα αρματα εξελθατε οι μαχηται αιδιοπων και λιβυες καθωπλισμενοι οπλοις και λυδοι αναβητε εντεινατε τοξον 10 και η ημερα εκεινη κυριω τω θεω ημων ημερα εκδικησεως του εκδικησαι τους εχδρους αυτου και καταφαγεται η μαχαιρα κυριου και εμπλησθησεται και μεθυσθησεται απο του αιματος αυτων οτι θυσια τω κυριω σαβαωθ απο γης βορρα επι ποταμω ευφρατη 11 αναβηθι γαλααδ και λαβε ρητινην τη παρθενω θυγατρι αιγυπτου εις κενον επληθυνας ιαματα σου ωφελεια ουκ εστιν σοι 12 ηκουσαν εθνη φωνην σου και της κρ αυγης σου επλησθη η γη οτι μαχητης προς μαχητην ησθενησεν επι το αυτο επεσαν αμφοτεροι 13 α ελαλησεν κυριος εν χειρι ιερεμιου του ελθειν ναβουχοδονοσορ τον βασιλεα βαβυλωνος του κοψαι την γην αιγυπτου 14 αναγγειλατε εις μαγδωλον και παραγγειλατε εις μεμφιν ειπατε επιστηθι και ετοιμασον οτι κατεφαγεν μαχαιρα την σμιλακα σου 15 δια τι εφυγεν ο απις ο μοσχος ο εκλεκτος σου ουκ εμεινεν οτι κυριος παρελυσεν αυτον 16 και το πληθος σου ησθενησεν και επεσεν και εκαστος προς τον πλησιον αυτου ελαλει αναστωμεν και αναστρεψωμεν προς τον λαον ημων εις την πατριδα ημων απο προσωπου μαχαιρας ελληνικης 17 καλεσατε το ονομα φαραω νεχαω βασιλεως αιγυπτου σαων-εσβι-εμωηδ 18 ζω εγω λεγει κυριος ο θεος οτι ως το ιταβυριον εν τοις ορεσιν και ως ο καρμηλος εν τη θαλασση ηξει 19 σκευη αποικισμού ποιησον σεαυτη κατοικουσα θυγατερ αιγυπτου οτι μεμφις εις αφανισμόν εσται και κληθησεται ουαι δια το μη υπαρχειν κατοικουντας εν αυτη 20 δαμαλις κεκαλλωπισμενη αιγυπτος αποσπασμα απο βορρα ηλθεν επ' αυτην 21 και οι μισθωτοι αυτης εν αυτη ωσπερ μοσχοι σιτευτοι τρεφομενοι εν αυτη διοτι και αυτοι απεστραφησαν και εφύγον ομοθυμαδον ουκ εστησαν οτι ημερα απωλειας ηλθεν επ' αυτους και καιρος εκδικησεως αυτων 22 φωνη ως οφεως συρίζοντος οτι εν αμμω πορευονται εν αξιναις ηξουσιν επ' αυτην ως κοπτοντες ξυλα 23 εκκοψουσιν τον δρυμον αυτης λεγει κυριος ο θεος οτι ου μη εικασθη οτι πληθυνει υπερ ακριδα και ουκ εστιν αυτοις αριθμος 24 κατησχυνθη θυγατηρ αιγυπτου παρεδοθη εις χειρας λαου απο βορρα 25 ιδου εγω εκδικω τον αμων τον υιον αυτης επι φαραω και επι τους πεποιδοντας επ' αυτω 27 συ δε μη φοβηθης δουλος μου ιακωβ μηδε πτοηθης ισραηλ διοτι ιδου εγω σωζων σε μακροθεν και το σπερμα σου εκ της αιχμαλωσιας αυτων και αναστρεψει ιακωβ και ησυχασει και υπνωσει και ουκ εσται ο παρενοχλων αυτον 28 μη φοβου παις μου ιακωβ λεγει κυριος οτι μετα σου εγω ειμι οτι ποιησω συντελειαν εν παντι εθνει εις ους εξωσα σε εκει σε δε ου μη ποιησω

εκλιπειν και παιδευσω σε εις κριμα και αθων ουκ αθωωσω σε

Chapter 27

1 λογος κυριου ον ελαλησεν επι βαβυλωνα 2 αναγγειλατε εν τοις εθνεσιν και ακουστα ποιησατε και μη κρυψητε ειπατε εαλωκεν βαβυλων κατησχυνη βηλος η απτοητος η τρυφερα παρεδοθη μαρωδαχ 3 οτι ανεβη επ' αυτην εθνος απο βορρα ουτος θησει την γην αυτης εις αφανισμον και ουκ εσται ο κατοικων εν αυτη απο ανθρωπου και εως κτηνους 4 εν ταις ημεραις εκειναις και εν τω καιρω εκεινω ηξουσιν οι υιοι ισραηλ αυτοι και οι υιοι ιουδα επι το αυτο βαδιζοντες και κλαιοντες πορευσονται τον κυριον θεον αυτων ζητουντες 5 εως σιων ερωτησουσιν την οδον ωδε γαρ το προσωπον αυτων δωσουσιν και ηξουσιν και καταφευξονται προς κυριον τον θεον διαθηκη γαρ αιωνιος ουκ επιλησθησεται 6 προβατα απολωλοτα εγενηθη ο λαος μου οι ποιμενες αυτων εξωσαν αυτους επι τα ορη απεπλανησαν αυτους εξ ορους επι βουνον ωχοντο επελαθοντο κοιτης αυτων 7 παντες οι ευρισκοντες αυτους καταναλίσκον αυτους οι εχθροι αυτων ειπαν μη ανωμεν αυτους ανθ' ων ημαρτον τω κυριω νομη δικαιοσυνης τω συναγαγοντι τους πατερας αυτων 8 απαλλοτριωθητε εκ μεσου βαβυλωνος και απο γης χαλδαιων και εξελθατε και γενεσθε ωσπερ δρακοντες κατα προσωπον προβατων 9 οτι ιδου εγω εγειρω επι βαβυλωνα συναγωγας εθνων εκ γης βορρα και παραταξονται αυτη εκειθεν αλωσεται ως βολις μαχητου συνετου ουκ επιστρεψει κενη 10 και εσται η χαλδαια εις προνομην παντες οι προνομευοντες αυτην εμπλησθησονται 11 οτι ηψφραινεσθε και κατεκαυχασθε διαρπαζοντες την κληρονομiam μου διοτι εσκιρτατε ως βοι+δια εν βοτανη και εκερατιζετε ως ταυροι 12 ησχυνη η μητηρ υμων σφοδρα μητηρ επ' αγαδα εσχατη εθνων ερημος 13 απο οργης κυριου ου κατοικηθησεται και εσται εις αφανισμον πασα και πας ο διοδευων δια βαβυλωνος σκυθρωπασει και συριουσιν επι πασαν την πληγην αυτης 14 παραταξασθε επι βαβυλωνα κυκλω παντες τεινοντες τοξον τοξευσατε επ' αυτην μη φεισησθε επι τοις τοξευμασιν υμων 15 κατακροτησατε επ' αυτην παρελυθησαν αι χειρες αυτης επεσαν αι επαλξεις αυτης και κατεσκαφη το τειχος αυτης οτι εκδικησις παρα θεου εστιν εκδικειτε επ' αυτην καθως εποιησεν ποιησατε αυτη 16 εξολεθρευσατε σπερμα εκ βαβυλωνος κατεχοντα δρεπανον εν καιρω θερισμου απο προσωπου μαχαιρας ελληνικης εκαστος εις τον λαον αυτου αποστρεψουσιν και εκαστος εις την γην αυτου φευζεται 17 προβατον πλανωμενον ισραηλ λεοντες εξωσαν αυτον ο πρωτος εφαγεν αυτον βασιλευς ασσουρ και ουτος υστερον τα οστα αυτου βασιλευς βαβυλωνος 18 δια τουτο ταδε λεγει κυριος ιδου εγω εκδικω επι τον βασιλεα βαβυλωνος και επι την γην αυτου καθως εξεδικησα επι τον βασιλεα ασσουρ 19 και αποκαταστησω τον ισραηλ εις την νομην αυτου και νεμησεται εν τω καρμηλω

και εν ορει εφραιμ και εν τω γαλααδ και πλησθησεται η ψυχη αυτου 20 εν ταις ημεραις εκειναις και εν τω καιρω εκεινω ζητησουσιν την αδικιαν ισραηλ και ουχ υπαρξει και τας αμαρτιας ιουδα και ου μη ευρεθωσιν οτι ιλεως εσομαι τοις υπολελειμμενοις επι της γης λεγει κυριος 21 πικρως επιβηδι επ' αυτην και επι τους κατοικουντας επ' αυτην εκδικησον μαχαιρα και αφανισον λεγει κυριος και ποιει κατα παντα οσα εντελλομαι σοι 22 φωνη πολεμου και συντριβη μεγαλη εν γη χαλδαιων 23 πως συνεκλασθη και συνετριβη η σφυρα πασης της γης πως εγενηθη εις αφανισμον βαβυλων εν εθνεσιν 24 επιδησονται σοι και αλωση ω βαβυλων και ου γνωση ευρεθης και ελημφθης οτι τω κυριω αντεστης 25 ηνοιξεν κυριος τον θησαυρον αυτου και εξηνεγκεν τα σκευη οργης αυτου οτι εργον τω κυριω θεω εν γη χαλδαιων 26 οτι εληλυθασιν οι καιροι αυτης ανοιξατε τας αποθηκας αυτης ερευνησατε αυτην ως σπηλαιον και εξολεθρευσατε αυτην μη γενεσθω αυτης καταλειμμα 27 αναξηρανате αυτης παντας τους καρπους και καταβητωσαν εις σφαγην ουαι αυτοις οτι ηκει η ημερα αυτων και καιρος εκδικησεως αυτων 28 φωνη φευγοντων και ανασωζομενων εκ γης βαβυλωνος του αναγγειλαι εις σιων την εκδικησιν παρα κυριου θεου ημων 29 παραγγειλατε επι βαβυλωνα πολλοις παντι εντεινοντι τοξον παρεμβαλετε επ' αυτην κυκλοθεν μη εστω αυτης ανασωζομενος ανταποδοτε αυτη κατα τα εργα αυτης κατα παντα οσα εποιησεν ποιησατε αυτη οτι προς τον κυριον αντεστη θεον αγιον του ισραηλ 30 δια τουτο πεσουνται οι νεανισκοι αυτης εν ταις πλατειαις αυτης και παντες οι ανδρες οι πολεμισται αυτης ριφησονται ειπεν κυριος 31 ιδου εγω επι σε την υβριστηριαν λεγει κυριος οτι ηκει η ημερα σου και ο καιρος εκδικησεως σου 32 και ασθενησει η υβρις σου και πεσειται και ουχ εσται ο ανιστων αυτην και αναψω πυρ εν τω δρυμω αυτης και καταφαγεται παντα τα κυκλω αυτης 33 ταδε λεγει κυριος καταδεδυναστευνται οι υιοι ισραηλ και οι υιοι ιουδα αμα παντες οι αιχμαλωτευσαντες αυτους κατεδυναστευσαν αυτους οτι ουκ ηθελησαν εξαποστειλαι αυτους 34 και ο λυτρουμενος αυτους ισχυρος κυριος παντοκρατωρ ονομα αυτω κρινει προς τους αντιδικους αυτου οπως εξαρη την γην και παροξυνει τοις κατοικοις βαβυλωνα 35 μαχαιραν επι τους χαλδαιους και επι τους κατοικουντας βαβυλωνα και επι τους μεγιστανas αυτης και επι τους συνετους αυτης 36 μαχαιραν επι τους μαχητας αυτης και παραλυθησονται 37 μαχαιραν επι τους ιππους αυτων και επι τα αρματα αυτων μαχαιραν επι τους μαχητας αυτων και επι τον συμμικτον τον εν μεσω αυτης και εσονται ωσει γυναικες μαχαιραν επι τους θησαυρους αυτης και διασκορπισθησονται 38 επι τω υδατι αυτης επεποιθει και καταισχυνησονται οτι γη των γλυπτων εστιν και εν ταις νησοις ου κατεκαυχωντο 39 δια τουτο κατοικησουσιν ινδαλματα εν ταις νησοις και κατοικησουσιν εν αυτη θυγατερες σειρηνων ου μη κατοικηδη ουκετι εις τον αιωνα 40 καθως κατεστρεψεν ο θεος σοδομα και γομορρα και τας ομορουσας αυταις ειπεν κυριος ου μη κατοικηση

εκει ανθρωπος και ου μη παροικησῃ εκει υιος ανθρωπου 41 ιδου λαος ερχεται απο βορρα και εθνος μεγα και βασιλεις πολλοι εξεγερθησονται απ' εσχατου της γης 42 τοξον και εγχειριδιον εχοντες ιταμος εστιν και ου μη ελεησῃ φωνη αυτων ως θαλασσα ηχησει εφ' ιπποις ιππασονται παρεσκευασμενοι ωπερ πυρ εις πολεμον προς σε θυγατερ βαβυλωνος 43 ηκουσεν βασιλευς βαβυλωνος την ακοην αυτων και παρελυσθησαν αι χειρες αυτου θλιψις κατεκρατησεν αυτου ωδινες ως τικτουςης 44 ιδου ωπερ λεων αναβησεται απο του ιορδανου εις τοπον αιθαμ οτι ταχεως εκδιωξω αυτους απ' αυτης και παντα νεανισκον επ' αυτην επιστησω οτι τις ωπερ εγω και τις αντιστησεται μοι και τις ουτος ποιμην ος στησεται κατα προσωπον μου 45 δια τουτο ακουσατε την βουλην κυριου ην βεβουλευται επι βαβυλωνα και λογισμους αυτου ους ελογισατο επι τους κατοικουντας χαλδαιους εαν μη διαφθαρη τα αρνια των προβατων αυτων εαν μη αφανισθη νομη απ' αυτων 46 οτι απο φωνης αλωσεως βαβυλωνος σεισθησεται η γη και κραυγη εν εθνεσιν ακουσθησεται .

Chapter 28

1 ταδε λεγει κυριος ιδου εγω εξεγειρω επι βαβυλωνα και επι τους κατοικουντας χαλδαιους ανεμον καυσωνα διαφθειροντα 2 και εξαποστελω εις βαβυλωνα υβριστας και καθυβρισουσιν αυτην και λυμανουνται την γην αυτης ουαι επι βαβυλωνα κυκλοθεν εν ημερα κακωσεως αυτης 3 επ' αυτην τεινετω ο τεινων το τοξον αυτου και περιδεσθω ω εστιν οπλα αυτω και μη φεισησθε επι νεανισκους αυτης και αφανισατε πασαν την δυναμιν αυτης 4 και πεσουνται τραυματιαι εν γη χαλδαιων και κατακεκνημενοι εξωθεν αυτης 5 διοτι ουκ εχηρευσεν ισραηλ και ιουδας απο θεου αυτων απο κυριου παντοκρατορος οτι η γη αυτων επλησθη αδικιας απο των αγιων ισραηλ 6 φευγετε εκ μεσου βαβυλωνος και ανασωζετε εκαστος την ψυχην αυτου και μη απορριφητε εν τη αδικια αυτης οτι καιρος εκδικησεως αυτης εστιν παρα κυριου ανταποδομα αυτος ανταποδιδωσιν αυτη 7 ποτηριον χρυσουν βαβυλων εν χειρι κυριου μεθυσκον πασαν την γην απο του οινου αυτης επιοσαν εθνη δια τουτο εσαλευθησαν 8 και αφνω επεσεν βαβυλων και συνετριβη θρηνηιτε αυτην λαβετε ρητινην τη διαφθορα αυτης ει πως ιαθησεται 9 ιατρευσαμεν την βαβυλωνα και ουκ ιαθη εγκαταλιπωμεν αυτην και απελθωμεν εκαστος εις την γην αυτου οτι ηγγισεν εις ουρανον το κριμα αυτης εξηρεν εως των αστρων 10 εξηνεγκεν κυριος το κριμα αυτου δευτε και αναγγειλωμεν εις σιων τα εργα κυριου θεου ημων 11 παρασκευαζετε τα τοξευματα πληρουτε τας φαρετρας ηγειρεν κυριος το πνευμα βασιλεως μηδων οτι εις βαβυλωνα η οργη αυτου του εξολεθρευσαι αυτην οτι εκδικησις κυριου εστιν εκδικησις λαου αυτου εστιν 12 επι τειχεων βαβυλωνος αρατε σημειον επιστησατε φαρετρας εγειρατε φυ-

λακας ετοιμασατε οπλα οτι ενεχειρησεν και ποιησει κυριος α ελαλησεν επι τους κατοικουντας βαβυλωνα 13 κατασκηνουντας εφ' υδασι πολλοις και επι πληθει θησαυρων αυτης ηκει το περας σου αληθως εις τα σπλαγγα σου 14 οτι ωμοσεν κυριος κατα του βραχιονος αυτου διοτι πληρωσω σε ανθρωπων ωσει ακριδων και φθεγξονται επι σε οι καταβαινοντες 15 ποιων γην εν τη ισχυι αυτου ετοιμαζων οικουμενην εν τη σοφια αυτου εν τη συνεσει αυτου εξετεινεν τον ουρανον 16 εις φωνην εθετο ηχος υδατος εν τω ουρανω και ανηγαγεν νεφέλας απ' εσχ-ατου της γης αστραπας εις υετον εποιησεν και εξηγαγεν φως εκ θησαυρων αυτου 17 εμωρανθη πας ανθρωπος απο γνωσεως κατησχυνθη πας χρυσοχοος απο των γλυπτων αυτου οτι ψευδη εχωνευσαν ουκ εστιν πνευμα εν αυτοις 18 ματαια εστιν εργα μεμωκημενα εν καιρω επισκεψεως αυτων απολουνται 19 ου τοιαυτη μερις τω ιακωβ οτι ο πλασας τα παντα αυτος εστιν κληρονομια αυτου κυριος ονομα αυτω 20 διασκορπιζεις συ μοι σκευη πολεμου και διασκορπιω εν σοι εθνη και εξαρω εκ σου βασιλεις 21 και διασκορπιω εν σοι ιππον και αναβατην αυτου και διασκορ-πιω εν σοι αρματα και αναβατας αυτων 22 και διασκορπιω εν σοι νεανισκον και παρθενον και διασκορπιω εν σοι ανδρα και γυναικα 23 και διασκορπιω εν σοι ποιμενα και το ποιμνιον αυτου και διασκορπιω εν σοι γεωργον και το γεωργιον αυτου και διασκορπιω εν σοι ηγεμονας και στρατηγους σου 24 και ανταποδωσω τη βαβυλωνι και πασι τοις κατοικουσι χαλδαιοις πασας τας κακιας αυτων ας ε-ποιησαν επι σιων κατ' οφθαλμους υμων λεγει κυριος 25 ιδου εγω προς σε το ορος το διεφθαρμενον το διαφθειρον πασαν την γην και εκτενω την χειρα μου επι σε και κατακυλιω σε απο των πετρων και δωσω σε ως ορος εμπεπυρισμενον 26 και ου μη λαβωσιν απο σου λιθον εις γωνιαν και λιθον εις θεμελιον οτι εις αφανισμον εις τον αιωνα εση λεγει κυριος 27 αρατε σημειον επι της γης σαλπισατε εν εθνεσιν σαλπιγγι αγιασατε επ' αυτην εθνη παραγγειλατε επ' αυτην βασιλειαυς αραρατ παρ' εμου και τοις ασχαναζαιοις επιστησατε επ' αυτην βελοστασεις αναβιβασατε επ' αυτην ιππον ως ακριδων πληθος 28 αγιασατε επ' αυτην εθνη τον βασιλεα των μηδων και πασης της γης τους ηγουμενους αυτου και παντας τους στρατηγους αυτου 29 εσεισθη η γη και επονεσεν διοτι εξανεστη επι βαβυλωνα λογισμος κυρι-ου του θειναι την γην βαβυλωνος εις αφανισμον και μη κατοικεισθαι αυτην 30 εξελιπεν μαχητης βαβυλωνος του πολεμειν καθησονται εκει εν περιοχη εδραυσθη η δυναστεια αυτων εγενηθησαν ωσει γυναικες ενεπυρισθη τα σκηνωματα αυτης συνετριβησαν οι μοχλοι αυτης 31 διωκων εις απαντησιν διωκοντος διωξεται και αναγγελλων εις απαντησιν αναγγελλοντος του αναγγειλαι τω βασιλει βαβυλωνος οτι εαλωκεν η πολις αυτου 32 απ' εσχατου των διαβασεων αυτου ελημφθησαν και τα συστηματα αυτων ενεπρησαν εν πυρι και ανδρες αυτου οι πολεμισται εξ-ερχονται 33 διοτι ταδε λεγει κυριος οικoi βασιλεως βαβυλωνος ως αλων ωριμος αλοηθησονται ετι μικρον και ηξει ο αμητος αυτης 34 κατεφαγεν με εμερισατο

με κατέλαβεν με σκευος λεπτον ναβουχοδοноσορ βασιλευς βαβυλωνος κατεπιεν με ως δρακων επλήσεν την κοιλίαν αυτου απο της τρυφης μου εξώσεν με 35 οι μοχθοι μου και αι ταλαιπωριαι μου εις βαβυλωνα ερει κατοικουσα σιων και το αιμα μου επι τους κατοικουντας χαλδαιους ερει ιερουσαλημ 36 δια τουτο ταδε λεγει κυριος ιδου εγω κρινω την αντιδικον σου και εκδικησω την εκδικησιν σου και ερημωσω την θαλασσαν αυτης και ξηρανω την πηγην αυτης 37 και εσται βαβυλων εις αφανισμον και ου κατοικηθησεται 38 αμα ως λεοντες εξηγερθησαν και ως σκυμνοι λεοντων 39 εν τη θερμασια αυτων δωσω ποτημα αυτοις και μεδυσω αυτους οπως καρωθωσιν και υπνωσωσιν υπνον αιωνιον και ου μη εγερθωσι λεγει κυριος 40 καταβιβασω αυτους ως αρνας εις σφαγην και ως κριους μετ' εριφων 41 πως εαλω και εδηρευθη το καυχημα πασης της γης πως εγενετο βαβυλων εις αφανισμον εν τοις εθνεσιν 42 ανεβη επι βαβυλωνα η θαλασσα εν ηχω κυματων αυτης και κατεκαλυφθη 43 εγεννηθησαν αι πολεις αυτης γη ανυδρος και αβατος ου κατοικησει εν αυτη ουδε εις ουδε μη καταλυση εν αυτη υιος ανθρωπου 44 και εκδικησω επι βαβυλωνα και εξοισω α κατεπιεν εκ του στοματος αυτης και ου μη συναχθωσιν προς αυτην ετι τα εθνη 49 και εν βαβυλωνι πεσουνται τραυματιαι πασης της γης 50 ανασωζομενοι εκ γης πορευεσθε και μη ιστασθε οι μακροθεν μνησθητε του κυριου και ιερουσαλημ αναβητω επι την καρδιαν υμων 51 ησχυνημεν οτι ηκουσαμεν ονειδισμον ημων κατεκαλυψεν ατιμια το προσωπον ημων εισηλθον αλλογενεις εις τα αγια ημων εις οικον κυριου 52 δια τουτο ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και εκδικησω επι τα γλυπτα αυτης και εν παση τη γη αυτης πεσουνται τραυματιαι 53 οτι εαν αναβη βαβυλων ως ο ουρανος και οτι εαν οχυρωση υψος ισχυος αυτης παρ' εμου ηξουσιν εξολεθρευοντες αυτην λεγει κυριος 54 φωνη κραυγης εν βαβυλωνι και συντριβη μεγαλη εν γη χαλδαιων 55 οτι εξωλεθρευσεν κυριος την βαβυλωνα και απωλεσεν απ' αυτης φωνην μεγαλην ηχουσαν ως υδατα πολλα εδωκεν εις ολεθρον φωνην αυτης 56 οτι ηλθεν επι βαβυλωνα ταλαιπωρια εαλωσαν οι μαχηται αυτης επτοηται το τοξον αυτων οτι θεος ανταποδιδωσιν αυτοις κυριος ανταποδιδωσιν αυτη την ανταποδοσιν 57 και μεδυσει μεθη τους ηγεμονας αυτης και τους σοφους αυτης και τους στρατηγους αυτης λεγει ο βασιλευς κυριος παντοκρατωρ ονομα αυτω 58 ταδε λεγει κυριος τειχος βαβυλωνος επλατυνθη κατασκαπτομενον κατασκαφησεται και αι πυλαι αυτης αι υψηλαι εμπυρισθησονται και ου κοπιασουσιν λαοι εις κενον και εθνη εν αρχη εκλειψουσιν 59 ο λογος ον ενετειλατο κυριος ιερεμια τω προφητη ειπειν τω σαραιο υιω νηριου υιου μαασαιου οτε επορευετο παρα σεδεκιου βασιλεως ιουδα εις βαβυλωνα εν τω ετει τω τεταρτω της βασιλειας αυτου και σαραιας αρχων δωρων 60 και εγραψεν ιερεμιας παντα τα κακα α ηξει επι βαβυλωνα εν βιβλιω ενι παντας τους λογους τουτους τους γεγραμμενους επι βαβυλωνα 61 και ειπεν ιερεμιας προς σαραιαν οταν ελθης εις βαβυλωνα και οψη και αναγνωση παντας

τους λογους τουτους 62 και ερεις κυριε κυριε συ ελαλησας επι τον τοπον τουτον του εξολεδρευσαι αυτον και του μη ειναι εν αυτω κατοικουντας απο ανθρωπου εως κτηνους οτι αφανισμος εις τον αιωνα εσται 63 και εσται οταν παυση του αναγινωσκειν το βιβλιον τουτο και επιδησεις επ' αυτο λιθον και ριψεις αυτο εις μεσον του ευφρατου 64 και ερεις ουτως καταδυσεται βαβυλων και ου μη αναστη απο προσωπου των κακων ων εγω επαγω επ' αυτην

Chapter 29

1 επι τους αλλοφυλους 2 ταδε λεγει κυριος ιδου υδατα αναβαινει απο βορρα και εσται εις χειμαρρουν κατακλυζοντα και κατακλυσει γην και το πληρωμα αυτης πολιν και τους κατοικουντας εν αυτη και κεκραξονται οι ανθρωποι και αλαλαξουσιν απαντες οι κατοικουντες την γην 3 απο φωνης ορμης αυτου απο των οπλων των ποδων αυτου και απο σεισμου των αρματων αυτου ηχου τροχων αυτου ουκ επεστρεψαν πατερες εφ' υιους αυτων απο εκλυσεως χειρων αυτων 4 εν τη ημερα τη ερχομενη του απολεσαι παντας τους αλλοφυλους και αφανιω την τυρον και την σιδωνα και παντας τους καταλοιπους της βοηθειας αυτων οτι εξολεδρευσει κυριος τους καταλοιπους των νησων 5 ηκει φαλακρωμα επι γαζαν απερριφη ασκαλων και οι καταλοιποι ενακιμ εως τινος κοψεις 6 η μαχαιρα του κυριου εως τινος ουχ ησυχασεις αποκαταστηθι εις τον κολεον σου αναπαυσαι και επαρθητι 7 πως ησυχασει και κυριος ενετειλατο αυτη επι την ασκαλωνα και επι τας παραθαλασσιους επι τας καταλοιπους επεγερθηται

Chapter 30

1 τη ιδουμια ταδε λεγει κυριος ουκ εστιν ετι σοφια εν θαιμαν απωλετο βουλη εκ συνετων ωχετο σοφια αυτων 2 ηπατηθη ο τοπος αυτων βαδυνατε εις καδισιν οι κατοικουντες εν δαιδαν οτι δυσκολα εποιοσεν ηγαγον επ' αυτον εν χρονω ω επεσκεψαμην επ' αυτον 3 οτι τρυγηται ηλθον σοι ου καταλειψουσιν σοι καταλειμματα ως κλεπται εν νυκτι επιδησουσιν χειρα αυτων 4 οτι εγω κατεσυρα τον ησαν ανεκαλυψα τα κρυπτα αυτων κρυβηναι ου μη δυνωνται ωλοντο δια χειρα αδελφου αυτου και γειτονος αυτου και ουκ εστιν 5 υπολειπεσθαι ορφανον σου ινα ζησηται και εγω ζησομαι και χηραι επ' εμε πεποιθασιν 6 οτι ταδε ειπεν κυριος οισ ουκ ην νομος πιειν το ποτηριον επιον και συ αθωωμενη ου μη αθωωθης οτι πινων πιεσαι 7 οτι κατ' εμαυτου ωμοσα λεγει κυριος οτι εις αβατον και εις ονειδισμον και εις καταρασιν εση εν μεσω αυτης και πασαι αι πολεις αυτης εσονται ερημοι εις αιωνα 8 ακοην ηκουσα παρα κυριου και αγγελους εις εδνη απεστειλεν συναχθητε και παραγενεσθε εις αυτην αναστητε εις πολεμον 9 μικρον εδωκα σε εν

ἐθνέσιν ευκαταφρόνητον ἐν ἀνθρώποις 10 ἡ παιγνία σου ἐνεχειρήσεν σοι ἰταμία
καρδίας σου κατέλυσεν τρυμαλίας πέτρων συνέλαβεν ἰσχυρὸν βουνὸν ὑψηλοῦ ὅτι
ὑψώσεν ὥσπερ αἶτος νοσσίαν αὐτοῦ ἐκεῖθεν κατέλω σε 11 καὶ ἐστὶ ἡ ἰδουμαία εἰς
ἀβάτον πας ὁ παραπορευόμενος ἐπ’ αὐτὴν συρίει 12 ὥσπερ κατέστραφη σοδομα
καὶ γομορρα καὶ αἱ παροικοὶ αὐτῆς εἶπεν κυριὸς παντοκράτωρ οὐ μὴ καθίσῃ ἐκεῖ
ἀνθρώπος καὶ οὐ μὴ ἐνοικήσῃ ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου 13 ἰδοὺ ὥσπερ λέων ἀναβήσεται
ἐκ μέσου τοῦ ἰορδάνου εἰς τοπὸν αἰθαμὶ ὅτι ταχὺ ἐκδιώξω αὐτοὺς ἀπ’ αὐτῆς
καὶ τοὺς νεανίσκους ἐπ’ αὐτὴν ἐπιστήσατε ὅτι τις ὥσπερ ἐγὼ καὶ τις ἀντιστή-
σεται μοι καὶ τις οὗτος ποιμὴν ὃς στήσεται κατὰ πρόσωπον μου 14 διὰ τοῦτο
ἀκούσατε βουλήν κυρίου ἣν ἐβούλευσατο ἐπὶ τὴν ἰδουμαίαν καὶ λογισμὸν αὐτοῦ
ὃν ἐλόγισατο ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας θάιμαν ἐὰν μὴ συμψησῶσιν τὰ ἐλαχίστα
τῶν προβάτων ἐὰν μὴ ἀβατῶθῃ ἐπ’ αὐτὴν καταλύσις αὐτῶν 15 ὅτι ἀπὸ φωνῆς
πτῶσεως αὐτῶν ἐσεισθῇ ἡ γῆ καὶ κραυγὴ σου ἐν θαλάσῃ ἠκουσθῇ 16 ἰδοὺ ὥσπερ
αἶτος οἴσεται καὶ ἐκτενεῖ τὰς πτερύγας ἐπ’ ὀχυρώματα αὐτῆς καὶ ἐστὶ ἡ καρδία
τῶν ἰσχυρῶν τῆς ἰδουμαίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὡς καρδία γυναικὸς ὠδινούσης
17 τοῖς υἱοῖς ἀμμῶν οὕτως εἶπεν κυριὸς μὴ υἱοὶ οὐκ εἰσὶν ἐν ἰσραὴλ ἡ παραλη-
μψόμενος οὐκ ἐστὶν αὐτοῖς διὰ τί παρελάβεν μέλχου τὸν γὰρ καὶ ὁ λαὸς αὐτῶν
ἐν πόλεσιν αὐτῶν ἐνοικήσῃ 18 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἐρχονται φήσιν κυριὸς καὶ
ἀκουτίω ἐπὶ ραββὰθ βορβὸν πολέμων καὶ ἐσονται εἰς ἀβάτον καὶ εἰς ἀπώλειαν
καὶ βῶμοι αὐτῆς ἐν πυρὶ κατακαυθήσονται καὶ παραλημψεται ἰσραὴλ τὴν ἀρχὴν
αὐτοῦ 19 ἀλαλάξον ἐσεβῶν ὅτι ὤλετο γαί κεκραξάτε θυγατέρες ραββὰθ περιζώσασθε
σακκούς καὶ ἐπιλημπτευσάσθε καὶ κοψάσθε ἐπὶ μέλχου ὅτι ἐν ἀποικίᾳ βαδιεῖται
οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ καὶ οἱ ἀρχόντες αὐτοῦ ἀμὰ 20 τί ἀγαλλίασῃ ἐν τοῖς πεδίοις ἐνακίμ
θυγατὲρ ἰταμίας ἡ πεποιθυῖα ἐπὶ θησαυροῖς αὐτῆς ἡ λεγούσα τίς εἰσελεύσεται
ἐπ’ ἐμὲ 21 ἰδοὺ ἐγὼ φέρω φόβον ἐπὶ σε εἶπεν κυριὸς ἀπὸ πάσης τῆς περιούκου
σου καὶ διασπαρήσεσθε ἐκαστὸς εἰς πρόσωπον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐστὶ ὁ συναγών
23 τῇ κῆδαρ βασιλίσσῃ τῆς αὐλῆς ἣν ἐπατάξεν ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς βαβυ-
λῶνος οὕτως εἶπεν κυριὸς ἀναστήτε καὶ ἀναβήτε ἐπὶ κῆδαρ καὶ πλησάτε τοὺς
υἱοὺς κεδεμ 24 σκῆνας αὐτῶν καὶ πρόβατα αὐτῶν λημψονται ἱματῖα αὐτῶν καὶ
πάντα τὰ σκευὴ αὐτῶν καὶ καμήλους αὐτῶν λημψονται ἑαυτοῖς καὶ καλέσατε
ἐπ’ αὐτοὺς ἀπώλειαν κυκλόθεν 25 φευγετε λίαν βαθύνετε εἰς καθίσιν καθήμενοι
ἐν τῇ αὐλῇ ὅτι ἐβούλευσατο ἐφ’ ὑμᾶς βασιλεὺς βαβυλῶνος βουλήν καὶ ἐλόγισατο
ἐφ’ ὑμᾶς λογισμὸν 26 ἀναστήθι καὶ ἀναβήθι ἐπ’ ἔθνος εὐσταδούν καθήμενον εἰς
ἀναψυχὴν οἷς οὐκ εἰσὶν θυραὶ οὐ βάλανοι οὐ μοχλοὶ μόνοι καταλύουσιν 27 καὶ
ἐσονται καμήλοι αὐτῶν εἰς πρόνομήν καὶ πληθὸς κτηνῶν αὐτῶν εἰς ἀπώλειαν καὶ
λικμησῶ αὐτοὺς παντὶ πνεύματι κεκαρμένους πρὸ προσώπου αὐτῶν ἐκ παντός
πέραν αὐτῶν οἰσῶ τὴν τροπὴν αὐτῶν εἶπεν κυριὸς 28 καὶ ἐστὶ ἡ αὐλὴ διατριβῆς
στρουθῶν καὶ ἀβάτος ἕως αἰῶνος οὐ μὴ καθίσῃ ἐκεῖ ἀνθρώπος καὶ οὐ μὴ κα-

τοικηση εκει υιος ανθρωπου 29 τη δαμασκω κατησχυνηθη ημαθ και αρφαδ οτι ηκουσαν ακοην πονηραν εξεστησαν εδυμωθησαν αναπαυσασθαι ου μη δυνωνται 30 εξελυθη δαμασκος απεστραφη εις φυγην τρομος επελαβετο αυτης 31 πως ουχι εγκατελιπεν πολιν εμην κωμην ηγαπησαν 32 δια τουτο πεσουνται νεανισκοι εν πλατειαις σου και παντες οι ανδρες οι πολεμισται σου πεσουνται φησιν κυριος 33 και καυσω πυρ εν τειχει δαμασκου και καταφαγεται αμφοδα υιου αδερ

Chapter 31

1 τη μωαβ ουτως ειπεν κυριος ουαι επι ναβαυ οτι ωλετο ελημφθη καριαθαιμ ησχυνηθη αμαθ και ηττηθη 2 ουκ εστιν ετι ιατρεια μωαβ αγαυριαμα εν εσεβων ελογισαντο επ' αυτην κακα εκοψαμεν αυτην απο εθνους και παυσιν παυσεται οπισθεν σου βαδιειται μαχαιρα 3 οτι φωνη κεκραγοτων εξ ωρωναιμ ολεθρος και συντριμμα μεγα 4 συνετριβη μωαβ αναγγειλατε εις ζογορα 5 οτι επλησθη αλαωθ εν κλαυθμω αναβησεται κλαιων εν οδω ωρωναιμ κραυγην συντριμματος ηκουσατε 6 φευγετε και σωσατε τας ψυχας υμων και εσεσθε ωσπερ ονος αγριος εν ερημω 7 επειδη επεποιδεις εν οχυρωμασιν σου και συ συλλημφθηση και εξελευσεται χαμως εν αποικια οι ιερεις αυτου και οι αρχοντες αυτου αμα 8 και ηξει ολεθρος επι πασαν πολιν και πολις ου μη σωθη και απολειται ο αυλων και εξολεθρευθησεται η πεδ-
 ινη καθως ειπεν κυριος 9 δοτε σημεια τη μωαβ οτι αφη αναφθησεται και πασαι αι πολεις αυτης εις αβατον εσονται ποθεν ενοικος αυτη 10 επικαταρατος ο ποι-
 ων τα εργα κυριου αμελως εξαιρων μαχαιραν αυτου αφ' αιματος 11 ανεπαυσατο μωαβ εκ παιδαριου και πεποιδως ην επι τη δοξη αυτου ουκ ενεχεεν εξ αγγειου εις αγγειον και εις αποικισμον ουκ ωχετο δια τουτο εστη γευμα αυτου εν αυτω και οσμη αυτου ουκ εξελιπεν 12 δια τουτο ιδου ημεραι ερχονται φησιν κυριος και αποστελω αυτω κλινοντας και κλινουσιν αυτον και τα σκευη αυτου λεπτυνουσιν και τα κερατα αυτου συγκοψουσιν 13 και καταισχυνηθησεται μωαβ απο χαμως ωσπερ κατησχυνηθη οικος ισραηλ απο βαιθηλ ελπιδος αυτων πεποιδότες επ' αυτοις 14 πως ερειτε ισχυροι εσμεν και ανθρωπος ισχυων εις τα πολεμικα 15 ωλετο μωαβ πολις αυτου και εκλεκτοι νεανισκοι αυτου κατεβησαν εις σφαγην 16 εγγυς ημερα μωαβ ελθειν και πονηρια αυτου ταχεια σφοδρα 17 κινησατε αυτω παντες κυκλοθεν αυτου παντες ειδότες ονομα αυτου ειπατε πως συνετριβη βακτηρια ευκλεης ραβδος μεγαλωματος 18 καταβηθι απο δοξης και καδισον εν υγρασια καθημενη δαιβων εκτριβητε οτι ωλετο μωαβ ανεβη εις σε λυμαινομενος οχυρωμα σου 19 εφ' οδου στηθι και επιδε καθημενη εν αροηρ και ερωτησον φευγοντα και σωζομενον και ειπον τι εγενετο 20 κατησχυνηθη μωαβ οτι συνετριβη ολολυξον και κεκραξον αναγγειλον εν αρνων οτι ωλετο μωαβ 21 και κρισις ερχεται εις γην του μισωρ επι χαιλων και επι ιασσα και επι μωφαθ 22 και επι δαιβων

και επι ναβαν και επ' οικον δεβλαδαιμ 23 και επι καριαδαιμ και επ' οικον γαμωλ και επ' οικον μαων 24 και επι καριωθ και επι βοσορ και επι πασας τας πολεις μωαβ τας πορρω και τας εγγυς 25 κατεαχθη κερας μωαβ και το επιχειρον αυτου συνετριβη 26 μεθυσατε αυτον οτι επι κυριον εμεγαλυνθη και επικρουσει μωαβ εν χειρι αυτου και εσται εις γελωτα και αυτος 27 και ει μη εις γελοιασμον ην σοι ισραηλ ει εν κλοπαις σου ευρεθη οτι επολεμεις αυτον 28 κατελιπον τας πολεις και ωκησαν εν πετραις οι κατοικουντες μωαβ εγεννηθησαν ως περιστεραι νοσσεuousαι εν πετραις στοματι βοθυνου 29 ηκουσα υβριν μωαβ υβρισεν λιαν υβριν αυτου και υπερηφανιαν αυτου και υψωθη η καρδια αυτου 30 εγω δε εγνων εργα αυτου ουχι το ικανον αυτου ουχ ουτως εποιησεν 31 δια τουτο επι μωαβ ολολυζετε παντοθεν βοησατε επ' ανδρας κιραδας αυχμου 32 ως κλανθμον ιαζηρ αποκλαυσομαι σοι αμπελος σεβημα κληματα σου διηλθεν θαλασσαν ιαζηρ ηψαντο επι οπωραν σου επι τρυγηταις σου ολεθρος επεπεσεν 33 συνεψησθη χαρμουσνη και ευφροσνη εκ της μωαβιτιδος και οινος ην επι ληνοις σου πρωι ουκ επατησαν ουδε δειλης ουκ εποιησαν αιδαδ 34 απο κραυγης εσεβων εως ελεαλη αι πολεις αυτων εδωκαν φωνην αυτων απο ζογορ εως ωρωναιμ και αγλαδ-σαλισια οτι και το υδωρ νεβριμ εις κατακαυμα εσται 35 και απολω τον μωαβ φησιν κυριος αναβαινοντα επι βωμον και θυμιωντα θεοις αυτου 36 δια τουτο καρδια μου μωαβ ωσπερ αυλοι βομβησουσιν καρδια μου επ' ανθρωπους κιραδας ωσπερ αυλος βομβησει δια τουτο α περιεποιησατο απωλετο απο ανθρωπου 37 πασαν κεφαλην εν παντι τοπω ξυρησονται και πας πωγων ξυρηθησεται και πασαι χειρες κοψονται και επι πασης οσφυος σακκος 38 και επι παντων των δωματων μωαβ και επι πλατειαις αυτης οτι συνετριψα τον μωαβ φησιν κυριος ως αγγειον ου ουκ εστιν χρεια αυτου 39 πως κατηλλαξεν πως εστρεψεν νωτον μωαβ ησχυνθη και εγενετο μωαβ εις γελωτα και εγκοτημα πασιν τοις κυκλω αυτης 40 οτι ουτως ειπεν κυριος 41 ελημφθη ακκαριωθ και τα οχυρωματα συνελημφθη 42 και απολειται μωαβ απο οχλου οτι επι τον κυριον εμεγαλυνθη 43 παγισ και φοβος και βοθυνος επι σοι καθημενος μωαβ 44 ο φευγων απο προσωπου του φοβου εμπεσεται εις τον βοθυνον και ο αναβαινων εκ του βοθυνου συλλημφθησεται εν τη παγιδι οτι επαξω ταυτα επι μωαβ εν ενιαυτω επισκεψεως αυτης

Chapter 32

13 οσα επροφητευσεν ιερεμιας επι παντα τα εθνη 15 ουτως ειπεν κυριος ο θεος ισραηλ λαβε το ποτηριον του οινου του ακρατου τουτου εκ χειρος μου και ποτιεις παντα τα εθνη προς α εγω αποστελλω σε προς αυτους 16 και πιονται και εξεμουνται και μανησονται απο προσωπου της μαχαιρας ης εγω αποστελλω ανα μεσον αυτων 17 και ελαβον το ποτηριον εκ χειρος κυριου και εποτισα τα εθνη

προς α απεστειλεν με κυριος επ' αυτα 18 την ιερουσαλημ και τας πολεις ιουδα και βασιλεις ιουδα και αρχοντας αυτου του θειναι αυτας εις ερημωσιν και εις αβατον και εις συριγμον 19 και τον φαραω βασιλεα αιγυπτου και τους παιδας αυτου και τους μεγιστανas αυτου και παντα τον λαον αυτου 20 και παντας τους συμμικτους αυτου και παντας τους βασιλεις αλλοφυλων την ασκαλωνα και την γαζαν και την ακκαρων και το επιλοιπον αζωτου 21 και την ιδουμιαian και την μωαβιτιν και τους υιους αμμων 22 και παντας βασιλεις τυρου και βασιλεις σιδωνος και βασιλεις τους εν τω περαν της θαλασσης 23 και την δαιδαν και την θαιμαν και την ρως και παν περικεκαρμενον κατα προσωπον αυτου 24 και παντας τους συμμικτους τους καταλυνοντας εν τη ερημω 25 και παντας βασιλεις αιλαμ και παντας βασιλεις περσων 26 και παντας βασιλεις απο απηλιωτου τους πορρω και τους εγγυς εκαστον προς τον αδελφον αυτου και πασας τας βασιλειας τας επι προσωπου της γης 27 και ερεις αυτοις ουτως ειπεν κυριος παντοκρατωρ πιετε και μεθυσθητε και εξεμεσατε και πεσεισθε και ου μη αναστητε απο προσωπου της μαχαιρας ης εγω αποσπελλω ανα μεσον υμων 28 και εσται οταν μη βουλωνται δεξασθαι το ποτηριον εκ της χειρος σου ωστε πειν και ερεις ουτως ειπεν κυριος πιοντες πиесθε 29 οτι εν πολει εν η ωνομασθη το ονομα μου επ' αυτην εγω αρχομαι κακωσαι και υμεις καθαρσει ου μη καθαρισθητε οτι μαχαιραν εγω καλω επι τους καθημενους επι της γης 30 και συ προφητευσεις επ' αυτους τους λογους τουτους και ερεις κυριος αφ' υψηλου χρηματιει απο του αγιου αυτου δωσει φωνην αυτου λογον χρηματιει επι του τοπου αυτου και αιδαδ ωσπερ τρυγωντες αποκριθησονται και επι τους καθημενους επι την γην 31 ηκει ολεθρος επι μερος της γης οτι κρισις τω κυριω εν τοις εθνεσιν κρινεται αυτος προς πασαν σαρκα οι δε ασεβεις εδοθησαν εις μαχαιραν λεγει κυριος 32 ουτως ειπεν κυριος ιδου κακα ερχεται απο εθνους επι εθνος και λαιλαψ μεγαλη εκπορευεται απ' εσχατου της γης 33 και εσονται τραυματιαι υπο κυριου εν ημερα κυριου εκ μερους της γης και εως εις μερος της γης ου μη κατορυγωσιν εις κοπρια επι προσωπου της γης εσονται 34 αλαλαξατε ποιμενες και κεκραξατε και κοπτεσθε οι κριοι των προβατων οτι επληρωθησαν αι ημεραι υμων εις σφαγην και πεσεισθε ωσπερ οι κριοι οι εκλεκτοι 35 και απολειται φυγη απο των ποιμενων και σωτηρια απο των κριων των προβατων 36 φωνη κραυγης των ποιμενων και αλαλαγμος των προβατων και των κριων οτι ωλεθρευσεν κυριος τα βοσκηματα αυτων 37 και παυσεται τα καταλοιπα της ειρηνης απο προσωπου οργης θυμου μου 38 εγκατελιπεν ωσπερ λεων καταλυμα αυτου οτι εγενηθη η γη αυτων εις αβατον απο προσωπου της μαχαιρας της μεγαλης

Chapter 33

1 ἐν ἀρχῇ βασιλεως ιωακιμ υιου ιωσια ἐγενηθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ κυρίου 2 οὕτως εἶπεν κύριος στήθι ἐν αὐλῇ οἴκου κυρίου καὶ χρηματιεῖς ἀπάσι τοῖς ἰουδαίοις καὶ πᾶσι τοῖς ἐρχομένοις προσκυνεῖν ἐν οἴκῳ κυρίου ἀπαντὰς τοὺς λόγους οὓς συνετάξα σοὶ αὐτοῖς χρηματῖσαι μὴ ἀφελῆς ῥήμα 3 ἵσως ἀκουσονται καὶ ἀποστραφησονται ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ παύσομαι ἀπὸ τῶν κακῶν ὧν ἐγὼ λογιζομαι τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς ἐνεκεν τῶν πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν 4 καὶ ἐρεῖς οὕτως εἶπεν κύριος ἐὰν μὴ ἀκουσῇτε μου τοῦ πορευεσθαι ἐν τοῖς νομίμοις μου οἱς ἔδωκα κατὰ πρόσωπον ὑμῶν 5 εἰσακουεῖν τῶν λόγων τῶν παιδῶν μου τῶν προφῆτων οὓς ἐγὼ ἀποστελλῶ πρὸς ὑμᾶς ὀρθροῦ καὶ ἀπεστείλα καὶ οὐκ εἰσηκουσάτε μου 6 καὶ δώσω τὸν οἶκον τοῦτον ὥσπερ σὴλῳμ καὶ τὴν πόλιν δώσω εἰς καταρὰν πᾶσιν τοῖς ἐθνέσιν πάσης τῆς γῆς 7 καὶ ἤκουσαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ψευδοπροφῆται καὶ πᾶς ὁ λαὸς τοῦ ἱερεμίου λαλουντος τοὺς λόγους τοὺτους ἐν οἴκῳ κυρίου 8 καὶ ἐγενετο ἱερεμίου παυσάμενου λαλουντος πάντα αὐτῷ συνετάξεν αὐτῷ κύριος λαλῆσαι παντὶ τῷ λαῷ καὶ συνελάβοσαν αὐτὸν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ψευδοπροφῆται καὶ πᾶς ὁ λαὸς λέγων θανάτῳ ἀποθάνῃ 9 ὅτι ἐπροφήτευσας τῷ ὀνοματι κυρίου λέγων ὥσπερ σὴλῳμ ἐστὶ ὁ οἶκος οὗτος καὶ ἡ πόλις αὕτη ἐρημωθήσεται ἀπὸ κατοικούντων καὶ ἐξεκκλησιασθῇ πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ ἱερεμίαν ἐν οἴκῳ κυρίου 10 καὶ ἤκουσαν οἱ ἀρχόντες ἰουδα τὸν λόγον τοῦτον καὶ ἀνέβησαν ἐξ οἴκου τοῦ βασιλεως εἰς οἶκον κυρίου καὶ ἐκάθισαν ἐν προθύροις πυλῆς κυρίου τῆς καινῆς 11 καὶ εἶπαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ψευδοπροφῆται πρὸς τοὺς ἀρχοντας καὶ παντὶ τῷ λαῷ κρίσις θανάτου τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ ὅτι ἐπροφήτευσεν κατὰ τῆς πόλεως ταύτης καθὼς ἤκουσατε ἐν τοῖς ὧσιν ὑμῶν 12 καὶ εἶπεν ἱερεμίας πρὸς τοὺς ἀρχοντας καὶ παντὶ τῷ λαῷ λέγων κύριος ἀπεστείλεν με προφήτευσαι ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην πάντας τοὺς λόγους τοὺτους οὓς ἤκουσατε 13 καὶ νῦν βελτίους ποιῆσατε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰ ἔργα ὑμῶν καὶ ἀκουσατε τῆς φωνῆς κυρίου καὶ παύσεται κύριος ἀπὸ τῶν κακῶν ὧν ἐλάλησεν ἐφ' ὑμᾶς 14 καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐν χερσὶν ὑμῶν ποιῆσατε μοι ὥς συμφερεῖ καὶ ὥς βελτίον ὑμῖν 15 ἀλλ' ἡ γνόντες γνῶσεσθε ὅτι εἰ ἀναιρεῖτε με αἷμα ἀδῶν διδοτε ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικούντας ἐν αὐτῇ ὅτι ἐν ἀληθείᾳ ἀπεστάλκεν με κύριος πρὸς ὑμᾶς λαλῆσαι εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν πάντας τοὺς λόγους τοὺτους 16 καὶ εἶπαν οἱ ἀρχόντες καὶ πᾶς ὁ λαὸς πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ πρὸς τοὺς ψευδοπροφήτας οὐκ ἐστὶν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ κρίσις θανάτου ὅτι ἐπὶ τῷ ὀνοματι κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐλάλησεν πρὸς ἡμᾶς 17 καὶ ἀνέστησαν ἄνδρες τῶν πρεσβυτέρων τῆς γῆς καὶ εἶπαν πάσῃ τῇ συναγωγῇ τοῦ λαοῦ 18 μίχαιας ὁ μωραθιτῆς ἦν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐξεκίου βασιλεως ἰουδα καὶ εἶπεν παντὶ τῷ λαῷ ἰουδα οὕτως εἶπεν κύριος σὶων ὥς ἀγρὸς ἀροτρίαθήσεται καὶ ἱερουσαλὴμ εἰς ἀβατον ἐστὶ καὶ τὸ ὄρος τοῦ οἴκου εἰς ἄλσος

δρυμου 19 μη ανελων ανειλεν αυτον εξεκιας και πας ιουδα ουχι οτι εφοβηθησαν τον κυριον και οτι εδεηθησαν του προσωπου κυριου και επαυσατο κυριος απο των κακων ων ελαλησεν επ' αυτους και ημεις εποιησαμεν κακα μεγαλα επι ψυχας ημων 20 και ανθρωπος ην προφητευων τω ονοματι κυριου ουριας υιος σαμαιοιου εκ καριαδιαριμ και επροφητευσεν περι της γης ταυτης κατα παντας τους λογους ιερεμιου 21 και ηκουσεν ο βασιλευς ιωακιμ και παντες οι αρχοντες παντας τους λογους αυτου και εξητουν αποκτειναι αυτον και ηκουσεν ουριας και εισηλθεν εις αιγυπτον 22 και εξαπεστειλεν ο βασιλευς ανδρας εις αιγυπτον 23 και εξηγαγosan αυτον εκειθεν και εισηγαγosan αυτον προς τον βασιλεα και επαταξεν αυτον εν μαχαιρα και ερριψεν αυτον εις το μνημα υιων λαου αυτου 24 πλην χειρ αχικαμ υιου σαφαν ην μετα ιερεμιου του μη παραδουναι αυτον εις χειρας του λαου του μη ανελιν αυτον

Chapter 34

2 ουτως ειπεν κυριος ποιησον δεσμους και κλοιους και περιθου περι τον τραχηλον σου 3 και αποστειλεις αυτους προς βασιλεα ιδουμαιας και προς βασιλεα μωαβ και προς βασιλεα υιων αμμων και προς βασιλεα τυρου και προς βασιλεα σιδωνος εν χειρσιν αγγελων αυτων των ερχομενων εις απαντησιν αυτων εις ιερουσαλημ προς σεδεκιαν βασιλεα ιουδα 4 και συνταξεις αυτοις προς τους κυριους αυτων ειπειν ουτως ειπεν κυριος ο θεος ισραηλ ουτως ερειτε προς τους κυριους υμων 5 οτι εγω εποιησα την γην εν τη ισχυι μου τη μεγαλη και εν τω επιχειρω μου τω υψηλω και δωσω αυτην ω εαν δοξη εν οφθαλμοις μου 6 εδωκα την γην τω ναβουχοδοноσορ βασιλει βαβυλωνος δουλευειν αυτω και τα θηρια του αγρου εργαζεσθαι αυτω 8 και το εθνος και η βασιλεια οσοι εαν μη εμβαλωσιν τον τραχηλον αυτων υπο τον ζυγον βασιλεως βαβυλωνος εν μαχαιρα και εν λιμω επισκεψομαι αυτους ειπεν κυριος εως εκλιπωσιν εν χειρι αυτου 9 και υμεις μη ακουετε των ψευδοπροφητων υμων και των μαντευομενων υμιν και των ενυπνιαζομενων υμιν και των οιωνισματων υμων και των φαρμακων υμων των λεγοντων ου μη εργασησθε τω βασιλει βαβυλωνος 10 οτι ψευδη αυτοι προφητευουσιν υμιν προς το μακρυναι υμας απο της γης υμων 11 και το εθνος ο εαν εισαγαγη τον τραχηλον αυτου υπο τον ζυγον βασιλεως βαβυλωνος και εργασηται αυτω και καταλειψω αυτον επι της γης αυτου και εργαται αυτω και ενοικησει εν αυτη 12 και προς σεδεκιαν βασιλεα ιουδα ελαλησα κατα παντας τους λογους τουτους λεγων εισαγαγετε τον τραχηλον υμων 14 και εργασασθε τω βασιλει βαβυλωνος οτι αδικα αυτοι προφητευουσιν υμιν 15 οτι ουκ απεστειλα αυτους φησιν κυριος και προφητευουσιν τω ονοματι μου επ' αδικω προς το απολεσαι υμας και απολεισθε υμεις και οι προφηται υμων οι προφητευοντες υμιν επ' αδικω ψευδη 16 υμιν και παντι τω

λαω τουτω και τοις ιερευσιν ελαλησα λεγων ουτως ειπεν κυριος μη ακουετε των λογων των προφητων των προφητευοντων υμιν λεγοντων ιδου σκευη οικου κυριου επιστρεφει εκ βαβυλωνος οτι αδικα αυτοι προφητευουσιν υμιν ουκ απεστειλα αυτους 18 ει προφηται εισιν και ει εστιν λογος κυριου εν αυτοις απαντησατωσαν μοι 19 οτι ουτως ειπεν κυριος και των επιλοιπων σκευων 20 ων ουκ ελαβεν βασιλεως βαβυλωνος οτε απωκισεν τον ιεχονιαν εξ ιερουσαλημ 22 εις βαβυλωνα εισελευσεται λεγει κυριος

Chapter 35

1 και εγενετο εν τω τεταρτω ετει σεδεκια βασιλεως ιουδα εν μηνι τω πεμπτω ειπεν μοι ανανιας υιος αζωρ ο ψευδοπροφητης ο απο γαβαων εν οικω κυριου κατ' οφθαλμους των ιερεων και παντος του λαου λεγων 2 ουτως ειπεν κυριος συντριψα τον ζυγον του βασιλεως βαβυλωνος 3 ετι δυο ετη ημερων εγω αποστρεψω εις τον τοπον τουτον τα σκευη οικου κυριου 4 και ιεχονιαν και την αποικιαν ιουδα οτι συντριψω τον ζυγον βασιλεως βαβυλωνος 5 και ειπεν ιερεμιας προς ανανιαν κατ' οφθαλμους παντος του λαου και κατ' οφθαλμους των ιερεων των εστηκοτων εν οικω κυριου 6 και ειπεν ιερεμιας αληθως ουτω ποιησαι κυριος στησαι τον λογον σου ον συ προφητευεις του επιστρεψαι τα σκευη οικου κυριου και πασαν την αποικιαν εκ βαβυλωνος εις τον τοπον τουτον 7 πλην ακουσατε τον λογον κυριου ον εγω λεγω εις τα ωτα υμων και εις τα ωτα παντος του λαου 8 οι προφηται οι γεγονοτες προτεροι μου και προτεροι υμων απο του αιωνος και επροφητευσαν επι γης πολλης και επι βασιλειας μεγαλας εις πολεμον 9 ο προφητης ο προφητευσας εις ειρηνην ελθοντος του λογου γνωσονται τον προφητην ον απεστειλεν αυτοις κυριος εν πιστει 10 και ελαβεν ανανιας εν οφθαλμοις παντος του λαου τους κλοιους απο του τραχηλου ιερεμιου και συντριψεν αυτους 11 και ειπεν ανανιας κατ' οφθαλμους παντος του λαου λεγων ουτως ειπεν κυριος ουτως συντριψω τον ζυγον βασιλεως βαβυλωνος απο τραχηλων παντων των εθνων και ωχετο ιερεμιας εις την οδον αυτου 12 και εγενετο λογος κυριου προς ιερεμιαν μετα το συντριψαι ανανιαν τους κλοιους απο του τραχηλου αυτου λεγων 13 βαδιζε και ειπον προς ανανιαν λεγων ουτως ειπεν κυριος κλοιους ξυλινους συντριψας και ποιησω αντ' αυτων κλοιους σιδηρους 14 οτι ουτως ειπεν κυριος ζυγον σιδηρουν εθηκα επι τον τραχηλον παντων των εθνων εργαζεσθαι τω βασιλει βαβυλωνος 15 και ειπεν ιερεμιας τω ανανια ουκ απεσταλκεν σε κυριος και πεποιθεναι εποιησας τον λαον τουτον επ' αδικω 16 δια τουτο ουτως ειπεν κυριος ιδου εγω εξαποστελλω σε απο προσωπου της γης τουτω τω ενιαντω αποθανη 17 και απεθανεν εν τω μηνι τω εβδομω

Chapter 36

1 και ουτοι οι λογοι της βιβλου ους απεστειλεν ιερεμιας εξ ιερουσαλημ προς τους πρεσβυτερους της αποικιας και προς τους ιερεις και προς τους ψευδοπροφητας επιστολην εις βαβυλωνα τη αποικια και προς απαντα τον λαον 2 υστερον εξελθοντος ιεχονιου του βασιλεως και της βασιλισσης και των ευνουχων και παντος ελευθερου και δεσμωτου και τεχνιτου εξ ιερουσαλημ 3 εν χειρι ελεασα υιου σαφαν και γαμαριου υιου χελκιου ον απεστειλεν σεδεκιας βασιλευς ιουδα προς βασιλεα βαβυλωνος εις βαβυλωνα λεγων 4 ουτως ειπεν κυριος ο θεος ισραηλ επι την αποικιαν ην απωκισα απο ιερουσαλημ 5 οικοδομησατε οικους και κατοικησατε και φυτευσате παραδεισους και φαγετε τους καρπους αυτων 6 και λαβετε γυναικας και τεκνοποιησατε υιους και θυγατερας και λαβετε τοις υιοις υμων γυναικας και τας θυγατερας υμων ανδρασιν δοτε και πληθυνεσθε και μη σμικρυνθητε 7 και ζητησατε εις ειρηνην της γης εις ην απωκισα υμας εκει και προσευξασθε περι αυτων προς κυριον οτι εν ειρηνη αυτης εσται ειρηνη υμιν 8 οτι ουτως ειπεν κυριος μη αναπειδετωσαν υμας οι ψευδοπροφηται οι εν υμιν και μη αναπειδετωσαν υμας οι μαντεις υμων και μη ακουετε εις τα ενυπνια υμων α υμεις ενυπνιαζεσθε 9 οτι αδικα αυτοι προφητεουσιν υμιν επι τω ονοματι μου και ουκ απεστειλα αυτους 10 οτι ουτως ειπεν κυριος οταν μελλη πληρουσθαι βαβυλωνι εβδομηκοντα ετη επισκεψομαι υμας και επιστησω τους λογους μου εφ' υμας του τον λαον υμων αποστρεψαι εις τον τοπον τουτον 11 και λογισμαι εφ' υμας λογισμον ειρηνης και ου κακα του δουναι υμιν ταυτα 12 και προσευξασθε προς με και εισακουσομαι υμων 13 και εκζητησατε με και ευρησετε με οτι ζητησετε με εν ολη καρδια υμων 14 και επιφανουμαι υμιν 15 οτι ειπατε κατεστησεν ημιν κυριος προφητας εν βαβυλωνι 21 ουτως ειπεν κυριος επι αχιαβ και επι σεδεκιαν ιδου εγω διδωμι αυτους εις χειρας βασιλεως βαβυλωνος και παταξει αυτους κατ' οφθαλμους υμων 22 και λημψονται απ' αυτων καταραν εν παση τη αποικια ιουδα εν βαβυλωνι λεγοντες ποιησαι σε κυριος ως σεδεκιαν εποιησεν και ως αχιαβ ους απετηγανισεν βασιλευς βαβυλωνος εν πυρι 23 δι' ην εποιησαν ανομιαν εν ισραηλ και εμοιχωντο τας γυναικας των πολιτων αυτων και λογον εχρηματισαν εν τω ονοματι μου ον ου συνεταξα αυτοις και εγω μαρτυς φησιν κυριος 24 και προς σαμαιαν τον νελαμιτην ερεις 25 ουκ απεστειλα σε τω ονοματι μου και προς σοφονιαν υιον μαασαιου τον ιερεα ειπε 26 κυριος εδωκεν σε εις ιερεα αντι ιωδαε του ιερεως γενεσθαι επιστατην εν τω οικω κυριου παντι ανθρωπω προφητευσοντι και παντι ανθρωπω μαινομενω και δωσεις αυτον εις το αποκλεισμα και εις τον καταρρακτην 27 και νυν δια τι συνελοιδορησατε ιερεμιαν τον εξ αναθωθ τον προφητευσαντα υμιν 28 ου δια τουτο απεστειλεν προς υμας εις βαβυλωνα λεγων μακραν εστιν οικοδομησατε οικιας και κατοικησατε και φυτευσате κηπους

και φαγεσθε τον καρπον αυτων 29 και ανεγνω σοφονιας το βιβλιον εις τα ωτα ιερεμιου 30 και εγενετο λογος κυριου προς ιερεμιαν λεγων 31 αποστειλον προς την αποικιαν λεγων ουτως ειπεν κυριος επι σαμαιαν τον νελαμιτην επειδη επροφητευσεν υμιν σαμαιας και εγω ουκ απεστειλα αυτον και πεποιθεναι εποιησεν υμας επ' αδικοις 32 δια τουτο ουτως ειπεν κυριος ιδου εγω επισκεψομαι επι σαμαιαν και επι το γενος αυτου και ουκ εσται αυτων ανθρωπος εν μεσω υμων του ιδειν τα αγαθα α εγω ποιησω υμιν ουκ οψονται

Chapter 37

1 ο λογος ο γενομενος προς ιερεμιαν παρα κυριου ειπειν 2 ουτως ειπεν κυριος ο θεος ισραηλ λεγων γραψον παντας τους λογους ους εχρηματισα προς σε επι βιβλιου 3 οτι ιδου ημεραι ερχονται φησιν κυριος και αποστρεψω την αποικιαν λαου μου ισραηλ και ιουδα ειπεν κυριος και αποστρεψω αυτους εις την γην ην εδωκα τοις πατρασιν αυτων και κυριευσουσιν αυτης 4 και ουτοι οι λογοι ους ελαλησεν κυριος επι ισραηλ και ιουδα 5 ουτως ειπεν κυριος φωνην φοβου ακουσεσθε φοβος και ουκ εστιν ειρηνη 6 ερωτησατε και ιδετε ει ετεκεν αρσεν και περι φοβου εν ω καθεξουσιν οσφυν και σωτηριαν διοτι εωρακα παντα ανθρωπον και αι χειρες αυτου επι της οσφυος αυτου εστραφησαν προσωπα εις ικτερον 7 εγενηθη οτι μεγαλη η ημερα εκεινη και ουκ εστιν τοιαυτη και χρονος στενος εστιν τω ιακωβ και απο τουτου σωθησεται 8 εν τη ημερα εκεινη ειπεν κυριος συντριψω τον ζυγον απο του τραχηλου αυτων και τους δεσμους αυτων διαρρηξω και ουκ εργωνται αυτοι ετι αλλοτριους 9 και εργωνται τω κυριω θεω αυτων και τον δαυιδ βασιλεα αυτων αναστησω αυτοις 12 ουτως ειπεν κυριος ανεστησα συντριμμα αλγηρα η πληγη σου 13 ουκ εστιν κρινων κρισιν σου εις αλγηρον ιατρευθης ωφελεια ουκ εστιν σοι 14 παντες οι φιλοι σου επελαθοντο σου ου μη επερωτησουσιν οτι πληγην εχθρου επαισα σε παιδειαν στερεαν επι πασαν αδικιαν σου επληθυναν αι αμαρτιαι σου 16 δια τουτο παντες οι εσθοντες σε βρωθησονται και παντες οι εχθροι σου κρεας αυτων παν εδονται επι πληθος αδικιων σου επληθυνθησαν αι αμαρτιαι σου εποιησαν ταυτα σοι και εσονται οι διαφορουντες σε εις διαφορημα και παντας τους προνομενοντας σε δωσω εις προνομην 17 οτι αναξω το ιαμα σου απο πληγης οδυνηρας ιατρευσω σε φησιν κυριος οτι εσπαρμενη εκληθης θηρευμα υμων εστιν οτι ζητων ουκ εστιν αυτην 18 ουτως ειπεν κυριος ιδου εγω αποστρεψω την αποικιαν ιακωβ και αιχμαλωσιαν αυτου ελεησω και οικοδομηθησεται πολις επι το υψος αυτης και ο ναος κατα το κριμα αυτου καθεδεται 19 και εξελευσονται απ' αυτων αδοντες και φωνη παιζοντων και πλεονασω αυτους και ου μη ελαττωθωσιν 20 και εισελευσονται οι υιοι αυτων ως το προτερον και τα μαρτυρια αυτων κατα προσωπον μου ορθωθησεται και επισκεψομαι τους θλιβοντας

αυτους 21 και εσονται ισχυροτεροι αυτου επ' αυτους και ο αρχων αυτου εξ αυτου
εξελευσεται και συναξω αυτους και αποστρεψουσιν προς με οτι τις εστιν ουτος ος
εδωκεν την καρδιαν αυτου αποστρεψαι προς με φησιν κυριος 23 οτι οργη κυριου
εξηλθεν θυμωδης εξηλθεν οργη στρεφομενη επ' ασεβεις ηξει 24 ου μη αποστραφη
οργη θυμου κυριου εως ποιηση και εως καταστηση εγχειρημα καρδιας αυτου επ'
εσχατων των ημερων γνωσεσθε αυτα

Chapter 38

1 εν τω χρονω εκεινω ειπεν κυριος εσομαι εις θεον τω γενει ισραηλ και αυτοι εσ-
ονται μοι εις λαον 2 ουτως ειπεν κυριος ευρον θερμον εν ερημω μετα ολωλοτων
εν μαχαιρα βαδισατε και μη ολεσητε τον ισραηλ 3 κυριος πορρωθεν ωφθη αυτω
αγαπησιν αιωνιαν ηγαπησα σε δια τουτο ειλκυσα σε εις οικτιρημα 4 ετι οικοδομη-
σω σε και οικοδομηθηση παρθενος ισραηλ ετι λημψη τυμπανον σου και εξελευση
μετα συναγωγης παιζοντων 5 ετι φυτευσατε αμπελωνας εν ορεσιν σαμαρειας φυ-
τευσατε και αινεσατε 6 οτι εστιν ημερα κλησεως απολογουμενων εν ορεσιν εφραιμ
αναστητε και αναβητε εις σιων προς κυριον τον θεον ημων 7 οτι ουτως ειπεν κυ-
ριος τω ιακωβ ευφρανθητε και χρεμετισατε επι κεφαλην εθνων ακουστα ποιησατε
και αινεσατε ειπατε εσωσεν κυριος τον λαον αυτου το καταλοιπον του ισραηλ
8 ιδου εγω αγω αυτους απο βορρα και συναξω αυτους απ' εσχατου της γης εν
εορτη φασεκ και τεκνοποιηση οχλον πολυν και αποστρεψουσιν ωδε 9 εν κλαυ-
θμω εξηλθον και εν παρακλησει αναξω αυτους αυλιζων επι διωρυγας υδατων εν
οδω ορθη και ου μη πλανηθωσιν εν αυτη οτι εγενομην τω ισραηλ εις πατερα και
εφραιμ πρωτοτοκος μου εστιν 10 ακουσατε λογον κυριου εθνη και αναγγειλατε
εις νησους τας μακροτερον ειπατε ο λικησας τον ισραηλ συναξει αυτον και φυ-
λαξει αυτον ως ο βοσκων το ποιμνιον αυτου 11 οτι ελυτρωσατο κυριος τον ιακωβ
εξειλατο αυτον εκ χειρος στερεωτερων αυτου 12 και ηξουσιν και ευφρανθησονται
εν τω ορει σιων και ηξουσιν επ' αγαθα κυριου επι γην σιτου και οινου και καρπων
και κτηνων και προβατων και εσται η ψυχη αυτων ωσπερ ξυλον εγκαρπον και ου
πεινασουσιν ετι 13 τοτε χαρησονται παρθενοι εν συναγωγη νεανισκων και πρεσ-
βυται χαρησονται και στρεψω το πενθος αυτων εις χαρμονην και ποιησω αυτους
ευφραινομενους 14 μεγαλυνω και μεθυσω την ψυχην των ιερεων υιων λευι και ο
λαος μου των αγαθων μου εμπλησθησεται 15 ουτως ειπεν κυριος φωνη εν ραμα
ηκουσθη θρηνου και κλαυθμου και οδυρμου ραχηλ αποκλαιομενη ουκ ηθελεν
παυσασθαι επι τοις υιοις αυτης οτι ουκ εισιν 16 ουτως ειπεν κυριος διαλιπετω η
φωνη σου απο κλαυθμου και οι οφθαλμοι σου απο δακρυων σου οτι εστιν μισθος
τοις σοις εργοις και επιστρεψουσιν εκ γης εχθρων 17 μονιμον τοις σοις τεκνοις
18 ακοην ηκουσα εφραιμ οδυρομενου επαιδευσας με και επαιδευθην εγω ωσπερ

μοσχος ουκ εδιδαχθην επιστρεψον με και επιστρεψω οτι συ κυριος ο θεος μου 19
οτι υστερον αιχμαλωσιας μου μετενοησα και υστερον του γνωσαι με εστεναξα εφ'
ημερας αισχυνης και υπεδειξα σοι οτι ελαβον ονειδισμον εκ νεοτητος μου 20 υιος
αγαπητος εφραιμ εμοι παιδιον εντρυφων οτι ανθ' ων οι λογοι μου εν αυτω μνηια
μνησθησομαι αυτου δια τουτο εσπευσα επ' αυτω ελεων ελεησω αυτον φησιν κυ-
ριος 21 στησον σεαυτην σιων ποιησον τιμωριαν δος καρδιαν σου εις τους ωμους
οδον ην επορευθης αποστραφητι παρθενος ισραηλ αποστραφητι εις τας πολεις
σου πενθουσα 22 εως ποτε αποστρεψεις θυγατηρ ητιμωμενη οτι εκτισεν κυριος
σωτηριαν εις καταφυτευσιν καινην εν σωτηρια περιελευσονται ανθρωποι 23 ουτ-
ως ειπεν κυριος ετι ερουσιν τον λογον τουτον εν γη ιουδα και εν πολεσιν αυτου
οταν αποστρεψω την αιχμαλωσιαν αυτου ευλογημενος κυριος επι δικαιον ορος το
αγιον αυτου 24 και ανοικουντες εν ταις πολεσιν ιουδα και εν παση τη γη αυτου
αμα γεωργω και αρθησεται εν ποιμνιω 25 οτι εμεθυσα πασαν ψυχην διψωσαν και
πασαν ψυχην πεινωσαν ενεπλησα 26 δια τουτο εξηγερθην και ειδον και ο υπνος
μου ηδυσ μοι εγενηθη 27 δια τουτο ιδου ημεραι ερχονται φησιν κυριος και σπερω
τον ισραηλ και τον ιουδαν σπερμα ανθρωπου και σπερμα κτηνους 28 και εσται
ωσπερ εγρηγορουν επ' αυτους καθαιρειν και κακουν ουτως γρηγορησω επ' αυτους
του οικοδομειν και καταφυτευειν φησιν κυριος 29 εν ταις ημεραις εκειναις ου
μη ειπωσιν οι πατερες εφαγον ομφακα και οι οδοντες των τεκνων ημωδιασαν
30 αλλ' η εκαστος εν τη εαυτου αμαρτια αποθανειται και του φαγοντος τον
ομφακα αιμωδιασουσιν οι οδοντες αυτου 31 ιδου ημεραι ερχονται φησιν κυριος
και διαθησομαι τω οικω ισραηλ και τω οικω ιουδα διαθηκην καινην 32 ου κατα
την διαθηκην ην διεθεμην τοις πατρασιν αυτων εν ημερα επιλαβομενου μου της
χειρος αυτων εξαγαγειν αυτους εκ γης αιγυπτου οτι αυτοι ουκ ενεμειναν εν τη
διαθηκη μου και εγω ημελησα αυτων φησιν κυριος 33 οτι αυτη η διαθηκη ην
διαθησομαι τω οικω ισραηλ μετα τας ημερας εκεινας φησιν κυριος διδους δωσω
νομους μου εις την διανοιαν αυτων και επι καρδιας αυτων γραψω αυτους και
εσομαι αυτοις εις θεον και αυτοι εσονται μοι εις λαον 34 και ου μη διδαξωσιν
εκαστος τον πολιτην αυτου και εκαστος τον αδελφον αυτου λεγων γνωθι τον
κυριον οτι παντες ειδησουσιν με απο μικρου αυτων και εως μεγαλου αυτων οτι
ιλεως εσομαι ταις αδικιαις αυτων και των αμαρτιων αυτων ου μη μνησθω ετι 35
εαν υψωθη ο ουρανός εις το μετεωρον φησιν κυριος και εαν ταπεινωθη το εδαφος
της γης κατω και εγω ουκ αποδοκιμω το γενος ισραηλ φησιν κυριος περι παντων
ων εποησαν 36 ουτως ειπεν κυριος ο δους τον ηλιον εις φως της ημερας σεληνην
και αστερας εις φως της νυκτος και κραυγην εν θαλασση και εβομβησεν τα κυ-
ματα αυτης κυριος παντοκρατωρ ονομα αυτω 37 εαν παυσωνται οι νομοι ουτοι
απο προσωπου μου φησιν κυριος και το γενος ισραηλ παυσεται γενεσθαι εθνος
κατα προσωπον μου πασας τας ημερας 38 ιδου ημεραι ερχονται φησιν κυριος

και οικοδομηθησεται πολις τω κυριω απο πυργου αναμεηλ εως πυλης της γωνιας 39 και εξελευσεται η διαμετρησις αυτης απεναντι αυτων εως βουνων γαρηβ και περικυκλωθησεται κυκλω εξ εκλεκτων λιθων 40 και παντες ασαρημωθ εως ναχαλ κεδρων εως γωνιας πυλης ιππων ανατολης αγιασμα τω κυριω και ουκετι ου μη εκλιπη και ου μη καθαιρεθη εως του αιωνος

Chapter 39

1 ο λογος ο γενομενος παρα κυριου προς ιερεμιαν εν τω ενιαυτω τω δεκατω τω βασιλει σεδεκια ουτος ενιαυτος οκτωκαιδεκατος τω βασιλει ναβουχοδοноσορ βασιλει βαβυλωνος 2 και δυναμεις βασιλεως βαβυλωνος εχαρακωσεν επι ιερουσαλημ και ιερεμιας εφυλασσετο εν αυλη της φυλακης η εστιν εν οικω του βασιλεως 3 εν η κατεκλεισεν αυτον ο βασιλευς σεδεκιας λεγων δια τι συ προφητευεις λεγων ουτως ειπεν κυριος ιδου εγω διδωμι την πολιν ταυτην εν χειρσιν βασιλεως βαβυλωνος και λημψεται αυτην 4 και σεδεκιας ου μη σωθη εκ χειρος των χαλδαιων οτι παραδοσει παραδοθησεται εις χειρας βασιλεως βαβυλωνος και λαλησει στομα αυτου προς στομα αυτου και οι οφθαλμοι αυτου τους οφθαλμους αυτου οψονται 5 και εισελευσεται σεδεκιας εις βαβυλωνα και εκει καθιειται 6 και λογος κυριου εγεννηθη προς ιερεμιαν λεγων 7 ιδου αναμεηλ υιος σαλωμ αδελφου πατρος σου ερχεται προς σε λεγων κτησαι σεαυτω τον αγρον μου τον εν αναθωθ οτι σοι κριμα παραλαβειν εις κτησιν 8 και ηλθεν προς με αναμεηλ υιος σαλωμ αδελφου πατρος μου εις την αυλην της φυλακης και ειπεν μοι κτησαι τον αγρον μου τον εν γη βενιαμιν τον εν αναθωθ οτι σοι κριμα κτησασθαι και συ πρεσβυτερος και εγνων οτι λογος κυριου εστιν 9 και εκτησαμην τον αγρον αναμεηλ υιου αδελφου πατρος μου και εστησα αυτω επτα σικλους και δεκα αργυριου 10 και εγραψα εις βιβλιον και εσφραγισαμην και διεμαρτυραμην μαρτυρας και εστησα το αργυριον εν ζυγω 11 και ελαβον το βιβλιον της κτησεως το εσφραγισμενον και το ανεγνωσμενον 12 και εδωκα αυτο τω βαρουχ υιω νηριου υιου μαασαιου κατ' οφθαλμους αναμεηλ υιου αδελφου πατρος μου και κατ' οφθαλμους των εστηκοτων και γραφοντων εν τω βιβλιω της κτησεως και κατ' οφθαλμους των ιουδαιων των εν τη αυλη της φυλακης 13 και συνεταξα τω βαρουχ κατ' οφθαλμους αυτων λεγων 14 ουτως ειπεν κυριος παντοκρατωρ λαβε το βιβλιον της κτησεως τουτο και το βιβλιον το ανεγνωσμενον και θησεις αυτο εις αγγειον οστρακινον ινα διαμεινη ημερας πλειους 15 οτι ουτως ειπεν κυριος ετι κτηθησονται αγροι και οικiai και αμπελωνες εν τη γη ταυτη 16 και προσευξαμην προς κυριον μετα το δουναι με το βιβλιον της κτησεως προς βαρουχ υιον νηριου λεγων 17 ω κυριε συ εποιησας τον ουρανον και την γην τη ισχυι σου τη μεγαλη και τω βραχιονι σου τω υψηλω και τω μετεωρω ου μη αποκρυβη απο σου ουθεν 18 ποιων ελεος εις χιλιαδας και

αποδιδους αμαρτιας πατερων εις κολπους τεκνων αυτων μετ' αυτους ο θεος ο
μεγας και ισχυρος 19 κυριος μεγαλης βουλης και δυνατος τοις εργοις ο θεος ο
μεγας ο παντοκρατωρ και μεγαλωνυμος κυριος οι οφθαλμοι σου εις τας οδους
των υιων των ανθρωπων δουναι εκαστω κατα την οδον αυτου 20 ος εποιησας
σημεια και τερατα εν γη αιγυπτω εως της ημερας ταυτης και εν ισραηλ και εν
τοις γηγενεσιν και εποιησας σεαυτω ονομα ως η ημερα αυτη 21 και εξηγαγες τον
λαον σου ισραηλ εκ γης αιγυπτου εν σημειοις και εν τερασιν και εν χειρι κρατα-
ια και εν βραχιονι υψηλω και εν οραμασιν μεγαλοις 22 και εδωκας αυτοις την
γην ταυτην ην ωμοσας τοις πατρασιν αυτων γην ρεουσαν γαλα και μελι 23 και
εισηλθοσαν και ελαβοσαν αυτην και ουκ ηκουσαν της φωνης σου και εν τοις
προσταγμασιν σου ουκ επορευθησαν απαντα α εντειλω αυτοις ουκ εποιησαν και
εποιησας συμβηναι αυτοις παντα τα κακα ταυτα 24 ιδου οχλος ηκει εις την πολιν
ταυτην συλλαβειν αυτην και η πολις εδοθη εις χειρας χαλδαιων των πολεμουν-
των αυτην απο προσωπου μαχαιρας και του λιμου ως ελαλησας ουτως εγενετο
25 και συ λεγεις προς με κτησαι σεαυτω αγρον αργυριου και εγραψα βιβλιον και
εσφραγισαμην και επεμαρτυραμην μαρτυρας και η πολις εδοθη εις χειρας χαλ-
δαιων 26 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 27 εγω κυριος ο θεος πασης
σαρκος μη απ' εμου κρυβησεται τι 28 δια τουτο ουτως ειπεν κυριος ο θεος ισ-
ραηλ δοθαισα παραδοθησεται η πολις αυτη εις χειρας βασιλεως βαβυλωνος και
λημψεται αυτην 29 και ηξουσιν οι χαλδαιοι πολεμουντες επι την πολιν ταυτην
και καυσουσιν την πολιν ταυτην εν πυρι και κατακαυσουσιν τας οικιας εν αις
εδυμωσαν επι των δωματων αυτων τη βααλ και εσπενδον σπονδας θεοις ετεροις
προς το παραπικραναι με 30 οτι ησαν οι υιοι ισραηλ και οι υιοι ιουδα μονοι
ποιουντες το πονηρον κατ' οφθαλμους μου εκ νεοτητος αυτων 31 οτι επι την
οργην μου και επι τον θυμον μου ην η πολις αυτη αφ' ης ημερας ωκοδομησαν
αυτην και εως της ημερας ταυτης απαλλαξαι αυτην απο προσωπου μου 32 δια
πασας τας πονηριας των υιων ισραηλ και ιουδα ων εποιησαν πικραναι με αυτοι
και οι βασιλεις αυτων και οι αρχοντες αυτων και οι ιερεις αυτων και οι προφηται
αυτων ανδρες ιουδα και οι κατοικουντες ιερουσαλημ 33 και επεστρεψαν προς με
νωτον και ου προσωπον και εδιδαξα αυτους ορθρον και εδιδαξα και ουκ ηκουσαν
επιλαβειν παιδειαν 34 και εθηκαν τα μiasματα αυτων εν τω οικω ου επεκληθη
το ονομα μου επ' αυτω εν ακαθαρσαις αυτων 35 και ωκοδομησαν τους βωμους
τη βααλ τους εν φαραγγι υιου εννομ του αναφερειν τους υιους αυτων και τας
θυγατερας αυτων τω μολοχ βασιλει α ου συνεταξα αυτοις και ουκ ανεβη επι καρ-
διαν μου του ποιησαι το βδελυγμα τουτο προς το εφάμαρτειν τον ιουδαν 36 και
νυν ουτως ειπεν κυριος ο θεος ισραηλ επι την πολιν ην συ λεγεις παραδοθησε-
ται εις χειρας βασιλεως βαβυλωνος εν μαχαιρα και εν λιμω και εν αποστολη 37
ιδου εγω συναγω αυτους εκ πασης της γης ου διεσπειρα αυτους εκει εν οργη μου

και τω θυμω μου και παροξυσμω μεγαλω και επιστρεψω αυτους εις τον τοπον τουτον και καθιω αυτους πεποιθотας 38 και εσονται μοι εις λαον και εγω εσομαι αυτοις εις θεον 39 και δωσω αυτοις οδον ετεραν και καρδιαν ετεραν φοβηθηναι με πασας τας ημερας εις αγαθον αυτοις και τοις τεκνοις αυτων μετ' αυτους 40 και διαθησομαι αυτοις διαθηκην αιωνιαν ην ου μη αποστρεψω οπισθεν αυτων και τον φοβον μου δωσω εις την καρδιαν αυτων προς το μη αποστηναι αυτους απ' εμου 41 και επισκεψομαι του αγαθωσαι αυτους και φυτευσω αυτους εν τη γη ταυτη εν πιστει και εν παση καρδια και εν παση ψυχη 42 οτι ουτως ειπεν κυριος καθα επηγαγον επι τον λαον τουτον παντα τα κακα τα μεγαλα ταυτα ουτως εγω επαξω επ' αυτους παντα τα αγαθα α ελαλησα επ' αυτους 43 και κτηθησονται ετι αγροι εν τη γη η συ λεγεις αβατος εστιν απο ανθρωπων και κτηνους και παρεδοθησαν εις χειρας χαλδαιων 44 και κτησονται αγρους εν αργυριω και γραψεις βιβλιον και σφραγιη και διαμαρτυρη μαρτυρας εν γη βενιαμιν και κυκλω ιερουσαλημ και εν πολεσιν ιουδα και εν πολεσιν του ορους και εν πολεσιν της σεφηλα και εν πολεσιν της ναγεβ οτι αποστρεψω τας αποικιας αυτων

Chapter 40

1 και εγενετο λογος κυριου προς ιερειμian δευτερον και αυτος ην ετι δεδεμενος εν τη αυλη της φυλακης λεγων 2 ουτως ειπεν κυριος ποιων γην και πλασσων αυτην του ανορθωσαι αυτην κυριος ονομα αυτω 3 κεκραξον προς με και αποκριθησομαι σοι και απαγγελω σοι μεγαλα και ισχυρα α ουκ εγνωσ αυτα 4 οτι ουτως ειπεν κυριος ο θεος ισραηλ περι οικων της πολεως ταυτης και περι οικων βασιλεως ιουδα των καθηρημενων εις χαρακας και προμαχωνας 5 του μαχεσθαι προς τους χαλδαιους και πληρωσαι αυτην των νεκρων των ανθρωπων ους επαταξα εν οργη μου και εν θυμω μου και απεστρεψα το προσωπον μου απ' αυτων περι πασων των πονηριων αυτων 6 ιδου εγω αναγω αυτη συνουλωσιν και ιαμα και φανερωσω αυτοις εισακουειν και ιατρευσω αυτην και ποιησω αυτοις ειρηνην και πιστιν 7 και επιστρεψω την αποικιαν ιουδα και την αποικιαν ισραηλ και οικοδομησω αυτους καθως το προτερον 8 και καθαριω αυτους απο πασων των αδικιων αυτων ων ημαρτοσαν μοι και ου μη μνησθησομαι αμαρτιων αυτων ων ημαρτον μοι και απεστησαν απ' εμου 9 και εσται εις ευφροσυνην και εις αινεσιν και εις μεγαλειότητα παντι τω λαω της γης οιτινες ακουσονται παντα τα αγαθα α εγω ποιησω και φοβηθησονται και πικρανθησονται περι παντων των αγαθων και περι πασης της ειρηνης ης εγω ποιησω αυτοις 10 ουτως ειπεν κυριος ετι ακουσθησεται εν τω τοπω τουτω ω υμεις λεγετε ερημος εστιν απο ανθρωπων και κτηνων εν πολεσιν ιουδα και εξωθεν ιερουσαλημ ταις ηρημωμεναις παρα το μη ειναι ανθρωπον και κτηνην 11 φωνη ευφροσυνης και φωνη χαρμοσυνης φωνη νυμφιου και φωνη νυμφης

φωνη λεγοντων εξομολογεισθε κυριω παντοκρατορι οτι χρηστος κυριος οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου και εισοισουσιν δωρα εις οικον κυριου οτι αποστρεψω πασαν την αποικιαν της γης εκεινης κατα το προτερον ειπεν κυριος 12 ουτως ειπεν κυριος των δυναμεων επι εσται εν τω τοπω τουτω τω ερημω παρα το μη ειναι ανθρωπον και κτηνος και εν πασαις ταις πολεσιν αυτου καταλυματα ποιμενων κοιταζοντων προβατα 13 εν πολεσιν της ορεινης και εν πολεσιν της σεφηλα και εν πολεσιν της ναγεβ και εν γη βενιαμιν και εν ταις κυκλω ιερουσαλημ και εν πολεσιν ιουδα επι παρελευσεται προβατα επι χειρα αριθμουντος ειπεν κυριος

Chapter 41

1 ο λογος ο γενομενος προς ιερεμian παρα κυριου και ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος και παν το στρατοπεδον αυτου και πασα η γη αρχης αυτου επολεμουν επι ιερουσαλημ και επι πασας τας πολεις ιουδα λεγων 2 ουτως ειπεν κυριος βαδισον προς σεδεκιαν βασιλεα ιουδα και ερεις αυτω ουτως ειπεν κυριος παραδοσει παραδοθησεται η πολις αυτη εις χειρας βασιλεως βαβυλωνος και συλλημψεται αυτην και καυσει αυτην εν πυρι 3 και συ ου μη σωθης εκ χειρος αυτου και συλλημψει συλλημφθηση και εις χειρας αυτου δοθηση και οι οφθαλμοι σου τους οφθαλμους αυτου οψονται και το στομα αυτου μετα του στοματος σου λαλησει και εις βαβυλωνα εισελευση 4 αλλα ακουσον τον λογον κυριου σεδεκια βασιλευ ιουδα ουτως λεγει κυριος 5 εν ειρηνη αποθανη και ως εκλαυσαν τους πατερας σου τους βασιλευσαντας προτερον σου κλαουσονται και σε και ω αδων κοψονται σε οτι λογον εγω ελαλησα ειπεν κυριος 6 και ελαλησεν ιερεμias προς τον βασιλεα σεδεκιαν παντας τους λογους τουτους εν ιερουσαλημ 7 και η δυναμις βασιλεως βαβυλωνος επολεμει επι ιερουσαλημ και επι τας πολεις ιουδα επι λαχis και επι αζηκα οτι αυται κατελειφθησαν εν πολεσιν ιουδα πολεις οχυραι 8 ο λογος ο γενομενος προς ιερεμian παρα κυριου μετα το συντελεσαι τον βασιλεα σεδεκιαν διαθηκην προς τον λαον του καλεσαι αφεσιν 9 του εξαποστειλαι εκαστον τον παιδα αυτου και εκαστον την παιδισκην αυτου τον εβραιον και την εβραιαν ελευθερους προς το μη δουλευειν ανδρα εξ ιουδα 10 και επεστραφησαν παντες οι μεγιστανες και πας ο λαος οι εισελθοντες εν τη διαθηκη του αποστειλαι εκαστον τον παιδα αυτου και εκαστον την παιδισκην αυτου 11 και εωσαν αυτους εις παιδας και παιδισκας 12 και εγενηθη λογος κυριου προς ιερεμian λεγων 13 ουτως ειπεν κυριος ο θεος ισραηλ εγω εδεμην διαθηκην προς τους πατερας υμων εν τη ημερα η εξειλαμην αυτους εκ γης αιγυπτου εξ οικου δουλειας λεγων 14 οταν πληρωθη εξ ετη αποστελεις τον αδελφον σου τον εβραιον ος πραθησεται σοι και εργαται σοι εξ ετη και εξαποστελεις αυτον ελευθερον και ουκ ηκουσαν μου και ουκ εκλιναν το ους αυτων 15 και επεστρεψαν σημερον ποιησαι το ευδες προ

οφθαλμων μου του καλεσαι αφεσιν εκαστον του πλησιον αυτου και συνετελεσαν διαθηκην κατα προσωπον μου εν τω οικω ου επεκληθη το ονομα μου επ' αυτω 16 και επεστρεψατε και εβεβηλωσατε το ονομα μου του επιστρεψαι εκαστον τον παιδα αυτου και εκαστον την παιδισκην αυτου ους εξαπεστειλατε ελευθερους τη ψυχη αυτων υμιν εις παιδας και παιδισκας 17 δια τουτο ουτως ειπεν κυριος υμεις ουκ ηκουσατε μου του καλεσαι αφεσιν εκαστος προς τον πλησιον αυτου ιδου εγω καλω αφεσιν υμιν εις μαχαιραν και εις τον θανατον και εις τον λιμον και δωσω υμας εις διασποραν πασαις ταις βασιλειαις της γης 18 και δωσω τους ανδρας τους παρεληλυθοτας την διαθηκην μου τους μη στησαντας την διαθηκην μου ην εποιησαν κατα προσωπον μου τον μοσχον ον εποιησαν εργαζεσθαι αυτω 19 τους αρχοντας ιουδα και τους δυναστας και τους ιερεις και τον λαον 20 και δωσω αυτους τοις εχθροις αυτων και εσται τα θνησιμια αυτων βρωσις τοις πετεινοις του ουρανου και τοις θηριοις της γης 21 και τον σεδεκιαν βασιλεα της ιουδαιας και τους αρχοντας αυτων δωσω εις χειρας εχθρων αυτων και δυναμις βασιλεως βαβυλωνος τοις αποτρεχουσιν απ' αυτων 22 ιδου εγω συντασσω φησιν κυριος και επιστρεψω αυτους εις την γην ταυτην και πολεμησουσιν επ' αυτην και λημψονται αυτην και κατακαυσουσιν αυτην εν πυρι και τας πολεις ιουδα και δωσω αυτας ερημους απο κατοικουντων

Chapter 42

1 ο λογος ο γενομενος προς ιερεμιαν παρα κυριου εν ημεραις ιωακιμ βασιλεως ιουδα λεγων 2 βαδισον εις οικον αρχαβιν και αξεις αυτους εις οικον κυριου εις μιαν των αυλων και ποτιεις αυτους οινον 3 και εξηγαγον τον ιεζονιαν υιον ιερεμιν υιου χαβασιν και τους αδελφους αυτου και τους υιους αυτου και πασαν την οικιαν αρχαβιν 4 και εισηγαγον αυτους εις οικον κυριου εις το παστοφοριον υιων ανανιου υιου γοδολιου ανθρωπου του θεου ο εστιν εγγυς του οικου των αρχοντων των επανω του οικου μαασαιου υιου σελωμ του φυλασσοντος την αυλην 5 και εδωκα κατα προσωπον αυτων κεραμιον οινου και ποτηρια και ειπα πιετε οινον 6 και ειπαν ου μη πιωμεν οινον οτι ιωναδαβ υιος ρηχαβ ο πατηρ ημων ενετειλατο ημιν λεγων ου μη πιητε οινον υμεις και οι υιοι υμων εως αιωνος 7 και οικιαν ου μη οικοδομησητε και σπερμα ου μη σπειρητε και αμπελων ουκ εσται υμιν οτι εν σκηναις οικησετε πασας τας ημερας υμων οπως αν ζησητε ημερας πολλας επι της γης εφ' ης διατριβετε υμεις επ' αυτης 8 και ηκουσαμεν της φωνης ιωναδαβ του πατρος ημων προς το μη πειν οινον πασας τας ημερας ημων ημεις και αι γυναικες ημων και οι υιοι ημων και αι θυγατρες ημων 9 και προς το μη οικοδομειν οικιας του κατοικειν εκει και αμπελων και αγρος και σπερμα ουκ εγενετο ημιν 10 και ωκησαμεν εν σκηναις και ηκουσαμεν και εποιησαμεν κατα παντα α ενετειλατο

ἡμιν ἰωνάδαβ ὁ πατήρ ἡμῶν 11 καὶ ἐγενήθη ὅτε ἀνέβη ναβουχοδοноσορ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ εἶπαμεν εἰσελθατε καὶ εἰσελθόμεν εἰς ἱερουσαλὴμ ἀπὸ προσώπου τῆς δυναμεως τῶν χαλδαιῶν καὶ ἀπὸ προσώπου τῆς δυναμεως τῶν ἀσσυρίων καὶ ὠκοῦμεν ἐκεῖ 12 καὶ ἐγενετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 13 οὕτως λέγει κύριος πορευοῦ καὶ εἰπον ἀνθρώπῳ ἰουδα καὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἱερουσαλὴμ οὐ μὴ λαβήτε παιδείαν τοῦ ἀκοῦειν τοὺς λόγους μου 14 ἐστήσαν ῥῆμα υἱοὶ ἰωνάδαβ υἱοῦ ῥηχαβ ὁ ἐνετείλατο τοῖς τέκνοις αὐτοῦ πρὸς τὸ μὴ πίνειν οἶνον καὶ οὐκ ἐπίοσαν καὶ ἐγὼ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ὀρθροῦ καὶ ἐλάλησα καὶ οὐκ ἤκουσατε 15 καὶ ἀπεστείλα πρὸς ὑμᾶς τοὺς παιδᾶς μου τοὺς προφῆτας λέγων ἀποστραφήτε ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρίας καὶ βελτίῳ ποιήσατε τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν καὶ οὐ πορευσεσθε ὀπίσω θεῶν ἑτερῶν τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς καὶ οἰκησετε ἐπὶ τῆς γῆς ἣς ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν καὶ οὐκ ἐκλίνατε τὰ ὦτα ὑμῶν καὶ οὐκ ἤκουσατε 16 καὶ ἐστήσαν υἱοὶ ἰωνάδαβ υἱοῦ ῥηχαβ τὴν ἐντολὴν τοῦ πατρὸς αὐτῶν ὁ δὲ λαὸς οὕτως οὐκ ἤκουσαν μου 17 διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος ἰδοὺ ἐγὼ φέρω ἐπὶ ἰουδαν καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἱερουσαλὴμ πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐλάλησα ἐπ' αὐτοὺς 18 διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος ἐπεὶ ἤκουσαν υἱοὶ ἰωνάδαβ υἱοῦ ῥηχαβ τὴν ἐντολὴν τοῦ πατρὸς αὐτῶν ποιεῖν καθότι ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ πατήρ αὐτῶν 19 οὐ μὴ ἐκλιπῇ ἀνὴρ τῶν υἱῶν ἰωνάδαβ υἱοῦ ῥηχαβ παρεστηκώς κατὰ πρόσωπον μου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς γῆς

Chapter 43

1 καὶ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τεταρτῷ ἰωακὴμ υἱοῦ ἰωσία βασιλεως ἰουδα ἐγενήθη λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 2 λαβε σεαυτῷ χαρτίον βιβλίου καὶ γραφὸν ἐπ' αὐτοῦ πάντα τοὺς λόγους οὓς ἐχρημάτισα πρὸς σε ἐπὶ ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπὶ ἰουδαν καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ἀφ' ἧς ἡμέρας λαλήσαντος μου πρὸς σε ἀφ' ἡμερῶν ἰωσία βασιλεως ἰουδα καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης 3 ἰσὼς ἀκουσεται ὁ οἶκος ἰουδα πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐγὼ λογίζομαι ποιῆσαι αὐτοῖς ἵνα ἀποστρεψῶσιν ἀπὸ ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηρίας καὶ ἰλεῶς ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν καὶ ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῶν 4 καὶ ἐκάλεσεν ἱερεμίας τὸν βαρουχ υἱὸν νηρίου καὶ ἐγράψεν ἀπὸ στόματος ἱερεμίου πάντα τοὺς λόγους κυρίου οὓς ἐχρημάτισεν πρὸς αὐτὸν εἰς χαρτίον βιβλίου 5 καὶ ἐνετείλατο ἱερεμίας τῷ βαρουχ λέγων ἐγὼ φυλάσσομαι οὐ μὴ δυνῶμαι εἰσελθεῖν εἰς οἶκον κυρίου 6 καὶ ἀναγνώσῃ ἐν τῷ χαρτίῳ τούτῳ εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν ἡμέρᾳ νηστείας καὶ ἐν ὧσιν παντὸς ἰουδα τῶν ἐρχομένων ἐκ πόλεως αὐτῶν ἀναγνώσῃ αὐτοῖς 7 ἰσὼς πεσεται ἔλεος αὐτῶν κατὰ πρόσωπον κυρίου καὶ ἀποστρεψουσιν ἐκ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηρίας ὅτι μέγας ὁ θυμὸς καὶ ἡ ὀργὴ κυρίου ἣν ἐλάλησεν ἐπὶ τὸν λαὸν τούτον 8 καὶ ἐποίησεν βαρουχ κατὰ πάντα ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ ἱερεμίας τοῦ ἀναγνῶναι ἐν τῷ βιβλίῳ λόγους κυρίου ἐν

οικω κυριου 9 και εγενηθη εν τω ετει τω ογδω βασιλει ιωακιμ τω μηνι τω ενατω
εξεκκλησιασαν νηστειαν κατα προσωπον κυριου πας ο λαος εν ιερουσαλημ και
οικος ιουδα 10 και ανεγινωσκε βαρουχ εν τω βιβλιω τους λογους ιερεμιου εν οικω
κυριου εν οικω γαμαριου υιου σαφαν του γραμματεως εν τη αυλη τη επανω εν
προθυροις πυλης του οικου κυριου της καινης εν ωσι παντος του λαου 11 και
ηκουσεν μιχαιας υιος γαμαριου υιου σαφαν απαντας τους λογους κυριου εκ του
βιβλιου 12 και κατεβη εις οικον του βασιλεως εις τον οικον του γραμματεως και
ιδου εκει παντες οι αρχοντες εκαθηντο ελισαμα ο γραμματευσ και δαλαιας υιος
σελεμιου και ελναθαν υιος ακχοβωρ και γαμαριας υιος σαφαν και σεδεκιας υιος
ανανιου και παντες οι αρχοντες 13 και ανηγγειλεν αυτοις μιχαιας παντας τους
λογους ους ηκουσεν αναγινωσκοντος του βαρουχ εις τα ωτα του λαου 14 και
απεστειλαν παντες οι αρχοντες προς βαρουχ υιον νηριου τον ιουδιν υιον ναθαν-
ιου υιου σελεμιου υιου χουσι λεγοντες το χαρτιον εν ω συ αναγινωσκεις εν αυτω
εν ωσι του λαου λαβε αυτο εις την χειρα σου και ηκε και ελαβεν βαρουχ το χαρ-
τιον και κατεβη προς αυτους 15 και ειπαν αυτω παλιν αναγνώδι εις τα ωτα ημων
και ανεγνώ βαρουχ 16 και εγενηθη ως ηκουσαν παντας τους λογους συνεβουλεύ-
σαντο εκαστος προς τον πλησιον αυτου και ειπαν αναγγελλοντες αναγγειλωμεν
τω βασιλει απαντας τους λογους τουτους 17 και τον βαρουχ ηρωτησαν λεγοντες
ποθεν εγραψας παντας τους λογους τουτους 18 και ειπεν βαρουχ απο στοματος
αυτου ανηγγειλεν μοι ιερεμιας παντας τους λογους τουτους και εγραφον εν βιβ-
λιω 19 και ειπαν τω βαρουχ βαδισον κατακρυβηδι συ και ιερεμιας ανθρωπος μη
γνωτω που υμεις 20 και εισηλθον προς τον βασιλεα εις την αυλην και το χαρ-
τιον εδωκαν φυλασσειν εν οικω ελισαμα και ανηγγειλαν τω βασιλει παντας τους
λογους 21 και απεστειλεν ο βασιλευς τον ιουδιν λαβειν το χαρτιον και ελαβεν
αυτο εξ οικου ελισαμα και ανεγνώ ιουδιν εις τα ωτα του βασιλεως και εις τα
ωτα παντων των αρχοντων των εστηκοτων περι τον βασιλεα 22 και ο βασιλευς
εκαθητο εν οικω χειμερινω και εσχαρα πυρος κατα προσωπον αυτου 23 και εγεν-
ηθη αναγινωσκοντος ιουδιν τρεις σελιδας και τεσσαρας απετεμνεν αυτας τω ξυρω
του γραμματεως και ερριπτεν εις το πυρ το επι της εσχαρας εως εξελιπεν πας ο
χαρτης εις το πυρ το επι της εσχαρας 24 και ουκ εξήτησαν και ου διερρηξαν τα
ιματια αυτων ο βασιλευς και οι παιδες αυτου οι ακουοντες παντας τους λογους
τουτους 25 και ελναθαν και γοδολιας και γαμαριας υπεδεντο τω βασιλει προς
το μη κατακαυσαι το χαρτιον 26 και ενετειλατο ο βασιλευς τω ιερεμεηλ υιω του
βασιλεως και τω σαραια υιω εσριηλ συλλαβειν τον βαρουχ και τον ιερεμιαν και
κατεκρυβησαν 27 και εγενετο λογος κυριου προς ιερεμιαν μετα το κατακαυσαι
τον βασιλεα το χαρτιον παντας τους λογους ους εγραψεν βαρουχ απο στοματος
ιερεμιου λεγων 28 παλιν λαβε συ χαρτιον ετερον και γραψον παντας τους λογους
τους οντας επι του χαρτιου ους κατεκαυσεν ο βασιλευς ιωακιμ 29 και ερεις ουτως

ειπεν κυριος συ κατεκαυσας το χαρτιον τουτο λεγων δια τι εγραψας επ' αυτω λεγων εισπορευομενος εισπορευσεται ο βασιλευς βαβυλωνος και εξολεθρευσει την γην ταυτην και εκλειψει απ' αυτης ανθρωπος και κτηνη 30 δια τουτο ουτως ειπεν κυριος επι ιωακιμ βασιλεα ιουδα ουκ εσται αυτω καθημενος επι θρονου δαυιδ και το θνησιμαιον αυτου εσται ερριμμενον εν τω καυματι της ημερας και εν τω παγετω της νυκτος 31 και επισκεψομαι επ' αυτον και επι το γενος αυτου και επι τους παιδας αυτου και επαξω επ' αυτους και επι τους κατοικουντας ιερουσαλημ και επι γην ιουδα παντα τα κακα α ελαλησα προς αυτους και ουκ ηκουσαν 32 και ελαβεν βαρουχ χαρτιον ετερον και εγραψεν επ' αυτω απο στοματος ιερεμιου απαντας τους λογους του βιβλιου ου κατεκαυσεν ιωακιμ και ετι προσετεθησαν αυτω λογοι πλειονες ως ουτοι

Chapter 44

1 και εβασιλευσεν σεδεκιας υιος ιωσια αντι ιωακιμ ον εβασιλευσεν ναβουχοδοноσορ βασιλευειν του ιουδα 2 και ουκ ηκουσεν αυτος και οι παιδες αυτου και ο λαος της γης τους λογους κυριου ους ελαλησεν εν χειρι ιερεμιου 3 και απεστειλεν ο βασιλευς σεδεκιας τον ιωαχαλ υιον σελεμιου και τον σοφονιαν υιον μαασαιου τον ιερεα προς ιερεμιαν λεγων προσευξαι δη περι ημων προς κυριον 4 και ιερεμιας ηλθεν και διηλθεν δια μεσου της πολεως και ουκ εδωκαν αυτον εις οικον της φυλακης 5 και δυναμις φαραω εξηλθεν εξ αιγυπτου και ηκουσαν οι χαλδαιοι την ακοην αυτων και ανεβησαν απο ιερουσαλημ 6 και εγενετο λογος κυριου προς ιερεμιαν λεγων 7 ουτως ειπεν κυριος ουτως ερεις προς βασιλεα ιουδα τον αποστειλαντα προς σε του εκζητησαι με ιδου δυναμις φαραω η εξελθουσα υμιν εις βοηθειαν αποστρεψουσιν εις γην αιγυπτου 8 και αναστρεψουσιν αυτοι οι χαλδαιοι και πολεμησουσιν επι την πολιν ταυτην και συλλημψονται αυτην και καυσουσιν αυτην εν πυρι 9 οτι ουτως ειπεν κυριος μη υπολαβητε ταις ψυχαις υμων λεγοντες αποτρεχοντες απελευσονται αφ' ημων οι χαλδαιοι οτι ου μη απελθωσιν 10 και εαν παταξητε πασαν δυναμιν των χαλδαιων τους πολεμουντας υμας και καταλειφθωσιν τινες εκκεκεντημενοι εκαστος εν τω τοπω αυτου ουτοι αναστησονται και καυσουσιν την πολιν ταυτην εν πυρι 11 και εγενετο οτε ανεβη η δυναμις των χαλδαιων απο ιερουσαλημ απο προσωπου της δυναμεως φαραω 12 εξηλθεν ιερεμιας απο ιερουσαλημ του πορευθηναι εις γην βενιαμιν του αγορασαι εκειθεν εν μεσω του λαου 13 και εγενετο αυτος εν πυλη βενιαμιν και εκει ανθρωπος παρ' ω κατελυνεν σαρουιας υιος σελεμιου υιου ανανιου και συνελαβεν τον ιερεμιαν λεγων προς τους χαλδαιους συ φευγεις 14 και ειπεν ψευδος ουκ εις τους χαλδαιους εγω φευγω και ουκ ηκουσεν αυτου και συνελαβεν σαρουιας τον ιερεμιαν και εισηγαγεν αυτον προς τους αρχοντας 15 και επικρανθησαν οι αρχοντες

επι ιερεμian και επαταξαν αυτον και απεστειλαν αυτον εις την οικian ιωναθαν του γραμματεως οτι ταυτην εποιησαν εις οικian φυλακης 16 και ηλθεν ιερεμias εις οικian του λακκου και εις την χερεθ και εκαθισεν εκει ημερας πολλας 17 και απεστειλεν σεδεκias και εκαλεσεν αυτον και ηρωτα αυτον ο βασιλευς κρυφαιως ειπειν ει εστιν λογος παρα κυριου και ειπεν εστιν εις χειρας βασιλεως βαβυλωνος παραδοθηση 18 και ειπεν ιερεμias τω βασιλει τι ηδικησα σε και τους παιδας σου και τον λαον τουτον οτι συ διδως με εις οικian φυλακης 19 και που εισιν οι προφηται υμων οι προφητευσαντες υμιν λεγοντες οτι ου μη ελθη βασιλευς βαβυλωνος επι την γην ταυτην 20 και νυν κυριε βασιλευ πεσετω το ελεος μου κατα προσωπον σου και τι αποστρεφεις με εις οικian ιωναθαν του γραμματεως και ου μη αποθανω εκει 21 και συνεταξεν ο βασιλευς και ενεβαλοσαν αυτον εις οικian της φυλακης και εδιδosan αυτω αρτον ενα της ημερας εξωθεν ου πεσσουσιν εως εξελιπον οι αρτοι εκ της πολεως και εκαθισεν ιερεμias εν τη αυλη της φυλακης

Chapter 45

1 και ηκουσεν σαφατίας υιος μαθαν και γοδολιας υιος πασχωρ και ιωαχαλ υιος σελεμιου τους λογους ους ελαλει ιερεμias επι τον λαον λεγων 2 ουτως ειπεν κυριος ο κατοικων εν τη πολει ταυτη αποθανειται εν ρομφαia και εν λιμω και ο εκπορευομενος προς τους χαλδαιους ζησεται και εσται η ψυχη αυτου εις ευρεμα και ζησεται 3 οτι ουτως ειπεν κυριος παραδιδομενη παραδοθησεται η πολις αυτη εις χειρας δυναμεως βασιλεως βαβυλωνος και συλλημψεται αυτην 4 και ειπαν τω βασιλει αναιρεθητω δη ο ανθρωπος εκεινος οτι αυτος εκλυει τας χειρας των ανθρωπων των πολεμουντων των καταλειπομενων εν τη πολει και τας χειρας παντος του λαου λαλων προς αυτους κατα τους λογους τουτους οτι ο ανθρωπος ουτος ου χρησμολογει ειρηνην τω λαω τουτω αλλ' η πονηρα 5 και ειπεν ο βασιλευς ιδου αυτος εν χερσιν υμων οτι ουκ ηδυνατο ο βασιλευς προς αυτους 6 και ερριψαν αυτον εις τον λακκον μελχιου υιου του βασιλεως ος ην εν τη αυλη της φυλακης και εχαλασαν αυτον εις τον λακκον και εν τω λακκω ουκ ην υδωρ αλλ' η βορβορος και ην εν τω βορβορω 7 και ηκουσεν αβδεμελεχ ο αιδιοψ και αυτος εν οικia του βασιλεως οτι εδωκαν ιερεμian εις τον λακκον και ο βασιλευς ην εν τη πυλη βενιαμιν 8 και εξηλθεν προς αυτον και ελαλησεν προς τον βασιλεα και ειπεν 9 επονηρευσω α εποιησας του αποκτειναι τον ανθρωπον τουτον απο προσωπου του λιμου οτι ουκ εισιν ετι αρτοι εν τη πολει 10 και ενετειλατο ο βασιλευς τω αβδεμελεχ λεγων λαβε εις τας χειρας σου εντευθεν τριακοντα ανθρωπους και αναγαγε αυτον εκ του λακκου ινα μη αποθανη 11 και ελαβεν αβδεμελεχ τους ανθρωπους και εισηλθεν εις την οικian του βασιλεως την υπογειον και ελαβεν εκειθεν παλαια ραχη και παλαια σχοινια και ερριψεν αυτα προς ιερεμian εις τον

λακκον 12 και ειπεν ταυτα θες υποκατω των σχοινιων και εποιησεν ιερεμιας ουτως 13 και ειλκυσαν αυτον τοις σχοινιοις και ανηγαγον αυτον εκ του λακκου και εκαθισεν ιερεμιας εν τη αυλη της φυλακης 14 και απεστειλεν ο βασιλευς και εκαλεσεν αυτον προς εαυτον εις οικιαν ασελισι την εν οικω κυριου και ειπεν αυτω ο βασιλευς ερωτησω σε λογον και μη δη κρυψης απ' εμου ρημα 15 και ειπεν ιερεμιας τω βασιλει εαν αναγγειλω σοι ουχι θανατω με θανατωσεις και εαν συμβουλευσω σοι ου μη ακουσης μου 16 και ωμοσεν αυτω ο βασιλευς λεγων ζη κυριος ος εποιησεν ημιν την ψυχην ταυτην ει αποκτενω σε και ει δωσω σε εις χειρας των ανθρωπων τουτων 17 και ειπεν αυτω ιερεμιας ουτως ειπεν κυριος εαν εξελθων εξελθης προς ηγεμονας βασιλεως βαβυλωνος και ζησεται η ψυχη σου και η πολις αυτη ου μη κατακαυθη εν πυρι και ζηση συ και η οικια σου 18 και εαν μη εξελθης δοθησεται η πολις αυτη εις χειρας των χαλδαιων και καυσουσιν αυτην εν πυρι και συ ου μη σωθης 19 και ειπεν ο βασιλευς τω ιερεμια εγω λογον εχω των ιουδαιων των πεφευγοτων προς τους χαλδαιους μη δωσειν με εις χειρας αυτων και καταμωκησονται μου 20 και ειπεν ιερεμιας ου μη παραδωσιν σε ακουσον τον λογον κυριου ον εγω λεγω προς σε και βελτιον εσται σοι και ζησεται η ψυχη σου 21 και ει μη θελεις συ εξελθειν ουτος ο λογος ον εδειξεν μοι κυριος 22 και ιδου πασαι αι γυναικες αι καταλειφθεις εν οικια βασιλεως ιουδα εξηγοντο προς αρχοντας βασιλεως βαβυλωνος και αυται ελεγον ηπατησαν σε και δυνησονται σοι ανδρες ειρηνικοι σου και καταλυσουσιν εν ολισθημασιν ποδας σου απεστρεψαν απο σου 23 και τας γυναικας σου και τα τεκνα σου εξαξουσιν προς τους χαλδαιους και συ ου μη σωθης οτι εν χειρι βασιλεως βαβυλωνος συλλημφθηση και η πολις αυτη κατακαυθησεται 24 και ειπεν αυτω ο βασιλευς ανθρωπος μη γνωτω εκ των λογων τουτων και συ ου μη αποθανης 25 και εαν ακουσωσιν οι αρχοντες οτι ελαλησα σοι και ελθωσιν προς σε και ειπωσιν σοι αναγγειλον ημιν τι ελαλησεν σοι ο βασιλευς μη κρυψης αφ' ημων και ου μη ανελωμεν σε και τι ελαλησεν προς σε ο βασιλευς 26 και ερεις αυτοις ριπτω εγω το ελεος μου κατ' οφθαλμους του βασιλεως προς το μη αποστρεψαι με εις οικιαν ιωναθαν αποθανειν εκει 27 και ηλθοσαν παντες οι αρχοντες προς ιερεμiam και ηρωτησαν αυτον και ανηγγειλεν αυτοις κατα παντας τους λογους τουτους ους ενετειλατο αυτω ο βασιλευς και απεσιωπησαν οτι ουκ ηκουσθη λογος κυριου 28 και εκαθισεν ιερεμιας εν τη αυλη της φυλακης εως χρονου ου συνελημφθη ιερουσαλημ

Chapter 46

1 και εγενετο εν τω ετει τω ενατω του σεδεκια βασιλεως ιουδα εν τω μηνι τω δεκατω παρεγενετο ναβουχοδοноσορ βασιλευς βαβυλωνος και πασα η δυναμις αυτου επι ιερουσαλημ και επολιορκουν αυτην 2 και εν τω ενδεκατω ετει του

σεδεκια εν τω μηνι τω τεταρτω ενατη του μηνος ερραγη η πολις 3 και εισηλθον παντες οι ηγεμονες βασιλεως βαβυλωνος και εκαθισαν εν πυλη τη μεση ναρ-γαλασαρ και σαμαγωγδ και ναβουσαχαρ και ναβουσαρις και ναγαργασνασερ ραβαμ-αγ και οι καταλοιποι ηγεμονες βασιλεως βαβυλωνος 14 και απεστειλαν και ελαβον τον ιερεμιαν εξ αυλης της φυλακης και εδωκαν αυτον προς τον γοδολιαν υιον αχικαμ υιου σαφαν και εξηγαγον αυτον και εκαθισεν εν μεσω του λαου 15 και προς ιερεμιαν εγενετο λογος κυριου εν τη αυλη της φυλακης λεγων 16 πορευου και ειπον προς αβδεμελεχ τον αιδιοπα ουτως ειπεν κυριος ο θεος ισραηλ ιδου εγω φερω τους λογους μου επι την πολιν ταυτην εις κακα και ουκ εις αγαθα 17 και σωσω σε εν τη ημερα εκεινη και ου μη δωσω σε εις χειρας των ανθρωπων ων συ φοβη απο προσωπου αυτων 18 οτι σωζων σωσω σε και εν ρομφαια ου μη πεσης και εσται η ψυχη σου εις ευρεμα οτι επεποιδεις επ' εμοι φησιν κυριος

Chapter 47

1 ο λογος ο γενομενος παρα κυριου προς ιερεμιαν υστερον μετα το αποστειλαι αυ-τον ναβουζαρδαν τον αρχιμαγειρον τον εκ δαμαν εν τω λαβειν αυτον εν χειροπε-δαις εν μεσω αποικιας ιουδα των ηγμενων εις βαβυλωνα 2 και ελαβεν αυτον ο αρχιμαγειρος και ειπεν αυτω κυριος ο θεος σου ελαλησεν τα κακα ταυτα επι τον τοπον τουτον 3 και εποιησεν κυριος οτι ημαρτετε αυτω και ουκ ηκουσατε αυτου της φωνης 4 ιδου ελυσα σε απο των χειροπεδων των επι τας χειρας σου ει καλον εναντιον σου ελθειν μετ' εμου εις βαβυλωνα ηκε και θησω τους οφθαλμους μου επι σε 5 ει δε μη αποτρεχε και αναστρεψον προς γοδολιαν υιον αχικαμ υιου σαφαν ον κατεστησεν βασιλευς βαβυλωνος εν γη ιουδα και οικησον μετ' αυτου εν μεσω του λαου εν γη ιουδα εις απαντα τα αγαθα εν οφθαλμοις σου του πορευθηναι πορευου και εδωκεν αυτω ο αρχιμαγειρος δωρα και απεστειλεν αυτον 6 και ηλθεν προς γοδολιαν εις μασσηφα και εκαθισεν εν μεσω του λαου του καταλειφθεντος εν τη γη 7 και ηκουσαν παντες οι ηγεμονες της δυναμεως της εν αγρω αυτοι και οι ανδρες αυτων οτι κατεστησεν βασιλευς βαβυλωνος τον γοδολιαν εν τη γη και παρεκατεδετο αυτω ανδρας και γυναικας αυτων ους ουκ απωκισεν εις βαβυλωνα 8 και ηλθεν προς γοδολιαν εις μασσηφα ισμαηλ υιος ναθανιου και ιωαναν υιος καρηε και σαραιας υιος θαναεμεδ και υιοι ωφε του νετωφατι και ιεζονιας υιος του μοχατι αυτοι και οι ανδρες αυτων 9 και ωμοσεν αυτοις γοδολιας και τοις ανδρασιν αυτων λεγων μη φοβηθητε απο προσωπου των παιδων των χαλδαιων κατοικησατε εν τη γη και εργασασθε τω βασιλει βαβυλωνος και βελτιον εσται υ-μιν 10 και ιδου εγω καθημαι εναντιον υμων εις μασσηφα στηναι κατα προσωπον των χαλδαιων οι αν ελθωσιν εφ' υμας και υμεις συναγαγετε οινον και οπωραν και συναγαγετε ελαιον και βαλετε εις τα αγγεια υμων και οικησατε εν ταις πολεσιν αις

κατεκρατησατε 11 και παντες οι ιουδαιοι οι εν γη μωαβ και εν υιοις αμμων και οι εν τη ιδουμια και οι εν παση τη γη ηκουσαν οτι εδωκεν βασιλευς βαβυλωνος καταλειμμα τω ιουδα και οτι κατεστησεν επ' αυτους τον γοδολιαν υιον αχικαμ 12 και ηλθον προς γοδολιαν εις γην ιουδα εις μασσηφα και συνηγαγον οινον και οπωραν πολλην σφοδρα και ελαιον 13 και ιωαναν υιος καρηε και παντες οι ηγεμονες της δυναμεως οι εν τοις αγροις ηλθον προς γοδολιαν εις μασσηφα 14 και ειπαν αυτω ει γνωσει γινωσκεις οτι βελισα βασιλευς υιων αμμων απεστειλεν προς σε τον ισμαηλ παταξαι σου ψυχην και ουκ επιστευσεν αυτοις γοδολιας 15 και ιωαναν ειπεν τω γοδολια κρυφαιως εν μασσηφα πορευσομαι δη και παταξω τον ισμαηλ και μηδεις γνωτω μη παταξη σου ψυχην και διασπαρη πας ιουδα οι συνηγμενοι προς σε και απολουνται οι καταλοιποι ιουδα 16 και ειπεν γοδολιας προς ιωαναν μη ποιησης το πραγμα τουτο οτι ψευδη συ λεγεις περι ισμαηλ

Chapter 48

1 και εγενετο τω μηνι τω εβδομω ηλθεν ισμαηλ υιος ναθανιου υιου ελασα απο γενους του βασιλεως και δεκα ανδρες μετ' αυτου προς γοδολιαν εις μασσηφα και εφαγον εκει αρτον αμα 2 και ανεστη ισμαηλ και οι δεκα ανδρες οι ησαν μετ' αυτου και επαταξαν τον γοδολιαν ον κατεστησεν βασιλευς βαβυλωνος επι της γης 3 και παντας τους ιουδαιους τους οντας μετ' αυτου εν μασσηφα και παντας τους χαλδαιους τους ευρεθεντας εκει 4 και εγενετο τη ημερα τη δευτερα παταξαντος αυτου τον γοδολιαν και ανθρωπος ουκ εγνω 5 και ηλθοσαν ανδρες απο συχεμ και απο σαλημ και απο σαμαρειας ογδοηκοντα ανδρες εξυρημενοι πωγωνας και διερρηγμενοι τα ιματια και κοπτομενοι και μαννα και λιβανος εν χερσιν αυτων του εισενεγκειν εις οικον κυριου 6 και εξηλθεν εις απαντησιν αυτοις ισμαηλ αυτοι επορευοντο και εκλαιον και ειπεν αυτοις εισελθετε προς γοδολιαν 7 και εγενετο εισελθοντων αυτων εις το μεσον της πολεως εσφαξεν αυτους εις το φρεαρ 8 και δεκα ανδρες ευρεθησαν εκει και ειπαν τω ισμαηλ μη ανελης ημας οτι εισιν ημιν θησαυροι εν αγρω πυρροι και κριθαι μελι και ελαιον και παρηλθεν και ουκ ανειλεν αυτους εν μεσω των αδελφων αυτων 9 και το φρεαρ εις ο ερριψεν εκει ισμαηλ παντας ους επαταξεν φρεαρ μεγα τουτο εστιν ο εποιησεν ο βασιλευς ασα απο προσωπου βαασα βασιλεως ισραηλ τουτο ενεπλησεν ισμαηλ τραυματιων 10 και απεστρεψεν ισμαηλ παντα τον λαον τον καταλειφθεντα εις μασσηφα και τας θυγατερας του βασιλεως ας παρεκατεδετο ο αρχιμαγειρος τω γοδολια υιο αχικαμ και ωχετο εις το περαν υιων αμμων 11 και ηκουσεν ιωαναν υιος καρηε και παντες οι ηγεμονες της δυναμεως οι μετ' αυτου παντα τα κακα α εποιησεν ισμαηλ 12 και ηγαγον απαν το στρατοπεδον αυτων και ωχοντο πολεμειν αυτον και ευρον αυτον επι υδατος πολλου εν γαβαων 13 και εγενετο οτε ειδον πας ο

λαος ο μετα ισμαηλ τον ιωαναν και τους ηγεμονας της δυναμεως της μετ' αυτου 14 και ανεστρεψαν προς ιωαναν 15 και ισμαηλ εσωθη συν οκτω ανθρωποις και ωχετο προς τους υιους αμμων 16 και ελαβεν ιωαναν και παντες οι ηγεμονες της δυναμεως οι μετ' αυτου παντας τους καταλοιπους του λαου ους απεστρεψεν απο ισμαηλ δυνατους ανδρας εν πολεμω και τας γυναικας και τα λοιπα και τους ευνουχους ους απεστρεψεν απο γαβαων 17 και ωχοντο και εκαδισαν εν γαβηρωδ-χαμααμ την προς βηθλεεμ του πορευθηναι εισελθειν εις αιγυπτον 18 απο προσωπου των χαλδαιων οτι εφοβηθησαν απο προσωπου αυτων οτι επαταξεν ισμαηλ τον γοδολιαν ον κατεστησεν βασιλευς βαβυλωνος εν τη γη

Chapter 49

1 και προσηλθον παντες οι ηγεμονες της δυναμεως και ιωαναν και αζαριας υιος μαασαιου και πας ο λαος απο μικρου εως μεγαλου 2 προς ιερεμian τον προφητην και ειπαν αυτω πεσετω δη το ελεος ημων κατα προσωπον σου και προσευξαι προς κυριον τον θεον σου περι των καταλοιπων τουτων οτι κατελειφθημεν ολιγοι απο πολλων καθως οι οφθαλμοι σου βλεπουσιν 3 και αναγγειλατω ημιν κυριος ο θεος σου την οδον η πορευσομεθα εν αυτη και λογον ον ποιησομεν 4 και ειπεν αυτοις ιερεμias ηκουσα ιδου εγω προσευξομαι προς κυριον τον θεον ημων κατα τους λογους υμων και εσται ο λογος ον αν αποκριθησεται κυριος αναγγελω υμιν ου μη κρυψω αφ' υμων ρημα 5 και αυτοι ειπαν τω ιερεμια εστω κυριος εν ημιν εις μαρτυρα δικαιον και πιστον ει μη κατα παντα τον λογον ον αν αποστείλῃ σε κυριος προς ημας ουτως ποιησομεν 6 και εαν αγαθον και εαν κακον την φωνην κυριου του θεου ημων ου ημεις αποστελλομεν σε προς αυτον ακουσομεθα ινα βελτιον ημιν γενηται οτι ακουσομεθα της φωνης κυριου του θεου ημων 7 και εγενηθη μετα δεκα ημερας εγενηθη λογος κυριου προς ιερεμian 8 και εκαλεσεν τον ιωαναν και τους ηγεμονας της δυναμεως και παντα τον λαον απο μικρου εως μεγαλου 9 και ειπεν αυτοις ουτως ειπεν κυριος 10 εαν καδισαντες καδισητε εν τη γη ταυτη οικοδομησω υμας και ου μη καθελω και φυτευσω υμας και ου μη εκτιλω οτι αναπεπαυμαι επι τοις κακοις οις εποιησα υμιν 11 μη φοβηθητε απο προσωπου βασιλεως βαβυλωνος ου υμεις φοβεισθε απο προσωπου αυτου μη φοβηθητε φησιν κυριος οτι μεθ' υμων εγω ειμι του εξαιρεισθαι υμας και σωζειν υμας εκ χειρος αυτου 12 και δωσω υμιν ελεος και ελεησω υμας και επιστρεψω υμας εις την γην υμων 13 και ει λεγετε υμεις ου μη καδισωμεν εν τη γη ταυτη προς το μη ακουσαι φωνης κυριου 14 οτι εις γην αιγυπτου εισελευσομεθα και ου μη ιδωμεν πολεμον και φωνην σαλπιγγος ου μη ακουσωμεν και εν αρτοις ου μη πεινασωμεν και εκει οικησομεν 15 δια τουτο ακουσατε λογον κυριου ουτως ειπεν κυριος εαν υμεις δωτε το προσωπον υμων εις αιγυπτον και εισελθητε εκει κατοικειν 16 και εσται

η ρομφαία ἣν ὑμεῖς φοβεῖσθε ἀπο προσώπου αὐτῆς εὐρήσει ὑμᾶς ἐν γῇ αἰγυπτου καὶ ὁ λιμὸς οὗ ὑμεῖς λόγον ἔχετε ἀπο προσώπου αὐτοῦ καταλημψεται ὑμᾶς ὀπίσω ὑμῶν ἐν αἰγυπτῷ καὶ ἐκεῖ ἀποθάνεισθε 17 καὶ ἐσονται πάντες οἱ ἀνδρῶποι καὶ πάντες οἱ ἀλλογενεῖς οἱ θέντες τὸ πρόσωπον αὐτῶν εἰς γῆν αἰγυπτου ἐνοικεῖν ἐκεῖ ἐκλείψουσιν ἐν τῇ ρομφαίᾳ καὶ ἐν τῷ λιμῷ καὶ οὐκ ἐστὶ αὐτῶν οὐδεὶς σῶζομενος ἀπὸ τῶν κακῶν ὧν ἐγὼ ἐπαγὼ ἐπ’ αὐτοὺς 18 οὕτως εἶπεν κύριος καθὼς ἐστάξεν ὁ θυμὸς μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἱερουσαλὴμ οὕτως σταξέι ὁ θυμὸς μου ἐφ’ ὑμᾶς εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς αἰγυπτον καὶ ἐσεσθε εἰς ἀβυτὸν καὶ ὑποχείριοι καὶ εἰς ἀρὰν καὶ εἰς οὐνειδισμόν καὶ οὐ μὴ ἰδήτε οὐκέτι τὸν τόπον τοῦτον 19 ἀ ἐλάλησεν κύριος ἐφ’ ὑμᾶς τοὺς καταλοιποὺς ἰουδα μὴ εἰσελθῆτε εἰς αἰγυπτον καὶ νῦν γινόντες γινώσεσθε 20 ὅτι ἐπονηρευσάσθε ἐν ψυχαῖς ὑμῶν ἀποστείλαντες με λέγοντες προσευξάι περὶ ἡμῶν πρὸς κύριον καὶ κατὰ πάντα ἀ εἰς ἀληθινήν σοι κύριος ποιησόμεν 21 καὶ οὐκ ἤκουσατε τῆς φωνῆς κυρίου ἧς ἀπεστείλεν με πρὸς ὑμᾶς 22 καὶ νῦν ἐν ρομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἐκλείψετε ἐν τῷ τόπῳ οὗ ὑμεῖς βούλεσθε εἰσελθεῖν κατοικεῖν ἐκεῖ

Chapter 50

1 καὶ ἐγενήθη ὡς ἐπαύσατο ἱερεμίας λέγων πρὸς τὸν λαὸν πάντας τοὺς λόγους κυρίου οὓς ἀπεστείλεν αὐτὸν κύριος πρὸς αὐτοὺς πάντας τοὺς λόγους τοὺτους 2 καὶ εἶπεν ἄζαρίας υἱὸς μαασαίου καὶ ἰωάναν υἱὸς καρῆε καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ εἰπαντες τῷ ἱερεμίᾳ λέγοντες ψευδῆ οὐκ ἀπεστείλεν σε κύριος πρὸς ἡμᾶς λέγων μὴ εἰσελθῆτε εἰς αἰγυπτον οἰκεῖν ἐκεῖ 3 ἀλλ’ ἡ βαρούχ υἱὸς νηρίου συμβάλλει σε πρὸς ἡμᾶς ἵνα δῶς ἡμᾶς εἰς χεῖρας τῶν χαλδαιῶν τοῦ θανατῶσαι ἡμᾶς καὶ ἀποικισθῆναι ἡμᾶς εἰς βαβυλῶνα 4 καὶ οὐκ ἤκουσεν ἰωάναν καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυναμεως καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς φωνῆς κυρίου κατοικῆσαι ἐν γῇ ἰουδα 5 καὶ ἔλαβεν ἰωάναν καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυναμεως πάντας τοὺς καταλοιποὺς ἰουδα τοὺς ἀποστρεψάντας κατοικεῖν ἐν τῇ γῇ 6 τοὺς δυνατοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ νηπία καὶ τὰς θυγατέρας τοῦ βασιλεως καὶ τὰς ψυχὰς αὐς κατέλιπεν ναβουζαρδάν μετὰ γοδολίου υἱοῦ ἀχικαμ καὶ ἱερεμίαν τὸν προφῆτην καὶ βαρούχ υἱὸν νηρίου 7 καὶ εἰσηλθόν εἰς αἰγυπτον ὅτι οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς κυρίου καὶ εἰσηλθόν εἰς τὰφνας 8 καὶ ἐγενετο λόγος κυρίου πρὸς ἱερεμίαν ἐν τὰφνας λέγων 9 λάβε σεαυτῷ λίθους μεγάλους καὶ κατακρύψον αὐτοὺς ἐν προθύροις ἐν πυλῇ τῆς οἰκίας φάραγ ἐν τὰφνας κατ’ ὀφθαλμοὺς ἀνδρῶν ἰουδα 10 καὶ εἰς οὕτως εἶπεν κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστελλῶ καὶ ἀξῶ ναβουχοδοноσορ βασιλεῖα βαβυλῶνος καὶ θῆσει αὐτοῦ τὸν θρόνον ἐπάνω τῶν λίθων τούτων ὧν κατέκρυψας καὶ ἀρεῖ τὰ ὀπλα αὐτοῦ ἐπ’ αὐτοὺς 11 καὶ εἰσελευσεται καὶ παταξέι γῆν αἰγυπτου οὓς εἰς θάνατον εἰς θάνατον καὶ οὓς εἰς ἀποικισμόν εἰς ἀποικισμόν καὶ οὓς εἰς ρομφαίαν

εις ρομφαϊαν 12 και καυσει πυρ εν οικiais θεων αυτων και εμπυρει αυτας και αποικiei αυτους και φθειρει γην αιγυπτου ωσπερ φθειριζει ποιμην το ιματιον αυτου και εξελευσεται εν ειρηνη 13 και συντριψει τους στυλους ηλιου πολεως τους εν ων και τας οικias αυτων κατακαυσει εν πυρι

Chapter 51

1 ο λογος ο γενομενος προς ιερεμιαν απασιν τοις ιουδαιοις τοις κατοικουσιν εν γη αιγυπτω και τοις καθημενοις εν μαγδωλω και εν ταφνας και εν γη παθουρης λεγων 2 ουτως ειπεν κυριος ο θεος ισραηλ υμεις εωρακατε παντα τα κακα α επηγαγον επι ιερουσαλημ και επι τας πολεις ιουδα και ιδου εισιν ερημοι απο ενοικων 3 απο προσωπου πονηριας αυτων ης εποιησαν παραπικραναι με πορευθεντες θυμιαν θεοις ετεροις οis ουκ εγνωτε 4 και απεστειλα προς υμας τους παιδας μου τους προφητας ορθρου και απεστειλα λεγων μη ποιησητε το πραγμα της μολυνσεως ταυτης ης εμισησα 5 και ουκ ηκουσαν μου και ουκ εκλιναν το ους αυτων αποστρεψαι απο των κακων αυτων προς το μη θυμιαν θεοις ετεροις 6 και εσταξεν η οργη μου και ο θυμος μου και εξεκαυθη εν πολεσιν ιουδα και εξωθεν ιερουσαλημ και εγενηθησαν εις ερημωσιν και εις αβατον ως η ημερα αυτη 7 και νυν ουτως ειπεν κυριος παντοκρατωρ ινα τι υμεις ποιειτε κακα μεγαλα επι ψυχαις υμων εκκοψαι υμων ανθρωπον και γυναικα νηπιον και θηλαζοντα εκ μεσου ιουδα προς το μη καταλειφθηναι υμων μηδεν 8 παραπικραναι με εν τοις εργοις των χειρων υμων θυμιαν θεοις ετεροις εν γη αιγυπτω εις ην εισηλθατε ενοικειν εκει ινα εκκοπητε και ινα γενησθε εις καταραν και εις ονειδισμον εν πασιν τοις εθνεσιν της γης 9 μη επιλελησθε υμεις των κακων των πατερων υμων και των κακων των βασιλεων ιουδα και των κακων των αρχοντων υμων και των κακων των γυναικων υμων ων εποιησαν εν γη ιουδα και εξωθεν ιερουσαλημ 10 και ουκ επανυσαντο εως της ημερας ταυτης και ουκ αντειχοντο των προσταγματων μου ων εδωκα κατα προσωπον των πατερων αυτων 11 δια τουτο ουτως ειπεν κυριος ιδου εγω εφιστημι το προσωπον μου 12 του απολεσαι παντας τους καταλοιπους τους εν αιγυπτω και πεσουνται εν ρομφαϊα και εν λιμω εκλειψουσιν απο μικρου εως μεγαλου και εσονται εις ονειδισμον και εις απωλειαν και εις καταραν 13 και επισκεψομαι επι τους καθημενους εν γη αιγυπτω ως επεσχεψαμην επι ιερουσαλημ εν ρομφαϊα και εν λιμω και εν θανατω 14 και ουκ εσται σεσωσμενος ουδεις των επιλοιπων ιουδα των παροικουντων εν γη αιγυπτω του επιστρεψαι εις γην ιουδα εφ' ην αυτοι ελπιζουσιν ταις ψυχαις αυτων του επιστρεψαι εκει ου μη επιστρεψωσιν αλλ' η ανασεσωσμενοι 15 και απεκριθησαν τω ιερεμια παντες οι ανδρες οι γνοντες οτι θυμιωσιν αι γυναικες αυτων θεοις ετεροις και πασαι αι γυναικες συναγωγή μεγάλη και πας ο λαος οι καθημενοι εν γη αιγυπτω εν παθουρη

λεγοντες 16 ο λογος ον ελαλησας προς ημας τω ονοματι κυριου ουκ ακουσομεν σου 17 οτι ποιουντες ποιησομεν παντα τον λογον ος εξελευσεται εκ του στοματος ημων θυμιαν τη βασιλισση του ουρανου και σπενδειν αυτη σπονδας καθα εποιησαμεν ημεις και οι πατερες ημων και οι βασιλεις ημων και οι αρχοντες ημων εν πολεσιν ιουδα και εξωθεν ιερουσαλημ και επλησθημεν αρτων και εγενομεθα χρηστοι και κακα ουκ ειδομεν 18 και ως διελιπομεν θυμιωντες τη βασιλισση του ουρανου ηλαττωθημεν παντες και εν ρομφαια και εν λιμω εξελιπομεν 19 και οτι ημεις θυμιωμεν τη βασιλισση του ουρανου και εσπεισαμεν αυτη σπονδας μη ανευ των ανδρων ημων εποιησαμεν αυτη χαυωνας και εσπεισαμεν σπονδας αυτη 20 και ειπεν ιερεμιας παντι τω λαω τοις δυνατοις και ταις γυναιξιν και παντι τω λαω τοις αποκριθειςιν αυτω λογους λεγων 21 ουχι του θυμιαματος ου εθυμιασατε εν ταις πολεσιν ιουδα και εξωθεν ιερουσαλημ υμεις και οι πατερες υμων και οι βασιλεις υμων και οι αρχοντες υμων και ο λαος της γης εμνησθη κυριος και ανεβη επι την καρδιαν αυτου 22 και ουκ ηδυνατο κυριος ετι φερειν απο προσωπου πονηριας πραγματων υμων απο των βδελυγματων ων εποιησατε και εγενηθη η γη υμων εις ερημωσιν και εις αβατον και εις αραν ως εν τη ημερα ταυτη 23 απο προσωπου ων εθυμιατε και ων ημαρτετε τω κυριω και ουκ ηκουσατε της φωνης κυριου και εν τοις προσταγμασιν αυτου και εν τω νομω αυτου και εν τοις μαρτυριοις αυτου ουκ επορευθητε και επελαβετο υμων τα κακα ταυτα 24 και ειπεν ιερεμιας τω λαω και ταις γυναιξιν ακουσατε τον λογον κυριου 25 ουτως ειπεν κυριος ο θεος ισραηλ υμεις γυναικες τω στοματι υμων ελαλησατε και ταις χερσιν υμων επληρωσατε λεγουσαι ποιουσai ποιησομεν τας ομολογιας ημων ας ωμολογησαμεν θυμιαν τη βασιλισση του ουρανου και σπενδειν αυτη σπονδας εμμεйнаσαι ενεμεινατε ταις ομολογιαις υμων και ποιουσai εποιησατε 26 δια τουτο ακουσατε λογον κυριου πας ιουδα οι καθημενοι εν γη αιγυπτω ιδου ωμοσα τω ονοματι μου τω μεγαλω ειπεν κυριος εαν γενηται ετι ονομα μου εν τω στοματι παντος ιουδα ειπεν ζη κυριος κυριος επι παση γη αιγυπτω 27 οτι ιδου εγω εγρηγορα επ' αυτους του κακωσαι αυτους και ουκ αγαθωσαι και εκλειψουσιν πας ιουδα οι κατοικουντες εν γη αιγυπτω εν ρομφαια και εν λιμω εως αν εκλιπωσιν 28 και οι σεσωσμενοι απο ρομφαιας επιστρεψουσιν εις γην ιουδα ολιγοι αριθμω και γνωσονται οι καταλοιποι ιουδα οι κατασταντες εν γη αιγυπτω κατοικησαι εκει λογος τινος εμμενει 29 και τουτο υμιν το σημειον οτι επισκεψομαι εγω εφ' υμας εις πονηρα 30 ουτως ειπεν κυριος ιδου εγω διδωμι τον ουαφρη βασιλεα αιγυπτου εις χειρας εχθρου αυτου και εις χειρας ζητουντων την ψυχην αυτου καθα εδωκα τον σεδεκιαν βασιλεα ιουδα εις χειρας ναβουχοδοноσορ βασιλεως βαβυλωνος εχθρου αυτου και ζητουντος την ψυχην αυτου 31 ο λογος ον ελαλησεν ιερεμιας ο προφητης προς βαρουχ υιον νηριου οτε εγραφεν τους λογους τουτους εν τω βιβλιω απο στοματος ιερεμιου εν τω ενιαυτω τω τεταρτω τω ιωαхим υιω ιωσια

βασιλεως ιουδα 32 ουτως ειπεν κυριος επι σοι βαρουχ 33 οτι ειπας οιμμοι οιμμοι οτι προσεδηκεν κυριος κοπον επι πονον μοι εκοιμηθην εν στεναγμοις αναπαυσιν ουχ ευρον 34 ειπον αυτω ουτως ειπεν κυριος ιδου ους εγω ωκοδομησα εγω καθαιρω και ους εγω εφυτευσα εγω εκτιλλω 35 και συ ζητεις σεαυτω μεγαλα μη ζητησης οτι ιδου εγω επαγω κακα επι πασαν σαρκα λεγει κυριος και δωσω την ψυχην σου εις ευρεμα εν παντι τοπω ου εαν βαδισης εκει

Chapter 52

1 οντος εικοστου και ενος ετους σεδεκιου εν τω βασιλευειν αυτον και ενδεκα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου αμιτααλ θυγατηρ ιερεμιου εκ λοβена 4 και εγενετο εν τω ετει τω ενατω της βασιλειας αυτου εν μηνι τω δεκατω δεκατη του μηνος ηλθεν ναβουχοδοноσορ βασιλευς βαβυλωνος και πασα η δυναμις αυτου επι ιερουσαλημ και περιεχαρακωσαν αυτην και περιωκοδομησαν αυτην τετραπεδοις λιθοις κυκλω 5 και ηλθεν η πολις εις συνοχην εως ενδεκατου ετους τω βασιλει σεδεκια 6 εν τη ενατη του μηνος και εστερεωθη ο λιμος εν τη πολει και ουκ ησαν αρτοι τω λαω της γης 7 και διεκοπη η πολις και παντες οι ανδρες οι πολεμισται εξηλθον νυκτος κατα την οδον της πυλης ανα μεσον του τειχους και του προτειχισματος ο ην κατα τον κηπον του βασιλεως και οι χαλδαιοι επι της πολεως κυκλω και επορευθησαν οδον την εις αραβα 8 και κατεδιωξεν η δυναμις των χαλδαιων οπισω του βασιλεως και κατελαβον αυτον εν τω περαν ιεριχω και παντες οι παιδες αυτου διεσπαρησαν απ' αυτου 9 και συνελαβον τον βασιλεα και ηγαγον αυτον προς τον βασιλεα βαβυλωνος εις δεβλαδα και ελαλησεν αυτω μετα κρισεως 10 και εσφαξεν βασιλευς βαβυλωνος τους υιους σεδεκιου κατ' οφθαλμους αυτου και παντας τους αρχοντας ιουδα εσφαξεν εν δεβλαδα 11 και τους οφθαλμους σεδεκιου εξετυφλωσεν και εδησεν αυτον εν πεδαις και ηγαγεν αυτον βασιλευς βαβυλωνος εις βαβυλωνα και εδωκεν αυτον εις οικιαν μυλωνος εως ημερας ης απεθανεν 12 και εν μηνι πεμπτω δεκατη του μηνος ηλθεν ναβουζαρδαν ο αρχιμαγειρος ο εστηκως κατα προσωπον του βασιλεως βαβυλωνος εις ιερουσαλημ 13 και ενεπρησεν τον οικον κυριου και τον οικον του βασιλεως και πασας τας οικιας της πολεως και πασαν οικιαν μεγαλην ενεπρησεν εν πυρι 14 και παν τειχος ιερουσαλημ κυκλω καθειλεν η δυναμις των χαλδαιων η μετα του αρχιμαγειρου 16 και τους καταλοιπους του λαου κατελιπεν ο αρχιμαγειρος εις αμπελουργους και εις γεωργους 17 και τους στυλους τους χαλκους τους εν οικω κυριου και τας βασεις και την θαλασσαν την χαλκην την εν οικω κυριου συνετριψαν οι χαλδαιοι και ελαβον τον χαλκον αυτων και απηνεγκαν εις βαβυλωνα 18 και την στεφανην και τας φιαλας και τας κρεαγρας και παντα τα σκευη τα χαλκα εν οις ελειτουργουν εν αυτοις 19 και τα σαφφωθ και τα μασμαρωθ

και τους υποχυτηρας και τας λυχνias και τας θυισκας και τους κυαδους α ην χρυσα χρυσα και α ην αργυρα αργυρα ελαβεν ο αρχιμαγειρος 20 και οι στυλοι δυο και η θαλασσα μια και οι μοσχοι δωδεκα χαλκοι υποκατω της θαλασσης α εποιησεν ο βασιλευς σαλωμων εις οικον κυριου ουκ ην σταθμος του χαλκου αυτων 21 και οι στυλοι τριακοντα πεντε πηχων υψος του στυλου του ενος και σπαρτιον δωδεκα πηχεων περιεκυκλου αυτον και το παχος αυτου δακτυλων τεσσαρων κυκλω 22 και γεισος επ' αυτοις χαλκουν και πεντε πηχεων το μηκος υπεροχη του γεισους του ενος και δικτυον και ροαι επι του γεισους κυκλω τα παντα χαλκα και κατα ταυτα τω στυλω τω δευτερω οκτω ροαι τω πηχει τοις δωδεκα πηχεσιν 23 και ησαν αι ροαι ενενηκοντα εξ το εν μέρος και ησαν αι πασαι ροαι επι του δικτυου κυκλω εκατον 24 και ελαβεν ο αρχιμαγειρος τον ιερεα τον πρωτον και τον ιερεα τον δευτερευοντα και τους τρεις τους φυλαττοντας την οδον 25 και ευνουχον ενα ος ην επιστατης των ανδρων των πολεμιστων και επτα ανδρας ονομαστους τους εν προσωπω του βασιλεως τους ευρεθεντας εν τη πολει και τον γραμματεα των δυναμεων τον γραμματευοντα τω λαω της γης και εξηκοντα ανθρωπους εκ του λαου της γης τους ευρεθεντας εν μεσω της πολεως 26 και ελαβεν αυτους ναβουζαρδαν ο αρχιμαγειρος και ηγαγεν αυτους προς βασιλεα βαβυλωνος εις δεβλαδα 27 και επαταξεν αυτους βασιλευς βαβυλωνος εν δεβλαδα εν γη αιμαθ 31 και εγενετο εν τω τριακοστω και εβδομω ετει αποικισθεντος του ιωακιμ βασιλεως ιουδα εν τω δωδεκατω μηνι εν τη τετραδι και εικαδι του μηνος ελαβεν ουλαιμαραδαχ βασιλευς βαβυλωνος εν τω ενιαυτω ω εβασιλευσεν την κεφαλην ιωακιμ βασιλεως ιουδα και εξηγαγεν αυτον εξ οικιας ης εφυλαττετο 32 και ελαλησεν αυτω χρηστα και εδωκεν τον θρονον αυτου επανω των θρονων των βασιλεων των μετ' αυτου εν βαβυλωνι 33 και ηλλαξεν την στολην της φυλακης αυτου και ησθιεν αρτον δια παντος κατα προσωπον αυτου πασας τας ημερας ας εξησεν 34 και η συνταξις αυτω εδιδοτο δια παντος παρα του βασιλεως βαβυλωνος εξ ημερας εις ημεραν εως ημερας ης απεδανεν.

Lamentations

Chapter 1

Ὁ και ἐγενετο μετα το αιχμαλωτισθῆναι τον ισραηλ και ιερουσαλημ ἐρημωθῆναι ἐκαθισεν ιερεμιας κλαιων και ἐδρηνησεν τον θρηνον τουτον ἐπι ιερουσαλημ και ειπεν 1 πως ἐκαθισεν μονη ἡ πολις ἡ πεπληθυμμενη λαων ἐγενηθη ὡς χηρα πεπληθυμμενη ἐν ἐθνέσιν ἀρχουσα ἐν χώραις ἐγενηθη εἰς φορον 2 κλαιουσα ἐκλαυσεν ἐν νυκτι και τα δακρυα αὐτῆς ἐπὶ των σιαγονων αὐτῆς και οὐχ ὑπαρχει ὁ παρακαλων αὐτην ἀπο παντων των ἀγαπωντων αὐτην παντες οἱ φιλοῦντες αὐτην ἠθετησαν ἐν αὐτῇ ἐγενοντο αὐτῇ εἰς ἐχθρους 3 μετωκισθη ἡ ιουδαια ἀπο ταπεινωσεως αὐτῆς και ἀπο πληθους δουλειας αὐτῆς ἐκαθισεν ἐν ἐθνέσιν οὐχ εὐρεν ἀναπαυσιν παντες οἱ καταδιωκοντες αὐτην κατέλαβον αὐτην ἀνα μέσον των θλιβοντων 4 ὁδοὶ σιων πενθουσιν παρὰ το μὴ εἶναι ἐρχομενους ἐν εορτῇ πασαι αἱ πυλαι αὐτῆς ἠφανισμεναι οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἀναστεναζουσιν αἱ παρθενοὶ αὐτῆς ἀγομεναι και αὐτῇ πικραινομενη ἐν ἑαυτῇ 5 ἐγενοντο οἱ θλιβοντες αὐτην εἰς κεφαλὴν και οἱ ἐχθροὶ αὐτῆς εὐθηνουσιν ὅτι κυριος ἐταπεινωσεν αὐτην ἐπὶ το πλῆθος των ἀσεβειων αὐτῆς τα νηπια αὐτῆς ἐπορευθησαν ἐν ἀιχμαλωσίᾳ κατὰ προσωπον θλιβοντος 6 και ἐξηλθεν ἐκ θυγατρος σιων πασα ἡ εὐπρέπεια αὐτῆς ἐγενοντο οἱ ἀρχοντες αὐτῆς ὡς κριοὶ οὐχ εὐρισκοντες νομὴν και ἐπορευοντο ἐν οὐκ ἰσχυὶ κατὰ προσωπον διωκοντος 7 ἐμνησθη ιερουσαλημ ἡμερων ταπεινωσεως αὐτῆς και ἀπώσμων αὐτῆς πάντα τα ἐπιθυμηματα αὐτῆς ὅσα ἦν ἐξ ἡμερων ἀρχαιων ἐν τῷ πεσεῖν τον λαὸν αὐτῆς εἰς χεῖρας θλιβοντος και οὐκ ἦν ὁ βοηθων αὐτῇ ἰδοντες οἱ ἐχθροὶ αὐτῆς ἐγέλασαν ἐπὶ μετοικεσίᾳ αὐτῆς 8 ἀμαρτιαν ἡμαρτεν ιερουσαλημ διὰ τουτο εἰς σάλον ἐγενετο παντες οἱ δοξάζοντες αὐτην ἐταπεινωσαν αὐτην εἶδον γὰρ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς και γέ αὐτῇ στεναζουσα και ἀπεστραφῇ ὀπισω 9 ἀκαθαρσία αὐτῆς πρὸς ποδων αὐτῆς οὐκ ἐμνησθη ἐσχάτα αὐτῆς και κατεβίβασεν ὑπερογκὰ οὐκ ἐστὶν ὁ παρακαλων αὐτην ἰδε κυριε τὴν ταπεινώσιν μου ὅτι ἐμεγαλυνθῇ ἐχθρὸς 10 χεὶρ αὐτου ἐξεπετάσεν θλιβὼν ἐπὶ πάντα τα ἐπιθυμηματα αὐτῆς εἶδεν γὰρ ἔθνη εἰσελθοντα εἰς τὸ ἀγίασμα αὐτῆς ἀ ἐνετείλω μὴ εἰσελθεῖν αὐτὰ εἰς ἐκκλησίαν σου 11 πάς ὁ λαὸς αὐτῆς καταστεναζοντες ζητοῦντες ἄρτον ἐδωκαν τα ἐπιθυμηματα αὐτῆς ἐν βρώσει του ἐπιστρεψαὶ ψυχῇν ἰδε κυριε και ἐπιβλέψον ὅτι ἐγενηθῇ ἡτιμωμενη 12 οὐ πρὸς ὑμᾶς παντες οἱ παραπορευομενοὶ ὁδὸν ἐπιστρεψάτε και ἰδετε εἰ ἐστὶν ἀλγος κατὰ τὸ ἀλγος μου ὁ ἐγενηθῇ φθεγξάμενος ἐν ἐμοὶ ἐταπεινωσεν με κυριος ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς θυμου αὐτου 13 ἐξ ὑψους αὐτου ἀπεστείλεν πῦρ ἐν τοῖς ὀστέοις μου κατήγαγεν αὐτὸ διεπέτασεν δίκτυον τοῖς ποσὶν μου ἀπεστρέψεν με εἰς τὰ ὀπισω ἐδωκεν με ἠφανισμένην ὅλην τὴν ἡμέραν ὀδυνωμένην 14 ἐγρηγορήθη ἐπὶ τὰ ἀσεβήματα

μου εν χειρσιν μου συνεπλακησαν ανεβησαν επι τον τραχηλον μου ησθενησεν η ισχυς μου οτι εδωκεν κυριος εν χειρσιν μου οδυνας ου δυνησομαι στηναι 15 εξηρεν παντας τους ισχυρους μου ο κυριος εκ μεσου μου εκαλεσεν επ' εμε καιρον του συντριψαι εκλεκτους μου ληνον επατησεν κυριος παρθενω θυγατρι ιουδα επι τουτοις εγω κλαιω 16 ο οφθαλμος μου κατηγαγεν υδωρ οτι εμακρυνθη απ' εμου ο παρακαλων με ο επιστρεφων ψυχην μου εγενοντο οι υιοι μου ηφανισμενοι οτι εκραταιωθη ο εχθρος 17 διεπετασεν σιων χειρας αυτης ουκ εστιν ο παρακαλων αυτην εντειλατο κυριος τω ιακωβ κυκλω αυτου οι θλιβοντες αυτον εγενηθη ιερουσαλημ εις αποκαθημενην ανα μεσον αυτων 18 δικαιος εστιν κυριος οτι το στομα αυτου παρεπικρανα ακουσατε δη παντες οι λαοι και ιδετε το αλγος μου παρθενοι μου και νεανισκοι μου επορευθησαν εν αιχμαλωσια 19 εκαλεσα τους εραστας μου αυτοι δε παρελογισαντο με οι ιερεις μου και οι πρεσβυτεροι μου εν τη πολει εξελιπον οτι εξητησαν βρωσιν αυτοις ινα επιστρεψωσιν ψυχας αυτων και ουκ ευρον 20 ιδε κυριε οτι θλιβομαι η κοιλια μου εταραχθη και η καρδια μου εστραφη εν εμοι οτι παραπικραινουσα παρεπικρανα εξωθεν ητεκνωσεν με μαχαιρα ωσπερ θανατος εν οικω 21 ακουσατε δη οτι στεναζω εγω ουκ εστιν ο παρακαλων με παντες οι εχθροι μου ηκουσαν τα κακα μου και εχαρησαν οτι συ εποιησας επηγαγες ημεραν εκαλεσας καιρον και εγενοντο ομοιοι εμοι 22 εισελθοι πασα η κακια αυτων κατα προσωπον σου και επιφυλλισον αυτοις ον τροπον εποιησαν επιφυλλιδα περι παντων των αμαρτηματων μου οτι πολλοι οι στεναγμοι μου και η καρδια μου λυπεται

Chapter 2

1 πως εγνωφωσεν εν οργη αυτου κυριος την θυγατερα σιων κατερριψεν εξ ουρανου εις γην δοξασμα ισραηλ και ουκ εμνησθη υποποδιου ποδων αυτου εν ημερα οργης αυτου 2 κατεποντισεν κυριος ου φεισαμενος παντα τα ωραιο ιακωβ καθειλεν εν θυμω αυτου τα οχυρωματα της θυγατρος ιουδα εκολλησεν εις την γην εβεβηλωσεν βασιλεα αυτης και αρχοντας αυτης 3 συνεκλασεν εν οργη θυμου αυτου παν κερως ισραηλ απεστρεψεν οπισω δεξιαν αυτου απο προσωπου εχθρου και ανηψεν εν ιακωβ ως πυρ φλογα και κατεφαγεν παντα τα κυκλω 4 εντεινεν τοξον αυτου ως εχθρος εστερεωσεν δεξιαν αυτου ως υπεναντιος και απεκτεινεν παντα τα επιθυμηματα οφθαλμων μου εν σκηνη θυγατρος σιων εξεχεεν ως πυρ τον θυμον αυτου 5 εγενηθη κυριος ως εχθρος κατεποντισεν ισραηλ κατεποντισεν πασας τας βαρεις αυτης διεφθειρεν τα οχυρωματα αυτου και επληθυνεν τη θυγατρι ιουδα ταπεινουμενην και τεταπεινωμενην 6 και διεπετασεν ως αμπελον το σκηνωμα αυτου διεφθειρεν εορτην αυτου επελαθετο κυριος ο εποιησεν εν σιων εορτης και σαββατου και παρωξυνεν εμβριμηματι οργης αυτου βασιλεα και ιερεα και αρχον-

τα 7 απώσατο κυριος θυσιαστηριον αυτου απετιναξεν αγιασμα αυτου συνετριψεν εν χειρι εχθρου τειχος βαρεων αυτης φωνην εδωκαν εν οικω κυριου ως εν ημερα εορτης 8 και επεστρεψεν κυριος του διαφθειραι τειχος θυγατρος σιών εξετεινεν μετρον ουκ απεστρεψεν χειρα αυτου απο καταπατηματος και επενθησεν το προτειχισμα και τειχος ομοθυμαδον ησθενησεν 9 ενεπαγησαν εις γην πυλαι αυτης απώλεσεν και συνετριψεν μοχλους αυτης βασιλεα αυτης και αρχοντας αυτης εν τοις εθνεσιν ουκ εστιν νομος και γε προφηται αυτης ουκ ειδον ορασιν παρα κυριου 10 εκαδισαν εις την γην εσιωπησαν πρεσβυτεροι θυγατρος σιών ανεβιβασαν χουν επι την κεφαλην αυτων περιεζωσαντο σακκους κατηγαγον εις γην αρχηγους παρθενους εν ιερουσαλημ 11 εξελιπον εν δακρυσιν οι οφθαλμοι μου εταραχθη η καρδια μου εξεχυθη εις γην η δοξα μου επι το συντριμμα της θυγατρος του λαου μου εν τω εκλιπειν νηπιον και δηλαζοντα εν πλατειαις πολεως 12 ταις μητρασιν αυτων ειπαν που σιτος και οινος εν τω εκλυεσθαι αυτους ως τραυματιας εν πλατειαις πολεως εν τω εκχεισθαι ψυχας αυτων εις κολπον μητερων αυτων 13 τι μαρτυρησω σοι η τι ομοιωσω σοι θυγατερ ιερουσαλημ τις σωσει σε και παρακαλεσει σε παρθενος θυγατερ σιών οτι εμεγαλυνθη ποτηριον συντριβης σου τις ιασεται σε 14 προφηται σου ειδοσαν σοι ματαια και αφροσυνην και ουκ απεκαλυψαν επι την αδικιαν σου του επιστρεφαι αιχμαλωσιαν σου και ειδοσαν σοι λημματα ματαια και εξωσματα 15 εκροτησαν επι σε χειρας παντες οι παραπορευομενοι οδον εσυρισαν και εκινησαν την κεφαλην αυτων επι την θυγατερα ιερουσαλημ η αυτη η πολις ην ερουσιν στεφανος δοξης ευφροσυνη πασης της γης 16 διηνοιξαν επι σε στομα αυτων παντες οι εχθροι σου εσυρισαν και εβρυξαν οδοντας ειπαν κατεπιομεν αυτην πλην αυτη η ημερα ην προσεδοκωμεν ευρομεν αυτην ειδομεν 17 εποιησεν κυριος α ενεθυμηθη συνετελεσεν ρηματα αυτου α ενετειλατο εξ ημερων αρχαιων καθειλεν και ουκ εφεισατο και ηυφρανεν επι σε εχθρον υψωσεν κερας θλιβοντος σε 18 εβοησεν καρδια αυτων προς κυριον τειχη σιών καταγαγετε ως χειμαρρους δακρυα ημερας και νυκτος μη δως εκνηψιν σεαυτη μη σιωπησαιτο θυγατερ ο οφθαλμος σου 19 αναστα αγαλλιασαι εν νυκτι εις αρχας φυλακης σου εκχεον ως υδωρ καρδιαν σου απεναντι προσωπου κυριου αρον προς αυτον χειρας σου περι ψυχης νηπιων σου των εκλυομενων λιμω επ' αρχης πασων εξοδων 20 ιδε κυριε και επιβλεψον τινι επεφυλλισας ουτως ει φαγονται γυναικες καρπον κοιλιας αυτων επιφυλλιδα εποιησεν μαγειρος φονευθησονται νηπια δηλαζοντα μαστους αποκτενεις εν αγιασмати κυριου ιερεα και προφητην 21 εκοιμηθησαν εις την εξοδον παιδαριον και πρεσβυτης παρθενoi μου και νεανισκοι μου επορευθησαν εν αιχμαλωσια εν ρομφαια και εν λιμω απεκτεινας εν ημερα οργης σου εμαγειρευσας ουκ εφεισω 22 εκαλεσεν ημεραν εορτης παροικιας μου κυκλοθεν και ουκ εγενοντο εν ημερα οργης κυριου ανασωζομενος και καταλελειμμενος ως επεκρατησα και επληθυνα εχθρους μου παντας

Chapter 3

1 ἐγὼ ἀνὴρ ὁ βλέπων πτωχείαν ἐν ραβδῷ θυμοῦ αὐτοῦ ἐπ’ ἐμε 2 παρελάβεν με
καὶ ἀπηγάγεν εἰς σκοτὸς καὶ οὐ φῶς 3 πλὴν ἐν ἐμοὶ ἐπεστρεψεν χεὶρα αὐτοῦ
ὅλην τὴν ἡμέραν 4 ἐπαλαιώσεν σαρκὰς μου καὶ δερμα μου ὅστέα μου συνετριψεν
5 ἀνωκοδομήσεν κατ’ ἐμοῦ καὶ ἐκυκλώσεν κεφαλὴν μου καὶ ἐμοχθήσεν 6 ἐν
σκοτεινοῖς ἐκαθίσεν με ὡς νεκροὺς αἰῶνος 7 ἀνωκοδομήσεν κατ’ ἐμοῦ καὶ οὐκ
ἐξέλευσομαι ἐβαρύνεν χαλκὸν μου 8 καὶ γέ κεκραξομαι καὶ βοήσω ἀπεφράξεν
προσευχὴν μου 9 ἀνωκοδομήσεν ὁδοὺς μου ἐνεφράξεν τριβὺς μου ἐταράξεν 10
ἀρχὸς ἐνεδρενύσσα αὐτὸς μοι λεῶν ἐν κρυφαιοῖς 11 κατεδιώξεν ἀφεστηκότα καὶ
κατεπαύσεν με ἔθετο με ἠφανισμένην 12 ἐνετεινεν τόξον αὐτοῦ καὶ ἐστήλωσεν
με ὡς σκοπὸν εἰς βέλος 13 εἰσηγάγεν τοῖς νεφροῖς μου ἰοὺς φαρέτρης αὐτοῦ 14
ἐγενήθην γέλως παντὶ λαῷ μου ψαλμὸς αὐτῶν ὅλην τὴν ἡμέραν 15 ἐχορτάσεν
με πικρίας ἐμεθύσεν με χολῆς 16 καὶ ἐξεβάλεν ψήφω ὀδόντας μου ἐψώμισεν με
σποδὸν 17 καὶ ἀπώσατο ἐξ εἰρήνης ψυχὴν μου ἐπελαθομένην ἀγαθὰ 18 καὶ εἶπα
ἀπώλετο νεικὸς μου καὶ ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ κυρίου 19 ἐμνησθὴν ἀπὸ πτωχείας μου
καὶ ἐκ διωγμοῦ μου πικρίας καὶ χολῆς μου 20 μνησθήσεται καὶ καταδολεσχήσει
ἐπ’ ἐμε ἡ ψυχὴ μου 21 ταύτην τάξω εἰς τὴν καρδίαν μου διὰ τοῦτο ὑπομένω
25 ἀγαθὸς κύριος τοῖς ὑπομένουσιν αὐτὸν ψυχὴ ἡ ζήτησιν αὐτὸν ἀγαθὸν 26 καὶ
ὑπομένει καὶ ἡσυχάσει εἰς τὸ σῶτηριον κυρίου 27 ἀγαθὸν ἀνδρὶ ὅταν ἀρῇ ζυγὸν
ἐν νεότητι αὐτοῦ 28 καθήσεται κατὰ μόναν καὶ σιωπήσεται ὅτι ἤρην ἐφ’ ἑαυτῷ
30 δώσει τῷ παιονί αὐτὸν διαγὼνα χορτασθήσεται ὀνειδισμῶν 31 ὅτι οὐκ εἰς
τὸν αἰῶνα ἀπώσεται κύριος 32 ὅτι ὁ ταπεινώσας οἰκτιρήσει κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ
ἐλεοῦς αὐτοῦ 33 ὅτι οὐκ ἀπεκριθὴ ἀπὸ καρδίας αὐτοῦ καὶ ἐταπεινώσεν υἱοὺς
ἀνδρὸς 34 τοῦ ταπεινώσαι ὑπὸ τοὺς ποδας αὐτοῦ πάντας δεσμίους γῆς 35 τοῦ
ἐκκλίνειν κρίσιν ἀνδρὸς κατεναντὶ προσώπου ὑψίστου 36 καταδικάσαι ἀνθρώπον
ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν κύριος οὐκ εἶπεν 37 τίς οὕτως εἶπεν καὶ ἐγενήθη κύριος
οὐκ ἐνετείλατο 38 ἐκ στόματος ὑψίστου οὐκ ἐξέλυσεται τὰ κακὰ καὶ τὸ ἀγα-
θὸν 39 τί γογγύσει ἀνθρώπος ζῶν ἀνὴρ περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ 40 ἐξηρευνήθη
ἡ ὁδὸς ἡμῶν καὶ ἠτασθὴ καὶ ἐπιστρεψόμεν ἕως κυρίου 41 ἀναλαβόμεν καρδίας
ἡμῶν ἐπὶ χειρῶν πρὸς ὑψηλὸν ἐν οὐρανῷ 42 ἡμαρτήσαμεν ἡσεβήσαμεν καὶ οὐκ
ἰλασθῆς 43 ἐπεσκεπασας ἐν θυμῷ καὶ ἀπεδιώξας ἡμᾶς ἀπεκτείνας οὐκ ἐφείσω 44
ἐπεσκεπασας νεφέλην σεαυτῷ εἵνεκεν προσευχῆς 45 καμμύσαι με καὶ ἀπώσθηναι
ἐθῆκας ἡμᾶς ἐν μέσῳ τῶν λαῶν 46 διηνοιξάν ἐφ’ ἡμᾶς τὸ στόμα αὐτῶν πάντες οἱ
ἐχθροὶ ἡμῶν 47 φόβος καὶ θυμὸς ἐγενήθη ἡμῖν ἐπαρσίς καὶ συντριβὴ 48 ἀφεςεῖς
ὕδατος καταξεί ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπὶ τὸ συντριμμὸν τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου
49 ὁ ὀφθαλμὸς μου κατεπόθη καὶ οὐ σιγήσομαι τοῦ μὴ εἶναι ἐκνηψιν 50 ἕως οὐ
διακύψῃ καὶ ἰδῇ κύριος ἐξ οὐρανοῦ 51 ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπιφύλλει ἐπὶ τὴν ψυχῇ-

ν μου παρα πασας θυγατερας πολεως 52 θηρευοντες εδηρευσαν με ως στρουθιον
 οι εχθροι μου δωρεαν 53 εθανατωσαν εν λακκω ζωην μου και επεθηκαν λιθον
 επ' εμοι 54 υπερεχυθη υδωρ επι κεφαλην μου ειπα απωσμαι 55 επεκαλεσαμην
 το ονομα σου κυριε εκ λακκου κατωτατου 56 φωνην μου ηκουσας μη κρυψης
 τα ωτα σου εις την δεησιν μου 57 εις την βοηθειαν μου ηγγισας εν η σε ημερα
 επεκαλεσαμην ειπας μοι μη φοβου 58 εδικασας κυριε τας δικας της ψυχης μου
 ελυτρωσω την ζωην μου 59 ειδες κυριε τας ταραχας μου εκρινας την κρισιν μου
 60 ειδες πασαν την εκδικησιν αυτων εις παντας διαλογισμους αυτων εν εμοι 61
 ηκουσας τον ονειδισμον αυτων παντας τους διαλογισμους αυτων κατ' εμου 62
 χειλη επανιστανομενων μοι και μελετας αυτων κατ' εμου ολην την ημεραν 63
 καθεδραν αυτων και αναστασιν αυτων επιβλεψον επι τους οφθαλμους αυτων 64
 αποδωσεις αυτοις ανταποδομα κυριε κατα τα εργα των χειρων αυτων 65 αποδω-
 σεις αυτοις υπερασπισμον καρδιας μοχθον σου αυτοις 66 καταδιωξεις εν οργη και
 εξαναλωσεις αυτους υποκατω του ουρανου κυριε

Chapter 4

1 πως αμαυρωθησεται χρυσιον αλλοιωθησεται το αργυριον το αγαθον εξεχυθη-
 σαν λιθοι αγιοι επ' αρχης πασων εξοδων 2 υιοι σιων οι τιμιοι οι επηρμενοι
 εν χρυσιω πως ελογισθησαν εις αγγεια οστρακινα εργα χειρων κεραμεως 3 και
 γε δρακοντες εξεδυσαν μαστους εθηλασαν σκυμνοι αυτων θυγατερες λαου μου
 εις ανιατον ως στρουθιον εν ερημω 4 εκολληθη η γλωσσα θηλαζοντος προς τον
 φαρυγγα αυτου εν διψει νηπια ητησαν αρτον ο διακλων ουκ εστιν αυτοις 5 οι
 εσθοντες τας τρυφας ηφανισθησαν εν ταις εξοδοις οι τιθηνουμενοι επι κοκκων
 περιεβαλοντο κοπριας 6 και εμεγαλυνθη ανομια θυγατρος λαου μου υπερ ανομιας
 σοδομων της κατεστραμμενης ωσπερ σπουδη και ουκ επονεσαν εν αυτη χειρας 7
 εκαθαριωθησαν ναζιραιοι αυτης υπερ χιονα ελαμψαν υπερ γαλα επυρρωθησαν υ-
 περ λιθους σαπφειρου το αποσπασμα αυτων 8 εσκοτασεν υπερ ασβολην το ειδος
 αυτων ουκ επεγνωσθησαν εν ταις εξοδοις επαγη δερμα αυτων επι τα οστεα αυτων
 εξηρανθησαν εγενηθησαν ωσπερ ξυλον 9 καλοι ησαν οι τραυματιαι ρομφαιας η οι
 τραυματιαι λιμου επορευθησαν εκκεκεντημενοι απο γεννηματων αγρων 10 χειρες
 γυναικων οικτιριμων ηψησαν τα παιδια αυτων εγενηθησαν εις βρωσιν αυταις
 εν τω συντριμματι της θυγατρος λαου μου 11 συνετελεσεν κυριος θυμον αυτου
 εξεχεεν θυμον οργης αυτου και ανηψεν πυρ εν σιων και κατεφαγεν τα θεμελια
 αυτης 12 ουκ επιστευσαν βασιλεις γης παντες οι κατοικουντες την οικουμενην
 οτι εισελευσεται εχθρος και εκθλιβων δια των πυλων ιερουσαλημ 13 εξ αμαρτι-
 ων προφητων αυτης αδικιων ιερεων αυτης των εκχεοντων αιμα δικαιον εν μεσω
 αυτης 14 εσαλευθησαν εγρηγοροι αυτης εν ταις εξοδοις εμολυνθησαν εν αιματι εν

τω μη δυνασθαι αυτους ηψαντο ενδυματων αυτων 15 αποστητε ακαθαρτων καλεσατε αυτους αποστητε αποστητε μη απτεσθε οτι ανηφθησαν και γε εσαλευθησαν ειπατε εν τοις εθνεσιν ου μη προσθωσιν του παροικειν 16 προσωπον κυριου μερις αυτων ου προσθησει επιβλεψαι αυτοις προσωπον ιερεων ουκ ελαβον πρεσβυτας ουκ ηλεησαν 17 ετι οντων ημων εξελιπον οι οφθαλμοι ημων εις την βοηθειαν ημων ματαια αποσκοπευοντων ημων απεσκοπευσαμεν εις εθνος ου σωζον 18 εθηρευσαμεν μικρους ημων του μη πορευεσθαι εν ταις πλατειαις ημων ηγγικεν ο καιρος ημων επληρωθησαν αι ημεραι ημων παρεστιν ο καιρος ημων 19 κουφοι εγενοντο οι διωκοντες ημας υπερ αετους ουρανου επι των ορεων εξηφθησαν εν ερημω ενηδρευσαν ημας 20 πνευμα προσωπου ημων χριστος κυριου συνελημφθη εν ταις διαφθοραις αυτων ου ειπαμεν εν τη σκια αυτου ζησομεθα εν τοις εθνεσιν 21 χαιρε και ευφραινου θυγατερ ιδουμιας η κατοικουσα επι γης και γε επι σε διελευσεται το ποτηριον κυριου και μεθυσθησθαι και αποχεις 22 εξελιπεν η ανομια σου θυγατερ σιων ου προσθησει ετι αποικισαι σε επεσκεψατο ανομιας σου θυγατερ εδωμ απεκαλυψεν επι τα ασεβηματα σου

Chapter 5

1 μνησθητι κυριε ο τι εγενηθη ημιν επιβλεψον και ιδε τον ονειδισμον ημων 2 κληρονομια ημων μετεστραφη αλλοτριους οι οικoi ημων ξενois 3 ορφανοι εγενηθημεν ουχ υπαρχει πατηρ μητερες ημων ως αι χηραι 4 εξ ημερων ημων ξυλα ημων εν αλλαγματι ηλθεν 5 επι τον τραχηλον ημων εδιωχθημεν εκοπιασαμεν ουκ ανεπαυθημεν 6 αιγυπτος εδωκεν χειρα ασσουρ εις πλησμονην αυτων 7 οι πατερες ημων ημαρτον ουχ υπαρχουσιν ημεις τα ανομηματα αυτων υπεσχομεν 8 δουλοι εκυριευσαν ημων λυτρουμενος ουκ εστιν εκ της χειρος αυτων 9 εν ταις ψυχαις ημων εισοισομεν αρτον ημων απο προσωπου ρομφαιας της ερημου 10 το δερμα ημων ως κλιβανος επελειωθη συνεσπασθησαν απο προσωπου καταιγιδων λιμου 11 γυναικας εν σιων εταπεινωσαν παρθενους εν πολεσιν ιουδα 12 αρχοντες εν χερσιν αυτων εκρεμασθησαν πρεσβυτεροι ουκ εδοξασθησαν 13 εκλεκτοι κλαυθμον ανελαβον και νεανισκοι εν ξυλω ησθενησαν 14 και πρεσβυται απο πυλης κατεπαυσαν εκλεκτοι εκ ψαλμων αυτων κατεπαυσαν 15 κατελυσεν χαρα καρδιας ημων εστραφη εις πενθος ο χορος ημων 16 επεσεν ο στεφανος της κεφαλης ημων ουαι δη ημιν οτι ημαρτομεν 17 περι τουτου εγενηθη οδυνηρα η καρδια ημων περι τουτου εσχοτασαν οι οφθαλμοι ημων 18 επ' ορος σιων οτι ηφανισθη αλωπεκες διηλθον εν αυτη 19 συ δε κυριε εις τον αιωνα κατοικησεις ο θρονος σου εις γενεαν και γενεαν 20 ινα τι εις νεικος επιληση ημων καταλειψεις ημας εις μακροτητα ημερων 21 επιστρεψον ημας κυριε προς σε και επιστραφησομεθα και ανακαινισον ημερας ημων καθως εμπροσθεν 22 οτι απωθουμενος απωσω ημας ωργισθης εφ'

ημας εως σφοδρα.

Ezekiel

Chapter 1

1 και εγενετο εν τω τριακοστῳ ετει εν τῳ τεταρτῳ μηνι πεμπτη του μηνος και εγω ημην εν μεσω της αιχμαλωσιας επι του ποταμου του χοβαρ και ηνοιχθησαν οι ουρανοι και ειδον ορασεις θεου 2 πεμπτη του μηνος τουτο το ετος το πεμπτον της αιχμαλωσιας του βασιλεως ιωακιμ 3 και εγενετο λογος κυριου προς ιεζεκιηλ υιον βουζι τον ιερεα εν γη χαλδαιων επι του ποταμου του χοβαρ και εγενετο επ' εμε χειρ κυριου 4 και ειδον και ιδου πνευμα εξαιρον ηρχετο απο βορρα και νεφελη μεγαλη εν αυτω και φεγγος κυκλω αυτου και πυρ εξαστραπτον και εν τῳ μεσω αυτου ως ορασις ηλεκτρου εν μεσω του πυρος και φεγγος εν αυτω 5 και εν τῳ μεσω ως ομοιωμα τεσσαρων ζων και αυτη η ορασις αυτων ομοιωμα ανθρωπου επ' αυτοις 6 και τεσσαρα προσωπα τῳ ενι και τεσσαρες πτερυγες τῳ ενι 7 και τα σκελη αυτων ορθα και πτερωτοι οι ποδες αυτων και σπινθηρες ως εξαστραπτων χαλκος και ελαφραι αι πτερυγες αυτων 8 και χειρ ανθρωπου υποκατωθεν των πτερυγων αυτων επι τα τεσσαρα μερη αυτων και τα προσωπα αυτων των τεσσαρων 9 ουκ επεστρεφοντο εν τῳ βαδιζειν αυτα εκαστον κατεναντι του προσωπου αυτων επορευοντο 10 και ομοιωσις των προσωπων αυτων προσωπον ανθρωπου και προσωπον λεοντος εκ δεξιων τοις τεσσαρσιν και προσωπον μοσχου εξ αριστερων τοις τεσσαρσιν και προσωπον αετου τοις τεσσαρσιν 11 και αι πτερυγες αυτων εκτεταμεναι ανωθεν τοις τεσσαρσιν εκατερῳ δυο συνεζευγμεναι προς αλληλας και δυο επεκαλυπτον επανω του σωματος αυτων 12 και εκατερον κατα προσωπον αυτου επορευετο ου αν ην το πνευμα πορευομενον επορευοντο και ουκ επεστρεφον 13 και εν μεσω των ζων ορασις ως ανδρακων πυρος καιομενων ως οφεις λαμπαδων συστρεφομενων ανα μεσον των ζων και φεγγος του πυρος και εκ του πυρος εξεπορευετο αστραπη 15 και ειδον και ιδου τροχος εις επι της γης εχομενος των ζων τοις τεσσαρσιν 16 και το ειδος των τροχων ως ειδος θαρσις και ομοιωμα εν τοις τεσσαρσιν και το εργον αυτων ην καθως αν ειη τροχος εν τροχῳ 17 επι τα τεσσαρα μερη αυτων επορευοντο ουκ επεστρεφον εν τῳ πορευεσθαι αυτα 18 ουδ' οι νωτοι αυτων και υψος ην αυτοις και ειδον αυτα και οι νωτοι αυτων πληρεις οφθαλμων κυκλοθεν τοις τεσσαρσιν 19 και εν τῳ πορευεσθαι τα ζῳα επορευοντο οι τροχοι εχομενοι αυτων και εν τῳ εξαιρειν τα ζῳα απο της γης εξηροντο οι τροχοι 20 ου αν ην η νεφελη εκει το πνευμα του πορευεσθαι επορευοντο τα ζῳα και οι τροχοι και εξηροντο συν αυτοις διοτι πνευμα ζωης ην εν τοις τροχοις 21 εν τῳ πορευεσθαι αυτα επορευοντο και εν τῳ εσταναι αυτα ειστηκεισαν και εν τῳ εξαιρειν αυτα απο της γης εξηροντο συν αυτοις οτι πνευμα ζωης ην εν τοις τροχοις 22 και ομοιωμα υπερ κεφαλῆς αυτοις των ζων ὥσει

στερεωμα ως ορασις κρυσταλλου εκτεταμενον επι των πτερυγων αυτων επανωθεν 23 και υποκατω του στερεωματος αι πτερυγες αυτων εκτεταμεναι πτερυσομεναι ετερα τη ετερα εκαστω δυο συνεζευγμεναι επικαλυπτουσai τα σωματα αυτων 24 και ηκουον την φωνην των πτερυγων αυτων εν τω πορευεσθαι αυτα ως φωνην υδατος πολλου και εν τω εσταναι αυτα κατεπαυον αι πτερυγες αυτων 25 και ιδου φωνη υπερανωθεν του στερεωματος του οντος υπερ κεφαλης αυτων 26 ως ορασις λιθου σαπφειρου ομοιωμα θρονου επ' αυτου και επι του ομοιωματος του θρονου ομοιωμα ως ειδος ανθρωπου ανωθεν 27 και ειδον ως οψιν ηλεκτρου απο ορασεως οσφυος και επανω και απο ορασεως οσφυος και εως κατω ειδον ως ορασιν πυρος και το φεγγος αυτου κυκλω 28 ως ορασις τοξου οταν η εν τη νεφελη εν ημερα υετου ουτως η στασις του φεγγους κυκλοθεν αυτη η ορασις ομοιωματος δοξης κυριου και ειδον και πιπτω επι προσωπον μου και ηκουσα φωνην λαλουντος

Chapter 2

1 και ειπεν προς με υιε ανθρωπου στηθι επι τους ποδας σου και λαλησω προς σε 2 και ηλθεν επ' εμε πνευμα και ανελαβεν με και εξηρεν με και εστησεν με επι τους ποδας μου και ηκουον αυτου λαλουντος προς με 3 και ειπεν προς με υιε ανθρωπου εξαποστελλω εγω σε προς τον οικον του ισραηλ τους παραπικραινοντας με οιτινες παρεπικραναν με αυτοι και οι πατερες αυτων εως της σημερον ημερας 4 και ερεις προς αυτους ταδε λεγει κυριος 5 εαν αρα ακουσωσιν η πτοηθωσιν διοτι οικος παραπικραινων εστιν και γνωσονται οτι προφήτης ει συ εν μεσω αυτων 6 και συ υιε ανθρωπου μη φοβηθης αυτους μηδε εκστης απο προσωπου αυτων διοτι παροιστρησουσι και επισυστησονται επι σε κυκλω και εν μεσω σκορπιων συ κατοικεις τους λογους αυτων μη φοβηθης και απο προσωπου αυτων μη εκστης διοτι οικος παραπικραινων εστιν 7 και λαλησεις τους λογους μου προς αυτους εαν αρα ακουσωσιν η πτοηθωσιν διοτι οικος παραπικραινων εστιν 8 και συ υιε ανθρωπου ακουε του λαλουντος προς σε μη γινου παραπικραινων καθως ο οικος ο παραπικραινων χανε το στομα σου και φαγε α εγω διδωμι σοι 9 και ειδον και ιδου χειρ εκτεταμενη προς με και εν αυτη κεφαλis βιβλιου 10 και ανειλησεν αυτην ενωπιον εμου και εν αυτη γεγραμμενα ην τα οπισθεν και τα εμπροσθεν και εγεγραπτο εις αυτην θρηνος και μελος και ουαι

Chapter 3

1 και ειπεν προς με υιε ανθρωπου καταφαγε την κεφαλιδα ταυτην και πορευθητι και λαλησον τοις υιοις ισραηλ 2 και διηνοιξα το στομα μου και εφωμισεν με την κεφαλιδα 3 και ειπεν προς με υιε ανθρωπου το στομα σου φαγεται και η κοιλια

σου πλησθησεται της κεφαλιδος ταυτης της δεδομενης εις σε και εφαγον αυτην και εγενετο εν τω στοματι μου ως μελι γλυκαζον 4 και ειπεν προς με υιε ανθρωπου βαδιζε εισελθε προς τον οικον του ισραηλ και λαλησον τους λογους μου προς αυτους 5 διοτι ου προς λαον βαθυχειλον και βαρυγλωσσον συ εξαποστελλη προς τον οικον του ισραηλ 6 ουδε προς λαους πολλους αλλοφωνους η αλλογλωσσους ουδε στιβαρους τη γλωσση οντας ων ουκ ακουση τους λογους αυτων και ει προς τοιουτους εξαπεστειλα σε ουτοι αν εισηκουσαν σου 7 ο δε οικος του ισραηλ ου μη θελησωσιν εισακουσαι σου διοτι ου βουλονται εισακουειν μου οτι πας ο οικος ισραηλ φιλονεικοι εισιν και σκληροκαρδιοι 8 και ιδου δεδωκα το προσωπον σου δυνατον κατεναντι των προσωπων αυτων και το νεικος σου κατισχυσω κατεναντι του νεικους αυτων 9 και εσται δια παντος κραταιοτερον πετρας μη φοβηθης απ' αυτων μηδε πτοηθης απο προσωπου αυτων διοτι οικος παραπικραινων εστιν 10 και ειπεν προς με υιε ανθρωπου παντας τους λογους ους λελαληκα μετα σου λαβε εις την καρδιαν σου και τοις ωσιν σου ακουε 11 και βαδιζε εισελθε εις την αιχμαλωσιαν προς τους υιους του λαου σου και λαλησεις προς αυτους και ερεις προς αυτους ταδε λεγει κυριος εαν αρα ακουσωσιν εαν αρα ενδωσιν 12 και ανελαβεν με πνευμα και ηκουσα κατοπισθεν μου φωνην σεισμου μεγαλου ευλογημενη η δοξα κυριου εκ του τοπου αυτου 13 και ειδον φωνην πτερυγων των ζων πτερυσσομενων ετερα προς την ετεραν και φωνη των τροχων εχομενη αυτων και φωνη του σεισμου 14 και το πνευμα εξηρεν με και ανελαβεν με και επορευθην εν ορμη του πνευματος μου και χειρ κυριου εγενετο επ' εμε κραταια 15 και εισηλθον εις την αιχμαλωσιαν μετεωρος και περιηλθον τους κατοικουντας επι του ποταμου του χοβαρ τους οντας εκει και εκαδισα εκει επτα ημερας αναστρεφομενος εν μεσω αυτων 16 και εγενετο μετα τας επτα ημερας λογος κυριου προς με λεγων 17 υιε ανθρωπου σκοπον δεδωκα σε τω οικω ισραηλ και ακουση εκ στοματος μου λογον και διαπειληση αυτοις παρ' εμου 18 εν τω λεγειν με τω ανομω θανατω θανατωθησιν και ου διεστειλω αυτω ουδε ελαλησας του διαστειλασθαι τω ανομω αποστρεψαι απο των οδων αυτου του ζησαι αυτον ο ανομος εκεινος τη αδικια αυτου αποθανειται και το αιμα αυτου εκ χειρος σου εκζητησω 19 και συ εαν διαστειλη τω ανομω και μη αποστρεψη απο της ανομιας αυτου και της οδου αυτου ο ανομος εκεινος εν τη αδικια αυτου αποθανειται και συ την ψυχην σου ρυση 20 και εν τω αποστρεφειν δικαιον απο των δικαιουσυνων αυτου και ποιηση παραπτωμα και δωσω την βασανον εις προσωπον αυτου αυτος αποθανειται οτι ου διεστειλω αυτω και εν ταις αμαρτιας αυτου αποθανειται διοτι ου μη μνησθωσιν αι δικαιουσυναι αυτου ας εποιησεν και το αιμα αυτου εκ της χειρος σου εκζητησω 21 συ δε εαν διαστειλη τω δικαιω του μη αμαρτειν και αυτος μη αμαρτη ο δικαιος ζωη ζησεται οτι διεστειλω αυτω και συ την σεαυτου ψυχην ρυση 22 και εγενετο επ' εμε χειρ κυριου και ειπεν προς με αναστηθι και εξελθε εις το πεδιον και εκει

λαληθησεται προς σε 23 και ανεστην και εξηλθον εις το πεδιον και ιδου εκει δοξα κυριου ειστηκει καθως η ορασις και καθως η δοξα ην ειδον επι του ποταμου του χοβαρ και πιπτω επι προσωπον μου 24 και ηλθεν επ' εμε πνευμα και εστησεν με επι ποδας μου και ελαλησεν προς με και ειπεν μοι εισελθε και εγκλεισθητι εν μεσω του οικου σου 25 και συ υιε ανθρωπου ιδου δεδονται επι σε δεσμοι και δησουσιν σε εν αυτοις και ου μη εξελθης εκ μεσου αυτων 26 και την γλωσσαν σου συνδησω και αποκωφωθηση και ουκ εση αυτοις εις ανδρα ελεγχοντα διοτι οικος παραπικραινων εστιν 27 και εν τω λαλειν με προς σε ανοιξω το στομα σου και ερεις προς αυτους ταδε λεγει κυριος ο ακουων ακουετω και ο απειθων απειθειτω διοτι οικος παραπικραινων εστιν

Chapter 4

1 και συ υιε ανθρωπου λαβε σεαυτω πλινθον και θησεις αυτην προ προσωπου σου και διαγραφεις επ' αυτην πολιν την ιερουσαλημ 2 και δωσεις επ' αυτην περιοχην και οικοδομησεις επ' αυτην προμαχωνας και περιβαλεις επ' αυτην χαρακα και δωσεις επ' αυτην παρεμβολας και ταξεις τας βελοστασεις κυκλω 3 και συ λαβε σεαυτω τηγανον σιδηρουν και θησεις αυτο τοιχον σιδηρουν ανα μεσον σου και ανα μεσον της πολεως και ετοιμασεις το προσωπον σου επ' αυτην και εσται εν συγκλεισμω και συγκλειςεις αυτην σημειον εστιν τουτο τοις υιοις ισραηλ 4 και συ κοιμηθηση επι το πλευρον σου το αριστερον και θησεις τας αδικιας του οικου ισραηλ επ' αυτου κατα αριθμον των ημερων πεντηκοντα και εκατον ας κοιμηθηση επ' αυτου και λημψη τας αδικιας αυτων 5 και εγω δεδωκα σοι τας δυο αδικιας αυτων εις αριθμον ημερων ενενηκοντα και εκατον ημερας και λημψη τας αδικιας του οικου ισραηλ 6 και συντελεσεις ταυτα παντα και κοιμηθηση επι το πλευρον σου το δεξιον και λημψη τας αδικιας του οικου ιουδα τεσσαρακοντα ημερας ημεραν εις ενιαυτον τεδεικα σοι 7 και εις τον συγκλεισμον ιερουσαλημ ετοιμασεις το προσωπον σου και τον βραχιονα σου στερεωσεις και προφητευσεις επ' αυτην 8 και εγω ιδου δεδωκα επι σε δεσμους και μη στραφης απο του πλευρου σου επι το πλευρον σου εως ου συντελεσθωσιν αι ημεραι του συγκλεισμου σου 9 και συ λαβε σεαυτω πυρους και κριδας και κυαμον και φακον και κεγχρον και ολυραν και εμβαλεις αυτα εις αγγος εν οστρακινον και ποιησεις αυτα σαυτω εις αρτους και κατ' αριθμον των ημερων ας συ καθευδεις επι του πλευρου σου ενενηκοντα και εκατον ημερας φαγεσαι αυτα 10 και το βρωμα σου ο φαγεσαι εν σταθμω εικοσι σικλους την ημεραν απο καιρου εως καιρου φαγεσαι αυτα 11 και υδωρ εν μετρω πιεσαι το εκτον του ιν απο καιρου εως καιρου πιεσαι 12 και εγκρυφιαν κριθινον φαγεσαι αυτα εν βολβιτοις κοπρου ανθρωπινης εγκρυψεις αυτα κατ' οφθαλμους αυτων 13 και ερεις ταδε λεγει κυριος ο θεος του ισραηλ ουτως φαγονται οι υιοι

ισραηλ ακαθαρτα εν τοις εθνεσιν 14 και ειπα μηδαμως κυριε θεε του ισραηλ ιδου η ψυχη μου ου μεμιανται εν ακαθαρσια και θνησιμαιοι και θηριαλωτοι ου βεβρωκα απο γενεσεως μου εως του νυν ουδε εισεληλυθεν εις το στομα μου παν κρεας εωλον 15 και ειπεν προς με ιδου δεδωκα σοι βολβιτα βοων αντι των βολβιτων των ανθρωπινων και ποιησεις τους αρτους σου επ' αυτων 16 και ειπεν προς με υιε ανθρωπου ιδου εγω συντριβω στηριγμα αρτου εν ιερουσαλημ και φαγονται αρτον εν σταθμω και εν ενδεια και υδωρ εν μετρω και εν αφανισμω πιονται 17 οπως ενδεεις γενωνται αρτου και υδατος και αφανισθησεται ανθρωπος και αδελφος αυτου και τακησονται εν ταις αδικiais αυτων

Chapter 5

1 και συ υιε ανθρωπου λαβε σεαυτω ρομφαιαν οξειαν υπερ ξυρον κουρεως κτηση αυτην σεαυτω και επαξεις αυτην επι την κεφαλην σου και επι τον πωγωνα σου και λημψη ζυγον σταθμιων και διαστησεις αυτους 2 το τεταρτον εν πυρι ανακαυσεις εν μεση τη πολει κατα την πληρωσιν των ημερων του συγκλεισμου και λημψη το τεταρτον και κατακαυσεις αυτο εν μεσω αυτης και το τεταρτον κατακοψεις εν ρομφαια κυκλω αυτης και το τεταρτον διασκορπισεις τω πνευματι και μαχαιραν εκκενωσω οπισω αυτων 3 και λημψη εκειθεν ολιγους εν αριθμω και συμπεριλημψη αυτους τη αναβολη σου 4 και εκ τουτων λημψη ετι και ριψεις αυτους εις μεσον του πυρος και κατακαυσεις αυτους εν πυρι εξ αυτης εξελευσεται πυρ και ερεις παντι οικω ισραηλ 5 ταδε λεγει κυριος αυτη η ιερουσαλημ εν μεσω των εθνων τεθεικα αυτην και τας κυκλω αυτης χωρας 6 και ερεις τα δικαιωματα μου τη ανομω εκ των εθνων και τα νομιμα μου εκ των χωρων των κυκλω αυτης διοτι τα δικαιωματα μου απωσαντο και εν τοις νομιμοις μου ουκ επορευθησαν εν αυτοις 7 δια τουτο ταδε λεγει κυριος ανθ' ων η αφορμη υμων εκ των εθνων των κυκλω υμων και εν τοις νομιμοις μου ουκ επορευθητε και τα δικαιωματα μου ουκ εποιησατε αλλ' ουδε κατα τα δικαιωματα των εθνων των κυκλω υμων ου πεποιηκατε 8 δια τουτο ταδε λεγει κυριος ιδου εγω επι σε και ποιησω εν μεσω σου κριμα ενωπιον των εθνων 9 και ποιησω εν σοι α ου πεποιηκα και α ου ποιησω ομοια αυτοις ετι κατα παντα τα βδελυγματα σου 10 δια τουτο πατερες φαγονται τεκνα εν μεσω σου και τεκνα φαγονται πατερας και ποιησω εν σοι κριματα και διασκορπιω παντας τους καταλοιπους σου εις παντα ανεμον 11 δια τουτο ζω εγω λεγει κυριος ει μη ανθ' ων τα αγια μου εμιανας εν πασιν τοις βδελυγμασιν σου καγω απωσομαι σε ου φεισεται μου ο οφθαλμος καγω ουκ ελεησω 12 το τεταρτον σου εν θανατω αναλωθησεται και το τεταρτον σου εν λιμω συντελεσθησεται εν μεσω σου και το τεταρτον σου εις παντα ανεμον σκορπιω αυτους και το τεταρτον σου εν ρομφαια πεσουνται κυκλω σου και μαχαιραν εκκενωσω οπισω αυτων 13

και συντελεσθησεται ο θυμος μου και η οργη μου επ' αυτους και επιγνωση διοτι εγω κυριος λελαληκα εν ζηλω μου εν τω συντελεσαι με την οργην μου επ' αυτους 14 και θησομαι σε εις ερημον και τας θυγατερας σου κυκλω σου ενωπιον παντος διοδευοντος 15 και εση στενακτη και δηλαι+στη εν τοις εθνεσιν τοις κυκλω σου εν τω ποιησαι με εν σοι κριματα εν εκδικησει θυμου μου εγω κυριος λελαληκα 16 εν τω εξαποστειλαι με τας βολιδας μου του λιμου επ' αυτους και εσονται εις εκλειψιν και συντριψω στηριγμα αρτου σου 17 και εξαποστελω επι σε λιμον και δηρια πονηρα και τιμωρησομαι σε και θανατος και αιμα διελευσονται επι σε και ρομφαιαν επαξω επι σε κυκλοθεν εγω κυριος λελαληκα

Chapter 6

1 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 2 υιε ανθρωπου στηρισον το προσωπον σου επι τα ορη ισραηλ και προφητευσον επ' αυτα 3 και ερεις τα ορη ισραηλ ακουσατε λογον κυριου ταδε λεγει κυριος τοις ορεσιν και τοις βουνοις και ταις φαραγξιν και ταις ναπαις ιδου εγω επαγω εφ' υμας ρομφαιαν και εξολεθρευθησεται τα υψηλα υμων 4 και συντριβησονται τα θυσιαστηρια υμων και τα τεμενη υμων και καταβαλω τραυματιας υμων ενωπιον των ειδωλων υμων 5 και διασκορπιω τα οστα υμων κυκλω των θυσιαστηριων υμων 6 εν παση τη κατοικια υμων αι πολεις εξεξημωθησονται και τα υψηλα αφανισθησεται οπως εξολεθρευθη τα θυσιαστηρια υμων και συντριβησονται τα ειδωλα υμων και εξαρθησεται τα τεμενη υμων 7 και πεσουνται τραυματιαι εν μεσω υμων και επιγνωσεσθε οτι εγω κυριος 8 εν τω γενεσθαι εξ υμων ανασωζομενους εκ ρομφαιας εν τοις εθνεσιν και εν τω διασκορπισμω υμων εν ταις χωραις 9 και μνησθησονται μου οι ανασωζομενοι εξ υμων εν τοις εθνεσιν ου ηχμαλωτευθησαν εκει ομωμοκα τη καρδια αυτων τη εκπορνευουση απ' εμου και τοις οφθαλμοις αυτων τοις πορνευουσιν οπισω των επιτηδευματων αυτων και κοιφονται προσωπα αυτων εν πασι τοις βδελυγμασιν αυτων 10 και επιγνωσονται διοτι εγω κυριος λελαληκα 11 ταδε λεγει κυριος κροτησον τη χειρι και ψοφησον τω ποδι και ειπον ευγε ευγε επι πασιν τοις βδελυγμασιν οικου ισραηλ εν ρομφαια και εν θανατω και εν λιμω πεσουνται 12 ο εγγυς εν ρομφαια πεσειται ο δε μακραν εν θανατω τελευτησει και ο περιεχομενος εν λιμω συντελεσθησεται και συντελεσω την οργην μου επ' αυτους 13 και γνωσεσθε διοτι εγω κυριος εν τω ειναι τους τραυματιας υμων εν μεσω των ειδωλων υμων κυκλω των θυσιαστηριων υμων επι παντα βουνον υψηλον και υποκατω δενδρου συσκιου ου εδωκαν εκει οσμην ευωδιας πασι τοις ειδωλοις αυτων 14 και εκτενω την χειρα μου επ' αυτους και θησομαι την γην εις αφανισμον και εις ολεθρον απο της ερημου δεβλαθα εκ πασης της κατοικιας και επιγνωσεσθε οτι εγω κυριος

Chapter 7

1 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 2 και συ υιε ανθρωπου ειπον ταδε λεγει κυριος τη γη του ισραηλ περας ηκει το περας ηκει επι τας τεσσαρας πτερυγας της γης 3 ηκει το περας 4 επι σε τον κατοικουντα την γην ηκει ο καιρος ηγγικεν η ημερα ου μετα θορυβων ουδε μετα ωδινων 5 νυν εγγυθεν εκχεω την οργην μου επι σε και συντελεσω τον θυμον μου εν σοι και κρινω σε εν ταις οδοις σου και δωσω επι σε παντα τα βδελυγματα σου 6 ου φεισεται ο οφθαλμος μου ουδε μη ελεησω διοτι τας οδους σου επι σε δωσω και τα βδελυγματα σου εν μεσω σου εσονται και επιγνωση διοτι εγω ειμι κυριος ο τυπτων 7 νυν το περας προς σε και αποστελω εγω επι σε και εκδικησω σε εν ταις οδοις σου και δωσω επι σε παντα τα βδελυγματα σου 8 ου φεισεται ο οφθαλμος μου επι σε ουδε μη ελεησω διοτι την οδον σου επι σε δωσω και τα βδελυγματα σου εν μεσω σου εσται και επιγνωση διοτι εγω κυριος 9 διοτι ταδε λεγει κυριος 10 ιδου το περας ηκει ιδου ημερα κυριου ει και η ραβδος ηνθηκεν η υβρις εξανεστηκεν 11 και συντριψει στηριγμα ανομου και ου μετα θορυβου ουδε μετα σπουδης 12 ηκει ο καιρος ιδου η ημερα ο κτωμενος μη χαιρετω και ο πωλων μη θρηνηιτω 13 διοτι ο κτωμενος προς τον πωλουντα ουκετι μη επιστρεψη και ανθρωπος εν οφθαλμω ζωης αυτου ου κρατησει 14 σαλπισατε εν σαλπιγγι και κρινατε τα συμπαντα 15 ο πολεμος εν ρομφαια εξωθεν και ο λιμος και ο θανατος εσωθεν ο εν τω πεδιω εν ρομφαια τελευτησει τους δε εν τη πολει λιμος και θανατος συντελεσει 16 και ανασωθησονται οι ανασωζομενοι εξ αυτων και εσονται επι των ορεων παντας αποκτενω εκαστον εν ταις αδικιαις αυτου 17 πασαι χειρες εκλυθησονται και παντες μηροι μολυνθησονται υγρασια 18 και περιζωσονται σακκους και καλυψει αυτους θαμβος και επι παν προσωπον αισχυνη επ' αυτους και επι πασαν κεφαλην φαλακρωμα 19 το αργυριον αυτων ριφησεται εν ταις πλατειαις και το χρυσιον αυτων υπεροφθησεται αι ψυχαι αυτων ου μη εμπλησθωσιν και αι κοιλιαι αυτων ου μη πληρωθωσιν διοτι βασανος των αδικιων αυτων εγενετο 20 εκλεκτα κοσμου εις υπερηφανιαν εθεντο αυτα και εικονας των βδελυγματων αυτων εποιησαν εξ αυτων ενεκεν τουτου δεδωκα αυτα αυτοις εις ακαθαρσιαν 21 και παραδωσω αυτα εις χειρας αλλοτριων του διαρπασαι αυτα και τοις λοιμοις της γης εις σκυλα και βεβηλωσουσιν αυτα 22 και αποστρεψω το προσωπον μου απ' αυτων και μιανουσιν την επισκοπην μου και εισελευσονται εις αυτα αφυλακτως και βεβηλωσουσιν αυτα 23 και ποιησουσι φυρμον διοτι η γη πληρης λαων και η πολις πληρης ανομιας 24 και αποστρεψω το φρυαγμα της ισχυος αυτων και μιανθησεται τα αγια αυτων 25 εξιλασμος ηξει και ζητησει ειρηνην και ουκ εσται 26 ουαι επι ουαι εσται και αγγελια επ' αγγελιαν εσται και ζητηθησεται ορασις εκ προφητου και νομος απολειται εξ ιερεως και βουλη εκ πρεσβυτερων 27 αρχων ενδυσεται αφανισμον και αι χειρες του λαου της γης

παραλυθησονται κατα τας οδους αυτων ποιησω αυτοις και εν τοις κριμασιν αυτων εκδικησω αυτους και γνωσονται οτι εγω κυριος

Chapter 8

1 και εγενετο εν τω εκτω ετει εν τω πεμπτω μηνι πεμπτη του μηνος εγω εκαδημην εν τω οικω και οι πρεσβυτεροι ιουδα εκαθηντο ενωπιον μου και εγενετο επ' εμε χειρ κυριου 2 και ειδον και ιδου ομοιωμα ανδρος απο της οσφυος αυτου και εως κατω πυρ και απο της οσφυος αυτου υπερανω ως ορασις ηλεκτρου 3 και εξετεινεν ομοιωμα χειρος και ανελαβεν με της κορυφης μου και ανελαβεν με πνευμα ανα μεσον της γης και ανα μεσον του ουρανου και ηγαγεν με εις ιερουσαλημ εν ορασει θεου επι τα προθυρα της πυλης της εσωτερας της βλεπουσης προς βορραν ου ην η στηλη του κτωμενου 4 και ιδου εκει ην δοξα κυριου θεου ισραηλ κατα την ορασιν ην ειδον εν τω πεδιω 5 και ειπεν προς με υιε ανθρωπου αναβλεψον τοις οφθαλμοις σου προς βορραν και ανεβλεψα τοις οφθαλμοις μου προς βορραν και ιδου απο βορρα επι την πυλην την προς ανατολας 6 και ειπεν προς με υιε ανθρωπου εωρακας τι ουτοι ποιουσιν ανομιας μεγαλας ποιουσιν ωδε του απεχεσθαι απο των αγιων μου και ετι οφει ανομιας μειζονας 7 και εισηγαγεν με επι τα προθυρα της αυλης 8 και ειπεν προς με υιε ανθρωπου ορυξον και ωρυξα και ιδου θυρα μια 9 και ειπεν προς με εισελθε και ιδε τας ανομιας ας ουτοι ποιουσιν ωδε 10 και εισηλθον και ειδον και ιδου ματαια βδελυγματα και παντα τα ειδωλα οικου ισραηλ διαγεγραμμενα επ' αυτου κυκλω 11 και εβδομηκοντα ανδρες εκ των πρεσβυτερων οικου ισραηλ και ιεζονιας ο του σαφαν εν μεσω αυτων εισηκει προ προσωπου αυτων και εκαστος θυμιατηριον αυτου ειχεν εν τη χειρι και η ατμις του θυμιαματος ανεβαινεν 12 και ειπεν προς με υιε ανθρωπου εωρακας α οι πρεσβυτεροι του οικου ισραηλ ποιουσιν εκαστος αυτων εν τω κοιτωνι τω κρυπτω αυτων διοτι ειπαν ουχ ορα ο κυριος εγκαταλελοιπεν κυριος την γην 13 και ειπεν προς με ετι οφει ανομιας μειζονας ας ουτοι ποιουσιν 14 και εισηγαγεν με επι τα προθυρα της πυλης οικου κυριου της βλεπουσης προς βορραν και ιδου εκει γυναικες καθημεναι θρηνηνουςαι τον θαμμουζ 15 και ειπεν προς με υιε ανθρωπου εωρακας και ετι οφει επιτηδευματα μειζονα τουτων 16 και εισηγαγεν με εις την αυλην οικου κυριου την εσωτεραν και ιδου επι των προθυρων του ναου κυριου ανα μεσον των αιλαμ και ανα μεσον του θυσιαστηριου ως εικοσι ανδρες τα οπισθια αυτων προς τον ναον του κυριου και τα προσωπα αυτων απεναντι και ουτοι προσκυνουσιν τω ηλιω 17 και ειπεν προς με εωρακας υιε ανθρωπου μη μικρα τω οικω ιουδα του ποιειν τας ανομιας ας πεποιηκασιν ωδε διοτι επλησαν την γην ανομιας και ιδου αυτοι ως μυκτηριζοντες 18 και εγω ποιησω αυτοις μετα θυμου ου φεισεται ο οφθαλμος μου ουδε μη ελεησω

Chapter 9

1 και ανεκραγεν εις τα ωτα μου φωνη μεγαλη λεγων ηγγικεν η εκδικησις της πολεως και εκαστος ειχεν τα σκευη της εξολεθρευσεως εν χειρι αυτου 2 και ιδου εξ ανδρες ηρχοντο απο της οδου της πυλης της υψηλης της βλεπουσης προς βορραν και εκαστου πελυξ εν τη χειρι αυτου και εις ανηρ εν μεσω αυτων ενδεδυκως ποδηρη και ζωνη σαπφειρου επι της οσφυος αυτου και εισηλθοσαν και εστησαν εχομενοι του θυσιαστηριου του χαλκου 3 και δοξα θεου του ισραηλ ανεβη απο των χερουβιν η ουσα επ' αυτων εις το αιθριον του οικου και εκαλεσεν τον ανδρα τον ενδεδυκοτα τον ποδηρη ος ειχεν επι της οσφυος αυτου την ζωνην 4 και ειπεν προς αυτον διελθε μεσην την ιερουσαλημ και δος το σημειον επι τα μετωπα των ανδρων των καταστεναζοντων και των κατωδυνωμενων επι πασαις ταις ανομιαις ταις γινομεναις εν μεσω αυτης 5 και τουτοις ειπεν ακουοντος μου πορευεσθε οπισω αυτου εις την πολιν και κοπτετε και μη φειδεσθε τοις οφθαλμοις υμων και μη ελεησητε 6 πρεσβυτερον και νεανισκον και παρθενον και νηπια και γυναικας αποκτεινατε εις εξαλειψιν επι δε παντας εφ' ους εστιν το σημειον μη εγγισητε και απο των αγιων μου αρξασθε και ηρξαντο απο των ανδρων των πρεσβυτερων οι ησαν εσω εν τω οικω 7 και ειπεν προς αυτους μιανατε τον οικον και πλησατε τας οδους νεκρων εκπορευομενοι και κοπτετε 8 και εγενετο εν τω κοπτειν αυτους και πιπτω επι προσωπον μου και ανεβοησα και ειπα οιμμοι κυριε εξαλειφεις συ τους καταλοιπους του ισραηλ εν τω εκχει σε τον θυμον σου επι ιερουσαλημ 9 και ειπεν προς με αδικια του οικου ισραηλ και ιουδα μεμεγαλυννται σφοδρα σφοδρα οτι επλησθη η γη λαων πολλων και η πολις επλησθη αδικιας και ακαθαρσιας οτι ειπαν εγκαταλελοιπεν κυριος την γην ουκ εφορα ο κυριος 10 και ου φεισεται μου ο οφθαλμος ουδε μη ελεησω τας οδους αυτων εις κεφαλαις αυτων δεδωκα 11 και ιδου ο ανηρ ο ενδεδυκως τον ποδηρη και εξωσμενος τη ζωνη την οσφυν αυτου και απεκρινατο λεγων πεποιηκα καθως ενετειλω μοι

Chapter 10

1 και ειδον και ιδου επανω του στερεωματος του υπερ κεφαλαις των χερουβιν ως λιθος σαπφειρου ομοιωμα θρονου επ' αυτων 2 και ειπεν προς τον ανδρα τον ενδεδυκοτα την στολην εισελθε εις το μεσον των τροχων των υποκατω των χερουβιν και πλησον τας δρακας σου ανδρακων πυρος εκ μεσου των χερουβιν και διασκορπισον επι την πολιν και εισηλθεν ενωπιον μου 3 και τα χερουβιν εισηκει εκ δεξιων του οικου εν τω εισπορευεσθαι τον ανδρα και η νεφελη επλησεν την αυλην την εσωτεραν 4 και απηρεν η δοξα κυριου απο των χερουβιν εις το αιθριον του οικου και επλησεν τον οικον η νεφελη και η αυλη επλησθη του φεγγους της δοξης κυριου 5 και φωνη των πτερυγων των χερουβιν ηκουετο εως

της αυλης της εξωτερας ως φωνη θεου σαδδαι λαλουντος 6 και εγενετο εν τω εντελλεσθαι αυτον τω ανδρι τω ενδεδυκοτι την στολην την αγιαν λεγων λαβε πυρ εκ μεσου των τροχων εκ μεσου των χερουβιν και εισηλθεν και εστη εχομενος των τροχων 7 και εξετεινεν την χειρα αυτου εις μεσον του πυρος του οντος εν μεσω των χερουβιν και ελαβεν και εδωκεν εις τας χειρας του ενδεδυκοτος την στολην την αγιαν και ελαβεν και εξηλθεν 8 και ειδον τα χερουβιν ομοιωμα χειρων ανθρωπων υποκατωθεν των πτερυγων αυτων 9 και ειδον και ιδου τροχοι τεσσαρες εισηκεισαν εχομενοι των χερουβιν τροχος εις εχομενος χερουβ ενος και η οψις των τροχων ως οψις λιθου ανθρακος 10 και η οψις αυτων ομοιωμα εν τοις τεσσαρσιν ον τροπον οταν η τροχος εν μεσω τροχου 11 εν τω πορευεσθαι αυτα εις τα τεσσαρα μερη αυτων επορευοντο ουκ επεστρεφον εν τω πορευεσθαι αυτα οτι εις ον αν τοπον επεβλεψεν η αρχη η μια επορευοντο και ουκ επεστρεφον εν τω πορευεσθαι αυτα 12 και οι νωτοι αυτων και αι χειρες αυτων και αι πτερυγες αυτων και οι τροχοι πληρεις οφθαλμων κυκλοθεν τοις τεσσαρσιν τροχοις αυτων 13 τοις δε τροχοις τουτοις επεκληθη γελγελ ακουοντος μου 15 και ηραν τα χερουβιν τουτο το ζων ο ειδον επι του ποταμου του χοβαρ 16 και εν τω πορευεσθαι τα χερουβιν επορευοντο οι τροχοι και ουτοι εχομενοι αυτων και εν τω εξαιρειν τα χερουβιν τας πτερυγας αυτων του μετεωριζεσθαι απο της γης ουκ επεστρεφον οι τροχοι αυτων 17 εν τω εσταναι αυτα εισηκεισαν και εν τω μετεωριζεσθαι αυτα εμετεωριζοντο μετ' αυτων διοτι πνευμα ζωης εν αυτοις ην 18 και εξηλθεν δοξα κυριου απο του οικου και επεβη επι τα χερουβιν 19 και ανελαβον τα χερουβιν τας πτερυγας αυτων και εμετεωρισθησαν απο της γης ενωπιον εμου εν τω εξελθειν αυτα και οι τροχοι εχομενοι αυτων και εστησαν επι τα προθυρα της πυλης οικου κυριου της απεναντι και δοξα θεου ισραηλ ην επ' αυτων υπερανω 20 τουτο το ζων εστιν ο ειδον υποκατω θεου ισραηλ επι του ποταμου του χοβαρ και εγνων οτι χερουβιν εστιν 21 τεσσαρα προσωπα τω ενι και οκτω πτερυγες τω ενι και ομοιωμα χειρων ανθρωπου υποκατωθεν των πτερυγων αυτων 22 και ομοιωσις των προσωπων αυτων ταυτα τα προσωπα εστιν α ειδον υποκατω της δοξης θεου ισραηλ επι του ποταμου του χοβαρ και αυτα εκαστον κατα προσωπον αυτων επορευοντο

Chapter 11

1 και ανελαβεν με πνευμα και ηγαγεν με επι την πυλην του οικου κυριου την κατεναντι την βλεπουσαν κατα ανατολας και ιδου επι των προθυρων της πυλης ως εικοσι και πεντε ανδρες και ειδον εν μεσω αυτων τον ιεζονιαν τον του εξερ και φαλτιαν τον του βαναιου τους αφηγουμενους του λαου 2 και ειπεν κυριος προς με υιε ανθρωπου ουτοι οι ανδρες οι λογιζομενοι ματαια και βουλευομενοι

βουλήν πονήραν εν τη πολει ταυτη 3 οι λεγοντες ουχι προσφατως ωκοδομηνται αι οικiai αυτη εστιν ο λεβης ημεις δε τα κρεα 4 δια τουτο προφητευσον επ' αυτους προφητευσον υιε ανθρωπου 5 και επεσεν επ' εμε πνευμα κυριου και ειπεν προς με λεγε ταδε λεγει κυριος ουτως ειπατε οικος ισραηλ και τα διαβουλια του πνευματος υμων εγω επισταμαι 6 επληθυνατε νεκρους υμων εν τη πολει ταυτη και ενεπλησατε τας οδους αυτης τραυματιων 7 δια τουτο ταδε λεγει κυριος τους νεκρους υμων ους επαταξατε εν μεσω αυτης ουτοι εισιν τα κρεα αυτη δε ο λεβης εστιν και υμας εξαξω εκ μεσου αυτης 8 ρομφαιαν φοβεισθε και ρομφαιαν επαξω εφ' υμας λεγει κυριος 9 και εξαξω υμας εκ μεσου αυτης και παραδωσω υμας εις χειρας αλλοτριων και ποιησω εν υμιν κριματα 10 εν ρομφαia πεσεισθε επι των οριων του ισραηλ κρινω υμας και επιγνωσεσθε οτι εγω κυριος 11 αυτη υμιν ουκ εσται εις λεβητα και υμεις ου μη γενησθε εν μεσω αυτης εις κρεα επι των οριων του ισραηλ κρινω υμας 12 και επιγνωσεσθε διοτι εγω κυριος 13 και εγενετο εν τω προφητευειν με και φαλτιας ο του βαναιου απεδανεν και πιπτω επι προσωπον μου και ανεβοησα φωνη μεγαλη και ειπα οιμμοι οιμμοι κυριε εις συντελειαν συ ποιεις τους καταλοιπους του ισραηλ 14 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 15 υιε ανθρωπου οι αδελφοι σου και οι ανδρες της αιχμαλωσιας σου και πας ο οικος του ισραηλ συντετελεσται οis ειπαν αυτοis οι κατοικουντες ιερουσαλημ μακραν απεχετε απο του κυριου ημιν δεδοται η γη εις κληρονομian 16 δια τουτο ειπον ταδε λεγει κυριος οti απωσομαι αυτους εις τα εθνη και διασκορπιω αυτους εις πασαν την γην και εσομαι αυτοis εις αγιασμα μικρον εν ταις χωραις ου αν εισελθωσιν εκει 17 δια τουτο ειπον ταδε λεγει κυριος και εισδεξομαι αυτους εκ των εθνων και συναξω αυτους εκ των χωρων ου διεσπειρα αυτους εν αυταις και δωσω αυτοis την γην του ισραηλ 18 και εισελευσονται εκει και εξαρουσιν παντα τα βδελυγματα αυτης και πασας τας ανομιας αυτης εξ αυτης 19 και δωσω αυτοis καρδιαν ετεραν και πνευμα καινον δωσω εν αυτοis και εκσπασω την καρδιαν την λιθινην εκ της σαρκος αυτων και δωσω αυτοis καρδιαν σαρκινην 20 οπως εν τοis προσταγμασιν μου πορευωνται και τα δικαιωματα μου φυλασσωνται και ποιωσιν αυτα και εσονται μοι εις λαον και εγω εσομαι αυτοis εις θεον 21 και εις την καρδιαν των βδελυγματων αυτων και των ανομιων αυτων ως η καρδια αυτων επορευετο τας οδους αυτων εις κεφαλας αυτων δεδωκα λεγει κυριος 22 και εξηραν τα χερουβιν τας πτερυγας αυτων και οι τροχοι εχομενοι αυτων και η δοξα θεου ισραηλ επ' αυτα υπερανω αυτων 23 και ανεβη η δοξα κυριου εκ μεσης της πολεως και εστη επι του ορους ο ην απεναντι της πολεως 24 και ανελαβεν με πνευμα και ηγαγεν με εις γην χαλδαιων εις την αιχμαλωσιαν εν ορασει εν πνευματι θεου και ανεβην απο της ορασews ης ειδον 25 και ελαλησα προς την αιχμαλωσιαν παντας τους λογους του κυριου ους εδειξεν μοι

Chapter 12

1 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 2 υιε ανθρωπου εν μεσω των αδικιων αυτων συ κατοικεις οι εχουσιν οφθαλμους του βλεπειν και ου βλεπουσιν και ωτα εχουσιν του ακουειν και ουκ ακουουσιν διοτι οικος παραπικραινων εστιν 3 και συ υιε ανθρωπου ποιησον σεαυτω σκευη αιχμαλωσιας ημερας ενωπιον αυτων και αιχμαλωτευθηση εκ του τοπου σου εις ετερον τοπον ενωπιον αυτων οπως ιδωσιν διοτι οικος παραπικραινων εστιν 4 και εξοισεις τα σκευη σου ως σκευη αιχμαλωσιας ημερας κατ' οφθαλμους αυτων και συ εξελευση εσπερας ως εκπορευεται αιχμαλωτος 5 ενωπιον αυτων διορυξον σεαυτω εις τον τοιχον και διεξελευση δι' αυτου 6 ενωπιον αυτων επ' ωμων αναλημφθηση και κεκρυμμενος εξελευση το προσωπον σου συγκαλυψεις και ου μη ιδης την γην διοτι τερας δεδωκα σε τω οικω ισραηλ 7 και εποιησα ουτως κατα παντα οσα εντειλατο μοι και σκευη εξηνεγκα ως σκευη αιχμαλωσιας ημερας και εσπερας διωρυξα εμαυτω τον τοιχον και κεκρυμμενος εξηλθον επ' ωμων ανελημφθην ενωπιον αυτων 8 και εγενετο λογος κυριου προς με το πρωι λεγων 9 υιε ανθρωπου ουκ ειπαν προς σε ο οικος του ισραηλ οικος ο παραπικραινων τι συ ποιεις 10 ειπον προς αυτους ταδε λεγει κυριος κυριος ο αρχων και ο αφηγουμενος εν ιερουσαλημ και παντι οικω ισραηλ οι εισιν εν μεσω αυτων 11 ειπον οτι εγω τερατα ποιω εν μεσω αυτης ον τροπον πεποιηκα ουτως εσται αυτοις εν μετοικεσια και εν αιχμαλωσια πορευσονται 12 και ο αρχων εν μεσω αυτων επ' ωμων αρθησεται και κεκρυμμενος εξελευσεται δια του τοιχου και διορυξει του εξελθειν αυτον δι' αυτου το προσωπον αυτου συγκαλυψει οπως μη οραθη οφθαλμω και αυτος την γην ουκ οψεται 13 και εκπετασω το δικτυον μου επ' αυτον και συλλημφθησεται εν τη περιοχη μου και αξω αυτον εις βαβυλωνα εις γην χαλδαιων και αυτην ουκ οψεται και εκει τελευτησει 14 και παντας τους κυκλω αυτου τους βοηθους αυτου και παντας τους αντιλαμβανομενους αυτου διασπερω εις παντα ανεμον και ρομφαιαν εκκενωσω οπισω αυτων 15 και γνωσονται διοτι εγω κυριος εν τω διασκορπισαι με αυτους εν τοις εθνεσιν και διασπερω αυτους εν ταις χωραις 16 και υπολειψομαι εξ αυτων ανδρας αριθμω εκ ρομφαιας και εκ λιμου και εκ θανατου οπως εκδιηγωνται πασας τας ανομιαις αυτων εν τοις εθνεσιν ου εισηλθουσιν εκει και γνωσονται οτι εγω κυριος 17 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 18 υιε ανθρωπου τον αρτον σου μετ' οδυνης φαγεσαι και το υδωρ σου μετα βασανου και θλιψεως πιεσαι 19 και ερεις προς τον λαον της γης ταδε λεγει κυριος τοις κατοικουσιν ιερουσαλημ επι της γης του ισραηλ τους αρτους αυτων μετ' ενδειας φαγονται και το υδωρ αυτων μετα αφανισμου πιονται οπως αφανισθη η γη συν πληρωματι αυτης εν ασεβεια γαρ παντες οι κατοικουντες εν αυτη 20 και αι πολεις αυτων αι κατοικουμεναι εξερημωθησονται και η γη εις αφανισμον εσται και επιγνωσεσθε διοτι εγω κυριος 21 και εγενετο

λογος κυριου προς με λεγων 22 υιε ανθρωπου τις υμιν η παραβολη αυτη επι της γης του ισραηλ λεγοντες μακραν αι ημεραι απολωλεν ορασις 23 δια τουτο ειπον προς αυτους ταδε λεγει κυριος αποστρεψω την παραβολην ταυτην και ουκετι μη ειπωσιν την παραβολην ταυτην οικος του ισραηλ οτι λαλησεις προς αυτους ηγγικασιν αι ημεραι και λογος πασης ορασεως 24 οτι ουκ εσται ετι πασα ορασις ψευδης και μαντευομενος τα προς χαριν εν μεσω των υιων ισραηλ 25 διοτι εγω κυριος λαλησω τους λογους μου λαλησω και ποιησω και ου μη μηκυνω ετι οτι εν ταις ημεραις υμων οικος ο παραπικραινων λαλησω λογον και ποιησω λεγει κυριος 26 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 27 υιε ανθρωπου ιδου οικος ισραηλ ο παραπικραινων λεγοντες λεγουσιν η ορασις ην ουτος ορα εις ημερας πολλας και εις καιρους μακρους ουτος προφητευει 28 δια τουτο ειπον προς αυτους ταδε λεγει κυριος ου μη μηκυνωσιν ουκετι παντες οι λογοι μου ους αν λαλησω λαλησω και ποιησω λεγει κυριος

Chapter 13

1 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 2 υιε ανθρωπου προφητευσον επι τους προφητας του ισραηλ και προφητευσεις και ερεις προς αυτους ακουσατε λογον κυριου 3 ταδε λεγει κυριος ουαι τοις προφητευουσιν απο καρδιας αυτων και το καθολου μη βλεπουσιν 4 οι προφηται σου ισραηλ ως αλωπεκες εν ταις ερημοις 5 ουκ εστησαν εν στερεωματι και συνηγαγον ποιμνια επι τον οικον του ισραηλ ουκ ανεστησαν οι λεγοντες εν ημερα κυριου 6 βλεποντες ψευδη μαντευομενοι ματαια οι λεγοντες λεγει κυριος και κυριος ουκ απεσταλκεν αυτους και ηρξαντο του αναστησαι λογον 7 ουκ ορασιν ψευδη εωρακατε και μαντειας ματαιας ειρηκατε 8 δια τουτο ειπον ταδε λεγει κυριος ανθ' ων οι λογοι υμων ψευδεις και αι μαντειαι υμων ματαιαι δια τουτο ιδου εγω εφ' υμας λεγει κυριος 9 και εκτενω την χειρα μου επι τους προφητας τους ορωντας ψευδη και τους αποφθεγγομενους ματαια εν παιδεια του λαου μου ουκ εσονται ουδε εν γραφη οικου ισραηλ ου γραφησονται και εις την γην του ισραηλ ουκ εισελευσονται και γνωσονται διοτι εγω κυριος 10 ανθ' ων τον λαον μου επλανησαν λεγοντες ειρηνη ειρηνη και ουκ ην ειρηνη και ουτος οικοδομει τοιχον και αυτοι αλειφουσιν αυτον ει πεσειται 11 ειπον προς τους αλειφοντας πεσειται και εσται υετος κατακλυζων και δωσω λιθους πετροβολους εις τους ενδεσμους αυτων και πεσουνται και πνευμα εξαιρον και ραγησεται 12 και ιδου πεπτωκεν ο τοιχος και ουκ ερουσιν προς υμας που εστιν η αλοιφη υμων ην ηλειψατε 13 δια τουτο ταδε λεγει κυριος και ρηξω πνοην εξαιρουσαν μετα θυμου και υετος κατακλυζων εν οργη μου εσται και τους λιθους τους πετροβολους εν θυμω επαξω εις συντελειαν 14 και κατασκαψω τον τοιχον ον ηλειψατε και πεσειται και θησω αυτον επι την γην και αποκαλυφθησεται τα

θεμέλια αυτού και πέσεται και συντελεσθήσεσθε μετ' ἐλεγχῶν και ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κυριὸς 15 και συντελέσω τὸν θυμὸν μου ἐπὶ τὸν τοίχον και ἐπὶ τοὺς ἀλειφοντας αὐτὸν και πέσεται και εἶπα πρὸς ὑμᾶς οὐκ ἐστὶν ὁ τοίχος οὐδε οἱ ἀλειφοντες αὐτὸν 16 προφητῇ τοῦ ἰσραὴλ οἱ προφητευοντες ἐπὶ ἱερουσαλὴμ και οἱ ὀρωντες αὐτὴ εἰρηνὴν και εἰρηνὴ οὐκ ἐστὶν λέγει κυριὸς 17 και σὺ υἱὲ ἀνθρώπου στηρίσον τὸ πρόσωπον σου ἐπὶ τὰς θυγατέρας τοῦ λαοῦ σου τὰς προφητευουσας ἀπο καρδίας αὐτῶν και προφητεύσον ἐπ' αὐτάς 18 και εἰς ταῦδε λέγει κυριὸς οὐαὶ ταῖς συρραπτουσαῖς προσκεφάλαια ἐπὶ πάντα ἀγκῶνα χειρὸς και ποιουσας ἐπιβολαῖα ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν πάσης ἡλικίας τοῦ διαστρέφειν ψυχὰς αἱ ψυχαὶ διεστραφήσαν τοῦ λαοῦ μου και ψυχὰς περιποιουντο 19 και ἐβεβήλουν με πρὸς τὸν λαὸν μου ἐνεκὲν δράκος κριθῶν και ἐνεκὲν κλάσματος ἀρτοῦ τοῦ ἀποκτείνειν ψυχὰς αὐτῶν οὐκ ἔδει ἀποθάνειν και τοῦ περιποιήσασθαι ψυχὰς αὐτῶν οὐκ ἔδει ζῆσαι ἐν τῷ ἀποφθεγγεσθαι ὑμᾶς λαῶ ἐσακουοντι ματαῖα ἀποφθεγμάτων 20 διὰ τοῦτο ταῦδε λέγει κυριὸς κυριὸς ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ τὰ προσκεφάλαια ὑμῶν ἐφ' ἃ ὑμεῖς συστρέφετε ἐκεῖ ψυχὰς και διαρρηξῶ αὐτὰ ἀπὸ τῶν βραχιόνων ὑμῶν και ἐξαποστελῶ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ὑμεῖς ἐκστρέφετε τὰς ψυχὰς αὐτῶν εἰς διασκορπισμὸν 21 και διαρρηξῶ τὰ ἐπιβολαῖα ὑμῶν και ῥυσομαι τὸν λαὸν μου ἐκ χειρὸς ὑμῶν και οὐκετι ἐσονται ἐν χερσὶν ὑμῶν εἰς συστρόφην και ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κυριὸς 22 ἀνδρῶν διεστρέφετε καρδίαν δικαίου ἀδικῶς και ἐγὼ οὐ διεστρέφον αὐτὸν και τοῦ κατισχύσαι χειρὸς ἀνομοῦ τὸ καθόλου μὴ ἀποστρεψαὶ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς και ζῆσαι αὐτὸν 23 διὰ τοῦτο ψευδὴ οὐ μὴ ἰδῆτε και μαντείας οὐ μὴ μαντευσθήσετε ἐτι και ῥυσομαι τὸν λαὸν μου ἐκ χειρὸς ὑμῶν και γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κυριὸς

Chapter 14

1 και ἦλθον πρὸς με ἄνδρες ἐκ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ ἰσραὴλ και ἐκάθισαν πρὸ προσώπου μου 2 και ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 3 υἱὲ ἀνθρώπου οἱ ἄνδρες οὗτοι ἐθεντο τὰ διανοήματα αὐτῶν ἐπὶ τὰς καρδίας αὐτῶν και τὴν κολασίν των ἀδικιών αὐτῶν ἐθήκαν πρὸ προσώπου αὐτῶν εἰ ἀποκρινομενός ἀποκριθῶ αὐτοῖς 4 διὰ τοῦτο λαλήσον αὐτοῖς και εἰς πρὸς αὐτοὺς ταῦδε λέγει κυριὸς ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἐκ τοῦ οἴκου ἰσραὴλ ὅς ἂν θῇ τὰ διανοήματα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ και τὴν κολασίν τῆς ἀδικίας αὐτοῦ ταξί πρὸ προσώπου αὐτοῦ και ἐλθῇ πρὸς τὸν προφήτην ἐγὼ κυριὸς ἀποκριθήσομαι αὐτῷ ἐν οἷς ἐνεχεται ἡ διανοία αὐτοῦ 5 ὡς πλῆγισεν τὸν οἶκον τοῦ ἰσραὴλ κατὰ τὰς καρδίας αὐτῶν τὰς ἀπηλλοτριωμένας ἀπ' ἐμοῦ ἐν τοῖς ἐνθυμήμασιν αὐτῶν 6 διὰ τοῦτο εἶπον πρὸς τὸν οἶκον τοῦ ἰσραὴλ ταῦδε λέγει κυριὸς κυριὸς ἐπιστραφήτε και ἀποστρέψατε ἀπὸ τῶν ἐπιτηδεύματων ὑμῶν και ἀπὸ πᾶσων τῶν ἀσεβειῶν ὑμῶν και ἐπιστρέψ-

ατε τα προσωπα υμων 7 διοτι ανθρωπος ανθρωπος εκ του οικου ισραηλ και εκ των προσηλυτων των προσηλυτευοντων εν τω ισραηλ ος αν απαλλοτριωθη απ' εμου και θηται τα ενδυμηματα αυτου επι την καρδιαν αυτου και την κολασιν της αδικιας αυτου ταξη προ προσωπου αυτου και ελθη προς τον προφητην του επερωτησαι αυτον εν εμοι εγω κυριος αποκριθησομαι αυτω εν ω ενεχεται εν αυτω 8 και στηριω το προσωπον μου επι τον ανθρωπον εκεινον και θησομαι αυτον εις ερημον και εις αφανισμον και εξαρω αυτον εκ μεσου του λαου μου και επιγνωσ-εσθε οτι εγω κυριος 9 και ο προφητης εαν πλανηθη και λαληση εγω κυριος πε-πλανηκα τον προφητην εκεινον και εκτενω την χειρα μου επ' αυτον και αφανιω αυτον εκ μεσου του λαου μου ισραηλ 10 και λημψονται την αδικιαν αυτων κατα το αδικημα του επερωτωντος και κατα το αδικημα ομοιως τω προφητη εσται 11 οπως μη πλαναται ετι ο οικος του ισραηλ απ' εμου και ινα μη μαιινωνται ετι εν πασιν τοις παραπτωμασιν αυτων και εσονται μοι εις λαον και εγω εσομαι αυτοις εις θεον λεγει κυριος 12 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 13 υιε ανθρωπου γη εαν αμαρτη μοι του παραπεσειν παραπτωμα και εκτενω την χειρα μου επ' αυτην και συντριψω αυτης στηριγμα αρτου και εξαποστελω επ' αυτην λιμον και εξαρω εξ αυτης ανθρωπον και κτηνη 14 και εαν ωσιν οι τρεις ανδρες ουτοι εν μεσω αυτης νωε και δανιηλ και ιωβ αυτοι εν τη δικαιοσυνη αυτων σωθησονται λεγει κυριος 15 εαν και θηρια πονηρα επαγω επι την γην και τιμωρησομαι αυτην και εσται εις αφανισμον και ουκ εσται ο διοδευων απο προσωπου των θηριων 16 και οι τρεις ανδρες ουτοι εν μεσω αυτης ωσι ζω εγω λεγει κυριος ει υιοι η θυγατερες σωθησονται αλλ' η αυτοι μονοι σωθησονται η δε γη εσται εις ολεθρον 17 η και ρομφαιαν εαν επαγω επι την γην εκεινην και ειπω ρομφαια διελθατω δια της γης και εξαρω εξ αυτης ανθρωπον και κτηνος 18 και οι τρεις ανδρες ουτοι εν μεσω αυτης ζω εγω λεγει κυριος ου μη ρυσωνται υιους ουδε θυγατερας αυτοι μονοι σωθησονται 19 η και θανατον επαποστειλω επι την γην εκεινην και εκχεω τον θυμον μου επ' αυτην εν αιματι του εξολεθρευσαι εξ αυτης ανθρωπον και κτηνος 20 και νωε και δανιηλ και ιωβ εν μεσω αυτης ζω εγω λεγει κυριος εαν υιοι η θυγατερες υπολειφθωσιν αυτοι εν τη δικαιοσυνη αυτων ρυσονται τας ψυχας αυτων 21 ταδε λεγει κυριος εαν δε και τας τεσσαρας εκδικησεις μου τας πονηρας ρομφαιαν και λιμον και θηρια πονηρα και θανατον εξαποστειλω επι ιερουσαλημ του εξολεθρευσαι εξ αυτης ανθρωπον και κτηνος 22 και ιδου υπολελειμμενοι εν αυτη οι ανασεσωσμενοι αυτης οι εξαγουσιν εξ αυτης υιους και θυγατερας ιδου αυτοι εκπορευονται προς υμας και οψεσθε τας οδους αυτων και τα ενδυμηματα αυτων και μεταμεληθησεσθε επι τα κακα α επηγαγον επι ιερουσαλημ παντα τα κακα α επηγαγον επ' αυτην 23 και παρακαλεσουσιν υμας διοτι οψεσθε τας οδους αυτων και τα ενδυμηματα αυτων και επιγνωσεσθε διοτι ου ματην πεποιηκα παντα οσα εποιησα εν αυτη λεγει κυριος

Chapter 15

1 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 2 και συ υιε ανθρωπου τι αν γενοιτο το ξυλον της αμπελου εκ παντων των ξυλων των κληματων των οντων εν τοις ξυλοις του δρυμου 3 ει λημψονται εξ αυτης ξυλον του ποιησαι εις εργασιαν ει λημψονται εξ αυτης πασσαλον του κρεμασαι επ' αυτον παν σκευος 4 παρεξ πυρι δεδοται εις αναλωσιν την κατ' ενιαυτον καθαρσιν απ' αυτης αναλυσκει το πυρ και εκλειπει εις τελος μη χρησιμον εσται εις εργασιαν 5 ουδε ετι αυτου οντος ολοκληρου ουκ εσται εις εργασιαν μη οτι εαν και πυρ αυτο αναλωση εις τελος ει εσται ετι εις εργασιαν 6 δια τουτο ειπον ταδε λεγει κυριος ον τροπον το ξυλον της αμπελου εν τοις ξυλοις του δρυμου ο δεδωκα αυτο τω πυρι εις αναλωσιν ουτως δεδωκα τους κατοικουντας ιερουσαλημ 7 και δωσω το προσωπον μου επ' αυτους εκ του πυρος εξελευσονται και πυρ αυτους καταφαγεται και επιγνωσονται οτι εγω κυριος εν τω στηρισαι με το προσωπον μου επ' αυτους 8 και δωσω την γην εις αφανισμον ανθ' ων παρεπεσον παραπτωματι λεγει κυριος

Chapter 16

1 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 2 υιε ανθρωπου διαμαρτυραι τη ιερουσαλημ τας ανομιας αυτης 3 και ερεις ταδε λεγει κυριος τη ιερουσαλημ η ριζα σου και η γενεσις σου εκ γης χανααν ο πατηρ σου αμορραιος και η μητηρ σου χετταια 4 και η γενεσις σου εν η ημερα ετεχθης ουκ εδησαν τους μαστους σου και εν υδατι ουκ ελουσθης ουδε αλι ηλυσθης και σπαργανοις ουκ εσπαργανωθης 5 ουδε εφεισατο ο οφθαλμος μου επι σοι του ποιησαι σοι εν εκ παντων τουτων του παθειν τι επι σοι και απερριφης επι προσωπον του πεδιου τη σχολιοτητι της ψυχης σου εν η ημερα ετεχθης 6 και διηλθον επι σε και ειδον σε πεφυρμενην εν τω αιματι σου και ειπα σοι εκ του αιματος σου ζωη 7 πληθυνου καθως η ανατολη του αγρου δεδωκα σε και επληθυνθης και εμεγαλυνθης και εισηλθες εις πολεις πολεων οι μαστοι σου ανωρθωθησαν και η θριξ σου ανετειλεν συ δε ησθα γυμνη και ασχημονουσα 8 και διηλθον δια σου και ειδον σε και ιδου καιρος σου καιρος καταλυοντων και διεπετασα τας πτερυγας μου επι σε και εκαλυψα την ασχημοσυνην σου και ωμοσα σοι και εισηλθον εν διαθηκη μετα σου λεγει κυριος και εγενον μοι 9 και ελουσα σε εν υδατι και απεπλυνα το αιμα σου απο σου και εχρισα σε εν ελαιω 10 και ενεδυσα σε ποικιλα και υπεδησα σε υακινθον και εξωσα σε βυσσω και περιεβαλον σε τριχαπτω 11 και εκοσμησα σε κοσμω και περιεδηκα ψελια περι τας χειρας σου και καδεμα περι τον τραχηλον σου 12 και εδωκα ενωτιον περι τον μυκτηρα σου και τροχισκους επι τα ωτα σου και στεφανον καυχησεως επι την κεφαλην σου 13 και εκοσμηθης χρυσιω και αργυριω και τα περιβολαια σου βυσσινα και τριχαπτα και ποικιλα σεμιδαλιν και ελαιον και μελι

εφαγες και εγενου καλη σφοδρα 14 και εξηλθεν σου ονομα εν τοις εθνεσιν εν τω καλλει σου διοτι συντετελεσμενον ην εν ευπρεπεια εν τη ωραιοτητι η εταξα επι σε λεγει κυριος 15 και επεποιθεις εν τω καλλει σου και επορνευσας επι τω ονοματι σου και εξεχεας την πορνειαν σου επι παντα παροδον ο ουκ εσται 16 και ελαβες εκ των ιματιων σου και εποιησας σεαυτη ειδωλα ραπτα και εξεπορνευσας επ' αυτα και ου μη εισελθης ουδε μη γενηται 17 και ελαβες τα σκευη της καυχησης σου εκ του χρυσιου μου και εκ του αργυριου μου εξ ων εδωκα σοι και εποιησας σεαυτη εικονας αρσενικας και εξεπορνευσας εν αυταις 18 και ελαβες τον ιματισμον τον ποικιλον σου και περιεβαλες αυτα και το ελαιον μου και το θυμιαμα μου εθηκας προ προσωπου αυτων 19 και τους αρτους μου ους εδωκα σοι σεμιδαλιν και ελαιον και μελι εψωμισα σε και εθηκας αυτα προ προσωπου αυτων εις οσμην ευωδιας και εγενετο λεγει κυριος 20 και ελαβες τους υιους σου και τας θυγατερας σου ας εγεννησας και εδυσας αυτα αυτοις εις αναλωσιν ως μικρα εξεπορνευσας 21 και εσφαξας τα τεκνα σου και εδωκας αυτα εν τω αποτροπιαζεσθαι σε εν αυτοις 22 τουτο παρα πασαν την πορνειαν σου και ουκ εμνησθης τας ημερας της νηπιότητος σου οτε ησθα γυμνη και ασχημονουσα και πεφυρμενη εν τω αιματι σου εξησας 23 και εγενετο μετα πασας τας κακίας σου λεγει κυριος 24 και ωκοδομησας σεαυτη οικημα πορνικον και εποιησας σεαυτη εκθεμα εν παση πλατεια 25 και επ' αρχης πασης οδου ωκοδομησας τα πορνεία σου και ελυμηνω το καλλος σου και διηγαγες τα σκελη σου παντι παροδω και επληθυνας την πορνειαν σου 26 και εξεπορνευσας επι τους υιους αιγυπτου τους ομορουντας σοι τους μεγαλοσαρχους και πολλαχως εξεπορνευσας του παροργισαι με 27 εαν δε εκτεινω την χειρα μου επι σε και εξαρω τα νομιμα σου και παραδωσω σε εις ψυχας μισουντων σε θυγατερας αλλοφυλων τας εκκλινουσας σε εκ της οδου σου ης ησεβησας 28 και εξεπορνευσας επι τας θυγατερας ασσουρ και ουδ' ουτως ενεπλησθης και εξεπορνευσας και ουκ ενεπιπλω 29 και επληθυνας τας διαθηκας σου προς γην χαλδαιων και ουδε εν τουτοις ενεπλησθης 30 τι διαθω την θυγατερα σου λεγει κυριος εν τω ποιησαι σε ταυτα παντα εργα γυναικος πορνής και εξεπορνευσας τρισως 31 εν ταις θυγατρασιν σου το πορνειον σου ωκοδομησας επι πασης αρχης οδου και την βασιν σου εποιησας εν παση πλατεια και εγενου ως πορνη συναγουσα μισθωματα 32 η γυνη η μοιχωμενη ομοια σοι παρα του ανδρος αυτης λαμβανουσα μισθωματα 33 πασι τοις εκπορνευσασιν αυτην προσεδιδου μισθωματα και συ δεδωκας μισθωματα πασι τοις ερασταις σου και εφορτιζες αυτους του ερχεσθαι προς σε κυκλοθεν εν τη πορνεία σου 34 και εγενετο εν σοι διεστραμμενον παρα τας γυναικας εν τη πορνεία σου και μετα σου πεπορνευκασιν εν τω προσδιδοναι σε μισθωματα και σοι μισθωματα ουκ εδοθη και εγενετο εν σοι διεστραμμενα 35 δια τουτο πορνη ακουε λογον κυριου 36 ταδε λεγει κυριος ανθ' ων εξεχεας τον χαλκον σου και αποκαλυφθησεται η αισχυνη σου εν τη πορνεία σου προς τους εραστας σου και

εις παντα τα ενδυμηματα των ανομιων σου και εν τοις αιμασιν των τεκνων σου
ων εδωκας αυτοις 37 δια τουτο ιδου εγω επι σε συναγω παντας τους εραστας σου
εν οις επεμιγης εν αυτοις και παντας ους ηγαπησας συν πασιν οις εμισεις και
συναξω αυτους επι σε κυκλοθεν και αποκαλυψω τας κακίας σου προς αυτους και
οφονται πασαν την αισχυνην σου 38 και εκδικησω σε εκδικησει μοιχαλιδος και
εκχευσης αιμα και θησω σε εν αιματι θυμου και ζηλου 39 και παραδωσω σε εις
χειρας αυτων και κατασκαψουσιν το πορνειον σου και καθελουσιν την βασιν σου
και εκδυσουσιν σε τον ιματισμον σου και λημψονται τα σκευη της καυχησης
σου και αφησουσιν σε γυμνην και ασχημονουσαν 40 και αξουσιν επι σε οχλους
και λιθοβολησουσιν σε εν λιθοις και κατασφαξουσιν σε εν τοις ξιφεσιν αυτων 41
και εμπρησουσιν τους οικους σου πυρι και ποιησουσιν εν σοι εκδικησεις ενωπιον
γυναικων πολλων και αποστρεψω σε εκ της πορνειας σου καιμισθωματα ου μη
δωσ ουκετι 42 και επαφησω τον θυμον μου επι σε και εξαρθησεται ο ζηλος μου
εκ σου και αναπαυσομαι και ου μη μεριμνησω ουκετι 43 ανθ' ων ουκ εμνησθης
την ημεραν της νηπιότητος σου και ελυπεις με εν πασι τουτοις και εγω ιδου τας
οδους σου εις κεφαλην σου δεδωκα λεγει κυριος και ουτως εποιησας την ασε-
βειαν επι πασαις ταις ανομιαις σου 44 ταυτα εστιν παντα οσα ειπαν κατα σου εν
παραβολη λεγοντες καθως η μητηρ και η θυγατηρ 45 θυγατηρ της μητρος σου συ
ει η απωσαμενη τον ανδρα αυτης και τα τεκνα αυτης και αδελφη των αδελφων
σου των απωσαμενων τους ανδρας αυτων και τα τεκνα αυτων η μητηρ υμων
χετταια και ο πατηρ υμων αμορραιος 46 η αδελφη υμων η πρεσβυτερα σαμαρεια
αυτη και αι θυγατερες αυτης η κατοικουσα εξ ευωνυμων σου και η αδελφη σου
η νεωτερα σου η κατοικουσα εκ δεξιων σου σοδομα και αι θυγατερες αυτης 47
και ουδ' ως εν ταις οδοις αυτων επορευθης ουδε κατα τας ανομίας αυτων εποιη-
σας παρα μικρον και υπερχεισαι αυτας εν πασαις ταις οδοις σου 48 ζω εγω λεγει
κυριος ει πεποιηκεν σοδομα η αδελφη σου αυτη και αι θυγατερες αυτης ον τρο-
πον εποιησας συ και αι θυγατερες σου 49 πλην τουτο το ανομημα σοδομων της
αδελφης σου υπερηφανια εν πλησμονη αρτων και εν ευδηνια οινου εσπαταλων
αυτη και αι θυγατερες αυτης τουτο υπηρχεν αυτη και ταις θυγατρασιν αυτης
και χειρα πτωχου και πενήτος ουκ αντελαμβανοντο 50 και εμεγαλ αυχουν και
εποιησαν ανομηματα ενωπιον μου και εξηρα αυτας καθως ειδον 51 και σαμαρεια
κατα τας ημισεις των αμαρτιων σου ουκ ημαρτεν και επληθυνας τας ανομίας
σου υπερ αυτας και εδικαιωσας τας αδελφας σου εν πασαις ταις ανομιαις σου αις
εποιησας 52 και συ κομισαι βασανον σου εν η εφθειρας τας αδελφας σου εν ταις
αμαρτιαις σου αις ηνομησας υπερ αυτας και εδικαιωσας αυτας υπερ σεαυτην και
συ αισχυνηθητι και λαβε την ατιμιαν σου εν τω δικαιωσαι σε τας αδελφας σου
53 και αποστρεψω τας αποστροφας αυτων την αποστροφην σοδομων και των
θυγατερων αυτης και αποστρεψω την αποστροφην σαμαρειας και των θυγατερ-

ων αυτης και αποστρεψω την αποστροφην σου εν μεσω αυτων 54 οπως κομιση την βασανον σου και ατιμωθηση εκ παντων ων εποιησας εν τω σε παροργισαι με 55 και η αδελφη σου σοδομα και αι θυγατρες αυτης αποκατασταθησονται καθως ησαν απ' αρχης και σαμαρια και αι θυγατρες αυτης αποκατασταθησονται καθως ησαν απ' αρχης και συ και αι θυγατρες σου αποκατασταθησεσθε καθως απ' αρχης ητε 56 και ει μη ην σοδομα η αδελφη σου εις ακοην εν τω στοματι σου εν ταις ημεραις υπερηφανιας σου 57 προ του αποκαλυφθηναι τας κακιας σου ον τροπον νυν ονειδος ει θυγατερων συριας και παντων των κυκλω αυτης θυγατερων αλλοφυλων των περιεχουσων σε κυκλω 58 τας ασεβειας σου και τας ανομιαις σου συ κεκομισαι αυτας λεγει κυριος 59 ταδε λεγει κυριος και ποιησω εν σοι καθως εποιησας ως ητιμωσας ταυτα του παραβηναι την διαθηκην μου 60 και μνησθησομαι εγω της διαθηκης μου της μετα σου εν ημεραις νηπιότητος σου και αναστησω σοι διαθηκην αιωνιον 61 και μνησθηση την οδον σου και εξατιμωθηση εν τω αναλαβειν σε τας αδελφας σου τας πρεσβυτερας σου συν ταις νεωτεραις σου και δωσω αυτας σοι εις οικοδομην και ουκ εκ διαθηκης σου 62 και αναστησω εγω την διαθηκην μου μετα σου και επιγνωση οτι εγω κυριος 63 οπως μνησθης και αισχυνθης και μη η σοι ετι ανοιξαι το στομα σου απο προσωπου της ατιμιας σου εν τω εξιλασκεσθαι με σοι κατα παντα οσα εποιησας λεγει κυριος

Chapter 17

1 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 2 υιε ανθρωπου διηγησαι διηγημα και ειπον παραβολην προς τον οικον του ισραηλ 3 και ερεις ταδε λεγει κυριος ο αετος ο μεγας ο μεγαλοπτερυγος ο μακρος τη εκτασει πληρης ονυχων ος εχει το ηγημα εισελθειν εις τον λιβανον και ελαβε τα επιλεκτα της κεδρου 4 τα ακρα της απαλοτητος απεκνισεν και ηνεγκεν αυτα εις γην χανααν εις πολιν τετειχισμενην εθετο αυτα 5 και ελαβεν απο του σπερματος της γης και εδωκεν αυτο εις το πεδιον φυτον εφ' υδατι πολλω επιβλεπομενον εταξεν αυτο 6 και ανετειλεν και εγενετο εις αμπελον ασθενουσαν και μικραν τω μεγεθει του επιφαινεσθαι αυτην τα κληματα αυτης επ' αυτην και αι ριζαι αυτης υποκατω αυτης ησαν και εγενετο εις αμπελον και εποιησεν απωρυγας και εξετεινεν την αναδενδραδα αυτης 7 και εγενετο αετος ετερος μεγας μεγαλοπτερυγος πολυς ονυξιν και ιδου η αμπελος αυτη περιπεπλεγμενη προς αυτον και αι ριζαι αυτης προς αυτον και τα κληματα αυτης εξαπεστειλεν αυτω του ποτισαι αυτην συν τω βωλω της φυτειας αυτης 8 εις πεδιον καλον εφ' υδατι πολλω αυτη παινεται του ποιειν βλαστους και φερειν καρπον του ειναι εις αμπελον μεγαλην 9 δια τουτο ειπον ταδε λεγει κυριος ει κατευθυνει ουχι αι ριζαι της απαλοτητος αυτης και ο καρπος σαπησεται και ξηρανθησεται παντα τα προανατελλοντα αυτης και ουκ εν βραχιονι μεγαλω

οὐδ' ἐν λαῷ πολλῷ τοῦ ἐκσπᾶσαι αὐτὴν ἐκ ριζῶν αὐτῆς 10 καὶ ἰδοὺ πιαίνεται
μὴ κατευθύνει οὐχ ἀμὰ τῷ ἀψᾶσθαι αὐτῆς ἀνέμον τὸν καυσῶνα ξηρανθήσεται
ξηρασία σὺν τῷ βῶλῳ ἀνατολῆς αὐτῆς ξηρανθήσεται 11 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου
πρὸς με λέγων 12 υἱὲ ἀνθρώπου εἶπον δὴ πρὸς τὸν οἶκον τὸν παραπικραίνοντα
οὐκ ἐπιστάσθαι τί ἦν ταῦτα εἶπον ὅταν ἔλθῃ βασιλεὺς βαβυλῶνος ἐπὶ ἱερουσαλὴμ
καὶ λημψεται τὸν βασιλεῖα αὐτῆς καὶ τοὺς ἀρχόντας αὐτῆς καὶ ἀξίει αὐτοὺς πρὸς
ἐαυτὸν εἰς βαβυλῶνα 13 καὶ λημψεται ἐκ τοῦ σπέρματος τῆς βασιλείας καὶ δια-
θήσεται πρὸς αὐτὸν διαθήκην καὶ εἰσαῖξει αὐτὸν ἐν ἀρᾷ καὶ τοὺς ἡγουμένους τῆς
γῆς λημψεται 14 τοῦ γενεσθαι εἰς βασιλείαν ἀσθενὴ τὸ καθόλου μὴ ἐπαίρεσθαι
τοῦ φυλάσσειν τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ ἰστανεῖν αὐτὴν 15 καὶ ἀποστήσεται ἀπ'
αὐτοῦ τοῦ ἐξαποστελλεῖν ἀγγέλους ἐαυτοῦ εἰς αἰγύπτου τοῦ δοῦναι αὐτῷ ἵππους
καὶ λαὸν πολὺν εἰ κατευθύνει εἰ διασῶθήσεται ὁ ποιὼν ἐναντία καὶ παραβαίνων
διαθήκην εἰ σῶθήσεται 16 ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος ἐὰν μὴ ἐν ὧ τοπῷ ὁ βασιλεὺς ὁ
βασιλευσας αὐτὸν ὅς ἠτιμῶσεν τὴν ἀρὰν μου καὶ ὅς παρεβῇ τὴν διαθήκην μου
μετ' αὐτοῦ ἐν μέσῳ βαβυλῶνος τελευτήσει 17 καὶ οὐκ ἐν δυνάμει μεγάλη οὐδ' ἐν
ὀχλῷ πολλῷ ποιήσει πρὸς αὐτὸν φάραγ πολέμου ἐν χαρακοβολίᾳ καὶ ἐν οἰκοδομῇ
βελοστασέων τοῦ ἐξαραῖ ψυχᾶς 18 καὶ ἠτιμῶσεν ὀρκωμοσίαν τοῦ παραβῆναι δι-
αθήκην καὶ ἰδοὺ δέδωκεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ πάντα ταῦτα ἐποίησεν αὐτῷ μὴ
σῶθήσεται 19 διὰ τοῦτο εἶπον ταῦτα λέγει κύριος ζῶ ἐγὼ ἐὰν μὴ τὴν διαθήκην μου
ἦν παρεβῇ καὶ τὴν ὀρκωμοσίαν μου ἣν ἠτιμῶσεν καὶ δώσω αὐτὰ εἰς κεφαλὴν
αὐτοῦ 20 καὶ ἐκπετάσω ἐπ' αὐτὸν τὸ δίκτυον μου καὶ ἀλώσεται ἐν τῇ περιοχῇ
αὐτοῦ 21 ἐν πάσῃ παρατάξει αὐτοῦ ἐν ῥομφαίᾳ πέσονται καὶ τοὺς καταλοιποὺς
εἰς πάντα ἀνέμον διασπέρω καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος λέλαληκα 22 διότι
ταῦτα λέγει κύριος καὶ λημψομαι ἐγὼ ἐκ τῶν ἐπιλεχτῶν τῆς κέδρου ἐκ κορυφῆς
καρδίας αὐτῶν ἀποκνίω καὶ καταφυτεύσω ἐγὼ ἐπ' ὄρος ὑψηλὸν καὶ κρεμασῶ
αὐτὸν 23 ἐν ὄρει μετεωρῷ τοῦ ἰσραὴλ καὶ καταφυτεύσω καὶ ἐξοίσει βλαστόν καὶ
ποιήσει καρπὸν καὶ ἔσται εἰς κέδρον μεγάλην καὶ ἀναπαύσεται ὑποκάτω αὐτοῦ
πάνθιρον καὶ πάν πετεινὸν ὑπὸ τὴν σκίαν αὐτοῦ ἀναπαύσεται τὰ κτήνηματα
αὐτοῦ ἀποκατασταθήσεται 24 καὶ γινώσκονται πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου διότι ἐγὼ
κύριος ὁ ταπεινῶν ξύλον ὑψηλὸν καὶ ὑψὼν ξύλον ταπεινὸν καὶ ξηραίνων ξύλον
χλωρὸν καὶ ἀναθαλλὼν ξύλον ξηρὸν ἐγὼ κύριος λέλαληκα καὶ ποιήσω

Chapter 18

1 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 2 υἱὲ ἀνθρώπου τί ὑμῖν ἡ παραβολὴ
αὕτη ἐν τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ λέγοντες οἱ πατέρες ἐφαγὼν ὀμφακὰ καὶ οἱ ὀδόντες τῶν
τεκνῶν ἐγομφιάσαν 3 ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος ἐὰν γενῇται ἐτι λεγομένη ἡ παραβολή
αὕτη ἐν τῷ ἰσραὴλ 4 ὅτι πᾶσαι αἱ ψυχαὶ ἐμὰ εἰσὶν ὅν τρόπον ἡ ψυχὴ τοῦ

πατρος ουτως και η ψυχη του υιου εμαι εισιν η ψυχη η αμαρτανουσα αυτη αποθανειται 5 ο δε ανθρωπος ος εσται δικαιος ο ποιων κριμα και δικαιοσυνην 6 επι των ορεων ου φαγεται και τους οφθαλμους αυτου ου μη επαρη προς τα ενδυμηματα οικου ισραηλ και την γυναικα του πλησιον αυτου ου μη μιανη και προς γυναικα εν αφεδρω ουσαν ου προσεγγιει 7 και ανθρωπον ου μη καταδυναστευση ενεχυρασμον οφειλοντος αποδωσει και αρπαγμα ουχ αρπαται τον αρτον αυτου τω πεινωντι δωσει και γυμνον περιβαλει 8 και το αργυριον αυτου επι τοκω ου δωσει και πλεονασμον ου λημψεται και εξ αδικιας αποστρεψει την χειρα αυτου κριμα δικαιον ποιησει ανα μεσον ανδρος και ανα μεσον του πλησιον αυτου 9 και τοις προσταγμασιν μου πεπορευται και τα δικαιωματα μου πεφυλαχται του ποιησαι αυτα δικαιος ουτος εστιν ζωη ζησεται λεγει κυριος 10 και εαν γεννηση υιον λοιμον εκχεοντα αιμα και ποιουντα αμαρτηματα 11 εν τη οδω του πατρος αυτου του δικαιου ουκ επορευθη αλλα και επι των ορεων εφαγεν και την γυναικα του πλησιον αυτου εμianεν 12 και πτωχον και πενητα κατεδυναστευσεν και αρπαγμα ηρπασεν και ενεχυρασμον ουκ απεδωκεν και εις τα ειδωλα εθετο τους οφθαλμους αυτου ανομιαν πεποιηκεν 13 μετα τοκου εδωκε και πλεονασμον ελαβεν ουτος ζωη ου ζησεται πασας τας ανομιαις ταυτας εποιησεν θανατω θανατωθησεται το αιμα αυτου επ' αυτον εσται 14 εαν δε γεννηση υιον και ιδη πασας τας αμαρτιας του πατρος αυτου ας εποιησεν και φοβηθη και μη ποιηση κατα ταυτας 15 επι των ορεων ου βεβρωκεν και τους οφθαλμους αυτου ουκ εθετο εις τα ενδυμηματα οικου ισραηλ και την γυναικα του πλησιον αυτου ουκ εμianεν 16 και ανθρωπον ου κατεδυναστευσεν και ενεχυρασμον ουκ ενεχυρασεν και αρπαγμα ουχ ηρπασεν τον αρτον αυτου τω πεινωντι εδωκεν και γυμνον περιεβαλεν 17 και απ' αδικιας απεστρεψε την χειρα αυτου τοκον ουδε πλεονασμον ουκ ελαβεν δικαιοσυνην εποιησεν και εν τοις προσταγμασιν μου επορευθη ου τελευτησει εν αδικiais πατρος αυτου ζωη ζησεται 18 ο δε πατηρ αυτου εαν θλιψει θλιψη και αρπαση αρπαγμα εναντια εποιησεν εν μεσω του λαου μου και αποθανειται εν τη αδικια αυτου 19 και ερειτε τι ουκ ελαβεν την αδικιαν ο υιος του πατρος αυτου οτι ο υιος δικαιοσυνην και ελεος εποιησεν παντα τα νομιμα μου συνετηρησεν και εποιησεν αυτα ζωη ζησεται 20 η δε ψυχη η αμαρτανουσα αποθανειται ο δε υιος ου λημψεται την αδικιαν του πατρος αυτου ουδε ο πατηρ λημψεται την αδικιαν του υιου αυτου δικαιοσυνη δικαιου επ' αυτον εσται και ανομια ανομου επ' αυτον εσται 21 και ο ανομος εαν αποστρεψη εκ πασων των ανομιων αυτου ων εποιησεν και φυλαξεται πασας τας εντολας μου και ποιηση δικαιοσυνην και ελεος ζωη ζησεται ου μη αποθανη 22 παντα τα παραπτωματα αυτου οσα εποιησεν ου μνησθησεται εν τη δικαιοσυνη αυτου η εποιησεν ζησεται 23 μη θελησει θελησω τον θανατον του ανομου λεγει κυριος ως το αποστρεψαι αυτον εκ της οδου της πονηρας και ζην αυτον 24 εν δε τω αποστρεψαι δικαιον εκ της δικαιοσυνης

αυτου και ποιηση αδικιαν κατα πασας τας ανομιας ας εποιησεν ο ανομος πασαι αι δικαιουσυναι αυτου ας εποιησεν ου μη μνησθωσιν εν τω παραπτωmati αυτου ω παρεπεσεν και εν ταις αμαρτιαις αυτου αις ημαρτεν εν αυταις αποθανειται 25 και ειπατε ου κατευθυνει η οδος κυριου ακουσατε δη πας οικος ισραηλ μη η οδος μου ου κατευθυνει ουχι η οδος υμων ου κατευθυνει 26 εν τω αποστρεψαι τον δικαιοn εκ της δικαιουσυνης αυτου και ποιηση παραπτωμα και αποθανη εν τω παραπτωmati ω εποιησεν εν αυτω αποθανειται 27 και εν τω αποστρεψαι ανομον απο της ανομιας αυτου ης εποιησεν και ποιηση κριμα και δικαιουσυνην ουτος την ψυχην αυτου εφυλαξεν 28 και απεστρεψεν εκ πασων των ασεβειων αυτου ων εποιησεν ζωη ζησεται ου μη αποθανη 29 και λεγουσιν ο οικος του ισραηλ ου κατορθοι η οδος κυριου μη η οδος μου ου κατορθοι οικος ισραηλ ουχι η οδος υμων ου κατορθοι 30 εκαστον κατα την οδον αυτου κρινω υμας οικος ισραηλ λεγει κυριος επιστραφητε και αποστρεψατε εκ πασων των ασεβειων υμων και ουκ εσονται υμιν εις κολασιν αδικιας 31 απορριψατε απο εαυτων πασας τας ασεβειας υμων ας ησεβησατε εις εμε και ποιησατε εαυτοις καρδιαν καινην και πνευμα καινον και ινα τι αποθνησχετε οικος ισραηλ 32 διοτι ου θελω τον θανατον του αποθνησκοντος λεγει κυριος

Chapter 19

1 και συ λαβε θρηνον επι τον αρχοντα του ισραηλ 2 και ερεις τι η μητηρ σου σκυμνος εν μεσω λεοντων εγενηθη εν μεσω λεοντων επληθυνεν σκυμνους αυτης 3 και απεπηδησεν εις των σκυμνων αυτης λεων εγενετο και εμαθεν του αρπαζειν αρπαγματα ανθρωπους εφαγεν 4 και ηκουσαν κατ' αυτου εθνη εν τη διαφθορα αυτων συνελημφθη και ηγαγον αυτον εν κημω εις γην αιγυπτου 5 και ειδεν οτι απωσται απ' αυτης και απωλετο η υποστασις αυτης και ελαβεν αλλον εκ των σκυμνων αυτης λεοντα εταξεν αυτον 6 και ανεστρεφετο εν μεσω λεοντων λεων εγενετο και εμαθεν αρπαζειν αρπαγματα ανθρωπους εφαγεν 7 και ενεμετο τω θρασει αυτου και τας πολεις αυτων εξηρημωσεν και ηφανισεν γην και το πληρωμα αυτης απο φωνης ωρυματος αυτου 8 και εδωκαν επ' αυτον εθνη εκ χωρων κυκλοθεν και εξεπετασαν επ' αυτον δικτυα αυτων εν διαφθορα αυτων συνελημφθη 9 και εθεντο αυτον εν κημω και εν γαλεαγρα ηλθεν προς βασιλεα βαβυλωνος και εισηγαγεν αυτον εις φυλακην οπως μη ακουσθι η φωνη αυτου επι τα ορη του ισραηλ 10 η μητηρ σου ως αμπελος ως ανθος εν ροα εν υδατι πεφυτευμενη ο καρπος αυτης και ο βλαστος αυτης εγενετο εξ υδατος πολλου 11 και εγενετο αυτη ραβδος ισχυος επι φυλην ηγουμενων και υψωθη τω μεγεθει αυτης εν μεσω στελεχων και ειδεν το μεγεθος αυτης εν πληθει κληματων αυτης 12 και κατεκλασθη εν θυμω επι γην ερριφη και ανεμος ο καυσων εξηρανεν τα

εκλεκτα αυτης εξεδικηθη και εξηρανθη η ραβδος ισχυος αυτης πυρ ανηλωσεν αυτην 13 και νυν πεφυτευκαν αυτην εν τη ερημω εν γη ανυδρω 14 και εξηλθεν πυρ εκ ραβδου εκλεκτων αυτης και κατεφαγεν αυτην και ουκ ην εν αυτη ραβδος ισχυος φυλη εις παραβολην θρηνου εστιν και εσται εις θρηνον

Chapter 20

1 και εγενετο εν τω ετει τω εβδομω εν τω πεμπτω μηνι δεκατη του μηνος ηλθον ανδρες εκ των πρεσβυτερων οικου ισραηλ επερωτησαι τον κυριον και εκαθισαν προ προσωπου μου 2 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 3 υιε ανθρωπου λαλησον προς τους πρεσβυτερους του ισραηλ και ερεις προς αυτους ταδε λεγει κυριος ει επερωτησαι με υμεις ερχεσθε ζω εγω ει αποκριθησομαι υμιν λεγει κυριος 4 ει εκδικησω αυτους εκδικησει υιε ανθρωπου τας ανομιας των πατερων αυτων διαμαρτυραι αυτοις 5 και ερεις προς αυτους ταδε λεγει κυριος αφ' ης ημερας ηρετισα τον οικον ισραηλ και εγνωρισθην τω σπερματι οικου ιακωβ και εγνωσθην αυτοις εν γη αιγυπτου και αντελαβομην τη χειρι μου αυτων λεγων εγω κυριος ο θεος υμων 6 εν εκεινη τη ημερα αντελαβομην τη χειρι μου αυτων του εξαγαγειν αυτους εκ γης αιγυπτου εις την γην ην ητοιμασα αυτοις γην ρεουσαν γαλα και μελι κηριον εστιν παρα πασαν την γην 7 και ειπα προς αυτους εκαστος τα βδελυγματα των οφθαλμων αυτου απορριψατω και εν τοις επιτηδευσμασιν αιγυπτου μη μαινεσθε εγω κυριος ο θεος υμων 8 και απεστησαν απ' εμου και ουκ ηθελησαν εισακουσαι μου τα βδελυγματα των οφθαλμων αυτων ουκ απερριψαν και τα επιτηδευματα αιγυπτου ουκ εγκατελιπον και ειπα του εκχεται τον θυμον μου επ' αυτους του συντελεσαι την οργην μου εν αυτοις εν μεσω γης αιγυπτου 9 και εποιησα οπως το ονομα μου το παραπαν μη βεβηλωθη ενωπιον των εθνων ων αυτοι εισιν εν μεσω αυτων εν οις εγνωσθην προς αυτους ενωπιον αυτων του εξαγαγειν αυτους εκ γης αιγυπτου 10 και εξηγαγον αυτους εκ γης αιγυπτου και ηγαγον αυτους εις την ερημον 11 και εδωκα αυτοις τα προσταγματα μου και τα δικαιωματα μου εγνωρισα αυτοις οσα ποιησει αυτα ανθρωπος και ζησεται εν αυτοις 12 και τα σαββατα μου εδωκα αυτοις του ειναι εις σημειον ανα μεσον εμου και ανα μεσον αυτων του γνωναι αυτους διοτι εγω κυριος ο αγιαζων αυτους 13 και ειπα προς τον οικον του ισραηλ εν τη ερημω εν τοις προσταγμασιν μου πορευεσθε και ουκ επορευθησαν και τα δικαιωματα μου απωσαντο α ποιησει αυτα ανθρωπος και ζησεται εν αυτοις και τα σαββατα μου εβεβηλωσαν σφοδρα και ειπα του εκχεται τον θυμον μου επ' αυτους εν τη ερημω του εξαναλωσαι αυτους 14 και εποιησα οπως το ονομα μου το παραπαν μη βεβηλωθη ενωπιον των εθνων ων εξηγαγον αυτους κατ' οφθαλμους αυτων 15 και εγω εξηρα την χειρα μου επ' αυτους εν τη ερημω το παραπαν του μη εισαγαγειν αυτους εις την γην ην εδωκα αυτοις

γην ρεουσαν γαλα και μελι κηριον εστιν παρα πασαν την γην 16 ανθ' ων τα δικαιωματα μου απωσαντο και εν τοις προσταγμασιν μου ουκ επορευθησαν εν αυτοις και τα σαββατα μου εβεβηλουν και οπισω των ενδυμηματων των καρδιων αυτων επορευοντο 17 και εφεισατο ο οφθαλμος μου επ' αυτους του εξαλειψαι αυτους και ουκ εποιησα αυτους εις συντελειαν εν τη ερημω 18 και ειπα προς τα τεκνα αυτων εν τη ερημω εν τοις νομιμοις των πατερων υμων μη πορευεσθε και τα δικαιωματα αυτων μη φυλασσεσθε και εν τοις επιτηδευμασιν αυτων μη συναναμισγεσθε και μη μαινεσθε 19 εγω κυριος ο θεος υμων εν τοις προσταγμασιν μου πορευεσθε και τα δικαιωματα μου φυλασσεσθε και ποιειτε αυτα 20 και τα σαββατα μου αγιαζετε και εστω εις σημειον ανα μεσον εμου και υμων του γνωσκειν διοτι εγω κυριος ο θεος υμων 21 και παρεπικραναν με και τα τεκνα αυτων εν τοις προσταγμασιν μου ουκ επορευθησαν και τα δικαιωματα μου ουκ εφυλαξαντο του ποιειν αυτα α ποιησει ανθρωπος και ζησεται εν αυτοις και τα σαββατα μου εβεβηλουν και ειπα του εκχαι τον θυμον μου επ' αυτους εν τη ερημω του συντελεσαι την οργην μου επ' αυτους 22 και εποιησα οπως το ονομα μου το παραπαν μη βεβηλωθη ενωπιον των εθνων ων εξηγαγον αυτους κατ' οφθαλμους αυτων 23 και εξηρα την χειρα μου επ' αυτους εν τη ερημω του διασκορπισαι αυτους εν τοις εθνεσιν και διασπειραι αυτους εν ταις χωραις 24 ανθ' ων τα δικαιωματα μου ουκ εποιησαν και τα προσταγματα μου απωσαντο και τα σαββατα μου εβεβηλουν και οπισω των ενδυμηματων των πατερων αυτων ησαν οι οφθαλμοι αυτων 25 και εγω εδωκα αυτοις προσταγματα ου καλα και δικαιωματα εν οις ου ζησονται εν αυτοις 26 και μιανω αυτους εν τοις δομασιν αυτων εν τω διαπορευεσθαι με παν διανοιγον μητραν οπως αφανισω αυτους 27 δια τουτο λαλησον προς τον οικον του ισραηλ υιε ανθρωπου και ερεις προς αυτους ταδε λεγει κυριος εως τουτου παρωργισαν με οι πατερες υμων εν τοις παραπτωμασιν αυτων εν οις παρεπεσον εις εμε 28 και εισηγαγον αυτους εις την γην ην ηρα την χειρα μου του δουναι αυτοις και ειδον παν βουνον υψηλον και παν ξυλον κατασκιον και εδυσαν εκει τοις θεοις αυτων και εταξαν εκει οσμην ευωδιας και εσπεισαν εκει σπονδας αυτων 29 και ειπον προς αυτους τι εστιν αβαμα οτι υμεις εισπορευεσθε εκει και επεκαλεσαν το ονομα αυτου αβαμα εως της σημερον ημερας 30 δια τουτο ειπον προς τον οικον του ισραηλ ταδε λεγει κυριος ει εν ταις ανομιαις των πατερων υμων υμεις μαινεσθε και οπισω των βδελυγματων αυτων υμεις εκπορννευετε 31 και εν ταις απαρχαις των δοματων υμων εν τοις αφορισμοις υμεις μαινεσθε εν πασιν τοις ενδυμημασιν υμων εως της σημερον ημερας και εγω αποκριθω υμιν οικος του ισραηλ ζω εγω λεγει κυριος ει αποκριθησομαι υμιν και ει αναβησεται επι το πνευμα υμων τουτο 32 και ουκ εσται ον τροπον υμεις λεγετε εσομεθα ως τα εθνη και ως αι φυλαι της γης του λατρευειν ξυλοις και λιθοις 33 δια τουτο ζω εγω λεγει κυριος εν χειρι κραταια και εν βραχιονι υψηλω και εν θυμω κεχυμενω βασιλευσω

εφ' υμας 34 και εξαξω υμας εκ των λαων και εισδεξομαι υμας εκ των χωρων ου διεσχορπισθητε εν αυταις εν χειρι κραταια και εν βραχιονι υψηλω και εν θυμω κεχυμενω 35 και αξω υμας εις την ερημον των λαων και διακριθησομαι προς υμας εκει προσωπον κατα προσωπον 36 ον τροπον διεκριθην προς τους πατερας υμων εν τη ερημω γης αιγυπτου ουτως κρινω υμας λεγει κυριος 37 και διαξω υμας υπο την ραβδον μου και εισαξω υμας εν αριθμω 38 και εκλεξω εξ υμων τους ασεβεις και τους αφεστηκοτας διοτι εκ της παροικεισias αυτων εξαξω αυτους και εις την γην του ισραηλ ουκ εισελευσονται και επιγνωσεσθε διοτι εγω κυριος 39 και υμεις οικος ισραηλ ταδε λεγει κυριος κυριος εκαστος τα επιτηδευματα αυτου εξαρατε και μετα ταυτα ει μη υμεις εισακουετε μου και το ονομα μου το αγιον ου βεβηλωσετε ουκετι εν τοις δωροις υμων και εν τοις επιτηδευμασιν υμων 40 διοτι επι του ορους του αγιου μου επ' ορους υψηλου λεγει κυριος κυριος εκει δουλευσουσιν μοι πας οικος ισραηλ εις τελος και εκει προσδεξομαι και εκει επισκεψομαι τας απαρχας υμων και τας απαρχας των αφορισμων υμων εν πασιν τοις αγιασμασιν υμων 41 εν οσμη ευωδιας προσδεξομαι υμας εν τω εξαγαγειν με υμας εκ των λαων και εισδεχεσθαι υμας εκ των χωρων εν αις διεσχορπισθητε εν αυταις και αγιασθησομαι εν υμιν κατ' οφθαλμους των λαων 42 και επιγνωσεσθε διοτι εγω κυριος εν τω εισαγαγειν με υμας εις την γην του ισραηλ εις την γην εις την ηρα την χειρα μου του δουναι αυτην τοις πατρασιν υμων 43 και μνησθησεσθε εκει τας οδους υμων και τα επιτηδευματα υμων εν οις εμεινεν εν αυτοις και κοψεσθε τα προσωπα υμων εν πασαις ταις κακιας υμων 44 και επιγνωσεσθε διοτι εγω κυριος εν τω ποιησαι με ουτως υμιν οπως το ονομα μου μη βεβηλωθη κατα τας οδους υμων τας κακας και κατα τα επιτηδευματα υμων τα διεφθαρμενα λεγει κυριος

Chapter 21

1 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 2 υιε ανθρωπου στηρισον το προσωπον σου επι θαιμαν και επιβλεψον επι δαρωμ και προφητευσον επι δρυμον ηγουμενον ναγεβ 3 και ερεις τω δρυμω ναγεβ ακουε λογον κυριου ταδε λεγει κυριος κυριος ιδου εγω αναπτω εν σοι πυρ και καταφαγεται εν σοι παν ξυλον χλωρον και παν ξυλον ξηρον ου σβεσθησεται η φλοξ η εξαφθεισα και κατακαυθησεται εν αυτη παν προσωπον απο απηλιωτου εως βορρα 4 και επιγνωσονται πασα σαρξ οτι εγω κυριος εξεκαυσα αυτο και ου σβεσθησεται 5 και ειπα μηδαμως κυριε κυριε αυτοι λεγουσιν προς με ουχι παραβολη εστιν λεγομενη αυτη 6 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 7 δια τουτο προφητευσον υιε ανθρωπου και στηρισον το προσωπον σου επι ιερουσαλημ και επιβλεψον επι τα αγια αυτων και προφητευσεις επι την γην του ισραηλ 8 και ερεις προς την γην του ισραηλ ιδου εγω προς σε και

εκσπασω το εγχειριδιον μου εκ του κολεου αυτου και εξολεθρευσω εκ σου αδικον και ανομον 9 ανθ' ων εξολεθρευσω εκ σου αδικον και ανομον ουτως εξελευσεται το εγχειριδιον μου εκ του κολεου αυτου επι πασαν σαρκα απο απηλιωτου εως βορρα 10 και επιγνωσεται πασα σαρξ διοτι εγω κυριος εξεσπασα το εγχειριδιον μου εκ του κολεου αυτου και ουκ αποστρεψει ουκετι 11 και συ υιε ανθρωπου καταστεναξον εν συντριβη οσφυος σου και εν οδυναις στεναξεις κατ' οφθαλμους αυτων 12 και εσται εαν ειπωσιν προς σε ενεκα τινος συ στεναζεις και ερεις επι τη αγγελια διοτι ερχεται και θραυσθησεται πασα καρδια και πασαι χειρες παραλυθησονται και εκψυξει πασα σαρξ και παν πνευμα και παντες μηροι μολυνθησονται υγρασια ιδου ερχεται και εσται λεγει κυριος κυριος 13 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 14 υιε ανθρωπου προφητευσον και ερεις ταδε λεγει κυριος ειπον ρομφαια ρομφαια οξυνου και θυμωθητι 15 οπως σφαξης σφαγια οξυνου οπως γενη εις στιλβωσιν ετοιμη εις παραλυσιν σφαζε εξουδενει απωδου παν ξυλον 16 και εδωκεν αυτην ετοιμην του κρατειν χειρα αυτου εξηκονηθη ρομφαια εστιν ετοιμη του δουναι αυτην εις χειρα αποκεντουντος 17 ανακραγε και ολολυξον υιε ανθρωπου οτι αυτη εγενετο εν τω λαω μου αυτη εν πασιν τοις αφηγουμενοις του ισραηλ παροικησουσιν επι ρομφαια εγενετο εν τω λαω μου δια τουτο κροτησον επι την χειρα σου 18 οτι δεδικαιωται και τι ει και φυλη απωσθη ουκ εσται λεγει κυριος κυριος 19 και συ υιε ανθρωπου προφητευσον και κροτησον χειρα επι χειρα και διπλασιασον ρομφαιαν η τριτη ρομφαια τραυματιων εστιν ρομφαια τραυματιων η μεγαλη και εκστησει αυτους 20 οπως θραυσθη η καρδια και πληθυνθωσιν οι ασθενουντες επι πασαν πυλην αυτων παραδεδονται εις σφαγια ρομφαιας ευ γεγονεν εις σφαγην ευ γεγονεν εις στιλβωσιν 21 διαπορευου οξυνου εκ δεξιων και εξ ευωνυμων ου αν το προσωπον σου εξεγειρηται 22 και εγω δε κροτησω χειρα μου προς χειρα μου και εναφησω τον θυμον μου εγω κυριος λελαληκα 23 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 24 και συ υιε ανθρωπου διαταξον σεαυτω δυο οδους του εισελθειν ρομφαιαν βασιλεως βαβυλωνος εκ χωρας μιας εξελευσονται αι δυο και χειρ εν αρχη οδου πολεως επ' αρχης 25 οδου διαταξεις του εισελθειν ρομφαιαν επι ραββαθ υιων αμμων και επι την ιουδαιαν και επι ιερουσαλημ εν μεσω αυτης 26 διοτι στησεται βασιλευς βαβυλωνος επι την αρχαιαν οδον επ' αρχης των δυο οδων του μαντευσασθαι μαντειαν του αναβρασαι ραβδον και επερωτησαι εν τοις γλυπτοις και ηπατοσκοπησασθαι εκ δεξιων αυτου 27 εγενετο το μαντειον επι ιερουσαλημ του βαλειν χαρακα του διανοιξαι στομα εν βοη υψωσαι φωνην μετα κραυγης του βαλειν χαρακα επι τας πυλας αυτης και βαλειν χωμα και οικοδομησαι βελοστασεις 28 και αυτος αυτοις ως μαντευομενος μαντειαν ενωπιον αυτων και αυτος αναμνησκων αδικιας αυτου μνησθηναι 29 δια τουτο ταδε λεγει κυριος ανθ' ων ανεμνησατε τας αδικιας υμων εν τω αποκαλυφθηναι τας ασεβειας υμων του οραθηναι αμαρτιας υμων εν πασαις ταις ασεβειαις υμων και εν τοις

επιτηδεύμασιν υμών ανθ' ὧν ανεμνήσατε ἐν τούτοις ἀλώσεσθε 30 καὶ σὺ βεβήλε
ἀνομιε ἀφηγουμένε τοῦ ἰσραὴλ οὐ ἔχει ἡ ἡμέρα ἐν καιρῷ ἀδικίας περὶ 31 ταδε
λέγει κύριος ἀφείλου τὴν κίδαριν καὶ ἐπέδου τὸν στέφανον αὐτῇ οὐ τοιαυτὴ ἐστὶ
ἐταπεινώσας τὸ ὑψηλὸν καὶ τὸ ταπεινὸν ὑψώσας 32 ἀδικίαν ἀδικίαν θησομαι
αὐτὴν οὐδ' αὐτὴ τοιαυτὴ ἐστὶ ἐως οὐ ἐλθῇ ὧ καθήκει καὶ παραδῶσω αὐτῷ 33
καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον καὶ εἰς ταδε λέγει κύριος πρὸς τοὺς υἱοὺς
ἀμίων καὶ πρὸς τὸν ονειδισμόν αὐτῶν καὶ εἰς ῥομφαία ῥομφαία ἐσπασμένη εἰς
σφαγία καὶ ἐσπασμένη εἰς συντελείαν ἐγείρου ὡς στίλβης 34 ἐν τῇ ὁρασεὶ σοὺ
τῇ ματαίᾳ καὶ ἐν τῷ μαντευέσθαι σε ψευδῇ τοῦ παραδύναι σε ἐπὶ τραχήλους
τραυματιῶν ἀνομῶν ὧν ἔχει ἡ ἡμέρα ἐν καιρῷ ἀδικίας περὶ 35 ἀποστρέφε μὴ
κατάλυσης ἐν τῷ τοπῷ τούτῳ ὧ γεγεννησάιν ἐν τῇ γῇ τῇ ἰδίᾳ σοῦ κρίνω σε 36 καὶ
ἐκχέω ἐπὶ σε ὀργὴν μου ἐν πυρὶ ὀργῆς μου ἐμφύσησω ἐπὶ σε καὶ παραδῶσω σε εἰς
χείρας ἀνδρῶν βαρβάρων τεκταίνοντων διαφθοράν 37 ἐν πυρὶ ἐσθὶ κατάβρωμα τὸ
αἷμα σοῦ ἐστὶ ἐν μέσῳ τῆς γῆς σοῦ οὐ μὴ γενῇται σοὶ μνεία διότι ἐγὼ κύριος
λέλαληκα

Chapter 22

1 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων 2 καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου εἰ κρίνεις τὴν
πόλιν τῶν αἱμάτων καὶ παραδείξον αὐτὴν πᾶσας τὰς ἀνομίας αὐτῆς 3 καὶ εἰς
ταδε λέγει κύριος κύριος ὧ πολὺς ἐκχέουσά αἱματὰ ἐν μέσῳ αὐτῆς τοῦ ἐλθεῖν
καιρὸν αὐτῆς καὶ ποιοῦσα ἐνθυμήματα καθ' αὐτῆς τοῦ μίαινειν αὐτὴν 4 ἐν τοῖς
αἷμασιν αὐτῶν οἱς ἐξεχέας παραπεπτῶκας καὶ ἐν τοῖς ἐνθυμήμασιν σοὺ οἱς ἐποίεις
ἐμῆινου καὶ ἡγγίσας τὰς ἡμέρας σοῦ καὶ ἡγάγες καιρὸν ἐτῶν σοῦ διὰ τοῦτο δ-
έδωκα σε εἰς ονειδὸς τοῖς ἐθνεσιν καὶ εἰς ἐμπαιγμὸν πᾶσαις ταῖς χώραις 5 ταῖς
ἐγγιζούσαις πρὸς σε καὶ ταῖς μακρὰν ἀπεχουσαῖς ἀπὸ σοῦ καὶ ἐμπαιξονται ἐν σοὶ
ἀκαθάρτος ἡ ὀνομαστή καὶ πολλὴ ἐν ταῖς ἀνομίαις 6 ἴδου οἱ ἀφηγουμένοι οἰκοῦν
ἰσραὴλ ἕκαστος πρὸς τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ συνανέφυροντο ἐν σοὶ ὡς ἐκχέουσιν
αἷμα 7 πατέρα καὶ μητέρα ἐκακολογοῦν ἐν σοὶ καὶ πρὸς τὸν προσήλυτον ἀνεστρε-
φοντο ἐν ἀδικίαις ἐν σοὶ ὀρφανὸν καὶ χήραν κατεδυναστεύον ἐν σοὶ 8 καὶ τὰ ἁγία
μου ἐξουθενοῦν καὶ τὰ σάββατα μου ἐβεβήλουν ἐν σοὶ 9 ἀνδρες ληστὰι ἐν σοὶ
ὡς ἐκχέουσιν ἐν σοὶ αἷμα καὶ ἐπὶ τῶν ὀρέων ἡσθόσαν ἐν σοὶ ἀνοσία ἐποιοῦν ἐν
μέσῳ σοῦ 10 αἰσχυνὴν πατρός ἀπεκαλύψαν ἐν σοὶ καὶ ἐν ἀκαθαρσίαις ἀποκαθη-
μένην ἐταπεινοῦν ἐν σοὶ 11 ἕκαστος τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἠνομούσαν
καὶ ἕκαστος τὴν νυμφὴν αὐτοῦ ἐμῆινεν ἐν ἀσεβείᾳ καὶ ἕκαστος τὴν ἀδελφὴν
αὐτοῦ θυγατέρα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐταπεινοῦν ἐν σοὶ 12 δῶρα ἐλάβαντο ἐν σοὶ
ὡς ἐκχέουσιν αἷμα τοκὸν καὶ πλεονασμὸν ἐλάβαντο ἐν σοὶ καὶ συνετε-
λέσω συντελείαν κακίας σοῦ τὴν ἐν καταδυναστείᾳ ἐμοῦ δε ἐπέλαθου λέγει κύριος

13 εαν δε παταξω χειρα μου προς χειρα μου εφ' οις συντετελεσαι οις εποιησας και επι τοις αιμασιν σου τοις γεγεννημενοις εν μεσω σου 14 ει υποστησεται η καρδια σου ει κρατησουσιν αι χειρες σου εν ταις ημεραις αις εγω ποιω εν σοι εγω κυριος λελαληκα και ποιησω 15 και διασκορπιω σε εν τοις εθνεσιν και διασπερω σε εν ταις χωραις και εκλειπει η ακαθαρσια σου εκ σου 16 και κατακληρονομησω εν σοι κατ' οφθαλμους των εθνων και γνωσεσθε διοτι εγω κυριος 17 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 18 υιε ανθρωπου ιδου γεγωνασι μοι ο οικος ισραηλ αναμεμειγμενοι παντες χαλκω και σιδηρω και κασσιτερω και μολιβω εν μεσω αργυριου αναμεμειγμενος εστιν 19 δια τουτο ειπον ταδε λεγει κυριος ανθ' ων εγενεσθε παντες εις συγκρασιν μιαν δια τουτο εγω εισδεχομαι υμας εις μεσον ιερουσαλημ 20 καθως εισδεχεται αργυρος και χαλκος και σιδηρος και κασσιτερος και μολιβος εις μεσον καμινου του εκφυσησαι εις αυτο πυρ του χωνευθηναι ουτως εισδεξομαι υμας εν οργη μου και συναξω και χωνευσω υμας 21 και εκφυσησω εφ' υμας εν πυρι οργης μου και χωνευθησεσθε εν μεσω αυτης 22 ον τροπον χωνευεται αργυριον εν μεσω καμινου ουτως χωνευθησεσθε εν μεσω αυτης και επιγνωσεσθε διοτι εγω κυριος εξεχεα τον θυμον μου εφ' υμας 23 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 24 υιε ανθρωπου ειπον αυτη συ ει γη η ου βρεχομενη ουδε υετος εγενετο επι σε εν ημερα οργης 25 ης οι αφηγουμενοι εν μεσω αυτης ως λεοντες ωρουμενοι αρπαζοντες αρπαγματα ψυχας κατεσθιοντες εν δυναστεια τιμας λαμβανοντες εν αδικια και αι χηραι σου επληθυνθησαν εν μεσω σου 26 και οι ιερεις αυτης ηδετησαν νομον μου και εβεβηλουν τα αγια μου ανα μεσον αγιου και βεβηλου ου διεστελλον και ανα μεσον ακαθαρτου και του καθαρου ου διεστελλον και απο των σαββατων μου παρεκαλυπτον τους οφθαλμους αυτων και εβεβηλουμην εν μεσω αυτων 27 οι αρχοντες αυτης εν μεσω αυτης ως λυκοι αρπαζοντες αρπαγματα του εκχαι αιμα οπως πλεονεξια πλεονεκτωσιν 28 και οι προφηται αυτης αλειφοντες αυτους πεσουνται ορωντες ματαια μαντευομενοι ψευδη λεγοντες ταδε λεγει κυριος και κυριος ου λελαληκεν 29 λαον της γης εκπιεζουντες αδικια και διαρπαζοντες αρπαγματα πτωχον και πενητα καταδυναστευοντες και προς τον προσηλυτον ουκ αναστρεφομενοι μετα κριματος 30 και εξητουν εξ αυτων ανδρα αναστρεφομενον ορθως και εστωτα προ προσωπου μου ολοσχερως εν καιρω της γης του μη εις τελος εξαλειψαι αυτην και ουχ ευρον 31 και εξεχεα επ' αυτην θυμον μου εν πυρι οργης μου του συντελεσαι τας οδους αυτων εις κεφαλας αυτων δεδωκα λεγει κυριος κυριος

Chapter 23

1 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 2 υιε ανθρωπου δυο γυναικες ησαν θυγατερες μητρος μιας 3 και εξεπορνευσαν εν αιγυπτω εν τη νεοτητι αυτων εκει

επεσον οι μαστοι αυτων εκει διεπαρθενευθησαν 4 και τα ονοματα αυτων ην οολα η πρεσβυτερα και οολιβα η αδελφη αυτης και εγενοντο μοι και ετεκον υιους και θυγατερας και τα ονοματα αυτων σαμαρεια η οολα και ιερουσαλημ η οολιβα 5 και εξεπορνευσεν η οολα απ' εμου και επεδετο επι τους εραστας αυτης επι τους ασσυριους τους εγγιζοντας αυτη 6 ενδεδυκοτας υακινθινα ηγουμενους και στρατηγους νεανισκοι επιλεκτοι παντες ιππεις ιππαζομενοι εφ' ιππων 7 και εδωκεν την πορνειαν αυτης επ' αυτους επιλεκτοι υιοι ασσυριων παντες και επι παντας ους επεδετο εν πασι τοις ενδυμημασιν αυτης εμιαινετο 8 και την πορνειαν αυτης εξ αιγυπτου ουκ εγκατελιπεν οτι μετ' αυτης εκοιμωντο εν νεοτητι αυτης και αυτοι διεπαρθενευσαν αυτην και εξεχεαν την πορνειαν αυτων επ' αυτην 9 δια τουτο παρεδωκα αυτην εις χειρας των εραστων αυτης εις χειρας υιων ασσυριων εφ' ους επετιθετο 10 αυτοι απεκαλυψαν την αισχυνην αυτης υιους και θυγατερας αυτης ελαβον και αυτην εν ρομφαια απεκτειναν και εγενετο λαλημα εις γυναικας και εποιησαν εκδικησεις εν αυτη εις τας θυγατερας 11 και ειδεν η αδελφη αυτης οολιβα και διεφθειρε την επιθεσιν αυτης υπερ αυτην και την πορνειαν αυτης υπερ την πορνειαν της αδελφης αυτης 12 επι τους υιους των ασσυριων επεδετο ηγουμενους και στρατηγους τους εγγυς αυτης ενδεδυκοτας ευπαρυφα ιππεις ιππαζομενους εφ' ιππων νεανισκοι επιλεκτοι παντες 13 και ειδον οτι μεμιανται οδος μια των δυο 14 και προσεθετο προς την πορνειαν αυτης και ειδεν ανδρας εξωγραφημενους επι του τοιχου εικονας χαλδαιων εξωγραφημενους εν γραφιδι 15 εξωσμενους ποικιλματα επι τας οσφυας αυτων και τιαραι βαπται επι των κεφαλων αυτων οφεις τρισση παντων ομοιωμα υιων χαλδαιων γης πατριδος αυτων 16 και επεδετο επ' αυτους τη ορασει οφθαλμων αυτης και εξαπεστειλεν αγγελους προς αυτους εις γην χαλδαιων 17 και ηλθοσαν προς αυτην υιοι βαβυλωνος εις κοιτην καταλυνοντων και εμιαινον αυτην εν τη πορνεια αυτης και εμιανθη εν αυτοις και απεστη η ψυχη αυτης απ' αυτων 18 και απεκαλυψεν την πορνειαν αυτης και απεκαλυψεν την αισχυνην αυτης και απεστη η ψυχη μου απ' αυτης ον τροπον απεστη η ψυχη μου απο της αδελφης αυτης 19 και επληθυνας την πορνειαν σου του αναμνησαι ημερας νεοτητος σου εν αις επορνευσας εν αιγυπτω 20 και επεδου επι τους χαλδαιους ων ησαν ως ονων αι σαρκες αυτων και αιδοια ιππων τα αιδοια αυτων 21 και επεσκεψω την ανομιαν νεοτητος σου α εποιεις εν αιγυπτω εν τω καταλυματι σου ου οι μαστοι νεοτητος σου 22 δια τουτο οολιβα ταδε λεγει κυριος ιδου εγω εξεγειρω τους εραστας σου επι σε αφ' ων απεστη η ψυχη σου απ' αυτων και επαξω αυτους επι σε κυκλοθεν 23 υιους βαβυλωνος και παντας τους χαλδαιους φακουδ και σουε και κουε και παντας υιους ασσυριων μετ' αυτων νεανισκους επιλεκτους ηγεμονας και στρατηγους παντας τρισσους και ονομαστους ιππευοντας εφ' ιππων 24 και παντες ηξουσιν επι σε απο βορρα αρματα και τροχοι μετ' οχλου λαων θυρεοι και πελται και βαλουσιν φυλακην

επι σε κυκλώ και δώσω προ προσώπου αυτών κριμα και εκδικησουσιν σε εν τοις κριμασιν αυτών 25 και δώσω τον ζήλον μου εν σοι και ποιησουσιν μετα σου εν οργή θυμου μυκτηρα σου και ωτα σου αφελουσιν και τους καταλοιπους σου εν ρομφαία καταβαλουσιν αυτοι υιους σου και θυγατερας σου λημψονται και τους καταλοιπους σου πυρ καταφαγεται 26 και εκδυσουσιν σε τον ιματισμον σου και λημψονται τα σκευη της καυχησης σου 27 και αποστρεψω τας ασεβειας σου εκ σου και την πορνειαν σου εκ γης αιγυπτου και ου μη αρης τους οφθαλμους σου επ' αυτους και αιγυπτου ου μη μνησθης ουκετι 28 διοτι ταδε λεγει κυριος κυριος ιδου εγω παραδιδωμι σε εις χειρας ων μισεις αφ' ων απεστη η ψυχη σου απ' αυτών 29 και ποιησουσιν εν σοι εν μισει και λημψονται παντας τους πονους σου και τους μοχθους σου και εση γυμνη και ασχημονουσα και αποκαλυφθησεται αισχυνη πορνειας σου και ασεβεια σου και η πορνεια σου 30 εποιησεν ταυτα σοι εν τω εκπορνευσαι σε οπισω εθνών και εμιαίνου εν τοις ενδυμημασιν αυτών 31 εν τη οδω της αδελφης σου επορευθης και δώσω το ποτηριον αυτης εις χειρας σου 32 ταδε λεγει κυριος το ποτηριον της αδελφης σου πιεσαι το βαθυ και το πλατυ το πλεοναζον του συντελεσαι 33 μεθην και εκλυσεως πλησθησθαι και το ποτηριον αφανισμού ποτηριον αδελφης σου σαμαρειας 34 και πιεσαι αυτο και τας εορτας και τας νεομηνιας αυτης αποστρεψω διοτι εγω λελαληκα λεγει κυριος 35 δια τουτο ταδε λεγει κυριος ανθ' ων επελαθου μου και απερριψας με οπισω του σώματος σου και συ λαβε την ασεβειαν σου και την πορνειαν σου 36 και ειπεν κυριος προς με υιε ανθρωπου ου κρινεις την οολαν και την οολιβαν και απαγγελεις αυταις τας ανομιας αυτών 37 οτι εμοιχώντο και αιμα εν χερσιν αυτών τα ενδυμηματα αυτών εμοιχώντο και τα τεκνα αυτών α εγεννησαν μοι διηγαγον αυτοις δι' εμπυρων 38 εως και ταυτα εποιησαν μοι τα αγια μου εμιαίνον και τα σαββατα μου εβεβηλουν 39 και εν τω σφαζειν αυτους τα τεκνα αυτών τοις ειδωλοις αυτών και εισεπορευοντο εις τα αγια μου του βεβηλουν αυτα και οτι ουτως εποιουν εν μεσω του οικου μου 40 και οτι τοις ανδρασιν τοις ερχομενοις μακροθεν οις αγγελους εξαπεστελλοσαν προς αυτους και αμα τω ερχεσθαι αυτους ευθυς ελουου και εστιβιζου τους οφθαλμους σου και εκοσμου κοσμω 41 και εκαθου επι κλινης εστρωμενης και τραπεζα κεκοσμημενη προ προσώπου αυτης και το θυμιαμα μου και το ελαιον μου ευφραινοντο εν αυτοις 42 και φωνην αρμονιας ανεκρουοντο και προς ανδρας εκ πληθους ανθρωπων ηκοντας εκ της ερημου και εδιδosan ψελια επι τας χειρας αυτών και στεφανον καυχησης επι τας κεφαλαις αυτών 43 και ειπα ουκ εν τουτοις μοιχευουσιν και εργα πορνης και αυτη εξεπορνευσεν 44 και εισεπορευοντο προς αυτην ον τροπον εισπορευονται προς γυναικα πορνην ουτως εισεπορευοντο προς οολαν και προς οολιβαν του ποιησαι ανομιαν 45 και ανδρες δικαιοι αυτοι εκδικησουσιν αυτας εκδικησει μοιχαλιδος και εκδικησει αιματος οτι μοιχαλιδες εισιν και αιμα εν χερσιν αυτών 46 ταδε λεγει

κυριος κυριος αναγαγε επ' αυτας οχλον και δος εν αυταις ταραχην και διαρπαγην 47 και λιθοβολησον επ' αυτας λιθοις οχλων και κατακεντει αυτας εν τοις ξιφεσιν αυτων υιους αυτων και θυγατερας αυτων αποκτενουσι και τους οικους αυτων εμπρησουσιν 48 και αποστρεψω ασεβειαν εκ της γης και παιδευθησονται πασαι αι γυναικες και ου μη ποιησουσιν κατα τας ασεβειας αυτων 49 και δοθησεται η ασεβεια υμων εφ' υμας και τας αμαρτιας των ενδυμηματων υμων λημψεσθε και γνωσεσθε διοτι εγω κυριος

Chapter 24

1 και εγενετο λογος κυριου προς με εν τω ετει τω ενατω εν τω μηνι τω δεκατω δεκατη του μηνος λεγων 2 υιε ανθρωπου γραψον σεαυτω εις ημεραν απο της ημερας ταυτης αφ' ης απηρεισατο βασιλευς βαβυλωνος επι ιερουσαλημ απο της ημερας της σημερον 3 και ειπον επι τον οικον τον παραπικραινοντα παραβολην και ερεις προς αυτους ταδε λεγει κυριος επιστησον τον λεβητα και εκχεον εις αυτον υδωρ 4 και εμβαλε εις αυτον τα διχοτομηματα παν διχοτομημα καλον σκελος και ωμον εκσεσαρκισμενα απο των οστων 5 εξ επιλεκτων κτηνων ελλημμενων και υποκαιε τα οστα υποκατω αυτων εξεσεν εξεσεν και ηψηται τα οστα αυτης εν μεσω αυτης 6 δια τουτο ταδε λεγει κυριος ω πολις αιματων λεβης εν ω εστιν ιος εν αυτω και ο ιος ουκ εξηλθεν εξ αυτης κατα μελος αυτης εξηνεγκεν ουκ επεσεν επ' αυτην κληρος 7 οτι αιμα αυτης εν μεσω αυτης εστιν επι λεωπετριαν τεταχα αυτο ουκ εκκεχυκα αυτο επι την γην του καλυψαι επ' αυτο γην 8 του αναβηναι θυμον εις εκδικησιν εκδικηθηναι δεδωκα το αιμα αυτης επι λεωπετριαν του μη καλυψαι αυτο 9 δια τουτο ταδε λεγει κυριος καγω μεγαλυνω τον δαλον 10 και πληθυνω τα ξυλα και ανακαυσω το πυρ οπως τακη τα κρεα και ελαττωθη ο ζωμος 11 και στη επι τους ανθρακας οπως προσκαυθη και θερμανθη ο χαλκος αυτης και τακη εν μεσω ακαθαρσιας αυτης και εκλιπη ο ιος αυτης 12 και ου μη εξελθη εξ αυτης πολυς ο ιος αυτης καταισχυνησεται ο ιος αυτης 13 ανθ' ων εμμαινου συ και τι εαν μη καθαρισθης ετι εως ου εμπλησω τον θυμον μου 14 εγω κυριος λελαληκα και ηξει και ποιησω ου διαστελω ουδε μη ελεησω κατα τας οδους σου και κατα τα ενδυμηματα σου κρινω σε λεγει κυριος δια τουτο εγω κρινω σε κατα τα αιματα σου και κατα τα ενδυμηματα σου κρινω σε η ακαθαρτος η ονομαστη και πολλη του παραπικραινειν 15 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 16 υιε ανθρωπου ιδου εγω λαμβανω εκ σου τα επιθυμηματα των οφθαλμων σου εν παραταξει ου μη κοπης ουδε μη κλαυσθης 17 στεναγμος αιματος οσφυος πενθους εστιν ουκ εσται το τριχωμα σου συμπεπλεγμενον επι σε και τα υποδηματα σου εν τοις ποσιν σου ου μη παρακληθης εν χειλεσιν αυτων και αρτον ανδρων ου μη φαγης 18 και ελαλησα προς τον λαον το πρωι ον τροπον ενετειλατο μοι

και απεδανεν η γυνη μου εσπερας και εποιησα το πρωι ον τροπον επεταγη μοι 19 και ειπεν προς με ο λαος ουκ αναγγελεις ημιν τι εστιν ταυτα α συ ποιεις 20 και ειπα προς αυτους λογος κυριου προς με εγενετο λεγων 21 ειπον προς τον οικον του ισραηλ ταδε λεγει κυριος ιδου εγω βεβηλω τα αγια μου φρυαγμα ισχυος υμων επιθυμηματα οφθαλμων υμων και υπερ ων φειδονται αι ψυχαι υμων και οι υιοι υμων και αι θυγατρες υμων ους εγκατελιπετε εν ρομφαια πεσουνται 22 και ποιησετε ον τροπον πεποιηκα απο στοματος αυτων ου παρακληθησεσθε και αρτον ανδρων ου φαγεσθε 23 και αι κομαι υμων επι της κεφαλης υμων και τα υποδηματα υμων εν τοις ποσιν υμων ουτε μη κοιησθε ουτε μη κλαυσητε και εντακησεσθε εν ταις αδικιαις υμων και παρακαλεσετε εκαστος τον αδελφον αυτου 24 και εσται ιεζεκιηλ υμιν εις τερας κατα παντα οσα εποιησεν ποιησετε οταν ελθη ταυτα και επιγνωσεσθε διοτι εγω κυριος 25 και συ υιε ανθρωπου ουχι εν τη ημερα οταν λαμβανω την ισχυν παρ' αυτων την επαρσιν της καυχησης αυτων τα επιθυμηματα οφθαλμων αυτων και την επαρσιν ψυχης αυτων υιους αυτων και θυγατερας αυτων 26 εν εκεινη τη ημερα ηξει ο ανασωζομενος προς σε του αναγγειλαι σοι εις τα ωτα 27 εν εκεινη τη ημερα διανοιχθησεται το στομα σου προς τον ανασωζομενον και λαλησεις και ου μη αποκωφωδης ουκετι και εση αυτοις εις τερας και επιγνωσονται διοτι εγω κυριος .

Chapter 25

1 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 2 υιε ανθρωπου στηρισον το προσωπον σου επι τους υιους αμμων και προφητευσον επ' αυτους 3 και ερεις τοις υιοις αμμων ακουσατε λογον κυριου ταδε λεγει κυριος ανθ' ων επεχαρητε επι τα αγια μου οτι εβεβηλωθη και επι την γην του ισραηλ οτι ηφανισθη και επι τον οικον του ιουδα οτι επορευθησαν εν αιχμαλωσια 4 δια τουτο ιδου εγω παραδιδωμι υμας τοις υιοις κεδεμ εις κληρονομiam και κατασκηνωσουσιν εν τη απαρτια αυτων εν σοι και δωσουσιν εν σοι τα σκηνωματα αυτων αυτοι φαγονται τους καρπους σου και αυτοι πιονται την πιοτητα σου 5 και δωσω την πολιν του αμμων εις νομας καμηλων και τους υιους αμμων εις νομην προβατων και επιγνωσεσθε διοτι εγω κυριος 6 διοτι ταδε λεγει κυριος ανθ' ων εκροτησας την χειρα σου και επεψοφησας τω ποδι σου και επεχαρας εκ ψυχης σου επι την γην του ισραηλ 7 δια τουτο εκτενω την χειρα μου επι σε και δωσω σε εις διαρπαγην εν τοις εθνεσιν και εξολεθρευσω σε εκ των λαων και απολω σε εκ των χωρων απωλεια και επιγνωση διοτι εγω κυριος 8 ταδε λεγει κυριος ανθ' ων ειπεν μωαβ ιδου ον τροπον παντα τα εθνη οικος ισραηλ και ιουδα 9 δια τουτο ιδου εγω παραλυω τον ωμον μωαβ απο πολεων ακρωτηριων αυτου εκλεκτην γην οικον ασιμουδ επανω πηγης πολεως παραθαλασσιας 10 τοις υιοις κεδεμ επι τους υιους αμμων δεδωκα

αυτους εις κληρονομiam οπως μη μνεια γενηται των υιων αμμων 11 και εις μωαβ ποιησω εκδικησιν και επιγνωσονται διοτι εγω κυριος 12 ταδε λεγει κυριος ανθ' ων εποιησεν η ιδουμια εν τω εκδικησαι αυτους εκδικησιν εις τον οικον ιουδα και εμνησικακησαν και εξεδικησαν δικην 13 δια τουτο ταδε λεγει κυριος και εκτενω την χειρα μου επι την ιδουμια και εξολεθρευσω εξ αυτης ανθρωπον και κτηνος και θησομαι αυτην ερημον και εκ θαιμαν διωκομενοι εν ρομφαια πεσουνται 14 και δωσω εκδικησιν μου επι την ιδουμια εν χειρι λαου μου ισραηλ και ποιησουσιν εν τη ιδουμια κατα την οργην μου και κατα τον θυμον μου και επιγνωσονται την εκδικησιν μου λεγει κυριος 15 δια τουτο ταδε λεγει κυριος ανθ' ων εποιησαν οι αλλοφυλοι εν εκδικησει και εξανεστησαν εκδικησιν επιχαιροντες εκ ψυχης του εξαλειψαι εως αιωνος 16 δια τουτο ταδε λεγει κυριος ιδου εγω εκτενω την χειρα μου επι τους αλλοφυλους και εξολεθρευσω κρητας και απολω τους καταλοιπους τους κατοικουντας την παραλιαν 17 και ποιησω εν αυτοις εκδικησεις μεγαλας και επιγνωσονται διοτι εγω κυριος εν τω δουναι την εκδικησιν μου επ' αυτους

Chapter 26

1 και εγενηθη εν τω ενδεκατω ετει μια του μηνος εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 2 υιε ανθρωπου ανθ' ων ειπεν σορ επι ιερουσαλημ ευγε συνετριβη απολωλεν τα εθνη επεστραφη προς με η πληρης ηρημωται 3 δια τουτο ταδε λεγει κυριος ιδου εγω επι σε σορ και αναξω επι σε εθνη πολλα ως αναβαινει η θαλασσα τοις κυμασιν αυτης 4 και καταβαλουσιν τα τειχη σορ και καταβαλουσιν τους πυργους σου και λικμησω τον χουν αυτης απ' αυτης και δωσω αυτην εις λεωπετριαν 5 ψυγμος σαγγηνων εσται εν μεσω θαλασσης οτι εγω λελαληκα λεγει κυριος και εσται εις προνομην τοις εθνεσιν 6 και αι θυγατερες αυτης αι εν τω πεδιω μαχαιρα αναιρεθησονται και γνωσονται οτι εγω κυριος 7 οτι ταδε λεγει κυριος ιδου εγω επαγω επι σε σορ τον ναβουχοδοноσορ βασιλεα βαβυλωνος απο του βορρα βασιλευς βασιλεων εστιν μεθ' ιππων και αρματων και ιππεων και συναγωγης εθνων πολλων σφοδρα 8 ουτος τας θυγατερας σου τας εν τω πεδιω μαχαιρα ανελκει και δωσει επι σε προφυλακην και περιοικοδομησει και ποιησει επι σε κυκλω χαρκα και περιστασιν οπλων και τας λογχας αυτου απεναντι σου δωσει 9 τα τειχη σου και τους πυργους σου καταβαλει εν ταις μαχαιραις αυτου 10 απο του πληθους των ιππων αυτου κατακαλυψει σε ο κονιορτος αυτων και απο της φωνης των ιππεων αυτου και των τροχων των αρματων αυτου σεισθησεται τα τειχη σου εισπορευομενου αυτου τας πυλας σου ως εισπορευομενος εις πολιν εκ πεδιου 11 εν ταις οπλαις των ιππων αυτου καταπατησουσιν σου πασας τας πλατειας τον λαον σου μαχαιρα ανελκει και την υποστασιν σου της ισχυος επι την γην καταξει 12 και προνομευσει την δυναμιν σου και σκυλευσει τα υπαρχοντα σου και

καταβαλει σου τα τειχη και τους οικους σου τους επιθυμητους καθελει και τους λιθους σου και τα ξυλα σου και τον χουν σου εις μεσον της θαλασσης εμβαλει 13 και καταλυσει το πληθος των μουσικων σου και η φωνη των ψαλτηριων σου ου μη ακουσθη ετι 14 και δωσω σε εις λεωπετριαν ψυγμος σαγγηνων εση ου μη οικοδομηθης ετι οτι εγω ελαλησα λεγει κυριος 15 διοτι ταδε λεγει κυριος κυριος τη σορ ουκ απο φωνης της πτωσεως σου εν τω στεναξαι τραυματιας εν τω σπασαι μαχαιραν εν μεσω σου σεισθησονται αι νησοι 16 και καταβησονται απο των θρονων αυτων παντες οι αρχοντες εκ των εθνων της θαλασσης και αφελουνται τας μιτρας απο των κεφαλων αυτων και τον ιματισμον τον ποικιλον αυτων εκδυσονται εκστασει εκστησονται επι γην καθεδουνται και φοβηθησονται την απωλειαν αυτων και στεναξουσιν επι σε 17 και λημψονται επι σε θρηνον και ερουσιν σοι πως κατελυθης εκ θαλασσης η πολις η επαινεστη η δουσα τον φοβον αυτης πασι τοις κατοικουσιν αυτην 18 και φοβηθησονται αι νησοι αφ' ημερας πτωσεως σου 19 οτι ταδε λεγει κυριος κυριος οταν δω σε πολιν ηρημωμενην ως τας πολεις τας μη κατοικηθησομενας εν τω αναγαγειν με επι σε την αβυσσον και κατακαλυψη σε υδωρ πολυ 20 και καταβιβασω σε προς τους καταβαινοντας εις βοθρον προς λαον αιωνος και κατοικιω σε εις βαθη της γης ως ερημον αιωνιον μετα καταβαινοντων εις βοθρον οπως μη κατοικηθης μηδε ανασταθης επι γης ζωης 21 απωλειαν σε δωσω και ουχ υπαρξεις ετι εις τον αιωνα λεγει κυριος κυριος

Chapter 27

1 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 2 υιε ανθρωπου λαβε επι σορ θρηνον 3 και ερεις τη σορ τη κατοικουση επι της εισοδου της θαλασσης τω εμποριω των λαων απο νησων πολλων ταδε λεγει κυριος τη σορ συ ειπας εγω περιεδηκα εμαυτη καλλος μου 4 εν καρδια θαλασσης τω βεελιμ υιοι σου περιεδηκαν σοι καλλος 5 κεδρος εκ σανιρ ωκοδομηθη σοι ταινιαι σανιδων κυπαρισσου εκ του λιβανου ελημφθησαν του ποιησαι σοι ιστους ελατινους 6 εκ της βασανιτιδος εποιησαν τας κωπας σου τα ιερα σου εποιησαν εξ ελεφαντος οικους αλσωδεις απο νησων των χεττιν 7 βυσσος μετα ποικιλιας εξ αιγυπτου εγενετο σοι στρωμνη του περιθειναι σοι δοξαν και περιβαλειν σε υακινθον και πορφυραν εκ των νησων ελίσσαι και εγενετο περιβολαια σου 8 και οι αρχοντες σου οι κατοικουντες σιδωνα και αραδιοι εγενοντο κωπηλαται σου οι σοφοι σου σορ οι ησαν εν σοι ουτοι κυβερνηται σου 9 οι πρεσβυτεροι βυβλιων και οι σοφοι αυτων ησαν εν σοι ουτοι ενισχυον την βουλην σου και παντα τα πλοια της θαλασσης και οι κωπηλαται αυτων εγενοντο σοι επι δυσμας δυσμων 10 περσαι και λυδοι και λιβυες ησαν εν τη δυναμει σου ανδρες πολεμισται σου πελτας και περικεφαλαιας εκρεμασαν εν σοι ουτοι εδωκαν την δοξαν σου 11 υιοι αραδιων και η δυναμις σου επι των τειχεων σου φυλακες

εν τοις πυργοις σου ησαν τας φαρετρας αυτων εκρεμασαν επι των ορμων σου κυκλω ουτοι ετελειωσαν σου το καλλος 12 καρχηδονιοι εμποροι σου απο πληθους πασης ισχυος σου αργυριον και χρυσιον και σιδηρον και κασσιτερον και μολυβον εδωκαν την αγοραν σου 13 η ελλας και η συμπασα και τα παρατεινοντα ουτοι ενεπορευοντο σοι εν ψυχαις ανθρωπων και σκευη χαλκα εδωκαν την εμποριαν σου 14 εξ οικου θεργαμα ιππους και ιππεις εδωκαν αγοραν σου 15 υιοι ροδιων εμποροι σου απο νησων επληθυναν την εμποριαν σου οδοντας ελεφαντινους και τοις εισαγομενοις αντεδιδους τους μισθους σου 16 ανθρωπους εμποριαν σου απο πληθους του συμμικτου σου στακτην και ποικιλματα εκ θαρσις και ραμωθ και χορχορ εδωκαν την αγοραν σου 17 ιουδας και οι υιοι του ισραηλ ουτοι εμποροι σου εν σιτου πρασει και μυρων και κασιας και πρωτον μελι και ελαιον και ρητινην εδωκαν εις τον συμμικτον σου 18 δαμασκος εμπορος σου εκ πληθους πασης δυναμεως σου οινος εκ χελβων και ερια εκ μιλητου 19 και οινον εις την αγοραν σου εδωκαν εξ ασηλ σιδηρος ειργασμενος και τροχος εν τω συμμικτω σου εστιν 20 δαιδαν εμποροι σου μετα κτηνων εκλεκτων εις αρματα 21 η αραβια και παντες οι αρχοντες κηδαρ ουτοι εμποροι σου δια χειρος σου καμηλους και κριους και αμινους εν οις εμπορευονται σε 22 εμποροι σαβα και ραγμα ουτοι εμποροι σου μετα πρωτων ηδυσματων και λιθων χρηστων και χρυσιον εδωκαν την αγοραν σου 23 χαρραν και χαννα ουτοι εμποροι σου ασσουρ και χαρμαν εμποροι σου 24 φεροντες εμποριαν υακινθον και θησαυρους εκλεκτους δεδεμενους σχοινοις και κυπαρισσινα 25 πλοια εν αυτοις καρχηδονιοι εμποροι σου εν τω πληθει εν τω συμμικτω σου και ενεπλησθης και εβαρυνθης σφοδρα εν καρδια θαλασσης 26 εν υδατι πολλω ηγον σε οι κωπηλαται σου το πνευμα του νοτου συνετριψεν σε εν καρδια θαλασσης 27 ησαν δυναμεις σου και ο μισθος σου και των συμμικτων σου και οι κωπηλαται σου και οι κυβερνηται σου και οι συμβουλοι σου και οι συμμικτοι σου εκ των συμμικτων σου και παντες οι ανδρες οι πολεμισται σου οι εν σοι και πασα η συναγωγη σου εν μεσω σου πεσουνται εν καρδια θαλασσης εν τη ημερα της πτωσεως σου 28 προς την φωνην της κραυγης σου οι κυβερνηται σου φοβω φοβηθησονται 29 και καταβησονται απο των πλοιων παντες οι κωπηλαται σου και οι επιβαται και οι πρωρεις της θαλασσης επι την γην στησονται 30 και αλαλαξουσιν επι σε τη φωνη αυτων και κεκραξονται πικρον και επιθησουσιν επι την κεφαλην αυτων γην και σποδον υποστρωσονται 32 και λημψονται οι υιοι αυτων επι σε θρηνον και θρηνημα σοι 33 ποσον τινα ευρες μισθον απο της θαλασσης ενεπλησας εθνη απο του πληθους σου και απο του συμμικτου σου επλουτισας παντας βασιλεις της γης 34 νυν συνετριβης εν θαλασση εν βαθει υδατος ο συμμικτος σου και πασα η συναγωγη σου εν μεσω σου επεσον παντες οι κωπηλαται σου 35 παντες οι κατοικουντες τας νησους εστύγνασαν επι σε και οι βασιλεις αυτων εκστασει εξεστησαν και εδακρυσεν το προσωπον αυτων

36 εμποροι απο εθνων εσυρισαν σε απωλεια εγενου και ουκετι εση εις τον αιωνα

Chapter 28

1 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 2 και συ υιε ανθρωπου ειπον τω αρχοντι τυρου ταδε λεγει κυριος ανθ' ων υψωθη σου η καρδια και ειπας θεος ειμι εγω κατοικιαν θεου κατωκηκα εν καρδια θαλασσης συ δε ει ανθρωπος και ου θεος και εδωκας την καρδιαν σου ως καρδιαν θεου 3 μη σοφωτερος ει συ του δανιηλ σοφοι ουκ επαιδευσαν σε τη επιστημη αυτων 4 μη εν τη επιστημη σου η εν τη φρονησει σου εποιησας σεαυτω δυναμιν και χρυσιον και αργυριον εν τοις θησαυροις σου 5 εν τη πολλη επιστημη σου και εμπορια σου επληθυνας δυναμιν σου υψωθη η καρδια σου εν τη δυναμει σου 6 δια τουτο ταδε λεγει κυριος επειδη δεδωκας την καρδιαν σου ως καρδιαν θεου 7 αντι τουτου ιδου εγω επαγω επι σε αλλοτριους λοιμους απο εθνων και εκκενωσουσιν τας μαχαιρας αυτων επι σε και επι το καλλος της επιστημης σου και στρωσουσιν το καλλος σου εις απωλειαν 8 και καταβιβασουσιν σε και αποθανη θανατω τραυματιων εν καρδια θαλασσης 9 μη λεγων ερεις θεος ειμι εγω ενωπιον των αναιρουντων σε συ δε ει ανθρωπος και ου θεος εν πληθει 10 απεριτμητων απολη εν χερσιν αλλοτριων οτι εγω ελαλησα λεγει κυριος 11 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 12 υιε ανθρωπου λαβε θρηνον επι τον αρχοντα τυρου και ειπον αυτω ταδε λεγει κυριος κυριος συ αποσφραγισμα ομοιωσεως και στεφανος καλλους 13 εν τη τρυφη του παραδεισου του θεου εγενηθης παν λιθον χρηστον ενδεδεσαι σαρδιον και τοπαζιον και σμαραγδον και ανθρακα και σαπφειρον και ιασπιν και αργυριον και χρυσιον και λιγυριον και αχατην και αμεδυστον και χρυσολιθον και βηρυλλιον και ονυχιον και χρυσιου ενεπλησας τους θησαυρους σου και τας αποθηκας σου εν σοι αφ' ης ημερας εκτισθης συ 14 μετα του χερουβ εδηκα σε εν ορει αγιω θεου εγενηθης εν μεσω λιθων πυρινων 15 εγενηθης αμωμος συ εν ταις ημεραις σου αφ' ης ημερας συ εκτισθης εως ευρεθη τα αδικηματα εν σοι 16 απο πληθους της εμποριας σου επλησας τα ταμεια σου ανομιας και ημαρτες και ετραυματισθης απο ορους του θεου και ηγαγεν σε το χερουβ εκ μεσου λιθων πυρινων 17 υψωθη η καρδια σου επι τω καλλει σου διεφθαρη η επιστημη σου μετα του καλλους σου δια πληθος αμαρτιων σου επι την γην ερριψα σε εναντιον βασιλεων εδωκα σε παραδειγματισθηναι 18 δια το πληθος των αμαρτιων σου και των αδικιων της εμποριας σου εβεβηλωσας τα ιερα σου και εξαξω πυρ εκ μεσου σου τουτο καταφαγεται σε και δωσω σε εις σποδον επι της γης σου εναντιον παντων των ορωντων σε 19 και παντες οι επισταμενοι σε εν τοις εθνεσιν στυγνασουσιν επι σε απωλεια εγενου και ουχ υπαρξεις ετι εις τον αιωνα 20 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 21 υιε ανθρωπου στηρισον το προσωπον σου επι σιδωνα και προφητευσον επ' αυτην 22

και ειπον ταδε λεγει κυριος ιδου εγω επι σε σιδων και ενδοξασθησομαι εν σοι και γνωση οτι εγω ειμι κυριος εν τω ποιησαι με εν σοι κριματα και αγιασθησομαι εν σοι 23 αιμα και θανατος εν ταις πλατειαις σου και πεσουνται τετραυματισμενοι εν μαχαιραις εν σοι περικυκλω σου και γνωσονται διοτι εγω ειμι κυριος 24 και ουκ εσονται ουκετι τω οικω του ισραηλ σχολοψ πικριας και ακανθα οδυνης απο παντων των περικυκλω αυτων των ατιμασαντων αυτους και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος 25 ταδε λεγει κυριος κυριος και συναξω τον ισραηλ εκ των εθνων ου διεσκορπισθησαν εκει και αγιασθησομαι εν αυτοις ενωπιον των λαων και των εθνων και κατοικησουσιν επι της γης αυτων ην δεδωκα τω δουλω μου ιακωβ 26 και κατοικησουσιν επ' αυτης εν ελπιδι και οικοδομησουσιν οικιας και φυτευσουσιν αμπελωνας και κατοικησουσιν εν ελπιδι οταν ποιησω κριμα εν πασιν τοις ατιμασασιν αυτους εν τοις κυκλω αυτων και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος ο θεος αυτων και ο θεος των πατερων αυτων

Chapter 29

1 εν τω ετει τω δεκατω εν τω δεκατω μηνι μια του μηνος εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 2 υιε ανθρωπου στηρισον το προσωπον σου επι φαראω βασιλεα αιγυπτου και προφητευσον επ' αυτον και επ' αιγυπτον ολην 3 και ειπον ταδε λεγει κυριος ιδου εγω επι φαראω τον δρακοντα τον μεγαν τον εγκαθημενον εν μεσω ποταμων αυτου τον λεγοντα εμοι εισιν οι ποταμοι και εγω εποιησα αυτους 4 και εγω δωσω παγιδας εις τας σιαγονας σου και προσκολλησω τους ιχθυς του ποταμου σου προς τας πτερυγας σου και αναξω σε εκ μεσου του ποταμου σου και παντας τους ιχθυας του ποταμου σου 5 και καταβαλω σε εν ταχει και παντας τους ιχθυας του ποταμου σου επι προσωπον του πεδιου πεση και ου μη συναχθης και ου μη περισταλης τοις θηριοις της γης και τοις πετεινοις του ουρανου δεδωκα σε εις καταβρωμα 6 και γνωσονται παντες οι κατοικουντες αιγυπτον οτι εγω ειμι κυριος ανθ' ων εγενηθης ραβδος καλαμινη τω οικω ισραηλ 7 οτε επελαβοντο σου τη χειρι αυτων εθλασθης και οτε επεκρατησεν επ' αυτους πασα χειρ και οτε επανεπαυσαντο επι σε συνετριβης και συνεκλασας αυτων πασαν οσφυν 8 δια τουτο ταδε λεγει κυριος ιδου εγω επαγω επι σε ρομφαιαν και απολω ανθρωπους απο σου και κτηνη 9 και εσται η γη αιγυπτου απωλεια και ερημος και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος αντι του λεγειν σε οι ποταμοι εμοι εισιν και εγω εποιησα αυτους 10 δια τουτο ιδου εγω επι σε και επι παντας τους ποταμους σου και δωσω την αιγυπτον εις ερημον και ρομφαιαν και απωλειαν απο μαγδωλου και συηνης και εως οριων αιδιοπων 11 ου μη διελθη εν αυτη πους ανθρωπου και πους κτηνους ου μη διελθη αυτην και ου κατοικηθησεται τεσσαρακοντα ετη 12 και δωσω την γην αυτης απωλειαν εν μεσω γης ηρημωμενης και αι πολεις αυτης

εν μεσω πολεων ηρημωμενων εσονται τεσσαρακοντα ετη και διασπερω αιγυπτον εν τοις εθνεσιν και λιχμησω αυτους εις τας χωρας 13 ταδε λεγει κυριος μετα τεσσαρακοντα ετη συναξω τους αιγυπτιους απο των εθνων ου διεσκορπισθησαν εκει 14 και αποστρεψω την αιχμαλωσιαν των αιγυπτιων και κατοικισω αυτους εν γη παδουρης εν τη γη οθεν ελημφθησαν και εσται αρχη ταπεινη 15 παρα πασας τας αρχας ου μη υψωθη επι τα εθνη και ολιγοστους αυτους ποιησω του μη ειναι αυτους πλειονας εν τοις εθνεσιν 16 και ουκετι εσονται τω οικω ισραηλ εις ελπιδα αναμιμνησκουσαν ανομιαν εν τω αυτους ακολουθησαι οπισω αυτων και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος 17 και εγενετο εν τω εβδομω και εικοστω ετει μια του μηνος του πρωτου εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 18 υιε ανθρωπου ναβουχοδοноσορ βασιλευς βαβυλωνος κατεδουλωσατο αυτου την δυναμιν δουλεια μεγαλη επι τυρου πασα κεφαλη φαλακρα και πας ωμος μαδων και μισθος ουκ εγενηθη αυτω και τη δυναμει αυτου επι τυρου και της δουλειας ης εδουλευσαν επ' αυτην 19 ταδε λεγει κυριος κυριος ιδου διδωμι τω ναβουχοδοноσορ βασιλει βαβυλωνος γην αιγυπτου και προνομευσει την προνομην αυτης και σκυλευσει τα σκυλα αυτης και εσται μισθος τη δυναμει αυτου 20 αντι της λειτουργιας αυτου ης εδουλευσεν επι τυρον δεδωκα αυτω γην αιγυπτου ταδε λεγει κυριος κυριος 21 εν τη ημερα εκεινη ανατελει κερας παντι τω οικω ισραηλ και σοι δωσω στομα ανεωγμενον εν μεσω αυτων και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος

Chapter 30

1 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 2 υιε ανθρωπου προφητευσον και ειπον ταδε λεγει κυριος ω ω η ημερα 3 οτι εγγυς η ημερα του κυριου ημερα περας εθνων εσται 4 και ηξει μαχαιρα επ' αιγυπτιους και εσται ταραχη εν τη αιθιοπια και πεσουνται τετραυματισμενοι εν αιγυπτω και συμπεσειται αυτης τα θεμελια 5 περσαι και κρητες και λυδοι και λιβυες και παντες οι επιμικτοι και των υιων της διαθηκης μου μαχαιρα πεσουνται εν αυτη 6 και πεσουνται τα αντιστηριγματα αιγυπτου και καταβησεται η υβρις της ισχυος αυτης απο μαγδωλου εως συηνης μαχαιρα πεσουνται εν αυτη λεγει κυριος 7 και ερημωθησεται εν μεσω χωρων ηρημωμενων και αι πολεις αυτων εν μεσω πολεων ηρημωμενων εσονται 8 και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος οταν δω πυρ επ' αιγυπτον και συντριβωσι παντες οι βοηθουντες αυτη 9 εν τη ημερα εκεινη εξελευσονται αγγελοι σπευδοντες αφανισαι την αιθιοπιαν και εσται ταραχη εν αυτοις εν τη ημερα αιγυπτου οτι ιδου ηκει 10 ταδε λεγει κυριος κυριος και απολω πληθος αιγυπτιων δια χειρος ναβουχοδοноσορ βασιλεως βαβυλωνος 11 αυτου και του λαου αυτου λοιμοι απο εθνων απεσταλμενοι απολεσαι την γην και εκκενωσουσιν παντες τας μαχαιρας αυτων επ' αιγυπτον και πλησθησεται η γη τραυματιων 12 και δωσω τους ποτα-

μους αυτων ερημους και απολω την γην και το πληρωμα αυτης εν χερσιν αλλοτριων εγω κυριος λελαληκα 13 οτι ταδε λεγει κυριος κυριος και απολω μεγασιτανας απο μεμφεως και αρχοντας εκ γης αιγυπτου και ουκ εσονται ετι 14 και απολω γην παθουρης και δωσω πυρ επι τανιν και ποιησω εκδικησιν εν διοσπολει 15 και εκχεω τον θυμον μου επι σαιν την ισχυν αιγυπτου και απολω το πληθος μεμφεως 16 και δωσω πυρ επ' αιγυπτον και ταραχην ταραχθησεται συνη και εν διοσπολει εσται εκρηγμα και διαχυθησεται υδατα 17 νεανισκοι ηλιου πολεως και βουβαστου εν μαχαιρα πεσουνται και αι γυναικες εν αιχμαλωσια πορευσονται 18 και εν ταφνας συσκοτασει η ημερα εν τω συντριψαι με εκει τα σκηπτρα αιγυπτου και απολειται εκει η υβρις της ισχυος αυτης και αυτην νεφελη καλυψει και αι θυγατερες αυτης αιχμαλωτοι αχθησονται 19 και ποιησω κριμα εν αιγυπτω και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος 20 και εγενετο εν τω ενδεκατω ετει εν τω πρωτω μηνι εβδομη του μηνος εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 21 υιε ανθρωπου τους βραχιονας φαραω βασιλεως αιγυπτου συνετριψα και ιδου ου κατεδεδη του δοθηναι ιασιν του δοθηναι επ' αυτον μαλαγμα του δοθηναι ισχυν επιλαβεσθαι μαχαιρας 22 δια τουτο ταδε λεγει κυριος κυριος ιδου εγω επι φαραω βασιλεα αιγυπτου και συντριψω τους βραχιονας αυτου τους ισχυρους και τους τεταμενους και καταβαλω την μαχαιραν αυτου εκ της χειρος αυτου 23 και διασπερω αιγυπτον εις τα εθνη και λικμησω αυτους εις τας χωρας 24 και κατισχυσω τους βραχιονας βασιλεως βαβυλωνος και δωσω την ρομφαιαν μου εις την χειρα αυτου και επαξει αυτην επ' αιγυπτον και προνομευσει την προνομην αυτης και σκυλευσει τα σκυλα αυτης 25 και ενισχυσω τους βραχιονας βασιλεως βαβυλωνος οι δε βραχιονες φαραω πεσουνται και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος εν τω δουναι την ρομφαιαν μου εις χειρας βασιλεως βαβυλωνος και εκτενει αυτην επι γην αιγυπτου 26 και διασπερω αιγυπτον εις τα εθνη και λικμησω αυτους εις τας χωρας και γνωσονται παντες οτι εγω ειμι κυριος

Chapter 31

1 και εγενετο εν τω ενδεκατω ετει εν τω τριτω μηνι μια του μηνος εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 2 υιε ανθρωπου ειπον προς φαραω βασιλεα αιγυπτου και τω πληθει αυτου τινι ωμοιωσας σεαυτον εν τω υψει σου 3 ιδου ασσουρ κυπαρισσος εν τω λιβανω και καλος ταις παραφυασιν και υψηλος τω μεγεδει εις μεσον νεφελων εγενετο η αρχη αυτου 4 υδωρ εξεδρεψεν αυτον η αβυσσος υψωσεν αυτον τους ποταμους αυτης ηγαγεν κυκλω των φυτων αυτου και τα συστηματα αυτης εξαπεστειλεν εις παντα τα ξυλα του πεδιου 5 ενεκεν τουτου υψωδη το μεγαδος αυτου παρα παντα τα ξυλα του πεδιου και επλατυνθησαν οι κλαδοι αυτου αφ' υδατος πολλου 6 εν ταις παραφυασιν αυτου ενοσσευσαν παντα τα πετεινα του

ουρανου και υποκατω των κλαδων αυτου εγεννωσαν παντα τα θηρια του πεδιου εν τη σκια αυτου κατωκησεν παν πληθος εθνων 7 και εγενετο καλος εν τω υψει αυτου δια το πληθος των κλαδων αυτου οτι εγενηθησαν αι ριζαι αυτου εις υδωρ πολυ 8 κυπαρισσοι τοιαυται ουκ εγενηθησαν εν τω παραδεισω του θεου και πιτυες ουχ ομοιαι ταις παραφυασιν αυτου και ελαται ουκ εγενοντο ομοιαι τοις κλαδοις αυτου παν ξυλον εν τω παραδεισω του θεου ουχ ωμοιωθη αυτω εν τω καλλει αυτου 9 δια το πληθος των κλαδων αυτου και εξηλωσεν αυτον τα ξυλα του παραδεισου της τρυφης του θεου 10 δια τουτο ταδε λεγει κυριος ανθ' ων εγενου μεγας τω μεγεθει και εδωκας την αρχην σου εις μεσον νεφελων και ειδον εν τω υψωθηναι αυτον 11 και παρεδωκα αυτον εις χειρας αρχοντος εθνων και εποιησεν την απωλειαν αυτου 12 και εξωλεθρευσαν αυτον αλλοτριτοι λοιμοι απο εθνων και κατεβαλον αυτον επι των ορεων εν πασαις ταις φαραγξιν επεσαν οι κλαδοι αυτου και συνετριβη τα στελεχη αυτου εν παντι πεδιω της γης και κατεβησαν απο της σκεπης αυτων παντες οι λαοι των εθνων και ηδαφισαν αυτον 13 επι την πτωσιν αυτου ανεπαυσαντο παντα τα πετεινα του ουρανου και επι τα στελεχη αυτου εγενοντο παντα τα θηρια του αγρου 14 οπως μη υψωθωσιν εν τω μεγεθει αυτων παντα τα ξυλα τα εν τω υδατι και ουκ εδωκαν την αρχην αυτων εις μεσον νεφελων και ουκ εστησαν εν τω υψει αυτων προς αυτα παντες οι πινοντες υδωρ παντες εδοθησαν εις θανατον εις γης βαθος εν μεσω υιων ανθρωπων προς καταβαινοντας εις βοθρον 15 ταδε λεγει κυριος κυριος εν η ημερα κατεβη εις αδου επενδησεν αυτον η αβυσσος και επεστησα τους ποταμους αυτης και εκωλυσα πληθος υδατος και εσκοτασεν επ' αυτον ο λιβανος παντα τα ξυλα του πεδιου επ' αυτω εξελυθησαν 16 απο της φωνης της πτωσεως αυτου εσεισθησαν τα εθνη οτε κατεβιβαζον αυτον εις αδου μετα των καταβαινοντων εις λακκον και παρεκαλουν αυτον εν γη παντα τα ξυλα της τρυφης και τα εκλεκτα του λιβανου παντα τα πινοντα υδωρ 17 και γαρ αυτοι κατεβησαν μετ' αυτου εις αδου εν τοις τραυματιαις απο μαχαιρας και το σπερμα αυτου οι κατοικουντες υπο την σκεπην αυτου εν μεσω της ζωης αυτων απωλοντο 18 τινι ωμοιωθης καταβηθι και καταβιβασθητι μετα των ξυλων της τρυφης εις γης βαθος εν μεσω απεριτμητων κοιμηθησθι μετα τραυματιων μαχαιρας ουτως φαραω και το πληθος της ισχυος αυτου λεγει κυριος κυριος

Chapter 32

1 και εγενετο εν τω ενδεκατω ετει εν τω δωδεκατω μηνι μια του μηνος εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 2 υιε ανθρωπου λαβε θρηνον επι φαραω βασιλεα αιγυπτου και ερεις αυτω λεοντι εθνων ωμοιωθης και συ ως δρακων ο εν τη θαλασση και εκερατιζες τοις ποταμοις σου και εταρασσες υδωρ τοις ποσιν σου και

κατεπατεις τους ποταμους σου 3 ταδε λεγει κυριος και περιβαλω επι σε δικτυα λαων πολλων και αναξω σε εν τω αγκιστρω μου 4 και εκτενω σε επι την γην πεδια πλησθησεται σου και επικαθιω επι σε παντα τα πετεινα του ουρανου και εμπλησω εκ σου παντα τα θηρια πασης της γης 5 και δωσω τας σαρκας σου επι τα ορη και εμπλησω απο του αιματος σου 6 και ποτισθησεται η γη απο των προχωρηματων σου απο του πληθους σου επι των ορεων φαραγγας εμπλησω απο σου 7 και κατακαλυψω εν τω σβεσθηναι σε ουρανον και συσκοτασω τα αστρα αυτου ηλιον εν νεφελη καλυψω και σεληνη ου μη φανη το φως αυτης 8 παντα τα φαινοντα φως εν τω ουρανω συσκοτασουσιν επι σε και δωσω σκοτος επι την γην σου λεγει κυριος κυριος 9 και παροργιω καρδιαν λαων πολλων ηνικα αν αγω αιχμαλωσιαν σου εις τα εθνη εις γην ην ουκ εγνως 10 και στυγνασουσιν επι σε εθνη πολλα και οι βασιλεις αυτων εκστασει εκστησονται εν τω πετασθαι την ρομφαιαν μου επι προσωπα αυτων προσδεχομενοι την πτωσιν αυτων αφ' ημερας πτωσεως σου 11 οτι ταδε λεγει κυριος ρομφαια βασιλεως βαβυλωνος ηξει σοι 12 εν μαχαιραις γιγαντων και καταβαλω την ισχυν σου λοιμοι απο εθνων παντες και απολουσι την υβριν αιγυπτου και συντριβησεται πασα η ισχυς αυτης 13 και απολω παντα τα κτηνη αυτης αφ' υδατος πολλου και ου μη ταραξη αυτο ετι πους ανθρωπου και ιχνος κτηνων ου μη καταπατηση αυτο 14 ουτως τοτε ησυχασει τα υδατα αυτων και οι ποταμοι αυτων ως ελαιον πορευσονται λεγει κυριος 15 οταν δω αιγυπτον εις απωλειαν και ερημωθη η γη συν τη πληρωσει αυτης οταν διασπειρω παντας τους κατοικουντας εν αυτη και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος 16 θρηνος εστιν και θρηνησεις αυτον και αι θυγατερες των εθνων θρηνησουσιν αυτον επ' αιγυπτον και επι πασαν την ισχυν αυτης θρηνησουσιν αυτην λεγει κυριος κυριος 17 και εγενηθη εν τω δωδεκατω ετει του πρωτου μηνος πεντεκαιδεκατη του μηνος εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 18 υιε ανθρωπου θρηνησον επι την ισχυν αιγυπτου και καταβιβασουσιν αυτης τας θυγατερας τα εθνη νεκρας εις το βαθος της γης προς τους καταβαινοντας εις βοθρον 20 εν μεσω τραυματιων μαχαιρας πεσουνται μετ' αυτου και κοιμηθησεται πασα η ισχυς αυτου 21 και ερουσιν σοι οι γιγαντες εν βαδει βοθρου γινου τινος κρειττων ει καταβηδι και κοιμηθητι μετα απεριτμητων εν μεσω τραυματιων μαχαιρας 22 εκει ασσουρ και πασα η συναγωγή αυτου παντες τραυματιαι εκει εδοθησαν και η ταφη αυτων εν βαδει βοθρου και εγενηθη η συναγωγή αυτου περικυκλω του μνηματος αυτου παντες οι τραυματιαι οι πεπτωκοτες μαχαιρα 23 οι δοντες τον φοβον αυτων επι γης ζωης 24 εκει αιλαμ και πασα η δυναμις αυτου περικυκλω του μνηματος αυτου παντες οι τραυματιαι οι πεπτωκοτες μαχαιρα και οι καταβαινοντες απεριτμητοι εις γης βαθος οι δεδωκοτες αυτων φοβον επι γης ζωης και ελαβοσαν την βασανον αυτων μετα των καταβαινοντων εις βοθρον 25 εν μεσω τραυματιων 26 εκει εδοθησαν μοσοχ και θοβελ και πασα η ισχυς αυτων περικυκλω του μνηματος αυτου παντες

τραυματιαι αυτου παντες απεριτμητοι τραυματιαι απο μαχαιρας οι δεδωκοτες τον φοβον αυτων επι γης ζωης 27 και κοιμηθησαν μετα των γιγαντων των πεπτωκοτων απο αιωνος οι κατεβησαν εις αδου εν οπλοις πολεμικοις και εδηξαν τας μαχαιρας αυτων υπο τας κεφαλας αυτων και εγενηθησαν αι ανομιαι αυτων επι των οστων αυτων οτι εξεφοβησαν γιγαντας εν γη ζωης 28 και συ εν μεσω απεριτμητων κοιμηθηση μετα τετραυματισμενων μαχαιρα 29 εκει εδοθησαν οι αρχοντες ασσουρ οι δοντες την ισχυν αυτου εις τραυμα μαχαιρας ουτοι μετα τραυματιων κοιμηθησαν μετα καταβαινοντων εις βοθρον 30 εκει οι αρχοντες του βορρα παντες στρατηγοι ασσουρ οι καταβαινοντες τραυματιαι συν τω φοβω αυτων και τη ισχυι αυτων κοιμηθησαν απεριτμητοι μετα τραυματιων μαχαιρας και απηνεγκαν την βασανον αυτων μετα των καταβαινοντων εις βοθρον 31 εκεινους οφεται βασιλευς φαραω και παρακληθησεται επι πασαν την ισχυν αυτων λεγει κυριος κυριος 32 οτι δεδωκα τον φοβον αυτου επι γης ζωης και κοιμηθησεται εν μεσω απεριτμητων μετα τραυματιων μαχαιρας φαραω και παν το πληθος αυτου λεγει κυριος κυριος

Chapter 33

1 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 2 υιε ανθρωπου λαλησον τοις υιοις του λαου σου και ερεις προς αυτους γη εφ' ην αν επαγω ρομφαιαν και λαβη ο λαος της γης ανθρωπον ενα εξ αυτων και δωσιν αυτον εαυτοις εις σκοπον 3 και ιδη την ρομφαιαν ερχομενην επι την γην και σαλπιση τη σαλπιγγι και σημανη τω λαω 4 και ακουση ο ακουσας την φωνην της σαλπιγγος και μη φυλαξεται και επελθη η ρομφαια και καταλαβη αυτον το αιμα αυτου επι της κεφαλης αυτου εσται 5 οτι την φωνην της σαλπιγγος ακουσας ουκ εφυλαξατο το αιμα αυτου επ' αυτου εσται και ουτος οτι εφυλαξατο την ψυχην αυτου εξειλατο 6 και ο σκοπος εαν ιδη την ρομφαιαν ερχομενην και μη σημανη τη σαλπιγγι και ο λαος μη φυλαξεται και ελθουσα η ρομφαια λαβη εξ αυτων ψυχην αυτη δια την αυτης ανομιαν ελημφθη και το αιμα εκ της χειρος του σκοπου εκζητησω 7 και συ υιε ανθρωπου σκοπον δεδωκα σε τω οικω ισραηλ και ακουση εκ στοματος μου λογον 8 εν τω ειπαι με τω αμαρτωλω θανατω θανατωθηση και μη λαλησης του φυλαξασθαι τον ασεβη απο της οδου αυτου αυτος ο ανομος τη ανομια αυτου αποθανειται το δε αιμα αυτου εκ της χειρος σου εκζητησω 9 συ δε εαν προαπαγγειλης τω ασεβει την οδον αυτου του αποστρεψαι απ' αυτης και μη αποστρεψη απο της οδου αυτου ουτος τη ασεβεια αυτου αποθανειται και συ την ψυχην σου εξηρησαι 10 και συ υιε ανθρωπου ειπον τω οικω ισραηλ ουτως ελαλησατε λεγοντες αι πλαναι ημων και αι ανομιαι ημων εφ' ημιν εισιν και εν αυταις ημεις τηκομεθα και πως ζησομεθα 11 ειπον αυτοις ζω εγω ταδε λεγει κυριος ου βουλομαι τον θανατον του ασεβους

ως το αποστρεψαι τον ασεβη απο της οδου αυτου και ζην αυτον αποστροφή αποστρεψατε απο της οδου υμων και ινα τι αποθνησκετε οικος ισραηλ 12 ειπον προς τους υιους του λαου σου δικαιοσυνη δικαιου ου μη εξεληται αυτον εν η αν ημερα πλανηθη και ανομια ασεβους ου μη κακωση αυτον εν η αν ημερα αποστρεψη απο της ανομιας αυτου και δικαιος ου μη δυνηται σωθηναι 13 εν τω ειπαι με τω δικαιω ουτος πεποιθεν επι τη δικαιοσυνη αυτου και ποιηση ανομιαν πασαι αι δικαιοσυναι αυτου ου μη αναμνησθωσιν εν τη αδικια αυτου η εποιησεν εν αυτη αποθανειται 14 και εν τω ειπαι με τω ασεβει θανατω θανατωδηση και αποστρεψη απο της αμαρτιας αυτου και ποιηση κριμα και δικαιοσυνην 15 και ενεχυρασμα αποδω και αρπαγμα αποτειση εν προσταγμασιν ζωης διαπορευηται του μη ποιησαι αδικον ζωη ζησεται και ου μη αποθανη 16 πασαι αι αμαρτιαι αυτου ας ημαρτεν ου μη αναμνησθωσιν οτι κριμα και δικαιοσυνην εποιησεν εν αυτοις ζησεται 17 και ερουσιν οι υιοι του λαου σου ουκ ευθεια η οδος του κυριου και αυτη η οδος αυτων ουκ ευθεια 18 εν τω αποστρεψαι δικαιον απο της δικαιοσυνης αυτου και ποιηση ανομιας και αποθανειται εν αυταις 19 και εν τω αποστρεψαι τον αμαρτωλον απο της ανομιας αυτου και ποιηση κριμα και δικαιοσυνην εν αυτοις αυτος ζησεται 20 και τουτο εστιν ο ειπατε ουκ ευθεια η οδος κυριου εκαστον εν ταις οδοις αυτου κρινω υμας οικος ισραηλ 21 και εγενηθη εν τω δωδεκατω ετει εν τω δωδεκατω μηνι πεμπτη του μηνος της αιχμαλωσιας ημων ηλθεν ο ανασωθεις προς με απο ιερουσαλημ λεγων εαλω η πολις 22 και εγενηθη επ' εμε χειρ κυριου εσπερας πριν ελθειν αυτον και ηνοιξεν μου το στομα εως ηλθεν προς με το πρωι και ανοιχθεν μου το στομα ου συνεσχεθη ετι 23 και εγενηθη λογος κυριου προς με λεγων 24 υιε ανθρωπου οι κατοικουντες τας ηρημωμενας επι της γης του ισραηλ λεγουσιν εις ην αβρααμ και κατεσχεν την γην και ημεις πλειους εσμεν ημιν δεδοται η γη εις κατασχεσιν 25 δια τουτο ειπον αυτοις ταδε λεγει κυριος κυριος 27 ζω εγω ει μην οι εν ταις ηρημωμεναις μαχαιρα πεσουνται και οι επι προσωπου του πεδιου τοις θηριοις του αγρου δοθησονται εις καταβρωμα και τους εν ταις τετειχισμεναις και τους εν τοις σπηλαιоиς θανατω αποκτενω 28 και δωσω την γην ερημον και απολειται η υβρις της ισχυος αυτης και ερημωδησεται τα ορη του ισραηλ δια το μη ειναι διαπορευομενον 29 και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος και ποιησω την γην αυτων ερημον και ερημωδησεται δια παντα τα βδελυγματα αυτων α εποιησαν 30 και συ υιε ανθρωπου οι υιοι του λαου σου οι λαλουντες περι σου παρα τα τειχη και εν τοις πυλωσι των οικιων και λαλουσιν ανθρωπος τω αδελφω αυτου λεγοντες συνελθωμεν και ακουσωμεν τα εκπορευομενα παρα κυριου 31 ερχονται προς σε ως συμπορευεται λαος και καθηνται εναντιον σου και ακουουσιν τα ρηματα σου και αυτα ου μη ποιησουσιν οτι ψευδος εν τω στοματι αυτων και οπισω των μiasματων η καρδια αυτων 32 και γινη αυτοις ως φωνη ψαλτηριου ηδυφωνου ευαρμωστου και ακουσονται σου

τα ρήματα και ου μη ποιησουσιν αυτα 33 και ηνικα αν ελθη ερουσιν ιδου ηκει και γνωσονται οτι προφητης ην εν μεσω αυτων

Chapter 34

1 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 2 υιε ανθρωπου προφητευσον επι τους ποιμενας του ισραηλ προφητευσον και ειπον τοις ποιμεσι ταδε λεγει κυριος κυριος ω ποιμενες ισραηλ μη βοσκουσιν ποιμενες εαυτους ου τα προβατα βοσκουσιν οι ποιμενες 3 ιδου το γαλα κατεσθετε και τα ερια περιβαλλεσθε και το παχυ σφαζετε και τα προβατα μου ου βοσκατε 4 το ησθενηκος ουκ ενισχυσατε και το κακως εχον ουκ εσωματοποιησατε και το συντετριμμενον ου κατεδησατε και το πλανωμενον ουκ επεστρεψατε και το απολωλος ουκ εξητησατε και το ισχυρον κατειργασασθε μοχθω 5 και διεσπαρη τα προβατα μου δια το μη ειναι ποιμενας και εγενηθη εις καταβρωμα πασι τοις θηριοις του αγρου 6 και διεσπαρη μου τα προβατα εν παντι ορει και επι παν βουνον υψηλον και επι προσωπου πασης της γης διεσπαρη και ουκ ην ο εκζητων ουδε ο αποστρεφων 7 δια τουτο ποιμενες ακουσατε λογον κυριου 8 ζω εγω λεγει κυριος κυριος ει μην αντι του γενεσθαι τα προβατα μου εις προνομην και γενεσθαι τα προβατα μου εις καταβρωμα πασι τοις θηριοις του πεδιου παρα το μη ειναι ποιμενας και ουκ εξεζητησαν οι ποιμενες τα προβατα μου και εβοσκησαν οι ποιμενες εαυτους τα δε προβατα μου ουκ εβοσκησαν 9 αντι τουτου ποιμενες 10 ταδε λεγει κυριος κυριος ιδου εγω επι τους ποιμενας και εκζητησω τα προβατα μου εκ των χειρων αυτων και αποστρεψω αυτους του μη ποιμαινειν τα προβατα μου και ου βοσκησουσιν ετι οι ποιμενες αυτα και εξελουμαι τα προβατα μου εκ του στοματος αυτων και ουκ εσονται αυτοις ετι εις καταβρωμα 11 διοτι ταδε λεγει κυριος ιδου εγω εκζητησω τα προβατα μου και επισκεψομαι αυτα 12 ωσπερ ζητει ο ποιμην το ποιμνιον αυτου εν ημερα οταν η γνοφος και νεφελη εν μεσω προβατων διακεχωρισμενων ουτως εκζητησω τα προβατα μου και απελασω αυτα απο παντος τοπου ου διεσπαρησαν εκει εν ημερα νεφελης και γνοφου 13 και εξαξω αυτους εκ των εθνων και συναξω αυτους απο των χωρων και εισαξω αυτους εις την γην αυτων και βοσκησω αυτους επι τα ορη ισραηλ και εν ταις φαραγξιν και εν παση κατοικια της γης 14 εν νομη αγαθη βοσκησω αυτους και εν τω ορει τω υψηλω ισραηλ εσονται αι μανδραι αυτων εκει κοιμηθησονται και εκει αναπαυσονται εν τρυφη αγαθη και εν νομη πιονι βοσκηθησονται επι των ορεων ισραηλ 15 εγω βοσκησω τα προβατα μου και εγω αναπαυσω αυτα και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος ταδε λεγει κυριος κυριος 16 το απολωλος ζητησω και το πλανωμενον επιστρεψω και το συντετριμμενον καταδησω και το εκλειπον ενισχυσω και το ισχυρον φυλαξω και βοσκησω αυτα μετα κριματος 17 και υμεις προβατα ταδε λεγει κυριος κυριος ιδου εγω διακρινω

ανα μεσον προβατου και προβατου κριων και τραγων 18 και ουχ ικανον υμιν οτι την καλην νομην ενεμεσθε και τα καταλοιπα της νομης υμων κατεπατειτε τοις ποσιν υμων και το καθεστηκος υδωρ επινετε και το λοιπον τοις ποσιν υμων εταρασσετε 19 και τα προβατα μου τα πατηματα των ποδων υμων ενεμοντο και το τεταραγμενον υδωρ υπο των ποδων υμων επινον 20 δια τουτο ταδε λεγει κυριος κυριος ιδου εγω διακρινω ανα μεσον προβατου ισχυρου και ανα μεσον προβατου ασθενους 21 επι ταις πλευραις και τοις ωμοις υμων διωθεισθε και τοις κερασιν υμων εκερατιζετε και παν το εκλειπον εξεδλιβετε 22 και σωσω τα προβατα μου και ου μη ωσιν ετι εις προνομην και κρινω ανα μεσον κριου προς κριον 23 και αναστησω επ' αυτους ποιμενα ενα και ποιμανει αυτους τον δουλον μου δαυιδ και εσται αυτων ποιμην 24 και εγω κυριος εσομαι αυτοις εις θεον και δαυιδ εν μεσω αυτων αρχων εγω κυριος ελαλησα 25 και διαθησομαι τω δαυιδ διαθηκην ειρηνης και αφανιω θηρια πονηρα απο της γης και κατοικησουσιν εν τη ερημω και υπνωσουσιν εν τοις δρυμοις 26 και δωσω αυτους περικυκλω του ορους μου και δωσω τον υετον υμιν υετον ευλογιας 27 και τα ξυλα τα εν τω πεδιω δωσει τον καρπον αυτων και η γη δωσει την ισχυν αυτης και κατοικησουσιν επι της γης αυτων εν ελπιδι ειρηνης και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος εν τω συντριψαι με τον ζυγον αυτων και εξελουμαι αυτους εκ χειρος των καταδουλωσαμενων αυτους 28 και ουκ εσονται ετι εν προνομη τοις εθνεσιν και τα θηρια της γης ουκετι μη φαγωσιν αυτους και κατοικησουσιν εν ελπιδι και ουκ εσται ο εκφοβων αυτους 29 και αναστησω αυτοις φυτον ειρηνης και ουκετι εσονται απολλυμενοι λιμω επι της γης και ου μη ενεγκωσιν ετι ονειδισμον εθνων 30 και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος ο θεος αυτων και αυτοι λαος μου οικος ισραηλ λεγει κυριος 31 προβατα μου και προβατα ποιμνιου μου εστε και εγω κυριος ο θεος υμων λεγει κυριος κυριος

Chapter 35

1 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 2 υιε ανθρωπου επιστρεψον το προσωπον σου επ' ορος σημει και προφητευσον επ' αυτο 3 και ειπον ταδε λεγει κυριος κυριος ιδου εγω επι σε ορος σημει και εκτενω την χειρα μου επι σε και δωσω σε ερημον και ερημωθηση 4 και ταις πολεσιν σου ερημικαν ποιησω και συ ερημος εση και γνωση οτι εγω ειμι κυριος 5 αντι του γενεσθαι σε εχθραν αιωνιαν και ενεκαθισας τω οικω ισραηλ δολω εν χειρι εχθρων μαχαιρα εν καιρω αδικιας επ' εσχατω 6 δια τουτο ζω εγω λεγει κυριος κυριος ει μην εις αιμα ημαρτες και αιμα σε διωξεται 7 και δωσω το ορος σημει εις ερημον και ηρημωμενον και απολω απ' αυτου ανθρωπους και κτηνη 8 και εμπλησω των τραυματιων σου τους βουνους και τας φαραγγας σου και εν πασι τοις πεδιοις σου τετραυματισμενοι μαχαιρα

πεσούνται εν σοι 9 ερημیان αιωνιον θησομαι σε και αι πολεις σου ου μη κατοικηθωσιν ετι και γνωση οτι εγω ειμι κυριος 10 δια το ειπειν σε τα δυο εθνη και αι δυο χωραι εμαι εσονται και κληρονομησω αυτας και κυριος εκει εστιν 11 δια τουτο ζω εγω λεγει κυριος και ποιησω σοι κατα την εχθραν σου και γνωσθησομαι σοι ηνικα αν κρινω σε 12 και γνωση οτι εγω ειμι κυριος ηκουσα της φωνης των βλασφημιων σου οτι ειπας τα ορη ισραηλ ερημα ημιν δεδοται εις καταβρωμα 13 και εμεγαλορημονησας επ' εμε τω στοματι σου εγω ηκουσα 14 ταδε λεγει κυριος εν τη ευφροσυνη πασης της γης ερημον ποιησω σε 15 ερημον εση ορος σιηρ και πασα η ιδουμια εξαναλωθησεται και γνωση οτι εγω ειμι κυριος ο θεος αυτων

Chapter 36

1 και συ υιε ανθρωπου προφητευσον επι τα ορη ισραηλ και ειπον τοις ορεσιν του ισραηλ ακουσατε λογον κυριου 2 ταδε λεγει κυριος κυριος ανθ' ων ειπεν ο εχθρος εφ' υμας ευγε ερημα αιωνια εις κατασχεσιν ημιν εγενηθη 3 δια τουτο προφητευσον και ειπον ταδε λεγει κυριος κυριος αντι του ατιμασθηναι υμας και μισηθηναι υμας υπο των κυκλω υμων του ειναι υμας εις κατασχεσιν τοις καταλοιποις εθνεσιν και ανεβητε λαλημα γλωσση και εις ονειδισμα εθνεσιν 4 δια τουτο ορη ισραηλ ακουσατε λογον κυριου ταδε λεγει κυριος τοις ορεσιν και τοις βουνοις και ταις φαραγξιν και τοις χειμαρροις και τοις εξηρημωμενοις και ηφανισμενοις και ταις πολεσιν ταις εγκαταλελειμμεναις αι εγενοντο εις προνομην και εις καταπατημα τοις καταλειφθεισιν εθνεσιν περικυκλω 5 δια τουτο ταδε λεγει κυριος κυριος ει μην εν πυρι θυμου μου ελαλησα επι τα λοιπα εθνη και επι την ιδουμιασαν πασαν οτι εδωκαν την γην μου εαυτοις εις κατασχεσιν μετ' ευφροσυνης ατιμασαντες ψυχας του αφανισαι εν προνομη 6 δια τουτο προφητευσον επι την γην του ισραηλ και ειπον τοις ορεσιν και τοις βουνοις και ταις φαραγξιν και ταις ναπαις ταδε λεγει κυριος ιδου εγω εν τω ζηλω μου και εν τω θυμω μου ελαλησα αντι του ονειδισμους εθνων ενεγκαι υμας 7 δια τουτο εγω αρω την χειρα μου επι τα εθνη τα περικυκλω υμων ουτοι την ατιμιαν αυτων λημψονται 8 υμων δε ορη ισραηλ την σταφυλην και τον καρπον υμων καταφαγεται ο λαος μου οτι εγγιζουσιν του ελθειν 9 οτι ιδου εγω εφ' υμας και επιβλεψω εφ' υμας και κατεργασθησεσθε και σπαρησεσθε 10 και πληθυνω εφ' υμας ανθρωπους παν οικον ισραηλ εις τελος και κατοικηθησονται αι πολεις και η ηρημωμενη οικοδομηθησεται 11 και πληθυνω εφ' υμας ανθρωπους και κτηνη και κατοικιω υμας ως το εν αρχη υμων και ευ ποιησω υμας ωσπερ τα εμπροσθεν υμων και γνωσεσθε οτι εγω ειμι κυριος 12 και γεννησω εφ' υμας ανθρωπους τον λαον μου ισραηλ και κληρονομησουσιν υμας και εσεσθε αυτοις εις κατασχεσιν και ου μη προστεθητε ετι ατεκνωθηναι απ' αυτων 13 ταδε λεγει κυριος κυριος ανθ' ων ειπαν σοι κατεσθουσα ανθρωπους

ει και ητεκνωμενη υπο του εθνους σου εγενου 14 δια τουτο ανθρωπους ουκετι φαγεσαι και το εθνος σου ουκ ατεκνωσεις ετι λεγει κυριος κυριος 15 και ουκ ακουσθησεται ουκετι εφ' υμας ατιμια εθνων και ονειδισμους λαων ου μη ανενεγκητε λεγει κυριος κυριος 16 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 17 υιε ανθρωπου οικος ισραηλ κατωκησεν επι της γης αυτων και εμειναν αυτην εν τη οδω αυτων και εν τοις ειδωλοις αυτων και εν ταις ακαθαρσαις αυτων κατα την ακαθαρσιν της αποκαθημενης εγενηθη η οδος αυτων προ προσωπου μου 18 και εξεχεα τον θυμον μου επ' αυτους 19 και διεσπειρα αυτους εις τα εθνη και ελικμησα αυτους εις τας χωρας κατα την οδον αυτων και κατα την αμαρτιαν αυτων εκρινα αυτους 20 και εισηλθοσαν εις τα εθνη ου εισηλθοσαν εκει και εβεβηλωσαν το ονομα μου το αγιον εν τω λεγεσθαι αυτους λαος κυριου ουτοι και εκ της γης αυτου εξεληλυθασιν 21 και εφεισαμην αυτων δια το ονομα μου το αγιον ο εβεβηλωσαν οικος ισραηλ εν τοις εθνεσιν ου εισηλθοσαν εκει 22 δια τουτο ειπον τω οικω ισραηλ ταδε λεγει κυριος ουχ υμιν εγω ποιω οικος ισραηλ αλλ' η δια το ονομα μου το αγιον ο εβεβηλωσατε εν τοις εθνεσιν ου εισηλθετε εκει 23 και αγιασω το ονομα μου το μεγα το βεβηλωθεν εν τοις εθνεσιν ο εβεβηλωσατε εν μεσω αυτων και γνωσονται τα εθνη οτι εγω ειμι κυριος εν τω αγιασθηναι με εν υμιν κατ' οφθαλμους αυτων 24 και λημψομαι υμας εκ των εθνων και αθροισω υμας εκ πασων των γαιων και εισαξω υμας εις την γην υμων 25 και ρανω εφ' υμας υδωρ καθαρων και καθαρισθησεσθε απο πασων των ακαθαρσιων υμων και απο παντων των ειδωλων υμων και καθαριω υμας 26 και δωσω υμιν καρδιαν καινην και πνευμα καινον δωσω εν υμιν και αφελω την καρδιαν την λιθινην εκ της σαρκος υμων και δωσω υμιν καρδιαν σαρκινην 27 και το πνευμα μου δωσω εν υμιν και ποιησω ινα εν τοις δικαιωμασιν μου πορευησθε και τα κριματα μου φυλαξησθε και ποιησητε 28 και κατοικησετε επι της γης ης εδωκα τοις πατρασιν υμων και εσεσθε μοι εις λαον καγω εσομαι υμιν εις θεον 29 και σωσω υμας εκ πασων των ακαθαρσιων υμων και καλεσω τον σιτον και πληθυνω αυτον και ου δωσω εφ' υμας λιμον 30 και πληθυνω τον καρπον του ξυλου και τα γεννηματα του αγρου οπως μη λαβητε ονειδισμον λιμου εν τοις εθνεσιν 31 και μνησθησεσθε τας οδους υμων τας πονηρας και τα επιτηδευματα υμων τα μη αγαθα και προσοχδιετε κατα προσωπον αυτων εν ταις ανομιαις υμων και επι τοις βδελυγμασιν υμων 32 ου δι' υμας εγω ποιω λεγει κυριος κυριος γνωστον εσται υμιν αισχυνητε και εντραπητε εκ των οδων υμων οικος ισραηλ 33 ταδε λεγει κυριος εν ημερα η καθαριω υμας εκ πασων των ανομιων υμων και κατοικιω τας πολεις και οικοδομηθησονται αι ερημοι 34 και η γη η ηφανισμενη εργασθησεται ανθ' ων οτι ηφανισμενη εγενηθη κατ' οφθαλμους παντος παροδευοντος 35 και ερουσιν η γη εκεινη η ηφανισμενη εγενηθη ως κηπος τρυφης και αι πολεις αι ερημοι και ηφανισμεναι και κατεσκαμμεναι οχυραι εκαδισαν 36 και γνωσονται τα εθνη οσα αν καταλειφθωσιν κυκλω υμων

οτι εγω κυριος ωκοδομησα τας καθηρημενας και κατεφυτευσα τας ηφανισμενας
εγω κυριος ελαλησα και ποιησω 37 ταδε λεγει κυριος ετι τουτο ζητηησομαι τω
οικω ισραηλ του ποιησαι αυτοις πληθυνω αυτους ως προβατα ανθρωπους 38 ως
προβατα αγια ως προβατα ιερουσαλημ εν ταις εορταις αυτης ουτως εσονται αι
πολεις αι ερημοι πληρεις προβατων ανθρωπων και γνωσονται οτι εγω κυριος

Chapter 37

1 και εγενετο επ' εμε χειρ κυριου και εξηγαγεν με εν πνευματι κυριος και εθηκεν με
εν μεσω του πεδιου και τουτο ην μεστον οστων ανθρωπινων 2 και περιηγαγεν με
επ' αυτα κυκλθεν κυκλω και ιδου πολλα σφοδρα επι προσωπου του πεδιου ξηρα
σφοδρα 3 και ειπεν προς με υιε ανθρωπου ει ζησεται τα οστα ταυτα και ειπα κυριε
συ επιστη ταυτα 4 και ειπεν προς με προφητευσον επι τα οστα ταυτα και ερεις
αυτοις τα οστα τα ξηρα ακουσατε λογον κυριου 5 ταδε λεγει κυριος τοις οστεοις
τουτοις ιδου εγω φερω εις υμας πνευμα ζωης 6 και δωσω εφ' υμας νευρα και
αναξω εφ' υμας σαρκας και εκτενω εφ' υμας δερμα και δωσω πνευμα μου εις υμας
και ζησεσθε και γνωσεσθε οτι εγω ειμι κυριος 7 και επροφητευσα καθως ενετειλατο
μοι και εγενετο εν τω εμε προφητευσαι και ιδου σεισμος και προσηγαγε τα οστα
εκατερον προς την αρμονιαν αυτου 8 και ειδον και ιδου επ' αυτα νευρα και σαρκες
εφυοντο και ανεβαινεν επ' αυτα δερμα επανω και πνευμα ουκ ην εν αυτοις
9 και ειπεν προς με προφητευσον υιε ανθρωπου προφητευσον επι το πνευμα
και ειπον τω πνευματι ταδε λεγει κυριος εκ των τεσσαρων πνευματων ελθε και
εμφυσησον εις τους νεκρους τουτους και ζησατωσαν 10 και επροφητευσα καθοτι
ενετειλατο μοι και εισηλθεν εις αυτους το πνευμα και εζησαν και εστησαν επι των
ποδων αυτων συναγωγή πολλη σφοδρα 11 και ελαλησεν κυριος προς με λεγων
υιε ανθρωπου τα οστα ταυτα πας οικος ισραηλ εστιν και αυτοι λεγουσιν ξηρα
γεγονεν τα οστα ημων απολωλεν η ελπις ημων διαπεφωνηκαμεν 12 δια τουτο
προφητευσον και ειπον ταδε λεγει κυριος ιδου εγω ανοιγω υμων τα μνηματα και
αναξω υμας εκ των μνηματων υμων και εισαξω υμας εις την γην του ισραηλ
13 και γνωσεσθε οτι εγω ειμι κυριος εν τω ανοιξαι με τους ταφους υμων του
αναγαγειν με εκ των ταφων τον λαον μου 14 και δωσω το πνευμα μου εις υμας
και ζησεσθε και θησομαι υμας επι την γην υμων και γνωσεσθε οτι εγω κυριος
λελαληκα και ποιησω λεγει κυριος 15 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 16
υιε ανθρωπου λαβε σεαυτω ραβδον και γραψον επ' αυτην τον ιουδαν και τους
υιους ισραηλ τους προσκειμενους επ' αυτον και ραβδον δευτεραν λημψη σεαυτω
και γραψεις αυτην τω ιωσηφ ραβδον εφραιμ και παντας τους υιους ισραηλ τους
προστεθεντας προς αυτον 17 και συναψεις αυτας προς αλληλας σαυτω εις ραβδον
μιαν του δησαι αυτας και εσονται εν τη χειρι σου 18 και εσται οταν λεγωσιν

προς σε οι υιοι του λαου σου ουκ αναγγελεις ημιν τι εστιν ταυτα σοι 19 και ερεις προς αυτους ταδε λεγει κυριος ιδου εγω λημψομαι την φυλην ιωσηφ την δια χειρος εφραιμ και τας φυλας ισραηλ τας προσκειμενας προς αυτον και δωσω αυτους επι την φυλην ιουδα και εσονται εις ραβδον μιαν εν τη χειρι ιουδα 20 και εσονται αι ραβδοι εφ' αις συ εγραψας επ' αυταις εν τη χειρι σου ενωπιον αυτων 21 και ερεις αυτοις ταδε λεγει κυριος κυριος ιδου εγω λαμβανω παντα οικον ισραηλ εκ μεσου των εθνων ου εισηλθοσαν εκει και συναξω αυτους απο παντων των περικυκλω αυτων και εισαξω αυτους εις την γην του ισραηλ 22 και δωσω αυτους εις εθνος εν εν τη γη μου και εν τοις ορεσιν ισραηλ και αρχων εις εσται αυτων και ουκ εσονται ετι εις δυο εθνη ουδε μη διαιρεθωσιν ουκετι εις δυο βασιλειας 23 ινα μη μαινωνται ετι εν τοις ειδωλοις αυτων και ρυσομαι αυτους απο πασων των ανομιων αυτων ων ημαρτοσαν εν αυταις και καθαριω αυτους και εσονται μοι εις λαον και εγω κυριος εσομαι αυτοις εις θεον 24 και ο δουλος μου δαυιδ αρχων εν μεσω αυτων και ποιμην εις εσται παντων οτι εν τοις προσταγμασιν μου πορευσονται και τα κριματα μου φυλαξονται και ποιησουσιν αυτα 25 και κατοικησουσιν επι της γης αυτων ην εγω δεδωκα τω δουλω μου ιακωβ ου κατωκησαν εκει οι πατερες αυτων και κατοικησουσιν επ' αυτης αυτοι και δαυιδ ο δουλος μου αρχων αυτων εσται εις τον αιωνα 26 και διαθησομαι αυτοις διαθηκην ειρηνης διαθηκη αιωνια εσται μετ' αυτων και θησω τα αγια μου εν μεσω αυτων εις τον αιωνα 27 και εσται η κατασκηνωσις μου εν αυτοις και εσομαι αυτοις θεος και αυτοι μου εσονται λαος 28 και γνωσονται τα εθνη οτι εγω ειμι κυριος ο αγιαζων αυτους εν τω ειναι τα αγια μου εν μεσω αυτων εις τον αιωνα

Chapter 38

1 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 2 υιε ανθρωπου στηρισον το προσωπον σου επι γωγ και την γην του μαγωγ αρχοντα ρως μοσοχ και θοβελ και προφητευσον επ' αυτον 3 και ειπον αυτω ταδε λεγει κυριος κυριος ιδου εγω επι σε γωγ αρχοντα ρως μοσοχ και θοβελ 4 και συναξω σε και πασαν την δυναμιν σου ιππους και ιππεις ενδεδυμενους θωρακας παντας συναγωγή πολλη πελται και περικεφαλαιαι και μαχαιραι 5 περσαι και αιθιοπες και λιβυες παντες περικεφαλαιαις και πελταις 6 γομερ και παντες οι περι αυτον οικος του θεργαμα απ' εσχατου βορρα και παντες οι περι αυτον και εθνη πολλα μετα σου 7 ετοιμασθητι ετοιμασον σεαυτον συ και πασα η συναγωγή σου οι συνηγμενοι μετα σου και εση μοι εις προφυλακην 8 αφ' ημερων πλειονων ετοιμασθησεται και επ' εσχατου ετων ελευσεται και ηξει εις την γην την απεστραμμενην απο μαχαιρας συνηγμενων απο εθνων πολλων επι γην ισραηλ η εγενηθη ερημος δι' ολου και ουτος

ἐξ ἐθνῶν ἐξεληλυθεν καὶ κατοικήσουσιν ἐπ' εἰρήνης ἀπαντες 9 καὶ ἀναβῆσθ ὡς
 υἱὸς καὶ ἡγεῖς ὡς νεφέλη κατακαλύψαι γῆν καὶ ἐσθὶ σὺ καὶ πάντες οἱ περὶ σέ
 καὶ ἔθνη πολλὰ μετὰ σοῦ 10 ταδὲ λέγει κύριος κύριος καὶ ἐστὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
 ἐκείνῃ ἀναβήσεται ῥήματα ἐπὶ τὴν καρδίαν σου καὶ λογίη λογισμοὺς πονηροὺς 11
 καὶ ἐρεῖς ἀναβήσομαι ἐπὶ γῆν ἀπερριμμένην ἡξῶ ἐπὶ ἡσυχάζοντας ἐν ἡσυχίᾳ καὶ
 οἰκούντας ἐπ' εἰρήνης πάντας κατοικούντας γῆν ἐν ἡσυχίᾳ ὑπάρχει τείχος οὐδε μὴ-
 χλοὶ καὶ θύραι οὐκ εἰσὶν αὐτοῖς 12 προνομεῦσαι προνομήν καὶ σκυλευσαὶ σκυλὰ
 αὐτῶν τοῦ ἐπιστρέψαι χεὶρά σου εἰς τὴν ἡρημωμένην ἡ κατωκισθὴ καὶ ἐπ' ἔθνος
 συνηγμένον ἀπὸ ἐθνῶν πολλῶν πεποικηκὸς κτήσεις κατοικούντας ἐπὶ τὸν ὁμ-
 φαλὸν τῆς γῆς 13 σάβα καὶ δαϊδαν καὶ ἐμποροὶ καρχηδονιοὶ καὶ πασαι αἱ κῶμαι
 αὐτῶν ἐρουσὶν σοὶ εἰς προνομήν τοῦ προνομεῦσαι σὺ ἐρχῇ καὶ σκυλευσαὶ σκυλὰ
 συνηγαγὲς συναγωγὴν σου λαβεῖν ἀργύριον καὶ χρυσίον ἀπενεγκασθὰ κτήσεις τοῦ
 σκυλευσαὶ σκυλὰ 14 διὰ τοῦτο προφῆτευσον υἱὲ ἀνθρώπου καὶ εἶπον τῷ γῶγ ταδὲ
 λέγει κύριος οὐκ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν τῷ κατοικισθῆναι τὸν λαὸν μου ἰσραὴλ
 ἐπ' εἰρήνης ἐγερθεῖς 15 καὶ ἡγεῖς ἐκ τοῦ τοποῦ σου ἀπ' ἐσχάτου βορρᾶ καὶ ἔθνη
 πολλὰ μετὰ σοῦ ἀναβάται ἵππων πάντες συναγωγὴ μεγάλη καὶ δυνάμεις πολλὴ 16
 καὶ ἀναβῆσθ ἐπὶ τὸν λαὸν μου ἰσραὴλ ὡς νεφέλη καλύψαι γῆν ἐπ' ἐσχάτων τῶν
 ἡμερῶν ἐστὶ καὶ ἀναξῶ σε ἐπὶ τὴν γῆν μου ἵνα γνῶσιν πάντα τὰ ἔθνη ἐμὲ ἐν τῷ
 ἀγιασθῆναι με ἐν σοὶ ἐνώπιον αὐτῶν 17 ταδὲ λέγει κύριος κύριος τῷ γῶγ σὺ εἰ περὶ
 οὐ ἐλάλησα πρὸ ἡμερῶν τῶν ἐμπροσθεν διὰ χεῖρος τῶν δούλων μου προφητῶν
 τοῦ ἰσραὴλ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐτεσὶν τοῦ ἀγαγεῖν σε ἐπ' αὐτοὺς 18 καὶ
 ἐστὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν ἡμέρᾳ ἣ ἀνελθῇ γῶγ ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ ἰσραὴλ λέγει
 κύριος κύριος ἀναβήσεται ὁ θυμὸς μου 19 καὶ ὁ ζήλος μου ἐν πυρὶ τῆς ὀργῆς
 μου ἐλάλησα εἰ μὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐστὶ σεισμός μέγας ἐπὶ γῆς ἰσραὴλ 20
 καὶ σεισθήσονται ἀπὸ προσώπου κυρίου οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης καὶ τὰ πετεῖνα
 τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰ θηρία τοῦ πεδίου καὶ πάντα τὰ ἐρπετὰ τὰ ἐρποντὰ ἐπὶ τῆς
 γῆς καὶ πάντες οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς καὶ ραγήσεται τὰ ὄρη καὶ
 πέσουνται αἱ φαραγγεὶς καὶ πᾶν τείχος ἐπὶ τὴν γῆν πέσειται 21 καὶ καλέσω ἐπ'
 αὐτὸν πᾶν φόβον λέγει κύριος μαχαίρα ἀνθρώπου ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐστὶ
 22 καὶ κρίνω αὐτὸν θανάτῳ καὶ αἵματι καὶ υἱὸς κατακλύζοντι καὶ λίθοις χαλαζῆς
 καὶ πῦρ καὶ θείον βρέξω ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπ' ἔθνη
 πολλὰ μετ' αὐτοῦ 23 καὶ μεγαλυνθήσομαι καὶ ἀγιασθήσομαι καὶ ἐνδοξασθήσομαι
 καὶ γινώσθησομαι ἐναντίον ἐθνῶν πολλῶν καὶ γινώσκονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος

Chapter 39

1 καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου προφῆτευσον ἐπὶ γῶγ καὶ εἶπον ταδὲ λέγει κύριος ἴδου
 ἐγὼ ἐπὶ σε γῶγ ἀρχόντα ῥῶς μωσοχ καὶ θοβελ 2 καὶ συναξῶ σε καὶ καθοδηγήσω

σε και αναβιβω σε απ' εσχατου του βορρα και αναξω σε επι τα ορη του ισραηλ 3 και απολω το τοξον σου απο της χειρος σου της αριστερας και τα τοξευματα σου απο της χειρος σου της δεξιας και καταβαλω σε 4 επι τα ορη ισραηλ και πεση συ και παντες οι περι σε και τα εθνη τα μετα σου δοθησονται εις πληθη ορνων παντι πετεινω και πασι τοις θηριοις του πεδιου δεδωκα σε καταβρωθηναι 5 επι προσωπου του πεδιου πεση οτι εγω ελαλησα λεγει κυριος 6 και αποστελω πυρ επι γωγ και κατοικηθησονται αι νησοι επ' ειρηνης και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος 7 και το ονομα μου το αγιον γνωσθησεται εν μεσω λαου μου ισραηλ και ου βεβηλωθησεται το ονομα μου το αγιον ουκετι και γνωσονται τα εθνη οτι εγω ειμι κυριος αγιος εν ισραηλ 8 ιδου ηκει και γνωση οτι εσται λεγει κυριος κυριος αυτη εστιν η ημερα εν η ελαλησα 9 και εξελουσονται οι κατοικουντες τας πολεις ισραηλ και καυσουσιν εν τοις οπλοις πελταις και κοντοις και τοξοις και τοξευμασιν και ραβδοις χειρων και λογχαις και καυσουσιν εν αυτοις πυρ επτα ετη 10 και ου μη λαβωσιν ξυλα εκ του πεδιου ουδε μη κοψωσιν εκ των δρυμων αλλ' η τα οπλα κατακαυσουσιν πυρι και προνομευσουσιν τους προνομευσαντας αυτους και σκυλευουσιν τους σκυλευσαντας αυτους λεγει κυριος 11 και εσται εν τη ημερα εκεινη δωσω τω γωγ τοπον ονομαστον μνημειον εν ισραηλ το πολυανδριον των επελθοντων προς τη θαλασση και περιοικοδομησουσιν το περιστοιμιον της φαραγος και κατορυξουσιν εκει τον γωγ και παν το πληθος αυτου και κληθησεται το γαι το πολυανδριον του γωγ 12 και κατορυξουσιν αυτους οικος ισραηλ ινα καθαρισθη η γη εν επταμηνω 13 και κατορυξουσιν αυτους πας ο λαος της γης και εσται αυτοις εις ονομαστον η ημερα εδοξασθην λεγει κυριος 14 και ανδρας δια παντος διαστελουσιν επιπορευομενους την γην θαψαι τους καταλελειμμενους επι προσωπου της γης καθαρισαι αυτην μετα την επταμηνον και εκζητησουσιν 15 και πας ο διαπορευομενος την γην και ιδων οστον ανθρωπου οικοδομησει παρ' αυτο σημειον εως οτου θαψωσιν αυτο οι θαπτοντες εις το γαι το πολυανδριον του γωγ 16 και γαρ το ονομα της πολεως πολυανδριον και καθαρισθησεται η γη 17 και συ υιε ανθρωπου ειπον ταδε λεγει κυριος ειπον παντι ορνω πετεινω και προς παντα τα θηρια του πεδιου συναχθητε και ερχεσθε συναχθητε απο παντων των περικυκλω επι την θυσιαν μου ην τεθυκα υμιν θυσιαν μεγαλην επι τα ορη ισραηλ και φαγεσθε κρεα και πιεσθε αιμα 18 κρεα γιγαντων φαγεσθε και αιμα αρχοντων της γης πιεσθε κριους και μοσχους και τραγους και οι μοσχοι εστεατωμενοι παντες 19 και φαγεσθε στεαρ εις πλησμονην και πιεσθε αιμα εις μεθην απο της θυσιας μου ης εθυσα υμιν 20 και εμπλησθησεσθε επι της τραπεζης μου ιππον και αναβατην γιγαντα και παντα ανδρα πολεμιστην λεγει κυριος 21 και δωσω την δοξαν μου εν υμιν και οφονται παντα τα εθνη την κρισιν μου ην εποiehσα και την χειρα μου ην επηγαγον επ' αυτους 22 και γνωσονται οικος ισραηλ οτι εγω ειμι κυριος ο θεος αυτων απο της ημερας ταυτης και επεκεινα 23

και γνωσονται παντα τα εθνη οτι δια τας αμαρτιας αυτων ηχμαλωτευθησαν οικος ισραηλ ανθ' ων ηθετησαν εις εμε και απεστρεψα το προσωπον μου απ' αυτων και παρεδωκα αυτους εις χειρας των εχθρων αυτων και επεσαν παντες μαχαιρα 24 κατα τας ακαθαρσιας αυτων και κατα τα ανομηματα αυτων εποιησα αυτοις και απεστρεψα το προσωπον μου απ' αυτων 25 δια τουτο ταδε λεγει κυριος κυριος νυν αποστρεψω την αιχμαλωσιαν ιακωβ και ελεησω τον οικον ισραηλ και ζηλωσω δια το ονομα το αγιον μου 26 και λημψονται την ατιμιαν εαυτων και την αδικιαν ην ηδικησαν εν τω κατοικισθηναι αυτους επι την γην αυτων επ' ειρηνης και ουκ εσται ο εκφοβων 27 εν τω αποστρεψαι με αυτους εκ των εθνων και συναγαγειν με αυτους εκ των χωρων των εθνων και αγιασθησομαι εν αυτοις ενωπιον των εθνων 28 και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος ο θεος αυτων εν τω επιφανηναι με αυτοις εν τοις εθνεσιν 29 και ουκ αποστρεψω ουκετι το προσωπον μου απ' αυτων ανθ' ου εξεχεα τον θυμον μου επι τον οικον ισραηλ λεγει κυριος κυριος

Chapter 40

1 και εγενετο εν τω πεμπτω και εικοστω ετει της αιχμαλωσιας ημων εν τω πρωτω μηνι δεκατη του μηνος εν τω τεσσαρεσκαιδεκατω ετει μετα το αλωνα την πολιν εν τη ημερα εκεινη εγενετο επ' εμε χειρ κυριου και ηγαγεν με 2 εν ορασει θεου εις την γην του ισραηλ και εδηκεν με επ' ορους υψηλου σφοδρα και επ' αυτου ωσει οικοδομη πολεως απεναντι 3 και εισηγαγεν με εκει και ιδου ανηρ και η ορασις αυτου ην ωσει ορασις χαλκου στιλβοντος και εν τη χειρι αυτου ην σπαρτιον οικοδομων και καλαμος μετρου και αυτος εισηκει επι της πυλης 4 και ειπεν προς με ο ανηρ εωρακας υιε ανθρωπου εν τοις οφθαλμοις σου ιδε και εν τοις ωσιν σου ακουε και ταξον εις την καρδιαν σου παντα οσα εγω δεικνυω σοι διοτι ενεκα του δειξαι σοι εισεληλυθας ωδε και δειξεις παντα οσα συ ορας τω οικω του ισραηλ 5 και ιδου περιβολος εξωθεν του οικου κυκλω και εν τη χειρι του ανδρος καλαμος το μετρον πηχων εξ εν πηχει και παλαιστης και διεμετρησεν το προτειχισμα πλατος ισον τω καλαμω και το υψος αυτου ισον τω καλαμω 6 και εισηλθεν εις την πυλην την βλεπουσαν κατα ανατολας εν επτα αναβαθμοις και διεμετρησεν το αιλαμ της πυλης ισον τω καλαμω 7 και το θεε ισον τω καλαμω το μηκος και ισον τω καλαμω το πλατος και το αιλαμ ανα μεσον του θαιηλαθα πηχων εξ και το θεε το δευτερον ισον τω καλαμω το πλατος και ισον τω καλαμω το μηκος και το αιλαμ πηχεων πεντε 8 και το θεε το τριτον ισον τω καλαμω το πλατος και ισον τω καλαμω το μηκος 9 και το αιλαμ του πυλωνος πλησιον του αιλαμ της πυλης πηχων οκτω και τα αιλευ πηχων δυο και το αιλαμ της πυλης εσωθεν 10 και τα θεε της πυλης θεε κατεναντι τρεις ενθεν και τρεις ενθεν και μετρον εν τοις τρισιν και μετρον εν τοις αιλαμ ενθεν και ενθεν 11 και διεμετρησεν το πλατος της

θυρας του πυλωνος πηχων δεκα και το ευρος του πυλωνος πηχων δεκα τριων 12 και πηχυς επισυναγομενος επι προσωπον των θει+μ ενθεν και ενθεν και το θεε πηχων εξ ενθεν και πηχων εξ ενθεν 13 και διεμετρησεν την πυλην απο του τοιχου του θεε επι τον τοιχον του θεε πλατος πηχεις εικοσι πεντε αυτη πυλη επι πυλην 14 και το αιθριον του αιλαμ της πυλης εξηκοντα πηχεις εικοσι θει+μ της πυλης κυκλω 15 και το αιθριον της πυλης εξωθεν εις το αιθριον αιλαμ της πυλης εσωθεν πηχων πεντηκοντα 16 και θυριδες κρυπται επι τα θει+μ και επι τα αιλαμ εσωθεν της πυλης της αυλης κυκλοθεν και ωσαντως τοις αιλαμ θυριδες κυκλω εσωθεν και επι το αιλαμ φοινικες ενθεν και ενθεν 17 και εισηγαγεν με εις την αυλην την εσωτεραν και ιδου παστοφορια και περιστυλα κυκλω της αυλης τριακοντα παστοφορια εν τοις περιστυλοις 18 και αι στοαι κατα νωτου των πυλων κατα το μηκος των πυλων το περιστυλον το υποκατω 19 και διεμετρησεν το πλατος της αυλης απο του αιθριου της πυλης της εξωτερας εσωθεν επι το αιθριον της πυλης της βλεπουσης εξω πηχεις εκατον της βλεπουσης κατ' ανατολας και εισηγαγεν με επι βορραν 20 και ιδου πυλη βλεπουσα προς βορραν τη αυλη τη εξωτερα και διεμετρησεν αυτην το τε μηκος αυτης και το πλατος 21 και τα θεε τρεις ενθεν και τρεις ενθεν και τα αιλευ και τα αιλαμμω και τους φοινικας αυτης και εγενετο κατα τα μετρα της πυλης της βλεπουσης κατα ανατολας πηχων πεντηκοντα το μηκος αυτης και πηχων εικοσι πεντε το ευρος αυτης 22 και αι θυριδες αυτης και τα αιλαμμω και οι φοινικες αυτης καθως η πυλη η βλεπουσα κατα ανατολας και εν επτα κλιμακτηρσιν ανεβαινον επ' αυτην και τα αιλαμμω εσωθεν 23 και πυλη τη αυλη τη εσωτερα βλεπουσα επι πυλην του βορρα ον τροπον της πυλης της βλεπουσης κατα ανατολας και διεμετρησεν την αυλην απο πυλης επι πυλην πηχεις εκατον 24 και ηγαγεν με κατα νοτον και ιδου πυλη βλεπουσα προς νοτον και διεμετρησεν αυτην και τα θεε και τα αιλευ και τα αιλαμμω κατα τα μετρα ταυτα 25 και αι θυριδες αυτης και τα αιλαμμω κυκλοθεν καθως αι θυριδες του αιλαμ πηχων πεντηκοντα το μηκος αυτης και πηχων εικοσι πεντε το ευρος αυτης 26 και επτα κλιμακτηρες αυτη και αιλαμμω εσωθεν και φοινικες αυτη εις ενθεν και εις ενθεν επι τα αιλευ 27 και πυλη κατεναντι πυλης της αυλης της εσωτερας προς νοτον και διεμετρησεν την αυλην απο πυλης επι πυλην πηχεις εκατον το ευρος προς νοτον 28 και εισηγαγεν με εις την αυλην την εσωτεραν της πυλης της προς νοτον και διεμετρησεν την πυλην κατα τα μετρα ταυτα 29 και τα θεε και τα αιλευ και τα αιλαμμω κατα τα μετρα ταυτα και θυριδες αυτη και τω αιλαμμω κυκλω πηχεις πεντηκοντα το μηκος αυτης και το ευρος πηχεις εικοσι πεντε 31 και αιλαμμω εις την αυλην την εξωτεραν και φοινικες τω αιλευ και οκτω κλιμακτηρες 32 και εισηγαγεν με εις την πυλην την βλεπουσαν κατα ανατολας και διεμετρησεν αυτην κατα τα μετρα ταυτα 33 και τα θεε και τα αιλευ και τα αιλαμμω κατα τα μετρα ταυτα και θυριδες αυτη και τω αιλαμμω κυκλω πηχεις πεντηκοντα

μηκος αυτης και ευρος πηχεις εικοσι πεντε 34 και αιλαμμω εις την αυλην την εσωτεραν και φοινικες επι του αιλευ ενθεν και ενθεν και οκτω κλιμακτηρες αυτη 35 και εισηγαγεν με εις την πυλην την προς βορραν και διεμετρησεν κατα τα μετρα ταυτα 36 και τα θεε και τα αιλευ και τα αιλαμμω και θυριδες αυτη κυκλω και τω αιλαμμω αυτης πηχεις πεντηκοντα μηκος αυτης και ευρος πηχεις εικοσι πεντε 37 και τα αιλαμμω εις την αυλην την εξωτεραν και φοινικες τω αιλευ ενθεν και ενθεν και οκτω κλιμακτηρες αυτη 38 τα παστοφορια αυτης και τα θυρωματα αυτης και τα αιλαμμω αυτης επι της πυλης 39 της δευτερης εκρυσις οπως σφαζουσιν εν αυτη τα υπερ αμαρτιας και υπερ αγνοιας 40 και κατα νωτου του ροακος των ολοκαυτωματων της βλεπουσης προς βορραν δυο τραπεζαι προς ανατολας και κατα νωτου της δευτερης και του αιλαμ της πυλης δυο τραπεζαι κατα ανατολας 41 τεσσαρες ενθεν και τεσσαρες ενθεν κατα νωτου της πυλης επ' αυτας σφαξουσι τα θυματα κατεναντι των οκτω τραπεζων των θυματων 42 και τεσσαρες τραπεζαι των ολοκαυτωματων λιθιναι λελαξευμεναι πηχεος και ημισους το πλατος και πηχεων δυο και ημισους το μηκος και επι πηχυν το υψος επ' αυτας επιθησουσιν τα σκευη εν οις σφαζουσιν εκει τα ολοκαυτωματα και τα θυματα 43 και παλαιστην εξουσιν γεισος λελαξευμενον εσωθεν κυκλω και επι τας τραπεζας επανωθεν στεγας του καλυπτεσθαι απο του υετου και απο της ξηρασιας 44 και εισηγαγεν με εις την αυλην την εσωτεραν και ιδου δυο εξεδραι εν τη αυλη τη εσωτερα μια κατα νωτου της πυλης της βλεπουσης προς βορραν φερουσα προς νοτον και μια κατα νωτου της πυλης της προς νοτον βλεπουσης δε προς βορραν 45 και ειπεν προς με η εξεδρα αυτη η βλεπουσα προς νοτον τοις ιερευσι τοις φυλασσουσι την φυλακην του οικου 46 και η εξεδρα η βλεπουσα προς βορραν τοις ιερευσι τοις φυλασσουσι την φυλακην του θυσιαστηριου εκεινοι εισιν οι υιοι σαδδουχ οι εγγιζοντες εκ του λευι προς κυριον λειτουργειν αυτω 47 και διεμετρησεν την αυλην μηκος πηχεων εκατον και ευρος πηχεων εκατον επι τα τεσσαρα μερη αυτης και το θυσιαστηριον απεναντι του οικου 48 και εισηγαγεν με εις το αιλαμ του οικου και διεμετρησεν το αιλ του αιλαμ πηχων πεντε το πλατος ενθεν και πηχων πεντε ενθεν και το ευρος του θυρωματος πηχων δεκα τεσσαρων και επωμιδες της θυρας του αιλαμ πηχων τριων ενθεν και πηχων τριων ενθεν 49 και το μηκος του αιλαμ πηχων εικοσι και το ευρος πηχων δωδεκα και επι δεκα αναβαθμων ανεβαινον επ' αυτο και στυλοι ησαν επι το αιλαμ εις ενθεν και εις ενθεν

Chapter 41

1 και εισηγαγεν με εις τον ναον ω διεμετρησεν το αιλαμ πηχων εξ το πλατος ενθεν και πηχων εξ το ευρος του αιλαμ ενθεν 2 και το ευρος του πυλωνος πηχων

δεκα και επωμιδες του πυλωνος πηχων πεντε ενθεν και πηχων πεντε ενθεν και διεμετρησεν το μηκος αυτου πηχων τεσσαρακοντα και το ευρος πηχων εικοσι 3 και εισηλθεν εις την αυλην την εσωτεραν και διεμετρησεν το αιλ του θυρωματος πηχων δυο και το θυρωμα πηχων εξ και τας επωμιδας του θυρωματος πηχων επτα ενθεν και πηχων επτα ενθεν 4 και διεμετρησεν το μηκος των θυρων πηχων τεσσαρακοντα και ευρος πηχων εικοσι κατα προσωπον του ναου και ειπεν τουτο το αγιον των αγιων 5 και διεμετρησεν τον τοιχον του οικου πηχων εξ και το ευρος της πλευρας πηχων τεσσαρων κυκλοθεν 6 και τα πλευρα πλευρον επι πλευρον τριακοντα και τρεις δις και διαστημα εν τω τοιχω του οικου εν τοις πλευροις κυκλω του ειναι τοις επιλαμβανομενοις οραν οπως το παραπαν μη απτωνται των τοιχων του οικου 7 και το ευρος της ανωτερης των πλευρων κατα το προσθεμα εκ του τοιχου προς την ανωτεραν κυκλω του οικου οπως διαπλατυνηται ανωθεν και εκ των κατωθεν αναβαινωσιν επι τα υπερωα και εκ των μεσων επι τα τριωροφα 8 και το θραελ του οικου υψος κυκλω διαστημα των πλευρων ισον τω καλαμω πηχεων εξ διαστημα 9 και ευρος του τοιχου της πλευρας εξωθεν πηχων πεντε και τα απολοιπα ανα μεσον των πλευρων του οικου 10 και ανα μεσον των εξεδρων ευρος πηχων εικοσι το περιφερες τω οικω κυκλω 11 και αι θυραι των εξεδρων επι το απολοιπον της θυρας της μιας της προς βορραν και η θυρα η μια προς νοτον και το ευρος του φωτος του απολοιπου πηχων πεντε πλατος κυκλοθεν 12 και το διοριζον κατα προσωπον του απολοιπου ως προς θαλασσαν πηχων εβδομηκοντα πλατος του τοιχου του διοριζοντος πηχεων πεντε ευρος κυκλοθεν και μηκος αυτου πηχεων ενενηκοντα 13 και διεμετρησεν κατεναντι του οικου μηκος πηχων εκατον και τα απολοιπα και τα διοριζοντα και οι τοιχοι αυτων μηκος πηχων εκατον 14 και το ευρος κατα προσωπον του οικου και τα απολοιπα κατεναντι πηχων εκατον 15 και διεμετρησεν μηκος του διοριζοντος κατα προσωπον του απολοιπου των κατοπισθεν του οικου εκεινου και τα απολοιπα ενθεν και ενθεν πηχεων εκατον το μηκος και ο ναος και αι γωνιαι και το αιλαμ το εξωτερον 16 πεφατνωμενα και αι θυριδες δικτυωται υποφανσεις κυκλω τοις τρισιν ωστε διακυπτειν και ο οικος και τα πλησιον εξυλωμενα κυκλω και το εδαφος και εκ του εδαφους εως των θυριδων και αι θυριδες αναπτυσσομεναι τρισσως εις το διακυπτειν 17 και εως πλησιον της εσωτερης και εως της εξωτερης και εφ' ολον τον τοιχον κυκλω εν τω εσωθεν και εν τω εξωθεν 18 γεγλυμμενα χερουβιν και φοινικες ανα μεσον χερουβ και χερουβ δυο προσωπα τω χερουβ 19 προσωπον ανθρωπου προς τον φοινικα ενθεν και ενθεν και προσωπον λεοντος προς τον φοινικα ενθεν και ενθεν διαγεγλυμμενος ολος ο οικος κυκλοθεν 20 εκ του εδαφους εως του φατνωματος τα χερουβιν και οι φοινικες διαγεγλυμμενοι 21 και το αγιον και ο ναος αναπτυσσομενος τετραγωνα κατα προσωπον των αγιων ορασις ως οψις 22 δυσι-αστηριου ξυλινου πηχων τριων το υψος αυτου και το μηκος πηχων δυο και το

ευρος πηχων δυο και κερατα ειχεν και η βασις αυτου και οι τοιχοι αυτου ξυλινοι και ειπεν προς με αυτη η τραπεζα η προ προσωπου κυριου 23 και δυο θυρωματα τω ναω και τω αγιω 24 δυο θυρωματα τοις δυσι θυρωμασι τοις στροφωτοις δυο θυρωματα τω ενι και δυο θυρωματα τη θυρα τη δευτερα 25 και γλυφη επ' αυτων και επι τα θυρωματα του ναου χερουβιν και φοινικες κατα την γλυφην των αγιων και σπουδαια ξυλα κατα προσωπον του αιλαμ εξωθεν 26 και θυριδες κρυπται και διεμετρησεν ενθεν και ενθεν εις τα οροφωματα του αιλαμ και τα πλευρα του οικου εξυγωμενα

Chapter 42

1 και εξηγαγεν με εις την αυλην την εξωτεραν κατα ανατολας κατεναντι της πυλης της προς βορραν και εισηγαγεν με και ιδου εξεδραι πεντε εχομεναι του απολοιπου και εχομεναι του διοριζοντος προς βορραν 2 επι πηχεις εκατον μηκος προς βορραν και το πλατος πεντηκοντα πηχεων 3 διαγεγραμμεναι ον τροπον αι πυλαι της αυλης της εσωτερας και ον τροπον τα περιστυλα της αυλης της εξωτερας εστιχισμεναι αντιπροσωποι στοαι τρισσαι 4 και κατεναντι των εξεδρων περιπατος πηχων δεκα το πλατος επι πηχεις εκατον το μηκος και τα θυρωματα αυτων προς βορραν 5 και οι περιπατοι οι υπερωοι ωσαυτως οτι εξειχετο το περιστυλον εξ αυτου εκ του υποκατωθεν περιστυλου και το διαστημα ουτως περιστυλον και διαστημα και ουτως στοαι 6 διοτι τριπλαι ησαν και στυλους ουκ ειχον καθως οι στυλοι των εξωτερων δια τουτο εξειχοντο των υποκατωθεν και των μεσων απο της γης 7 και φως εξωθεν ον τροπον αι εξεδραι της αυλης της εξωτερας αι βλεπουσαι απεναντι των εξεδρων των προς βορραν μηκος πηχεων πεντηκοντα 8 οτι το μηκος των εξεδρων των βλεπουσων εις την αυλην την εξωτεραν πηχων πεντηκοντα και αυται εισιν αντιπροσωποι ταυταις το παν πηχων εκατον 9 και αι θυραι των εξεδρων τουτων της εισοδου της προς ανατολας του εισπορευεσθαι δι' αυτων εκ της αυλης της εξωτερας 10 κατα το φως του εν αρχη περιπατου και τα προς νοτον κατα προσωπον του νοτου κατα προσωπον του απολοιπου και κατα προσωπον του διοριζοντος εξεδραι 11 και ο περιπατος κατα προσωπον αυτων κατα τα μετρα των εξεδρων των προς βορραν και κατα το μηκος αυτων και κατα το ευρος αυτων και κατα πασας τας εξοδους αυτων και κατα πασας τας επιστροφας αυτων και κατα τα φωτα αυτων και κατα τα θυρωματα αυτων 12 των εξεδρων των προς νοτον και κατα τα θυρωματα απ' αρχης του περιπατου ως επι φως διαστηματος καλαμου και κατ' ανατολας του εισπορευεσθαι δι' αυτων 13 και ειπεν προς με αι εξεδραι αι προς βορραν και αι εξεδραι αι προς νοτον αι ουσαι κατα προσωπον των διαστημάτων αυται εισιν αι εξεδραι του αγιου εν αις φαγονται εκει οι ιερεις υιοι σαδδουκ οι εγγιζοντες προς κυριον τα αγια των αγιων

και εκει θησουσιν τα αγια των αγιων και την θυσιαν και τα περι αμαρτιας και τα περι αγνοιας διοτι ο τοπος αγιος 14 ουκ εισελευσονται εκει παρεξ των ιερεων ουκ εξελευσονται εκ του αγιου εις την αυλην την εξωτεραν οπως δια παντος αγιοι ωσιν οι προσαγοντες και μη απτωνται του στολισμου αυτων εν οις λειτουργουσιν εν αυτοις διοτι αγια εστιν και ενδυσονται ιματια ετερα οταν απτωνται του λαου 15 και συνετελεσθη η διαμετρησις του οικου εσωθεν και εξηγαγεν με καθ' οδον της πυλης της βλεπουσης προς ανατολας και διεμετρησεν το υποδειγμα του οικου κυκλοθεν εν διαταξει 16 και εστη κατα νωτου της πυλης της βλεπουσης κατα ανατολας και διεμετρησεν πεντακοσιους εν τω καλαμω του μετρου 17 και επεστρεψεν προς βορραν και διεμετρησεν το κατα προσωπον του βορρα πηχεις πεντακοσιους εν τω καλαμω του μετρου 18 και επεστρεψεν προς θαλασσαν και διεμετρησεν το κατα προσωπον της θαλασσης πεντακοσιους εν τω καλαμω του μετρου 19 και επεστρεψεν προς νοτον και διεμετρησεν κατεναντι του νοτου πεντακοσιους εν τω καλαμω του μετρου 20 τα τεσσαρα μερη του αυτου καλαμου και διεταξεν αυτον και περιβολον αυτων κυκλω πεντακοσιων προς ανατολας και πεντακοσιων πηχων ευρος του διαστελλειν ανα μεσον των αγιων και ανα μεσον του προτειχισματος του εν διαταξει του οικου

Chapter 43

1 και ηγαγεν με επι την πυλην την βλεπουσαν κατα ανατολας και εξηγαγεν με 2 και ιδου δοξα θεου ισραηλ ηρχετο κατα την οδον της πυλης της βλεπουσης προς ανατολας και φωνη της παρεμβολης ως φωνη διπλασιαζοντων πολλων και η γη εξελαμπεν ως φεγγος απο της δοξης κυκλοθεν 3 και η ορασις ην ειδον κατα την ορασιν ην ειδον οτε εισεπορευομην του χρισαι την πολιν και η ορασις του αρματος ου ειδον κατα την ορασιν ην ειδον επι του ποταμου του χοβαρ και πιπτω επι προσωπον μου 4 και δοξα κυριου εισηλθεν εις τον οικον κατα την οδον της πυλης της βλεπουσης κατα ανατολας 5 και ανελαβεν με πνευμα και εισηγαγεν με εις την αυλην την εσωτεραν και ιδου πληρης δοξης κυριου ο οικος 6 και εστην και ιδου φωνη εκ του οικου λαλουντος προς με και ο ανηρ εστηκει εχομενος μου 7 και ειπεν προς με εωρακας υιε ανθρωπου τον τοπον του θρονου μου και τον τοπον του ιχνους των ποδων μου εν οις κατασκηνωσει το ονομα μου εν μεσω οικου ισραηλ τον αιωνα και ου βεβηλωσουσιν ουκετι οικος ισραηλ το ονομα το αγιον μου αυτοι και οι ηγουμενοι αυτων εν τη πορνεια αυτων και εν τοις φονοις των ηγουμενων εν μεσω αυτων 8 εν τω τιδεναι αυτους το προθυρον μου εν τοις προθυροις αυτων και τας φλιας μου εχομενας των φλιων αυτων και εδωκαν τον τοιχον μου ως συνεχομενον εμου και αυτων και εβεβηλωσαν το ονομα το αγιον μου εν ταις ανομιαις αυτων αις εποιουν και εξετριψα αυτους εν

θυμῶ μου καὶ ἐν φόνῳ 9 καὶ νῦν ἀπώσασθωσαν τὴν πορνείαν αὐτῶν καὶ τοὺς φόνους τῶν ἡγουμένων αὐτῶν ἀπ' ἐμοῦ καὶ κατασκήνωσώ ἐν μέσῳ αὐτῶν τὸν αἰῶνα 10 καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου δεῖξον τῷ οἰκῷ ἰσραὴλ τὸν οἶκόν καὶ κοπάσουσιν ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τὴν ὁράσιν αὐτοῦ καὶ τὴν διατάξιν αὐτοῦ 11 καὶ αὐτοὶ λημψονται τὴν κολάσιν αὐτῶν περὶ πάντων ὧν ἐποίησαν καὶ διαγραφῆς τὸν οἶκόν καὶ τὰς ἐξόδους αὐτοῦ καὶ τὴν ὑπόστασιν αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ προσταγμάτα αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ νομίμα αὐτοῦ γνώριεις αὐτοῖς καὶ διαγραφῆς ἐναντίον αὐτῶν καὶ φυλαξονται πάντα τὰ δικαιώματά μου καὶ πάντα τὰ προσταγμάτα μου καὶ ποιήσουσιν αὐτὰ 12 καὶ τὴν διαγραφὴν τοῦ οἴκου ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὁροῦς πάντα τὰ ὅρια αὐτοῦ κυκλοῦν ἀγία ἁγίων 13 καὶ ταῦτα τὰ μέτρα τοῦ θυσιαστηρίου ἐν πήχει τοῦ πήχεος καὶ παλαιστῆς κολπῶμα βάθος ἐπὶ πήχυν καὶ πήχυς τὸ εὖρος καὶ γείσος ἐπὶ τὸ χεῖλος αὐτοῦ κυκλοῦν σπιθαμῆς καὶ τοῦτο τὸ ὕψος τοῦ θυσιαστηρίου 14 ἐκ βαθύς τῆς ἀρχῆς τοῦ κοιλώματος αὐτοῦ πρὸς τὸ ἱλαστήριον τὸ μέγα τὸ ὑποκατωθέν πήχων δύο καὶ τὸ εὖρος πήχεος καὶ ἀπὸ τοῦ ἱλαστηρίου τοῦ μικροῦ ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον τὸ μέγα πήχεις τεσσαρεῖς καὶ εὖρος πήχυς 15 καὶ τὸ ἀριτὴλ πήχων τεσσαρῶν καὶ ἀπὸ τοῦ ἀριτὴλ καὶ ὑπεράνω τῶν κερατῶν πήχυς 16 καὶ τὸ ἀριτὴλ πήχων δώδεκα μήκους ἐπὶ πήχεις δώδεκα πλατοὺς τετραγώνων ἐπὶ τὰ τεσσαρὰ μέρη αὐτοῦ 17 καὶ τὸ ἱλαστήριον πήχων δεκά τεσσαρῶν τὸ μήκος ἐπὶ πήχεις δεκά τεσσαράς τὸ εὖρος ἐπὶ τεσσαρὰ μέρη αὐτοῦ καὶ τὸ γείσος αὐτῷ κυκλοῦν κυκλουμένον αὐτῷ ἡμισὺ πήχεος καὶ τὸ κυκλῶμα αὐτοῦ πήχυς κυκλοῦν καὶ οἱ κλιμακτῆρες αὐτοῦ βλέποντες κατ' ἀνατολάς 18 καὶ εἶπεν πρὸς με υἱὲ ἀνθρώπου ταδε λέγει κύριος ὁ θεὸς ἰσραὴλ ταῦτα τὰ προσταγμάτα τοῦ θυσιαστηρίου ἐν ἡμέρᾳ ποιήσεως αὐτοῦ τοῦ ἀναφέρειν ἐπ' αὐτοῦ ὀλοκαυτώματα καὶ προσχεῖν πρὸς αὐτὸ αἷμα 19 καὶ δώσεις τοῖς ἱερεῦσι τοῖς λευταῖς τοῖς ἐκ τοῦ σπέρματος σάδδουκ τοῖς ἐγγιζούσι πρὸς με λέγει κύριος ὁ θεὸς τοῦ λειτουργεῖν μοι μόσχον ἐκ βοῶν περὶ ἀμαρτίας 20 καὶ λημψονται ἐκ τοῦ αἵματος αὐτοῦ καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπὶ τὰ τεσσαρὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἐπὶ τὰς τεσσαράς γωνίας τοῦ ἱλαστηρίου καὶ ἐπὶ τὴν βάσιν κυκλῶ καὶ ἐξίλασονται αὐτὸ 21 καὶ λημψονται τὸν μόσχον τὸν περὶ ἀμαρτίας καὶ κατακαυθήσεται ἐν τῷ ἀποκεχωρισμένῳ τοῦ οἴκου ἐξώθεν τῶν ἁγίων 22 καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ λημψονται ἐρίφους δύο αἰγῶν ἀμώμους ὑπερ ἀμαρτίας καὶ ἐξίλασονται τὸ θυσιαστήριον καθότι ἐξίλασαντο ἐν τῷ μόσχῳ 23 καὶ μετὰ τὸ συντελεσθαι σὲ τὸν ἐξίλασμον προσοῖσουσι μόσχον ἐκ βοῶν ἀμώμον καὶ κριὸν ἐκ προβάτων ἀμώμον 24 καὶ προσοῖσετε ἐναντίον κυρίου καὶ ἐπιρριψουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπ' αὐτὰ ἀλά καὶ ἀνοῖσουσιν αὐτὰ ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ 25 ἑπτὰ ἡμέρας ποιήσεις ἐρίφον ὑπερ ἀμαρτίας καθ' ἡμέραν καὶ μόσχον ἐκ βοῶν καὶ κριὸν ἐκ προβάτων ἀμώμα ποιήσουσιν 26 ἑπτὰ ἡμέρας καὶ ἐξίλασονται τὸ θυσιαστήριον καὶ καθαρῶν αὐτὸ καὶ πληθουσὶν χεῖρας αὐτῶν 27 καὶ ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ογδοῆς καὶ ἐπεκεῖνα ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον

τα ολοκαυτωματα υμων και τα του σωτηριου υμων και προσδεξομαι υμας λεγει κυριος

Chapter 44

1 και επεστρεψεν με κατα την οδον της πυλης των αγιων της εξωτερας της βλεπουσης κατ' ανατολας και αυτη ην κεκλεισμενη 2 και ειπεν κυριος προς με η πυλη αυτη κεκλεισμενη εσται ουκ ανοιχθησεται και ουδεις μη διελθη δι' αυτης οτι κυριος ο θεος του ισραηλ εισελευσεται δι' αυτης και εσται κεκλεισμενη 3 διοτι ο ηγουμενος ουτος καθησεται εν αυτη του φαγειν αρτον εναντιον κυριου κατα την οδον αιλαμ της πυλης εισελευσεται και κατα την οδον αυτου εξελευσεται 4 και εισηγαγεν με κατα την οδον της πυλης της προς βορραν κατεναντι του οικου και ειδον και ιδου πληρης δοξης ο οικος κυριου και πιπτω επι προσωπον μου 5 και ειπεν κυριος προς με υιε ανθρωπου ταξον εις την καρδιαν σου και ιδε τοις οφθαλμοις σου και τοις ωσιν σου ακουε παντα οσα εγω λαλω μετα σου κατα παντα τα προσταγματα οικου κυριου και κατα παντα τα νομιμα αυτου και ταξεις την καρδιαν σου εις την εισοδον του οικου κατα πασας τας εξοδους αυτου εν πασι τοις αγιοις 6 και ερεις προς τον οικον τον παραπικραινοντα προς τον οικον του ισραηλ ταδε λεγει κυριος ο θεος ικανουσθω υμιν απο πασων των ανομιων υμων οικος ισραηλ 7 του εισαγαγειν υμας υιους αλλογενεις απεριτμητους καρδια και απεριτμητους σαρκι του γινεσθαι εν τοις αγιοις μου και εβεβηλουν αυτα εν τω προσφerein υμας αρτους στεαρ και αιμα και παρεβαινετε την διαθηκην μου εν πασαις ταις ανομιαις υμων 8 και διεταξατε του φυλασσειν φυλακας εν τοις αγιοις μου 9 δια τουτο ταδε λεγει κυριος ο θεος πας υιος αλλογενης απεριτμητος καρδια και απεριτμητος σαρκι ουκ εισελευσεται εις τα αγια μου εν πασιν υιοις αλλογενων των οντων εν μεσω οικου ισραηλ 10 αλλ' η οι λευιται οιτινες αφηλαντο απ' εμου εν τω πλανασθαι τον ισραηλ απ' εμου κατοπισθεν των ενδυμηματων αυτων και λημψονται αδικιαν αυτων 11 και εσονται εν τοις αγιοις μου λειτουργουντες θυρωροι επι των πυλων του οικου και λειτουργουντες τω οικω ουτοι σφαξουσιν τα ολοκαυτωματα και τας θυσιας τω λαω και ουτοι στησονται εναντιον του λαου του λειτουργειν αυτοις 12 ανθ' ων ελειτουργουν αυτοις προ προσωπου των ειδωλων αυτων και εγενετο τω οικω ισραηλ εις κολασιν αδικιας ενεκα τουτου ηρα την χειρα μου επ' αυτους λεγει κυριος ο θεος 13 και ουκ εγγιουσι προς με του ιερατευειν μοι ουδε του προσαγειν προς τα αγια υιων του ισραηλ ουδε προς τα αγια των αγιων μου και λημψονται ατιμιαν αυτων εν τη πλανησει η επλανηθησαν 14 και καταταξουσιν αυτους φυλασσειν φυλακας του οικου εις παντα τα εργα αυτου και εις παντα οσα αν ποιησωσιν 15 οι ιερεις οι λευιται οι υιοι του σαδδουκ οιτινες εφυλαξαντο τας φυλακας των αγιων μου εν τω πλανασθαι οικον ισραηλ απ' εμου

ουτοι προσαξουσιν προς με του λειτουργειν μοι και στησονται προ προσωπου μου του προσφερειν μοι θυσιαν στεαρ και αιμα λεγει κυριος ο θεος 16 ουτοι εισελευσονται εις τα αγια μου και ουτοι προσελευσονται προς την τραπεζαν μου του λειτουργειν μοι και φυλαξουσιν τας φυλακας μου 17 και εσται εν τω εισπορευεσθαι αυτους τας πυλας της αυλης της εσωτερας στολας λινας ενδυσονται και ουκ ενδυσονται ερεα εν τω λειτουργειν αυτους απο της πυλης της εσωτερας αυλης 18 και κιδαρεις λινας εξουσιν επι ταις κεφαλαις αυτων και περισκελη λινα εξουσιν επι τας οσφυας αυτων και ου περιζωσονται βια 19 και εν τω εκπορευεσθαι αυτους εις την αυλην την εξωτεραν προς τον λαον εκδυσονται τας στολας αυτων εν αις αυτοι λειτουργουσιν εν αυταις και θησουσιν αυτας εν ταις εξεδραις των αγιων και ενδυσονται στολας ετερας και ου μη αγιασωσιν τον λαον εν ταις στολαις αυτων 20 και τας κεφαλας αυτων ου ξυρησονται και τας κομας αυτων ου ψιλωσουσιν καλυπτοντες καλυψουσιν τας κεφαλας αυτων 21 και οινον ου μη πιωσιν πας ιερεις εν τω εισπορευεσθαι αυτους εις την αυλην την εσωτεραν 22 και χηραν και εκβεβλημενην ου λημψονται εαυτοις εις γυναικα αλλ' η παρθενον εκ του σπερματος ισραηλ και χηρα εαν γενηται εξ ιερεως λημψονται 23 και τον λαον μου διδαξουσιν ανα μεσον αγιου και βεβηλου και ανα μεσον ακαθαρτου και καθαρου γνωριουσιν αυτοις 24 και επι κρισιν αιματος ουτοι επιστησονται του διακρινειν τα δικαιωματα μου δικαιωσουσιν και τα κριματα μου κρινουσιν και τα νομιμα μου και τα προσταγματα μου εν πασαις ταις εορταις μου φυλαξονται και τα σαββατα μου αγιασουσιν 25 και επι ψυχην ανθρωπου ουκ εισελευσονται του μιανθηναι αλλ' η επι πατρι και επι μητρι και επι υιω και επι θυγατρι και επι αδελφω και επι αδελφη αυτου η ου γεγονεν ανδρι μιανθησεται 26 και μετα το καθαρισθηναι αυτον επτα ημερας εξαριθμησει αυτω 27 και η αν ημερα εισπορευωνται εις την αυλην την εσωτεραν του λειτουργειν εν τω αγιω προσοισουσιν ιλασμον λεγει κυριος ο θεος 28 και εσται αυτοις εις κληρονομιαν εγω κληρονομια αυτοις και κατασχεσις αυτοις ου δοθησεται εν τοις υιοις ισραηλ οτι εγω κατασχεσις αυτων 29 και τας θυσιας και τα υπερ αμαρτιας και τα υπερ αγνοιας ουτοι φαγονται και παν αφορισμα εν τω ισραηλ αυτοις εσται 30 απαρχαι παντων και τα πρωτοτοκα παντων και τα αφαιρεματα παντα εκ παντων των απαρχων υμων τοις ιερεισιν εσται και τα πρωτογεννηματα υμων δωσετε τω ιερει του θειναι ευλογιας υμων επι τους οικους υμων 31 και παν θνησιμειον και θηριαλωτον εκ των πετεινων και εκ των κτηνων ου φαγονται οι ιερεις

Chapter 45

1 και εν τω καταμετρεισθαι υμας την γην εν κληρονομια αφοριεите απαρχην τω κυριω αγιον απο της γης πεντε και εικοσι χιλιαδας μηκος και ευρος εικοσι χιλιαδας

αγιον εσται εν πασι τοις οριοις αυτου κυκλοθεν 2 και εσται εκ τουτου εις αγιασμα πεντακοσιοι επι πεντακοσιους τετραγωνον κυκλοθεν και πηχεις πεντηκοντα διαστημα αυτω κυκλοθεν 3 και εκ ταυτης της διαμετρησεως διαμετρησεις μηκος πεντε και εικοσι χιλιαδας και ευρος δεκα χιλιαδας και εν αυτη εσται το αγιασμα αγια των αγιων 4 απο της γης εσται τοις ιερουσιν τοις λειτουργουσιν εν τω αγιω και εσται τοις εγγιζουσι λειτουργειν τω κυριω και εσται αυτοις τοπος εις οικους αφωρισμενους τω αγιασμω αυτων 5 εικοσι και πεντε χιλιαδες μηκος και ευρος δεκα χιλιαδες εσται τοις λευιταις τοις λειτουργουσιν τω οικω αυτοις εις κατασχεσιν πολεις του κατοικειν 6 και την κατασχεσιν της πολεως δωσεις πεντε χιλιαδας ευρος και μηκος πεντε και εικοσι χιλιαδας ον τροπον η απαρχη των αγιων παντι οικω ισραηλ εσονται 7 και τω ηγουμενω εκ τουτου και απο τουτου εις τας απαρχας των αγιων εις κατασχεσιν της πολεως κατα προσωπον των απαρχων των αγιων και κατα προσωπον της κατασχεσεως της πολεως τα προς θαλασσαν και απο των προς θαλασσαν προς ανατολας και το μηκος ως μια των μεριδων απο των οριων των προς θαλασσαν και το μηκος επι τα ορια τα προς ανατολας της γης 8 και εσται αυτω εις κατασχεσιν εν τω ισραηλ και ου καταδυναστευσουσιν ουκετι οι αφηγουμενοι του ισραηλ τον λαον μου και την γην κατακληρονομησουσιν οικος ισραηλ κατα φυλας αυτων 9 ταδε λεγει κυριος θεος ικανουσθω υμιν οι αφηγουμενοι του ισραηλ αδικιαν και ταλαιπωριαν αφελεσθε και κριμα και δικαιοσυνην ποιησατε εξαρατε καταδυναστειαν απο του λαου μου λεγει κυριος θεος 10 ζυγος δικαιος και μετρον δικαιον και χοινιξ δικαια εστω υμιν 11 το μετρον και η χοινιξ ομοιως μια εσται του λαμβανειν το δεκατον του γομορ η χοινιξ και το δεκατον του γομορ το μετρον προς το γομορ εσται ισον 12 και το σταθμιον εικοσι οβολοι οι πεντε σικλοι πεντε και οι δεκα σικλοι δεκα και πεντηκοντα σικλοι η μνα εσται υμιν 13 και αυτη η απαρχη ην αφοριετε εκτον του μετρου απο του γομορ του πυρου και το εκτον του οιφι απο του κορου των κριθων 14 και το προσταγμα του ελαιου κοτυλην ελαιου απο δεκα κοτυλων οτι αι δεκα κοτυλαι εισιν γομορ 15 και προβατον απο των δεκα προβατων αφαιρεμα εκ πασων των πατριων του ισραηλ εις θυσιας και εις ολοκαυτωματα και εις σωτηριου του εξιλασκεσθαι περι υμων λεγει κυριος θεος 16 και πας ο λαος δωσει την απαρχην ταυτην τω αφηγουμενω του ισραηλ 17 και δια του αφηγουμενου εσται τα ολοκαυτωματα και αι θυσαι και αι σπονδαι εσονται εν ταις εορταις και εν ταις νουμηνιαις και εν τοις σαββατοις και εν πασαις ταις εορταις οικου ισραηλ αυτος ποιησει τα υπερ αμαρτιας και την θυσιαν και τα ολοκαυτωματα και τα του σωτηριου του εξιλασκεσθαι υπερ του οικου ισραηλ 18 ταδε λεγει κυριος θεος εν τω πρωτω μηνι μια του μηνος λημψεσθε μοσχον εκ βοων αμωμον του εξιλασασθαι το αγιον 19 και λημψεται ο ιερεις απο του αιματος του εξιλασμου και δωσει επι τας φλιας του οικου και επι τας τεσσαρας γωνιας του ιερου και επι το θυσιαστηριον και επι

τας φλίας της πυλῆς της αὐλῆς της ἐσωτερᾶς 20 καὶ οὕτως ποιήσεις ἐν τῷ ἐβδομῷ μηνὶ μίαν τοῦ μηνὸς λήμψῃ παρ' ἑκάστου ἀπομοίραν καὶ ἐξίλασεσθε τὸν οἶκον 21 καὶ ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ τεσσαρεσκαίδεκατῇ τοῦ μηνὸς ἐστὶν ὑμῖν τὸ πασχα εορτὴ ἑπτα ἡμέρας ἄζυμα ἐδέσθε 22 καὶ ποιήσει ὁ ἀφηγούμενος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὑπερ αὐτοῦ καὶ τοῦ οἴκου καὶ ὑπερ πάντος τοῦ λαοῦ τῆς γῆς μόσχον ὑπερ ἁμαρτίας 23 καὶ τὰς ἑπτα ἡμέρας τῆς εορτῆς ποιήσει ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ ἑπτα μόσχους καὶ ἑπτα κριοὺς ἁμώμους κατ' ἡμέραν τὰς ἑπτα ἡμέρας καὶ ὑπερ ἁμαρτίας ἐρίφον αἰγῶν κατ' ἡμέραν 24 καὶ θυσίαν πεμμία τῷ μόσχῳ καὶ πεμμία τῷ κρίῳ ποιήσεις καὶ ἐλαίου το ἰν τῷ πεμμίᾳ 25 καὶ ἐν τῷ ἐβδομῷ μηνὶ πεντεκαίδεκατῇ τοῦ μηνὸς ἐν τῇ εορτῇ ποιήσεις κατὰ τὰ αὐτὰ ἑπτα ἡμέρας καθὼς τὰ ὑπερ τῆς ἁμαρτίας καὶ καθὼς τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ καθὼς τὸ μαννα καὶ καθὼς τὸ ἐλαίον

Chapter 46

1 ταδε λέγει κύριος θεὸς πυλὴ ἡ ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἐσωτερᾷ ἡ βλέπουσα πρὸς ἀνατολὰς ἐστὶν κεκλεισμένη ἐξ ἡμέρας τὰς ἐνεργούς ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἀνοιχθήσεται καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς νουμηνίας ἀνοιχθήσεται 2 καὶ εἰσελεύσεται ὁ ἀφηγούμενος κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ αἰλαμ τῆς πυλῆς τῆς ἐξώθεν καὶ στησεται ἐπὶ τὰ προθύρα τῆς πυλῆς καὶ ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς τὰ ὀλοκαυτώματα αὐτοῦ καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ καὶ προσκυνήσει ἐπὶ τοῦ προθύρου τῆς πυλῆς καὶ ἐξελεύσεται καὶ ἡ πυλὴ οὐ μὴ κλεισθῇ ἕως ἑσπερας 3 καὶ προσκυνήσει ὁ λαὸς τῆς γῆς κατὰ τὰ προθύρα τῆς πυλῆς ἐκείνης ἐν τοῖς σαββάτοις καὶ ἐν ταῖς νουμηνίαις ἐναντίον κυρίου 4 καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα προσοίσει ὁ ἀφηγούμενος τῷ κυρίῳ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἐξ ἁμνούς ἁμώμους καὶ κριὸν ἁμώμον 5 καὶ μαννα πεμμία τῷ κρίῳ καὶ τοῖς ἁμνοῖς θυσίαν δοῦμα χειρὸς αὐτοῦ καὶ ἐλαίου το ἰν τῷ πεμμίᾳ 6 καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς νουμηνίας μόσχον ἁμώμον καὶ ἐξ ἁμνούς καὶ κριὸς ἁμώμος ἐστὶ 7 καὶ πεμμία τῷ κρίῳ καὶ πεμμία τῷ μόσχῳ ἐστὶ μαννα καὶ τοῖς ἁμνοῖς καθὼς εἰν ἐκποίη ἡ χεὶρ αὐτοῦ καὶ ἐλαίου το ἰν τῷ πεμμίᾳ 8 καὶ ἐν τῷ εἰσπορευεσθαι τὸν ἀφηγούμενον κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ αἰλαμ τῆς πυλῆς εἰσελεύσεται καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πυλῆς ἐξελεύσεται 9 καὶ ὅταν εἰσπορευῇται ὁ λαὸς τῆς γῆς ἐναντίον κυρίου ἐν ταῖς εορταῖς ὁ εἰσπορευόμενος κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πυλῆς τῆς πρὸς βορρᾶν προσκυνεῖν ἐξελεύσεται κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πυλῆς τῆς πρὸς νοτον καὶ ὁ εἰσπορευόμενος κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πυλῆς τῆς πρὸς νοτον ἐξελεύσεται κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πυλῆς τῆς πρὸς βορρᾶν οὐκ ἀναστρεψέι κατὰ τὴν πυλὴν ἣν εἰσεληλυθεν ἀλλ' ἡ κατ' εὐθὺ αὐτῆς ἐξελεύσεται 10 καὶ ὁ ἀφηγούμενος ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐν τῷ εἰσπορευεσθαι αὐτοὺς εἰσελεύσεται μετ' αὐτῶν καὶ ἐν τῷ ἐκπορευεσθαι αὐτοὺς ἐξελεύσεται 11 καὶ ἐν ταῖς εορταῖς καὶ ἐν ταῖς πανηγυρεσὶν ἐστὶ τὸ μαννα πεμμία τῷ μόσχῳ καὶ πεμμία τῷ κρίῳ καὶ τοῖς ἁμνοῖς καθὼς ἀν

εκποιη η χειρ αυτου και ελαιου το ιν τω πεμματα 12 εαν δε ποιηση ο αφηγουμενος ομολογίαν ολοκαυτωμα σωτηριου τω κυριω και ανοιξει εαυτω την πυλην την βλεπουσαν κατ' ανατολας και ποιησει το ολοκαυτωμα αυτου και τα του σωτηριου αυτου ον τροπον ποιει εν τη ημερα των σαββατων και εξελευσεται και κλεισει τας θυρας μετα το εξελθειν αυτον 13 και αμνον ενιαυσιον αμωμον ποιησει εις ολοκαυτωμα καθ' ημεραν τω κυριω πρωι ποιησει αυτον 14 και μαννα ποιησει επ' αυτω το πρωι εκτον του μετρου και ελαιου το τριτον του ιν του αναμειξαι την σεμιδαλιν μαννα τω κυριω προσταγμα δια παντος 15 ποιησετε τον αμνον και το μαννα και το ελαιον ποιησετε το πρωι ολοκαυτωμα δια παντος 16 ταδε λεγει κυριος θεος εαν δω ο αφηγουμενος δομα ενι εκ των υιων αυτου εκ της κληρονομιας αυτου τουτο τοις υιοις αυτου εσται κατασχεσις εν κληρονομια 17 εαν δε δω δομα ενι των παιδων αυτου και εσται αυτω εως του ετους της αφεσεως και αποδωσει τω αφηγουμενω πλην της κληρονομιας των υιων αυτου αυτοις εσται 18 και ου μη λαβη ο αφηγουμενος εκ της κληρονομιας του λαου καταδυναστευσαι αυτους εκ της κατασχεσεως αυτου κατακληρονομησει τοις υιοις αυτου οπως μη διασκορπιζεται ο λαος μου εκαστος εκ της κατασχεσεως αυτου 19 και εισηγαγεν με εις την εισοδον της κατα νωτου της πυλης εις την εξεδραν των αγιων των ιερεων την βλεπουσαν προς βορραν και ιδου τοπος εκει κεχωρισμενος 20 και ειπεν προς με ουτος ο τοπος εστιν ου εψησουσιν εκει οι ιερεις τα υπερ αγνοιας και τα υπερ αμαρτιας και εκει πεψουσι το μαννα το παραπαν του μη εκφερειν εις την αυλην την εξωτεραν του αγιαζειν τον λαον 21 και εξηγαγεν με εις την αυλην την εξωτεραν και περιηγαγεν με επι τα τεσσαρα μερη της αυλης και ιδου αυλη κατα το κλιτος της αυλης αυλη κατα το κλιτος της αυλης 22 επι τα τεσσαρα κλιτη της αυλης αυλη μικρα μηκος πηχων τεσσαρακοντα και ευρος πηχων τριακοντα μετρον εν ταις τεσσαρσιν 23 και εξεδραι κυκλω εν αυταις κυκλω ταις τεσσαρσιν και μαγειρεια γεγονοτα υποκατω των εξεδρων κυκλω 24 και ειπεν προς με ουτοι οι οικoi των μαγειρειων ου εψησουσιν εκει οι λειτουργουντες τω οικω τα θυματα του λαου

Chapter 47

1 και εισηγαγεν με επι τα προθυρα του οικου και ιδου υδωρ εξεπορευετο υποκατωθεν του αιθριου κατ' ανατολας οτι το προσωπον του οικου εβλεπεν κατ' ανατολας και το υδωρ κατεβαινεν απο του κλιτους του δεξιου απο νοτου επι το θυσιαστηριον 2 και εξηγαγεν με κατα την οδον της πυλης της προς βορραν και περιηγαγεν με την οδον εξωθεν προς την πυλην της αυλης της βλεπουσης κατ' ανατολας και ιδου το υδωρ κατεφερετο απο του κλιτους του δεξιου 3 καθως εξοδος ανδρος εξ εναντιας και μετρον εν τη χειρι αυτου και διεμετρησεν χιλιους

εν τῷ μετρώ και διηλθεν εν τῷ ὕδατι ὕδωρ ἀφεσεως 4 και διεμετρησεν χιλίους και διηλθεν εν τῷ ὕδατι ὕδωρ εως τῶν μηρῶν και διεμετρησεν χιλίους και διηλθεν ὕδωρ εως σφύρος 5 και διεμετρησεν χιλίους και οὐκ ἠδυνατο διελθειν οτι ἐξυβριζεν το ὕδωρ ὡς ροίζος χειμαρρου ον οὐ διαβησονται 6 και ειπεν προς με ει εωρακας υιε ἀνθρωπου και ἡγαγεν με ἐπὶ το χεῖλος του ποταμου 7 εν τῇ ἐπιστροφῇ μου και ἰδου ἐπὶ του χείλους του ποταμου δένδρα πολλὰ σφοδρὰ ἐνθεν και ἐνθεν 8 και ειπεν προς με το ὕδωρ τουτο το ἐκπορευομενον εἰς τὴν γαλιλαϊαν τὴν προς ἀνατολᾶς και κατεβαίνει ἐπὶ τὴν ἀραβίαν και ἤρχετο εως ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἐπὶ το ὕδωρ τῆς διεκβολῆς και υγιασει τὰ ὕδατα 9 και ἐστὶ πασα ψυχὴ τῶν ζῶων τῶν ἐκζέοντων ἐπὶ πάντα ἐφ' ᾧ ἀν ἐπελθῇ ἐκεῖ ο ποταμὸς ζήσεται και ἐστὶ ἐκεῖ ἰχθυς πολὺς σφοδρὰ οτι ἡκεῖ ἐκεῖ το ὕδωρ τουτο και υγιασει και ζήσεται παν ἐφ' ᾧ ἀν ἐπελθῇ ο ποταμὸς ἐκεῖ ζήσεται 10 και στησονται ἐκεῖ ἀλείεις ἀπο αἰνγαδιν εως αἰναγαλὶμ ψυγμὸς σαγήνων ἐστὶ καθ' αὐτὴν ἐστὶ και οἱ ἰχθυες αὐτῆς ὡς οἱ ἰχθυες τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης πληθὸς πολὺ σφοδρὰ 11 και εν τῇ διεκβολῇ αὐτου και εν τῇ ἐπιστροφῇ αὐτου και εν τῇ ὑπερᾷ αὐτου οὐ μὴ υγιασῶσιν εἰς ἀλᾶς δέδονται 12 και ἐπὶ του ποταμου ἀναβήσεται ἐπὶ του χείλους αὐτου ἐνθεν και ἐνθεν παν ξύλον βρώσιμον οὐ μὴ παλαιῶθῃ ἐπ' αὐτου οὐδε μὴ ἐκλιπῇ ο καρπὸς αὐτου τῆς καινοτήτος αὐτου πρωτοβολῇ διότι τὰ ὕδατα αὐτῶν ἐκ τῶν ἁγίων ταῦτα ἐκπορεύεται και ἐστὶ ο καρπὸς αὐτῶν εἰς βρῶσιν και ἀναβασίς αὐτῶν εἰς υγίαν 13 ταδε λέγει κυριὸς θεὸς ταῦτα τὰ ὀρία κατακληρονομήσετε τῆς γῆς τὰς δώδεκα φυλαὶς τῶν υἱῶν ἰσραὴλ προσθεσίς σχοινίσματος 14 και κατακληρονομήσετε αὐτὴν ἕκαστος καθὼς ο ἀδελφὸς αὐτου εἰς ἣν ἦρα τὴν χεῖρα μου του δοῦναι αὐτὴν τοῖς πατρᾷσιν αὐτῶν και πεσεῖται ἡ γῆ αὕτη ὑμῖν ἐν κληρονομίᾳ 15 και ταῦτα τὰ ὀρία τῆς γῆς προς βορρᾶν ἀπο τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης τῆς καταβαίνουσας και περισχιζούσης τῆς εἰσοδου ἡμαθ σεδδαδα 16 βηρωθα σεβραιμ ἡλιαμ ἀνα μέσον ὀριῶν δαμασκου και ἀνα μέσον ὀριῶν ἡμαθ αὐλὴ του σαυναν αἱ εἰσὶν ἐπάνω τῶν ὀριῶν αὐρανιτιδος 17 ταῦτα τὰ ὀρία ἀπο τῆς θαλάσσης ἀπο τῆς αὐλῆς του αἰναν ὀρία δαμασκου και τὰ προς βορρᾶν 18 και τὰ προς ἀνατολᾶς ἀνα μέσον τῆς αὐρανιτιδος και ἀνα μέσον δαμασκου και ἀνα μέσον τῆς γαλααδιτιδος και ἀνα μέσον τῆς γῆς του ἰσραὴλ ο ἰορδάνης διορίζει ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν προς ἀνατολᾶς φοινικῶνος ταῦτα τὰ προς ἀνατολᾶς 19 και τὰ προς νοτον και λιβα ἀπο θάϊμαν και φοινικῶνος εως ὕδατος μαριμῶθ καθὺς παρεκτεῖνον ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν μεγάλην τουτο το μέρος νοτὸς και λιψ 20 τουτο το μέρος τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης ὀρίζει εως κατεναντι τῆς εἰσοδου ἡμαθ εως εἰσοδου αὐτου ταῦτα ἐστὶν τὰ προς θάλασσαν ἡμαθ 21 και διαμερίσετε τὴν γῆν ταυτὴν αὐτοῖς τὰς φυλαὶς του ἰσραὴλ 22 βάλετε αὐτὴν ἐν κληρῷ ὑμῖν και τοῖς προσηλυτοῖς τοῖς παροικουσιν ἐν μέσῳ ὑμῶν οἵτινες ἐγεννήσαν υἱοὺς ἐν μέσῳ ὑμῶν και ἐσονται ὑμῖν ὡς αὐτοχθόνες ἐν τοῖς υἱοῖς του ἰσραὴλ μεθ' ὑμῶν

φαγονται εν κληρονομια εν μεσω των φυλων του ισραηλ 23 και εσονται εν φυλη προσηλυτων εν τοις προσηλυτοις τοις μετ' αυτων εκει δωσετε κληρονομιαν αυτοις λεγει κυριος θεος

Chapter 48

1 και ταυτα τα ονοματα των φυλων απο της αρχης της προς βορραν κατα το μερος της καταβασεως του περισχιζοντος επι την εισοδον της ημαθ αυλης του αιναν οριον δαμασκου προς βορραν κατα μερος ημαθ αυλης και εσται αυτοις τα προς ανατολας εως προς θαλασσαν δαν μια 2 και απο των οριων του δαν τα προς ανατολας εως των προς θαλασσαν ασηρ μια 3 και απο των οριων ασηρ απο των προς ανατολας εως των προς θαλασσαν νεφθαλιμ μια 4 και απο των οριων νεφθαλιμ απο των προς ανατολας εως των προς θαλασσαν μανασση μια 5 και απο των οριων μανασση απο των προς ανατολας εως των προς θαλασσαν εφραιμ μια 6 και απο των οριων εφραιμ απο των προς ανατολας εως των προς θαλασσαν ρουβην μια 7 και απο των οριων ρουβην απο των προς ανατολας εως των προς θαλασσαν ιουδα μια 8 και απο των οριων ιουδα απο των προς ανατολας εως των προς θαλασσαν εσται η απαρχη του αφορισμου πεντε και εικοσι χιλιαδες ευρος και μηκος καθως μια των μεριδων απο των προς ανατολας και εως των προς θαλασσαν και εσται το αγιον εν μεσω αυτων 9 απαρχη ην αφοριουσι τω κυριω μηκος πεντε και εικοσι χιλιαδες και ευρος εικοσι και πεντε χιλιαδες 10 τουτων εσται η απαρχη των αγιων τοις ιερευσιν προς βορραν πεντε και εικοσι χιλιαδες και προς θαλασσαν πλατος δεκα χιλιαδες και προς ανατολας πλατος δεκα χιλιαδες και προς νοτον μηκος εικοσι και πεντε χιλιαδες και το ορος των αγιων εσται εν μεσω αυτου 11 τοις ιερευσι τοις ηγιασμενοις υιοις σαδδουκ τοις φυλασσουσι τας φυλακας του οικου οιτινες ουκ επλανηθησαν εν τη πλανησει υιων ισραηλ ον τροπον επλανηθησαν οι λευιται 12 και εσται αυτοις η απαρχη δεδομενη εκ των απαρχων της γης αγιον αγιων απο των οριων των λευιτων 13 τοις δε λευιταις τα εχομενα των οριων των ιερεων μηκος πεντε και εικοσι χιλιαδες και ευρος δεκα χιλιαδες παν το μηκος πεντε και εικοσι χιλιαδες και ευρος εικοσι χιλιαδες 14 ου πραθησεται εξ αυτου ουδε καταμετρηθησεται ουδε αφαιρεθησεται τα πρωτογεννηματα της γης οτι αγιον εστιν τω κυριω 15 τας δε πεντε χιλιαδας τας περισσας επι τω πλατει επι ταις πεντε και εικοσι χιλιασιν προτειχισμα εσται τη πολει εις την κατοικιαν και εις διαστημα αυτου και εσται η πολις εν μεσω αυτου 16 και ταυτα τα μετρα αυτης απο των προς βορραν πεντακοσιοι και τετρακισχιλιοι και απο των προς νοτον πεντακοσιοι και τεσσαρες χιλιαδες και απο των προς ανατολας πεντακοσιοι και τεσσαρες χιλιαδες και απο των προς θαλασσαν τετρακισχιλιους πεντακοσιους 17 και εσται διαστημα τη πολει προς βορραν διακοσιοι πεντηκοντα και προς νο-

τον διακοσιοι και πεντηκοντα και προς ανατολας διακοσιοι πεντηκοντα και προς θαλασσαν διακοσιοι πεντηκοντα 18 και το περισσον του μηκους το εχομενον των απαρχων των αγιων δεκα χιλιαδες προς ανατολας και δεκα χιλιαδες προς θαλασσαν και εσονται αι απαρχαι του αγιου και εσται τα γεννηματα αυτης εις αρτους τοις εργαζομενοις την πολιν 19 οι δε εργαζομενοι την πολιν εργωνται αυτην εκ πασων των φυλων του ισραηλ 20 πασα η απαρχη πεντε και εικοσι χιλιαδες επι πεντε και εικοσι χιλιαδας τετραγωνον αφοριειτε αυτου την απαρχην του αγιου απο της κατασχεσεως της πολεως 21 το δε περισσον τω αφηγουμενω εκ τουτου και εκ τουτου απο των απαρχων του αγιου και εις την κατασχεσιν της πολεως επι πεντε και εικοσι χιλιαδας μηκος εως των οριων των προς ανατολας και προς θαλασσαν επι πεντε και εικοσι χιλιαδας εως των οριων των προς θαλασσαν εχομενα των μεριδων του αφηγουμενου και εσται η απαρχη των αγιων και το αγιασμα του οικου εν μεσω αυτης 22 και απο της κατασχεσεως των λευιτων και απο της κατασχεσεως της πολεως εν μεσω των αφηγουμενων εσται ανα μεσον των οριων ιουδα και ανα μεσον των οριων βενιαμιν των αφηγουμενων εσται 23 και το περισσον των φυλων απο των προς ανατολας εως των προς θαλασσαν βενιαμιν μια 24 και απο των οριων των βενιαμιν απο των προς ανατολας εως των προς θαλασσαν συμεων μια 25 και απο των οριων των συμεων απο των προς ανατολας εως των προς θαλασσαν ισσαχαρ μια 26 και απο των οριων των ισσαχαρ απο των προς ανατολας εως των προς θαλασσαν ζαβουλων μια 27 και απο των οριων των ζαβουλων απο των προς ανατολας εως των προς θαλασσαν γαδ μια 28 και απο των οριων των γαδ εως των προς λιβα και εσται τα ορια αυτου απο θαιμαν και υδατος μαριμωθ καδης κληρονομιας εως της θαλασσης της μεγαλης 29 αυτη η γη ην βαλειτε εν κληρω ταις φυλαις ισραηλ και ουτοι οι διαμερισμοι αυτων λεγει κυριος θεος 30 και αυται αι διεκβολαι της πολεως αι προς βορραν τετρακισχιλιοι και πεντακοσιοι μετρω 31 και αι πυλαι της πολεως επ' ονομασιν φυλων του ισραηλ πυλαι τρεις προς βορραν πυλη ρουβην μια και πυλη ιουδα μια και πυλη λευι μια 32 και τα προς ανατολας τετρακισχιλιοι και πεντακοσιοι και πυλαι τρεις πυλη ιωσηφ μια και πυλη βενιαμιν μια και πυλη δαν μια 33 και τα προς νοτον τετρακισχιλιοι και πεντακοσιοι μετρω και πυλαι τρεις πυλη συμεων μια και πυλη ισσαχαρ μια και πυλη ζαβουλων μια 34 και τα προς θαλασσαν τετρακισχιλιοι και πεντακοσιοι μετρω και πυλαι τρεις πυλη γαδ μια και πυλη ασηρ μια και πυλη νεφθαλιμ μια 35 κυκλωμα δεκα και οκτω χιλιαδες και το ονομα της πολεως αφ' ης αν ημερας γενηται εσται το ονομα αυτης.

Daniel

Chapter 1

1 εν ετει τριτω της βασιλειας ιωακιμ βασιλεως ιουδα ηλθεν ναβουχοδοноσορ βασιλευς βαβυλωνος εις ιερουσαλημ και επολιορχει αυτην 2 και εδωκεν κυριος εν χειρι αυτου τον ιωακιμ βασιλεα ιουδα και απο μερους των σκευων οικου του θεου και ηνεγκεν αυτα εις γην σεννααρ οικον του θεου αυτου και τα σκευη εισηνεγκεν εις τον οικον θησαυρου του θεου αυτου 3 και ειπεν ο βασιλευς τω ασφανεζ τω αρχιευνουχω αυτου εισαγαγειν απο των υιων της αιχμαλωσιας ισραηλ και απο του σπερματος της βασιλειας και απο των φορθομιν 4 νεανισκους οισ ουκ εστιν εν αυτοις μωμος και καλους τη οψει και συνιεντας εν παση σοφια και γινωσκοντας γνωσιν και διανοουμενους φρονησιν και οισ εστιν ισχυς εν αυτοις εσταναι εν τω οικω του βασιλεως και διδαξαι αυτους γραμματα και γλωσσαν χαλδαιων 5 και διεταξεν αυτοις ο βασιλευς το της ημερας καθ' ημεραν απο της τραπεζης του βασιλεως και απο του οινου του ποτου αυτου και θρεψαι αυτους ετη τρια και μετα ταυτα στηναι ενωπιον του βασιλεως 6 και εγενετο εν αυτοις εκ των υιων ιουδα δανιηλ και ανανιας και μισαηλ και αζαριας 7 και επεδηκεν αυτοις ο αρχιευνουχος ονοματα τω δανιηλ βαλτασαρ και τω ανανια σεδραχ και τω μισαηλ μισαχ και τω αζαρια αβδεναγω 8 και εδετο δανιηλ επι την καρδιαν αυτου ως ου μη αλισγηθη εν τη τραπεζη του βασιλεως και εν τω οινω του ποτου αυτου και ηξιωσε τον αρχιευνουχον ως ου μη αλισγηθη 9 και εδωκεν ο θεος τον δανιηλ εις ελεον και εις οικτιρμον ενωπιον του αρχιευνουχου 10 και ειπεν ο αρχιευνουχος τω δανιηλ φοβουμαι εγω τον κυριον μου τον βασιλεα τον εκταξαντα την βρωσιν υμων και την ποσιν υμων μηποτε ιδη τα προσωπα υμων σκυθρωπα παρα τα παιδαρια τα συνηλικά υμων και καταδικασητε την κεφαλην μου τω βασιλει 11 και ειπεν δανιηλ προς αμελσαδ ον κατεστησεν ο αρχιευνουχος επι δανιηλ ανανιαν μισαηλ αζαριαν 12 πειρασον δη τους παιδας σου ημερας δεκα και δοτωσαν ημιν απο των σπερματων και φαγομεθα και υδωρ πιομεθα 13 και οφθητωσαν ενωπιον σου αι ιδεαι ημων και αι ιδεαι των παιδαριων των εσθιοντων την τραπεζαν του βασιλεως και καθως αν ιδης ποιησον μετα των παιδων σου 14 και εισηκουσεν αυτων και επειρασεν αυτους ημερας δεκα 15 και μετα το τελος των δεκα ημερων ωραθησαν αι ιδεαι αυτων αγαθαι και ισχυραι ταις σαρξιν υπερ τα παιδαρια τα εσθιοντα την τραπεζαν του βασιλεως 16 και εγενετο αμελσαδ αναιρουμενος το δειπνον αυτων και τον οινον του ποματος αυτων και εδιδου αυτοις σπερματα 17 και τα παιδαρια ταυτα οι τεσσαρες αυτοι εδωκεν αυτοις ο θεος συνεσιν και φρονησιν εν παση γραμματικη και σοφια και δανιηλ συνηκεν εν παση ορασει και ενυπνιοις 18 και μετα το τελος των ημερων ων ειπεν ο βασιλευς εισαγαγειν αυτους

και εισηγαγεν αυτους ο αρχιευνουχος εναντιον ναβουχοδοноσορ 19 και ελαλησεν μετ' αυτων ο βασιλευς και ουχ ευρεθησαν εκ παντων αυτων ομοιοι δανιηλ και ανανια και μισαηλ και αζαρια και εστησαν ενωπιον του βασιλεως 20 και εν παντι ρηματι σοφιας και επιστημης ων εξητησεν παρ' αυτων ο βασιλευς ευρεν αυτους δεκαπλασιονας παρα παντας τους επαοιδους και τους μαγους τους οντας εν παση τη βασιλεια αυτου 21 και εγενετο δανιηλ εως ετους ενος κυρου του βασιλεως

Chapter 2

1 εν τω ετει τω δευτερω της βασιλειας ναβουχοδοноσορ ηνυπνιασθη ναβουχοδοноσορ ενυπνιον και εξεστη το πνευμα αυτου και ο υπνος αυτου εγενετο απ' αυτου 2 και ειπεν ο βασιλευς καλεσαι τους επαοιδους και τους μαγους και τους φαρμακους και τους χαλδαιους του αναγγειλαι τω βασιλει τα ενυπνια αυτου και ηλθαν και εστησαν ενωπιον του βασιλεως 3 και ειπεν αυτοις ο βασιλευς ηνυπνιασθην και εξεστη το πνευμα μου του γνωσαι το ενυπνιον 4 και ελαλησαν οι χαλδαιοι τω βασιλει συριστι βασιλευ εις τους αιωνας ζηθι συ ειπον το ενυπνιον τοις παισιν σου και την συγκρισιν αναγγελουμεν 5 απεκριθη ο βασιλευς και ειπεν τοις χαλδαιοις ο λογος απ' εμου απεστη εαν μη γνωρισητε μοι το ενυπνιον και την συγκρισιν αυτου εις απωλειαν εσεσθε και οι οικoi υμων διαρπαγησονται 6 εαν δε το ενυπνιον και την συγκρισιν αυτου γνωρισητε μοι δοματα και δωρεας και τιμην πολλην λημψεσθε παρ' εμου πλην το ενυπνιον και την συγκρισιν αυτου απαγγειλατε μοι 7 απεκριθησαν δευτερον και ειπαν ο βασιλευς ειπατω το ενυπνιον τοις παισιν αυτου και την συγκρισιν αυτου αναγγελουμεν 8 απεκριθη ο βασιλευς και ειπεν επ' αληθειας οίδα εγω οτι καιρον υμεις εξαγοραζετε καθοτι ειδετε οτι απεστη απ' εμου το ρημα 9 εαν ουν το ενυπνιον μη αναγγειλητε μοι οίδα οτι ρημα ψευδες και διεφθαρμενον συνεθεσθε ειπειν ενωπιον μου εως ου ο καιρος παρελθη το ενυπνιον μου ειπατε μοι και γνωσομαι οτι την συγκρισιν αυτου αναγγελειτε μοι 10 απεκριθησαν οι χαλδαιοι ενωπιον του βασιλεως και λεγουσιν ουκ εστιν ανθρωπος επι της ξηρας οστις το ρημα του βασιλεως δυνησεται γνωρισαι καθοτι πας βασιλευς μεγας και αρχων ρημα τοιουτο ουκ επερωτα επαοιδον μαγον και χαλδαιον 11 οτι ο λογος ον ο βασιλευς επερωτα βαρυσ και ετερος ουκ εστιν ος αναγγειλει αυτον ενωπιον του βασιλεως αλλ' η θεοι ων ουκ εστιν η κατοικια μετα πασης σαρκος 12 τοτε ο βασιλευς εν θυμω και οργη πολλη ειπεν απολεσαι παντας τους σοφους βαβυλωνος 13 και το δογμα εξηλθεν και οι σοφοι απεκτενοντο και εξητησαν δανιηλ και τους φιλους αυτου ανελειν 14 τοτε δανιηλ απεκριθη βουλην και γνωμην τω αριωχ τω αρχιμαγειρω του βασιλεως ος εξηλθεν αναιρειν τους σοφους βαβυλωνος 15 αρχων του βασιλεως περι τινος εξηλθεν η γνωμη η αναιδης εκ προσωπου του βασιλεως εγνωρισεν δε το ρημα αριωχ τω δανιηλ 16 και

δανιηλ εισηλθεν και ηξιωσεν τον βασιλεα οπως χρονον δω αυτω και την συγκρισιν αυτου αναγγειλη τω βασιλει 17 και εισηλθεν δανιηλ εις τον οικον αυτου και τω ανανια και τω μισαηλ και τω αζαρια τοις φιλοις αυτου το ρημα εγνωρισεν 18 και οικτιρμους εξητουν παρα του θεου του ουρανου υπερ του μυστηριου τουτου οπως αν μη απολωνται δανιηλ και οι φιλοι αυτου μετα των επιλοιπων σοφων βαβυλωνος 19 τοτε τω δανιηλ εν οραματι της νυκτος το μυστηριον απεκαλυφθη και ευλογησεν τον θεον του ουρανου 20 δανιηλ και ειπεν ειη το ονομα του θεου ευλογημενον απο του αιωνος και εως του αιωνος οτι η σοφια και η συνεσις αυτου εστιν 21 και αυτος αλλοιοι καιρους και χρονους καθιστα βασιλεις και μεθιστα διδους σοφιαν τοις σοφοις και φρονησιν τοις ειδοσιν συνεσιν 22 αυτος αποκαλυπτει βαθεα και αποκρυφα γινωσκων τα εν τω σκοτει και το φως μετ' αυτου εστιν 23 σοι ο θεος των πατερων μου εξομολογουμαι και αινω οτι σοφιαν και δυναμιν εδωκας μοι και νυν εγνωρισας μοι α ηξιωσαμεν παρα σου και το οραμα του βασιλεως εγνωρισας μοι 24 και ηλθεν δανιηλ προς αριωχ ον κατεστησεν ο βασιλευς απολεσαι τους σοφους βαβυλωνος και ειπεν αυτω τους σοφους βαβυλωνος μη απολεσης εισαγαγε δε με ενωπιον του βασιλεως και την συγκρισιν τω βασιλει αναγγελω 25 τοτε αριωχ εν σπουδη εισηγαγεν τον δανιηλ ενωπιον του βασιλεως και ειπεν αυτω ευρηκα ανδρα εκ των υιων της αιχμαλωσιας της ιουδαιας οστις το συγκριμα τω βασιλει αναγγειλει 26 και απεκριθη ο βασιλευς και ειπεν τω δανιηλ ου το ονομα βαλτασαρ ει δυνασαι μοι αναγγειλαι το ενυπνιον ο ειδον και την συγκρισιν αυτου 27 και απεκριθη δανιηλ ενωπιον του βασιλεως και λεγει το μυστηριον ο ο βασιλευς επερωτα ουκ εστιν σοφων μαγων επαοιδων γαζαρηνων αναγγειλαι τω βασιλει 28 αλλ' η εστιν θεος εν ουρανω αποκαλυπτων μυστηρια και εγνωρισεν τω βασιλει ναβουχοδοноσορ α δει γενεσθαι επ' εσχατων των ημερων το ενυπνιον σου και αι ορασεις της κεφαλης σου επι της κοιτης σου τουτο εστιν 29 συ βασιλευ οι διαλογισμοι σου επι της κοιτης σου ανεβησαν τι δει γενεσθαι μετα ταυτα και ο αποκαλυπτων μυστηρια εγνωρισεν σοι α δει γενεσθαι 30 και εμοι δε ουκ εν σοφια τη ουση εν εμοι παρα παντας τους ζωντας το μυστηριον τουτο απεκαλυφθη αλλ' ενεκεν του την συγκρισιν τω βασιλει γνωρισαι ινα τους διαλογισμους της καρδιας σου γνως 31 συ βασιλευ εθεωρεις και ιδου εικων μια μεγαλη η εικων εκεινη και η προσοψις αυτης υπερφερης εστωσα προ προσωπου σου και η ορασις αυτης φοβερα 32 η εικων ης η κεφαλη χρυσιου χρηστου αι χειρες και το στηθος και οι βραχιονες αυτης αργυροι η κοιλια και οι μηροι χαλκοι 33 αι κνημαι σιδηραι οι ποδες μερος τι σιδηρουν και μερος τι οστρακινον 34 εθεωρεις εως ου ετμηθη λιθος εξ ορους ανευ χειρων και επαταξεν την εικονα επι τους ποδας τους σιδηρους και οστρακινους και ελεπτυνεν αυτους εις τελος 35 τοτε ελεπτυνθησαν εις απαξ το οστρακον ο σιδηρος ο χαλκος ο αργυρος ο χρυσος και εγενοντο ωσει κονιορτος απο αλωνος θερινης και εξηρεν αυτα το πληθος του

πνευματος και τοπος ουχ ευρεθη αυτοις και ο λιθος ο παταξας την εικονα εγεν-
ηθη ορος μεγα και επληρωσεν πασαν την γην 36 τουτο εστιν το ενυπνιον και την
συγκρισιν αυτου ερουμεν ενωπιον του βασιλεως 37 συ βασιλευ βασιλευς βασιλεων
ω ο θεος του ουρανου βασιλειαν ισχυραν και κραταιαν και εντιμον εδωκεν 38 εν
παντι τοπω οπου κατοικουσιν οι υιοι των ανθρωπων θηρια τε αγρου και πετεινα
ουρανου εδωκεν εν τη χειρι σου και κατεστησεν σε κυριον παντων συ ει η κεφαλη
η χρυση 39 και οπισω σου αναστησεται βασιλεια ετερα ηττων σου και βασιλεια
τριτη ητις εστιν ο χαλκος η κυριευσει πασης της γης 40 και βασιλεια τεταρτη
εσται ισχυρα ως ο σιδηρος ον τροπον ο σιδηρος λεπτυνει και δαμαζει παντα ουτ-
ως παντα λεπτυνει και δαμασει 41 και οτι ειδες τους ποδας και τους δακτυλους
μερος μεν τι οστρακινον μερος δε τι σιδηρουν βασιλεια διηρημενη εσται και απο
της ριζης της σιδηρας εσται εν αυτη ον τροπον ειδες τον σιδηρον αναμειγμενον
τω οστρακω 42 και οι δακτυλοι των ποδων μερος μεν τι σιδηρουν μερος δε τι
οστρακινον μερος τι της βασιλειας εσται ισχυρον και απ' αυτης εσται συντρι-
βομενον 43 οτι ειδες τον σιδηρον αναμειγμενον τω οστρακω συμμειγεις εσονται
εν σπερματι ανθρωπων και ουχ εσονται προσκολλωμενοι ουτος μετα τουτου κα-
θως ο σιδηρος ουχ αναμειγνυται μετα του οστρακου 44 και εν ταις ημεραις των
βασιλεων εκεινων αναστησει ο θεος του ουρανου βασιλειαν ητις εις τους αιωνας
ου διαφθαρησεται και η βασιλεια αυτου λαω ετερω ουχ υπολειφθησεται λεπτυνει
και λικμησει πασας τας βασιλειας και αυτη αναστησεται εις τους αιωνας 45 ον
τροπον ειδες οτι απο ορους ετμηθη λιθος ανευ χειρων και ελεπτυνεν το οστρακον
τον σιδηρον τον χαλκον τον αργυρον τον χρυσον ο θεος ο μεγας εγνωρισεν τω
βασιλει α δει γενεσθαι μετα ταυτα και αληθινον το ενυπνιον και πιστη η συγ-
κρισις αυτου 46 τοτε ο βασιλευς ναβουχοδοноσορ επεσεν επι προσωπον και τω
δανιηλ προσεκυνησεν και μαναα και ευωδιας ειπεν σπειςαι αυτω 47 και αποκρι-
θεις ο βασιλευς ειπεν τω δανιηλ επ' αληθειας ο θεος υμων αυτος εστιν θεος θεων
και κυριος των βασιλεων και αποκαλυπτων μυστηρια οτι ηδυνηθης αποκαλυψαι
το μυστηριον τουτο 48 και εμεγαλυνεν ο βασιλευς τον δανιηλ και δοματα μεγαλα
και πολλα εδωκεν αυτω και κατεστησεν αυτον επι πασης χωρας βαβυλωνος και
αρχοντα σατραπων επι παντας τους σοφους βαβυλωνος 49 και δανιηλ ητησατο
παρα του βασιλεως και κατεστησεν επι τα εργα της χωρας βαβυλωνος τον σεδραχ
μισαχ αβδεναγω και δανιηλ ην εν τη αυλη του βασιλεως

Chapter 3

1 ετους οκτωκαιδεκατου ναβουχοδοноσορ ο βασιλευς εποιησεν εικονα χρυσην
υψος αυτης πηχεων εξηκοντα ευρος αυτης πηχεων εξ και εστησεν αυτην εν πεδιω
δει+ρα εν χωρα βαβυλωνος 2 και απεστειλεν συναγαγειν τους υπατους και τους

στρατηγους και τους τοπαρχας ηγουμενους και τυραννους και τους επ' εξουσιων και παντας τους αρχοντας των χωρων ελθειν εις τα εγκαινια της εικονος ης εστησεν ναβουχοδοноσορ ο βασιλευς 3 και συνηχθησαν οι τοπαρχαι υπατοι στρατηγοι ηγουμενοι τυραννοι μεγαλοι οι επ' εξουσιων και παντες οι αρχοντες των χωρων εις τον εγκαινισμον της εικονος ης εστησεν ναβουχοδοноσορ ο βασιλευς και εισηστησαν ενωπιον της εικονος ης εστησεν ναβουχοδοноσορ 4 και ο κηρυξ εβοα εν ισχυι υμιν λεγεται λαοι φυλαι γλωσσαι 5 η αν ωρα ακουσητε της φωνης της σαλπιγγος συριγγος τε και κιθαρας σαμβυκης και ψαλτηριου και συμφωνιας και παντος γενους μουσικων πιπτοντες προσκυνειτε τη εικονι τη χρυση η εστησεν ναβουχοδοноσορ ο βασιλευς 6 και ος αν μη πεσων προσκυνηση αυτη τη ωρα εμβληθησεται εις την καμινον του πυρος την καιομενην 7 και εγενετο οτε ηκουσαν οι λαοι της φωνης της σαλπιγγος συριγγος τε και κιθαρας σαμβυκης και ψαλτηριου και συμφωνιας και παντος γενους μουσικων πιπτοντες παντες οι λαοι φυλαι γλωσσαι προσεκυνουν τη εικονι τη χρυση η εστησεν ναβουχοδοноσορ ο βασιλευς 8 τοτε προσηλθοσαν ανδρες χαλδαιοι και διεβαλον τους ιουδαιους 9 τω βασιλει ναβουχοδοноσορ βασιλευ εις τους αιωνας ζηδι 10 συ βασιλευ εθηκας δογμα παντα ανθρωπον ος αν ακουση της φωνης της σαλπιγγος συριγγος τε και κιθαρας σαμβυκης και ψαλτηριου και συμφωνιας και παντος γενους μουσικων 11 και μη πεσων προσκυνηση τη εικονι τη χρυση εμβληθησεται εις την καμινον του πυρος την καιομενην 12 εισιν ανδρες ιουδαιοι ους κατεστησας επι τα εργα της χωρας βαβυλωνος σεδραχ μισαχ αβδεναγω οι ανδρες εκεινοι ουχ υπηκουσαν βασιλευ τω δογματι σου τοις θεοις σου ου λατρευουσιν και τη εικονι τη χρυση η εστησας ου προσκυνουσιν 13 τοτε ναβουχοδοноσορ εν θυμω και οργη ειπεν αγαγειν τον σεδραχ μισαχ και αβδεναγω και ηχθησαν ενωπιον του βασιλεως 14 και απεκριθη ναβουχοδοноσορ και ειπεν αυτοις ει αληθως σεδραχ μισαχ αβδεναγω τοις θεοις μου ου λατρευετε και τη εικονι τη χρυση η εστησα ου προσκυνειτε 15 νυν ουν ει εχετε ετοιμως ινα ως αν ακουσητε της φωνης της σαλπιγγος συριγγος τε και κιθαρας σαμβυκης και ψαλτηριου και συμφωνιας και παντος γενους μουσικων πεσοντες προσκυνησητε τη εικονι η εποιησα εαν δε μη προσκυνησητε αυτη τη ωρα εμβληθησεσθε εις την καμινον του πυρος την καιομενην και τις εστιν θεος ος εξελειται υμας εκ των χειρων μου 16 και απεκριθησαν σεδραχ μισαχ αβδεναγω λεγοντες τω βασιλει ναβουχοδοноσορ ου χρειαν εχομεν ημεις περι του ρηματος τουτου αποκριθηναι σοι 17 εστιν γαρ θεος ω ημεις λατρευομεν δυνατος εξελεσθαι ημας εκ της καμινου του πυρος της καιομενης και εκ των χειρων σου βασιλευ ρυσεται ημας 18 και εαν μη γνωστον εστω σοι βασιλευ οτι τοις θεοις σου ου λατρευομεν και τη εικονι τη χρυση η εστησας ου προσκυνουμεν 19 τοτε ναβουχοδοноσορ επλησθη θυμου και η οψις του προσωπου αυτου ηλλοιωθη επι σεδραχ μισαχ και αβδεναγω και ειπεν εκκαυσαι την καμινον επταπλασιως εως ου εις τελος εκκαη 20 και αν-

δρας ισχυρους ισχυι ειπεν πεδησαντας τον σεδραχ μισαχ και αβδεναγω εμβαλαιν εις την καμινον του πυρος την καιομενην 21 τοτε οι ανδρες εκεινοι επεδηθησαν συν τοις σαραβαροις αυτων και τιαραις και περικνημισι και ενδυμασιν αυτων και εβληθησαν εις μεσον της καμινου του πυρος της καιομενης 22 επει το ρημα του βασιλεως υπερισχυνεν και η καμινος εξεκαυθη εκ περισσου 23 και οι τρεις ουτοι σεδραχ μισαχ και αβδεναγω επεσον εις μεσον της καμινου του πυρος της καιομενης πεπεδημενοι 24 και ναβουχοδοноσορ ηκουσεν υμνουντων αυτων και εθαυμασεν και εξανεστη εν σπουδη και ειπεν τοις μεγιστασιν αυτου ουχι ανδρας τρεις εβαλομεν εις μεσον του πυρος πεπεδημενους και ειπαν τω βασιλει αληθως βασιλευ 25 και ειπεν ο βασιλευς ιδου εγω ορω ανδρας τεσσαρας λελυμενους και περιπατουντας εν μεσω του πυρος και διαφθορα ουκ εστιν εν αυτοις και η ορασις του τεταρτου ομοια υιω θεου 26 τοτε προσηλθεν ναβουχοδοноσορ προς την θυραν της καμινου του πυρος της καιομενης και ειπεν σεδραχ μισαχ αβδεναγω οι δουλοι του θεου του υψιστου εξελθετε και δευτε και εξηλθον σεδραχ μισαχ αβδεναγω εκ μεσου του πυρος 27 και συναγονται οι σατραπαι και οι στρατηγοι και οι τοπαρχαι και οι δυνασται του βασιλεως και εθεωρουν τους ανδρας οτι ουκ εκυριευσεν το πυρ του σωματος αυτων και η θριξ της κεφαλης αυτων ουκ εφλογισθη και τα σαραβαρα αυτων ουκ ηλλοιωθη και οσμη πυρος ουκ ην εν αυτοις 28 και απεκριθη ναβουχοδοноσορ και ειπεν ευλογητος ο θεος του σεδραχ μισαχ αβδεναγω ος απεστειλεν τον αγγελον αυτου και εξειλατο τους παιδας αυτου οτι επεποιθεισαν επ' αυτω και το ρημα του βασιλεως ηλλοιωσαν και παρεδωκαν τα σωματα αυτων εις πυρ οπως μη λατρευσωσιν μηδε προσκυνησωσιν παντι θεω αλλ' η τω θεω αυτων 29 και εγω εκτιθεμαι δογμα πας λαος φυλη γλωσσα η αν ειπη βλασφημιαν κατα του θεου σεδραχ μισαχ αβδεναγω εις απωλειαν εσονται και οι οικoi αυτων εις διαρπαγην καθοτι ουκ εστιν θεος ετερος οστις δυνησεται ρυσασθαι ουτως 30 τοτε ο βασιλευς κατευθυνεν τον σεδραχ μισαχ αβδεναγω εν τη χωρα βαβυλωνος και ηξιωσεν αυτους ηγεισθαι παντων των ιουδαιων των οντων εν τη βασιλεια αυτου

Chapter 4

1 ναβουχοδοноσορ ο βασιλευς πασι τοις λαοις φυλαις και γλωσσαις τοις οικουσιν εν παση τη γη ειρηνη υμιν πληθυνθειη 2 τα σημεια και τα τερατα α εποιησεν μετ' εμου ο θεος ο υψιστος ηρεσεν εναντιον εμου αναγγειλαι υμιν 3 ως μεγαλα και ισχυρα η βασιλεια αυτου βασιλεια αιωνιος και η εξουσια αυτου εις γενεαν και γενεαν 4 εγω ναβουχοδοноσορ ευθηνων ημην εν τω οικω μου και ευθαλων 5 ενυπνιον ειδον και εφοβερισεν με και εταραχθην επι της κοιτης μου και αι ορασεις της κεφαλης μου συνεταραξαν με 6 και δι' εμου ετεθη δογμα του εισ-

αγαγειν ενωπιον μου παντας τους σοφους βαβυλωνος οπως την συγκρισιν του ενυπνιου γνωρισωσιν μοι 7 και εισεπορευοντο οι επαοιδοι μαγοι γαζαρηνοι χαλδαιοι και το ενυπνιον ειπα εγω ενωπιον αυτων και την συγκρισιν αυτου ουκ εγνωρισαν μοι 8 εως ου ηλθεν δανιηλ ου το ονομα βαλτασαρ κατα το ονομα του θεου μου ος πνευμα θεου αγιον εν εαυτω εχει και το ενυπνιον ενωπιον αυτου ειπα 9 βαλτασαρ ο αρχων των επαοιδων ον εγω εγνω οτι πνευμα θεου αγιον εν σοι και παν μυστηριον ουκ αδυνατει σε ακουσον την ορασιν του ενυπνιου ου ειδον και την συγκρισιν αυτου ειπον μοι 10 επι της κοιτης μου εδεωρουν και ιδου δενδρον εν μεσω της γης και το υψος αυτου πολυ 11 εμεγαλυνθη το δενδρον και ισχυσεν και το υψος αυτου εφθασεν εως του ουρανου και το κυτος αυτου εις τα περατα πασης της γης 12 τα φυλλα αυτου ωραιοι και ο καρπος αυτου πολυς και τροφη παντων εν αυτω και υποκατω αυτου κατεσκηνοουν τα θηρια τα αγρια και εν τοις κλαδοις αυτου κατωκουν τα ορνεα του ουρανου και εξ αυτου ετρεφετο πασα σαρξ 13 εδεωρουν εν οραματι της νυκτος επι της κοιτης μου και ιδου ιρ και αγιος απ' ουρανου κατεβη 14 και εφωνησεν εν ισχυι και ουτως ειπεν εκκοψατε το δενδρον και εκτιλατε τους κλαδους αυτου και εκτιναξατε τα φυλλα αυτου και διασκορπισατε τον καρπον αυτου σαλευθητωσαν τα θηρια υποκατωθεν αυτου και τα ορνεα απο των κλαδων αυτου 15 πλην την φυην των ριζων αυτου εν τη γη εασατε και εν δεσμω σιδηρω και χαλκω και εν τη χλοη τη εξω και εν τη δροσω του ουρανου κοιτασθησεται και μετα των θηριων η μερις αυτου εν τω χορτω της γης 16 η καρδια αυτου απο των ανθρωπων αλλοιωθησεται και καρδια θηριου δοθησεται αυτω και επτα καιροι αλλαγησονται επ' αυτον 17 δια συγκριματος ιρ ο λογος και ρημα αγιων το επερωτημα ινα γνωσιν οι ζωντες οτι κυριος εστιν ο υψιστος της βασιλειας των ανθρωπων και ω εαν δοξη δωσει αυτην και εξουθενημα ανθρωπων αναστησει επ' αυτην 18 τουτο το ενυπνιον ο ειδον εγω ναβουχοδονοσορ ο βασιλευς και συ βαλτασαρ το συγκριμα ειπον οτι παντες οι σοφοι της βασιλειας μου ου δυνανται το συγκριμα αυτου δηλωσαι μοι συ δε δανιηλ δυνασαι οτι πνευμα θεου αγιον εν σοι 19 τοτε δανιηλ ου το ονομα βαλτασαρ απηνεωθη ωσει ωραν μιαν και οι διαλογισμοι αυτου συνεταρασσον αυτον και απεκριθη ο βασιλευς και ειπεν βαλτασαρ το ενυπνιον και η συγκρισις μη κατασπευσατω σε και απεκριθη βαλτασαρ και ειπεν κυριε το ενυπνιον τοις μισουσιν σε και η συγκρισις αυτου τοις εχθροις σου 20 το δενδρον ο ειδες το μεγαλυνθεν και το ισχυκος ου το υψος εφθασεν εις τον ουρανον και το κυτος αυτου εις πασαν την γην 21 και τα φυλλα αυτου ευθαλη και ο καρπος αυτου πολυς και τροφη πασιν εν αυτω υποκατω αυτου κατωκουν τα θηρια τα αγρια και εν τοις κλαδοις αυτου κατεσκηνοουν τα ορνεα του ουρανου 22 συ ει βασιλευς οτι εμεγαλυνθη και ισχυσας και η μεγαλωση σου εμεγαλυνθη και εφθασεν εις τον ουρανον και η κυρια σου εις τα περατα της γης 23 και οτι ειδεν ο βασιλευς

ιρ και αγιον καταβαινοντα απο του ουρανου και ειπεν εκτιλατε το δενδρον και διαφθειρατε αυτο πλην την φυην των ριζων αυτου εασατε εν τη γη και εν δεσμω σιδηρω και χαλκω και εν τη χλοη τη εξω και εν τη δροσω του ουρανου αυλισθησεται και μετα θηριων αγριων η μερις αυτου εως ου επτα καιροι αλλοιωθωσιν επ' αυτον 24 τουτο η συγκρισις αυτου βασιλευ και συγκριμα υψιστου εστιν ο εφθασεν επι τον κυριον μου τον βασιλεα 25 και σε εκδιωξουσιν απο των ανθρωπων και μετα θηριων αγριων εσται η κατοικια σου και χορτον ως βουν ψωμιουσιν σε και απο της δροσου του ουρανου αυλισθηση και επτα καιροι αλλαγησονται επι σε εως ου γνωσ οτι κυριευει ο υψιστος της βασιλειας των ανθρωπων και ω αν δοξη δωσει αυτην 26 και οτι ειπαν εασατε την φυην των ριζων του δενδρου η βασιλεια σου σοι μενει αφ' ης αν γνωσ την εξουσιαν την ουρανιον 27 δια τουτο βασιλευ η βουλη μου αρεστω σοι και τας αμαρτίας σου εν ελεημοσυναις λυτρωσαι και τας αδικίας σου εν οικτιρμοις πενητων ισως εσται μακροθυμος τοις παραπτωμασιν σου ο θεος 28 ταυτα παντα εφθασεν επι ναβουχοδοноσορ τον βασιλεα 29 μετα δωδεκαμηνον επι τω ναω της βασιλειας αυτου εν βαβυλωνι περιπατων 30 απεκριθη ο βασιλευς και ειπεν ουχ αυτη εστιν βαβυλων η μεγαλη ην εγω ωκοδομησα εις οικον βασιλειας εν τω κρατει της ισχυος μου εις τιμην της δοξης μου 31 ετι του λογου εν στοματι του βασιλεως οντος φωνη απ' ουρανου εγενετο σοι λεγουσιν ναβουχοδοноσορ βασιλευ η βασιλεια παρηλθεν απο σου 32 και απο των ανθρωπων σε εκδιωξουσιν και μετα θηριων αγριων η κατοικια σου και χορτον ως βουν ψωμιουσιν σε και επτα καιροι αλλαγησονται επι σε εως ου γνωσ οτι κυριευει ο υψιστος της βασιλειας των ανθρωπων και ω εαν δοξη δωσει αυτην 33 αυτη τη ωρα ο λογος συνετελεσθη επι ναβουχοδοноσορ και απο των ανθρωπων εξεδιωχθη και χορτον ως βους ησθιεν και απο της δροσου του ουρανου το σωμα αυτου εβαφη εως ου αι τριχες αυτου ως λεοντων εμεγαλυνθησαν και οι ονυχες αυτου ως ορνων 34 και μετα το τελος των ημερων εγω ναβουχοδοноσορ τους οφθαλμους μου εις τον ουρανον ανελαβον και αι φρενες μου επ' εμε επεστραφησαν και τω υψιστω ευλογησα και τω ζωντι εις τον αιωνα ηνεσα και εδοξασα οτι η εξουσια αυτου εξουσια αιωνιος και η βασιλεια αυτου εις γενεαν και γενεαν 35 και παντες οι κατοικουντες την γην ως ουδεν ελογισθησαν και κατα το θελημα αυτου ποιει εν τη δυναμει του ουρανου και εν τη κατοικια της γης και ουκ εστιν ος αντιποιησεται τη χειρι αυτου και ερει αυτω τι εποιησας 36 αυτω τω καιρω αι φρενες μου επεστραφησαν επ' εμε και εις την τιμην της βασιλειας μου ηλθον και η μορφη μου επεστρεψεν επ' εμε και οι τυραννοι μου και οι μεγιστανες μου εζητουν με και επι την βασιλειαν μου εκραταιωθην και μεγαλωσυνη περισσοτερα προσετεθη μοι 37 νυν ουν εγω ναβουχοδοноσορ αινω και υπερυψω και δοξαζω τον βασιλεα του ουρανου οτι παντα τα εργα αυτου αληθινα και αι τριβοι αυτου κρισις και παντας τους πορευομενους εν υπερηφανια δυναται ταπεινωσαι

Chapter 5

1 βαλτασαρ ο βασιλευς εποιησεν δειπνον μεγα τοις μεγιστασιν αυτου χιλιοις και κατεναντι των χιλίων ο οινος και πινων 2 βαλτασαρ ειπεν εν τη γευση του οινου του ενεγκειν τα σκευη τα χρυσα και τα αργυρα α εξηνεγκεν ναβουχοδοноσορ ο πατηρ αυτου εκ του ναου του εν ιερουσαλημ και πιετωσαν εν αυτοις ο βασιλευς και οι μεγιστανες αυτου και αι παλλακαι αυτου και αι παρακοιτοι αυτου 3 και ηνεχθησαν τα σκευη τα χρυσα και τα αργυρα α εξηνεγκεν εκ του ναου του θεου του εν ιερουσαλημ και επινον εν αυτοις ο βασιλευς και οι μεγιστανες αυτου και αι παλλακαι αυτου και αι παρακοιτοι αυτου 4 επινον οινον και ηνεσαν τους θεους τους χρυσους και αργυρους και χαλκους και σιδηρους και ξυλινους και λιθινους 5 εν αυτη τη ωρα εξηλθον δακτυλοι χειρος ανθρωπου και εγραφον κατεναντι της λαμπαδος επι το κονιαμα του τοιχου του οικου του βασιλεως και ο βασιλευς εθεωρει τους αστραγαλους της χειρος της γραφουσης 6 τοτε του βασιλεως η μορφη ηλλοιωθη και οι διαλογισμοι αυτου συνεταρασσον αυτον και οι συνδεσμοι της οσφυος αυτου διελυνοντο και τα γονατα αυτου συνεκροτουντο 7 και εβοησεν ο βασιλευς εν ισχυι του εισαγαγειν μαγους χαλδαιους γαζαρηνους και ειπεν τοις σοφοις βαβυλωνος ος αν αναγνω την γραφην ταυτην και την συγκρισιν γνωριση μοι πορφυραν ενδυσεται και ο μανιακης ο χρυσους επι τον τραχηλον αυτου και τριτος εν τη βασιλεια μου αρξει 8 και εισεπορευοντο παντες οι σοφοι του βασιλεως και ουκ ηδυναντο την γραφην αναγνωσαι ουδε την συγκρισιν γνωρισαι τω βασιλει 9 και ο βασιλευς βαλτασαρ πολυ εταραχθη και η μορφη αυτου ηλλοιωθη επ' αυτω και οι μεγιστανες αυτου συνεταρασσοντο 10 και εισηλθεν η βασιλισσα εις τον οικον του ποτου και ειπεν βασιλευ εις τους αιωνας ζηθι μη ταρασσετωσαν σε οι διαλογισμοι σου και η μορφη σου μη αλλοιουσθω 11 εστιν ανηρ εν τη βασιλεια σου εν ω πνευμα θεου και εν ταις ημεραις του πατρος σου γρηγορησις και συνεσις ευρεθη εν αυτω και ο βασιλευς ναβουχοδοноσορ ο πατηρ σου αρχοντα επαοιδων μαγων χαλδαιων γαζαρηνων κατεστησεν αυτον 12 οτι πνευμα περισσον εν αυτω και φρονησις και συνεσις συγκρινων ενυπνια και αναγγελων κρατουμενα και λυων συνδεσμους δανιηλ και ο βασιλευς επεδηκεν αυτω ονομα βαλτασαρ νυν ουν κληθητω και την συγκρισιν αυτου αναγγειλει σοι 13 τοτε δανιηλ εισηχθη ενωπιον του βασιλεως και ειπεν ο βασιλευς τω δανιηλ συ ει δανιηλ ο απο των υιων της αιχμαλωσιας της ιουδαιας ης ηγαγεν ο βασιλευς ο πατηρ μου 14 ηκουσα περι σου οτι πνευμα θεου εν σοι και γρηγορησις και συνεσις και σοφια περισση ευρεθη εν σοι 15 και νυν εισηλθον ενωπιον μου οι σοφοι μαγοι γαζαρηνοι ινα την γραφην ταυτην αναγνωσιν και την συγκρισιν αυτης γνωρισωσιν μοι και ουκ ηδυνηθησαν αναγγειλαι μοι 16 και εγω ηκουσα περι σου οτι δυνασαι κριματα συγκριναι νυν ουν εαν δυνηθης την γραφην αναγνωσαι και την συγκρισιν αυτης γνωρισαι μοι

πορφυραν ενδυση και ο μανιακης ο χρυσους εσται επι τον τραχηλον σου και
τρίτος εν τη βασιλεια μου αρξεις 17 τοτε απεκριθη δανιηλ και ειπεν ενωπιον του
βασιλεως τα δοματα σου σοι εστω και την δωρεαν της οικιας σου ετερωδος εγω
δε την γραφην αναγνωσομαι τω βασιλει και την συγκρισιν αυτης γνωρισω σοι 18
βασιλευ ο θεος ο υψιστος την βασιλειαν και την μεγαλωσυνην και την τιμην και
την δοξαν εδωκεν ναβουχοδοноσορ τω πατρι σου 19 και απο της μεγαλωσυνης ης
εδωκεν αυτω παντες οι λαοι φυλαι γλωσσαι ησαν τρεμοντες και φοβουμενοι απο
προσωπου αυτου ους ηβουλετο αυτος ανηρει και ους ηβουλετο αυτος ετυπτεν
και ους ηβουλετο αυτος υψου και ους ηβουλετο αυτος εταπεινου 20 και οτε
υψωθη η καρδια αυτου και το πνευμα αυτου εκραταιωθη του υπερηφανευσασθαι
κατηνεχθη απο του θρονου της βασιλειας αυτου και η τιμη αφηρεθη απ' αυτου
21 και απο των ανθρωπων εξεδιωχθη και η καρδια αυτου μετα των θηριων εδοθη
και μετα οναγρων η κατοικια αυτου και χορτον ως βουν εψωμιζον αυτον και
απο της δροσου του ουρανου το σωμα αυτου εβαφη εως ου εγνω οτι κυριευει
ο θεος ο υψιστος της βασιλειας των ανθρωπων και ω αν δοξη δωσει αυτην 22
και συ ο υιος αυτου βαλτασαρ ουκ εταπεινωσας την καρδιαν σου κατενωπιον
ου παντα ταυτα εγνω 23 και επι τον κυριον θεον του ουρανου υψωθης και τα
σκευη του οικου αυτου ηνεγκαν ενωπιον σου και συ και οι μεγιστανες σου και αι
παλλακαι σου και αι παρακοιτοι σου οινον επινετε εν αυτοις και τους θεους τους
χρυσους και αργυρους και χαλκους και σιδηρους και ξυλινους και λιθινους οι ου
βλεπουσιν και ουκ ακουουσιν και ου γνωσκουσιν ηνεσας και τον θεον ου η πνοη
σου εν χειρι αυτου και πασαι αι οδοι σου αυτον ουκ εδοξασας 24 δια τουτο εκ
προσωπου αυτου απεσταλη αστραγαλος χειρος και την γραφην ταυτην ενεταξεν
25 και αυτη η γραφη η εντεταγμενη μανη θεκελ φαρες 26 τουτο το συγκριμα
του ρηματος μανη εμετρησεν ο θεος την βασιλειαν σου και επληρωσεν αυτην 27
θεκελ εσταθη εν ζυγω και ευρεθη υστερουσα 28 φαρες διηρηται η βασιλεια σου
και εδοθη μηδοις και περσαις 29 και ειπεν βαλτασαρ και ενεδυσαν τον δανιηλ
πορφυραν και τον μανιακην τον χρυσουν περιεδηκαν περι τον τραχηλον αυτου
και εκηρυξεν περι αυτου ειναι αυτον αρχοντα τριτον εν τη βασιλεια 30 εν αυτη
τη νυκτι αναιρεθη βαλτασαρ ο βασιλευς ο χαλδαιων

Chapter 6

1 και δαρειος ο μηδος παρελαβεν την βασιλειαν ων ετων εξηκοντα δυο 2 και
ηρεσεν ενωπιον δαρειου και κατεστησεν επι της βασιλειας σατραπας εκατον εικοσι
του ειναι αυτους εν ολη τη βασιλεια αυτου 3 και επανω αυτων τακτικους τρεις
ων ην δανιηλ εις εξ αυτων του αποδιδοναι αυτοις τους σατραπας λογον οπως ο
βασιλευς μη ενοχληται 4 και ην δανιηλ υπερ αυτους οτι πνευμα περισσον εν αυτω

και ο βασιλευς κατεστησεν αυτον εφ' ολης της βασιλειας αυτου 5 και οι τακτικοι και οι σατραπαι εξητουν προφασιν ευρειν κατα δανιηλ και πασαν προφασιν και παραπτωμα και αμβλακημα ουχ ευρον κατ' αυτου οτι πιστος ην 6 και ειπον οι τακτικοι ουχ ευρησομεν κατα δανιηλ προφασιν ει μη εν νομιμοις θεου αυτου 7 τοτε οι τακτικοι και οι σατραπαι παρεστησαν τω βασιλει και ειπαν αυτω δαρειε βασιλευ εις τους αιωνας ζηδι 8 συνεβουλευσαντο παντες οι επι της βασιλειας σου στρατηγοι και σατραπαι υπατοι και τοπαρχαι του στησαι στασει βασιλικη και ενισχυσαι ορισμον οπως ος αν αιτηση αιτημα παρα παντος θεου και ανθρωπου εως ημερων τριακοντα αλλ' η παρα σου βασιλευ εμβληθησεται εις τον λακκον των λεοντων 9 νυν ουν βασιλευ στησον τον ορισμον και εκδες γραφην οπως μη αλλοιωθη το δογμα μηδων και περσων 10 τοτε ο βασιλευς δαρειος επεταξεν γραφηναι το δογμα 11 και δανιηλ ηνικα εγνω οτι ενεταγη το δογμα εισηλθεν εις τον οικον αυτου και αι θυριδες ανεωγμεναι αυτω εν τοις υπερωις αυτου κατεναντι ιερουσαλημ και καιρους τρεις της ημερας ην καμπτων επι τα γονατα αυτου και προσευχομενος και εξομολογουμενος εναντιον του θεου αυτου καθως ην ποιων εμπροσθεν 12 τοτε οι ανδρες εκεινοι παρετηρησαν και ευρον τον δανιηλ αξιουντα και δεομενον του θεου αυτου 13 και προσελθοντες λεγουσιν τω βασιλει βασιλευ ουχ ορισμον εταξας οπως πας ανθρωπος ος αν αιτηση παρα παντος θεου και ανθρωπου αιτημα εως ημερων τριακοντα αλλ' η παρα σου βασιλευ εμβληθησεται εις τον λακκον των λεοντων και ειπεν ο βασιλευς αληθινος ο λογος και το δογμα μηδων και περσων ου παρελευσεται 14 τοτε απεκριθησαν και λεγουσιν ενωπιον του βασιλεως δανιηλ ο απο των υιων της αιχμαλωσιας της ιουδαιας ουχ υπεταγη τω δογματι σου περι του ορισμου ου εταξας και καιρους τρεις της ημερας αιτει παρα του θεου αυτου τα αιτηματα αυτου 15 τοτε ο βασιλευς ως το ρημα ηκουσεν πολυ ελυπηθη επ' αυτω και περι του δανιηλ ηγωνισατο του εξελεσθαι αυτον και εως εσπερας ην αγωνιζομενος του εξελεσθαι αυτον 16 τοτε οι ανδρες εκεινοι λεγουσιν τω βασιλει γνωδι βασιλευ οτι δογμα μηδοις και περσαις του παν ορισμον και στασιν ην αν ο βασιλευς στηση ου δει παραλλαξαι 17 τοτε ο βασιλευς ειπεν και ηγαγον τον δανιηλ και ενεβαλον αυτον εις τον λακκον των λεοντων και ειπεν ο βασιλευς τω δανιηλ ο θεος σου ω συ λατρευεις ενδελεχως αυτος εξελειται σε 18 και ηνεγκαν λιθον και επεθηκαν επι το στομα του λακκου και εσφραγισατο ο βασιλευς εν τω δακτυλιω αυτου και εν τω δακτυλιω των μεγιστανων αυτου οπως μη αλλοιωθη πραγμα εν τω δανιηλ 19 και απηλθεν ο βασιλευς εις τον οικον αυτου και εκοιμηθη αδειπνος και εδεσματα ουχ εισηνεγκαν αυτω και ο υπνος απεστη απ' αυτου και απεκλεισεν ο θεος τα στοματα των λεοντων και ου παρηνωχλησαν τω δανιηλ 20 τοτε ο βασιλευς ανεστη το πρωι εν τω φωτι και εν σπουδη ηλθεν επι τον λακκον των λεοντων 21 και εν τω εγγιζειν αυτον τω λακκω εβοησεν φωνη ισχυρα δανιηλ ο δουλος του θεου του ζωντος ο θεος σου ω συ λα-

τρευεις ενδελεχως ει ηδυνηθη εξελεσθαι σε εκ στοματος των λεοντων 22 και ειπεν δανιηλ τω βασιλει βασιλευ εις τους αιωνας ζηθι 23 ο θεος μου απεστειλεν τον αγγελον αυτου και ενεφραξεν τα στοματα των λεοντων και ουκ ελυμηναντο με οτι κατεναντι αυτου ευθυτης ηυρεθη μοι και ενωπιον δε σου βασιλευ παραπτωμα ουκ εποιησα 24 τοτε ο βασιλευς πολυ ηγαθυνθη επ' αυτω και τον δανιηλ ειπεν ανενεγκαι εκ του λακκου και ανηνεχθη δανιηλ εκ του λακκου και πασα διαφθορα ουκ ευρεθη εν αυτω οτι επιστευσεν εν τω θεω αυτου 25 και ειπεν ο βασιλευς και ηγαγosan τους ανδρας τους διαβαλοντας τον δανιηλ και εις τον λακκον των λεοντων ενεβληθησαν αυτοι και οι υιοι αυτων και αι γυναικες αυτων και ουκ εφθασαν εις το εδαφος του λακκου εως ου εκυριευσαν αυτων οι λεοντες και παντα τα οστα αυτων ελεπτυναν 26 τοτε δαρειος ο βασιλευς εγραψεν πασι τοις λαοις φυλαις γλωσσαις τοις οικουσιν εν παση τη γη ειρηνη υμιν πληθυνθειη 27 εκ προσωπου μου ετεθη δογμα του εν παση αρχη της βασιλειας μου ειναι τρεμοντας και φοβουμενους απο προσωπου του θεου δανιηλ οτι αυτος εστιν θεος ζων και μενων εις τους αιωνας και η βασιλεια αυτου ου διαφθαρησεται και η κυρια αουτου εως τελους 28 αντιλαμβανεται και ρυεται και ποιει σημεια και τερατα εν ουρανω και επι της γης οστις εξειλατο τον δανιηλ εκ χειρος των λεοντων 29 και δανιηλ κατευθυνεν εν τη βασιλεια δαρειου και εν τη βασιλεια κυρου του περσου

Chapter 7

1 εν ετει πρωτω βαλτασαρ βασιλεως χαλδαιων δανιηλ ενυπνιον ειδεν και αι ορασεις της κεφαλης αυτου επι της κοιτης αυτου και το ενυπνιον εγραψεν 2 εγω δανιηλ εθεωρουν εν οραματι μου της νυκτος και ιδου οι τεσσαρες ανεμοι του ουρανου προσεβαλλον εις την θαλασσαν την μεγαλην 3 και τεσσαρα θηρια μεγαλα ανεβαινον εκ της θαλασσης διαφεροντα αλληλων 4 το πρωτον ωσει λεαινα και πτερα αυτη ωσει αετου εθεωρουν εως ου εξετιλη τα πτερα αυτης και εξηρθη απο της γης και επι ποδων ανθρωπου εσταθη και καρδια ανθρωπου εδοθη αυτη 5 και ιδου θηριον δευτερον ομοιον αρχω και εις μερος εν εσταθη και τρια πλευρα εν τω στοματι αυτης ανα μεσον των οδοντων αυτης και ουτως ελεγον αυτη αναστηθι φαγε σαρκας πολλας 6 οπισω τουτου εθεωρουν και ιδου ετερον θηριον ωσει παρδαλις και αυτη πτερα τεσσαρα πετεινου υπερανω αυτης και τεσσαρες κεφαλαι τω θηριω και εξουσια εδοθη αυτη 7 οπισω τουτου εθεωρουν και ιδου θηριον τεταρτον φοβερον και εκθαμβον και ισχυρον περισσως και οι οδοντες αυτου σιδηροι μεγαλοι εσθιον και λεπτυνον και τα επιλοιπα τοις ποσιν αυτου συνεπατει και αυτο διαφορον περισσως παρα παντα τα θηρια τα εμπροσθεν αυτου και κερата δεκα αυτω 8 προσενοουν τοις κερασιν αυτου και ιδου κερας ετερον μικρον ανεβη εν μεσω αυτων και τρια κερата των εμπροσθεν αυτου εξερ-

ριζώθη απο προσωπου αυτου και ιδου οφθαλμοι ωσει οφθαλμοι ανθρωπου εν τω κερατι τουτω και στομα λαλουν μεγαλα 9 εθεωρουν εως οτου θronoi ετεθησαν και παλαιος ημερων εκαθητο και το ενδυμα αυτου ωσει χιων λευκον και η θριξ της κεφαλης αυτου ωσει εριον καθαρον ο θronος αυτου φλοξ πυρος οι τροχοι αυτου πυρ φλεγον 10 ποταμος πυρος ειλκεν εμπροσθεν αυτου χιλιαι χιλιαδες ελειτουργουν αυτω και μυριαι μυριαδες παρειστηκεισαν αυτω κριτηριον εκαθισεν και βιβλοι ηνεωχθησαν 11 εθεωρουν τοτε απο φωνης των λογων των μεγαλων ων το κερας εκεινο ελαλει εως ανηρεθη το θηριον και απωλετο και το σωμα αυτου εδοθη εις καυσιν πυρος 12 και των λοιπων θηριων η αρχη μετεσταθη και μακροτης ζωης εδοθη αυτοις εως καιρου και καιρου 13 εθεωρουν εν οραματι της νυκτος και ιδου μετα των νεφελων του ουρανου ως υιος ανθρωπου ερχομενος ην και εως του παλαιου των ημερων εφθασεν και ενωπιον αυτου προσηνεχθη 14 και αυτω εδοθη η αρχη και η τιμη και η βασιλεια και παντες οι λαοι φυλαι γλωσσαι αυτω δουλευσουσιν η εξουσια αυτου εξουσια αιωνιος ητις ου παρελευσεται και η βασιλεια αυτου ου διαφθαρησεται 15 εφριξεν το πνευμα μου εν τη εξει μου εγω δανιηλ και αι ορασεις της κεφαλης μου εταρασσον με 16 και προσηλθον ενι των εστηκοτων και την ακριβειαν εξητουν παρ' αυτου περι παντων τουτων και ειπεν μοι την ακριβειαν και την συγκρισιν των λογων εγνωρισεν μοι 17 ταυτα τα θηρια τα μεγαλα τα τεσσαρα τεσσαρες βασιλειαι αναστησονται επι της γης αι αρθησονται 18 και παραλημψονται την βασιλειαν αγιοι υψιστου και καδεξουσιν αυτην εως αιωνος των αιωνων 19 και εξητουν ακριβως περι του θηριου του τεταρτου οτι ην διαφορον παρα παν θηριον φοβερον περισσως οι οδοντες αυτου σιδηροι και οι ονυχες αυτου χαλκοι εσθιον και λεπτυνον και τα επιλοιπα τοις ποσιν αυτου συνεπατει 20 και περι των κερατων αυτου των δεκα των εν τη κεφαλη αυτου και του ετερου του αναβαντος και εκτιναξαντος των προτερων τρια κερας εκεινο ω οι οφθαλμοι και στομα λαλουν μεγαλα και η ορασις αυτου μειζων των λοιπων 21 εθεωρουν και το κερας εκεινο εποιει πολεμον μετα των αγιων και ισχυσεν προς αυτους 22 εως ου ηλθεν ο παλαιος των ημερων και το κριμα εδωκεν αγιοις υψιστου και ο καιρος εφθασεν και την βασιλειαν κατεσχον οι αγιοι 23 και ειπεν το θηριον το τεταρτον βασιλεια τεταρτη εσται εν τη γη ητις υπερεξει πασας τας βασιλειας και καταφαγεται πασαν την γην και συμπατησει αυτην και κατακοιπει 24 και τα δεκα κερατα αυτου δεκα βασιλεις αναστησονται και οπισω αυτων αναστησεται ετερος ος υπεροισει κακοις παντας τους εμπροσθεν και τρεις βασιλεις ταπεινωσει 25 και λογους προς τον υψιστον λαλησει και τους αγιους υψιστου παλαιωσει και υπονοησει του αλλοιωσαι καιρους και νομον και δοθησεται εν χειρι αυτου εως καιρου και καιρων και ημισυ καιρου 26 και το κριτηριον καθισει και την αρχην μεταστησουσιν του αφανισαι και του απολεσαι εως τελους 27 και η βασιλεια και η εξουσια και η μεγαλωσυνη των βασιλεων των υποκατω

παντος του ουρανου εδοθη αγιοις υψιστου και η βασιλεια αυτου βασιλεια αιωνιος και πασαι αι αρχαι αυτω δουλευσουσιν και υπακουσονται 28 εως ωδε το περας του λογου εγω δανιηλ επι πολυ οι διαλογισμοι μου συνεταρασσαν με και η μορφη μου ηλλοιωθη επ' εμοι και το ρημα εν τη καρδια μου συνετηρησα

Chapter 8

1 εν ετει τριτω της βασιλειας βαλτασαρ του βασιλεως ορασις ωφθη προς με εγω δανιηλ μετα την οφθεισαν μοι την αρχην 2 και ημην εν σουσοις τη βαρει η εστιν εν χωρα αιλαμ και ειδον εν οραματι και ημην επι του ουβαλ 3 και ηρα τους οφθαλμους μου και ειδον και ιδου κριος εις εστηκως προ του ουβαλ και αυτω κερατα και τα κερατα υψηλα και το εν υψηλοτερον του ετερου και το υψηλον ανεβαινεν επ' εσχατων 4 ειδον τον κριον κερατιζοντα κατα θαλασσαν και βορραν και νοτον και παντα τα θηρια ου στησονται ενωπιον αυτου και ουκ ην ο εξαιρουμενος εκ χειρος αυτου και εποιησεν κατα το θελημα αυτου και εμεγαλυνθη 5 και εγω ημην συνιων και ιδου τραγος αιγων ηρχετο απο λιβος επι προσωπον πασης της γης και ουκ ην απτομενος της γης και τω τραγω κερας θεωρητον ανα μεσον των οφθαλμων αυτου 6 και ηλθεν εως του κριου του τα κερατα εχοντος ου ειδον εστωτος ενωπιον του ουβαλ και εδραμεν προς αυτον εν ορμη της ισχυος αυτου 7 και ειδον αυτον φθανοντα εως του κριου και εξηγριανθη προς αυτον και επαισεν τον κριον και συνετριψεν αμφοτερα τα κερατα αυτου και ουκ ην ισχυς τω κριω του στηναι ενωπιον αυτου και ερριψεν αυτον επι την γην και συνεπατησεν αυτον και ουκ ην ο εξαιρουμενος τον κριον εκ χειρος αυτου 8 και ο τραγος των αιγων εμεγαλυνθη εως σφοδρα και εν τω ισχυσαι αυτον συνετριβη το κερας αυτου το μεγα και ανεβη κερατα τεσσαρα υποκατω αυτου εις τους τεσσαρας ανεμους του ουρανου 9 και εκ του ενος αυτων εξηλθεν κερας εν ισχυρον και εμεγαλυνθη περισσως προς τον νοτον και προς ανατολην και προς την δυναμιν 10 εμεγαλυνθη εως της δυναμεως του ουρανου και επεσεν επι την γην απο της δυναμεως του ουρανου και απο των αστρων και συνεπατησεν αυτα 11 και εως ου ο αρχιστρατηγος ρυσηται την αιχμαλωσιαν και δι' αυτον θυσια ερραχθη και εγενηθη και κατευοδωθη αυτω και το αγιον ερημωθησεται 12 και εδοθη επι την θυσιαν αμαρτια και ερριφη χαμαι η δικαιοσυνη και εποιησεν και ευοδωθη 13 και ηκουσα ενος αγιου λαλουντος και ειπεν εις αγιος τω φελμουνι τω λαλουντι εως ποτε η ορασις στησεται η θυσια η αρθεισα και η αμαρτια ερημωσεως η δοδεισα και το αγιον και η δυναμις συμπατηθησεται 14 και ειπεν αυτω εως εσπερας και πρωι ημεραι δισχιλiai και τριακοσαι και καθαρισθησεται το αγιον 15 και εγενετο εν τω ιδειν με εγω δανιηλ την ορασιν και εζητουν συνεσιν και ιδου εστη ενωπιον εμου ως ορασις ανδρος 16 και ηκουσα φωνην ανδρος ανα μεσον

του ουβαλ και εκαλεσεν και ειπεν γαβριηλ συνετισον εκεινον την ορασιν 17 και ηλθεν και εστη εχομενος της στασεως μου και εν τω ελθειν αυτον εδαμβηθη και πιπτω επι προσωπον μου και ειπεν προς με συνες υιε ανθρωπου ετι γαρ εις καιρου περας η ορασις 18 και εν τω λαλειν αυτον μετ' εμου πιπτω επι προσωπον μου επι την γην και ηψατο μου και εστησεν με επι ποδας 19 και ειπεν ιδου εγω γνωριζω σοι τα εσομενα επ' εσχατων της οργης ετι γαρ εις καιρου περας η ορασις 20 ο κριος ον ειδες ο εχων τα κερατα βασιλευς μηδων και περσων 21 και ο τραγος των αιγων βασιλευς ελληνων και το κερας το μεγα ο ην ανα μεσον των οφθαλμων αυτου αυτος εστιν ο βασιλευς ο πρωτος 22 και του συντριβεντος ου εστησαν τεσσαρα υποκατω κερατα τεσσαρες βασιλεις εκ του εθνους αυτου αναστησονται και ουκ εν τη ισχυι αυτου 23 και επ' εσχατων της βασιλειας αυτων πληρουμενων των αμαρτιων αυτων αναστησεται βασιλευς αναιδης προσωπω και συνιων προβληματα 24 και κραταια η ισχυς αυτου και ουκ εν τη ισχυι αυτου και θαυμαστα διαφθερει και κατευθυνει και ποιησει και διαφθερει ισχυρους και λαον αγιον 25 και ο ζυγος του κλοιου αυτου κατευθυνει δολος εν τη χειρι αυτου και εν καρδια αυτου μεγαλυνθησεται και δολω διαφθερει πολλους και επι απωλειας πολλων στησεται και ως ωα χειρι συντριψει 26 και η ορασις της εσπερας και της πρωιας της ρηθειας αληθης εστιν και συ σφραγισον την ορασιν οτι εις ημερας πολλας 27 και εγω δανιηλ εκοιμηθη και εμαλακισθη ημερας και ανεστην και εποιουν τα εργα του βασιλεως και εθαυμαζον την ορασιν και ουκ ην ο συνιων

Chapter 9

1 εν τω πρωτω ετει δαρειου του υιου ασουηρου απο του σπερματος των μηδων ος εβασιλευσεν επι βασιλειαν χαλδαιων 2 εν ετει ενι της βασιλειας αυτου εγω δανιηλ συνηκα εν ταις βυβλοις τον αριθμον των ετων ος εγενηθη λογος κυριου προς ιερειμian τον προφητην εις συμπληρωσιν ερημωσεως ιερουσαλημ εβδομηκοντα ετη 3 και εδωκα το προσωπον μου προς κυριον τον θεον του εκζητησαι προσευχην και δεησεις εν νηστειαις και σακκω και σποδω 4 και προσηυξαμην προς κυριον τον θεον μου και εξωμολογησαμην και ειπα κυριε ο θεος ο μεγας και θαυμαστος ο φυλασσων την διαθηκην σου και το ελεος τοις αγαπωσιν σε και τοις φυλασσουσιν τας εντολας σου 5 ημαρτομεν ηδικησαμεν ηνομησαμεν και απεστημεν και εξεκλιναμεν απο των εντολων σου και απο των κριματων σου 6 και ουκ εισηκουσαμεν των δουλων σου των προφητων οι ελαλουν εν τω ονοματι σου προς τους βασιλεις ημων και αρχοντας ημων και πατερας ημων και προς παντα τον λαον της γης 7 σοι κυριε η δικαιοσυνη και ημιν η αισχυνη του προσωπου ως η ημερα αυτη ανδρι ιουδα και τοις ενοικουσιν εν ιερουσαλημ και παντι ισραηλ τοις εγγυς και τοις μακραν εν παση τη γη ου διεσπειρας αυτους εκει εν αδεσια αυτων η ηθετησαν εν

σοι 8 κυριε ημιν η αισχυνη του προσωπου και τοις βασιλευσιν ημων και τοις αρχουσιν ημων και τοις πατρασιν ημων οιτινες ημαρτομεν σοι 9 τω κυριω θεω ημων οι οικτιρμοι και οι ιλασμοι οτι απεστημεν 10 και ουκ εισηκουσαμεν της φωνης κυριου του θεου ημων πορευεσθαι εν τοις νομοις αυτου οις εδωκεν κατα προσωπον ημων εν χερσιν των δουλων αυτου των προφητων 11 και πας ισραηλ παρεβησαν τον νομον σου και εξεκλιναν του μη ακουσαι της φωνης σου και επηλθεν εφ' ημας η καταρα και ο ορκος ο γεγραμμενος εν νομω μωυσεως δουλου του θεου οτι ημαρτομεν αυτω 12 και εστησεν τους λογους αυτου ους ελαλησεν εφ' ημας και επι τους κριτας ημων οι εκρινον ημας επαγαγειν εφ' ημας κακα μεγαλα οια ου γεγονεν υποκατω παντος του ουρανου κατα τα γενομενα εν ιερουσαλημ 13 καθως γεγραπται εν τω νομω μωυση παντα τα κακα ταυτα ηλθεν εφ' ημας και ουκ εδεηθημεν του προσωπου κυριου του θεου ημων αποστρεψαι απο των αδικιων ημων και του συνιεναι εν παση αληθεια σου 14 και εγρηγορησεν κυριος και επηγαγεν αυτα εφ' ημας οτι δικαιος κυριος ο θεος ημων επι πασαν την ποιησιν αυτου ην εποιησεν και ουκ εισηκουσαμεν της φωνης αυτου 15 και νυν κυριε ο θεος ημων ος εξηγαγες τον λαον σου εκ γης αιγυπτου εν χειρι κραταια και εποιησας σεαυτω ονομα ως η ημερα αυτη ημαρτομεν ηνομησαμεν 16 κυριε εν παση ελεημοσυνη σου αποστραφητω δη ο θυμος σου και η οργη σου απο της πολεως σου ιερουσαλημ ορους αγιου σου οτι ημαρτομεν και εν ταις αδικιαις ημων και των πατερων ημων ιερουσαλημ και ο λαος σου εις ονειδισμον εγενετο εν πασιν τοις περικυκλω ημων 17 και νυν εισακουσον κυριε ο θεος ημων της προσευχης του δουλου σου και των δεησεων αυτου και επιφανον το προσωπον σου επι το αγιασμα σου το ερημον ενεκεν σου κυριε 18 κλινον ο θεος μου το ους σου και ακουσον ανοιξον τους οφθαλμους σου και ιδε τον αφανισμον ημων και της πολεως σου εφ' ης επικεκληται το ονομα σου επ' αυτης οτι ουκ επι ταις δικαιουσυναις ημων ημεις ριπτουμεν τον οικτιρμον ημων ενωπιον σου αλλ' επι τους οικτιρμους σου τους πολλους 19 κυριε εισακουσον κυριε ιλασθητι κυριε προσχες και ποιησον μη χρονισης ενεκεν σου ο θεος μου οτι το ονομα σου επικεκληται επι την πολιν σου και επι τον λαον σου 20 και ετι εμου λαλουντος και προσευχομενου και εξαγορευοντος τας αμαρτιας μου και τας αμαρτιας του λαου μου ισραηλ και ριπτουντος τον ελεον μου εναντιον κυριου του θεου μου περι του ορους του αγιου του θεου μου 21 και ετι εμου λαλουντος εν τη προσευχη και ιδου ο ανηρ γαβριηλ ον ειδον εν τη ορασει εν τη αρχη πετομενος και ηψατο μου ωσει ωραν θυσιας εσπερινης 22 και συνετισεν με και ελαλησεν μετ' εμου και ειπεν δανιηλ νυν εξηλθον συμβιβασαι σε συνεσιν 23 εν αρχη της δεησεως σου εξηλθεν λογος και εγω ηλθον του αναγγειλαι σοι οτι ανηρ επιθυμιων συ ει και εννοηθητι εν τω ρηματι και συνες εν τη οπτασια 24 εβδομηκοντα εβδομαδες συνετμηθησαν επι τον λαον σου και επι την πολιν την αγιαν σου του συντελεσθηναι αμαρτιαν και του σφραγισαι αμαρτιας και α-

παλειψαι τας ανομιαις και του εξιλασασθαι αδικιας και του αγαγειν δικαιοσυνην αιωνιον και του σφραγισαι ορασιν και προφητην και του χρисαι αγιον αγιων 25 και γνωση και συνησεις απο εξοδου λογου του αποκριθηναι και του οικοδομησαι ιερουσαλημ εως χριστου ηγουμενου εβδομαδες επτα και εβδομαδες εξηκοντα δυο και επιστρεψει και οικοδομηθησεται πλατεια και τειχος και εκκενωθησονται οι καιροι 26 και μετα τας εβδομαδας τας εξηκοντα δυο εξολεθρευθησεται χρισμα και κριμα ουκ εστιν εν αυτω και την πολιν και το αγιον διαφθερει συν τω ηγουμενω τω ερχομενω και εκκοπησονται εν κατακλυσμω και εως τελους πολεμου συντετμημενου ταξει αφανισμοις 27 και δυναμωσει διαθηκην πολλοις εβδομας μια και εν τω ημισει της εβδομαδος αρθησεται μουν θυσια και σπονδη και επι το ιερον βδελυγμα των ερημωσεων και εως συντελειας καιρου συντελεια δοθησεται επι την ερημωσιν

Chapter 10

1 εν ετει τριτω κυρου βασιλεως περσων λογος απεκαλυφθη τω δανιηλ ου το ονομα επεκληθη βαλτασαρ και αληθινος ο λογος και δυναμις μεγαλη και συνεσις εδοθη αυτω εν τη οπτασια 2 εν ταις ημεραις εκειναις εγω δανιηλ ημην πενθων τρεις εβδομαδας ημερων 3 αρτον επιθυμιων ουκ εφαγον και κρεας και οινος ουκ εισηλθεν εις το στομα μου και αλειμμα ουκ ηλειψαμην εως πληρωσεως τριων εβδομαδων ημερων 4 εν ημερα εικοστη και τεταρτη του μηνος του πρωτου και εγω ημην εχομενα του ποταμου του μεγαλου αυτος εστιν εδδεκελ 5 και ηρα τους οφθαλμους μου και ειδον και ιδου ανηρ εις ενδεδυμενος βαδδιν και η οσφυς αυτου περιεζωσμενη εν χρυσειω ωφαζ 6 και το σωμα αυτου ωσει θαρσις και το προσωπον αυτου ωσει ορασις αστραπης και οι οφθαλμοι αυτου ωσει λαμπαδες πυρος και οι βραχιονες αυτου και τα σκελη ως ορασις χαλκου στιλβοντος και η φωνη των λογων αυτου ως φωνη οχλου 7 και ειδον εγω δανιηλ μονος την οπτασιαν και οι ανδρες οι μετ' εμου ουκ ειδον την οπτασιαν αλλ' η εκστασις μεγαλη επεπεσεν επ' αυτους και εφυγον εν φοβω 8 και εγω υπελειφθημ μονος και ειδον την οπτασιαν την μεγαλην ταυτην και ουχ υπελειφθη εν εμοι ισχυς και η δοξα μου μετεστραφη εις διαφθοραν και ουκ εκρατησα ισχυος 9 και ηκουσα την φωνην των λογων αυτου και εν τω ακουσai με αυτου ημην κατανευυμενος και το προσωπον μου επι την γην 10 και ιδου χειρ απτομενη μου και ηγειρεν με επι τα γονατα μου 11 και ειπεν προς με δανιηλ ανηρ επιθυμιων συνες εν τοις λογοις οις εγω λαλω προς σε και στηθι επι τη στασει σου οτι νυν απεσταλην προς σε και εν τω λαλησαι αυτον προς με τον λογον τουτον ανεστην εντρομος 12 και ειπεν προς με μη φοβου δανιηλ οτι απο της πρωτης ημερας ης εδωκας την καρδιαν σου του συνιεναι και κακωθηναι εναντιον του θεου σου ηκουσθησαν

οι λογοι σου και εγω ηλθον εν τοις λογοις σου 13 και ο αρχων βασιλειας περσων ειστηκει εξ εναντιας μου εικοσι και μιαν ημεραν και ιδου μισαηλ εις των αρχοντων των πρωτων ηλθεν βοηθησαι μοι και αυτον κατελιπον εκει μετα του αρχοντος βασιλειας περσων 14 και ηλθον συνετισαι σε οσα απαντησεται τω λαω σου επ' εσχατων των ημερων οτι ετι η ορασις εις ημερας 15 και εν τω λαλησαι αυτον μετ' εμου κατα τους λογους τουτους εδωκα το προσωπον μου επι την γην και κατενυγην 16 και ιδου ως ομοιωσις υιου ανθρωπου ηψατο των χειλεων μου και ηνοιξα το στομα μου και ελαλησα και ειπα προς τον εστωτα εναντιον εμου κυριε εν τη οπτασια σου εστραφη τα εντος μου εν εμοι και ουκ εσχον ισχυν 17 και πως δυνησεται ο παις σου κυριε λαλησαι μετα του κυριου μου τουτου και εγω απο του νυν ου στησεται εν εμοι ισχυς και πνοη ουχ υπελειφθη εν εμοι 18 και προσεδετο και ηψατο μου ως ορασις ανθρωπου και ενισχυσεν με 19 και ειπεν μοι μη φοβου ανηρ επιθυμιων ειρηνη σοι ανδριζου και ισχυε και εν τω λαλησαι αυτον μετ' εμου ισχυσα και ειπα λαλειτω ο κυριος μου οτι ενισχυσας με 20 και ειπεν ει οιδας ινα τι ηλθον προς σε και νυν επιστρεψω του πολεμησαι μετα αρχοντος περσων και εγω εξεπορευομην και ο αρχων των ελληνων ηρχετο 21 αλλ' η αναγγελω σοι το εντεταγμενον εν γραφη αληθειας και ουκ εστιν εις αντεχομενος μετ' εμου περι τουτων αλλ' η μισαηλ ο αρχων υμων

Chapter 11

1 και εγω εν ετει πρωτω κυρου εστην εις κρατος και ισχυν 2 και νυν αληθειαν αναγγελω σοι ιδου ετι τρεις βασιλεις αναστησονται εν τη περσιδι και ο τεταρτος πλουτησει πλουτον μεγαν παρα παντας και μετα το κρατησαι αυτον του πλουτου αυτου επαναστησεται πασαις βασιλειαις ελληνων 3 και αναστησεται βασιλευς δυνατος και κυριευσει κυριειας πολλης και ποιησει κατα το θελημα αυτου 4 και ως αν στη η βασιλεια αυτου συντριβησεται και διαιρεθησεται εις τους τεσσαρας ανεμους του ουρανου και ουκ εις τα εσχατα αυτου ουδε κατα την κυριειαν αυτου ην εκυριευσεν οτι εκτιλησεται η βασιλεια αυτου και ετεροις εκτος τουτων 5 και ενισχυσει ο βασιλευς του νοτου και εις των αρχοντων αυτου ενισχυσει επ' αυτον και κυριευσει κυριειαν πολλην επ' εξουσιας αυτου 6 και μετα τα ετη αυτου συμμειγησονται και θυγατηρ βασιλεως του νοτου εισελευσεται προς βασιλεα του βορρα του ποιησαι συνθηκας μετ' αυτου και ου κρατησει ισχυος βραχιονος και ου στησεται το σπερμα αυτου και παραδοθησεται αυτη και οι φεροντες αυτην και η νεανις και ο κατισχυων αυτην εν τοις καιροις 7 και στησεται εκ του ανθους της ριζης αυτης της ετοιμασιας αυτου και ηξει προς την δυναμιν και εισελευσεται εις τα υποστηριγματα του βασιλεως του βορρα και ποιησει εν αυτοις και κατισχυσει 8 και γε τους θεους αυτων μετα των χωνευτων αυτων

παν σκευος επιθυμητον αυτων αργυριου και χρυσιου μετα αιχμαλωσιας οισει εις αιγυπτον και αυτος στησεται υπερ βασιλεια του βορρα 9 και εισελευσεται εις την βασιλειαν του βασιλεως του νοτου και αναστρεψει εις την γην αυτου 10 και οι υιοι αυτου συναξουσιν οχλον δυναμεων πολλων και ελευσεται ερχομενος και κατακλυζων και παρελευσεται και καθιεται και συμπροσπλακησεται εως της ισχυρος αυτου 11 και αγριανθησεται βασιλευς του νοτου και εξελευσεται και πολεμησει μετα βασιλεως του βορρα και στησει οχλον πολυν και παραδοθησεται ο οχλος εν χειρι αυτου 12 και λημψεται τον οχλον και υψωθησεται η καρδια αυτου και καταβαλει μυριαδας και ου κατισχυσει 13 και επιστρεψει βασιλευς του βορρα και αξει οχλον πολυν υπερ τον προτερον και εις το τελος των καιρων ενιαυτων επελευσεται εισοδια εν δυναμει μεγαλη και εν υπαρξει πολλη 14 και εν τοις καιροις εκεινοις πολλοι επαναστησονται επι βασιλεια του νοτου και οι υιοι των λοιμων του λαου σου επαρθησονται του στησαι ορασιν και ασθενησουσιν 15 και εισελευσεται βασιλευς του βορρα και εκχει προσχωμα και συλλημψεται πολεις οχυρας και οι βραχιονες του βασιλεως του νοτου ου στησονται και αναστησονται οι εκλεκτοι αυτου και ουκ εσται ισχυς του στηναι 16 και ποιησει ο εισπορευομενος προς αυτον κατα το θελημα αυτου και ουκ εστιν εσως κατα προσωπον αυτου και στησεται εν γη του σαβι και συντελεσθησεται εν τη χειρι αυτου 17 και ταξει το προσωπον αυτου εισελθειν εν ισχυι πασης της βασιλειας αυτου και ευθεια παντα μετ' αυτου ποιησει και θυγατερα των γυναικων δωσει αυτω του διαφθειραι αυτην και ου μη παραμεινη και ουκ αυτω εσται 18 και επιστρεψει το προσωπον αυτου εις τας νησους και συλλημψεται πολλας και καταπαυσει αρχοντας ονειδισμου αυτων πλην ονειδισμος αυτου επιστρεψει αυτω 19 και επιστρεψει το προσωπον αυτου εις την ισχυν της γης αυτου και ασθενησει και πεσειται και ουχ ευρεθησεται 20 και αναστησεται εκ της ριζης αυτου φυτον βασιλειας επι την ετοιμασιαν αυτου παραβιβαζων πρασων δοξαν βασιλειας και εν ταις ημεραις εκειναις συντριβησεται και ουκ εν προσωποις ουδε εν πολεμω 21 στησεται επι την ετοιμασιαν αυτου εξουδενωδη και ουκ εδωκαν επ' αυτον δοξαν βασιλειας και ηξει εν ευθηνια και κατισχυσει βασιλειας εν ολισθηρημασιν 22 και βραχιονες του κατακλυζοντος κατακλυσθησονται απο προσωπου αυτου και συντριβησονται και ηγουμενος διαθηκης 23 και απο των συναναμειξεων προς αυτον ποιησει δολον και αναβησεται και υπερισχυσει αυτου εν ολιγω εθνει 24 και εν ευθηνια και εν πιοσιν χωραις ηξει και ποιησει α ουκ εποησαν οι πατερες αυτου και οι πατερες των πατερων αυτου προνομην και σκυλα και υπαρξιν αυτοις διασκορπιει και επ' αιγυπτον λογιεται λογισμους αυτου και εως καιρου 25 και εξεγερθησεται η ισχυς αυτου και η καρδια αυτου επι βασιλεια του νοτου εν δυναμει μεγαλη και ο βασιλευς του νοτου συναφει πολεμον εν δυναμει μεγαλη και ισχυρα σφοδρα και ου στησεται οτι λογιουνται επ' αυτον λογισμους 26 και φαγονται τα δεοντα αυτου και συν-

τριψουσιν αυτον και δυναμεις κατακλυσει και πεσουνται τραυματιαι πολλοι 27 και αμφοτεροι οι βασιλεις αι καρδια αυτων εις πονηριαν και επι τραπεζη μια ψευδη λαλησουσιν και ου κατευθυνει οτι ετι περας εις καιρον 28 και επιστρεψει εις την γην αυτου εν υπαρξει πολλη και η καρδια αυτου επι διαθηκην αγιαν και ποιησει και επιστρεψει εις την γην αυτου 29 εις τον καιρον επιστρεψει και ηξει εν τω νοτω και ουκ εσται ως η πρωτη και ως η εσχατη 30 και εισελευσονται εν αυτω οι εκπορευομενοι κιτιοι και ταπεινωθησεται και επιστρεψει και θυμωθησεται επι διαθηκην αγιαν και ποιησει και επιστρεψει και συνησει επι τους καταλιποντας διαθηκην αγιαν 31 και σπερματα εξ αυτου αναστησονται και βεβηλωσουσιν το αγιασμα της δυναστειας και μεταστησουσιν τον ενδελεχισμον και δωσουσιν βδελυγμα ηφανισμενον 32 και οι ανομουντες διαθηκην επαξουσιν εν ολισθηρημασιν και λαος γινωσκοντες θεον αυτου κατισχυσουσιν και ποιησουσιν 33 και οι συνετοι του λαου συνησουσιν εις πολλα και ασθενησουσιν εν ρομφαια και εν φλογι και εν αιχμαλωσια και εν διαρπαγη ημερων 34 και εν τω ασθενησαι αυτους βοηθηθησονται βοηθειαν μικραν και προστεθησονται επ' αυτους πολλοι εν ολισθηρημασιν 35 και απο των συνιεντων ασθενησουσιν του πυρωσαι αυτους και του εκλεξασθαι και του αποκαλυφθηναι εως καιρου περας οτι ετι εις καιρον 36 και ποιησει κατα το θελημα αυτου και υψωθησεται ο βασιλευς και μεγαλυνθησεται επι παντα θεον και λαλησει υπερογκα και κατευθυνει μεχρις ου συντελεσθη η οργη εις γαρ συντελειαν γινεται 37 και επι παντας θεους των πατερων αυτου ου συνησει και επι επιθυμιαν γυναικων και επι παν θεον ου συνησει οτι επι παντας μεγαλυνθησεται 38 και θεον μαωζιν επι τοπου αυτου δοξασει και θεον ον ουκ εγνωσαν οι πατερες αυτου δοξασει εν χρυσω και αργυρω και λιθω τιμιω και εν επιθυμημασιν 39 και ποιησει τοις οχυρωμασιν των καταφυγων μετα θεου αλλοτριου και πληθυνει δοξαν και υποταξει αυτοις πολλους και γην διελκει εν δωροις 40 και εν καιρου περατι συγκερατισθησεται μετα του βασιλεως του νοτου και συναχθησεται επ' αυτον βασιλευς του βορρα εν αρμασιν και εν ιππευσιν και εν ναυσιν πολλαις και εισελευσεται εις την γην και συντριψει και παρελευσεται 41 και εισελευσεται εις την γην του σαβι και πολλοι ασθενησουσιν και ουτοι διασωθησονται εκ χειρος αυτου εδωμ και μωαβ και αρχη υιων αμμων 42 και εκτενει την χειρα αυτου επι την γην και γη αιγυπτου ουκ εσται εις σωτηριαν 43 και κυριευσει εν τοις αποκρυφοις του χρυσου και του αργυρου και εν πασιν επιθυμητοις αιγυπτου και λιβυων και αιθιοπων εν τοις οχυρωμασιν αυτων 44 και ακοαι και σπουδαι ταραξουσιν αυτον εξ ανατολων και απο βορρα και ηξει εν θυμω πολλω του αφανισαι και του αναθεματισαι πολλους 45 και πηξει την σκηνην αυτου εφ'αδανω ανα μεσον των θαλασσων εις ορος σαβι αγιον και ηξει εως μερους αυτου και ουκ εστιν ο ρυομενος αυτον

Chapter 12

1 και εν τω καιρω εκεινω αναστησεται μισαηλ ο αρχων ο μεγας ο εστηκως επι τους υιους του λαου σου και εσται καιρος θλιψεως θλιψις οια ου γεγονεν αφ' ου γεγενηται εθνος επι της γης εως του καιρου εκεινου και εν τω καιρω εκεινω σωθησεται ο λαος σου πας ο ευρεθεις γεγραμμενος εν τη βιβλω 2 και πολλοι των καθευδοντων εν γης χωματι εξεγερθησονται ουτοι εις ζωην αιωνιον και ουτοι εις ονειδισμον και εις αισχυνην αιωνιον 3 και οι συνιεντες εκλαμψουσιν ως η λαμπροτης του στερεωματος και απο των δικαιων των πολλων ως οι αστερες εις τους αιωνας και ετι 4 και συ δανιηλ εμφραξον τους λογους και σφραγισον το βιβλιον εως καιρου συντελειας εως διδαχθωσιν πολλοι και πληθυνθη η γνωσις 5 και ειδον εγω δανιηλ και ιδου δυο ετεροι εισηλθον εις εντευθεν του χειλους του ποταμου και εις εντευθεν του χειλους του ποταμου 6 και ειπεν τω ανδρι τω ενδεδυμενω τα βαδδιν ος ην επανω του υδατος του ποταμου εως ποτε το περας ων ειρηκας των θαυμασιων 7 και ηκουσα του ανδρος του ενδεδυμενου τα βαδδιν ος ην επανω του υδατος του ποταμου και υψωσεν την δεξιαν αυτου και την αριστεραν αυτου εις τον ουρανον και ωμοσεν εν τω ζωντι τον αιωνα οτι εις καιρον καιρων και ημισυ καιρου εν τω συντελεσθηναι διασκορπισμον χειρος λαου ηγιασμενου γνωσονται παντα ταυτα 8 και εγω ηκουσα και ου συνηκα και ειπα κυριε τι τα εσχατα τουτων 9 και ειπεν δευρο δανιηλ οτι εμπεφραγμενοι και εσφραγισμενοι οι λογοι εως καιρου περας 10 εκλεγωσιν και εκλευκανθωσιν και πυρωθωσιν πολλοι και ανομησωσιν ανομοι και ου συνησουσιν παντες ανομοι και οι νοημονες συνησουσιν 11 και απο καιρου παραλλαξεως του ενδελεχισμού και του δοθηναι βδελυγμα ερημωσεως ημεραι χιλιαι διακοσαι ενενηκοντα 12 μακαριος ο υπομενων και φθασας εις ημερας χιλιας τριακοσιας τριακοντα πεντε 13 και συ δευρο και αναπαυου ετι γαρ ημεραι εις αναπληρωσιν συντελειας και αναστηση εις τον κληρον σου εις συντελειαν ημερων.

Hosea

Chapter 1

1 λογος κυριου ος εγενηθη προς ωσηε τον του βεηρι εν ημεραις οζιου και ιωαδαμ και αχαζ και εξεκίου βασιλεων ιουδα και εν ημεραις ιεροβοαμ υιου ιωας βασιλεως ισραηλ 2 αρχη λογου κυριου προς ωσηε και ειπεν κυριος προς ωσηε βαδιζε λαβε σεαυτω γυναικα πορνειας και τεκνα πορνειας διοτι εκπορνευουσα εκπορνευσει η γη απο οπισθεν του κυριου 3 και επορευθη και ελαβεν την γομερ θυγατερα δεβηλαιμ και συνελαβεν και ετεκεν αυτω υιον 4 και ειπεν κυριος προς αυτον καλεσον το ονομα αυτου ιεζραελ διοτι ετι μικρον και εκδικησω το αιμα του ιεζραελ επι τον οικον ιου και καταπαυσω βασιλειαν οικου ισραηλ 5 και εσται εν τη ημερα εκεινη συντριψω το τοξον του ισραηλ εν τη κοιλαδι του ιεζραελ 6 και συνελαβεν ετι και ετεκεν θυγατερα και ειπεν αυτω καλεσον το ονομα αυτης ουκ-ηλεημενη διοτι ου μη προσθησω ετι ελεησαι τον οικον του ισραηλ αλλ' η αντιτασσομενος αντιταξομαι αυτοις 7 τους δε υιους ιουδα ελεησω και σωσω αυτους εν κυριω δεω αυτων και ου σωσω αυτους εν τοξω ουδε εν ρομφαια ουδε εν πολεμω ουδε εν αρμασιν ουδε εν ιπποις ουδε εν ιππευσιν 8 και απεγαλακτισεν την ουκ-ηλεημενην και συνελαβεν ετι και ετεκεν υιον 9 και ειπεν καλεσον το ονομα αυτου ου-λαοσ-μου διοτι υμεις ου λαος μου και εγω ουκ ειμι υμων

Chapter 2

1 και την ο αριθμος των υιων ισραηλ ως η αμμος της θαλασσης η ουκ εκμετρηθησεται ουδε εξαριθμηθησεται και εσται εν τω τοπω ου ερρεθη αυτοις ου λαος μου υμεις εκει κληθησονται υιοι θεου ζωντος 2 και συναχθησονται οι υιοι ιουδα και οι υιοι ισραηλ επι το αυτο και θησονται εαυτοις αρχην μιαν και αναβησονται εκ της γης οτι μεγαλη η ημερα του ιεζραελ 3 ειπατε τω αδελφω υμων λαοσ-μου και τη αδελφη υμων ηλεημενη 4 κριθητε προς την μητερα υμων κριθητε οτι αυτη ου γυνη μου και εγω ουκ ανηρ αυτης και εξαρω την πορνειαν αυτης εκ προσωπου μου και την μοιχειαν αυτης εκ μεσου μαστων αυτης 5 οπως αν εκδυσω αυτην γυμνην και αποκαταστησω αυτην καθως ημερα γενεσεως αυτης και θησομαι αυτην ως ερημον και ταξω αυτην ως γην ανυδρον και αποκτενω αυτην εν διψει 6 και τα τεκνα αυτης ου μη ελεησω οτι τεκνα πορνειας εστιν 7 οτι εξεπορνευσεν η μητηρ αυτων κατησχυνεν η τεκουσα αυτα ειπεν γαρ ακολουθησω οπισω των εραστων μου των διδοντων μοι τους αρτους μου και το υδωρ μου και τα ιματια μου και τα οθονια μου και το ελαιον μου και παντα οσα μοι καθηκει 8 δια τουτο ιδου εγω φρασσω την οδον αυτης εν σχολοψιν και ανοικοδομησω τας οδους αυτης

και την τριβον αυτης ου μη ευρη 9 και καταδιωξεται τους εραστας αυτης και ου μη καταλαβη αυτους και ζητησει αυτους και ου μη ευρη αυτους και ερει πορευσομαι και επιστρεψω προς τον ανδρα μου τον προτερον οτι καλως μοι ην τοτε η νυν 10 και αυτη ουκ εγνω οτι εγω δεδωκα αυτη τον σιτον και τον οινον και το ελαιον και αργυριον επληθυνα αυτη αυτη δε αργυρα και χρυσα εποίησεν τη βααλ 11 δια τουτο επιστρεψω και κομιουμαι τον σιτον μου καθ' ωραν αυτου και τον οινον μου εν καιρω αυτου και αφελουμαι τα ιματια μου και τα οθονια μου του μη καλυπτειν την ασχημοσυνην αυτης 12 και νυν αποκαλυψω την ακαθαρσιαν αυτης ενωπιον των εραστων αυτης και ουδεις ου μη εξεληται αυτην εκ χειρος μου 13 και αποστρεψω πασας τας ευφροσυνας αυτης εορτας αυτης και τας νουμηνιας αυτης και τα σαββατα αυτης και πασας τας πανηγυρεις αυτης 14 και αφανιω αμπελον αυτης και τας συκας αυτης οσα ειπεν μισθωματα μου ταυτα εστιν α εδωκαν μοι οι ερασται μου και θησομαι αυτα εις μαρτυριον και καταφαγεται αυτα τα θηρια του αγρου και τα πετεινα του ουρανου και τα ερπετα της γης 15 και εκδικησω επ' αυτην τας ημερας των βααλιμ εν αις επεθυεν αυτοις και περιετιθετο τα ενωτια αυτης και τα καθορμια αυτης και επορευετο οπισω των εραστων αυτης εμου δε επελαθετο λεγει κυριος 16 δια τουτο ιδου εγω πλανω αυτην και ταξω αυτην εις ερημον και λαλησω επι την καρδιαν αυτης 17 και δωσω αυτη τα κτηματα αυτης εκειθεν και την κοιλαδα αχωρ διανοιξαι συνεσιν αυτης και ταπεινωθησεται εκει κατα τας ημερας νηπιότητος αυτης και κατα τας ημερας αναβασεως αυτης εκ γης αιγυπτου 18 και εσται εν εκεινη τη ημερα λεγει κυριος καλεσει με ο ανηρ μου και ου καλεσει με ετι βααλιμ 19 και εξαρω τα ονοματα των βααλιμ εκ στοματος αυτης και ου μη μνησθωσιν ουκετι τα ονοματα αυτων 20 και διαθησομαι αυτοις εν εκεινη τη ημερα διαδηκην μετα των θηριων του αγρου και μετα των πετεινων του ουρανου και μετα των ερπετων της γης και τοξον και ρομφαιαν και πολεμον συντριψω απο της γης και κατοικιω σε επ' ελπιδι 21 και μνηστευσομαι σε εμαυτω εις τον αιωνα και μνηστευσομαι σε εμαυτω εν δικαιοσυνη και εν κριματι και εν ελεει και εν οικτιρμοις 22 και μνηστευσομαι σε εμαυτω εν πιστει και επιγνωση τον κυριον 23 και εσται εν εκεινη τη ημερα λεγει κυριος επακουσομαι τω ουρανω και ο ουρανός επακουσεται τη γη 24 και η γη επακουσεται τον σιτον και τον οινον και το ελαιον και αυτα επακουσεται τω ιεζραελ 25 και σπερω αυτην εμαυτω επι της γης και ελεησω την ουκ-ηλεημενην και ερω τω ου-λαω-μου λαος μου ει συ και αυτος ερει κυριος ο θεος μου ει συ

Chapter 3

1 και ειπεν κυριος προς με ετι πορευθητι και αγαπησον γυναικα αγαπωσαν πονηρα και μοιχαλιν καθως αγαπα ο θεος τους υιους ισραηλ και αυτοι αποβλεπουσιν επι

θεους αλλοτριους και φιλουσιν πεμματα μετα σταφιδων 2 και εμισθωσαμην ε-
μαυτω πεντεκαιδεκα αργυριου και γομορ κριθων και νεβελ οινου 3 και ειπα προς
αυτην ημερας πολλας καθηση επ' εμοι και ου μη πορνευσης ουδε μη γενη ανδρι
ετερω και εγω επι σοι 4 διοτι ημερας πολλας καθησονται οι υιοι ισραηλ ουκ οντος
βασιλεως ουδε οντος αρχοντος ουδε ουσης θυσιας ουδε οντος θυσιαστηριου ουδε
ιερατειας ουδε δηλων 5 και μετα ταυτα επιστρεψουσιν οι υιοι ισραηλ και επιζητη-
σουσιν κυριον τον θεον αυτων και δαυιδ τον βασιλεα αυτων και εκστησονται επι
τω κυριω και επι τοις αγαθοις αυτου επ' εσχατων των ημερων

Chapter 4

1 ακουσατε λογον κυριου υιοι ισραηλ διοτι κρισις τω κυριω προς τους κατοικουν-
τας την γην διοτι ουκ εστιν αληθεια ουδε ελεος ουδε επιγνωσις θεου επι της γης 2
αρα και ψευδος και φονος και κλοπη και μοιχεια κεχυται επι της γης και αιματα
εφ' αιμασιν μισγουσιν 3 δια τουτο πενθησει η γη και σμικρυνθησεται συν πασιν
τοις κατοικουσιν αυτην συν τοις θηριοις του αγρου και συν τοις ερπετοις της γης
και συν τοις πετεινοις του ουρανου και οι ιχθυες της θαλασσης εκλειψουσιν 4
οπως μηδεις μητε δικαζεται μητε ελεγχη μηδεις ο δε λαος μου ως αντιλεγόμενος
ιερευσ 5 και ασθενησεις ημερας και ασθενησει και προφητης μετα σου νυκτι ωμοι-
ωσα την μητερα σου 6 ωμοιωθη ο λαος μου ως ουκ εχων γνωσιν οτι συ επιγνωσιν
απωσω καγω απωσομαι σε του μη ιερατευειν μοι και επελαθου νομον θεου σου
καγω επιλησομαι τεκνων σου 7 κατα το πληθος αυτων ουτως ημαρτον μοι την
δοξαν αυτων εις ατιμιαν θησομαι 8 αμαρτιας λαου μου φαγονται και εν ταις
αδικιαις αυτων λημψονται τας ψυχας αυτων 9 και εσται καθως ο λαος ουτως και
ο ιερευσ και εκδικησω επ' αυτον τας οδους αυτου και τα διαβουλια αυτου αν-
ταποδωσω αυτω 10 και φαγονται και ου μη εμπλησθωσιν επορνευσαν και ου μη
κατευθυνωσιν διοτι τον κυριον εγκατελιπον του φυλαξαι 11 πορνειαν και οινον
και μεθυσμα εδεξατο καρδια λαου μου 12 εν συμβολοις επηρωτων και εν ραβδοις
αυτου απηγγελλον αυτω πνευματι πορνειας επλανηθησαν και εξεπορνευσαν απο
του θεου αυτων 13 επι τας κορυφας των ορεων εδυσιαζον και επι τους βουνους
εδυον υποκατω δρυος και λευκης και δενδρου συσκιαζοντος οτι καλον σκεπη δια
τουτο εκπορνευσουσιν αι θυγατερες υμων και αι νυμφαι υμων μοιχευσουσιν 14
και ου μη επισκεψωμαι επι τας θυγατερας υμων οταν πορνευωσιν και επι τας νυμ-
φας υμων οταν μοιχευωσιν διοτι και αυτοι μετα των πορνων συνεφυροντο και
μετα των τετελεσμενων εδυον και ο λαος ο συνιων συνεπλεκετο μετα πορνης 15
συ δε ισραηλ μη αγνοει και ιουδα μη εισπορευεσθε εις γαλαλα και μη αναβαινετε
εις τον οικον ων και μη ομνυετε ζωντα κυριον 16 οτι ως δαμαλις παροιστρωσα
παροιστρησεν ισραηλ νυν νεμησει αυτους κυριος ως αμνον εν ευρυχωρω 17 μετο-

χος ειδωλων εφραιμ εδηκεν εαυτω σκανδαλα 18 ηρετισεν χαναναιους πορνευοντες
εξεπορνευσαν ηγαπησαν ατιμιαν εκ φρυαγματος αυτων 19 συστροφη πνευματος
συ ει εν ταις πτερυξιν αυτης και καταισχυνηθησονται εκ των θυσιαστηριων αυτων

Chapter 5

1 ακουσατε ταυτα οι ιερεις και προσεχετε οικος ισραηλ και ο οικος του βασιλεως
ενωτιζεσθε διοτι προς υμας εστιν το κριμα οτι παγισ εγενηθητε τη σκοπια και ως
δικτυον εκτεταμενον επι το ιταβυριον 2 ο οι αγρευοντες την θηραν κατεπηξαν
εγω δε παιδευτης υμων 3 εγω εγνων τον εφραιμ και ισραηλ ουκ απεστιν απ' εμου
διοτι νυν εξεπορνευσεν εφραιμ εμianθη ισραηλ 4 ουκ εδωκαν τα διαβουλια αυτων
του επιστρεψαι προς τον θεον αυτων οτι πνευμα πορνειας εν αυτοις εστιν τον δε
κυριον ουκ επεγνωσαν 5 και ταπεινωθησεται η υβρις του ισραηλ εις προσωπον
αυτου και ισραηλ και εφραιμ ασθενησουσιν εν ταις αδικiais αυτων και ασθενησει
και ιουδας μετ' αυτων 6 μετα προβατων και μοσχων πορευσονται του εκζητησαι
τον κυριον και ου μη ευρωσιν αυτον οτι εξεκλινεν απ' αυτων 7 οτι τον κυριον
εγκατελιπον οτι τεκνα αλλοτρια εγεννηθησαν αυτοις νυν καταφαγεται αυτους η
ερυσιβη και τους κληρους αυτων 8 σαλπισατε σαλπιγγι επι τους βουνους ηχησατε
επι των υψηλων κηρυξατε εν τω οικω ων εξεστη βενιαμιν 9 εφραιμ εις αφανισμον
εγενετο εν ημεραις ελεγχου εν ταις φυλαις του ισραηλ εδειξα πιστα 10 εγενοντο
οι αρχοντες ιουδα ως μετατιθεντες ορια επ' αυτους εκχεω ως υδωρ το ορμημα μου
11 κατεδυναστευσεν εφραιμ τον αντιδικον αυτου κατεπατησεν κριμα οτι ηρξατο
πορευεσθαι οπισω των ματαιων 12 και εγω ως ταραχη τω εφραιμ και ως κεντρον
τω οικω ιουδα 13 και ειδεν εφραιμ την νοσον αυτου και ιουδας την οδυνην αυτου
και επορευθη εφραιμ προς ασσυριους και απεστειλεν πρεσβεις προς βασιλεα ιαριμ
και αυτος ουκ ηδυνασθη ιασασθαι υμας και ου μη διαπαυση εξ υμων οδυνη 14
διοτι εγω ειμι ως πανθηρ τω εφραιμ και ως λεων τω οικω ιουδα και εγω αρπωμαι
και πορευσομαι και λημψομαι και ουκ εσται ο εξαιρουμενος 15 πορευσομαι και
επιστρεψω εις τον τοπον μου εως ου αφανισθωσιν και επιζητησουσιν το προσωπον
μου εν θλιψει αυτων ορθριουσι προς με λεγοντες

Chapter 6

1 πορευθωμεν και επιστρεψωμεν προς κυριον τον θεον ημων οτι αυτος ηρπακεν
και ιασεται ημας παταξει και μοτωσει ημας 2 υγιασει ημας μετα δυο ημερας εν
τη ημερα τη τριτη αναστησομεθα και ζησομεθα ενωπιον αυτου 3 και γνωσομεθα
διωξομεν του γνωναι τον κυριον ως ορδρον ετοιμον ευρησομεν αυτον και ηξει ως
υετος ημιν προιμος και οψιμος τη γη 4 τι σοι ποιησω εφραιμ τι σοι ποιησω ιουδα

το δε ελεος υμων ως νεφελη πρωινη και ως δροσος ορθρινη πορευομενη 5 δια τουτο απεδερισα τους προφητας υμων απεκτεινα αυτους εν ρημασιν στοματος μου και το κριμα μου ως φως εξελευσεται 6 διοτι ελεος θελω και ου θυσιαν και επιγνωσιν θεου η ολοκαυτωματα 7 αυτοι δε εισιν ως ανθρωπος παραβαινων διαθηκην εκει κατεφρονησεν μου 8 γαλααδ πολις εργαζομενη ματαια ταρασσουσα υδωρ 9 και η ισχυς σου ανδρος πειρατου εκρυψαν ιερεις οδον κυριου εφονευσαν σικιμα οτι ανομιαν εποιησαν 10 εν τω οικω ισραηλ ειδον φρικωδη εκει πορνειαν του εφραιμ εμμανθη ισραηλ και ιουδα 11 αρχου τρυγαν σεαυτω εν τω επιστρεφειν με την αιχμαλωσιαν του λαου μου

Chapter 7

1 εν τω ιασασθαι με τον ισραηλ και αποκαλυφθησεται η αδικια εφραιμ και η κακια σαμαρειας οτι ηργασαντο ψευδη και κλεπτης προς αυτον εισελευσεται εκδιδυσκων ληστης εν τη οδω αυτου 2 οπως συναδωσιν ως συναδοντες τη καρδια αυτων πασας τας κακίας αυτων εμνησθην νυν εκυκλωσεν αυτους τα διαβουλια αυτων απεναντι του προσωπου μου εγενοντο 3 εν ταις κακιας αυτων ευφραναν βασιλεις και εν τοις ψευδεσιν αυτων αρχοντας 4 παντες μοιχευοντες ως κλιβανος καιομενος εις πεψιν κατακαυματος απο της φλογος απο φυρασεως στεατος εως του ζυμωθηναι αυτο 5 αι ημεραι των βασιλεων υμων ηρξαντο οι αρχοντες θυμουσθαι εξ οινου εξετεινεν την χειρα αυτου μετα λοιμων 6 διοτι ανεκαυθησαν ως κλιβανος αι καρδιαι αυτων εν τω καταρασσειν αυτους ολην την νυκτα υπνου εφραιμ ενεπλησθη πρωι εγενηθη ανεκαυθη ως πυρος φεγγος 7 παντες εθερμανθησαν ως κλιβανος και κατεφαγον τους κριτας αυτων παντες οι βασιλεις αυτων επεσαν ουκ ην ο επικαλουμενος εν αυτοις προς με 8 εφραιμ εν τοις λαοις αυτου συνανεμειγνυτο εφραιμ εγενετο εγκρυφιας ου μεταστρεφομενος 9 κατεφαγον αλλοτριои την ισχυν αυτου αυτος δε ουκ επεγνω και πολιαι εξηνθησαν αυτω και αυτος ουκ εγνω 10 και ταπεινωθησεται η υβρις ισραηλ εις προσωπον αυτου και ουκ επεστρεψαν προς κυριον τον θεον αυτων και ουκ εξεζητησαν αυτον εν πασι τουτοις 11 και ην εφραιμ ως περιστερα ανους ουκ εχουσα καρδιαν αιγυπτον επεκαλειτο και εις ασσυριους επορευθησαν 12 καθως αν πορευωνται επιβαλω επ' αυτους το δικτυον μου καθως τα πετεινα του ουρανου καταξω αυτους παιδευσω αυτους εν τη ακοη της θλιψεως αυτων 13 ουαι αυτοις οτι απεπηδησαν απ' εμου δειλαιοι εισιν οτι ησεβησαν εις εμε εγω δε ελυτρωσαμην αυτους αυτοι δε κατελαλησαν κατ' εμου ψευδη 14 και ουκ εβοησαν προς με αι καρδιαι αυτων αλλ' η ωλολυζον εν ταις κοιταις αυτων επι σιτω και οινω κατετεμνοντο επαιδευθησαν εν εμοι 15 καγω κατισχυσα τους βραχιονας αυτων και εις εμε ελογισαντο πονηρα 16 απεστραφησαν εις ουδεν εγενοντο ως τοξον εντεταμενον πεσουνται εν ρομφαια

οι αρχοντες αυτων δι' απαιδευσιαν γλωσσης αυτων ουτος ο φαυλισμος αυτων εν γη αιγυπτω

Chapter 8

1 εις κολπον αυτων ως γη ως αετος επ' οικον κυριου ανθ' ων παρεβησαν την διαθηκην μου και κατα του νομου μου ησεβησαν 2 εμε κεκραξονται ο θεος εγνωκαμεν σε 3 οτι ισραηλ απεστρεψατο αγαθα εχθρον κατεδιωξαν 4 εαυτοις εβασιλευσαν και ου δι' εμου ηρξαν και ουκ εγνωρισαν μοι το αργυριον αυτων και το χρυσιον αυτων εποιησαν εαυτοις ειδωλα οπως εξολεθρευθωσιν 5 αποτριψαι τον μοσχον σου σαμαρεια παρωξυνθη ο θυμος μου επ' αυτους εως τινος ου μη δυνωνται καθαρισθηναι 6 εν τω ισραηλ και αυτο τεκτων εποιησεν και ου θεος εστιν διοτι πλανων ην ο μοσχος σου σαμαρεια 7 οτι ανεμοφθορα εσπειραν και η καταστροφη αυτων εκδεξεται αυτα δραγμα ουκ εχον ισχυν του ποιησαι αλευρον εαν δε και ποιηση αλλοτριои καταφαγονται αυτο 8 κατεποθη ισραηλ νυν εγενετο εν τοις εθνεσιν ως σκευος αχρηστον 9 οτι αυτοι ανεβησαν εις ασσυριους ανεθαλεν καθ' εαυτον εφραιμ δωρα ηγαπησαν 10 δια τουτο παραδοθησονται εν τοις εθνεσιν νυν εισδεξομαι αυτους και κοπασουσιν μικρον του χριειν βασιλεια και αρχοντας 11 οτι επληθυνεν εφραιμ θυσιαστηρια εις αμαρτιας εγενοντο αυτω θυσιαστηρια ηγαπημενα 12 καταγραφω αυτω πληθος και τα νομιμα αυτου εις αλλοτρια ελογισθησαν θυσιαστηρια τα ηγαπημενα 13 διοτι εαν θυσωσιν θυσιαν και φαγωσιν κρεα κυριος ου προσδεξεται αυτα νυν μνησθησεται τας αδικιας αυτων και εκδικησει τας αμαρτιας αυτων αυτοι εις αιγυπτον απεστρεψαν και εν ασσυριοις ακαθαρτα φαγονται 14 και επελαθετο ισραηλ του ποιησαντος αυτον και ωκοδομησαν τεμενη και ιουδας επληθυνεν πολεις τετειχισμενας και εξαποστελω πυρ εις τας πολεις αυτου και καταφαγεται τα θεμελια αυτων

Chapter 9

1 μη χαιρε ισραηλ μηδε ευφραινου καθως οι λαοι διοτι επορνευσας απο του θεου σου ηγαπησας δοματα επι παντα αλωνα σιτου 2 αλων και ληνος ουκ εγνω αυτους και ο οινος εψευσατο αυτους 3 ου κατωκησαν εν τη γη του κυριου κατωκησεν εφραιμ εις αιγυπτον και εν ασσυριοις ακαθαρτα φαγονται 4 ουκ εσπεισαν τω κυριω οινον και ουχ ηδυναν αυτω αι θυσιαι αυτων ως αρτος πενθους αυτοις παντες οι εσθοντες αυτα μianθησονται διοτι οι αρτοι αυτων ταις ψυχαις αυτων ουκ εισελευσονται εις τον οικον κυριου 5 τι ποιησετε εν ημερα πανηγυρεως και εν ημερα εορτης του κυριου 6 δια τουτο ιδου πορευσονται εκ ταλαιπωριας αιγυπτου και εκδεξεται αυτους μεμφις και θαψει αυτους μαχμας το αργυριον αυτων

ολεθρος κληρονομησει ακανθαι εν τοις σκηνωμασιν αυτων 7 ηκασιν αι ημεραι της εκδικησεως ηκασιν αι ημεραι της ανταποδοσεως σου και κακωθησεται ισραηλ ωσπερ ο προφητης ο παρεξεστηκως ανθρωπος ο πνευματοφορος υπο του πληθους των αδικιων σου επληθυνθη μανια σου 8 σκοπος εφραιμ μετα θεου προφητης παγιν σκολια επι πασας τας οδους αυτου μανιαν εν οικω κυριου κατεπηξαν 9 εφθαρησαν κατα τας ημερας του βουνου μνησθησεται αδικιας αυτου εκδικησει αμαρτιας αυτου 10 ως σταφυλην εν ερημω ευρον τον ισραηλ και ως σκοπον εν συκη προιον ειδον πατερας αυτων αυτοι εισηλθον προς τον βεελφεγωρ και απηλλοτριωθησαν εις αισχυνην και εγενοντο οι ηγαπημενοι ως οι εβδελυγμενοι 11 εφραιμ ως ορνεον εξεπετασθη αι δοξαι αυτων εκ τοκων και ωδινων και συλλημψεων 12 διοτι και εαν εκθρεψωσιν τα τεκνα αυτων ατεκνωθησονται εξ ανθρωπων διοτι και ουαι αυτοις εστιν σαρξ μου εξ αυτων 13 εφραιμ ον τροπον ειδον εις θηραν παρεστησαν τα τεκνα αυτων και εφραιμ του εξαγαγειν εις αποκεντησιν τα τεκνα αυτου 14 δος αυτοις κυριε τι δωσεις αυτοις δος αυτοις μητραν ατεκνουσαν και μαστους ξηρους 15 πασαι αι κακιαι αυτων εις γαλγαλ οτι εκει αυτους εμισησα δια τας κακιας των επιτηδευματων αυτων εκ του οικου μου εκβαλω αυτους ου μη προσθησω του αγαπησαι αυτους παντες οι αρχοντες αυτων απειθουντες 16 επονεσεν εφραιμ τας ριζας αυτου εξηρανθη καρπον ουκετι μη ενεγκη διοτι και εαν γεννησωσιν αποκτενω τα επιθυμηματα κοιλιας αυτων 17 απωσεται αυτους ο θεος οτι ουκ εισηκουσαν αυτου και εσονται πλανηται εν τοις εθνεσιν

Chapter 10

1 αμπελος ευκληματουσα ισραηλ ο καρπος αυτης ευθηνων κατα το πληθος των καρπων αυτου επληθυνεν τα θυσιαστηρια κατα τα αγαθα της γης αυτου ωκοδομησεν στηλας 2 εμερισαν καρδιας αυτων νυν αφανισθησονται αυτος κατασκαψει τα θυσιαστηρια αυτων ταλαιπωρησουσιν αι στηλαι αυτων 3 διοτι νυν ερουσιν ουκ εστιν βασιλευς ημιν οτι ουκ εφοβηθημεν τον κυριον ο δε βασιλευς τι ποιησει ημιν 4 λαλων ρηματα προφασεις ψευδεις διαθησεται διαθηκην ανατελει ως αγρωστις κριμα επι χερσον αγρου 5 τω μοσχω του οικου ων παροικησουσιν οι κατοικουντες σαμαρειαν οτι επενθησεν ο λαος αυτου επ' αυτον και καθως παρεπικραναν αυτον επιχαρουνται επι την δοξαν αυτου οτι μετωκισθη απ' αυτου 6 και αυτον εις ασσυριους δησαντες απηνεγκαν ξενια τω βασιλει ιαριμ εν δοματι εφραιμ δεξεται και αισχυνησεται ισραηλ εν τη βουλη αυτου 7 απερριψεν σαμαρεια βασιλεια αυτης ως φρυγανον επι προσωπου υδατος 8 και εξαρθησονται βωμοι ων αμαρτηματα του ισραηλ ακανθαι και τριβολοι αναβησονται επι τα θυσιαστηρια αυτων και ερουσιν τοις ορεσιν καλυψατε ημας και τοις βουνοις πεσατε εφ' ημας 9 αφ' ου οι βουνοι ημαρτεν ισραηλ εκει εστησαν ου μη καταλαβη αυτους εν τω βουνω

πολεμος επι τα τεκνα αδικιας 10 ηλθεν παιδευσαι αυτους και συναχθησονται επ' αυτους λαοι εν τω παιδευεσθαι αυτους εν ταις δυσιν αδικiais αυτων 11 εφραιμ δαμαλις δεδιδαγμενη αγαπαν νεικος εγω δε επελευσομαι επι το καλλιστον του τραχηλου αυτης επιβιβω εφραιμ και παρασιωπησομαι ιουδαν ενισχυσει αυτω ι- ακωβ 12 σπειρατε εαυτοις εις δικαιοσυνην τρυγησατε εις καρπον ζωης φωτισατε εαυτοις φως γνωσεως εκζητησατε τον κυριον εως του ελθειν γεννηματα δικαιο- συνης υμιν 13 ινα τι παρεσιωπησατε ασεβειαν και τας αδικιας αυτης ετρυγησατε εφαγετε καρπον ψευδη οτι ηλπισας εν τοις αρμασιν σου εν πληθει δυναμεως σου 14 και εξαναστησεται απωλεια εν τω λαω σου και παντα τα περιτετειχισμενα σου οιχησεται ως αρχων σαλαμαν εκ του οικου ιεροβααλ εν ημεραις πολεμου μητερα επι τεκνοις ηδαφισαν 15 ουτως ποιησω υμιν οικος του ισραηλ απο προσωπου κακιων υμων ορθρου απεργιφησαν απεργιφη βασιλευς ισραηλ

Chapter 11

1 διοτι νηπιος ισραηλ και εγω ηγαπησα αυτον και εξ αιγυπτου μετεκαλεσα τα τεκ- να αυτου 2 καθως μετεκαλεσα αυτους ουτως απωχοντο εκ προσωπου μου αυτοι τοις βααλιμ εδυον και τοις γλυπτοις εδυμιν 3 και εγω συνεποδισα τον εφραιμ ανελαβον αυτον επι τον βραχιονα μου και ουκ εγνωσαν οτι ιαμαι αυτους 4 εν διαφθορα ανθρωπων εξετεινα αυτους εν δεσμοις αγαπησεως μου και εσομαι αυ- τοις ως ραπιζων ανθρωπος επι τας σιαγονας αυτου και επιβλεψομαι προς αυτον δυνησομαι αυτω 5 κατωκησεν εφραιμ εν αιγυπτω και ασσουρ αυτος βασιλευς αυτου οτι ουκ ηδελησεν επιστρεψαι 6 και ησθενησεν ρομφαια εν ταις πολεσιν αυτου και κατεπαυσεν εν ταις χερσιν αυτου και φαγονται εκ των διαβουλιων αυτων 7 και ο λαος αυτου επικρεμαμενος εκ της κατοικιας αυτου και ο θεος επι τα τιμια αυτου θυμωθησεται και ου μη υψωση αυτον 8 τι σε διαθω εφραιμ υπ- ερασπιω σου ισραηλ τι σε διαθω ως αδαμα θησομαι σε και ως σεβωιμ μετεστραφη η καρδια μου εν τω αυτω συνεταραχθη η μεταμελεια μου 9 ου μη ποιησω κατα την οργην του θυμου μου ου μη εγκαταλιπω του εξαλειφθηναι τον εφραιμ διοτι θεος εγω ειμι και ουκ ανθρωπος εν σοι αγιος και ουκ εισελευσομαι εις πολιν 10 οπισω κυριου πορευσομαι ως λεων ερευξεται οτι αυτος ωρυσεται και εκστησονται τεκνα υδατων 11 και εκστησονται ως ορνεον εξ αιγυπτου και ως περιστερα εκ γης ασσυριων και αποκαταστησω αυτους εις τους οικους αυτων λεγει κυριος

Chapter 12

1 εκυκλωσεν με εν ψευδει εφραιμ και εν ασεβειαις οικος ισραηλ και ιουδα νυν εγ- νω αυτους ο θεος και λαος αγιος κεκλησεται θεου 2 ο δε εφραιμ πονηρον πνευμα

εδιωξεν καυσωνα ολην την ημεραν κενα και ματαια επληθυνεν και διαθηκην μετα ασσυριων διεθετο και ελαιον εις αιγυπτον ενεπορευετο 3 και κρισις τω κυριω προς ιουδαν του εκδικησαι τον ιακωβ κατα τας οδους αυτου και κατα τα επιτηδευματα αυτου ανταποδωσει αυτω 4 εν τη κοιλια επτερνισεν τον αδελφον αυτου και εν κοποις αυτου ενισχυσεν προς θεον 5 και ενισχυσεν μετα αγγελου και ηδυνασθη εκλαυσαν και εδεηθησαν μου εν τω οικω ων ευροσαν με και εκει ελαληθη προς αυτον 6 ο δε κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ εσται μνημοσυνον αυτου 7 και συ εν θεω σου επιστρεψεις ελεον και κριμα φυλασσου και εγγιζε προς τον θεον σου δια παντος 8 χαναν εν χειρι αυτου ζυγος αδικιας καταδυναστευειν ηγαπησε 9 και ειπεν εφραιμ πλην πεπλουτηκα ευρηκα αναψυχην εμαυτω παντες οι πονοι αυτου ουχ ευρεθησονται αυτω δι' αδικιας ας ημαρτεν 10 εγω δε κυριος ο θεος σου ανηγαγον σε εκ γης αιγυπτου ετι κατοικιω σε εν σκηναις καθως ημερα εορτης 11 και λαλησω προς προφητας και εγω ορασεις επληθυνα και εν χειρσιν προφητων ωμοιωθην 12 ει μη γαλααδ εστιν αρα ψευδεις ησαν εν γαλγαλ αρχοντες θυσιαζοντες και τα θυσιαστηρια αυτων ως χελωναι επι χειρσιν αγρου 13 και ανεχωρησεν ιακωβ εις πεδιον συριας και εδουλευσεν ισραηλ εν γυναικι και εν γυναικι εφυλαξ-ατο 14 και εν προφητη ανηγαγεν κυριος τον ισραηλ εξ αιγυπτου και εν προφητη διεφυλαχθη 15 εδυμωσεν εφραιμ και παρωργισεν και το αιμα αυτου επ' αυτον εκχυθησεται και τον ονειδισμον αυτου ανταποδωσει αυτω κυριος

Chapter 13

1 κατα τον λογον εφραιμ δικαιωματα αυτος ελαβεν εν τω ισραηλ και εθετο αυτα τη βααλ και απεδανεν 2 και προσεθετο του αμαρτανειν ετι και εποιησαν εαυτοις χωνευμα εκ του αργυριου αυτων κατ' εικονα ειδωλων εργα τεκτονων συντετελεσ-μενα αυτοις αυτοι λεγουσιν θυσατε ανθρωπους μοσχοι γαρ εκλελοιπασιν 3 δια τουτο εσονται ως νεφελη πρωινη και ως δροσος ορδρινη πορευομενη ωσπερ χνους αποφυσωμενος αφ' αλωνος και ως ατμις απο ακριδων 4 εγω δε κυριος ο θεος σου στερεων ουρανον και κτιζων γην ου αι χειρες εκτισαν πασαν την στρατιαν του ουρανου και ου παρεδειξα σοι αυτα του πορευεσθαι οπισω αυτων και εγ-ω ανηγαγον σε εκ γης αιγυπτου και θεον πλην εμου ου γνωση και σωζων ουκ εστιν παρεξ εμου 5 εγω εποιμαινον σε εν τη ερημω εν γη οικητω 6 κατα τας νομας αυτων και ενεπλησθησαν εις πλησμονην και υψωθησαν αι καρδιαι αυτων ενεκα τουτου επελαθοντο μου 7 και εσομαι αυτοις ως πανθηρ και ως παρδαλις κατα την οδον ασσυριων 8 απαντησομαι αυτοις ως αρχος απορουμενη και διαρ-ρηξω συγκλεισμον καρδιας αυτων και καταφαγονται αυτους εκει σκυμνοι δρυμου θηρια αγρου διασπασει αυτους 9 τη διαφθορα σου ισραηλ τις βοηθησει 10 που ο βασιλευς σου ουτος και διασωσατω σε εν πασαις ταις πολεσιν σου κρινατω σε

ον ειπας δος μοι βασιλεια και αρχοντα 11 και εδωκα σοι βασιλεια εν οργη μου και εσχον εν τω θυμω μου 12 συστροφην αδικιας εφραιμ εγκεκρυμμενη η αμαρτια αυτου 13 ωδινες ως τικτουσης ηξουσιν αυτω ουτος ο υιος σου ου φρονιμος δι-
οτι ου μη υποστη εν συντριβη τεκνων 14 εκ χειρος αδου ρυσομαι αυτους και εκ θανατου λυτρωσομαι αυτους που η δικη σου θανατε που το κεντρον σου αδη παρακλησις κεκρυπται απο οφθαλμων μου 15 διοτι ουτος ανα μεσον αδελφων διαστελει επαξει ανεμον καυσωνα κυριος εκ της ερημου επ' αυτον και αναξηρανει τας φλεβας αυτου εξερημωσε τας πηγας αυτου αυτος καταξηρανει την γην αυτου και παντα τα σκευη τα επιθυμητα αυτου

Chapter 14

1 αφανισθησεται σαμαρια οτι αντεστη προς τον θεον αυτης εν ρομφαια πεσουν-
ται αυτοι και τα υποτιτθια αυτων εδαφισθησονται και αι εν γαστρι εχουσαι αυτων διαρραγησονται 2 επιστραφητι ισραηλ προς κυριον τον θεον σου διοτι ησθενησας εν ταις αδικiais σου 3 λαβετε μεθ' εαυτων λογους και επιστραφητε προς κυριον τον θεον υμων ειπατε αυτω οπως μη λαβητε αδικιαν και λαβητε αγαθα και αν-
ταποδοσωμεν καρπον χειλεων ημων 4 ασσουρ ου μη σωση ημας εφ' ιππον ουκ αναβησομεθα ουκετι μη ειπωμεν θεοι ημων τοις εργοις των χειρων ημων ο εν σοι ελεησει ορφανον 5 ιασομαι τας κατοικιας αυτων αγαπησω αυτους ομολογως οτι απεστρεψεν η οργη μου απ' αυτων 6 εσομαι ως δροσος τω ισραηλ ανθησει ως κρινον και βαλει τας ριζας αυτου ως ο λιβανος 7 πορευσονται οι κλαδοι αυτου και εσται ως ελαια κατακαρπος και η οσφρασια αυτου ως λιβανου 8 επιστρεψ-
ουσιν και καθιουνται υπο την σκεπην αυτου ζησονται και μεθυσθησονται σιτω και εξανθησει ως αμπελος το μνημοσυνον αυτου ως οινος λιβανου 9 τω εφραιμ τι αυτω ετι και ειδωλοις εγω εταπεινωσα αυτον και εγω κατισχυσω αυτον εγω ως αρχευθος πυκαζουσα εξ εμου ο καρπος σου ευρηται 10 τις σοφος και συνη-
σει ταυτα η συνετος και επιγνωσεται αυτα διοτι ευθειας αι οδοι του κυριου και δικαιοι πορευσονται εν αυταις οι δε ασεβεις ασθενησουσιν εν αυταις.

Joel

Chapter 1

1 λογος κυριου ος εγενηθη προς ιωηλ τον του βαδουηλ 2 ακουσατε δη ταυτα οι πρεσβυτεροι και ενωτισασθε παντες οι κατοικουντες την γην ει γεγονεν τοιαυτα εν ταις ημεραις υμων η εν ταις ημεραις των πατερων υμων 3 υπερ αυτων τοις τεκνοις υμων διηγησασθε και τα τεκνα υμων τοις τεκνοις αυτων και τα τεκνα αυτων εις γενεαν ετεραν 4 τα καταλοιπα της καμπης κατεφαγεν η ακρις και τα καταλοιπα της ακριδος κατεφαγεν ο βρουχος και τα καταλοιπα του βρουχου κατεφαγεν η ερυσιβη 5 εκνηψατε οι μεθυοντες εξ οινου αυτων και κλαυσατε θρηνησατε παντες οι πινοντες οινον εις μεθην οτι εξηρται εκ στοματος υμων ευφροσυνη και χαρα 6 οτι εδνος ανεβη επι την γην μου ισχυρον και αναριδμητον οι οδοντες αυτου οδοντες λεοντος και αι μυλαι αυτου σκυμνου 7 εδετο την αμπελον μου εις αφανισμον και τας συκας μου εις συγκλασμον ερευνων εξηρευνησεν αυτην και ερριψεν ελευκανεν κληματα αυτης 8 θρηνησον προς με υπερ νυμφην περιεζωσμενην σακκον επι τον ανδρα αυτης τον παρθενικον 9 εξηρται θυσια και σπονδη εξ οικου κυριου πενθειτε οι ιερεις οι λειτουργουντες θυσιαστηριω 10 οτι τεταλαιπωρηκεν τα πεδια πενθειτω η γη οτι τεταλαιπωρηκεν σιτος εξηρανθη οινος ωλιγωθη ελαιον 11 εξηρανθησαν οι γεωργοι θρηνειτε κτηματα υπερ πυρου και κριθης οτι απολωλεν τρυγητος εξ αγρου 12 η αμπελος εξηρανθη και αι συκαι ωλιγωθησαν ροα και φοινιξ και μηλον και παντα τα ξυλα του αγρου εξηρανθησαν οτι ησχυναν χαραν οι υιοι των ανθρωπων 13 περιζωσασθε και κοπτεσθε οι ιερεις θρηνειτε οι λειτουργουντες θυσιαστηριω εισελθατε υπνωσατε εν σακκοις λειτουργουντες θεω οτι απεσχηκεν εξ οικου θεου υμων θυσια και σπονδη 14 αγιασατε νηστειαν κηρυξατε θεραπειαν συναγαγετε πρεσβυτερους παντας κατοικουντας γην εις οικον θεου υμων και κεκραξατε προς κυριον εκτενωσ 15 οιμμοι οιμμοι οιμμοι εις ημεραν οτι εγγυς ημερα κυριου και ως ταλαιπωρια εκ ταλαιπωριας ηξει 16 κατεναντι των οφθαλμων υμων βρωματα εξωλεθρευθη εξ οικου θεου υμων ευφροσυνη και χαρα 17 εσκιρτησαν δαμαλεις επι ταις φατναις αυτων ηφανισθησαν θησαυροι κατεσκαφησαν ληνοι οτι εξηρανθη σιτος 18 τι αποδησομεν εαυτοις εκλαυσαν βουκολια βοων οτι ουχ υπηρχεν νομη αυτοις και τα ποιμνια των προβατων ηφανισθησαν 19 προς σε κυριε βοησομαι οτι πυρ ανηλωσεν τα ωραια της ερημου και φλοξ ανηψεν παντα τα ξυλα του αγρου 20 και τα κτηνη του πεδιου ανεβλεψαν προς σε οτι εξηρανθησαν αφεσεις υδατων και πυρ κατεφαγεν τα ωραια της ερημου

Chapter 2

1 σαλπισατε σαλπιγγι εν σιων κηρυξατε εν ορει αγιω μου και συγχυθητωσαν παντες οι κατοικουντες την γην διοτι παρεστιν ημερα κυριου οτι εγγυς 2 ημερα σκοτους και γνοφου ημερα νεφελης και ομιχλης ως ορδρος χυθησεται επι τα ορη λαος πολυς και ισχυρος ομοιος αυτω ου γεγονεν απο του αιωνος και μετ' αυτον ου προστεθησεται εως ετων εις γενεας γενεων 3 τα εμπροσθεν αυτου πυρ αναλίσκον και τα οπισω αυτου αναπτομενη φλοξ ως παραδεισος τρυφης η γη προ προσωπου αυτου και τα οπισθεν αυτου πεδιον αφανισμού και ανασωζομενος ουκ εσται αυτω 4 ως ορασις ιππων η οψις αυτων και ως ιππεις ουτως καταδιωξονται 5 ως φωνη αρματων επι τας κορυφας των ορεων εξαλουνται και ως φωνη φλογος πυρος κατεσθιουσης καλαμην και ως λαος πολυς και ισχυρος παρατασσομενος εις πολεμον 6 απο προσωπου αυτου συντριβησονται λαοι παν προσωπον ως προσκαυμα χυτρας 7 ως μαχηται δραμουνται και ως ανδρες πολεμισται αναβησονται επι τα τειχη και εκαστος εν τη οδω αυτου πορευσεται και ου μη εκκλινωσιν τας τριβους αυτων 8 και εκαστος απο του αδελφου αυτου ουκ αφεξεται καταβαρυνομενοι εν τοις οπλοις αυτων πορευσονται και εν τοις βελεσιν αυτων πεσουνται και ου μη συντελεσθωσιν 9 της πολεως επιλημψονται και επι των τειχεων δραμουνται και επι τας οικιας αναβησονται και δια θυριδων εισελευσονται ως κλεπται 10 προ προσωπου αυτων συγχυθησεται η γη και σεισθησεται ο ουρανός ο ηλιος και η σεληνη συσκοτασουσιν και τα αστρα δυσουσιν το φεγγος αυτων 11 και κυριος δωσει φωνην αυτου προ προσωπου δυναμεως αυτου οτι πολλη εστιν σφοδρα η παρεμβολη αυτου οτι ισχυρα εργα λογων αυτου διοτι μεγαλη η ημερα του κυριου μεγαλη και επιφανης σφοδρα και τις εσται ικανος αυτη 12 και νυν λεγει κυριος ο θεος υμων επιστραφητε προς με εξ ολης της καρδιας υμων και εν νηστεια και εν κλαυθμω και εν κοπετω 13 και διαρρηξατε τας καρδιας υμων και μη τα ιματια υμων και επιστραφητε προς κυριον τον θεον υμων οτι ελεημων και οικτιρμων εστιν μακροθυμος και πολυελεος και μετανοων επι ταις κακιας 14 τις οιδεν ει επιστρεφει και μετανοησει και υπολειψεται οπισω αυτου ευλογιαν θυσιαν και σπονδην κυριω τω θεω ημων 15 σαλπισατε σαλπιγγι εν σιων αγιασατε νηστειαν κηρυξατε θεραπειαν 16 συναγαγετε λαον αγιασατε εκκλησιαν εκλεξασθε πρεσβυτερους συναγαγετε νηπια θηλαζοντα μαστους εξελθατω νυμφιος εκ του κοιτωνος αυτου και νυμφη εκ του παστου αυτης 17 ανα μεσον της κρηπιδος του θυσιαστηριου κλαυσονται οι ιερεις οι λειτουργουντες κυριω και ερουσιν φεισαι κυριε του λαου σου και μη δως την κληρονομιαν σου εις ονειδος του καταρξαι αυτων εθνη οπως μη ειπωσιν εν τοις εθνεσιν που εστιν ο θεος αυτων 18 και εζηλωσεν κυριος την γην αυτου και εφεισατο του λαου αυτου 19 και απεκριθη κυριος και ειπεν τω λαω αυτου ιδου εγω εξαποστελλω υμιν τον σιτον και τον οινον

και το ελαιον και εμπλησθησεσθε αυτων και ου δωσω υμας ουκετι εις ονειδισμον εν τοις εθνεσι 20 και τον απο βορρα εκδιωξω αφ' υμων και εξωσω αυτον εις γην ανυδρον και αφανιω το προσωπον αυτου εις την θαλασσαν την πρωτην και τα οπισω αυτου εις την θαλασσαν την εσχατην και αναβησεται η σαπρια αυτου και αναβησεται ο βρομος αυτου οτι εμεγαλυνεν τα εργα αυτου 21 θαρσει γη χαιρε και ευφραινου οτι εμεγαλυνεν κυριος του ποιησαι 22 θαρσειτε κτηνη του πεδιου οτι βεβλαστηκεν πεδια της ερημου οτι ξυλον ηνεγκεν τον καρπον αυτου αμπελος και συκη εδωκαν την ισχυν αυτων 23 και τα τεκνα σιων χαιρετε και ευφραινεσθε επι τω κυριω θεω υμων διοτι εδωκεν υμιν τα βρωματα εις δικαιοσυνην και βρεξει υμιν υετον προιον και οψιμον καθως εμπροσθεν 24 και πλησθησονται αι αλωνες σιτου και υπερεκχυθησονται αι ληνοι οινου και ελαιου 25 και ανταποδωσω υμιν αντι των ετων ων κατεφαγεν η ακρις και ο βρουχος και η ερυσιβη και η καμπη η δυναμεις μου η μεγαλη ην εξαπεστειλα εις υμας 26 και φαγεσθε εσθιοντες και εμπλησθησεσθε και αινεσετε το ονομα κυριου του θεου υμων α εποιησεν μεδ' υμων εις θαυμασια και ου μη καταισχυνη ο λαος μου εις τον αιωνα 27 και επιγνωσεσθε οτι εν μεσω του ισραηλ εγω ειμι και εγω κυριος ο θεος υμων και ουκ εστιν ετι πλην εμου και ου μη καταισχυνησιν ουκετι πας ο λαος μου εις τον αιωνα

Chapter 3

1 και εσται μετα ταυτα και εκχεω απο του πνευματος μου επι πασαν σαρκα και προφητευσουσιν οι υιοι υμων και αι θυγατρες υμων και οι πρεσβυτεροι υμων ενυπνια ενυπνιασθησονται και οι νεανισκοι υμων ορασεις οψονται 2 και επι τους δουλους και επι τας δουλαις εν ταις ημεραις εκειναις εκχεω απο του πνευματος μου 3 και δωσω τερατα εν τω ουρανω και επι της γης αιμα και πυρ και ατμιδα καπνου 4 ο ηλιος μεταστραφησεται εις σκοτος και η σεληνη εις αιμα πριν ελθειν ημεραν κυριου την μεγαλην και επιφανη 5 και εσται πας ος αν επικαλεσηται το ονομα κυριου σωθησεται οτι εν τω ορει σιων και εν ιερουσαλημ εσται ανασωζομενος καθοτι ειπεν κυριος και ευαγγελιζομενοι ους κυριος προσκεκληται

Chapter 4

1 διοτι ιδου εγω εν ταις ημεραις εκειναις και εν τω καιρω εκεινω οταν επιστρεψω την αιχμαλωσιαν ιουδα και ιερουσαλημ 2 και συναξω παντα τα εθνη και καταξω αυτα εις την κοιλαδα ιωσαφατ και διακριθησομαι προς αυτους εκει υπερ του λαου μου και της κληρονομιας μου ισραηλ οι διεσπαρησαν εν τοις εθνεσιν και την γην μου καταδιειλαντο 3 και επι τον λαον μου εβαλον κληρους και εδωκαν

τα παιδαρια πορναις και τα κορασια επωλουν αντι οινου και επινον 4 και τι και υμεις εμοι τυρος και σιδων και πασα γαλιλαια αλλοφυλων μη ανταποδομα υμεις ανταποδιδοτε μοι η μνησικακειτε υμεις επ' εμοι οξεως και ταχεως ανταποδωσω το ανταποδομα υμων εις κεφαλας υμων 5 ανθ' ων το αργυριον μου και το χρυσιον μου ελαβετε και τα επιλεκτα μου και τα καλα εισηνεγκατε εις τους ναους υμων 6 και τους υιους ιουδα και τους υιους ιερουσαλημ απεδοσθε τοις υιοις των ελληνων οπως εξωσητε αυτους εκ των οριων αυτων 7 ιδου εγω εξεγειρω αυτους εκ του τοπου ου απεδοσθε αυτους εκει και ανταποδωσω το ανταποδομα υμων εις κεφαλας υμων 8 και αποδωσομαι τους υιους υμων και τας θυγατερας υμων εις χειρας υιων ιουδα και αποδωσονται αυτους εις αιχμαλωσιαν εις εθνος μακραν απεχον οτι κυριος ελαλησεν 9 κηρυξατε ταυτα εν τοις εθνεσιν αγιασατε πολεμιον εξεγειρατε τους μαχητας προσαγαγετε και αναβαινετε παντες ανδρες πολεμισται 10 συγκοψατε τα αροτρα υμων εις ρομφαιας και τα δρεπανα υμων εις σειρομαστας ο αδυνατος λεγετω οτι ισχυω εγω 11 συναθροιζεσθε και εισπορευεσθε παντα τα εθνη κυκλοθεν και συναχθητε εκει ο πρην+ς εστω μαχητης 12 εξεγειρεσθωσαν και αναβαινετωσαν παντα τα εθνη εις την κοιλαδα ιωσαφατ διοτι εκει καθιω του διακριναι παντα τα εθνη κυκλοθεν 13 εξαποστειλατε δρεπανα οτι παρεστηκεν τρυγητος εισπορευεσθε πατειτε διοτι πληρης η ληνος υπερεκχειται τα υποληνια οτι πεπληθυνται τα κακα αυτων 14 ηχοι εξηχησαν εν τη κοιλαδι της δικης οτι εγγυς ημερα κυριου εν τη κοιλαδι της δικης 15 ο ηλιος και η σεληνη συσκοτασουσιν και οι αστερες δυσουσιν φεγγος αυτων 16 ο δε κυριος εκ σιων ανακεκραζεται και εξ ιερουσαλημ δωσει φωνην αυτου και σεισθησεται ο ουρανός και η γη ο δε κυριος φεισεται του λαου αυτου και ενισχυσει κυριος τους υιους ισραηλ 17 και επιγνωσεσθε διοτι εγω κυριος ο θεος υμων ο κατασκηνων εν σιων εν ορει αγιω μου και εσται ιερουσαλημ πολις αγια και αλλογενεις ου διελευσονται δι' αυτης ουκετι 18 και εσται εν τη ημερα εκεινη αποσταλαξει τα ορη γλυκασμον και οι βουνοι ρυησονται γαλα και πασαι αι αφεσεις ιουδα ρυησονται υδατα και πηγη εξ οικου κυριου εξελευσεται και ποτιει τον χειμαρρουν των σχοινων 19 αιγυπτος εις αφανισμον εσται και η ιδουμια εις πεδιον αφανισμού εσται εξ αδικιων υιων ιουδα ανθ' ων εξεχεαν αιμα δικαιον εν τη γη αυτων 20 η δε ιουδαια εις τον αιωνα κατοικηθησεται και ιερουσαλημ εις γενεας γενεων 21 και εκδικησω το αιμα αυτων και ου μη αθωωσω και κυριος κατασκηνωσει εν σιων.

Amos

Chapter 1

1 λογοι αμως οι εγενοντο εν νακκαριμ εκ θεκουε ους ειδεν υπερ ιερουσαλημ εν ημεραις οζιου βασιλεως ιουδα και εν ημεραις ιεροβοαμ του ιωας βασιλεως ισραηλ προ δυο ετων του σεισμου 2 και ειπεν κυριος εκ σιων εφθεγξατο και εξ ιερουσαλημ εδωκεν φωνην αυτου και επενθησαν αι νομαι των ποιμενων και εξηρανθη η κορυφη του καρμηλου 3 και ειπεν κυριος επι ταις τρισιν ασεβειαις δαμασκου και επι ταις τεσσαρσιν ουκ αποστραφησομαι αυτον ανθ' ων επιριζον πριοςιν σιδηροις τας εν γαστρι εχουσας των εν γαλααδ 4 και εξαποστελω πυρ εις τον οικον αζαηλ και καταφαγεται θεμελια υιου αδερ 5 και συντριψω μοχλους δαμασκου και εξολεθρευσω κατοικουντας εκ πεδιου ων και κατακοψω φυλην εξ ανδρων χαρραν και αιχμαλωτευθησεται λαος συριας επικλητος λεγει κυριος 6 ταδε λεγει κυριος επι ταις τρισιν ασεβειαις γαζης και επι ταις τεσσαρσιν ουκ αποστραφησομαι αυτους ενεκεν του αιχμαλωτευσαι αυτους αιχμαλωσιαν του σαλωμων του συγκλεισαι εις την ιδουμαιαν 7 και εξαποστελω πυρ επι τα τειχη γαζης και καταφαγεται θεμελια αυτης 8 και εξολεθρευσω κατοικουντας εξ αζωτου και εξαρθησεται φυλη εξ ασκαλωνος και επαξω την χειρα μου επι ακκαρων και απολουνται οι καταλοιποι των αλλοφυλων λεγει κυριος 9 ταδε λεγει κυριος επι ταις τρισιν ασεβειαις τυρου και επι ταις τεσσαρσιν ουκ αποστραφησομαι αυτην ανθ' ων συνεκλεισαν αιχμαλωσιαν του σαλωμων εις την ιδουμαιαν και ουκ εμνησθησαν διαθηκης αδελφων 10 και εξαποστελω πυρ επι τα τειχη τυρου και καταφαγεται θεμελια αυτης 11 ταδε λεγει κυριος επι ταις τρισιν ασεβειαις της ιδουμαιας και επι ταις τεσσαρσιν ουκ αποστραφησομαι αυτους ενεκα του διωξαι αυτους εν ρομφαια τον αδελφον αυτου και ελυμηνατο μητραν επι γης και ηρπασεν εις μαρτυριον φρικην αυτου και το ορμημα αυτου εφυλαξεν εις νεικος 12 και εξαποστελω πυρ εις θαιμαν και καταφαγεται θεμελια τειχεων αυτης 13 ταδε λεγει κυριος επι ταις τρισιν ασεβειαις υιων αμμων και επι ταις τεσσαρσιν ουκ αποστραφησομαι αυτον ανθ' ων ανεσχιζον τας εν γαστρι εχουσας των γαλααδιτων οπως εμπλατυνωσιν τα ορια αυτων 14 και αναψω πυρ επι τα τειχη ραββα και καταφαγεται θεμελια αυτης μετα κραυγης εν ημερα πολεμου και σεισθησεται εν ημερα συντελειας αυτης 15 και πορευσονται οι βασιλεις αυτης εν αιχμαλωσια οι ιερεις αυτων και οι αρχοντες αυτων επι το αυτο λεγει κυριος

Chapter 2

1 ταδε λεγει κυριος επι ταις τρισιν ασεβειαις μωαβ και επι ταις τεσσαρσιν ουκ αποστραφησομαι αυτον ανθ' ων κατεκαυσαν τα οστα βασιλεως της ιδουμιας εις κονιαν 2 και εξαποστελω πυρ επι μωαβ και καταφαγεται θεμελια των πολεων αυτης και αποθανειται εν αδυναμια μωαβ μετα κραυγης και μετα φωνης σαλπιγγος 3 και εξολεθρευσω κριτην εξ αυτης και παντας τους αρχοντας αυτης αποκτενω μετ' αυτου λεγει κυριος 4 ταδε λεγει κυριος επι ταις τρισιν ασεβειαις υιων ιουδα και επι ταις τεσσαρσιν ουκ αποστραφησομαι αυτον ενεκα του απωσασθαι αυτους τον νομον κυριου και τα προσταγματα αυτου ουκ εφυλαξαντο και επλανησεν αυτους τα ματαια αυτων α εποιησαν οις εξηκολουθησαν οι πατερες αυτων οπισω αυτων 5 και εξαποστελω πυρ επι ιουδαν και καταφαγεται θεμελια ιερουσαλημ 6 ταδε λεγει κυριος επι ταις τρισιν ασεβειαις ισραηλ και επι ταις τεσσαρσιν ουκ αποστραφησομαι αυτον ανθ' ων απεδοντο αργυριου δικαιον και πενητα ενεκεν υποδηματων 7 τα πατουντα επι τον χουν της γης και εκονδυλιζον εις κεφαλας πτωχων και οδον ταπεινων εξεκλιναν και υιος και πατηρ αυτου εισεπορευοντο προς την αυτην παιδισκην οπως βεβηλωσωσιν το ονομα του θεου αυτων 8 και τα ιματια αυτων δεσμευοντες σχοινοις παραπετασματα εποιουν εχομενα του δυσιαστηριου και οινον εκ συκοφαντιων επινον εν τω οικω του θεου αυτων 9 εγω δε εξηρα τον αμορραιον εκ προσωπου αυτων ου ην καθως υψος κεδρου το υψος αυτου και ισχυρος ην ως δρυς και εξηρα τον καρπον αυτου επανωθεν και τας ριζας αυτου υποκατωθεν 10 και εγω ανηγαγον υμας εκ γης αιγυπτου και περιηγαγον υμας εν τη ερημω τεσσαρακοντα ετη του κατακληρονομησαι την γην των αμορραιων 11 και ελαβον εκ των υιων υμων εις προφητας και εκ των νεανισκων υμων εις αγιασμον μη ουκ εστιν ταυτα υιοι ισραηλ λεγει κυριος 12 και εποτιζετε τους ηγιασμενους οινον και τοις προφηταις ενετελλεσθε λεγοντες ου μη προφητευσητε 13 δια τουτο ιδου εγω κυλιω υποκατω υμων ον τροπον κυλιεται η αμαξα η γεμουσα καλαμης 14 και απολειται φυγη εκ δρομεως και ο κραταιος ου μη κρατηση της ισχυος αυτου και ο μαχητης ου μη σωση την ψυχην αυτου 15 και ο τοξοτης ου μη υποστη και ο οξυς τοις ποσιν αυτου ου μη διασωθη ουδε ο ιππευς ου μη σωση την ψυχην αυτου 16 και ευρησει την καρδιαν αυτου εν δυναστεiais ο γυμνος διωζεται εν εκεινη τη ημερα λεγει κυριος

Chapter 3

1 ακουσατε τον λογον τουτον ον ελαλησεν κυριος εφ' υμας οικος ισραηλ και κατα πασης φυλης ης ανηγαγον εκ γης αιγυπτου λεγων 2 πλην υμας εγνων εκ πασων φυλων της γης δια τουτο εκδικησω εφ' υμας πασας τας αμαρτίας υμων 3 ει πορευονται δυο επι το αυτο καθολου εαν μη γνωρισωσιν εαυτους 4 ει

ερευξεται λεων εκ του δρυμου αυτου θηραν ουκ εχων ει δωσει σκυμνος φωνην αυτου εκ της μανδρας αυτου καθολου εαν μη αρπαση τι 5 ει πεσειται ορνεον επι την γην ανευ ιξευτου ει σχασθησεται παγισ επι της γης ανευ του συλλαβειν τι 6 ει φωνησει σαλπιγξ εν πολει και λαος ου πτοηθησεται ει εσται κακια εν πολει ην κυριος ουκ εποιησεν 7 διοτι ου μη ποιηση κυριος ο θεος πραγμα εαν μη αποκαλυψη παιδειαν αυτου προς τους δουλους αυτου τους προφητας 8 λεων ερευξεται και τις ου φοβηθησεται κυριος ο θεος ελαλησεν και τις ου προφητευσει 9 απαγγειλατε χωραις εν ασσυριοις και επι τας χωρας της αιγυπτου και ειπατε συναχθητε επι το ορος σαμαρειας και ιδετε θαυμαστα πολλα εν μεσω αυτης και την καταδυναστειαν την εν αυτη 10 και ουκ εγνω α εσται εναντιον αυτης λεγει κυριος οι θησαυριζοντες αδικιαν και ταλαιπωριαν εν ταις χωραις αυτων 11 δια τουτο ταδε λεγει κυριος ο θεος τυρος κυκλοθεν η γη σου ερημωθησεται και καταξει εκ σου ισχυν σου και διαρπαγησονται αι χωραι σου 12 ταδε λεγει κυριος ον τροπον οταν εκσπαση ο ποιμην εκ στοματος του λεοντος δυο σκελη η λοβον ωτιου ουτως εκσπασθησονται οι υιοι ισραηλ οι κατοικουντες εν σαμαρεια κατεναντι φυλης και εν δαμασκω ιερεις 13 ακουσατε και επιμαρτυρασθε τω οικω ιακωβ λεγει κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ 14 διοτι εν τη ημερα οταν εκδικω ασεβειας του ισραηλ επ' αυτον και εκδικησω επι τα θυσιαστηρια βαιθιηλ και κατασκαφησεται τα κερата του θυσιαστηριου και πεσουνται επι την γην 15 συγγεω και παταξω τον οικον τον περιπτερον επι τον οικον τον θερινον και απολουνται οικoi ελεφαντινοι και προστεδησονται οικoi ετεροι πολλοι λεγει κυριος

Chapter 4

1 ακουσατε τον λογον τουτον δαμαλεις της βασανιτιδος αι εν τω ορει της σαμαρειας αι καταδυναστευουσai πτωχους και καταπατουσαι πενητας αι λεγουσαι τοις κυριοις αυτων επιδοτε ημιν οπως πιωμεν 2 ομνυει κυριος κατα των αγιων αυτου διοτι ιδου ημεραι ερχονται εφ' υμας και λημψονται υμας εν οπλοις και τους μεδ' υμων εις λεβητας υποκαιομενους εμβालουσιν εμπυροι λοιμοι 3 και εξενεχθησεσθε γυμναι κατεναντι αλληλων και απορριφησεσθε εις το ορος το ρεμμαν λεγει κυριος ο θεος 4 εισηλθατε εις βαιθιηλ και ηνομησατε και εις γαλγαλα επληθυνατε του ασεβησαι και ηνεγκατε εις το πρωι θυσιας υμων εις την τριημεριαν τα επιδεκατα υμων 5 και ανεγνωσαν εξω νομον και επεκαλεσαντο ομολογιας απαγγειλατε οτι ταυτα ηγαπησαν οι υιοι ισραηλ λεγει κυριος ο θεος 6 και εγω δωσω υμιν γομφιασμον οδοντων εν πασαις ταις πολεσιν υμων και ενδειαν αρτων εν πασι τοις τοποις υμων και ουκ επεστρεψατε προς με λεγει κυριος 7 και εγω ανεσχον εξ υμων τον υετον προ τριων μηνων του τρυγητου και βρεξω επι πολιν μιαν επι δε πολιν μιαν ου βρεξω μερις μια βραχησεται και μερις εφ' ην ου βρεξω επ' αυτην ξηρανθησεται

8 και συναθροισθησονται δυο και τρεις πολεις εις πολιν μιαν του πειν υδωρ και ου μη εμπλησθωσιν και ουκ επεστρεψατε προς με λεγει κυριος 9 επαταξα υμας εν πυρωσει και εν ικτερω επληθυνατε κηπους υμων αμπελωνας υμων και συκωνας υμων και ελαιωνας υμων κατεφαγεν η καμπη και ουδ' ως επεστρεψατε προς με λεγει κυριος 10 εξαπεστειλα εις υμας θανατον εν οδω αιγυπτου και απεκτεινα εν ρομφαια τους νεανισκους υμων μετα αιχμαλωσιας ιππων σου και ανηγαγον εν πυρι τας παρεμβολας υμων εν τη οργη μου και ουδ' ως επεστρεψατε προς με λεγει κυριος 11 κατεστρεψα υμας καθως κατεστρεψεν ο θεος σοδομα και γομορρα και εγενεσθε ως δαλος εξεσπασμενος εκ πυρος και ουδ' ως επεστρεψατε προς με λεγει κυριος 12 δια τουτο ουτως ποιησω σοι ισραηλ πλην οτι ουτως ποιησω σοι ετοιμαζου του επικαλεισθαι τον θεον σου ισραηλ 13 διοτι ιδου εγω στερεων βροντην και χτιζων πνευμα και απαγγελων εις ανθρωπους τον χριστον αυτου ποιων ορδρον και ομιχλην και επιβαινων επι τα υψη της γης κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ ονομα αυτω

Chapter 5

1 ακουσατε τον λογον κυριου τουτον ον εγω λαμβανω εφ' υμας θρηνον οικος ισραηλ 2 επεσεν ουκετι μη προσθη του αναστηναι παρθενος του ισραηλ εσφαλεν επι της γης αυτης ουκ εστιν ο αναστησων αυτην 3 διοτι ταδε λεγει κυριος κυριος η πολις εξ ης εξεπορευοντο χιλιοι υπολειφθησονται εκατον και εξ ης εξεπορευοντο εκατον υπολειφθησονται δεκα τω οικω ισραηλ 4 διοτι ταδε λεγει κυριος προς τον οικον ισραηλ εκζητησατε με και ζησεσθε 5 και μη εκζητειτε βαιθηλ και εις γαλγαλα μη εισπορευεσθε και επι το φρεαρ του ορκου μη διαβαινετε οτι γαλγαλα αιχμαλωτευομενη αιχμαλωτευθησεται και βαιθηλ εσται ως ουχ υπαρχουσα 6 εκζητησατε τον κυριον και ζησατε οπως μη αναλαμψη ως πυρ ο οικος ιωσηφ και καταφαγεται αυτον και ουκ εσται ο σβεσων τω οικω ισραηλ 7 κυριος ο ποιων εις υψος κριμα και δικαιοσυνην εις γην εδηκεν 8 ποιων παντα και μετασκευαζων και εκτρεπων εις το πρωι σκιαν θανατου και ημεραν εις νυκτα συσκοταζων ο προσκαλουμενος το υδωρ της θαλασσης και εκχεων αυτο επι προσωπου της γης κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ ονομα αυτω 9 ο διαιρων συντριμμιον επ' ισχυν και ταλαιπωριαν επι οχυρωμα επαγων 10 εμισεσαν εν πυλαις ελεγχοντα και λογον οσιον εβδελυξαντο 11 δια τουτο ανθ' ων κατεκονδυλιζετε πτωχους και δωρα εκλεκτα εδεξασθε παρ' αυτων οικους ξυστους ωκοδομησατε και ου μη κατοικησητε εν αυτοις αμπελωνας επιθυμητους εφυτευσατε και ου μη πιητε τον οινον εξ αυτων 12 οτι εγνων πολλας ασεβειας υμων και ισχυραι αι αμαρτιαι υμων καταπατουντες δικαιον λαμβανοντες αλλαγματα και πενητας εν πυλαις εκκλινοντες 13 δια τουτο ο συνιων εν τω καιρω εκεινω σιωπησεται οτι καιρος πονηρος εστιν 14

εκζητήσατε το καλον και μη το πονηρον οπως ζήσητε και εσται ουτως μεθ' υμων κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ ον τροπον ειπατε 15 μεμισηκαμεν τα πονηρα και ηγαπηκαμεν τα καλα και αποκαταστήσατε εν πυλαις κριμα οπως ελεηση κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ τους περιλοιπους του ιωσηφ 16 δια τουτο ταδε λεγει κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ εν πασαις πλατειαις κοπετος και εν πασαις οδοις ρηθησεται ουαι ουαι κληθησεται γεωργος εις πενθος και κοπετον και εις ειδοτας θρηνον 17 και εν πασαις οδοις κοπετος διοτι διελευσομαι δια μεσου σου ειπεν κυριος 18 ουαι οι επιθυμουντες την ημεραν κυριου ινα τι αυτη υμιν η ημερα του κυριου και αυτη εστιν σκοτος και ου φως 19 ον τροπον οταν φυγη ανθρωπος εκ προσωπου του λεοντος και εμπεση αυτω η αρχος και εισπηδηση εις τον οικον αυτου και απερείσεται τας χειρας αυτου επι τον τοιχον και δακη αυτον ο οφεις 20 ουχι σκοτος η ημερα του κυριου και ου φως και γνοφος ουκ εχων φεγγος αυτη 21 μεμισηκα απωσμαι εορτας υμων και ου μη οσφρανθω εν ταις πανηγυρεσιν υμων 22 διοτι και εαν ενεγκητε μοι ολοκαυτωματα και θυσιας υμων ου προσδεξομαι αυτα και σωτηριου επιφανειας υμων ουκ επιβλεψομαι 23 μεταστήσον απ' εμου ηχον ωδων σου και ψαλμον οργανων σου ουκ ακουσομαι 24 και κυλίσθησεται ως υδωρ κριμα και δικαιοσυνη ως χειμαρρους αβατος 25 μη σφαγια και θυσιας προσηνεγκατε μοι εν τη ερημω τεσσαρακοντα ετη οικος ισραηλ 26 και ανελαβετε την σκηνην του μολοχ και το αστρον του θεου υμων ραιφαν τους τυπους αυτων ους εποίησατε εαυτοις 27 και μετοικιω υμας επεκεινα δαμασκου λεγει κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ ονομα αυτω

Chapter 6

1 ουαι τοις εξουθενουσιν σιων και τοις πεποιθουσιν επι το ορος σαμαρειας απετρυγησαν αρχας εθνων και εισηλθον αυτοι οικος του ισραηλ 2 διαβητε παντες και ιδετε και διελθατε εκειθεν εις εμαθ ραββα και καταβητε εκειθεν εις γεθ αλλοφυλων τας κρατιστας εκ πασων των βασιλειων τουτων ει πλεονα τα ορια αυτων εστιν των υμετερων οριων 3 οι ερχομενοι εις ημεραν κακην οι εγγιζοντες και εφραπτομενοι σαββατων ψευδων 4 οι καθευδοντες επι κλινων ελεφαντινων και κατασπαταλωντες επι ταις στρωμναις αυτων και εσθοντες εριφους εκ ποιμνιων και μοσχαρια εκ μεσου βουκολιων γαλαθινα 5 οι επικροτουντες προς την φωνην των οργανων ως εστωτα ελογισαντο και ουκ ως φευγοντα 6 οι πινοντες τον διυλισμενον οινον και τα πρωτα μυρα χριομενοι και ουκ επασχον ουδεν επι τη συντριβη ιωσηφ 7 δια τουτο νυν αιχμαλωτοι εσονται απ' αρχης δυναστων και εξαρθησεται χρεμετισμος ιππων εξ εφραιμ 8 οτι ωμοσεν κυριος καθ' εαυτου διοτι βδελυσσομαι εγω πασαν την υβριν ιακωβ και τας χωρας αυτου μεμισηκα και εξαρω πολιν συν πασιν τοις κατοικουσιν αυτην 9 και εσται εαν υπολειφθωσιν δεκα ανδρες εν οικια μια και

αποθάνουνται και υπολειφθησονται οι καταλοιποι 10 και λημψονται οι οικειοι αυτων και παραβιωνται του εξενεγκαι τα οστα αυτων εκ του οικου και ερει τοις προεστηκοσι της οικιας ει ετι υπαρχει παρα σοι και ερει ουκετι και ερει σιγα ενεκα του μη ονομασαι το ονομα κυριου 11 διоти ιδου κυριος εντελλεται και παταξει τον οικον τον μεγαν θλασμασιν και τον οικον τον μικρον ραγμασιν 12 ει διωξονται εν πετραις ιπποι ει παρασιωπησονται εν θηλειαις οτι υμεις εξεστρεψατε εις θυμον κριμα και καρπον δικαιοσυνης εις πικριαν 13 οι ευφραινόμενοι επ' ουδενι λογω οι λεγοντες ουκ εν τη ισχυι ημων εσχομεν κερατα 14 διotti ιδου εγω επεγειρω εφ' υμας οικος του ισραηλ εθνος και εκθλιψουσιν υμας του μη εισελθειν εις εμαθ και εως του χειμαρρου των δυσμων

Chapter 7

1 ουτως εδειξεν μοι κυριος και ιδου επιγονη ακριδων ερχομενη εωθινη και ιδου βρουχος εις γωγ ο βασιλευς 2 και εσται εαν συντελεση του καταφαγειν τον χορτον της γης και ειπα κυριε κυριε ιλεως γενου τις αναστησει τον ιακωβ οτι ολιγοστος εστιν 3 μετανοησον κυριε επι τουτω και τουτο ουκ εσται λεγει κυριος 4 ουτως εδειξεν μοι κυριος και ιδου εκαλεσεν την δικην εν πυρι κυριος και κατεφαγε την αβυσσον την πολλην και κατεφαγεν την μεριδα 5 και ειπα κυριε κυριε κοπασον δη τις αναστησει τον ιακωβ οτι ολιγοστος εστιν 6 μετανοησον κυριε επι τουτω και τουτο ου μη γενηται λεγει κυριος 7 ουτως εδειξεν μοι κυριος και ιδου ανηρ εστηκως επι τειχους αδαμαντινου και εν τη χειρι αυτου αδαμας 8 και ειπεν κυριος προς με τι συ ορας αμωσ και ειπα αδαμαντα και ειπεν κυριος προς με ιδου εγω εντασσω αδαμαντα εν μεσω λαου μου ισραηλ ουκετι μη προσθω του παρελθειν αυτον 9 και αφανισθησονται βωμοι του γελωτος και αι τελεται του ισραηλ εξερημωθησονται και αναστησομαι επι τον οικον ιεροβοαμ εν ρομφαια 10 και εξαπεστειλεν αμασιας ο ιερεις βαιθηλ προς ιεροβοαμ βασιλεα ισραηλ λεγων συστροφας ποιειται κατα σου αμωσ εν μεσω οικου ισραηλ ου μη δυνηται η γη υπεनेγκειν απαντας τους λογους αυτου 11 διotti ταδε λεγει αμωσ εν ρομφαια τελευτησει ιεροβοαμ ο δε ισραηλ αιχμαλωτος αχθησεται απο της γης αυτου 12 και ειπεν αμασιας προς αμωσ ο ορων βαδιζε εκχωρησον εις γην ιουδα και εκει καταβιου και εκει προφητευσεις 13 εις δε βαιθηλ ουκετι μη προσθης του προφητευσαι οτι αγιασμα βασιλεως εστιν και οικος βασιλειας εστιν 14 και απεκριθη αμωσ και ειπεν προς αμασιαν ουκ ημην προφητης εγω ουδε υιος προφητου αλλ' η αιπολος ημην και κνιζων συκαμινα 15 και ανελαβεν με κυριος εκ των προβατων και ειπεν κυριος προς με βαδιζε προφητευσον επι τον λαον μου ισραηλ 16 και νυν ακουε λογον κυριου συ λεγεις μη προφητευε επι τον ισραηλ και ου μη οχλαγωγησης επι τον οικον ιακωβ 17 δια τουτο ταδε λεγει κυριος η γυνη σου εν τη πολει πορνευσει και οι υιοι σου και αι

θυγατερες σου εν ρομφαια πεσουνται και η γη σου εν σχοινιω καταμετρηθησεται και συ εν γη ακαθαρτω τελευτησεις ο δε ισραηλ αιχμαλωτος αχθησεται απο της γης αυτου

Chapter 8

1 ουτως εδειξεν μοι κυριος και ιδου αγγος ιξευτου 2 και ειπεν τι συ βλεπεις αμως και ειπα αγγος ιξευτου και ειπεν κυριος προς με ηκει το περας επι τον λαον μου ισραηλ ουκετι μη προσθω του παρελθειν αυτον 3 και ολολυξει τα φατνωματα του ναου εν εκεινη τη ημερα λεγει κυριος πολυς ο πεπτωκως εν παντι τοπω επιρριψω σιωπην 4 ακουσατε δη ταυτα οι εκτριβοντες εις το πρωι πενητα και καταδυναστευοντες πτωχους απο της γης 5 οι λεγοντες ποτε διελευσεται ο μην και εμπολησομεν και τα σαββατα και ανοιξομεν θησαυρους του ποιησαι μικρον μετρον και του μεγαλυναι σταθμια και ποιησαι ζυγον αδικον 6 του κτασθαι εν αργυριω πτωχους και ταπεινον αντι υποδηματων και απο παντος γεννηματος εμπορευσομεθα 7 ομνυει κυριος καθ' υπερηφανιας ιακωβ ει επιλησθησεται εις νεικος παντα τα εργα υμων 8 και επι τουτοις ου ταραχθησεται η γη και πενθησει πας ο κατοικων εν αυτη και αναβησεται ως ποταμος συντελεια και καταβησεται ως ποταμος αιγυπτου 9 και εσται εν εκεινη τη ημερα λεγει κυριος ο θεος και δυσεται ο ηλιος μεσημβριας και συσκοτασει επι της γης εν ημερα το φως 10 και μεταστρεψω τας εορτας υμων εις πενθος και πασας τας ωδας υμων εις θρηνον και αναβιβω επι πασαν οσφυν σακκον και επι πασαν κεφαλην φαλακρωμα και θησομαι αυτον ως πενθος αγαπητου και τους μετ' αυτου ως ημεραν οδυνης 11 ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και εξαποστελω λιμον επι την γην ου λιμον αρτου ουδε διψαν υδατος αλλα λιμον του ακουσαι λογον κυριου 12 και σαλευθησονται υδατα εως θαλασσης και απο βορρα εως ανατολων περιδραμουνται ζητουντες τον λογον κυριου και ου μη ευρωσιν 13 εν τη ημερα εκεινη εκλειψουσιν αι παρθενoi αι καλαι και οι νεανισκοι εν διψει 14 οι ομνυοντες κατα του ιλασμου σαμαρειας και οι λεγοντες ζη ο θεος σου δαν και ζη ο θεος σου βηρσαβεε και πεσουνται και ου μη αναστωσιν ετι

Chapter 9

1 ειδον τον κυριον εφεστωτα επι του θυσιαστηριου και ειπεν παταξον επι το ιλαστηριον και σεισθησεται τα προπυλα και διακοψον εις κεφαλας παντων και τους καταλοιπους αυτων εν ρομφαια αποκτενω ου μη διαφυγη εξ αυτων φευγων και ου μη διασωθη εξ αυτων ανασωζομενος 2 εαν κατορυγωσιν εις αδου εκειθεν η χειρ μου ανασπασει αυτους και εαν αναβωσιν εις τον ουρανον εκειθεν καταξω

αυτους 3 εαν εγκρυβωσιν εις την κορυφην του καρμηλου εκειθεν εξερευνησω και λημψομαι αυτους και εαν καταδυσωσιν εξ οφθαλμων μου εις τα βαθη της θαλασσης εκει εντελουμαι τω δρακοντι και δηξεται αυτους 4 και εαν πορευθωσιν εν αιχμαλωσια προ προσωπου των εχθρων αυτων εκει εντελουμαι τη ρομφαια και αποκτενει αυτους και στηριω τους οφθαλμους μου επ' αυτους εις κακα και ουκ εις αγαθα 5 και κυριος κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ ο εφραπτομενος της γης και σαλευων αυτην και πενθησουσιν παντες οι κατοικουντες αυτην και αναβησεται ως ποταμος συντελεια αυτης και καταβησεται ως ποταμος αιγυπτου 6 ο οικοδομων εις τον ουρανον αναβασιν αυτου και την επαγγελιαν αυτου επι της γης θεμελιων ο προσκαλουμενος το υδωρ της θαλασσης και εκχεων αυτο επι προσωπον της γης κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ ονομα αυτω 7 ουχ ως υιοι αιθιοπων υμεις εστε εμοι υιοι ισραηλ λεγει κυριος ου τον ισραηλ ανηγαγον εκ γης αιγυπτου και τους αλλοφυλους εκ καππαδοκιας και τους συρους εκ βοθρου 8 ιδου οι οφθαλμοι κυριου του θεου επι την βασιλειαν των αμαρτωλων και εξαρω αυτην απο προσωπου της γης πλην οτι ουκ εις τελος εξαρω τον οικον ιακωβ λεγει κυριος 9 διοτι ιδου εγω εντελλομαι και λικμιω εν πασι τοις εθνεσιν τον οικον του ισραηλ ον τροπον λικμαται εν τω λικμω και ου μη πεση συντριμμα επι την γην 10 εν ρομφαια τελευτησουσι παντες αμαρτωλοι λαου μου οι λεγοντες ου μη εγγιση ουδ' ου μη γενηται εφ' ημας τα κακα 11 εν τη ημερα εκεινη αναστησω την σκηνην δαυιδ την πεπτωκυιαν και ανοικοδομησω τα πεπτωκοτα αυτης και τα κατεσκαμμενα αυτης αναστησω και ανοικοδομησω αυτην καθως αι ημεραι του αιωνος 12 οπως εκζητησωσιν οι καταλοιποι των ανθρωπων και παντα τα εθνη εφ' ους επικεκληται το ονομα μου επ' αυτους λεγει κυριος ο θεος ο ποιων ταυτα 13 ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και καταλημψεται ο αλοητος τον τρυγητον και περκασει η σταφυλη εν τω σπορω και αποσταλαξει τα ορη γλυκασμον και παντες οι βουνοι συμφυτοι εσονται 14 και επιστρεψω την αιχμαλωσιαν λαου μου ισραηλ και οικοδομησουσιν πολεις τας ηφανισμενας και κατοικησουσιν και καταφυτευσουσιν αμπελωνας και πιονται τον οινον αυτων και φυτευσουσιν κηπους και φαγονται τον καρπον αυτων 15 και καταφυτευσω αυτους επι της γης αυτων και ου μη εκσπασθωσιν ουκετι απο της γης αυτων ης εδωκα αυτοις λεγει κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ.

Obadiah

Chapter 1

1 ὁρασις ἀβδίου ταδε λέγει κυριος ο θεος τη ιδουμιαια ακοην ηκουσα παρα κυριου και περιοχην εις τα εθνη εξαπεστειλεν αναστητε και εξαναστωμεν επ' αυτην εις πολεμον 2 ιδου ολιγοστον δεδωκα σε εν τοις εθνεσιν ητιμωμενος συ ει σφοδρα 3 υπερηφανια της καρδιας σου επηρεν σε κατασκηνοουντα εν ταις οπαις των πετρων υψων κατοικιαν αυτου λεγων εν καρδια αυτου τις με καταξει επι την γην 4 εαν μετεωρισθης ως αετος και εαν ανα μεσον των αστρων θης νοσσιαν σου εκειθεν καταξω σε λέγει κυριος 5 ει κλεπται εισηλθον προς σε η λησται νυκτος που αν απερριφης ουκ αν εκλεψαν τα ικανα εαυτοις και ει τρυγηται εισηλθον προς σε ουκ αν υπελιποντο επιφυλλιδα 6 πως εξηρευνηθη ησαι και κατελημφθη αυτου τα κεκρυμμενα 7 εως των οριων σου εξαπεστειλαν σε παντες οι ανδρες της δι-αδικης σου αντεστησαν σοι ηδυνασθησαν προς σε ανδρες ειρηνικοι σου εδικαν ενεδρα υποκατω σου ουκ εστιν συνεσις αυτοις 8 εν εκεινη τη ημερα λέγει κυριος απολω σοφους εκ της ιδουμιαιας και συνεσιν εξ ορους ησαι 9 και πτοηθησονται οι μαχηται σου οι εκ θαιμαν οπως εξαρθη ανθρωπος εξ ορους ησαι 10 δια την σφαγην και την ασεβειαν την εις τον αδελφον σου ιακωβ και καλυψει σε αισχυνη και εξαρθησι εις τον αιωνα 11 αφ' ης ημερας αντεστης εξ εναντιας εν ημερα αιχμαλωτευοντων αλλογενων δυναμιν αυτου και αλλοτριои εισηλθον εις πυλας αυτου και επι ιερουσαλημ εβαλον κληρους και συ ης ως εις εξ αυτων 12 και μη επιδης ημεραν αδελφου σου εν ημερα αλλοτριων και μη επιχαρης επι τους υιους ιουδα εν ημερα απωλειας αυτων και μη μεγαλορρημονησης εν ημερα θλιψεως 13 μηδε εισελθης εις πυλας λαων εν ημερα πονων αυτων μηδε επιδης και συ την συναγωγην αυτων εν ημερα ολεθρου αυτων μηδε συνεπιθη επι την δυναμιν αυτων εν ημερα απωλειας αυτων 14 μηδε επιστης επι τας διεκβολας αυτων του εξολεθρευσαι τους ανασωζομενους αυτων μηδε συγκλεισης τους φευγοντας εξ αυτων εν ημερα θλιψεως 15 διοτι εγγυς ημερα κυριου επι παντα τα εθνη ον τροπον εποιησας ουτως εσται σοι το ανταποδομα σου ανταποδοθησεται εις κεφαλην σου 16 διοτι ον τροπον επιες επι το ορος το αγιον μου πιονται παντα τα εθνη οινον πιονται και καταβησονται και εσονται καθως ουχ υπαρχοντες 17 εν δε τω ορει σιων εσται η σωτηρια και εσται αγιον και κατακληρονομησουσιν ο οικος ιακωβ τους κατακληρονομησαντας αυτους 18 και εσται ο οικος ιακωβ πυρ ο δε οικος ιωσηφ φλοξ ο δε οικος ησαι εις καλαμην και εκκαυθησονται εις αυτους και καταφαγονται αυτους και ουκ εσται πυροφορος εν τω οικω ησαι διοτι κυριος ελαλησεν 19 και κατακληρονομησουσιν οι εν ναγεβ το ορος το ησαι και οι εν τη σεφηλα τους αλλοφυλους και κατακληρονομησουσιν το ορος εφραιμ και

το πεδιον σαμαρειας και βενιαμιν και την γαλααδιτιν 20 και της μετοιχεσιας η αρχη αυτη τοις υιοις ισραηλ γη των χαναναιων εως σαρεπτων και η μετοιχεσια ιερουσαλημ εως εφραδα και κληρονομησουσιν τας πολεις του ναγεβ 21 και αναβησονται ανδρες σεσωσμενοι εξ ορους σιων του εκδικησαι το ορος ησαυ και εσται τω κυριω η βασιλεια.

Jonah

Chapter 1

1 και εγενετο λογος κυριου προς ιωναν τον του αμαδι λεγων 2 αναστηθι και πορευθητι εις νινευη την πολιν την μεγαλην και κηρυξον εν αυτη οτι ανεβη η κραυγη της κακιας αυτης προς με 3 και ανεστη ιωνας του φυγειν εις θαρσις εκ προσωπου κυριου και κατεβη εις ιοππην και ευρεν πλοιον βαδιζον εις θαρσις και εδωκεν το ναυλον αυτου και ενεβη εις αυτο του πλευσαι μετ' αυτων εις θαρσις εκ προσωπου κυριου 4 και κυριος εξηγειρεν πνευμα εις την θαλασσαν και εγενετο κλυδων μεγας εν τη θαλασση και το πλοιον εκινδυνευεν συντριβηναι 5 και εφοβηθησαν οι ναυτικοι και ανεβων εκαστος προς τον θεον αυτων και εκβολην εποιησαντο των σκευων των εν τω πλοιω εις την θαλασσαν του κουφισθηναι απ' αυτων ιωνας δε κατεβη εις την κοιλην του πλοιου και εκαθευδεν και ερρεγγεν 6 και προσηλθεν προς αυτον ο πρωρευς και ειπεν αυτω τι συ ρεγγεις αναστα και επικαλου τον θεον σου οπως διασωση ο θεος ημας και μη απολωμεθα 7 και ειπεν εκαστος προς τον πλησιον αυτου δευτε βαλωμεν κληρους και επιγνωμεν τινος ενεκεν η κακια αυτη εστιν εν ημιν και εβαλον κληρους και επεσεν ο κληρος επι ιωναν 8 και ειπον προς αυτον απαγγειλον ημιν τινος ενεκεν η κακια αυτη εστιν εν ημιν τις σου η εργασία εστιν και ποθεν ερχη και εκ ποιας χωρας και εκ ποιου λαου ει συ 9 και ειπεν προς αυτους δουλος κυριου εγω ειμι και τον κυριον θεον του ουρανου εγω σεβομαι ος εποιησεν την θαλασσαν και την ξηραν 10 και εφοβηθησαν οι ανδρες φοβον μεγαν και ειπαν προς αυτον τι τουτο εποιησας δι-οτι εγνωσαν οι ανδρες οτι εκ προσωπου κυριου ην φευγων οτι απηγγειλεν αυτοις 11 και ειπαν προς αυτον τι σοι ποιησωμεν και κοπασει η θαλασσα αφ' ημων οτι η θαλασσα επορευετο και εξηγειρεν μαλλον κλυδωνα 12 και ειπεν ιωνας προς αυτους αρατε με και εμβαλετε με εις την θαλασσαν και κοπασει η θαλασσα αφ' υμων διοτι εγνωκα εγω οτι δι' εμε ο κλυδων ο μεγας ουτος εφ' υμας εστιν 13 και παρεβιαζοντο οι ανδρες του επιστρεψαι προς την γην και ουκ ηδυναντο οτι η θαλασσα επορευετο και εξηγειρετο μαλλον επ' αυτους 14 και ανεβοησαν προς κυριον και ειπαν μηδαμως κυριε μη απολωμεθα ενεκεν της ψυχης του ανθρωπου τουτου και μη δως εφ' ημας αιμα δικαιον οτι συ κυριε ον τροπον εβουλου πεποιηκας 15 και ελαβον τον ιωναν και εξεβαλον αυτον εις την θαλασσαν και εστη η θαλασσα εκ του σαλου αυτης 16 και εφοβηθησαν οι ανδρες φοβω μεγαλω τον κυριον και εδυσαν θυσιαν τω κυριω και ευξαντο ευχας

Chapter 2

1 και προσεταξεν κυριος κητει μεγαλω καταπιειν τον ιωναν και την ιωνας εν τη κοιλια του κητους τρεις ημερας και τρεις νυκτας 2 και προσηυξατο ιωνας προς κυριον τον θεον αυτου εκ της κοιλιας του κητους 3 και ειπεν εβοησα εν θλιψει μου προς κυριον τον θεον μου και εισηκουσεν μου εκ κοιλιας αδου κραυγης μου ηκουσας φωνης μου 4 απερριψας με εις βαθη καρδιας θαλασσης και ποταμοι με εκυκλωσαν παντες οι μετεωρισμοι σου και τα κυματα σου επ' εμε διηλθον 5 και εγω ειπα απωσμαι εξ οφθαλμων σου αρα προσθησω του επιβλεψαι προς τον ναον τον αγιον σου 6 περιεχυθη υδωρ μοι εως ψυχης αβυσσος εκυκλωσεν με εσχατη εδω η κεφαλη μου εις σχισμας ορεων 7 κατεβην εις γην ης οι μοχλοι αυτης κατοχοι αιωνιοι και αναβητω φθορα ζωης μου κυριε ο θεος μου 8 εν τω εκλειπειν απ' εμου την ψυχην μου του κυριου εμνησθην και ελθοι προς σε η προσευχη μου εις ναον αγιον σου 9 φυλασσομενοι ματαια και ψευδη ελεος αυτων εγκατελιπον 10 εγω δε μετα φωνης αινεσεως και εξομολογησεως θυσω σοι οσα ηυξαμην αποδωσω σοι σωτηριου τω κυριω 11 και προσεταγη τω κητει και εξεβαλεν τον ιωναν επι την ξηραν

Chapter 3

1 και εγενετο λογος κυριου προς ιωναν εκ δευτερου λεγων 2 αναστηθι και πορευθητι εις νινευη την πολιν την μεγαλην και κηρυξον εν αυτη κατα το κηρυγμα το εμπροσθεν ο εγω ελαλησα προς σε 3 και ανεστη ιωνας και επορευθη εις νινευη καθως ελαλησεν κυριος η δε νινευη ην πολις μεγαλη τω θεω ωσει πορειας οδου ημερων τριων 4 και ηρξατο ιωνας του εισελθειν εις την πολιν ωσει πορειαν ημερας μιας και εκηρυξεν και ειπεν ετι τρεις ημεραι και νινευη καταστραφησεται 5 και ενεπιστευσαν οι ανδρες νινευη τω θεω και εκηρυξαν νηστειαν και ενεδυσαντο σακκους απο μεγαλου αυτων εως μικρου αυτων 6 και ηγγισεν ο λογος προς τον βασιλεα της νινευη και εξανεστη απο του θρονου αυτου και περιειλατο την στολην αυτου αφ' εαυτου και περιεβαλετο σακκον και εκαθισεν επι σποδου 7 και εκηρυχθη και ερρεθη εν τη νινευη παρα του βασιλεως και παρα των μεγιστανων αυτου λεγων οι ανθρωποι και τα κτηνη και οι βοες και τα προβατα μη γευσασθωσαν μηδεν μηδε νεμεσθωσαν μηδε υδωρ πιετωσαν 8 και περιεβαλοντο σακκους οι ανθρωποι και τα κτηνη και ανεβοησαν προς τον θεον εκτενωσ και απεστρεψαν εκαστος απο της οδου αυτου της πονηρας και απο της αδικιας της εν χερσιν αυτων λεγοντες 9 τις οιδεν ει μετανοησει ο θεος και αποστρεψει εξ οργης θυμου αυτου και ου μη απολωμεθα 10 και ειδεν ο θεος τα εργα αυτων οτι απεστρεψαν απο των οδων αυτων των πονηρων και μετενοησεν ο θεος επι τη κακια η ελαλησεν του ποιησαι αυτοις και ουκ εποίησεν

Chapter 4

1 και ελυπηθη ιωνας λυπην μεγαλην και συνεχυθη 2 και προσευξατο προς κυριον και ειπεν ω κυριε ουχ ουτοι οι λογοι μου ετι οντος μου εν τη γη μου δια τουτο προεφθασα του φυγειν εις θαρσις διοτι εγνων οτι συ ελεημων και οικτιρμων μακροθυμος και πολυελεος και μετανοων επι ταις κακιας 3 και νυν δεσποτα κυριε λαβε την ψυχην μου απ' εμου οτι καλον το αποθανειν με η ζην με 4 και ειπεν κυριος προς ιωναν ει σφοδρα λελυπησαι συ 5 και εξηλθεν ιωνας εκ της πολεως και εκαθισεν απεναντι της πολεως και εποιησεν εαυτω εκει σκηνην και εκαθητο υποκατω αυτης εν σκια εως ου απιδη τι εσται τη πολει 6 και προσεταξεν κυριος ο θεος κολοκυνθη και ανεβη υπερ κεφαλης του ιωνα του ειναι σκιαν υπερανω της κεφαλης αυτου του σκιαζειν αυτω απο των κακων αυτου και εχαρη ιωνας επι τη κολοκυνθη χαραν μεγαλην 7 και προσεταξεν ο θεος σκωληκι εωθινη τη επαυριον και επαταξεν την κολοκυνθαν και απεξηρανθη 8 και εγενετο αματω ανατειλαι τον ηλιον και προσεταξεν ο θεος πνευματι καυσωνος συγκαιοντι και επαταξεν ο ηλιος επι την κεφαλην ιωνα και ωλιγοψυχησεν και απελεγετο την ψυχην αυτου και ειπεν καλον μοι αποθανειν με η ζην 9 και ειπεν ο θεος προς ιωναν ει σφοδρα λελυπησαι συ επι τη κολοκυνθη και ειπεν σφοδρα λελυπημαι εγω εως θανατου 10 και ειπεν κυριος συ εφεισω υπερ της κολοκυνθης υπερ ης ουκ εκακοπαθησας επ' αυτην και ουκ εξεδρεψας αυτην η εγενηθη υπο νυκτα και υπο νυκτα απωλετο 11 εγω δε ου φεισομαι υπερ νινευη της πολεως της μεγαλης εν η κατοικουσιν πλειους η δωδεκα μυριαδες ανθρωπων οιτινες ουκ εγνωσαν δεξιαν αυτων η αριστεραν αυτων και κτηνη πολλα.

Micah

Chapter 1

1 και εγενετο λογος κυριου προς μιχαιαν τον του μωρασδι εν ημεραις ιωαδαμ και αχαζ και εξεκίου βασιλεων ιουδα υπερ ων ειδεν περι σαμαρειας και περι ιερουσαλημ 2 ακουσατε λαοι λογους και προσεχετω η γη και παντες οι εν αυτη και εσται κυριος εν υμιν εις μαρτυριον κυριος εξ οικου αγιου αυτου 3 διοτι ιδου κυριος εκπορευεται εκ του τοπου αυτου και καταβησεται και επιβησεται επι τα υψη της γης 4 και σαλευθησεται τα ορη υποκατωθεν αυτου και αι κοιλαδες τακησονται ως κηρος απο προσωπου πυρος και ως υδωρ καταφερομενον εν καταβασει 5 δια ασεβειαν ιακωβ παντα ταυτα και δια αμαρτιαν οικου ισραηλ τις η ασεβεια του ιακωβ ου σαμαρεια και τις η αμαρτια οικου ιουδα ουχι ιερουσαλημ 6 και θησομαι σαμαρειαν εις οπωροφυλακιον αγρου και εις φυτειαν αμπελωνος και κατασπασω εις χαος τους λιθους αυτης και τα θεμελια αυτης αποκαλυψω 7 και παντα τα γλυπτα αυτης κατακοψουσιν και παντα τα μισθωματα αυτης εμπρησουσιν εν πυρι και παντα τα ειδωλα αυτης θησομαι εις αφανισμον διοτι εκ μισθωμάτων πορνειας συνηγαγεν και εκ μισθωμάτων πορνειας συνεστρεψεν 8 ενεκεν τουτου κοψεται και θρηνησει πορευσεται ανυποδετος και γυμνη ποιησεται κοπετον ως δρακοντων και πενθος ως θυγατερων σειρηνων 9 οτι κατεκρατησεν η πληγη αυτης διοτι ηλθεν εως ιουδα και ηψατο εως πυλης λαου μου εως ιερουσαλημ 10 οι εν γεθ μη μεγαλυνεσθε οι εν ακιμ μη ανοικοδομειτε εξ οικου κατα γελωτα γην καταπασασθε κατα γελωτα υμων 11 κατοικουσα καλως τας πολεις αυτης ουκ εξηλθεν κατοικουσα σεννααν κοψασθαι οικον εχομενον αυτης λημψεται εξ υμων πληγην οδυνης 12 τις ηρξατο εις αγαθα κατοικουση οδυνας οτι κατεβη κακα παρα κυριου επι πυλας ιερουσαλημ 13 ψοφος αρματων και ιππευοντων κατοικουσα λαχισ αρχηγος αμαρτιας αυτη εστιν τη θυγατρι σιων οτι εν σοι ευρεθησαν ασεβειαι του ισραηλ 14 δια τουτο δωσεις εξαποστελλομενους εως κληρονομιας γεθ οικους ματαιους εις κενα εγενετο τοις βασιλευσιν του ισραηλ 15 εως τους κληρονομους αγαγω σοι κατοικουσα λαχισ κληρονομια εως οδολλαμ ηξει η δοξα της θυγατρος ισραηλ 16 ξυρησαι και κειραι επι τα τεκνα τα τρυφερα σου εμπλατυνον την χηρειαν σου ως αετος οτι ηχμαλωτευθησαν απο σου

Chapter 2

1 εγενοντο λογιζομενοι κοπους και εργαζομενοι κακα εν ταις κοιταις αυτων και αμα τη ημερα συνετελουν αυτα διοτι ουκ ηραν προς τον θεον τας χειρας αυτων 2 και επεθυμουν αγρους και διηρπαζον ορφανους και οικους κατεδυναστευον

και διηρπαζον ανδρα και τον οικον αυτου ανδρα και την κληρονομιαν αυτου 3
 δια τουτο ταδε λεγει κυριος ιδου εγω λογιζομαι επι την φυλην ταυτην κακα εξ
 ων ου μη αρητε τους τραχηλους υμων και ου μη πορευθητε ορδοι εξαιφνης οτι
 καιρος πονηρος εστιν 4 εν τη ημερα εκεινη λημφθησεται εφ' υμας παραβολη και
 θρηνηθησεται θρηνος εν μελει λεγων ταλαιπωρια εταλαιπωρησαμεν μερις λαου
 μου κατεμετρηθη εν σχοινιω και ουκ ην ο κωλυσων αυτον του αποστρεψαι οι
 αγροι ημων διεμερισθησαν 5 δια τουτο ουκ εσται σοι βαλλων σχοινιον εν κληρω
 εν εκκλησια κυριου 6 μη κλαιετε δακρυσιν μηδε δακρυετωσαν επι τουτοις ου
 γαρ απωσεται ονειδη 7 ο λεγων οικος ιακωβ παρωργισεν πνευμα κυριου ει ταυ-
 τα τα επιτηδευματα αυτου εστιν ουχ οι λογοι αυτου εισιν καλοι μετ' αυτου και
 ορδοι πεπορευνται 8 και εμπροσθεν ο λαος μου εις εχθραν αντεστη κατεναντι
 της ειρηνης αυτου την δοραν αυτου εξεδειραν του αφελεσθαι ελπιδα συντριμμιον
 πολεμου 9 δια τουτο ηγουμενοι λαου μου απορριφησονται εκ των οικιων τρυφης
 αυτων δια τα πονηρα επιτηδευματα αυτων εξωσθησαν εγγισατε ορεσιν αιωνιοις
 10 αναστηθι και πορευου οτι ουκ εστιν σοι αυτη η αναπαυσις ενεκεν ακαθαρσιας
 διεφθαρητε φθορα 11 κατεδιωχθητε ουδενος διωκοντος πνευμα εστησεν ψευδος
 εσταλαξεν σοι εις οινον και μεθυσμα και εσται εκ της σταγονος του λαου τουτου
 12 συναγομενος συναχθησεται ιακωβ συν πασιν εκδεχομενος εκδεξομαι τους κατ-
 αλοιπους του ισραηλ επι το αυτο θησομαι την αποστροφην αυτων ως προβατα
 εν θλιψει ως ποιμνιον εν μεσω κοιτης αυτων εξαλουνται εξ ανθρωπων 13 δια
 της διακοπης προ προσωπου αυτων διεκοψαν και διηλθον πυλην και εξηλθον δι'
 αυτης και εξηλθεν ο βασιλευς αυτων προ προσωπου αυτων ο δε κυριος ηγησεται
 αυτων

Chapter 3

1 και ερει ακουσατε δη ταυτα αι αρχαι οικον ιακωβ και οι καταλοιποι οικον ισραηλ
 ουχ υμιν εστιν του γνωναι το κριμα 2 οι μισουντες τα καλα και ζητουντες τα
 πονηρα αρπαζοντες τα δερματα αυτων απ' αυτων και τας σαρκας αυτων απο των
 οστεων αυτων 3 ον τροπον κατεφαγον τας σαρκας του λαου μου και τα δερματα
 αυτων απο των οστεων αυτων εξεδειραν και τα οστεα αυτων συνεθλασαν και
 εμελισαν ως σαρκας εις λεβητα και ως κρεα εις χυτραν 4 ουτως κεκραξονται
 προς κυριον και ουκ εισακουσεται αυτων και αποστρεψει το προσωπον αυτου απ'
 αυτων εν τω καιρω εκεινω ανθ' ων επονηρευσαντο εν τοις επιτηδευμασιν αυτων
 επ' αυτους 5 ταδε λεγει κυριος επι τους προφητας τους πλανωντας τον λαον
 μου τους δακνοντας εν τοις οδοσιν αυτων και κηρυσσοντας επ' αυτον ειρηνην
 και ουκ εδοθη εις το στομα αυτων ηγειραν επ' αυτον πολεμον 6 δια τουτο νυξ
 υμιν εσται εξ ορασεως και σκοτια υμιν εσται εκ μαντειας και δυσεται ο ηλιος επι

τους προφήτας και συσκοτάσει επ' αυτούς η ημέρα 7 και καταισχυνθήσονται οι ορώντες τα ενυπνία και καταγελασθήσονται οι μαντεις και καταλαλήσουσιν κατ' αυτών παντες αυτοι διοτι ουκ εσται ο εισακουων αυτών 8 εαν μη εγω εμπλήσω ισχυν εν πνευματι κυριου και κριματος και δυναστείας του απαγγείλαι τω ιακωβ ασεβείας αυτου και τω ισραηλ αμαρτίας αυτου 9 ακουσατε δη ταυτα οι ηγουμενοι οικου ιακωβ και οι καταλοιποι οικου ισραηλ οι βδελυσσομενοι κριμα και παντα τα ορθα διαστρεφοντες 10 οι οικοδομουντες σιών εν αιμασιν και ιερουσαλημ εν αδικιαις 11 οι ηγουμενοι αυτης μετα δώρων εκρινον και οι ιερεις αυτης μετα μισθου απεκρινοντο και οι προφηται αυτης μετα αργυριου εμαντευοντο και επι τον κυριον επανεπαυοντο λεγοντες ουχι κυριος εν ημιν εστιν ου μη επελθη εφ' ημας κακα 12 δια τουτο δι' υμας σιών ως αγρος αροτριαθήσεται και ιερουσαλημ ως οπωροφυλακιον εσται και το ορος του οικου ως αλσος δρυμου

Chapter 4

1 και εσται επ' εσχάτων των ημερων εμφανες το ορος του κυριου ετοιμον επι τας κορυφας των ορεων και μετεωρισθήσεται υπερανω των βουνων και σπευσουσιν προς αυτο λαοι 2 και πορευσονται εθνη πολλα και ερουσιν δευτε αναβωμεν εις το ορος κυριου και εις τον οικον του θεου ιακωβ και δείξουσιν ημιν την οδον αυτου και πορευσομεθα εν ταις τριβοις αυτου οτι εκ σιών εξελεύσεται νομος και λογος κυριου εξ ιερουσαλημ 3 και κρινει ανα μεσον λαων πολλων και εξελεγήει εθνη ισχυρα εως εις γην μακραν και κατακοψουσιν τας ρομφαιας αυτων εις αροτρα και τα δορατα αυτων εις δρεπανα και ουκετι μη ανταρη εθνος επ' εθνος ρομφαιαν και ουκετι μη μαθωσιν πολεμειν 4 και αναπαύσεται εκαστος υποκατω αμπελου αυτου και εκαστος υποκατω συκης αυτου και ουκ εσται ο εκφοβων διοτι το στομα κυριου παντοκρατορος ελάλησεν ταυτα 5 οτι παντες οι λαοι πορευσονται εκαστος την οδον αυτου ημεις δε πορευσομεθα εν ονοματι κυριου θεου ημων εις τον αιωνα και επεκεινα 6 εν τη ημερα εκεινη λεγει κυριος συναξω την συντετριμμενην και την εξωσμενην εισδεξομαι και ους απωσαμην 7 και θησομαι την συντετριμμενην εις υπολειμμα και την απωσμενην εις εθνος ισχυρον και βασιλευσει κυριος επ' αυτους εν ορει σιών απο του νυν και εως εις τον αιωνα 8 και συ πυργος ποιμνιου αυχμωδης θυγατερ σιών επι σε ηξει και εισελεύσεται η αρχη η πρωτη βασιλεια εκ βαβυλωνος τη θυγατρι ιερουσαλημ 9 και νυν ινα τι εγνωσ κακα μη βασιλευς ουκ ην σοι η η βουλη σου απώλετο οτι κατεκρατησαν σου ωδινες ως τικτουσης 10 ωδινε και ανδριζου και εγγιζε θυγατερ σιών ως τικτουσα διοτι νυν εξελευση εκ πολεως και κατασκηνώσεις εν πεδιω και ηξεις εως βαβυλωνος εκειθεν ρυσεται σε και εκειθεν λυτρώσεται σε κυριος ο θεος σου εκ χειρος εχθρων σου 11 και νυν επισυνήχθη επι σε εθνη πολλα οι λεγοντες επιχαρουμεθα και εποψονται επι σιών

οι οφθαλμοι ημων 12 αυτοι δε ουκ εγνωσαν τον λογισμον κυριου και ου συνηκαν την βουλην αυτου οτι συνηγαγεν αυτους ως δραγματα αλωνος 13 αναστηθι και αλοα αυτους θυγατερ σιων οτι τα κερατα σου θησομαι σιδηρα και τας οπλας σου θησομαι χαλκας και κατατηξεις εν αυτοις εθνη και λεπτυνεις λαους πολλους και αναθησεις τω κυριω το πληθος αυτων και την ισχυν αυτων τω κυριω πασης της γης 14 νυν εμφραχθησεται θυγατηρ εφραιμ εν φραγμω συνοχην εταξεν εφ' ημας εν ραβδω παταξουσιν επι σιαγωνα τας φυλας του ισραηλ

Chapter 5

1 και συ βηθλεεμ οικος του εφραθα ολιγοστος ει του ειναι εν χιλιασιν ιουδα εκ σου μοι εξελευσεται του ειναι εις αρχοντα εν τω ισραηλ και αι εξοδοι αυτου απ' αρχης εξ ημερων αιωνος 2 δια τουτο δωσει αυτους εως καιρου τικτουσης τεξεται και οι επιλοιποι των αδελφων αυτων επιστρεψουσιν επι τους υιους ισραηλ 3 και στησεται και οψεται και ποιμανει το ποιμνιον αυτου εν ισχυι κυριου και εν τη δοξη του ονοματος κυριου του θεου αυτων υπαρξουσιν διοτι νυν μεγαλυνθησεται εως ακρων της γης 4 και εσται αυτη ειρηνη οταν ασσυριος επελθη επι την γην υμων και οταν επιβη επι την χωραν υμων και επεγερθησονται επ' αυτον επτα ποιμενες και οκτω δηγματα ανθρωπων 5 και ποιμανουσιν τον ασσουρ εν ρομφαια και την γην του νεβρωδ εν τη ταφρω αυτης και ρυσεται εκ του ασσουρ οταν επελθη επι την γην υμων και οταν επιβη επι τα ορια υμων 6 και εσται το υπολειμμα του ιακωβ εν τοις εθνεσιν εν μεσω λαων πολλων ως δροσος παρα κυριου πιπτουσα και ως αρνες επι αγρωστιν οπως μη συναχθη μηδεις μηδε υποστη εν υιοις ανθρωπων 7 και εσται το υπολειμμα του ιακωβ εν τοις εθνεσιν εν μεσω λαων πολλων ως λεων εν κτηνεσιν εν τω δρυμω και ως σκυμνος εν ποιμνιοις προβατων ον τροπον οταν διελθη και διαστείλας αρπαση και μη η ο εξαιρουμενος 8 υψωθησεται η χειρ σου επι τους θλιβοντας σε και παντες οι εχθροι σου εξολεθρευθησονται 9 και εσται εν εκεινη τη ημερα λεγει κυριος εξολεθρευσω τους ιππους σου εκ μεσου σου και απολω τα αρματα σου 10 και εξολεθρευσω τας πολεις της γης σου και εξαρω παντα τα οχυρωματα σου 11 και εξαρω τα φαρμακα σου εκ των χειρων σου και αποφθεγγομενοι ουκ εσονται εν σοι 12 και εξολεθρευσω τα γλυπτα σου και τας στηλας σου εκ μεσου σου και ουκετι μη προσκυνησης τοις εργοις των χειρων σου 13 και εκκοψω τα αλση σου εκ μεσου σου και αφανιω τας πολεις σου 14 και ποιησω εν οργη και εν θυμω εκδικησιν εν τοις εθνεσιν ανθ' ων ουκ εισηκουσαν

Chapter 6

1 ακουσατε δη λογον κυριου κυριος ειπεν αναστηθι κριθητι προς τα ορη και ακουσατωσαν οι βουνοι φωνην σου 2 ακουσατε βουνοι την κρισιν του κυριου και αι φαραγγες θεμελια της γης οτι κρισις τω κυριω προς τον λαον αυτου και μετα του ισραηλ διελεγχθησεται 3 λαος μου τι εποιησα σοι η τι ελυπησα σε η τι παρηνωχλησα σοι αποκριθητι μοι 4 διοτι ανηγαγον σε εκ γης αιγυπτου και εξ οικου δουλειας ελυτρωσαμην σε και εξαπεστειλα προ προσωπου σου τον μωυσην και ααρων και μαριαμ 5 λαος μου μνησθητι δη τι εβουλευσατο κατα σου βαλακ βασιλευς μωαβ και τι απεκριθη αυτω βαλααμ υιος του βεωρ απο των σχοινων εως του γαλαλ οπως γνωσθη η δικαιοσυνη του κυριου 6 εν τινι καταλαβω τον κυριον αντιλημφομαι θεου μου υψιστου ει καταλημφομαι αυτον εν ολοκαυτωμασιν εν μοσχοις ενιαυσιοις 7 ει προσδεξεται κυριος εν χιλιασιν κριων η εν μυριασιν χειμαρρων πιονων ει δω πρωτοτοκα μου ασεβειας καρπον κοιλιας μου υπερ αμαρτιας ψυχης μου 8 ει ανηγγελη σοι ανθρωπε τι καλον η τι κυριος εκζητει παρα σου αλλ' η του ποιειν κριμα και αγαπαν ελεον και ετοιμον ειναι του πορευεσθαι μετα κυριου θεου σου 9 φωνη κυριου τη πολει επικληθησεται και σωσει φοβουμενους το ονομα αυτου ακουε φυλη και τις κοσμησει πολιν 10 μη πυρ και οικος ανομου θησαυριζων θησαυρους ανομους και μετα υβρεως αδικια 11 ει δικαιωθησεται εν ζυγω ανομος και εν μαρσιππω σταθμια δολου 12 εξ ων τον πλουτον αυτων ασεβειας επλησαν και οι κατοικουντες αυτην ελαλουν ψευδη και η γλωσσα αυτων υψωδη εν τω στοματι αυτων 13 και εγω αρξομαι του παταξαι σε αφανιω σε επι ταις αμαρτιας σου 14 συ φαγεσαι και ου μη εμπλησθης και σκοτασει εν σοι και εκνευσει και ου μη διασωθης και οσοι εαν διασωθωσιν εις ρομφαιαν παραδοθησονται 15 συ σπερεις και ου μη αμησης συ πιεσεις ελαιαν και ου μη αλειψη ελαιον και οινον και ου μη πιητε και αφανισθησεται νομιμα λαου μου 16 και εφυλαξας τα δικαιωματα ζαμβρι και παντα τα εργα οικου αχααβ και επορευθητε εν ταις βουλαις αυτων οπως παραδω σε εις αφανισμον και τους κατοικουντας αυτην εις συρισμον και ονειδη λαων λημψεσθε

Chapter 7

1 οιμμοι οτι εγενομην ως συναγων καλαμην εν αμητω και ως επιφυλλιδα εν τρυγητω ουχ υπαρχοντος βοτρυος του φαγειν τα πρωτογονα οιμμοι ψυχη 2 οτι απολωλεν ευλαβης απο της γης και κατορθων εν ανθρωποις ουχ υπαρχει παντες εις αιματα δικαζονται εκαστος τον πλησιον αυτου εκθλιβουσιν εκθλιβη 3 επι το κακον τας χειρας αυτων ετοιμαζουσιν ο αρχων αιτει και ο κριτης ειρηνικους λογους ελαλησεν καταθυμιον ψυχης αυτου εστιν και εξελουμαι 4 τα αγαθα αυτων ως σης εκτροφων και βαδιζων επι κανονος εν ημερα σκοπιας ουαι ουαι αι εκδικη-

σεις σου ηκασιν νυν εσονται κλαυθμοι αυτων 5 μη καταπιστευετε εν φιλοις και μη ελπιζετε επι ηγουμενοις απο της συγκοιτου σου φυλαξαι του αναθεσθαι τι αυτη 6 διοτι υιος ατιμαζει πατερα θυγατηρ επαναστησεται επι την μητερα αυτης νυμφη επι την πενθεραν αυτης εχθροι ανδρος παντες οι ανδρες οι εν τω οικω αυτου 7 εγω δε επι τον κυριον επιβλεψομαι υπομενω επι τω θεω τω σωτηρι μου εισακουσεται μου ο θεος μου 8 μη επιχαιρε μοι η εχθρα μου οτι πεπτωκα και αναστησομαι διοτι εαν καθισω εν τω σκοτει κυριος φωτιει μοι 9 οργην κυριου υποισω οτι ημαρτον αυτω εως του δικαιωσαι αυτον την δικην μου και ποιησει το κριμα μου και εξαξει με εις το φως οψομαι την δικαιοσυνην αυτου 10 και οψεται η εχθρα μου και περιβαλεται αισχυνην η λεγουσα προς με που κυριος ο θεος σου οι οφθαλμοι μου εποψονται αυτην νυν εσται εις καταπατημα ως πηλος εν ταις οδοις 11 ημερας αλοιφης πλινθου εξαλειψις σου η ημερα εκεινη και αποτριψεται νομιμα σου 12 η ημερα εκεινη και αι πολεις σου ηξουσιν εις ομαλισμον και εις διαμερισμον ασσυριων και αι πολεις σου αι οχυραι εις διαμερισμον απο τυρου εως του ποταμου συριας ημερα υδατος και θορυβου 13 και εσται η γη εις αφανισμον συν τοις κατοικουσιν αυτην εκ καρπων επιτηδευματων αυτων 14 ποιμαινε λαον σου εν ραβδω σου προβατα κληρονομιας σου κατασκηνοουντας καθ' εαυτους δρυμον εν μεσω του καρμηλου νεμησονται την βασανιτιν και την γαλααδιτιν καθως αι ημεραι του αιωνος 15 και κατα τας ημερας εξοδιας σου εξ αιγυπτου οψεσθε θ αυμαστα 16 οψονται εθνη και καταισχυνηθησονται εκ πασης της ισχυος αυτων επιδησουσιν χειρας επι το στομα αυτων τα ωτα αυτων αποκωφωθησονται 17 λειξουσιν χουν ως οφεις συροντες γην συγχυθησονται εν συγχλεισμω αυτων επι τω κυριω θεω ημων εκστησονται και φοβηθησονται απο σου 18 τις θεος ωσπερ συ εξαιρων αδικιας και υπερβαινων ασεβειας τοις καταλοιποις της κληρονομιας αυτου και ου συνεσχεν εις μαρτυριον οργην αυτου οτι θελητης ελεους εστιν 19 αυτος επιστρεφει και οικτιρησει ημας καταδυσει τας αδικιας ημων και απορριψονται εις τα βαθη της θαλασσης πασας τας αμαρτιας ημων 20 δωσεις αληθειαν τω ιακωβ ελεον τω αβρααμ καθοτι ωμοσας τοις πατρασιν ημων κατα τας ημερας τας εμπροσθεν.

Nahum

Chapter 1

1 λημμα νινευη βιβλιον ορασεως ναουμ του ελκεσαιου 2 χεος ζηλωτης και εκδικων κυριος εκδικων κυριος μετα χυμου εκδικων κυριος τους υπεναντιους αυτου και εξαιρων αυτος τους εσχρους αυτου 3 κυριος μακροχυμος και μεγαλη η ισχυς αυτου και αχων ουκ αχωσει κυριος εν συντελεια και εν συσσεισμω η οδος αυτου και νεφελαι κονιορτος ποδων αυτου 4 απειλων χαλασση και ξηραινων αυτην και παντας τους ποταμους εξερημων ωλιγωχη η βασανιτις και ο καρμηλος και τα εξανχουντα του λιβανου εξελιπεν 5 τα ορη εσεισχησαν απ' αυτου και οι βουνοι εσαλευχησαν και ανεσταλη η γη απο προσωπου αυτου η συμπασα και παντες οι κατοικουντες εν αυτη 6 απο προσωπου οργης αυτου τις υποστησεται και τις αντιστησεται εν οργη χυμου αυτου ο χυμος αυτου τηκει αρσας και αι πετραι διεχρυβησαν απ' αυτου 7 ζηστος κυριος τοις υπομενουσιν αυτον εν ημερα χλιψεως και γινωσκων τους ευλαβουμενους αυτον 8 και εν κατακλυσμω πορειας συντελειαν ποιησεται τους επεγειρομενους και τους εσχρους αυτου διωξεται σκοτος 9 τι λογιζεσχε επι τον κυριον συντελειαν αυτος ποιησεται ουκ εκδικησει δις επι το αυτο εν χλιψει 10 οτι εως χεμελιου αυτων ξερωχησεται και ως σμιλαξ περιπλεκομενη βρωχησεται και ως καλαμη ξηρασις μεστη 11 εκ σου εξελευσεται λογισμος κατα του κυριου πονηρα λογιζομενος εναντια 12 ταδε λεγει κυριος καταρσων υδατων πολλων και ουτως διασταλησονται και η ακοη σου ουκ ενακουσχησεται ετι 13 και νυν συντριψω την ραβδον αυτου απο σου και τους δεσμους σου διαρρηξω 14 και εντελειται υπερ σου κυριος ου σπαρησεται εκ του ονοματος σου ετι εξ οικου χεου σου εξολεχερευσω τα γλυπτα και ζωνευτα χησομαι ταφην σου οτι ταςεις

Chapter 2

1 ιδου επι τα ορη οι ποδες ευαγγελιζομενου και απαγγελλοντος ειρηνην εορταζε ιουδα τας εορτας σου αποδος τας ευσας σου διοτι ου μη προσχησωσιν ετι του διελχειν δια σου εις παλαιωσιν συντετελεσται εξηρται 2 ανεβη εμψυσων εις προσωπον σου εξαιρουμενος εκ χλιψεως σκοπευσον οδον κρατησον οσφυος ανδρισαι τη ισχυι σφοδρα 3 διοτι απεστρεψεν κυριος την υβριν ιακωβ καχως υβριν του ισραηλ διοτι εκτινασσοντες εξετιναξαν αυτους και τα κληματα αυτων διεφχειραν 4 οπλα δυναστειας αυτων εξ ανθρωπων ανδρας δυνατους εμπαιζοντας εν πυρι αι ηνιαι των αρματων αυτων εν ημερα ετοιμασιας αυτου και οι ιππεις χορυβηχησονται 5 εν ταις οδοις και συγσυχησονται τα αρματα και συμπλακησονται εν ταις

πλατειαις η ορασις αυτων ως λαμπαδες πυρος και ως αστραπαι διατρεχουσαι 6 και μνησχησονται οι μεγιστανες αυτων και φευξονται ημερας και ασχενησουσιν εν τη πορεια αυτων και σπευσουσιν επι τα τειση και ετοιμασουσιν τας προφυλακας αυτων 7 πυλαι των ποταμων διηνοιχησαν και τα βασιλεια διεπεσεν 8 και η υποστασις απεκαλυφχη και αυτη ανεβαινεν και αι δουλαι αυτης ηγοντο καχως περιστεραι φχεγγομεναι εν καρδιαις αυτων 9 και νινευη ως κολυμβηχρα υδατος τα υδατα αυτης και αυτοι φευγοντες ουκ εστησαν και ουκ ην ο επιβλεπων 10 διηρπαζον το αργυριον διηρπαζον το χρυσιον και ουκ ην περας του κοσμου αυτης βεβαρυνται υπερ παντα τα σκευη τα επιχυμητα αυτης 11 εκτιναγμος και ανατιναγμος και εκβρασμος και καρδιας χραισμος και υπολυσις γονατων και ωδινες επι πασαν οσφυν και το προσωπον παντων ως προσκαυμα ζυτρας 12 που εστιν το κατοικητηριον των λεοντων και η νομη η ουσα τοις σκυμνοις ου επορευχη λεων του εισελχειν εκει σκυμνος λεοντος και ουκ ην ο εκφοβων 13 λεων ηρπασεν τα ικανα τοις σκυμνοις αυτου και απεπνιξεν τοις λεουσιν αυτου και επλησεν χηρας νοσσιαν αυτου και το κατοικητηριον αυτου αρπαγης 14 ιδου εγω επι σε λεγει κυριος παντοκρατωρ και εκκαυσω εν καπνω πληχος σου και τους λεοντας σου καταφάγεται ρομφαια και εξολεχρευσω εκ της γης την χηραν σου και ου μη ακουσχη ουκετι τα εργα σου

Chapter 3

1 ω πολις αιματων ολη ψευδης αδικιας πληρης ου ψηλαφηχησεται χηρα 2 φωνη μαστιγων και φωνη σεισμου τροσων και ιππου διωκοντος και αρματος αναβρασσοντος 3 και ιππεως αναβαινοντος και στιλβουσης ρομφαιας και εξαστραπτοντων οπλων και πληχους τραυματιων και βαρειας πτωσεως και ουκ ην περας τοις εχνεσιν αυτης και ασχενησουσιν εν τοις σωμασιν αυτων 4 απο πληχους πορνειας πορνη καλη και επισαρης ηγουμενη φαρμακων η πωλουσα εχνη εν τη πορνεια αυτης και φυλας εν τοις φαρμακοις αυτης 5 ιδου εγω επι σε λεγει κυριος ο χεος ο παντοκρατωρ και αποκαλυψω τα οπισω σου επι το προσωπον σου και δειξω εχνεσιν την αισυνην σου και βασιλειαίς την ατιμιαν σου 6 και επιρριψω επι σε βδελυγμον κατα τας ακαχαρσιας σου και χησομαι σε εις παραδειγμα 7 και εσται πας ο ορων σε αποπηδησεται απο σου και ερει δειλαια νινευη τις στεναξει αυτην ποχεν ζητησω παρακλησιν αυτη 8 ετοιμασαι μεριδα αρμοσαι ζορδην ετοιμασαι μεριδα αμων η κατοικουσα εν ποταμοις υδωρ κυκλω αυτης ης η αρση χαλασσα και υδωρ τα τειση αυτης 9 και αιχιοπια η ισζυς αυτης και αιγυπτος και ουκ εστιν περας της φυγης και λιβυες εγενοντο βοηχοι αυτης 10 και αυτη εις μετοικεσιαν πορευσεται αισμαλωτος και τα νηπια αυτης εδαφιουσιν επ' αρσας πασων των οδων αυτης και επι παντα τα ενδοξα αυτης βαλουσιν κληρους και παντες οι μεγιστανες

αυτης δεχησονται χειροπεδαις 11 και συ μεχυσχηση και εση υπερεωραμενη και συ ζητησεις σεαυτη στασιν εξ εσχρων 12 παντα τα οσυρωματα σου συκαι σκοπους εξουσαι εαν σαλευχωσιν και πεσουνται εις στομα εσχοντος 13 ιδου ο λαος σου ως γυναικες εν σοι τοις εσχροις σου ανοιγομεναι ανοιςχησονται πυλαι της γης σου και καταφαγεται πυρ τους μοσλους σου 14 υδωρ περιοξης επισπασαι σεαυτη και κατακρατησον των οσυρωματων σου εμβηχι εις πηλον και συμπατηχητι εν ασυροις κατακρατησον υπερ πλινχον 15 εκει καταφαγεται σε πυρ εξολεχευσει σε ρομφαια καταφαγεται σε ως ακρις και βαρυνχηση ως βρουςος 16 επληχυνας τας εμποριας σου υπερ τα αστρα του ουρανου βρουςος ωρμησεν και εξεπετασχη 17 εξηλατο ως αττελεβος ο συμμικτος σου ως ακρις επιβεβηκυια επι φραγμαον εν ημεραις παγους ο ηλιος ανετειλεν και αφηλατο και ουκ εγνω τον τοπον αυτης ουαι αυτοις 18 ενυσταξαν οι ποιμενες σου βασιλευς ασσυριος εκοιμισεν τους δυναστας σου απηρεν ο λαος σου επι τα ορη και ουκ ην ο εκδεσόμενος 19 ουκ εστιν ιασις τη συντριβη σου εφλεγμανεν η πληγη σου παντες οι ακουοντες την αγγελιαν σου κροτησουσιν χειρας επι σε διοτι επι τινα ουκ επηλχεν η κακια σου δια παντος.

Habakkuk

Chapter 1

1 το λημμα ο ειδεν αμβακουμ ο προφητης 2 εως τινος κυριε κεκραξομαι και ου μη εισακουσης βοηθομαι προς σε αδικουμενος και ου σωσεις 3 ινα τι μοι εδειξας κοπους και πονους επιβλεπειν ταλαιπωριαν και ασεβειαν εξ εναντιας μου γεγονεν κρισις και ο κριτης λαμβανει 4 δια τουτο διεσκεδασται νομος και ου διεξαγεται εις τελος κριμα οτι ο ασεβης καταδυναστευει τον δικαιον ενεκεν τουτου εξελευσεται το κριμα διεστραμμενον 5 ιδετε οι καταφρονηται και επιβλεψατε και θαυμασατε θαυμασια και αφανισθητε διοτι εργον εγω εργαζομαι εν ταις ημεραις υμων ο ου μη πιστευσητε εαν τις εκδιηγηται 6 διοτι ιδου εγω εξεγειρω εφ' υμας τους χαλδαιους τους μαχητας το εθνος το πικρον και το ταχινον το πορευομενον επι τα πλατη της γης του κατακληρονομησαι σκηνωματα ουκ αυτου 7 φοβερος και επιφανης εστιν εξ αυτου το κριμα αυτου εσται και το λημμα αυτου εξ αυτου εξελευσεται 8 και εξαλουνται υπερ παρδαλεις οι ιπποι αυτου και οξυτεροι υπερ τους λυκους της αραβιας και εξιππασονται οι ιππεις αυτου και ορμησουσιν μακροθεν και πετασθησονται ως αετος προθυμος εις το φαγειν 9 συντελεια εις ασεβεις ηξει ανθεστηκοτας προσωποις αυτων εξ εναντιας και συναξει ως αμμιον αιχμαλωσιαν 10 και αυτος εν βασιλευσιν εντρυφησει και τυραννοι παιγνια αυτου και αυτος εις παν οχυρωμα εμπαιζεται και βαλει χωμα και κρατησει αυτου 11 τοτε μεταβαλει το πνευμα και διελευσεται και εξιλασεται αυτη η ισχυς τω θεω μου 12 ουχι συ απ' αρχης κυριε ο θεος ο αγιος μου και ου μη αποθανωμεν κυριε εις κριμα τεταχας αυτον και επλασεν με του ελεγχειν παιδειαν αυτου 13 καθαρος οφθαλμος του μη οραν πονηρα και επιβλεπειν επι πονους ου δυνηση ινα τι επιβλεπεις επι καταφρονουντας παρασιωπηση εν τω καταπινειν ασεβη τον δικαιον 14 και ποιησεις τους ανθρωπους ως τους ιχθυας της θαλασσης και ως τα ερπετα τα ουκ εχοντα ηγουμενον 15 συντελειαν εν αγκιστρω ανεσπασεν και ειλκυσεν αυτον εν αμφιβληστρω και συνηγαγεν αυτον εν ταις σαγηναις αυτου ενεκεν τουτου ευφρανθησεται και χαρησεται η καρδια αυτου 16 ενεκεν τουτου θυσει τη σαγηνη αυτου και θυμιασει τω αμφιβληστρω αυτου οτι εν αυτοις ελιπανεν μεριδα αυτου και τα βρωματα αυτου εκλεκτα 17 δια τουτο αμφιβαλει το αμφιβληστρον αυτου και δια παντος αποκτεννειν εθνη ου φεισεται

Chapter 2

1 επι της φυλακης μου στησομαι και επιβησομαι επι πετρان και αποσκοπευσω του ιδειν τι λαλησει εν εμοι και τι αποκριθω επι τον ελεγχον μου 2 και απεκριθη

προς με κυριος και ειπεν γραψον ορασιν και σαφως επι πυξιον οπως διωκη ο
 αναγινωσκων αυτα 3 διοτι ετι ορασις εις καιρον και ανατελει εις περας και ουκ
 εις κενον εαν υστερηση υπομεινον αυτον οτι ερχομενος ηξει και ου μη χρονιση
 4 εαν υποστειληται ουκ ευδοκει η ψυχη μου εν αυτω ο δε δικαιος εκ πιστεως
 μου ζησεται 5 ο δε κατοινωμενος και καταφρονητης ανηρ αλαζων ουδεν μη
 περαν η ος επλατυνεν καθως ο αδης την ψυχην αυτου και ουτος ως θανατος
 ουκ εμπιπλαμενος και επισυναξει επ' αυτον παντα τα εθνη και εισδεξεται προς
 αυτον παντας τους λαους 6 ουχι ταυτα παντα παραβολην κατ' αυτου λημψονται
 και προβλημα εις διηγησιν αυτου και ερουσιν ουαι ο πληθυνων εαυτω τα ουκ
 οντα αυτου εως τινος και βαρυνων τον κλοιον αυτου στιβαρως 7 οτι εξαιφνης
 αναστησονται δακνοντες αυτον και εκνηψουσιν οι επιβουλοι σου και εση εις
 διαρπαγην αυτοις 8 διοτι συ εσκυλευσας εθνη πολλα σκυλευσουσιν σε παντες
 οι υπολελειμμενοι λαοι δι' αιματα ανθρωπων και ασεβειας γης και πολεως και
 παντων των κατοικουντων αυτην 9 ω ο πλεονεκτων πλεονεξίαν κακην τω οικω
 αυτου του ταξαι εις υψος νοσσιαν αυτου του εκσπασθηναι εκ χειρος κακων 10
 εβουλευσω αισχυνην τω οικω σου συνεπεραννας λαους πολλους και εξημαρτεν η
 ψυχη σου 11 διοτι λιθος εκ τοιχου βοησεται και κανθαρος εκ ξυλου φθεγξεται
 αυτα 12 ουαι ο οικοδομων πολιν εν αιμασιν και ετοιμαζων πολιν εν αδικιαις 13
 ου ταυτα εστιν παρα κυριου παντοκρατορος και εξελιπον λαοι ικανοι εν πυρι και
 εθνη πολλα ωλιγοψυχησαν 14 οτι πλησθησεται η γη του γνωνα την δοξαν κυριου
 ως υδωρ κατακαλυψει αυτους 15 ω ο ποτιζων τον πλησιον αυτου ανατροπη
 θολερα και μεθυσκων οπως επιβλεπη επι τα σπηλαια αυτων 16 πλησμονην ατιμιας
 εκ δοξης πие και συ και διασαλευθητι και σεισθητι εκυκλωσεν επι σε ποτηριον
 δεξιας κυριου και συνηχθη ατιμια επι την δοξαν σου 17 διοτι ασεβεια του λιβανου
 καλυψει σε και ταλαιπωρια θηριων πτοησει σε δια αιματα ανθρωπων και ασεβειας
 γης και πολεως και παντων των κατοικουντων αυτην 18 τι ωφελει γλυπτον οτι
 εγλυψαν αυτο επλασαν αυτο χωνευμα φαντασιαν ψευδη οτι πεποιθεν ο πλασας
 επι το πλασμα αυτου του ποιησαι ειδωλα κωφα 19 ουαι ο λεγων τω ξυλω εκνηψον
 εξεγερθητι και τω λιθω υψωθητι και αυτο εστιν φαντασια τουτο δε εστιν ελασμα
 χρυσιου και αργυριου και παν πνευμα ουκ εστιν εν αυτω 20 ο δε κυριος εν ναω
 αγιω αυτου ευλαβεισθω απο προσωπου αυτου πασα η γη

Chapter 3

1 προσευχη αμβακουμ του προφητου μετα ωδης 2 κυριε εισακηκοα την ακοην σου
 και εφοβηθην κατενοησα τα εργα σου και εξεστην εν μεσω δυο ζων γνωσθηση
 εν τω εγγιζειν τα ετη επιγνωσθηση εν τω παρειναι τον καιρον αναδειχθηση εν
 τω ταραχθηναι την ψυχην μου εν οργη ελεους μνησθηση 3 ο θεος εκ θαιμαν

ηξει και ο αγιος εξ ορους κατασκιου δασεος διαψαλμα εκαλυψεν ουρανους η αρετη αυτου και αινεσεως αυτου πληρης η γη 4 και φεγγος αυτου ως φως εσται κερατα εν χερσιν αυτου και εδετο αγαπησιν κραταιαν ισχυος αυτου 5 προ προσωπου αυτου πορευσεται λογος και εξελευσεται εν πεδιλοις οι ποδες αυτου 6 εστη και εσαλευθη η γη επεβλειψεν και διετακη εθνη διεθρυβη τα ορη βια ετακησαν βουνοι αιωνιοι 7 πορειας αιωνιας αυτου αντι κοπων ειδον σκηνώματα αιθιοπων πτοηθησονται και αι σκηnai γης μαδιαμ 8 μη εν ποταμοις ωργισθης κυριε η εν ποταμοις ο θυμος σου η εν θαλασση το ορμημα σου οτι επιβηση επι τους ιππους σου και η ιππασια σου σωτηρια 9 εντεινων εντενεις το τοξον σου επι τα σκηπτρα λεγει κυριος διαψαλμα ποταμων ραγησεται γη 10 οψονται σε και ωδινησουσιν λαοι σκορπιζων υδατα πορειας αυτου εδωκεν η αβυσσος φωνην αυτης υψος φαντασιας αυτης 11 επηρθη ο ηλιος και η σεληνη εστη εν τη ταξει αυτης εις φως βολιδες σου πορευσονται εις φεγγος αστραπης οπλων σου 12 εν απειλη ολιγωσεις γην και εν θυμω καταξεις εθνη 13 εξηλθες εις σωτηριαν λαου σου του σωσαι τους χριστους σου εβαλες εις κεφαλας ανομων θανατον εξηγειρας δεσμους εως τραχηλου διαψαλμα 14 διεκοψας εν εκστασει κεφαλας δυναστων σειςθησονται εν αυτη διανοιξουσιν χαλινους αυτων ως εσθων πτωχος λαθρα 15 και επεβιβασας εις θαλασσαν τους ιππους σου ταρασσοντας υδωρ πολυ 16 εφυλαξαμην και επτοηθη η κοιλια μου απο φωνης προσευχης χειλεων μου και εισηλθεν τρομος εις τα οστα μου και υποκατωθεν μου εταραχθη η εξις μου αναπαυσομαι εν ημερα θλιψεως του αναβηναι εις λαον παροικιας μου 17 διοτι συκη ου καρποφορησει και ουκ εσται γεννηματα εν ταις αμπελοις ψευσεται εργον ελαιας και τα πεδια ου ποιησει βρωσιν εξελιπον απο βρωσεως προβατα και ουχ υπαρχουσιν βοες επι φατναις 18 εγω δε εν τω κυριω αγαλλιασομαι χαρησομαι επι τω θεω τω σωτηρι μου 19 κυριος ο θεος δυναμις μου και ταξει τους ποδας μου εις συντελειαν επι τα υψηλα επιβιβα με του νικησαι εν τη ωδη αυτου.

Zephaniah

Chapter 1

1 λογος κυριου ος εγενηθη προς σοφονιαν τον του χουσι υιον γοδολιου του αμαρ-
ιου του εξεκιου εν ημεραις ιωσιου υιου αμων βασιλεως ιουδα 2 εκλειπει εκλιπετω
παντα απο προσωπου της γης λεγει κυριος 3 εκλιπετω ανθρωπος και κτηνη εκ-
λιπετω τα πετεινα του ουρανου και οι ιχθυες της θαλασσης και εξαρω τους ανθρ-
ωπους απο προσωπου της γης λεγει κυριος 4 και εκτενω την χειρα μου επι ιουδαν
και επι παντας τους κατοικουντας ιερουσαλημ και εξαρω εκ του τοπου τουτου
τα ονοματα της βααλ και τα ονοματα των ιερεων 5 και τους προσκυνουντας επι
τα δωματα τη στρατια του ουρανου και τους ομνυοντας κατα του κυριου και
τους ομνυοντας κατα του βασιλεως αυτων 6 και τους εκκλινοντας απο του κυ-
ριου και τους μη ζητησαντας τον κυριον και τους μη αντεχομενους του κυριου
7 ευλαβεισθε απο προσωπου κυριου του θεου διοτι εγγυς η ημερα του κυριου
οτι ητοιμακεν κυριος την θυσιαν αυτου ηγιακεν τους κλητους αυτου 8 και εσται
εν ημερα θυσιας κυριου και εκδικησω επι τους αρχοντας και επι τον οικον του
βασιλεως και επι παντας τους ενδεδυμενους ενδυματα αλλοτρια 9 και εκδικησω
επι παντας εμφανως επι τα προπυλα εν εκεινη τη ημερα τους πληρουντας τον
 οικον κυριου του θεου αυτων ασεβειας και δολου 10 και εσται εν εκεινη τη ημερα
λεγει κυριος φωνη κραυγης απο πυλης αποκεντουντων και ολολυγμος απο της
 δευτερας και συντριμμος μεγας απο των βουνων 11 θρηνησατε οι κατοικουντες
την κατακεκομμενην οτι ωμοιωθη πας ο λαος χανααν εξωλεθρευθησαν παντες οι
επηρμενοι αργυριω 12 και εσται εν εκεινη τη ημερα εξερευνησω την ιερουσαλημ
μετα λυχνου και εκδικησω επι τους ανδρας τους καταφρονουντας επι τα φυλαγ-
ματα αυτων οι λεγοντες εν ταις καρδιαις αυτων ου μη αγαθοποιηση κυριος ουδ'
ου μη κακωση 13 και εσται η δυναμις αυτων εις διαρπαγην και οι οικoi αυτων
εις αφανισμον και οικοδομησουσιν οικιας και ου μη κατοικησουσιν εν αυταις και
καταφυτευσουσιν αμπελωνας και ου μη πιωσιν τον οινon αυτων 14 οτι εγγυς
η ημερα κυριου η μεγαλη εγγυς και ταχεια σφοδρα φωνη ημερας κυριου πικρα
και σκληρα τετακται δυνατη 15 ημερα οργης η ημερα εκεινη ημερα θλιψεως και
αναγκης ημερα αωριας και αφανισμου ημερα σκοτους και γνοφου ημερα νεφελη-
ς και ομιχλης 16 ημερα σαλπιγγος και κραυγης επι τας πολεις τας οχυρας και
επι τας γωνιας τας υψηλας 17 και εκθλιψω τους ανθρωπους και πορευσονται
ως τυφλοι οτι τω κυριω εξημαρτον και εκχει το αιμα αυτων ως χουν και τας
σαρκας αυτων ως βολβιτα 18 και το αργυριον αυτων και το χρυσιον αυτων ου
μη δυνηται εξελεσθαι αυτους εν ημερα οργης κυριου και εν πυρι ζηλους αυτου
καταναλωθησεται πασα η γη διοτι συντελειαν και σπουδην ποιησει επι παντας

τους κατοικουντας την γην

Chapter 2

1 συναχθητε και συνδεθητε το εθνος το απαιδευτον 2 προ του γενεσθαι υ-
μας ως ανθος παραπορευομενον προ του επελθειν εφ' υμας οργην κυριου προ
του επελθειν εφ' υμας ημεραν θυμου κυριου 3 ζητησατε τον κυριον παντες
ταπεινοι γης κριμα εργαζεσθε και δικαιοσυνην ζητησατε και αποκρινεσθε αυτα
οπως σκεπασθητε εν ημερα οργης κυριου 4 διοτι γαζα διηρπασμενη εσται και
ασκαλων εσται εις αφανισμον και αζωτος μεσημβριας εκριφησεται και ακκαρ-
ων εκριζωθησεται 5 ουαι οι κατοικουντες το σχοινισμα της θαλασσης παροικοι
κρητων λογος κυριου εφ' υμας χαναν γη αλλοφυλων και απολω υμας εκ κα-
τοιικιας 6 και εσται κρητη νομη ποιμνιων και μανδρα προβατων 7 και εσται το
σχοινισμα της θαλασσης τοις καταλοιποις οικου ιουδα επ' αυτους νεμησονται
εν τοις οικοις ασκαλωνος δειλης καταλυσουσιν απο προσωπου υιων ιουδα οτι
επεσκεπται αυτους κυριος ο θεος αυτων και απεστρεψε την αιχμαλωσιαν αυτων
8 ηκουσα ονειδισμους μωαβ και κονδυλισμους υιων αμμων εν οις ωνειδιζον τον
λαον μου και εμεγαλυνοντο επι τα ορια μου 9 δια τουτο ζω εγω λεγει κυριος
των δυναμεων ο θεος ισραηλ διοτι μωαβ ως σοδομα εσται και οι υιοι αμμων
ως γομορρα και δαμασκος εκλελειμμενη ως θιμωνια αλωνος και ηφανισμενη εις
τον αιωνα και οι καταλοιποι λαου μου διαρπωνται αυτους και οι καταλοιποι εθ-
νους μου κληρονομησουσιν αυτους 10 αυτη αυτοις αντι της υβρεως αυτων διοτι
ωνειδισαν και εμεγαλυνθησαν επι τον κυριον τον παντοκρατορα 11 επιφανησεται
κυριος επ' αυτους και εξολεθρευσει παντας τους θεους των εθνων της γης και
προσκυνησουσιν αυτω εκαστος εκ του τοπου αυτου πασαι αι νησοι των εθνων 12
και υμεις αιθιοπες τραυματιαι ρομφαιας μου εστε 13 και εκτενει την χειρα αυτου
επι βορραν και απολει τον ασσυριον και θησει την νινευη εις αφανισμον ανυδρον
ως ερημον 14 και νεμησονται εν μεσω αυτης ποιμνια και παντα τα θηρια της
γης και χαμαιλεοντες και εχिनιοι εν τοις φατνωμασιν αυτης κοιτασθησονται και
θηρια φωνησει εν τοις διορυγμασιν αυτης κορακες εν τοις πυλωσιν αυτης διοτι
κεδρος το αναστημα αυτης 15 αυτη η πολις η φαυλιστρια η κατοικουσα επ' ελπιδι
η λεγουσα εν καρδια αυτης εγω ειμι και ουκ εστιν μετ' εμε ετι πως εγενηθη εις
αφανισμον νομη θηριων πας ο διαπορευομενος δι' αυτης συριει και κινησει τας
χειρας αυτου

Chapter 3

1 ὡς ἡ ἐπιφανὴς καὶ ἀπολελυτρωμένη ἡ πόλις ἡ περιστέρα 2 οὐκ εἰσηκούσεν φωνῆς οὐκ ἔδεξατο παιδείαν ἐπὶ τῷ κυρίῳ οὐκ ἐπεποιθεὶ καὶ πρὸς τὸν θεὸν αὐτῆς οὐκ ἠγγίσεν 3 οἱ ἀρχόντες αὐτῆς ἐν αὐτῇ ὡς λεόντες ὠρυόμενοι οἱ κριταὶ αὐτῆς ὡς λύκοι τῆς ἀραβίας οὐκ ὑπέλιποντο εἰς τὸ πρῶν 4 οἱ προφῆται αὐτῆς πνευματοφόροι ἄνδρες καταφρονῆται οἱ ἱερεῖς αὐτῆς βεβήλουσιν τὰ ἁγία καὶ ἀσεβούσιν νόμον 5 ὁ δὲ κύριος δίκαιος ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ μὴ ποιήσῃ ἀδικον πρῶν πρῶν δώσει κρίμα αὐτοῦ εἰς φῶς καὶ οὐκ ἀπεκρυβή καὶ οὐκ ἐγνώ ἀδικίαν ἐν ἀπαιτήσει καὶ οὐκ εἰς νεικὸς ἀδικίαν 6 ἐν διαφθορᾷ κατεσπασα ὑπερηφάνους ἠφανίσθησαν γωνιαὶ αὐτῶν ἐξερήμωσεν τὰς ὁδοὺς αὐτῶν τὸ παραπὰν τοῦ μὴ διοδεύειν ἐξέλιπον αἱ πόλεις αὐτῶν παρὰ τὸ μὴδὲνα ὑπαρχεῖν μὴδὲ κατοικεῖν 7 εἶπα πλὴν φοβείσθε με καὶ δεξασθε παιδείαν καὶ οὐ μὴ ἐξολεθρευθῆτε ἐξ ὀφθαλμῶν αὐτῆς πάντα ὅσα ἐξεδίκησα ἐπ’ αὐτὴν ἐτοιμαζού ὀρθρίσον διεφθάρται πάσα ἡ ἐπιφυλλίς αὐτῶν 8 διὰ τοῦτο ὑπομείνον με λέγει κύριος εἰς ἡμέραν ἀναστάσεώς μου εἰς μαρτυρίον διότι τὸ κρίμα μου εἰς συναγωγὰς ἐθνῶν τοῦ εἰσδεξασθαι βασιλεῖς τοῦ ἐκχεῖν ἐπ’ αὐτοὺς πᾶσαν ὀργὴν θυμοῦ μου διότι ἐν πυρὶ ζήλους μου καταναλωθήσεται πάσα ἡ γῆ 9 ὅτι τότε μεταστρεψώ ἐπὶ λαοὺς γλώσσαν εἰς γενεὰν αὐτῆς τοῦ ἐπικαλεῖσθαι πάντας τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ δουλεύειν αὐτῷ ὑπὸ ζυγόν ἕνα 10 ἐκ περάτων ποταμῶν αἰθιοπίας οἰσοῦσιν θυσίας μοι 11 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ οὐ μὴ καταισχυνηθῇς ἐκ πάντων τῶν ἐπιτηδεύματων σου ὧν ἠσεβήσας εἰς ἐμὲ ὅτι τότε περιέλῳ ἀπὸ σου τὰ φανλισμὰτα τῆς ὑβρεως σου καὶ οὐκέτι μὴ προσθής τοῦ μεγαλυνήσαι ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου 12 καὶ ὑπολειψομαι ἐν σοὶ λαὸν πραύ+ν καὶ ταπεινὸν καὶ εὐλαβηθήσονται ἀπὸ τοῦ ὀνόματος κυρίου 13 οἱ καταλοίποι τοῦ Ἰσραὴλ καὶ οὐ ποιήσουσιν ἀδικίαν καὶ οὐ λαλήσουσιν ματαία καὶ οὐ μὴ εὐρεθῇ ἐν τῷ στοματι αὐτῶν γλῶσσα δόλια διότι αὐτοὶ νεμῆσονται καὶ κοιτασθήσονται καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβὼν αὐτοὺς 14 χαιρε σφοδρὰ θυγατέρ σιών κήρυσσε θυγατέρ ἱερουσαλὴμ εὐφραίνου καὶ κατατερπὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου θυγατέρ ἱερουσαλὴμ 15 περιεῖλεν κύριος τὰ ἀδικήματα σου λελυτρώται σε ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν σου βασιλεὺς Ἰσραὴλ κύριος ἐν μέσῳ σου οὐκ ὄψῃ κακὰ οὐκέτι 16 ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐρεῖ κύριος τῇ ἱερουσαλὴμ θάρσει σιών μὴ παρεισθώσαν αἱ χεῖρες σου 17 κύριος ὁ θεὸς σου ἐν σοὶ δυνατὸς σώσει σε ἐπαΐξει ἐπὶ σε εὐφροσύνην καὶ καίνει σε ἐν τῇ ἀγαπήσει αὐτοῦ καὶ εὐφρανθήσεται ἐπὶ σε ἐν τερψίῃ ὡς ἐν ἡμέρᾳ εορτῆς 18 καὶ συναξῶ τοὺς συντετριμμένους οὐαὶ τίς ἐλάβεν ἐπ’ αὐτὴν ὄνειδισμόν 19 ἰδοὺ ἐγὼ ποίω ἐν σοὶ ἐνεκὲν σου ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγει κύριος καὶ σώσω τὴν ἐκπεπνευσμένην καὶ τὴν ἀπώσμενην εἰσδεξομαι καὶ θήσομαι αὐτοὺς εἰς καυχῆμα καὶ ὀνομαστοὺς ἐν πάσῃ τῇ γῇ 20 καὶ καταισχυνηθήσονται ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὅταν καλῶς ὑμῖν ποιήσω καὶ ἐν τῷ καιρῷ ὅταν εἰσδεξώμαι ὑμᾶς διότι δώσω ὑμᾶς ὀνομαστοὺς καὶ

εις καυχημα εν πασιν τοις λαοις της γης εν τω επιστρεφειν με την αιχμαλωσιαν
υμων ενωπιον υμων λεγει κυριος.

Haggai

Chapter 1

1 εν τω δευτερω ετει επι δαρειου του βασιλεως εν τω μηνι τω εκτω μια του μηνος εγενετο λογος κυριου εν χειρι αγγαιου του προφητου λεγων ειπον δη προς ζοροβαβελ τον του σαλαδιηλ εκ φυλης ιουδα και προς ιησουν τον του ιωσεδεκ τον ιερεα τον μεγαν λεγων 2 ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ λεγων ο λαος ουτος λεγουσιν ουχ ηκει ο καιρος του οικοδομησαι τον οικον κυριου 3 και εγενετο λογος κυριου εν χειρι αγγαιου του προφητου λεγων 4 ει καιρος υμιν μεν εστιν του οικειν εν οικois υμων κοιλοσταθμοis ο δε οικος ουτος εξηρημωται 5 και νυν ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ ταξατε δη τας καρδιας υμων εις τας οδους υμων 6 εσπειρατε πολλα και εισηνεγκατε ολιγα εφαγετε και ουκ εις πλησμονην επιετε και ουκ εις μεθην περιεβαλεσθε και ουκ εθερμανθητε εν αυτοis και ο τους μισθους συναγων συνηγαγεν εις δεσμον τετρυπημενον 7 ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ θεσθε τας καρδιας υμων εις τας οδους υμων 8 αναβητε επι το ορος και κοιψατε ξυλα και οικοδομησατε τον οικον και ευδοκησω εν αυτω και ενδοξασθησομαι ειπεν κυριος 9 επεβλεψατε εις πολλα και εγενετο ολιγα και εισηνεχθη εις τον οικον και εξεφυσησα αυτα δια τουτο ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ ανθ' ων ο οικος μου εστιν ερημος υμεις δε διωκετε εκαστος εις τον οικον αυτου 10 δια τουτο ανεξει ο ουρανός απο δροσου και η γη υποστελειται τα εκφορια αυτης 11 και επαξω ρομφαιαν επι την γην και επι τα ορη και επι τον σιτον και επι τον οινον και επι το ελαιον και οσα εκφερεi η γη και επι τους ανθρωπους και επι τα κτηνη και επι παντας τους πονους των χειρων αυτων 12 και ηκουσεν ζοροβαβελ ο του σαλαδιηλ εκ φυλης ιουδα και ιησους ο του ιωσεδεκ ο ιερευς ο μεγας και παντες οι καταλοιποι του λαου της φωνης κυριου του θεου αυτων και των λογων αγγαιου του προφητου καθοτι εξαπεστειλεν αυτον κυριος ο θεος αυτων προς αυτους και εφοβηθη ο λαος απο προσωπου κυριου 13 και ειπεν αγγαιος ο αγγελος κυριου τω λαω εγω ειμι μεθ' υμων λεγει κυριος 14 και εξηγειρεν κυριος το πνευμα ζοροβαβελ του σαλαδιηλ εκ φυλης ιουδα και το πνευμα ιησου του ιωσεδεκ του ιερεως του μεγαλου και το πνευμα των καταλοιπων παντος του λαου και εισηλθον και εποιουν εργα εν τω οικω κυριου παντοκρατορος θεου αυτων 15 τη τετραδι και εικαδι του μηνος του εκτου τω δευτερω ετει επι δαρειου του βασιλεως

Chapter 2

1 τω εβδομω μηνι μια και εικαδι του μηνος ελαλησεν κυριος εν χειρι αγγαιου του προφητου λεγων 2 ειπον δη προς ζοροβαβελ τον του σαλαδιηλ εκ φυλης ιουδα

και προς ιησουν τον του ιωσεδεκ τον ιερεα τον μεγαν και προς παντας τους κατ-
αλοιπους του λαου λεγων 3 τις εξ υμων ος ειδεν τον οικον τουτον εν τη δοξη
αυτου τη εμπροσθεν και πως υμεις βλεπετε αυτον νυν καθως ουχ υπαρχοντα
ενωπιον υμων 4 και νυν κατισχυε ζοροβαβελ λεγει κυριος και κατισχυε ιησου ο
του ιωσεδεκ ο ιερευς ο μεγας και κατισχυετω πας ο λαος της γης λεγει κυριος
και ποιειτε διοτι μεθ' υμων εγω ειμι λεγει κυριος παντοκρατωρ 5 και το πνευμα
μου εφεστηκεν εν μεσω υμων θαρσειτε 6 διοτι ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ ετι
απαξ εγω σεισω τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και την ξηραν 7 και
συσεισω παντα τα εθνη και ηξει τα εκλεκτα παντων των εθνων και πλησω τον
οικον τουτον δοξης λεγει κυριος παντοκρατωρ 8 εμον το αργυριον και εμον το
χρυσιον λεγει κυριος παντοκρατωρ 9 διοτι μεγαλη εσται η δοξα του οικου τουτου
η εσχατη υπερ την πρωτην λεγει κυριος παντοκρατωρ και εν τω τοπω τουτω δωσω
ειρηνην λεγει κυριος παντοκρατωρ και ειρηνην ψυχης εις περιποιησιν παντι τω
κτιζοντι του αναστησαι τον ναον τουτον 10 τετραδι και εικαδι του ενατου μηνος
ετους δευτερου επι δαρειου εγενετο λογος κυριου προς αγγαιον τον προφητην
λεγων 11 ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ επερωτησον τους ιερεις νομον λεγων 12
εαν λαβη ανθρωπος κρεας αγιον εν τω ακρω του ιματιου αυτου και αφηται το
ακρον του ιματιου αυτου αρτου η εψεματος η οινου η ελαιου η παντος βρωματος
ει αγιασθησεται και απεκριθησαν οι ιερεις και ειπαν ου 13 και ειπεν αγγαιος εαν
αφηται μεμιαμμενος επι ψυχη απο παντος τουτων ει μιανθησεται και απεκρι-
θησαν οι ιερεις και ειπαν μιανθησεται 14 και απεκριθη αγγαιος και ειπεν ουτως
ο λαος ουτος και ουτως το εθνος τουτο ενωπιον εμου λεγει κυριος και ουτως
παντα τα εργα των χειρων αυτων και ος εαν εγγιση εκει μιανθησεται ενεκεν των
λημμάτων αυτων των ορθρινων οδυνηθησονται απο προσωπου πονων αυτων και
εμισειτε εν πυλαις ελεγχοντας 15 και νυν δεσθε δη εις τας καρδιας υμων απο της
ημερας ταυτης και υπερανω προ του θειναι λιθον επι λιθον εν τω ναω κυριου 16
τινες ητε οτε ενεβαλλετε εις κυψελην κριθης εικοσι σατα και εγενετο κριθης δεκα
σατα και εισεπορευεσθε εις το υποληνιον εξαντλησαι πεντηκοντα μετρητας και
εγενοντο εικοσι 17 επαταξα υμας εν αφορια και εν ανεμοφθορια και εν χαλαζη
παντα τα εργα των χειρων υμων και ουκ επεστρεψατε προς με λεγει κυριος 18
υποταξατε δη τας καρδιας υμων απο της ημερας ταυτης και επεκεινα απο της
τετραδος και εικαδος του ενατου μηνος και απο της ημερας ης εδεμελιωθη ο ναος
κυριου δεσθε εν ταις καρδιαις υμων 19 ει ετι επιγνωσθησεται επι της αλω και ει
ετι η αμπελος και η συκη και η ροα και τα ξυλα της ελαιας τα ου φεροντα καρπον
απο της ημερας ταυτης ευλογησω 20 και εγενετο λογος κυριου εκ δευτερου προς
αγγαιον τον προφητην τετραδι και εικαδι του μηνος λεγων 21 ειπον προς ζοροβ-
αβελ τον του σαλαθιηλ εκ φυλης ιουδα λεγων εγω σειω τον ουρανον και την γην
και την θαλασσαν και την ξηραν 22 και καταστρεψω θρονους βασιλεων και ολε-

θρευσω δυναμιν βασιλεων των εθνων και καταστρεψω αρματα και αναβατας και καταβησονται ιπποι και αναβαται αυτων εκαστος εν ρομφαια προς τον αδελφον αυτου 23 εν τη ημερα εκεινη λεγει κυριος παντοκρατωρ λημψομαι σε ζοροβαβελ τον του σαλαθιηλ τον δουλον μου λεγει κυριος και θησομαι σε ως σφραγιδα διοτι σε ηρετισα λεγει κυριος παντοκρατωρ.

Zechariah

Chapter 1

1 εν τω ογδοω μηνι ετους δευτερου επι δαρειου εγενετο λογος κυριου προς ζαχαριαν τον του βαραχιου υιον αδδω τον προφητην λεγων 2 ωργισθη κυριος επι τους πατερας υμων οργην μεγαλην 3 και ερεις προς αυτους ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ επιστρεψατε προς με και επιστραφησομαι προς υμας λεγει κυριος 4 και μη γινεσθε καθως οι πατερες υμων οis ενεκαλεσαν αυτοis οι προφηται οι εμπροσθεν λεγοντες ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ αποστρεψατε απο των οδων υμων των πονηρων και απο των επιτηδευματων υμων των πονηρων και ου προσεσχον του εισακουσαι μου λεγει κυριος 5 οι πατερες υμων που εισιν και οι προφηται μη τον αιωνα ζησουνται 6 πλην τους λογους μου και τα νομιμα μου δεχεσθε οσα εγω εντελλομαι εν πνευματι μου τοis δουλοις μου τοis προφηταις οι κατελαβουσιν τους πατερας υμων και απεκριθησαν και ειπαν καθως παρατετακται κυριος παντοκρατωρ του ποιησαι κατα τας οδους υμων και κατα τα επιτηδευματα υμων ουτως εποιησεν υμιν 7 τη τετραδι και εικαδι τω ενδεκατω μηνι ουτος εστιν ο μην σαβατ εν τω δευτερω ετει επι δαρειου εγενετο λογος κυριου προς ζαχαριαν τον του βαραχιου υιον αδδω τον προφητην λεγων 8 εωρακα την νυκτα και ιδου ανηρ επιβεβηκως επι ιππον πυρρον και ουτος ειστηκει ανα μεσον των δυο ορεων των κατασκιων και οπισω αυτου ιπποι πυρροι και ψαροι και ποικιλοι και λευκοι 9 και ειπα τι ουτοι κυριε και ειπεν προς με ο αγγελος ο λαλων εν εμοι εγω δειξω σοι τι εστιν ταυτα 10 και απεκριθη ο ανηρ ο εφεστηκως ανα μεσον των ορεων και ειπεν προς με ουτοι εισιν ους εξαπεσταλκεν κυριος του περιοδευσαι την γην 11 και απεκριθησαν τω αγγελω κυριου τω εφεστωτι ανα μεσον των ορεων και ειπον περιωδευκαμεν πασαν την γην και ιδου πασα η γη κατοικειται και ησυχαζει 12 και απεκριθη ο αγγελος κυριου και ειπεν κυριε παντοκρατωρ εως τινος ου μη ελεησης την ιερουσαλημ και τας πολεις ιουδα ας υπερειδες τουτο εβδομηκοστον ετος 13 και απεκριθη κυριος παντοκρατωρ τω αγγελω τω λαλουντι εν εμοι ρηματα καλα και λογους παρακλητικους 14 και ειπεν προς με ο αγγελος ο λαλων εν εμοι ανακραγε λεγων ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ εξηλωκα την ιερουσαλημ και την σιων ζηλον μεγαλν 15 και οργην μεγαλην εγω οργιζομαι επι τα εθνη τα συνεπιτιθεμενα ανθ' ων εγω μεν ωργισθην ολιγα αυτοι δε συνεπεθεντο εις κακα 16 δια τουτο ταδε λεγει κυριος επιστρεψω επι ιερουσαλημ εν οικτιριω και ο οικος μου ανοικοδομηθησεται εν αυτη λεγει κυριος παντοκρατωρ και μετρον εκταθησεται επι ιερουσαλημ ετι 17 και ειπεν προς με ο αγγελος ο λαλων εν εμοι ανακραγε λεγων ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ ετι διαχυθησονται πολεις εν αγαθοis και ελεησει κυριος ετι την σιων και αιρετιει ετι την ιερουσαλημ

Chapter 2

1 και ηρα τους οφθαλμους μου και ειδον και ιδου τεσσαρα κερατα 2 και ειπα προς τον αγγελον τον λαλουντα εν εμοι τι εστιν ταυτα κυριε και ειπεν προς με ταυτα τα κερατα τα διασκορπισαντα τον ιουδαν και τον ισραηλ 3 και εδειξεν μοι κυριος τεσσαρας τεκτονας 4 και ειπα τι ουτοι ερχονται ποιησαι και ειπεν προς με ταυτα τα κερατα τα διασκορπισαντα τον ιουδαν και τον ισραηλ κατεαξαν και ουδεις αυτων ηρεν κεφαλην και εισηλθον ουτοι του οξυναι αυτα εις χειρας αυτων τα τεσσαρα κερατα τα εθνη τα επαιρομενα κερας επι την γην κυριου του διασκορπισαι αυτην 5 και ηρα τους οφθαλμους μου και ειδον και ιδου ανηρ και εν τη χειρι αυτου σχοινιον γεωμετρικον 6 και ειπα προς αυτον που συ πορευη και ειπεν προς με διαμετρησαι την ιερουσαλημ του ιδειν πηλικον το πλατος αυτης εστιν και πηλικον το μηκος 7 και ιδου ο αγγελος ο λαλων εν εμοι εισηκει και αγγελος ετερος εξεπορευετο εις συναντησιν αυτω 8 και ειπεν προς αυτον λεγων δραμε και λαλησον προς τον νεανιαν εκεινον λεγων κατακαρπως κατοικηθησεται ιερουσαλημ απο πληθους ανθρωπων και κτηνων εν μεσω αυτης 9 και εγω εσομαι αυτη λεγει κυριος τειχος πυρος κυκλοθεν και εις δοξαν εσομαι εν μεσω αυτης 10 ω ω φευγετε απο γης βορρα λεγει κυριος διοτι εκ των τεσσαρων ανεμων του ουρανου συναξω υμας λεγει κυριος 11 εις σιων ανασωζεσθε οι κατοικουντες θυγατερα βαβυλωνος 12 διοτι ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ οπισω δοξης απεσταλκεν με επι τα εθνη τα σκυλευσαντα υμας διοτι ο απομενος υμων ως απομενος της κορης του οφθαλμου αυτου 13 διοτι ιδου εγω επιφερω την χειρα μου επ' αυτους και εσονται σκυλα τοις δουλευουσιν αυτοις και γνωσεσθε διοτι κυριος παντοκρατωρ απεσταλκεν με 14 τερπου και ευφραινου θυγατερ σιων διοτι ιδου εγω ερχομαι και κατασκηνωσω εν μεσω σου λεγει κυριος 15 και καταφευξονται εθνη πολλα επι τον κυριον εν τη ημερα εκεινη και εσονται αυτω εις λαον και κατασκηνωσουσιν εν μεσω σου και επιγνωση οτι κυριος παντοκρατωρ εξαπεσταλκεν με προς σε 16 και κατακληρονομησει κυριος τον ιουδαν την μεριδα αυτου επι την γην την αγιαν και αιρετιει επι την ιερουσαλημ 17 ευλαβεισθω πασα σαρξ απο προσωπου κυριου διοτι εξεγηγερται εκ νεφελων αγιων αυτου

Chapter 3

1 και εδειξεν μοι ιησουν τον ιερεα τον μεγαν εστωτα προ προσωπου αγγελου κυριου και ο διαβολος εισηκει εκ δεξιων αυτου του αντικεισθαι αυτω 2 και ειπεν κυριος προς τον διαβολον επιτιμησαι κυριος εν σοι διαβολε και επιτιμησαι κυριος εν σοι ο εκλεξαμενος την ιερουσαλημ ουκ ιδου τουτο ως δαλος εξεσπασμενος εκ πυρος 3 και ιησους ην ενδεδυμενος ιματια ρυπαρα και εισηκει προ προσωπου του αγγελου 4 και απεκριθη και ειπεν προς τους εστηκοτας προ προσωπου αυτου λεγ-

ων αφελετε τα ιματια τα ρυπαρα απ' αυτου και ειπεν προς αυτον ιδου αφηρηκα τας ανομιαις σου και ενδυσατε αυτον ποδηρη 5 και επιθετε κιδαριν καθαραν επι την κεφαλην αυτου και περιεβαλον αυτον ιματια και επεδηκαν κιδαριν καθαραν επι την κεφαλην αυτου και ο αγγελος κυριου εισηκει 6 και διεμαρτυρατο ο αγγελος κυριου προς ιησουν λεγων 7 ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ εαν εν ταις οδοις μου πορευη και εαν τα προσταγματα μου φυλαξης και συ διακρινεις τον οικον μου και εαν διαφυλαξης και γε την αυλην μου και δωσω σοι αναστρεφομενους εν μεσω των εστηκοτων τουτων 8 ακουε δη ιησου ο ιερευς ο μεγας συ και οι πλησιον σου οι καθημενοι προ προσωπου σου διοτι ανδρες τερατοσκοποι εισι διοτι ιδου εγω αγω τον δουλον μου ανατολην 9 διοτι ο λιθος ον εδωκα προ προσωπου ιησου επι τον λιθον τον ενα επτα οφθαλμοι εισιν ιδου εγω ορυσσω βοθρον λεγει κυριος παντοκρατωρ και ψηλαφησω πασαν την αδικιαν της γης εκεινης εν ημερα μια 10 εν τη ημερα εκεινη λεγει κυριος παντοκρατωρ συγκαλεσετε εκαστος τον πλησιον αυτου υποκατω αμπελου και υποκατω συκης

Chapter 4

1 και επεστρεψεν ο αγγελος ο λαλων εν εμοι και εξηγειρεν με ον τροπον οταν εξεγερεθη ανθρωπος εξ υπνου αυτου 2 και ειπεν προς με τι συ βλεπεις και ειπα εωρακα και ιδου λυχνια χρυση ολη και το λαμπαδιον επανω αυτης και επτα λυχνοι επανω αυτης και επτα επαρυστριδες τοις λυχνοις τοις επανω αυτης 3 και δυο ελαιαι επανω αυτης μια εκ δεξιων του λαμπαδιου και μια εξ ευωνυμων 4 και επηρωτησα και ειπον προς τον αγγελον τον λαλουντα εν εμοι λεγων τι εστιν ταυτα κυριε 5 και απεκριθη ο αγγελος ο λαλων εν εμοι και ειπεν προς με ου γινωσκεις τι εστιν ταυτα και ειπα ουχι κυριε 6 και απεκριθη και ειπεν προς με λεγων ουτος ο λογος κυριου προς ζοροβαβελ λεγων ουκ εν δυναμει μεγαλη ουδε εν ισχυι αλλ' η εν πνευματι μου λεγει κυριος παντοκρατωρ 7 τις ει συ το ορος το μεγα προ προσωπου ζοροβαβελ του κατορθωσαι και εξοισω τον λιθον της κληρονομιας ισοτητα χαριτος χαριτα αυτης 8 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 9 αι χειρες ζοροβαβελ εδεμελιωσαν τον οικον τουτον και αι χειρες αυτου επιτελεσουσιν αυτον και επιγνωση διοτι κυριος παντοκρατωρ εξαπεσταλκεν με προς σε 10 διοτι τις εξουδενωσεν εις ημερας μικρας και χαρουνται και οφονται τον λιθον τον κασσιτερινον εν χειρι ζοροβαβελ επτα ουτοι οφθαλμοι κυριου εισιν οι επιβλεποντες επι πασαν την γην 11 και απεκριθη και ειπα προς αυτον τι αι δυο ελαιαι αυται αι εκ δεξιων της λυχνιας και εξ ευωνυμων 12 και επηρωτησα εκ δευτερου και ειπα προς αυτον τι οι δυο κλαδοι των ελαιων οι εν ταις χειρσιν των δυο μυξωτηρων των χρυσων των επιχεοντων και επαναγοντων τας επαρυστριδας τας χρυσας 13 και ειπεν προς με ουκ οιδας τι εστιν ταυτα και ειπα ουχι κυριε 14

και ειπεν ουτοι οι δυο υιοι της πισοτητος παρεστηκασιν τω κυριω πασης της γης

Chapter 5

1 και επεστρεψα και ηρα τους οφθαλμους μου και ειδον και ιδου δρεπανον πετομενον 2 και ειπεν προς με τι συ βλεπεις και ειπα εγω ορω δρεπανον πετομενον μηκος πηχεων εικοσι και πλατος πηχεων δεκα 3 και ειπεν προς με αυτη η αρα η εκπορευομενη επι προσωπον πασης της γης διοτι πας ο κλεπτης εκ τουτου εως θανατου εκδικηθησεται και πας ο επιορκος εκ τουτου εως θανατου εκδικηθησεται 4 και εξοισω αυτο λεγει κυριος παντοκρατωρ και εισελευσεται εις τον οικον του κλεπτου και εις τον οικον του ομνυντος τω ονοματι μου επι ψευδει και καταλυσει εν μεσω του οικον αυτου και συντελεσει αυτον και τα ξυλα αυτου και τους λιθους αυτου 5 και εξηλθεν ο αγγελος ο λαλων εν εμοι και ειπεν προς με αναβλεψον τοις οφθαλμοις σου και ιδε τι το εκπορευομενον τουτο 6 και ειπα τι εστιν και ειπεν τουτο το μετρον το εκπορευομενον και ειπεν αυτη η αδικια αυτων εν παση τη γη 7 και ιδου ταλαντον μολιβου εξαιρομενον και ιδου μια γυνη εκαθητο εν μεσω του μετρου 8 και ειπεν αυτη εστιν η ανομια και ερριψεν αυτην εν μεσω του μετρου και ερριψεν τον λιθον του μολιβου εις το στομα αυτης 9 και ηρα τους οφθαλμους μου και ειδον και ιδου δυο γυναικες εκπορευομεναι και πνευμα εν ταις πτερυξιν αυτων και αυται ειχον πτερυγας ως πτερυγας εποπος και ανελαβον το μετρον ανα μεσον της γης και ανα μεσον του ουρανου 10 και ειπα προς τον αγγελον τον λαλουντα εν εμοι που αυται αποφερουσιν το μετρον 11 και ειπεν προς με οικοδομησαι αυτω οικιαν εν γη βαβυλωνος και ετοιμασαι και θησουσιν αυτο εκει επι την ετοιμασιαν αυτου

Chapter 6

1 και επεστρεψα και ηρα τους οφθαλμους μου και ειδον και ιδου τεσσαρα αρματα εκπορευομενα εκ μεσου δυο ορεων και τα ορη ην ορη χαλκα 2 εν τω αρματι τω πρωτω ιπποι πυρροι και εν τω αρματι τω δευτερω ιπποι μελανες 3 και εν τω αρματι τω τριτω ιπποι λευκοι και εν τω αρματι τω τεταρτω ιπποι ποικιλοι ψαροι 4 και απεκριθην και ειπα προς τον αγγελον τον λαλουντα εν εμοι τι εστιν ταυτα κυριε 5 και απεκριθη ο αγγελος ο λαλων εν εμοι και ειπεν ταυτα εστιν οι τεσσαρες ανεμοι του ουρανου εκπορευονται παραστηναι τω κυριω πασης της γης 6 εν ω ησαν οι ιπποι οι μελανες εξεπορευοντο επι γην βορρα και οι λευκοι εξεπορευοντο κατοπισθεν αυτων και οι ποικιλοι εξεπορευοντο επι γην νοτου 7 και οι ψαροι εξεπορευοντο και επεβλεπον του πορευεσθαι του περιοδευσαι την γην και ειπεν πορευεσθε και περιοδευσατε την γην και περιωδευσαν την γην 8 και ανεβοησεν

και ελαλησεν προς με λεγων ιδου οι εκπορευομενοι επι γην βορρα ανεπαυσαν τον θυμον μου εν γη βορρα 9 και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων 10 λαβε τα εκ της αιχμαλωσιας παρα των αρχοντων και παρα των χρησιμων αυτης και παρα των επεγνωκοτων αυτην και εισελευση συ εν τη ημερα εκεινη εις τον οικον ιωσιου του σοφονιου του ηκοντος εκ βαβυλωνος 11 και ληψη αργυριον και χρυσιον και ποιησεις στεφανους και επιθησεις επι την κεφαλην ιησου του ιωσηδεκ του ιερεως του μεγαλου 12 και ερεις προς αυτον ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ ιδου ανηρ ανατολη ονομα αυτω και υποκατωθεν αυτου ανατελει και οικοδομησει τον οικον κυριου 13 και αυτος λημψεται αρετην και καθιεται και καταρξει επι του θρονου αυτου και εσται ο ιερεις εκ δεξιων αυτου και βουλη ειρηνικη εσται ανα μεσον αμφοτερων 14 ο δε στεφανος εσται τοις υπομενουσιν και τοις χρησιμοις αυτης και τοις επεγνωκοσιν αυτην και εις χαριτα υιου σοφονιου και εις ψαλμον εν οικω κυριου 15 και οι μακραν απ' αυτων ηξουσιν και οικοδομησουσιν εν τω οικω κυριου και γνωσεσθε διοτι κυριος παντοκρατωρ απεσταλκεν με προς υμας και εσται εαν εισακουοντες εισακουσητε της φωνης κυριου του θεου υμων

Chapter 7

1 και εγενετο εν τω τεταρτω ετει επι δαρειου του βασιλεως εγενετο λογος κυριου προς ζαχαριαν τετραδι του μηνος του ενατου ος εστιν χασελευ 2 και εξαπεστειλεν εις βαιθηλ σαρασαρ και αρβεσεερ ο βασιλευς και οι ανδρες αυτου του εξιλασασθαι τον κυριον 3 λεγων προς τους ιερεις τους εν τω οικω κυριου παντοκρατορος και προς τους προφητας λεγων εισεληλυθεν ωδε εν τω μηνι τω πεμπτω το αγιασμα καθοτι εποησα ηδη ικανα ετη 4 και εγενετο λογος κυριου των δυναμεων προς με λεγων 5 ειπον προς απαντα τον λαον της γης και προς τους ιερεις λεγων εαν νηστευσητε η κοιψησθε εν ταις πεμπταις η εν ταις εβδομαις και ιδου εβδομηκοντα ετη μη νηστειαν νενηστευκατε μοι 6 και εαν φαγητε η πιητε ουχ υμεις εσθετε και υμεις πινετε 7 ουχ ουτοι οι λογοι εισιν ους ελαλησεν κυριος εν χερσιν των προφητων των εμπροσθεν οτε ην ιερουσαλημ κατοικουμενη και ευθηνουσα και αι πολεις αυτης κυκλοθεν και η ορεινη και η πεδινη κατωκειτο 8 και εγενετο λογος κυριου προς ζαχαριαν λεγων 9 ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ κριμα δικαιον κρινατε και ελεος και οικτιρμον ποιειτε εκαστος προς τον αδελφον αυτου 10 και χηραν και ορφανον και προσηλυτον και πενητα μη καταδυναστευετε και κακιαν εκαστος του αδελφου αυτου μη μνησικακειτω εν ταις καρδιαις υμων 11 και ηπειδησαν του προσεχειν και εδωκαν νωτον παραφρονουντα και τα ωτα αυτων εβαρυναν του μη εισακουειν 12 και την καρδιαν αυτων εταξαν απειδη του μη εισακουειν του νομου μου και τους λογους ους εξαπεστειλεν κυριος παντοκρατωρ εν πνευματι αυτου εν χερσιν των προφητων των εμπροσθεν και εγενετο οργη

μεγαλη παρα κυριου παντοκρατορος 13 και εσται ον τροπον ειπεν και ουκ εισηκουσαν αυτου ουτως κεκραξονται και ου μη εισακουσω λεγει κυριος παντοκρατωρ 14 και εκβαλω αυτους εις παντα τα εθνη α ουκ εγνωσαν και η γη αφανισθησεται κατοπισθεν αυτων εκ διοδευοντος και εξ αναστρεφοντος και εταξαν γην εκλεκτην εις αφανισμον

Chapter 8

1 και εγενετο λογος κυριου παντοκρατορος λεγων 2 ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ εξηλωσα την ιερουσαλημ και την σιων ζηλον μεγαν και θυμω μεγαλω εξηλωσα αυτην 3 ταδε λεγει κυριος και επιστρεψω επι σιων και κατασκηνωσω εν μεσω ιερουσαλημ και κληθησεται η ιερουσαλημ πολις η αληθινη και το ορος κυριου παντοκρατορος ορος αγιον 4 ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ ετι καθησονται πρεσβυτεροι και πρεσβυτεραι εν ταις πλατειαις ιερουσαλημ εκαστος την ραβδον αυτου εχων εν τη χειρι αυτου απο πληθους ημερων 5 και αι πλατειαι της πολεως πλησθησονται παιδαριων και κορασιων παιζοντων εν ταις πλατειαις αυτης 6 ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ διοτι ει αδυνατησει ενωπιον των καταλοιπων του λαου τουτου εν ταις ημεραις εκειναις μη και ενωπιον εμου αδυνατησει λεγει κυριος παντοκρατωρ 7 ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ ιδου εγω ανασωζω τον λαον μου απο γης ανατολων και απο γης δυσμων 8 και εισαξω αυτους και κατασκηνωσω εν μεσω ιερουσαλημ και εσονται μοι εις λαον και εγω εσομαι αυτοις εις θεον εν αληθεια και εν δικαιοσυνη 9 ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ κατισχυετωσαν αι χειρες υμων των ακουοντων εν ταις ημεραις ταυταις τους λογους τουτους εκ στοματος των προφητων αφ' ης ημερας τεθεμελιωται ο οικος κυριου παντοκρατορος και ο ναος αφ' ου ωκοδομηται 10 διοτι προ των ημερων εκεινων ο μισθος των ανθρωπων ουκ εσται εις ονησιν και ο μισθος των κτηνων ουχ υπαρξει και τω εκπορευομενω και τω εισπορευομενω ουκ εσται ειρηνη απο της θλιψεως και εξαποστελω παντας τους ανθρωπους εκαστον επι τον πλησιον αυτου 11 και νυν ου κατα τας ημερας τας εμπροσθεν εγω ποιω τοις καταλοιποις του λαου τουτου λεγει κυριος παντοκρατωρ 12 αλλ' η δειξω ειρηνην η αμπελος δωσει τον καρπον αυτης και η γη δωσει τα γεννηματα αυτης και ο ουρανός δωσει την δροσον αυτου και κατακληρονομησω τοις καταλοιποις του λαου μου παντα ταυτα 13 και εσται ον τροπον ητε εν καταρα εν τοις εθνεσιν οικος ιουδα και οικος ισραηλ ουτως διασωσω υμας και εσεσθε εν ευλογια θαρσεите και κατισχυετε εν ταις χερσιν υμων 14 διοτι ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ ον τροπον διενοηθην του κακωσαι υμας εν τω παροργισαι με τους πατερας υμων λεγει κυριος παντοκρατωρ και ου μετενοησα 15 ουτως παρατεταγμαι και διανενοημαι εν ταις ημεραις ταυταις του καλως ποιησαι την ιερουσαλημ και τον οικον ιουδα θαρσεите 16 ουτοι οι λογοι ους ποιησετε

λαλείτε αληθειαν εκαστος προς τον πλησιον αυτου και κριμα ειρηνικον κρινετε εν ταις πυλαις υμων 17 και εκαστος την κακian του πλησιον αυτου μη λογιζεσθε εν ταις καρδιαis υμων και ορκον ψευδη μη αγαπατε διοτι ταυτα παντα εμισεσα λεγει κυριος παντοκρατωρ 18 και εγενετο λογος κυριου παντοκρατορος προς με λεγων 19 ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ νηστεια η τετρας και νηστεια η πεμπτη και νηστεια η εβδομη και νηστεια η δεκατη εσονται τω οικω ιουδα εις χαραν και εις ευφροσυνην και εις εορτας αγαθας και ευφρανθησεσθε και την αληθειαν και την ειρηνην αγαπησατε 20 ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ ετι ηξουσιν λαοι πολλοι και κατοικουντες πολεις πολλας 21 και συνελευσονται κατοικουντες πεντε πολεις εις μιαν πολιν λεγοντες πορευθωμεν δεηθηναι του προσωπου κυριου και εκζητησαι το προσωπον κυριου παντοκρατορος πορευσομαι καγω 22 και ηξουσιν λαοι πολλοι και εθνη πολλα εκζητησαι το προσωπον κυριου παντοκρατορος εν ιερουσαλημ και του εξιλασχεσθαι το προσωπον κυριου 23 ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ εν ταις ημεραις εκειναις εαν επιλαβωνται δεκα ανδρες εκ πασων των γλωσσων των εθνων και επιλαβωνται του κρασπεδου ανδρος ιουδαιου λεγοντες πορευσομεθα μετα σου διοτι ακηχοαμεν οτι ο θεος μεθ' υμων εστιν

Chapter 9

1 λημμα λογου κυριου εν γη σεδραχ και δαμασκου θυσια αυτου διοτι κυριος εφορα ανθρωπους και πασας φυλας του ισραηλ 2 και εμαθ εν τοις οριοis αυτης τυρος και σιδων διοτι εφρονησαν σφοδρα 3 και ωκοδομησεν τυρος οχυρωματα εαυτη και εθησαυρισεν αργυριον ως χουν και συνηγαγεν χρυσιον ως πηλον οδων 4 δια τουτο κυριος κληρονομησει αυτην και παταξει εις θαλασσαν δυναμιν αυτης και αυτη εν πυρι καταναλωθησεται 5 οψεται ασκαλων και φοβηθησεται και γαζα και οδυνηθησεται σφοδρα και ακκαρων οτι ησχυνη επι τω παραπτωmati αυτης και απολειται βασιλευς εκ γαζης και ασκαλων ου μη κατοικηθη 6 και κατοικησουσιν αλλογενεις εν αζωτω και καδελω υβριν αλλοφυλων 7 και εξαρω το αιμα αυτων εκ στοματος αυτων και τα βδελυγματα αυτων εκ μεσου οδοντων αυτων και υπολειφθησεται και ουτος τω θεω ημων και εσονται ως χιλιαρχος εν ιουδα και ακκαρων ως ο ιεβουσαιος 8 και υποστησομαι τω οικω μου αναστημα του μη διαπορευεσθαι μηδε ανακαμπτειν και ου μη επελθη επ' αυτους ουκετι εξελαυνων διοτι νυν εωρακα εν τοις οφθαλμοis μου 9 χαιρε σφοδρα θυγατερ σιων κηρυσσε θυγατερ ιερουσαλημ ιδου ο βασιλευς σου ερχεται σοι δικαιος και σωζων αυτος πραυ+ς και επιβεβηκως επι υποζυγιον και πωλον νεον 10 και εξολεθρευσει αρματα εξ εφραιμ και ιππον εξ ιερουσαλημ και εξολεθρευθησεται τοξον πολεμικον και πληθος και ειρηνη εξ εθνων και καταρξει υδατων εως θαλασσης και ποταμων διεκβολας γης 11 και συ εν αιματι διαδηκης εξαπεστειλας δεσμιους σου εκ λακκου

ουκ εχοντος υδωρ 12 καθησεσθε εν οχυρωματι δεσμοι της συναγωγης και αντι μιας ημερας παροικεσιας σου διπλα ανταποδωσω σοι 13 διοτι ενετεινα σε ιουδα ε-μαυτω τοξον επλησα τον εφραιμ και επεγερω τα τεκνα σου σιων επι τα τεκνα των ελληνων και ψηλαφησω σε ως ρομφαιαν μαχητου 14 και κυριος εσται επ' αυτους και εξελευσεται ως αστραπη βολις και κυριος παντοκρατωρ εν σαλπιγγι σαλπει και πορευσεται εν σαλω απειλης αυτου 15 κυριος παντοκρατωρ υπερασπει αυτων και καταναλωσουσιν αυτους και καταχωσουσιν αυτους εν λιθοις σφενδονης και εκπιονται αυτους ως οινον και πλησουσιν ως φιαλας θυσιαστηριον 16 και σωσει αυτους κυριος εν τη ημερα εκεινη ως προβατα λαον αυτου διοτι λιθοι αγιοι κυλιονται επι της γης αυτου 17 οτι ει τι αγαθον αυτου και ει τι καλον παρ' αυτου σιτος νεανισκοις και οινος ευωδιαζων εις παρθενους

Chapter 10

1 αιτεισθε υετον παρα κυριου καθ' ωραν προιμον και οψιμον κυριος εποιησεν φαντασιας και υετον χειμερινον δωσει αυτοις εκαστω βοτανην εν αγρω 2 διοτι οι αποφθεγγομενοι ελαλησαν κοπους και οι μαντεις ορασεις ψευδεις και τα ενυπνια ψευδη ελαλουν ματαια παρεκαλουν δια τουτο εξηρθησαν ως προβατα και εκακωθησαν διοτι ουκ ην ιασις 3 επι τους ποιμενας παρωξυνθη ο θυμος μου και επι τους αμνους επισκεψομαι και επισκεψεται κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ το ποιμνιον αυτου τον οικον ιουδα και ταξει αυτους ως ιππον ευπρεπη αυτου εν πολεμω 4 και εξ αυτου επεβλεψεν και εξ αυτου εταξεν και εξ αυτου τοξον εν θυμω εξ αυτου εξελευσεται πας ο εξελανων εν τω αυτω 5 και εσονται ως μαχηται πατουντες πληλον εν ταις οδοις εν πολεμω και παραταξονται διοτι κυριος μετ' αυτων και καταισχυνθησονται αναβαται ιππων 6 και κατισχυσω τον οικον ιουδα και τον οικον ιωσηφ σωσω και κατοικιω αυτους οτι ηγαπησα αυτους και εσονται ον τροπον ουκ απεστρεψαμην αυτους διοτι εγω κυριος ο θεος αυτων και επακουσομαι αυτοις 7 και εσονται ως μαχηται του εφραιμ και χαρησεται η καρδια αυτων ως εν οινω και τα τεκνα αυτων οψονται και ευφρανθησονται και χαρειται η καρδια αυτων επι τω κυριω 8 σημανω αυτοις και εισδεξομαι αυτους διοτι λυτρωσομαι αυτους και πληθυνθησονται καθοτι ησαν πολλοι 9 και σπερω αυτους εν λαοις και οι μακραν μνησθησονται μου εκθρεψουσιν τα τεκνα αυτων και επιστρεψουσιν 10 και επιστρεψω αυτους εκ γης αιγυπτου και εξ ασσυριων εισδεξομαι αυτους και εις την γαλααδιτιν και εις τον λιβανον εισαξω αυτους και ου μη υπολειφθη εξ αυτων ουδε εις 11 και διελευσονται εν θαλασση στενη και παταξουσιν εν θαλασση κυματα και ξηρανθησεται παντα τα βαδη ποταμων και αφαιρεθησεται πασα υβρις ασσυριων και σκηπτρον αιγυπτου περιαιρεθησεται 12 και κατισχυσω αυτους εν κυριω θεω αυτων και εν τω ονοματι αυτου κατακαυχη-

σονται λεγει κυριος

Chapter 11

1 διανοιξον ο λιβανος τας θυρας σου και καταφαγετω πυρ τας κεδρους σου 2 ολολυξατω πιτυς διοτι πεπτωκεν κεδρος οτι μεγαλως μεγιστανες εταλαιπωρησαν ολολυξατε δρυες της βασανιτιδος οτι κατεσπασθη ο δρυμος ο συμφυτος 3 φωνη θρηνουντων ποιμενων οτι τεταλαιπωρηκεν η μεγαλωσυνη αυτων φωνη ωρουμενων λεοντων οτι τεταλαιπωρηκεν το φρυαγμα του ιορδανου 4 ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ ποιμαινετε τα προβατα της σφαγης 5 α οι κτησαμενοι κατεσφαζον και ου μετεμελοντο και οι πωλουντες αυτα ελεγον ευλογητος κυριος και πεπλουτηκαμεν και οι ποιμενες αυτων ουκ επασχον ουδεν επ' αυτοις 6 δια τουτο ου φεισομαι ουκετι επι τους κατοικουντας την γην λεγει κυριος και ιδου εγω παραδιδωμι τους ανθρωπους εκαστον εις χειρας του πλησιον αυτου και εις χειρας βασιλεως αυτου και κατακοψουσιν την γην και ου μη εξελωμαι εκ χειρος αυτων 7 και ποιμανω τα προβατα της σφαγης εις την χανανατιν και λημψομαι εμαυτω δυο ραβδους την μιαν εκαλεσα καλλος και την ετεραν εκαλεσα σχοινισμα και ποιμανω τα προβατα 8 και εξαρω τους τρεις ποιμενας εν μηνι ενι και βαρυνθησεται η ψυχη μου επ' αυτους και γαρ αι ψυχαι αυτων επωρουντο επ' εμε 9 και ειπα ου ποιμανω υμας το αποθνησκον αποθνησκετω και το εκλειπον εκλειπετω και τα καταλοιπα κατεσδιετωσαν εκαστος τας σαρκας του πλησιον αυτου 10 και λημψομαι την ραβδον μου την καλην και απορριψω αυτην του διασκεδασαι την διαθηκην μου ην διεθεμην προς παντας τους λαους 11 και διασκεδασθησεται εν τη ημερα εκεινη και γνωσονται οι χαναναιοι τα προβατα τα φυλασσομενα διοτι λογος κυριου εστιν 12 και ερω προς αυτους ει καλον ενωπιον υμων εστιν δοτε στησαντες τον μισθον μου η απειπασθε και εστησαν τον μισθον μου τριακοντα αργυρους 13 και ειπεν κυριος προς με καδες αυτους εις το χωνευτηριον και σκεψαι ει δοκιμον εστιν ον τροπον εδοκιμασθην υπερ αυτων και ελαβον τους τριακοντα αργυρους και ενεβαλον αυτους εις τον οικον κυριου εις το χωνευτηριον 14 και απερριψα την ραβδον την δευτεραν το σχοινισμα του διασκεδασαι την κατασχεσιν ανα μεσον ιουδα και ανα μεσον του ισραηλ 15 και ειπεν κυριος προς με ετι λαβε σεαυτω σκευη ποιμενικα ποιμενος απειρου 16 διοτι ιδου εγω εξεγειρω ποιμενα επι την γην το εκλιμπανον ου μη επισκεψηται και το διεσκορπισμενον ου μη ζητηση και το συντετριμμενον ου μη ιασηται και το ολοκληρον ου μη κατευθυνη και τα κρεα των εκλεκτων καταφαγεται και τους αστραγαλους αυτων εκστρεψει 17 ω οι ποιμαινοντες τα ματαια και οι καταλελοιποτες τα προβατα μαχαιρα επι τους βραχιονας αυτου και επι τον οφθαλμον τον δεξιον αυτου ο βραχιων αυτου ξηραινομενος ξηρανθησεται και ο οφθαλμος ο δεξιος αυτου εκτυφλουμενος εκ-

τυφλωθήσεται

Chapter 12

1 λήμμα λόγου κυρίου ἐπὶ τὸν ἰσραὴλ λέγει κύριος ἐκτεινὼν οὐρανὸν καὶ θεμελιῶν γῆν καὶ πλάσσει πνεῦμα ἀνθρώπου ἐν αὐτῷ 2 ἰδοὺ ἐγὼ τίθημι τὴν ἱερουσαλὴμ ὡς προθύρα σαλευόμενα πασὶ τοῖς λαοῖς κυκλῶ καὶ ἐν τῇ ἰουδαίᾳ ἐστὶ περὶοχὴ ἐπὶ ἱερουσαλὴμ 3 καὶ ἐστὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θήσομαι τὴν ἱερουσαλὴμ λίθον καταπατουμένον πασὶν τοῖς ἔθνεσιν πας ὁ καταπατὼν αὐτὴν ἐμπαιζόμενος καὶ ἐπισυναχθήσονται ἐπ’ αὐτὴν πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς 4 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγει κύριος παντοκράτωρ παταξὼ πάντα ἵππον ἐν ἐκστάσει καὶ τὸν ἀν-αβατὴν αὐτοῦ ἐν παραφρονήσει ἐπὶ δὲ τὸν οἶκον ἰουδα διανοίξω τοὺς ὀφθαλμοὺς μου καὶ πάντας τοὺς ἵππους τῶν λαῶν παταξὼ ἐν ἀποτυφλώσει 5 καὶ ἐρρυσὶν οἱ χιλιάρχοι ἰουδα ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν εὐρησόμενοι ἑαυτοῖς τοὺς κατοικοῦντας ἱερουσαλὴμ ἐν κυρίῳ παντοκράτορι θεῷ αὐτῶν 6 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θήσομαι τοὺς χιλιάρχους ἰουδα ὡς δάλον πυρὸς ἐν ξύλοις καὶ ὡς λαμπάδα πυρὸς ἐν καλάμῃ καὶ καταφάγονται ἐκ δέξιων καὶ ἐξ εὐωνυμῶν πάντας τοὺς λαοὺς κυκλοθὲν καὶ κατοικήσει ἱερουσαλὴμ ἐτι καθ’ ἑαυτὴν 7 καὶ σώσει κύριος τὰ σκηνώματα ἰουδα καθὼς ἀπ’ ἀρχῆς ὅπως μὴ μεγαλυνῇται καυχήμα οἴκου δαυὶδ καὶ ἐπαρσίς τῶν κατοικούντων ἱερουσαλὴμ ἐπὶ τὸν ἰουδαν 8 καὶ ἐστὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὑπερασπίζει κύριος ὑπὲρ τῶν κατοικούντων ἱερουσαλὴμ καὶ ἐστὶ ὁ ἀσθενὼν ἐν αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὡς οἶκος δαυὶδ ὁ δὲ οἶκος δαυὶδ ὡς οἶκος θεοῦ ὡς ἀγγέλους κυρίου ἐνώπιον αὐτῶν 9 καὶ ἐστὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ζήτησῶ τοῦ ἐξαῖραι πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπερχόμενα ἐπὶ ἱερουσαλὴμ 10 καὶ ἐκχέω ἐπὶ τὸν οἶκον δαυὶδ καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἱερουσαλὴμ πνεῦμα χάριτος καὶ οἰκτιρμοῦ καὶ ἐπιβλέψονται πρὸς με ἀνθ’ ὧν κατώρχησαντο καὶ κοιφονται ἐπ’ αὐτὸν κοπετόν ὡς ἐπ’ ἀγαπητόν καὶ ὀδυνηθήσονται ὀδυνὴν ὡς ἐπὶ πρωτοτόκῳ 11 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ μεγαλυνθήσεται ὁ κοπετός ἐν ἱερουσαλὴμ ὡς κοπετός ρωῶνος ἐν πεδίῳ ἐκκοπτομένου 12 καὶ κοιφεται ἡ γῆ κατὰ φυλὰς φυλὰς φυλὴ καθ’ ἑαυτὴν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ’ ἑαυτὰς φυλὴ οἴκου δαυὶδ καθ’ ἑαυτὴν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ’ ἑαυτὰς φυλὴ οἴκου λευὶ καθ’ ἑαυτὴν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ’ ἑαυτὰς φυλὴ τοῦ συμεὼν καθ’ ἑαυτὴν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ’ ἑαυτὰς 14 πασαι αἱ φυλαὶ αἱ ὑπολελειμμέναι φυλὴ καθ’ ἑαυτὴν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ’ ἑαυτὰς

Chapter 13

1 εν τη ημερα εκεινη εσται πας τοπος διανοιγομενος εν τω οικω δαυιδ 2 και εσται εν τη ημερα εκεινη λεγει κυριος εξολεθρευσω τα ονοματα των ειδωλων απο της γης και ουκετι εσται αυτων μνεια και τους ψευδοπροφητας και το πνευμα το ακαθαρτον εξαρω απο της γης 3 και εσται εαν προφητευση ανθρωπος ετι και ερει προς αυτον ο πατηρ αυτου και η μητηρ αυτου οι γεννησαντες αυτον ου ζηση οτι ψευδη ελαλησας επ' ονοματι κυριου και συμποδιουσιν αυτον ο πατηρ αυτου και η μητηρ αυτου οι γεννησαντες αυτον εν τω προφητευσειν αυτον 4 και εσται εν τη ημερα εκεινη καταισχυνθησονται οι προφηται εκαστος εκ της ορασεως αυτου εν τω προφητευσειν αυτον και ενδυσονται δερριν τριχινην ανθ' ων εψευσαντο 5 και ερει ουκ ειμι προφητης εγω διοτι ανθρωπος εργαζομενος την γην εγω ειμι οτι ανθρωπος εγεννησεν με εκ νεοτητος μου 6 και ερω προς αυτον τι αι πληgai αυται ανα μεσον των χειρων σου και ερει ας επληγην εν τω οικω τω αγαπητω μου 7 ρομφαια εξεγερθητι επι τους ποιμενας μου και επ' ανδρα πολιτην μου λεγει κυριος παντοκρατωρ παταξατε τους ποιμενας και εκσπασατε τα προβατα και επαξω την χειρα μου επι τους ποιμενας 8 και εσται εν παση τη γη λεγει κυριος τα δυο μερη εξολεθρευθησεται και εκλειψει το δε τριτον υπολειφθησεται εν αυτη 9 και διαξω το τριτον δια πυρος και πυρωσω αυτους ως πυρουται το αργυριον και δοκιμω αυτους ως δοκιμαζεται το χρυσιον αυτος επικαλεσεται το ονομα μου καγω επακουσομαι αυτω και ερω λαος μου ουτος εστιν και αυτος ερει κυριος ο θεος μου

Chapter 14

1 ιδου ημεραι ερχονται του κυριου και διαμερισθησεται τα σκυλα σου εν σοι 2 και επισυναξω παντα τα εθνη επι ιερουσαλημ εις πολεμον και αλωσεται η πολις και διαρπαγησονται αι οικiai και αι γυναικες μολυνθησονται και εξελευσεται το ημισυ της πολεως εν αιχμαλωσια οι δε καταλοιποι του λαου μου ου μη εξολεθρευθωσιν εκ της πολεως 3 και εξελευσεται κυριος και παραταξεται εν τοις εθνεσιν εκεινοις καθως ημερα παραταξεως αυτου εν ημερα πολεμου 4 και στησονται οι ποδες αυτου εν τη ημερα εκεινη επι το ορος των ελαιων το κατεναντι ιερουσαλημ εξ ανατολων και σχισθησεται το ορος των ελαιων το ημισυ αυτου προς ανατολας και το ημισυ αυτου προς θαλασσαν χαος μεγα σφοδρα και κλινει το ημισυ του ορους προς βορραν και το ημισυ αυτου προς νοτον 5 και εμφραχθησεται φαραγξ ορεων μου και εγκολληθησεται φαραγξ ορεων εως ιασολ και εμφραχθησεται καθως ενεφραγη εν ταις ημεραις του σεισμου εν ημεραις οζιου βασιλεως ιουδα και ηξει κυριος ο θεος μου και παντες οι αγιοι μετ' αυτου 6 εν εκεινη τη ημερα ουκ εσται φως και ψυχος και παγος 7 εσται μιαν ημεραν και η ημερα εκεινη γνωστη τω

κυριω και ουχ ημερα και ου νυξ και προς εσπεραν εσται φως 8 και εν τη ημερα εκεινη εξελευσεται υδωρ ζων εξ ιερουσαλημ το ημισυ αυτου εις την θαλασσαν την πρωτην και το ημισυ αυτου εις την θαλασσαν την εσχατην και εν θερει και εν εαρι εσται ουτως 9 και εσται κυριος εις βασιλεα επι πασαν την γην εν τη ημερα εκεινη εσται κυριος εις και το ονομα αυτου εν 10 κυκλων πασαν την γην και την ερημον απο γαβε εως ρεμμων κατα νοτον ιερουσαλημ ραμα δε επι τοπου μενει απο της πυλης βενιαμιν εως του τοπου της πυλης της πρωτης εως της πυλης των γωνιων και εως του πυργου ανανεηλ εως των υποληνιων του βασιλεως 11 κατοικησουσιν εν αυτη και ουκ εσται αναθεμα ετι και κατοικησει ιερουσαλημ πεποιοτος 12 και αυτη εσται η πτωσις ην κοψει κυριος παντας τους λαους οσοι επεστρατευσαν επι ιερουσαλημ τακησονται αι σαρχες αυτων εστηκοτων αυτων επι τους ποδας αυτων και οι οφθαλμοι αυτων ρυησονται εκ των οπων αυτων και η γλωσσα αυτων τακησεται εν τω στοματι αυτων 13 και εσται εν τη ημερα εκεινη εκστασις κυριου επ' αυτους μεγαλη και επιλημψονται εκαστος της χειρος του πλησιον αυτου και συμπλακησεται η χειρ αυτου προς χειρα του πλησιον αυτου 14 και ο ιουδας παραταξεται εν ιερουσαλημ και συναξει την ισχυν παντων των λαων κυκλοθεν χρυσιον και αργυριον και ιματισμον εις πληθος σφοδρα 15 και αυτη εσται η πτωσις των ιππων και των ημιονων και των καμηλων και των ονων και παντων των κτηνων των οντων εν ταις παρεμβολαις εκειναις κατα την πτωσιν ταυτην 16 και εσται οσοι εαν καταλειφθωσιν εκ παντων των εθνων των ελθοντων επι ιερουσαλημ και αναβησονται κατ' ενιαυτον του προσκυνησαι τω βασιλει κυριω παντοκρατορι και του εορταζειν την εορτην της σκηνοπηγιας 17 και εσται οσοι εαν μη αναβωσιν εκ πασων των φυλων της γης εις ιερουσαλημ του προσκυνησαι τω βασιλει κυριω παντοκρατορι και ουτοι εκεινοις προστεθησονται 18 εαν δε φυλη αιγυπτου μη αναβη μηδε ελθη εκει και επι τουτοις εσται η πτωσις ην παταξει κυριος παντα τα εθνη οσα εαν μη αναβη του εορτασαι την εορτην της σκηνοπηγιας 19 αυτη εσται η αμαρτια αιγυπτου και η αμαρτια παντων των εθνων οσα αν μη αναβη του εορτασαι την εορτην της σκηνοπηγιας 20 εν τη ημερα εκεινη εσται το επι τον χαλινον του ιππου αγιον τω κυριω παντοκρατορι και εσονται οι λεβητες οι εν τω οικω κυριου ως φιαλαι προ προσωπου του θυσιαστηριου 21 και εσται πας λεβης εν ιερουσαλημ και εν τω ιουδα αγιον τω κυριω παντοκρατορι και ηξουσιν παντες οι θυσιαζοντες και λημψονται εξ αυτων και εψησουσιν εν αυτοις και ουκ εσται χαναναιος ουκετι εν τω οικω κυριου παντοκρατορος εν τη ημερα εκεινη.

Malachi

Chapter 1

1 λημμα λογου κυριου επι τον ισραηλ εν χειρι αγγελου αυτου θεσθε δη επι τας καρδιας υμων 2 ηγαπησα υμας λεγει κυριος και ειπατε εν τινι ηγαπησας ημας ουκ αδελφος ην ησαν του ιακωβ λεγει κυριος και ηγαπησα τον ιακωβ 3 τον δε ησαν εμισησα και εταξα τα ορια αυτου εις αφανισμον και την κληρονομiam αυτου εις δοματα ερημου 4 διοτι ερει η ιδουμια καταστραπται και επιστρεψωμεν και ανοικοδομησωμεν τας ερημους ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ αυτοι οικοδομησουσιν και εγω καταστρεψω και επικληθησεται αυτοις ορια ανομιαις και λαος εφ' ον παρατεταχται κυριος εως αιωνος 5 και οι οφθαλμοι υμων οψονται και υμεις ερειτε εμεγαλυνθη κυριος υπερανω των οριων του ισραηλ 6 υιος δοξαζει πατερα και δουλός τον κυριον αυτου και ει πατηρ ειμι εγω που εστιν η δοξα μου και ει κυριος ειμι εγω που εστιν ο φοβος μου λεγει κυριος παντοκρατωρ υμεις οι ιερεις οι φαυλιζοντες το ονομα μου και ειπατε εν τινι εφauλισταμεν το ονομα σου 7 προσαγοντες προς το θυσιαστηριον μου αρτους ηλισγημενους και ειπατε εν τινι ηλισγησαμεν αυτους εν τω λεγειν υμας τραπεζα κυριου εξουδενωμενη εστιν και τα επιτιθεμενα βρωματα εξουδενωμενα 8 διοτι εαν προσαγαγητε τυφλον εις θυσιαν ου κακον και εαν προσαγαγητε χωλον η αρρωστον ου κακον προσαγαγε δη αυτο τω ηγουμενω σου ει προσδεξεται αυτο ει λημψεται προσωπον σου λεγει κυριος παντοκρατωρ 9 και νυν εξiλασκεσθε το προσωπον του θεου υμων και δεηθητε αυτου εν χειρσιν υμων γεγονεν ταυτα ει λημψομαι εξ υμων προσωπα υμων λεγει κυριος παντοκρατωρ 10 διοτι και εν υμιν συγκλεισθησονται θυραι και ουκ αναψετε το θυσιαστηριον μου δωρεαν ουκ εστιν μου θελημα εν υμιν λεγει κυριος παντοκρατωρ και θυσιαν ου προσδεξομαι εκ των χειρων υμων 11 διοτι απ' ανατολων ηλιου εως δυσμων το ονομα μου δεδοξασται εν τοις εθνεσιν και εν παντι τοπω θυμιαμα προσαγεται τω ονοματι μου και θυσια καθαρα διοτι μεγα το ονομα μου εν τοις εθνεσιν λεγει κυριος παντοκρατωρ 12 υμεις δε βεβηλουτε αυτο εν τω λεγειν υμας τραπεζα κυριου ηλισγημενη εστιν και τα επιτιθεμενα εξουδενωνται βρωματα αυτου 13 και ειπατε ταυτα εκ κακοπαθειας εστιν και εξεφυσησα αυτα λεγει κυριος παντοκρατωρ και εισεφερετε αρπαγματα και τα χωλα και τα ενοχλουμενα και εαν φερητε την θυσιαν ει προσδεξομαι αυτα εκ των χειρων υμων λεγει κυριος παντοκρατωρ 14 και επικαταρατος ος ην δυνατος και υπηρχεν εν τω ποιμνιω αυτου αρσεν και ευχη αυτου επ' αυτω και θυει διεφθαρμενον τω κυριω διοτι βασιλευς μεγας εγω ειμι λεγει κυριος παντοκρατωρ και το ονομα μου επιφανες εν τοις εθνεσιν

Chapter 2

1 και νυν η εντολη αυτη προς υμας οι ιερεις 2 εαν μη ακουσητε και εαν μη
θησθε εις την καρδιαν υμων του δουναι δοξαν τω ονοματι μου λεγει κυριος
παντοκρατωρ και εξαποστελω εφ' υμας την καταραν και επικαταρασομαι την ευ-
λογιαν υμων και καταρασομαι αυτην και διασκεδασω την ευλογιαν υμων και ουκ
εσται εν υμιν οτι υμεις ου τιθεσθε εις την καρδιαν υμων 3 ιδου εγω αφοριζω
υμιν τον ωμον και σκορπιω ηνυστρον επι τα προσωπα υμων ηνυστρον εορτων
υμων και λημψομαι υμας εις το αυτο 4 και επιγνωσεσθε διοτι εγω εξαπεσταλκα
προς υμας την εντολην ταυτην του ειναι την διαθηκην μου προς τους λευιτας
λεγει κυριος παντοκρατωρ 5 η διαθηκη μου ην μετ' αυτου της ζωης και της
ειρηνης και εδωκα αυτω εν φοβω φοβεισθαι με και απο προσωπου ονοματος μου
στελλεσθαι αυτον 6 νομος αληθειας ην εν τω στοματι αυτου και αδικια ουχ ευ-
ρεθη εν χειλεσιν αυτου εν ειρηνη κατευθυνων επορευθη μετ' εμου και πολλους
επεστρεψεν απο αδικιας 7 οτι χειλη ιερως φυλαξεται γνωσιν και νομον εκζητη-
σουσιν εκ στοματος αυτου διοτι αγγελος κυριου παντοκρατορος εστιν 8 υμεις δε
εξεκλινατε εκ της οδου και πολλους ησθενησατε εν νομω διεφθειρατε την δια-
θηκην του λευι λεγει κυριος παντοκρατωρ 9 καγω δεδωκα υμας εξουδενωμενους
και παρειμενους εις παντα τα εθνη ανθ' ων υμεις ουκ εφυλαξασθε τας οδους μου
αλλα ελαμβανετε προσωπα εν νομω 10 ουχι θεος εις εκτισεν υμας ουχι πατηρ
εις παντων υμων τι οτι εγκατελιπετε εκαστος τον αδελφον αυτου του βεβηλωσαι
την διαθηκην των πατερων υμων 11 εγκατελειφθη ιουδας και βδελυγμα εγενε-
το εν τω ισραηλ και εν ιερουσαλημ διοτι εβεβηλωσεν ιουδας τα αγια κυριου εν
οις ηγαπησεν και επετηδευσεν εις θεους αλλοτριους 12 εξολεθρευσει κυριος τον
ανθρωπον τον ποιουντα ταυτα εως και ταπεινωθη εκ σκηνωματων ιακωβ και εκ
προσαγοντων θυσιαν τω κυριω παντοκρατορι 13 και ταυτα α εμισουν εποιειτ-
ε εκαλυπτετε δακρυσιν το θυσιαστηριον κυριου και κλαυθμω και στεναγμω εκ
κοπων ετι αξιον επιβλειψαι εις θυσιαν η λαβειν δεκτον εκ των χειρων υμων 14
και ειπατε ενεκεν τινος οτι κυριος διεμαρτυρατο ανα μεσον σου και ανα μεσον
γυναικος νεοτητος σου ην εγκατελιπες και αυτη κοινωνος σου και γυνη διαθηκης
σου 15 και ουκ αλλος εποιησεν και υπολειμμα πνευματος αυτου και ειπατε τι
αλλο αλλ' η σπερμα ζητει ο θεος και φυλαξασθε εν τω πνευματι υμων και γυναι-
κα νεοτητος σου μη εγκαταλιπης 16 αλλα εαν μισησας εξαποστειλης λεγει κυριος
ο θεος του ισραηλ και καλυψει ασεβεια επι τα ενδυμηματα σου λεγει κυριος παν-
τοκρατωρ και φυλαξασθε εν τω πνευματι υμων και ου μη εγκαταλιπητε 17 οι
παροξυνοντες τον θεον εν τοις λογοις υμων και ειπατε εν τινι παρωξυναμεν αυ-
τον εν τω λεγειν υμας πας ποιων πονηρον καλον ενωπιον κυριου και εν αυτοις
αυτος ευδοκησεν και που εστιν ο θεος της δικαιοσυνης

Chapter 3

1 ιδου εγω εξαποστελλω τον αγγελον μου και επιβλεψεται οδον προ προσωπου μου και εξαιφνης ηξει εις τον ναον εαυτου κυριος ον υμεις ζητειτε και ο αγγελος της διαθηκης ον υμεις θελετε ιδου ερχεται λεγει κυριος παντοκρατωρ 2 και τις υπομενει ημεραν εισοδου αυτου η τις υποστησεται εν τη οπτασια αυτου διοτι αυτος εισπορευεται ως πυρ χωνευτηριου και ως ποα πλυνοντων 3 και καθιειται χωνευων και καθαριζων ως το αργυριον και ως το χρυσιον και καθαρισει τους υιους λευι και χεει αυτους ως το χρυσιον και ως το αργυριον και εσονται τω κυριω προσαγοντες θυσιαν εν δικαιοσυνη 4 και αρεσει τω κυριω θυσια ιουδα και ιερουσαλημ καθως αι ημεραι του αιωνος και καθως τα ετη τα εμπροσθεν 5 και προσαξω προς υμας εν κρισει και εσομαι μαρτυς ταχυς επι τας φαρμακους και επι τας μοιχαλιδας και επι τους ομνυοντας τω ονοματι μου επι ψευδει και επι τους αποστερουντας μισθον μισθωτου και τους καταδυναστευοντας χηραν και τους κονδυλιζοντας ορφανους και τους εκκλινοντας κρισιν προσηλυτου και τους μη φοβουμενους με λεγει κυριος παντοκρατωρ 6 διοτι εγω κυριος ο θεος υμων και ουκ ηλλοιωμαι και υμεις υιοι ιακωβ ουκ απεχεσθε 7 απο των αδικιων των πατερων υμων εξεκλινατε νομιμα μου και ουκ εφυλαξασθε επιστρεψατε προς με και επιστραφησομαι προς υμας λεγει κυριος παντοκρατωρ και ειπατε εν τινι επιστρεψωμεν 8 ει πτερνιει ανθρωπος θεον διοτι υμεις πτερνιζετε με και ερειτε εν τινι επτερνικαμεν σε οτι τα επιδεκατα και αι απαρχαι μεθ' υμων εισιν 9 και αποβλεποντες υμεις αποβλεπετε και εμε υμεις πτερνιζετε το εθνος συνετελεσθη 10 και εισηνεγκατε παντα τα εκφορια εις τους θησαυρους και εν τω οικω αυτου εσται η διαρπαγη αυτου επισκεψασθε δη εν τουτω λεγει κυριος παντοκρατωρ εαν μη ανοιξω υμιν τους καταρρακτας του ουρανου και εκχεω υμιν την ευλογιαν μου εως του ικανωθηναι 11 και διαστελω υμιν εις βρωσιν και ου μη διαφθειρω υμων τον καρπον της γης και ου μη ασθενηση υμων η αμπελος η εν τω αγρω λεγει κυριος παντοκρατωρ 12 και μακαριουσιν υμας παντα τα εθνη διοτι εσεσθε υμεις γη θελητη λεγει κυριος παντοκρατωρ 13 εβαρυννατε επ' εμε τους λογους υμων λεγει κυριος και ειπατε εν τινι κατελαλησαμεν κατα σου 14 ειπατε ματαιος ο δουλευων θεω και τι πλεον οτι εφυλαξαμεν τα φυλαγματα αυτου και διοτι επορευθημεν ικεται προ προσωπου κυριου παντοκρατορος 15 και νυν ημεις μακαριζομεν αλλοτριους και ανοικοδομουνται παντες ποιουντες ανομα και αντεστησαν θεω και εσωθησαν 16 ταυτα κατελαλησαν οι φοβουμενοι τον κυριον εκαστος προς τον πλησιον αυτου και προσεσχεν κυριος και εισηκουσεν και εγραψεν βιβλιον μνημοσυνου ενωπιον αυτου τοις φοβουμενοις τον κυριον και ευλαβουμενοις το ονομα αυτου 17 και εσονται μοι λεγει κυριος παντοκρατωρ εις ημεραν ην εγω ποιω εις περιποιησιν και αιρετιω αυτους ον τροπον αιρετιζει ανθρωπος τον υιον αυτου

τον δουλευοντα αυτω 18 και επιστραφησεσθε και οψεσθε ανα μεσον δικαιου και ανα μεσον ανομου και ανα μεσον του δουλευοντος θεω και του μη δουλευοντος 19 διοτι ιδου ημερα κυριου ερχεται καιιομενη ως κλιβανος και φλεξει αυτους και εσονται παντες οι αλλογενεις και παντες οι ποιουντες ανομα καλαμη και αναψει αυτους η ημερα η ερχομενη λεγει κυριος παντοκρατωρ και ου μη υπολειφθη εξ αυτων ριζα ουδε κλημα 20 και ανατελει υμιν τοις φοβουμενοις το ονομα μου ηλιος δικαιοσυνης και ιασις εν ταις πτερυξιν αυτου και εξελευσεσθε και σκιρτησετε ως μοσχαρια εκ δεσμων ανειμενα 21 και καταπατησετε ανομους διοτι εσονται σποδος υποκατω των ποδων υμων εν τη ημερα η εγω ποιω λεγει κυριος παντοκρατωρ 22 και ιδου εγω αποστελλω υμιν ηλιαν τον δεσβιτην πριν ελθειν ημεραν κυριου την μεγαλην και επιφανη 23 ος αποκαταστησει καρδιαν πατρος προς υιον και καρδιαν ανθρωπου προς τον πλησιον αυτου μη ελθω και παταξω την γην αρδην 24 μνησθητε νομου μωυση του δουλου μου καθοτι ενετειλαμην αυτω εν χωρηβ προς παντα τον ισραηλ προσταγματα και δικαιωματα.